

၁၉၈၂

သုဗ္ဗဘိ သိရိဇေ မဟာဗုဒ္ဓ ရာဇဂူရု

တန့်ဆိပ်တော်ရ

ပြာသာဒ်ကျောင်း ဆရာတော်

အ ရှင် သာ ရ ဝ သီ

စီရင်တော်မူအပ်သော

ဓမ္မဝဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

(ဒုတိယတွဲ)

ပါဠိဆရာ-ဦးထွန်းရည်နှင့်
ဝိဇ္ဇကတ်တော်ပြန်ပွားရေး စာတည်းအဖွဲ့

ဝိဇ္ဇကတ်တော်ပြန်ပွားရေးပုံနှိပ်တိုက်

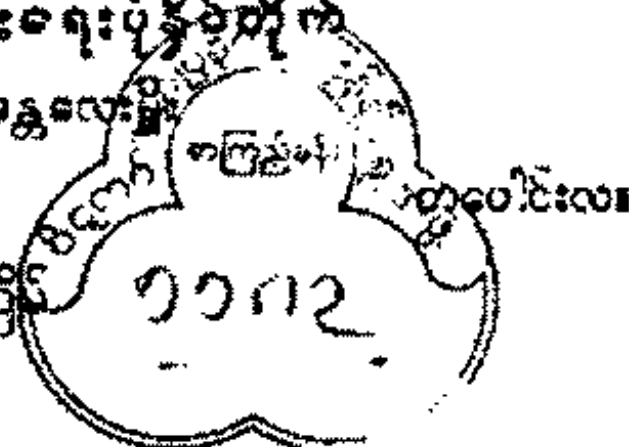
ဘောင်ဆန်းလမ်း-မန္တလေးမြို့

1982

တတိယအကြိမ်

၅၁၈၂

၁၃၄၃

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာမူထုတ်ဝေခွင့် အမှတ် (၁၉၃)

ပုံနှိပ်ခြင်း

တတိယအကြိမ်
၁၉၈၂ ခု၊ မတ်လ။
စာအုပ်ရေ (၁၀၀၀)

ပုံနှိပ်သူ

ဒေါ်လှမြင့်
မှတ်ပုံတင်အမှတ် (မြ-၀၂၀၉၀)
ကာယသုခပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် ၁၂၉၊ ၃၁ လမ်း၊
ရန်ကုန်မြို့။

ထုတ်ဝေသူ

ဦးကိုကို
မှတ်ပုံတင်အမှတ် (မြ-၀၁၀၆၆)
မိုးကိုကိုစာပေ
အမှတ် ၁၀၂၊ ၃၈ လမ်း၊
မုန်ကန်မြို့။

ပါဠိအရာ

ဦးထွန်းရည် နှင့်
ပိဋကတ်တော်ပြန့်ပွားရေး စာတည်းအဖွဲ့။

အဖိုး-၂၀ ကျပ်

နိဒါန်း

“မပေါ်လွင် မထင်ရှားသောကာလ (ခေတ်), ဒေသ, ပုဂ္ဂိုလ်များ ပေါ်လွင်ထင်ရှားစိမ့်သောငှါထိုကာလ, ဒေသ, ပုဂ္ဂိုလ်များကိုညွှန်ပြသော နိဒါန်းရှိရမည်” ဟု အဋ္ဌသာလိနီ မူလဋီကာဆရာ မိန့်မှာတော်မူခဲ့၏။

(အပါကဋ္ဌာနံ ကာလ၊ ဒေသ၊ ဒေသက ပရိသာနံ ပါကဋ္ဌဘာဝကရဏတ္ထံ တဒုပဒေသ သဟိတေန နိဒါနေန ဘဝိတဗ္ဗံ)

မူလဋီကာဆရာ၏ မိန့်မှာတော်မူချက်အတိုင်း ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာနိဿယ နိဒါန်းကို—

(၁) ကာလ၊

(၂) ဒေသ၊

(၃) ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် (၃) ပိုင်းခွဲခြားညွှန်ပြ၍ရေးသားအပ်၏။

(၁) ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယကို ရေးသားသောခေတ်မှာ ကုန်းဘောင်ခေတ် မွန်းတည့်ချိန်ဟု ခေါ်သင့်သော ဘိုးတော်ဘုရား လက်ထက်ဖြစ်လေသည်။ ထိုအကြောင်းကို နိဿယကျမ်းပြီးနိဂုံးနှင့် ကျမ်းဦးပဏာမတို့မှ သိရသည်။ ကျမ်းပြီးနိဂုံး၌ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ နိဿယကို သကရာဇ် ၁၁၅၅-ခု၊ နယုန်လပြည့်၊ သောကြာနေ့ ရေးသားပြီးစီးကြောင်း-ပါဠိမြန်မာ နှစ်ဘာသာဖြင့် သကရာဇ်ကန်ခဲ့၏။ ကျမ်းဦးပဏာမ၌ “ဆင်ဖြူစီးရ၊ ဘဝသခင်၊ အသျှင်ကေရာဇ်မင်းမြတ် ကြည့်ရှုတော်မူရန် အကျိုးငှါ ဉာဏာဘိဝံသ ဓမ္မသေနာပတိ မဟာဓမ္မ ရာဇာဓိ ရာဇဂုရု တန်ဆိပ်နာမ်တော်ရှိသော သာသနာပြု ဆရာတော်ကြီးက ဘောင်းပန်စေခိုင်းတော် မူပေးသောကြောင့် သာသနာပြု သာသနာပိုင် ဆရာတော်မြတ်၏အစွမ်း အာနုဘော် ဘုန်းတော်ကို အမှီပြု၍ ရေးသားစီရင်ကြောင်း” နိဿယ ဆရာတော်က ဖော်ပြခဲ့၏။

(၂) ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ ရေးသားသောခေတ်မှာ အမရပူရမြို့မြောက်၊ မဟာမုနိ (ဘုရားကြီး) ရုပ်ရှင်တော်အရှေ့ (အရှေ့မြောက်) “ဗိမာန်ဘုံကျော်” ပြာသာဒ်ကျောင်းတော်ဖြစ်လေသည်။ ထိုအကြောင်းကို ကျမ်းပြီးနိဂုံးမှ သိရ၏။

(၂) ပုဂ္ဂလ ကဏ္ဍတွင် နှစ်ပိုင်း ခွဲခြားအပ်၏။

(က) ဒေသက သို့မကုတ် ကာရက၊

(ခ) ပရိသတ်၊

(က) ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ နိဿယရေးသားသော ကာရကပုဂ္ဂိုလ်မှာ-အထို ပါဗိမာန်ဘုံကျော် ပြာသာဒ်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးစံပျော်တော်မူသော ရှင်မည်၊ ရဟန်းမည် ရှင်သာရဒဿီ၊ တန်ဆိပ်မည် သုဓမ္မဘိ သီရိဓမ္မ မဟာဓမ္မ ရာဇဂုရု ဆရာတော်ဖြစ်သည်။ ထိုအကြောင်းကို နိဂုံးနှင့် ပိဋကတ်သမိုင်းမှ သိရသည်။ ၎င်းဆရာတော်၏ ဖွားသကရာဇ် ၁၁၀၇-ခု ဖြစ်သည်။ ၁၁၅၄-

ခုနစ်တွင် ဥဘတော ဝိဘင်းကို ပြန်ဆိုသည်။ ထိုအခါ သက်တော် ၄၇၊ ၀၇
တော် (သိက္ခာတော်) ၁၁-၀၇၊ ရပြီ။ ထိုအကြောင်းကို ဘိုးတော်အမေး
သာသနာပိုင် အဖြေဖြစ်သော “အမေးတော်ဖြေ” ကျမ်းကြီးမှ သိရသည်။

ဗုဒ္ဓဝင်ပါဠိတော် နိဿယသစ်နှင့် သဒ္ဓါရှစ်စောင် နိဿယများကိုလည်း
ရေးသားစီရင်ခဲ့၏။ ထိုအကြောင်းကို “ပိဋကတ်သမိုင်း” မှ သိရ၏။

(ခ) ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ၏ ဆိုင်ရာပရိသတ်မှာ အခြားသာမန်
ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ အမရပူရမြို့တည်နန်းတည် ဖြစ်တော်မူသော ဘိုးတော်မင်းတ
ရားကြီးဖြစ်သည်။

ဘိုးတော် မင်းတရားကြီးသည် ကိုယ်တိုင်လည်း အရည်အချင်း အနှစ်သာ
ရပြည့်ဝ၍ အရည်အချင်းအနှစ်သာရပြည့်ဝသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ခြံရံခြင်း
ကိုလည်း ခံယူရရှိသော သာရ-သာရပရိဝါရ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လေသည်။

“အင်း၊ နှင်း၊ သာ၊ နေ၊ မင်းစနေ” ဟူသော မုံရွေးရာဇဝင်သီတံအရ သက
ရာဇ် ၁၀၆၀-ခုနှစ်၊ နန်းတက်သော စနေမင်း လက်ထက်မှစ၍ ကွဲပြား
ခဲ့သော တိုဝိုက်၊ ရံဂိုက်၊ သို့မဟုတ် အတင်ဂိုက်၊ အရံဂိုက်၊ ပြဿနာသည်
စဉ်းကူးမင်း လက်ထက်တွင် အချိန်ကုန်၍ ဘိုးတော်ဘုရား လက်ထက်ရောက်မှ
အပြီးတိုင်ပြေငြိမ်းခဲ့၏။

အလောင်းမင်းတရားလက်ထက်မှစ၍ ၂၉-နှစ်လုံးလုံး ပြတ်စဲသွားခဲ့ရသော
အရံဂိုက်ကြီးသည် စဉ်းကူးမင်းလက်ထက်ရောက်မှ ပြန်လည်ဆက်လက် လာခဲ့
၏။ ထို့ကြောင့် ဆိုလားဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးသားအပ်သော အာစံရိယ
ဝံသပါဠိ၌ ဤသို့မှတ်တမ်းတင်တော်မူခဲ့၏။

(ပါရမီပုဒ် ဂဏဝံသစိန္တဝဿာနိ ပန ဂဏေတဗ္ဗာနိ၊ ရူပ၊ ရူပ၊ ရူပ
ဘူမိ ၁၁၁၄ ဝဿေ ရတနာပုရဿ ဟိ ရာမညရာဇဉ် ဟတ္ထဂတ
ကလတော ပရံ ရောဝတီ နဗျုတ္တရေ ကုန်းဘောင်ဣတိ မဟာနဂ-
ရံ မာပေတော တတ္ထသေတစ္ဆတ္တံ ဓာရေနန္တော အာဒိမဟာရာဇော
(အလောင်းမင်းတရား) အဋ္ဌဝဿာနိ ရဇ္ဇံ ကာရေသိ၊ တဿ ဇေဋ္ဌ
ပုတ္တော (နေင်တော်ကြီး) စတ္တာရိ ဝဿာနိ ရဇ္ဇံ ကာရေသိ၊ အာဒိရာ-
ဇဿ ဒုတိယ ပုတ္တဘူတော၊ ဒုတိယမဟာရာဇဿ ကနိဋ္ဌဘူတော၊ မဟာ-
သေနော၊ သေတိဝိန္ဒ မဟာရာဇော (ဆင်ဖြူရှင်) ဇေဋ္ဌသ ဝဿာနိ ရဇ္ဇံ ကာ
ရေသိ၊ တဿ မဟာရာဇညော ပုတ္တဘူတ နရိန္ဒဿ (စဉ်းကူး) ရာဇဘာဝံ
ပတ္တကလတော ယာဝပါရမ္ပန ဂဏော အနုသန္ဓာတိ၊ တာဝ တိဏိ
ဝဿာနိ၊ ဝေင်ခေါ ကေနတ္တိသတိ ဝဿာနိ ဝိနယာစာရ သမ္ပန္နော
သိက္ခာကမော လဇ္ဇိကုဏ္ဍုစကော ပါရမ္ပနဂဏဝံသော သာမဏေရေဟိ
ယထာပညတ္တ သေခိ ယဝတ္တ ခန္ဓကဝတ္တံ အပါရမ္ပာပနဝသေန ပစ္ဆိန္နော

ထိုမှတစ်ပါး ဘိုးတော်ဘုရားလက်ထက်ဘော်တွင်....

- (က) နိုင်ငံခြားပညာတော်သင်များ စေလွှတ်ခြင်း၊
- (ခ) ဘာသာပြန်လုပ်ငန်း အကြီးအကျယ် လုပ်ဆောင်ခြင်း၊
- (ဂ) သုတေသနလုပ်ငန်းကို ကျောက်စာများနှင့်ညှိနှိုင်း၍ ကျယ်ပြန့်စွာ ဆောင်ရွက်ခြင်း(တွင်းသင်းမင်းကြီးကို ကျောက်စာဝန်ခန့်သည်။)
- (ဃ) ရာဇဝင်သစ် ရေးခြင်းနှင့်၊
- (င) မြို့ပေါင်း ၅၆-မြို့သို့ သာသနာပြုသံဃာတော်များ စေလွှတ်ခြင်း စသော ဘာသာရေး၊ ပညာရေးများ အသုံးတိုးတက် အောင်မြင်ခဲ့လေသည်။

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၌လာရှိသော ဝတ္ထုများကို မြန်မာ(နိဿယ)ဖြင့် ဖတ်ရှုလိုသောကြောင့် ဘိုးတော်ဘုရားက သာသနာပိုင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား လျှောက်ထားရာ သာသနာပိုင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ပြာသာဒ်ကျောင်း ဆရာတော်အား နိဿယပြန်ဆိုရေးသားရန် တောင်းပန်စေခိုင်းတော်မူသောကြောင့် ဤဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယသွက်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဤနေရာ၌ စကားအလျဉ်းသင့်၍ ဘိုးတော်ဘုရား လက်ထက် ဓမ္မပဒခေတ်စားပုံကို အနည်းငယ် ရေးသားလိုပေသည်။

ဘိုးတော်ဘုရားလက်ထက်ကိုဓမ္မပဒခေတ်ဟု ခေါ်သော်ခေါ်သင့်ပေသည်။ ဘိုးတော်ဘုရားကိုယ်တိုင်လည်း ဓမ္မပဒကို အလွန်လေ့လာ ကြည့်ရှုတော်မူသည်၊ မင်းတရားကြီး ကိုးကွယ်တော်မူသော ဆရာတော်ကြီးများလည်း တာဝန်တရပ် အနေအားဖြင့်ဓမ္မပဒကျမ်းကိုလေ့လာရန် ဝန်ခံဘော်မူကြလေသည်။

ဥပဇာတော ဝိဘင်းကျမ်းကို ပြန်ဆိုပြီးလျှင် နောင်လေ့လာရန်စာပေများကို ဝန်ခံသည့် ဆရာတော် သံဃာတော်တို့ စာရင်းဘုရား... အစရှိသော ၁၁၅၄-ခုနှစ် သွင်း ဗာရင်း မှတ်တမ်းတခု၌-

၁-ဉာဏာဘိဝံသ ဓမ္မသေနာပတိ မဟာဓမ္မ ရာဇာဓိရာဇဂုရု (သာသနာပြုဆရာတော်)အသက် ၃၉၊ သိက္ခာ ၁၉၊ နောက်လေ့လာရန်စာ ဓမ္မပဒကျမ်း၊ (ပ) ၄၉-ရှင်သဒ္ဓမ္မရုံသီ(ဗဒုံအောက်တိုက်ညောင်ကန်) အသက် ၄၂၊ သိက္ခာ ၂၁၊ ၎င်း ဓမ္မပဒကျမ်း။

အထက်ပါစာရင်းဇယားကိုလေ့လာသောအခါ အမှတ်စဉ် ၁၊ ၄။ ၇။ ၈။ ၁၀။ ၁၁။ ၁၃။ ၁၄။ ၁၅။ ၁၆။ ၁၇။ ၁၈။ ၁၉။ ၂၀။ ၂၂။ ၂၃။ ၂၆။ ၂၇။ ၂၉။ ၃၃။ ၃၅။ ၃၆။ ၃၇။ ၃၈။ ၃၉။ ၄၀။ ၄၁။ ၄၃။ ၄၄။ ၄၅။ ၄၆။ ၄၇။ ၄၈။နှင့် အမှတ်စဉ် ၄၉ ကျသော ဆရာတော်(၃၄)ပါးက ဓမ္မပဒ

ကျမ်းကို လေ့လာရန် ဝန်ခံတော်မူကြ၍ ကျန်သောဆရာတော်(၁၅)ပါးကသာ အခြားကျမ်းစာများကို လေ့လာရန် ဝန်ခံတော်မူကြသည်ကို တွေ့ရ၏။

အမှတ်စဉ် ၁၈၊ ရှင်သာရဒဿီ(ပြာသာဒ်ကျောင်းတော်)
အသက် ၄၇၊ သိက္ခာ ၁၁၊ ၎င်းဓမ္မပဒကျမ်း။

အမှတ် ၁၈။ ရှင်သာရဒဿီမှာ အခြားသူမဟုတ်၊ ဤဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ နိဿယကိုရေးသားစီရင်ခဲ့သောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။ ထိုဆရာတော်၏အဋ္ဌပုတ္တိတွင် စိတ်ဝင်စားဘွယ်၊ လေ့လာဘွယ် တခုရှိ၏။ ၎င်းမှာ အခြားမဟုတ်၊ ဆရာတော် သည် 'ငယ်ဖြူဟုတ်မှ ဟုတ်ပါလေအံ့လော' ဟူသော ပြဿနာပင် ဖြစ်လေသည်။ အကယ်၍ ငယ်ဖြူမဟုတ်လျှင် ဆရာတော်အား ပိုမို လေးစား သင့်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ငယ်ဖြူမဟုတ်သော ရဟန်းတော်များစွာတို့သည်စာပေတတ်မြောက်ကျမ်းကျင်ခြင်း နည်းပါး၍ လောကီ 'သန်' နေတတ်ကြသောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ အသက် ၄၇၊ သိက္ခာ-၁၁၊ ဤအချက်ကိုထောက်ထား၍အသက် ၃၆-နှစ်လောက်ရှိမှ ရဟန်းပြုသည် ဆိုနိုင်လျှင် ပြာသာဒ်ကျောင်းဆရာတော်အား ဒုတိယ ဦးကျည်ဗွေ သို့မဟုတ် ကုန်းဘောင်ခေတ် ဦးကျည်ဗွေ ဟု မော်ကွန်း တင်သင့်ပေသည်။

အကယ်၍ အကြောင်းအားလျော်စွာ ပရိသုဒ္ဓ(လူထွက်ခြင်း)ပြုပြီးမှ တဖန် ရဟန်းဘောင်သို့ ပြန်လည် တက်ရောက်သည် ဆိုနိုင်လျှင်လည်း 'တမောဇောတိ-ပရာယန' (အမှောင်ခွင်း၍ အလင်းသို့ လာနိုင်သော)ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် လေးစားသင့်ပေသည်။

ဆရာတော် ရေးသားစီစဉ်အပ်သော ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ နိဿယ၏ အခန့်ပမာဏကို ခန့်မှန်းလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် စက္ကပမာဏ အခန့်အမှန်းကို ဆိုရသော် ... ဆိုက်ကြီးအားဖြင့်-

ပထမတွဲ စာမျက်နှာ ၅၀၀-ခန့်၊ ဒုတိယတွဲ စာမျက်နှာ ၆၀၀-ကျော်၊
တတိယတွဲ စာမျက်နှာ ၆၀၀-ကျော်၊ စတုတ္ထတွဲ စာမျက်နှာ ၅၀၀-ခန့်၊
၄-တွဲ၊ စာမျက်နှာ ၂၂၀၀-ခန့် အရေအတွက်ရှိပေသည်။

ပုရပိုက်-ကန့်ကူပေ-ကညစ်ခေတ်က ဤမျှများပြားလှသော စာလုံးအက္ခရာများကို တလုံးစီလီ၍ ရေးသားတော်မူရသော ဆရာတော်ဘုရား၏ လုံ့လစီရိယနှင့် သဒ္ဒါတရားကို အဘယ်သူသည် မလေးစား မကြည်ညိုနိုင်ဘဲရှိပါအံ့နည်း။

ဆန်းထွန်း
၂၅-၆-၅၆

မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
	၃-စိတ္တဝဂ္ဂ	
၁	မေဿိယတ္ထေရ ဝတ္ထု	၁
၂	အညတရ ဘိက္ခု ဝတ္ထု	၆
၃	အညတရ ဥက္ကဏ္ဍိတဘိက္ခု ဝတ္ထု	၂၁
၄	သံသရက္ခိတ ဘာဂိနေယျတ္ထေရ ဝတ္ထု	၂၇
၅	စိတ္တဟဋ္ဌတ္ထေရ ဝတ္ထု	၃၄
၆	ပဉ္စသတ ဘိက္ခု ဝတ္ထု	၄၇
၇	ပူတိဂတ္ထ တိဿတ္ထေရ ဝတ္ထု	၅၆
၈	နန္ဒဂေါပါလက ဝတ္ထု	၆၃
၉	သောရေယျတ္ထေရ ဝတ္ထု	၅၀-၆၈
	၄-ပုပ္ဖဝဂ္ဂ	
၁	ပထဝီကထာ ပသုတ ပဉ္စသတ ဘိက္ခု ဝတ္ထု	၈၂
၂	မရီစိကမ္မဋ္ဌာနိကတ္ထေရ ဝတ္ထု	၈၅
၃	ဝိဋ္ဌဋ္ဌူတ ဝတ္ထု	၈၈
၄	ပတိပူဇိက ကုမာရိ ဝတ္ထု	၁၂၈
၅	မစ္ဆရိယ ကောသိယသေဋ္ဌိ ဝတ္ထု	၁၃၅
၆	ပါဝေယျကာ ဇီဝက ဝတ္ထု	၁၅၁
၇	ဆတ္တပါဏိ ဥပါသက ဝတ္ထု	၁၅၈
၈	ဝိသာခါ ဝတ္ထု	၁၆၆
၉	အာနန္ဒတ္ထေရပဉ္စ ဝတ္ထု	၂၃၂
၁၀	မဟာကဿပတ္ထေရ ပိဏ္ဍပါတဒိန္န ဝတ္ထု	၂၃၇
၁၁	ဂေါတမတ္ထေရ ပရိနိဗ္ဗာန ဝတ္ထု	၂၄၉
၁၂	ဂရဟဒိန္န ဝတ္ထု	၂၅၄
	၅ ဗာလဝဂ္ဂ	
၁	အညတရ ပုရိသ ဝတ္ထု	၂၇၄
၂	မဟာကဿပတ္ထေရ သဒ္ဓိဝိဟာရိက ဝတ္ထု	၃၀၃
၃	အာနန္ဒသေဋ္ဌိ ဝတ္ထု	၃၁၄
၄	ဂဏ္ဍိဘေဒက စောရ ဝတ္ထု	၃၂၁

မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၅	ဥဒါယိတ္တေရ ဝတ္ထု	၃၂၄
၆	တိသမတ္တ ပါဝေယျက ဝတ္ထု	၃၂၆
၇	သုပ္ပဗဒ္ဓ ကုဋိ ဝတ္ထု	၃၂၈
၈	ကဿက ဝတ္ထု	၃၃၄
၉	သုမန မာလာကာရ ဝတ္ထု	၃၄၁
၁၀	ဥပ္ပလဝဏ္ဏထေရီ ဝတ္ထု	၃၅၂
၁၁	ဇမ္ဗုကတ္တေရ ဝတ္ထု	၃၅၉
၁၂	အဟိပေတ ဝတ္ထု	၃၈၁
၁၃	သဋ္ဌိ ကုဋပေတ ဝတ္ထု	၃၈၉
၁၄	စိတ္တဂဟပတိ ဝတ္ထု	၃၉၈
၁၅	ဝနဝါသိတိဿ သာမဏေရ ဝတ္ထု	၄၁၅

၆-ပဏ္ဍိတဝဂ္ဂ

၁	ရာဇတ္တေရဝတ္ထု	၄၄၉
၂	အဿဇိပုနဗ္ဗသုက ဝတ္ထု	၄၅၆
၃	ဆန္ဒတ္တေရ ဝတ္ထု	၄၆၀
၄	မဟာကပ္ပိနတ္တေရ ဝတ္ထု	၄၆၃
၅	ပဏ္ဍိတသာမဏေရ ဝတ္ထု	၄၈၇
၆	လက္ခဏိက ဘဒ္ဒိယတ္တေရ ဝတ္ထု	၅၂၁
၇	ကာဏမာတာ ဝတ္ထု	၅၂၃
၈	ပဉ္ဇသတ ဘိက္ခု ဝတ္ထု	၅၃၀
၉	ဓမ္မိကတ္တေရ ဝတ္ထု	၅၃၇
၁၀	ဓမ္မဿဝန ဝတ္ထု	၅၄၁
၁၁	ပဉ္ဇသတ အာဂန္တုက ဘိက္ခု ဝတ္ထု	၅၄၄

၇-အရဟန္တဝဂ္ဂ

၁	ဇီဝကပဉ္ဇဝတ္ထု	၅၄၇
၂	မဟာကဿပတ္တေရ ဝတ္ထု	၅၅၂
၃	ဗေလဋ္ဌသီသတ္တေရ ဝတ္ထု	၅၅၈
၄	အနုရုဒ္ဓတ္တေရ ဝတ္ထု	၅၆၁

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာရက်နာ
၅	မဟာကစ္စာယနတ္ထေရ ဝတ္ထု	၅၆၆
၆	သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထု	၅၆၉
၇	ကောသမ္ဗိဝါသီ တိဿတ္ထေရ သာမဏေရ ဝတ္ထု	၅၇၆
၈	သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထု	၅၈၃
၉	ခဒိရဝနိယ ရေဝတတ္ထေရ ဝတ္ထု	၅၈၆
၁၀	အညတရ ဣတ္ထိ ဝတ္ထု	၆၀၄

ဂ-သဟဿဝဂ္ဂ

၁	တမ္ဗဒါဠိကစောရ သာတက ဝတ္ထု	၆၀၇
၂	ဗာဟိယ ဒါရုစီရိယတ္ထေရ ဝတ္ထု	၆၁၇
၃	ကုဏ္ဍလ ကေသိတ္ထေရီ ဝတ္ထု	၆၂၉
၄	အနတ္တ ပုစ္ဆက ပြာဟူဏ ဝတ္ထု	၆၄၄
၅	သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ မာတုလ ပြာဟူဏ ဝတ္ထု	၆၄၈
၆	သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ ဘာဂိနေယျ ဝတ္ထု	၆၅၂
၇	သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ သဟာယက ပြာဟူဏ ဝတ္ထု	၆၅၄
၈	အာယုဝဇ္ဇန ကုမာရ ဝတ္ထု	၆၅၇
၉	သံကိစ္စသာမဏေရ ဝတ္ထု	၆၆၄
၁၀	ခါဏုကောဏ္ဍညတ္ထေရ ဝတ္ထု	၆၈၆
၁၁	သပ္ပဒါသတ္ထေရ ဝတ္ထု	၆၈၉
၁၂	ပဋ္ဌာစာရီ ထေရီ ဝတ္ထု	၆၉၇
၁၃	ကိသာဂေါတမိထေရီ ဝတ္ထု	၇၁၂
၁၄	ဗဟုပုတ္တိကတ္ထေရီ ဝတ္ထု	၇၁၃

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

(ဒုတိယတွဲ)

၃-စိတ္တ ဝဂ္ဂ

၁-မေဃိယတ္ထေရ ဝတ္ထု

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

အနိသန္ဓေကိုးဝတ္ထုတို့ဖြင့် စုပေါင်းအပ်သော အပ္ပမာဒ ဝဂ်၌ ဟောအပ်သော ဒေသနာ ဂါထာတို့၏ အနက်ကို အသီးအသီး ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ ကိုးဝတ္ထုတို့၏ အစုအပေါင်းဖြစ်သော စိတ္တဝဂ်၌ ဟောအပ်သော ဒေသနာဂါထာတို့၏ အနက်တို့တွင် မေဃိယတ္ထေရဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ဖန္ဒနံ စပလံ စိတ္တန္တိ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

☞ ဖန္ဒနံ စပလံ စိတ္တန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဖန္ဒနံ စပလံ စိတ္တံ-စသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ စာလိကာယ ပဗ္ဗတေ၊ စာလိကတောင်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ အာယသ္မန္တံ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော။ မေဃိယံ၊ မေဃိယထေရ်ကို။ အာရုက္ခံ၊ ရှိ။ ကထေသိ၊ ၏။

တဿ ဝတ္ထု၊ ထိုမေဃိယထေရ်၏ ဝတ္ထုကို။ ဝိဘာဝနတ္ထံ၊ ထင်စွာ ပြခြင်းငှါ။ သဗ္ဗံ၊ သော။ မေဃိယသုတ္တန္တိ၊ မေဃိယသုတ်သို့။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊

P. C. P. (ဒုတိယအကြိမ်) ဒု-၁

၂ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ခွဲအပ်၏။ သတ္တပန၊ ဘုရားရှင်သည်ကား။ တိဟိ စိတ္တ ဝိတက္ကဟိ၊
 သုံးပါးသော စိတ်အကြံတို့ဖြင့်။ အန္တာသတ္တတာယ၊ စွဲ၍နှိပ်စက်ခြင်းကြောင့်။
 တသ္မိ အဓမ္မဝနေ၊ ထိုသရက်ဥယျာဉ်၌။ ပဓာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အနုယုဉ္ဇိတုံ၊
 ယဉ်ခြင်း စီးဖြန်းခြင်းငှါ။ အသတ္တုဏိတွာ၊ မတတ်နိုင်ခြင်းကြောင့်။ အာဂတံ၊
 လာသော။ မေဃိယတ္ထေရံ၊ မေဃိယမထေရ်ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်တော်
 မူ၍။ မေဃိယ၊ မေဃိယရဟန်း။ တေ၊ သင်သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော
 အမှုသည်။ အတိတာရိယံ၊ အလွန်ဝန်လေး၏။ မေဃိယ၊ ရဟန်းမေဃိယ။
 ဧကကောမှိ၊ ငါတယောက်ထီးတည်း ဖြစ်၏။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။
 အညောဝိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်သော။ ကောစိသိက္ခ၊ တစုံတယောက်သော
 ရဟန်းသည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဟာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ အာဂမေဟိ၊
 ငုံ့ဦးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယာစန္ဒိ၊ တောင်းပန်သော။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဧကကံ၊
 ကိုယ်တော်ထီးတည်း။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဂစ္ဆန္တေန၊ သွားသော။ တိက္ခနာ
 နာမ၊ ရဟန်းမည်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စိတ္တဝသိကေန၊ စိတ်၏အလိုဖြင့်။
 သဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဧတံစိတ္တံနာမ၊ ဤစိတ်မည်သည်ကား။
 လဟကံ၊ လျင်သော အပြန်ရှိ၏။ တံ၊ ထိုစိတ်ကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသေ၊
 အလို၌။ ဝတ္ထေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့
 ဟောတော်မူ၍။ ဣမာ ဇွေဂါယာ၊ ဤနှစ်ဂါယာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟော
 တော် မူ၏။

(၃၃) ဖန္ဒနံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းရှိသော။ စပလံ၊ လျှပ်ပေါ်ခြင်းရှိသော။
 ဇူရက္ခံ၊ စောင့်နိုင်ခဲ့သော။ ဒုန္နိဝါရယံ၊ မြစ်နိုင်ခဲ့သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။
 မေဓာဝိ၊ ပညာရှိသည်။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်သည်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ယထာ၊
 အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ဥသုကာရော၊ မြားသမားသည်။ တေဇနံ၊
 မြားကို။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်သည်ကို။ ကရောတိဇုဝ၊ ပြုသကဲ့သို့တည်း။

(၃၄) ဩကမောကတ ဥဒ္ဓတော၊ ရေဟူသောတည်ရာမှ ထုတ်အပ်
 ပြီးသည် ဖြစ်၍။ ထလေ၊ ကြည်းကုန်းအရပ်၌။ ခိတ္တော၊ ပစ်အပ်သော။
 ဝါရိဇော၊ ငါးသည်။ ပရိဖန္ဒတိဇုဝ၊ လွန်လျက်တုန်လှုပ်သကဲ့သို့။ တထာ၊
 ထို့အတူ။ ဣဒံစိတ္တံ၊ ဤစိတ်သည်။ မာရဇယျံ၊ မာရ်၏အရာတည်းဟူသော
 ကိလေသဝဋ်ကို။ ပဟာတဝေ၊ ပယ်သည်ရှိသော်။ ပရိဖန္ဒတိ၊ လွန်လျက်
 တုန်လှုပ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ဖန္တနန္တိ၊ ဖန္တနံဟူသည်ကား။ ရူပါဒိသု
 အာရမ္မဏေသု၊ ရူပါရုံအစရှိကုန်သော အာရုံတို့၌။ ဝိပုန္ဒမာနံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်း
 ရှိထသော။ စပလန္တိ၊ စပလံဟူသည်ကား။ ဧကဇ္ဈရိယာပထေန၊ တခုသော
 ဇ္ဈရိယာပုထ်ဖြင့်။ အသဏ္ဌဟန္တော၊ မတည်တံ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 ဂါမဒါရကော ဝိယ၊ ရှာသူ သားငယ်ကဲ့သို့။ ဧကသ္မိံ အာရမ္မဏေ၊ တခုသော
 အာရုံ၌။ အသဏ္ဌဟန္တော၊ မတည်ကြည်ခြင်းကြောင့်။ စပလံ၊ လျှပ်ပေါ်
 လောင်လည်ထသော။ စိတ္တန္တိ၊ စိတ္တံဟူသည်ကား။ ဘူမိ ဝတ္ထု၊ အာရမ္မဏ-
 ကိရိယာဒိ ဝိစိတ္တတာယပန၊ ဘုံ၊ ဝတ္ထု၊ အာရုံ၊ ကိရိယာ အစရှိသည်ဖြင့်
 အလွန်ဆန်းကြယ်ခြင်းရှိသော။ ဧတံဝိညာဏံ၊ ထိုဝိညာဉ်ကို။ စိတ္တန္တိ၊ စိတ္တ
 ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဒုရက္ခန္တိ၊ ဒုရက္ခံဟူသည်ကား။ + ကိလိဋ္ဌသမ္မာဓေ၊ ပြုငြင်
 သဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ ကိလိဋ္ဌ ခါဒက ဂေါဏံဝိယ၊
 ညစ်ညမ်းသဖြင့် စားလိုသော နွားကဲ့သို့။ ဧကေကသ္မိံ၊ တခုခုသော။
 သပ္ပာယာရမ္မဏေယေဝ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အာရုံ၌လျှင်။ ဒုဋ္ဌပန
 တော၊ ထားနိုင်ခဲ့သောကြောင့်။ ဒုရက္ခံ၊ စောင့်နိုင်ခဲ့ထသော။ ဒုန္နိဝါရယန္တိ၊
 ဟူသည်ကား။ ဝိသဘာဝါရမ္မဏံ၊ ဝိသဘာဝအာရုံသို့။ ဝစ္ဆန္တိ၊ သွားသော
 စိတ်ကို။ ပဋိသေဓေတုံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ။ ဒုရက္ခတ္တာ၊ စောင့်နိုင်ခဲ့သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုန္နိဝါရယံ၊ မြစ်နိုင်ခဲ့ထသော။ ဥသုကာရောဝ တေဇနန္တိ၊
 ဟူသည်ကား။ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဥသုကာရော၊ မြားသွား
 သည်။ အရညတော၊ တောမှ။ ဧကံ ဝဏံဒဏ္ဍကံ၊ တခုသော ကောက်သော
 လှန်ကန်ကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်ခဲ့၍။ နိတ္တစံ ကတွာ၊ အခွံအကြေး မရှိ
 သည်ကိုပြု၍။ ကပ္ပိယ တေလေန၊ ပုံးရည်ဆီဖြင့်။ မက္ခိတွာ၊ စိမ်၍။ အင်္ဂါရ
 ကပလ္လေ၊ မီးအိုးကင်း၌။ တာပေတွာ၊ မီးကင်၍။ ရက္ခာလကေ၊ မြားရိုးကို။
 ဥပ္ပိဋ္ဌိတွာ၊ နှိပ်၍။ နိဝဏံ၊ မကောက်သည်ကို။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်သည်ကို။ ဝါဠု-
 ဝိဇ္ဈနယောဂံ၊ သားကောင်၌ စူးဝင်ခြင်းငှါ သင့်သောမြားကို။ ကရောတိ၊
 ပြု၏။ ကတွာစပန၊ ပြုပြီး၍ကား။ ရာဇ ရာဇမဟာမတ္တာနံ၊ ပြည့်ရှင်မင်း၊
 မင်းမှူးမတ်သို့အား။ သိပ္ပံ၊ ကို။ ဒသေတွာ၊ ပြု၍။ မဟန္တိ၊ များစွာသော။
 သတ္တာရသမ္မာနံ၊ မြတ်နိုးတနာ ပူဇော်ခြင်းကို၊ လဘတိယထာ၊ ရသကဲ့သို့။

ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ မေဓာဝိ ဗုဏ္ဏိတော ဝိညူပုရိသော၊ ပညာရှိသော
 ယောက်ျားသည်။ ဖန္တနာဒိ သဘာဝံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းစသည် သဘောရှိသော။
 ဧတံစိတ္တံ၊ ဤစိတ်သည်။ ဓုတင်္ဂါရညာဝါသ ဝသေန၊ ဓုတင် ဆောက်တည်

ခြင်း၊ တောကျောင်းနေခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ နိတ္တံ၊ အရေအသား ပြည့်ပြီး
ခြင်းကို ပယ်၍။ သြဗ္ဗာရိက ကိလေသံ၊ ရန်ရင်းသော ကိလေသာကို။
အပဂတံ ကတွာ၊ ပယ်ခြင်းကိုပြု၍။ သဒ္ဓါသိနေဟေန၊ သဒ္ဓါတည်းဟူသော
အစေးဖြင့်။ တေမေတွာ၊ ဆွတ်၍။ ကာယိက စေတသိက ဝီရိယေန၊ ကိုယ်၌
ဖြစ်သော လုံ့လပြုခြင်း၊ စိတ်၌ဖြစ်သော လုံ့လပြုခြင်းဖြင့်။ တာပေတွာ၊
ပူပန်စေ၍။ သမထဝိပဿနာ နာလကေ၊ သမထဝိပဿနာ တည်းဟူသော
မြားရိုးကို။ ဥပိဋ္ဌိတွာ၊ နှိပ်၍။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်စွာ။ အကုဋိလံ၊ ကောက်ကျစ်ခြင်း
မရှိသည်ကို။ နိဗ္ဗိသေဝနံ၊ အမြဲမှီဝဲခြင်းကို။ ဝါ၊ အဆိပ် မရှိသည်ကို။
ကရောတိ၊ ပြု၏။ ကတွာစပန၊ ပြုပြီး၍ကား။ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို။
သမ္ပသိတွာ၊ သုံးသပ်၍။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ အဝိဇ္ဇာက္ခန္ဓံ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော
အမှိုက်တိုက်ကို။ ပဒါလေတွာ၊ ဖောက်ခွဲ၍။ တိဿောဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာ သုံးပါး
တို့ကို။ ဆအဘိညာ၊ အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးတို့ကို။ နဝလောကုတ္တရဓမ္မေ၊
လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးတို့ကို။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမံဝိသေသံ၊ ဤအထူးကို။
ဟတ္ထဂတမေတ၊ လက်သို့ရောက်သည်ကို သာလျှင်။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အဂ္ဂ
ဒက္ခိဏေယျဘာဝံ၊ မြတ်သောအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။

ဝါရိဇောဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ မစ္ဆောဝိယ၊ ငါးကဲ့သို့။ ထလေ
ခိတ္တောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟတ္ထေနဝါ၊ လက်ဖြင့်၎င်း။ ပါဒေနဝါ၊
ခြေဖြင့်၎င်း။ ဇာလာဒီနံ၊ ကွန်စသည်တို့တွင်။ အညတရေနဝါ၊ တပါးပါး
ဖြင့်၎င်း။ ထလေ၊ ကြည်းကုန်း၌။ ဆဉ္စတော၊ အပ်၏။ သြကမော ကတ
ဥဗ္ဘတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သြကပုဏ္ဏဟိ စိဝရေဟိတိ ဧတ္ထ၊ စိဝရေဟိ
ဟူသော ဤပုဒ်၌။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ သြကံ၊ သြကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သြကံ
ပဟာယ အနိကေတ သာရိတိဧတ္ထ၊ သာရိဟူသော ဤပုဒ်၌။ အာလယော၊
တည်ရာဟူသော အနက်တည်း။ ဧတ္ထပိ၊ ဤအရာ၌လည်း။ ဥသယံ၊ ဥဒက
အနက်၊ အာလယအနက် နှစ်ပါးလုံးကို။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ သြကမော
ကတ ဥဗ္ဘတောတိဟိ ဧတ္ထ၊ ဤပုဒ်၌။ သြကမောကတောတိ၊ ဟူသည်ကား။
ဥဒကသင်္ခါတာ၊ ရေဟုဆိုအပ်သော။ အာလယာ၊ တည်ရာတည်း။ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဥဗ္ဘတောတိ၊ ဟူသည်ကား။
ဥဒ္ဓဇော၊ ထုတ်အပ်ပြီး သော။ ပရိဖန္ဒတိဒံ ဝိတ္တန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥဒကာ
လယတော၊ ရေဟူသော တည်ရာမှ။ ဥဗ္ဘတော၊ ထုတ်အပ်သော။ ထလေ၊
ကြည်းကုန်း၌။ ခိတ္တော၊ ပစ်အပ်သော။ သောမစ္ဆော၊ ထိုငါးသည်။ ဥဒကံ၊

ကို။ အလဘန္တော၊ မရခြင်းကြောင့်။ ပရိဖန္ဒတိယထာ၊ တုန်လှုပ်သကဲ့သို့၊
 ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဣဒံ ပဉ္စကာမဂုဏာလယာဘိရတံ စိတ္တံ၊ ဤကာမဂုဏ်
 ငါးပါး၌ တည်၍ အလွန်မွေ့လျော်ခြင်း ရှိသော စိတ်ကို။ တတော၊ ထို
 ကာမဂုဏ်ငါးပါးမှ။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ၍။ မာရဓေယျ သင်္ခါတံ၊ ကိလေသမာရ်ဟု
 ဆိုအပ်သော။ ဝဇ္ဇံ၊ ဝဋ်ကို။ ပဟာတုံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာနေ၊
 ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ ကာယိက စေတသိက ဝီရိယေန၊
 ကိုယ်၊ စိတ်နှင့်ယှဉ်သော လုံ့လဖြင့်။ သန္တာပိယမာနံ၊ ပူပန်စေအပ်သည်
 ရှိသော်။ ပရိဖန္ဒတိ၊ တုန်လှုပ်၏။ သဏ္ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ။ န လက္ခေတ္တတိ၊
 မတတ်နိုင်။ ဧဝံသန္တေပိ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည် ရှိသော်လည်း။ ဓရံ၊ လုံ့လ
 ဟူသော ဝန်ကို။ အနိက္ခိပိတွာ၊ မချမူ၍။ မေဓာဝိပုဂ္ဂလော၊ ပညာရှိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တံ၊ ထိုဝိပဿနာစိတ်ကို။ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
 နည်းဖြင့်လျှင်။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်စွာ။ ကမ္မနိယံ၊ ခံသည်ကို။ ကရေတိ၊ ပြု၏။
 ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ အပရော နယော၊ နည်းတပါးကို
 ဆိုဦးအံ့။ ဣဒံ မာရဓေယျံ ကိလေသဝဇ္ဇံ၊ ဤမာရ်၏ တည်ရာဟူသော
 ကိလေသ ဝဋ်ကို။ အဝိဇဟိတွာ၊ မစွန့်မူ၍။ ဌိတံ၊ တည်သော။ စိတ္တံ၊
 စိတ်သည်။ သော ဝါရိဇောပိယ၊ ထိုငါးကဲ့သို့။ ပရိဖန္ဒတိ၊ တုန်လှုပ်၏။
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မာရဓေယျံ၊ ကိလေသမာရ်၏ တည်ရာဟူသောဝဋ်ကို။
 ပဟာတဝေ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ကိလေသဝဇ္ဇံ သင်္ခါတေန၊ ကိလေသဝဋ်-ဟု
 ဆိုအပ်သော။ ယေန မာရဓေယျေနဝ၊ အကြင်ကိလေသမာရ်၏ တည်ရာ
 ဝဋ်ဖြင့်သာလျှင်။ ပရိဖန္ဒတိ၊ တုန်လှုပ်၏။ ဌိတံ၊ ထိုတုန်လှုပ်ခြင်းကို။ ပဟာ-
 တဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာကို ဟောတော်မူသော အဆုံး၌။
 မေဃိယတ္ထေရော၊ မေဃိယမထေရ်သည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာ
 ပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်၏။ အညေပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။
 ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပန္နာဒယော၊ သောတာပန်
 အစရှိသည်တို့သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ပဌမံ၊ စွာသော။ မေဃိယတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။
 ဣတိသမတ္တံ၊ ဤတွင် ပြီးပြီ။

၆

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကလာပ နိဿယ-ဒုတိယတွဲ

၃-မိတ္တဝဂ္ဂ၊ ၂-အညတရဘိက္ခု ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ.....မေဃိယဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ အညတရ ဘိက္ခု ဝတ္ထု၌ ဟောကြောင်း ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ဒုန္နိဂ္ဂဟဿ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ဒုန္နိဂ္ဂဟဿ လဟုနောတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဒုန္နိဂ္ဂဟဿ လဟုနော စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူသော။ သတ္ထဝ၊ ဘုရား ရှင်သည်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကောသလရညော၊ ကောသလမင်း၏။ ဝိဇီတေ၊ နိုင်ငံ၌။ ပဗ္ဗတပါဒေ၊ တောင်ခြေရင်း၌။ မာတိကဂါမော နာမ၊ မာတိကဂါမ အမည်ရှိသော။ ဃနဝါသော၊ တခဲနက်ပြည့်သော အိမ်ခြေလူနေရှိသော။ ဧကောဂါမော၊ ရွာတခုသည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သဗ္ဗိမတ္တာဘိက္ခု၊ ခြောက်ကျိပ် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ ဘုရားအထံ၌။ ယာဝ အရဟတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ် တိုင်အောင်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထာပေတွာ၊ ဟောစေ၍။ တံဂါမံ၊ ထိုရွာသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပဝိသိံသု၊ ဝင်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ တဿ ဂါမဿ၊ ထိုရွာ၏။ သာမိကော၊ အကြီးဖြစ်သော။ ယော၊ အကြင် ဒါယကာသည်။ မာတိကောနာမ၊ မာတိကမည်၏။ တဿ၊ ထိုရွာသူကြီး၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ နာနာဂ္ဂရဓေသန၊ အထူးထူးသော အရသာရှိသော။ ယာဂုဘတ္တေန၊ ယာဂု ဆွမ်းဖြင့်။ ပရိဝိသိတွာ၊ လုပ်ကျွေး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂန္တုကာမာ၊ သွားလိုကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေး၏။ မဟာဥပါသိကေ၊ ဒါယိကာမကြီး။ ယထာဖါသုကဋ္ဌာနံ၊ ချမ်းသာစွာ နေခြင်းရှိသော အရပ်သို့ သွားပါကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်သည်ရှိသော်။ သာ၊ ထိုရွာသူကြီး အမိသည်။ ဝဿာဝါသိကဋ္ဌာနံ၊ ဝါဆိုကျောင်းကို။ အယျာ၊ အရှင်ကောင်းတို့သည်။ ပရိယေသန္တိမညေ၊ ရှာယောင်ရှိသည်ထင်၏ တကား။ ဣတိ ဥတွာ၊ ဤသို့သိ၍။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ နိပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဝပ်၍။ အယျာ၊ အရှင်ကောင်းတို့သည်။ ဣမံတေမာသံ၊ ဤဂါတွင်းသုံးလပတ်လုံး။

ဣဒေ၊ ဤရွာ၌။ သဗေ ဝသိဿန္တိ၊ အကယ်၍ နေကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ အဟံ၊ သည်။ တိဏိ သရဏာနိ၊ သရဏဂုံသုံးပါးတို့ကို၎င်း။ ပဉ္စသီလဂါနိ၊ ငါးပါးသော သီလတို့ကို၎င်း။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဥပေါသထ ကမ္မံ၊ ဥပုသ်သုံးသောအမှုကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သိက္ခ၊ တို့သည်။ ယေ၊ ငါတို့သည်။ ဣမံ၊ ဤဒေါသိကာမကို။ နိဿာယ မိ၍။ သိက္ခာယ၊ ဆွမ်းဖြင့်။ အကိလမန္တာ၊ မပင်ပန်းကုန်ဘဲ။ ဘဝနိဿရဏံ၊ ဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သက္ခိဿာမ၊ တတ်နိုင်ကုန်အံ့။ ဣတိဤသို့။ အဓိဝါသယိံသု၊ သည်းခံကုန်၏။ သာ၊ ထိုဒေါသိကာမသည်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဝသနဋ္ဌာနဝိဟာရံ၊ နေရာကျောင်းကို။ ပဋိဇ္ဇေတိတွာ၊ သုတ်သင်ပြုစု၍။ အဒေါသိ၊ လှူ၏။

တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုကျောင်း၌သာလျှင်။ ဝသန္တာ၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သန္တိပတိတွာ၊ စည်းဝေး၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဩဝဒိံသု၊ ဆုံးမကုန်၏။ အာဂုဓော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အမှေဟိ၊ တို့သည်။ ပမာဒစာရံ၊ မေ့လျော့သောအကျင့်ကို။ စရိတုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ။ နာဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သကဂေဟံ၊ ဝိယ၊ မိမိနေရာကျောင်းကဲ့သို့။ အဋ္ဌမဟာနိရယာ၊ ငရဲကြီးရှစ်ထပ်တို့သည်။ ဝိဝဋ္ဌုရပယေဝ၊ တံခါးဟင်းလင်းရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ခေါပန၊ စင်စစ်အားဖြင့်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ခရမာနက ဗုဒ္ဓဿ၊ သက်တော်ထင်ရှားရှိသောဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ယေ၊ ငါတို့သည်။ အာဂတော၊ လာကုန်၏။ ဗုဒ္ဓါစနာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်ကား။ ပဒါနုပဒိကံ၊ ဘဝါးအဆင့်ဆင့်။ ဝိစရန္တေနာဝိ၊ လှည့်လည်သော်လည်း။ သဌေန၊ စဉ်းလဲခြင်းဖြင့်။ အာရာဓေတုံ၊ နှစ်သက်စေခြင်းငှါ။ နသတ္တာ၊ မတတ်နိုင်။ ယထာဇ္ဈာသယေနေဝ၊ မြတ်သော အလိုအားဖြင့်သာလျှင်။ အာရာဓေတုံ၊ နှစ်သက်စေခြင်းငှါ။ သတ္တာ၊ တတ်ကောင်း၏။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လေ။ ဒွိတိ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့သည်။ ကေဋ္ဌာနေ၊ တခုသောနေရာ၌။ န ဌာတဗ္ဗံ၊ မရအပ်။ န နိသိဒိတဗ္ဗံ၊ မနေအပ်။ သာယံခေါပန၊ ညအခါ၌ကား။ ယေရူပဋ္ဌာနကာလေ၊ မထေရ်အား ဆည်းကပ်သောအခါ၌လည်းကောင်း။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ သိက္ခာစာရကာလေ၊ ဆွမ်းခံသွားသောအခါ၌လည်းကောင်း။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ သေသကာလေ၊

ကြွင်းသောအခါ၌။ ဇွေ၊ နှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့သည်။ ကေတော၊ အတူ
 တကွ တပေါင်းတည်း။ န ဘဝိဿာမ၊ မဖြစ်ကုန်အံ့။ အဝိစခေါပန၊ စင်စစ်
 မူကား။ အဖါသုကေန ဘိက္ခုနာ၊ နာဖျား မကျန်းရှိသော ရဟန်းသည်။
 အာဂန္တော၊ လာ၍။ ဝိဟာရမဇ္ဈေ၊ ကျောင်းအလယ်၌။ ဗုဒ္ဓိယာ၊ ခေါင်း
 လောင်း ကျောက်စည်ကို။ ပဟတာယ၊ ထိုးခြင်း၊ ခေါက်ခြင်း ရှိလတ်သော်၊
 ဗုဒ္ဓိသညာယ၊ ခေါင်းလောင်း၊ ကျောက်စည် အမှတ်ဖြင့်။ အာဂန္တော၍၊
 တဿ၊ ထိုသူနာရဟန်းအား။ ဘေသဇ္ဇ၊ ဆေးကို။ ကရိဿာမ၊ ကုစားကုန်အံ့။
 ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုဆုံးမကုန်လျက်။ တေသု၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။
 ကတိကံ၊ ကတိကဝတ်ကို။ ကက္ခာ၊ ၍။ ဝိဟရန္တေသု နေကုန်သည်ရှိသော်။
 ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သာဥပပါယိကာ၊ ထိုဒါယိကာမသည်။ သပ္ပိတေလ
 ဖါဏိတာဒိနိ၊ ထောပတ်၊ ဆီ၊ တင်လဲ အစရှိသည်တို့ကို။ ဂါဟာပေတွာ၊
 ယူစေ၍။ ဒါသ ဒါယိ ကမ္မကရာဒိဟိ ကျွန်ယောကျာ်း၊ ကျွန်မိန်းမ အမှုလုပ်
 စသည်တို့ဖြင့်။ ပရိဝုတာ၊ ခြံရံကုန်လျက်။ သာယန္တသမယေ၊ ညချမ်းသော
 အခါ၌။ တံဝိဟာရံ၊ ထိုကျောင်းသို့။ ဂန္တော၍။ ဝိဟာရမဇ္ဈေ၊ ကျောင်း
 လယ်၌။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်။ ကဟံနုခေါ၊ အဘယ်
 အရပ်သို့လျှင်။ အယျာ၊ အရှင်ကောင်း တို့သည်။ ဂတာ၊ သွားလေကုန်
 သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုရိသေ၊ ကျွန်အမှုလုပ်တို့ကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးသည်
 ရှိသော်။ အယျေ၊ အရှင်မ။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ရတ္တိဋ္ဌာန-
 ဒိဝါဋ္ဌာနေသု၊ ညဉ့်သန့်စရာ နေ့သန့်စရာ အရပ်တို့၌။ နိသိန္နာ၊ နေကုန်
 သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။
 ကိန္နုခေါကတွာ၊ အဘယ်သို့ပြု၍။ ဓဋ္ဌာ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ သက္ခိယာမိ၊
 တတ်နိုင်အံ့နည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊
 ထိုဒါယိကာမကို။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာ၏။ ကတိကဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို။
 ဇာနနမနုဿာ၊ သိသောလူတို့သည်။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အယျေ၊ မ။
 ဗုဒ္ဓိယာ၊ ကျောက်စည်ကို။ ပဟတာယ၊ ခတ်ခြင်းဖြင့်။ သန္နိပတိဿန္တိ၊
 စည်းဝေးကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သာစ၊ ထိုဒါယိကာမသည်
 လည်း။ ဗုဒ္ဓိ၊ ကျောက်စည်ကို။ ပဟရာဓပသိ၊ ခတ်စေ၏။ ဘိက္ခု၊
 တို့သည်။ ဗုဒ္ဓိသဗ္ဗံ၊ ကျောက်စည်သံကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ကဿမိ၊ တစ်
 ကယောက်သော ရဟန်း အား။ အဖါသုကံ၊ မချမ်းသာ ခြင်းသည်။
 ဘဝိဿတိ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သကသကဋ္ဌာနေဟိ၊ မိမိ မိမိတို့နေရာ
 အရပ်တို့မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ဝိဟာရမဇ္ဈေ၊ ကျောင်း အလယ်၌။

သန္နိပတိံ သု၊ စည်းဝေးကုန်၏။ ဒွေပိ ဇနာ၊ နှစ်ယောက်သော သူတို့သည်
လည်း။ ဧကမဂ္ဂေန၊ တခုတည်းသောလမ်းခရီးဖြင့်။ အာဂတာနာမ၊ လာသော
ရဟန်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဥပါယိကာ၊ ဒါယိကာမသည်။ ဧကေကဋ္ဌာန-
တော၊ တခုတခုသော အရပ်မှ။ ဧကေကမေဝ၊ တပါးတပါး စီသာလျှင်။
အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မမပုတ္တေဟိ၊ ငါသားတို့သည်။
အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ကလဟော၊ ငြင်းခုံခြင်း ခိုက်ရန်ကို။ ကတော၊
ပြုသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဖိန္နေတွာ၊ ကြံ၍။ ဘိက္ခသံဃံ၊
ရဟန်းသံဃာကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ပုစ္ဆိ၊ ။ ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။
ကလဟံ၊ ငြင်းခုံခြင်း ခိုက်ရန်ကို။ ကရိတ္တနုခေ၊ ပြုကုန်သလော။ ဣတိ၊
ဤသို့ မေး၏။ မဟာဥပါယိကေ၊ ဒါယိကာမကြီး။ နကရောမ၊ မပြုကုန်။
ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ဝေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။
ကလဟော၊ ငြင်းခုံခြင်း ခိုက်ရန်သည်။ သစေ နတ္ထိ၊ အကယ်၍ မရှိသည်
ဖြစ်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့မရှိဘဲလျက်။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ အမှာကံ၊
ငါတို့၏။ ဝေဟံ၊ အိမ်သို့။ အာဂစ္ဆန္တ၊ ကြွလာကုန်သည်ရှိသော်။ သဗ္ဗေ၊
အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ အာဂစ္ဆလ
ယထာ၊ ကြွလာကုန်သကဲ့သို့။ ဝေ၊ ဤအတူ။ အနာဂန္တ၊ မလာမူ၍။
ဧကေကဋ္ဌာနတော၊ တခုတခုသော အရပ်မှ။ ဧကေကာဝ၊ တပါးတပါးစီ
သာလျှင်။ အာဂတာ၊ လာကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။
မဟာဥပါယိကေ၊ ဒါယိကာမကြီး။ ဧကေကသ္မိဋ္ဌာနေ၊ တခုတခုသော
အရပ်၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရိမှာ၊ ပြုကုန်
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ သေ သမဏဓမ္မောနာမ၊
ဤရဟန်းတရားမည်သည်ကား။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။
မဟာဥပါယိကေ၊ ဒါယိကာမကြီး။ ဒုတ္တိံ သာ ကာရေ၊ ကေသာ၊ လောမာ
အစရှိသော သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာတို့ကို။ သဇ္ဈာယံ၊ ရွတ်အံ
သရဇ္ဈာယံခြင်းကို။ ကရောမ၊ ပြုကုန်၏။ အတ္တဘာဝေ၊ ကိုယ်၏ အဖြစ်၌၊
ခယဝယံ၊ ကုန်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းတို့၊ ပဋ္ဌပေမ၊ အသင့် နှလုံးထားကုန်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ကိံပန၊ အသို့နည်း။
ဒုတ္တိံ သာ ကာရေ၊ ဒုတ္တိံ သာ ကာရတို့ကို။ သဇ္ဈာယံ၊ စီးဖြန်းခြင်းကို။ ကာတုံ၊
ပြုခြင်းငှါ။ အတ္တဘာဝေ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ ခယ ဝယံ၊ ကုန်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း
ကို။ ပဋ္ဌပေတုံ၊ အသင့်နှလုံးထား၍ ဆောက်တည်ခြင်းငှါ။ တုမှာကမေဝ၊
အရှင်ဘုရားတို့အားသာလျှင်၊ ဝေတိ၊ အပ်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်

မူကား။ အမှာကံဝိ၊ အကျွန်ုပ်တို့အားလည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်ပါမည်လော။
 ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ မဟာဥပါသိကော၊ ဒါယိကာမကြီး။ သေဓမ္မော၊
 ဤဒုတ္တိံသာကာရကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကဿမိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား။
 အဝါရိတော၊ မြစ်တော်မူ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။
 တေနဟိ၊ ထိုသို့အပ်ပါမူကား။ မဟံဝိ၊ အကျွန်ုပ်အားလည်း။ ဒုတ္တိံသာ-
 ကာရံ၊ ဒုတ္တိံသာကာရကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဒေယ၊ ပေးပါကုန်လော့။ အတ္တဘာဝေ၊
 ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ ခယဝယံ၊ ကုန်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းကို။ ပဋ္ဌပနံ၊ ဆောက်တည်ရာ
 အစီအရင်ကို။ အာစိက္ခယ၊ ကြားကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။
 ဥပါသိကော၊ ဒါယိကာမကြီး။ တေနဟိ၊ ထိုသို့စီးဖြန်းလိုမူကား။ ဥဂ္ဂဏှ၊
 သင်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ဥဂ္ဂဏှာပေသုံ၊ သင်စေကုန်၏။

သာ၊ ထိုဒါယိကာမသည်။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ ဒုတ္တိံသာ-
 ကာရေ၊ ဒုတ္တိံသာကာရကို။ သဏ္ဌာယံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းခြင်းကို။
 ကတွာ၊ ၍။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ ခယဝယံ၊ ကုန်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းကို။ ပဋ္ဌပေတွာ၊
 အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို ဖြစ်စေလျက်။ တေဟိ ဘိက္ခုဟိ၊ ထိုရဟန်း
 တို့မှ။ ပုရေတရမေစ၊ ရှေးဦးစွာသာလျှင်။ တယောမဂ္ဂေ၊ သုံးပါးသော
 မဂ်တို့သို့၎င်း။ တိဏိဖလောနိစ၊ သုံးပါးသော ဖိုလ်တို့သို့၎င်း၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်
 ၏။ အဿာ၊ ထိုဒါယိကာမ၏။ မဂ္ဂေနေဝ၊ မဂ်စိတ်ဖြစ်သည်နှင့်သာလျှင်။
 သဟ၊ တကွ။ စတဿော ပဋိသန္တိဒါ၊ လေးပါးသော ပဋိသန္တိဒါတို့သည်
 ၎င်း။ လောကိယ အဘိညာစ၊ လောကီအဘိညာဉ်တို့သည်၎င်း။ အာဂမိံ သု၊
 ရောက်လာကုန်၏။ သာ၊ ထို အနာဂါမ်တည်မသည်။ မဂ္ဂဖလသုခတော၊
 မဂ်၊ ဖိုလ်ချမ်းသာမှ။ ပုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်
 ဖြင့်။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ကဒါနုခေါ၊ အဘယ် အခါ၌လျှင်။
 မမပုတ္တေဟိ၊ ငါးသားတို့သည်။ အယံဓမ္မော၊ ဤ မဂ်၊ ဖိုလ်တရားကို။ အဓိ-
 ဂတော၊ ရသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပဓာရေန္တိ၊ စူးစမ်းသည် ရှိသော်။
 သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ၊ ဤ ခြောက်ကျိပ်သောရဟန်း
 တို့သည်။ သရာဂါ၊ ရာဂရှိကုန်၏။ သဒေါသာ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းရှိကုန်၏။
 သမေဟာ၊ တွေဝေခြင်းရှိကုန်၏။ ဈာနဝိပဿနာမတ္တမ္ပိ၊ ဈာန်၊ ဝိပဿနာ
 မျှကိုလည်း။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကိံနုခေါ၊ အဘယ်သို့
 လျှင်။ မဟံ၊ ငါ၏။ ပုတ္တာနံ၊ သားတို့အား။ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏။
 ဥပနိဿယော၊ အားကြီးသော အကြောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိလေသလော။

နတ္ထိ၊ မရှိလေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟု။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သေနာသနသပ္ပာယ်၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ အရိပ် သစ်မ်း၏လျှောက်ပတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိလေသလော။ နတ္ထိနုခေါ၊ မရှိလေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင် လတ်သော်။ သေနာသနသပ္ပာယ်၊ သေနာသနသပ္ပာယ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပုဂ္ဂလသပ္ပာယ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ တင့်တယ် လျှောက်ပတ်ခြင်းကို။ လဘန္တိနုခေါ၊ ရလေကုန်အံ့ လော၊ နလဘန္တိနုခေါ၊ မရလေကုန်အံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇေသိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ပုဂ္ဂလသပ္ပာယ်၊ ပုဂ္ဂလသပ္ပာယ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အာဟာရ သပ္ပာယ်၊ ဆွမ်းစသောအာဟာရ၏ သပ္ပာယ်ကို။ လဘန္တိနုခေါ၊ ရလေကုန် အံ့လော။ နလဘန္တိနုခေါ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပဓာရေန္တိ၊ စူးစမ်းသည် ရှိသော်။ အာဟာရသပ္ပာယ်၊ အာဟာရသပ္ပာယ်၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟု။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ နာနာဝိဓံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော။ ယာဂုဇ္ဈ၊ ယာဂုကိုလည်းကောင်း။ အနေကပ္ပကာရံ၊ များသောအပြားရှိသော။ ခဇ္ဇကဉ္စ၊ ခဲဘွယ်ကို၎င်း။ နာနဂ္ဂရသံ၊ အထူးထူး အရသာရှိသော။ ဘောဇနဉ္စ၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်း ကောင်း။ သမ္ပာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ သိက္ခ၊ ရဟန်း တို့ကို။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ ဒက္ခိဏောဒကံ၊ မြတ်သောအလှူရေစက်ကို။

ဒတွာ၊ ပေး၍။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ တုမ္ဘာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ယံယံ၊ အကြင်အကြင် ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကို။ ရုစ္စတိ၊ နှစ်သက်၏။ တံတံ၊ ထိုထို ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ကြိုက်ရာယူ၍။ ပရိဘုဉ္ဇထ၊ အလိုရှိတိုင်း ဘုန်းပေးကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နိယျာဒေသိ၊ ဆောက်နှင်း၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ယထာရုစိ၊ အလိုအားလျော်စွာ။ ယာဂုအာဒိနိ၊ ယာဂု အစရှိသည်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ ဘုန်းပေးကုန်၏။ သပ္ပာယာ-ဟာရံ၊ လျှောက်ပတ်သော ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကို။ လဘန္တနံ၊ ရကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ကေဝ္ဂံ၊ တည်ကြည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကေဂ္ဂေန စိတ္တေန၊ တခုတည်းသော အာရုံသို့ ပြေးဝင်သောစိတ်ဖြင့်။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍။ နစိရသော၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ သဟပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ စိန္တယိံသု၊ ကြံကြကုန်၏။

မဟာဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမ အမယ်ကြီးသည်။ အဟော၊ အံ့တွယ်ရှိပေ၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ပတိဋ္ဌာ၊ ခြံရာကိုးကွယ်ရာသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ပေ၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သပ္ပာယာဟာရံ၊ လျှောက်ပတ်သော ဆွမ်းကို။ သစေ နလတိမ္မ၊ အကယ်၍ မရကုန်သည် ဖြစ်ငြားအံ့။ နော၊ ငါတို့၏။ မဂ္ဂဖလ ပဋိဝေဇော၊ မဂ်၊ ဖိုလ်ကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်။ နအဘဝိဿ၊ မဖြစ်ရာ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဝုဋ္ဌဝဿာ၊ ဝါကျွတ်ကုန်ပြီးသည် ရှိသော်။ ပဝါရေတွာ၊ ပဝါရဏာပြု၍။ သတ္တသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံတော်သို့။ ဂမိဿာမာတိ၊ သွားကုန်အံ့ဟူ၍။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ ဒဋ္ဌကမမှာတိ၊ ဖူးမြင်လိုကုန်၏ဟူ၍။ မဟာဥပါသိကာ၊ သီတင်းသည် အမယ်ကြီးကို။ အာပုစ္ဆိံသု၊ ပန်ကြားကုန်၏။ မဟာဥပါသိကာ၊ သီတင်းသည် အမယ်ကြီးသည်။ အယျာ၊ အရှင်ကောင်းတို့။ သာဓု၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုပြီးသော်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အနုဂန္တာ၊ အစဉ်ပိုလိုက်၍။ ပုနဝိ၊ တဖန်လည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ အမှေ၊ အကျွန်ုပ် တို့ကို။ ဩလောကေယျာယ၊ ကြည့်ပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော။ ဝိယဝစနာနိ၊ ချစ်ဘွယ် သနားဘွယ် ရှိသော စကားတို့ကို။ ဝတွာ၊ ၍။ ပဋိနိဝတ္တိ၊ ပြန်နစ်လေ၏။ တေဝိခေါ၊ တိက္ခ။ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဂန္တာ၊ ရောက်၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်သော အရပ်၌။ နိသိန္တာ၊ နေကုန်သည်ရှိလော်။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ကမ္ပိ၊ အသို့နည်း။ ခမနီယံ၊ ခံကုန်၏လော။ ကမ္ပိ၊ အသို့နည်း။ ယာပနီယံ၊ မျှတကုန်၏လော။ ဝိဇ္ဇာကေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ နစ ကိလမိတ္ထ၊ မပင်မပန်းဘဲ ရှိကြကုန်၏လော။ ဣတိ-ဝုတ္ထေ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူလတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ခမနီယံ၊ မေတ္တာတော်ကြောင့် အနာရောဂါမရှိမူ၍ နေရပါကုန်၏ဘုရား။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ယာပနီယံ၊ ကိုယ်တော်မြတ် ဘုန်းတော်ကြောင့် မျှတပါ၏ဘုရား။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝိဇ္ဇာကေနပန၊ ဆွမ်းဖြင့်လည်း။ နေဝ ကိလမိမ္မ၊ ဘုန်းတော်ကိုအမှီပြု၍ ရလွယ်သဖြင့် ပင်ပန်းခြင်းမရှိပါဘုရား။ ဟိ၊ ထိုလျှောက်ချက်စကားမှန်၏။ အမှာကံ၊ တပည့်တော်တို့၏။ မာတိကမာတာနာမ၊ မာတိကဟူသော ရွာသူကြီး၏ အမိဖြစ်သော။ ကော ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမ တယောက်သည်။ စိတ္တာစာရံ၊ စိတ်၏ကျက်စားရာ အာရုံကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ နော၊ ငါတို့အား။ ဧဝရူပံ၊ ဤသဘောရှိသော။ အာဟာရံနာမ၊ ဆွမ်းမည်သည်ကို။ ပဋိယာဒေယျ၊ စီရင်ပါမူကား။ အဟောဝတ၊ ဩော် ကောင်းပါ

လေစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တတေ၊ ကြံသည်ရှိသော်။ ယထာစိန္တတံ၊ ကြံတိုင်း
သော။ အာဟာရံ၊ ဆွမ်းကို။ ပဋိယာဒေတွာ၊ စီရင်၍။ အဒါသိ၊ လှူ၏။
ဣတိ၊ သို့။ တဿာ၊ ထိုအနာဂါမ်တည် အမယ်ကြီး၏။ ဂုဏကထံ၊ ကျေးဇူးနှင့်
စပ်သော စကားကို။ ကထယိံ၊ ထု၊ လျှောက်ကုန်၏။

အညတရေ သိက္ခ၊ အမှတ်မရှိသော ရဟန်းသည်။ တဿာ၊ ထိုသီတင်း
သည် အမယ်ကြီး၏။ ဂုဏကထံ၊ ကျေးဇူးနှင့် စပ်သောစကားကို။ သုတွာ၊
၍။ တတ္ထ၊ ထိုအမယ်ကြီးရှိရာ ရွာသို့။ ဂန္တ၊ ကာမော၊ သွားလိုသည်။ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍။ သတ္ထ၊ သန္တကော၊ ဘုရားအထံတော်၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တံဂါမံ၊ ထိုရွာသို့။ ဂမိဿာမိတိ၊
သွားပါအံ့ဟု။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ အာပုစ္ဆိတွာ၊ ပန်ကြား၍။ ဇေတဝနာ၊
ဇေတဝန် ကျောင်းတော်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ခဲ့၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်
အားဖြင့်။ တံဂါမံ၊ ထိုရွာသို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။
ပဝိသန ခိဝသေယေဝ၊ ဝင်သောနေ့၌လျှင်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အယံ ဥပါ-
သိကာ၊ ဤဒါယိကာမ သီတင်းသည် သည်။ စိန္တတ စိန္တတံ၊ ငါတို့က
ကြံတိုင်း ကြံတိုင်းကို။ ဇာနာတိကိရ၊ သိသတတ်။ အဟဉ္စ၊ ငါသည်
လည်း။ မဂ္ဂကိလန္တော၊ ခရီးပန်းခွဲ၏။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ပဋိဇေဂ္ဂိတုံ၊ သုတ်သင်ခြင်း
ငှါ။ န သက္ခိဿာမိ၊ မတတ်နိုင်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို။ ပဋိဇေဂ္ဂကံ၊ သုတ်သင်
တတ်သော။ မနုဿံ၊ လူကို။ ပေသေယျ၊ စေပါမူကား။ အဟောဝတ၊ ဩဋ္ဌာ
ကောင်းလေစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမကြီးသည်။
ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ နိယန္တော၊ နေလျက်လျှင်။ အာဝဇ္ဇန္တိ၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။
တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဥတွာ၊ ၍။ ဂစ္ဆ၊ ချေ။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို။
ပဋိဇေဂ္ဂိတွာ၊ သုတ်သင်၍။ ဧတိ၊ လာလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ မနုဿံ၊ ကို။
ပေသေသိ၊ စေ၏။ ဣတရောပိ၊ ရဟန်းသည်လည်း။ ပါနကံ၊ အဖျော်ကို။
ပိဝိတုကာမော၊ သောက်လိုသည်ဖြစ်၍။ မေ၊ အား။ သက္ခရပါနကံ၊ သကာ
အဖျော်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပေသေယျ၊ လှူချေစေလွှတ်ပါမူကား။ အဟော-
ဝတ၊ ကောင်းပါလေစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမ
ကြီးသည်။ တမ္ပိ၊ ထိုအဖျော်ကိုလည်း။ ပေသေသိ၊ လှူပါချေဟု စေလွှတ်၏။
သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပုနခိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ ပါတောဝ၊
စောစောကလျှင်။ မေ၊ ငါ့အား။ သိနိဒ္ဓ ယာဂုံ၊ သိမ်မွေ့သော ယာဂုံကို
၎င်း။ သဥတ္တရိသင်္ဂံ၊ လက်ဆုပ်ဟင်းလျှာနှင့် တကွသော ဆွမ်းကို၎င်း။

ပေသေတု၊ ဝိလောစေသတည်း။ ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြိ၏၊ ဥပါသိကာ၊
ဒါယိကာမသညံ။ တထာ၊ ထိုအကြံရှိတိုင်း။ အကာသိ၊ လှူချေစေ၏။ သော၊
ထိုရဟန်းသည်။ ယာဂံ၊ ယခုကို။ ဝိဝိတွာ၊ သောက်ပြီး၍။ မေ၊ ငါ့အား။
ဇေဝရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ခဇ္ဇကံ၊ ခဲဘွယ်ဖြစ်သော သစ်သီးဝလံကို။
ပေသေယျ၊ ဝိလောစေပါမူကား။ အဟောဝတ၊ ကောင်းလေစွ။ ဣတိစိန္တေသိ၊
ဤသို့ကြိ၏။ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမသညံ။ တံဝိ၊ ထိုခဲဘွယ်ကိုလည်း။
ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြိ၏။ အယံ-
ဥပါသိကာ၊ ဤဒါယိကာမသညံ။ မယာ၊ ငါသည်။ စိန္တိတ စိန္တိတံ၊ ကြံတိုင်း
ကြံတိုင်းသော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ပေသေသိ၊ ဝိလောစေသည်မှန်၏။ အဟံ၊
သည်။ ဧတံ၊ ဤဒါယိကာမကို။ ဒဠကာမော၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။
မေ၊ အား။ နာနာဂ္ဂရသ ဘောဇနံ၊ အထူးထူးအရသာရှိသော ဘောဇဉ်ကို။
ဂါဟာပေတွာ၊ ယူခဲ့စေ၍။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ အာဂစ္ဆေယျ၊
ရောက်လာပါမူကား။ အဟောဝတ၊ ကောင်းပါလေစွ။ ဣတိ ဤသို့ ကြိ၏။
ဥပါသိကာဝိ၊ ဒါယိကာမကြီးသည်လည်း။ မမပုတ္တော၊ ငါ့သားသည်။ မံ၊
ငါ့ကို။ ဒဠကာမော၊ မြင်ခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ မေ၊ ငါ၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။
ပစ္စာသိသတိ၊ တောင့်တ၏ဟု။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို။ ဂါဟာပေတွာ၊
ယူစေ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ထာ၊ သွား၍။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။
အဒါသိ၊ လှူ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကတသတ္တကိစ္စော၊ ဆွမ်းတုန်းပေး
ပြီးလတ်သော်။ မဟာဥပါသိကေ၊ ဒါယိကာမကြီး။ တံ၊ သည်။ မာတိက-
မာတာနာမ၊ မာတိကရွာသူကြီး၏ အမိဖြစ်သော ဒါယိကာမ ဆိုသူမှန်၏
လော၊ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ တာတ၊ ငါ့သား။ အာမ၊ ဩော်မှန်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တံ၊ သင်သည်။ ပရစိတ္တံ၊ သူတပါး စိတ်အကြံကို။
ဇာနာယိ၊ သိသလော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ တာတ၊ ငါ့သား။ မံ၊ ကို။
ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ။ ပုစ္ဆသိ၊ မေးလေတိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
ဆိုလတ်သော်။ မယာ၊ ငါသည်။ စိန္တိတ စိန္တိတံ၊ ကြံတိုင်း ကြံတိုင်းသော။
သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ သင့်ကို။ ပုစ္ဆာမိ၊
မေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တာတ၊ ငါ့သား။ ပရစိတ္တံ၊ သူတပါးစိတ်ကို။
ဇာနနက ဘိက္ခု၊ သိသောရဟန်းတို့သည်။ ဗဟူ၊ များစွာရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
ဆိုလတ်သော်။ ဥပါသိကေ၊ ဒါယိကာမကြီး။ အဟံ၊ ငါသည်။ အညံ၊ တပါး
သူကို။ နပုစ္ဆာမိ၊ မမေး။ တုင်၊ ဒါယိကာမကြီးကို။ ပုစ္ဆာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
ဆို၏။ ဧဝံသန္တေဝိ၊ ဤသို့မလွဲသာအောင် မေးသော်လည်း။ ဥပါသိကာ၊

ဒါယိကာမကြီးသည်။ ပရစိတ္တံ၊ သူတပါးစိတ်ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏ ဟူ၍။ အဝတ္ထာ၊ မဆိုမူ၍။ ပုတ္တ၊ ငါ့သား မောင်ပဉ္စင်း။ ပရစိတ္တံ၊ သူတပါးစိတ်ကို။ ဇာနန္တာနာမ၊ သိသောသူတို့မည်သည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဣတိအာယ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဣဒံကမ္မံပန၊ ဤအမှုသည် ကား။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေး၏။ ပုထုဇ္ဇနာ နာမ၊ ပုထုဇဉ်တို့ မည်သည်ကား။ သောဘဏံပိ တင့်တယ်သော အာရုံကိုလည်း။ စိန္တန္တိ၊ ကုန်၏။ အသော-
ဘဏံပိ၊ မတင့်တယ်သော အာရုံကိုလည်း။ စိန္တန္တိ၊ ကြံကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်တင့်မလျောက်ပတ်သည်ကို။ သစေစိန္တယိဿာမိ၊ အကယ်၍ ကြံမှားသည်ဖြစ်အံ့။ သဟသဏ္ဌကေန၊ ဥစ္စာထုပ်နှင့်တကွ မိသော။ စောရံ၊ ခိုးသူကို။ ဝုဠာယ၊ ဆံပင်ရောင်ထုံး၌။ ဂဏန္တိပိယ၊ ဆွင်တိ သကဲ့သို့။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဝိပ္ပကာရံ၊ ဖရိဖရဲဖေါက်ပြန်ခြင်းသို့။ ပါပေယျ၊ ရောက်လေရာ၏။ မယာပန၊ ငါသည်ကား။ ဣတော၊ ဤကျောင်းမှ။ ပလာယိတုံ၊ ပြေးခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိတိ၊ သင့်၏ဟု။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ဥပါယိကော၊ ဒါယိကာမ အလှူရှင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ ဣတိအာယ၊ ဤသို့ဆို၏။ အယျ၊ အရှင်ဘုရား။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂမိဿသိ၊ သွားအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ ဥပါယိကော၊ ဒါယိကာမ။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံ သို့ သွားပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဣမ၊ ဤကျောင်း၌။ ဝသထ၊ နေပါဦးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်သည် ရှိသော်။ ဥပါယိကော၊ ဒါယိကာမ။ နဝသိဿာမိ၊ မနေအံ့။ ဂမိဿာမေဝ၊ သွားအံ့သည်သာ လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ခဲ့၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌။ နဝသိသိ၊ မနေလေဘိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ မနေဝံသည် မှန်ဝါ၏ အရှင်ဘုရား။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌။ ဝသိတုံ၊ ပျော်ပျော်နေခြင်းငှါ။ နသတ္ထာ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ရာ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကိံ-
ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့် မပျော်နိုင်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ လတ်သော်။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သာဥပါယိကော၊ ထို ဒါယိကာမကြီးသည်။ စိန္တိတစိန္တိတံ၊ ကြံတိုင်း ကြံတိုင်းသော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ဇာနာတိ၊ ကြောက်မနိုးလိလိ သိခဲ့၏။ ပုထုဇ္ဇနာစ နာမ၊ ပုထုဇဉ်တို့ မည်သည်ကား။ သောဘဏံပိ၊ တင့်တယ်သော အာရုံကိုလည်းကောင်း။ အသောဘဏံပိ၊

မတင့်တယ်သော အာရုံကိုလည်းကောင်း။ စိန္တန္တိ၊ ကြံကြကုန်၏။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ အယုတ္တံ၊ မသင့်သော အာရုံကို။ သစေ စိန္တေဿာမိ၊ အကယ်၍ မတော်တဆ ကြံမိသည်ဖြစ်အံ့။ သဟ-
တဏှကေန၊ ဥစ္စာထုပ်နှင့်တကွ ဖမ်းမိခြင်းကြောင့်။ စောရံ၊ ခိုးသူကို။ စူဠာယ၊
ရောင်ထုံးဆံပင်၌။ ဂဏန္တိဝိယ၊ ဆွဲငင်ဘိသကဲ့သို့။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။
ဝိပူကာရံ၊ ဖရိဖရဲပျက်စီးခြင်းသို့။ ပါပေဿတိ၊ အပြစ်တင်သော အားဖြင့်
ရောက်စေလတ္တံ့။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ အာဂတော၊ ရောက်လာ
သည်။ အမှိ-ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တတ္ထေဝ၊
ထိုကျောင်း၌ပင်လျှင်။ တယာ၊ သင်သည်။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊
သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နသတ္ထောမိ၊
နေခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ပါ။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဒါယိကာမ
ကျောင်း၌။ နဝသိဿာမိ၊ မနေဝံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။
တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ တံ၊ သင်သည်။ ဧကမေဝ၊ တခုတည်းသော
စိတ်ကိုသာလျှင်။ ရက္ခိတုံ၊ စောင့်ခြင်းငှါ။ သက္ခိဿသိ၊ တတ်နိုင်အံ့သော။
ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိ၊ ဧကမေဝ ဟူသည်
အဘယ်ပါနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တဝ၊ သင်၏။ စိတ္တမေဝ၊ စိတ်ကို
သာလျှင်။ ရက္ခ၊ စောင့်လေလော့။ ဧတံစိတ္တံနာမ၊ ဤစိတ်မည်သည်ကို။
ဒုရက္ခံ၊ စောင့်နိုင်ခဲ့၏။ တံ၊ သင်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ စိတ္တမေဝ၊ စိတ်ကို
သာလျှင်။ နိဂ္ဂဏှ၊ နှိပ်နင်းလေလော့။ အညံ၊ တပါးသော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခု
ကို။ မာမိန္ဒယိ၊ မကြံလင့်။ ဧတံ စိတ္တံနာမ၊ ဤစိတ်မည်သည်ကို။ ဒုန္နိဂ္ဂဟံ၊
နှိပ်နင်းနိုင်ခဲ့၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။
အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၃၅) ဒုန္နိဂ္ဂဟဿ၊ အလွန်နှိပ်နင်းနိုင်ခဲ့သော။ လဟုနော၊ လျှင်စွာ
ဖြစ်ခြင်း၊ ချုပ်ခြင်းရှိသော။ ယတ္ထကာမ နိပါတိနော၊ အကြင်အကြင် အလို
ရှိသော အာရုံ၌ လျှင်ခြင်းရှိသော။ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို။ ဒမတော၊ ဆုံးမခြင်း
သည်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဒန္တိ၊ ဆုံးမပြီးသည်ဖြစ်၍ ယဉ်ကျေးသော။
စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သုခဂါဝဟံ၊ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဧတံစိတ္တံနာမ၊ ဤစိတ်မည်သည်ကို။ ဒုက္ခေန၊
ဆင်းရဲငြိငြင်စွာ။ နိဂ္ဂဟတိ၊ နှိပ်အပ်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဒုန္နိဂ္ဂဟံ၊ ဒုန္နိဂ္ဂဟ

မည်၏။ လဟံ၊ လျှင်စွာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိစ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏။ နိရုဇ္ဈတိစ၊ ချုပ်လည်း
 ချုပ်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ လဟု၊ လဟုမည်၏။ ဓုန္တိဂဟံဿ၊ နှိပ်နင်းနိုင်ခဲ့သော။
 တဿ လဟုနေဘ၊ ထိုလျှင်စွာဖြစ်ခြင်း၊ ချုပ်ခြင်းရှိသောစိတ်၏။ ယတ္ထကမ-
 နိပါတိနေဘတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယတ္ထကဿစိဒေဝ၊ အကြင်အမှတ်မရှိသော
 အာရုံ၌လျှင်။ နိပါတနသီလဿ၊ ကျလေ့ရှိသော စိတ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကား
 သင့်စွ။ ဧတံ၊ ဤစိတ်သည်။ လဘိတဗ္ဗဋ္ဌာနံဝါ၊ ရအပ်သော အကြောင်းကို
 လည်းကောင်း။ အလဘိတဗ္ဗဋ္ဌာနံဝါ၊ မရအပ်သော အကြောင်းကိုလည်း
 ကောင်း။ ယုတ္တဋ္ဌာနံဝါ၊ သင့်သောအကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ အယုတ္တ-
 ဋ္ဌာနံဝါ၊ မသင့်သောအကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ဇာတိံ၊
 အမျိုးကို။ နေဝဩလောကေတိ၊ မကြည့်။ ဝေါတ္ထံ၊ အနွယ်ကို။ နဩလော-
 ကေတိ၊ မကြည့်။ ဝယံ၊ အရွယ်ကို။ န ဩလောကေတိ၊ မကြည့်။ ယတ္ထ-
 ယတ္ထ၊ အကြင် အကြင် အံ့ရံ၌။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။ တတ္ထ တတ္ထေဝ၊
 ထိုထိုအာရုံ၌လျှင်။ နိပါတတိ၊ ကျ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ယတ္ထကမ-
 နိပါတိနေဘတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧဝရူပဿ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။
 တဿေဝ စိတ္တဿ၊ ထိုစိတ်ကိုလျှင်။ ဒမထော၊ ဆုံးမခြင်းသည်။ သာဓု၊
 ကောင်း၏။ စတူဟိ အရိယမဂ္ဂေဟိ၊ လေးပါးသော အရိယ မဂ်တို့ဖြင့်။
 ဒန္တဘာပေါ၊ ယဉ်ကျေးသောအဖြစ်သည်။ နိဗ္ဗိသေဝနံ၊ အဆိပ်မရှိခြင်း
 သည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ကတဘာဝေါ၊
 ကိလေသာဟူသော အဆိပ်မရှိအောင် ပြုခြင်းသည်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။
 ကိံကမရဏာ၊ အတယ့်ကြောင့်နည်း ဟူမှုကား။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဒန္တံ၊
 ယဉ်ကျေးအောင်။ နိဗ္ဗိသေဝနံ၊ အဆိပ်မရှိအောင်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။
 ဣဒံစိတ္တံ၊ သည်။ သုခါဝဟံ၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။ မဂ္ဂဖလသုခဉ္စ၊
 မဂ်၊ ဖိုလ်ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း။ ပရမတ္ထနိဗ္ဗာနသုခဉ္စ၊ မြတ်သောနိဗ္ဗာန်
 ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း။ အာဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်တတ်၏။ ဣတိ၊ ဤကား
 အနက်တည်း။

ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ သမ္ပတ္တပရိသာယ၊ ရောက်
 လာသော ပရိသတ်၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သောသူတို့သည်။ သောတာပန္နာ-
 ဒေယာ၊ သောတာပန်စသည်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟာဇနဿ၊
 လူအပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရား
 ဟောခြင်းသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။

သတ္တဝါ ဘုရားရှင်သည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဣမံ-
 ဩဝါဒံ၊ ဤအဆုံးအမကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေ။
 အညံ၊ တပီးသော။ ကိဉ္စ၊ တစုံတခုကို။ အစိန္တယိတွာ၊ မကြံမူ၍။ တတ္ထေဝ၊
 ထိုကျောင်း၌သာလျှင်။ ဝသယိ၊ နေလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဟိကိ၊
 စေလွှတ်၏။ သောသိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်။ သတ္ထုသန္တိကာ၊ ဘုရားအထံ
 တော်မှ။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ လတိတွာ၊ ရ၍။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းသို့။
 အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ ကိဉ္စ၊ တစုံတခုသော။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဖြစ်သောအာရုံ
 ကို။ စိန္တနံနာမ၊ ကြံခြင်းမည်သည်ကို။ နစိန္တေသိ၊ မကြံ။ မဟာဥပါသိကာဝိ၊
 ဒါယိကာမကြီးသည်လည်း။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အတိညာဉ်ဖြင့်။
 ဩလောကေန္တိ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ထေရံ၊ မတော်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဩဝါဒ ဒါယကံ၊ အဆုံးအမကို ပေးနိုင်သော၊
 အာစရိယံ၊ ဆရာကို။ လတိတွာ၊ ရ၍။ ပုန၊ တဖန်။ မမပုတ္တော၊ ဝါသား
 သည်။ အာဂတော၊ လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဉာဏေနော၊
 ဉာဏ်ဖြင့်လျှင်။ ပရိစ္ဆန္တိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ သပ္ပါယာ-
 ဟာရံ၊ လျှောက်ပတ်သော ဆွမ်းကို။ ပဋိယာဒေတွာ၊ စီရင်၍။ အဒါသိ၊
 ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သပ္ပါယတောဇနံ၊ လျှောက်ပတ်သောတောဇာဉ်
 ကို။ သေဝိတွာ၊ ၍။ ကတိပါပောနေဝ၊ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်ဖြင့် သာလျှင်။
 အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ မဂ္ဂဖလသုခေန၊ မဂ်ဖိုလ်
 ချမ်းသာဖြင့်။ ဝိတိနာမေန္တော၊ လွန်စေလျက်။ မဟာ ဥပါသိကာ၊
 အနာဂါမ်တည် အမယ်ကြီးသည်။ အဟော၊ အံ့တွယ်ရှိလှ၏။ မယံ၊ ငါ၏။
 ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ပေစွ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံ၊ ဤအဖွား
 အေကို၊ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဘဝနိဿရဏံ၊ ဝဋ်မှထွက်မြောက်ခြင်းသို့။ ပတ္တောဋ္ဌိ-
 တိ၊ ရောက်ပေပြီဟု။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ မေ၊ ငါ၏။ ဣမသ္မိ-
 အတ္တသာဝေ၊ ဤကိုယ်အဖြစ်၌။ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။
 သံသာရေ ပန၊ သံသရာ၌ကား။ မေ၊ ငါ၏။ သံသရန္တဿ၊ ကျပ်လည်စဉ်။
 မေ၊ ငါ၏။ အညေသုပိ၊ တပီးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အတ္တသာဝေသု၊
 အတ္တဘောတို့၌။ အယံ၊ ဤဒါယိကာမကြီးသည်။ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာသည်။
 ဘူတပုဗ္ဗာ၊ ဖြစ်ဘူးလေသလော။ နော၊ မဖြစ်ဘူးလေသလော။ ဣတိ၊ သို့။
 ဥပခာရေန္တော၊ စူးစမ်းသည်ရှိသော်။ ဧကေနအတ္တသာဝသတံ၊ ကိုးဆယ့်ကိုး
 ဘဝသောကိုယ်၏အဖြစ်ကို။ အနုဿရိ အောက်မွေ၏။ သပိ၊ ထိုဒါယိကာမ
 ကြီးသည်လည်း။ ဧကေနအတ္တသာဝသတေ၊ ကိုးဆယ့်ကိုးခုသောကိုယ်၏

အဖြစ်၌။ တဿ၊ ထိုမထေရ်၏။ ပါဒပရိစာရိကာ၊ ခြေရင်းအလုပ်အကျွေး
 ဖြစ်သော ခပ်ပွန်းမသည်။ ဟုတွာ၊ ဤ။ အညေထု၊ ထပ်ပါးသူတို့၌။ ပဋိဗဒ္ဓ-
 စိတ္တာ၊ တပ်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ တံ၊ ထိုမထေရ်
 ဖြစ်ဘူးသောယောကျ်ားကို။ ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ၊ ဝေါရောပေသိ၊ ကျစေ
 ၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တဿ၊ ထိုဒါယိကာမ၏။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှ
 လောက်သော။ အဂုဏရာသိ၊ ကျေးဇူးမဲ့ အစုကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အယံ-
 မဟာဥပါသိကာ၊ ဤအမယ်ကြီးသည်။ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိစွ။ ဘာရိယံ၊
 ဝန်လေးသော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ အကာသိ၊ ပြုလေပြီ။ ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့
 ကြံ၏။

မဟာဥပါသိကာပိ၊ ဒါယိကာမကြီးသည်လည်း။ ဝေဟော၊ အိမ်၌။
 နိတိန္ဒာဝ၊ နေလျက်လျှင်။ ကိံနုခေါ၊ အသို့နည်း။ မဟံ၊ ၏။ ပုတ္တဿ၊ သား
 အား။ ပဗ္ဗဇိတကိစ္စံ၊ ရဟန်းကိစ္စသည်။ မတ္တကံ၊ အပြီးသို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်လေ
 ပြီလော။ နော၊ မရောက်လေသေးသလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဥပဓာရိယမာနာ၊
 စူးစမ်းသည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အရဟတ္တပ္ပတ္တိံ၊ ရဟန္တာ အဖြစ်
 သို့ ရောက်ခြင်းကို။ ဥတွာ၊ ဤ။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ဥပဓာရိယမာနာ၊ စူးစမ်း
 ဆင်ခြင်ပြန်သည်ရှိသော်။ မမပုတ္တော၊ သည်။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။
 ပတွာ၊ ရောက်၍။ အယံဥပါသိကာ၊ ဤဒါယိကာမကြီးသည်။ အဟောဝတ၊
 အံ့ဘွယ်ရှိစွတကား။ မေ၊ ငါ့အား။ ဝါ၊ ၏။ မဟတိ၊ ကြီးစွာသော။ ပတိဋ္ဌာ၊
 တည်ရာသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံပြီး၍။ အတိတေဝိ၊
 အတိတ်ဘဝ၌လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ အယံ၊ ဤဒါယိကာမသည်။ ပတိဋ္ဌာ၊
 တည်ရာသည်။ ဘူတပုဗ္ဗာနုခေါ၊ ဖြစ်ဘူးလေပြီလော။ နော၊ မဖြစ်ဘူး
 လေသလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဥပဓာရေန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ ဧကုန-
 အတ္တဘာဝသတံ၊ ကိုးဆယ့်ကိုးဘဝသော ကိုယ်၏အဖြစ်ကို။ အနုဿရိ၊
 အောက်မေ့၏။ အဟံခေါပန၊ ငါသည်ကား။ ဧကုနအတ္တဘာဝသတေ၊
 ကိုးဆယ့်ကိုး ဘဝသော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌။ အညေဟိ၊ ဘူတပါးတို့နှင့်။
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဧကတောဟုတွာ၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်၍။ ဧတံ၊ ဤမထေရ်
 အလောင်းကို။ ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပေသိ၊ ကျစေဘူးပြီ။ အယံ၊
 ဤရဟန်းသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော။ အဂုဏံ၊ ကျေးဇူး
 မဲ့ကို။ ဒိသွာ၊ ဤ။ ဥပါသိကာယ၊ ဒါယိကာမကြီးသည်။ ဘာရိယံကမ္မံ၊
 ဝန်လေးသောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုခြင်းသည်။ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိလှ၏။
 ဣတိစိန္တေသိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သံသာရေ၊ သံသရာ၌။ သံသရန္တိယာ၊

၁၉

ကျင်လည်သည်ရှိသော်။ မမပုတ္တဿ၊ ငါးသားအား။ ဥပကာရော၊ ကျေးဇူးကို။ ကတပုဗ္ဗော၊ ပြုဘူးခြင်းသည်။ အတ္တိနုဓေါ၊ ရှိဘူးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာ၊ ထိုဒါယိကာမသည်။ (သာ၊ ကား ထည့်သည်) ဥပဓာရယမာနာ၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ တတော၊ ထိုထက်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ သတမံ၊ အတ္တဘာဝံ၊ တရာမြောက်သော အတ္တဘောကို။ အနုဿရိတွာ၊ အောက်မေ့၍။ သတမေ အတ္တဘာဝေ၊ တရာမြောက်သော အတ္တဘော၌။ မယာ၊ ငါးသည်။ ဧတဿ၊ ဤရဟန်း၏။ ပါဒပရိစာရိကာ၊ ခြေရင်းအလုပ်အကျွေးခပ်ပွန်းမသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဧတသ္မိံ၊ ဤရဟန်းကို။ ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပနဋ္ဌာနေ၊ ချရာ၌။ ဇီဝိတဒါနံ၊ အသက်အလှူကို။ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူဘူးပြီ။ မယာ၊ ငါးသည်။ မမပုတ္တဿ၊ ငါးသားအား။ မဟာဥပကာရော၊ ကျေးဇူးအများကို။ ကတပုဗ္ဗော၊ ပြုဘူးခြင်းသည်။ အဟော၊ အံ့တွယ်ရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ နိသိန္နာဝ၊ နေလျက်လျှင်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ဝိသေသေတွာ၊ အထူးပြု၍။ ဥပဓာရေထ၊ ဆင်ခြင်တော်မူကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ သော၊ ထိုမထေရ်သည်။ ဒိဗ္ဗဿ သေတဓာတုယာ၊ ဒိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ်ဖြင့်။ သန္တံ၊ ကို။ သုတွာ၊ ၍။ ဝိသေသေတွာ၊ အထူးပြု၍။ သတမံ အတ္တဘာဝံ၊ တရာမြောက်သော အတ္တဘောကို။ အနုဿရိတွာ၊ အောက်မေ့၍။ ဟတ္ထ၊ ထိုကိုယ်အဖြစ်၌။ တာယ၊ ထိုဒါယိကာမသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဇီဝိတဿ၊ အသက်ကို။ ဒိန္နဘာဝံ၊ ပေးလှူဘူးသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မမ၊ ငါးအား။ ဣဓာယ မဟာဥပပါသိကာယ၊ ဤဒါယိကာမကြီးသည်။ ဥပကာရော၊ ကျေးဇူးကို။ ကတပုဗ္ဗော၊ ပြုဘူးခြင်းသည်။ ကား။ အဟော၊ အံ့တွယ်ရှိလှ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အတ္တမနော၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုဒါယိကာမကို။ (တံကား ထည့်သည်။) တတ္ထေဝ၊ ထိုကျောင်း၌ပင်လျှင်။ စတူသု မဂ္ဂဖလေသု၊ လေးပါးကုန်သော မဂ်ဖိုလ်တို့၌။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ကထေတွာ၊ မေး၍။ အနုပါဒိသေသာယ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ် အကြွင်းမရှိသော။ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ အညတရတိက္ခ၊ ဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၃-စိတ္တဝဂ္ဂ၊ အညတရ ဥက္ကဏ္ဍိတသိက္ခ၊ ဝတ္ထု

အနိသန္ဓေ...အညတရသိက္ခ၊ဝတ္ထု၌ ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဝါယာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ အညတရဥက္ကဏ္ဍိတဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဝါယာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ လုဒဒ္ဒသံ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

သုဒ္ဒသန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သုဒ္ဒသံ-စသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္တာ၊ တရားသဗ္ဗညူသည်။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဥက္ကဏ္ဍိတ သိက္ခံ၊ သာသနာတော်မှ ဆန့်ကျင်သော ရဟန်းကို။ အာရဏ္ဏံ၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

သတ္တရိ၊ တရားရှင်သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူသည် ရှိသော်။ ဧကော သေဠိပုတ္တော၊ သူဌေးသားတယောက်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကုလူပဂတ္ထေရံ၊ အိမ်သို့ကပ်တတ်သော မတော်ရသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်တရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှ။ မုစ္ဆိတုကာမော၊ လွတ်ခြင်းငှါအလိုရှိ၏။ မေ၊ ငါ့အား။ ဒုက္ခတော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ။ ဧကံ၊ တခုသော။ မုစ္ဆနကာရဏံ၊ လွတ်အံ့သောအကြောင်းကို။ ကထေထ၊ ဟောတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟကိရ၊ လျှောက်သတတ်။ အာဝုသော၊ ဒါယကာ၊ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှ။ သစေ မုစ္ဆိတုကာမော၊ အကယ်၍ လွတ်လိုသည်ဖြစ်အံ့။ သလာကတတ္ထံ၊ စာရေးတံဆွမ်းကို။ ဒေဟိ၊ လှူလော့။ ပက္ခိကတတ္ထံ၊ လဆန်းပက္ခ လဆုတ်ပက္ခ၌ လှူအပ်သောဆွမ်းကို။ ဒေဟိ၊ လှူလော့။ ဝဿာဝါသိကံ၊ ဝါဆိုကျောင်းကို။ ဒေဟိ၊ လှူလော့။ စိရောဒယော၊ သင်္ကန်းအစရှိကုန်သော။ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းတို့ကို။ ဒေဟိ၊ လှူလော့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သာပတေယျံ၊ ဥစ္စာနှစ်ကို။ တယော ကောဠာသေ၊ သုံးသို့ သုံးစု တို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဧကေန၊ တတို့တစုဖြင့်။ ကမ္မန္တံ၊ အမှုလုပ်ကို။ ပယောဇေဟိ၊ ရောင်းဝယ်ခြင်း စသည်ဖြင့် ယှဉ်လေလော့။ ဧကေန၊ တတို့တစုဖြင့်။ ပုတ္တဒါရံ၊ သားယေားကို။ ပေါသေဟိ၊ ကျွေးမွေး စောင့်ရှောက် လေလော့။ ဧကံ၊ တတို့တစုကို။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ တရားသာသနာတော်၌။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလေလော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ သိုလှူဌေးသားသည်။ ဘန္တေ ၊ အရှင်တရား။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တပဋိပါဒိယာ၊ ဆိုခဲ့ပြီးသော အစဉ်အတိုင်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပုန၊ တတန်။

ထေရ်၊ မထေရ်ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဣတော၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသော အစီအရင်ထက်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ အညံ၊ တပါးကို။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ ကရောမိ၊ ပြုရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်သည် ရှိသော်။ အာဝုသော၊ ခါယကာ။ တိဏိ သရဏာနိ၊ သုံးပါးသော သရဏဂုံတို့ကို။ ဂဏှ၊ ဆောက် တည်လေ့။ ပဉ္စသီလာနိ၊ ပဉ္စသီလတို့ကို။ ဂဏှ၊ ယူလေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ အမိန့် ရှိ၏။ တာနိဝိ၊ ထိုသရဏဂုံ၊ ပဉ္စသီတို့ကိုလည်း။ ပဋိစ္စဟေတွာ၊ ခံယူပြီး၍။ တတော၊ ထို့ဘက်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ ဒသသီလာနိ၊ ဒသသီလတို့ကို။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓုကောင်းပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ပုညကမ္မဿ၊ ကုသိုလ် ကောင်းမှုကို။ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနုပုဗ္ဗ သေဋ္ဌိ- ပုတ္တောနာမ၊ အနုပုဗ္ဗသူဌေးသားမည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထို့ထက်။ ဥတ္တရိဝိ၊ အလွန်လည်း။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သောအမှုသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အတ္ထိ၊ ရှိပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုန၊ တဖန်။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား။ ပဗ္ဗာဇေဟိ၊ ရဟန်းပြုလေလေ့။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ ဧကော အာသိဓမ္မိက- တိက္ခ၊ အတိဓမ္မာကို ဆောင်သော ရဟန်းတယောက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကော ဝိနယဓရော၊ ဝိနည်းမိုရ်တပါးသည်။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ် သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သဒ္ဓူပသမ္ပဒဿ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို ရပြီးသော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ သန္တိကံ၊ အတံသို့။ အာဂတကာလေ၊ လာသောအခါ၌။ အတိဓမ္မေ၊ အတိဓမ္မာ၌။ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ ကထေယိ၊ ပြောဟော၏။ ဗုဒ္ဓသာသနေနာမ၊ ဘုရား သာသနာတော် မည်သည်ကား။ ဣဒံ၊ ဤမည်သောသဘောကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤအမှုသည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဟော၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဥပဇ္ဈာယောဝိ၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တိကံ၊ အတံသို့။ အာဂတကာလေ၊ လာသောအခါ၌။ ဝိနယေ၊ ဝိနည်း၌။ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ ကထေယိ၊ ဟောပြော၏။ ဗုဒ္ဓသာသနေ- နာမ၊ ဘုရားသာသနာတော် မည်သည်ကား။ ဣဒံ၊ ဤမည်သော အမှုကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤအမှုသည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဣဒံ၊ ဤအမှုသည်။ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤအမှုသည်။ န ကပ္ပတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊

၃-စိတ္တဝဂ္ဂ၊ ၃-အညတရဥတ္တဏ္ဏိတသိက္ခ၊ ဝတ္ထု ၂၃

ဤသို့ပြောဟော၏။ သော၊ ထိုသူဌေးသား ရဟန်းသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။
 ဣဒံကမ္မံ၊ ဤရဟန်းကိစ္စသည်။ အဟောဘာရိယံ၊ အလွန်လျှင် ဝန်လေးစွာ။
 အဟံ၊ ငါသည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်းမှ။ မုစ္ဆိတုကာမော၊ လွတ်လို၍။
 ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌ မမ၊ ငါ၏။ ဟတ္ထပသာရဏ
 ဌာနမေဝ၊ လက်ဆန့်ရာအရပ်မျှသည်လည်း။ နပညာယတိ၊ မထင်။ ဂေဟေ၊
 အိမ်၌။ ဌတောဝ၊ နေ၍လျှင်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှ။ မုစ္ဆိတုံ၊ လွတ်ခြင်းငှါ။ သတ္တာ၊
 တတ်နိုင်လောက်၏။ မယာ၊ ငါသည်။ ဂိဟိနာ၊ လူသည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်း
 ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တတော-
 ပဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ ဥတ္တဏ္ဏိတော၊ ဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်၍။ အနသိရတော၊
 မမွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍။ ဒုတ္တိံ သာကာရေ၊ ဒုတ္တိံ သာကာရတို့ကို။ သဇ္ဈာယံ၊
 စီးဖြန်းခြင်း၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ ဥဒ္ဓေသံ၊ ပါဠိကို။ နဂဏှာတိ၊
 မသင်။ ကိသော၊ ကြံသည်။ လူခေါ်၊ ခေါင်းပါးသည်။ မေနိသန္တတဂစ္ဆော၊
 အကြော ပြိုင်းရရိုင်းထသည်။ အာလသယိယာတိဘူတော၊ အပျင်းနှိပ်စက်ခြင်း
 ရှိသည်။ ကစ္ဆုပရိကိဏ္ဏော၊ ဝမ်းပြည့်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထ၊
 ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဒဟရသာမဏေရာ၊ သာမဏေငယ်တို့သည်။
 အာဝုသော၊ အရှင်ဘုရားကြီး။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ တံ၊ အရှင်ဘုရားကြီးသည်။
 ဌိတဌာနေ၊ ရပ်၍နေရာ၌။ ဌိတောဝ၊ ရပ်မြဲတိုင်းသာလျှင်။ နိသိန္နဌာနေ၊
 ထိုင်၍နေရာ၌။ နိသိန္နောဝ၊ ထိုင်မြဲတိုင်းသာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
 ပဏ္ဍုရောဂါဘိဘူတော၊ ခယရက် အနာ နှိပ်စက်ခြင်းကြောင့်။ ကိသော၊
 ကြံလေသလော။ လူခေါ်၊ ညစ်ညူးလေသလော။ ကစ္ဆုပရိကိဏ္ဏော၊ ဝမ်း
 ပြည့်လေသလော။ တေ၊ သင်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်အမှုကို။ ဣတံ၊ ပြုမိ
 သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိံ သု၊ ဤသို့မေးကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဥတ္တဏ္ဏိ-
 တော၊ ဆန့်ကျင်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကိံ ကာရဏာ၊
 အဘယ့်ကြောင့် ဆန့်ကျင်ပါလေဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးကုန်သည်
 ရှိသော်။ သော၊ ထိုသူဌေးသား ရဟန်းသည်။ တံ ပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်း
 ကို။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ တေ၊ ထိုသာမဏေတို့သည်။ တဿ၊ ထိုရဟန်း
 ၏။ အာစရိယုပဇ္ဈာယာနံ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့အား။ အာစိက္ခိံ သု၊ ကြားကုန်
 ၏။ အာစရိယုပဇ္ဈာယာ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့သည်။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ အာဒါ-
 ယ၊ ခေါ်ခဲ့၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံတော်သို့။ အဂမံ သု၊ သွားကုန်၏။
 သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိံ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ အာဂတာ၊
 လာကုန်သည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရား
 တို့၏။ သာသနော၊ အဆုံးအမ ပေးရာ၌။ ဥတ္တဏ္ဏိတော၊ ဆန့်ကျင်ခဲ့၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧဝံကိရ၊ ဤသို့ဆန့်ကျင်၏ ဟူသည်
 မှန်မည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊
 ဆန့်ကျင်သည် မှန်ပေ၏ဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ကိံကာရဏာ၊
 အဘယ်ကြောင့် ဆန့်ကျင်သိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊
 ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်းမှ။ မုစ္ဆိတုကာမော၊ လွတ်လို
 ၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏။ တဿ မေ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏။ အာစရိယော၊ ဆရာ
 သည်။ အဘိဓမ္မကထံ၊ အဘိဓမ္မာ တရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ပြောဟော
 ၍။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်။ ဝိနယကထံ၊ ဝိနည်းတရားစကားကို။
 ကထေသိ၊ ပြောဟော၏။ သွာဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ဣမေ၊ ဤသာသနာ
 တော်၌။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဟတ္ထပသာရဏဌာနမေဝ၊ ကွေးသော လက်ကို
 ဆန့်ရာအကြောင်းမျှသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိခဲ့။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝိဟိနာ၊
 လူသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်းမှ။ မုစ္ဆိတုံ၊ လွတ်ခြင်းငှါ။
 သတ္တာ၊ တတ်ကောင်း၏။ ဝိဟိ သဝိဿာမိ၊ လူတွက်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သန္နိဋ္ဌာနံ၊
 ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ အကာသိံ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။
 တံ၊ သင်သည်။ ဧကမေဝ၊ တခုတည်းသော တရားကိုသာလျှင်။ ရက္ခိတုံ၊
 စောင့်ခြင်းငှါ။ သဗ္ဗေသက္ခိဿသိ၊ အကယ်၍ တတ်နိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ အဝ-
 သေသာနံ၊ ကြွင်းသော အာရုံတို့ကို။ ရက္ခနကိစ္စံ၊ စောင့်တွယ် ကိစ္စသည်။
 နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိံ၊ အဘယ်ကို
 စောင့်ရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တဝ စိတ္တမေဝ၊ သင့်စိတ်ကိုလျှင်။
 ရက္ခိတုံ၊ စောင့်ခြင်းငှါ။ သက္ခိဿသိ၊ တတ်နိုင်အံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သက္ခိဿာမိ၊ တတ်နိုင်ပါအံ့။ ဣတိ၊
 ဤသို့လျှောက်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဘပြီးကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ စိတ္တမေဝ၊
 စိတ်ကိုသာလျှင်။ ရက္ခာဟိ၊ စောင့်လေလော့။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှ။ မုစ္ဆိတုံ၊
 လွတ်ခြင်းငှါ။ သတ္တာ၊ တတ်နိုင်လောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမံ ဩဝါဒံ၊
 ဤအဆုံးအမကို။ ဒုက္ခာ၊ ပေး၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟော
 တော်မူ၏။

(၃၆) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သုဒ္ဓဋ္ဌသံ၊ အလွန်မြင်နိုင်ခဲ့သော။ သုနိပုဏံ၊
 အလွန်သိမ်မွေ့လှစွာသော။ ယတ္ထကာမနိပဂါဟိနံ၊ အကြင်အမှတ်မရှိ အလို
 ရှိရာ အာရုံ၌ ကျလေ့ရှိသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ မေဓာဝီ၊ ပညာရှိသည်။ ရက္ခေထ၊

စောင့်ရာ၏။ ဂုတ္တံ၊ လုံခြုံစွာ စောင့်အပ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သုခါဝဟံ၊ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါလံ၌။ သုဒုဒ္ဒသန္တိ၊ သုဒုဒ္ဒသံ-ဟူသည်ကား။ သုဠ၊ ဒုဒ္ဒသံ၊ လွန်စွာမြင်နိုင်ခဲ့သော။ ဘုနိပုဏန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သုဠ၊ နိပုဏံ ပရမသဏ္ဌံ၊ လွန်စွာသိမ်မွေ့ခြင်းရှိသော။ ယတ္ထကာမ နိပါတိနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇာတိ-အာဒိနိ၊ အမျိုးစသည်တို့ကို။ အနောလောကေတွာ၊ မဇ္ဇေမူ၍။ လဘိတဗ္ဗာ-လဘိတဗ္ဗ ယုတ္တာယုတ္တဋ္ဌာနေသု၊ ရသင့်၊ မရသင့် ယှဉ်သင့် မယှဉ်သင့်သော ဣဋ္ဌာရုံ အနိဋ္ဌာရုံ တို့တွင်။ ယတ္ထကတ္ထမိ၊ အမှတ်မဲ့တပါးပါး၌။ နိပါတနသီလံ၊ ကျလေ့ရှိသော။ စိတ္တံ ရက္ခေတ မေဓာဝီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အန္ဓ-ဗာလော၊ အလွန်မိုက်သော။ ဒုဓမ္မဓော၊ ပညာမရှိသောသူသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ရက္ခိတုံ၊ စောင့်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သော မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ စိတ္တဝသိကော၊ စိတ်၏ အလိုသို့ လိုက်ခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အနယဗျသနံ၊ အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ မေဓာဝီ၊ ထိုးတွင်းသော ညက်ရှိသော။ ပဏ္ဍိတောဝ၊ ပညာရှိသည်သာလျှင်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ရက္ခိတုံ၊ စောင့်ခြင်းငှါ။ သတ္ထောတိ၊ တတ်နိုင်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံဝိ၊ သင်သည်လည်း။ စိတ္တမေဝ၊ စိတ်ကိုသာလျှင်။ ဂေါပေဟိ၊ လုံခြုံစေလော့။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဣဒံစိတ္တံ၊ ဤစိတ်သည်။ ဂုတ္တံ၊ လုံခြုံသည်ဖြစ်အံ့။ သုခါဝဟံ၊ ချမ်းသာကို ဆောင်နိုင်၏။ မဂ္ဂဖလ နိဗ္ဗာန် သုခါနိ၊ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာ တို့ကို။ အာဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်နိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ အညေဝိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဗဟူ၊ များစွာသောသူတို့သည်။ သောတာပန္နာဒယော၊ သောတာပန် အစရှိသည်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်၏။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်။ အဟေသိ၊ ဖြစ်၏။

တတိယံ၊ သော။ အညတရ ဥက္ကဏ္ဍိတဘိက္ခု ဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ဤတွင်ပြီးပြီ။

၂၆

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

၃-စိတ္တဝဂ္ဂ၊ ၄-သံဃရက္ခိတ ဘာဂိနေယျတ္ထေရ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ...အညတရ ဥက္ကဏ္ဍိတဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကိုဖွင့်ပြီး၍ သံဃရက္ခိတဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏အနက် ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ဇူရင်မန္တိ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ဇူရင်မန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဇူရင်မံ-စသော ဤ တရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော် မူသည် ရှိသော်။ သံဃရက္ခိတံနာမ-သံဃရက္ခိတ မည်သော။ သိက္ခာရဟန်း ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ကောကုလ- ပုတ္တော၊ အမျိုးသား တယောက်သည်။ သတ္တု၊ ဘုရားရှင်၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဟောသံကို။ သုတ္တာ၊ ဤ။ နိက္ခမိတွာ၊ တောထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်း ပြု၏။ လဒ္ဓုပသမ္ပဒေါ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကိုရ၍။ သံဃရက္ခိတတ္ထေရောနာမ၊ သံဃ ရက္ခိတမထေရ် အမည်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ကတိပါယေနော၊ နှစ်ရက် တိုးရက်ဖြင့် သာလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ တဿ၊ ထိုမထေရ်၏။ ကနိဋ္ဌဘဂိနိ၊ နှစ်မင်းသည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ လတိတွာ၊ ရ၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ နာမံ၊ သံဃရက္ခိတဟူသော အမည်ကို။ အကာသိ၊ မှည့်၏။ ခဿ၊ ထိုသူငယ်သည်။ ဘာဂိနေယျ သံဃရက္ခိဟောနာမ၊ တူငယ် သံဃရက္ခိတမည်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပတ္တော၊ အရွယ်သို့ ရောက်လတ် သော်။ ထေရဿော၊ မထေရ်၏လျှင်။ သန္တိကော၊ အသံ၌။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်း ပြု၍။ လဒ္ဓုပသမ္ပဒေါ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို ရပြီးသည်ရှိသော်။ အညတရသ္မိံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဂါမကာရာဓမ၊ ဂါမကရွာ၏ အာရပ်ဥယျာဉ်၌။ ဝဿံ၊ ဝါသို။ ဥပဂန္တော၊ ကပ်၍။ ဧကံ သတ္တဟတ္ထံ၊ ခုနစ်တောင်ရှိသော တထည် သော သင်္ကန်းလျှော ပုဆိုးကို၎င်း။ ဧကံ အဋ္ဌဟတ္ထံ၊ ရှစ်တောင်ရှိသော တခုသော သင်္ကန်းလျှောပုဆိုးကို၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေ ဝဿံ၊ ဝါသိက- သာဋကော၊ နှစ်ထည်သော ဝါဆိုသင်္ကန်းတို့ကို။ လတိတွာ၊ ရ၍။ အဋ္ဌဟတ္ထံ၊ ရှစ်တောင်ရှိသော ပုဆိုးကို။ မေ၊ ငါ၏။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်အား။ ဘဝိဿတိ၊ လျှာသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ သတ္တ- ဟတ္ထံ၊ ခုနစ်ဟောင်ရှိသော ပုဆိုးသည်။ မဟံ၊ ငါ့ဘို့။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ ဝုဋ္ဌဝဿော၊ ဝါကျွတ်ပြီးသည် ရှိသော်။

၃-စိတ္တဝဂ္ဂ၊ ၄-သံဃရက္ခိတ ဘာဂိနေယျတ္ထေရ ဝတ္ထ၊ ၂၇

ဥပဇ္ဈာယံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ကို။ ပဿိယာမိတိ၊ ဖူးမြင်အံ့ဟူ၍။ အာဂစ္ဆန္တော၊
လာလတ်သော်။ အန္တရာ မဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။
စရန္တော၊ သွားစဉ်။ အာဂန္တော၊ ရောက်၍။ ထေရေ၊ မထေရ်သည်။ ဝိတာရံ၊
ကျောင်းကို။ အနာဂတေယေဝ၊ မရောက်မီလျှင်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။
ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ဒိဝါဌာနံ၊ နေ့သန့်စရာ အရပ်ကို။
သမ္ပဇ္ဇိတွာ၊ တံမြက်လှည်း၍။ ပါဒေါဒကံ၊ ခြေဆေးရေကို။ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊
တည်ထား၍။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ပညပေတွာ၊ ခင်း၍။ အာဂမနံ မဂ္ဂံ၊
ကြွလာအံ့သောခရီးကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။ နိသီဒိ၊ နေ၏။
အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဥပဇ္ဈာယ်၏။ အာဂမနဘာဝံ၊ ကြွလာသည်၏
အဖြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
ပတ္တစိဝရံ၊ သဝိတ်သင်္ကန်းကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ လှမ်းယူ၍။ ဘန္တေ၊ ရား။
နိသီဒေ၊ နေတော်မူလေ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။
နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ တာလဝဏ္ဏံ၊ ထန်းရွက်ယပ်ကို။ အာဒါယယူ၍။
ဗီဇိတွာ၊ ယပ်လေပေး၍။ ပါနိယံ၊ သောက်ရေကို။ ဒတွာ၊ ကပ်၍။ ပါဒေ၊
ခြေသို့ကို။ ဓောဝိတွာ၊ ဆေး၍။ တံ သာဋကံ၊ ထိုရှစ်တောင်သောပုဆိုးကို။
အာနေတွာ၊ ဆောင်ယူခဲ့၍။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမံ၊ ဤသင်္ကန်းကို။ ပရိဘုဉ္ဇေ၊ သုံးဆောင်တော်မူပါ
လေ။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဗီဇယမာနေ၊ ယပ်လေခတ်လျက်။ အဋ္ဌာသိ၊
နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုတူရဟန်းသံဃရက္ခိတကို။ ထေရော၊ မထေရ်
သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ သံဃရက္ခိတ၊ ငါတူသံဃရက္ခိတ။ မယံ၊ ငါ့အား။
စိဝရံ၊ သင်္ကန်းသည်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံပြီ။ တွမေဝ၊ သင်သည်လျှင်။ ပရိဘုဉ္ဇ၊
သုံးဆောင်လေလေ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယာ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ လဒ္ဓကာလတော၊ ရသောအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ အယံ၊
ဤသင်္ကန်းကို။ တုမှာကမေဝ၊ အရှင်ဘုရားသို့ဟူ၍ သာလျှင်။ သလ္လက္ခိတော၊
မှတ်အပ်၏။ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လေ။ ဣတိ၊
ဤသို့လျှောက်၏။ ဟောတု၊ ထိုသို့မူလည်း ဖြစ်စေ။ သံဃရက္ခိတ၊ ငါ့ရှင်
သံဃရက္ခိတ။ မေ၊ ငါ့အား။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းသည်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံလေပြီ။
တွမေဝ၊ သင်သည်ပင်လျှင်။ ပရိဘုဉ္ဇ၊ သုံးဆောင်လေ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာကရောထ၊ အမိန့်မရှိပါလင့်။ တုမှေတိ၊
အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ပရိဘုဉ္ဇေ၊ သုံးဆောင်ကုန်သည် ရှိသော်။ မယံ၊
အကျွန်ုပ်အား။ မဟပူလံ၊ များသောအကျိုးရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ထွန်း။

ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသင်္ကန်းကို။ တဿ၊ ထိုတူ
ရဟန်းသည်။ ပုနပ္ပနံ၊ အတန်တလဲလဲ။ ကထေန္တဿပိ၊ လျှောက်ပါသော်
လည်း။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ န ဣန္ဒြိယေဝ၊ အလိုမရှိသည်သာလျှင်
တည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့ အလိုမရှိသည်ရှိသော်။ သော၊ ထိုသံဃာရက္ခိတသည်။ ဗီဇယ-
မာနော၊ ယဝ်လေခတ်လျက်။ ဌိတောဝ၊ နေလျက်လျှင်။ စိန္တေသိ၊ ၏။ အဟံ၊
ငါသည်။ တေရဿ၊ မထေရ်၏။ ဂိဟိကာလေ၊ လူ့လက်ထက်၌။ ဘာဂိနေ-
ယျော၊ တူဖြစ်၏။ ပဗ္ဗဇိတကာလေ၊ ရဟန်းဖြစ်သောအခါ၌။ သဒ္ဓိဝိဟာရိ-
ကော၊ အတူနေတပည့်ဖြစ်၏။ ဧဝံပိ၊ ဤသို့ဖြစ်လျက်လည်း။ မယော၊ ငါနှင့်။
သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်။ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကို။
နကတ္တုကာမော၊ ပြုခြင်းငှါ အလိုမရှိ။ ဣမသ္မိံ၊ ဤဥပဇ္ဈာယ်သည်။ မယော၊
ငါနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကို။ အကရောန္တေ၊ မပြု
သည် ရှိသော်။ မေ၊ ငါ့အား။ သမဏဘာဝေန၊ ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့်။ ကိံ၊
အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဂိဟိ၊ လူသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ကြံ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။
အဟောသိ၊ ၏။ ဂိဟိဘူတော၊ လူဖြစ်သော ငါသည်။ ဒုဿဏ္ဏာပိတော၊
ကောင်းစွာတည်နိုင်ခြင်းငှါခဲယဉ်း၏။ ဃရာဝါသော၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်
အမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဗီဝိဿာမိနုခေါ၊ အသက်မွေးရအံ့နည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့ ကြံ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ စိန္တေသိ၊ ၏။ အဋ္ဌဟတ္ထသာဋကံ၊
ရှစ်တောင်သော ပုဆိုးကို။ ဝိတ္တိဏိတွာ၊ ရောင်း၍။ ဧကံ ဧဠိကံ၊ ဆိတ်မ
တခုကို။ ဂဏှိဿာမိ၊ ဝယ်အံ့။ ဧဠိကာနာမ၊ ဆိတ်မ မည်သည်ကား။ ခိပ္ပံ၊
လျှင်စွာ။ ဝိဇာယတိ၊ သားမွေးလွယ်၏။ သွာဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဝိဇာတံ-
ဝိဇာတံ၊ ဖွားတိုင်း ဖွားတိုင်းသော ဆိတ်ငယ်ကို။ ဝိတ္တိဏိတွာ၊ ရောင်း၍။
မူလံ၊ အရင်းငွေကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ မူလံကတွာ၊ အရင်းငွေပြု၍။ ဧကံ-
ပဇာပတိံ၊ မယားတယောက်ကို။ အာနေဿာမိ၊ ဆောင်ယူအံ့။ သာ၊
ထိုမယားသည်။ ဧကံပုတ္တံ၊ သားတယောက်ကို။ ဝိဇာယိဿတိ၊ ဖွားမြင်
လတ္တံ့။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသူငယ်အား။ မေ မာတုလသေဝ၊
ငါ့ဝရီး၏လျှင်။ နာမံ၊ အမည်ကို။ ကတွာ၊ မှည့်၍။ စူဠယာနကော၊ လှည်း
ငယ်၌။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ မေပုတ္တဉ္စ၊ ငါ့သားကို၎င်း။ ဘရိယဉ္စ၊
မယားကို၎င်း။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ မာတုလံ၊ ဝရီးရဟန်းကို။ ဝန္တိတုံ၊

၃-စိတ္တငွေ၊ ၄-သံဃရက္ခိတ ဘာဂိနေယျဇ္ဈေရ ပတ္တ၊ ၂၉

ရှိခိုးခြင်းငှါ။ အာဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ အာဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။
 အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ မမတရိယံ၊ ငါ့မယားကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝက္ခာမိ၊
 ဆိုအံ့။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ အာနေယိ၊ ဆောင်ယူ
 ခဲ့လော့။ နံ၊ ထိုသားငယ်ကို။ ငဟိဿာမိ၊ ချီအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုအံ့။ သာ၊
 ထိုမယားသည်။ တေ၊ ၏။ ပုတ္တေန၊ သားဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ် ပြုရအံ့နည်း။
 ဧဟိ၊ လာခဲ့။ ဣမံ ယာနကံ၊ ဤလှည်းကို။ ပါဇေဟိ၊ နှင်လော့။ ဣတိဝတွာ၊
 ဤသို့ဆို၍။ ပုတ္တံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ နံ၊ ထိုသားကို။ အာနေဿာမိ၊
 ဆောင်ယူအံ့။ ဣတိနေတွာ၊ ဤသို့ ဆောင်ယူသည် ရှိသော်။ သန္ဓာရေတုံ၊
 တည်တံ့စွာ ယူခြင်းငှါ။ အသတ္တောန္တိ၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ စတ္တမဂ္ဂေ၊
 လှည်းကြောင်းခရီး၌။ ဆဉ္စေဿတိ၊ စွန့်ပစ်လတ္တံ့။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊
 ထိုသူငယ်၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ အဘိရဟိတွာ၊ နင်း၍။ စတ္တံ၊ လှည်းဘီး
 သည်။ ဂမိဿတိ၊ သွားလတ္တံ့။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမယားကို။ တံ၊
 သည်။ မမပုတ္တံ၊ ငါ့သားကို။ မဟံ၊ အား။ နေဝအဒါယိ၊ မပေး။ သန္ဓာရေတုံ၊
 ကောင်းစွာ တည်စေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ တယာ၊ သင်သည်။
 နာယိတော၊ ဖျက်ဆီးသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။
 ပတောဒယဋ္ဌိယာ၊ နှင်တံ့ဖြင့်။ ပိဋ္ဌိယံ၊ ကျောက်ကုန်းကို။ ပဟရိဿာမိတိ၊
 ပုတ်ခတ်အံ့ဟူ၍။ သော၊ ထိုရဟန်းငယ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စိန္တန္တော၊
 ကြံလျက်လျှင်။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ဗိဇယမာနော၊ ဟပ်လေခတ်သည် ရှိသော်။
 ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ တာလဝဇ္ဈေန၊ ထန်းရွက်
 ယပ်ဖြင့်။ ပဟရိ၊ ခတ်မိ၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ သံဃ-
 ရက္ခိတေန၊ သံဃရက္ခိတသည်။ သိသေ၊ ငါ၏ ဦးခေါင်း၌။ ပဟတော၊
 ပုတ်ခတ်အပ်၏။ ကိံနုခေါ၊ အကြောင်း အဘယ်သို့ ရှိသနည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဥပဓာရေန္တော၊ စူးစမ်းသည်ရှိသော်။ တေန၊ ထိုသံဃရက္ခိတသည်။
 စိန္တတစိန္တတံ၊ ကြံတိုင်း ကြံတိုင်းသော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။
 သံဃရက္ခိတ၊ ငါ့ရှင် သံဃရက္ခိတ။ မာတုဂါမဿ၊ မာတုဂါမကို။ ပဟာရံ၊
 ပုတ်ခတ်ခြင်းကို။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ဇတ္ထ၊ ဤသို့
 မတတ်နိုင်ရာ၌။ မဟလ္လက ထေရဿ၊ မထေရ်ကြီးအား။ ကောဒေါသော၊
 အဘယ်အပြစ်ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာက၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုတူရဟန်း
 သည်။ အဟော၊ အံ့ဘွယ်သရဲ။ နဋ္ဌော၊ ငါ၏ပျက်စီးခြင်းသည်။ အမှီ၊ ဖြစ်ရ
 ချေပြီ။ မေ၊ ငါ၏။ ဥပဇ္ဈာယေန၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်။ စိန္တဟ စိန္တတံ၊ ကြံတိုင်း
 ကြံတိုင်းကို။ ဉာတံကိရ၊ သိခဲ့ပြီတကား။ မေ၊ ငါ၏။ သမဏတာဝေန၊ ရဟန်း

အဖြစ်ဖြင့်။ ကိံ၊ အကျိုးမရှိပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ တာလဲဝဏံ၊ ထန်းရွက်ယပ်ကို။ ဆဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်ပစ်၍။ ပလာယိတုံ၊ ပြေးခြင်းငှါ။ အာရဇ္ဈေ၊ အားထုတ်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသံဃာရက္ခိတကို။ ဒဟရာစ၊ ပံ့ပိုးငယ်တို့သည် ၎င်း။ သာမဏေရာစ၊ သာမဏေတို့သည်၎င်း။ အနုဗန္ဓိတွာ၊ လိုက်၍။ တံ၊ ထိုသံဃာရက္ခိတကို။ အာဒါယ၊ ဆွဲငင်၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံတော် သို့။ အဂမံသု၊ သွားကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဒိသ္မာပ၊ မြင်တော်မူလျှင်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အာဂတာ၊ လာကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်ဘိသနည်း။ တုမှေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ဧကောဘိက္ခု၊ ရဟန်းတပါးကို။ လဇ္ဈေ၊ အဘယ်ကမ်း၌ ရခဲ့သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ပြေးရာ၌ လိုက်၍ ခေါ်ရသည်မှန်ပေ၏။ ဣမံ ဒဟရံ၊ ဤပံ့ပိုးငယ်ကို။ ဥက္ကဏ္ဍိတွာ၊ မဇ္ဈလျော်သဖြင့် လူထွက်လို၍ လည်တင်္ဂါတင်္ဂါ အိမ်သို့ တစေသာ မျှော်လျက်။ ပလာယန္တိ၊ ပြေးသည်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ အာဂတာမှ၊ ရောက်လာသည်ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်လတ်သော်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧဝံကိရ၊ ဤသို့ မှန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ မှန်ပေသည်ဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေ၊ သင်အား။ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ။ ဘာရိယံကမ္မံ၊ ဝန်လေးစွာသောအမှုကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကတံ၊ ပြုလေဘိသနည်း။ တံ၊ သင်သည်။ အာရဇ္ဈိရိယဿ၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသော။ ဧကဿ၊ တဆူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဝါဘုရား၏။ ပုတ္တောနန၊ သားမဟုတ်လေသလော။ မာဒိသဿနာမ၊ ငါကဲ့သို့ သဘောရှိသည် မည်သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဝါဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သောတာပန္နောတိဝါ၊ သောတာပန် ဟူ၍လည်းကောင်း။ သကဒါဂါမိတိဝါ၊ သကဒါဂါမ် ဟူ၍လည်းကောင်း။ အနာဂါမိတိဝါ၊ အနာဂါမ်ဟူ၍ လည်းကောင်း။ အရဟတိဝါ၊ ရဟန္တာဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝဒါပေတုံ၊ ဆိုခြင်း ခေါ်ဝေါ်ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိနန၊ မတတ်နိုင်လေသလော။ (ဝဝတ္ထာပေတုံဝါလည်း ရှိ၏။ သူတပါးတို့မှတ်စေခြင်းငှါ-ဟု ပေးလေ။) ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ သင်မြင်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘာရိယံကမ္မံ၊ ဝန်လေးစွာသောအမှုကို။ အကာသိ၊ ပြုဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဥက္ကဏ္ဍိတော၊ ဆန့်ကျင်သည်။

၃-စိတ္တဝဂ္ဂ၊ ၄-သံဃရက္ခိတ ဘာဂိနေယျတ္ထေရ ဝတ္ထု ၃၁

အသ္မိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်။ ဥတ္တဏ္ဍိတော၊ ဆန့်ကျင်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်လေသနည်း။ ဣတိ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုလူတွက်လိုသော ရဟန်းသည်။ ဝဿာ- ဝါသိကသာဓုကာနံ၊ ဝါဆိုသင်္ကန်းတို့ကို။ လဒ္ဓ ဒီဝသတော၊ ရသောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ တာလဝဇ္ဇေန၊ ထန်းရွက်ယပ်ဖြင့်။ ယာဝပဟာရာ၊ ခတ်မိသည်တိုင်အောင်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံ ပဝတ္ထိံ၊ ထို အကြောင်းကို။ အာရောစေတွာ ကြား၍။ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။ ဘန္တ၊ အရှစ်ဘုရား။ ပလာတော၊ ပြေးသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပေ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပစ္စည်း ငယ်ကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧဟိ၊ လာခဲ့လော့။ မာစိန္တယိ၊ အထူးအထွေ မကြံလင့်။ ဧတံ စိတ္တံနာမ၊ ဤစိတ်မည်သည်။ ခူရေ၊ အဝေး၌။ ဟောန္တံ၊ ဖြစ်သော။ အာရမ္မဏံပိ၊ အာရုံကိုလည်း။ သမ္ပုဋ္ဌိန္နနက- ဇာတိကံ၊ ခံလင့်တတ်သော သဘောရှိ၏။ ရာဂဒေါသ မောဟ ဗန္ဓနာ၊ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ-ဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မှ။ မုစ္ဆနတ္တာယ၊ လွတ်စေခြင်း ဌာ၊ ဝါယမိတုံ၊ လုံ့လပြုခြင်းဌာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော် မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၃၇) ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ခူရင်္ဂမံ၊ အဝေးသို့ ရောက်လေထသော။ ကေစရံ၊ တခုတည်းသာဖြစ်ထသော။ အသရီရံ၊ ကိုယ်သဏ္ဌာန် မရှိထသော။ ဂုဟာသယံ၊ ဟဒယဝတ္ထုဟု ဆိုအပ်သော ထိုဥဗျာဏ်ကို မှီထသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ယေ၊ အကြင် ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ လူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ သံယမေသန္တိ၊ မမြူးတူး မရွှင်ပမူ၍ လုံခြုံစွာ စောင့်ရှောက် ကုန်လတ္တံ့။ ဧတေ၊ ထိုယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ လူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ မာရဗန္ဓနာ၊ မာရ်၏ အနှောင် အဖွဲ့ဟူသော ဟောဘုမ္မက ဝဇ္ဇဒုက္ခမှ။ မောက္ခန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ခူရင်္ဂမန္တိ၊ ဟူသည်တား။ စိတ္တဿဟိ၊ စိတ်၏ သာ လျှင်။ မတ္တဋ သုတ္တမတ္တကံပိ၊ မျောက်မျက်နှာအိပ်ခြင်း ကာလမျှလည်း။ ပုရတ္ထိ- မာဒိ ဒီသာသာဂေ၊ အရှေ့စသော အရပ်မျက်နှာအဘို့တို့သို့။ ဂမနာ ဂမနံ- နာမ၊ သွားခြင်း၊ လာခြင်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ခူရေ၊ ဝေးသော အရပ်၌။ သန္တံပိ၊ ထင်ရှားသည်လည်း ဖြစ်သော။ အာရမ္မဏံပန၊ အာရုံကိုကား။ သမ္ပုဋ္ဌိန္နတိ၊ ခံတတ်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ခူရင်္ဂမံနာမ၊ ခူရင်္ဂမ မည်သည်။

၃၂. ဓမ္မဝဒအဋ္ဌကထာ နိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဇာတံ၊ ဧ။ သတ္တဋ္ဌမိတ္တာနိပန၊ ဇောခုနစ်တန်၊ တဒါရုံ မဟာဝိပင်္ဂါနိဗ္ဗိတံ
ရှစ်ခုတို့သည်ကား။ ကေတော၊ တက္ကနက်။ ကဏ္ဍိက ဗဒ္ဓါနိ၊ အထွတ်အချက်
ကဲ့သို့ ဖွဲ့အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကေက္ခဏေ၊ တပြိုင်နက်ကတည်းသောဓမ္မာရုံ။
ဥပ္ပဇ္ဇိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထာနိနာမ၊ စွမ်းနိုင်ခြင်း မည်ကုန်သည်။ နတ္ထိ၊
မရှိကုန်။ ဥပ္ပတ္တိကာလေ၊ ဖြစ်သောအခါ၌။ ကေမေဝ စိတ္တံ၊ တခုတည်းသော
စိတ်သည်လျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ၊ ထိုစိတ်သည်။ နိရုဒ္ဓေ၊ ချုပ်ပြီးသည်
ရှိသော်။ ပုန၊ တသန်။ ကေမေဝ၊ တခုတည်းသော စိတ်သည်သာလျှင်။
ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ကေစရိနာမ၊ ကေစရမည်သည်။ ဇာတံ၊
ဖြစ်၏။ စိတ္တဿ၊ ဧ။ သရီရသဏ္ဌာနံဝါ၊ ကိုယ်သဏ္ဌာန်သည်လည်းကောင်း။
နီလာဒိပ္ပကာရော၊ အညိုစသည် အပြားရှိသော။ ဝဏ္ဏဘေဒေါဝါ၊ အဆင်း
အပြား သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ အသရီရနာမ၊
အသရီရမည်သည်။ ဇာတံ၊ ဧ။ ဂဟာနာမ၊ ဂဟာ မည်သည်ကား။ စတု-
မဟာဘူတ ဂဟာ၊ မဟာဘူတလေးပါးတည်းဟူသော တွင်းလိုက်တည်း။
ဣဒဉ္စ၊ ဤစိတ်သည်လည်း။ ဟဒယရူပံ၊ ဟဒယရုပ်ကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။
ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ဂဟာသယံနာမ၊ ဂဟာသယ
မည်သည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ယေစိတ္တန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သော။ ပုရိသာဝါ၊ ဟောကျွန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ဣတ္ထိယောဝါ၊
မိန်းမတို့ သည်လည်းကောင်း။ ဂဟဋ္ဌာဝါ၊ လူတို့ သည်လည်းကောင်း။
ပဗ္ဗဇိတာဝါ၊ ရဟန်းတို့သည် လည်းကောင်း။ အနုပ္ပန္န ကိလေသဿ၊ မဖြစ်
သေးသော ကိလေသာကို။ ဥပ္ပဇ္ဇိတုံ၊ ဖြစ်စိမ့်သောငှါ။ အဒေန္တာ၊ မပေးမူ၍။
သတိသမ္ပောသေန၊ သတိ မေ့လျော့ခြင်းကြောင့်။ ဥပ္ပန္န ကိလေသံ၊
ဖြစ်လေပြီးသော ကိလေသာကို။ ပဇဟန္တာ၊ ပယ်ကုန်လျက်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။
သံယမေဿန္တိတိ၊ ဟူသည်ကား။ သံယတံ၊ စောင့်သည်ဖြစ်၍။ အဝိက္ခိတ္တံ၊
မပျံ့လွင့်သည်ကို။ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ မောက္ခန္တိ၊ မာရဗန္ဓနာတိ၊ ဟူသည်
ကား။ တေသဗေဗ္ဗ၊ ထိုအလိုစုံသော သူတို့သည်။ ကိလေသဗန္ဓနာ ဘာဝေန၊
ကိလေသာ ဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မရှိခြင်းဖြင့်။ မာရဗန္ဓနသင်္ခါတာ၊ မာရ
ဗန္ဓန-ဟု ဆိုအပ်သော။ တေဘူမကဝဋ္ဌာ၊ တေဘူမိတဝဋ်မှ။ မုစ္ဆိဿန္တိ၊
လွတ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဘာဂိနေယျ သံဃရက္ခိ-
တဓမ္မဏေ၊ ဘာဂိနေယျ သံဃရက္ခိတမထေရ်သည်။ သောကာပတ္တိဖလံ၊

၃-စိတ္တဝဂ္ဂ၊ ၅-စိတ္တဟတ္ထဇ္ဇေရ ဝတ္ထု

၃၃

သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောတ်၏။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ အညေဝိ၊ တပါးသူတို့သည်လည်း။ သောတာပန္နာဒယော၊ သောတာပန် စသည်တို့သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုး ရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရား ဟောခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ၏။

စတုတ္ထိ၊ သော။ သံဃရက္ခိဘ ဘာဂိနေယျတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၃-စိတ္တဝဂ္ဂ၊ ၅-စိတ္တဟတ္ထဇ္ဇေရ ဝတ္ထု

အနိသန္ဓေ ... သံဃရက္ခိတဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ စိတ္တဟတ္ထဇ္ဇေရဝတ္ထု၌ ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက် ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ အနဝဠိတ စိတ္တဿ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

အနဝဠိတ စိတ္တဿာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အနဝဠိတ စိတ္တဿ - စသော ဤတရား ဒေသနာကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ သာဓတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိ ပြည်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ စိတ္တဟတ္ထဇ္ဇေရံ၊ စိတ္တဟတ္ထထေရ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကဇေယျံ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဧကော၊ တယောက်သော။ သာဝတ္ထိဝါသီ၊ သာဝတ္ထိပြည်လျှင် နေရာ ရှိသော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးသားသည်။ နဋ္ဌံ၊ ပျောက်လေသော။ ဂေါဏံ၊ နွားကို။ ပရိယေသန္တော၊ ရှာသည်ရှိသော်။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ မဇ္ဈန္ဒိတောကာလေ၊ မွန်းတည့်အခါ၌။ ဂေါဏံ၊ နွားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဂေါယူထေ၊ နွားအပေါင်း၌။ ဝိဿဇေတွာ၊ လွှတ်ခဲ့၍။ အဝဿံ၊ မချွတ်။ အယျာနံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ယန္တိကေ၊ အထံ၌။ အာဟာရမတ္တံ၊ ဆွမ်းကြွင်း ထမင်းမျှကို။ လဘိဿာမိကိရ၊ ရပါမည်ထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခုပ္ပိပါသာ ဝိဠိတော၊ ငတ်မွတ်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်း သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တော်သင့် လျှောက်ပတ်ရာ အရပ်၌။ နိသိဒ္ဓိ၊ နေ၏။ ကသ္မိခေါပန သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ အဝတ္တာရ ပါတိယံ၊ စားပြီးဆဲဆဲသော ခွက်၌။ ဘုတ္တာဝသေသကံ၊ စား၍

ကြွင်းသော။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။
 တံ ဆာတက ဝိဇ္ဇိတံ၊ ထိုဝတ်မှတ်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်သော နွားရှာယောကျ်ား
 ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဣတော၊ ဤခွက်မှ။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။
 ဘုဉ္ဇာဟိတိ၊ စားလေ့ဟု။ ဝဒိံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဗုဒ္ဓကာလေစပန၊ ဘုရား
 ဖြစ်သောအခါမည်သည်ကား။ အနေက သူပဗျဉ္ဇနံ၊ များစွာသော ဟင်းလျာ
 ရှိသော။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုနွားရှာယောကျ်ား
 သည်။ တတော၊ ထိုခွက်မှ။ ယာပနမတ္တံ၊ စားလောက်ရုံ ထမင်းကို။
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စား၍။ ပါနိယံ၊ ရေကို။ ဝိဝိတွာ၊ သောက်၍။
 ဟတ္ထေ၊ လက်တို့ကို။ ခောဝိတွာ၊ ဆေး၍။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဝန္တိတွာ၊
 ရှိခဲ့၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ အဇ္ဈယနေ၊ အယျာ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။
 နိမန္တနဌာနံ၊ ဆွမ်းဖိတ်ရာအရပ်သို့။ အဂမံသုကိံ၊ ကြွကုန်သလော။ ဣတိ-
 ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဣမိနာဝ-
 နိဟာရေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်လျှင်။ နိဗ္ဗဇ္ဇံ၊ အမြဲသောဆွမ်းကို။ လဘန္တိ၊ ကုန်
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထိုနွားရှာယောကျ်ားသည်။ စိန္တေသိ၊
 ၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဥဌာယ၊ စောစောကြီးက ထ၍။ သမုဌာယ၊ လွန်စွာ
 လုံ့လပြုခြင်းဖြင့်။ ရတ္ထိန္ဒြိယံ၊ ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး။ နိဗ္ဗဇ္ဇံ၊ မပြတ်။ ကမ္မံ၊ ကို။
 ကရာန္တာပိ၊ ကြီးစား၍လုပ်ဆောင်ပါကုန်သော်လည်း။ ဧဝံ၊ ဤအရှင်ကောင်း
 တို့၏ ဆွမ်းနှင့်အတူ။ မဓရဗျဉ္ဇနံ၊ ကောင်းသော ဟင်းလျာရှိသော။ ဘတ္တံ၊
 ထမင်းကို။ န လဘာမ၊ မရပါကုန်။ ဣမေ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ ကိရ၊ စင်စစ်
 အားဖြင့်။ နိဗ္ဗဇ္ဇံ၊ မပြတ်။ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ ဘုန်းပေးရကုန်၏။ မေ၊ ငါ့အား။ ဝိဟိ-
 ဘာဝေန၊ လူပြု၍ နေသဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။ သိက္ခု-
 ဘဝိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ၍။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ သန္တိကံ၊ သို့။
 ဥပသကံမိတွာ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ အထ၊
 ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုနွားရှာသူ လူကို။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။
 သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ပဗ္ဗာဇေသုံ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။

☞ သော၊ တို့အမျိုးသားသည်။ လဗ္ဗပသမ္ပဒေါ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို ရပြီး
 သော်။ သဗ္ဗပကာရံ၊ အလုံးစုံအပြားရှိသော။ ဝတ္ထပဋိဝတ္ထံ၊ ဝတ်ကြီး၊ ဝတ်
 ငယ်ကို။ အကာသိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့အား။
 ဥပ္ပဇ္ဇေန လာဘသတ္တာရေန၊ ဖြစ်သော လာဘ်ပူဇော် သတ္တာကြောင့်။
 ကတိပါဟစ္စယေန၊ နှစ်ရက် သုံးရက်လွန်ကမ္မဖြင့်။ ထူလသရီရော၊ ဆူပြီး

သော ကိုယ်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ နိ။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ စိန္တေသိ၊ နိ။
မေ၊ ငါ့အား။ ဘိက္ခယ စရိတွာ၊ ဆွမ်းခံသွား၍။ ဇီဝိတေန၊ အသက်မွေး
ခြင်းဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဂိဟိဘဝိဿာမိတိ၊ လူထွက်အံ့
ဟူ၍။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝိဗ္ဗမိတွာ၊ လူထွက်၍။ ဂေဟံ၊ သို့။ ပါရိသိ၊
ဝင်လေ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောန္တဿ၊ ပြုသော။ တဿ၊
ထိုလူထွက်၏။ ကတိပါပေနေဝ၊ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်ဖြင့်လျှင်။ သရီရံ၊ ကိုယ်
သည်။ မိဿာယိ၊ ညှိုး၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ မေ၊ ငါ့အား။ ဣမိနာ-
ဒုက္ခေန၊ ဤဆင်းရဲခြင်းဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။ သမဏော-
ဘဝိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ ပုန၊ တတန်၊
ဝန္တော၊ ၍။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကတိပါပံ၊ နှစ်ရက်၊
သုံးရက်ကို။ ဝိတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍။ ပုန၊ တတန်။ ဥတ္တဏ္ဏိတွာ၊ ဆန့်ကျင်
၍။ ဝိဗ္ဗမိ၊ လူထွက်၏။ ပဗ္ဗဇိဟကာလေပန၊ ရဟန်းပြုသော အခါ၌ကား။
ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဥပကာရတော၊ ကျေးဇူးများသည်။ အဟောသိ၊
နိ။ သော၊ ရဟန်းလူထွက်သည်။ ကတိပါပေနေဝ၊ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်ဖြင့်
လျှင်။ ပုနဝိ၊ တတန်လည်း။ ဥတ္တဏ္ဏိတွာ၊ မပျော်ပိုက် ငြီးငွေ့၍။ မေ၊ ငါ့
အား။ ဂိဟိဘာဝေန၊ လူအဖြစ်ဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။
ပဗ္ဗဇိဿာမိတိ၊ ရဟန်းပြုအံ့ဟူ၍။ ဝန္တော၊ သွား၍။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။
ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာပိ၊ တောင်းပန်၏။ အထ၊
ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုလူထွက်ကို။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဥပကာရဝသေန၊
ကျေးဇူးပြုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပုန၊ တတန်။ ပဗ္ဗဇယိံသု၊ ရဟန်း
ပြုကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်။ ဣမိနာ နိယာမေနေဝ၊
ဤသို့သော နည်းဖြင့်လျှင်။ ဆက္ခတ္တံ၊ ခြောက်ကြိမ်။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊
ဥပဗ္ဗဇိတော၊ လူထွက်၏။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သေ၊ ဤရဟန်းသည်။ စိတ္တ-
ဝသိဒကော၊ စိတ်သွားရာအာရုံသို့ လိုက်ခြင်းရှိသည်။ ဟတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိစရတိ၊
ကျင်သည်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ တဿ၊ အား။ စိတ္တဟတ္ထတ္ထေရေတိ နာမံ၊
စိတ္တဟတ္ထမထေရ်ဟူသော အမည်ကို။ ကရိံသု၊ မှည့်ကုန်၏။

အပရာပရံ၊ အဖန်ဖန်။ ဝိစရန္တဿ၊ လူအဖြစ်၊ ရဟန်းအဖြစ်၌ ကျင်လည်
သော။ တဿေဝ၊ ထိုရဟန်းလူထွက်၏လျှင်။ တရိယာ၊ မယားသည်။ ဝိဗ္ဗိနီ၊
ကိုယ်ဝန်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်။ သတ္တမေ-
ဝါရေ၊ ခုနစ်ကြိမ်စေ့သော အခါ၌။ အရညတော၊ လယ်တောမှ။ ကသိဘဏ္ဍံ၊

ထွန်တုံးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္တံ၊ ရှိ။ သဏ္ဌကံ၊ ထွန်တုံးကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းကို။ ဂဏှိဿာမီတိ၊ ယူအံ့ဟူ၍။ ဂန္တံ၊ တိုက်ခန်းသို့။ ပါဝိတိ၊ ဝင်လေ၏။ တသ္မိ-
ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ တဿ၊ ထိုကုလပုတ္တ၏။ သရိယာ၊ မယားသည်။ နိပုဇ္ဇိတွာ၊ လျောင်း၍။ နိဒ္ဒါယတိ၊ အိပ်၏။ တဿာ၊ ထိုမယား၏။ နိဝတ္ထသာဋကော၊ ဝတ်သော ထမီသည်။ အပဂပော၊ ကျွတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှလည်း။ လာလာ၊ အရိအရံ့သည်။ ပဉ္စရတိ၊ ယိုစီး၏။ နာသာ၊ နှာခေါင်းမှ။ ဗုရုဗုရုယတိ၊ ရုတ်ရုတ်မည်၏။ မခံ၊ ခံတွင်းသည်။ ဝိဝဋံ၊ ဟင်းလင်းဖြစ်၏။ ဒန္တံ၊ သွားကို။ ဗံသတိ၊ ကြိတ်၏။ သော၊ ထိုကုလပုတ္တသည်။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမ၏။ ဥဒ္ဓုမာတက သရိရံပယ၊ ဖူးဖူးရောင်သော အကောင်ကဲ့သို့။ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ထင်၏။ သော၊ ထိုကုလပုတ္တသည်။ ဣဒံ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်။ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ လတိတွာ၊ ရ၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧတ္ထကံကာလံ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ဣမံ၊ ဤမိန်းမကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဘိက္ခုဘာဝေ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌။ သဏ္ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိံ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကာသာယ ကောဋိယံ၊ သင်္ကန်းစွန်း၌။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲ၍။ ဥဒရေ၊ ဝမ်း၌။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့စည်းလျက်။ ဂေဟာ၊ မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ဂတော၊ သွားလေ၏။

အထ၊ ၌။ အဿ၊ ထိုကုလပုတ္တ၏။ အနန္တရဂေဟေ၊ အခြားမဲ့အိမ်၌။ ဌိတာ၊ နေသော။ သဿ၊ ယောက္ခမသည်။ တံ၊ ထိုသားမက်ကို။ တဿာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အယံ၊ ဤသားမက်သည်။ ပရိဥက္ကဏ္ဍိတော၊ ဆန့်ကျင်၍ သွားခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣဒါနေဝ ယခုသာလျှင်။ အရညတော၊ လယ်တောမှ။ အာဂန္တံ၊ လာ၍။ ကာသာဝံ၊ ဖန်ရည်စွန်းသော သင်္ကန်းကို။ ဥဒရေ၊ ဝမ်းပိုက်၌။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့ချည်၍။ ဂေဟေ၊ အိမ်မှ။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်လျက်။ ဝိဟာရာဘိမုခေါဝ၊ ကျောင်းတော်သို့ ရှေးရှု၍သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ကိန္နုခေါ၊ အဘယ် အကြောင်းရှိသနည်း။ ဣတိ ဤသို့ဆိုပြီးလျှင်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ရှိ။ နိဒ္ဒါယမာနံ၊ အိပ်လျက်နေသော။ မိတရံ၊ သမီးကို။ ပဿိတွာ၊ ရှိ။ သော၊ ထိုသားမက်သည်။ ဣမံ၊ ဤမိန်းမကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝိပုဋိသာရိန္တသုံး မသာယာရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဂတောတိ၊ သွားချေသည်ဟု။ ဥတွာ၊

သိ၍။ မိတရံ၊ သွီးကို။ ပဟရိတွာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ ကာဠကဏ္ဍိ၊ သူယုတ်မ။
ဥဋ္ဌေဟိ၊ ထလော့။ တေ၊ သင်၏။ သာမိကော၊ လင်သည်။ နိဒ္ဒါယမာနံ၊
အိပ်ကြိုးသော သင့်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဝိပုဋိသာရီ၊ နှလုံးမသာယာရှိသည်။
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဂတော၊ သွား၏။ သော၊ ထို လင်ယောက်ျားသည်။
ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ ဤနေမှစ၍။ တုယံ၊ သင့်အား။ သံဝါသော၊ ပေါင်း
သော်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ပြစ်တင်စကား ဆို၏။
အမ္မ၊ အမိ။ အပေဟိ အပေဟိ၊ ဖဲသွားပါလေ၊ ဖဲသွားပါလေ။ တဿ၊
ထိုယောက်ျား၏။ ဂမနံ၊ သွားခြင်းသည်။ ကုတောအတ္ထိ၊ အဘယ်မှာ
ကြာခြင်းရှိအံ့နည်း။ ကတိပါပေနေဝ၊ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်ဖြင့်လျှင်။ ပုန၊ တတန်။
အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သောဝိ၊ ထိုကုလ
ပုတ္တသည်လည်း။ အနိစ္စံဒုက္ခန္တိ၊ အနိစ္စံ ဒုက္ခဟူ၍။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဂစ္ဆန္တော-
ဂစ္ဆန္တော၊ သွားစဉ်၊ သွားစဉ်ပင်လျှင်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိ
ရိုက်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ထို ကုလပုတ္တသည်။ ဂန္တော၊ သွား၍။
တိက္ခ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာမိ၊
တောင်းပန်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ ငှါ။ န သက္ခိဿာမ၊
မတတ်နိုင်ကုန်။ တုယံ၊ သင်၏။ သမဏဏာဝေါ၊ ရဟန်း အဖြစ်သည်။
ကုတော၊ အဘယ်မှာ ရှိအံ့နည်း။ တဝ၊ သင်၏။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းသည်။
သတ္တက နိသာန ပါသာဏသဒိသံ၊ ဓားသွေးကျောက်နှင့် တူ၏။ ဣတိ၊
ထို့ကြောင့်။ န ယုတ္တံ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှါ မလျှောက်ပတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။
သန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ အနုကမ္မာယ၊
အစဉ် သနားခြင်းငှါ။ ကေဝါရံ၊ တကြိမ်မျှ။ ပဗ္ဗာဇေထ၊ ရဟန်းပြုပါကုန်
လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ တဿ၊ ထို
ကုလပုတ္တအား။ ဥပကာရ ဝသေန၊ ကျေးဇူးပြုသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဗ္ဗာဇေယိ-
သု၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ သော၊ ထိုကုလပုတ္တသည်။ ကတိပါပေနေဝ၊ နှစ်ရက်၊
သုံးရက်ဖြင့်လျှင်။ သဟပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊
ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။

ဘေဝိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း။ နံ၊ ထိုကုလပုတ္တကို။ အာဟံသု၊ ဆိုကြ
ကုန်၏။ အာဝုသောစိတ္တဟတ္ထ၊ ငါ့ရှင်စိတ္တဟတ္ထ။ တဝ၊ သင်၏။ ဂမနသမယံ၊
သွားခြင်း၏ အကြောင်းကို။ တွမေဝ၊ သင်သည်သာလျှင်။ ဇာနေယျာသိ၊
သိသည်မူလော့။ တေ၊ သင်၏။ ဣမသ္မိံဝါရေ၊ ဤတကြိမ် ရဟန်းပြုရာ၌။
စိရာယိတံ၊ ကြာမြင့်စွာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။

သံသဝ္ဗဿ၊ ပေါင်းတော် ဆက်ဆံလိုသောစိတ်၏။ အတ္ထိတာဝကာလေ၊ ရှိသောကာလ၌။ ဂတမှာ၊ သွားရသည် မှန်၏။ သောလံသဂ္ဂေါ၊ ထိုသို့ ရောနှော ဆက်ဆံခြင်းသည်။ နော၊ ငါတို့အား။ ဆိန္ဒော၊ ပြတ်ပြီ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဂမန ဓမ္မာ၊ မသွားရအံ့သော သဘောတို့သည်။ ဇာတမှာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ တိက္ခ၊ ရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယံတိက္ခ၊ ဤရဟန်းသည်။ အမှေဟိ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ဧဝံဝုတ္တော၊ ဤသို့ ဆိုကုန်သည် ရှိသော်။ ဧဝံနာမ၊ ဤသို့သောစကားကို။ ကထေသိ၊ ဆို၏။ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကရောတိ၊ ကြားတိ၏။ အဘူတံ၊ မဟုတ် မမှန်သည်ကို။ ဝဒတိ၊ ဆိုတိ၏။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ သုရားသခင်သည်။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာမ၊ ထိုရဟန်းဆိုသည့် အချက် မှန်၏။ မမပုဒတ္ထာ၊ ငါ့သားသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အနဝဋ္ဌိတ- စိတ္တကာလေ၊ တစုံတခု၌ တည်ထံသော စိတ်မရှိသော အခါ၌။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို။ အဇာနန ကာလေ၊ မသိသောအခါ၌။ ဂမနာ- ဂမနံ၊ အိမ်နှင့် ကျောင်းသို့ လူးလာ လူးလာ သွားလာခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဿ၊ ထို ကုလပုတ္တသည်။ ပုညဉ္စ၊ ကောင်းမှု ကို၎င်း။ ပါပဉ္စ၊ မကောင်းမှုကို၎င်း။ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်ပြီ။ ဣတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမာ ဒွေဝါယာ၊ ဤနှစ်ဝါသာတို့ကို။ အာဟ၊ ဟောတော် မူ၏။

(၃၀) အနဝဋ္ဌိတ စိတ္တဿ၊ တည်ထံသော စိတ်မရှိသော။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို။ အဝိဇာနတော၊ မသိခြင်းကြောင့်။ ပရိပ္ပာ- ပသာဒဿ၊ နည်းသော၊ ပေါ်သော ယုံကြည်ခြင်း ရှိသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပညာ၊ ကာမာဝစရ၊ ရူပါဝစရ-စသော ပညာသည်။ နပရိပူရတိ၊ မပြည့်စုံ။

(၃၁) အနဝဿုတ စိတ္တဿ၊ ရာဂဖြင့် မစွတ်သော စိတ်ရှိသော။ အနန္တာဟတ စေတသော၊ ခေါ်သဖြင့် မထိပါးသော စိတ်ရှိသော။ ပုညပါပ- ပဟိနဿ၊ ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှုကို ပယ်ပြီးသော။ ဇာဂရတော၊ သဒ္ဓါ စသော ငါးပါးသော နိုးကြားခြင်းဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဘယံ၊ ကိလေသာဟူသော တေးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဝါထာထို့တွင်။ အနဝဋ္ဌိတ စိတ္တဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။
 တေံစိတ္တံနာမ၊ ဤစိတ်မည်သည်ကား။ ကဿမိ၊ တစုံတယောက်သောသူ
 အား။ နိဗ္ဗန္တိ၊ အမြဲဖွဲ့ခြင်းသည်၎င်း။ ထာငရံ၊ အမြဲတည်ခြင်းသည်၎င်း။
 နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယောဝန ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဿပိဋ္ဌေ၊ မြင်း
 ကျောက်ကုန်း၌။ ဌပိတ ကုမ္ဘဏ္ဍိယံ၊ ထားအပ်သော ဖရုံသီးကဲ့သို့၎င်း။
 ထုသ ရာသိမ္ပိ၊ ဖွဲ့စု၌။ ကောဋိတ ခါဏုကော ဝိယံ၊ စိုက်ထား အပ်သော
 သစ်ငုတ်တံသင်း ကဲ့သို့၎င်း။ ခလ္လာဋ္ဌသိသေ၊ မညီမညွတ်သော ဦးခေါင်း၌။
 ဌပိတံ၊ ပန်အပ်၊ ထားအပ်သော။ ကမ္မပုဂ္ဂံဝိယံ၊ ထိပ်ပွင့်ကဲ့သို့၎င်း။ ကတ္တမိ၊
 တစုံ တယောက်သောသူ၌။ န သဏ္ဌာတိ၊ မတည်။ ကဒါမိ၊ ရံခါ။ ဗုဒ္ဓ-
 သာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကဒါမိ၊ ရံခါ။
 အာဇီဝကော၊ တက္ကဘွန်းအာဇီဝက တပည့်ဖြစ်၏။ ကဒါမိ၊ ရံခါ။ နိဝဇ္ဈော၊
 ငါတို့ ကိလေသာ အထုံးအဖွဲ့မရှိပြီဟု ဆိုလေ့ရှိသော တိတ္ထိဖြစ်၏။ ကဒါမိ၊
 ရံခါ။ တာပသော၊ ရသေ့ဖြစ်၏။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနဝဋ္ဌိတ စိတ္တောနာမ၊ မတည်တံ့သော စိတ်ရှိသည်မည်၏။
 တဿ အနဝဋ္ဌိတ စိတ္တဿ၊ ထိုမတည်တံ့သော စိတ်ရှိသော ရဟန်းအား။
 သတ္တတိံသ ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မတေဒံ၊ သုံးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယ
 ဓမ္မ အပြားရှိသော။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို။ အဇာနန္တဿ၊
 ဟုတ်မှန်စွာ မသိသော။ ပရိတ္တ သဒ္ဓတာယဝိ၊ နည်းသော ယုံကြည်ခြင်း
 ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဝ သဒ္ဓတာယဝိ၊ ပေါ်လွင်
 ပေါ့လျော့သော ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။
 ပရိပ္ပဝ ပဿာဒဿ၊ နည်းသော ပေါ်လွင်ယုံကြည်ခြင်းရှိသော။ ကာမာဝစရ-
 ရူပါဝစရာဒိ တေဒါ၊ ကာမာဝစရ ရူပါဝစရ စသည် အပြားရှိသော။ ပညာ၊
 ပညာသည်။ နပရိပူရတိ၊ မပြည့်စုံ။ ကာမာဝစရာယပိ၊ ကာမဘုံ၌ ဖြစ်သော
 ပညာသည်လည်း။ အပရိ ပူရယ မာနာယ၊ မပြည့်စုံသည်ရှိသော်။ ရူပါဝစရာ-
 ရူပါဝစရ လောကုတ္တရ ပညာ၊ ရူပါဝစရ အရူပါဝစရ လောကုတ္တရာဘုံ၌
 ဖြစ်သော ပညာသည်။ ကုတော ပရိပူရိဿတိ၊ အဘယ်မှာပြည့်စုံနိုင်အံ့နည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိပေတိ၊ ပြ၏။ အနဝဿုတ စိတ္တဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။
 ရာဂေန၊ တပ်ခြင်းဖြင့်။ အတိန္တ စိတ္တဿ၊ မစွက်သော စိတ်ရှိသော။ အနန္တာ-
 ဟာတ စေတသောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာဟတစိတ္တော ခိလဇာတောတိ၊
 ခိလဇာတ ဟူ၍။ အာဂတဋ္ဌာနေ၊ လာရာပါဠိအရာ၌။ ဒေါသေန၊ ပြစ်မှား
 ခြင်းဒေါသဖြင့်။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ပဟတဘာဝေါ၊ ထိပါးသော အဖြစ်ကို။

ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ဣပေန၊ ဤပါဠိတော်၌ကား။ ဒေါသေန၊ ဖြင့်။ အပ္ပဋ္ဌိဟတ
 စိတ္တဿ၊ ထိပါးခြင်းမရှိသောစိတ်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။
 ပုညပါပပဟိနဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။ စတုတ္ထမဂ္ဂေန၊ စတုတ္ထမဂ်ဖြင့်။
 ပဟိနပုညဿစေဝ၊ ပယ်အပ်သော ကုသိုလ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ပဟိန
 ပါပဿစ၊ ပယ်အပ်သော အကုသိုလ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ခိဏာသဝဿ၊
 ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား။ နတ္ထိဇာဂရတောဘယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇာဂရန္တသေ
 ဝ၊ နိုးကြားခြင်း ရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ခိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အဘယတာဝေါ၊ ဘေးမရှိခြင်းကို။ ကထိတော၊ ဆိုအပ်၏။
 သောပန၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ သဒ္ဓါဒိတိ၊ ယုံကြည်ခြင်း အစရှိကုန်သော။
 ပစ္ဆဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဇာဂရမ္မေဟိ၊ နိုးခြင်းရှိကုန်သော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး
 တို့နှင့်။ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဇာဂရောနာမ၊
 ဇာဂရမည်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇာဂရန္တဿာပိ၊ နိုးသည်လည်းဖြစ်သော။
 တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ကိလေသဘယံ၊ ကိလေသာဟူသော ဘေးသည်။
 နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာ
 တို့၏။ အပစ္ဆာ ဝတ္တနတော၊ နောက်တစ်ခု မဖြစ်ခြင်းကြောင့်တည်း။ ဟိ၊
 သင့်စွ။ တံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သို့။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်။
 န အနုဗန္ဓန္တိ၊ မလိုက်ကုန်။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ တေန
 တေန မဂ္ဂေန၊ ထိုထိုမဂ်ဖြင့်။ ပဟိနာနံ၊ ပယ်အပ်ကုန်သော။ ကိလေသာနံ၊
 ကိလေသာတို့၏။ ပုန၊ တစ်ခု။ အနုပဂမနတော၊ မကပ်လာခြင်းကြောင့်
 တည်း။ တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ သောတာပတ္တိ(လ) ဂစ္ဆတိတိ၊ ဟူ၍။
 အာဟ၊ ဟော၏။ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂေန၊ 'သောတာပတ္တိ မဂ်ဖြင့်။ ယေ-
 ကိလေသာ၊ အကြင်ကိလေသာ တို့ကို။ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ တေ-
 ကိလေသာ၊ ထိုကိလေသာတို့သည်။ နပုဇေနန္တိ နပစ္စာဂစ္ဆန္တိ၊ တစ်ခုမလာ
 ကုန်။ သကဒါဂါမိ အနာဂါမိ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ သကဒါဂါမိမဂ်၊ အနာဂါမိ
 မဂ်၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်။ ယေကိလေသာ၊ အကြင်ကိလေသာတို့ကို။ ပဟိနာ၊
 ပယ်အပ်ကုန်၏။ တေကိလေသာ၊ ထိုကိလေသာတို့သည်။ နပုဇေနန္တိ နပစ္စာ-
 ဂစ္ဆန္တိ၊ တစ်ခုမလာကုန်။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာတော်သည်။ မတာဇနဿ၊
 လူအပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ သမလော၊ အကျိုးရှိသည်။ အဟောသိ၊ ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဓမ္မသဘာ-
 ယံ၊ ။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။

ဣမေ ဟိ ကိလေသာနာမ၊ ဤကိလေသာတို့မည်သည်။ တာရိယာဝတ၊
 ဝန်လေးကုန်စွ တကား။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ အရဟတ္တပ-
 နိဿယ သမ္ပန္နော၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ ဥပနိဿယည်းနှင့် ပြည့်စုံသော။
 ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားကို၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့သည်။
 အာလောဠိတော၊ လှုပ်ချောက်ချားအပ်၏။ သတ္တ ဝါရေ၊ ခုနစ်ကြိမ်။
 ဝိဟိဟုတွာ၊ လူထွက်၍။ သတ္တ ဝါရေ၊ ခုနစ်ကြိမ်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုရ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုကုန်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်း
 တို့၏။ တံ ကထာပဝတ္ထိံ၊ ထိုစကားဖြစ်ကြောင်းကို။ သုတွာ ကြား၍။ တခံဏာ-
 နုရူပေန၊ ထိုခဏအား လျှောက်ပတ်စွာသော။ ဂမနေန၊ ကြွတော်မူလာခြင်း
 ဖြင့်။ ဓမ္မသတံ၊ တရားသတင်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။ ဗုဒ္ဓါသနေ၊ ဘုရား
 နေရာ၌။ နိသိန္ဓော၊ နေကော်မူလျက်။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေရဟိ၊ ယခု
 အခါ၌။ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့်။ သန္တိသိန္ဓာ၊
 စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးခြင်း
 ကြောင့်။ ဣမာယ နာမာတိ၊ ဤ မည်သော စကားကြောင့်တည်း ဟု။
 ပုတ္တော၊ နားတော် လျှောက်သည်ရှိသော်။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေမေဝ-
 ဤသို့ ပြောဆိုသည်နှင့် အတူလျှင်။ ကိလေသာနာမ၊ ကိလေသာတို့ မည်
 သည်ကား။ တာရိယာ၊ ဝန်လေး ကုန်၏။ ဧတေ ကိလေသာ၊ ဤကိလေသာ
 တို့သည်။ ရူပိနောဟုတွာ၊ ရုပ်ဖြစ်၍။ ကတ္ထမိ၊ အချို့သော အရာ၌။
 ပက္ခိဝိတုံ၊ ထည့်သွင်းခြင်းငှါ။ သတ္တာ၊ တတ်ကောင်းသည်။ သစေ ဘဝေယျံ၊
 အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့။ စတ္တ ဝါဠံ၊ 'စကြဝဠာတိုက်သည်။ အတိသမ္ဗာဓံ၊
 အလွန်ကျဉ်းမြောင်း၏။ ဗြဟ္မလောကော၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သည်။ အတိနိစကော၊
 အလွန်နိမ့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နေသံ၊ ထိုကိလေသာ တို့၏။ ဩကာသော၊
 နေရာအရပ်သည်။ နဘဝေယျ၊ ပြည့်စုံသည် မဖြစ်နိုင်ရာ၊ မာဒိသံ၊ ဝါကဲ့သို့
 သော။ ပညာသမ္ပန္နံ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော။ ပုရိသာဇာနေယျံ၊ ယောက်ျား
 အာဇာနည်ကို။ ဧတေ၊ ဤကိလေသာတို့သည်။ အာလောဠေန္တိ၊ လှုပ်ချောက်
 ချား ကုန်သေး၏ ရှင်။ အဝသေသေသုပန၊ ငါဘုရားမှ ကြွင်းသော
 သူတို့၌ကား။ ကာ ကထာ၊ အဘယ် ဆိုရာရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်
 မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အဟံ၊ ငါသည်။ အနုနာဠိမတ္ထံ၊ ပြည်ဝက်
 မျှလောက်သော။ ဝရက စောရကဉ္စ၊ ပြောင်းဖူးမျိုးကို၎င်း။ ကုဏ္ဍကုဒါလဉ္စ၊
 တူးရှင်းပေါက်တူးကို၎င်း။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဆ ဝါရေ၊ ခြောက်ကြိမ်။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
 ရဟန်းပြု၍။ ဥပဗ္ဗဇိတပုဗ္ဗော၊ လူထွက်တူး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော် မူသတ်

သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌ ရဟန်းပြုဘူးသနည်း။
 သုဂတ၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော် မူတတ်သောဘုရား၊ ကဒါ၊
 အဘယ်အခါ၌ လူထွက်ကူးသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့။ သုဏိဿထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော် မူလတ်
 သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ နာပါကုန်အံ့ဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့
 လျှောက်ကုန်၏။ ဧကနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ သုဏာထ၊ နာကုန်လော့။
 ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီးသော်။ အတိတံ၊ အတိတ်ကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်
 တော်မူ၏။

အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။
 ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေန္တေ၊ ပြုသည်
 ရှိသော်။ ကုဒါလ ပဏ္ဍိတောနာမ၊ ကုဒါလပဏ္ဍိတ အမည်ရှိသောသူသည်။
 ဗာဟိရက ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ သာသနာတော်မှအပ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်း
 ပြု၍။ အဋ္ဌမာသေ၊ ရှစ်လတို့ပတ်လုံး။ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာတော၌။ ဝသိတွာ၊
 နေ၍။ ဝဿာရတ္တသမယေ၊ မိုးရွာသောအခါ၌။ ဘူမိယာ၊ မြေသည်။
 တိန္ဒာယ၊ စိစွတ်သည် ရှိသော်။ မေ၊ ငါ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ အနုနာဠိ-
 မတ္တော၊ ပြည်ဝက်မျှသော။ ဝရက စောရကော၊ ပြောင်းဖူးမျိုးသည်၎င်း။

ကုဏ္ဍကုဒါလကောစ၊ ထူးရှင်း ပေါက်စူးသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဝရက-
 စောရကဗိဇံ၊ ပြောင်းဖူးမျိုးသည်။ မာနသိ၊ မပျက်စေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဥပ္ပဗ္ဗဇိတွာ၊ လူထွက်၍။ ဧကံဌာနံ၊ ထခုသောအရပ်ကို။ ကုဒါလေန၊ ပေါက်
 တူးဖြင့်။ ကသိတွာ၊ ပေါက်ခွဲ၍။ တံဗိဇံ၊ ထိုမျိုးစေ့ကို။ ဝဝိတွာ၊ စိုက်ပျိုး၍။
 ဝတိံ၊ စောင်ရန်းကို။ ကတွာ၊ ရံ၍။ ပတ္တကာလေ၊ ရင့်သောအခါ၌။ ဥဗ္ဗရိတွာ၊
 ရိတ်၍။ နာဠိမတ္တဗိဇံ၊ တပြည်မျှလောက်သောမျိုးစေ့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။
 သေသံ၊ အကြွင်းကို။ ခါဒိ၊ စား၏။ သော၊ ထိုကုဒါလ ပဏ္ဍိတသည်။ မေ၊
 အား။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဂေဟေန၊ အိမ်ဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့
 နည်း။ ပုန၊ တဖန်။ အဋ္ဌမာသေ၊ ရှစ်လတို့ပတ်လုံး။ ပဗ္ဗဇိယာဗိတိ၊ ရဟန်း
 ပြုအံ့ဟူ၍။ ဖိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။
 ဣဒိနာဝ နိဟာရေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်လျှင်။ နာဠိမတ္တံ၊ တပြည်မျှသော။
 ဝရက စောရကဉ္စ၊ ပြောင်းဖူးမျိုးကို၎င်း။ ကုဏ္ဍကုဒါလဉ္စ၊ ထူးရှင်းပေါက်စူး
 ကို၎င်း။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ သတ္တဝါရေ၊ ခုနစ်ကြိမ်။ ဂိဟိဟုတွာ၊ လူထွက်၍။
 သတ္တဝါရေ၊ ခုနစ်ကြိမ်။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ပြု၍။ သတ္တမေ ပန ဝါရေ၊ ခုနစ်ကြိမ်
 မြှောက်သော အခါ၌ကား။ ဖိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ သဝါရေ၊

ခြောက်ကြိမ်။ ဣမံ ကုဏ္ဍကုဒါလံ၊ ဤတူးရှင်းပေါက်တူးကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။
 ဂိဟိယုတွာ၊ ထူထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏။ ကတ္ထစိဒေဝ၊ တစုံတခု
 သော အရပ်၌သာလျှင်။ နံ၊ ထိုတူးရှင်းပေါက်တူးကို၊ ဆဇ္ဇေယျာမိတိ၊ စွန့်အံ့
 ဟူ၍။ သော၊ ထိုကုဒါလပဏ္ဍိတသည်။ ဂင်္ဂါယ၊ တီရံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်နားသို့။ ဂန္ဓာ၊
 ၍။ ပတိတဌာနံ၊ ကျရာအရပ်ကို။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ ဩတရိတွာ၊
 ဆင်း၍။ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ အဿ၊ ထိုပြောင်း
 ဖူး၊ တူးရှင်းပေါက်တူး၏။ ပတိတဌာနံ၊ ကျရာအရပ်ကို။ နပဿာမိ၊ မမြင်။
 လထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ နံ၊ ထိုပြောင်းဖူး တူးရှင်းပေါက်တူးကို။
 ဆဇ္ဇေယျာမိတိ၊ စွန့်အံ့ဟူ၍။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ နာဠိမတ္ထိဗိဇံ၊ တပြည်မျှ
 သော ပြောင်းဖူးမျိုးကို။ ဝိဇေယာတိကာယ၊ ပုဆိုးနှင်းဖြင့်။ ဗန္ဓိတွာ၊ ထုပ်၍။
 ဝိဇေယာတိကံ၊ ပုဆိုးနှင်းအထုပ်ကို။ ကုဒါလ ဖလကော၊ ပေါက်တူးပျဉ်ချပ်၌။
 ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ ကုဒါလံ၊ ပေါက်တူးကို။ အဂ္ဂဒဏ္ဍကော၊ အရိုးဖျား၌။ ဂဟေတွာ၊
 ကိုင်ဆွဲ၍။ ဂင်္ဂါယ၊ တီရေ၊ ဂင်္ဂါမြစ်နား၌။ ဌိတော၊ ရပ်လျှတ်။ အက္ခိနိ၊
 မျက်စိတို့ကို။ နိမ္မိလေတွာ၊ မှိတ်၍။ ဥပရိသိသေ၊ ဦးခေါင်းထက်၌။ တိက္ခတ္ထံ၊
 သုံးကြိမ်။ အာဝိဇ္ဇိတွာ၊ လှည့်၍။ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါ၌။ နိဝိတွာ၊ ပစ်၍။ နိဝတ္တေတွာ၊
 ပြန်၍။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ပတိတဌာနံ၊ ကျရာအရပ်ကို။
 အဒိသ္မာ၊ မမြင်မူ၍။ မေ၊ ငါသည်။ ဇိတံ၊ အောင်အပ်ပြီ။ မေ၊ ငါသည်။ ဇိတံ၊
 အောင်အပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံးကြိမ်။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ အကာသိ၊
 ပြု၏။

ဟသ္မိံခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ဗာရာဏသီရာဇော၊ ဗာရာဏသီမင်းကြီးသည်။
 ပစ္စန္ဒဂါမံ၊ ပစ္စန္ဒရစ်ရွာကို။ ဝုပယ၊ မေတွာ၊ ရန်ငြိမ်းစေ၍။ အာဂန္တော၊ လာ၍။
 နဒိဘိရေ၊ မြစ်နား၌။ ခန္ဓာဂါရံ၊ အောင်တပ်ကို။ နိဝါသေတွာ၊ ချ၍။
 နာနတ္ထာယ၊ ရေသဘင်ကစားခြင်း အကျိုးငှါ။ နဒိံ၊ မြစ်သို့။ ဩတိဇ္ဈော၊
 ဆင်းစဉ်။ တံ သဒ္ဓံ ထိုအသံကို။ အဿောသိ၊ ကြား၏။ ရာဇနံ နာမ မင်းတို့
 မည်သည်ကား။ ဇိတံ မေတိသဇ္ဇေ၊ ငါအောင်ပြီဟူသော အသံကို။ အမနာ-
 ပေါ၊ မနှစ်သက်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ တဿ၊
 ထိုကုဒါလပဏ္ဍိတ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌။ အမိတ္တ ဒမနံ၊ ရန်သူအား ဆုံးမခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ မေ၊
 ငါသည်။ ဇိတန္တိ၊ အောင်ပြီဟူ၍။ အာဂတော၊ လာ၏။ တွံဝန၊ သင်သည်
 ကား။ မေ၊ ငါသည်။ ဇိတံ၊ အောင်ပြီ။ မေ၊ ငါသည်။ ဇိတံ၊ အောင်ပြီ။ ဣတိ၊
 သို့။ ဝိရဝသိ၊ ဆိုဘိ၏။ ဧတံ၊ ဤသို့အောင်ခြင်းသည်။ ကိံ နာမ၊ အဘယ်သို့

အောင်သည်မည်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘုဒ္ဓါလပဏ္ဍိတော၊
သည်။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ တံ၊ ရှင်မင်းကြီးသည်။ ဗာဟိရကစောရေ၊ အပ-
ဖြစ်သော ခိုးသူတို့ကို။ ဇိနိ၊ အောင်တော်မူ၏။ တယာ၊ ရှင်မင်းကြီးသည်။
ဇိတံ၊ အောင်အပ်သောရန်သည်။ ပုန၊ တဘန်။ အဇိတမေဝ၊ မအောင်အပ်
သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မယာပန၊ အကျွန်ုပ်သည်ကား။ အဇ္ဈတ္တိ-
ကော၊ ကိုယ်တွင်း၌ ဖြစ်သော။ လောဘစောရော၊ လောဘဟူသော ခိုးသူ
ကို။ ဇိတော၊ အောင်အပ်၏။ သော၊ ထိုလောဘခိုးသူသည်။ ပုန၊ တဘန်။
မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ န ဇိနိဿတိ၊ မအောင်နိုင်လတ္တံ့။ တဿေဝ၊ ထိုအတွင်း
ရန်သူကိုလျှင်။ ဇယော၊ အောင်ခြင်းသည်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဣတိဝတွာ၊
ဤသို့ ဆို၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ သို၏။

မဟာရာဇ၊ မြက်သောမင်းကြီး။ ယံဇိတံ၊ အကြင်အောင်ခြင်းသည်။ အဝ-
ဇိယတိ၊ ယုတ်သော အောင်ခြင်းရှိ၏။ တံဇိတံ၊ ထိုအောင်ခြင်းသည်။ နသာဓု-
ဇိတံ၊ ကောင်းသောအားဖြင့် အောင်ခြင်း မမည်။ ယံဇိတံ၊ အကြင် အောင်
ခြင်းသည်။ နာဓဇိယတိ၊ မယုတ်သော အားဖြင့် အောင်ခြင်းရှိ၏။ ခေါ၊
စင်စစ်။ တံဇိတံ၊ ထိုအောင်ခြင်းသည်။ သာဓုဇိတံ၊ ကောင်းသောအောင်
ခြင်း မည်၏။

တင်္ခဏေယေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်။ ဂင်္ဂံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကို။ ဩလောကေန္တော၊
ကြည့်လျက်။ အာပေါကသိဏံ၊ အာပေါကသိုဏ်းကို။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်
စေ၍။ အဓိဂတ ဝိသေသော၊ ရအပ်သော ဈာန်အထူးရှိလျက်။ အာကာ-
သေ၊ ကောင်းကင်၌။ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်။ နိသီဒိ၊ နေ၏။
ရာဇာ၊ မင်းသည်။ မဟာပုရိသဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရား
စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိတွာ၊
တောင်းပန်၍။ ဗလကာယေန၊ ဗိုလ်ပါ အပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ ယောဇနမတ္တာ၊ တယူဇနာမျှလောက်သော။ ပရိသ၊
ပရိသတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အပရောဝိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်သော။
သာမန္တရာဇာ၊ ဗာရာဏသီပြည်နှင့် နီးသော ပြည်ရှင်မင်းသည်။ တဿ၊
ထိုဗာရာဏသီမင်း၏။ ပဗ္ဗဇိတတာဝံ၊ ရဟန်းပြုသည်၏ အဖြစ်ကို။ သုတွာ၊
ကြား၍။ တဿ၊ ထိုဗာရာဏသီမင်း၏။ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်ကို။ ဂဏိဿာမိတိ၊ ယူအံ့
ဟူ၍။ အာဂန္တာ၊ လာ၍။ တဿ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ သမိဒ္ဓံ၊
ပြည့်စုံကြွယ်ဝသော။ နဂရံ၊ ပြည်သည်။ သုညံ၊ ဆိတ်ဆိတ်ညံ့ညံ့ရှိသည်ကို။

ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ နဂရံ၊ ပြည်ကို။ ဆဇ္ဇေတွာ၊
စွန့်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏။ ဩရကေ ဌာနေ၊ ယုတ်သော နေရာ ဖြစ်မူ
ကား။ န ပဗ္ဗဇိဿတိ၊ ရဟန်းမပြုလတ္တံ့။ မယာဝိ၊ ငါသည်လည်း။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊
ရဟန်းပြုခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိတိ၊ သင့်၏ဟု။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ တတ္ထ၊ ထိုဘုရား
လောင်းရှိရာသို့။ ဂန္တာ၊ ၍။ မဟာပုရိသံ၊ ဘုရားလောင်းသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊
၍။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိတွာ၊ ၍။ သပရိဝါရော၊ ပရိသတ်နှင့်
တကွ။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ ဧတေနပ နိဟာရေန၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်လျှင်။
သတ္တရာဇာနေ၊ ခုနစ်ယောက်သော မင်းတို့သည်။ ပဗ္ဗဇိံသု၊ ရဟန်းပြုကုန်
၏။ သတ္တယောဇနိကော၊ ခုနစ်ယူဇနာ ရှိသော။ အဿမေ၊ သင်္ခမ်းသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တရာဇာနေ၊ ခုနစ်ပြည်ထောင်သော မင်းတို့သည်။
ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်တို့ကို။ ဆဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။ ဧတ္တကံ ဇနံ၊ ဤမျှလောက်
သော လူသို့။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ ပဗ္ဗဇိံသု၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ မဟာပုရိသော၊
ဘုရားလောင်းသည်။ ဗြဟ္မစရိယဝါသံ၊ ဈာန်ဖြင့်မွေ့လျော်၍ နေခြင်းကို။
ဝသိတွာ၊ နေ၍။ ဗြဟ္မလောကူပဂေ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့လားသည်။ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏။ သတ္ထာ၊ ထုရားသည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရားဒေသနာကို။ အာ-
ဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဒါ၊
ထိုအခါ၌။ ကုဒါလပဏ္ဍိတော၊ ကုဒါလပဏ္ဍိတသည်။ အဟောသိံ၊ ဖြစ်၏။
ဧတေ ကိလေသာနာမ၊ ဤကိလေသာတို့ မည်သည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော
အခြင်းအရာဖြင့်။ ဘာရိယာ၊ ဝန်လေးကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

ပဉ္စမံ၊ သော။ စိတ္တဟတ္ထတ္ထေရ ဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ဤတွင် ပြီးပြီ။

၃-စိတ္တဝဂ္ဂ၊ ၆-ပဉ္စသတတိက္ခ၊ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ.... စိတ္တဟတ္ထတ္ထေရ ဝတ္ထု၌ ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏
အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ၌ ပဉ္စသတတိက္ခ၊ ဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော
ဂါထာ၏ အနက်ကိုဖွင့်ခြင်းငှါ ကုမ္ဘပမန္တိ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ကုမ္ဘပန္နိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကုမ္ဘပမံ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သံတ္တာ၊ တရားသဗ္ဗညူသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ အာရဒ္ဓ ဝိပဿကော၊ အားထုတ်အပ်သော ဝိဿနာရှိကုန်သော ရဟန်းတို့ကို။ အာရက္ခ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ၏။

သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ပဉ္စသတဘိက္ခု၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့သည်။ သတ္တုသန္တိကော၊ တရားအထံ၌။ ယာဝ အရဟတ္တ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရိဿမာတိ၊ ပြုကုန်အံ့ ဟူ၍။ ယောဇနသတမဂ္ဂံ၊ ယူဇနာတရာ အတိုင်းအရှည် ရှိသော ခရီးသို့။ ဂန္ထာ၊ ၍။ ဧကံ၊ သော။ မဟာဝါသဂါမံ၊ လူအများနေရာဖြစ်သောကြောင့်မဟာဝါသအမည်ရသောရွာသို့ အဂမံသုကိရ၊ ရောက်ကုန်သတတ်။ အထ၊ ၌။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဒိသွာ၊ ၍။ ပညတ္တာသနော၊ ခင်းအပ်သော နေရာ၌။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ ပဏီတေဟိ၊ မွန်မြတ်ကုန်သော။ ယာဂုဘတ္တာဒိတိ၊ ယာဂုတမင်း စသည်တို့ဖြင့်။ ပရိဝိသိတွာ၊ လုပ်ကျွေး၍။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆထ၊ ကြွကုန်အံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေး၍။ ယသာဖါသုကဋ္ဌာနံ၊ ချမ်းသာစွာနေရာ ဝါဆိုကျောင်း ရှိရာအရပ်သို့။ ဂစ္ဆာမသွားကုန်အံ့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်သည် ရှိသော်။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ဣမံ တေမာသံ၊ ဤဝါတွင်း သုံးလပတ်လုံး။ ဣဝေဝ၊ ဤရွာ၌လျှင်။ ဝသထ၊ နေပါကုန်လော့။ မယံပိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ သန္တိကော၊ အထံ၌။ သရဏေသု၊ သရဏဂုံတို့၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ ပဉ္စသီလဝါနိ၊ ပဉ္စသီလတို့ကို၊ ရက္ခိဿာမ၊ စောင့်ကုန်အံ့။ ဣတိယာမိတွာ၊ ဤသို့ တောင်းပန်၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ အမိဝါသနံ၊ သည်းခံခြင်းကို။ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။ အဝိဇ္ဇရေ ဌာနေ၊ ရွာနှင့် မနီး မဝေးသော အရပ်၌။ မဟန္တော ဝနသဏ္ဍော၊ တောအုပ်ကြီးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ဧတ္ထ၊ ဤတောအုပ်၌။ ဝသထ၊ သီတင်း သုံးကုန်လော့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဥယျောဇေသံ၊ လွှတ်လိုက်ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ တံ ဝနသဏ္ဍံ၊ ထိုကောအုပ်သို့။ ပဝိသိံသု၊ ဝင်ကုန်၏။ တသ္မိဝနသဏ္ဍေ၊ ထိုတောအုပ်၌။ အမိဝတ္ထဒေဝတာ၊ စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်း၍ နေကုန်သော နတ်တို့သည်။ သီလဝန္တော၊ သီလရှိကုန်သော။ အယျာ၊ အရှင်ကောင်းတို့သည်။ ဣမံ ဝနသဏ္ဍံ၊ ဤတောအုပ်သို့။ အနုပ္ပတ္တာ၊ ရောက်

လာကုန်ပြီ။ အယျေသု၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဣမေ၊ ဤတောအုပ်၌။ ဝသန္တေသု၊
နေကုန်သည်ရှိသော်။ အမှာကံ၊ တို့အား။ ပုတ္တဒါရေ၊ သားမယား တို့ကို။
ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်တို့ကို။ အဘိရုပ္ပ၊ တက်၍။ ဝသိတုံ၊
နေခြင်းငှါ။ အယုတ္တံခေါ်ပန၊ မသင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။
တေ၊ ထိုရုက္ခဇိုင်းနတ်တို့သည်။ ရုက္ခတော၊ သစ်ပင်မှ။ ဩတရိတွာ၊ ဆင်း၍၊
ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ စိန္တယိံသု၊ ကြံကုန်၏။ အယျေ၊ အရှင်
ကောင်းတို့သည်။ ဣမသ္မိံဌာနေ၊ ဤအရပ်၌၊ အဇ္ဇေယနေ၊ ကေရတ္တိံ၊ တညဉ့်
မျှ။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ သွေ၊ နက်ဖြန်။ ဂမိဿန္တိ၊ သွားကုန်
လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံကုန်၏။ ဘိက္ခုပိ၊ တို့သည်လည်း။ ပုနဒိဝသေ၊
မိုးသောက်သောနေ့၌။ အန္တောဂါမေ၊ ရွာတွင်း၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊
စရိတွာ၊ ၍။ ပုန၊ တစ်၊ တမေဝ ဝနသဏ္ဌံ၊ ထို တောအုပ်သို့ သာလျှင်။
အာဂမိံသု၊ ပြန်လာကုန်၏။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်း
သံဃာသည်။ (အာဂစ္ဆတိမှာ စပ်၊ နိမန္တိတောမှာ စပ်။) သွာတနာယ၊
နက်ဖြန် ကောင်းမှု အကျိုးငှါ။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။
နိမန္တိတော၊ စိတ်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ဟန်ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊
ထို့ကြောင့်။ ပုန၊ တစ်၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ဤနေရာသို့ လာပြန်၏။ အဇ္ဇေယနေ၊
ဂမနံသည်။ နဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ သွေ၊ နက်ဖြန်။ ဂမိဿတိမညေ၊ သွား
လိမ့်မည် ထင်၏။ ဣတိဣမိနာ ဥပါယေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်။
အနုမာသမတ္တံ၊ လခွဲမျှ။ ဘူမိယမေဝ၊ မြေ၌သာလျှင်။ အန္တိံသု၊ နေရကုန်၏။

တတော၊ ထိုနောင်မှ။ စိန္တယိံသု၊ ကုန်၏။ ဘဒ္ဒန္တာ၊ အရှင်ကောင်းတို့
သည်။ ဣမံတေမာသံ၊ ဤဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး။ ဣဝေဝ၊ ဤတော၌လျှင်။
ဝသိဿန္တိမညေ၊ နေကုန်လိမ့်မည်ထင်၏။ ခေါ်ပန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဣဝေဝ၊
ဤအရပ်၌လျှင်။ ဝသန္တေသု၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ အမှာကံ၊ တို့အား။
ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်တို့ကို။ အဘိရုပ္ပိတွာ၊ တက်၍။ နိသီဒိတုံပိ၊ နေခြင်းငှါလည်း။
နယုတ္တံ၊ မသင့်။ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး။ ပုတ္တဒါရေ၊ သားမယား
တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲငင်၍။ ဘူမိယံ၊ ၌။ နိသီဒနဌာနာနိပိ၊ နေရာအရပ်တို့
သည်လည်း။ ဒုက္ခာနိ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ ကိဉ္စိကဉ္စံ၊ တစုံတခုသော အမှုကို။
ကတွာ၊ ပြု၍။ ဣမေ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းတို့ကို။ ပလာပေတုံ၊ ပြေးစေခြင်းငှါ။
ဝဇ္ဇတိတိ၊ သင့်၏ဟု။ တာဒေဝတာ၊ တို့သည်။ တေသု တေသု ဌာနေသု၊
ထိုထိုအရပ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ရတ္တိဌာန ဒိဝါဌာနေသုစေဝ၊ ညဉ့်သန့်စရာ

နေသန့်စရာ အရပ်တို့၌ ၎င်း။ စင်္ကမနကောဋီသုစ၊ စကြိုဦးတို့၌ ၎င်း။ ဆိန္ဒသီသာနိ၊ ပြတ်သောဦးခေါင်းရှိကုန်သော။ ကဗန္ဓာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို၎င်း။ အထောတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၎င်း။ အမနုဿ သဒ္ဓဉ္စ၊ သိလူးသံကိုသည်။ သာဝေတုံ၊ ကြားစေခြင်းငှါ၎င်း။ အာရထိံသု၊ အားထုတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ခိပိတ ကာသာဒယော၊ ချေခြင်းချောင်းဆိုးခြင်း အစရှိကုန်သော။ ရောဂါ၊ ကျင်နာခြင်းတို့သည်။ ပဝတ္တိံသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တုဟံ၊ သင်အား။ ကိရုဇ္ဇတိ၊ အဘယ်အနာ နှိပ်စက်ခြင်း ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆန္တာ၊ မေးကုန်သည်ရှိသော်။ မဟံ၊ ငါ့အား။ ခိပိတ ရောဂေါ၊ ချေဆတ်သော အနာရှိ၏။ မဟံ၊ အား။ ကာသော၊ ချောင်းဆိုးနာရှိ၏။ ဣတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့ဆို၍။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အဇ္ဈယနေ၊ စင်္ကမနကောဋီယံ၊ စကြိုစွန်း၌။ ဆိန္ဒသီသံ၊ ခေါင်းပြတ်ကို။ အဒ္ဓသံ၊ ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရတ္တိဋ္ဌာနေ၊ ညဉ့်သန့်ရာအရပ်၌။ ကဗန္ဓံ၊ ကိုယ်တခြမ်းကို။ အဒ္ဓသံ၊ မြင်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒိဝါဋ္ဌာနေ၊ နေသန့်စရာအရပ်၌။ အမနုဿသဒ္ဓံ၊ သိလူးသံကို။ အထောထိံ၊ ကြား၏။ ဣဒံ ဌာနံ၊ ဤအရပ်သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ပရိဝဇ္ဇေတဗ္ဗ ယုတ္တကံ၊ ကြံ့အပ်သည်နှင့် ယှဉ်သော အရပ်တည်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ အဖါသုကံ၊ မချမ်းသာခြင်းသည်။ အဟောတိ၊ ၏။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ဂမိဿာမာတိ၊ သွားကုန်အံ့ဟူ၍။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ခဲ့၍။ အနုဝဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ဂန္တာ၊ ရောက်၍။ ဝဋ္ဋိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်သော အရပ်၌။ နိသီဒိံသု၊ နေကုန်၏။

အထ၊ တို့အခါ၌။ နေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မိံဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှါ။ ကိနသက္ခိဿထ၊ အဘယ်ကြောင့် မတတ်နိုင်ကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ မနေဝံ့၍ လာခဲ့သည် မှန်ပေ၏ဘုရား။ တသ္မိံဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌။ ဝသန္တာနံ၊ နေကုန်သော။ အမှာကံ၊ တပည့်တော်တို့အား။ ဝေရူပါနိ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော။ ဘေရဝါရမ္ပဏာနိ၊ ကြောက်ဘွယ် လန့်ဘွယ် ရှိကုန်သော အဆင်းအာရုံတို့သည်။ ဥပဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ အဖါသုကံ၊ မချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။

မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဣဒံ ဌာနံ၊ ဤအရပ်ကို။ ဝဇ္ဇေတဗ္ဗ ယုတ္တကံဇုတိ၊ ကြဉ်အပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော အရပ်တည်းဟူ။ တံ၊ ထိုအရပ်ကို။ ဆဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။ ဟုမှောက်၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ သန္တိကံ၊ ထို့။ အာဂတာ၊ ကုန်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တိက္ခဝေ၊ ထို့။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်သို့လျှင်။ တုမှောက်၊ သင်တို့အား။ ဂန္တံ၊ သွားခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိတိ၊ အပ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ န သတ္တာ၊ သွားခြင်းငှါမဝံ့ပါကုန်။ ဇုတိ၊ ဤသို့လျှောက်သည် ရှိသော်။ တိက္ခဝေ၊ ထို့။ တုမှော၊ သင်တို့သည်။ အာဝုဓံ၊ လက်နက်ကို။ အဝ္ဗဟေတွာ၊ မယူမူ၍။ ဂတာ၊ သွားကုန်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အာဝုဓံ၊ လက်နက်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဆောင်၍။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်လော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာဝုဓံ၊ လက်နက်ဟူသည်။ ကတရံ၊ အဘယ်နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝေ၊ သင်တို့အား။ အာဝုဓံ၊ လက်နက်ကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ မယာ၊ ငါသည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော။ အာဝုဓံ၊ လက်နက်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။ ဇုတိ ဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍-

ကရဏီယံ။လ။ အနဘိမာနိတိ၊ အနဘိမာနိ ဤသို့အစရှိသော။ သကလံ၊ အလုံးစုံသော။ မေတ္တသုတ္တံ၊ ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(အနက်ကား)သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော။ယံပဒံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံပဒံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့။ အဘိသမေစ္စ၊ အာရုံပြု၍။ အတ္ထကုသလေန၊ အကျိုးစီးပွား၌ လိမာသောသူသည်။ မေတ္တံ၊ ကို။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်၏။ သတ္တောစ၊ မေတ္တာစိတ်ကိုပြုခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဥဇ္ဇေ၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဟုဇ္ဇေ၊ လွန်စွာ ဖြောင့်မတ်ခြင်းသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဝစောစ၊ ဆိုလွယ်သော စကားရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မုဒုစ၊ နူးညံ့သော စိတ်နှလုံးရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အနဘိမာနိစ၊ အလွန်မာန်မရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

ကထေတွာ၊ ဟောပြီး၍။ တိက္ခဝေ၊ ထို့။ ဣမံ၊ ဤမေတ္တသုတ်ကို။ တုမှော၊ သင်တို့သည်။ ဝိဟာရဿ၊ ကျောင်း၏။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ပနသဏ္ဌာတော၊ တောအုပ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သဇ္ဈာယန္တာ၊ သရဇ္ဈာယ်ကုန်လျက်။ အန္တော၊

ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတွင်းသို့။ ပဝိသေယျာထာတိ၊ ဝင်လေ ကုန်လော့ဟု။ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်တော်မူ၏။ တေ၊ ထိုရဟန်း တို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ခဲ့၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ဗဟိ ဝိဟာရေး၊ ကျောင်းအပ၌။ ဂဏသဇ္ဈာယံ၊ အပေါင်း သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သဇ္ဈာယမာနာ၊ အသီးအသီး သရဇ္ဈာယ်ကုန်လျှက်။ ဝနသဇ္ဈံ၊ တောအုပ်သို့။ ပဝိသိံသု၊ ဝင်ကုန်၏။ သကထဝနသဇ္ဈေ၊ အလုံးစုံသော တောအုပ်၌။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ မေတ္တစိတ္တံ၊ မေတ္တာစိတ်ကို။ ပဋိ-
 လတိတွာ၊ ရ၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို။
 ကတွာ၊ ပြု၍။ ပတ္တစိဝရပဋိဂ္ဂဟဏံ၊ သဝိတ်သင်္ကန်းကို လှမ်းယူခြင်းကို။ အာပုစ္ဆိံသု၊ ပန်ကုန်၏။ ဟတ္ထပါဒ သမ္မာဟနံ၊ ခြေထက် ဆုပ်နယ် ခြင်းကို။ အာပုစ္ဆိံသု၊ ပန်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ကတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထို အရပ်၌။ အာရက္ခံ၊ အစောင့် အရှောက်ကို။ သံဝိဒဟိံသု၊ စီရင်ကုန်၏။ ပတ္တရူပန၊ တေလံဝိယ၊ အခိုးအပွက်မရှိ ငြိမ်းပြီး၍ ကျက်ပြီးသော ဆီကဲ့သို့။ သန္တိသိန္နာ၊ ညီညွတ်စွာ စည်းဝေးကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကတ္ထစိ၊ တစုံတခုသောအရာ၌။ အမနုဿာနံ၊ သိလူးတို့၏။ သဗ္ဗေဂါနာမ၊ အသံမည် သည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်။ တေသံ သိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ကေဝံ၊ တည်ကြည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်း တို့သည်။ ရတ္တိဋ္ဌာန ဒိဝါဋ္ဌာနေသု၊ ည၌သန့်ရာ နေသန့်ရာ အရပ်တို့၌။ နိသိန္နာ၊ နေကြ ကုန်လျက်။ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ ဉာဏ်၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဩတာရေတွာ၊ ချသွင်း၍။ အတ္တနိမိမိဋ္ဌံ၊ ခယ ဝယံ၊ ကုန်ခြင်း ပျက်ခြင်းကို။ ပဌပေတွာ၊ အသင့်အားဖြင့် ဖြစ်စေ၍။ အယံ အတ္တဘာဝေဂါနာမ၊ ဤ အတ္တဘော မည်သည်ကား။ သိဇ္ဇနကဋ္ဌေနစ၊ ပျက်စီးတတ်သော အနက် ကြောင့်၎င်း။ အယာဝရဋ္ဌေနစ၊ အမြဲမတည်ဟတ်သော အနက်ကြောင့်၎င်း။ ကုသာလ ဘာဇနသဒိသော၊ မဖုတ်သော အိုးစိမ်းနှင့်တူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝနယိံသု၊ ပွားစေကုန်၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရား သဗ္ဗညုသည်။ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋိ၌။ နိသိန္နောဝ၊ နေလျက်လျှင်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာဖြင့်။ အာရဒ္ဓဘာဝံ၊ အားထုတ် သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ တေတိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေမေဝ၊ ဤသို့သင်တို့ အောက်မေ့ သည်နှင့်တူစွာလျှင်။ အယံ အတ္တဘာဝေဂါနာမ၊ ဤအတ္တဘောမည်သည်ကား။

ဘိဇ္ဇနကဋ္ဌေန၊ ပျက်စီးတတ်သော အနက်ကြောင့်၎င်း။ အထာဝရဋ္ဌေန၊
အမြဲကြာရှည် မတည်တက်သော အနက်ကြောင့် ၎င်း။ ကုလာလ-
တာဇနသဒိသောဝေ၊ မဖုတ်သော အိုးစိမ်းနှင့် တူသည် သာလျှင်တည်း။
ဣတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဩဘာသံ၊ ကိုယ်တော်ရောင်ကို။ ဖရိတွာ၊
နှံ့စေ၍။ ယောဇနသတေ၊ ယူဇနာတရာထက်၌။ ဥတောပိ၊ တည်သည်ပင်
ဖြစ်ငြားသော်လည်း။ အဘိမုခေ၊ မျက်မှောက်၌။ နိသိန္ဓောပိယ၊ နေတော်
မူသကဲ့သို့။ ဆဗ္ဗတ္ထ ရံသိယော၊ ခြောက်သွယ်သော ရောင်ခြည်တော် တို့ကို။
ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ လွှတ်တော် မူ၍။ ဒိဿမာနေန ရူပေန၊ ထင်ရှားသော
ကိုယ်တော်၏ အဟန်ဖြင့်။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်
မူ၏။

(၄၀) ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣမံ ကာယံ၊ ဤ ဆံအစသည်တို့၏
အပေါင်းဖြစ်သော ရူပကာယကို။ ကုမ္ဘုပမံ၊ အိုး ဥပမာ ရှိ၏ဟု။ ဝိဒိတွာ၊
သိ၍။ ဣဒံစိတ္တံ၊ ဤမိမိ၏ ဝိပဿနာစိတ်ကို။ နဂရူပမံ၊ လုံခြုံစွာသော မြို့နှင့်
တူသော ဥပမာရှိသည်ကို။ ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ပညာဝုဇ္ဇေန၊ ဝိပဿနာ
မဂ်ဖြင့်ပြီးသော ဉာဏ်တည်းဟူသော လက်နက်ဖြင့်။ မာရံ၊ ကိလေသာ
တည်းဟူသော မာရ်ကို။ ယောဇေထ၊ ထိုးပစ်ကုန်ရာ၏။ ဇိတဉ္စ ဥပ္ပံဂိဒိတံ၊
ဖြစ်စေအပ်ပြီးသော နုသော ဝိပဿာဉာဏ်ကိုလည်း။ ရက္ခေ၊ စောင့်ရာ၏။
အနိဝေသနေ၊ ဝံ့ခြင်းကင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟော
တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ကုမ္ဘုပမန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒုဗ္ဗလဋ္ဌေန၊ အား
နည်းသော သဘောဖြင့်။ အဗလံ၊ အားမှကင်းသော။ တာဝကာလိကဋ္ဌေန၊
တသက်လျာမျှသာ တည်သော သဘောဖြင့်။ အနုဋ္ဌနိယံ၊ အရှည်မခိုင်
ခံ့သော။ ကေသာဒိ သမူဟ သင်္ခါတံ၊ ဆံ အစရှိသော အပေါင်းဟု ဆိုအပ်
သော။ ဣမံ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို။ ကုမ္ဘုပမံ ကုလာလ တာဇနသဒိသံ၊
အိုးထိန်းသည်တို့၏ မဖုတ်သေးသော အိုးခွက်နှင့်တူသည်ကို။ ဝိဒိတွာ၊ ဤ။
နဂရူပမံ စိတ္တမိဒံ ဌပေတွာတိ၊ ဟူသည်ကား။ နဂရံနာမံ၊ မြို့မည်သည်ကား။
ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌။ ထိရံ၊ ခိုင်ခံ့သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂန္တိရပရိခံ၊ နက်သော
ကျုံးရှိ၏။ ပါကာရ ပရိက္ခိတ္တံ၊ တံတိုင်းဖြင့် ခြံရံအပ်၏။ ဇွါရဇ္ဇာလကယုတ္တံ၊
တံခါးပြအိုးနှင့် ယှဉ်ခြင်းရှိ၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ သုဝိထတ္ထ ဝိထိစတုတ္ထ-
သိဉာဏ သမ္ပန္နံ၊ ကောင်းစွာ ဝေသန်အပ်သော ခရီးလေးဆုံနှင့် ပြည့်စုံ၏။

အန္တရာပကံ၊ အိမ်ဈေး ရှိ၏။ တံ၊ ထို အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ပြည်ကို။
 ဝိလုပ္ပိယာမ၊ လုယက် ဖျက်ဆီးကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပမ္မ၊ စောရာ၊
 ခိုးသူဘို့သည်။ အာဂန္တာ ဤ ဤ။ ပဝိသိတုံ၊ ၄။ အသက္ကောန္တာ၊ မတတ်နိုင်
 ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကို။ အာသဇ္ဇ၊ ကပ်၍။ ပဋိဟတာဝိယ၊
 ညှဉ်းဆဲကုန်သကဲ့သို့။ ဝစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊
 ပဏ္ဍိတော ကုလပုတ္တော၊ ပညာရှိသော အမျိုးကောင်းသားသည်။ အတ္တနော၊
 ၏။ ဝိပဿနာစိတ္တံ၊ ဝိပဿနာစိတ်ကို။ တိရံ၊ ခိုင်ခံ့စွာ။ နဂရသဒိသံ၊ ပြည်ကြီး
 နှင့် တူသည်ကို။ တတွာ၊ ဤ။ ဌပေတွာ၊ ဤ။ နဂရေ၊ ဤ။ ဌိတော၊ သော။
 ဧကောပုရိသ ယောဓော၊ ယောကျ်ားသူရဲ တယောက်သည်။ ဧကတော-
 ဓာရာဒိ နာနပ္ပကာရာဝုဓေန၊ တသက်သွား အစရှိသော အထူးထူးအပြား
 ပြားရှိသော လက်နက်ဖြင့်။ စောရဂဟဏံဝိယ၊ ခိုးသူတို့ကိုတမ်းယူခြင်းကဲ့သို့။
 ဝိပဿနာမယေန၊ ဝိပဿနာဖြင့်ပြီးသော။ အရိယမဂ္ဂမယေန၊ အရိယ မဂ်
 ဖြင့်ပြီးသော။ ပညာဝုဓေန၊ ပညာလက်နက်ဖြင့်။ တံတံမဂ္ဂဇဉ္ဇံ၊ ထိုထို
 မဂ်ဖြင့် သတ်အပ်သော။ ကိလေသံ၊ ကိလေသာကို။ ပဋိဒဟန္တော၊ တဘန်
 ငြိမ်းစေလျက်။ တံတံ တိလေသမာရံ၊ ထိုထိုကိလေသာ ဟူသော မာရ်ကို။
 ယောဓေထ ပဟရေယျာထ၊ ထိုးပစ်ကုန်ရာ၏။ ဣတိအတ္တော၊ ဤကား အနက်
 တည်း။ ဇိတဉ္စ ရက္ခေဟိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇိတဉ္စ ဥပ္ပါဒိတံ တရုဏဝိပဿနံ၊
 ဖြစ်စေအပ်သော နုသောဝိပဿနာကို။ အာဝါသသပ္ပာယ ဥတုသပ္ပာယ-
 ဘောဇနသပ္ပာယ ဝုပ္ပလသပ္ပာယ ဓမ္မသဝန သပ္ပာယာဒိနိ၊ ကျောင်း၏
 လျှောက်ပတ်ခြင်း၊ ဥထု၏ လျှောက်ပတ်ခြင်း၊ ဘောဇဉ်၏ လျှောက်ပတ်
 ခြင်း၊ ဝုပ္ပလ၏ လျှောက်ပတ်ခြင်း၊ တရားနာခြင်း၏ လျှောက်ပတ်ခြင်း
 စသည်ဘို့ကို။ အာသေဝန္တော၊ အဘန်တလဲလဲမှီဝဲသည်ဖြစ်၍။ အန္တရန္တရ၊
 အကြားအကြား၌။ သမာပတ္တိံ၊ သမာပတ်ကို။ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊
 တတော၊ ထိုသမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ဤ။ သုဒ္ဓစိတ္တေန၊ ဖြူစင်သောစိတ်ဖြင့်၊
 သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို။ သမ္မသန္တော၊ သုံးသပ်လျက်။ ရက္ခေယျ၊ စောင့်
 ရှောက်ရာ၏။

≡ အနိဝေသနော သိယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အနာလယော၊ ဝဲ့ခြင်း ကင်း
 သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ယောဓော၊ သူရဲကောင်းသည်။ သင်္ခါမသိသေ၊
 စစ်မြေဦး၌။ ဗလကောဋ္ဌကံ၊ ဗိုလ်စုကို။ ကရိတွာ၊ ပြု၍။ အမိတ္တေဟိ၊ ရန်သူ
 တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ ယုဇ္ဈန္တော၊ ထိုးပစ်သည် ရှိသော်။ သာတောဝါ၊

ဝတ်မှတ်ခြင်း ရှိသည်။ ဟုတွာဝါ၊ ဖြစ်၍၎င်း။ ဝိပါယိတောဝါ၊ မှတ်သိပ်
ခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာဝါ၊ ဖြစ်၍၎င်း။ သန္တာဟေ၊ ချပ်မိန့်ညိုသည်။ သိတိလေဝါ၊
လျော့ချောင် သော်၎င်း။ အာဂုဇေ၊ လက်နက်သည်။ ပတိဇောဝါ၊
ကျသော်၎င်း။ ဗလကောဠကံ၊ ဗိုလ်စုသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဝိဿမိတွာ၊
အပင်အပန်းဖြေ၍။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ ခြံ။ ပိဝိတွာ၊ သောက်၍။ သန္တဟိတွာ၊ ချပ်မိန့်ညိုကို
ဖွဲ့၍။ အာဂုဓံ၊ လက်နက်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပုန၊ တသန်။ နိက္ခမိတွာ၊
ထွက်၍။ ယုတ္တန္တော၊ စစ်ထိုးသည် ရှိသော်။ ပရသေနံ၊ တပါးစစ်သည်ကို။
မဒ္ဒတိ၊ နှိပ်နင်းနိုင်၏။ အဇိတံ၊ မအောင်သေးသောရန်သူကို။ ဇိနာတိ၊ အောင်
၏။ ဇိတံ၊ အောင်ပြီးသောရန်ကို။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။
သော၊ ထိုသူရဲကောင်းသည်။ ဗလကောဠကော၊ ဗိုလ်စု၌။ ဌိတော၊ တည်
လျက်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိဿမန္တော၊ အပင်အပန်းဖြေလျက်။ တံ၊ ထိုရဲမက်ဗိုလ်ပါ
အပေါင်းကို။ အဿာဒေန္တော၊ နှစ်သိမ့်စေလျက်။ သစေအန္တေယျ၊ အကယ်၍
နေငြားအံ့။ ပန၊ ထိုသို့နေသည်ရှိသော်။ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ ပရဟတ္ထဂတံ၊
သူတပါးလက်သို့ ရောက်သည်ကို။ ကရေယျယထာနာမ၊ ပြုရာသကဲ့သို့။
ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဋိလခွံ၊ ရအပ်သော၊ တရုဏဝိပဿနံ၊
နုသောဝိပဿနာကို။ ပုနပျုနံ၊ အတန်တလဲလဲ။ သမာပတ္တိံ၊ သမာပတ်ကို။
သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍။ တတော၊ မှ။ ဝုဠာယ၊ ထ၍။ သုဓ္ဓေန စိတ္တေန၊
စင်ကြယ်သောစိတ်ဖြင့်။ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရ်တို့ကို။ သမ္ပသန္တော၊ သုံးသပ်သည်
ရှိသော်။ ရက္ခိတံ၊ စောင့်ခြင်းငှါ။ သက္ကောတိ၊ တတ်နိုင်၏။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။
မဂ္ဂဖလ ပဋိလာဘေန၊ မဂ်ဖိုလ်ကိုရခြင်းဖြင့်။ ကိလေသမာရံ၊ ကိလေသမာရ်
ကို။ ဇိနာတိ၊ အောင်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သမာပတ္တိမေဝ၊ သမာပတ်
ကိုသာလျှင်။ သစေပန အဿာဒေတိ၊ အကယ်၍ သာယာသည် ဖြစ်အံ့။
သုဓ္ဓေန စိတ္တေန၊ စင်ကြယ်သောစိတ်ဖြင့်။ ပုနပျုနံ အတန်တလဲလဲ။ သင်္ခါရေ၊
သင်္ခါရ်တို့ကို။ န သမ္ပသတိ၊ မသုံးသပ်။ ဥတ္တရိမဂ္ဂဖလ ပဋိဝေဓံ၊ အထက်ဖြစ်
သော မဂ်ဖိုလ်ကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ န သက္ကောတိ၊
မတတ်နိုင်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ရက္ခိတဗ္ဗ ယုတ္တကံ၊ စောင့်အပ်သည်နှင့်
ယှဉ်သည်ကို။ ရက္ခန္တော၊ စောင့်လျက်။ အနိဝေသနော၊ ငဲ့ခြင်းကင်းသည်။
သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သမာပတ္တိနိဝေသနံ၊ သမာပတ်၌ နှလုံးသွင်းခြင်းကို။
ကတွာ၊ ပြု၍။ တတ္ထ၊ ထိုနှလုံးသွင်းသော သမာပတ်၌။ နနိဝေသေယျ၊
မနှစ်သက်ရာ။ အာလယံ နကရေယျ၊ တပ်ခြင်းကို မပြုရာ။ ဣသိအတ္ထော၊
ဤတား အနက်တည်း။ တုမေဝိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်မလွဲ။

ဝေံ၊ ဤသို့။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။
ထေသံ တိက္ခနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ ဒေသေသိ၊
ဟောတော်မူ၏။

ဒေသနာဝသ္မာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ပဉ္စသတတိက္ခ၊ ငါးရာသော
ရဟန်းတို့သည်။ နိသိန္နဌာနေ၊ နေရာအရပ်၌။ နိသိန္နာယေဝ၊ နေကုန်လျက်
သာလျှင်။ သဟပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါတို့နှင့် တကွ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ တထာဂတဿ၊ ဘုရားသခင်၏။ ဘုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊
ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသော။ သရီရံ၊ ကိုယ်တော်ကို။ ဝဏ္ဏယန္တော၊
ချီးမွမ်းကုန်လျက်။ ထောမေန္တော၊ ထောမနာကုန်လျက်။ ဝန္တန္တော၊ ရှိခိုးကုန်
လျက်လျှင်။ အာဂစ္ဆိံသု၊ လာကုန်၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ ပဉ္စသတတိက္ခ၊ ဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၃-စိတ္တဝတ္ထံ၊ ၇-ပူတိဝတ္တတိဿတ္ထေရ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ...ပဉ္စသတတိက္ခ၊ ဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အနက်
ကို ဖွင့်ပြီး၍ ပူတိဝတ္တတိဿတ္ထေရဝတ္ထု၌ ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏
အနက်ကိုဖွင့်ခြင်းငှါ အစီရံဝတ ယံကာယောတိ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

အစီရံဝတ ယံကာယောတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အစီရံဝတ ယံကာယော
စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊
သာဝတ္ထိ ပြည်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ပူတိဝတ္တ တိဿတ္ထေရံ၊
ပူတိဝတ္တ တိဿမထေရ်ကို။ အာရတ္တံ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟော
တော်မူ၏။

ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ သာဝတ္ထိဝါသိ၊ သာဝတ္ထိပြည်လျှင် နေရာ
ရှိသော။ ဧကော ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးသား တယောက်သည်။ သတ္ထု-
သန္တိကော၊ ၌။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုတွာ၊ ၍။ သာသနေ၊ သာသနာဟော်၌။ ဥရံ၊ ရင်ကို။
ဒတွာ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏။ လဒ္ဓုဝသမ္ပဒေါ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို ရပြီး
သော။ သော၊ ထိုကုသုတ္တသည်။ တိဿတ္ထေရော နာမ၊ တိဿမထေရ်
အမည်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဝန္တန္တေ ဝန္တန္တေ ကာလေ၊ သွားတိုင်း
သွားတိုင်းသောကာလ၌။ တဿ၊ ထိုတိဿ၏။ သရီရေ၊ ၌။ ရောဂေါ၊

အနာသည်။ ဥဒပါဒိ၊ န။ သာသပ မတ္တိယော၊ မုန့်ညင်းစေ့ အတိုင်းအရှည်
ရှိကုန်သော။ ဝိဠကော၊ အထွတ်နာတို့သည်။ ဥဠဟိံ သု၊ ပေါက်ကုန်၏။ တာ၊
ထိုအနာတို့သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ မုဂ္ဂမတ္တာ၊ ဝဲနောက်စေ့
အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သည်။ ကဠာယမတ္တာ၊ ဝဲစင်းခုန်သီး အတိုင်းအရှည်
ရှိကုန်သည်။ ကောလဋ္ဌမတ္တာ၊ ဆီးသီးအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သည်။ အာမလက
မတ္တာ၊ ဆီးဖြူသီး အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်။ ဗေဠုဝ မတ္တာ၊ ဥသျှစ်သီး
အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ရှိ။ ပသိဇ္ဇိံ သု၊ ပေါက်ကုန်၏။ သကလ-
သရီရံ၊ ကိုယ်အလုံးသည်။ ဆိဒ္ဓါဝဆိဒ္ဓါ၊ အပေါက်အပေါက်၊ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုမထေရ်အား။ ပုတိဂတ္ထ တိဿတ္ထေရောတွေဝ နာမံ၊
ကိုယ်လုံးပုပ်သော တိဿထေရ်ဟူသော အမည်သည်လျှင်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှား
ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုမထေရ်၏။ အပရတာဂေ၊ နောက်
အဘို့၌။ အဋ္ဌိနိ၊ အရိုးတို့သည်။ ဘိဇ္ဇိံ သု၊ ကျိုးကုန်၏။ သော၊ သည်။
≡ အပဋိဇ္ဇိယော၊ မထုတ်သင်နိုင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ နိဝါသန ပါရုပနံ၊
ဝတ်သော သင်္ကန်း၊ ရုံသော သင်္ကန်းသည်။ ပုဗ္ဗလောတိတ မက္ခိတံ၊ ပြည်၊
သွေး အလိမ်းအလိမ်း ကပ်ခြင်းရှိ၏။ ဇာလပူဝသဒိသံ၊ ကွန်ရက်ကဲ့သို့
အပေါက် အပေါက်ရှိသော မှုံခြောက်နှင့်တူသည်။ အဟောသိ၊ န။ သဒ္ဓိ-
ဝိဟာရိကာဒယော၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိက စသော တပည့်တို့သည်လည်း။ ပဋိဇ္ဇိတံ၊
ထုတ်သင်ခြင်းငှါ။ အသတ္တောန္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဆဋ္ဌယိံ သု၊
စွန့်ပစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုကိုယ်လုံးပုပ်သော မထေရ်သည်။ အနာထော၊
ကိုးကွက်ရာမရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။

ဗုဒ္ဓါနုဉ္ဇနာမ၊ သုရားတို့မည်သည်ကား။ ဒွေဝါရေ၊ နှစ်ကြိမ်။ လောကံ၊
ကို။ ဝေါလောကနံ၊ ကြည့်ခြင်းကို။ အဝိဇ္ဇဟိတံ၊ မစွန့်သည်။ ဟောတိ၊ န။
ပစ္စုသ ကာလေ၊ မိုးသောက်သအခါ၌။ လောကံ၊ လောကကို။ ဝေါလော-
ကေန္တာ၊ ကုန်သည်ရှိသော်။ စက္ကဝါဠ မုခဝဋ္ဋိတော၊ စကြဝဠာအနားရေမှ။
ပဠာယ၊ စ၍။ ဂန္ဓကုဋိအဘိမုခံ၊ ဂန္ဓကုဋိသို့ရှေးရှု။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်ကို။ ကတွာ၊
ပြု၍။ ဩလောကေန္တိ၊ ကြည့်တော်မူကုန်၏။ သာယံ၊ ညအခါ၌။ ဩလော-
ကေန္တာ၊ ကြည့်တော်မူကုန်သည်သော်။ ဂန္ဓကုဋိတော၊ ဂန္ဓကုဋိမှ။ ပဠာယ၊
စ၍။ ဗာဟိရာဘိမုခံ၊ စကြဝဠာသို့ရှေးရှု။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
ဩလောကေန္တိ၊ ကြည့်တော်မူကုန်၏။ တသ္မိံ ပန သမယေ၊ ထိုအခါ၌။
သဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဉာဏဇာလဿ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော

ကွန်ရက်၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ ပူတိဂတ္တ တိဿတ္ထေရော၊ ပူတိဂတ္တတိဿ
မထေရ်သည်။ ပညာယိ၊ ထင်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ တဿ
ဘိက္ခုနော၊ ထိုတိဿရဟန်း၏။ အရဟတ္တဥပနိဿယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ ဥပ
နိဿယည်းကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ အယံ၊ ဤရဟန်းကို။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာဒိဟိ၊
သဒ္ဓိဝိဟာရိက စသော တပည့်တို့သည်။ ဆဋ္ဌိတော၊ စွန့်အပ်လေပြီ။
ဗုဒ္ဓါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အညံ၊ တပီး
သော။ အဿ၊ ထိုတိဿရဟန်း၏။ ပဋိဿရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ နတ္ထိတိ၊
မရှိဟူ၍။ ဂန္ဓကုဋိတော၊ ဂန္ဓကုဋိမှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ဝိဟာရစာရိကံ၊
ကျောင်းစဉ် ဒေသစာရိကို။ စရမာနောဝိယ၊ ကြွတော်မူသကဲ့သို့။ အဂ္ဂိသာလံ၊
မီးတင်းကုပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။ ဥက္ခလိ၊ ဆွမ်းအိုးကို။ ခောဝိတွာ၊
ဆေး၍။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဒတွာ၊ ထည့်၍။ ဥဒ္ဓနံ၊ ခုံလောက်သို့။ အာရေ-
ပေတွာ၊ တင်၍။ ဥဒကဿ၊ ရေ၏။ တတ္ထဘာဝံ၊ ပူသည်၏အဖြစ်သို့ တိုင်
အောင်။ အာဂမယမာနော၊ ငုံတော်မူလျက်။ အဂ္ဂိသာလာယ မေဝ၊
မီးတင်းကုပ်၌သာလျှင်။ အဋ္ဌာယိ၊ နေတော်မူ၏။ တတ္ထဘာဝံ၊ ပူသည်၏
အဖြစ်ကို။ ဇာနိတွာ၊ သိ၍။ ဂန္ဓာ၊ ကြွ၍။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏။
နိပ္ပန္န မဉ္ဇကောဋိယံ၊ အိပ်ရာဖြစ်သော ညောင်စောင်း၏ အစွန်းကို။ ဂဏှိ၊
ဆွဲတော်မူ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား။ အပေထ၊ ဖဲတော်မူပါ ကုန်လော့။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။
ဂဏှိဿာမ၊ ဆွဲငင်ပါကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၍။ မဉ္ဇကံ၊ ညောင်စောင်း
ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲ၍။ အဂ္ဂိသာလံ၊ မီးတင်းကုပ်သို့။ အာနယိံ သု၊ ဆောင်ယူ
ကုန်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ အဗ္ဗဏံ၊ သံရက်ခေါက်ကို။ အာဟာရေ-
ပေတွာ၊ စေ၍။ ဥဏှောဒကံ၊ ရေခွေးကို။ အာသိဋ္ဌိတွာ၊ ၍။ တေဟိ ဘိက္ခုဟိ၊
ထိုရဟန်းတို့ကို။ တဿ၊ ထိုကိုယ်လုံး ပုပ်အောင် အနာပေါက်သော
ရဟန်း၏။ ပါရုပနံ၊ ကိုယ်ရုံကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ ဥဏှော-
ဒကေန၊ ရေခွေးဖြင့်။ မဒ္ဓါပေတွာ၊ နယ်စေ၍။ မန္ဒာတပေ၊ နံ့သောနေပူ၌။
ဝိဿဇ္ဇာပေထိ၊ ထွန်းစေ၏။ အထ၊ ၌။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သန္တိကေ၊
အနီး၌။ ဌတွာ၊ ၍။ သရိရံ၊ ကိုယ်ကို။ ဥဏှောဒကေန၊ ရေခွေးဖြင့်။ တေမေတွာ၊
ဆွတ်၍။ ဗံသိတွာ၊ ပွတ်၍။ နှာပေထိ၊ ရေချိုးစေ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။
နဟာန ပရိယောသာနေ၊ ရေချိုးပြီးသောအဆုံး၌။ ပါရုပနံ၊ ကိုယ်ရုံသင်္ကန်း
သည်။ သုက္ခိ၊ ခြောက်၏။ အတ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပူတိဂတ္တတိဿကို။ တံ၊
ထိုကိုယ်ရုံ သင်္ကန်းကို။ နိဝါသာပေတွာ၊ ဝတ်စေ၍။ နိဝတ္ထကာသာဝံ၊

သင်းပိုင်ကို။ ဥဏှောဒကေန၊ ရေနွေးဖြင့်။ တေမေတွာ၊ ဆွတ်၍။ မဒ္ဒါပေတွာ၊ နယ်စေ၍။ အာတပေ၊ နေပူ၌။ ဝိဿဇ္ဇာပေသိ၊ လှန်းစေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုတိဿရဟန်း၏။ ဂတ္ထေ၊ ကိုယ်၌။ ဥဒကေ၊ ရေသည်။ ဆိန္နမတ္ထေ၊ ပြတ်ကာမျှဖြစ်သော်။ တံပိ၊ ထိုသင်းပိုင်သည်လည်း။ သုက္ခိ၊ ချောက်၏။ သေ၊ ထိုရတန်းသည်။ ကံ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းတသည်ကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍။ ကံ၊ တတည်ကို။ ပါရိပိတွာ၊ ရံ၍။ သလ္လဟုက သရီရော၊ ပေါ့သော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကေဂ္ဂစိတ္တော၊ တည်ကြည်သောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ မဉ္ဇကေ၊ ညောင်စောင်း၌။ နိပုဇ္ဈိ၊ အိပ်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ တဿ၊ ထိုတိဿရဟန်း၏။ ဥဿိသကေ၊ ဦးခေါင်းရင်း၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တဝ၊ သင်၏။ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်။ အပေတ ဝိညာဏော၊ ကင်းသောဝိညာဉ်ရှိသည်။ နိရုပကာရော၊ ကျေးဇူးမရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ကလိင်္ဂရံဝိယ၊ ဖွဲ့ထင်းကဲ့သို့။ ပထဝိယံ၊ မြေ၌။ အမိသေဿတိ၊ အိပ်ရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၄၁) တိဿ၊ တိဿမည်သောရဟန်း။ အယံကာယော၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်။ အစိရံ၊ မကြာမြင့်ခင်။ ဝတ ကေန္တေန၊ အကယ်မလွဲသဖြင့်။ အပေတ-ဝိညာဏော၊ ကင်းသောဝိညာဉ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဆုဒဒ္ဓါ၊ စွန့်ပစ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ နိရတ္တံ၊ အကျိုးကျေးဇူးမရှိသော။ ကလိင်္ဂရံဝိယ၊ ဖွဲ့ထင်းကဲ့သို့။ ပထဝိ၊ မြေ၌။ အမိသေဿတိ၊ ကိန်းရလတ္တံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အစိရံဝတံတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ အယံကာယော၊ ဤရူပကာယသည်။ ပထဝိ၊ မြေ၌။ အမိသေဿတိ၊ အထက်၌ အိပ်ရလတ္တံ့။ ဣမိနာ၊ ဤကိုယ်သည်။ ပကတိသလနေ၊ ပြကတေသောအိပ်ရာ၌။ သယိတာယ၊ အိပ်ခြင်းဖြင့်။ ပထဝိဟာ၊ မြေ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ သယိဿတိ၊ အိပ်ရလတ္တံ့။ ဆုဒ္ဓေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ အပဝိဒ္ဓေါ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော။ အပဝတ ဝိညာဏတာဟ၊ ကင်းသောဝိညာဉ်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ တုစ္ဆော၊ အချည်းနှီးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သေဿတိ၊ အိပ်ရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဿတိ၊ ပြ၏။ ယထာကံ၊ အဘယ်သို့နည်း ဟူမူကား။ နိရတ္တံဝ ကလိင်္ဂရံ နိရုပကာရံ နိရတ္တကံ ကဋ္ဌခဏံ ဝိယ၊ ကျေးဇူးမရှိသော ထင်းဘုံးကဲ့သို့။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဒဗ္ဗသမ္ဘာ-ရတ္ထိကာ၊ အဆောက်အဦကို အလိုရှိကုန်သော။ မနဿာ၊ လူတို့သည်

အရည်၊ တောသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဥဇုကံ၊ ဖြောင့်သော သစ်ပင်ကို။
 ဥဇုကသဏ္ဌာနေန၊ ဖြောင့်သောသဏ္ဌာန်ဖြင့်။ ဝဏံ၊ ကောက်သောသစ်ပင်ကို။
 ဝဏံသဏ္ဌာနေန၊ ကောက်သောသဏ္ဌာန်ဖြင့်။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။ ဒဗ္ဗသမ္ဘာရံ၊
 အဆောက်အဦကို။ ဂဏ္ဍန္တိ၊ ယူကုန်၏။ အဝသေသံပန၊ ကြွင်းသော။
 သုသိရဉ္စ၊ အခေါင်းကို၎င်း။ ပုတိကဉ္စ၊ အဆွေးကို၎င်း။ အသာရကဉ္စ၊
 အကောက်ကို၎င်း။ ဂဏ္ဍိဇာတဉ္စ၊ အမျက်ကို၎င်း။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။
 တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌လျှင်။ ဆဉ္စန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။
 ဒဗ္ဗသမ္ဘာရတ္ထိကာ၊ အဆောက်အဦကို အလိုရှိကုန်သော လူတို့သည်။
 တံ၊ ထိုစွန့်ပစ်ခဲ့သော အဆောက်အဦကို ဂဟေတာရောနာမ၊ ယူသော
 မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဩသောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ အတ္တနော၊ မိမိအား။
 ဥပကာရကမေဝ၊ ကျေးဇူးရှိသော သစ်သား စသည်ကိုသာလျှင်။ ဂဏ္ဍန္တိ၊
 ယူကုန်၏။ ဣတရံ၊ ကြွင်းသော အဆောက်အဦသည်။ ပထဝီဂတမေဝ၊
 မြေနှင့်အလားလူသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံပန၊ ထိုအဆောက်
 အဦသည်ကား။ တေန တေန ဥပါယေန၊ ထိုထို အကြောင်းဖြင့်။ မဉ္စ-
 ပဋိပါဒကံဝါ၊ ညောင်စောင်း ခြေကို၎င်း။ ပါဒ ကထလိကံဝါ၊ ခြေပွတ်
 စရာ သစ်သား ကို၎င်း။ ဖလက ပိဋ္ဌံဝါ၊ ခြေဆေး အင်းပျဉ် ကို၎င်း။
 ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သတ္တာပိ၊ တတ်ကောင်း သည်လည်း။ သဝေယျ၊
 ဖြစ်ရာ၏။ ယဿပန၊ အကြင်သူ၏ကား။ ဣမသ္မိ အတ္တသာဝေ၊ ဤအတ္တတော
 ၌။ ဒုတ္တိ သာယ ကောဋ္ဌာသေသု၊ သုံးဆယ့် နှစ်ပါးသော အစုတို့တွင်။
 ဧက ကောဋ္ဌာသေဝိ၊ တခုသော အစုသည်လည်း။ မဉ္စ ပဋိပါဒကာဒိ-
 ဝသေနဝါ၊ ညောင်စောင်းစသည်၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ အညေန၊
 သော။ ဥပကာရ မုခေနဝါ၊ ကျေးဇူးပြုခြင်းကို ရှေးရှုသဖြင့် လည်းကောင်း။
 ဂယျူပဂေါနာမ၊ ယူလောက်သော ကျေးဇူးရှိခြင်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
 ကေဝလံ၊ သက်သက်။ နိရတ္ထံဝ ကလိင်္ဂရံ၊ ကျေးဇူးမရှိသော ထင်းတုံးကဲ့သို့။
 အယံ၊ ဤပူကာယသည်။ အပဂတ ဝိညာဏော၊ ကင်းသော ဝိညာဉ်
 ရှိသည်ဖြစ်၍လျှင်။ ကတိဝါဟေနေဝ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ဖြင့်လျှင်။ ဝထဝိယံ၊
 မြေ၌။ သေဿတိ၊ နေရာပြု၍ အိပ်ရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ပုတိဂတ္တ ဟိဿတ္ထေရော၊
 ပုတိဂတ္တ ဟိဿခထေရ်သည်။ သဟပဋိသန္တိဒါတိ၊ ပဋိသန္တိဒါတို့နှင့်တကွ။
 အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။

အညေဝိ၊ တပါးကုန်သော သူတို့သည်လည်း။ သောတာပန္န၊ ဒယော၊ သောတာပန် စသည်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်တုန်၏။ ထေရောပိ၊ မထေရ် သည်လည်း။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍လျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ တဿ၊ ထိုရဟန္တာ၏။ သရီရ- ကိစ္စံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိစ္စကို။ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍။ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တော် တို့ကို။ ဂဇဟတွာ၊ ယူ၍။ စေတိယံ၊ စေတီကို။ ကာရာပေသိ၊ တည်စေ၏။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးလျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ပူတိဂတ္ထ တိဿထေရော၊ ပူတိဂတ္ထ တိဿမထေရ်သည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက် ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုလေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝရူပဿ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော။ အရဟတ္တံ၊ ပနိဿယ သမ္ပန္နဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ ဥပနိဿယည်း နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခူနောပန၊ ရဟန်းအားကား။ ကိံကာရဏံ၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်။ ဂတ္တံ၊ ကိုယ်သည်။ ပူတိကံ၊ ပုပ်ခြင်းရှိသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်လေ သနည်း။ ကိံကာရဏံ၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်။ အဋ္ဌိနိ၊ အရိုးတို့သည်။ ဘိန္နာနိ၊ ကျိုးလေကုန်ဘိသနည်း။ အဿ၊ ၏။ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏။ ဥပနိဿယဘာဝံ၊ အကြောင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်သော။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧတံ သဗ္ဗံ၊ ဤ အလုံးစုံသည်။ ဧတဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကတကမ္မေနော၊ ပြုအပ်သော ကံဖြင့်သာလျှင်။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင် ဘုရား။ တေန၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကိံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကတံ၊ ပြုဘူးလေ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုပြီတကား။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သုဏာထ၊ နာကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ အတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။

အယံ ဤရဟန်းသည်။ ကဿပ သမ္ဘာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပဘုရား လက်ထက်တော်၌။ သာကုဏိကော၊ ငှက်မူဆိုးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဗဟူ- သကုဏေ၊ များစွာသော ငှက်တို့ကို။ ဝဓိတွာ၊ သတ်၍။ ဣဿရဇနံ၊ ပြည့်ရှင် မင်းကို။ ဥပဋ္ဌဟိ၊ စေား၏။ တေသံ၊ ထိုမင်းတို့အား။ ဒိန္နာဝသေသေ၊ ဆက်သပြီးမှ ကြွင်းသော ငှက်တို့ကို။ ဝိတ္ထိဏာတိ၊ ရောင်း၏။ ဝိတ္ထိတာဝ-

သေသေ၊ ရောင်းသည်မှ ကြွင်းသော ငှက်တို့ကို။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။
 ဌပိတာ၊ ထားအပ်ကုန်သော်။ ပူတိကာ၊ ပုပ်ကုန်သည်လျှင်။ တပိဿန္တိ၊
 ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံလျက်၊ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်။ ဥပ္ပတိတံ၊
 ပျံခြင်းငှါ။ န သက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ တတာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ တေသံ၊
 ထိုငှက်တို့၏။ ဇဿိဋ္ဌိနိစ၊ ဇူးရိုးတို့ကို၎င်း။ ပက္ခဋ္ဌိနိစ၊ အတောင် အရိုးတို့ကို
 ၎င်း။ သိန္ဓိတွာ၊ ချိုး၍။ ရာသိကတွာ၊ အစုပြု၍။ ဌပေတိ၊ ၏။ တေ၊
 ထိုငှက်ကောင်တို့ကို။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သော နေ၌။ ပိတ္တိကာတိ၊
 ရောင်း၏။ အတိဗဟူနံပန၊ အလွန်များစွာသော ငှက်တို့ကိုကာ။ လဒ္ဓ-
 ကာလေ၊ ရသောအခါ၌။ အတ္တနောပိ၊ မိမိ၏လည်း။ အတ္ထာယ၊ အကျိုး
 ငှါ။ ပစာပေတိ၊ ချက်စေ၏။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ တဿ၊ ထိုငှက်မူဆိုး၏။
 ရသတောဇနေ၊ အရသာရှိသောတောဇဉ်သည်။ ပက္ကေ၊ လျက်သည်ရှိသော်။
 ဧကော ဝိကာသဝေ၊ ရဟန္တာတပါးသည်။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။
 စရန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဂေဟဒ္ဓါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။
 သော၊ ထိုငှက်မူဆိုးသည်။ ထေရံ၊ ရဟန္တာမထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ စိတ္တံ၊
 စိတ်ကို။ ပသာဒေတွာ၊ ကြည်ညိုစေ၍။ မယာ၊ သည်။ ဗဟူပါကာ၊ များစွာ
 သော ငှက်တို့ကို။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ ခါဒိတာ၊ စားအပ်၏။ အယျောစ၊
 အရှင်ဘုရားသည်လည်း။ မေ၊ ၏။ ဂေဟဒ္ဓါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ ဌိတော၊
 ရပ်တော်မူ၏။ အန္တောဂေဟေစ၊ အိမ်တွင်း၌လည်း။ ရသတောဇနံ၊ အရသာ
 ရှိသော တောဇဉ်သည်။ သံပိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ပိဏ္ဏပိတံ၊ ဆွမ်းကို။ အဿ၊
 ထိုမထေရ်အား။ ဒဿာမိ၊ ဣအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဿ၊ ထိုရဟန္တာ၏။ ပတ္တံ၊
 သပိတ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဘတ္တဿ၊ ဆွမ်းဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။
 ရသ ပိဏ္ဏပိတံ၊ အရသာရှိသော ဆွမ်းကို။ ဒတွာ၊ ဣ၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။
 ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ သန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။ တုမ္ပေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဿ၊ မြင်အပ်သော
 တရား၏။ မတ္တကံ၊ ပြီးခြင်းသို့။ ပါပုဏေယျံ၊ ရောက်လိုပါ၏။ ဣတိအာဟ၊
 ဤသို့ ဆုတောင်း၍ ဆို၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ တောင်းသည့်
 အတိုင်း။ ဟောတု၊ ပြည့်စုံစေလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာ
 ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ တိဿဿ၊ တိဿ၏။
 ကတဏမ္မဝသေန၊ ပြုအပ်သောကံ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဧတံ၊ တို့မကောင်းမှုသည်။
 နိပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီးသကုဏာနံ၊ ငှက်တို့၏။ အဋ္ဌိတေဒန နိဿန္တေန၊ အရိုးကို ချိုးခဲ့
 ဘူးသောမကောင်းမှုကံ၏အကျိုးဆက်ဖြင့်။ တိဿဿ၊ ၏။ ဂတ္တဉ္စ၊ ကိုယ်သည်

လည်း။ ပူတိကံ၊ ပုဂံခြင်းသို့။ ဇာတံ၊ ရောက်သော ဖြစ်ခြင်းရှိ၏။ အဋ္ဌိနိစ၊ အရိုးတို့သည်လည်း။ သိန္နာနိ၊ ကျိုးလေကုန်၏။ ဝိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာ အား။ ရသပိဏ္ဍပါတ ဒါန နိဿန္တေန၊ အရသာရှိသော ဆွမ်းကို ပေးလှူခဲ့ ဘူးသော ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးဆက်ဖြင့်၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။

သတ္တမံ၊ သော။ ပူတိဂတ္တတိဿတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။ ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၃-စိတ္တဝဂ္ဂ၊ ၈-နန္ဒဂေါပါလက ဝတ္ထု

အနုသန္တေ... ပူတိဂတ္တ တိဿတ္ထေရဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါတာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ နန္ဒဂေါပါလက ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါလာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ဒိသော ဒိသန္တိ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ဒိသောဒိသန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဒိသောဒိသံ-စသော ဤတရားဒေသနာ ကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ ကောသလဇနပဒေ၊ ကောသလဇနပုဒ်၌။ နန္ဒဂေါပါလကံ၊ နန္ဒမည်သော နွားကျောင်းသားကို။ အာရဟ္တာ၊ အကြောင်း ပြု၍။ ကတေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ ဂဟပတိနော၊ အနာထပိဏ္ဍိကသုဌေး ၏။ နန္ဒောနာမ ဂေါပါလကော၊ နန္ဒမည်သော နွားကျောင်းသားသည်။ ဂေါယူထံ၊ နွားအပေါင်းကို။ ရက္ခတိကိရ၊ စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းသတတ်။ အဓော၊ ကြွယ်ဝ၏။ မဟဋ္ဌနော၊ များသော ဥစ္စာရှိ၏။ မဟာဘောဂေါ၊ ပြန့်ပြောသောစည်းစိမ်ရှိ၏။ သော၊ ထိုနန္ဒဂေါပါလကသည်။ ကေဏိယော၊ မည်သော။ ဇဋ္ဌိလော၊ ရသောသည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇဝေသေန၊ ရဟန်းအသွင်ဖြင့်။ ရက္ခတိ- ကိရယထာ၊ စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဂေါပါလကတ္ထေန၊ နွား ကျောင်းသား၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ရာဇဗလိ၊ မင်းအား အခွန် ပေးခြင်းကို။ ပရိဟရန္တော၊ ပယ်လျက်။ အတ္တနော၊ ၏။ ကုဋုမ္ပံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ သော၊ ထိုဂေါပါလကသည်။ ကာလေန ကာလံ၊ ရံခါရံခါ။ ပစ္ဆဂေါရသေ၊ ငါးပါးသော နွားနို့ အရသာတို့ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိကသုဌေး၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္တာ၊ ၌။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ ပဿတိ၊ ဖူးမြင်၏။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုဏ္ဍတိ၊ နာ၏။ သော၊ ထို ဂေါပါလကသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဂသနဌာနံ၊ နေရာအိမ်သို့။

အာဂမနတ္တာယ၊ ကြွတော်မူစေခြင်းငှါ။ သတ္ထာရုံ၊ ကို။ ယာစတိ၊ တောင်း
 ပန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ တဿ၊ ထိုဂေါပါလက၏။ ဉာဏပရိပါကံ၊
 ဉာဏ်ရင့်ခြင်းကို။ အာဂမယမာနော၊ ငုံတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ အာဂန္တာ၊
 ကြွတော်မူဦးထဲ။ မဟာဘိက္ခု၊ သံဃပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်။ ကေဒိဝသံ၊ ဌ။
 စာရိကံ၊ ကို။ စရန္တော၊ ကြွတော်မူစဉ်။ ပရိပတ္တဘာဝံ၊ ဉာဏ်ရင့်သည်၏
 အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ အာဂန္တာ၊ ၍။ မဂ္ဂ၊ ခရီးမှ။ ဩတ္တမ္မ၊ ဖဲတော်မူ၍။
 ကဿ၊ ထိုဂေါပါလက၏။ ဝသနဋ္ဌာနာသန္ဓေ၊ နေရာအနီး၌။ အညတရသ္မိ-
 ရက္ခမူလေ၊ အမှတ်မရှိသော သစ်ပင်ရင်း၌။ နိသီဒိ၊ နေတော်မူ၏။ နန္တော၊
 နန္ဒန္တားကျောင်းသားသည်။ သတ္ထု၊ သန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။
 ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ပဋိသန္တာရံ၊ စကားပြောဟောခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
 သတ္ထာရုံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ နိမန္တေတွာ၊ ဆွမ်းဖိတ်၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်
 ပတ်လုံး။ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗဓဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာ
 အား။ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်သော။ ပဉ္စဂေါရသဒါနံ၊ ငါးပါးသော အရသာ
 ရှိသော နွားနို့အလှူကို။ အဒါယိ၊ ပေးလှူ၏။ သတ္တမေဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်
 မြောက်သောနေ့၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ အနုမောဒနံ ကတွာ၊ အနု
 မောဒနာပြု၍။ ဒါနကထာဒိတေဒိ၊ ဒါနကထာ စသည် အပြားရှိသော၊
 အနုပုဗ္ဗိကထံ၊ အစဉ်သော တရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။
 ကထာ ပရိယောသာနေ၊ တရားစကားအဆုံး၌။ နန္တော ဂေါပါလကော၊
 နန္ဒန္တားကျောင်းသားသည်။ သောတာပတ္တိ ဖလေ၊ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်၌။
 ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ သတ္ထု၊ ဘုရား၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။
 သတ္ထာရုံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ အနုဂစ္ဆန္တော၊ ပို့လိုက်သည်ရှိသော်။ ဇူရံ၊ ဝေးသော
 အရပ်သို့။ ဂန္တာ၊ ရောက်၍။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာ၊ တိဋ္ဌ၊ နေရံစဉ်းလော့။
 ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့အမိန့်ရှိ၍။ နိဝတ္တိယမာနော၊ ပြန်ဆိုသော်။ သတ္ထာရုံ၊
 ဘုရားရှင်ကို။ ပန္နိတွာ၊ ၍။ နိဝတ္တိ၊ ပြန်ခဲ့၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို
 နွားကျောင်းသားကို။ ဇကော လုဒ္ဓကော၊ မူဆိုးတယောက်သည်။ ပိဇ္ဈိတွာ၊
 ပစ်၍။ မာရေသိ၊ သတ်၏။ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ။ အာဂစ္ဆန္တာ၊ လိုက်လာ
 ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ နံ၊ ထိုဂေါပါလကကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
 ဂန္တာ၊ သွား၍။ သတ္ထာရုံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။
 တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နန္ဒဂေါပါလကော၊ နန္ဒဂေါပါလကသည်။ တုမှာကံ၊
 အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဣမ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂတတ္တာ၊ ကြွတော်မူလာခြင်း
 ကြောင့်။ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ အနုဂန္တာ၊ ပို့လိုက်၍။

နိဝတ္တေန္တော၊ ပြန်လေသော်။ မာရိတော၊ သေလေ၏။ တုမှ၊ အရှင်ဘုရား
 တို့သည်။ သစေ နာဝစ္ဆိယထ၊ အကယ်၍ မကြွလာကုန်သည် ဖြစ်အံ့။
 အဿ၊ ထိုနန္ဒဂေါပါလက၏။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ န အဘဝိဿ၊ မဖြစ်
 ရာပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မယိ၊ ငါဘုရား
 သည်။ အာဂတေပိ၊ ကြွလာသော်၎င်း။ အနာဂတေပိ၊ မကြွလာသော်၎င်း။
 စတဿော ဒိသာစ၊ တူရူ အရပ်လေးမျက်နှာ တို့သို့၎င်း။ စတဿော
 အနုဒိသာစ၊ အထောင့်ဖြစ်သော အရပ်လေးမျက်နှာတို့သို့၎င်း။ ဂစ္ဆန္တိဿ၊
 သွားသော။ တဿပိ၊ ထိုဂေါပါလက အားလျှင်။ မရဏတော၊ သေခြင်းမှ။
 မုစ္ဆန္တုပိယောနာမ၊ လွတ်အံ့သော အကြောင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ၊
 ထိုစကားသင့်စွ။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ယံ၊ အကြင်သတ်ခြင်း ဖျက်ဆီး
 ခြင်းကို။ နေဝ ကရောန္တိ၊ မပြုကုန်။ ဝေရိနေ၊ ရန်သူတို့သည်။ န ကရောန္တိ၊
 မပြုကုန်။ နံ၊ ထိုသတ်ခြင်း ဖျက်ဆီးခြင်းကို။ ဣမေသံ သတ္တာနံ၊ ဤသတ္တဝါ
 တို့၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော။ မိစ္ဆာပဏိဟိတံ၊ မှားသော
 အားဖြင့် ဆောက်တည်ခြင်း ရှိသော။ စိတ္တမေဝ၊ စိတ်သည်သာလျှင်။
 ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊ သို့။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်
 မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ထို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၄၂) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒိဿော စောရာ၊ ခိုးသူတယောက်သည်။ ဒိသံ-
 စောရံ၊ မိမိ၌ဖြစ်မှား လွန်ကျူးဘူးသောခိုးသူကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝေရိဂါပန၊
 ရန်သူတယောက်သည်လည်း။ ဝေရိနံ၊ ရန်သူတယောက်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်သည်
 ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုသူအား။ ယံတံ အနယဗျသနံ၊ အကြင် အကျိုးမဲ့
 ပျက်စီးခြင်းကို။ ကယိရာ၊ ပြုရာ၏။ မိစ္ဆာပဏိဟိတံ၊ မှားသဖြင့် ရန်ငြိုးဖွဲ့ထား
 အပ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နံ၊ တိုယောက်ျားကို။ တတော၊ ထိုအကျိုးမဲ့
 ပျက်စီးခြင်းကို ပြုသောထက်။ ပါပိယော၊ ယုတ်မာစွာ ပျက်စီးခြင်းကို။ ကရေ၊
 ပြုရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဒိဿောဒိသန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ စောရာ၊ ခိုးသူ
 သည်။ စောရံ၊ ခိုးသူကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပါဌသေသော၊
 စောရာ စောရံ ဒိသ္မာ-ဟူသောပါဌထည့်အပ်၏။ ယံတံ ကယိရာတိ၊ ဟူသည်
 ကား။ တဿ၊ ထိုခိုးသူအား။ ယံတံ အနယဗျသနံ၊ အကြင်အကျိုးမဲ့ ပျက်စီး
 ခြင်းကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ဒုတိယ ပဒေပိ၊ ဒုတိယပုဒ်၌လည်း။ ဝေဝေနယော၊
 ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝတ္ထံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊

ဖြစ်၏။ ဧကော၊ ခိုးသူတယောက်သည်။ ဧကဿ၊ ခိုးသူတယောက်အား။
 မိတ္တဒုတ္တိစောရော၊ အဆွေခင်ပွန်း၌ ပြစ်မှားခြင်းရှိသော ခိုးသူဖြစ်၍။ ပုတ္တဒါရံ
 ခေတ္တံ ဝတ္ထု၊ ဝေါဟာရသဒ္ဒါသု၊ သားမယား လယ်ယာ နွားကျွဲစသည်တို့၌။
 အပရစ္ဆန္တော၊ ပြစ်မှားလျက်။ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ အပရစ္ဆတိ၊ ပြစ်မှား
 ၏။ တံပိ၊ ထိုသူကိုလည်း။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ အတ္တနိမိမိ၌။ အပရစ္ဆန္တံ၊
 ပြစ်မှားခြင်းရှိသော။ စောရံ၊ ခိုးသူကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝေရီဝါပန၊ ရန်သူ
 တယောက်သည် မူလည်း။ ကေနစိဒေဝ ကာရဏေန၊ တစုံတခုသော
 အကြောင်းကြောင့်။ ဗဒ္ဓဝေရံ၊ ဖွဲ့အပ်သောရန်ငြိုးရှိသော။ ဝေရီ၊ ရန်သူကို။
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကက္ခဠတာယ ဒါရုဏတာယ၊ ကြမ်းထမ်း
 ခက်ထန်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ တဿ၊ ထိုသူအား။ ယံတံ အနယဗျသနံ၊
 အကြင်အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ပုတ္တဒါရံဝါ၊ သားမယား
 ကိုမူလည်း။ ဝိဇ္ဇေယျ၊ နှိပ်စက်ရာ၏။ ခေတ္တာဒိနိဝါ၊ လယ်စသည် တို့ကို
 မူလည်း။ နာသေယျ၊ ဖျက်ဆီးရာ၏။ ဇိဝိတာဝါ၊ အသက်မှမူလည်း။ နံ၊
 ထိုသူကို။ ဝေါရောပေယျ၊ ချရာ၏။ ဒသသု အကုသလကမ္မပထေသု၊ ဆယ်ပါး
 သော အကုသိုလ် ကမ္မပထတို့၌။ မိစ္ဆာ ဌပိတတ္တာ၊ မှားသော အားဖြင့်
 ထားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မိစ္ဆာပဏိတိတံ၊ အမှားဖြင့် နှလုံးသွင်း၍
 ထားအပ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပါပိယော နံ တဘော ကရေတိ၊ ဟူသည်
 ကား။ တံပုရိသံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ တဘော ပါပတရံ၊ ထိုအကျိုးမဲ့ကို
 ပြုသောထက် အလွန်ယုတ်မာစွာ ပြစ်မှားခြင်းကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ဟိ၊
 ထိုစကားသင့်စွာ။ ပုတ္တပုကာရော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ ဒိသော၊
 ခိုးသူ တယောက်သည်။ ဒိသဿဝါ၊ ခိုးသူ တယောက်အား၎င်း။ ဝေရီ၊
 ရန်သူတယောက်သည်။ ဝေရီနောဝါ၊ ရန်သူတယောက်အား၎င်း။ ဣမသ္မိ-
 ယေပ အတ္တဘာဝေ၊ ဤအတ္တဘော၌ လျှင်မူလည်း။ ဒုက္ခံဝါ၊ ကိုလည်း။
 ဥပ္ပါဒေယျ၊ ဖြစ်ပေရာ၏။ ဇိဝိတက္ခယံဝါ၊ အသက်ကုန်ခြင်းကို မူလည်း။
 ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ အကုသလ ကမ္မပထေသု၊ အကုသိုလ် ကမ္မပထတို့၌။
 မိစ္ဆာ ဌပိတံ၊ အမှားဖြင့် ထားအပ်သော။ ဣဒံ ပန စိတ္တံ၊ ဤစိတ်သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ-
 ခေမ္မ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်အဖြစ်၌။ အနယဗျသနံ၊ အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်း
 သို့။ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ၏။ အတ္တဘာဝ သတသံဟသေသုပိ၊ ဘဝ အရာ
 ဘဝအထောင်တို့၌လည်း။ ဝါ၊ ဘဝအထိန်းတို့၌လည်း။ စတူသု အဝါယေသု၊
 အပါယ်လေးတုံတို့၌။ ခိဝိတွာ၊ ပစ်ချ၍။ သီသံ ဥက္ခိပိတုံ၊ ဦးခေါင်း ပေါ်စေ
 ခြင်းငှါ။ နဒေတိ၊ မပေး။ ဣတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။

၃-စိတ္တဝဂ္ဂ၊ ၉-သောရေယျတ္ထေရ-ဝတ္ထု

၆၅

ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလသဒ္ဓါ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးနှင့်တကွ။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ ဥပါသကေနပန၊ ဒါယကာသည်ကား။ ဘဝန္တရေ၊ ဘဝတပါး၌။ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော ကံကို။ တိက္ခဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ နပုစ္ဆိတံ၊ မလျှောက်ထား။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ မလျှောက်ထားသောကြောင့်။ သတ္တာရာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ နကလိတံ၊ ဟောတော်မမူ။

အဋ္ဌမံ၊ သော။ နန္ဒဂေါပါလက ဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၃-စိတ္တဝဂ္ဂ၊ ၉-သောရေယျတ္ထေရ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ...နန္ဒဂေါပါလကဝတ္ထု၌ ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ သောရေယျတ္ထေရဝတ္ထု၌ ဟောကြောင်း ဖြစ်သော ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ န.တံ မာတာဝိတာ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

န.တံ မာတာဝိတာ ကလိရာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ န.တံ မာတာဝိတာ ကလိရာ-စသော ဤဓမ္မဒေသနာကို။ သတ္တာ၊ ဘုရား သဗ္ဗညုသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်။ သောရေယျတ္ထေရံ၊ သောရေယျ မသေရ်ကို။ အာရဟ္တာ၊ ရှိ။ ကထေသိ၊ ၏။

ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။ သောရေယျနဝရေ၊ သောရေယျပြည်၌။ သမုဋ္ဌိတံ၊ ဟောအပ်၏။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ နိဋ္ဌာပေသိ၊ ပြီးစေတော်မူ၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်။ သောရေယျ နဝရေ၊ သောရေယျပြည်၌။ သောရေယျ သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သောရေယျ သူဌေးသားသည်။ ဧကေန သဟာယကေန၊ သူငယ်ချင်း တယောက်နှင့်။ သဋ္ဌိတကွ၊ သုခယာနကေ၊ ငြိမ်သက်သော ယာဉ်၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ မဟန္တေန၊ များစွာသော။ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံဖြင့်။ နှာနတ္ထာယ၊ ရေချိုးခြင်းငှါ။ နဝရာ၊ ပြည်မှ။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ တသ္မိခဏေ၊ ထိုခဏ၌။

မဟာကစ္စာယနတ္ထေရော၊ ရှင်မဟာကစ္စည်းမထေရ်သည်။ သောရေယျနဂရံ၊
 ပြည်သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်း အလှူငှါ။ ပဝိသိတုကာမော၊ ဝင်လိုသည်။ ဟုတွာ၊
 ဤ။ ဗဟိနဂရေ၊ ပြည်ပ၌။ သဗ္ဗံ၊ သဗ္ဗံ။ ဒုကုဋ်ကို။ ဝါရပတိ၊ ရံ၏။ သေရဿစ၊
 မထေရ်၏လည်း။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော
 အဆင်းရှိ၏။ သောရေယျသေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သောရေယျသူဌေးသားသည်။ တံ၊
 ထိုကစ္စည်းမထေရ်ကို။ ဒိသွာ၊ ဤ။ စိန္တေသိ၊ ၏။ အယံ ဝါထေရော၊ ဤမထေရ်
 သည်လည်း။ မမ၊ ၏။ တရိယာ၊ သည်။ တဝေယျ၊ ဖြစ်ပါမှုကား။ အဟော-
 ဝတာ၊ စွ။ မမ တရိယာယဝါ၊ ငါ့မယား၏လည်း။ သရီရဝဏ္ဏော၊ ကိုယ်
 အဆင်းသည်။ တေဿ၊ ဤကစ္စည်းမထေရ်၏။ သရီရဝဏ္ဏောဝိယ၊ ကိုယ်
 အဆင်းကဲ့သို့။ တဝေယျ၊ ဖြစ်ပါမှုကား။ အဟောဝတာ၊ စွ။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။
 တဿ၊ ထိုသောရေယျသူဌေးသား၏။ စိန္တေယေဝ၊ ကြံကာမျှ၌လျှင်။
 ပုရိသလိင်္ဂံ၊ ယောက်ျားအသွင်သည်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်၏။ ဣတ္ထိလိင်္ဂံ၊
 မိန်းမအသွင်သည်။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူဌေး
 သားသည်။ လဇ္ဇိတော၊ ရှက်ခြင်းကြောင့်။ ယာနကာ၊ ယာဉ်မှ။ ဩရဟ၊
 ဆင်း၍။ ပလာယိ၊ ပြေး၏။ ပရိဇနော၊ အခြံအရံ လူအပေါင်းသည်။ တံ၊
 ထိုအကြောင်းကို။ အသဉ္စာနန္တော၊ မသိခြင်းကြောင့်။ တေ၊ ဤသူဌေးသား
 ကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ သာပိ၊ ထိုမိန်းမသည်
 လည်း။ တက္ကသိလံ မဂ္ဂံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်သို့ သွားသောခရီးသို့။ ပဋိပဇ္ဇိ၊ သွား
 ၏။ အဿ၊ ထိုမိန်းမဖြစ်သော သူဌေးသား၏။ သဟာယကောပိ၊ အဆွေ
 ခင်ပွန်းသည်လည်း။ ဣတော စိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ ဝိစရိတွာပိ၊ ရှာဖွေ
 ပါသော်လည်း။ န အဒ္ဓဿ၊ မမြင်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။
 နှာယိတွာ၊ ရေချိုးပြီး၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အဂမိံသု၊ ပြန်သွားကုန်၏။
 သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သူဌေးသားသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ဣဟိဝုတ္တေ၊
 ဤသို့ မေးသည်ရှိသော်။ နှာယိတွာ၊ ရေချိုးပြီး၍။ အာဂတော၊ ပြန်လာ
 သည်။ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မညိမ္ဘာတိ၊ ငါတို့မှတ်ကုန်
 အောက်မေ့ကုန်၏ဟု။ ဝဒိံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊
 ထိုသူဌေးသား၏။ မာတာပိတရော၊ မိဘတို့သည်။ တက္ကတက္ကပိ၊ ထိုထို
 အရပ်၌လည်း။ ပရိယေသိတွာ၊ ရှာ၍။ အပဿန္တာ၊ မမြင်ကုန်သည်ရှိသော်။
 ရောဒိတွာ၊ ငို၍။ ပရိဒေဝိတွာ၊ မြည်တမ်း၍။ မတော၊ သေသည်။ တဝိဿတိ-
 တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ သတည်းဟု။ မတကတတ္တံ၊ သူသေတို့ စားရာထမင်းကို။
 အဒိသု၊ ပေးကုန်၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။ တက္ကသိလံ၊ တက္ကသိုလ်

ပြည်သို့ သွားသော။ ကေံသတ္တဝါတံ၊ လှည်းကုန်သည် တယောက်ကို။
ဒိသ္မာ၊ ဤ။ ယာနကဿ၊ လှည်း၏။ ပစ္ဆတော၊ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ နောက်မှ။
အနုဗန္ဓိ၊ လိုက်၏။

အထ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမိန်းမကို။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဒိသ္မာ၊ ဤ။
အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ယာနကဿ၊ လှည်း၏။ ပစ္ဆတော၊ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ
နောက်မှ။ အနုဂစ္ဆတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ သော၊ ထိုမိန်းမသည်။ ကဿ၊
အဘယ်သူ၏။ ဒါရိကာ၊ မယားနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ တံ၊ သင့်ကို။ မယံ၊
ငါတို့သည်။ န ဇာနာမ၊ မသိကုန်။ ဣတိဝဒိ၊ သု၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ သာမိ၊
အရှင်။ တုမှ၊ တို့သည်။ မာအဝစုတ္တ၊ မဆိုကုန်လင့်။ အတ္တနော၊ ၏။ ယာနကံ၊
လှည်းကို။ ပါဇေထ၊ မောင်းကုန်၊ နှင်ကုန်လေ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပဒသ၊
ခြေဖြင့်။ ဂမိဿာဓိတိ၊ လိုက်ပါအံ့ဟူ၍။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ဂစ္ဆန္တိ၊
သွားသည်ရှိသော်။ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်။ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ ပေါက်ကုန်၏။ အင်္ဂုလိ-
မုဒ္ဓိကံ၊ လက်စွပ်ကို။ ဒေသ္မာ၊ ပေး၍။ ကေသ္မိယာနကေ၊ တခုသော လှည်း၌။
ဩကာထံ၊ စီးရအံ့သော အခွင့်ကို။ ကာရေထိ၊ ပြုစေ၏။ မနုဿာ၊ လူတို့
သည်။ စိန္တယိ၊ သု၊ ကြံကုန်၏။ တတ္ထသီလနဂရေ၊ တတ္ထသိုလ်ပြည်၌။ အမှာကံ၊
ငါတို့၏။ သေဠိပုတ္တဿ၊ သူဌေးသားအား။ သရိယာ၊ မယားသည်။ နတ္ထိ၊
မရှိ။ တဿ၊ ထိုသူဌေးသားအား။ အာစိက္ခိဿာမ၊ ကြားကုန်အံ့။ မယာ-
ပတ္တာကာရော၊ များစွာသော လက်ဆောင်သည်။ နော၊ ငါတို့အား။
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဂေတံ၊
အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ဤ။ သာမိ၊ ရှင်သူဌေး။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ တုမှာကံ၊
သင်တို့အား။ ကေံ၊ တယောက်သော။ ဣတ္ထိရတနံ၊ မိန်းမ ရတနာကို။
အာနိတံ၊ ဆောင်ခဲ့ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုသူဌေးသား
သည်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ တံ၊ ထိုသူဌေးသွီးကို။ ပတ္တော-
သာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ အတ္တနော ၏။ ဝယာနရူပံ၊ အရွယ်နှင့် လျောက်
ပတ်သော။ အဘိရူပံ၊ အလွန်အဆင်းလှသော။ ပါသာဒိကံ၊ ကြည်ညိုတွယ်
ရှိသော အဆင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍လျှင်။ ဥပ္ပန္နသိနေဟော၊ ဖြစ်သော ချစ်ခြင်း
ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ အကာသိ၊ နေစေ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။
ပုရိသာ၊ ယောက်ျားတို့သည်။ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်။ အဘူတပုဗ္ဗာနာမ၊
မဖြစ်ဘူးသောမည်သည်။ နတ္ထိ မရှိ။ ဣတ္ထိယောဝါ၊ မိန်းမတို့ သည်လည်း။
ပုရိသာ၊ ယောက်ျားတို့သည်။ အဘူတပုဗ္ဗာနာမ၊ မဖြစ်ဘူးသောမည်သည်။
နတ္ထိ မရှိ။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွ။ ပုရိသာ၊ ယောက်ျား တို့သည်။ ပရဿ၊

၆၀

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ နိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သူတပါး၏။ ဒါရေသု၊ မယားတို့၌။ အတိစရိတွာ၊ လွန်ကျူး ပြစ်မှား၍။ ကာလံကတွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ ဗဟူနိ ဝဿသတသဟဿာနိ၊ များသော အနှစ်အသိန်းတို့ပတ်လုံး။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ ပစ္စိတွာ၊ ကျက်ပြီး၍။ မနုဿဇာတိံ၊ လူအဖြစ်သို့။ အာဂစ္ဆန္တာ၊ ရောက်လာသည်ရှိသော်။ အတ္တဘာဝသတေ၊ တရာသောကိုယ်အဖြစ်၌။ ဣတ္ထိသာဝံ၊ မိန်းမအဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက် ကုန်၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းပတ်လုံး။ ပုရိတ-
ပါရမီ၊ ဖြည့်အပ်ပြီးသော ပါရမီ ရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏ တပည့်ဖြစ်သော။ အာနန္ဒတ္ထေရောပိ၊ အာနန္ဒာ မထေရ်သည်လျက်
လည်း။ သံသာရေ၊ ၌။ သံသရန္တာ၊ ကျင်သည်သည် ရှိသော်။ ဧကသ္မိ-
အတ္တဘာဝေ၊ တခုသော ကိုယ်အဖြစ်၌။ ကမ္မာရကုလေ၊ ပန်းထိမ်သည်အမျိုး
၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပရဒါရကမ္မံ၊ ပရဒါရကံကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
နိရယေ၊ ငရဲ၌။ ပစ္စိတွာ၊ ကျက်ပြီး၍။ ပတ္တာဝသေသေန၊ အကျိုးကြွင်း အား
ဖြင့်။ စုဒ္ဓသထု အတ္တဘာဝေထု၊ တဆယ့်လေးခုဖြစ်သော အတ္တသောတို့၌။
ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏။ ပါဒပရိစာရိကာ၊ ခြေရင်း အလုပ် အကျွေး
ဖြစ်သော။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ရသေ၏။ သတ္တထု အတ္တ-
ဘာဝေထု၊ ခုနစ်ကြိမ်သော ကိုယ်အဖြစ်တို့၌။ ဗိဇ္ဇေရဏံ၊ ဌေးစေ့ ထုတ်ခြင်းသို့။
ဝါပုဏိ၊ ရောက်၏။ ဣတ္ထိယောပန၊ မိန်းမတို့သည်ကား။ ဒါနာဒိနိ၊ အလှူ
ဝေးခြင်း အစရှိကုန်သော။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဣတ္ထိ-
ဘာဝေ၊ မိန်းမအဖြစ်၌။ ဆန္ဓံ၊ တပ်ခြင်းကို။ ဝိရာဇေတွာ၊ ပယ်စွန့်၍။ နော၊
ငါတို့၏။ ဣဒံပညံ၊ ဤကောင်းမှုသည်။ ပုရိသတ္တဘာဝံ၊ ယောက်ျားအဖြစ်
ကို။ ပဋိလဘာယ၊ ရခြင်းငှါ။ ပဝတ္ထတူတိ၊ ဖြစ်စေသတည်းဟု။ စိတ္တံ၊
စိတ်ကို။ အဓိဋ္ဌဟိတွာ၊ ဆောက်ကည်၍။ ကာလံကတွာ၊ သေခြင်းကို ပြု၍။
ပုရိသတ္တဘာဝံ၊ ယောက်ျားအဖြစ်ကို။ ပဋိလဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ ဝတိဒေဝတာ၊
အိမ်ဦးနတ်ကဲ့သို့။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သာမိကေ၊ လင်၌။ သမ္မာပဋိပတ္တိဝသေနပိ၊
ကောင်းစွာကျင့်ခြင်း၊ ရိသေစွာကျင့်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း။ ပုရိသတ္တဘာဝံ၊
ယောက်ျားအဖြစ်ကို။ ပဋိလဘန္တေ၊ ရကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

အယံပန သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ ဤ သူဌေးသားသည်။ ထေရေ၊ မထေရ်၌။
အယောနိသော၊ မသင့်သောအားဖြင့်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်
စေ၍။ ဣမသ္မိယေဝ အတ္တဘာဝေ၊ ဤကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်။ ဣတ္ထိသာဝံ၊

မိန်းမ အဖြစ်ကို။ ပဋိလသိ၊ ရ၏။ တက္ကသီလသံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်၌။
 သေဋ္ဌိပုတ္တောန၊ သူဌေးသားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ သံဝါသံ၊ ယဉ်ပါးပေါင်း
 တော်ခြင်းကို။ အန္တယ၊ စွဲ၍။ အဿာပန၊ သိုသူဌေးသမီး၏လျှင်။ ကုန္တိယံ၊
 ဝမ်း၌။ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ သာ၊ ထိုသူဌေးသမီး
 သည်။ ဒသမာသစ္စယေန၊ ဆယ်လလွန်သဖြင့်။ ပုတ္တံ၊ ကို။ လသိတွာ၊ ရ၍။
 တဿ၊ ထိုသူငယ်၏။ ပဒသာ၊ ခြေဖြင့်။ ဂမနကာလေ၊ သွားနိုင်သော
 အခါ၌။ အပရံပိ၊ တယောက်လည်း ဖြစ်သော။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ပဋိလသိ၊
 ရ၏။ ဧဝံဤသို့။ အဿာ၊ ထိုသူဌေးသမီး၏။ ကုန္တိယံ၊ ဝမ်း၌။ ဂဗ္ဘော၊ မွေးကုန်
 သော။ ဒွေ ပုတ္တာ၊ သားနှစ်ယောက် တို့သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 သောရေယျနဂရေ၊ ပြည်၌။ ထမ္ပိ၊ ထိုသူဌေးသမီးကိုပင်လျှင်။ ပဋိစ္စ၊ အကြောင်း
 ပြု၍။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော သားတို့သည်။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်တို့တည်း။ ဣတိ
 ဤသို့။ စတ္တာရော၊ သားလေးယောက် တို့သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 တသ္မိံကလေ၊ ထိုအခါ၌။ သောရေယျ နဂရတော၊ သောရေယျပြည်မှ။
 တဿာ၊ ထိုသူဌေးသမီး၏။ သဟာယကော သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်း
 ဖြစ်သော သူဌေးသားသည်။ ပဉ္စဟိ သကဋသတေဟိ၊ လှည်းငါးရာတို့ဖြင့်။
 တက္ကသီလံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ သုခယာနကေ၊ ငြိမ်သက်သော
 ယာဉ်၌။ နိသိဇ္ဇော၊ နေပြီးသော်။ နဂရံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်သို့။ ပါပိသိ၊ ဝင်လေ၏။
 အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသူဌေးသားကို။ သာ၊ ထိုသူဌေးသမီးသည်။ ဥပရိပါသဒ
 တလေ၊ အထက်ပြာသာဒ်အပြင်၌။ ဝါတပါနံ၊ လေသင်္ဃုတင်းကို။ ပိဝရိတွာ၊
 ဖွင့်၍။ အန္တရိယံ၊ ခရီးမကို။ ဌိတာ၊ ရပ်လျက်။ ဩလောကယမာနာ၊
 ကြည့်သည်ရှိသော်။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ တံ၊ ထိုသူဌေးသားကို။ သဉ္ဇာနိတွာ၊ သိ၍။
 ဒါသိံ၊ ကျွန်မကို။ ပေသေတွာ၊ စေလွှတ်၍။ ပတ္တောသာပေတွာ၊ ခေါ်
 စေ၍။ မဟာတလေ၊ ပြာသာဒ်အပြင်၌။ နိသိဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ မဟန္တံ၊
 များစွာသော။ သက္ကာရသမ္မာနံ၊ မြတ်နိုးတနာ ပူဇော်ခြင်းကို။ အကာသိ၊
 ပြု၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသူဌေးသမီးကို။ သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်။
 အာဟ၊ ဆို၏။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမတို့။ သဋ်ကို။ ဣတော၊ ဤအခါမှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။
 အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ မမြင်ဘူးကုန်။ ကထဉ္စဝန၊ အဘယ်
 အကြောင်းကြောင့်လျှင်။ နော၊ ငါတို့အား။ မဟန္တံ၊ များစွာသော။ သက္ကာရံ၊
 ပူဇော်သက္ကာကို။ ကရောသိ၊ ပြုသိသနည်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ တံ၊ သင်သည်။
 ဇာနာသိ၊ သိလေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ သာမိ၊ အရှင်သူဌေးသား။
 အာမဇာနာမိ၊ ဩော်သိသည်မှန်၏။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ သောရေယျနဂရ-

ဝါသိနောနန၊ သောရေယျပြည်သား မဟုတ်ကုန်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး
၏။ ဘဒ္ဒေ၊ နမ။ အာမ၊ သောရေယျပြည်သား မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။
သ၊ ထိုသူဌေးသီးသည်။ မာတာ ပိတုနဉ္စ၊ မိဘတို့၏၎င်း။ ဘရိယာယစ၊
မယား၏၎င်း။ ပုတ္တနဉ္စ၊ သားတို့၏၎င်း။ အရောဂတာဝံ၊ အနာ မရှိသည်၏
အဖြစ်ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဣတရော၊ သောရေယျပြည်က လာသော သူဌေး
သားသည်။ ဘဒ္ဒေ၊ နမ။ အာမ အရောဂါ၊ ဩဝါ အနာမရှိကုန်သည်မှန်၏။
ဣတိဝတ္ထု၊ ဤသို့ ဆိုပြီး၍။ သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။
အမ္မ၊ အမိ။ ဧတေ၊ ဤသူတို့ကို။ ဇာနာသိ၊ သိလေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့
မေး၏။ သာမိ၊ အရှင်။ အာမ ဇာနာမိ၊ ဩဝါ သိသည်မှန်ပါ၏။ ဧတံ၊
ထိုသူတို့တွင်၊ ဧကောပုတ္တော၊ သူဌေးသား တယောက်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
သာမိ၊ သခင်။ သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်လျှင် ဖြစ်၏။
ဘဒ္ဒေ၊ နမ။ ဧဝံ၊ သို့။ မာကထေဟိ၊ မဆိုလင့်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တေန၊
ထိုသူဌေးသားနှင့်။ သမ္ဘိ၊ တကွ။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သုခယာနကော၊
ငြိမ်သက်သောလှည်း၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ နာယိတုံ၊ ရေချိုးခြင်းငှါ။ နိက္ခန္တံ၊
ထွက်ကုန်သည်ရှိသော်။ အဿ၊ ထိုသူဌေးသား၏။ ဂတိံ၊ သွားလေရာကို။
နေဝဇာနာမ၊ မသိကြကုန်။ ဣတော စိတောစ၊ ထိုမှ ဤမှလည်း။ ပိစရိတွာ၊
လှည့်ပတ်ရှာဖွေ၍။ တံ၊ ထိုသူဌေးသားကို။ အဒိသွာ၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်။
မာတာပိတုနံ၊ မိဘတို့အား။ အာရောစယိမှာ၊ အကြောင်းကြား ကုန်၏။
အဿ၊ ထိုသူဌေးသား၏။ ဧတပိ၊ ထိုမိဘတို့သည်လည်း။ ရောဒိတွာ၊ ငို၍။
ကန္တိတွာ၊ မြည်တမ်း၍။ ပေတကိစ္စံ၊ တမလွန်သဝသို့ပြောင်းသွားသောသူ၏
ကိစ္စကို။ ကရိယု၊ ပြုကုန်၏။ ဣတိ၊ လတ်သော်။ သာမိ၊ အရှင်။ သော၊
ထိုသူသည်။ အဟံ၊ ငါပင်မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ဘဒ္ဒေ၊ နမ။
အပေဟိ၊ ဖဲလေလော့။ ကိံကထေသိ၊ အတယ်သို့ ဆိုဘိသနည်း။ မယံ၊ ၏။
သဟာယော၊ အဆွခင်ပွန်းကား။ ဒေဝကုမာရောပိယ၊ နတ်လုလင်ကဲ့သို့။
ဧကော ပုရိသော၊ ဟောကျွန်းတယောက် ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။
သာမိ၊ အရှင် သူဌေးသား။ ဟောတု၊ ထိုသို့မူလည်းဖြစ်စေ။ သော၊ ထိုလုလင်
သည်။ အဟံ၊ ငါပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုသို့ဆိုသည်ရှိသော်။
နံ၊ ထိုသူကို။ ဣဒံ၊ ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းသည်။ ကိံနာမ၊ အတယ်ကြောင့် ဖြစ်လေ
သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ ဧတ၊ သင်သည်။
အယျော၊ မဟာ ကစ္စာယနဏ္ဍရော၊ အရှင်မဟာ ကစ္စည်း မတော်ကို။
ဒိဋ္ဌော၊ မြင်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာမ ဒိဋ္ဌော၊ ဩဝါ မြင်သည်

မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အယံ၊ မဟာ-
ကစ္စာယနတ္ထေရံ၊ ရှင်မဟာကစ္စည်း၊ မထေရ်ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။
အယံထေရော၊ ဤမထေရ်သည်။ မမ ဘရိယာ၊ ငါ့မယားသည်။ တဝေယျ၊
ဖြစ်ပါမူကား။ အဟောဝတ၊ ဩော်ကောင်းပါလေစွ။ တေဿ၊ ဤမထေရ်
၏။ သရီရဝဏ္ဏောဝိယ၊ ကိုယ်အဆင်းကဲ့သို့။ မမ ဘရိဟာယ၊ ငါ့မယား၏။
သရီရပဏ္ဏော၊ ကိုယ်အဆင်းသည်။ တဝေယျ၊ ဖြစ်ပါမူကား။ အဟောဝတ၊
ဩော်ကောင်းပါလေစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံမိ၏။ စိန္တိတက္ခဏေ-
ယေဝ၊ ကြံသောဓဏ၌ပင်လျှင်။ မေ၊ ငါ၏။ ပုရိသလိင်္ဂံ၊ ယောက်ျားအသွင်
သည်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်လေ၏။ ဣတ္ထိလိင်္ဂံ၊ မိန်းမအသွင်သည်။ ပါတု-
ဘဝိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ လဇ္ဇမာနာ၊ ရှက်
သံညဖြစ်၍။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခွန်းသော
စကားကို။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ။ အသတ္တုဏိတွာ၊ မတတ်နိုင်၍။ တတော၊ မှ။
ပလာယိတွာ၊ ထွက်ပြေးခဲ့၍။ သာမိ၊ အရှင်။ ဣမ၊ ဤတက္ကသိုလ်ပြည်သို့။
အာဂတ၊ လာခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တေ၊ သင်သည်။ ကတံ၊
ပြုအပ်သော။ ကမ္မံ၊ အမှုကား။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အဟောဘာရိယံ၊ အလွန်
ဝန်လေးစွာ၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဗေယံ၊ ငါ့အား။ နာမိက္ခိ၊ မကြားဘဲ
နေရှာလေတိသနည်း။ အပိစပန၊ စင်စစ်မူကား။ တေ၊ သင်သည်။ ထေရော၊
ရှင်ကစ္စည်းမထေရ်ကို။ ခမာပိတော၊ ကန်တော့အပ်ပြီလော။ ဣတိ၊ ဤသို့
မေး၏။ သာမိ၊ အရှင်သူဌေးသား။ န ခမာပိတော၊ မကန်တော့အပ်လေ
သေး။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ထေရော၊ ရှင်မဟာကစ္စည်းမထေရ်သည်။ ကဟံ၊
အဘယ်အရပ်၌ နေတော်မူသည်ကို။ တံ၊ သင်သည်။ ဇာနာသိပန၊ သိပါ
သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဣမမေဝ နဂရံ၊ ဤတက္ကသိုလ်ပြည်ကိုလျှင်။
ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ပိဏ္ဏာယ၊
ဆွမ်းအလိုငှါ။ စရန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဣမ၊ ဤအိမ်သို့။ သစေ-
အာဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍ ကြွလာသည် ဖြစ်ငြားအံ့။ သာမိ၊ အရှင်။ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ မမ အယျဿ၊ ငါ့သခင်အား။ ဘိက္ခာဟာရံ၊ ဆွမ်းကို။
ဒေယျံ၊ လှူချင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား။
သိဃံ၊ လျှင်စွာ။ သတ္တာရံ၊ ပူဇော်သတ္တာကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလေစွ။ အမှာကံ၊
တို့သည်။ အယံ၊ ဤအရှင်မဟာကစ္စည်း မထေရ်ကို။ ခမာပေဿာမ၊ သည်းခံ
စေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလျက်။ သော၊ သည်။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။
ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ဂန္တ၊ ဤ။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်

၇၂ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ - ဒုတိယတွဲ

လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိဿိန္ဒော၊ နေလျက်။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 သွေ၊ နက်ဖြန်။ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏှထ၊ ခံတော်မူပါ
 ကုန်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သေဋ္ဌိပုတ္တ၊ သူဌေး
 သား။ တံ၊ သင်သည်။ အာဂန္တုကောနန၊ ဧည့်သည် မဟုတ်လော။
 ဣတိ၊ ဤသို့ မေးကော်မူ၏။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်
 တို့အား။ အာဂန္တုက တာဝံ၊ ဧည့်သည်အဖြစ်ကို။ မာပုစ္ဆထ၊ မေးတော်
 မမူပါလင့်လော့။ သွေ၊ နက်ဖြန်။ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။
 ဂဏှထ၊ ခံတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်သည် ရှိသော်။
 ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အဓိဝါသေသိ၊ ဝန်ခံ၏။ ဂေဟေဝိ၊ အိမ်၌
 လည်း။ ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ မဟာသတ္တာရော၊ ကြီးစွာသော
 ပူဇော်ဘွယ်ကို။ ပဋိယဓတ္တာ၊ စီရင်အပ်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ပုန-
 ဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ ကံဂေဟဒ္ဓါရံ၊ ထိုအိမ်တံခါးသို့။ အဂမာသိ၊
 ကြွလာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ နိဿိဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။
 ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော။ အာဟာရေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ ပရိဝိသိတွာ၊ လုပ်ကျွေး
 ၍။ သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သူဌေးသားသည်။ တံဣတ္ထိံ၊ ထိုသူဌေးမကို။ ဂဟေတွာ၊
 ခေါ်၍။ တေရဿ၊ မထေရ်၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ နိပ္ပဇ္ဇာပေတွာ၊
 ဝပ်စေ၍။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သဟာယိကာယ၊ အဆွေ
 ခင်ပွန်းမအား။ ခမထ၊ သည်းခံတော် မူပါလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့
 လျှောက်၏။ ဧတံ၊ ဤသို့သည်းခံခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်
 နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးကော်မူ၏။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယံ၊ ဤသူဌေး
 ကတော်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပိယသဟာယကော၊
 ချစ်ကျွမ်းဝင်သော သူဌေးသားသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ပါလျက်။ တုဗ္ဗေ၊ အရှင်
 ဘုရားတို့ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ဧဝံနာမ၊ ဤသို့ ယုတ်မာသော
 အမူအရာ အကြောင်းကို။ စိန္တေသိ၊ မသင့်သောအားဖြင့် ကြံမိ၏။ အထ၊
 ထိုသို့ ကြံသောအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသူငယ်ချင်း သူဌေးသား၏။ ပုရိသလိင်္ဂံ၊
 ယောက်ျား၏ အသွင်သည်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ပျောက်၏။ ဣတ္ထိလိင်္ဂံ၊
 မိန်းမ၏အသွင်သည်။ ပါတုဘဝိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 ခမထ၊ သည်းခံတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့
 တပြီးကား။ ဥဋ္ဌဟထ၊ ထလော့။ တေ၊ အား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ခမာမိ၊
 သည်းခံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ထေရေန၊ မထေရ်သည်။ အဿ၊
 ထိုသူဌေးမအား။ ခမာမိတိ၊ သည်းခံ၏ဟူ၍။ ဝုတ္တမတ္တေယေဝ၊ ဆိုကာမျှ

ဖြစ်သော်သာလျှင်။ ဣတ္ထိလိင်္ဂံ၊ မိန်းမအသွင်သည်။ အန္တရဇာယိ၊ ကွယ်
ပျောက်၏။ ပုရိသလိင်္ဂံ၊ ယောက်ျား၏ အသွင်သည်။ ပါတုဘဝိ၊ ထင်ရှား
ဖြစ်၏။

ပုရိသလိင်္ဂံ၊ ယောက်ျားအသွင်သည်။ ပါတုဘူတမတ္တေဝေ၊ ထင်ရှား
ဖြစ်ကာမျှလျှင်။ တံ၊ ထိုသူဌေးသားကို။ တတ္ထသီလာယ၊ တတ္ထသိုလ်ပြည်သား
ဖြစ်သော။ သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သူဌေးသားသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ သမ္မ-
သတာယက၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်သော အဆွေခင်ပွန်း။ ဣမေ ခွေဒါရကာ၊ ဤသူငယ်
နှစ်ယောက် တို့သည်။ တဝ၊ သင်၏။ ကုစ္ဆိယံ၊ ဝမ်း၌။ ပုဋ္ဌပုတ္တော၊ ဖွားမြင်သော
သားတို့တည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ပါးစုံ
လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ နော၊ ငါတို့၏။ ပုတ္တောဝေ၊ သားတို့သာလျှင်တည်း။
ဣဓေဝ၊ ဤတတ္ထသိုလ်ပြည်၌သာလျှင်။ ဝသိဿာမ၊ နေထုန်အံ့။ မာဥတ္တဏ္ဍိ၊
မဆန့်ကျင်လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သမ္မ၊ သူငယ်ချင်း။ အဟံ၊ ငါသည်။
ဧကေနတ္ထဘာဝေန၊ တခုသော ကိုယ်အဖြစ်ဖြင့်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပုရိသော၊
ယောက်ျားသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ပါလျက်။ ပုန၊ တဖန်။ ဣတ္ထိဘာဝံ၊ မိန်းမ
အဖြစ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ပုန၊ တဖန်။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။
ဇာတော၊ ဖြစ်ပြန်ဝေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိပ္ပကာရံ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့။
ပတ္တော၊ ရောက်ရလေ၏။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပဋိစ္စ၊ အကြောင်း
ပြု၍။ ခွေပုတ္တော၊ သားနှစ်ယောက်တို့သည်။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌။ မေ၊ ငါ၏။ ကုစ္ဆိတော၊ ဝမ်းမှ။ ခွေပုတ္တော၊ သားနှစ်ယောက်
တို့သည်။ နိက္ခန္တော၊ ဖွားမြင်ကုန်၏။ သွာဟံ၊ သည်။ ဧကေနတ္ထဘာဝေန၊
တခုတည်းသော ကိုယ်အဖြစ်ဖြင့်။ ဝိပ္ပကာရံ၊ ဘောက်ပြန်သောအခြင်းအရာ
သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဝေဟေ၊ အိမ်၌။ ဝသိဿာမ၊ နေအံ့။
ဣတိသည်၊ ဤသို့သော အမှတ်ကို။ မာကရိ၊ မပြုချင်ပြီ။ အဟံ၊ ငါသည်။ မမ
အယျဿ၊ ငါ၏ အရှင်ဖြစ်သော ရှင်ကစွည်း၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။
ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုပါအံ့။ ဣမေ ခွေဒါရကာ၊ ဤသူငယ် နှစ်ယောက်
တို့သည်။ တဝဘာရာ၊ သင့်ဝန်သာဖြစ်ကုန်၏။ ဣမေသု၊ ဤသူငယ် တို့၌။
မာပမဇ္ဇိ၊ မမေ့မလျော့ပါစေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေတ္တာစကား မှာထားခဲ့၍။
ပုတ္တော၊ သားတို့ကို။ သိဿေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ပရိစုဗ္ဗိတွာ၊ အတန်တန်နမ်း၍။
ပရိမဇ္ဇိတွာ၊ အတန်တန် ကိုယ်အလုံးကိုသပ်၍။ ဥရေ၊ ရင်ခွင်၌။ နိပ္ပဇ္ဇာပေတွာ၊
အိပ်စေ၍။ ဝိတု၊ အဘအား။ နိယျာဒေတွာ၊ အပ်နှင်းခဲ့၍။ နိက္ခမိတွာ၊ ၍။
ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာမိ၊

တောင်းပန်၏။ ထေရောပိ၊ မထေရ်သည်လည်း။ နံ၊ ထိုသူဌေးသားကို။
 ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရှင်ပြု၍။ ဥပသမ္မာဒေတွာ၊ ပဉ္စင်ခံစေ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
 ကို။ ဂဏှိတွာဝ၊ သင်၍လျှင်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရမာနော၊ ကြွသည်
 ရှိသော်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ အဂမာသိ၊
 ရောက်လေ၏။ ကဿ၊ ထိုသူဌေးသား၏။ သောရေယျတ္ထေရောတိ နာမံ၊
 သောရေယျ မထေရ် ဟူသော အမည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဇနပဒ-
 ဝါသိနော၊ ဇနပုဒ်၌ နေကုန်သော သူတို့သည်။ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။
 ဥတွာ၊ သိ၍။ သံခုတိတွာ၊ ကြော်ငြာ ချောက်ချား၍။ ကောတူဟလာ၊
 အုတ်အုတ်လျက်လျက်သည်။ ဇာတာ၏။ တံ၊ ထိုမထေရ်သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊
 ၍။ ပုစ္ဆိံ၊ ထု၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံကိရ၊ ဤသို့ မဖွယ်မရာ ဖြစ်၏
 ဟု ဆိုကြသောစကားသည် မှန်ပင်မှန်လေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးကုန်
 ၍။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အာမ၊ ဩဝါ ဆိုကြသော စကား အမှန်ပင်
 ဖြစ်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံပပိ၊ ဤသို့
 သသောရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ကာရကံနာမ၊ အကြောင်း မည်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ကုစ္ဆိယံ၊ ဝမ်း၌။ ဒွေပုတ္တာ၊
 သားနှစ်ယောက်တို့သည်။ နိဗ္ဗတ္တာကိရ၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်။ တုမှာ၊ အရှင်ဘုရား
 တို့ကို။ ပုဋိစ္စ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဒွေ၊ သားနှစ်ယောက်တို့သည်။ ဇာတာကိရ၊
 ဖြစ်ကုန်သတတ်။ ကေသံ၊ ထိုသားငယ်တို့တွင်။ ကတရေသု၊ အဘယ်သား
 တို့၌။ ဧဝံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဗလဝသိနေဟော၊ အားကြီးသော ချစ်ခြင်း
 ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ကုစ္ဆိယံ၊
 ဝမ်း၌။ ဝုဋ္ဌကေသု၊ မွေးဖွားသော သားတို့၌။ ဗလဝသိနေဟော၊ အားကြီး
 သော ချစ်ခြင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အာဂတာဂတာ၊ ရောက်လာ ရောက်
 လာကုန်သော သူတို့သည်။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ မပြတ်။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။
 ပုစ္ဆိံ၊ ထု၊ မေးကုန်၏။

ထေရော၊ ကြီးမှရဟန်းပြုသော မထေရ်ကြီးသည်။ ကုစ္ဆိယံ၊ ဝမ်း၌။
 ဝုဋ္ဌကေသုဝေ၊ ဖွားမြင်သောသားတို့၌သာလျှင်။ သိနေဟော၊ ချစ်ခြင်းသည်။
 ဗလဝါ၊ အားကြီးရိုးကောန် မှန်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်။ ပုနဂ္ဂ၊ နံ၊
 အသန်တလဲလဲ မေးလာသောသူတို့ကို။ ကထေန္တော၊ ပြောရသည်ရှိသော်။
 ဟရာယမာနော၊ ရှက်စိုး၍။ ဧကောဝ၊ တယောက်တည်းသာလျှင်။ နိသိဒတိ၊
 နေ၏။ ဧကောဝ၊ တယောက်တည်း သာလျှင်။ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ သော၊

ထိုတောထွက်မလေရ်ကြီးသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကေတ္တုပဝတော၊ တယောက်
 တည်းသာ ထိုသို့အရပ်သို့ကပ်လျက်။ အတ္တဘာဝေ၊ ကိုယ်အဖြစ်၌။ ခယဝယံ၊
 ကုန်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းကို။ သမုဋ္ဌာပေတွာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း အသင့်အားဖြင့် နှလုံး
 ထား၍။ သဟပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါဟိနှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ
 အဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရဟန္တာကို။ အာဂတာဂတာ၊
 လာကုန်လာကုန်သောသူတို့သည်။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 ဧဝံပေနာမ၊ ဤမည် ဤမည်သော အကြောင်းသည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်
 သတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသောစကား မှန်သလောဟုမေးကုန်၏။ အာဝုသော၊
 ငါ့ရှင်။ အာမ၊ မှန်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ကတရေသု၊ အတယ်
 သားတို့၌။ ဝေ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ သိနေဟော၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဗလဝါ၊
 အားကြီးသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးကုန်၏။ မယံ၊ ငါ့အား။ ကတ္တမိ၊ တစုံတခု
 သော ဝတ္ထု အာရုံ၌။ သိနေဟောနာမ၊ ချစ်ခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဣတိ၊
 သို့။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ အဘူတံ၊
 မဟုတ်မမှန်သောစကားကို။ ကထေသိ၊ ပြောဆိုသိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။
 ပုရိမဒိဝသေသု၊ ရှေးဖြစ်သော နေ့ရက်တို့၌။ ကုစ္ဆိယံ၊ ဝမ်း၌။ ပုဋ္ဌပုတ္တေသု၊
 ဖွားမြင်သောသားတို့၌။ သိနေဟော၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဗလဝါ၊ အားကြီး၏။
 ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပြီး၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုမူကား။ မယံ၊ ၏။ ကတ္တမိ၊
 တစုံတယောက်သော အာရုံ၌။ သိနေဟော၊ ချစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိပြီ
 ဟု။ ဝဒတိ၊ ဆိုပြန်သိ၏။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။
 ဗျာကရေတိ၊ ကြား၏။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊
 သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မမ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။
 န ဗျာကရေတိ၊ မကြား။ မမ ပုတ္တဿ၊ ငါ့သား၏။ သမ္ပပဏိတိတေန၊
 ကောင်းစွာ ဆောက်တည်အပ်သော။ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်တရား
 ကို။ ဒိဋ္ဌကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ မြင်သည်မှစ၍။ ကတ္တမိ၊ တစုံတခုသော
 အာရုံ၌။ သိနေဟော၊ ချစ်ခြင်းသည်။ နဇာကော၊ မဖြစ်လေပြီ။ အယံသမ္ပတ္တိံ၊
 ဤမဂ်ဖိုလ်ဟူသော စည်းစိမ်ချမ်းသာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ မာတာ၊ အမိသည်။
 ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နေဝ သတ္တောတိ၊ မကတ်နိုင်။ ဝိတာ၊ အဘသည်။ ကာတုံ၊
 ငှါ။ နသတ္တောတိ၊ နိုင်။ တံ၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဣမေသံ သတ္တာနံ၊
 ဤသတ္တဝါတို့၏။ အပ္ပန္နရေ၊ ကိုယ်တွင်း၌။ သမ္ပာ၊ ကောင်းစွာ။ ပဝတ္တံ-
 စိတ္တမေဝ၊ ဖြစ်သော စိတ်သည်သာလျှင်။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့
 မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါတာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၄၃) ဘိက္ခုဝေ၊ ထို့။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ မာတာ၊ မွေးမိခင်သည်။ နကယိရာ၊ မပြုနိုင်ရာ။ ပိတာ၊ မွေးဘခင်သည်။ နကယိရာ၊ မပြုနိုင်ရာ။ အညောဝါ၊ မိဘမှတစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဉာတကာပိစ၊ တို့သည်လည်း။ နကရေယျ၊ မပြုနိုင်ကုန်ရာ။ သမ္မာပဏိဟိတံ၊ ဆယ်ပါးသော ကုသိုလ် ကမ္မပထ၌ တောင်းစွာ နှလုံးသွင်း၍ တားအပ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ တတော၊ ထိုအကြောင်းထက်။ နံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သေယျသော၊ မြတ်သော အားဖြင့်။ ကရေ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ န တန္တိ၊ န တံ ဟူသည်ကား။ တံကာရဏံ၊ ထို အကြောင်းကို။ မာတာ၊ အမိသည်။ နေဝ ကရေယျ၊ မပြုနိုင်ရာ။ ပိတာ၊ အဘသည်။ နကရေယျ၊ မပြုရာ။ အညော၊ တစ်ပါးကုန်သော။ ဉာတကာ၊ ဆွေ မျိုးတို့သည်။ နကရေယျ၊ မပြုနိုင်ကုန်ရာ။ သမ္မာပဏိဟိတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒေသသု ကုသလ ကမ္မပထေသု၊ ဆယ်ပါးသော ကုသလ ကမ္မပထတို့၌။ သမ္မာဌပိတံ၊ ကောင်းစွာ တားအပ်သော။ သေယျသော နံ တတော ကရေတိ၊ ဟူသည်ကား။ တတော ကာရဏတော၊ ထို အကြောင်းထက်။ နံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သေယျသော ဝရတရံ ဥတ္တရိတရံ၊ လွန်စွာမြတ်ခြင်းကို။ ကရေယျ ကရေတိ၊ ပြုတတ်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ မာတာပိတရော၊ မိဘတို့သည်။ ပုတ္တာနံ၊ သား သမီး တို့အား။ ခနံ၊ ကို။ ဒဒမာနာ၊ ပေးကုန်သည်ရှိသော်။ ဧကသ္မိံ ယေဝအတ္တတာဝေ၊ တခုသော ကိုယ်အဖြစ်၌လျှင်။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ အကတွာ၊ မပြုဘဲ။ သုခေန၊ လွယ်စွာ။ ဇီဝိတ ကပ္ပနံ၊ အသက်မွေးလောက်အောင်သော။ ခနံ၊ ကို။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ။ သမတ္တာန္တိ၊ တတ်နိုင်ကုန်၏။ ပိသာခါယ၊ ပိသာခါ၏။ မာတာပိတရောပိ၊ မိဘတို့သည်လည်း။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ မဟဒ္ဓနာ၊ များ သော ဥစ္စာရှိကုန်၏။ မဟာဘောဂါ၊ များသောစည်းစိမ်ရှိကုန်၏။ တဿာ၊ ထိုပိသာခါ၏။ ဧကသ္မိံ ယေဝ အတ္တတာဝေ၊ တခုသော ကိုယ်အဖြစ်၌လျှင်။ သုခေန၊ ချမ်းသာစွာ။ ဇီဝိတ ကပ္ပနံ၊ အသက်မွေးလောက်သော။ ခနံ၊ ဥစ္စာကို။ အဒံသု၊ ပေးနိုင်ကုန်၏။ စတုသုပန ဒိပေသု၊ လေးကျွန်းလုံးတို့၌။ စတ္တဝတ္တိ- ထိရိံ၊ စကြဝတေးမင်း စည်းစိမ်ကို။ ပုတ္တာနံ၊ သား သမီးတို့အား။ ဒါတုံ၊ ပေး ခြင်းငှါ။ သမတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သော။ မာတာ ပိတရေနာမ၊ မိဘတို့ မည် သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သစ္စေ၊ နတ်ပြည်၌။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ ဝါ၊ နတ်စည်းစိမ်ကို၎င်း။ ပဌမဈာနာဒိ သမ္ပတ္တိံ ဝါ၊ ပဌမဈာန် စသည်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို၎င်း။

လောကုတ္တရသမ္ပတ္တိံ ဝါ၊ လောကုတ္တရာစည်းစိမ်ကို၎င်း။ ဒါနေ၊ ပေးရာ၌။
ပဂေဝ၊ အတယ်ဆိုဘွယ် ရှိအံ့နည်း။ ကထာဝ နတ္ထိ၊ ပေးလိမ့်မည်ဟု ဆိုဘွယ်
စကား မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ သမ္မာပဏိဟိတံ၊ ကောင်းစွာ ထားအပ်
သော။ စိတ္တံပန၊ စိတ်သည်တား။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ 'ဧတံ သမ္ပတ္တိံ၊
ဤစည်းစိမ်ကို။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ။ သတ္တောတိ၊ တတ်နိုင်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။
သေယျသော နံ တတော ကရေတိ၊ ကရေ-ဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောအပ်ပြီ။

ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌၊ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့
သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပတ္တာ၊
ရောက်ကုန်၏။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။
သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သော။ သောရေယျတ္ထေရဝတ္ထု၊
သောရေယျ မထေရ် ဝတ္ထုသည်။ ဣတိသမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

စိတ္တဝဂ္ဂဝတ္ထုနာ၊ စိတ္တဝဂ္ဂအဖွင့်သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးပြီ။

တတိယော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးပြီ။

၄-ပုပ္ဖ ဝဂ္ဂ၊

၁-ပထဝီကထာ ပသုတ ပဉ္စသဘိက္ခု ဝတ္ထု

အနိသန္ဓေ.... ကိုးဝတ္ထုတို့၏ အပေါင်းဖြင့် ထားအပ်သော စိတ္တဝဂ်၌ ဟောအပ်သော ဂါထာတို့၏ အနက်အဖွင့်ကို သိသာ ခြားနား သဒ္ဓနယ အတ္ထနယနှင့် ပြည့်စုံစွာ စီရင်ပြီး၍ ယခုအခါ၌ တဆယ့်နှစ်ဝတ္ထုရှိသော ပုပ္ဖဝဂ်၌ ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာတို့တွင် ပဉ္စသဘိက္ခု ဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ကော ဣမံ ပထဝီ ဝိစေဿတိ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

☞ ကော ဣမံ ပထဝီ ဝိစေဿတိတိ၊ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကော ဣမံ ပထဝီ ဝိစေဿတိ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိ ပြည်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူသည် ရှိသော်။ ပထဝီ ကထာ ပသုတေ၊ မြေကြီးကို ဆိုသောစကား၌ လေ့လာကုန်သော။ ပဉ္စသဘိက္ခု၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့ကို။ အာရဗ္ဗ၊ ရှ်။ ကထေသိ၊ ၏။

ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ တေ၊ ထိုငါးရာသော ရဟန်းတို့သည်။ တဂဓတာ၊ ဘုရားရှင်နှင့်ပင်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ ဇနပဒစာရိကံ၊ ဇနပုဒ်သို့ ဒေသစာရိ သွားခြင်းကို။ စရိတွာ၊ သွား၍။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း ဘော်သို့။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ သာယန္တသမယေ၊ ညချမ်းသော အခါ၌။ ဥပဋ္ဌာနသာလာယံ၊ ညီမှုခံရာ စရင်၌။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေး ကုန်လျက်။ အတ္ထနာ၊ မိမိသည်။ ဂတဂတဋ္ဌာနေသု၊ ရောက်တိုင်း ရောက်တိုင်းကုန်သော အရပ်တို့၌။ အသုကင်္ဂါမတော၊ ဤမည်သောရွာမှ။ အသုကင်္ဂါမံ၊ ဤမည် သောရွာသို့။ ဂမနဋ္ဌာနေ၊ ရောက်ရာ၊ သွားရာအရပ်၌။ သမံ၊ မြေညီညွတ်၏။ ဝိသမံ၊ မြေမညီညွတ်။ ကဒ္ဓမံ၊ ညွှန်ပျောင်းသည်။ ဗဟုလံ၊ များ၏။ သက္ခရံ၊ ကျောက်စရစ်သည်။ ဗဟုလံ၊ များ၏။ ကာလဓတ္ထိကံ၊ မည်းနက်သော မြေစိုက် ရှိ၏။ တမ္မဓတ္ထိကံ၊ မြေနီစိုက် ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပထဝီကထံ၊ မြေကြီး နှင့် စပ်သောစကားကို။ ကထေသုံ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညု သည်။ အာဂန္တော၊ ကြွသာတော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေရဟိ၊ တခု ငါလာဆဲဖြစ်သော ကာလ၌။ ကာယ ကထာယ၊ အတယ်မည်သော စကား ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထန၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊

၄-ပုပ္ဖဝဂ္ဂ၊ ၁၀-ပထဝိကထာ ပသုတပဉ္စသတဘိက္ခု၊ ၀တ္ထ၊ ၇၉

ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ မေးတော်မူခြင်းကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အမှေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဝိစရိတဌာနေ၊ ခရီးသွားရာအရပ်၌။ ပထဝိကထာယ၊ မြေကြီးကို ပြောဆိုသောစကားဖြင့်။ သန္တိသိန္နာ၊ စည်းဝေးပါကုန်၏။ ဣတိ-ဝုတ္တေ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သော၊ ဤမြေကြီးသည်။ ဗာဟိရ ပထဝိနာမ၊ အပြင်သော မြေကြီးမည်၏။ တုမှေဟိ၊ သင်တို့သည်။ အဇ္ဈတ္တိက ပထဝိယံ၊ အတွင်းသဏ္ဌာန် ဖြစ်သော ပထဝီ၌။ ပရိကမ္မံ၊ ကမ္မဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းဟူသော ပရိကံကို။ ကာတုံ၊ ၄။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ ဝတ္ထာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမာ ခွေ ဂါထာ၊ ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၄၄) ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဣမံ ပထဝိ၊ ဤအတ္တတောတည်းဟူသော ပထဝီဓာတ်ကို။ ဝိစေဿတိ၊ ဉာဏ်ဖြင့် ရွေးချယ်စိစစ်လတ္တံ့နည်း။ ယမလောကဉ္စ၊ အပါယ်ဘုံ တည်းဟူသော ယမလောကကို၎င်း။ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ ဣမံ လောကဉ္စ၊ ဤမနုဿလောကကို၎င်း။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဝိစေဿတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိနိုင်အံ့နည်း။ သုဒေသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်သော။ ဓမ္မပဒံ၊ ဗောဓိပက္ခိယဟူသော တရားကို။ ကုသလော၊ လိမ္မမာသော ပန်းသည်သည်။ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းကို။ ဝိစိနန္တော-ဝိယ၊ ရွေးချယ်စိစစ်သကဲ့သို့။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ပစေဿတိ၊ ဉာဏ်ဖြင့် ရွေးချယ်စိစစ် နိုင်အံ့နည်း။

(၄၅) ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သေခေါ၊ ခုနစ်ယောက်သော သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣမံ ပထဝိ၊ ဤအတ္တတော တည်းဟူသော မြေကြီးကို။ ဝိစေဿတိ၊ ရွေးချယ်စိစစ်လတ္တံ့။ ယမလောကဉ္စ၊ အပါယ်လေးပါးဟူသော ယမလောကကို၎င်း။ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့် တကွသော။ ဣမံ လောကဉ္စ၊ ဤမနုဿလောကကို၎င်း။ သေခေါ၊ သေက္ခခုနစ်ယောက်သည်။ ဝိစေဿတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိလတ္တံ့။ ကုသလော၊ လိမ္မမာသော ပန်းသည်သည်။ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းကို။ ဝိစေဿတိ၊ ရွေးချယ်စိစစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ ဤအတူ။ သေခေါ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ယောက်သည်။ သုဒေသိတံ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော။ ဓမ္မပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်၏ အကြောင်းဖြစ်သော တရားကို။ ပစေဿတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ ကော ဣမံတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ အတ္တဘာဝ သင်္ခါတံ၊ အတ္တတောဟု ဆိုအပ်သော။ ဣမံ ပထဝိ၊

ဤမြေကြီးကို။ ဝိစေဿတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ အတ္တနော၊ ၏။ ဉာဏေန၊ ဉာဏ်ဖြင့်။ ဝိစိနိဿတိ ဝိဇာနိဿတိ၊ သိလတ္တံ့နည်း။ ပဋိဝိဇ္ဈိဿတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိလတ္တံ့နည်း။ သန္တိကရိဿတိ၊ မျက်မှောက်ပြုလတ္တံ့နည်း။ ဣတိ-အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ယမလောကဉ္စာတိ၊ ဟူသည်ကား။ စတုဗ္ဗိ-အပေါ်ယလောကဉ္စာ၊ လေးပါးအပြားရှိသော အပေါ်ယလောကကို၎င်း။ ဣဒံ-သဒေဝကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒေဝလောကေန၊ ဒေဝလောကနှင့်။ သမ္ဘိ၊ တကွ။ ဣမံ မနုဿလောကဉ္စာ၊ ဤမနုဿလောကကို၎င်း။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဝိစေဿတိ ဝိစိနိဿတိ ဝိဇာနိဿတိ၊ သိလတ္တံ့နည်း။ ပဋိဝိဇ္ဈိဿတိ၊ ထိုးထွင်းနိုင်အံ့နည်း။ သန္တိကရိဿတိ၊ မျက်မှောက်ပြုနိုင်အံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ကော ဓမ္မပဒံ သုဒေသိတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယထာ-သတာစတော၊ သဘောအားလျော်စွာ။ ကထိတတ္ထော၊ ဟောအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သတ္တတိံသ ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မ သင်္ခါတံ၊ သုံးဆယ့် ခုနစ်ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မဟု ဆိုအပ်သော။ ဓမ္မပဒံ၊ တရားအတို့ကို။ ကုသလောမာလာကာရော၊ လိမ်မာသော ပန်းသည်သည်။ ပုပ္ဖံ၊ ပွင့်သော ပန်းကို။

ဝိစိနန္တောဝိယ၊ ရွေးချယ်စိစစ်သကဲ့သို့။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ပစေဿတိ၊ ဝိစိနိဿတိ၊ ရွေးချယ် စိစစ်လတ္တံ့နည်း။ ဝိဇာနိဿတိ၊ သိလတ္တံ့နည်း။ ဉပပရိက္ခိဿတိ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်လတ္တံ့နည်း။ ပဋိဝိဇ္ဈိဿတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိလတ္တံ့နည်း။ သန္တိကရိဿတိ၊ မျက်မှောက် ပြုလတ္တံ့နည်း။ ဣတိ-အတ္ထော၊ တည်း။ သေခေါ်တိ၊ သေခဟူသည်ကား။ အဓိသီလသိက္ခာ၊ အဓိသီလသိက္ခာ၎င်း။ အဓိစိတ္တသိက္ခာ၊ အဓိစိတ္တသိက္ခာ၎င်း။ အဓိပညာသိက္ခာ၊ အဓိပညာသိက္ခာ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမာ တိဿောသိက္ခာ၊ ဤသုံးပါးသော သိက္ခာတို့ကို။ ယထာဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်။ သိက္ခနတော၊ ကျင့်ခြင်းကြောင့်။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဉ္စံ၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဉ္စံ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍။ ယာဝအရဟတ္တမဂ္ဂဉ္စံ၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဉ္စံပုဂ္ဂိုလ်တိုင်အောင်။ သတ္တဝိဒေဝ၊ ခုနစ်ပါး အပြားရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သေခေါ်၊ သေခမည်၏။ အတ္တတာဝသင်္ခါတံ၊ အတ္တဘောဟု ဆိုအပ်သော။ ဣမံ ပထဝီ၊ ဤမြေကြီးကို။ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်။ ကတော၊ စိစစ်ခြင်းကိုပြုအပ်၏။ ဆန္ဒရာဝံ၊ ဆန္ဒရာဝကို။ အပကခုန္တော၊ ငင်ထုတ်လျက် ဆွဲပြီးသော်။ ဝိစေဿတိ ဝိစိနိဿတိ၊ စိစစ်လတ္တံ့။ ဝိဇာနိဿတိ၊ သိလတ္တံ့။ ပဋိဝိဇ္ဈိဿတိ၊ ထိုးထွင်းလတ္တံ့။ သန္တိကရိဿတိ၊ မျက်မှောက်ပြုလတ္တံ့။ ယမလောကဉ္စာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယထာဝုတ္တပ္ပကာရံ၊

၄-ပုပ္ဖဝဂ္ဂ၊ ၁-ပထဝိကထာ ပထ ပဉ္စသတသိက္ခ၊ ဝတ္ထ၊ ၈၁

အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ ယမလောကဉ္စ၊ ၎င်း။ ဣမံ-
မနုဿလောကဉ္စ၊ ၎င်း။ ဒေဝေဟိ၊ နတ်တို့နှင့်။ သဟ၊ တကွဖြစ်၏။ သဒေဝကံ၊
နတ်နှင့်တကွဖြစ်သော။ လောကဉ္စ၊ လူကို၎င်း။ သွေဝ-သောဝေ၊ ထိုသူ
သည်လျှင်။ ဝိစေဿတိ ဝိစိနိဿတိ၊ ဝိဇာနိဿတိ၊ သိလတ္တံ။ ပဋိဝိဇ္ဈိဿတိ၊
ထိုးထွင်းလတ္တံ။ သန္တိကရိဿတိ၊ မျက်မှောက်ပြုလတ္တံ။ ဣတိ၊ ဤကား
အနက်တည်း။ သေခေါ်တိ၊ သေခဟူသည်ကား။ သတ္တဝိဓော၊ ခုနစ်ပါး
အပြားရှိသော။ သွေဝ သေခေါ်၊ ထိုသေကွပုဂ္ဂိုလ်သည်လျှင်။ ကုသလော-
မာလာကာရော၊ လိမ္မာသော ပန်းသည်သည်။ ပုပ္ဖါရာမံ၊ ပန်းအာရာမ်သို့။
ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ တရုဏံ မကုဠာနိ၊ ပွင့်စဖြစ်ကုန်သော။ ပုပ္ဖါနိစ၊ ပန်းတို့ကို
လည်းကောင်း။ ပါဏကဝိဒ္ဓါနိ၊ ပိုးငှက်တို့သည် ပေါက်ကုန် ဆိတ်ကုန်
သော။ ပုပ္ဖါနိစ၊ ပန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ (ပါဏသိခါနိ ဟူ၍ ပါဌအချို့
ရှိ၏။ ‘ငှက်တို့သည် ရှေးဦးစွာ ဝတ်ရက်ကို ယူကုန်ပြီးသော’ ဟု ပေးလေ။)
မိလ္လာတာနိ၊ ညှိုးကုန် နွမ်းကုန်သော။ ပုပ္ဖါနိစ၊ ပန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။
ဂဏ္ဍိက ဇာတာနိ၊ အတွန့်အလိပ် အဖု အဆစ် များကုန်သော။ ပုပ္ဖါနိစ၊
ပန်းတို့ကို လည်းကောင်း။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ မဆွတ်ဘဲ ကြည်၍။ သောဘဏာနိ၊
အပွင့်လှကုန်သော။ သုဇာတ သုဇာတာနေဝ၊ အလွန်ကောင်းစွာပွင့်သည်
သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ဝိစိနာတိယထာနာမ၊ ဆွတ်ယူ
တိ သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ သုကထိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော။
သုနိဗ္ဗိဋ္ဌံ၊ လွန်စွာ ညွှန်ပြခြင်းရှိသော။ ဣမံ ဗောဓိပက္ခိယ ဓမ္မပဒံဝိ၊ ဤဗောဓိ
ပက္ခိယဟူသော တရားအပေါင်းကိုလည်း။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ ပစေဿတိ၊
ဝိစိနိဿတိ၊ သိလတ္တံ။ ဥပပရိက္ခိဿတိ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်လတ္တံ။ ပဋိဝိဇ္ဈိဿတိ၊
ထိုးထွင်းလတ္တံ။ သန္တိကရိဿတိ၊ မျက်မှောက်ပြုလတ္တံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တော်တိုင် သာလျှင်။ ပဉ္စ၊
ပြဿနာကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဖြေတော်မူ၏။

ဒေသနာဝသံ၊ နေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ပဉ္စသတ၊ ဝါးရာကုန်သော။
တိက္ခ၊ ရဟန်းတို့သည်။ သဟပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါတို့နှင့်တကွ။ အရ-
ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိံ သု၊ ရောက်ကုန်၏။ သမ္ပတ္တပရိသယာဝိ၊
ရောက်လာသော ပရိသတ်အားလည်း။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်း
သည်။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိပရိသမာပနံ၊

၀၂ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

လေးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ပုပ္ဖဝင်္ဂ၌ ရှေးဦးစွာသော ပဉ္စသတ
တိက္ခ၊ ဝတ္ထု၊ ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ပဌမံ၊ သော။ ပထဝိကထာ ပဘုတ ပဉ္စသတတိက္ခနံ။
တို့၏။ ဝတ္ထု၊ တည်း။

၄-ပုပ္ဖဝဂ္ဂ၊ ၂-မရိစိ ကမ္မဋ္ဌာနိကတ္ထေရ ဝတ္ထု။

အနိသဇ္ဇေ... ပဉ္စသတတိက္ခ၊ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါယာ၏ အနက်ကို
ဖွင့်ပြီး၍ အညတရ မရိစိ ကမ္မဋ္ဌာနိက တိက္ခ၊ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါယာ၏
အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ဖေဏူပမန္တိ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ဖေဏူပမန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဖေဏူပမံ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။
သတ္ထု၊ ဘုရားသခင်သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဝိဟရန္တော၊
နေထိုင်မှုစဉ်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ မရိစိ ကမ္မဋ္ဌာနိကံ၊ တံလှုပ်ကို
ကမ္မဋ္ဌာန်းရှုခြင်းရှိသော။ တိက္ခ၊ ရဟန်းကို။ အာရက္ခ၊ ရှိ။ ကထေသိ၊
ဟောတော်မူ၏။

ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ သောတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်။ သတ္ထုသန္တိကေ၊
ဘုရားအထံတော်၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သမဏဓမ္မံ၊
ရဟန်းတရားကို။ ဟရိယာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသိတွာ၊
ဝင်၍။ ဣဇ္ဇေတွာ၊ စေ့ဆော်၍။ ဝါယမိတွာ၊ လုံ့လပြု၍။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ
အဖြစ်သို့။ ပါပုဏိတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်ခြင်း
ကြောင့်။ ဝိသေသေတွာ၊ အထူးပြု၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထာ-
ပေဿာမိတိ၊ ဟောစေအံ့ ဟူ၍။ သတ္ထု သန္တိကံ၊ ဘုရား အထံသို့။
အာဂစ္ဆန္တော၊ ပြန်လာသည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ မရိစိ၊
တံလှုပ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ အယံ၊ ဤတံလှုပ်
သည်။ ဝိမှသမယေ၊ နွေကာလ၌။ ဥဋ္ဌိတာ၊ ဖြစ်၏။ မရိစိ၊ တံလှုပ်သည်။
ဗုရေ၊ အဝေး၌။ ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်သော သူတို့အား။ ရူပဂတာဝိယ၊
ရေအဆင်းကဲ့သို့။ ပညာယတိ၊ ၏။ သန္တိကံ၊ အနီးသို့။ အာဂစ္ဆန္တော၊
ရောက်လာကုန်သော သူတို့အား။ နေဝ ပညာယတိ၊ မထင်။ အယံ အတ္ထ-
ဘာဝေ' ဝိ၊ ဤအတ္ထဘောသည်လည်း။ ဥပ္ပါဒ ဝယဋ္ဌေန၊ ဖြစ်တတ် ပျက်တတ်
သော အနက်ကြောင့်။ ဝေရူပေ' ဝိ၊ ဤသို့ သဘောရှိ၏ဟု။ မရိစိ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊

တံလှပ်၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေလျက်။ အာဂန္တော၊ လာ၍။
 မဂ္ဂကိလန္တော၊ ခရီးပန်းသည် ရှိသော်။ အစိရဝတိယံ၊ အစိရဝတိမြစ်၌။
 နှာယိတွာ၊ ရေချိုး၍။ ကေသိ၊ စဏ္ဍေသာတဘီရေ၊ အဟုန်ပြင်းစွာ စီးသော
 အယဉ်ရှိသော တခုသော ကမ်းနား၌။ ရုက္ခဆာယာယ၊ သစ်ပင်အရိပ်၌။
 နိသိန္နော၊ နေသည်ရှိသော်။ ဥဒကဝေဂါတိဃာတေန၊ ရေအဟုန် ခတ်
 သဖြင့်။ မဟန္တေ မဟန္တေ၊ အလွန်ကြီးစွာ ကြီးစွာသော။ ဖေဏပိဏ္ဍေ၊
 ရေမြှုပ်စိုက်သည်။ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထကုန်၍။ ဘိဇ္ဇမာနေ၊ ပျက်ကုန်သည်တို့ကို။
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အယံအတ္တဘာဝေဂါ၊ ဤအတ္တဘောသည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊
 ဖြစ်ပြီး၍။ ဘိဇ္ဇနဋ္ဌေန၊ ပျက်စီးတတ်သော အနက်ကြောင့်။ ဝေရူပေါယေဝ၊
 ဤသို့ သဘောရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို။
 အဝ္ဗဟေသိ၊ ယူ၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋိ၌။
 ဌိတာဝ၊ နေတော်မူလျက်လျှင်။ တံထေရံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
 တိက္ခ၊ ရဟန်း။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ဝေရူပေါဝ၊ ဤသို့ သဘောရှိသည်
 သာလျှင် ဖြစ်သော။ အယံအတ္တဘာဝေဂါ၊ ဤအတ္တဘောသည်။ ဖေဏ-
 ပိဏ္ဍေဝါယ၊ ရေမြှုပ်စိုက်ကဲ့သို့။ မရိစိဝါယ၊ တံလှပ်ကဲ့သို့။ ဥပ္ပဇ္ဇ ဘိဇ္ဇန-
 သဘာဝေါယေဝ၊ ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း သဘောရှိသည် သာလျှင်တည်း။
 ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟော
 တော်မူ၏။

(၄၆) တိက္ခ၊ ရဟန်း။ ဣမံကာယံ၊ ဤဆံ၊ အမွေး၊ ခြေသည်း၊ လက်သည်း
 စသည်တို့၏ အပေါင်းဖြစ်သော ကိုယ်ကို။ တာဝကာလိကဋ္ဌေန၊ တဏှမ္ဘ
 သာ တည်တတ်သော အနက်ကြောင့်။ ဖေဏပမံ၊ ရေမြှုပ်နှင့် တူ၏ဟု။
 ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။ ခဏိက ဣတ္တရ ပစ္စုပ္ပန်ဋ္ဌေန၊ ခဏနှင့်စပ်သဖြင့် တိုသည်
 ဖြစ်၍ ထင်သော အခြင်းအရာရှိသော အနက်ကြောင့်။ မရိစိဓမ္မံ၊ တံလှပ်နှင့်
 တူသော သဘောကို။ အသိသမ္ပ၊ ခာနော၊ သိသည် ဖြစ်၍။ မာရဿ၊
 ကိလေသမာရ်၏။ သပုပ္ဖကာနိ၊ ပန်းပွင့်နှင့် ဟူကုန်သော တေဘုမ္မကဝဋ်
 တို့ကို။ ဆေတွာန၊ အရဟတ္တခင်ဖြင့် ဖြတ်၍။ ဒိဏာသဝေဂါ၊ ရဟန္တာသည်။
 မစ္စုရာဇဿ၊ သေမင်း၏။ အဒဿနံ၊ မမြင်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂစ္ဆေ၊ ရောက်ရာ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဖေဏပမန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကေသာဒိသမူဟသင်္ခါတံ၊
 ဆံ အစရှိသော အပေါင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ဣမံကာယံ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်။

ဓမ္မလဋ္ဌေန၊ အားနည်းသောကြောင့်။ အဗလံ၊ ခွန်အား မရှိသော။ တာဝ-
ကာလိကဋ္ဌေန။ တဏှမျှ တည်ခြင်းသဘောကြောင့်။ အနဋ္ဌနိယံ၊ အရှည်
မခံ။ ဖေဏပိဏ္ဍသရိက္ခကော၊ ရေမြှုပ်စိုင်းနှင့်တူ၏။ ဣတိ ဝိဒိတွာ၊ ဤသို့
ထိ၍။ မရိစိဓမ္မန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ မရိစိ၊ တံလျှပ်သည်။ ခူရေ၊ အဝေး၌။
ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်သော သူတို့အား။ ရူပဂတာဝိယ၊ ရူပါရုံ၏ အဖြစ်သို့
ရောက်ခြင်းကဲ့သို့။ ဂယျူပဂါဝိယ၊ အာရုံကိုယူလောက်သကဲ့သို့။ ဟောတိ၊
၏။ သန္တိကေ၊ အနီးသို့။ ဥပဂစ္ဆန္တာနံ၊ ရောက်လာကုန်သော သူတို့အား။
ရိတ္တာ တုစ္ဆာ၊ အချည်းနှီးဖြစ်၍။ အဂယျူပဂါ၊ အာရုံကိုယူခြင်းငှါ မထိုက်
သည်။ သမ္ပဇ္ဇတိယထာ၊ ရောက်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ခဏိက-
ဇုတ္တရ ပစ္စုပ္ပန်ဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ ခဏနှင့်စပ်သဖြင့် တိုသည်ဖြစ်၍ ထင်သောသဘော
ကြောင့်။ အယံကာယောပိ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်လည်း။ မရိစိဓမ္မောတိ၊ တံလျှပ်
နှင့်တူသော သဘောရှိ၏ ဟူ၍။ အဘိသမ္ဗုဓာနော ဗုဇ္ဈန္တော ဇာနန္တော၊
သိသည်ဖြစ်၍။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ မာရဿ သပုပ္ဖကာ-
နိတိ၊ ဟူသည်ကား။ မာရဿ၊ ကိလေသာမာရ်၏။ သပုပ္ဖက သင်္ခါတာနိ၊
ပန်းပွင့်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ တေဘူမကာနိ ဝဇ္ဇာနိ၊ တေဘူမက ဝဋ်တို့ကို။
အရိယမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိကာသဝေ၊ ရဟန္တာ
ဖြစ်သော။ တိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ မစ္စုရာဇဿ၊ သေမင်း၏။ အဒဿနံ-
အဝိသယံ၊ မြင်ရာမဟုတ်သော။ အမတံ၊ သေခြင်းမရှိသော။ မဟာနိဗ္ဗာနံ၊
မြတ်သောနိဗ္ဗာန်သို့။ ဝဇ္ဈေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာအဆုံး၌။ တေရော၊ မထေရ်သည်။
သဟပဋိသန္တိဒါတိ၊ ပဋိသန္တိဒါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။
ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ သတ္ထု၊ ဘုရားရှင်၏။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်
တူသော အဆင်းရှိသော။ သရိရံ၊ ကိုယ်တော်ကို။ ထောမေန္တော၊ ချီးမွမ်း
လျက်။ ဝဇ္ဈေန္တော၊ လျက်။ ဝန္တန္တောဝ၊ ရှိခိုးလျက်လျှင်။ အာဂတော၊
မိမိနေရာ ကျောင်းသို့ ပြန်လာ၏။ ဣတိ ပရိသမာနံ၊ လေးခုတို့၏ ပြည့်
ကြောင်းဖြစ်သော ပုပ္ဖဝင်၌ နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော မရိစိ ကမ္မဋ္ဌာနိကတ္ထေရ-
ဝတ္ထု ပြီးခြင်းကို။ ဓဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ မရိစိ ကမ္မဋ္ဌာနိကတ္ထေရဝတ္ထု၊ တည်း။

၄-ပုပ္ဖဝဂ္ဂ၊ ၃-ဝိဋ္ဌဇ္ဈာန ဝတ္ထု

၈၅

၄-ပုပ္ဖဝဂ္ဂ၊ ၃-ဝိဋ္ဌဇ္ဈာန ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ....မရိပ် ကမ္မဋ္ဌာနိကတ္ထေရ ဝတ္ထု၌ ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ ဝိဋ္ဌဇ္ဈာနဝတ္ထု၌ ဟောကြောင်း ဖြစ်သော ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ပုပ္ဖဂါနိဟေဝ ပစိနန္တန္တိ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ပုပ္ဖဂါနိဟေဝ ပစိနန္တန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ပုပ္ဖဂါနိယေဝ ပစိနန္တန္တိ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ သည်။ ဇေတဝနေ၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော် မူစဉ်။ သပရိသံ၊ ပရိသတ်နှင့်တကွ။ မဟောစေန၊ ကြီးစွာသော ရေအယဉ် သည်။ အဓဇ္ဈာတ္ထရိတွာ၊ လွှမ်းမိုး ဘိစီးလျက် မျော၍။ မာရိတံ၊ သေသေ သော။ ဝိဋ္ဌဇ္ဈာနံ၊ ဝိဋ္ဌဇ္ဈာနကို။ အာရဇ္ဈ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ထဩ၊ ထိုစကား၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်ဖြစ်သော ဒေသနာတည်း။ ဟိ၊ ထင်စွာပြအံ့။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိယံ၌။ မဟာ- ကောသလရညော၊ မဟာကောသလမင်းကြီး၏။ ပုတ္တော၊ သားတော်သည်။ ပသေနဒိ ကုမာရောနာမ၊ ပသေနဒိ မင်းသားမည်၏။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလိပြည်၌။ လိစ္ဆဝိရညော၊ လိစ္ဆဝိမင်း၏။ ပုတ္တော၊ သားတော်သည်။ လိစ္ဆဝိကုမာရော၊ လိစ္ဆဝိမင်းသားဖြစ်သော။ မဟာလိနာမ၊ မဟာလိအမည် ရှိ၏။ ကုသိနာရာယံ၊ ကုသိနာရံပြည်၌။ မလ္လရာဇပုတ္တော၊ မလ္လာမင်း၏ သား သည်။ ဗန္ဓုလောနာမ၊ ဗန္ဓုလမည်၏။ ဣဟိ ဣမေ တယော၊ ဤသုံးယောက် သော မင်းသား တို့သည်။ ဒိသာဝဂါမောက္ခဿ၊ အရပ် လေးမျက်နှာမှ လာသောသူတို့၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်သော။ အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ပညာ အလိမ္မာကို။ ဥဂ္ဂဟဏတ္ထံ၊ သင်ခြင်းငှါ။ တတ္ထသီလံ၊ သို့။ ဝန္တာ၊ သွား၍။ ဗဟိနဝရေ၊ ပြည်ပ၌။ သာလာယ၊ စရင်၌။ သမာဝန္တာ၊ အညီအညွတ်ရောက်၍။ အညမညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ အာဂတ ကာရဏဉ္စ၊ လာကြောင်းကို လည်းကောင်း။ ကုလဉ္စ၊ အမျိုး အနွယ်ကိုလည်းကောင်း။ နာမဉ္စ၊ အမည်ကိုလည်းကောင်း။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ သဟာယကာ၊ အဆွေခင်ပွန်းအဖြစ်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဧကတောဝ၊ တကွနက်သာလျှင်။ အာစရိယံ၊ ဆရာသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ပညာ အလိမ္မာကို။ သိက္ခန္တာ၊ သင်ကုန်သည်ရှိသော်။ နစိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ ဥဂ္ဂဟိတသိပ္ပဂါ၊ သင်ပြီးသော အတတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အာစရိယံ၊ ဆရာကို။ အာပုစ္ဆိတွာ၊ ပန်ကြား၍။ ဧကတောဝ၊

အတူတကွလျှင်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ခဲ့၍။ သကသကဋ္ဌာနံ၊ မိမိ မိမိတို့
 နေရာပြည်တို့သို့။ အဂမံသု၊ သွားကြကုန်၏။ တေသု၊ ထို မင်းသားတို့တွင်။
 ပဒေသနဒိကုမာရော၊ ပဒေသနဒိမင်းသားသည်။ ဝိတု၊ ခမည်းတော်အား။ သိပ္ပံ၊
 ကို။ ဒေသေတွာ၊ ပြ၍။ ပသန္နန၊ ကြည်ညိုသဖြင့်။ ဝိတရာ၊ ခမည်းတော်
 မင်းကြီးသည်။ ရဇ္ဇေန၊ မင်းအဖြစ်ဖြင့်။ အဘိသိက္ခော၊ အဘိသိက်သွန်းတော်
 မူအပ်၏။ မဟာလိ ကုမာရော၊ မဟာလိမင်းသားသည်။ လိစ္ဆဝိနံ၊ လိစ္ဆဝိ
 မင်းသားတို့အား။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဒေသေန္တော၊ ပြသည်ရှိသော်။ မဟန္တေန-
 ပဿာဟေန၊ လွန်စွာအားထုတ်ခြင်းဖြင့်။ ဒေသေသိ၊ ပြ၏။ တဿ၊ ထိုလိစ္ဆဝိ
 မင်း၏။ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့သည်။ ဘိဇ္ဇိတွာ၊ ပေါက်ကွဲပျက်စီး၍။ အဂမံသု၊
 သွားကုန်၏။ လိစ္ဆဝိရာဇာနော၊ လိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏၊
 အာစရိယော၊ ဤဆရာသည်။ အဟောဝတ၊ ဪ အံ့တွယ်ရှိလှပေ၏။
 အက္ခိဝိနာသံ၊ မျက်စိကွယ်ပျက်ခြင်းသို့။ ပတ္တောတိ၊ ရောက်ခဲ့ပြီတကားဟု။
 နံ၊ ထို မဟာလိမင်းသားကို။ န ပရိစ္စဇိဿာမ၊ ငါတို့ မစွန့်ပစ်ကုန်အံ့။ နံ၊ ထို
 လိစ္ဆဝိမင်းသားကို။ ဥပဋ္ဌဟိဿာမ၊ ငါတို့ လုပ်ကျွေးကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 သတသဟသုဋ္ဌာနကံ၊ အခွန်တသိန်းထွက်သော။ ဧကဋ္ဌါရံ၊ တံခါးတခုကို။
 အဒံသု၊ ပေးကုန်၏။ သော၊ ထို မဟာလိမင်းသားသည်။ တံ၊ ထို တံခါးကို။
 နိဿာယ၊ မှီ၍။ ပဉ္စသတေ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ လိစ္ဆဝိ-
 ရာဇပုဏ္ဏ၊ လိစ္ဆဝိမင်းသားတို့ကို။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ပညာကို။ သိက္ခာပေန္တော၊
 သွန်သင်ပြသလျက်၊ ဝသိ၊ နေ၏။ ဗန္ဓုလ ကုမာရော၊ ဗန္ဓုလမင်းသားသည်။
 သဋ္ဌိသဋ္ဌိ ဝေဠု၊ ခြောက်ဆယ် ခြောက်ဆယ်မျှလောက်သော ငါးတို့ကို။
 ဂဟတွာ၊ ယူဆောင်၍။ မဇ္ဈေ၊ ငါးခေါင်း၌။ အယသလကံ၊ သံတိုင်
 သံချောင်းကို။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်သွင်း၍။ သဋ္ဌိကလာပေ၊ ငါးစည်းခြောက်
 ဆယ်တို့ကို။ ဥဿာပေတွာ၊ ဆောက်၍။ ဌဝိတေ၊ ထားကုန် ပြီးသည်
 ရှိသော်။ မလ္လရာဇကုလေဟိ၊ မလ္လာမင်းသားတို့သည်။ ဣမေ၊ ဤငါးစည်း
 တို့ကို။ ကပ္ပတူတိ၊ ခုတ်ဖြတ်လေ့ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ အသိတိ-
 ဟတ္ထံ၊ အတောင် ရှစ်ဆယ်မျှလောက်လော။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။
 ဥလ္လဗိတွာ၊ ခုန်လေ၊ တက်လေ၍။ အသိနာ၊ သန်လျက်ဖြင့်။ ကပ္ပန္တော၊
 ခုတ်ဖြတ်လျက်။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ သော၊ ထိုဗန္ဓုလမင်းသည်။ ဩသာန-
 ကလာပေ၊ အဆုံးငါးစည်း၌။ အယသလကာယ၊ သံချောင်း၊ သံတံကျင်၏။
 ကိရိတိသဋ္ဌံ၊ ကျစ်ကျစ် ချင်ချင်ဟူသော အသံကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဧတံ၊
 ဤအသံသည်။ ကိ၊ အဘယ် အသံနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ မေး၍။

သဗ္ဗကလာပေသု၊ အလုံးစုံသော ဝါးစည်း တို့၌။ အယသလာကာနံ
 သံချောင်းတို့၏။ ဌပိတဘာဝံ၊ တားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတု၊ သိ၍။
 အသိ၊ သန်လျက်ကို။ ဆဇ္ဇေတု၊ စွန့်ပစ်၍။ ရောဒမာနော၊ ပိုကြွေးလျက်။
 မယံ၊ ငါ့အား။ ဧတ္ထကေသု ဉာတိသုဟဇ္ဇေသု၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်
 သော ဆွေမျိုးပေါက်ဖေ၊ နှလုံးအကျွမ်းဝင်ကုန်သော သူတို့တွင်။ ကောပိ၊
 တယောက်သော သူမျှလည်း။ သ သိနေဟော၊ ချစ်ခြင်းရှိသည်။ ဟုတု၊
 ဖြစ်၍။ ဣမံ ကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကို။ နာစိက္ခိ၊ မကြားပါလေ။ ဟိ၊
 ထိုစကားသင့်စွ။ အဟံ၊ ငါသည်။ သစေ ဇာနေယျံ၊ အကယ်၍ သိပါမူကား။
 အယသလာကာယ၊ လံတံကျင်၏။ သဗ္ဗံ၊ ချင်ချင်သံကို။ အနုဋ္ဌာပေန္တောဝ၊
 မမြည်မကြား စေ၍လျှင်။ သိန္ဓေယျံ၊ ဖြတ်ရလေရာ၏။ ဣတိဝတု၊ ဤသို့
 ဆို၍။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ၊ ဤမလ္လာမင်း တို့ကို။
 မာရေတု၊ သတ်၍။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကရေယျံ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 မာတာပိတူနံ၊ မိဘတို့အား။ ကာယေသိ၊ ပြောဆို၏။ တေဟိ၊ ထိုမိဘ
 တို့သည်လည်း။ ကာတာ၊ ငါ့သား။ ဣဒံ ပပေဏိရဇ္ဇံနာမ၊ ဤမင်းစဉ်မင်းဆက်
 မည်သည်ကား။ ဧဝံ၊ ငါ့သားပြုသည်နှင့်တူစွာ။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နလန္တု၊
 မရအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နာနပ္ပကာရေန၊ အထူးထူး အပြားပြား အားဖြင့်။
 ဝါရိတော၊ တားမြစ်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြားကား။ မမ သဟာယကဿ၊
 ငါ့သူငယ်ချင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂမိဿာမိတိ၊ သွားအံ့ဟူ၍။ သာဝတ္ထိံ၊
 သာဝတ္ထိပြည်သို့။ အဂမာယိ၊ သွားလေ၏။

ပဒသနဒိကောသလောရာဇာ၊ ပဒေသနဒိကောသလမင်းသည်။ တဿ၊
 ထိုဗန္ဓုလ၏။ အာဂမနံ၊ လာကြောင်းကို။ သုတု၊ ကြား၍။ ပစ္စုပ္ပန္နာ၊
 ခရီးဦးကြိုဆို၍။ မဟန္တေန၊ များစွာသော။ သက္ကာရေန၊ ပူဇော်သက္ကာဖြင့်။
 တံနဂရံ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်သို့။ ပဝေသေတု၊ သွင်း၍။ သေနာပတိဋ္ဌာနေ၊
 စစ်သူကြီးအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ သော၊ ထိုဗန္ဓုလသည်။ မာတာပိတုရော၊
 မိဘတို့ကို။ ပတ္တောသာပေတု၊ ခေါ်စေ၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌
 သာလျှင်။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြုစေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊
 တနေ့သ၌။ ရာဇာ၊ ပဒေသနဒိကောသလမင်းသည်။ ဥပရိပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်
 ထက်၌။ ဌိတော၊ စံပယ်နေစဉ်။ အန္တရပိတိ၊ ခရီးလမ်းကို။ သြလောကယ-
 မာနော၊ ကြည့်ရှုသည် ရှိသော်။ အနာသပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာသပိဏ္ဍိ သူဌေး
 ကြီး၏ ၎င်း။ စူဠ အနာသပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာသပိဏ္ဍိ သူဌေးငယ်၏ ၎င်း။

ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါ၏၎င်း။ သုပ္ပဝါသာယ၊ သုပ္ပဝါသာ၏၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။
 ဧတေထံ၊ ဤသူတို့၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ နိစ္စံ၊ မပြတ်။ ဘတ္တကိစ္စတ္တာယ၊
 ဆွမ်းစားခြင်းအကျိုးငှါ။ ဂစ္ဆန္တေ၊ ကြွသွားကုန်သော။ အနေကသဟဿေဝ၊
 အထောင်မက များသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အယျာ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။
 ဂစ္ဆန္တိ၊ ကြွကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေး၍။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။
 အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ နိစ္စဘတ္တ-
 သကာထဘတ္တ ဝိလာနဘတ္တာဒိနံ၊ နိစ္စဘတ်ဆွမ်း၊ စာရေးတံဆွမ်း၊ နာသော
 ရဟန်းတို့၏ ဆွမ်း စသည်တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဒေဝသိကံ ဝေဒသိကံ၊
 နေတိုင်းနေတိုင်း။ ဒွေဘိက္ခုသဟဿာနိ၊ နှစ်ထောင်သော ရဟန်းတို့သည်။
 ဂစ္ဆန္တိ၊ ကြွကုန်၏။ စူဠအနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ စူဠအနာထပိဏ္ဍိ၏။ ဂေဟေ၊
 အိမ်၌။ ပဉ္စသတာနိ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့သည်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။
 ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ တထာ၊ ထိုအတူတည်း။
 သုပ္ပဝါသာယ၊ သုပ္ပဝါသာ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ တထာ၊ ထိုအတူတည်း။
 ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့လျှောက်သည် ရှိသော်။ သယံပိ၊ မိမိ ကိုယ်တိုင်လည်း။
 ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းဘံဇာကို။ ဥပဋ္ဌဟိတုကာမော၊ လုပ်ကျွေး လိုသည်
 ဖြစ်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဘိက္ခု သဟဿေန၊
 ရဟန်းတထောင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သတ္တာရံ၊ သုရားရှင်ကို။ နိမန္တေတွာ၊
 ဘိတ်၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ သဟတ္တာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ ဒါနံ၊
 အဏ္ဍာကို။ ဒေတွာ၊ လှူ၍။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ၌။
 သတ္တာရံ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုကို။ ဝဋ္ဋိတွာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပဉ္စဟိ-
 ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာသော ရဟန်းသို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နိဗ္ဗန္တံ၊
 မပြတ်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ သိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏှထ၊
 ခံတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊
 မြတ်သောမင်းကြီး။ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ဘုရားတို့ မည်သည်ကား။ ဧကဋ္ဌာနေ၊
 တခုတည်းသော အရပ်၌။ နိဗ္ဗန္တံ၊ မပြတ်။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ နဂဏှန္တိ၊ မခံ
 ကုန်။ ဗဟူဇနာ၊ လူများတို့သည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ အာဂမနံ၊ ကြွလာ
 ခြင်းကို။ ပစ္စာသိသန္တိ၊ တောင့်တကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ တေနဟိ၊
 ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ ဧကံဘိက္ခု၊ ရဟန်းတပါးကို။ နိဗ္ဗန္တံ၊ မပြတ်။ ပေသေထ၊
 စေလွှတ်ပါကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်
 သည်။ အာနန္ဒတ္ထေရဿ၊ ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်အား။ ဘာရံ၊ ဝန်ကို။ အကာသိ၊

ပြု၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာသည်။ အာဂတော၊ ကြွလာသည် ရှိသော်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ လှမ်းယူ၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ ဣမေနာမ၊ ဤမည်သော သူတို့သည်။ ပရိဝိသန္တတိ၊ လုပ်ကျွေးကုန်လေ့ဟု။ အဝိစာရေတွာ၊ မစီရင် ခွဲခြမ်းမှု၍လျှင်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ပရိဝိသိတွာ၊ လုပ်ကျွေး၍။ အဋ္ဌမေ ဒိဝသေ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ ဝိက္ခိတ္တမိတ္တော၊ ယုံ့လွင့်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ပမဇ္ဇိ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို။ (ပပဇ္ဇာ ကာသိလည်း ရှိ၏။ ပပဇ္ဇာ၊ ကြာမြင့်မှ။ ဤသို့အနက်ပေး။) အကာသိ၊ ယူဒါန်းခြင်းကို ပြု၏။ ရာဇကုလာနာမ၊ မင်းတို့မည်သည်ကား။ အနာဏတ္တာ၊ မစေ့ခိုင်း မတိုက်တွန်းဘဲ။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို။ ပညာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ ပရိဝိသိတုံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းငှါ။ နလသန္တိ၊ မရကုန်။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဣမ၊ ဤနန်းတော်၌။ ဌာတုံ၊ နေခြင်းငှါ။ နသက္ခိယာမ၊ မငုံ့ကုန်။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပတ္တမိံသု၊ ဖဲကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဒုတိယ ဒိဝသေဝိ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌လည်း။ ပမဇ္ဇိ၊ မေ့လျော့၏။ ဗဟူဘိက္ခု၊ များစွာသော ရဟန်းတို့သည်။ ပတ္တမိံသု၊ ဖဲကုန်၏။ တတိယ-ဒိဝသေဝိ၊ သုံးရက် မြောက်သော နေ့၌လည်း။ ပမဇ္ဇိ၊ မေ့လျော့၏။ တဒါ-ထိုအခါ၌။ အာနန္ဒတ္ထေရံ ဧကကမေဝ၊ အာနန္ဒာမထေရ် တပါးတည်းကိုသာလျှင်။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အဝသေသာ၊ ကြွင်းသောရဟန်းတို့သည်။ ပတ္တမိံသု၊ ဖဲလေကုန်၏။ ပုညဝန္တာနာမ၊ ဘုန်းရှိကုန်သော သူတို့မည်သည်ကား။ ကာရဏ ဝသိကာ၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ နေလေ့ ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (ကာရဏာဝသိကာလည်း ရှိ၏။ ကာရဏာဝသိကာ၊ သနားခြင်းဖြင့် နေလေ့ရှိကုန်သည်၊ ပေး။) ။ ကုလာနံ၊ ဒါယကာတို့၏။ ဝသာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို။ ရက္ခန္တိ၊ စောင့်ကုန်၏။ တထာဂတဿစ၊ မြတ်စွာဘုရား၏လည်း။ သာရိပုတ္တတ္ထေရောစ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်လည်းကောင်း။ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရောစ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓမ္မအဂ္ဂသာဝကောစ၊ နှစ်ပါးသော တပည့် မြတ်တို့လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနီသု၊ ရဟန်းမိန်းမတို့တွင်။ ခေမာ၊ လည်းကောင်း။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာစ၊ ဥပ္ပလဝဏ် လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓမ္မအဂ္ဂသာဝိကာစ၊ မြတ်သော နှစ်ယောက်သော တပည့်မတို့ လည်းကောင်း။ ဥပါသကေသု၊ ဒါယကာတို့တွင်။ စိတ္တောဂဟပတိ၊ စိတ္တသူကြွယ်လည်းကောင်း။ ဟတ္ထကော-

အာဠဝကော၊ ဟတ္ထအာဠဝက လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓမ္မအဋ္ဌ-
ဥပါသကာ၊ မြတ်ကုန်သော နှစ်ယောက်သော ဒါယကာတို့လည်းကောင်း။
ဥပါသိကာသု၊ ဒါယိကာ မိန်းမတို့တွင်။ ဝေဠုကဏ္ဍကီ နန္ဒမာတာစ၊
ဝေဠုကဏ္ဍကရွာလျှင်နေရာရှိသော နန္ဒ၏အမိ လည်းကောင်း။ ခုဇ္ဈတ္တရာစ၊
ခုဇ္ဈတ္တရာလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓမ္မ အဋ္ဌဥပါသိကာ၊ မြတ်ကုန်သော
တပည့်ဒါယိကာမတို့ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေ အဋ္ဌ ဇနော၊
ဤရှစ်ယောက်သော သူတို့ကို။ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍။ ဌာနန္တရံပတ္တာ၊
အရာတူးသို့ ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ သာဝကော၊ အလုံးစုံသော သာဝကတို့
သည်။ ကေဒေသေန၊ တစ်စိတ်အားဖြင့် သာလျှင်။ ဒသန္တံ ပါရမီနံ၊ ဆယ်ပါး
သော ပါရမီတို့ကို။ ပူရိတတ္တာ၊ ဖြည့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဘိနိဟာရ-
သမ္ပန္နာ၊ ဆုတောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံစွာ။ မဟာပုညာ၊ ဘုန်းကြီးကုန်၏။
အာနန္ဒတ္ထရောပိ၊ အာနန္ဒာ မထေရ်သည်လည်း။ ကပ္ပသတသဟသံ၊ ကမ္ဘာ
တသိန်းပတ်လုံး။ ပူရိတပါရမီ၊ ဖြည့်ပြီးသော ပါရမီရှိလျက်။ အဘိနိဟာရ-
သမ္ပန္နာ၊ ဆုတောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံစွာ။ မဟာပုညော၊ ကြီးသောဘုန်းရှိ၏။
အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ကာရုဏ ဝသိတတာယ၊ အကြောင်းအားဖြင့် နေလေ့
ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ကာရုဏာဝသိတတာယ-လည်း ရှိ၏။ သနားခြင်း
ဖြင့် နေလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပေး။) ကုလဿ ဒါယကာ၏။ ပသာဒံ၊
ကြည်ညိုခြင်းကို။ ရက္ခန္တော၊ စောင့်ရှောက်လျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ တံ-
ကေဓာမေဝ၊ ထိုအာနန္ဒာတပါးတည်းကိုသာလျှင်။ နိသိဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။
ပရိဝိသိသု၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏။

ဇရာဇာ၊ ကောသလ မင်းကြီးသည်။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ ဂတကာလေ၊
သွားသောအခါ၌။ အာဂန္တော၊ လာရုံ။ ခါဒနိယ တောဇနိယာနိ၊ ခဲဘွယ်
တောဇဉ်တို့ကို။ တထေဝ၊ ထိုထားတိုင်းပင်လျှင်။ ဌိတာနိ၊ တည်သည်တို့ကို။
ဒိသ္မာ၊ ရှိ။ အယျာ၊ အရှင်ဘုရား တို့သည်။ နာဂမိသုကိံ၊ မကြွလာကုန်
သလော။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေး၍။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အာနန္ဒတ္ထရော၊
သည်။ ကေကောဝ၊ တပါးတည်းသာလျှင်။ အာဂတော၊ ကြွလာ၏။ ဣတိ၊
ဤသို့ လျှောက်ကုန်သော စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ အဋ္ဌ၊ မချွတ်။ မေ၊
ငါ၏။ ဣတ္တံ၊ ဤမျှလောက်သော။ တတ္ထန္တေဒနံ၊ ဆွမ်း၏ ပျက်စီးခြင်းကို။
အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလျက်။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ ကုဋ္ဌေ၊
အမျက်ထွက်၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ တန္တေ၊

အရှင်ဘုရား။ မယာ၊ သည်။ ပဉ္စန္ဒံ ဘိက္ခုသတနံ၊ ငါးရာသောရဟန်းတို့၏။
 ဘိက္ခဝ၊ ဆွမ်းကို။ ပဋိယတ္တာ၊ စီရင်အပ်၏။ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အာနန္ဒာ
 မထေရ်သည်။ ကေကောဝ၊ တပါးတည်း သာလျှင်။ အာဂတော ကိရ။
 ကြွလာခဲ့သတတ်။ ပဉ္စသတော ဘိက္ခု၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့သည်။ မမ၊
 ၏။ ဂေဟေ၊ ဌ။ သည်။ ဆွမ်းဘုန်းပေးအပ်သော အမှတ်ကို။ န ကရိ'သု၊
 မပြုကုန်။ ပဋိယတ္တာ၊ စီရင်၍ထားအပ်ကုန်သော။ ဘိက္ခဝ၊ တို့သည်။ တထေဝ၊
 ထိုထားမြဲတိုင်း သာလျှင်။ ဌ တာ၊ ကုန်၏။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်။
 ကိ'နုခေါ၊ အဘယ်သို့ ရှိသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္တာ၊
 ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ အဝတွာ၊
 မမိန့်မူ၍။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ သာဝကာနံ၊
 တပည့်တို့အား။ ဟုမေဟိ၊ ဒါယကာမင်းကြီးတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ'၊ တကွ။ ဝိဿာသော၊
 အကျွမ်းဝင်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ နာဂတာ၊ မလာကုန်
 သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ကုလာနံ၊
 ဒါယကာတို့သို့။ အနုပဂမန ကာရဏဉ္စ၊ မသွားအပ်၊ မကပ်အပ်သော
 အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥပဂမနကာရဏဉ္စ၊ သွားအပ်၊ ကပ်အပ်သော
 အကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ ပကာသေန္နေတ၊ ထင်ရှားစွာ ပြတော်မူလို၍။
 ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အာမန္နေတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသုတ္တန်ဒေသနာ
 တော်ကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နဝဟိ၊ ကိုးပါးကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်။
 သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ ကုလံ၊ ဒါယကာအိမ်သို့။ အနုပဂန္တော၊ အတန်
 တလဲလဲသွား၍။ ဥပဂန္တံ၊ ကပ်ခြင်းငှါ။ နာလံ၊ မသင့်၊ မအပ်။ ဥပဂန္တောဝါ၊
 ကပ်ပြီး၍မူသည်။ ဥပနိသီဒိတုံ၊ နီးနီးနေခြင်းငှါ။ နာလံ၊ မသင့်၊ မအပ်။
 ကတမေဟိ နဝဟိ၊ ကိုးပါးတို့ဟူသည် အဘယ်သည်တို့နည်း ဟူမူကား။
 မနာပေန၊ နှစ်လိုခြင်းဖြင့်။ နပစ္စုဋ္ဌေန္တိ၊ ထ၍ခရီးဦးကြို မဆိုကုန်။ မနာပေန၊
 နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်။ န အဘိဝါဒေန္တိ၊ ရှိသေစွာ ရှိမခိုးကုန်။ မနာပေန၊
 ဝမ်းခြောက်ခြင်းဖြင့်။ အာသနံ၊ နေရာကို။ နဒေန္တိ၊ မပေးကုန်။ သန္တိ၊ ထင်ရှား
 ရှိသော ဝတ္ထုပစ္စည်းကို။ အဿ၊ ထိုဒါယကာသည်။ ပရိဂဟန္တိ၊ လျှို့ဝှက်
 ကွယ်ထားကုန်၏။ ဗဟုတံပိ၊ အများ လှူအပ်သည်ကိုလည်း။ ထောကံ၊
 အနည်းငယ်။ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏။ ပဏီတံပိ၊ အမွန်အမြတ် လှူအပ်သည်ကို
 လည်း။ လူခံ၊ ခြောက်ခြောက် ကပ်တပ်။ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏။ အသတ္တံ၊

မရိမသေ။ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏။ သက္ကစ္စံ၊ ရိသေစွာ။ နောဒေန္တိ၊ မလှူကုန်။ သက္ကစ္စံ၊ စွာ။ ဥပနိသီဒန္တိ၊ မနေကုန်။ ဓမ္မဿဝနာယ၊ တရားနာသည် ရှိသော်။ * ထာသန္တဿ၊ တရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ နရဇ္ဇိဿန္တိ၊ မမြတ်နိုးကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဣမေဟိ နဝဟိ- အင်္ဂေဟိ၊ ဤ ကိုးပါးသော အင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ ကုလံ၊ ဒါယကာအိမ်သို့။ အနုပဂန္ဓာဝါ၊ အသန်တလဲလဲ သွား၍မူလည်း။ ဥပဂန္တံ၊ ကပ်ခြင်းငှါ။ နာလံ၊ မသင့် မအပ်။ ဥပဂန္ဓာဝါ၊ သွားပြီး၍ မူလည်း။ ဥပနိသီဒိတုံ၊ အနီးအပါး၌ နေခြင်းငှါ။ နာလံ၊ မသင့်၊ မအပ်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နဝဟိ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါ ကိုးပါးတို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ ကုလံ၊ ဒါယကာအိမ်သို့။ အနုပဂန္ဓာဝါ၊ အသန်တလဲလဲ သွား၍ မူလည်း။ ဥပဂန္တံ၊ အကျွမ်းတဝင် ကပ်၍ နေခြင်းငှါ။ အလံ၊ လျှောက်ပတ်၏။ ဥပဂန္ဓာဝါ၊ ရောက်၍မူလည်း။ ဥပနိသီဒိတုံ၊ ငှါ။ အလံ၊ လျှောက်ပတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကတမေဟိ နဝဟိ၊ လျှောက်ပတ် သော အင်္ဂါကိုးပါးတို့ ဟူသည် အတယ်နည်း။ မနာပေန၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ။ ပစ္စုဋ္ဌေန္တိ၊ ခရီးဦးကြိုဆို လာကုန်၏။ မနာပေန၊ ကြည်ညိုစွာ။ အဘိဝါဒေန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ မနာပေန၊ စုံမက်မြတ်နိုးစွာ။ အာသနံ၊ နေရာ ထို။ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်၏။ အဿ၊ ထိုဒါယကာသည်။ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသော လှူဘွယ်ပစ္စည်းကို။ န ပရိဂဟန္တိ၊ မလျှိုဝှက် မထားကုန်။ ဗဟုကံဝိ၊ များများ ပေါ်ပေါ်-လှူအပ်သည်ကိုလည်း။ ဗဟုကံ၊ များစွာ။ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏။ ပဏီတံဝိ၊ မွန်မြတ်သော အသုံးအဆောင် လှူအပ်သည် ကိုလည်း။ ပဏီတံ၊ မွန်မွန် မြတ်မြတ်။ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏။ သက္ကစ္စံ၊ ရိသေစွာ။ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏။ အသက္ကစ္စံ၊ မရိမသေ။ နော၊ လှူဘူးသည်မရှိ။ သက္ကစ္စံ၊ ရိသေစွာ။ ဥပနိသီဒန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဓမ္မဿဝနာယ၊ တရားနာရာ၌။ ထာသန္တဿ၊ တရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ် အား။ ရဇ္ဇိဿန္တိ၊ မြတ်နိုးကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဣမေဟိ နဝဟိ အင်္ဂေဟိ၊ ဤကိုးပါးသော အင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံ သော။ ကုလံ၊ အိမ်သို့။ အနုပဂန္ဓာဝါ၊ အသန်သန်ကပ်၍မူလည်း။ ဥပဂန္တံ၊ သွားခြင်းငှါ။ အလံ၊ လျှောက်ပတ်၏။ ဥပဂန္ဓာဝါ၊ ကပ်၍မူလည်း။ ဥပနိသီဒိ- တုံ၊ နေခြင်းငှါ။ အလံ၊ လျှောက်ပတ်၏။

မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ မမ၊ ငါတုရား၏။ သာဝကော၊ တပည့်တို့သည်။ တုမှာကံ၊ သင်မင်းကြီးတို့၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ ဝိဿာသံ၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းကို။ အလဘန္တော၊ မရကုန်သည်ဖြစ်၍။ နာဂဏာ၊ မရောက်လာကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။ ပေါရာဏက ပဏ္ဍိတဘိ၊ ရှေးပညာရှိတို့သည်လည်း။ အဝိဿာသိကဌာနေ၊ အကျွမ်းမဝင်သင့်သော အရပ်၌။ သတ္တစုံ၊ ရိသေစွာ။ ဥပဋ္ဌိယမာနာပိ၊ လုပ်ကျွေးသည်ဖြစ်လျက်လည်း။ မရဏန္တိကံ၊ သေခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသော။ ဝေဒနံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့။ ပတော၊ ရောက်၍။ ဝိဿာသိကဌာနေမေဝ၊ အကျွမ်းဝင်သင့်သော အရာသို့သာလျှင်။ အဂမိံသု၊ သွားကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူသည် ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား။ ကခါ၊ အဘယ်အခါ၌ ရောက်ဘူးသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရညာ၊ မင်းသည်။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည် ဖြစ်၍။ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။

☞ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ဗာရာဏသီယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေန္တေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ကေသဝေါနာမ၊ ကေသဝ အမည်ရှိသော။ ရာဇော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်ပစ်၍။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်း အဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ တံ၊ ထို ကေသဝမင်း၏ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ တဿ၊ ထိုကေသဝမင်း ၏။ ပဉ္စပုရိသသတာနိ၊ ဝါးရာကုန်သော အချင်းတို့သည်။ အနုပဗ္ဗဇိံသု၊ လိုက်၍ ရသေ့ရဟန်းပြုကုန်၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ ကေသဝ တာပသောနာမ၊ ကေသဝရသေ့ မည်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အဿ၊ ထိုကေသဝမင်း၏။ ပသာဓန ကပ္ပကောပန၊ ဆံ့မှတ်ဆိတ် စသည်ကို သုတ်သင်သော ဆေတ္တာ သည် သည်ကား။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုပြီး၍။ ကပ္ပကောနာမ၊ ကပ္ပက အမည် ရှိသော။ အန္တေဝါသိကော၊ တပည့်ရင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကေသဝ တာပသော၊ ကေသဝရှင်ရသေ့သည်။ ဝရိသာယ၊ ပရိသတ်နှင့်။ သမ္ဘိံ၊ တကွ။ အဋ္ဌဟိ မာသေဟိ၊ ရှစ်လတို့ဖြင့်။ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာ၌။ ဝံသိတွာ၊ နေပြီး၍။ ဝဿာရတ္ထ သမယေ၊ ဝါလနီးသော အခါ၌။ လောဏဗ္ဗိလ သေဝနတ္ထာယ၊ ချဉ်၊ ဆားကို ခြံခြင်းငှါ။ ဗာရာဏသီ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ဘိက္ခာယ၊ ဆွမ်းအလှူငှါ။ ဝါရိသိ၊ ဝင်၏။ အတ၊ တိုအခါ၌။ နံ၊ ထို ကေသဝရသေ့ကို။ ရာဇော၊ မင်းသည်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝံသိဒိတွာ၊ ကြည်ညို၍။ စတုမာသံ၊ မိုးလေးလပတ်လုံး။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။

သန္တိကော၊ ဌ။ ဝသနတ္ထာယ၊ နေစိမ္မသောဌာ၊ ပဋိညံ၊ ဝနံခံခြင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဥယျာနေဝ၊ ဥယျာဉ်၌လျှင်။ ဝသာပေန္တော၊ နေစေလျက်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ သာယံ၊ ညအခါ၌ လည်းကောင်း။ ပါတံ၊ နံနက်အခါ၌လည်းကောင်း။ အဿ၊ ထိုရသေ့အား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်ခယခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ အဝသေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော။ တပသော၊ ရသေ့တို့သည်။ ကတိပါတံ၊ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်။ ဝသိတွာ၊ နေပြီး၍။ ဟတ္ထိသဒ္ဓါဒိဟိ၊ ဆင်မြည်သံ စသည်တို့ဖြင့်။ ဥဗ္ဗာဠာ၊ နှိပ်စက်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ဥက္ကဏ္ဍိတွာ၊ ဆန့်ကျင်၍။ အာစရိယ၊ ဆရာ ရှင်ကေသဝ။ ဥက္ကဏ္ဍိတာ၊ ပြီးငွေ့ကုန်သည်၊ ဆန့်ကျင်ကုန်သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကြကုန်အံ့။ ဣတိ အာဟံသု၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ တာတာ၊ တပည့်တို့။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့ သွားကုန် အံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမဝန္တာသို့ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ တာတာ၊ တပည့်တို့။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အာဂတဒိဝသေယေဝ၊ ရောက်သော နေ့ရက်မှလျှင်။ စတုမာသံ၊ မိုးလေးလပတ်လုံး။ ဣမ၊ ဤဥယျာဉ်၌။ ဝသနတ္ထာယ၊ နေခြင်းဌာ၊ ပဋိညံ၊ ဝနံခံခြင်းကို။ ဂဟိ၊ ယူပြီး။ တာတာ၊ တပည့်တို့။ ကဟံ၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်။ ဂမိဿယ၊ သွားကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ တုမှတိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ အနာစိက္ခိတွာဝ၊ မကြားမှူ၍လျှင်။ ပဋိညာ၊ ဝနံခံခြင်းကို။ ဒိန္နာ၊ ပေးအပ်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဣမ၊ ဌ။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းဌာ၊ န သက္ကောမ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဣတော၊ ဤဥယျာဉ်မှ။ အဝိဇ္ဇရေ၊ မနီး မဝေးသောအရပ်၌။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ပဝတ္ထိံ၊ အကြောင်းကို။ သဝနဋ္ဌာနေ၊ ကြားလောက်သော အရပ်၌။ (ဇာနနဋ္ဌာနေလည်း ရှိ၏။ သိလောက်သော အရပ်၌ လည်းပေး။) ဝသိသာမ၊ နေကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကြည်အသာ လျှောက်ပြီးသော်။ ဝဗ္ဗိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ပတ္တမိံသု၊ ဖဲသွားကုန်၏။ ကပ္ပကန္တဝါသိကေန၊ ကပ္ပက မည်သော တပည့်ရင်းချာ တယောက်နှင့်။ သဗ္ဗိံ၊ တကွ။ အာစရိယောဝ၊ ဆရာသည်သာလျှင်။ ဩဟိယိ၊ ကျန်ရစ်၏။

ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ် ခယခြင်းသို့။ အာဂတော၊ ရောက်သသည်ရှိသော်။ အယျာ၊ အရှင်ရသေ့ အချို့တို့သည်။ ကဟံ၊ အဘယ် မှာနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ သော၊ ထိုကေသဝ ရသေ့သည်။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော ထိုရသေ့တို့သည်။

ဥက္ကဏ္ဍိတဗ္ဗာတိ၊ မဇ္ဈေလျော်ကုန်ဟု။ ဝတော၊ ဆို၍။ ဟိမဝန္တံ၊ သို့။ ဂတ၊ သွားလေကုန်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကပ္ပကောဝိ၊ ကပ္ပကသည်လည်း။ နစိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ ဥက္ကဏ္ဍိတော၊ ပြီးစွေ၍။ အာစရိယေန၊ ဆရာသည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အတန်တလဲလဲ။ ဝါရိယမာနောဝိ၊ မြစ်သော်လည်း။ နသက္ကောမိ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိ ဝတော၊ ဤသို့ဆို၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲလေ၏။ ဣတရေသံ ပန၊ တပါးသောရသေ့တို့၏ကား။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂန္တော၊ ၍။ အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏။ ပဝတ္တိံ၊ အကြောင်းကို။ သုဏန္တော၊ နားထောင်လျက်။ အဝိဇ္ဇာရေ ဌာနေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ ဝသိ၊ နေ၏။ အပရ ဘာဂေ၊ နောက်အတို၌။ အာစရိယဿ၊ ဆရာသည်။ အန္တေ ဝါသိကေ၊ တပည့်တို့ကို။ အနုဿရန္တဿ၊ အောက်မှစ၍။ ကုန္တိရောဂေါ၊ ဝမ်းကွဲအနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ မြစ်၏။ ရာဇာမင်းသည်။ ဝဇ္ဇေဟိ၊ ဆေးသမားတို့ဖြင့်။ တိကိန္နာပေသိ၊ ဆေးကုပေ၏။ ရောဂေါ၊ အနာသည်။ နဂ္ဂပဿမ္ပတိ၊ မငြိမ်း။ တာပသော၊ ရသေ့သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ မေ၊ ငါ၏။ ရောဂံ၊ အနာကို။ ဂ္ဂပဿမေတုံ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ။ ဣန္ဒြိယိကံ၊ အလိုရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ သစေသတ္တုဏေယျံ၊ အကယ်၍ တတ်နိုင်ပါသည် ဖြစ်ငြားအံ့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုပင်လျှင်။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ဖါသုကံ၊ ချမ်းသာခြင်းကို။ ကရေယျံ၊ ပြုလိုပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ မေ၊ ၏။ ဖါသုကံ၊ ချမ်းသာခြင်းကို။ သစေ ဣန္ဒြိယိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိသည် ဖြစ်အံ့။ ဓံ၊ ငါ့ကို။ အန္တေ ဝါသိကာနံ၊ တပည့်တို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပေသေဟိ၊ ပို့ပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ရာဇာမင်းသည်။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာမ၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ တံ၊ ထိုရသေ့ကို။ မဇ္ဈကေ၊ ညောင်စောင်း၌။ နိပ္ပဇ္ဇာပေတွာ၊ အိပ်စေ၍။ နာရဒ အမတ္တပမုခေ၊ နာရဒအမတ်အမှူးရှိကုန်သော။ စက္ကာရော အမတ္တေ၊ အမတ်လေးယောက် တို့ကို။ မေ အယုဿ၊ ဝါအရှင်ရသေ့၏။ ပဝတ္တိံ၊ အကြောင်းကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ မယံ၊ ငါ့အား။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိဏေယျာယ၊ စေလိုက်ပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှာ၍။ ဥယျောဇေသိ၊ စေလွှတ်လိုက်၏။ ကပ္ပကန္တေ ဝါသိကေ၊ ကပ္ပကမည်သော အတွင်းနေ တပည့်သည်။ အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ပစ္စုပ္ပန်ကတွာ၊ ခရီးဦး ကြိုဆိုခြင်းကို ပြု၍။ ဣတရေ၊ ကြွင်းသော တပည့် တို့သည်။ တဟံ၊ အဘယ်အရပ်မှာရှိသနည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။

အသုကဋ္ဌာနေ၊ ဤမည်သောအရပ်၌။ ဝသန္တိကိရ၊ နေကုန်သတတ်။ ဣတိ-
 အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေပိ၊ ထိုရသေ့တို့သည်လည်း။ အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏။
 အာဂမနသာဝံ၊ ရောက်လာကြောင်းကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ တတ္ထေဝ၊
 ထိုအရပ်၌လျှင်။ သမောသရိတွာ၊ စည်းဝေး၍။ အာစရိယဿ၊ ဆရာအား။
 ဥဏှောဒကံ၊ ရေခွေးကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဖလာဖလံ၊ သစ်သီး ကြီးငယ်ကို။
 အဒိသု၊ ပေးကုန်၏။ တဗ္ဗဏညေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်။ ရောဂေါ၊ အနာသည်။
 ဂူပသမ္ပတိ၊ ပြင်း၏။ သော၊ ထိုရသေ့သည်။ ကတိပါဟေနေဝ၊ နှစ်ရက်
 ထုံးရက်ဖြင့်သာလျှင်။ သုဝဏ္ဏဝဏှော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိ
 သော။ သရီရော၊ ကိုယ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊
 ထိုရသေ့ကို။ နာရဒေါ၊ နာရဒအမတ်သည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။

သဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ကေသိ၊ ဆံကျစ်ထုံးသော ရှင်ရသေ့။
 သဗ္ဗကာမသမိဒ္ဓိနံ၊ ခပ်သိမ်းသော အလိုကိုပေးတတ်သော။ မနုဿိန္ဒ၊ လူတို့ကို
 အစိုးရသောမင်းကို။ ဇဟိတွာန၊ စွန့်၍။ ကထံန၊ အထယ်သို့လျှင်။ ကပ္ပဿ၊
 ကပ္ပကရသေ့၏။ အဿမေ၊ သင်္ခမ်း၌။ ရမသိ၊ မွေ့လျော်သနည်း။

နာရဒ၊ နာရဒအမတ်၊ ကပ္ပဿ၊ ကပ္ပတရသေ့၏။ ဣမံ၊ ဤသင်္ခမ်းကျောင်း
 သည်။ ရမဏိယံ၊ မွေ့လျော်ဘွယ် ရှိ၏။ သာဓူနိ၊ ကောင်းကုန်သော။
 ရမဏိယာနိ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ် ရှိကုန်သော။ ရုက္ခာနိ၊ သစ်ပင်တို့သည်။
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ မနောရမာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ် ရှိသော စကားတို့ကို။
 သုဘာသိတာနိ၊ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်ကုန်၏။

သုစိံ၊ သန့်ရှင်းစွာ။ ဓံသူပ သေစနံ၊ အသားဖြင့် ပြွမ်းသော။ သာလိနံ-
 ဩဒနံ၊ သလေးထမင်းကို။ + သုတွာ၊ စားပြီး၍။ သာမာကနီဝါရံ၊
 မြက်စပါး ကြိတ်စပါးဖြစ်သော။ အလောကံ၊ ဆားမရှိသော ခဲတွယ်
 ကို။ ကထံ၊ အသို့မူ၍။ * ခါဒယန္တိ၊ စားကုန်တိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ၊
 ထိုရသေ့ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။

အသာဒုံဝါ၊ မကောင်းသည်မူလည်း ဖြစ်သော။ ယဒိ၊ ထိုမြို့။ သာဒုံဝါ၊
 ကောင်းသည်မူလည်း ဖြစ်သော။ အပ္ပံဝါ၊ နည်းသည်မူလည်း ဖြစ်သော။
 ယဒိ၊ ထိုမြို့။ ဗဟုံဝါ၊ များသည်မူလည်း ဖြစ်သော။ ယတ္ထ၊ အကြင် ခဲဘွယ်
 ဘောဇဉ်၌။ ဝိဿဋ္ဌော၊ အကျွမ်းဝင်လျက်။ ဘုဇ္ဇေယျ၊ စားရငြားအံ့။

ဝိဿာသာ၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းသည်။ ပရမာရသ၊ လွန်မြတ်သောအရသာ
မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

သတ္တ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရားဒေသနာကို။ အာဟရိတွာ၊
ဆောင်တော်မူ၍။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပေါင်းတော်မူ၏။
တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ မောဂ္ဂလာနော၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ နာရဒေါ၊ နာရဒသည်။ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်။
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကပ္ပကန္တေဝါသိကော၊ သည်။ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာ
သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကေသဝ တာပသော၊ ကေသဝရသေ့သည်ကား။
အဟမေဝ၊ ဝါဘုရားသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့
မိန့်တော်မူပြီး၍။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။
ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ မာရဏန္တိကံ ဝေဒနံ၊ သေခြင်း၏အနီး၌ ဆင်းရဲ
ခြင်း ပေဒနာသို့။ ပတွာ၊ ၍။ ဝိဿာသိကဋ္ဌာနံ၊ အကျွမ်းဝင်သောနေရာသို့။
ဂမိံသု၊ သွားကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ မမ သာဝကော၊ ငါ့တပည့်
တို့သည်။ တုမ္ဘာကံ၊ သင်မင်းကြီးတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဝိဿာသံ၊
အကျွမ်းဝင်ခြင်းကို။ န လသန္တိမညေ၊ မရယောင်တကား။ ဣတိအာဟ၊
ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တိက္ခသံစေန၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်။
သန္တိံ၊ တတွ။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝိဿာသံ၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းကို။ ကာတုံ၊
ပြုခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းပြီးသော်။ ကတံနုခေါ၊
အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုရအံ့နည်းဟု။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊
ဘုရားသခင်၏။ ဉာတိမိတရံ၊ ဆွေမျိုးဖြစ်သော သွီးကို။ မမ၊ ငါ၏။ ဂေဟေ၊
နန်းတော်၌။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့နေသည်
ရှိသော်။ ဒဟရာဝ၊ ပဉ္စင်းငယ်တို့သည် လည်းကောင်း။ သာမဏေရာဝ၊
သာမဏေတို့သည်လည်းကောင်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဉာတိ-
ရာဇာတိ၊ ဆွေမျိုးမင်းတည်းဟု။ မမ သန္တိကံ၊ ငါ့အဘံသို့။ ဝိဿဋ္ဌာ၊
အကျွမ်းဝင်သဖြင့်။ နိဗ္ဗန္တံ၊ မပြတ်။ အာဂမိဿန္တိ၊ လာကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ-
စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံပြီး၍။ မေငါ့အား။ ဧကံမိတရံ၊ သွီးငယ်တယောက်ကို။
ဒေတု၊ ဆက်လာလေဘူး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာကိယာနံ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏။
သန္တိကံ၊ အထံသို့။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။
ကတရဿ သကျဿ၊ အဘယ်မည်သော သာကီဝင်မင်း၏။ မိတာ၊ သွီးနည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာဝ၊ မေး၍လျှင်။ ဥတွာ၊ သိ၍။ အဂစ္ဆေယျာယ၊
လာခဲ့ကုန်လေဘူး။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဗူတေ၊ တမန်တို့ကို။ အာဏာပေသိ၊

စေလွှတ်၏။ ခုတော၊ တမန်တို့သည်။ ဂန္ထာ၊ ဤ။ သာကီယော၊ သာကီဝင်
မင်းတို့ကို။ ဒါရိကံ၊ သတို့သွီးငယ်ကို။ ယာစိံသု၊ ဝောင်းကုန်၏။ တော၊
ထိုသာကီဝင်မင်းတို့သည်။ သန္တိပတိတွာ၊ စည်းဝေး၍။ ရာဇော၊ ပသေနဗီ
ကောသသမင်းသည်။ ပက္ခန္တရိကော၊ အသင်းအပင်း များ၏။ သစေ-
နဒဿာမ၊ အကယ်၍မပေးကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ နော၊ တို့အား။ ဝိနာသေဿတိ၊
ဖျက်ဆီးလတ္တံ့။ ခေါပန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ အမွေဟိ၊ ငါတို့နှင့်။ ကုလေန၊
အမျိုးချင်း။ န သဒိသော၊ မတူ။ ကိံနခေါ၊ အသို့လျှင်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုရပါ
အံ့နည်း။ ဣတိမန္တယိံသု၊ ဤသို့ ကြံစည် တိုင်ပင်ကုန်၏။ မဟာနာမော၊
မဟာနာမ်သည်။ မမဒါယိယာ၊ ငါ့ကျွန်မ၏။ ကုစ္ဆိမ္မိ၊ ဝမ်း၌။ ဇာတာ၊
ဖွားသော။ ဝါသဘခတ္တိယာနာမ၊ ဝါသဘခတ္တိယာ အမည်ရှိသော။ ဗိတာ၊
သွီးသည်။ ရူပသောတဂ္ဂပ္ပတ္တာ၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သည်။
အတ္တိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဝါသဘခတ္တိယာကို။ ဒဿာမ၊ ပေးကုန်အံ့။ ဣတိဝတွာ၊
ဤသို့ဆို၍။ ခုတော၊ တမန်တို့ကို။ အာဟ၊ ၏။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ရညော၊
ပြည့်ရှင်မင်းအား။ ဒါရိကံ၊ သွီးကညာကို။ ဒဿာမ၊ ဆက်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊
ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ ကဿ၊ အဘယ်မင်း၏။ ဗိတာ၊ သွီးနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
မေးသည်ရှိသော်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ စူဠပိဟုပုတ္တဿ၊
တထွေးတော်သား ဖြစ်သော။ မဟာနာမဿ၊ မဟာနာမ် မည်သော။
သတ္တဿ၊ သာကီဝင်မင်း၏။ ဝါသဘခတ္တိယာနာမ၊ ဝါသဘခတ္တိယာအမည်
ရှိသော။ ဗိတာ၊ သွီးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။

☞ တော၊ ထိုမင်းချင်းတို့သည်။ ဂန္ထာ၊ သွား၍။ ရညော၊ မင်းအား။
အာရောစယိံသု၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ရာဇော၊ မင်းသည်။ ယဒိ၊ အကယ်၍
ဆက်လိုသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆက်သည်ရှိသော်။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ သီဃံ၊
လျှင်စွာ။ အာနေထ ကုန်လော့။ ခတ္တိယာစနာမ၊ မင်းတို့မည်သည်ကား။
ဗဟူမာယာ၊ များသောလှည့်ပတ်ခြင်းရှိကုန်၏။ ဒါယိမိတရံပိ၊ ကျွန်မသွီးကို
လည်း။ ပဟိဏေယျ၊ စေလွှတ်ကုန်ရာ၏။ ပိတရာ၊ အဘနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
ကောဘာဇနေ၊ တခုတည်းသော စားတော်ခွက်၌။ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ စားသော သတို့
သွီးကို။ အာနေယျာဟံ၊ ဆောင်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေသေသိ၊
စေလွှတ်၏။ တော၊ ထိုသူတို့သည်။ ဂန္ထာ၊ သွား၍။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။
တုမွေဟိ၊ အရှင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဘုဉ္ဇန္တိ၊
စားသော သတို့သွီးကို။ ရာဇော၊ မင်းသည်။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။ ဣတိ-

အာဟံသု၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ မဟာနာမော၊ မဟာနာမ်သာကီဝင်မင်းသည်။ တာတာ၊ အမောင်တို့။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝန်ခံလျက်။ တံ၊ ထိုဝါသတ ခတ္တိယာကို။ အလင်္ကာရာပေတွာ၊ တန်းဆာ ဆင်စေ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဘောဇနကာလေ၊ စားတော်ခေါ်သော အခါ၌။ ပတ္တောသပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ တာယ၊ ထို ဝါသတခတ္တိယာနှင့်။ သမ္ဘိ၊ တကွ။ ကေဘော၊ အတူ။ ဘုဉ္ဇနာကာရံ၊ စားသော အခြင်းအရာကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြ၍။ တံ၊ ထိုဝါသတခတ္တိယာကို။ ဗုတနံ၊ သံတမန်တို့အား။ နိယျာဒေသိ၊ ဆောက်နှင်း၏။ တေ၊ ထိုလှလင်တို့သည်။ တံ၊ ထိုသွီးငယ်ကို။ အာဒါယ၊ ဆောင်၍။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ရညော၊ မင်းအား။ အာရောစေသံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တံ၊ ထို သတို့သွီးကို။ တုဋ္ဌမာနသော၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပဉ္စန္ဒ ဣတ္ထိသတနံ၊ ငါးရာသော မင်းမောင်းမတို့၏။ ဇေဋ္ဌိကံ၊ အကြီးကို။ ကတွာ၊ ပြ၍။ အဂ္ဂမဟေသိဋ္ဌာနော၊ မိဖုရားကြီး အရာ၌။ အဘိသိဋ္ဌိ၊ အဘိသိက် သွန်း၏။ သာ၊ ထိုဝါသတ ခတ္တိယာသည်။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဝိဇာယိ၊ ဖွား၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အထ၊ ထိုမင်းသားငယ်၏။ နာမဂ္ဂဟဏဒိဝသေ၊ အမည်မှည့်အံ့သောနေ၌။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ ဒါရကဿ၊ သူငယ်၏။ အယျကဿ၊ အဘိုး၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ သကျရာဇမိတာ၊ သာကီဝင်မင်း၏ သွီးဖြစ်သော။ ဝါသတခတ္တိယာ၊ ဝါသတခတ္တိယာသည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဝိဇာတာ၊ ဖွားမြင်ပြီ။ အထ၊ ထိုသူငယ်၏။ နာမံ၊ အမည်ကို။ ကိံကရောမ၊ အဘယ်သို့ မှည့်ရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ စေလွှတ်၏။ တံပနသာသနံ၊ ထိုသတင်းစကားကို။ ဂဟေတွာ၊ ဆောင်၍။ ဂတော၊ သွားသော။ အမစ္စော၊ အမတ်သည်။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်၊ ဗမိရံမာတုကော၊ နားပင်းသော သဘောရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုနားပင်းသော အမတ်သည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အယျကဿ၊ အဘိုး ဖြစ်သော။ ရညော၊ မဟာနာမ် သာကီဝင် မင်းအား။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ သော၊ ထိုသာကီဝင်မင်း မဟာနာမ် သည်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဝါသတခတ္တိယာ၊ ဝါသတခတ္တိယာသည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ အဝိဇာယိတွာပိ၊ မဖွားမမြင်ခဲ့သည်ရှိသော်လည်း။ သဗ္ဗဇနံ၊ လူအလုံး

ကို။ အဘိသဝိ၊ အလွန်နှိပ်စက်၏။ ဣဒါနိပန၊ ယခုမှကား။ ရညော၊ မင်းအား။
 အဘိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ဝလ္လဘာ၊ အကျွမ်းဝင်သည်။ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။
 ဣတိအာတ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဗမိရော အမစော၊ နားထိုင်းသော အမတ်သည်။
 ဝလ္လဘာတိ၊ ဝလ္လဘဟူ၍။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ ဒုဿုတံ၊ မကောင်းသဖြင့်
 ကြားခြင်းကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဝိဋ္ဌေ၊ တောတိ၊ ဝိဋ္ဌေ၊ တဟူ၍။ သလ္လက္ခေတွာ၊
 မှတ်၍။ ရာဇာနံ၊ ကောသလမင်းသို့။ ဥပဂန္တော၊ ကပ်၍။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။
 ကုမာရဿ၊ သတို့သား၏။ နာမံ၊ အမည်ကို။ ဝိဋ္ဌေ၊ တောတိ၊ ဝိဋ္ဌေ၊ တဟူ၍။
 ကရောထကိရ၊ မှည့်လေကုန်သတတ်။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။
 ရာဇာ၊ ကောသလ မင်းသည်။ နော၊ ဝါတို့၏။ ကုလသန္တကံ၊ အမျိုးတို့၏
 ဥစ္စာဖြစ်သော။ ပေါရာဏကံနာမံ၊ ရှေးအမည်သည်။ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။
 ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ တံနာမံ၊ ထိုဝိဋ္ဌေ၊ တဟူသော အမည်ကို။
 အကာသိ၊ မှည့်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထို ဝိဋ္ဌေ၊ တမင်းသား၏။
 ဒဘရကာလေယေဝ၊ ငယ်သောအခါ၌သာလျှင်။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်း
 သည်။ သတ္ထု၊ ဘုရားသခင်၏။ ဝိယံ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကို။ ကရောမိတိ၊ ပြုအံ့
 ဟူ၍။ သေနာပတိဌာနံ၊ စစ်သူကြီးအရာကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။

သော၊ ထိုဝိဋ္ဌေ၊ တ မင်းသည်။ ကုမာရ ပရိဝါရေန၊ သူငယ် အခြံအရံဖြင့်။
 ဝစုန္တော၊ ကြီးသည်ရှိသော်။ သတ္တဝသိက ကာလေ၊ ခုနစ်နှစ်ရှိသောအခါ၌။
 အညေသံ၊ တပီးကုန်သော။ ကုမာရာနံ၊ မင်းသားတို့၏။ မာတာမဟကုလ-
 တော၊ အဖွားဖြစ်သော အမျိုးအိမ်မှ။ ဟတ္ထိရူပက အဿရူပက၊ ဒီနိ၊ ဆင်ရုပ်၊
 မြင်းရုပ်-စသည် တို့ကို။ အာဟရိယမာနာနိ၊ ဆောင်၍ ပို့လာသည် တို့ကို။
 ဒိဿော၊ မြင်၍။ မာတရံ၊ အမိကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အမ္မ၊ အမိ။ အညေသံ၊ တပီး
 ကုန်သော။ ကုမာရာနံ၊ မင်းသားတို့၏။ (ပဏ္ဏာကာရံမှာစပ်။) မာတာမဟ-
 ကုလတော၊ အဖွားဖြစ်သော အမျိုးအိမ်မှ။ ပဏ္ဏာကာရော၊ လက်ဆောင်
 လက်နက်ကို။ အာဟရိယတိ၊ ဆောင်ခဲ့၏။ မယံ၊ ငါ့အား ကောမိ၊ တစုံ
 တယောက်သော သူသည်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော လက်ဆောင် လက်နက်ကို။
 နပေသေသိ၊ မဆက်မပို့လာ။ တံ၊ မယ်တော်သည်။ နိမိတာကိ၊ အမိ မရှိ
 လေသလော။ နိဝိတာကိ၊ အဘ မရှိလေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။
 အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဝိဋ္ဌေ၊ တကို။ သာ၊ ထိုအမိသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။
 တာတ၊ ငါ့သား။ တဝကုလံ၊ ငါ့သား၏ အမျိုးဖြစ်သော။ သဏှရာဇာနော၊
 သာကီဝင်မင်းဖြစ်သော။ မာတာမဟာ၊ အဖွားတို့သည်။ ဓူရေပန၊ ဇေးသော

အရပ်၌လျှင်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။
 ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောလက်ဆောင်ကို။ နပေသေန္တိ၊ မပို့လာကုန်။ ဣတိဝတွာ၊
 ဤသို့ဆို၍။ ဝဇ္ဇေသိ၊ လှည့်ပတ် ဖြားဟောင်း၏။ ပုန၊ တဖန်။ သောဠသ-
 ဝသိက ကာလေ၊ တဆယ့်ခြောက်နှစ် ရှိသော အခါ၌။ အမ္မ အမိ။ တဝ၊
 အမိ၏။ မာတာမဟကုလံ၊ အမိမျိုးဖြစ်သော အဖွားကို။ ပုသိတု ကာမော၊
 ဖူးမြင်လိုသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ ဆိုခြင်းကြောင့်။ တာတ၊
 ငါးသား။ အယံ၊ မသင့်။ တတ္ထ၊ ထိုကပိလဝတ်ပြည်သို့။ ဝန္တော၊ သွား၍။
 ကိံကရိဿတိ၊ အတယ်ပြုအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝါရိယမာနောပိ၊ တားမြစ်
 သော်လည်း။ ပုနပုနံ၊ အတန်တလဲလဲ။ ယာစိ တောင်းပန်၏။ အထ၊
 ထိုအခါ၌။ အထ၊ ထိုဝိရုဋ္ဌတ၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့
 မောင်သွားထိုတပြီကား။ ဝန္တ၊ သွားလေလော့။ ဣတိသမ္ပဒိန္တိ၊ ဤသို့ဝန်ခံ
 ၏။ သော၊ ထိုဝိရုဋ္ဌတသည်။ ပိတု၊ အတ ကောသလမင်းအား။ အာရော-
 စေတွာ၊ ကြား၍။ မဟန္တေန ပရိဝါရေန၊ များသော အခြံအရံဖြင့်။ နိက္ခမိ၊
 ထွက်၏။ ဝါသတခတ္တိယာ၊ ဝါသတခတ္တိယာသည်။ ပုရေတရံ၊ ရွေးဦးစွာ။
 ပဏ္ဍိ၊ ဆောင်းပါးကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ သုခံ၊
 ချမ်းသာစွာ။ ဣမ၊ ဤအရပ်၌။ ဝသာမိ၊ နေရ၏။ အထ၊ ထိုငါးသားအား။
 ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ မာကရိ၊ မပြုပါကုန်လင့်။ သာမိနော၊ သခင်တို့သည်။
 အန္တရံ၊ အန္တရာယ်ကို။ မာဒဿယိံသု၊ မပြုစေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ သာကိယာ၊ သာကီဝင် တို့သည်။ ဝိရုဋ္ဌတဿ၊
 ဝိရုဋ္ဌတ၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ ဥတွာ သိ၍။ ဝဉ္စိတုံ၊ ရှိခိုးခြင်း
 ဌာ၊ န သက္ကောမ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဿ၊ ထိုသာကီဝင် မင်း၏။
 ဒဟရေ ဒတရေ၊ ငယ်ကုန်ငယ်ကုန်သော။ ကုမာရေ၊ မင်းသားတို့ကို။ ဇနပဒံ၊
 ဇနပုဒ်သို့။ ပတိဏိတွာ၊ စေလွှတ်၍။ တသ္မိံ၊ ထိုဝိရုဋ္ဌတသည်။ ကပိလပုရံ၊
 ကပိလဝတ်ပြည်သို့။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ သန္တာဝါရေ၊ ခင်းထား
 အပ်သော နေရာ၌။ သန္တိပတိံသု၊ စည်းဝေးကုန်၏။ ကုမာရော၊ မင်းသား
 သည်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဝန္တော၊ ရောက်၍။ အဋ္ဌဿိ၊ နေ၏။

အတ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဝိရုဋ္ဌတကို။ တာတ၊ ငါးမြေး။ အယံ၊ ဤသူ
 သည်။ တေ၊ သင် ငါးမြေး၏။ + မာတာမဟာ၊ အဖွားကြီးတည်း။ အယံ၊
 ဤသူသည်။ မာတုလော၊ ဦးရီးတည်း။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဝန္တာပေသုံ၊

ရှိခိုးစေကုန်၏။ သော၊ ထို ဝိဋ္ဌဇ္ဈတသည်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောသူတို့ကို။
 ဝန္တမာနော၊ ရှိခိုးပြီးသည်ရှိသော်။ ဝိစရိတွာ၊ သွား၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။
 ဝန္တန္တံ၊ ရှိခိုးသော။ ဧကမ္ပိ၊ တယောက်သောသူကိုမျှလည်း။ အဒိသွာ၊ မမြင်
 မြင်းကြောင့်။ ကိန္နခေါ၊ အသို့နည်း။ ဓံ၊ ကို။ ဝန္တကာ၊ ရှိခိုးသူသည်။ နတ္ထိ၊
 မရှိပြီလော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘာတ၊ ငါ့မြေး။ ကနိဋ္ဌကုမာရာ၊
 မင်းသားငယ် ဖြစ်ကုန်သော။ ယေ သာကိယာ၊ အကြင် သာကီဝင် မင်းတို့
 သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုသာကီဝင် မင်းသားတို့သည်။ ဇနပဒံ၊
 ဇနပုဒ်သို့။ ဂတာ၊ သွားကုန်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ တဿ၊ ထိုဝိဋ္ဌဇ္ဈတ
 အား။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ သတ္တာရံ၊ ပူဇော်သတ္တာကို။ ဣရိံသု၊ ပြုကုန်၏။
 သော၊ ထိုဝိဋ္ဌဇ္ဈတသည်။ ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။
 မဟန္တေန ပရိဝါရေန၊ များစွာသော အခြံအရံဖြင့်။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ အထ၊
 ထိုအခါ၌။ ဧကာဒါသိ၊ ကျွန်မတယောက်သည်။ သန္တာဝါရေ၊ ခင်းထား
 အပ်သော နေရာ၌။ တေန၊ ထိုဝိဋ္ဌဇ္ဈတသည်။ နိသိန္နံ ဖလကံ၊ နေသော
 အင်းပျဉ်ကို။ ဣဒံ၊ ဤအင်းပျဉ်သည်။ ဝါသဘခတ္တိယာယ၊ ဝါသဘခတ္တိယာ
 အမည်ရှိသော။ ဒါသိယာ၊ ကျွန်မ၏။ ပုတ္တဿ၊ သား၏။ နိသိန္နံ ဖလကန္တိ၊
 နေရာ အင်းပျဉ်တည်းဟူ။ အတ္တောသိတွာ၊ ဆဲရေး၍။ ပရိဘာသိတွာ၊
 ရေရွတ်၍။ ဝိရောဒကေန၊ ရေနှင့်ရောသော နို့ဖြင့်။ ဧဝံ၊ ဆေး၏။ ဧကော-
 ပုရိသော၊ သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အာဝုဓံ၊ လက်နက်ကို။ ပမုသိတွာ၊
 မေ့ရစ်၍။ နိဝတ္တော၊ ပြန်လာသည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုလက်နက်ကို။ ဂဏ္ဍန္တော၊
 ယူစဉ်။ ဝိဋ္ဌဇ္ဈတ ကုမာရဿ၊ ဝိဋ္ဌဇ္ဈတမင်းသားအား။ အတ္တောသန သဗ္ဗံ၊
 ဆဲရေးသံကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ တံ ကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊
 မေး၍။ ဝါသဘခတ္တိယာ၊ ဝါသဘခတ္တိယာသည်ကား။ ဒါသိယာ၊ ကျွန်မ
 ၏။ ကုစ္ဆိံမှ၊ ဝမ်း၌။ မဟာနာမသတ္တံ၊ မဟာနာမ်အမည်ရှိသော သာကီဝင်
 မင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုသောစကားကို။
 ဥတွာ၊ သိ၍။ ဗလကာယဿ၊ ဗိုလ်ပါ အပေါင်းအား။ ကထေသိ၊ ပြောဆို
 ၏။ ဝါသဘခတ္တိယာ၊ ဝါသဘခတ္တိယာသည်။ ဒါသိတိတာကိရ၊ ကျွန်မသို့
 ဖြစ်သတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟာကောလာဟလံ၊ များစွာ အုတ်အုတ်
 ကျက်ကျက်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။
 ဝိဋ္ဌဇ္ဈတော၊ ဝိဋ္ဌဇ္ဈတ မင်းသားသည်။ ဧတေ၊ ဤသာကီဝင် မင်းတို့သည်။
 တာဝ ရှေးဦးစွာ။ မမ နိသိန္နံ ဖလကံ၊ ငါနေသောအင်းပျဉ်ကို။ ဝိရောဒကေန၊
 ဖြင့်။ ဧဝံ၊ ဆေးနှင့် စေကုန်ဦး။ အဟံပန၊ ငါသည်ကား။ ရဇဇေ၊

မင်းအဖြစ်၌။ ပတိဋ္ဌိတကာလေ၊ တည်သောအခါ၌။ ဧတေသံ၊ ဤသကီဝင်
မင်းတို့၏။ ဂလလောတိတံ၊ လည်ချောင်းသွေးကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ မမ-
နိသိန္နဗလကံ၊ ငါနေသောအင်းပျဉ်ကို။ ဓောဝိဿာမိ၊ ဆေးအုံး။ ဣတိ၊ ဤသို့။
စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တသ္မိံ၊ ထိုဝိဇ္ဇာသုတ္တံ။ တမင်းသားသည်။
သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဂတေ၊ ပြန်လာသည်ရှိသော်။ အမစ္စာ၊ အမတ်
တို့သည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ပဝတ္ထိံ၊ အကြောင်းကို။ ရညော၊ မင်းအား။
အာရောစယိံသု၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ မဟံ၊ ငါ့အား။
ဒါသိမိတရံ၊ ကျွန်မသွီးကို။ အဒိသုတိ၊ ပေးကုန်တိ၏ဟူ၍။ သာတိယာနံ၊
သကီဝင်မင်းတို့အား။ ကုဗ္ဗိတွာ၊ အမျက်ထွက်၍။ ဝါသဘတ္တိယာယစ၊
ဝါသဘတ္တိယအား လည်းကောင်း။ ပုတ္တဿစ၊ သားဖြစ်သော ဝိဇ္ဇာသုတ္တံ
အားလည်းကောင်း။ ဒိန္နပရိဟာရံ၊ ပေးကမ်းချီးမြှင့်ပြီးသော အလုံးအရင်း
ကျေးရွာကို။ အစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ရပ်သိမ်းဖျက်ဆီး၍။ ဒါသဒါသိဟိ၊ ကျွန်
ယောက်ျား၊ ကျွန်မိန်းမတို့ဖြင့်။ လဒ္ဓဗ္ဗ မတ္တမေဝ၊ ရအပ်သော ဥစ္စာမျှကိုသာ
လျှင်။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။

တတော၊ တို့နောင်မှ။ ကတိပါဟစ္စယေန၊ နှစ်ရက်သုံးရက် လွန်သဖြင့်။
သတ္တာ၊ တုရားသခင်သည်။ ရညော၊ ကောသလမင်း၏။ နိဝေသနံ၊
နန်းတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွ၍။ ပညတ္တာသနေ၊ ခင်းထားအပ်သော နေရာ၌။
နိသိဒိ၊ နေတော်မူ၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ ဝန္တိတွာ၊
ရှိခိုး၍။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမ္ဘာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဉာတကေဟိ၊
ဆွေတော်မျိုးကော်တို့သည်။ ဒါသိမိတာ၊ ကျွန်မသွီးကို။ မဟံ၊ အား။ ဒိန္နာ-
ကိရ၊ ပေးကုန်ခဲ့သကတ်။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ သပုတ္တဿ၊
သားဝိဇ္ဇာသုတ္တံနှင့်တကွဖြစ်သော။ အဿာ၊ ထိုဝါသဘတ္တိယသော မင်းသွီး
အား။ ပရိဟာရံ၊ ပေးပြီး အလုံးအရင်းကျေးရွာကို။ အစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ရပ်သိမ်း
ဖျက်ဆီး၍။ ဒါသဒါသိဟိ၊ ကျွန်ယောက်ျား၊ ကျွန်မိန်းမတို့နှင့် တကွ။
လဒ္ဓဗ္ဗ မတ္တမေဝ၊ ရအပ်သောဥစ္စာမျှကိုလျှင်။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ ဣတိ-
အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္တာ၊ တုရားသခင်သည်။ မဟာရာဇ၊ မြတ်
သော မင်းကြီး။ သာကိယေဟိ၊ သကီဝင်မင်းတို့သည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်
မလျှောက်ပတ်သည်ကို။ ကတံ၊ ပြုတိ၏။ ဝါ-ကတံ၊ ပြုခြင်းကား။ အယုတ္တံ၊
မထိုက်။ ဒဒန္တဟိနာမ၊ ပေးကမ်းဆက်သသောသူတို့ မည်သည်ကား။
သမာနဇာတိကာ၊ တူမျှသော ဇာတ်ရှိသောသူကို။ ဒါတဗ္ဗာ၊ ပေးအပ်သည်။

အထ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။
 တံပန၊ ထိုအကြောင်းကိုလျှင်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ ဝါသတတ္ထိယာ၊
 သည်။ ရာဇမိတာ၊ မဟာနာမ်မင်းကြီးသွီးတည်း။ ခတ္တိဟရညော၊ ခတ္တိယ
 မည်သော သင်မင်းကြီး၏။ ဂေဟေ၊ နန်းတော်၌။ အဘိသေကံ၊ အဘိသိက်
 သွန်းခြင်းကို။ လတိ၊ ရ၏။ ဝိဋ္ဌဋ္ဌ၊ တောပိ၊ ဝိဋ္ဌဋ္ဌ၊ တမင်းသားသည်လည်း။
 ခတ္တိယရာဇာနမေဝ၊ ခတ္တိယမည်သော မင်းကြီးကိုလျှင်။ ပဋိစ္စ၊ ဤ။ ဇာတော၊
 ဖွားမြင်၏။ မာတုဂေါတ္တံ နာမ၊ အမိအနွယ်အမျိုး မည်သည်ကို။ ကိ-
 ကရိဿတိ၊ အဘယ်ပြုအံ့နည်း။ ဝိတုဂေါတ္တမေဝ၊ အဘအမျိုးအနွယ်သည်
 သာလျှင်။ ပမာဏံ၊ ပမာဏတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ပေါရာဏက-
 ပဏ္ဍိတာ၊ ရှေးပညာရှိတို့သည်။ ဒလိဒ္ဓိတ္ထိယာ၊ ဆင်းရဲလှသော မိန်းမ ဖြစ်
 သော။ ကဋ္ဌဟာရိကာယ၊ ထင်းခွေမ စင်လျက်လည်း။ အဂ္ဂမဟေသိဋ္ဌာနံ၊
 မိဖုရားကြီးအရာကို။ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏။ တဿာ၊ ထိုဆင်းရဲမ၏လည်း။
 ကုစ္ဆိမိ၊ ဝမ်း၌။ ဇာတကုမာရော၊ ဖွားသောမင်းသားသည်။ ခွါဒသ ယောဇနိ-
 ကာယ ဗာရာဏသီယံ၊ တဆယ့်နှစ်ယူဇနာ ကျယ်ဝန်းသော ဗာရာဏသီ
 ပြည်၌။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ကဋ္ဌဝါဟန ရာဇာနာမ၊
 ကဋ္ဌဝါဟနမင်းမည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကဋ္ဌဟာရိ-
 ဇာတတံ၊ ဇာတ်ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဓမ္မ
 ကလံ၊ တရားစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဝိတုဂေါတ္တမေဝ၊ အဘ အမျိုး
 အနွယ်သည်သာလျှင်။ ပမာဏံကိရ၊ အတိုင်းအရှည် ဖြစ်သတတ်။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဗိုသိတွာ၊ နှစ်သက်၍။ ဝါသတတ္ထိယာယစ၊ ဝါသတတ္ထိယာ
 အား ၎င်း။ ပုတ္တဿစ၊ သားဝိဋ္ဌဋ္ဌ၊ သားအား ၎င်း။ ပကတိပရိဟာရမေဝ၊
 ပေးတော်မူမြဲဖြစ်သော အလုံးအရင်း ကျေးရွာကိုလျှင်။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။

ဗန္ဓုလသေနာပတိဿပိ၊ ဗန္ဓုလစစ်သူကြီးအားလည်း။ ကုသိနာရာယံ-
 ခေါ၊ ကုသိနာရံပြည်၌လျှင်။ မလ္လိကာယ၊ မလ္လိကာမိဖုရား၏။ မိတာ၊ သွီး
 ဖြစ်သော။ မလ္လိကာနာမ၊ မလ္လိကာအမည်ရှိသော။ တရိယာ၊ မယားသည်။
 အဟောသိ၊ ၏။ သာပိ၊ ထိုမလ္လိကာသည်လည်း။ ဒိဗ္ဗရတ္တံ၊ ကြာမြင့်စွာသော
 ကာလဝတ်လုံး။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ န ဝိဇာဟိ၊ မဖွား။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊
 ထိုမလ္လိကာကို။ ဗန္ဓုလော၊ ဗန္ဓုလစစ်သူကြီးသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကုလ-
 စရမေဝ၊ မိဘအိမ်သို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆာဟိတိ၊ သွားလေလော့ဟု။ ဥယျော-
 ဇေသိ၊ ထိုက်တွန်း၏။ သာ၊ ထိုမလ္လိကာသည်။ သတ္ထာရံ၊ တုရားသခင်ကို။

ဒိသ္ဗာဝ၊ ဖူးမြင်၍သာလျှင်။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း
 လျက်။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သို့။ ပဝိသိတော၊ ဝင်၍။
 တတာဂတံ၊ ကို။ ဝန္တိတော၊ ၍။ ဌိတော၊ တည်သည်ရှိသော်။ ကဟံ၊ အဘယ်
 အရပ်သို့။ ဂစ္ဆသိ၊ သွားမည်နည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ မေးတော်မူသည်
 ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာမိကော၊ လင်သည်။ မံ၊ ကို။ ကုလဃရံ၊
 မိဘအိမ်သို့။ ပေသေတိ၊ စေလွှတ်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ကိ-
 ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့် စေလွှတ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူသည်
 ရှိသော်။ ဝဉ္စော၊ မြို့သည်။ အပုတ္တိကာ၊ သားမရှိသည်။ အသ္မိကိရ၊ ဖြစ်ခဲ့
 သတတ်။ ဣတိ၊ ဤအကြောင်းကြောင့် စေလွှတ်ပါ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ စေလွှတ်
 သည်ပင် ဖြစ်သော်လည်း။ ဂမနကိစ္စံ၊ သွားလိုခြင်းကိစ္စသည်။ ယဒိနတ္ထိ၊
 အကယ်၍ အလိုမရှိသည်ဖြစ်အံ့။ နိဝတ္တဿ၊ ငုံ့လင့်ဦးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ သာ၊ ထိုမလ္လိကာသည်။ တုဠမာနဿာ၊ ဝမ်းမြောက်
 ဝမ်းသာ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိလျက်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ ဝန္တိတော၊
 ရှိခိုး၍။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္တော၊ ပြန်လာ၍။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။
 နိဝတ္တဿ၊ ပြန်ခဲ့သနည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ မေးမြန်းကြသည်ရှိသော်။
 ဒသဗလေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဝတ္တိတံ၊ ပြန်စေသည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဗန္ဓုလော၊ ဗန္ဓုလစစ်သူကြီးသည်။ ဒိဃဒဿိနာ၊
 အရှည်ကိုမြင်လေ့ရှိသော ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ ကာရဏံ၊ သားဖွားမြင်ရအံ့
 သော အကြောင်းကို။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်တော်မူသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊
 ဤသို့ဆို၍။ သမ္ပဒိန္တိ၊ ဝန်ခံ၏။ သာ၊ ထိုမလ္လိကာသည်။ န စိရဿေဝ၊ မကြာ
 မြင့်မီလျှင်။ ဂစ္ဆံ၊ ကိုယ်ဝန်ကို။ ပဋိလဘိတော၊ ရ၍။ ဥပ္ပန္နဒေါဟဠော၊ ဖြစ်သော
 ချင်ခြင်းရှိသောကြောင့်။ မေဝါအား။ ဒေါဟဠော၊ ချင်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နော၊
 ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ ဒေါဟဠော၊ ချင်ခြင်းကား။
 ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးသည်ရှိသော်။ ဝေသာလိနဂရေ၊
 ဝေသာလီပြည်၌။ ဂဏရာဇကုလာနံ၊ မင်းမျိုးအပေါင်းတို့၏။ (သကျလိန္တဝိ
 ရာဇကုလာနံလည်း ရှိ၏။ ‘သင်္ကဝိတမင်းမျိုး လိန္တဝိမင်းမျိုးတို့၏’ ပေး။) ။
 အဘိသေက မင်္ဂလပေါက္ခရဏိံ၊ အဘိသိက်သွန်းရာ မင်္ဂလာရှိသော ရေကန်
 သို့။ ဩတရိတော၊ ဆင်း၍။ နှတော၊ ရေချိုး၍။ ပါနိယံ၊ ရေကို။ သာမိ၊ အရှင်
 စစ်ကဲမင်း။ ပါတုကာမာ၊ သောက်လိုသည်။ အမှီ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဆိုလတ်သော်။ ဗန္ဓုလော၊ ဗန္ဓုလစစ်သူကြီးသည်။ သာမူတိ၊ ကောင်း၏ဟု။
 ဝတော၊ ဆို၍။ သဟဿ ထာမဓနံ၊ ပိုလ်ချိန် တထောင်ရှိသော လေးကို။
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တံ၊ ထိုမလ္လိကာကို။ ရထံ၊ ရထားထက်သို့။ အာရောပေတွာ၊

တင်၍။ သာဝတ္ထိတော၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ တွက်၍။ ရထံ၊ ရထားကို။ ပါဇန္တော၊ နှင်သည်ရှိသော်။ မဟာလိ၊ မဟာလိ အမည်ရှိသော။ လိစ္ဆဝိနော၊ လိစ္ဆဝိမင်းသည်။ ဗိန္ဒုဒ္ဓါရေန၊ ဖွင့်၍ဝေးသော တံခါးဖြင့်။ ဝေသာလိ၊ ဝေသာလိပြည်ထို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။ မဟာလိ လိစ္ဆဝိနောစ၊ မဟာလိ လိစ္ဆဝိမင်း၏လည်း။ ဒွါရသမိပေဇေ၊ တံခါးအနီး၌ သာလျှင်။ နိဝေသနံ၊ အိပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုမဟာလိ မင်းသည်။ ရထဿ၊ ရထား၏။ ဥပ္ပာရေ၊ တံခါးခုံ၌။ ပဋိဇာတသဒ္ဓံ၊ ထိခိုက်သံကို။ ထုတွာ၊ ကြား၍လျှင်။ ဧသော၊ ဤအသံကား။ ဗန္ဓုလဿ၊ ဗန္ဓုလစစ်သူကြီး၏။ ရထသဒ္ဓေါ၊ ရထားသံတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိသဖြင့်။ အဇ္ဇေ၊ ယနေ့။ လိစ္ဆဝိနံ၊ ထိုအား။ ဘယံ၊ တေးသည်။ ဥပ္ပဗ္ဗိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။

ပေါက္ခရဏိယာ၊ ရေနန်၏။ အန္တောစ၊ အတွင်း၌၎င်း။ ဗဟိစ၊ အပ၌၎င်း။ အာရက္ခာ၊ အစောင့်အရှောက် ထားကုန်သော သူတို့သည်။ ဗလဝတိ၊ အားကြီး ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ လောဟဇာလံ၊ သံကွန်ရက်ကို။ ပတ္ထဋံ၊ ဖုံးအုပ်အပ်၏။ သကုဏာနံပိ၊ ငှက်တို့၏လည်း။ ဩကာသော၊ ဝင်ရာအပေါက်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဗန္ဓုလသေနာပတိပန၊ ဗန္ဓုလစစ်သူကြီးသည်ကား။ ရထာ၊ ရထားမှ။ ဩတရိတွာ၊ ဆင်း၍။ အာရက္ခကေ မနုဿ၊ အစောင့် ထားသောသူတို့ကို။ ခဂ္ဂေန၊ သန်လျက်ဖြင့်။ ပဟရန္တော၊ ပုတ်ခတ်လျက်။ ပလာပေတွာ၊ ပြေးစေ၍။ လောဟဇာလံ၊ သံကွန်ရက်ကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။ အန္တောပေါက္ခရဏိယံ၊ ရေနန်တွင်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ပင်၍။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ ပါယေတွာ၊ သောက်စေ၍။ သယံပိ၊ မိမိသည်လည်း။ နှတွာ၊ ရေချိုး၍။ ပုန၊ တစ်သန်။ တံ၊ ထိုမလ္လိကာကို။ ရထံ၊ ရထားသို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ နဂရာ၊ ပြည်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ တွက်၍။ အာဂတ မဂ္ဂေနဝ၊ လာသော ခရီးဖြင့်သာလျှင်။ ပါယာသိ၊ သွားလေ၏။ တေအာရက္ခမနုဿ၊ ထိုအစောင့်အရှောက် ထားကုန်သော သူတို့သည်။ လိစ္ဆဝိရာဇနံ၊ လိစ္ဆဝိမင်းတို့အား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက် ကုန်၏။ လိစ္ဆဝိရာဇာနော၊ လိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်။ ကုဇ္ဈိတွာ၊ အမျက်ထွက်၍။ ပဉ္စရတသတာနိ၊ ရထားငါးရာတို့ကို။ အာရုဗ္ဗ၊ တက်စီး၍။ ဗန္ဓုလဉ္စ၊ ဗန္ဓုလစစ်သူကြီးကိုလည်းကောင်း။ မလ္လိကဉ္စ၊ မလ္လိကာကိုလည်းကောင်း။ ဂဏှိဿာမ၊ ဘမ်းကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ နိက္ခမိသု၊ တွက်ကုန်၏။ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ မဟာလိဿ၊ မဟာလိအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားတုန်၏။ မဟာလိ၊ မဟာလိသည်။ မာဂမိတ္ထ၊ မလိုက်ကုန်လင့်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သော၊

ထိုဗန္ဓုလစစ်သူကြီးသည်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဝေ၊ သင်တို့ကို။
 စာတေဿတိ၊ သတ်လတ္တံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤ။ တေဝိ၊ ထိုလိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်
 လည်း။ မယံ၊ ထိုသည်။ ဝမိဿာမ၊ လိုက်ကုန်အံ့။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့သာလျှင်။
 ဝဒိံသု၊ ကုန်၏။ ဧတနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီကား။ တဿ ရထစက္ကဿ၊
 ထိုရထား လည်းဘီးစက်၏။ ယာဝနာဘိတော၊ ပုံတောင်း တိုင်အောင်။
 ပထဝီ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌဋ္ဌာနံ၊ ဝင်ရာအရပ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ နိဝတ္တေယျာထ၊
 ပြန်လေကုန်ရာ၏။ တတော၊ ထိုအရပ်မှ။ အနိဝတ္တေန္တာ၊ မပြန်ကုန်သည်
 ရှိသော်။ ပုရတော၊ ရွှေမှ။ အသနိသဒ္ဓိဝိယ၊ မိုးကြိုးသံကဲ့သို့။ သုဏိဿထ၊
 ကြားကုန်လတ္တံ့။ တမ္ဘာဌာနာ၊ ထိုအသံကိုကြားရာအရပ်မှ။ နိဝတ္တေယျာထ၊
 ပြန်ခဲ့ကုန်လေဘူး။ တတော၊ ထိုအရပ်မှ။ အနိဝတ္တေန္တာ၊ မပြန်ခဲ့ကုန်သည်
 ရှိသော်။ တမ္ဘာကံ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့၏။ ရထဓုရေသု၊ ရထားလည်းဦးတို့၌။
 ဆိဒ္ဓံ၊ အပေါက်ကို။ ပဿိဿထ၊ မြင်ကုန်လတ္တံ့။ တမ္ဘာ ဌာနာ၊ ထိုအရပ်မှ။
 နိဝတ္တေယျာထ၊ ပြန်ကုန်လေဘူး။ တတော၊ ထိုအရပ်မှ။ အနိဝတ္တေန္တာ၊ မပြန်
 ကုန်မူ၍။ ပုရတော၊ ရွှေသို့။ မာဝမိတ္ထ၊ မလိုက်ကုန်လေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မဟာလိမင်းဆို၏။ ဧတ၊ ထိုလိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်။ တဿ၊ ထိုမဟာလိ၏။
 ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ အနိဝတ္တေတွာ၊ မပြန်ကုန်မူ၍။ တံ၊ ထိုဗန္ဓုလစစ်သူကြီး
 ကို။ အနုဗန္ဓိ'သုယေဝ၊ လိုက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ မလ္လိကာ၊ မလ္လိကာ
 မင်းသွီးသည်။ တံ၊ ထိုလိုက်သာသောသူကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ သာမိ၊ အရှင်သား။
 ရထာ၊ ရထားတို့သည်။ ပညာယန္တိ၊ ထင်မြင်ကုန်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့
 ဆို၏။ ဧတနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီကား။ ဧကဿေဝ ရထဿ၊ တခုသော
 ရထား၏လျှင်။ ပညာယနကာလေ၊ ထင်မြင်သော အခါ၌။ ဓံ၊ ငါ့ကို။
 အာရောစေယျာသိ၊ ကြားလေဘူး။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုမလ္လိကာ
 သည်။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ သဗ္ဗေရထာ၊ အလုံးစုံသော ရထားတို့သည်။
 ဧကောဝိယ၊ တစီးတည်းကဲ့သို့။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပညာယိံသု၊ ထင်ကုန်၏။
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သာမိ၊ အရှင်မင်းသား။ ဧကဿေဝ ရထသီသံ၊ တခုတည်း
 သော ရထားဦးသည်လျှင်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။
 ဗန္ဓုသော၊ ဗန္ဓုလ စစ်သူကြီးသည်။ ဧတနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီကား။ ဣမာ-
 ရသ္မိ'ယော၊ ဤရထားကြီးတို့ကို။ ဝဏ္ဏာဟိ၊ ဆွဲလေဘူး။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။
 တဿ၊ ထိုမလ္လိကာအား။ ရသ္မိယော၊ ရထားကြီးတို့ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။
 ရထေ၊ ရထား၌။ ဌိတောဝ၊ ထိုင်လျက်လျှင်။ ဓနံ၊ လေးကို။ အာရောပေသိ၊
 တင်၏။ ရထစက္ကံ၊ ရထား လည်းဘီးသည်။ ယာဝနာဘိတော၊ အချက်
 ပုံတောင်းတိုင်အောင်။ ပထဝီ၊ မြေသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။

လိန္တဝိနော၊ လိန္တဝိမင်းတို့သည်။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်ကို။ ဒိသ္မာပိ၊ မြင်၍
 လည်း။ နနိဝတ္တိံ သု၊ မပြန်ကုန်။ ဣတရော၊ ဗန္ဓုလစစ်သူကြီးသည်။ ထောကံ၊
 အတန်ငယ်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဇိယံ၊ လေးညှို့ကို။ ပေါထေသိ၊ ဖြန်း၏။
 အသနိသဇ္ဈေဂိယ၊ မိုးကြိုးသံကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ ထိုလိန္တဝိ
 မင်းတို့သည်။ တတောပိ၊ ထိုအရပ်မှလည်း။ နနိဝတ္တိံ သု၊ မပြန်ကုန်။
 အနုဗန္ဓန္တာ၊ အစဉ်အတိုင်းလိုက်ကုန်လျက်။ ဂစ္ဆန္တေ၊ သွားကုန်သည်သာ
 လျှင်တည်း။ ဗန္ဓုလော၊ ဗန္ဓုလစစ်သူကြီးသည်။ ရထေ၊ ရထား၌။ ဌိတကောဝ၊
 နေလျက်လျှင်။ ကေသရံ၊ မြားတစင်းကို။ ခိပိ၊ ဝစ်၏။ သော၊ ထိုမြားသည်။
 ပဉ္စန္ဒံ၊ ရထားတန်၊ ရထားငါးရာတို့၏။ ရထသိသံ၊ ရထားဦးကို။ ဆိဗ္ဗကတွာ၊
 ဖေါက်တွင်းသည်ကိုပြု၍။ ဝဉ္စရာဇသတန်၊ ငါးရာသောမင်းတို့၏။ ပရိက္ခာရ-
 ဗန္ဓနဌာနေ၊ အရံအဘားဖြစ်သော ချပ်မိန်ညှို့တို့ ဝတ်ဆင်သော အရပ်၌။
 ဝိနိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထုတ်ချင်းတွင်း၍။ ပထဝိံ၊ မြေသို့။ ပါရိသိ၊ ဝင်လေ၏။ ဟေ၊
 ထိုလိန္တဝိမင်းတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပဝိဇ္ဇဘာဝံ၊ ထုတ်ချင်းတွင်းသည်၏
 အဖြစ်ကို။ အဇာနိတွာ၊ မသိမူ၍။ ရေ၊ အချင်းတို့။ တိဋ္ဌ၊ ရပ်ဦးလော့။ ရေ-
 အချင်းတို့။ တိဋ္ဌ၊ ငုံဦးနေဦးလော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တာ၊ ဆိုကုန်လျက်။ အနုဗန္ဓိံ ထု-
 ယေဝ၊ အစဉ်အတိုင်း လိုက်ကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ ဗန္ဓုလော၊ ဗန္ဓုလ
 စစ်သူကြီးသည်။ ရထံ၊ ရထားကို။ ဌပေတွာ၊ ထားခဲ့၍။ (ပါဇေတွာလည်း
 ရှိ၏။ နှင်၍ပေး။) တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ မတကာ၊ သူသေတို့ချည်းတည်း။
 မတကေဟိ၊ သူသေတို့နှင့်။ သဗ္ဗိံ၊ တကွ။ မယံ၊ ငါ့အား။ ယဉ္စိနာမ၊ စစ်တိုး
 ခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ မတတာနာမ၊ သူသေ
 တို့ မည်သည်ကား။ အမှာကံ၊ ငါတို့နှင့်။ သဒိသာ၊ တူကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊
 မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီကား။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
 သော။ ပုရိမပစ္ဆိမပရိက္ခာရံ၊ ရှေ့နောက်ဖြစ်သောကိုယ်၌ဆင်သော ချပ်မိန်ညှို့
 စသော တန်းဆာကို။ မောစေထာတိ၊ ချွတ်စေကုန်လော့ဟု။ တေ၊ ထိုလိန္တဝိ
 မင်းသားတို့ကို။ မောစယိံ သု၊ ချွတ်စေကုန်၏။ သော၊ ထို တန်းဆာသည်။
 မုတ္တမက္ကေယေဝ၊ ကိုယ်မှချွတ်ကာမျှတည်းလျှင်။ မရိတွာ၊ သေ၍။ ပတိတော၊
 လည်း၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တေ၊ ထိုလိန္တဝိ
 မင်းသားတို့ကို။ တုမှေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ ဝေရူပိ၊ ဤသို့ သတော
 ရှိကုန်၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဃရာနိ၊ အိမ်တို့သို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ သံဝိဓာ-
 တဗ္ဗံ၊ စီရင်အပ်သော အမှုကို။ သံဝိဓဟိတွာ၊ စီရင်အပ်ပြီး၍။ ပုတ္တဒါရံ၊
 သား၊ မယားကို။ အနုသာသေတွာ၊ ဆုံးမ၍။ သန္ဓာဟံ၊ ချပ်မိန်ညှို့-စသော
 တန်းဆာကို။ မောစေထ၊ ချွတ်လေကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။

တေ၊ ထိုလိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်။ တထာ၊ ထိုဆိုတိုင်း။ ကထွာ၊ ဤ။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသောသူတို့သည်လည်း။ ဇိဝိတက္ခယံ၊ အသက်၏ကုန်ခြင်းသို့။ ဝတ္ထု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဗန္ဓုလောပိ၊ ဗန္ဓုလစစ်သူကြီးသည်လည်း။ မလ္လိကံ၊ မလ္လိကာမင်းသွီးကို။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ အာနေသိ၊ ဆောင်၏။ သာ၊ ထိုမလ္လိကာမင်းသွီးသည်။ သောဠသက္ကတ္တံ၊ တဆယ့်ခြောက်ကြိမ်။ ယမကောယမကော၊ အစုံအစုံ ဖြစ်ကုန်သော။ ပုတ္တေ၊ သားတို့ကို။ ဝိဇာယိ၊ ဖွား၏။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသော သားတို့ သည်လည်း။ သူရာ၊ ရဲရင့် ကုန်သည်။ ထာမသမ္ပန္နာ၊ အားနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗသိပ္ပာနံ၊ အလုံးစုံသော အတတ်ပညာတို့၏။ နိပ္ပတ္တိံ၊ ပြီးခြင်းသို့။ ပါပုဏိံ၊ သူရောက်ကုန်၏။ ဧကေကဿ၊ တယောက် တယောက်၏။ ပုရိသ သဟဿပရိဝါရော၊ အခြံအရံ ပရိသတ် တထောင်ရှိသည်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်၏။ ဝိတရာ၊ အတစစ်သူကြီးနှင့်။ သဗ္ဗိံ၊ တက္က။ ရာဇနိဝေသနံ၊ မင်းစံရာနန်းတော်သို့။ ဝန္တန္တေဟိ၊ သွားခြင်းတို့ဖြင့်။ တေဟေဝ၊ ထိုသူတို့နှင့် သာလျှင်၊ ရာဇဝံ၊ မင်းယင်ပြင်သည်။ ပရိပူရိ၊ ပြည့်၏။

≡ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဝိနိစ္ဆယေ၊ တရားတင်းကုပ်၌။ ကုဋ္ဌနုပရာဇိတာ၊ စဉ်းလဲစဉ်းစားပြု၍ စီရင် ခြင်းကြောင့် ရှုံးကုန်သော။ မနဿာ၊ လူတို့သည်။ အာဝန္တန္တံ၊ လာသော။ ဗန္ဓုလံ၊ ဗန္ဓုလ စစ်သူကြီးကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ မဟာဝိရဝံ၊ သည်းစွာသောဝိမြည်တမ်းခြင်းကို။ ဝိရဝန္တော၊ ဝိမြည်တမ်းကုန်လျက်။ ဝိနိစ္ဆယ အမစ္စာနံ၊ တရားစီရင် ဆုံးဖြတ် ကုန်သော အမတ်တို့၏။ ကုဋ္ဌနုကာရဏံ၊ စဉ်းလဲစဉ်းစားပြု၍ စီရင်ကြောင်းကို။ တဿ၊ ထိုဗန္ဓုလအား။ အာရောစေထံ၊ ကြားကုန်၏။ သော၊ ထို ဗန္ဓုလသည်။ ဝိနိစ္ဆယံ၊ တရားတင်းကုပ်သို့။ ဝန္တော၊ ဤ။ တံအနံ၊ ထိုတရား ဆင်သော အကြောင်းကို။ ဝိစာရေတွာ၊ စိစစ်မေးမြန်း၍။ သာမိကမေဝ၊ ဥစ္စာရှင်ကို သာလျှင်။ သာမိကံ၊ ဥစ္စာသခင်ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ မဟာသဗ္ဗေန၊ သည်းစွာသော အသံဖြင့်။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီး ပေးခြင်းကို။ ပဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဣဒံ၊ ဤအသံသည်။ ကိံ၊ အတယ်ကြောင့် ဖြစ်သော အသံနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးတော်မူခြင်းကြောင့်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ တုသိတွာ၊ နှစ်သက်၍။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေအမစ္စေ၊ ထိုအမတ်တို့ကို။ ဟာပေတွာ၊ တရားသူကြီးအရာမှ နုတ်၍။ ဗန္ဓုလသေဝ၊ ဗန္ဓုလ အားသာလျှင်။ ဝိနိစ္ဆယံ၊ တရားသူကြီး အရာကို။ နိယျာဒေသိ၊

ဆောက်နှင်း၏။ သော၊ ထိုဗန္ဓုလ စစ်သူကြီးသည်။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှ စ၍။ သမ္မာ၊ မှန်ကန်ဖြောင့်မတ်စွာ။ ဝိနိစ္ဆယိ၊ ဆုံးဖြတ်စီရင်၏။ တတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တေ ပေါရာဏက ဝိနိစ္ဆယိကာ၊ ထို တရားသူကြီး ဟောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်။ ကိဉ္စိ လဉ္စ၊ တစုံတခုသောတန်ဆိုး လက်ဆောင်ကို။ အလတန္တာ၊ မရကုန်သည်ရှိသော်။ အပ္ပလာဘာ၊ နည်း သော လာဘ်သပ်ပကံ ရှိကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဗန္ဓုလော၊ ဗန္ဓုလ စစ်သူကြီးသည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ပတ္တေဟိ၊ တောင့်တ၏။ ရာဇကုလေ၊ မင်းမျိုးတို့ကို။ ပရိဘိန္ဒိ၊ ထု၊ ဖျက်ဆီးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ တင်လျှောက်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တေသံ၊ ထိုအမတ်ဟောင်းတို့၏။ ကထံ၊ ကို။ သဒ္ဓဟိတ္တာ၊ ယုံကြည် ၍။ (ဂဟေတွာ၊ လည်း ရှိ၏။ ယု၍၊ ပေး။) စိတ္တံ၊ စိတ်တော်ကို။ နိဂ္ဂဟေတုံ၊ သိမ်းယူခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ဣမသ္မိံ၊ ဤဗန္ဓုလ စစ်သူကြီးကို။ ဣဓေဝ၊ ဤအရပ်၌ပင်လျှင်။ ဃာတိယမာနေ၊ သက်ချေသည် ရှိသော်။ မေ၊ အား။ ဂရဟာ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ အောက်မေ့ လျက်။ ပုန၊ တတန်။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ ပယုတ္တပုရိသေထိ၊ ရန်သူဖြစ်သော ကျွန်ယောက်ျားတို့ကို။ ပစ္စန္တံ၊ ပစ္စန္တရစ်ကို။ ပဟာရာပေတွာ၊ လုယက်ဖျက်ဆီး စေ၍။ ဗန္ဓုလံ၊ ဗန္ဓုလစစ်သူကြီးကို။ ပတ္တောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ ပစ္စန္တော၊ ပစ္စန္တရစ်သည်။ ကုပ္ပိတောကိရ၊ ဖျက်ဆီးလုယက်သတတ်။ တဝ၊ ၍။ ပုတ္တေဟိ၊ သားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ စောရေ၊ ခိုးသူ တို့ကို။ ဂဏှာဟိ၊ ဘမ်းယူချေလေဘု။ ဣတိ၊ သို့။ ပဟိကိ၊ စေလွှတ်တော်မူ၏။ ဝဟိဏေတွာ၊ ၍။ ဧတ္ထေဝ၊ ဤအရပ်၌ပင်လျှင်။ အဿ၊ ထိုဗန္ဓုလစစ်သူကြီး ၍။ ဇ္ဇတ္ထိံသာယ ပုတ္တေဟိ၊ သုံးကျိပ် နှစ်ယောက်သော သားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။ အာဟရတ၊ ဆောင်ချေ ကုန်လေဘု။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလျက်။ တေဟိ၊ ထိုဗန္ဓုလ စစ်သူကြီး တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အညေပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သမတ္တေပိ၊ ထိုစစ်သိုးခြင်း၌ ရဲစွမ်းသတ္တိရှိကုန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မဟာယောဝေ၊ သူရဲကြီးတို့ကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်တော်မူ၏။ တသ္မိံ၊ ထိုဗန္ဓုလစစ်သူကြီး သည်။ ပစ္စန္တံ၊ ပစ္စန္တရစ်သို့။ ဂစ္ဆန္တေယေဝ၊ သွားသည်ရှိသော် သာလျှင်။ သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီးသည်။ အာဂစ္ဆတိကိရ၊ လာခဲ့သတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြောက်ရွံ့ကုန်လျက်။ ပယုတ္တ စောရာ၊ စစ်ပြိုင်ခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်သော ခိုးသူ တို့သည်။ ပလာယိံ၊ ပြေးလေကုန်၏။ သော၊ ထိုဗန္ဓုလ စစ်သူကြီးသည်။ တံပဒေသံ၊ ထိုအရပ်ကို။ အာဝါသာပေတွာ၊ နေရာပြု၍၊ သဏ္ဌပေတွာ၊ ငြိမ်ဝပ်စေ၍။ နိဝတ္ထိံ၊ ပြန်ခဲ့၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နဂရတော၊ နေပြည်တော်မှ။ အဝိဒူရေ ဌာနေ၊ မနီး
 မဝေးသောအရပ်၌။ တေ ယောဓာ၊ ထိုစစ်သူကြီးတို့သည်။ အထ၊ ထိုဗန္ဓုလ
 စစ်သူကြီး၏။ ပုတ္တေဟိ၊ သားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။
 ဆိန္ဒိံ၊ သု၊ ဖြတ်ကုန်၏။ ထံ ဒိဝသံ၊ ထိုနေ၌။ မလ္လိကာယ၊ မလ္လိကာသည်။ ပဉ္စတိ-
 တိက္ခသတေဟိ၊ ငါးရာသောရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဒွေအဂ္ဂသာဝကော၊
 နှစ်ပါးသော အဂ္ဂသာဝကတို့ကို။ နိမန္တိတော၊ ဆွမ်းဘိတ်အပ်ကုန်သည်။
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အထာ၊ ထိုမလ္လိကာမင်းသွီး၏။
 ပုဗ္ဗဇဏ္ဍဝေ၊ နံနက်အခါ၌သာလျှင်။ တေ-ပုတ္တေဟိ၊ သင့်သားတို့နှင့်။ တနည်း
 ကား-တေ၊ သင်၏။ ပုတ္တေဟိ၊ သားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သာမိကဿ၊ လင်
 ၏။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္ဒိန္တိ၊ ဖြတ်လေပြီဟု။ ပဏ္ဍံ၊ တမ္ပည်းကို။
 အာဟရိတွာ၊ ဆောင်ယူခဲ့၍။ အေဝံ၊ ပေးကုန်၏။ သာ၊ ထိုမလ္လိကာမင်းသွီး
 သည်။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ တဿစ၊ တစုံ
 တယောက်သောသူအား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခွန်းသောစကားကို။ အဝတွာ၊ မဆို
 မူ၍။ ပဏ္ဍံ၊ တမ္ပည်းကို။ ဥစ္ဆင်္ဂေ၊ ရင်ခွင်၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ထုပ်၍။ ဘိက္ခု-
 သံဃမေဝ၊ ရဟန်းသံဃာကိုသာလျှင်။ ပရိဝိသိ၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၏။ အထ၊
 ထိုအခါ၌။ အထာ၊ ထိုမလ္လိကာ၏။ ပရိစာရိကာယော၊ အလုပ်အကျွေး
 ကျန်မတို့သည်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒတွာ၊ လှူ၍။
 သပ္ပိစာဋိံ၊ ထောပတ်အိုးကို။ အာဟရန္တိယော၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်သည်ရှိသော်။
 တေရာနံ၊ မထေရ်တို့၏။ ပုရတော၊ မှ။ သပ္ပိ စာဋိ၊ ထောပတ် အိုးတို့သည်။
 ဘိန္ဒိံ၊ သု၊ ကွဲကုန်၏။ ဓမ္မသေနာပတိ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ တေဒနဓမ္မော၊
 ကွဲပြုပျက်စီးတတ်သော သဘောသည်။ ဘိန္ဒတိ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏။
 နစိန္တေတဗ္ဗံ၊ မကြံအပ်။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သာ၊ ထိုမလ္လိကာ
 မင်းသွီးသည်။ ဥစ္ဆင်္ဂေတော၊ ရင်ခွင်မှ။ ပဏ္ဍံ၊ တမ္ပည်းကို။ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍။
 ဒုတ္တိံသာယ၊ ပုတ္တေဟိ၊ သုံးကျိပ်နှစ်ယောက်သော သားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
 ပိတု၊ အဘ၏။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္ဒိန္တိ၊ ဖြတ်လေပြီဟု။ မေ၊ အား။
 ဣမံပဏ္ဍံ၊ ဤတမ္ပည်းကို။ အာဟရိံသု ဆောင်ခဲ့ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒံ၊
 ဤအကြောင်းကို။ သုတွာပိ၊ ကြား၍လည်း။ နစိန္တေမိ၊ မကြံ။ သပ္ပိစာဋိယာ၊
 ထောပတ်အိုးသည်။ ဘိန္ဒာယ၊ ကွဲရာ၌။ ကိံ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ တန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။ စိန္တယိဿာမိ၊ ကြံရအံ့နည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။
 ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ အနိမိတ္တ-
 မနံ၊ အကြောင်းကင်းသောစိတ်ကို။ ဉာတံ၊ သိပြီ။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်
 မူ၍။ မစ္စာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်း

သည်။ နတ်ိဋ္ဌတိ၊ မတည်။ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့စသော စကားတို့ကို။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ဓမ္မံကို။ ဒေသေတွာ၊ ဟောပြီး၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ အဂမာယိ၊ ကြွတော်မူ၏။ သာပိ၊ ထိုမလ္လိကာသည်လည်း။ ဇုတ္တိံသ သုဏိသာယော၊ သုံးကျိပ်နှစ်ယောက်သော ချွေးမတို့ကို။ ပတ္တောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ သာမိကာ၊ လင်တို့သည်။ နိရပရာဓာ၊ အပြစ်မရှိကုန်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပုရိမကမ္မဖလံ၊ ရှေးဘဝ၌ ပြုခဲ့ဘူးသော ကံ၏ အကျိုးကို။ လဘိံသု၊ ရကုန်၏။ တုမှေ၊ တို့သည်။ မာသောစယိတ္ထ၊ မစိုးရိမ်ကုန်လင့်။ မာပရိဒေဝိတ္ထ၊ မငိုကြွေးကုန်လင့်။ ရညော၊ မင်း၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ မနောပဒေါသံ၊ ပြစ်မှားခြင်း အမျက်ထွက်ခြင်းကို။ မာကရိတ္ထ၊ မပြုလင့်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩဝဒိ၊ ဆုံးမ၏။

ရညော၊ မင်း၏။ စရပုရိသာ၊ သူလျှိုထားသော တမန် ယောက်ျားတို့သည်။ တံကထံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဂန္တု၊ သွား၍။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ နိဇ္ဈေသဘာဝံ၊ အပြစ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ရညော၊ မင်းအား။ ကထယိံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သံဝေဂပ္ပတ္တော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်လျက်။ တဿာ၊ ထိုမလ္လိကာ၏။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္တု၊ သွား၍။ မလ္လိကဉ္စ၊ မလ္လိကာကို လည်းကောင်း။ သုဏိသာယောစ၊ ချွေးမတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဓမ္မာပေတွာ၊ ကန်တော့၍။ မလ္လိကာယ၊ မလ္လိကာအား။ ဝရံ၊ ဆုကို။ အဒါယိ၊ ပေး၏။ သာ၊ ထိုမလ္လိကာသည်။ မေဝါအား။ ဂတိတာ၊ ယူအပ်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ + တသ္မိံဂေဟေ၊ ထိုအိမ်၌။ တေသံ၊ ထိုသား လင်တို့၏။ မတကဘတ္တံ၊ သူသေတို့အားရည်၍ လှူသော ဆွမ်းကို။ ဒတွာ၊ လှူ၍။ နတွာ၊ ရေချိုးပြီး၍။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ တုမှဟိ၊ ရှင်မင်းကြီးတို့သည်။ မယံ၊ အား။ ဝရော၊ ဆုကို။ ဒိန္နော၊ ပေးအပ်၏။ မဟ္တဉ္စ၊ အားလည်း။ အညေန၊ တပီးဆုဖြင့်။ အတ္တော၊ အလိုရှိသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဇုတ္တိံသာယ သုဏိသာနံ၊ သုံးကျိပ်နှစ်ယောက်သော ချွေးမတို့အားလည်းကောင်း။ မမဉ္စ၊ အားလည်းကောင်း။ ကုလသရဂမနံ၊ မိဘအိမ်သို့ ပြန်သွားရခြင်းကို။ အနုဇာနာထ၊ ခွင့်ပြုတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ၏။ ရာဇာ၊ ကောသလ မင်းကြီးသည်။ သမ္ပဒိန္တိ၊ ဝန်ခံ၏။ သာ၊ ထိုမလ္လိကာသည်။ ဇုတ္တိံသ သုဏိသာယော၊ သုံးကျိပ်နှစ်ယောက်သော ချွေးမတို့ကို။ သကာနိ ကုလာနိ၊ မိမိတို့ မိဘအိမ်

တို့သို့။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ သယံပိ၊ မိမိသည်လည်း။ ကုသိနာရာနဂရေ၊ ကုသိ
နာရံပြည်၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကုလဗာရံ၊ မိတအိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။

ရာဇာပိ၊ ကောသလမင်းသည်လည်း။ ဗန္ဓုလသေနာပတိနော၊ ဗန္ဓုလ
စစ်သူကြီး၏။ ဘာဂိနေယျဿ၊ တူဖြစ်သော။ ဒိဗ္ဗကာရာယနဿနာမ၊ ဒိဗ္ဗ
ကာရာယနမည်သော သူအား။ သေနာပတိဌာနံ၊ စစ်သူကြီးအရာကို။ အဒါသိ၊
ပေး၏။ သောပန၊ ထိုစစ်သူကြီးသည်ကား။ မေ၊ ဝါ၏။ မာတုလော၊ ဦးရီးကို။
ဣမိနာ၊ ဤမင်းသည်။ မာရိတောတိ၊ သတ်လေ၏ဟု။ ရညော၊ မင်းအား။ ဩကာသံ၊
အခွင့်ကို။ ဝဇေသန္တော၊ ရှာလျက်။ ဝိစရတိ၊ သွားလာ လှည့်ပတ်၏။ ရာဇာ၊
မင်းသည်။ နိရပရာဓဿ၊ အပြစ်မရှိသော။ ဗန္ဓုလဿ၊ ဗန္ဓုလစစ်သူကြီးအား။
မာရိတ ကာလတော၊ သတ်သောတာလမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ဝိပုဋ္ဌိသာရိ၊ နှလုံး
မသာယာရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ စိတ္တဿာဒံ၊ စိတ်၏သက်သာရာကို။ နလဘတိ၊
မရ။ ရဇ္ဇသုခဉ္စ၊ နန်းစည်းစိမ်ကိုလည်း။ နာနုဘောတိ၊ ခံစားတော်မမူ။ တဒါ၊
ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ သဏ္ဍာနံ၊ သာကီဝင်မင်းသားတို့၏။
ဇနပဒ ပရမနာမ နိဂမနံ၊ ဇနပုဒ်ထို့တွင် မြတ်သော နိဂုံမည်သည်ကို။ (ဝေဠုဗန္ဓု
နာမ နိဂမံ-ဟု ပါဠိအချို့ရှိ၏။ ဝေဠုဗန္ဓုမည်သော နိဂုံကို ပေး။) ဥပနိဿာယ၊
မှီ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်။ တတ္ထ၊ ထိုဘုရား
ရှိရာသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အာရာမတော၊ အာရာမကျောင်းမှ။ အဝိဇ္ဇရေ၊ မနီးမဝေး
သောအရပ်၌။ ခန္ဓာဝါရံ၊ သစ်တပ်မြို့၌။ နိဝါသေတွာ၊ နေ၍။ မန္တန၊ နည်းသော။
ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံဖြင့်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဝန္တိဿာမိတိ၊ ရှိခိုးအံ့
ဟူ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပဉ္စရာဇကကုမသဏ္ဍာနိ၊ မင်းမြှောက်
တန်းဆာ ဝါးပါးတို့ကို။ ဒိဗ္ဗကာရာယနဿ၊ ဒိဗ္ဗကာရာယန မည်သော စစ်သူ
ကြီးအား။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ ကေကောဝ၊ တယောက်အထီးတည်း သာလျှင်။
ဂန္ဓကုဋိံ၊ ဂန္ဓကုဋိသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။ သဗ္ဗံ၊ အသုံးစုံကို။ ဓမ္မစေတိယသုတ္တ-
နိယာမေနေဝ၊ ဓမ္မစေတိယသုတ်၌ လာသောနည်းဖြင့် သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
ထိအပ်၏။ တသ္မိံ၊ ထို ကောသလမင်းသည်။ ဂန္ဓကုဋိံ၊ ဂန္ဓကုဋိသို့။ ပဝိဋ္ဌေ၊
ဝင်သည်ရှိသော်။ ဒိဗ္ဗကာရာယနော၊ ဒိဗ္ဗကာရာယန မည်သော စစ်သူကြီး
သည်။ တာနိ ပဉ္စရာဇကကုမသဏ္ဍာနိ၊ ထိုမင်းမြှောက်တန်းဆာ ဝါးပါးတို့ကို။
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပိဋကံ၊ ပိဋကံကို။ ရာဇာနံကတွာ၊ မင်းပြုစေ၍။ ရညော၊
ကောသလမင်းအား။ ဧကံအသံ၊ မြင်းတစ်စီးကိုလည်းကောင်း။ ဥပဌာနကာရိကံ၊
ခြေရင်း အလုပ်အကျွေး ဖြစ်သော။ ကေဉ္စ မာတုဂါမံ၊ မိဖုရားတပါး ကိုလည်း
ကောင်း။ ဌပေတွာ၊ ထားခဲ့၍။ နိဝဇ္ဇေတွာ၊ ပြန်လည်ခဲ့၍။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိ
ပြည်သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်လေ၏။

ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားရှင်နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ ကွ။ ပိယကထံ၊ ချစ်ကွယ်သောမေတ္တာစကားကို။ ကထေတွာ၊ ပြောဟော၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ နိက္ခန္ဓော၊ ထွက်ခဲ့သည်ရှိသော်။ သေနံ၊ စစ်သည်အပေါင်းကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်။ တံ မာတုဂါမံ၊ ထိုမိဖုရားကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ တံ ပဝတ္တိ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘာဝိနေယျံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ရှင်ဖြစ်သော တူ အဇာတသတ်ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဝိဋ္ဌေ၊ တံ၊ ဝိဋ္ဌေ၊ တကို။ ဂဟေဿာမိတိ၊ တမ်းယူအံ့ဟု။ ရာဇဂဟနဂရံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဝိကာလေ၊ အခါမဟုတ်သည်၌။ ဇ္ဈါရေသု၊ တံခါးတို့ကို။ ဝိဒဟိတေသု၊ ဝိတ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ နဂရံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ပထွာ၊ ရောက်၍။ ဧကိဿာ သာလာယ၊ တဆောင်သော စရင်၌။ နိပ္ပဇ္ဈိတွာ၊ အိပ်၍။ ဝါတာတပေဟိ၊ လေ နေပူတို့ဖြင့်။ ကိလန္တော၊ ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍။ ရတ္တိတာဂေ၊ ည၌အသို့၌။ တတ္ထေဝ၊ ထိုစရင်၌သာလျှင်။ ကာလမကာယိ၊ နတ်ရွာလားတော်မူ၏။ ရတ္တိယာ၊ ည၌သည်။ ဝိတာတာယ၊ လင်းသည်ရှိသော်။ ဒေဝကောသလနရိန္ဒ၊ ကောသလမင်းကြီး။ အနာထော၊ ကိုးကွယ်ရာမဲ့သည်။ ဇာတောယိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိပုလပန္နိယာ၊ ဝိကြွေးမြည်တမ်းသော။ တဿာ ဣတ္ထိယာ၊ ထိုမိဖုရား၏။ သဒ္ဓိ၊ အသံကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ရညော၊ မင်းအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သော၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်ရှင် အဇာတသတ်မင်းကြီးသည်။ မာတုလဿ၊ ဦးရီးကောသလမင်းအား။ မဟန္တန၊ များစွာသော။ သတ္တုရေန၊ ပူဇော်ခြင်းဖြင့်။ (ပရိဝါရေနလည်း ရှိ၏။ အခြံအရံဖြင့်၊ ပေး။) သရိရကိစ္စံ၊ သဂြိုဟ်ခြင်းကိစ္စကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။

ဝိဋ္ဌေ၊ သောပိ၊ ဝိဋ္ဌေ၊ တသည်လည်း။ ရဇံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ ပဋိလတိတွာ၊ ၍။ တံဝေရံ၊ ထိုခရီးကဖွဲ့ပြီးသော ရန်ငြိုးကို။ သရိတွာ၊ အောက်မေ့၍။ သဗ္ဗေသာကိယေ၊ အလုံးစုံသော သာကိဝင်မင်းတို့ကို။ မာရေဿာမိ၊ သတ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံပြီးသော်။ မဟတိယာ၊ သေနာယ၊ များစွာသော စစ်သည်ဗိုလ်ပါပြီ။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ပစ္စ၊ သ ကာလေ၊ မိုးသောက်ယ အခါ၌။ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည် ရှိသော်။ ဉာတိသဗ္ဗံ၊ ဆွေတော် မျိုးတော်အပေါင်း၏။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးအံ့သည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ ဉာတိယာ၊ ဆွေတော်မျိုးတော် အပေါင်းအား။ သင်္ဂဟံ၊ သဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိတိ၊ သင့်၏ဟု။ စိန္တေတွာ၊ ကြံတော်မူ၍။ ပုဗ္ဗဏှသမယေ၊ နံနက်အခါ၌။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလှူငှါ။ စရိတွာ၊ ကြွသွားတော်မူ၍။ ဝိဏ္ဏပဂါတပဋိက္ကန္တော၊

ဆွမ်းခံရွာမှပဲပြီးသည်ရှိသော်၊ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋိဉ္စ၊ သီဟသေယျံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ အိပ်ခြင်းနှင့်တူသော ကိန်းစက်တော်မူခြင်းကို။ ကပ္ပေတွာ၊ ပြု၍။ သာယန္တသမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်လမ်းခရီးဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ ကြွသွားတော်မူ၍။ ကမိလဝတ္ထုဿ၊ ပြည်၏။ သာမန္တေ၊ အနီးဖြစ်သော။ ကဗရန္တာယေ၊ နေပြောက်ကျားသော အရိပ်ရှိသော။ ဧကသ္မိ ရုက္ခမူလေ၊ တခုသော သစ်ပင်ရင်း၌။ နိသီဒိ၊ နေတော်မူ၏။ တတော၊ ထိုသစ်ပင်မှ။ ဝိဇ္ဇနုတ္တဿ၊ ဝိဇ္ဇနုတ္တမင်း၏။ ရဇ္ဇသီမာယ၊ ပြည်အပိုင်းအခြား၌။ မဟန္တေ၊ ကြီးစွာသော။ သန္တန္တာယေ၊ အေးသော အရိပ်ရှိသော။ နိဂြောဓော၊ ပညောင်ပင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဝိဇ္ဇနုတ္တော၊ ဝိဇ္ဇနုတ္တမင်းသည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဝေရူပါယ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဥဏှဝေလာယ၊ ပူပြင်းအိုက်လောင်သောအခါ၌။ ကဗရန္တာယေ၊ နေပြောက်ထိုးသော။ ဣမသ္မိ ရုက္ခမူလေ၊ ဤသစ်ပင်ရင်း၌။ နိသီဒေ၊ နေတော်မူသနည်း။ သန္တန္တာယေ၊ ငြိမ်းချမ်းသာယာသော အရိပ်ရှိသော။ ဧကသ္မိ နိဂြောဓမူလေ၊ ထိုပညောင်ပင်ရင်း၌။ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား။ နိသီဒေ၊ နေတော်မူပါလော့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့လျှောက်၍။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ မဟာတု၊ ထိုသို့နေပြောက်ထိုးသည်ပင်ဖြစ်စေ။ ဉာတကာနံ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏။ သာယာနာမ၊ အရိပ်မည်သည်ကား။ သီဟလာ၊ ချမ်းအေးကုန်၏။ ဣတိဝတ္ထေ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဉာတကာနံ၊ ဆွေတော် မျိုးတော်တို့ကို။ ရုက္ခနတ္ထာယ၊ စောင့်ရှောက်တော်မူခြင်းငှါ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ အာဂတော၊ ကြွတော်မူလာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ နိဝတ္ထိတွာ၊ ပြန်၍။ လာဝတ္ထိမေဝ၊ သို့သာလျှင်။ ပစ္စာဂမိ၊ ပြန်လေ၏။ သတ္ထာပိ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်ပြန်၍။ ဇေတဝနမေဝ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့သာလျှင်။ ဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏။

ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သာကိယာနံ၊ သာကိဝင်မင်းတို့၏။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ သရိတွာ၊ အောက်မေ့၍။ ဒုတိယံပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ ပဿိတွာ၊ ဖူးမြင်၍။ ပုန၊ တဖန်။ နိဝတ္ထိ၊ ပြန်လာ၏။ တတိယဝါရေ၊ သုံးကြိမ်မြောက်သောအခါ၌။ နိက္ခမိတွာ၊ ၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌လျှင်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ ပဿိတွာ၊ ဖူးမြင်၍။ ပုန၊ တဖန်။ နိဝတ္ထိ၊ ပြန်လာ၏။ စတုတ္ထဝါရေပန၊ လေးကြိမ်မြောက်သော အခါ၌ကား။ တသ္မိ၊ ထိုဝိဇ္ဇနုတ္တသည်။ နိက္ခန္တေ၊ ထွက်သည်ရှိသော်

သတ္တဝါ သုရားရှင်သည်။ သာကိယာနံ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေး
မကောင်းမှုကံကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ တေသံ၊ ထိုသာကီဝင်မင်းတို့၏။
ကေဒိဝသံ၊ ဌာနဒိယံ၊ မြစ်၌၊ ဝိသပက္ခိပန ဝါပကမ္မဿ၊ အဆိပ်ကို ခတ်ခဲ့ဘူးသော
မကောင်းမှုကံ၏။ အပဋိဗာတိယဘာဝံ၊ မမြစ်မတား နိုင်သည်၏ အဖြစ်ကို။
ဥတွာ၊ သိ၍။ စတုတ္ထဝါရေ၊ လေးကြိမ် မြှောက်သော အခါ၌။ နဂမာယိ၊
ကြွတော်မူ။ ဝိဋ္ဌဋ္ဌာတော၊ ဝိဋ္ဌဋ္ဌာတမင်းသည်။ သာကိယေ၊ သာကီဝင်မင်းတို့
ကို။ ဃာတေဿာမိတိ၊ သတ်အံ့ဟူ၍။ မဟန္တေန ဗလကာယေန၊ များစွာသော
ရဲမက်မိုက်ပါအပေါင်းဖြင့်။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရားသဗ္ဗညု၏။
ညံတတာပန၊ ဆွေတော်မျိုးတော် တို့သည်တား။ အသတ္တ ဃာတကာနာမ၊
လက်နက်ကိုင်စွဲလျက်သတ်သောမည်သည်မရှိကုန်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ မရန္တာပိ၊
သေကုန်သော်လည်း။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ န ဝေါရော-
ပေန္တိ၊ မချကုန်။ တေ၊ ထို သာကီဝင်မင်းတို့သည်။ စိန္တယိံ သု၊ ကြံကြကုန်၏။
မယံ၊ ငါတို့သည်။ သုသိက္ခိတဟတ္ထာ၊ ကောင်းစွာသင်အပ်သော လေးအတတ်
စသည်ကို လက်စွဲခြင်းရှိကုန်၏။ ကတူပါသနာ၊ ဆင်ယင်အပ်သော ချပ်မိန့်ညို
ရှိကုန်၏။ မဟိဿာသာ၊ မြတ်သော ဆိတ်ချိုလေး အစရှိသည်တို့ကို အစိုးရ
ကုန်သော သူတို့တည်း။ အဓမ္မဟိ၊ ငါတို့သည်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဇီဝိတာ၊
အသက်မှ။ ဝေါရောပေတုံ၊ ချခြင်းငှါ။ န ခေါပန သတ္တဝါ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။
ဇုတိ၊ ဤသို့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကမ္မံ၊ တတ်သောအမှုကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြည့်
၍။ ပလ္လာပေဿာမ၊ ပြေးစေကုန်အံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ကြံကုန်၏။ တေ၊ ထိုသာကီဝင်
မင်းတို့သည်။ ကတသန္နာဟာ၊ ဆင်ယင်အပ်သော ချပ်မိန့်ညိုရှိလျက်။ နိက္ခမိတွာ၊
၍။ ယုဒ္ဓံ၊ စစ်သိုးခြင်းငှါ။ အာရတိံ သု၊ အားဟုတ်ကုန်၏။ တေဟိ၊ ထို သာကီဝင်
မင်းတို့သည်။ ခိတ္တာသရာ၊ ပစ်အပ်သောမြားတို့သည်။ ဝိဋ္ဌဋ္ဌာတဿ၊ ဝိဋ္ဌဋ္ဌာတ၏။
ပုရိသာနံ၊ မင်းချင်း ယောက်ျားတို့၏။ အန္တရန္တရေန၊ အကြား အကြားဖြင့်။
ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဖလကန္တရ ကဏ္ဍဆိဒ္ဓန္တရာဗိဟိ၊ ကာကြား၊ နားပေါက်ကြား
စသည်တို့မှ။ နိက္ခမန္တိ၊ ထွက်ကုန်၏။ ဝိဋ္ဌဋ္ဌာတော၊ ဝိဋ္ဌဋ္ဌာတသည်။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။
သဏေ၊ အချင်းတို့။ သာကိယာ၊ သာကီဝင် မင်းတို့သည်။ အသတ္တ ဃာတကာမှ၊
လက်နက် စွဲကိုင်လျက် မသတ်အပ်သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိနန၊
ကုန်၏မဟုတ်လော။ အထစပန၊ ထိုသို့ဆိုလျက်လည်း။ မေ၊ ၏။ ပုရိသေ၊ အချင်း
ယောက်ျားတို့ကို။ နာသေန္တိ၊ ဖျက်ဆီးကုန်၏။ ဇုတိအာယ၊ ဤသို့ဆို၏။

အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုဝိဋ္ဌဋ္ဌာတကို။ ဧကောပုရိသော၊ ယောက်ျားတယောက်သည်။
အာဟ၊ ဆို၏။ သာမိ၊ အရှင်မင်းကြီး၏။ အဘယ်သို့ဆိုဘိသနည်း။ နိဝတ္တေတွာ၊

ပြန်လည်၍၊ ဩလောကေဟိ၊ ကြည့်ဦးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ သာကီယာ၊ သာကီဝင်မင်းတို့သည်။ ဓမ၊ ငါ၏။ ပုရိသေ၊ အချင်းယောက်ျားတို့ကို။ နာသေန္တိ၊ ဖျက်ဆီးကုန်၏။ တုမ္ဘာကံ၊ တို့၏။ ဧကော ပုရိသော၊ ယောက်ျားတယောက်သည်မျှလည်း။ မတော၊ သေခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တဏှေ၊ အချင်းတို့။ ဣဗံ၊ တိုက်တွန်း၏။ ဂဏှာပေထ၊ ဘမ်းဆီးကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂဏှာပေန္တော၊ ဘမ်းယူစေသည်ရှိသော်။ ဧကဿပိ၊ တယောက်သောသူ၏လည်း။ ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းကို။ နပသိ၊ မမြင်။ သော၊ ထိုဝိဇ္ဇာသုတ္တံသည်။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်လည်၍။ တဏှေ၊ အချင်းတို့။ ယေယေပန၊ အကြင်အကြင် သူတို့သည်ကား။ သာကီယမ္ဘာတိ၊ သာကီဝင်မင်းတို့ဟူ၍။ တဏန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောသူတို့ကို။ မာရေထ၊ သတ်လေကုန်လော့။ ဓမ၊ ငါ၏။ ဝိတာမဟဿ၊ အသိုးဖြစ်သော။ မဟာနာမ သတ္တဿဝန၊ မဟာနာမမင်းကြီး၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဌိတာနံ၊ နေကုန်သောသူတို့၏။ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို။ ဧထေ၊ ချမ်းသာပေးကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာကီယာ၊ သာကီဝင် မင်းတို့သည်။ ဂဟေတဗ္ဗ ဂဟဏံ၊ ယူအပ်သောအရာ၌ ယူခြင်းကို။ အပဿန္တာ၊ မမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဧတဓ္စေ၊ အချို့သော သာကီဝင်မင်းတို့သည်။ တိဏံ၊ မြက်ကို။ ခုံသိတွာ၊ ကိုက်၍။ အဋ္ဌံသု၊ နေကုန်၏။ ဧတဓ္စေ၊ အချို့သော သာကီဝင် မင်းတို့သည်။ နဉ္စံ၊ ကျူကို။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲငင်၍။ အဋ္ဌံသု၊ နေကုန်၏။ တုမ္ဘေ၊ သင်တို့သည် သာကီယာ၊ သာကီဝင် မင်းတို့လော၊ နော၊ မဟုတ်ကုန်သလော။ ဣတိပုန္တိ၊ ဤသို့မေး၏။ တေပန၊ ထိုသာကီဝင်မင်းတို့သည်ကား။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ မရန္တာပိ၊ သေကုန်သော်လည်း။ မုသာဝါဒံ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို။ န တဏန္တိ၊ မဆိုကုန်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တိဏံ၊ မြက်ကို။ ခုံသိတွာ၊ ကိုက်၍။ ဌိတာ၊ နေကုန်သော သူတို့သည်။ နော၊ ငါတို့သည်။ သကျတိဏန္တိ၊ သကျတိဏ ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ နဉ္စံ၊ ကျူကို။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲငင်၍။ ဌိတာ၊ နေသော သူတို့သည်။ နော၊ ငါတို့သည်။ သကျနဉ္စာတိ၊ သကျနဉ္စယူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဣတိ ဤသို့။ ယေစ၊ အကြင်သာကီဝင်မင်းသည်တို့လည်း။ မဟာနာမဿ၊ မဟာနာမမင်းကြီး၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဌိတာ၊ နေကုန်၏။ တေစ၊ ထိုသာကီဝင်မင်းတို့သည်လည်း။ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို။ ထာသိသု၊ ရကုန်၏။ တေသု၊ ထို သာကီဝင်မင်းသားတို့တွင်။ တိဏံ၊ မြက်ကို။ ခုံသိတွာ၊ ကိုက်၍။ ဌိတာ၊ နေကုန်သော သာကီဝင်မင်းတို့သည်။ တိဏသသာကီယာနာမ၊ တိဏသသာကီယမည်ကုန်သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ နဉ္စံ၊ ကျူကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ဘိ၍။ ဌိတာ၊ နေကုန်သော သာကီဝင်မင်းတို့သည်။ နဉ္စသသာကီယာနာမ၊ နဉ္စသသာကီယ မည်ကုန်သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိဇ္ဇာသော၊ ဝိဇ္ဇာသုတ္တံသည်။

အဝသေသေ၊ ကြွင်းကုန်သော။ ဒီရပါယကေပိ ဒါရကေ၊ နိ.စိ. သူငယ်တို့ကို လည်း။ အဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ မလွှတ်မူ၍။ ဃာတာပေန္တော၊ သတ်စေလျက်။ လောဟိ-
တံ၊ သွေးကို။ နဒိပဝတ္တေတွာ၊ မြစ်ရေအယဉ်ကဲ့သို့ တွေ့တွေ စီးစေလျက်။
ဘေသံ၊ ထိုသာကီဝင်မင်းတို့၏။ ဂလလောဟိတေန၊ လည်ချောင်းသွေးဖြင့်။
ဖလကံ၊ မိမိနေရာအင်းပျဉ်ကို။ ခောဝါပေသိ၊ ဆေးစေ၏။ ဝေ၊ ဤသို့သတ်လျက်။
သာကီယဝံသော၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးကို။ ဝိဋ္ဌဋ္ဌ၊ တေန၊ ဝိဋ္ဌဋ္ဌ၊ တမင်းသားသည်။
ဥပ္ပန္နိန္ဒော၊ ဖြတ်၏။

သော၊ ထိုဝိဋ္ဌဋ္ဌ၊ တသည်။ မဟာနာမသတ္တံ၊ မဟာနာမ် အမည်ရှိသော
သာကီဝင်မင်းကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ဆောင်ယူခဲ့၍။ နိဝတ္တော၊ ပြန်လာသည်
ရှိသော်။ ပါတရာသ ဝေလာယ၊ နံနက်စာ စားချိန်အခါ၌။ ပါတရာသံ၊
ထမင်းနံနက်စာကို။ ကရိဿာမိတိ၊ စားအံ့ယူ၍။ ကေသ္မိဌာနေ၊ တခုသော
အရပ်၌။ ဩတရိတွာ၊ သက်၍။ ဥပနိတေ၊ ဆောင်ခဲ့သော။ တောဇနေ၊ တောဇဉ်
တို့ကို။ ဧတတောဝ၊ တကွနက်လျှင်။ ဘုဉ္ဇိဿာမိတိ၊ စားအံ့ယူ၍။ အယျကံ၊
အဘိုးဖြစ်သော မဟာနာမ်မင်းကြီးကို။ ပတ္တောသာပေတိ၊ ခေါ်စေ၏။ ခတ္တိယာ-
ပန၊ သာကီဝင်မင်းတို့သည်ကား။ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို။ စဇန္တာပိ၊ စွန့်ရကုန်သော်
လည်း။ ဒါသိပုတ္တေဟိ၊ ကျွန်မ သားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နဘုဉ္ဇန္တိ၊ မစားကုန်။
တသ္မာ၊ တို့ကြောင့်။ မဟာနာမော၊ မဟာနာမ်မင်းကြီးသည်။ ကေသရံ၊ အိုင်တခု
ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ တာတာ၊ ငါ့မြေး။ ကိလိဋ္ဌဂတ္တော၊ ညစ်နွမ်းသော
ကိုယ်ရှိသည်။ အပ္ပိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ နှာယိဿာမိ၊ ရေချိုးအံ့၊ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။
အယျက၊ အဘိုးရှင်။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ နှာယထ၊ ရေချိုးတော် မူကုန်လော့။
ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထိုမဟာနာမ်မင်းကြီးသည်။ အယံ၊ ဤဝိဋ္ဌဋ္ဌ၊ တ
သည်။ ကေတော၊ တကွနက်။ အဘုဉ္ဇန္တိ၊ မစားသည် ရှိသော်။ ဓံ၊ ငါ့ကို။
ဃာတေဿတိ၊ သတ်လတ္တံ့။ သယမေဝ၊ အလိုလိုလျှင်။ မတံ၊ သေခြင်းသည်။
မေ၊ ငါ့အား။ သေယျောတိ၊ ဖြတ်၏ဟု။ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို။ မုဉ္ဇိတွာ၊ ဖြေ၍။
အဂ္ဂေ၊ အဖျား၌။ ဂဏ္ဍိံ၊ အထုံးကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ကေသေသု၊ ဆံတို့၌။
ဝါဒဂုံဌကေ၊ ခြေမတို့ကို။ ပဝေသေတွာ၊ သွင်း၍။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ နိမုဇ္ဈိ၊
ငုပ်၏။ တဿ၊ ထိုမဟာနာမ်မင်းကြီး၏။ ဂုဏတေဇေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး အာနုသော်
ဖြင့်။ နာဂဘဝနံ၊ နဂါးပြည်သည်။ ဥဏှာကာရံ၊ ပူသောအခြင်းအရာကို။ ဒသေသိ၊
ပြ၏။ နာဂရာဇော၊ နဂါးမင်းသည်။ ကိနုခေါတိ၊ အကြောင်း တယ်သို့ရှိသနည်း
ဟု။ ဥပဓာရေန္တော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဥတွာ၊
သိ၍။ တဿ၊ ထိုမဟာနာမ် မင်းကြီး၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ အာဂန္တော၊ လာ၍။

တံ၊ ထိုမဟာနာမ်မင်းကြီးကို။ အတ္တနော၊ နာမ်။ ဖဏေ၊ ပါးယူဉ်း၌။ နိသီဒါပေတွာ၊
 နေစေ၍။ နာဂဘဝနံ၊ နဂါးပြည်သို့။ ပဝေသေသိ၊ ဝင်စေ၏။ သော၊ ထို
 မဟာနာမ်မင်းကြီးသည်။ ဣဒဿဝဿာနိ၊ တဆယ့်နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ တတ္ထေဝ၊
 ထိုနဂါးပြည်၌ သာလျှင်။ ဝသိ၊ နေတော်မူ၏။ ဝိဇ္ဇာသုတ္တံ၊ ဝိဇ္ဇာသုတ္တံသည်
 လည်း။ မယံ၊ ဝါ၏။ အယျကော၊ သိုးတော်မင်းကြီးသည်။ ဣဒါနိ၊ ဣဒါနိ။ အာဂမိဿတိ၊
 လာလတ္တံ့။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အာဂမယမာနောဝ၊ ငုံ့လျက်လျှင်။ နိသီဒိ၊ ၏။ တသ္မိံ၊ ထိုမဟာနာမ် မင်းကြီး
 သည်။ အတိစိရာယန္တေ၊ အလွန်ကြာမြင့်သည် ရှိသော်။ သရံ၊ အိုင်၌။ ဝိစိနာ-
 ပေတွာ၊ စူးစမ်းရှာဖွေ၍။ ဒိပါလောကေန၊ ဆီမီးအလင်းဖြင့်။ ပရေသံ၊ သူတပါး
 တို့၏။ ပါဒဝတ္ထန္တရာနိဝိ၊ ခြေကြား၊ ပုဆိုးကြားတို့ကိုလည်း။ ဩလောကေတွာ၊
 ကြည့်၍။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်။ ဂတော၊ သွားသည်။ ဘဝိဿတိတိ၊
 ဖြစ်လတ္တံ့သတည်းဟု။ ပတ္တာမိ၊ ဝဲလေ၏။ သော၊ ထိုဝိဇ္ဇာသုတ္တံသည်။ ရတ္တိတာဂေ၊
 ညဉ့်အချိန်၌။ အစိရဝတိံ၊ အစိရဝတိမြစ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ခန္ဓာဝါရံ၊
 သစ်တပ်၌။ နိဝေသေသိ၊ နေ၏။ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော ရဲမက်မိုလ်ပါတို့သည်။
 အန္တောနဒိယံ၊ မြစ်တွင်း၌။ ဝါလုကာပုလိနေ၊ သဲပြင်စဉ်။ နိပ္ပဇ္ဇိံ၊ အိပ်ကုန်၏။
 ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော သူတို့သည်။ ဗဟိ၊ ထလေ၊ မြစ်အပတ်ဖြစ်သော ကုန်း၌။
 နိပ္ပဇ္ဇိံ၊ အိပ်ကုန်၏။ အန္တောနဒိယံ၊ မြစ်အတွင်း၌။ နိပ္ပဇ္ဇေသုဝိ၊ အိပ်ကုန်သော
 သူတို့တွင်လည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အကတ ပါပကမ္မာ၊ မပြုခဲ့
 ဘူးသော မကောင်းမှုကံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဗဟိ၊ မြစ်ပ၌။ နိပ္ပဇ္ဇေသုဝိ၊ အိပ်ကုန်
 သော သူတို့တွင်လည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးတဝ၌။ ကတပါပကမ္မာ၊ ပြုခဲ့ဘူးသော
 မကောင်းမှုကံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ နိပ္ပန္နဋ္ဌာနေသု၊ အိပ်ရာ
 အရပ်တို့၌။ ကိဝိလ္လိကာ၊ ပိုးပရွက်တို့သည်။ ဥဋ္ဌဟိံ၊ တက်ကုန်၏။ တေ၊ ထို
 သူတို့သည်။ မယံ၊ ၏။ နိပ္ပန္နဋ္ဌာနေ၊ အိပ်ရာအရပ်၌။ ကိဝိလ္လိကာ၊ ပိုးပရွက်ရှိကုန်
 ၏။ မယံ၊ ဝါ၏။ နိပ္ပန္နဋ္ဌာနေ၊ အိပ်ရာအရပ်၌။ ကိဝိလ္လိကာ၊ ပိုးပရွက် ရှိကုန်၏။
 ဣတိ၊ သို့။ ဥဋ္ဌတိတွာ၊ ထ၍။ အကတ ပါပကမ္မာ၊ ရှေးတဝ၌ အကုသိုလ်ကံ
 ကို မပြုသောသူတို့သည်။ ဥတ္တရိတွာ၊ တက်၍။ တလေ၊ ကုန်းအရပ်၌။ နိပ္ပဇ္ဇိံ၊
 အိပ်ကုန်၏။ ကတပါပကမ္မာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိကုန်သောသူတို့သည်။
 ဩဘရိတွာ၊ ဆင်း၍။ ဝါလုကာပုလိနေ၊ သောင်ပြင်သဲစဉ်။ နိပ္ပဇ္ဇိံ၊ အိပ်ကုန်၏။
 တသ္မိံ၊ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ မဟာမေဓော၊ မိုးကြီးသည်။ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ တက်၍။
 စာနဝဿံ၊ တခဲနက်သော မိုးကို။ ဝသိ၊ ရွာ၏။ နဒိယာဩဓော၊ မြစ်ရေအယဉ်
 သည်။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ် အပေါင်းနှင့်။ သဗ္ဗိံ၊ တကွ။
 ဝိဇ္ဇာသုတ္တံ၊ ကို။ သမုဒ္ဒမေဝ၊ သမုဒ္ဒရာသို့သာလျှင်။ ပါပေသိ၊ ရောက်စေ၏။ တတ္ထံ၊

ထိုသမုဒ္ဒရာ၌။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောသူတို့သည်။ မစ္ဆ ကစ္ဆပ တက္ခာ၊ ငါးလိပ်တို့၏ အစာသည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ ပြောဆို၏။ သာကိယာနံ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ အယုတ္တံ၊ မလျှောက်ပတ်၊ ဧဝံနာမ၊ ဤသို့လျှင်။ ကောဇ္ဇေတွာ၊ တောဇ္ဇေတွာ၊ ရိုက်နှက် ရိုက်နှက်၍။ သာကိယာ၊ သာကီဝင်မင်းတို့ကို။ မာရေတဗ္ဗာ၊ သတ်လေအပ်ကုန်၏။ ဧတံ၊ ဤသို့သေရခြင်းသည်။ အနန္တိစ္ဆရိကံ၊ မလျှောက်ပတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ တံကထံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြားတော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေ၊ ဤကိုယ်အဖြစ်၌။ သာကိယာနံ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ ကိဉ္ဇာဝိ- အယုတ္တံ၊ အကယ်၍ကား မလျှောက်ပတ်၏ရှင်။ ပနတထာဝိ၊ သော်လည်း။ ဧတေဟိ၊ ဤသာကီဝင်မင်းသားတို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ ကတကမ္မဿဝသေန၊ ပြုအပ်သောကံ၏ အစွမ်းဖြင့်။ လဗ္ဗံ၊ ရအပ်သော အကျိုးသည်။ ယုတ္တမေဝ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဧတေ၊ ဤသူတို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ကိံပန၊ အဘယ်ကိုလျှင်။ အကံသု၊ ပြုခဲ့ဘူးသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောသူတို့သည်။ ဧကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နဒိယံ၊ မြစ်၌။ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို။ ပက္ခိပိံသု၊ ထည့်ခဲ့ဘူးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ပုန၊ တဘန်။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသတင်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသံ၊ ပြောဟောကုန်၏။ ဝိဇ္ဇု၊ တော၊ ဝိဇ္ဇု၊ ဘသည်။ ဧတ္တကေ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော။ သာကိယေ၊ သာကီဝင်မင်းတို့ကို။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာခဲ့သည်ရှိသော်။ အတ္တနာ၊ မိမိ၏။ မနာရထေ၊ နှလုံးအလိုသည်။ မတ္တကံ၊ အပြီးသို့။ အသမ္ပတ္တေယဝ၊ မရောက်မီသာလျှင်။ ဧတ္တကံ ဇနံ၊ ဤမျှလောက်သော လူအပေါင်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ မဟာသမုဋ္ဌေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌။ မစ္ဆ ကစ္ဆပ တက္ခာ၊ ငါးလိပ်တို့၏ အစာသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်လေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဟောကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားဘဝသည်။ အာဂန္တော၊ ကြွတော်မူလာ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတေဟိ၊ ယခုငါလာခဲ့ဖြစ်သောအခါ၌။ ကာဟကထာယ၊ အဘယ်မည်သောစကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နံ၊ အညီ အညွတ် စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ- ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးဟောမူခြင်းကြောင့်။ ဣမာယနာမာတိ၊ ဤမည်သော စကားပါတည်းဟု။ ပုတ္တေ၊ နားတော် လျှောက်သည် ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့

ဣမေသံ သတ္ထဝါနံ၊ ဤသတ္ထဝါတို့၏။ မနောရထေ၊ နှလုံးအလိုသည်။ မတ္တကံ၊ အပြီးအဆုံးသို့။ အပတ္တေဝေ၊ မရောက်မီလျှင်။ မစ္စုရာဇာ၊ သေမင်းသည်။ သုတ္တံ၊ အိပ်ပျော်သော။ ဂါမံ၊ ရွာသူရွာသား။ အပေါင်းကို။ အဇ္ဈောတ္တရန္တောလွမ်းမိုးတိစီးလျက်။ မဟာမေဃော၊ မိုးကြီးသည်။ ဇိဝိတိန္ဒြိယံ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။ စတုသု အပါယ သမုဒ္ဒေသု၊ အပါယ်လေးပါးတည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာတို့၌။ နိမုဇ္ဇာပေတိ၊ ဂုပ်စေ၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီး၍။ ဣမဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၄၇။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မာလာကာရော၊ ပန်းသည်သည်။ ပုပ္ဖါရာမံ၊ ပန်းအာရာမ်သို့။ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ပစိနန္တော၊ ရွေးချယ်လျက်။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိဇုဝ၊ ရောက်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ပုပ္ဖါနိ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတည်းဟူသော ပန်းတို့ကို။ ပစိနန္တံ၊ ရွေးချယ်သည်ဖြစ်၍။ ဗျာသတ္တ မနသံ၊ ကာမဂုဏ်၌ အလွန်ကပ်ငြိသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပမတ္တံ၊ မေ့လျော့သော။ နရံ၊ လူကို။ မစ္စု၊ သေမင်းသည်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ယထာ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း။ သုတ္တံ၊ အိပ်ပျော်သော။ ဂါမံ၊ ရွာသူအပေါင်းကို။ တနည်းကား-သုတ္တံ၊ အိပ်သော။ ဂါမံ၊ အိပ်ကို။ မဟောဃော၊ ကြီးစွာသော ရေအယဉ်သည်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆတိဇုဝ၊ သွားသကဲ့သို့။ ပမတ္တံ၊ မေ့လျော့သောလူကို။ မစ္စု၊ သေမင်းသည်။ အာဒါယ၊ ယူဆောင်၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဗျာသတ္တ မနသံ နရန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သမ္ပတ္တေဝါ၊ ရောက်အပ်သော ကာမဂုဏ်၌၎င်း။ အသမ္ပတ္တေဝါ၊ မရောက်အပ်သော ကာမဂုဏ်၌၎င်း။ လစ္စမာနသံ၊ ကပ်ငြိသော စိတ်ရှိသော။ နရံ လူကို။ ဣဒံ၊ ဤအဓိပ္ပာယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မာလာကာရော၊ ပန်းသည်သည်။ ပုပ္ဖါရာမံ၊ ပန်းအာရာမ်သို့။ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ပစိနိဿာမိ၊ ရွေးချယ်စိစစ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံလျက်။ တတော၊ ထိုပန်းအာရာမ်မှ။ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ အဂဟေတွာ၊ မဆွတ်မယူမူ၍။ အညမညံဝါ၊ တပါးတပါးလည်း ဖြစ်သော။ ဂစ္ဆံ၊ ပန်းပင်ကို။ ပတ္တေန္တော၊ တောင့်တလျက်။ သကလေ ပုပ္ဖါရာမေ၊ အလုံးစုံသော ပန်းအာရာမ်၌။ မနံ၊ စိတ်ကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ ဣတော-စိတောစ၊ ထိုမှ ဤမှလည်း။ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ပစိနိဿာမိတိ၊ ရွေးချယ်၍ ဆွတ်အံ့ဟူ၍။ တတော၊ ထိုပန်းအာရာမ်မှ။ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ အဂဟေတွာ၊ မဆွတ်မယူမူ၍။ အညတ္ထ၊ တပါးဥယျာဉ်သို့။ မနံ၊ စိတ်ကို။ ပေသေသိ၊ စေ၏။

တမေဝ ဂစ္ဆံ၊ ထိုပန်းချုံကိုလျှင်။ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းကို။ ပစိနန္တော၊ ရွေးချယ်သည်ရှိသော်။

ပမာဒံ၊ မေုလျော့ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိယထာ၊ ရောက်သကဲ့သို့။ ဧဝံမေဝ၊ ဤအတူ
လျှင်။ ကေစော၊ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုပ္ဖါရာမ သဒိသံ၊ ပန်းအာရပ်နှင့်
တူသော။ ပဉ္စကာမဂုဏမဇ္ဈံ၊ ကာမဂုဏငါးပါးအလယ်သို့။ ဩတရိတွာ၊ ဆင်း၍။
မနောရမံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်တွယ်ရှိသော။ ရူပံ၊ အဆင်းကို။ လဘိတွာ၊ ရပြီးသည်
ရှိသော်။ မနောရမာနံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်တွယ် ရှိကုန်သော။ သဒ္ဓ ဂန္ဓ ရသ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗ-
ဓမ္မာနံဝါ၊ သဒ္ဓါရုံ၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ရသာရုံ၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၊ ဓမ္မာရုံတို့တွင်လည်း။ အညတရံ၊
တပါးပါးကို။ ပတ္တေတိ၊ တောင့်တ၏။ တေသုဝါ၊ ထိုငါးပါးသော ကာမဂုဏ်
တို့တွင်လည်း။ အညတရံ၊ တပါးပါးကို။ လဘိတွာ၊ ရပြီး၍။ အညတရံ၊ တပါး
ပါးသော ကာမဂုဏ်ကို။ ပတ္တေတိ၊ တောင့်တ၏။ ရူပမေဝ၊ ရူပါရုံကိုသာလျှင်။
လဘိတွာ၊ ရ၍။ တေသု၊ ထိုအဆင်းတို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးကို။ ပတ္တေတိ၊
တောင့်တ၏။ ရူပမေဝါ၊ ရူပါရုံကိုမူလည်း။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ အညံ၊ တပါးကို။
ပတ္တေန္တော၊ တောင့်တသည်ရှိသော်။ တမေဝ၊ ထိုအဆင်းကိုသာလျှင်။ အသ္မာ-
ဒေတိ၊ သာယာနှစ်သက်၏။ သဒ္ဓါဒိသုဝါ၊ သဒ္ဓါရုံ အစရှိသည် တို့တွင်လည်း။
အညတရံ၊ ကို။ လဘိတွာ၊ ၍။ အညတရံ၊ ကို။ ပတ္တေတိ၊ ၍။ ဂေါ မဟိံ သဒါသိ-
ဒါသ ခေတ္တ ဝတ္ထု ဂါမ နိဂမ ဇနပဒါဒိသုန္နား၊ ကျွန်ုပ်တို့မိန်းမ၊ ကျွန်ုပ်တို့ယောက်ျား
လယ်၊ ယာ၊ ရွာ၊ နိဂုံ ဇနပုဒ်-စသည်တို့၌။ ဧသေဝ နယော၊ တည်း။ ပဗ္ဗဇိတာနံဝါ၊
ရဟန်းတို့ အားလည်း။ ပရိဝေဏ ဝိဟာရပတ္တစိဝရာဒိသု၊ ပရိဝုဏ်၊ ကျောင်း၊
သပိတ်၊ သင်္ကန်းတို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးကို။ ပတ္တေတိ၊ တောင့်တ၏။
ဇုတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဉ္စကာမဂုဏ သင်္ခါတာနိ၊ ကာမဂုဏငါးပါးဟု ဆိုအပ်ကုန်
သော။ ပုပ္ဖါနိဧဝ၊ ပန်းတို့ကိုလျှင်။ ပစိနန္တံ၊ ရွေးချယ်စိစစ်ချက်။ သမ္ပတ္တေဝါ-
ကာမဂုဏေ၊ သမ္ပတ္တဖြစ်သော ကာမဂုဏ်၌၎င်း။ အသမ္ပတ္တေဝါ ကာမဂုဏေ၊
အသမ္ပတ္တဖြစ်သော ကာမဂုဏ်၌ ၎င်း။ ဗျာသတ္တ မနသံ နရံ၊ အလွန် ကပ်ငြိ
တတ်သော စိတ်ရှိသောသူကို။ သုတ္တံ ဂါမန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂါမဿ၊ ရွာသူ
ရွာသားအပေါင်း၏။ ဂေဟဘိတ္တိအဒိနိပန၊ အိမ်နိရံ-စသည်တို့၏ကား။ သုပန-
ဝသေန၊ အိပ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ သုပနိနာမ၊ အိပ်ခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
သတ္တာနိပန၊ သတ္တဝါတို့၏ကား။ သုတ္တံ ပမတ္တတံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်း ဟူသော
မေုလျော့ခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ သုတ္တောနာမ၊ အိပ်ပျော်ခြင်း မည်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုတ္တံ၊ အိပ်ပျော်သော။ ဂါမံ၊ လူအပေါင်းကို။
ဒွေ တိဏိ ယောဇနာနိ၊ နှစ်ယူဇနာ သုံးယူဇနာ တိုင်တိုင်။ အာယတဂန္ထိရော၊
ရှည်လျားသဖြင့် အစောက်လည်း နက်လှသော။ မဟောစော၊ ကြီးစွာသော
ရေအယဉ်သည်။ ဂစ္ဆတိဣဝ၊ စီးသွားသကဲ့သို့။ မစ္စ၊ သေမင်းသည်။ အဒါယ၊
ခေါ်ဝင်၍။ ဂစ္ဆတိ၊ ၍။ သော မဟောစော၊ ထိုကြီးစွာသော ရေအယဉ်သည်။

ဣတ္ထိ ပုရိသ ဂေါ မဟိံသ ကုတ္တုဒ္ဓာဒီသု၊ မိန်းမ၊ ယောက်ျား၊ နွား၊ ကျွဲ၊ ကြက် စသည်တို့တွင်။ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုကို။ အနဝသေသေတွာ မကြွင်းစေမူ၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံဂါမံ၊ ထိုသတ္တဝါအပေါင်းကို။ သမုဒ္ဓံ၊ သမုဒ္ဓရာသို့။ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍။ မစ္ဆ ကစ္ဆပ ဘက္ခံ၊ ငါး၊ လိပ်တို့၏ အစာကို။ ကရောတိယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဗျာသတ္တ မနသံ၊ ကာမဂုဏ် ငါးပါး၌ အလွန်ကပ်ငြိတတ်သော စိတ်ရှိသော။ နရံ၊ သတ္တဝါကို။ မစ္စ၊ သေမင်းသည်။ အာဒါယ၊ ဆွဲငင်၍။ အဿ၊ ထိုသတ္တဝါ၏။ ဇီဝိတိန္ဒြိယံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။ စတုသု အပါယ သမုဒ္ဓေသု၊ အပါယ်လေးပါးတည်းဟူသော သမုဒ္ဓရာတို့၌၊ နိမုဇ္ဇာပေတိ၊ ဝင်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာပရိယောသာနော၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ ။ ဣတိ ပရိသမာပနံ၊ လေးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ပုပ္ဖဝဂ်၌ သုံးခုမြောက်ဖြစ်သော ဝိဋ္ဌဇ္ဈတ ဝတ္ထု ပြီးခြင်းကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ တဟိယံ၊ သော။ ဝိဋ္ဌဇ္ဈတ ဝတ္ထု၊ တည်း။

၄-ပုပ္ဖဝဂ္ဂ၊ ၄-ပတိပူဇိက ကုမာရိ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ ... ဝိဋ္ဌဇ္ဈတ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဟောကြောင်း ဖြစ်သော ပုပ္ဖဂါနိ အစရှိသော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ၌ ပတိပူဇိက ကုမာရိ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဘောဓိ ဆရာသည် ပုပ္ဖဂါနိ ဟောဝါတိ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ပုပ္ဖဂါနိဟောဝါတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ပုပ္ဖဂါနိဟောဝ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ တရားသဗ္ဗညုသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ပတိပူဇိကံနာမ၊ ပရိပူဇိကာ အမည်ရှိသော။ ကုမာရိကံ၊ သတို့သမီးကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။ တာဝတိံသ ဒေဝလောကေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ သမုဠိတံ၊ ဖြစ်၏။

ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ တတ္ထ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ မာလတာရီနာမ၊ မာလတာရီ အမည်ရှိသော။ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်။ အစ္ဆရာသဟဿ ပရိဝုတော၊ နတ်သမီးတထောင်ခြံရံလျက်။ ဥယျာနံ ဥယျာဉ်သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်သေ၏။ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော။ ဒေဝဓီတရော၊ နတ်သမီးတို့သည်။

ရက္ခံ၊ ပန်းပင်သို့။ အာရယျ၊ တက်ကုန်၍။ ပုပ္ဖဂ္ဂိ၊ ပန်းတို့ကို။ ပါတေန္တိ၊ ဆွတ်
 ချွေကုန်၏။ ပဉ္စသတော၊ ငါးရာကုန်သော။ ဒေဝဓိတာ၊ နတ်သွီးတို့သည်။ ပတိ-
 တာနိ၊ ကြွေကျလာကုန်သော။ ပုပ္ဖဂ္ဂိ၊ ပန်းတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဒေဝပုတ္တံ၊
 နတ်သားကို။ အလင်္ကေရာန္တိ၊ နတ်တန်းဆာဆင်ကုန်၏။ တာယ၊ ထိုနတ်သွီးတို့
 တွင်။ ဧကော ဒေဝဓိတာ၊ နတ်သွီးတယောက်သည်။ ရက္ခသာခါယမေဝ၊ သစ်ခက်
 ဌာသလျှင်။ စုတာ၊ သေသည်ရှိသော်။ သရိရံ၊ ကိုယ်အလုံးသည်။ ဒိပသိခါဝိယ၊
 ဆီမီးလျှံကဲ့သို့ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗာယံ၊ ငြိမ်း၏။ သာ၊ ထိုနတ်သွီးသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊
 သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဧကသ္မိံ ကုလဂေဟေ၊ တယောက်သော အမျိုးအိမ်၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊
 ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဇာတကာလေ၊ ဖွားသောအခါ၌။ ဇာတိဿရာ၊
 ဇာတိဿရညဏ်ကိုရသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ မာလတာရိဒေဝပုတ္တဿ၊ မာလတာရိ
 မည်သော နတ်သား၏။ (အချို့ စာ၌ မာလတာရိဒေဝပုတ္တဿ-ဟု ရှိ၏။ 'ပန်းကို
 ဆောင်၍ တန်းဆာဆင်လေ့ရှိသော နတ်သား' ဟု ပေးလေ။ တာရိသဒ္ဓါ၊ ဓာရိ
 သဒ္ဓါတို့ကား အနက်တူ။) သရိယာ၊ မယားသည်။ အဓိတိ၊ ဖြစ်တူး၏ဟု။ အနုဿ-
 ရန္တိ၊ အောက်မေ့လျက်။ ဝုခိမန္တာယ၊ ကြီးရင့်သော အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။
 ဂန္ဓမာလာဒိဟိ၊ နံသာပန်း စသည်တို့ဖြင့်။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
 သာမိကဿ၊ လင်ဖြစ်သော နတ်သား၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ အဘိနိဗ္ဗတ္တတု၊ တဘန်
 ဖြစ်စေသည်။။ ဣတိ၊ သို့။ ပတ္တေသိ၊ တောင့်တ၏။ သာ၊ ထိုသတို့သွီးသည်။
 သောဠာသဝဿကာလေ၊ တဆယ့်ခြောက်နှစ်ရှိသောအခါ၌။ ပရကုလံ၊ လင်ရှိရာ
 အိမ်သို့။ ဂတာပိ၊ လိုက်ရသော်လည်း။ သလာကတတ္ထ ပက္ခိကတတ္ထ ဝဿာ-
 ဝါယိကာဒိနိ၊ စာရေးတံဆွမ်း၊ လဆန်းပက္ခ၊ လဆုတ်ပက္ခ၌ လှူအပ်သော ဆွမ်း၊
 ဝါဆို သင်္ကန်း-စသည်တို့ကို။ ဒတွာ၊ ၍။ အယံ၊ ဤကုသိုလ် ကောင်းမှုသည်။ မေ၊
 ငါ၏။ သာမိကဿ၊ လင်ဖြစ်သော နတ်သား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ နိဗ္ဗတ္တ-
 နတ္ထာယ၊ ဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှါ။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
 သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆုတောင်းခြင်းကို။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊
 ထိုသတို့သွီးအား။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အယံ ကုမာရိကာ၊ သည်။ သယံ၊
 ကိုယ်ဘိုင်။ ဥဋ္ဌာယ၊ လုံ့လပြု၍။ သမုဋ္ဌာယ၊ လွန်စွာအားထုတ်၍။ ပတိမေဝ၊ လင်ကို
 သလျှင်။ ပတ္တေတိ၊ တောင့်တ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ပတိပုဇိကာတိ နာမံ၊ ပတိ
 ပုဇိကာ ဟူသောအမည်ကို။ ကရိံ သု၊ မှည့်ကုန်၏။ သာပိ၊ ထိုသတို့သွီးသည်လည်း။
 နိဗ္ဗန္တံ၊ မပြတ်။ အာသနသာလံ၊ ဆွမ်းစားစရပ်ကို။ ပဋိဇေတိ၊ သုတ်သင်၏။
 ပါနီယံ၊ ရေကို။ ဥပဋ္ဌပေတိ၊ တည်ထား၏။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို။ ပည-
 ပေတိ ခင်း၏။ အုညေပိ တပါလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မနဿာ၊ တို့သည်။
 သလာကတတ္ထာဒိနိ၊ စာရေးတံ ဆွမ်း-စသည်တို့ကို။ ဒါတုကာမာ၊ လှူလို

ကုန်သည်ရှိသော်။ အမ္မ၊ အမိ။ ဣမာနိဝိ၊ ဤလူတို့ဝတ္ထုတို့ကိုလည်း။ သိက္ခာ-
သံဃဿ၊ ရဟန်းထံသောအား။ ပဋိပါဒေယျာသိ၊ ဆောက်နှင်းပါကုန်လော့။
ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ အာဟရိတ္တာ၊ ဆောင်၍။ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏။
သာပိ၊ ထိုသတို့သွီးသည်လည်း။ ဧတေန နိယာမေန၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်။
အာဂစ္ဆန္တိပိ၊ လာစဉ်လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆန္တိပိ၊ သွားစဉ်လည်းကောင်း။ ကေ-
ပဒဝါရေ၊ တကြိမ် တဝါးလွမ်းရာ၌။ ဆပညာသ ကုသလမဓမ္မ၊ ငါးဆယ့်ခြောက်
ပါးသော ကုသိုလ်တို့ကို။ ပဋိလတိ၊ ရ၏။ တဿာ၊ ထိုသတို့သွီး၏။ ကုစ္ဆိယံ၊
ဝမ်း၌။ ဂဗ္ဘေ၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ သမုဋ္ဌာတိ၊ တည်၏။ သာ၊ ထိုပတိပုဇိကာ မည်
သော သတို့သွီးသည်။ ဒသမာသစ္စယေန၊ ဆယ်လလွန်သဖြင့်။ ပုတ္တံ၊ ကို။ ဝိဇာယိ၊
ဖွားမြင်၏။ တဿ၊ ထိုသားငယ်၏။ ပဒသော ဂမနကာလေ၊ ခြေဖြင့် သွားနိုင်သော
ကာလ၌။ အညံပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်သော။ အညံပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်သော။
ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဝိဇာယိ၊ ဖွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်။ စတ္တာရော ပုတ္တေ၊
သားလေးယောက်တို့ကို။ ပဋိလတိ၊ ရ၏။

သာ၊ ထိုသတို့သွီးသည်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေသ၌။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတ္တာ၊
လှူ၍။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုတ္တာ၊ နာ၍။ သိက္ခာ-
ပဒါနိ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ ရက္ခိတ္တာ၊ စောင့်ရှောက်၍။ ဒိဝသ ပရိယောသာနေ၊
နေရက်အဆုံး၌။ တံခဏံ၊ ထိုခဏ၌။ နိဗ္ဗတ္တေန၊ ဖြစ်သော။ ကေနပိ ရောဂေန၊
ထစုံတခုသော အနာကြောင့်။ ကာလံကတ္တာ၊ သေခြင်းကို ပြု၍။ အတ္တနေ၊
မိမိ၏။ သာမိကဿ၊ လင်ဖြစ်သော နတ်သား၏။ သန္တိကေဝေ၊ ဌိသာလျှင်။
နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတရာပိ၊ တာဝတိံ သာနတ်ပြည်ကရှိသော နတ်သွီးတို့သည်လည်း။
တ္ထကံ ကာလံ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ဒေဝပုတ္တံ၊ နတ်သားကို။
အလင်္ကရေန္တိဝေ၊ တန်းဆာဆင်ကုန်သလျှင်ကတည်း။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ တံ၊
ထိုပတိပုဇိကာနတ်သွီးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တွံ၊ သည်။ ပါတောဝ၊ နံနက်ကလျှင်။
ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ နဒိဿတိ၊ မမြင်။ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂတာ၊ သွားသည်။
အသိ၊ ဖြစ်လေတိသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မေး၏။ သာမိ၊ အရှင်နတ်မင်း။
စုဘာ၊ စုတေခြင်းသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ရချေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသတ်သော်။ တိံ ဝဒေသိ၊
အဘယ်သို့ သင်ဆိုတိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သာမိ၊ အရှင်နတ်မင်း။ ဧတံ၊
ဤသို့ သေခြင်း သဘောသည်။ ဧဝံ၊ မချွတ် မလွဲ ဖြစ်သည် မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
လျှောက်သည်ရှိသော်။ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်ခဲ့သည်။ အသိ၊
ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ကုလ-
ဂေဟေ၊ တဦးသော အမျိုးအိမ်၌ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။ တတ္ထ၊ ၌။
ကိတ္တကံ ကာလံ၊ အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး။ ဌိတာ၊ နေခဲ့သည်။ အသိ၊ ဖြစ်

သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ ဒသမာသစ္စယေန၊ ဆယ်လလွန်သဖြင့်။
 မာတုကုမ္ဘိတော၊ အမိဝမ်းမှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ဖွားမြင်၍။ သောဠသ ဝဿကာလေ၊
 တဆယ့်ခြောက်နှစ်ရှိသောအခါ၌။ ပရကုလံ၊ လင့်အိမ်သို့။ ဂန္တ၌၊ ရောက်၍။
 စတ္တာရော ပုတ္တေ၊ သားလေးယောက်တို့ကို။ ဝိဇာယိတွာ၊ ဖွားမြင်ပြီး၍။ ဧါနာဒိနိ၊
 အညှာပေးခြင်း အစရှိကုန်သော။ ပုညာနိ၊ တောင်းမှုတို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တုမှေ၊
 အရှင်နတ်မင်းတို့ကို။ ပတ္တေတွာ၊ တောင့်တ၍။ အာဂန္တ၌၊ လာ၍။ သာမိ၊
 အရှင်နတ်မင်း။ တုမှာကမေဝ၊ အရှင်နတ်မင်းတို့၏သာလျှင်။ သန္တိကေ၊ အသံ၌။
 နိဗ္ဗတ္တ၌၊ ဖြစ်လာသည်။ အဓိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ မနုဿာနံ၊
 လူတို့၏။ အာယု၊ အသက်ကား။ ကိတ္တကံ၊ အဘယ်မျှ နေခဲ့သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မေး၏။ ဝဿသတ မတ္တံ၊ အနှစ်တရာမျှ ကာလပတ်လုံး နေခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဆိုလတ်သော်။ ဧတ္တကမေဝ၊ ဤမျှ အနှစ်တရာနေသည် မှန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မေး၏။ သာမိ၊ အရှင်နတ်မင်း။ အာမ၊ အနှစ်တရာကြာသည် မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဆိုလတ်သော်။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော။ အာယံ၊ အသက်ကို။ ဂဟေတွာ၊
 ယူ၍။ နိဗ္ဗတ္တ မနုဿာ၊ ဖြစ်ကုန်သော လူတို့သည်။ ကိန္နုခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်။
 ထုတ္တပမတ္တာ၊ အိပ်ပျော်ခြင်း၊ မေ့လျော့ခြင်း ရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။
 ကာလံ၊ ကာလကို။ အတိတ္တာမေန္တိ၊ လွန်စေကုန်ဘိသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်
 မူကား။ ဧါနာဒိနိ၊ အညှာပေးခြင်း အစရှိကုန်သော။ ပုညာနိ၊ တောင်းမှုတို့ကို။
 ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သာမိ၊ အရှင်နတ်မင်း။ ကိဝဒေသ၊
 အဘယ်သို့ ဆိုတော်မူကုန် ဘိသနည်း။ အသင်္ချေယျံ၊ မရေတွက်နိုင်သော။
 အာယံ၊ အသက်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ နိဗ္ဗတ္တာဝိယ၊ ဖြစ်လေဟန်ကဲ့သို့။ အဇရာ-
 ဝိယ၊ မအိုနိုင်ဘိသကဲ့သို့။ အမရာဝိယ၊ မသေဘဲ နေအံ့သကဲ့သို့။ မနုဿာ၊
 တို့သည်။ နိစ္စံ၊ အခြေ။ ပမတ္တာ၊ မေ့လျော့ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။
 မာလသာရီ ဒေဝပုတ္တဿ၊ မာလသာရီ နတ်သားအား။ မဟာသံဝေဂေါ၊
 တြီးစွဲသော ထိတ်လန့်ခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဿသတ မတ္တံ၊ အနှစ်
 တရာမျှဖြစ်သော။ အာယံ၊ အသက်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ နိဗ္ဗတ္တ မနုဿာ၊
 ဖြစ်ကုန်သောလူတို့သည်။ ပမတ္တာ၊ မေ့လျော့ကုန်လျက်။ နိပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ လျောင်း၍။
 နိဗ္ဗာယန္တိကိရ၊ အိပ်ကုန်ဘိ၏တတား။ ကဒါနုခေါ၊ အဘယ်အခါမှလျှင်။ ဒုက္ခာ၊
 ဝဋ်ဆင်းရဲမှ။ မုစ္ဆိယန္တိ၊ လွတ်ကုန်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ မနုဿာနံ၊
 လူတို့၏။ ဝဿသတံပန၊ အနှစ်တရာကိုကား။ အမှာကံ တာဝတိံသာနံ ဒေဝါနံ၊
 ငါတို့ဟာဝတိံသာနတ်တို့အား။ ဧကော ရတ္တိန္ဒြိယေ၊ တညဉ့် တနေ့မျှဖြစ်၏။
 တာယ ရတ္တိယာ၊ ထိုနေ့ညဉ့်ဖြင့်။ တိံသရတ္တိယော၊ ညဉ့်သုံးဆယ်တို့သည်။
 မာသော၊ တလမည်၏။ တေနမာသေန၊ ထိုလဖြင့်။ ဣဒေ၊ မာသိကော၊ တဆယ့်

နှစ်လသည်။ သံဝစ္ဆရော၊ တနှစ်မည်၏။ တေန သံဝစ္ဆရေန၊ ထိုနှစ်ဖြင့်။ ဗိဗ္ဗဝဿ-
သဟဿံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော အနှစ်တထောင်သည်။ အာယုပ္ပမာဏံ၊ အသက်အပိုင်း
အခြား အတိုင်းအရှည်မည်၏။ တံ၊ ထိုအသက်အပိုင်းအခြား အတိုင်းအရှည်ကို။
မနုဿ ဂဏနာယ၊ တူတို့၏အရေအတွက်ဖြင့်။ တိဿော ဝဿကောဋီယော၊
အနှစ်သုံးကုဋေတို့သည် လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိစ ဝဿသတ သဟဿာနိ၊ အနှစ်
ခြောက်သန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
တဿ ဒေဝပုတ္တဿ၊ ထိုနတ်သားအား။ ဧကဒိဝသောပိ၊ တရက်မျှလည်း။
နာတိတ္တန္တော၊ မလွန်။ မဟုတ္တ သဒိသောဝ၊ တမဟုတ်နှင့် တူသည်သာလျှင် ဖြစ်
သော။ ကာလော၊ အခါသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အပ္ပါယုကာနံ၊
နည်းသောအသက်ရှိကုန်သော။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ပမာဒေါနာမ၊ မေ့လျော့
ခြင်း မည်သည်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ အယုတ္တော၊ မသင့်ချေတကား။ ဣတိ၊
ဤသို့ ဆို၏။

ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောသောနေ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။
ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်ကုန်သည်ရှိသော်။ အာသနသာလံ၊ ဆွမ်းစားစရပ်ကို။ အပဋိဇ္ဇိတံ၊
မသုတ်မသင်အပ်သည်ကို။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို။ အပညတ္တာနိ၊ မခင်းသည်
တို့ကို။ ပါနီယံ၊ ရေကို။ အနုဋ္ဌပိတံ၊ မတည်မထားအပ်သည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်သည်
ရှိသော်။ ပတိပုဇိကာ၊ ပတိပုဇိကာ မည်သော သတို့သွီးသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်သို့
သွားလေသနည်း။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။
တုမှ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အခါ၌။ တံ၊ ကို။ ဒက္ခိဿယ၊ မြင်
ကုန်သနည်း။ ဟိယျော၊ ယမန်နေ့က။ အယျေသု၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊
ဆွမ်းတုန်းပေး၍။ ဂတေသု၊ ကြွကုန်သည်ရှိသော်။ သာယန္တသမယေ၊ ညချမ်း
အခါ၌။ မတော၊ သေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊
ကြား၍။ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ တဿာ၊
ထိုပတိပုဇိကာသတို့သွီး၏။ ဥပကာရံ၊ ကျေးဇူးကို။ သရန္တာ၊ အောက်မေ့ကုန်
လျက်။ အသ္မုနိ၊ မျက်ရည်တို့ကို။ သန္တာရေတုံ၊ တည်ထံစွာခိုင်စေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိံ
သု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဗိဏာသဝါနံ၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဓမ္မသံဝေဂေါ၊
တေဘုမ္မိက ဓမ္မ၌ ဖြစ်သော ထိက်လန့်ခြင်းသည်။ ဥပပါဒိ၊ ၏။ တေ၊ ထိုရဟန်း
တို့သည်။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။
ဂန္တာ၊ ရောက်၍။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေး
လျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပတိပုဇိကာနာမ၊ ပတိပုဇိကာ အမည်
ရှိသော။ ဥပါယိကာ၊ ဒါယိကာမသည်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထကြွလုံ့လ ပြုခြင်းဖြင့်။

သမုဋ္ဌာယ၊ ကိုယ်တိုင်အားထုတ်ခြင်းဖြင့်။ နာနပ္ပကာရာနိ၊ အထူးထူးအပြားပြား
ရှိကုန်သော။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သာမိကဗေဝ၊ လင်ကို
သာလျှင်။ ပတ္တေသိ၊ တောင့်တ၏။ သာ၊ ထိုသတို့သွီးသည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။
မတာ၊ သေခဲ့ပြီ။ ကဟံနုခေါ၊ အဘယ်အရပ်၌လျှင်။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်လေသနည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
သာမိကဗေဝ၊ လင်ဖြစ်သော နတ်သား၏သာလျှင်။ သန္တိကေ၊ ၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊
ဖြစ်လေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာမိကဿ၊
သာဝတ္ထိပြည်သားလင်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်
ရာ၌။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သာ၊ ထိုပတိပုဇိကာသည်။ ဧတံ သာမိကံ၊ ဤလူ့ပြည်၌
ဖြစ်သော လင်ကို။ န ပတ္တေတိ၊ မတောင့်တ။ တာဝတိံ သဘဝနေ၊ တာဝတိံ သာ
နတ်ပြည်၌။ တဿာ၊ ထိုပတိပုဇိကာမည်သော အလှူဒါယိကာမ၏။ မာလဘာရီ-
ဒေဝပုဗ္ဗောနာမ၊ မာလဘာရီ နတ်သားအမည်ရှိသော။ သာမိကော၊ လင်သည်။
ကောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုပတိပုဇိကာမည်သော ဒါယိကာမသည်။ တဿ၊ ထို
မာလဘာရီနတ်သားအား။ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ပိလန္ဒနဋ္ဌာနတော၊ ပန်ဆင်ရာ
အရပ်မှ။ စဝိတွာ စုတေခဲ့၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဝန္တာ၊ သွား၍။ တဿေဝ၊ ထိုနတ်သား
၏လျှင်။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူလတ်သော်။
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာ၊ ထိုပတိပုဇိကာ ဒါယိကာမသည်။ ဧဝံကိရ၊ ဤသို့
နတ်ပြည်၌ ဖြစ်သည်မှန်ပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့။ အာမ၊ ဩဝံ ဖြစ်သည်မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဇိဝိတံ၊ အသက်သည်။ အဟောပရိတ္တံ၊ ဩဝံ
နည်းလှစွာ၏။ ပါတောဝ၊ နံနက်အခါ၌လျှင်။ အမှေ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို။ ပရိဝိသိတွာ၊
ဆွမ်းလုပ်ကျွေးပါလျက်။ သာယံ၊ ၌။ ဥပ္ပန္နဗျာဓိနာ၊ ဖြစ်သောအနာဖြင့်။ မတာ၊
သေခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဇိဝိတံနာမ၊ အသက်ရှည်ခြင်း
မည်သည်ကား။ အာမ ပရိတ္တံ၊ ဩဝံနည်းသည်မှန်၏။ တေနော၊ ထိုကြောင့်
သာလျှင်။ ဣမေ သတ္တေ၊ ဤသတ္တဝါတို့ကို။ ဝတ္ထုကာမေဟိစေဝ၊ ဝတ္ထုကာမ
တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ကိလေသ ကာမေဟိစ၊ ကိလေသကာမတို့ဖြင့် လည်း
ကောင်း။ အတိတ္တေဝေ၊ တောင့်တစွာလျက်လျှင်။ အန္တကော၊ သေမင်း
သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသေ၊ အလိုနိုင်ငံသို့။ ဝတ္တေတွာ၊ လိုက်စေ၍။
ကန္တန္တေ၊ ဝိကြေးစဉ်။ ပရိဒေဝန္တေ၊ မြည်တမ်းစဉ်။ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝစ္ဆတိ၊
သွား၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊
ဟောတော်မူ၏။

(၄၀) မာလာကာရော၊ ပန်းသည်သည်။ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ပဏိနန္ဒောဇ္ဇဝ၊ ရွေးချယ်စိစစ်၍ ဆွတ်သကဲ့သို့။ ပုပ္ဖါနိ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတည်းဟူသောပန်းတို့ကို။ ပဏိနန္ဒဟေဝ၊ ဆွတ်လျက်သာလျှင်။ ဗျာသတ္တ မနသံ၊ အထူးထူး အပြားပြားဖြင့် ကပ်ငြိသော စိတ်ရှိသော။ နရံ၊ သတ္တဝါကို။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသကာမတို့၌။ အတိတ္ထံယေဝ၊ ရှာခြင်း သုံးဆောင်ခြင်း ဆည်းပူးခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် မရောင့်ရဲမိခင်လျှင်။ အန္တတော၊ သေမင်းသည်။ ဝသံ၊ မိမိအတို နိုင်ငံသို့။ ကုရုတေ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ တိုက်ထား၍။ ပုပ္ဖါနိဟေဝ ပဏိနန္ဒန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပုပ္ဖါရာမေ၊ ပန်း အာရာမိ၍။ မာလာကာရော၊ ပန်းသည်သည်။ နာနာပုပ္ဖါနိ၊ အထူးထူးသော ပန်းတို့ကို။ ဩဓိနန္ဒာဝိယ၊ ရွေးချယ်စိစစ်၍ ဆွတ်သကဲ့သို့။ အတ္တတာဝပဋိဗဒ္ဓါ-
 နိ ဝေဝ၊ အတ္တဘောနှင့် စပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဥပကရဏ ပဋိဗဒ္ဓါနိစ၊ အဆောက်အဦနှင့် စပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ကာမဂုဏ်ပုပ္ဖါနိ၊ ကာမဂုဏ် ငါးပါးတည်းဟူသော ပန်းတို့ကို။ ဩဓိနန္ဒမေဝ၊ ဆွတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဗျာသတ္တ မနသံ နရန္တိ၊ နရံ ယူသည်ကား။ အသမ္ပတ္တေသု၊ အသမ္ပတ္တဖြစ်သော အာရုံတို့၌။ ပတ္တနာဝသေန၊ တောင့်တသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ သမ္ပတ္တေသု၊ ရောက် ပြီးသော အာရုံတို့၌။ ဂေဓ ဝသေန၊ တပ်မက်မောသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝိဝိဓေနာ- ကာရေန၊ အထူးထူးသော အပြားဖြင့်။ အာသတ္တစိတ္တံ၊ ကပ်ငြိသော စိတ်ရှိသော။ အတိတ္ထံယေဝ ကာမေသုတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသကာမတို့၌။ ပရိယေသနေနပိ၊ ရှာမှီးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိလာဘေနပိ၊ ရခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ပရိဘောဂေနပိ၊ သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ နိဓာနေနပိ၊ တည်ထားခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ဝါ၊ သိမ်းဆည်း ရုံးစုခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ အတိတ္ထံဝေ၊ မရောင့်ရဲမိလျှင်။ သမာနံ၊ လျက်။ အန္တကော ကုရုတေ ဝသန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ မရဏသင်္ခါတော၊ သေခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ အန္တကော၊ သေမင်းသည်။ ကန္တန္တံ၊ ဝိကြွေးစဉ်။ ပရိဒေဝန္တံ၊ မြည်တမ်းစဉ်။ ဂဟေတွာ၊ ခေါင်စဉ်။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားလျက်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသံ၊ အလို၌။ ဝါ၊ အလိုနိုင်ငံသို့။ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ၏။ ဣတိ၊ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာ ပရိယေဝသေန၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟု၊ များစွာသောလူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာတည်း။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုး နှင့်တကွ။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ပရိသမာပနံ၊ လေးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော

ပုပ္ဖဝဂ်၌ ယေးကြိမ်မြောက်ဖြစ်သော ပတိပုဇိက ကုမာရိဝတ္ထု ပြီးခြင်းကို ဓမ္မဗ္ဗ၊ မှတ်အပ်၏။

စတုတ္ထံ၊ သော။ ပတိပုဇိက ကုမာရိဝတ္ထု၊ ထည်း။

၄-ပုပ္ဖဝဂ္ဂ၊ ၅-မစ္ဆရိယ ကောသိယ သေဋ္ဌိ ဝတ္ထု၊

အနုသဓန္ဓ...ပတိပုဇိက ကုမာရိဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ မစ္ဆရိယသူဌေးဝတ္ထု၌ ယောအပ်သောဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ယထာပိ တမရော စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ယထာပိ တမရော ပုပ္ဖန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ယထာပိ တမရော ပုပ္ဖံ စသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္တာ၊ တရားသဗ္ဗညုသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ မစ္ဆရိယ ကောသိယ သေဋ္ဌိံ၊ ဝန်တိုစဉ်းလဲခြင်းပျင်းရိခြင်းရှိသော သူဌေးကို။ အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တဿ၊ ထိုသူဌေး၏။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။ ရာဇဝဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ သမုဋ္ဌိတံ၊ ဖြစ်၏။

ကိရ၊ ကြားတူးသည်ကား။ ရာဇဂဟ နဂရဿ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏။ အဝိဇ္ဇရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ သတ္တာရံနာမ၊ သတ္တာရအမည်ရှိသော။ နိဂမော၊ နိဂုံရွာသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနိဂုံ၌။ အသီတိကောဋိ ဝိဘဝေါ၊ ကုဋေရှစ်ဆယ် ဥစ္စာကြွယ်ဝသော။ မစ္ဆရိယ ကောသိယောနာမ၊ မစ္ဆရိယ ကောသိယ အမည်ရှိသော။ ဧကော သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးတယောက်သည်။ ပဋိဝသကိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုသူဌေးသည်။ တိဏဂ္ဂေန၊ မြက်ဖျားမျှဖြင့် ဆွတ်ယူအပ်သော။ တေလမိန္ဒုမ္ပိ၊ ဆီတပေါက်မျှကိုလည်း။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား။ နဒေတိ၊ မပေးမလှူ၊ အတ္တနာ၊ သည်။ န ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ မသုံးဆောင်။ ဣကိ၊ ထို့ကြောင့်။ အဿ၊ ထိုသူဌေးအား။ ဇာတံ၊ ဖြစ်သော။ တံ ဝိဘဝံ၊ ထိုစည်းစိမ် ဥစ္စာသည်။ ပုတ္တဒါရာဒိနံ၊ လား မယား စသောသူတို့သည်လည်း။ အတ္ထံ၊ ကိုယ်နှင့် လျော်စွာ ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ နေဝအနုဘောတိ၊ မခံစားရ။ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏား တို့သည်လည်း။ အတ္ထံ၊ မိမိအကျိုးစီးပွားကို။ န အနုဘောတိ၊ မခံစားရ။ ရက္ခသ ပရိဂ္ဂဟိတာ၊ ဘီလူးရကျိတ်သည် သိမ်းဆည်းအပ်သော။ ပေါက္ခရဏိဝိဟ၊ ရေကန်ကဲ့သို့။ အပရိဘောဂံ၊ မသုံးဆောင်ရသော အဖြစ်၌။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ သတ္တာ၊ တရားသဗ္ဗညုသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ ပစ္စုသ သမယေ၊ မိုးသောက်သ အခါ၌။ မဟာကရဏာ သမာပတ္တိတော၊ မဟာကရဏာ

သမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူလျက်။ သကလ လောက ဓာတုယံ၊ အလုံးစုံသော လောကဓာတ်၌။ ဗောဓနေယျ ဗန္ဓဝေ၊ ကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည် ရှိသော်။ ပဉ္စစက္ကာလိယ-ယောဇနမတ္ထကော၊ လေးဆယ့်ငါးယူဇနာထက်၌။ သပဇာပတိကဿ၊ မယားသူဌေးမနှင့်တကွ။ ဝသန္တဿ၊ နေသော။ သေဋ္ဌိနေ၊ သူဌေး၏။ သောတာပတ္တိ-ဖလူပနိဿယံ၊ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်ကို ရအံ့သော အကြောင်းကို။ အဒ္ဓဿ၊ မြင်တော်မူ၏။ တတော၊ မှ။ ပုရိမဒိဝသေပန၊ ရှေးဖြစ်သော နေ၌ကား။ သော၊ ထိုသူဌေးသည်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးသို့။ ဥပဋ္ဌာတံ၊ ဆည်းတပ် စားခြင်းငှါ။ ရာဇဂေဟံ၊ မင်းအိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ရာဇပဋ္ဌာနံ၊ မင်းအား စားခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အာဂစ္ဆန္တော၊ ပြန်လာခဲ့သည်ရှိသော်။ ဆာတဇ္ဈတ္တံ၊ မှတ်သိပ်ဆာလောင်ခြင်းရှိသော။ ဧကံ ဇနပဒ မနဿံ၊ ဇနပုဒ်သား လူတယောက်ကို။ ကုမ္မာသ ပူဝဉ္စ၊ မုယောမုံကို၎င်း။ ကပလ္လပူဝဉ္စ၊ အိုင်းကင်းမုံကို၎င်း။ ခါဒန္တံ၊ စားသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ တတ္ထ၊ ထိုစားအပ်သော မုယောမုံ-စသည်၌။ ပိပါသံ၊ မှတ်သိပ်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ အတ္တနေ၊ မိမိ၏။ ဗင်္ဂ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ စိန္တေယိ၊ ကြို၏။ အဟံ၊ သည်။ ကပလ္လပူဝံ၊ အိုးကင်းမုံကို။ ခါဒိတုကာမော၊ စားလိုသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သစေ ဝက္ခာမိ၊ အကယ်၍ ဆိုသည် ဖြစ်အံ့။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ မနဿာ၊ လူတို့သည်။ မယာ၊ ငါနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ခါဒိတုကာမာ၊ စားလိုကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့စားလိုကုန်သည်ရှိသော်။ မေ၊ ၏။ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော။ တိလ တဏှာ၊ လ သပ္ပိ ဖါဏိတာဒိနိ၊ ဆီ၊ ဆန်၊ ထောပတ်၊ တင်လဲ စသည်တို့သည်။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ ဂမိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ ကဿမိ၊ တစုံတယောက်သော သူအား။ နကထေဿာမိ၊ မပြောမဆိုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ တဏှံ စားလိုခြင်းတဏှာဖြင့် တောင့်တအပ်သော အာသာကို။ အမိဝါသေန္တော၊ သည်းခံလျက်။ ဝိစရတိ၊ သွားလာ၏။ သော၊ ထို သူဌေးသည်။ ဂစ္ဆန္တေ-ဂစ္ဆန္တေ၊ သွားသန်များသတ်သော်။ ကာလေ၊ အခါ၌။ ဥပ္ပဏှုပ္ပဏှု၊ က ဇာတော၊ ဖြစ်သော ဖက်ရွက်ရော်ကဲ့သို့ ခြေတော့သော အဆင်းရှိသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မနိ သန္တတ ဂတ္ထော၊ အကြောတည်းဟူသော ကွန်ရက်ဖြင့်ခင်းအပ်သောကိုယ်ရှိသည်။ ဇာတော၊ ၏။ တတော၊ လှိုနှောက်မှ။ တဏှံ၊ စားလိုခြင်းကို။ အမိဝါသေတုံ၊ သည်းခံခြင်းငှါ။ အသတ္ထောန္တော၊ မတတ်နိုင်ခြင်းကြောင့်။ ဂန္တံ၊ တိုက်တွင်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ မဉ္ဇကော၊ ညောင်စောင်း၌။ ဥပဂူဟိတွာ၊ အမှီပြု၍။ ဝါ၊ မဉ္ဇကံ ဥပဂူဟိတွာ၊ ညောင်စောင်းဖြင့် ကွယ်၍။ နိပ္ပဗ္ဗိ၊ အိပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဂတောဝိ၊ ရောက်သော်လည်း။ နေဟာနိတယေန၊ ဥစ္စာကုန်အံ့သည်မှကြောက်

သောကြောင့်။ ကဿပိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုနဲ့သော စကားကို။ နကထေသိ၊ မပြောမဆို။

အထ၊ ဌ။ နံ၊ ထိုသူဌေးကို။ ဘရိယာ၊ သူဌေးမသည်။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ရှိ။ ပိဋ္ဌိ၊ ကျောက်ကုန်းဌ။ ပရိမသိတွာ၊ သုံးသပ်၍။ သာမိ၊ ရှင်သူဌေး။ တေ၊ သင့်အား။ ကိံအဖါသုကံ၊ အတယံကြောင့် မချမ်းသာ ခြင်းသည်။ ဇာတံ၊ သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤ။ မေ၊ အား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ အဖါသုကံ၊ မချမ်းသာခြင်းသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကိံနုခေါ၊ အသို့နည်း။ တေ၊ ရှင်သူဌေးအား။ ရာဇာဝိ၊ မင်းကြီးသည်လည်း။ ကုပိတော၊ အမျက်တွက်လေသလော ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ မေ၊ အား။ ရာဇာဝိ၊ မင်းသည်လည်း။ နကုပ္ပတိ၊ အမျက်မထွက်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။ အထ၊ ထိုသို့ အမျက်မထွက်သည် ရှိသော်။ တေ၊ ရှင်သူဌေးအား။ ပုတ္တ ဓိတာဟိဝါ၊ ထား၊ သွီးတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒါသကမ္မကရာဒိဟိဝါ၊ ကျွန် အမှုလုပ် အစရှိသော သူတို့သည်လည်းကောင်း။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ အမနာပံ၊ မနှစ်လိုခြင်းကို။ ကတံ၊ ပြုကျင့်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သော သဘောသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ တေ၊ ရှင်သူဌေးအား။ ကိသ္မိဉ္စိပန၊ တစုံတခုသော ခဲတွယ်ဘောဇဉ်ကိုလျှင်။ တဏှာ၊ စားခြင်းငှါတောင့်တခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိလေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဧဝံပုတ္တေပိ၊ ဤသို့မေးသော်လည်း။ ခနဟာနိ-ဘယေန၊ ဥစ္စာကုန်ခြင်း၊ ပြုန်းတီးခြင်းမှ ကြောက်သောကြောင့်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုနဲ့သော စကားကို။ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍။ နိသဓ္ဓေါ၊ အသံဆိတ်ဆိတ်လျှင်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါဌ။ နံ၊ ထိုသူဌေးကို။ ဘရိယာ၊ သူဌေးကတော်သည်။ သာမိ၊ ရှင်သူဌေး။ ကထေဟိ၊ ဆိုတော်မူလော့။ တေ၊ ထိုရှင်သူဌေးအား။ ကိသ္မိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော ခဲတွယ်ဘောဇဉ်ကိုလျှင်။ တဏှာ၊ စားလိုသဖြင့်တောင့်တခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဣတိအာတ၊ ဤသို့ဆို၏။ သေ၊ ထိုမန္တရိယသူဌေးသည်။ တဿာ၊ ထိုသူဌေးမ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ * ပရိကိလန္တောဝိယ၊ အလွန် ပင်ပန်းသကဲ့ဖြစ်၍။ မေ၊ ဝါအား။ တဏှာ၊ စားလိုခြင်းငှါ တောင့်တခြင်းသည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟု။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာမိ၊ ရှင်သူဌေး။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ တဏှာ၊ စားလိုသဖြင့် တောင့်တ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ကပလ္လပူဝံ၊ အိုးကင်းမဲ့ ကို။ ခါဒိတုကာမေ၊ စားလိုသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ အထ၊ ထိုသို့ စားလိုသည်ဖြစ်လျက်။ နံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ မံ၊ ကို။ န ကထေသိ၊ မပြောမဆိုဘိသနည်း။ တံ၊ ရှင်သူဌေး

သည်။ ဒလိဋ္ဌေါ၊ ဆင်းရဲလေသောသူသည်။ အသိက်ံ၊ ဖြစ်လေသလော။ ဣဒါနိ၊
 ဌ။ သကလ နဂရဝါသီနံ၊ အလုံးစုံပြည့်၌ နေကုန်သောသူတို့အား။ ပဟောနက-
 ကပလ္လပူဝေ၊ စားလောက်သော ဆီကြော်မှု့တို့ကို။ ပစိဿာမိ၊ ကြော်အံ့။
 ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဧတေဟိ၊ ဤပြည်သူ ပြည်သားတို့သည်။ တေ၊ သင်
 သူဌေးမအား။ အတ္တနောကမ္ပံ၊ မိမိအမှုကို။ ကတွာ၊ ဤ။ ကိံခါဒိဿန္တိ၊ အဘယ်
 ကြောင့် စားရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား။
 ကေရစ္ဆဝါသီနံ၊ ပရဝုဏ်တခုတည်း၌ နေကုန်သောသူတို့အား။ ပဟောနကေ၊
 စားလောက်ကုန်သော။ ကပလ္လပူဝေ၊ ဆီကြော်အိုးကင်းမှု့တို့ကို။ ပစိဿာမိ၊
 ကြော်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဝ၊ ၏။ မဟဗ္ဗနဘာဝံ၊ ဥစ္စာ
 များသည်၏အဖြစ်ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုခြင်းကြောင့်။ ဣမသ္မိံ-
 ဂေဟသာမဓန္တံ၊ ဤအိမ်၏အနီး၌။ ဝါသီနံ၊ နေကုန်သော။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်း
 သော သူတို့အား။ ပဟောနကံ၊ စားလောက်သောမှု့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပစာမိ၊
 ကြော်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဝ၊ သင်၏။ မဟဗ္ဗာသယ-
 သာဝံ၊ အလိုကြီးသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မနာလိုဟန်
 ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ တေ၊ ရှင်သူဌေး၏။ ပုတ္တဒါရမတ္တသေဝ၊
 သားမယားမျှ၏ သာလျှင်။ ပဟောနကံ၊ စားလောက်သော မှု့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
 ပစာမိ၊ ကြော်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဧတေဟိ၊ ဤသူတို့ဖြင့်။ တေ၊ သင့်အား။
 ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ တုယုဉ္စ၊ သင့်အားလည်းကောင်း။
 မယုဉ္စ၊ ငါ့အားလည်းကောင်း။ ပဟောနကံ၊ စားလောက်ရုံမှု့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
 မစာမိကိံပန၊ ကြော်ရအံ့မည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ တံ၊ သင်သည်။ ကိံ-
 ကရိဿသိ၊ အဘယ် ပြုအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။
 ကေသေဝ၊ တယောက်တည်း သာလျှင် ဖြစ်သော။ တေ၊ ရှင်သူဌေးအား။
 ပဟောနကံ၊ စားလောက်သောမှု့ကို။ ကတွာ၊ ဤ။ ပစာမိ၊ ကြော်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဆို၏။ ဣမသ္မိံဌာနေ၊ ဤစဖိုအိမ်၌။ ပစမာနေ၊ ကြော်သည်ရှိသော်။ ဗဟူ၊ များ
 စွာသော သူတို့သည်။ ပစ္စာသိသန္တိ၊ တောင့်တကုန်သတ္တံ။ သကလ တဏှာလေ၊
 အလုံးစုံသော ဆန်တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဘိန္တတဏှာလေစ၊ ဆန်ကျိုး
 ဆန်ကွဲတို့ကို လည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓန ကဝလ္လာနိစ၊ ခုံလောက် မှု့အိုးကင်းတို့ကို
 လည်းကောင်း။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ထောက်၊ အတန်ငယ်။ ဗီရ သပ္ပိ မေဓ ဖါဏိ-
 တဉ္စ၊ နို့ရည်၊ ထောပတ်၊ ပျား၊ တင်လဲကိုလည်း။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သတ္တဘူမိက-
 ပါသာဒဿ၊ ဘုံခုနစ်ဆင့်ရှိသော ပြာသာဒ်၏။ ဥပရိမတလံ၊ အထက်အပြင်သို့။
 အာရုဗ္ဗ၊ တက်၍။ ပစ၊ ကြော်လေလော့။ တတ္ထ၊ ထိုပြာသာဒ်၌။ အဟံ၊
 ငါသည်။ ကေကောဝ၊ တယောက်တည်း သာလျှင်။ နိသိဒိတွာ၊ နေ၍

ခါဒိဿမိ၊ စားအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလက်သော်။ သာ၊ ထိုသူဌေးမသည်။
 သာဓူတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ ပဋိသုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်သော
 အဆောက်အဦကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူဆောင်စေ၍။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်
 ထက်သို့။ အဘိရုတ္တ၊ တက်၍။ ဒါသိယော၊ ကျွန်မတို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ လွတ်
 လိုက်၍။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကို။ ပတ္တောသာပေသိ၊ ခေါ်စေ၏။ သော၊ ထိုသူဌေး
 သည်။ အာဒိတော၊ အစမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ (ပမုခါဒိတော၊ ပဋ္ဌာယ-ဟူ၍လည်း
 ပါဌ်အချို့ရှိ၏။ တံခါးမုက်ဦးမှစ၍ ပေးလေ။) ခွါရာနိ၊ တံခါးတို့ကို။ ဝိဒဟန္တော၊
 ပိတ်လျက်။ သဗ္ဗဒ္ဓါရေသု၊ အတုံးစုံသောတံခါးတို့၌။ သုစိဗ္ဗဒိတံ၊ ကျီငယ် ကျီမ
 ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ သတ္တမ တလံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော ဘုံအပြင်သို့။ အဘိ-
 ရုဟိတွာ၊ တက်၍။ တတ္ထပိ၊ ထိုပြာသာဒ်အပြင်၌လည်း။ ခွါရံ၊ ကို။ ဝိဒဟိတွာ၊
 ပိတ်၍။ နိသိဒါနေ၏။ အဿ၊ ထို သူဌေး၏။ သရိယာပိ၊ မယားသူဌေးကတော်
 သည်လည်း။ ဥဒ္ဓန္တေန၊ ခုံလောက်ရှိသော မီးဖို၌။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ ဇာလေတွာ၊ ညှိ၍။
 ကပလ္လံ၊ အိုးကင်းကို။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ပူဝံ၊ မှိုကို။ ပစိတုံ၊ ကြော်ခြင်းငှါ။
 အာရတိ၊ အားထုတ်၏။ အဿ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင် သည်။
 ပါတောဝ၊ နံနက် စောစောကလျှင်။ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရံ၊ အရှင်မဟာ
 မောဂ္ဂလာန မထေရ်ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍ မိန့်တော်မူ၏။ မောဂ္ဂလာန၊
 ချစ်သားမောဂ္ဂလာန။ ရာဇဂဟဿ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏။ အဝိဇ္ဇုရေ၊ မနီးမဝေး
 ဖြစ်သော။ သတ္တာရနိဂမေ၊ သတ္တာရနိဂုံ၌။ ဧသော မစ္ဆရိယသေဋ္ဌိ၊ ဤမစ္ဆရိယ
 သူဌေးသည်။ ကပလ္လပူဝေ၊ အိုးကင်းမှိုတို့ကို။ ခါဒိဿာမိတိ၊ စားအံဟု။ အညေသံ၊
 တပါးသူတို့၏။ ဒဿနံ တယေန၊ မြင်အံ့သည်မှ ကြောက်ခြင်း၊ စိုးရိမ်ခြင်း
 ကြောင့်။ သတ္တဘူမိကေ ပါသာဒေ၊ ဘုံခုနစ်ဆင့်ရှိသော ပြာသာဒ်၌။ ကပလ္လ-
 ပူဝေ၊ ဆီကြော်မှိုတို့ကို။ ပစာပေတိ၊ ကြော်စေ၏။ တံ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုပြာသာဒ်သို့။
 ဂန္တော၊ သွား၍။ သေဋ္ဌိ၊ ဝန်တိုသောသူဌေးကို။ ဒမေတွာ၊ ဆုံးမ၍။ နိဗ္ဗိသေဝနံ၊
 အဆိပ်အတောက် မရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်လည်း
 ဖြစ်ကုန်သော။ ဇာယမ္ပတိကေစ၊ သူဌေး သွီးခင်ပွန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပူဝေစ၊
 မှိုတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဓီရ သပ္ပိ မခု ဖါဏိတာနိစ၊ နို့ရည်၊ ထောပတ်၊ ပျား၊
 တင်လဲ စသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ အတ္တနော၊ ၏။
 ဗသေန၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့။ အာနေသိ၊
 လော့။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပဉ္စဟိ ဘိက္ခုသဇေဟိ၊ ငါးရာ
 သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဋ္ဌိ၊ တကွ။ ဝိဟာရေဝေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌သာ
 လျှင်။ နိသိဒိဿာမိ၊ နေတော်မူအံ့။ ပူဝေဟေဝ၊ မှိုတို့ဖြင့်သာလျှင်။ သတ္တကိစ္စံ၊
 ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိအာယ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ထေရော၊ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သတ္ထု၊ ဘုရားသခင်၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို။ သမ္ပဒိန္နိတွာ၊ ဝန်ခံပြီး၍။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်။ ဣဒ္ဓိဗလေန၊ တန်ခိုးတန်ဆင်းခြင်းဖြင့်။ တံနိဝမံ၊ ထိုနိဝံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တဿ ပါသာဒဿ၊ ထိုပြာသာဒ်၏။ သိဟပဉ္စရဒ္ဒါရေ၊ ခြင်္သေ့ခံသော လေသာပြုတင်းတံခါး၌။ သုနိဝတ္ထော၊ ကောင်းစွာဝတ်လျက်။ သုပါရတော၊ ကောင်းစွာရုံလျက်။ အာကာသေဝေ၊ ကောင်းကင်၌သာလျှင်။ မဏိရူပကံဝိယ၊ ပတ္တပြားထုံးကဲ့သို့။ အဋ္ဌာသိ၊ ဆွမ်းရပ်လေ၏။ မဟာသေဋ္ဌိနော၊ သူဌေးကြီး၏။ ထေရံ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ ဒိသ္မာဝ၊ ၍လျှင်။ ဟဒယမံသံ၊ နှလုံးခွံသားသည်။ ကမ္မိ၊ တုန်လှုပ်၏။ သော၊ ထိုသူဌေးသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧဝရူပါနံ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော သူတို့၏သာလျှင်။ ဒဿနတယေန၊ မြင်အံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ ဣမံ ဌာနံ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂတော၊ ၏။ အယံဘိက္ခု၊ ဤရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်လည်း။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်။ အာဂန္ဓာ၊ ကြွလာ၍။ ဝါတပါနဒ္ဒါရေ၊ လေသာပြုတင်းတံခါး၌။ ဌိတော၊ ဆွမ်းရပ်လာဘိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုသူဌေးသည်။ ဂဟေတဗ္ဗ ဂဟဏံ၊ ယူအပ်သည်၌ ယူခြင်းကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်။ အဂ္ဂိမှိ၊ မီး၌။ ဝက္ခိတ္တ လောက သက္ခရာဝိယ၊ ထည့်အပ်သော ဆား ကျောက်စရစ်ကဲ့သို့။ ဧဝါသေန၊ အမျက်ထွက်ခြင်းဖြင့်။ တဋ္ဌတဋ္ဌာယန္တော၊ ဖျစ်ဖျစ်မြည်လျက်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဌတွာပိ၊ ရပ်သော်လည်း။ တဝ၊ သင်အား။ ကိံလဘိဿသိ၊ အဘယ်ဆွမ်းကို ရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အပဒေ၊ ခြေရာမရှိသော။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ပဒံ၊ ခြေရာကို။ ဒသေတွာ၊ ပြ၍။ စင်္ဂမန္တောပိ၊ စကြိုသွားသော်လည်း။ နေဝ လဘိဿသိ၊ မရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ထေရော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်။ တသ္မိံ ဧဝဌာနေ၊ ထိုကောင်းကင်၌သာလျှင်။ အပရာပရံ၊ ထိုမှဤမှ။ စင်္ဂမိ၊ စကြိုသွား၏။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ စင်္ဂမန္တော၊ စကြိုသွားသော်လည်း။ ကိံလဘိဿသိ၊ အဘယ်သို့ ရအံ့နည်း။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ပလ္လင်္ဂေန၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ နေခြင်းဖြင့်။ နိသိဒန္တောပိ၊ နေသော်လည်း။ နလဘိဿသိယေဝ၊ မှီဆွမ်းကို မရအံ့သည်သာ လျှင်တည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ထေရော၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ အာကာသေ၊ ၌။ ပလ္လင်္ဂံ၊ ထက်ဝယ်ကို။ အာဘုဇိတွာ၊ ခွေ၍။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ အာကာသေ၊ ၌။ ပလ္လင်္ဂေန၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်။ နိသိန္တော၊ နေသော်လည်း။ ကိံလဘိဿသိ၊ အဘယ်မှာ မှီဆွမ်းကို ရအံ့နည်း။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ ဝါတပါနဿ၊ လေသောက်တံခါး၏။ ဥပ္ပာရေ၊ တံခါးခုံ၌။ ဌိတောပိ၊ ရပ်သော်လည်း။ န လဘိဿသိ၊

မုံဆွမ်းကို မရလတ္တံ့။ ဣတိအာဟာ၊ ဤသို့ဆို၏။ ထေရော၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ ဥမ္မာရေ၊ လေသာပြိုတင်းခုံတံခါး၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ ဥမ္မာရေ၊ လေသာပြိုတင်းတံခါးခုံ၌။ ဌိတောဝိ၊ ရပ်သော်လည်း။ ကိလသိဿသိ၊ အဘယ်မှာ မုံဆွမ်းကိုရအံ့နည်း။ ဝုမာယန္တောဝိ၊ အခိုးအလှုံလွှတ်သော်လည်း။ နလသိဿသိဝေ၊ လိုရာမုံကို မရအံ့သည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိအာဟာ၊ ဤသို့ဆို၏။ ထေရောဝိ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်လည်း။ ဝုမာယိ၊ အခိုးအလှုံလွှတ်၏။ သကလ ပါသာဒေါ၊ အလုံးစုံသော ပြာသာဒ်သည်။ ဧကဝုမော၊ တစ်နက်အခိုးအလှုံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သေဌိန္ဒော၊ သူဌေး၏။ အက္ခိန္နိ၊ မျက်စိတို့ကို။ သုစိယာ၊ အပ်ဖြင့်။ ဝိဇ္ဈနကာလောဝိယ၊ ထိုးဆွသောအခါကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကဟဇ္ဈာယန ဘယေနပန၊ အိမ်ကို မီးသောင်အံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်ကား။ တံ၊ သင်သည်။ ပဇ္ဇလန္တောဝိ၊ ထိန်ထိန်ပြောင်ပြောင်သောင်စေသော်လည်း။ နထသိဿသိ၊ မုံကိုမရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝတွာ၊ မဆိုဝံ့၍။ အယံသမဏော၊ ဤရဟန်းသည်။ သုဋ္ဌ၊ လစွေ၊ လွန်စွာ ကပ်ငြိခြင်းရှိ၏။ အထဋ္ဌာ၊ မရဘဲ။ နဂမိဿတိ၊ မသွားလတ္တံ့။ အထ၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်အား။ ဧကံပူဝံ၊ မုံတရှက်ကို။ ဒါပေဿာမိတိ၊ လှူအံ့ဟူ၍။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။ ဘရိယံ၊ မယားသူဌေးမကို။ အာဟာ၊ ဆို၏။ ဘဒ္ဒေ၊ အိမ်ရှင်သူဌေးမ။ ဧကံ ခုဒ္ဒကပူဝံ၊ မုံဝယ်တရှက်ကို။ ပစိတွာ၊ ကြော်၍။ သမဏဿ၊ ရဟန်းအား။ ဒတွာ၊ လှူ၍။ နံ၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ ဥယျောဇေဟိ၊ လွှတ်လိုက်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မယားကို ဆို၏။ သာ၊ ထိုသူဌေးမသည်။ ထောက်ဝေ၊ အနည်းငယ်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဝိဋ္ဌံ၊ မုံညက်သို့။ ကပလ္လပါတိယံ၊ အိုးကင်း၌။ ပက္ခိပိ၊ ထည့်သွင်း၏။ မဟာပူဝေ၊ မုံရှက်ကြီးသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ သကလ ပါတိ၊ အလုံးစုံသော မုံအိုးကင်းကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဥဋ္ဌ၊ မာကော၊ ဖူးဖူးတက်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။

သေဌိ၊ သူဌေးသည်။ တံ၊ ထိုမုံရှက်ကြီးကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ တယာ၊ သင်သည်။ ဗဟံဝိဋ္ဌံ၊ များစွာသောမုံညက်ကို။ ဂထိတံ၊ ယူအပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ သဟမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ဒဗ္ဗိကဏ္ဍေန၊ ယောက်မအစွန်းဖြင့်။ ထောက်၊ အတန်ငယ်သော။ ဝိဋ္ဌံ၊ မုံညက်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ပက္ခိပိ၊ ၍။ ပူဝေ၊ မုံသည်။ ပုရိမ ပူဝတော၊ ရှေးမုံထက်။ မဟန္တတရော၊ ကြီးသည်ထက်ကြီးသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ယံယံ၊ အကြင်အကြင် ငယ်သည်ထက် ငယ်စွာသော မုံကို။ ပစတိ၊ ၍။ သောသော၊ ထိုထိုမုံသည်။ မဟန္တ မဟန္တောဝ၊ ကြီးသည်ထက် ကြီးစွာလျှင်။ အဟောသိ၊ ၍။ သော၊ ထိုသူဌေးသည်။ နိဗ္ဗိန္ဒော၊ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ အာဟာ၊ ၍။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ သူဌေးကတော်။

ဣမဿ၊ ဤရဟန်းအား။ ဧကံပူဝံ၊ မှီတရှက်ကို။ ဒေဟိ၊ လှူလိုက်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ တိုင်ပင်လျက် ဆို၏။ တဿာပိ၊ ထိုသူဌေးမ သည်လည်း။ ပစ္ဆိတော၊ မှီတောင်းမှ။ ဧကံပူဝံ၊ မှီတရှက်ကို။ ဂဏန္တိယာ၊ ယူသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းသော မှီတို့သည်။ ကောဗဒ္ဓါ၊ တစပ်တည်း။ အလ္လိယိံသု၊ ကပ်ပြီကုန်၏။ သာ၊ ထိုသူဌေးမသည်။ သေဋ္ဌိံ၊ သူဌေးကြီးကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာမိ၊ ရှင်သူဌေး။ သဗ္ဗေပူဝါ၊ အလုံးစုံသောမှီတို့သည်။ ဧကတော၊ တပေါင်းတစပ်တည်း။ လဝ္ဂါ၊ ကပ်ပြီကုန်၏။ ဝိသုံ၊ အသီးတရှက်စီ။ ကာတုံ၊ ခွဲ၍ ပြုခြင်းငှါ။ နာသတ္တောမိ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကရိဿာမိ၊ တရှက်စီခွဲအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သောပိ၊ ထိုသူဌေးသည်လည်း။ ကာတုံ၊ တရှက်စီပြုခြင်းငှါ။ နာသတ္တိ၊ မတတ်နိုင်။ ဥသောပိ ဇနာ၊ နှစ်ယောက်သော သူတို့သည်လည်း။ ကောဋိယံ၊ အစွန့်၌။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲ၍။ ကခုန္တာပိ၊ ငင်ကုန်သော်လည်း။ ဝိယောဇေတုံ၊ ကင်း၍ တရှက်စီနေခြင်းငှါ။ နာသတ္တိံသုဝေ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည် သာထွင်တည်း။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသူဌေးသည်။ ပူဝေဟိ၊ မှီတို့နှင့် သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝါယမန္တသေဝ၊ လုံ့လပြုစဉ်လျှင်။ သရီရတော၊ ထိုယ်မှ။ သေဒါ၊ ချွေးတို့သည်။ မုစ္ဆိံသု၊ ယိုထွက်ကုန်၏။ ဝိပါသာ၊ မွတ်သိပ်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နိဇ္ဇိ၊ ပြတ်၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ သရိယံ၊ ကိုး။ အာဟ၊ ၏။ သဗ္ဗေ၊ နှမအိမ်ရှင်။ မေအာ၊ ပူဝေဟိတို့ဖြင့်။ နအတ္တော၊ စားခြင်းငှါ အလိုမရှိပြီ။ ပစ္ဆိယာ၊ တောင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ ဝေ၊ တကွပင်လျှင်။ ဣမဿ ဘိက္ခုဿ၊ ဤရဟန်းအား။ ဒေဟိ၊ လှူဘိလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုသူဌေးမသည်။ ပစ္ဆိံ၊ မှီတောင်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ထေရံ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ အဒါယိ၊ လှူ၏။ ထေရော၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ ဥဘိန္တံပိ၊ နှစ်ပါးသော သူတို့အားလည်း။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟော၏။ တိတ္ထံ ရတနာနံ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏။ ဂုဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ကထေသိ၊ ပြောဆို၏။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော အလှူ၏ အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ မချွတ်ခလွဲရှိသည်မှန်၏။ ယိဋ္ဌံ၊ ပူဇော်အပ်သောကောင်းမှု၏ အာနိသင်သည်။ အတ္ထိ၊ ကေန်ရှိသည်မှန်၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်။ ဒိန္နာနံ ဖလံ၊ ပေးအပ်သော အလှူတို့၏ အကျိုးကို။ ဂဂန တထေ၊ တောင်းကပ်ပြင်၌။ ပုဏ္ဏစန္ဒံ၊ လပြည့်ဝန်းကို။ ဥက္ခိပေန္တောပိယ၊ ကိုင်၍ ပြသသကဲ့သို့။ ဒေသေသိ၊ ဖြုတ်တော်မူ၏။

တံ၊ ထိုတရားစံကားကို။ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍။ ပသန္တမိတ္တော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သေဋ္ဌိံ၊ သူဌေးသည်။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာဂန္တာ၊ ကြွလာတော်မူ၍။ ဣမသ္မိံ ပလ္လကေ၊ ဤပလ္လင်၌။ နိသိဒိတွာ၊ နေ၍။ ပရိဘုဉ္ဇထ၊ ဘုန်းပေးတော် မူပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ အာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ထေရော၊

မထေရ်သည်။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ ဒါယကာသုဋ္ဌေးကြီး။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ပူဝေ၊ ဓုံတို့ကို။ ခါဒိဿာမိတိ၊ ဘုန်းပေးတော်မူအံ့ဟူ၍။ ပဉ္စဟိ-
 သိက္ခသတေဟိ၊ ငါးရာကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဝိဟာရေ၊
 ကျောင်း၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူခဲ့၏။ တုမ္ဘာကံ၊ သင်တို့၏။ ရုစိယာ၊ လှူလိုသော
 စေတနာသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ အဟံ၊ သည်။ ဝေ၊ သင်တို့ကို။ နေဿာမိ၊
 ဆောင်ယူအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သေဋ္ဌိ၊ သည်။ ဘရိယံ၊ မယား
 ကို။ ပူဝေစ၊ ဓုံတို့ကိုလည်းကောင်း။ ခီရာဒိနိစ၊ နို့ရည် စသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။
 ဂဏှာပေထယူစေတုန်လော့။ သတ္တု၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။
 ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ သတ္တ၊
 ဘုရားသခင်သည်။ ကဟံပန၊ အထယ်အရပ်၌ နေတော်မူသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
 လျှောက်၏။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ ရှင်သုဋ္ဌေးကြီး။ ဣတော၊ ဤနိဂုံးမှ။ ပဉ္စစတ္တာလိသ-
 ယောဇနမတ္ထကေ၊ လေးဆယ့်ငါးယူဇနာထက်၌။ ဇေတဝနဝိဟာရေ၊ ဇေတဝန်
 ကျောင်းတော်၌။ ဝသတိ၊ နေတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။ တာလံ၊ ဆွမ်းဘုန်းပေးချိန်ကာလကို။ အနုတိတ္တမိတ္တာ၊ မလွန်မူ၍။
 ဧတ္တကံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အဒ္ဓါနံ၊ အခွန်ရှည်သော ခရီးကို။ ကထံ၊
 အထယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ဂမိဿာမ၊ သွားရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိအာဟ၊
 ၏။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ ဒါယကာသုဋ္ဌေးကြီး။ တုမ္ဘာကံ၊ သင်တို့၏။ ရုစိယာ၊ ဖူးမြင်ခြင်း
 ဌာ၊ အလိုရှိသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝေ၊ သင်တို့အား။
 အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဣဒ္ဓိဗလေန၊ တန်းခိုးအာနုဘော်ဖြင့်။ နေဿာမိ၊ ဆောင်ယူအံ့။
 တုမ္ဘာကံ၊ သင်ဒါယကာတို့၏။ ပါသာဒေ သောပါန သီသံ၊ ပြာသာဒ်၌
 စောင်းတန်းဦးသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဌာနေယေဝ၊ အရပ်၌ သာလျှင်။
 ထဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဝေ၊ တုမ္ဘာကံ၊ သင်တို့၏။ သောပါန ပရိယောသာန-
 ပန၊ စောင်းတန်းအဆုံးသည်ကား။ ဇေတဝန ဇ္ဇါရကောဋ္ဌကေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း
 တော် မုတ်ဦး၌။ ထဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဥပရိပါသာဒေါ၊ အထက်ပြာသာဒ်
 အပြင်မှ။ ဟေဋ္ဌာပါသာဒံ၊ အောက် ပြာသာဒ်အပြင်သို့။ ဩတရဏ ကာလမတ္ထေ-
 နေဝ၊ ဆင်းသက်သောကာလဖြင့်သာလျှင်။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်
 သို့။ နေဿာမိ၊ ဆောင်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုသုဋ္ဌေးသည်။
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိသမ္ပင်္ဂိန္တိ၊ ဤသို့ဝန်ခံ၏။

ထေရော၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်။ သောပါန သီသံ၊ စောင်းတန်း
 လှေကားဦးကို။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌လျှင်။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သောပါန ပါဒမူလံ၊
 စောင်းတန်းခြေရင်းကို။ ဇေတဝန ဇ္ဇါရကောဋ္ဌကေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်

တံခါးမှတ်ဦး၌။ဟောတူတိ၊ ဖြစ်စေသတည်းဟု။ အဓိဋ္ဌာသိ၊အဓိဋ္ဌာန်တော်မူ၏။
 တထေဝ၊ ထိုအဓိဋ္ဌာန်တော် မူတိုင်းသာလျှင်။ အတောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ထေရော၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ သေဋ္ဌိံစ၊ သူဌေးကို လည်းကောင်း။
 သေဋ္ဌိဘရိယဉ္စ၊ သူဌေးမကိုလည်းကောင်း။ ဥပရိပါသာဒါ၊ အထက်ပြာသာဒ်
 အပြင်မှ။ဟေဋ္ဌာပါသာဒံ၊ အောက်ပြာသာဒ်အပြင်သို့။ဩတရဏ ကာလတောဝ၊
 ဆင်းသော၊ သက်သော ကာလ၌လျှင်။ခိပ္ပတရံ၊ လျှင်စွာ။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်
 ကျောင်းတော်သို့။သမ္ဗာပေသိ၊ ရောက်စေ၏။ တေဉ္စတောဝိ၊ ထိုနှစ်ယောက်သော
 သူဌေးလင်မယားတို့သည်လည်း။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊
 ကပ်၍။ သတ္ထကာလံ၊ ဆွမ်းဘုန်းပေးတော်မူချိန် ကာလကို။ အာရောစေသုံ၊
 ကြားလျှောက်ဘုန်း၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ သတ္ထဝံ၊ ဆွမ်းစားစရင်သို့။
 ပဝိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူ၍။ ပညတ္ထေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ ဝရဗုဒ္ဓါသနေ၊
 မြတ်သော ဘုရားနေရာ၌။ သိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်း သံဃာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
 နိသီဒါ၊ နေတော်မူ၏။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီးသည်။ ဗုဒ္ဓပမုခဿ၊ ဘုရား
 အမှူးရှိသော။ သိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား။ ဒက္ခိဏောဒကံ၊ အလှူ
 ရေစက်ကို။ ပါတေတွာ၊ ကျစေ၍။ (ပါတေတွာကား ထည့် ပါ၍။) အဒါသိ၊
 လှူ၏။ ဘရိယာဝိ၊ သူဌေးမသည်လည်း။တယာဂတဿ၊ လာခြင်းကောင်းသော။
 အဿ၊ ထိုဘုရားသခင်၏။ ပတ္ထေ၊ သပိတ်၌။ ပူဝံ၊ မှိုကို။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ လောင်း
 ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏။ ယာပနမတ္ထံ၊
 မျှလောက်ရုံမျှသော မှိုကို။ဂဏှိ၊ ခံတော်မူ၏။ ပဉ္စသတာ သိက္ခုပိ၊ ငါးရာသော
 ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ယာပနမတ္ထံ၊ မျှလောက်ရုံ မျှလောက်ရုံ မျှသော မှိုကို။
 ဂဏှိံသု၊ ခံကုန်၏။ သေဋ္ဌိ၊သူဌေးသည်။ ခိရ သပ္ပိ မခု သက္ကရာဇိနိ၊ နို့၊ ထောပတ်
 ပျား၊ သကာ၊ တင်လဲ စသည်တို့ကို။ ဒေမာနော၊ လှူသည်ရှိသော်။ဓယံ၊ ကုန်ခြင်း
 သို့။ န အဂမာသိ၊ မရောက်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ပဉ္စဟိ သိက္ခုသတေဟိ၊
 ငါးရာကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပူဝေဟေဝ၊ မှိုတို့ဖြင့်သာလျှင်။
 (ပူဝေဟေဝကား ကရိုဏ်းထည့်သည်။) သတ္ထကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်း ကိစ္စကို။
 နိဋ္ဌာပေသိ၊ ပြီးစေ၏။ တဘော၊ ထိုခနာက်မှ။(တဘောကား ထည့်ပါ၍။)မဟာ-
 သေဋ္ဌိပိ၊သူဌေးကြီးသည်လည်း။ ဘရိယာယ၊ မယားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယာဝ-
 ဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ခါဒိ၊ စား၏။ ပူဝါနံ၊ မှိုတို့၏။ ပရိယောသာနမေဝ၊အဆုံး
 သည်လျှင်၊ န ပညာယတိ၊ မထင်။ သကလ ဝိဟာရေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်
 အသုံး၌။ သိက္ခုနဉ္စ၊ ရဟန်းတို့အား လည်းကောင်း။ ဝိဇာသာဒါနဉ္စ၊ စားကြွင်း
 စားတို့အား လည်းကောင်း။ ဒိန္နေတုပိ၊ ပေးကုန်သော်လည်း။ ပရိယန္တော၊
 ကုန်ခြင်း၏အဆုံးသည်။ န ပညာယတေဝ၊ မတင်သည်သာလျှင်တည်း။ သန္တေ၊

အရှင်ဘုရား။ ပူဝါနံ၊ မုံတို့၏။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ နဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဝဝေတာ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်
 ကုန်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ မကုန်နိုင်ပြီတကား။ ဇေတဝန ဇွါရကောဌကော၊
 ဇေတဝန်ကျောင်းတော် တံခါးမှတ်ဦး၌။ ဆဇ္ဇေယ၊ စွန့်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မိန့်တော်မူ၏။ အတ၊ ထိုအခါ၌။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဇွါရကောဌကထာ၊ တံခါး
 မှတ်ဦး၏။ အဝိဇ္ဇာရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ ပဗ္ဗာရဌာနေ၊ ချိုင့်ဝှမ်းရာအရပ်၌။
 ဆဇ္ဇယိံသု၊ စွန့်ပစ်ကုန်၏။ ယာဝဇ္ဇတနာပိ၊ ယနေ့ထက် တိုင်အောင်လည်း။
 တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သည်။ ကပလ္လကပူဝပဗ္ဗာရန္တေ၊ ဆီကြော်မှုစွန့်ပစ်ရာ ချောက်
 တူ၍သာလျှင်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီးသည်။ ထရိယာယ၊
 မဟာနတ်။ သဟ၊ တကွ။ ဘဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။
 ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တစ်အပ် လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌။ အဌာထိ၊
 နေ၏။ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ အကာထိ၊
 ပြုတော်မူ၏။ အနုမောဒနာဝသာနေ၊ အနုမောဒနာ ပြုတော်မူသော အဆုံး၌။
 ဥသေဝိ၊ သူဌေးလင်မဟာ၊ နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း။ သောတာပတ္တိ ဖဇ္ဇေ၊
 သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဌာယ၊ တည်၍။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဝန္တိတွာ၊
 ရှိခိုး၍။ ဇွါရကောဌကော၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော် တံခါးမှတ်ဦး၌။ သောဝါနံ၊
 ပြာသာဒ် စောင်းတန်းသို့။ အာရဟံ၊ တက်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပါသာဇေ-
 ထေဝ၊ ပြာသာဒ်၌သာလျှင်။ ပတိဌာယိံသု၊ တည်ကုန်၏။

တတောပဌာယ၊ ထိုနေ့မှစ၍။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ အသီတိ ကောဋီဇနံ၊
 ကုဋေရှစ်ဆယ်ဥစ္စာကို။ ဗုဒ္ဓသာသနဇယေဝ၊ ဘုရားသာသနာတော်၌ သာလျှင်။
 ဝိတ္တိရိ၊ စွန့်ကြဲ၏။ ပုနဗိဝေသ၊ တစ်ဖန် မိုးသောက်သောနေ့၌။ သာယန္တသမယေ၊
 ညချမ်းသော အခါ၌။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသတင်၌။ သန္တိယိန္တာ၊ စည်းဝေးကုန်
 လျှက်။ သိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာဂုဇေသာ၊ ထို့။ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရဿ၊
 မဟာ မောဂ္ဂလာန် မထေရ်၏။ အာနုဘာဝံ၊ အာနုဘော်ကို။ ပဿထ၊
 ကြည့်ပါကုန်လော့။ သဒ္ဓံ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို။ အနုပဟစ္စနာမ၊ မနှိပ်စက်မှု၍လျှင်။
 ထောဂေ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို။ အနုပဟစ္စနာမ၊ မတိပါးစေမှု၍လျှင်။ မစ္ဆရိယ-
 သေဋ္ဌိ၊ မစ္ဆရိယသူဌေးကို။ မဟုတ္တေနေဝ၊ တခဏဖြင့်သာလျှင်။ ဒဗ္ဗေတွာ၊ ဆုံးမ
 ၍။ နိဗ္ဗိသေဝနံ၊ အဆိပ်အတောက် မာန်မာန ဝန်တိုခြင်း မရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။
 ပူဝေ၊ မုံတို့ကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သို့။
 အာနေတွာ၊ ဆောင်ယူခဲ့၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္ပ၊ ခံကတွာ၊ မျက်မှောက်
 ပြု၍။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဌာပေသိ၊ တည်စေ၏။
 မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော။ ထေရော၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်

သည်။ အဟော၊ ဩဝေအံဘွယ်ရှိလေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရဿ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်၏။ ဂုဏကထံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် စပ်သော စကားကို။ ကထေန္တော၊ ပြောဟောလျက်။ နိဿိဒိံသု၊ နေကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဒိဗ္ဗာယ သောတောတုယာ၊ ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ်ဖြင့်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြားတော်မူ၍။ အာဂန္တော၊ ကြွလာ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧတရဟိ၊ ယခုငါလာဆဲ အခါ၌။ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ် မည်သော စကားဖြင့်။ သဒ္ဓိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ မေးတော်မူခြင်းကြောင့်။ ဣမာယ နာမာတိ၊ ဤမည်သော စကားပါတည်းဟူ။ ဝုတ္တော၊ နားတော်လျှောက်သ ည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကုလဒမကေန၊ ဒါယကာတို့ကို ဆုံးမတတ်သော။ ဘိက္ခုနာ နာမ၊ ရဟန်းမည်သည်။ သဒ္ဓိ၊ သဒ္ဓါတရားကို။ အနုပဟစ္စ၊ မညှဉ်းဆဲ မနှိပ်စက်မူ၍။ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ် ဥစ္စာတို့ကို။ အနုပဟစ္စ၊ မထိပါးစေမူ၍။ ကုလံ၊ အမျိုးကို။ အကိလမေတွာ၊ မပင်ပန်းမဆင်းရဲစေမူ၍။ အဝိဟေဌေတွာ၊ မညှဉ်းဆဲမူ၍။ ပုပ္ဖတော၊ ပန်းပွင့်မှ။ ရေဏံ၊ ဝတ်ဆံ ဝတ်မှုန်ကို။ ဂဏန္တေန၊ ဆွတ်ယူသော။ ဘမရေနဝိယ၊ ပျားပိတုန်းကဲ့သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဗုဒ္ဓဂုဏံ၊ ဘုရားကျေးဇူးကို။ ဇာနာပေတဗ္ဗံ၊ လိစေအပ်၏။ တာဒိသော၊ ထို ပျားပိတုန်းနှင့်တူသော။ မမ ပုတ္တော၊ ငါးသားကောင်း ရဟန်းဖြစ်သော။ မောဂ္ဂလာနောတိ၊ မောဂ္ဂလာန်တည်းဟူ။ ထေရံ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ ပသံသိတွာ၊ ချီးမွမ်း၍။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၄၉) သမရော၊ ပျားပိတုန်းသည်။ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းပွင့်ကိုလည်းကောင်း။ ဝတ္ထုဝန္တံ၊ အဆင်း အနံ့ကိုလည်းကောင်း။ အဟေဌယံ အဟေဌယန္တော၊ မပျက်စေမူ၍။ ရသံ၊ ပန်းရည် ပန်းရက်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပလေတိယတာ၊ ယုံလေသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဂါမေ၊ ရွာ၌။ မုနိ၊ ရဟန်းသည်။ စရေ စရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဘမရောတိ၊ ဘမရောဟူသည်ကား။ ယာကာစိ၊ အမှတ်မရှိသော။ မရကရဇာတိ၊ ပျားအရသာကို ပြုတတ်သော သဘောရှိသောသတ္တဝါတည်း။ ပုပ္ဖန္တိ၊ ပုပ္ဖဟူသည်ကား။ ပုပ္ဖါရာမေ၊ ပန်းအာရာမ၌။ စရန္တော၊ ကျက်စားသည်ရှိသော်။ ပုပ္ဖဉ္စ၊ ပန်းပွင့်ကိုလည်းကောင်း။ ဝတ္ထုဉ္စ၊ ပန်းအဆင်းကိုလည်းကောင်း။ ပန်းအနံ့ကိုလည်းကောင်း။ အဟေဌယန္တော၊ မညှဉ်းဆဲ စေမူ၍။ အဝိနာသေန္တော၊ မပျက်စေမူ၍။ ဝိစရတိ၊ ကျက်စား၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ပလေတိတိ၊ ပလေတိ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စရိတွာ၊ ကျက်စား၍။ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ရသံ၊ ပန်းရက်ပန်းရည်ကို။ ပိဝိတွာ၊ သောက်၍။ အပရံပိ၊ တပါးပန်းရက်ကိုလည်း။ မရကရဏတ္ထာယ၊ ပျားအံ့၊ ပျားလသို့ ပြုခြင်း

၄၂။ အာဒါယ၊ ယုတ္တံ။ ပလေတိ၊ ပျံ၏။ သော၊ ထိုပျားပိတုန်းသည်။ ဧကံ-
 ဝန ဂဟနံ၊ တခုသော တောအုပ်သို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတွာ၊ သက်ဝင်၍။ ကေသ္မိ-
 ရက္ခယုသိရေ၊ တခုသော သစ်ပင် အခေါင်း၌။ ရဇမိဿကံ၊ မြို့နှင့်ရောသော။
 တံရသံ၊ ထိုအရည်ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ မဓုရ-
 ရသံ၊ ချိုမြိန်သော အရသာ ရှိသော။ မဓုံ၊ ပျားအုံကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တဿ၊
 ထိုပျားပိတုန်းတို့၏။ ပုပ္ဖါရာမေ၊ ပန်းအာရာမ၌။ ဝိစရိတပစ္စယာ၊ ကျက်စားခြင်း
 ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပုပ္ဖံဝါ၊ အပွင့်ကိုလည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏံဝါ၊ အဆင်း
 ကိုလည်းကောင်း။ ဓန္တံဝါ၊ အနံ့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိနာသေတွာ၊ ချိုးဖဲ့ ဖျက်ဆီး
 ၍။ န ဂစ္ဆတိ၊ မပျံ့မသွား။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော
 ပန်းပွင့်သည်။ ပါကတိကမေဝ၊ ပြကတေအတိုင်းသည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဧဝံ ဂါမေ မုနိ စရေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သေခါသေခ သင်္ခါ-
 တော၊ သေကွ၊ အသေကွဟု ဆိုအပ်သော။ အနာဂါရိယမုနိ၊ အနာဂါရိယမုနိ
 သည်။ ဝါ၊ ရဟန်းသည်။ ကုလပဋိပါဒိယာ၊ အိမ်စဉ် ဆွမ်းခံခြင်းဖြင့်။ ဂါမေ၊
 ရွာ၌။ ဘိက္ခု၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏန္တော၊ ခံယူလျက်။ ဝိစရတိ၊ သွားလာ၏။ ဣတိ-
 အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။
 ဂါမေ၊ ဆွမ်းခံရွာ၌။ စရဏပစ္စယာ၊ ကျက်စားခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်း
 ကြောင့်။ ကုလာနံ၊ ဒါယကာတို့၏။ သဒ္ဓါဟာနိဝါ၊ သဒ္ဓါ၏ ဆုတ်ယုတ်ခြင်း
 သည်လည်းကောင်း။ သောဂ ယာနိဝါ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်
 လည်းကောင်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သဒ္ဓါပိ ဘောဂါပိ၊ သဒ္ဓါတရား၊ ဥစ္စာခမ်းနား
 တို့သည်လည်း။ ပါကတိကာဝ၊ ပြကတေတို့သည်လျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊
 ဤသို့။ စရိတွာပန၊ ကျက်စားပြီး၍ကား။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ တာဝ၊ အသေကွ
 ရဟန်းမှ ရှေးဦးစွာ သေကွရဟန်းကို ဆိုဦးအံ့။ သေခမုနိ၊ သေကွဖြစ်သော
 မုနိသည်။ ဗဟိဂါမေ၊ ရွာပ၌။ ဥဒက ဖါသုကဋ္ဌာနေ၊ ရေကို ရလွယ်သဖြင့်
 ချမ်းသာခြင်းရှိသောအရပ်၌။ သံဃာဒိ၊ ဒုကုဋ်ကို။ ပညပေတွာ၊ ခင်း၍။ နိသိန္ဓော၊
 နေလျက်။ အက္ခတဉ္စန ဝဏပဋိန္ဒာဒန ပုတ္တမိသုပမာဒိဝသေန၊ ထည်းဝင်ရိုး
 ထိုးခြင်း၊ အနာကို ဆေးလိမ်းကျံသဖြင့် ဖုံးအုပ်ခြင်း၊ သား၏ အသားကို စားခြင်း
 ဥပမာ စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခန္တော၊ ဆင်ခြင်လျက်။ ဝိဏ္ဏပါတံ၊
 ဆွမ်းကို။ ပရိဘုဉ္စိတွာ၊ ဘုန်းပေး၍။ တံထာရူပံ၊ ထိုသို့ သဘော ရှိသော။
 ဝနသဏ္ဌံ၊ ဘောအုပ်သို့။ အနုပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ အဇ္ဈတ္တိက ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကိုယ်တွင်း
 ၌ ဖြစ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ သမ္မသန္တော၊ သုံးသပ် ဆင်ခြင်လျက်။ စတ္တာရော-
 မဂ္ဂေ၊ လေးပါးသော မဂ်တို့ကို လည်းကောင်း။ စတ္တာရိ သာမည ဖလာနိစ၊
 လေးပါးကုန်သော သာမညဖိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဟတ္ထဂတာနေဝ၊ လက်သို့

ရောက်သည် တို့ကိုသာလျှင်။ ကရောက်၊ ပြု၏။ ပန၊ သေက္ခရဟန်းမှ တပါး အသေက္ခရဟန်းကို ဆိုအံ့။ အသေခမုနိ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော မုနိသည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခ-
ဝိဟာရံ၊ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ် ချမ်းသာဖြင့် နေခြင်းကို။
အနုယုဉ္ဇတိ၊ အတန်တလဲလဲ အားထုတ်၏။ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အဿ၊
ထိုရဟန်း၏။ ဘမရေန သဒ္ဓိံ၊ ပျားပိတုန်းနှင့် တကွ။ မဓုကရဏ သရိက္ခတာ၊
ပျားပိတုန်းနှင့် တူသည်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဣဓပန၊ ဤဒေသနာ
ဂါထာ၌ကား။ ခိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာလျှင်။ အမိပ္ပေတော၊
အလိုရှိအပ်၏။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။
သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံ သု၊ ရောက်
ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရား
ဟောခြင်းကို။ ဝတော၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ ဥတ္တရိဝိ၊ - အလွန်လည်း။ ထေရဿ၊
ရှင်မောဂ္ဂလာန်၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ပကာသေတံ၊ ထင်ရှားပြခြင်းငှါ။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ မောဂ္ဂလာနေန၊ ငါ့သားမောဂ္ဂလာန်
သည်။ မစ္ဆရိယသေဋ္ဌိံ၊ မစ္ဆရိယသူဌေးကို။ ဒမိတော၊ ဆုံးမသည်။ န၊ မဟုတ်
သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ နံ၊ ထိုဝန်တိုခြင်းရှိသော သူဌေးကို။ ဒမေတွာ၊
ဆုံးမ၍၊ ကမ္မဖလသမ္ပန္နံ၊ ကံ၏အကျိုးနှင့်စပ်သည်ကို။ ဇာနာပေသိဓေ၊ သိစေသည်
သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတော၊ ဆို၍။ ဣမမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။
ပကာသေန္တော၊ ထင်ရှားပြလို၍။ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို။
အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍-

ဥဘော၊ လုလင်နှစ်ယောက်တို့သည်။ ခဉ္စာ၊ ခွင်ကုန် ကုန်းကုန်၏။ ဥဘော၊
တို့သည်။ ကုဏီ၊ လက်ကောက်ခြင်းရှိကုန်၏။ ဥဘော၊ တို့သည်။ ပိသမ စက္ခုကာ၊
မညီမညွတ်သော မျက်စိရှိကုန်၏။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့အား။ ပိဠကာ၊
မှည့်မည်းတို့သည်။ ဇာတာ၊ ပေါက်ကုန်၏။ အဟံ၊ ဝါသည်။ ဣဇ္ဈိယံ၊ ဣဇ္ဈိယ
သူဌေးကို။ နပဿာမိ၊ မမြင်။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမံ ဣဇ္ဈိယ ဇာတကံ၊ ဤဣဇ္ဈိယ ဇာတ်ကို။ ကထေဘိ၊
ဟောတော်မူ၏။

ဣတိပရိယမာနံ၊ လေးခုမြောက်သော ပုပ္ဖဝဂ္ဂ၌ ငါးကြိမ်မြောက် ဖြစ်သော
မစ္ဆရိယ သူဌေးဝတ္ထု ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ပဉ္စမံ၊ သော။ မစ္ဆရိယ ကောသိယ ဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

၄-ပုပ္ဖဝဂ္ဂ၊ ၆-ပါဝေယျကမ္မိဝကဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ... မစ္ဆရိယသူဌေးဝတ္ထု၌ ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါယာ၏ အနက်အဖွင့်ကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ ပါဝေယျကမည်သော တက္ကတွန်းဒါယကာ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါယာ၏ အနက် အဖွင့်ကို ပြုလိုသော အဋ္ဌကထာ ဆရာသည် န ပရေသံ-စသည်ကို မိန့်တော်မူ၏။

န ပရေသံ ဝိလောမာနိတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ န ပရေသံ ဝိလောမာနိ-အစရှိ သော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိ ပြည်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ပါဝေယျနာမ အာဇီဝကံ၊ ပါဝေယျအမည် ရှိသော တက္ကတွန်းကို။ (ပါဝေယျလည်း ရှိ၏။ ပါဝေယျ အမည်ရှိသော၊ ပေး။) အာရက္ခ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကိရု၊ ကြားဘူးသည်ကား။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဧကော ဂဟပတာနိ၊ ထူကြွယ်မ တယောက်သည်။ ပုတ္တဋ္ဌာနေ၊ သားအရာ၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ပါဝေယျနာမ၊ ပါဝေယျ အမည်ရှိသော။ အာဇီဝကံ၊ တက္ကတွန်းကို။ ပဋိဇဇ္ဈိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ တဿာ၊ ထိုသူကြွယ်မ၏။ အနန္တရ ဘရေသု၊ အခြားမဲ့ အိမ်တို့၌။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဟောခြင်းကို။ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ အဟော အစ္ဆရိယံ၊ အံဩဘွယ်ရှိပေစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နာနပ္ပကာရေဟိ၊ အထူးထူး အပြားပြားသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ ဗုဒ္ဓဂုဏေ၊ ဘုရား ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို။ ဝဏ္ဏန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ သာ၊ ထိုသူကြွယ်မသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားသခင်တို့၏။ ဂုဏတထံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် စပ်သော စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သောတုကာမာ၊ နာလိုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တမတ္ထံ၊ ထို အကြောင်းကို။ အာဇီဝကဿ၊ တက္ကတွန်းအား။ ကထေတွာ၊ ပြောဆို၍။ အယျ၊ အရှင်။ အယံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဂစ္ဆိဿာမိ၊ သွားပါအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ သော၊ ထိုတက္ကတွန်းသည်။ အယျာ၊ အမိ။ မာဂစ္ဆာဟိ၊ မသွားလေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နိဝါရေတွာ၊ မြစ်၍။ တံ၊ သိုသားပြု၍ မွေးစားသော တက္ကတွန်းကို။ ပုနပ္ပုနံ၊ အသန်တလဲလဲ။ ယာစမာနံပိ၊ တောင်းပန်ပါသော်လည်း။ နိဝါရေသိ ယေဝ၊ မြစ်မြဲမြံသည်သာလျှင်တည်း။ သာ၊ ထိုသူကြွယ်မသည်။ အယံ၊ ဤတက္ကတွန်း သည်။ မမ၊ ငါ့အား။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သောတုံ၊ နာစေခြင်းငှါ။ နဒေတိ၊ မပေး။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ နိမန္တေတွာ၊

ဆွမ်းဘိတ်၍။ ဣဓေဝ၊ ဤအိမ်၌လျှင်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုကိဿာမိ၊ နာအံ။
 ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ သာ၊ ထိုသူကြွယ်မသည်။ သာယန္တသမယေ၊ ညချမ်းသော
 အခါ၌။ ပုတ္တံ၊ သား၊ တက္ကတွန်းကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ တာတ၊
 ငါးသား။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ သွာတနာဟ၊ နက်ဖြန်ကောင်းမှုအကျိုးငှါ။ သတ္ထာရံ၊
 ဘုရားသခင်ကို။ နိမန္တေဟိ၊ ပင့်ဘိတ်ချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်
 ၏။ သော၊ ထိုတက္ကတွန်းသည်။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ပဌမတရံ၊ ရှေးဦး
 စွာ။ အာဇိဝကဿ၊ ဆရာတက္ကတွန်းကြီး၏။ ဝသနဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ဂန္တော၊
 ရောက်၍။ တံ၊ ထိုဆရာတက္ကတွန်းကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ နိသိဒါ၊ နေ၏။ အထ၊
 ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုတက္ကတွန်းကို။ သော၊ ထိုဆရာတက္ကတွန်းသည်။ ကဟံ၊
 အဘယ်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆသိ၊ သွားအံ့နည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မေး၏။ မာတု-
 ဝစနေန၊ အဓိစကားဖြင့်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ နိမန္တေတံ၊ ဆွမ်းဘိတ်ခြင်း
 ငှါ။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တဿ၊ ထိုဂေါတမ၏။
 သန္တိကံ၊ အလံသို့။ မာဂစ္ဆ၊ မသွားလေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ တားမြစ်၏။ အယျ၊
 အရှင်ဘုရား။ အလံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါမသင့်။ မမ၊ ငါ၏။ မာတု၊ အဓိကို။
 ဘာယာမိ၊ ကြောက်၏။ အဟံ၊ သည်။ ဂစ္ဆိဿာမိ၊ သွားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်
 သော်။ ဧတဿ၊ ဤဂေါတမတို့။ ကတံ သတ္တာရံ၊ ပြုအပ်သော ပူဇော်သတ္တာကို။
 ဥသဘာမိ၊ ငါတို့နှစ်ယောက် သည်လည်း။ ခါဒိဿာမ၊ စားကုန်အံ့။ မာဂစ္ဆ၊
 ဂေါတမအထံသို့ မသွားလေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟားမြစ်လျက်။ အာဟ၊ ဆို၏။
 အယျ၊ အရှင်ဘုရား။ အလံ၊ မသင့်။ မာတု၊ အဓိသည်။ မေငါ့အား။ တဋ္ဌိဿတိ၊
 မြိမ်းချောက်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ ဂစ္ဆ၊ သွား
 လေ။ ဂန္တာစာန၊ သွားပြီး၍ကား။ သတ္ထု၊ ဘုရားကို။ နိမန္တေတွာ၊ ဆွမ်းဘိတ်၍။
 အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အသုကဋ္ဌာနေဝါ၊ ဤမည်သော အရပ်၌
 လည်းကောင်း။ အသုကဝိဟိယံဝါ၊ ဤမည်သောလမ်း၌ လည်းကောင်း။ အသုက-
 မဂ္ဂေနဝါ၊ ဤမည်သောခရီးဖြင့် လည်းကောင်း။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ သွားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 မာ အာဓိကံ၊ မကြားလေလင့်။ တဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ
 ၌။ ဌိတောဝိယ၊ ရပ်သကဲ့သို့။ အညေန မဂ္ဂေန၊ တပါးခရီးဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တောဝိယ၊
 သွားသကဲ့သို့။ ပလာယိတွာ၊ ထွက်ပြေး၍။ ဧဟိ၊ လာလှည့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။
 သော၊ ထိုတက္ကတွန်းသည်။ အာဇိဝကဿ၊ ဆရာတက္ကတွန်း၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။
 သုတွာ၊ ကြား၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ နိမန္တေတွာ၊
 ဆွမ်းဘိတ်၍။ အာဇိဝကေန၊ တက္ကတွန်းသည်။ ဝုတ္တနိယာမေနေဝ၊ ဆိုသော
 နည်းဖြင့်လျှင်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တဿ၊ ထိုတက္ကတွန်း၏။
 သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တော၊ ၍။ တေ၊ သင်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်အမှုကို။

ကတံ၊ ပြုအပ်သနည်း။ ဣတိပုဋ္ဌော၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ အယျ၊ အရှင်
 သုရား။ သဗ္ဗ၊ အလုံးစုံသော။ တံ၊ ထိုမှာလိုက်တိုင်းသော အမှုကို။ ကတံ၊
 ပြုအပ်ပြီ။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ တေ၊ သင်၏။ ကတံ၊ ပြုခြင်းကား။
 ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းသောအမှုရှိ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း ဂေါတမအား။ ကတံ၊
 ရိုသေစွာပြုအပ်သော။ သတ္တာရံ၊ ပူဇော်ဘွယ်ဝတ္ထုကို။ ဥတောပိ၊ နှစ်ပါးစုံ ငါထို့
 သည်လည်း။ ခါဒိဿာမ၊ စားကုန်အံ့။ ဣတိဝတူ၊ ဤသို့ဆို၍။ ပုနဒိဝသေ၊
 မိုးသောက်သောနေ့၌။ အာဇီဝကော၊ တက္ကတွန်းသည်။ ပါတောဝ၊ စောစောက
 သာလျှင်။ တံဂေဟံ၊ ထိုအိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်လာ၏။ သော၊ ထိုတပည့်
 တက္ကတွန်းသည်။ တံ၊ ထိုဆရာတက္ကတွန်း ပရိဗိုဇ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်ငင်၍။
 ဝစ္ဆာဂဗ္ဗေ၊ အိမ်ခန်းတိုက်၏ နောက်အသို့။ နိသီဒါပေသိ၊ နေစေ၏။ ပဋိဝိဿက-
 မနဿာ၊ အိမ်နီးချင်း လူတို့သည်။ တံဂေဟံ၊ ထိုအိမ်ကို။ အလ္လဂေါမယေန၊
 နွားချေးအစိုဖြင့်။ ဥပလိမ္ပိတွာ၊ လိမ်းကျံစေ၍။ လာဇ ပဉ္စမာနိ၊ ပေါက်ပေါက်
 လျှင် ငါးခုမြောက်ရှိကုန်သော။ ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ဝိတိရိတွာ၊ ဖြန့်ကြဲ၍။ သတ္ထု၊
 သုရားရှင်အား။ နိသီဒနတ္ထာယ၊ နေစေခြင်းငှါ။ မဟာရဟံ၊ မြတ်သောလူတို့အား
 ထိုက်သော။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ပညပေသံ၊ ခင်းကုန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။
 ဗုဒ္ဓေဟိ၊ သုရားသဗ္ဗညုတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အပရိစိတ မနဿာ၊ အကျွမ်းမဝင်
 ကုန်သော လူတို့သည်။ အာသနပညတ္တိံ၊ ခင်းအပ်သော နေရာတော်ကို။
 နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ ဗုဒ္ဓါနဉ္စ၊ မြတ်စွာသုရားတို့၏လည်း။ မဂ္ဂဒေသကေန၊
 ခရီးညွှန်ခြင်းဖြင့်။ ကိစ္စံနာမ၊ ပြုဘွယ်အမှု မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိသစ္စံ၊ ၏။
 ဗောဓိမူလေ၊ ဗောဓိပင်ရင်း၌။ ဒသသဟဿိ လောကဓာတုံ၊ တသောင်းသော
 လောကဓာတ်ကို။ ကမ္မေတွာ၊ တုန်လှုပ်စေ၍။ သဗ္ဗောဓိပတ္တ ဒိဝသေ ဧဝ၊
 သဗ္ဗညုတညုဏ်သို့ ရောက်သောနေ့၌သာလျှင်။ နေသံ၊ ထိုမြတ်စွာသုရားတို့အား။
 အယံမဂ္ဂေါ၊ ဤခရီးကား။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားရ၏။ အယံ၊ ဤခရီးသည်။
 တိရစ္ဆာနယောနိံ၊ တိရစ္ဆာန် အမျိုးသို့။ အယံ၊ ဤခရီးသည်။ ပေတ္တိဝိသယံ၊
 ပြိတ္တာသုံသို့။ အယံ၊ ဤခရီးသည်။ မနဿလောကံ၊ လူ့ပြည်သို့။ အယံ၊ ဤ
 ခရီးသည်။ ဒေဝလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ အယံ၊ ဤခရီးသည်။ အမတ မဟာနိဗ္ဗာနံ၊
 မြတ်သော အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော။
 သဗ္ဗေမဂ္ဂါ၊ အလုံးစုံသော လားရာခရီးတို့သည်။ အဝိဘူတာ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်
 ၏။ ဂါမ နိဂမာဒိနံ၊ ရွာ နိဂုံသို့၏။ မဂ္ဂေ၊ သွားရာခရီး၌။ ဝတ္တဗ္ဗမေဝ၊ ဆိုဘွယ်
 စကားသည်ပင်လျှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သတ္ထာ၊ သုရားသခင်သည်။
 ဝါတောဝ၊ နံနက်စောစောကလျှင်။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ် သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊
 ယူ၍။ မဟာဥပါယိကာယ၊ ဒါယိကာမကြီး၏။ ဂေဟဒ္ဓါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။

ဂတောရောက်တော်မူလာ၏။ သာ၊ ထိုဒါယိကာမကြီးသည်။ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ။
 နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသော
 တည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ အန္တောနိဝေသနံ၊ အိမ်တွင်းသို့။ ပဝေသေတွာ၊
 ဝင်စေ၍။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ ဒက္ခိဏောဒကံ၊ အလှူ
 ရေစက်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော၊ ခါဒနီယေန၊ ခဲတွယ်ဖြင့်။
 ဘောဇနီယေန၊ တောဇဉ်ဖြင့်။ ပရိဝိသိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ ဥပါယိကာ၊ ဒါယိကာမ
 ကြီးသည်။ ကတသတ္တကိစ္စဿ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စ ပြီးပြီးသော။ သတ္ထုနော၊
 ဘုရားသခင်အား။ အနုမောဒနံ၊ တရားဟောခြင်း အနုမောဒနာကို။ ကာရေတု-
 ကာမာ၊ ပြုစေလိုသည်ဖြစ်၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်
 သည်။ မဓရ သရေန၊ သာယာစွာ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံစွာသော အသံတော်
 ဖြင့်။ အနုမောဒနဓမ္မကထံ၊ ဝမ်းမြောက်ကြောင်း ဖြစ်သော တရားစကားကို။
 အာရထိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ ဥပါယိကာ၊ ဒါယိကာမကြီးသည်။ သာဓု-
 သာဓုတိ၊ သာဓုသာဓုဟူ၍။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးသံကို။ ဒဒမာနာ၊ ပေးလျက်။
 ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သု၊ ဟိ၊ ကြားနာ၏။ အာဇီဝကော၊ တတ္တတွန်း ရဟန်းယောင်
 သည်။ ပစ္ဆာဂဇ္ဈေ၊ အိမ်ခန်းတိုက်၏ အနောက် ရေသွန်၌။ နိသီန္ဒ္ဓာဝ၊ နေလျက်
 လျှင်။ သာဓုတာရံ၊ ကောင်းချီးသံကို။ ဒတွာ၊ ခေး၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တိယာ၊
 ကြားနာသော။ တဿာ၊ ထို ဒါယိကာမ၏။ သဗ္ဗံ၊ ကောင်းချီး ဝေးသံကို။
 သုတွာ၊ ကြား၍။ သန္ဓာရေတုံ၊ တည်တံ့စွာ ဣန္ဒြေရရ နေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊
 မတတ်နိုင်။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုပင်လျှင်။ သာ၊ ထိုဒါယိကာမသည်။ မယံ၊ ငါ၏။
 န၊ ဒါယိကာမ မဖြစ်သတ္တံ။ ဣတိ၊ ဤသို့ အောက်မေ့လျက်။ နိက္ခမိတွာ၊
 နေရာရေသွန်က ထွက်ခဲ့၍။ နဋ္ဌာ၊ ပျက်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ကာလကဏ္ဍိ၊ သူယုတ်မ။
 ဘေဿ၊ ဤရဟန်းဂေါတမအား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သတ္ထာရံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရောသိ၊
 ပြုသိ၏။ ဣဘိ၊ သို့။ နာနပ္ပကာရေန၊ အတူးထူး အပြားပြား အားဖြင့်။ ဥပါယိကာ၊
 ဒါယိကာမကြီး ကို၎င်း။ သတ္ထာရဉ္စ၊ ဘုရားသခင် ကို၎င်း။ အက္ခောသန္တော၊
 ဆဲရေးလျက်။ ပဿာယိ ထွက်ပြေး၏။ ဥပါယိကာ၊ ဒါယိကာမကြီးသည်။
 တဿ၊ ထိုဘက္ကဘွန်း ရဟန်းယောင်၏။ ကထာယ၊ ဆဲ၍ ပြေးသော စကားဖြင့်။
 လဇ္ဇိတာ၊ အရှက်ရ၍။ အညထတ္တံ၊ ဖောက်ပြန် ချွတ်ယွင်းသော အဖြစ်သို့။
 ဂတံ၊ ရောက်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဒေသနာနုသာရေန၊ ဒေသနာကို အစဉ်မှီး
 သဖြင့်။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သို့။ ပေသေတုံ၊ စေလွှတ်ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။
 အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဒါယိကာမကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဥပါယိကော၊
 ဒါယိကာမ။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဒေသနာနုဂတံ၊ ဒေသနာသို့ အစဉ်လျှောက်ခြင်းကို။
 ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ကိံ အဘယံ၊ ကြောင့်။ နသက္ခောသိ၊ မတတ်နိုင်သိသနည်း။

ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ (စိတ္တံမှာစပ်)တေဿ၊ ဤတတ္ထတွန်း၏။ ကထာယ၊ ဆဲဆိုသော စကားဖြင့်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အညတတ္ထံ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းသို့။ ဥပဂတံ၊ ရောက်လေသိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ယျောက်သည်ရှိသော်။ သတ္တာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ ဝေရူပဿ၊ ဤသို့လုတ်မာသော သဘောအကျင့်ရှိသော။ ဝိသဘာဂ ဇနဿ၊ သဘောမတူညစ်ညမ်းသောသူ၏။ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်သော။ ကထံနာမ၊ စကားမည်သည်ကို။ အာဝဇ္ဇိတုံ၊ ဆင်ခြင် တွေးတောခြင်းငှါ။ နဝဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သော မိစ္ဆာအယူကို။ အသမန္နာဟရိတွာ၊ နှလုံးမသွင်းမှု၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကတာကတမေဝ၊ ပြုသင့်သော အမှု၊ မပြုသင့်သော အမှုကိုသာလျှင်။ ဩလောကေတုံ၊ ကြည့်ခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၅၀) ဥပါယိကေ၊ ဒါယိတာမ။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ဝိလောမာနိ၊ ကြမ်းထမ်းကုန်သောစကား၊ ဝန်တိုကုန်သော စကားတို့ကို။ န မနသိကာတဗ္ဗာနိ၊ နှလုံးမပြုအပ်ကုန်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ကတာကတံ၊ ပြုအပ်သည်၌ မပြုခြင်းကို။ ဝါ၊ ပြုအပ်သောအမှု၊ မပြုအပ်သော အမှုကို။ န ဩလောကေတဗ္ဗံ၊ မကြည့်အပ်။ အတ္တနောဝ၊ မိမိကိုယ်ကို သာလျှင်။ ကတာနိစ၊ လက္ခဏာရေးသုံးပါးသို့တင်၍သုံးသပ်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အကတာနိစ၊ လက္ခဏာရေး သုံးပါးသို့ တင်၍ သုံးသပ်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သည် တို့ကိုလည်းကောင်း။ အဝေက္ခေယျ၊ ရှုဆင်ခြင်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ န ပရေသံ ဝိလောမာနိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ဝိလောမာနိ ဖရဿာနိ၊ ကြမ်းထမ်းခက်မာကုန်သော။ မဇ္ဈေဝစနာနိ၊ ဝန်တိုခြင်းရှိကုန်သော စကားတို့ကို။ န မနသိကာတဗ္ဗာနိ၊ နှလုံးမသွင်းအပ်ကုန်။ န ပရေသံ ကတာကတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အသုကော ဥပါယကော၊ ဤမည်သော ဒါယကာသည်။ အသဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်ခြင်း မရှိ။ အပ္ပသန္နော၊ ကြည်ညိုခြင်းမရှိ။ အဿ၊ ထိုဒါယကာ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ကဋ္ဌန္တုတိက္ခာဒိနိ၊ တယောက်မ မျှသော ဆွမ်းစသည်တို့ကို။ နာဝိ ဒိယုန္တိ၊ လှူအပ်သည် မရှိကုန်။ သလာက တတ္တာနိ၊ စာရေးတံဆွမ်း စသည်တို့ကို။ န ဒိယုန္တိ၊ မလှူနိုင်ကုန်။ စိဝရာဒိ ပစ္စယဒါနံ၊ သင်္ကန်းစသော ပစ္စည်းဖြင့် ပေးခြင်းသည်။ တေဿ၊ ဤဒါယကာအား။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ တထာ၊ ထိုအတူ။ အသုကဥပါယိကာ၊ ဤအမည်ရှိသော ဒါယိကာမသည်။ အသဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်ခြင်း မရှိ။ အပ္ပသန္နော၊

မကြည်ညို။ အဿာ၊ ထိုမိန်းမ၏။ ဂေဟေ၊ ဤ။ ကဋ္ဌန္တု၊ တိက္ခာဒီနိ၊ တယောကံမ
 မျှသော ဆွမ်းစသည်တို့ကို။ နာပိ ဒိယုန္တိ၊ မလှူနိုင်ကုန်။ သဿာကတတ္တာဒီနိ၊
 စာခံရတံဆွမ်း စသည်တို့သည်။ န အတ္ထိသန္တိ၊ မရှိကုန်။ စီဝရာဒိ ပစ္စယဒါနံ၊
 သင်္ကန်းစသော ပစ္စည်းဖြင့် ပေးလှူခြင်းသည်။ ဧတိဿာ၊ ဤမိန်းမအား။ န အတ္ထိ၊
 မရှိ။ တထာ၊ ထိုအတူ။ အသုကော တိက္ခာ၊ ဤမည်သောရဟန်းသည်။ အသဇ္ဈေါ၊
 သဇ္ဈာခြင်းမရှိ။ အပ္ပသန္ဓော၊ ကြည်ညိုခြင်းမရှိ။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဥပဇ္ဈာယ-
 ဝတ္တံ၊ ဥပဇ္ဈာယဝတ်ကို။ နာပိ ကရောတိ၊ ပြုလေ့မရှိ။ အာစရိယဝတ္တံ၊ ဆရာအား
 ပြုအပ်သော ဝတ်သည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ အာဂန္တုကဝတ္တံ၊ အာဂန္တုက ဝတ်သည်။
 န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဂမိကဝတ္တံ၊ ဂမိကဝတ်သည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ စေတိယင်္ဂကဝတ္တံ၊
 စေတိယင်္ဂပြင်၌ ပြုအပ်သော ဝတ်ကို။ န ကရောတိ၊ မပြု။ (ရှေးအတ္ထိမှာ စပ်မှု
 ကတ္တားပေးလေ။) ဥပေါသထာဂါရ ဝတ္တံ၊ ဥပုသ်အိမ်၌ ပြုအပ်သော ဝတ်ကို။
 န၊ ပြုလေ့မရှိ။ တောဇနသာသာဝတ္တံ၊ ဆွမ်းစားစရင်၌ ပြုအပ်သော ဝတ်ကို။
 န၊ ပြုလေ့မရှိ။ ဇန္တာသရဝတ္တာဒီနိ၊ ဇရုံးအိမ်၌ ပြုရာသောဝတ် စသည်တို့ကို။
 န၊ ပြုလေ့မရှိကုန်။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ကိဉ္စ ဓုတင်္ဂံ၊ တစုံတခုသော ဓုတင်
 ဆောက်တည်ခြင်းသည်။ နာပိ အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘာဝနာရာမတာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
 စီးဖြန်းခြင်းဖြင့် မွေ့လျော်ခြင်း၌။ ဥဿာဟမတ္တံပိ၊ အားထုတ်ကာမျှသည်လည်း။
 န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိဇေ၊ သို့။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ကတာကတံနာမ၊ ပြုအပ်
 သည်၌ မပြုခြင်းမည်သည်ကို။ န ဩလောကေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ အတ္တနောဝ အဝေက္ခေ-
 ယျာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကထံတူတဿ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍လျှင်။ မေ၊
 ငါ၏။ ရတ္တိန္ဒြိယံ၊ ညဉ့်နေ့တို့ကို။ ဝိတိဝတ္တန္တိ၊ လွန်စေကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းဖြစ်သော သူသည်။ အဘိဏ္ဍံ၊ မပြတ်။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမံ ဩဝါဒံ၊ ဤအဆုံးအမကို။ အနုဿရန္တော၊ အောက်မွေ့လျက်။
 သဇ္ဈာပဗ္ဗဇိတော၊ သာသနာတော်ကို မြတ်နိုးကြည်ညို၍ ရဟန်းပြုသော။ ကုလ
 ပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်း သားသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ။ ဒုက္ခံ၊
 ဆင်းရဲအတိသာဖြစ်၏။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရသော သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 တိလက္ခဏံ၊ လက္ခဏာရေး သုံးပါးသို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ယောဂက္ခေမံ၊
 ယောဂ၏ ကုန်ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သက္ခိန္နခေါကိံ၊ တတ်နိုင်အံ့လော၊
 နာသက္ခိန္နခေါကိံ၊ မတတ်နိုင်အံ့လော။ ဣတိဇေ၊ သို့။ အတ္တနော၊ ၏။ ကတာ-
 ကတာနိ၊ စွမ်းနိုင်သည်၊ မစွမ်းနိုင်သည်တို့ကို။ ဩလောကေယျ၊ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်
 ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ သာဥပါယိကာ၊ ထိုဗိယိကာမသည်။
 သောတာပတ္တိဖယော၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်၏။ ဒေသနာ၊ တရား

၁၅၀ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ နိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဟောခြင်းသည်။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ သာဝတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ ပါပေယျကာဇိဝက ဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၄-ပုပ္ဖဝုဒ္ဓါ ၇-ဆတ္တပါဏိ ဥပါသက ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ... ပါပေယျကာဇိဝက ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ၌ ဆတ္တပါဏိ ဥပါသက ဝတ္ထု၌ ဟောကြောင်း ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ယထာပိ ရုစိရံ-စသည်ကိုမိန့်အပ်၏။

ယထာပိ ရုစိရံ ပုပ္ဖန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ယထာပိ ရုစိရံ ပုပ္ဖံ-စသော ဤတရား ဟောခြင်းကို။ သတ္ထု၊ တုရားသဗ္ဗညုသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ဆတ္တပါဏိ ဥပါသကံ၊ ဆတ္တပါဏိ အမည်ရှိသော အနာဂါမ်တည် ဒါယကာကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ မူ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဆတ္တပါဏိနာမ၊ ဆတ္တပါဏိ အမည်ရှိသော။ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်။ တိဝိဋ္ဌကဓရော၊ ဝိဋ္ဌကတ်သုံးပုံကို ဆောင်နိုင်သော။ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသီတင်းသည် ဒါယကာ ဆတ္တပါဏိသည်။ ပါတောဝ၊ ဝောစော ကလျှင်။ ဥပေါသထိကော၊ ဥပုသ် သုံးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သတ္ထု၊ တုရားသခင်အား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ် ခဲ့၊ ယခြင်းသို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အနာဂါမိ အရိယသာဝကာနံ၊ အနာဂါမ် တည် ဖြစ်သော အရိယသာဝက တို့အား။ သမာဒါန ဝသေန၊ သမာနဒါန ဝိရတီ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပေါသထကမ္ပနာမ၊ ဥပုသ်သုံးခြင်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မဂ္ဂေနော၊ အနာဂါမ်မဂ်ဖြင့် သာလျှင်။ တေသံ၊ ထိုအရိယာ သာဝက တို့အား။ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ မြတ်သော အကျင့်သည်လည်းကောင်း။ ဧကဘတ္တိကဉ္စ၊ နံနက် တထပ်စာ စားခြင်း သည်လည်းကောင်း။ အာဂတံ၊ လာ၏။ တေနော၊ ထိုကြောင့် သာလျှင်။ ဗုဒ္ဓိကာရော ။လ။ ဓမ္မောတိ၊ ဓမ္မော ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ကုမ္ဘကာရော၊ အိုးထိန်းသည် ဖြစ်ဘူးသော။ ဗုဒ္ဓိကာရော၊ ဗုဒ္ဓိကာရသည်။ ဧကဘတ္တိ-ကော၊ နံနက် တကြိမ်သာ စားခြင်း ရှိ၏။ ဗြဟ္မစာရိ၊ မေတုန် အကျင့်မှ ရှောင်ကြဉ်လေ့ ရှိ၏။ သီလဝဂ္ဂိ၊ သီလ ရှိ၏။ ကလျာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသော

အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အနာဂါမိနော၊ အနာဂါမိ ပုဂ္ဂိုလ်အား။
 ဝကတိယာဝ၊ သဘောအားဖြင့် သာလျှင်။ ဧကသတ္တိကာစ၊ နံနက်တထပ်စာ
 စားခြင်းတို့သည်၎င်း။ ဗြဟ္မစာရိနောစ၊ မေထုန်အကျင့်မှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းတို့သည်
 ၎င်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သောပိ၊ ထိုဆတ္တပါဏိသည်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုဆဋ္ဌိတရ
 အတူလျှင်။ ဥပေါသထိကော၊ ဥပုသ်သုံးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သတ္ထာရံ၊
 ဘုရားသခင်ကို။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဓမ္မကထံ၊ တရား
 စကားကို။ သုဏဇန္တာ၊ နာလျက်။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။
 ရာဇော ပသေနဒိ ကောသလော၊ ပသေနဒိ ကောသလ မင်းကြီးသည်။ သတ္ထု၊
 ဘုရားသခင်အား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်ခယခြင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်လာ၏။
 ဥပါသကော၊ ဆတ္တပါဏိအမည်ရှိသော ဒါယကာသည်။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာသော။
 တံ၊ ထိုကောသလမင်းကြီးကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဥဋ္ဌာတဗ္ဗံနုခေါ၊ ထအပ်မည်လော။ နော-
 နုခေါ၊ မထအပ်မည်လော။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ အဟံ၊ သည်။ အဝ္ဗ-
 ရာဇဿ၊ မြတ်သောမင်း၏။ သန္တိကော၊ အထံ၌။ နိသီန္တော၊ နေ၏။ တဿ မေ၊
 ထိုငါ့အား။ ပဒေသရာဇာနံ၊ ပဒေသရာဇ် မင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဥဋ္ဌာတံ၊
 ထခြင်းငှါ။ နိယုတ္တံ၊ မသင့်။ ခေါပန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ရာဇော၊ မင်းသည်။
 အနုဋ္ဌဟန္တဿ၊ မထသော။ မေ ငါ့အား။ ကုဇ္ဈိဿတိ၊ အမျက်ထွက်သတ္တံ။
 ဧတသ္မိံ၊ ဤ ကောသလ မင်းသည်။ ကုဇ္ဈန္တေပိ၊ အမျက် ထွက်သော်လည်း။
 နေဝ ဥဋ္ဌတိဿာမိ၊ မထအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ရာဇာနံ၊
 မင်းကြီးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဥဋ္ဌတန္တေန၊ ထခြင်းဖြင့်။ ရာဇဂရုကတော၊ မင်းကြီး
 ကို အလေးအမြတ် ပြုသည်။ ဟောကိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထရိ၊ ဘုရားသခင်၌။ နော၊
 အရိအသေ ပြုသည်မမည်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ နေဝ ဥဋ္ဌတိဿာမိကိ၊ မထအံ့
 ဟူ၍ နှလုံးသွင်းလျက်။ နဥဋ္ဌတိ၊ မထ။ ပဏ္ဍိတ ပုရိသာ နာမ၊ ပညာရှိသော
 ယောက်ျားတို့မည်သည်။ ဂရုတရာနံ၊ အထူးအရိအသေ ပြုအပ်သော သူတို့၏။
 သန္တိကော၊ အထံ၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ အနုဋ္ဌဟန္တံ၊ မထသော သူကို။ ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍။ နကုဇ္ဈန္တိ၊ အမျက်မထွက်ကုန်။ ရာဇော ပန၊ ကောသလ မင်းကြီးသည်တား။
 အသနာ၊ နေရာမှ။ အနုဋ္ဌဟန္တံ၊ မထသော။ တံ၊ ထိုဆတ္တပါဏိကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
 ကုပိတမာနသော၊ အမျက်ထွက်လိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်လျက်။ သတ္ထာရံ၊
 ဘုရားသခင်ကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။
 နိသီဒိ၊ နေ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ တံ၊ ထိုကောသလ မင်းကို။ ကုပိတ-
 သာဝံ၊ အမျက်ထွက်လိုသောအဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အယံဆတ္တပါဏိ ဥပေါသကော၊ ဤဆတ္တပါဏိ
 မည်သော ဒါယကာသည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏။ ဒိဋ္ဌဓမ္မော၊ မြင်အပ်သော

၁၅၂ မွေပဒေသာကထာနိဿယ - ဒုတိယတွဲ

အနာဂါမိမဂ်ဉာဏ်ရှိ၏။ တိပိဋက ဓရော၊ ပိဋကတ်သုံးပုံကို ဆောင်၏။ အတ္ထာနတ္ထဘုသလော၊ အကျိုးစီးပွားရှိသည် မရှိသည်တို့၌ လိမ္မာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပါသကဿ၊ သီတင်းသည် ဒါယကာ၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ကထေသိ၊ ပြောဟောတော်မူ၏။ တဿ၊ ထိုဒါယကာ၏။ ဂုဏကသံ၊ ကျေးဇူးနှင့်စပ်သော စကားကို။ သုဏန္တဿော၊ နာစဉ်လျှင်။ ရညော၊ မင်း၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ မုဒုကံ၊ နူးညံ့စွာ။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။

၉ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ရာဇော၊ ကောသလမင်းကြီးသည်။ ဥပရိပါသာဒေ၊ အသက်ပြာသာဒ် အပြင်၌။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ ဆတ္တပါဏိ-ဥပါသကံ၊ ဆတ္တပါဏိမည်သော ဒါယကာကို။ ကတဘတ္တကိစ္စံ၊ ထမင်းနံနက်စာစားပြီးသော်။ ဆတ္တံ၊ ထီးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဥပါဟနံ၊ ဘိနပ်ကို။ အာရဟန္တံ၊ ရာဇင်္ဂဏန၊ မင်းရင်ပြင်ဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပတ္တောသပတိတိ၊ ခေါ်တော်မူစေ၏။ သော၊ တိုဆတ္တပါဏိသည်။ ဆတ္တပါဟနံ၊ ထီး၊ ဘိနပ်ကို။ အပနေတွာ၊ ပယ်၍။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုဆတ္တပါဏိကို။ ရာဇော၊ ကောသလမင်းသည်။ အာဟ၊ ၏။ ဘောဥပါသကာ၊ အိုသီဘင်းသည်။ တေ၊ သင်သည်။ တိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဆတ္တပါဟနံ၊ ထီး၊ ဘိနပ်ကို။ အပနိတံ၊ မယူဘဲထားခဲ့လေတိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ရာဇော၊ ပြည့်ရှင်မင်းကြီးသည်။ ပတ္တောသတိတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏ ဟူသော စကားကို။ သုတွာ၊ ကြားသောကြောင့်။ အပနေတွာ၊ ပယ်၍။ အာဂတော၊ ရောက်လာသည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ အဇ္ဇ၊ ယခုမှသာ။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ရာဇဘာဓေါ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ တုမ္ပေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ဉာတော၊ သိအပ်သည်။ ဘဝိဿာဘိ၊ ဖြစ်သောသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ သဒါပိ၊ အခါခပ်သိမ်းလည်း။ ထုမှာကံ၊ ရှင်မင်းကြီးတို့၏။ ရာဇဘာဓံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ဇာနာမ၊ သိပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ ယဒိဇေ၊ အခါခပ်သိမ်း ငါတို့၏မင်းအဖြစ်ကို အကယ်၍ သိသည်ဖြစ်လျက်။ တသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ပုရိမဒိဝသေ၊ ရှေးဖြစ်သောနေ့၌။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ ဘုရားအထံ၌။ နိသိန္နော၊ နေသည်ရှိသော်။ ဓံ၊ ငါ့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ နဥဋ္ဌဟိ၊ မထလေတိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အဂ္ဂရာဇဿ၊ မင်းတို့ထက် မြတ်သောဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ နိသိန္နော၊ နေ၏။ ပဒေသ-ရာဇာနံ၊ ပဒေသရာဇ်မင်းတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဥဋ္ဌဟန္တော၊ ထချေသည်ရှိသော်။ သတ္ထုရိ၊ ဘုရားသဗ္ဗညု၌။ အဂါရဝံ၊ မရှိသေမြင်းသည်။ ပဝေဒေယျံ၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ နဥဋ္ဌဟိ၊

မထလေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ ဘော၊ အိုအချင်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေဦး။ တံ၊
 ထိုအကြောင်းကို။ တိဋ္ဌတု၊ ထားသိဦး။ တုမှ၊ သင်တို့သည်။ ကိရ၊ ကြားသိရ
 ဘူးသည်ကား။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိက သမ္ပရာယိကာနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ သံသရာဘဝ၌ ဖြစ်ကုန်
 သော။ အတ္ထာနတ္ထာနံ၊ အကျိုးစီးပွား ရှိမရှိတို့၌။ ကုသလော၊ လိမ္မာကုန်၏။
 တိပိဋကဓရာ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံကို ဆောင်နိုင်ကုန်၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အန္တေ-
 ပုရေ၊ နန်းတော်တွင်း၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဝါစေတ၊ ဟောလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 အမိန့်ရှိ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ န သတ္တောမိ၊ ဟောခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ့်ကြောင့် နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မေး၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ရာဇဂေဟိနာမ၊ မင်း၏စံတော်မူရာ ရွှေနန်းတော်
 မည်သည်ကား။ မဟာသာဝဇ္ဇံ၊ များသောအပြစ်ရှိ၏။ ဒုယုတ္တ သုယုတ္တကာနိ၊
 မကောင်းသောယှဉ်ခြင်း ကောင်းသောယှဉ်ခြင်း ရှိကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤနန်းတွင်း၌။
 ဂရုကာနိ၊ လေးသောဝန် ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်လတ်သော် ဧဝံ၊ ဤသို့။
 မာဝဒေထ၊ မဆိုလင့်။ ပုရိမဒိဝသေ၊ ရှေးဖြစ်သောနေ၌။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်
 လျက်။ နဥဋ္ဌိတော၊ မထသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုပြီးလျက်။ ကုတ္တုစုံ၊
 သို့လား သို့လား-ဟူသော တွေးတောခြင်း သံသယကို။ မာကဓရာထ၊ မပြုကုန်
 လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဂိဟိနံ၊ လူတို့၏။
 ဝိစရဏဋ္ဌာနံနာမ၊ ကျက်စားသွားလာရာအရပ် မည်သည်ကား။ မဟာသာဝဇ္ဇံ၊
 များသော အပြစ်ရှိ၏။ ဧကံ၊ တပါးသော။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းကို။ ပတ္တော-
 သာပေတွာ၊ ပင့်ခေါ်စေ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဝါစာပေထ၊ ပြသသွန်သွင် ဟောပါ
 စေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ ဘော၊ အချင်း။ သာဓု၊
 ကောင်းပြီ။ တုမှ၊ သင်တို့သည်။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 တံ၊ ထိုဆတ္တပါဏိ ဥပါသကကို။ ဥယျောဇေတွာ၊ လွှတ်လိုက်၍။ ရာဇာ၊ မင်းကြီး
 သည်။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရား
 သခင်ကို။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မလ္လိကာဒေဝီစ၊ မလ္လိကာ
 မိဖုရားသည်လည်းကောင်း။ ဝါသဘခတ္တိယာစ၊ ဝါသတမည်သော မင်းသမီး
 သည်လည်းကောင်း။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ပရိယာပုဏိဿာမ၊ သင်ကြားပါကုန်အံ့။
 ဣတိ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ပဉ္စဟိ တိက္ခသတေဟိ၊ ငါးရာကုန်သော
 ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နိဗ္ဗန္တံ၊ မပြတ်။ မမ၊ ငါ၏။ ဂေဟံ၊ နန်းတော်သို့။
 ဂန္ဓာ၊ ကြွ၍။ တာသံ၊ ထိုမိဖုရားတို့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဥဒ္ဓိသထ၊ သင်တော်
 မူပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ တောင်းပန်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။
 ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားသခင်တို့အား။ နိဗ္ဗန္တံ၊ မပြတ်။ ကေဋ္ဌာန ဂမနံနာမ၊ တခုတည်းသော
 အရပ်၌ ကြွသွားခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊

အရှင်ဘုရား။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ အညံ၊ တပါးသော။ ဧကံ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတပါးကို။ ဒေထ၊ ပေးတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ အာနန္ဒတ္ထေရဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်အား။ ထာရံ၊ ဝန်ကို။ အကာယိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ထေရော၊ ရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ နိဗ္ဗန္တံ၊ မပြတ်။ ဝန္တံ၊ ကြွ၍။ တာထံ၊ ထိုမိဖုရားတို့အား။ ဥဒ္ဓေသံ၊ ပါဠိကို။ ဥဒ္ဓိသတိ၊ သင်တော်မူ၏။ တာသု၊ ထိုမိဖုရားတို့တွင်။ မလ္လိကာ၊ မလ္လိကာမိဖုရား သည်။ သတ္တစုံ၊ ရှိသေစွာ။ ဂဟေတွာ၊ သင်၍။ သဇ္ဈာယိတွာ၊ သရဇ္ဈာယ်၍။ အာစရိယံ-အာစရိယေ၊ ဆရာအထံ၌။ ဥဒ္ဓေသံ၊ ပါဠိကို။ ပဋိစ္ဆာပေသိ၊ ရှိသေစွာ ဝန်ခံ၏။ ဝါ၊ ပြန်ဆိုနိုင်၏။ ဝါသတခတ္တိယာပန၊ ဝါသတခတ္တိယာ သည်ကား။ သတ္တစုံ၊ ရှိသေစွာ။ နေဝဂဏှာတိ၊ မသင်။ န သဇ္ဈာယတိ၊ ရှိသေစွာ သရဇ္ဈာယ် ခြင်း မရှိ။ ဥဒ္ဓေသံ၊ ပါဠိကို။ ပဋိစ္ဆာပေတုံ၊ သွက်သွက်ပြန်ဆိုခြင်းငှါ။ န သက္ကော- တိ၊ မတတ်နိုင်။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ထေရံ၊ ရှင်အာနန္ဒာကို။ ပုစ္ဆံ၊ မေးတော်မူ၏။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သား အာနန္ဒာ။ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမထိုသည်။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ ပရိယာပုဏန္တိကံ၊ သင်ကြားကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ သင်ပါကုန်၏ဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ကာ ဥပါသိကာ၊ အဘယ် ဒါယိကာမသည်။ သတ္တစုံ၊ ရှိသေစွာ။ ဂဏှာတိ၊ သင်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မလ္လိကာ၊ မလ္လိကာမိဖုရားသည်။ သတ္တစုံ၊ ရှိသေစွာ။ ဂဏှာတိ၊ သင်၏။ သတ္တစုံ၊ ရှိသေစွာ။ သဇ္ဈာယတိ၊ သရဇ္ဈာယ်၏။ သတ္တစုံ၊ စွာ။ ဥဒ္ဓေသံ၊ ပါဠိကို။ ပဋိစ္ဆာပေတုံ၊ အံခြင်းငှါ။ သက္ကောတိ၊ တတ်နိုင်၏။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဉာတိ၊ ဆွေတော်ဖြစ်သော။ မိတာပန၊ ဝါသတခတ္တိယာ မင်းသမီး သည်ကား။ သတ္တစုံ၊ ရှိသေစွာ။ နေဝဂဏှာတိ၊ မသင်။ နသဇ္ဈာယတိ၊ ရှိသေစွာ မသရဇ္ဈာယ်။ ဥဒ္ဓေသံ၊ ပါဠိကို။ ပဋိစ္ဆာပေတုံ၊ ပြန်ဆိုခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ် နိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ထေရဿ၊ ရှင်အာနန္ဒာ ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ မယာ၊ ငါဘုရား သည်။ ကထိတ ဓမ္မာနာမ၊ ဟောအပ်သော တရားမည်သည်ကို။ သတ္တစုံ၊ ရှိသေစွာ။ အသုဏန္တဿ၊ မနာသောသူအား လည်းကောင်း။ အဂ္ဂဏန္တဿ၊ မသင်သောသူအား လည်းကောင်း။ အသဇ္ဈာယန္တဿ၊ မသရဇ္ဈာယ်သော သူအား လည်းကောင်း။ အဒေသေန္တဿ၊ မဟောသောသူအား လည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နံ၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသော။ အဂန္တကံ၊ အနံမရှိသော။ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းကဲ့သို့။

အဖလော၊ အကျိုးမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သတ္တစုံ၊ ရှိသေစွာ။ သဝနာဒိနိ၊

နာခြင်း စသည်တို့ကို။ ကရောန္တဿပန၊ ပြုသောသူအားကား။ မဟပ္ပလော၊ မြတ်သော အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာနိသံသော၊ များသော အာနိသင်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝတ္ထု၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမေ ဇေ-
ဂါထာ၊ ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၅၁) ရုစိရံပိ၊ ပြီးပြီးပြန် တင့်တယ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဝဏ္ဏဝန္တံ၊ အဆင်းလည်း ရှိသော။ အဂန္တကံ၊ အနံမရှိသော။ ပုပ္ဖယထာ၊ ပေါက်ပွင့်၊ ကသစ်ပွင့်ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဝါစာ၊ ငါ၏စကားတော်သည်။ အကုဗ္ဗတော၊ ရိသေစွာနာခြင်း၊ သင်ခြင်း စသည်ကို မပြုသောသူအား။ အဖလော၊ သုတဂန္ဓ စသော အကျိုးကို မဆောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

(၅၂) ရုစိရံပိ၊ ပြီးပြီးပြန်လည်း ရှိသော။ ဝဏ္ဏဝန္တံ၊ အဆင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံသော။ သုဂန္တကံ၊ ကောင်းသော အနံလည်း ရှိသော။ ပုပ္ဖယထာ၊ စကားပွင့်၊ ကြာညှိပွင့်ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော။ ဝါစာ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ တည်းဟူသောစကားတော်သည်။ ကုဗ္ဗတော၊ ရိသေစွာ နာခြင်း၊ သင်ခြင်းစသည်ဖြင့် ပြုအပ်သည်ကို ပြုသောသူအား။ အဖလော၊ သုတဂန္ဓ စသည်ကို ဆောင်သည်ဖြစ်၍ များသော အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ တို့တွင်။ ရုစိရန္တိ၊ ရုစိရံ ဟူသည်ကား။ သောဘဏံ၊ တင့်တယ်ခြင်းရှိသော။ ဝဏ္ဏဝန္တန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝဏ္ဏသဏ္ဌာန သမ္ပန္တံ၊ အဆင်း သဏ္ဌာန်နှင့် ပြည့်စုံသော။ အဂန္တကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂန္ဓဝိရဟိတံ၊ အနံမှ ကင်းသော။ ပါဏိတဒ္ဓကံ ဂိရိကဏ္ဍိက ဇယသုမနာဒိ တေဓံ၊ ပင်လယ်ကသစ်၊ တောင်ဇယ်၊ လယ်ခေါင်ရင်း-စသော ပန်းအတူးတည်း။ ဧဝံ သုဘာသိတာ ဝါစာတိ၊ ဝါစာဟူသည်ကား။ သုဘာသိတာ ဝါစာနာမ၊ သုဘာသိတာဝါစာ မည်သည်ကား။ တေပိဋကံ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သော။ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားစကားတော်တည်း။ တံ၊ ထိုဘုရားစကားသည်။ ဝဏ္ဏသဏ္ဌာန သမ္ပန္တံ၊ အဆင်း သဏ္ဌာန်နှင့် ပြည့်စုံသော။ အဂန္တက ပုပ္ဖသဒိသံ၊ အနံမရှိသော ပန်းနှင့်တူ၏။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နံ၊ အဂန္တကပုပ္ဖံ၊ ထို အနံမရှိသော ပန်းကို။ ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ ဂန္တံ၊ အနံသည်။ နဖရတိယထာ၊ မန့် သကဲ့သို့။ ဧဝံ ဤအတူလျှင်။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဧတံပိ၊ ဤဘုရားတရားတော်ကိုလည်း။ သက္ကစ္စံ၊ ရိသေစွာ။ သဝနာဒိတိ၊ နာခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ န စရတိ၊ မကျင့်။ (ဝဒတိရှိမူ-ဆို၏၊ ပေးလေ။ နံကား အနက်မရှိ) တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သက္ကစ္စံ၊ ရိသေစွာ။ အသမ္မာစရန္တဿ၊ ကောင်းစွာ မကျင့်သည်ရှိသော်။

တတ္ထ၊ ထိုဘုရား၌။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော။ ယံ၊ အကြင်သာမိဓိ ကိရိယာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုသာမိဓိ ကိရိယာကို။ အကုဗ္ဗတော၊ မပြုခြင်းကြောင့်။ သုတဂန္ဓဉ္စ၊ အကြားအမြင် များသော သုတအနံ့ကိုလည်းတောင်း။ ဝါစာဂန္ဓဉ္စ၊ ရွတ်အံသရဇ္ဈာယ်ခြင်းတည်းဟူသော ဝါစာအနံ့ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိပတ္တိဂန္ဓဉ္စ၊ အကျင့်ဟု ဆိုအပ်သော ပဋိပတ္တိ အနံ့ကိုလည်းကောင်း။ န အာဝဟဟိ၊ မရွက်ဆောင်နိုင်။ အဖလော၊ အကျိုးမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဟော၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဧဝံ-သုသာသိတာ ဝါစာ၊ အဖလော ဟောတိ အကုဗ္ဗတောတိ ၊ ဧဝံ ။ ပ။ တော-ဟူ၍ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်ပြီ။ သုဂန္ဓကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ စမ္ပက နိလုပ္ပလပုပ္ဖါဒိ တေဒံ၊ စကားပန်း၊ ကြာညှိပန်း-စသော ပန်းအထူးတည်း။ ဧဝန္တိ၊ ဧဝံ ဟူသည်ကား။ တံပုပ္ဖံ၊ ထိုစကားပန်းစသော ပန်းကို။ ဓာရေန္တဿ၊ ပန်ဆင်သောသူ၏။ သရီရဂန္ဓော၊ ကိုယ်အနံ့သည်။ ဖရတိယထာ၊ နှံ့သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ တေဝိဋ္ဌကဗုဒ္ဓဝစန သင်္ခါတာ၊ ဝိဋ္ဌကတ်သုံးပုံတည်းဟူသော ဘုရားစကားဟု ဆိုအပ်သော။ သုသာသိတာ၊ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော။ ဝါစာပိ၊ စကားတော် ကိုလည်း။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သတ္တစွံ သဝနာဒိဟိ၊ ရိထေစွာနာခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။ သကုဗ္ဗတော၊ ကောင်းစွာ ပြုလေ့ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဘုရားစတား၌။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ရိသေစွာပြုအပ်သည်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သာ၊ ထိုဘုရားစကားသည်။ အဿပုပ္ပလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ သဖလော၊ အကျိုးရှိသည်။ တောတိ၊ ဖြစ်၏။ သကုဗ္ဗတော၊ အရိအသေပြုသောသူအား။ သုတဂန္ဓ ဝါစာဂန္ဓ ပဋိပတ္တိဂန္ဓာနံ၊ သုတဂန္ဓ၊ ဝါစာဂန္ဓ၊ ပဋိပတ္တိဂန္ဓတို့ကို။ အာဝဟနတော၊ ရွက်ဆောင် နိုင်ခြင်းကြောင့်။ မဟပ္ပလော၊ များသော အကျိုး ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မယာနိသံသာ၊ များသော အာနိသင်ရှိ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ အဆုံး၌။ ဗယျ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့လို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။

သတ္တမံ၊ သော။ ဆတ္တပါဏိ ဥပါသကဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၄-ပုပ္ဖဝဂ္ဂ၊ ၈-ဝိသာခါ ဝတ္ထု၊

အနုသန္ဓေ ... ဆတ္တပါဏိ ဥပါသကဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါသာတို့၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ ဝိသာခါ ဝတ္ထု၌ ဟောကြောင်း ဖြစ်

သော ဂါတာ၏ အနက်ကို ဖွင့်လိုရကား ယထာပိ ပုပ္ဖရာသိမှာ- စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ယထာပိ ပုပ္ဖရာသိမှာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ ၊ ယထာပိ ပုပ္ဖရာသိမှာ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည် ကို။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ပုဗ္ဗာရာမေ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလတ်သော်။ ဝိသာခံ၊ ဝိသာခါအမည်ရှိသော။ ဥပါယိကံ၊ ဒါယိကာမ ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

≡ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ အင်္ဂရဌေ၊ အင်္ဂတိုင်း၌။ ဘဒ္ဒိယနဂရေ၊ ဘဒ္ဒိယပြည်၌။ မေဏှကသေဋ္ဌိ ပုတ္တဿ၊ မေဏှက သူဌေး၏သားဖြစ်သော။ နေဉ္ဇယသေဋ္ဌိနော၊ နေဉ္ဇယ သူဌေး၏။ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ သူဌေးကတော်ကြီး ဖြစ်သော။ သုမန ဒေဝိယာနာမ၊ သုမနဒေဝီမည်သော သူဌေးမ၏။ ကုစ္ဆိသ္မိံ၊ ဝမ်း၌။ နိဗ္ဗတ္တိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ တဿာ၊ ထိုဝိသာခါ၏။ သတ္ထဝဿိက ကာလေ၊ ခုနစ်နှစ် ရှိသော အခါ၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ သေဋ္ဌိ ခြာဟ္မဏာဒီနံ၊ သူဌေး၊ ပုဏ္ဏား အစ ရှိကုန်သော။ ဗောဓေနယုဗန္ဓဝါနံ၊ ကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါတို့၏။ ဥပနိဿယ- သမ္ပဒဉ္စ၊ အကြောင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၏။ မဟာသိက္ခသံဃာ- ပရိဝါရော၊ ရဟန်းသံဃာ အပေါင်း ခြံရံလျက်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရမာနော၊ ကြွတော်မူသည် ရှိသော်။ တံနဂရံ၊ ထို ဘဒ္ဒိယပြည်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်တော်မူ၏။

တသ္မိံစ သမယေ၊ ထိုအခါ၌လည်း။ မေဏှကော၊ မေဏှက အမည်ရှိသော။ ဂဟပတိ၊ သူဌေးကြီးသည်။ တသ္မိံ နဂရေ၊ ထိုပြည်၌။ ပဉ္စန္ဒံ မဟာပုညာနံ၊ ဘုန်းကြီးကုန်သော ငါးယောက်သောသူတို့၏။ ဇေဋ္ဌကော၊ သူဌေးကြီးသည်။ ဟုတ္တု၊ ဖြစ်၍။ သေဋ္ဌိဌာနံ၊ သူဌေးအရာကို။ ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။ ပဉ္စမဟာ- ပုညာနာမ၊ ဘုန်းကံ ရှိသောသူ ငါးယောက်တို့ မည်သည်ကား။ မေဏှကော- သေဋ္ဌိ၊ မေဏှကသူဌေးလည်းကောင်း။ စန္ဒပဒုမာနာမ၊ စန္ဒပဒုမာ အမည်ရှိသော။ တထေဝ၊ ထိုမေဏှကသူဌေး၏သာလျှင်။ ဇေဋ္ဌက ဘရိယာ၊ မယားကြီးလည်း ကောင်း။ တထေဝ၊ ထိုမေဏှကသူဌေး၏သာလျှင်။ နေဉ္ဇယောနာမ၊ နေဉ္ဇယ အမည်ရှိသော။ ဇေဋ္ဌက ပုဏ္ဏော၊ သားကြီးလည်းကောင်း။ တဿ၊ ထိုနေဉ္ဇယ သူဌေး၏။ သုမနဒေဝိနာမ၊ သုမနဒေဝီအမည်ရှိသော။ ဘရိယာ၊ မယားလည်း ကောင်း။ မေဏှက သေဋ္ဌိနော၊ ၏။ ပုဏ္ဏော နာမ၊ ပုဏ္ဏအမည် ရှိသော။ ဒါသော၊ ကျွန်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤငါးယောက်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဘုန်းကြီး ကုန်သောသူ ဖြစ်ကုန်၏။ ကေဝလဉ္စ၊ သက်သက်လည်း။ မေဏှက သေဋ္ဌိယေဝ၊

မေဏှကသူဌေးသာလျှင်။ န၊ မတုတ်သေး။ ဗိမ္ဗိသာရ ရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏။
 ဝိဇိတေပန၊ နိုင်ငံတော်၌ကား။ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်သော သူတို့သည်။ အမိတ-
 တောဂါနာမ၊ မရေတွက် မပိုင်းခြားနိုင်သော အံ့ဩ ချီးမွမ်း၍ မဆုံးသော
 ဖုန်းကံရှိသော သူတို့မည်ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇောတိတော၊
 ဇောတိက သူဌေး လည်းကောင်း။ ဇဋ္ဌိလော၊ ဇဋ္ဌိလသူဌေး လည်းကောင်း။
 မေဏှကော၊ မေဏှက သူဌေး လည်းကောင်း။ ပုဏ္ဏကော၊ ပုဏ္ဏက သူဌေး
 လည်းကောင်း။ ကာကဝလိယော၊ ကာကဝလိယ သူဌေး လည်းကောင်း။
 ဣတိ၊ ဤငါးယောက်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုငါးယောက်
 သော သူတို့တွင်။ အယံမေဏှကသေဋ္ဌိ၊ ဤမေဏှက သူဌေးသည်။ ဒသဗလဿ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏။ အတ္တနော နဂရံ၊ မိမိနေရာ ဘဒ္ဒဝတီပြည်သို့။ သမ္ပတ္တဘာဝံ၊
 ရောက်တော်မူလာသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတု၊ ၍။ ပုတ္တဿ၊ သားဖြစ်သော။
 နေဉ္စယ သေဋ္ဌိနော၊ နေဉ္စယ သူဌေး၏။ ဓိတရံ၊ သွီးဖြစ်သော။ ဝိသာခံ-ဒါရိကံ၊
 ဝိသာခါ သတို့သွီးကို။ ပတ္တောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ အမ္မ၊
 ချစ်သွီး။ တုယံပိ၊ သင့်အားလည်း။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာ သည်လည်းကောင်း။
 အမှာကံပိ၊ ငါတို့အားလည်း။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာ သည်လည်းကောင်း။ တဝိဿတိ၊
 ဖြစ်တ္တံ။ တဝ၊ သင်၏။ ပရိဝါရေဟိ၊ အခြံအရံ ဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စဟိ-
 ဒါရိကာသတေဟိ၊ ငါးရာသော သတို့သမီး တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဉ္စရထ-
 သတာနိ၊ ငါးရာသော ရထားတို့ကို။ အာရယျ၊ ၍။ ပဉ္စဟိ ဒါသိသတေဟိ၊
 ငါးရာသော ကျွန်မ တို့ဖြင့်။ ပရိဝုတာ၊ ခြံရံလျက်။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားအား။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦး ကြိုဆိုခြင်းကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလေလော့။ ဣတိ၊
 ဤသို့ ဆို၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ သာဓူတိ၊ ကောင်းပါပြီဟု။ ပဋိသုကိတွာ၊
 ဝန်ခံ၍။ တထာ၊ ထိုရှင်သူဌေးကြီး ဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ကာရဏာ-
 တာရဏေသုပန၊ အကြောင်း ဟုတ်သည်၊ မဟုတ်သည် တို့၌ကား။ ကုသလတ္ထာ၊
 လိမ္မာသော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ယာဝတိကာ၊ အကြင်မျှ
 လောက်၊ ယာနံဿ၊ ယာဉ်ဖြင့်။ တူမိ၊ သွားရာမြေ ရှိ၏။ တာဝတိကာ၊ ထိုမျှ
 လောက်။ ယာနေန၊ ယာဉ်ဖြင့်။ ဂန္ထာ၊ ၍။ ယာနာ၊ ယာဉ်မှ။ ပစ္စောရောဟိတွာ၊
 ဆင်းသက်၍။ ပတ္တိကာဝ၊ ခြေလျှင်သာလျှင်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရား သဗ္ဗညုသို့။
 ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဝဋ္ဋိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သော
 အရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿာ၊ ထိုဝိသာခါအား။ ပုဗ္ဗာ-
 စရိယ ဝသေန၊ ရှေး၌ လေ့ကျက်ခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှုကံ၏ အစွမ်းဖြင့်။ သတ္ထာ၊
 ဘုရားရှင်သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါ
 သည်။ ဒေသနာဝသေန၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ပဉ္စဟိ ဒါရိကာသတေဟိ၊ ငါးရာ

သော သတ္တိသွီးတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။
ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ မေဏ္ဍကသေဋ္ဌိပိ၊ မေဏ္ဍကသူဌေး သည်လည်း။ ခေါ၊
ဝမ်းမြောက်သောအားဖြင့်။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားရှင်သို့။ ဥသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။
ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုတွာ၊ နာ၍။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိ
ဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန် ကောင်းမှု အကျိုးငှါ။
ဘတ္တေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ နိမန္တေတွာ၊ ဘိတ်၍။ မုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။
အတ္တနော နိဝေသနေ၊ မိမိအိမ်၌။ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်စွာသော။ ခါဒနီယေန၊
ခဲတွယ်ဖြင့်၎င်း။ ဘောဇနီယေန၊ ဘောဇဉ်ဖြင့်၎င်း။ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။
ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ ဝရိဝိသိတွာ၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၍။ ဧတေနဝ-
ဥပါယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်လျှင်။ အဓမ္မာသံ၊ တဆယ့်ငါးရက် လခွဲပတ်လုံး။
မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ ဘဒ္ဒိယ-
နဝရေ၊ ဘဒ္ဒိယပြည်၌။ ယထာဘိရန္တံ၊ မွေ့လျော်တော် မူသော အတိုင်း။
(မွေ့လျော်တော် မူသည်နှင့် လျော်စွာ၊ လည်းပေး။) ဝိဟရိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊
ပတ္တာမိ၊ ဖဲတော်မူ၏။

တေန ခေါပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ဗိမ္ဗိသာရောစ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည်
လည်းကောင်း။ ပသေနဒိကောသလောစ၊ ပသေနဒိကောသလမင်းသည်လည်း
ကောင်း။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သဂိနိ ပတိကာ၊ နှမလင်ဖြစ်ကြ၍ သွီးယောက်ဖ
ဖြစ်ကုန်သည်။ ဝါ၊ မောင်လွယ် နှမလွယ် ပေးစားထိမ်းမြား အပ်သည်ဖြစ်၍
နှမ၏လင် ဖြစ်ကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ လိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊
တနေ့သ၌။ ကောသလရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ဗိမ္ဗိ-
သာရဿ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏။ ဝိဇိတေဝေ၊ နိုင်ငံတော်၌သာလျှင်။ အဓိတတောဂါ
အတိုင်းအရှည်မရှိ များစွာသော စည်းစိမ်ချမ်းသာရှိကုန်သော။ မဟာပုညာ
ဘုန်းကြီးကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်သောသူတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ မဟံ၊ ငါ၏။
ဝိဇိတေ၊ နိုင်ငံ၌။ ဧကောဝိ၊ တယောက်မျှလည်း ဖြစ်သော။ တာဒိသော၊ ထိုသူ
တို့နှင့်တူသော ဘုန်းကြီးသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗိမ္ဗိသာရဿ၊
ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဝန္တာ၊ သွား၍။ ဧကံ မဟာပုညံ၊ ဘုန်းကံ
ကြီးသူ တယောက်ကို။ ယာစေယျံ၊ တောင်းရမှုကား။ ယံနုန၊ ကောင်းလေစွ။
ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၏။ သော၊ ထိုကောသလမင်းကြီးသည်။ တတ္ထ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်
ပြည်သို့။ ဝန္တာ၊ သွား၍။ ရညာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်။ ကတပဋိသန္တာရော၊ ပြုအပ်
သော စေ့စပ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ကိကာရဏာ၊ အတယ်အကြောင်းကြောင့်။
အာဂတော၊ ကြွလာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိပုဋ္ဌော၊ ဤသို့ မေးအပ်
သည်ရှိသော်။ တုမှာကံ၊ သင်မင်းကြီးတို့၏။ ဝိဇိတေဝေ၊ နိုင်ငံတော်၌သာလျှင်။ ပဉ္စ၊

ငါးယောက်ကုန်သော၊ အမိတဘောဂါ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာ
ရှိကုန်သော၊ မဟာပုညာ၊ မြတ်သော ဘုန်းကံရှိသောသူတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်
၏။ တတော၊ ထိုသူငါးယောက်မှ။ ဧကံ၊ တယောက်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။
ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းလျက်။ အာဂတော၊ လာသည်။
အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေသု၊ ထိုငါးယောက်တို့ထွင်။ တုမှေ၊ သင်တို့
သည်။ ဧကံ၊ တယောက်ယောက်ကို။ မေ၊ ငါ့အား။ ဒေသ၊ ပေးဟော်မူကုန်လော့။
ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ မဟာကုလာနိ၊ သူဌေးကြီးတို့ကို။ အမှေဟိ၊ ငါတို့
သည်။ စာလေတုံ၊ လှုပ်ရှားခြင်းငှါ။ နသတ္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟ၊ ဆို၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ အလဒ္ဓါ၊ မရသည်ရှိသော်။ န ဂမိဿာမိ၊
နေပြည်တော်သို့မပြန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်။
အမစ္စေဟိ၊ အမတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မန္တေတွာ၊ တိုင်ပင်၍။ ဇောတိကာဒိနံ၊
ဇောတိက အစရှိကုန်သော။ မဟာကုလာနိ၊ သူဌေးကြီးတို့ကို။ စာလနံနာမ၊
လှုပ်ချောက်ချားခြင်းမည်သည်။ မဟာပထဝီ စလနသဒိသံ၊ မြေကြီးကို ထုန်လှုပ်
စေသည်နှင့်တူ၏။ မေဏှက မဟာသေဌိဿ၊ မေဏှတသူဌေး၏။ ပုတ္တော၊ သား
ဖြစ်သော။ ဓနုဉ္ဇယ သေဌိနာမ၊ ဓနုဉ္ဇယမည်သော သူဌေးကြီးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
တေန၊ ထိုဓနုဉ္ဇယသူဌေးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မန္တေတွာဝ၊ တိုင်ပင်၍လျှင်။ ပဋိဝစနံ၊
စကားတို့ကို။ တေ၊ သင့်အား။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆိုပြီး၍။
တံ၊ ထိုဓနုဉ္ဇယသူဌေးကို။ ပတ္တောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ တာတ၊ ချစ်သား
ဓနုဉ္ဇယသူဌေး။ ကောသလရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ ဧကံ၊ တယောက်သော။
နေသေဌိံ၊ ဥစ္စာကြွယ်ဝသောသူဌေးကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူဆောင်၍။ ဂမိဿာမိ၊
ပြန်သွားအံ့။ ဣတိ ဝဒတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ တံ၊ သင်သည်။ တေန၊ ထိုကောသလ
မင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂစ္ဆာဟိ၊ သွားလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ဒေဝ၊
အရှင်မင်းကြီး။ တုမှေသု၊ အရှင်မင်းကြီး တို့သည်။ ပဟိဏန္တေသု၊ စေလွှတ်
ကုန်သည် ရှိသော်။ ဂမိဿာမိ၊ သွားပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေနဟိ၊
ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ ပရိသဇ္ဇ၊ အမှုကြီးငယ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တာတ၊ ချစ်သား။
ဂစ္ဆ၊ သွားလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုဓနုဉ္ဇယသူဌေးသည်။ အတ္တနော၊
မိမိ၏။ ကတ္တဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ပြုအပ်သောအမှုနှင့် ယှဉ်သည်ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။
ရာဇာပိ၊ မင်းကြီးသည်လည်း။ အဿ၊ ထိုဓနုဉ္ဇယသူဌေးအား။ မဟန္တံ၊ များစွာ
သော။ သတ္တာရံ၊ ပူဇော်သတ္တာကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဣမံ၊ ဤသူဌေးကို။ အာဒါယ၊
ခေါ်၍။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ပသေနဒိရာဇာနံ၊
ပသေနဒိကောသလမင်းကို။ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ သော၊ ထိုကောသလ
မင်းသည်။ တံ၊ ထိုဓနုဉ္ဇယသူဌေးကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော

အရပ်တို့၌။ ကေရုတ္တိဝါသေန၊ တညဉ်တည်း အိပ်နေခြင်းဖြင့်။ ဝိသုဒ္ဓိန္ဒြေ၊ သွား
သည်ရှိသော်။ ကေ၊ တခုသော။ ဖါသုကဋ္ဌာနံ၊ ချမ်းသာရာ အရပ်သို့။ ပတ္တာ၊
ရောက်၍။ နိဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ဂတ္တိ၊ ယူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကောသလ
မင်းကို။ ဓနုဇ္ဈယ သေဋ္ဌိ၊ ဓနုဇ္ဈယသူဌေးသည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဣဒံ၊ ဤတိုင်းပြည်
သည်။ ကဿ၊ အဘယ်မည်သောမင်း၏။ ဝိဇိတံ၊ နိုင်ငံနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။
သေဋ္ဌိ၊ သူဌေး။ မဟံ၊ ငါ၏။ ဝိဇိတံ၊ နိုင်ငံတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ ဣတော၊
ဤအရပ်မှ။ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သည်။ ကီဝ ခူရော၊ အဘယ်မျှ ဝေးသနည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သတ္တယောဇန မတ္တကေ၊ ခုနစ်ယူဇနာထက်၌။ ဌိတော၊ ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အန္တောနဂရံ၊ ပြည်တွင်းသည်။
သမ္ဗာဓံ၊ ကျဉ်းမြောင်း၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ပရိဇနော၊ အခြံအရံသည်။
မဟန္တော၊ များစွာ၏။ သစေ ရောစေထ၊ အကယ်၍ နှစ်သက်သည်ဖြစ်အံ့။ ဣဒေဝ၊
ဤအရပ်၌လျှင်။ ဝသေယျာမ၊ နေထိုပါကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ရာဇာ၊
ကောသလမင်းသည်။ သာဓူတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ သမ္ပဋိန္ဒြေတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ တသ္မိ-
ဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌။ နဂရံ၊ ပြည်ကို။ မာပေတွာ၊ စီရင်သန်ဆင်း၍။ တဿ၊
ထိုဓနုဇ္ဈယသူဌေးအား။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ အဂမာယိ၊ သွားလေ၏။ တသ္မိပဒေသေ၊
ထိုအရပ်၌။ သယံ၊ မိမိသည်။ ဝသနဌာနဿ၊ နေရာအရပ်၏။ ဂထိတတ္တာ၊ ယူအပ်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နဂရဿ၊ ပြည်၏။ သာကေတန္တေဝ နာမံ၊ သာကေတ
ဟူသော အမည်သည်လျှင်။ အဟောယိ၊ ဖြစ်၏။

သာဝတ္ထိယံဝိခေါ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌လည်း။ မိဂါရသေဋ္ဌိနေ၊ မိဂါရသူဌေး၏။
ပုတ္တော၊ သားသည်။ ပုတ္တဝဇန ကုမာရောနာမ၊ ပုတ္တဝဇနအမည်ရှိသော လူလင်
သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဝယပုတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်။ အဟောယိ၊ ဖြစ်၏။
အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပုတ္တဝဇန သူဌေးသားကို။ မာတာပိတရော၊ မိဘတို့
သည်။ ဝဒိံသု၊ ဆိုကုန်၏။ တာတ၊ ချစ်သား။ တဝ၊ သင်၏။ ရုစ္စနဌာနေ၊ နှစ်သက်
ရာ အရပ်၌။ ကေ ဒါရိကံ၊ သတို့သမီးငယ် တယောက်ကို။ ဥပဓာရေဟိ၊ စူးစမ်း
ရှာဖွေလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ မဟံ၊ ငါ့အား။ ဝေရူပါယ၊ ဤသို့
သတောရှိသော။ ဇာယာယ၊ မယားဖြင့်။ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊
ဤသို့ဆို၏။ ပုတ္တ၊ ချစ်သား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာကရိ၊ မဆိုလင့်။ အပုတ္တကံ၊ သား
မရှိသော။ ကုလံနာမ၊ အမျိုးမည်သည်။ နုတိဌတိ၊ ကာလအရှည် မတည်။ ဣတိ၊
ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုပုတ္တဝဇနသည်။ ပုနပွနံ၊ အထန်တလဲလဲ။ ပုစ္စမာနေ၊
ဆိုသည်ရှိသော်။ တေနတိ၊ ထိုသို့ဆိုဘပြီးကား။ ပဉ္စကလျာဏ သန္ဓေဂတံ၊
ကောင်းခြင်းငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဒါရိကံ၊ သတို့သမီးကို။ လဘမာနေ၊
ရသည်ရှိသော်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ ကရိဿာမိ၊ လိုက်နာအံ့။

ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တောနိ ပဉ္စကလျာဏာနိနာမ၊ ဤကောင်းခြင်းငါးပါး
 တို့ မည်သည်။ တာတ၊ ချစ်သား။ ကာနိပန၊ အဆယ်သည်တို့နည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ ကေသ ကလျာဏံ၊ ဆံပင်၏ ကောင်းခြင်း လည်းကောင်း။
 မံသ ကလျာဏံ၊ အသား၏ ကောင်းခြင်းလည်းကောင်း။ အဋ္ဌိ ကလျာဏံ၊ အရိုး၏
 ကောင်းခြင်း လည်းကောင်း။ ဆဝိကလျာဏံ၊ အရေ၏ ကောင်းခြင်းလည်း
 ကောင်း။ ဝယ ကလျာဏံ၊ အရွယ်၏ ကောင်းခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤငါးပါး
 တို့တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ မဟာပုညာယ၊ ဘုန်းကြီးလှသော။ ဣတ္ထိယာ၊
 မိန်းမ၏။ ကေသံ၊ ဆံတို့သည်။ မောရ ကလာပ သဒိသ၊ ဥဒေါင်းခြီးစည်းနှင့်
 တူကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ မုဉ္ဇိတွာ၊ ဖြေ၍။ ဝိဿဋ္ဌာ၊ လွှတ်သည်ရှိသော်။
 နိဝါသနန္တံ၊ ထမိနားကို။ ပဟရိတွာ၊ ခတ်မိ၍။ နိဝတ္တိတွာ၊ လည်၍။ ဥဒ္ဒုဂ္ဂါ၊
 အဖျားကော့၍ တက်ကုန်လျက်။ တိဋ္ဌန္တံ၊ တည်ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။
 ကေသကလျာဏံနာမ၊ ဆံပင်၏ ကောင်းခြင်း မည်၏။ ဒန္တာဝရဏံ၊ သွားကို
 ဖုံးသော နှုတ်ခမ်းသည်။ ဗိမ္ဗုဖလသဒိသဝဏ္ဏသမ္ပန္တံ၊ ကျီးအာသီးမှည့်နှင့်တူသော
 အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမံ၊ ညီညွတ်စွာ။ ဘုဖုသိတံ၊ ကောင်းစွာထိခြင်း
 စပ်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ မံသ ကလျာဏံနာမ၊
 အသား၏ ကောင်းခြင်းမည်၏။ ဒန္တာ၊ သွားတို့သည်။ သုတ္တာ၊ ဖြူစင်ကုန်၏။
 သမာ၊ ညီညွတ်ကုန်၏။ အဝိရဠာ၊ မကြဲကုန်။ ဥဿာပေတွာ၊ စိုက်၍။ ထဝိတ-
 ဝဇီရ ပန္တိဝိယစ၊ ထားအပ်သော ဝရဇိန်ရဲ့လုံးအစဉ်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။
 သမုစ္ဆိန္တံ သင်္ခပတ္တိဝိယစ၊ ညီစွာဖြတ်အပ်သော ခရုသင်းခွက်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။
 သောဘန္တိ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ အဋ္ဌိကလျာဏံနာမ၊ အရိုး၏
 ကောင်းခြင်း မည်၏။ ကာဠိယာ၊ မည်းသော မိန်းမအား။ ဝဏ္ဏကာဒိဟိ၊
 အရေအဆင်းစသည်တို့သည်။ အဝိလိတ္တောဝေ၊ မှည့်မည်းစသည်တို့ဖြင့် လိမ်းကုံး
 ပြောက်ကျားခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍လျှင်။ ဆဝိဝဏ္ဏော၊ အရေအဆင်း သည်။
 သိနိဋ္ဌေါ၊ ပြေပြစ်၏။ နိသုပ္ပလ ဒါမသဒိသော၊ ကြာညိုပန်းကုံးနှင့် တူသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဩဒါတာယ၊ ဖြူသောမိန်းမအား။ ကဏိကာရ ပုပ္ဖဒါမ-
 သဒိသော၊ မဟာလှေကား ပန်းကုံးနှင့်တူသော အဆင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဆဝိ ကလျာဏံနာမ၊ အရေ၏ ကောင်းခြင်း မည်၏။
 ဒသက္ခတ္ထံ၊ ဆယ်ကြိမ်။ ဝိဇာတာပိ၊ သားဖွားမြင်သော်လည်း။ ခေါပန၊ စင်စစ်
 အားဖြင့်။ သတိံ ဝိဇာတာပိယ၊ တကြိမ်သာ ဖွားသော မိန်းမကဲ့သို့။ အဝိဂတ-
 သောဗ္ဗနာယေဝ၊ အရွယ်မယုတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်
 ကား။ ဝယ ကလျာဏံနာမ၊ အရွယ်၏ ကောင်းခြင်း မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဠိဗ္ဗံ၊ ကောင်းခြင်း ငါးပါးကို မှတ်အပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။

အသေ၊ ထိုပုပ္ဖဝရန၏။ မာတာဝိတရော၊ အမိအဘတို့သည်။ + အဋ္ဌဗြာဟ္မဏေ၊ ပုပ္ဖာ၊ ရှစ်ယောက်တို့ကို။ နိမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဘောဇေတွာ၊ ကျေးမွေး၍။ ပဉ္စကလျာဏ သမန္တာဂတာ၊ တောင်းခြင်း ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံ ကုန်သော။ ဣတ္ထိယောနာမ၊ မိန်းမတို့မည်သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိသည် ဖြစ်ကုန်၏လော။ ဣတိ-ပုစ္ဆိံသု။ ဤသို့ မေးကုန်၏။ အာမ ဟောန္တိ၊ တောင်းခြင်းငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော မိန်းမတို့မည်သည်ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုကုန်သည် ရှိသော်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဒါရိကံ၊ သတို့သွီးကို။ ပရိယေသိတံ၊ ရှာခြင်းငှါ။ - အဋ္ဌဇနာ၊ ရှစ်ယောက်သော ပုပ္ဖာတို့သည်။ ဝစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်လေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗဟံ ခနံ၊ များစွာသော ဥစ္စာကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ အာဂတကာလေ၊ ရောက်လာသောအခါ၌။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော ကျေးဇူးကို။ ဇာနိဿာမ၊ သိကုန်အံ့။ ဝစ္ဆယ၊ သွားလေကုန်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဒါရိကံ၊ သတို့သွီးကို။ ပရိယေသယ၊ ရှာလေကုန်လေ့။ ဒိဋ္ဌကာလေစ၊ ဧစ္စမြင်သော အခါ၌လည်း။ ဣမံ ပိလန္ဓနံ၊ ဤတန်းဆာကို။ ဒဒေယျာယ၊ ပေးခဲ့ကုန်လေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှာထား ပြောဆိုလျက်။ သတ-သဟဿန္တိနိကံ၊ အဘိုးတသိန်းထိုက်သော။ သုဝဏ္ဏမာလံ၊ ရွှေပန်းကို။ ဒတွာ၊ ပေးလိုက်၍။ တေ၊ ထိုပုပ္ဖာရှစ်ယောက်တို့ကို။ ဥယျာဇေသံ၊ လွှတ်လိုက်ကုန်၏။

တေ၊ ထိုပုပ္ဖာတို့သည်။ မဟန္တ မဟန္တာနိ၊ လွန်စွာလွန်စွာ ကြီးကုန်သော။ နဂရာနိ၊ ပြည်တို့သို့။ ဝန္တာ၊ သွား၍။ ပရိယေသမာနာ၊ ရှာကုန်သည်ရှိသော်။ ပဉ္စကလျာဏ သမန္တာဂတံ၊ တောင်းခြင်း ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဒါရိကံ၊ သတို့သွီးကို။ အဒိသွာ၊ မမြင်မတွေ့၍။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်လည်ခဲ့၍။ အာဝစ္ဆန္တာ၊ လာကုန်သည်ရှိသော်။ ဝိဝဋ္ဌ နက္ခတ္တဒိဝသေ၊ ဖွင့်အပ်သော ဥကင်တံခါးရှိသော နက္ခတ်ပွဲသဘင်နေ၌။ သာကေတံ၊ သာကေတပြည်သို့။ အနုပ္ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ အမှာကံ၊ ထိုအား။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ နိပ္ပဇ္ဇိယတိ၊ ပြီးလတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ တေ၊ ထိုပုပ္ဖာတို့သည်။ စိန္တယိံသု၊ ကြံကုန်၏။ တသ္မိံ ပန နဂရေ၊ ထိုသာကေတပြည်၌ကား။ အနုသိဝစ္ဆရံ၊ နှစ်စဉ်မပြတ်။ ဝိဝဋ္ဌနက္ခတ္တနာမ၊ ဖွင့်အပ်သော တံခါးရှိသော နက္ခတ်နှင့် ယှဉ်သော သဘင်ပွဲကြီးမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သတတ်။ ဟိ ဝိတ္တာရေမိ၊ ချဉ်းအံ့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဗဟိ၊ အပသို့။ အနိက္ခမန-ကုသာပိ၊ မထွက် မသွားကုန်သော အမျိုးသား၊ အမျိုးသွီးတို့ သည်လည်း။ ပရိဝါရေဟိ၊ အခြံအရံနှင့်။ သဗ္ဗိံ၊ တကွ။ ဝေဟာ၊ အိမ်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။

အပ္ပဋိစ္စန္ဓန၊ အဖုံးအလွင်း မရှိသော။ သရီရေန၊ ယာဉ်လျှင်မစီး တန်းဆာဆင်
 ပြီးသော ကိုယ်ဖြင့်။ ပဒသာဝ၊ ခြေဖြင့်သာလျှင်။ နဒိတိရံ၊ မြစ်ဆိပ် မြစ်နားသို့။
 ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ထသ္မိံ ဒိဝသေ၊ ထိုနေ့၌။ ခတ္တိယ မဟာသာလာဒိန္နံ၊ မင်း၊
 ပုဏ္ဏား၊ သူကြွယ် စသည်တို့၏။ ပုတ္တာပိ၊ သားတို့သည်လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
 သမာနဇာတိကံ၊ တူသော ဇာတ်ရှိသော။ မနာပံ၊ နှစ်လိုဘွယ်ရှိသော။ ကုလ-
 ဒါရိကံ၊ အမျိုးတူသော သတို့သမီးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မာလာဂုဠေန၊ ပန်းကုံးဖြင့်။
 ပရိက္ခိပိဿာမ၊ ပစ်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံကုန်လျက်။ တံထံမဂ္ဂံ၊ ထိုထို ခရီးကို။
 နိဿာယ၊ မှီ၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊ ရပ်ကြကုန်၏။ တေပိခေါ၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်
 လည်း။ နဒိတိရေ၊ မြစ်နား၌။ ဧကံသာလံ၊ စရပ်တဆောင်သို့။ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍။
 အဋ္ဌံသု၊ နေကုန်၏။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ ပန္နရသ-
 သောဠသ ဝသုဇ္ဇေသိကာ၊ တဆယ့်ငါးနှစ်ရှယ်၊ တဆယ့်ခြောက်နှစ်ရှယ်ရှိသည်။
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သဗ္ဗာတရဏ ပဋိမဏ္ဍိတာ၊ ခပ်တိမ်းသော တန်းဆာဖြင့် တန်းဆာ
 ဆင်လျက်။ ပဉ္စဟိ ကုမာရိကာသတေဟိ၊ ငါးရာသော သတို့သမီးတို့ဖြင့်။ ပရိဝုတာ၊
 ခြံရံကုန်လျက်။ နဒိံ၊ မြစ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ နာယိဿာမိတိ၊ ရေချိုးအံ့တူ၍။
 တံပဒေသံ၊ ထိုအရပ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်လေကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။
 မေသော၊ မိုးသည်။ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ တက်၍။ ပါဝသိ၊ ရွာ၏။ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာ
 ကုန်သော။ ကုမာရိကာယော၊ သတို့သမီးတို့သည်။ ဝေဝေန၊ လျင်စွာ။ ဂန္ဓာ၊
 သွား၍။ သာလံ၊ စရပ်သို့။ ပရိသိသု၊ ဝင်လေကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့
 သည်။ ဩလောကေန္တာ၊ ကြည့်ကုန်သည် ရှိသော်။ တာသု၊ ထို ငါးရာသော
 သတို့သမီးတို့တွင်။ ပဉ္စကလျာဏသမန္နာဂတံ၊ ကောင်းခြင်း ငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော။
 ဧကံပိ၊ တယောက်သော သတို့သမီးကိုမျှလည်း။ န ပသိံသု၊ မမြင်ကုန်။ အထ၊
 ထိုအခါ၌။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ ပကတိဂမနေ နေဝ၊ ပကတိ သွားခြင်းဖြင့်
 လျှင်။ သာလံ၊ စရပ်သို့။ ပါဝသိ၊ ဝင်လေ၏။ ဝတ္ထာဘရဏာနိ၊ အဝတ်တန်းဆာ
 တို့သည်။ တေမိံသု၊ စွတ်ကုန်၊ စိုကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ တဿ၊
 ထိုဝိသာခါ၏။ စတ္တာရိ ကလျာဏာနိ၊ လေးပါးသော ကောင်းခြင်းတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍။ ဒန္တေ၊ သွားတို့ကို။ ပသိံတုကာမာ၊ ကြည့်မြင် လိုကုန်သည် ဖြစ်၍။
 အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ မိတာ၊ သွီးကား။ အလသ ဇာတိကာ၊ ပျင်းရိသော သဘော
 ရှိ၏။ ဧတိဿ၊ ဤမိန်းမ၏။ သာမိကော၊ လင်သည်။ ကဉ္စိက မတ္တံပိ၊ ပုံးရည်ကိုမျှ
 လည်း။ နလဘိဿတိမညေ၊ မရယောင်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အညမညံ၊ အချင်း
 ချင်း။ ကထယိံသု၊ ပြောဆိုကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့ကို။
 ဝိသာခါ၊ သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ကိံဝဒေသ၊ အဘယ်
 စကားကို ဆိုကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ အမ္မ၊ အမိ။ တံ၊

သင် သွီးကို။ ကတေမ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ တဿာ၊ ထို
 ဝိသာခါ၏။ သဒ္ဓေါ၊ အသံသည်။ ကံသတာဉ္စ သရောဝိယ၊ ဆည်းလည်းသံကဲ့သို့။
 မဓုရောဟိ၊ သာယာစွာလျှင်။ နိစ္ဆရတိ၊ ထွက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ တေ၊ ပုဏ္ဏား
 တို့ကို။ ပုန၊ တဖန်၊ မဓုရ သဒ္ဓေန၊ သာယာသော အသံဖြင့်။ ကိံ ကာရဏာ၊
 ကြောင့်။ ဘဏထ၊ ဆိုကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေး၏။ တဝ၊ သင်၏။
 ပရိဝါရိတ္တိယော၊ အခြံအရံ ဖြစ်ကုန်သော မိန်းမတို့သည်။ ဝတ္ထာလင်္ကာရေ၊
 ပုဆိုး အဝတ်တန်းဆာတို့ကို။ အတေမေတွာ၊ မစွတ်စေမူ၍။ ဝေဝေန၊ လျှင်စွာ။
 သာလံ၊ စရပ်သို့။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်လာကုန်၏။ တုယံ၊ သင့်အား။ ဧတ္တကံ ဌာနံ၊ ဤမျှ
 လောက်သော အရပ်သို့။ ဝေဝေန၊ လျှင်စွာ။ အာဂမန မတ္တံဝိ၊ လာခြင်းမျှသည်
 လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝတ္ထာဘရဏာနိ၊ အဝတ် တန်းဆာ တို့ကို။ တေမေတွာ၊
 စွတ်စေ၍။ အာဂတာ၊ လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အမ္မ၊
 အမိ။ ကတေမ၊ ဆိုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုကုန်၏။

တာတာ၊ ဘခင် ပုဏ္ဏားတို့။ ဝေံ၊ ဤသို့။ မာဝဒေထ၊ မဆိုလင့်ကုန်။ အဟံ၊
 ငါသည်။ တောဟိ၊ ဤမိန်းမတို့ထက်။ ဗလဝတရာ၊ လွန်စွာအားကြီးကုန်၏။ ပန၊
 စင်စစ်သော်ကား။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ ဇဝေန၊
 စွာ။ အာဂတာ၊ လာသည်။ န အမှီ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အမ္မ၊ အမိ။ ကိံ၊
 အဘယ်အကြောင်းနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ တာတာ၊ ဘခင် ပုဏ္ဏား
 တို့။ စတ္တာရော ဇနာ၊ လေးယောက်သောသူတို့သည်။ ဇဝမာနာ၊ လျှင်စွာ သွား
 ကုန်သည် ရှိသော်။ န သောဘန္တိ၊ မတင့်တယ်ကုန်။ အပရံ၊ တပါးလည်း ဖြစ်
 သော။ ဧကံ တာရဏံ၊ အကြောင်းတခုသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အမ္မ၊
 အမိ။ စတ္တာရောဇနာ၊ လေးယောက်သောသူတို့သည်။ နသောဘန္တိ၊ မတင့်တယ်
 ကုန်ဟူသည်။ ကတေမ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။
 တာတာ၊ ဘခင် ပုဏ္ဏားတို့။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ အတိယိတ္တရာဇာ၊ အတိယိက်
 သွန်းပြီးသောမင်းသည်။ သဗ္ဗာဘရဏ ပဋိမဏ္ဍိတော၊ ခပ်သိမ်းသော တန်းဆာ
 ဆင်လျက်။ ကန္တုဗန္ဓိတွာ၊ အောက်ပိုးကျိုက်၍။ ရာဇင်္ဂဏေ၊ မင်းရင်ပြင်၌။
 ဇဝမာနော၊ လျှင်စွာ ပြေးသွားသည်ရှိသော်။ န သောဘတိ၊ မတင့်တယ်။ အယံ-
 ရာဇာ၊ ဤမင်းသည်။ ဂဟပတိကောဝိယ၊ လယ်လုပ်ကုန်သွယ် အသက်မွေးသော
 ယောက်ျားကဲ့သို့။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဓာဝတိ၊ ပြေးလေသိသနည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဂရဟံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို။ လဘတိ၊ ရ၏။
 သဏိကံ၊ ပြေးပြေး၊ ဂစ္ဆန္တောဝ၊ သွားသော်သာလျှင်။ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။
 ရညော၊ မင်း၏။ မင်္ဂလဟတ္ထိပိ၊ မင်္ဂလာရှိသော ဆင်ရတနာ သည်လည်း။
 အလင်္ကာတော၊ တန်းဆာဆင်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဇဝမာနော၊ လျှင်စွာပြေးသွား

သည်ရှိသော်။ နသောဘတိ၊ မတင့်တယ်။ ဝါရဏလီဠာယ၊ ဆင်၏ စမွယ်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသော်သာလျှင်။ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်။ ဇဝမာနော၊ လျင်စွာ ပြေးသွားသည် ရှိသော်။ နသောဘတိ၊ မတင့်တယ်။ အယံသမဏော၊ ဤရဟန်းသည်။ ဂဟိဝိယ၊ လူတို့ကဲ့သို့။ ကိ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဓာဝတိ၊ ပြေးလေဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကောဝလံ၊ ချီးမွမ်းခြင်းနှင့် မရော သက်သက်။ ဂရဟမေဝ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း ကိုသာလျှင်။ လဘတိ၊ ရ၏။ သမိတ ဂမနေနပန၊ ငြိမ်သက်တည်ကြည်စွာ သွားခြင်းဖြင့်ကား။ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်။ ဇဝမာနော၊ အဆောတလျှင် သွားသည် ရှိသော်။ နသောဘတိ၊ မတင့်တယ်။ သော ဣတ္ထိ၊ ဤမိန်းမသည်။ ပုရိသော-ဝိယ၊ ယောက်ျားကဲ့သို့။ ကိ၊ ဓာဝတိ၊ အဘယ့်ကြောင့် ပြေးလေ ဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂရဟိတဗ္ဗာဝ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေ စတ္တာရော၊ ဤလေးယောက်သော သူတို့သည်။ ဇဝမာနော၊ လျင်စွာ ပြေးသွားကုန်သည်ရှိသော်။ နသောဘန္တိ၊ မတင့်တယ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ အမ္မ၊ အမိ။ အပရံ၊ တပီးသော။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်။ ကတမံပန၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ တာတာ၊ ဘခင်ပုဏ္ဏားတို့။ မာတာဝိတရော-နာမ၊ အမိအဘတို့မည်သည်ကား။ ဓိတရံ၊ သွီးကို။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ် တို့ကို။ သဏ္ဌာပေတွာ၊ ကောင်းစွာ ပြုခြင်း၊ ထားခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပေါ၊ ပေါသေန္တိ၊ မွေးကျွေးသုတ်သင်တုန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ မဟံ၊ ငါတို့သည်။ ဝိတ္တိဏေယျ-ဘဏ္ဍနာမ၊ ရောင်းအပ်သော ဘဏ္ဍာဥစ္စာ မည်ကုန်၏။ အမ္မေ၊ ငါတို့ကို။ ပရကုလ-ပေသနတ္ထာယ၊ တပီး အမျိုးအိမ်ထို စေလွှတ်ခြင်း အကျိုးငှါ။ ပေါသေန္တိ၊ မွေးကျွေး သုတ်သင်ရကုန်၏။ ဇဝမာနော၊ လျင်စွာသွားခြင်းဖြင့်။ နိဂါယနဒုဿ-ကဏ္ဍေဝါ၊ ဆင်ယင် ဝတ်စားသော ထမီနားကို သော်လည်း။ အတ္တမိတွာ၊ နင်းမိ၍။ ဘူမိယံဝါ၊ မြေ၌လည်း။ ပက္ခလိတွာ၊ ချော်၍။ ပတိကကာလေ၊ လည်း သောအခါ၌။ ဟတ္ထောဝါ၊ လက်သည် ၎င်း။ ပါဒေါဝါ၊ ခြေသည် ၎င်း။ သစေတိဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ ကျိုးလေငြားအံ့။ ကုလသောဝ၊ အမျိုးအားသာလျှင်။ တာရော၊ ဝန်သည်။ သဝေယျ၊ ဖြစ်လေရာ၏။ မေ၊ ငါ၏။ ပဿာနေ ဘဏ္ဍဝန၊ ဆင်သော တန်းဆာ သည်ကား။ တေမေတွာ၊ မိုးစွတ်၍။ သုက္ခိဿတိ၊ ခြောက် လတ္တံ့။ ဣမံကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ သလ္လက္ခေတွာ၊ ၍။ ဓာဝိတာ၊ လျင်စွာသွားခြင်းရှိသည်။ တာတာ၊ ဘခင်တို့။ နအဓိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ တဿာ၊ ထိုဝိသား၏။ ကထနကာလေ၊ ဆိုသောအခါ၌။ ဒန္တသမ္ပတ္တိ၊ သွား၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဒန္တသမ္ပတ္တိ၊ သွားနှင့် ပြည့်စုံသော မိန်းမကို။ နော၊ ငါတို့သည်။

နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊ မမြင်စတုးကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်လျက်။ တဿာ၊ ထိုဝိသုဒ္ဓိအား။
 သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ဒေတု၊ ဤ။ အမ္မ၊ ချစ်သွီး။ သော၊ ဤရွှေပန်းခိုင်
 သည်။ တုယုမေဝ၊ သင်အားသင်လျှင်။ အနုစ္ဆရိကာ၊ လျှောက်ပတ်၏။ ဣတိ-
 ဝတု၊ ဤသို့ဆို၍။ တံ၊ ထိုဝိသုဒ္ဓိကို။ သုဝဏ္ဏမာလံ၊ ရွှေပန်းကုံးကို။ ပိလန္ဒာ-
 ပေသံ၊ ပန်ဆင်စေကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့ကို။ ကတရ-
 နဂရတော၊ အဘယ်မည်သောပြည်မှ။ တာတာ၊ ဘခင်ပုဏ္ဏားတို့သည်။ အာဂတတ္ထ၊
 ရောက်လာ ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ အမ္မ၊ ချစ်သွီး။ သာဝတ္ထိတော၊
 သာဝတ္ထိပြည်မှ။ အာဂတာ၊ ရောက်လာကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုကုန်၏။
 သေဋ္ဌိကုလံ၊ သူဌေးမျိုးသည်။ ကတရံနာမ၊ အဘယ်အမည် ရှိသနည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့မေးလတ်သော်။ အမ္မ၊ ချစ်သွီး။ မိဂါရသေဋ္ဌိနာမ၊ မိဂါရသူဌေးမည်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့ပြောဆိုကုန်၏။ အယုပုတ္တော၊ ရှင်သူဌေးသားသည်။ ကောနာမ၊ အဘယ်
 အမည်ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ အမ္မ၊ ချစ်သွီး။ ပုဏ္ဏဝနန ကုမာရော-
 နာမ၊ ပုဏ္ဏဝနန သတို့သား အမည်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုကုန်၏။ သာ၊
 ထိုဝိသုဒ္ဓိသည်။ နော၊ ငါတို့အား။ သမာနဇာတိကံ၊ တူသော ဇာတ်ရှိသော။
 ကုလံ၊ အမျိုးတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အမိဂါသေတွာ၊ သာယာ၍။ ပိတု၊ အဘအား။
 သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ရထံ၊
 ရထားကို။ ပေသေတု၊ စေလွှတ်တော် မူကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ တမန်စေ၏။
 ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သာ၊ ထိုဝိသုဒ္ဓိသည်။ အာဂမနကာလေ၊ လာသော
 အခါ၌။ ပဒသာ၊ ခြေဖြင့်။ ကိဉ္ဇာပိ အာဂတာ၊ အကယ်၍ကား လာ၏ရှင်။
 ပနတထာပိ၊ လည်း။ သုဝဏ္ဏမာလာယ၊ ရွှေပန်းကုံးဖြင့်။ ပိလန္ဒန ကာလတော၊
 ဆင်သောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှါ။
 နလဘဘိ၊ မရ။ ဣဿရဒါရိကာ၊ မင်းသွီး၊ ဥစ္စာပစ္စည်းနှင့်ပြည့်စုံသော သူတို့၏
 သွီးတို့သည်။ ရထာဒိဟိ၊ ရတားစသည်တို့ဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဣတရာ၊
 သူဆင်းရဲသွီးတို့သည်။ ပကတိယာနကံဝါ၊ ပကတိယာဉ်ကိုမူလည်း။ အတိရဟန္တိ၊
 စီးသွားကုန်၏။ ဆတ္တံဝါ၊ ထီးကို၎င်း။ တာလပတ္တံဝါ၊ ထန်းရွက်ကို၎င်း။ ဥပရိ၊
 အတက်၌။ ကရေန္တိ၊ ဆောင်းကုန်၏။ တသ္မိ၊ ထိုထီး၊ ထန်းရွက် အစရှိသည်သည်။
 အသတိ၊ မရခဲ့သော်။ နိဝတ္ထသန္တကဿ၊ ဝတ်ရုံသော ပုဆိုး၏။ ဒေသန္တိ၊
 အစွန်းအမြိတ်ကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ပင့်၍။ အံသေ၊ ပခုံး၌။ ခိပန္တ၊ ပစ်တင်ကုန်
 လျက်။ ဂစ္ဆန္တိဝေ၊ လျှင်တည်း။ တဿာပန၊ ထိုဝိသုဒ္ဓိ၏ကား။ ပိတာ၊
 အဘသည်။ ပဉ္စရထသတာနိ၊ ငါးရာသော ရထားတို့ကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်လိုက်
 ၏။ သာ၊ ထိုဝိသုဒ္ဓိသည်။ သပရိဝါရာ၊ အခြံအရံနှင့်တကွ။ ရထံ၊ ရထားကို။
 အာရယျ၊ စီး၍။ ဂတာ၊ သွား၏။ ဗြာဟ္မဏာပိ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်း။ ဧတတောဝ၊

တကွနက်သာလျှင်။ အဂဓံသု၊ သွားကုန်၏။ အထ၊ တိုအခါ၌။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ နေ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့ကို။ ကုတော၊ အတယ်ပြည်က။ အာဂထတ္ထ၊ ကြွလာကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ ရှင်သူဌေးမြတ်။ သာဝတ္ထိတော၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ ရောက်လာကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုကုန်သည်ရှိသော်။ သေဋ္ဌိ၊ ရှင်ပုဏ္ဏားတို့၏ သူဌေးကား။ ကတရောနာမ၊ အထယ်အမည်ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ မိဂါရသေဋ္ဌိနာမ၊ မိဂါရသူဌေးဟူသော အမည်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုလက်သော်။ ပုတ္တော၊ သားတော်ကား။ တောနာမ၊ အထယ် အမည်ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ ကြီးပုဏ္ဏဝရန ကုမာရောနာမ၊ ပုဏ္ဏဝရန သတို့သား အမည်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုကုန်၏။ ခနံ၊ ဥစ္စာကား။ ကိတ္တကံ၊ အတယ်မျှရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ မြတ်သော ရှင်သူဌေး။ စတ္တာလိသ ကောဋိယော၊ ကုဋေလေးဆယ်ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုကုန်၏။ ခနံ၊ ဥစ္စာကား။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ မနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဥပါဒါယ၊ ထောက်၍။ ကာကဏိကမတ္တံ၊ တချင်ရွေးမျှသာတည်း။ ဒါရိကာယ၊ ပန၊ သတို့သမီးကိုကား။ အာရက္ခနတ္ထာယ၊ စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ။ လဒ္ဓ ကာလတော၊ ရသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အညေန၊ တပါးသော။ ကာရဏေန၊ အကြောင်းသည်။ ကိ၊ အတယ်ပြုအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ အမိဝါသေသိ၊ သာယာ၏။ သော၊ ထိုနေဥယသူဌေးသည်။ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့အား။ သတ္တာရံ၊ ပူဇော်သကာကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ကောဟ ခွိဟံ၊ တရက်နှစ်ရက်တို့ပတ်လုံး။ ဝသာပေတွာ၊ နေစေ၍။ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။

တေ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်။ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ နော၊ ငါတို့သည်။ ဒါရိကာ၊ သတို့သမီးကို။ လဒ္ဓါ၊ ရကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ အာရောစယံ သု၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ကဿ၊ အတယ်သူ၏။ ဓိတာ၊ သွီးနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ နေဥယ သေဋ္ဌိနော၊ နေဥယ သူဌေး၏ သွီးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုမိဂါရ သူဌေးသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ မဟာကုလဏ၊ မြတ်သော သူဌေး၏။ ဒါရိကာ၊ သတို့သမီးကို။ လဒ္ဓါတိ၊ ရပေပြီဟူ၍။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ နံ၊ သိုသတို့ သွီးကို။ အာနေတံ၊ ဆောင်ယူခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိတိ၊ သင့်၏ ဟူ၍။ တတ္ထ၊ ထိုသာကေတပြည်သို့။ ဝမနတ္ထံ၊ သွားခြင်းငှါ။ ရညော၊ ကောသလမင်းအား။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ ရာဇော၊ ကောသလ မင်းသည်။ တေ၊ ဤ သူဌေးကား။ မဟာကုလံ၊ မြတ်သော အမျိုးတည်း။ သော၊ ငါသည်။ ဗိမ္ဗိသာရဿ၊ ဗိမ္ဗိသာရ မင်း၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ အာနေတွံ၊ ဆောင်ယူ၍။ သာကေတေ၊ ပြည်၌။ နိဝေသိတံ၊

နေအပ်၏။ တဿ၊ ထိုသူဌေးအား။ သမ္မာနံ၊ မြတ်နိုးစွာ။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။
ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုမိဂါရသူဌေးသည်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။
သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ နေဉ္ဇယ သေဌိနော၊ နေဉ္ဇယ
သူဌေးအား။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ မယိ၊ ငါသည်။
အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာသည်ရှိသော်။ ရာဇာပိ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်လည်း။
အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ့။ ရာဇဗလံ၊ မင်း၏အခြံအရံ ဖြစ်သော ရဲမက်ဗိုလ်ပါ
အပေါင်းသည်။ မဟန္တံ၊ များစွာ၏။ ဧတ္ထကဿ ဇနဿ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်
ရှိသော မူးတော် မတ်တော် စသော ဗိုလ်တူ အပေါင်းအား။ ကတ္တဗ္ဗ ယုတ္တကံ၊
ဂုဏ်အားလျော်စွာ ပြုအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော လက်ဆောင်လက်နက်ကို။ ကာတုံ၊
ပြုခြင်းငှါ။ သက္ခိဿသိ၊ တတ်နိုင်အံ့လော။ န သက္ခိဿသိ၊ မတတ်နိုင်အံ့လော။
ဣတိ၊ ဤသို့စေလွှတ်၏။ ဣတရောပိ၊ နေဉ္ဇယ သူဌေးသည်လည်း။ ဒေဝရာဇာနော၊
တကျီရသော မင်းတို့သည်။ သဗေပိ အာဂစ္ဆန္တိ၊ အကယ်၍ လာလိုကုန်သည်
ဖြစ်အံ့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာစေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသာသနံ၊ တတန်
သတင်းစကားကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ မိဂါရသေဌိ၊
မိဂါရသူဌေးသည်။ မဟန္တေ နဂရေ၊ ကြီးစွာသောပြည်၌။ ဂေဟဂေါပကမတ္တံ၊
အိမ်စောင့်မျှကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ သေသဇနံ၊ ကြွင်းသော လူအပေါင်းကို။
အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဂန္တာ၊ ၍။ အနုယောဇနမတ္ထေ၊ ယူဇနာခွဲ အတိုင်းအရှည်
ရှိသော။ ဌာနေ၊ ၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ အာဂတာ၊ လာကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်၏။ နေဉ္ဇယ
သေဌိ၊ နေဉ္ဇယ သူဌေးသည်။ ဗဟုပဏ္ဏာကာရံ၊ များစွာသော လက်ဆောင်ပဏ္ဏာ
ကို။ ပေသေတွာ၊ ပို့သစေ၍။ မိတရာ၊ သွီးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မန္တေသိ၊ တိုင်ပင်၏။
အမ္ပ၊ ချစ်သွီး။ တေ၊ သင်ချစ်သွီး၏။ သသုရော၊ ယောက္ခမသည်။ ကောသလ-
ရညာ၊ ကောသလမင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာဂတောကိရ၊ လာသတတ်။ တဿ၊
ထိုသူဌေးအား။ ကတရံ ဂေဟံ၊ အဘယ်အိမ်ကို။ ပဋိဇဂ္ဂိတဗ္ဗံ၊ သုတ်သင်ပြင်ဆင်
အံ့နည်း။ ရညော၊ မင်းအား။ ကတရံ၊ အဘယ်ထဲနန်းတော်ကို။ ပဋိဇဂ္ဂိတဗ္ဗံ၊
ဆောက်ထားနှင့်ရအံ့နည်း။ ဥပရာဇာဒိနံ၊ အိမ်ရှေ့မင်း စသည်တို့အား။ ကတရာနိ၊
အဘယ် မည်သော အိမ်တော် တို့ကို။ ပဋိဇဂ္ဂိတဗ္ဗာနိ၊ စီရင်ရကုန် အံ့နည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့တိုင်ပင်၏။ နေဌိမိကာ၊ သူဌေးသွီးသည်။ ပဏ္ဍိတာ၊ အပြားအား
ဖြင့် သိသော ပညာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဝဇ္ဇိရဂ္ဂ တိဒိဏညဏာ၊ ဝရဇိန်စဉ်းသွားကဲ့သို့
ထက်လှစွာသောညဏ်ရှိ၏။ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းပတ်လုံး။ ပဏ္ဍိတ-
ပတ္ထနာ၊ တောင့်တအပ်သော အလိုရှိ၏။ အဘိနိဟာရသမ္ပန္နာ၊ ဆုတောင်းခြင်း

နှင့် ပြည့်စုံ၏။ မေ၊ ငါ၏။ သထုရဿ၊ ယောက္ခမအား။ အထုကဂေဟံ၊ ဤမည်သောအိမ်ကို။ ပဋိဇ္ဇေတ၊ ပြင်ဆင်ကုန်လေ့။ ရညော၊ မင်းအား။ အထုကဂေဟံ၊ ဤမည်သော နန်းတော်ကို။ ပဋိဇ္ဇေတ၊ ပြင်ဆင်ကုန်လေ့။ ဥပရာဇာဒိနံ၊ အိမ်ရှေ့မင်း စသည်တို့အား။ အထုကာနိ၊ ဤမည်သော အိမ်တော်တို့ကို။ ပဋိဇ္ဇေတ၊ ပြင်ဆင်ကုန်လေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်။ သံဝိဒဟိတွာ၊ စီရင်ခန့်ရန်ပြီး၍။ ဒါသကမ္မကရေ၊ ကျွန်အမှုလုပ်တို့ကို။ ပတ္တောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှလောက်သောလူတို့သည်။ ရညော၊ မင်းအား။ ကတ္တဗ္ဗ ကိစ္စယုတ္တကံ၊ ပြုအပ်သော ကိစ္စနှင့် ယှဉ်သည်ကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လေ့။ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော လူတို့သည်။ ဥပရာဇာဒိနံ၊ အိမ်ရှေ့မင်း စသည်တို့အား။ ကရောထ၊ ပြုလေကုန်။ ဟတ္ထိ အဿာဒယောပိ၊ ဆင်၊ မြင်း စသည်တို့ကိုလည်း။ တုဗ္ဗေယေဝ၊ သင်တို့သည်သာလျှင်။ ပဋိဇ္ဇေတ၊ မွေးကျွေးသုတ်သင် ကုန်လေ့။ အဿ ဗန္ဓာဒယောပိ၊ မြင်းထိန်း စသည်တို့သည်လည်း။ မင်္ဂလဆဏံ၊ မင်္ဂလာဆောင်ပွဲသဘင်သို့။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ အနုဘဝိဿန္တိ၊ ကြည့်ရှုခြင်း ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဝိဒဟိ၊ စီရင်၏။ တိကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ သံဝိဒဟိ၊ စီရင်လေသိသနည်း။ မယံပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါ၏။ မင်္ဂလဋ္ဌာနံ၊ မင်္ဂလာဆောင်ရာ ပွဲသဘင်သို့။ ဂန္တော၊ ရောက်၍။ ကိဉ္စ၊ တစုံတခုကို။ နလဘိမ္ဗ၊ မရကုန်။ အဿရက္ခာဒိနိ၊ မြင်းထိန်းအမှု စသည်တို့ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုရကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ နဝိစရိမ္မ၊ မလှည့်ပတ် မသွားလာရကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကေစိ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ။ မာလတိံသု၊ မရစေကုန်လင့်။ ဣတိ၊ ဤအကြောင်းကြောင့် စီရင်အပ်၏။

တံဒိဝသမေဝ၊ ထိုနေ့၌လျှင်။ ဝိသာခါယပိ၊ ဝိသာခါ၏လည်း။ ပိတာ၊ အဘသည်။ ဝဇ္ဇသတေ သုဝဏ္ဏကာရေ၊ ရွှေပန်းထိမ်သည် ငါးရာတို့ကို။ ပတ္တောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ မေ၊ ငါ၏။ ဓိထု၊ သွီးအား။ မဟာလတာ ပဿာဓနံနာမ၊ မဟာလတာမည်သော တန်းဆာကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရတ္တသုဝဏ္ဏဿ၊ ရွှေနီ၏။ နိက္ခယဟဿံ၊ နိက္ခတထောင်ကို။ တဒနုရူပါနိစ၊ ထိုမဟာလတာ တန်းဆာနှင့် လျှောက်ပတ်ကုန်သော၊ ရဇတ မဏိမုတ္တာ ဝဝါဠ-ဝဇီရာဒိနိ၊ ဝေ ပတ္တမြား ပုလဲ သန္တာ ဝရဇိန်ကျောက် စသည်တို့ကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ကတိပိဟံ၊ တရက်နှစ်ရက်။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။ ဓနုဗ္ဗယ-သေဋ္ဌိဿ၊ ဓနုဗ္ဗယသူဌေးအား။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်၏။ သေဋ္ဌိနာ၊ သူဌေးသည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ပေါသနံနာမ၊ မွေးကျွေးသုတ်သင်ခြင်း မည်သည်ကို။ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ။ နသတ္တာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဒါရိကာယ၊ သတို့သွီး၏။ ဂမနကာလံ၊ သွားအံ့

သောအခါကို။ ဇာနာတု၊ သိသည့်မူလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ စေလွှတ်၏။ သောပိ၊
 ထိုသူဌေးသည်လည်း။ ရညော၊ ကောသလမင်းအား။ သာသနံ၊ သတင်းစကား
 ကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဝဿကာလော၊ မိုးကာလ
 သည်။ အာဂတော၊ ရောက်သာပြီ။ စတုမာသံ၊ မိုးလေးလပတ်လုံး။ ဝိစရိတုံ၊
 သွားခြင်းငှါ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ တုမာကံ၊ သင်တို့၏။ ဗလကာယဿ၊ ဗိုလ်ပါ
 အပေါင်းအား။ ယံယံ၊ အကြင် အကြင် အလိုရှိသမျှကို။ လဇ္ဈံ၊ ရခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊
 သင့်၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသည်။ မမ ဘာရော၊ ငါ့ဝန်တည်း။ မယာ၊ ငါသည်။
 ပေသိတ ကာလော၊ စေခိုင်းသော အခါ၌။ ဒေဝေါ၊ မင်းကြီးသည်။ ဂမိဿတိ၊
 သွားရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှစ၍။ သာကေတနဝရံ၊
 သာကေတပြည်သည်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ နက္ခတ္တံဝိယ၊ နက္ခတ်သတင်ကဲ့သို့။ အဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ အာဗိကတွာ၊ အစပြု၍။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသော
 လူတို့အား။ မာသာဂန္ဓ ဝတ္ထာဒိနိ၊ ပန်းနံသာ အဝတ်ပုဆိုး စသည်တို့ကို။ ပဋိ-
 ယတ္တာနေဝ၊ စီရင်အပ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတော၊ မှ။ တေ-
 ဇနာ၊ ထိုလူတို့သည်။ စိန္တယိံသု၊ ကြံကြကုန်၏။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ အမှာက-
 မေဝ၊ ငါတို့အားသာလျှင်။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့ ကြံကြကုန်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ တယော မာသာ၊ သုံးလတို့သည်။ အတိတ္တန္တာ၊
 လွန်ကုန်၏။ ပသာဓနံပန၊ ဆင်သော တန်းဆာသည်ကား။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။
 နနိဋ္ဌာတိ၊ မပြီးနိုင်။ ကမ္မန္တာမိဋ္ဌာယကာ၊ အမှုလုပ်ဆောင်ရာ၌ ကြီးမှူးကြပ်မ
 ကြည့်ရှုကြကုန်သော သူတို့သည်။ အာဂန္တာ၊ လာ၍။ သေဋ္ဌိနေဝ၊ သူဌေးအား။
 အာရောစေသံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ အညံ၊ တပါးသော။ အသန္တနာမ၊ ထင်ရှား
 မရှိခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဗလကာယဿ ပန၊ ဗိုလ်ပါရဲမက် အပေါင်းအား
 ကား။ တတ္ထ ပစန ဒါရူနိ၊ ထမင်းချက်ရန် ထင်းတို့သည်။ နပ္ပဟောန္တိ၊ မလေ့က်
 ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ တာတာ၊ အချင်း ဝါသားတို့။ ဂစ္ဆထ၊
 သွားလေကုန်။ ဣမသ္မိံ နဂရေ၊ ဤပြည်၌။ ပရိဇိဏ္ဏာ၊ အိုလေကုန်ပြီးသော။ ဟတ္ထိ-
 သာသာဒယောစေဝ၊ ဆင်တင်းကုပ် စသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပရိဇိဏ္ဏကာနိ၊
 ရိန္နမ်း၊ ဟောင်းမြင်း လေကုန်ပြီးသော။ ဂေဟာနိစ၊ အိမ်တို့ကို လည်းကောင်း။
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပစထ၊ ချက်လေကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ စေလွှတ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
 ပစန္တာနမ္ပိ၊ ချက်ကုန်သော်လည်း။ အနုမာသော၊ လွှဲသည်။ အတိတ္တန္တာ၊
 လွန်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ ပုနပိ၊ တစ်ဖန်လည်း။ ဒါရူနိ၊ ထင်းတို့သည်။
 နတ္ထိတိ၊ မရှိကုန်ပြီဟု။ အာရောစယိံသု၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဣမသ္မိံ ကာလော၊
 ဤအခါ၌။ ဒါရူနိ၊ ထင်းတို့ကို။ လဇ္ဈံ၊ ရခြင်းငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။
 ဒုဿ ကောဋ္ဌာဂါရာနိ၊ ပုဆိုးကျီတို့ကို။ ဝိစရိတွာ၊ ဖွင့်လှစ်၍။ ထူလသာဋကေဟိ၊

ချည် ပုဆိုးကြမ်းတို့ဖြင့်။ ဝဋ်ယော ကထွာ၊ မီးစာကျစ်၍၊ တေလစာဋီယ၊ ဆီအိုးတို့၌။ တေမေတွာ၊ ဆွက်၍၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ပစထ၊ ချက်လေကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အနုမာသံ၊ လခွဲပတ်လုံး။ တထာ၊ ထိုသူဌေးဆိုတိုင်း။ အကံယု၊ ပြုကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စတ္တာရော မာသာ၊ လေးလတို့သည်။ အတိတ္တန္တံ၊ လွန်ကုန်လှည့်ရှိသော်။ ပသာဓနမ္ပိ၊ ဆင်ယင်စရာ တန်းဆာသည်လည်း။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး၏။

တသ္မိံ* ပသာဓနေ၊ ထို တန်းဆာ၌လည်း။ စတဿော ဝဇီရနာဋီယော၊ လေးကွမ်းစား ရှိသော ဝဇီရနကျောက် တို့သည်။ ဥပယောဂံ၊ စီခြယ်ခြင်းသို့။ အဂမံယု၊ ရောက်ကုန်၏။ မုတ္တာနံ၊ ပုလဲတို့၏။ ကောဒသ နာဋီယော၊ တဆယ့်တကွမ်းစားတို့သည်။ ဥပယောဂံ၊ ခြင်းသို့။ အဂမံယု၊ ရောက်ကုန်၏။ ပဝါဠဿ၊ သန္တာ၏။ ဗာဝိသတိ နာဋီယော၊ နှစ်ဆယ့်နှစ်ကွမ်းစား တို့သည်။ ဥပယောဂံ၊ သို့။ အဂမံယု၊ ရောက်ကုန်၏။ မဏိနံ၊ ပတ္တမြားတို့၏။ တေတ္ထိံသ နာဋီယော၊ သုံးဆယ့်သုံးကွမ်းစား တို့သည်။ အဂမံယု၊ ယှဉ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေဟိစ၊ ဤ ရတနာတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော။ သတ္တဟိ ရထနေဟိစ၊ ရတနာခုနစ်ပါးတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ နိဋ္ဌာနံ၊ ပြီးခြင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်၏။ ပသာဓနံ၊ တန်းဆာသည်။ အသုတ္တမယံ၊ ချည်ကြိုးဖြင့် မပြီး။ ရဇတေန၊ ငွေဖြင့်။ သုတ္တကိစ္စံ၊ ကြိုးဖြင့်ပြုအပ်သော ကိစ္စကို။ ကရိံယု၊ ပြုကုန်၏။ တံ၊ ထိုမဟာလတာ တန်းဆာသည်။ သိဿ၊ ဦးခေါင်း၌။ ပဋိမုတ္တံ၊ စွပ်သည်ရှိသော်။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ ပါဒ ဝိဋ္ဌိံ၊ ခြေဖမိုးသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်လာ၏။ တသ္မိံတသ္မိံ ဌာနေ၊ သိုထိုအရပ်၌။ မုဒ္ဓိကာ၊ အကွင်းတို့ကို။ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်၍။ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်သော။ သုဝဏ္ဏမယာ၊ ရွှေဖြင့် ပြီးကုန်သော။ ဂဏ္ဍိကာ၊ အဖုရွဲလုံးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ရဇကမယာ၊ ငွေဖြင့် ပြီးကုန်သော။ ပါသကာ၊ အကွင်းအဖု နေရာအိမ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မတ္တက မဇ္ဈေ၊ အထက် ဦးခေါင်း အလယ်၌။ ကောမုဒ္ဓိကာ၊ အကွင်းတခုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒွိသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ကဏ္ဍဝိဌေသု၊ နားရင်းတို့၌။ ဌေ၊ နှစ်ခုသော အကွင်း တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဂလဝါဠကေ၊ ရေမျို၍။ ကော၊ တကွင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒွိသု * ဧတ္ထုကေသု၊ နှစ်ခုသော ပုဆစ်ဖူးခန်းတို့၌။ ဌေ၊ နှစ်ကွင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒွိသု ကပ္ပရေသု၊ တတောင်ဆစ် နှစ်ဘက်တို့၌။ ဌေ၊ နှစ်ကွင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒွိသု-ဥရုသု၊ ပေါင်နှစ်ဘက်တို့၌။ ဌေ၊ နှစ်ကွင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒွိသု-

ကဋိပဿေသု၊ နံဘေးနှစ်ဘက်တို့၌။ ဇွေ၊ နှစ်ကွင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 ဣတိ၊ သို့။ တသ္မိံခေါပန ပဿာဓနေ၊ ထိုမဟာလတာ တန်းဆာ၌။ ဧကံ မောရံ၊
 တခုသော ဥဒေါင်း၏ သဏ္ဌာန်ကို။ ကရိံသု၊ ပြုကုန်၏။ တဿ၊ ထိုရွှေဥဒေါင်း
 ရှပ်၏။ ဒက္ခိဏပက္ခေ၊ လက်ျာ အတောင်၌။ ရတ္တသုဝဏ္ဏမယာနိ၊ ရွှေနီဖလံဖြင့်
 ပြီးကုန်သော။ ပဉ္စပတ္တသတာနိ၊ ငါးရာကုန်သော လေခေါ် တောင် တို့သည်။
 အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝါမပက္ခေ၊ လက်ဝဲအတောင်၌။ ပဉ္စပတ္တသတာနိ၊ ငါးရာ
 ကုန်သော လေခေါ် တောင်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တုဏှံ၊ နှုတ်သီး
 သည်။ ပဝါဠမယံ၊ သန္တာဖြင့် ပြီး၏။ အတ္တိနိ၊ မျက်စိတို့သည်။ ဧကိမယာနိ၊
 ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးကုန်၏။ ဂိဝါစ၊ လည်သည်လည်းကောင်း။ ပိဉ္စာနိစ၊ အခြီးတို့သည်
 လည်းကောင်း။ တထာ၊ ထိုမျက်စိအတူ ပတ္တမြားဖြင့် ပြီးကုန်၏။ ပဉ္စသတာနိ၊
 ငါးရာကုန်သော။ ပတ္တနာဠိယော၊ လေခေါ်တောင် အတံတို့သည်။ ရဇတမယာ၊
 ငွေဖြင့် ပြီးကုန်၏။ ဇဗ္ဗာယော၊ ဥဒေါင်း၏ သလုံး မြင်းခေါင်း ရိုးတို့သည်။
 တထာ၊ ထိုအတူ ငွေဖြင့် ပြီးကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သော၊ ထိုမဟာလတာ တန်းဆာ
 သည်။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါ၏။ မတ္တကမဇ္ဈေ၊ ထိပ်လယ်၌။ ပဗ္ဗတကုဋေ၊
 တောင်အထွတ်၌။ ဌတွာ၊ နား၍။ နစ္စန မယူရောဝိယ၊ ယဉ်ကျေးစွာ က၊ သော
 ရွှေဥဒေါင်းမင်းကဲ့သို့။ ခါယဟိ၊ ထင်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပတ္တနာဠိ သဟဿ
 သဇ္ဈေ၊ တထောင်သော လေခေါ်တောင် အသံသည်။ ဒိဗ္ဗ သံဂိတံဝိယစ၊ နတ်၏
 သီချင်းသံကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပဉ္စဂီက တူရိယ စောသောဝိယစ၊ သာယာစွာ
 တီးမှုတ်အပ်သော ငါးပါးသော တူရိယာ အသံကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ပဝတ္တတိ၊
 ဖြစ်၏။ သန္တိကံ၊ အနီးသို့။ ဥပဂတာယေဝ၊ ရောက်သော်သာလျှင်။ တဿ၊
 ထိုမဟာလတာ တန်းဆာ၏။ အမောရတာဝံ၊ ဥဒေါင်းစင်စစ် မဟုတ်သည်၏
 အဖြစ်ကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ပဿာဓနံ၊ တန်းဆာသည်။ နဝကောဋိ အဋ္ဌနကံ၊
 ကိုးကုဋေ အဘိုး ထိုက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သတသဟသံ၊ တသိန်း။
 ဟတ္ထမူလကမ္ပံ၊ ပန်းထိမ်သည် လက်မှု လုပ်ငန်းကို။ ဒိယိတ္ထ၊ ပေးရကုန်၏။

ကိဿပန၊ အဘယ်မည်သော ကောင်းမှုကံ၏။ နိဿန္နေန၊ အကျိုးဆက်ဖြင့်။
 တာယ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ ဧတံပဿာဓနံ၊ ထိုမဟာလတာတန်းဆာကို။ လဒ္ဓိ၊ ရလေ
 သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုငြားအံ့။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ ကိရ၊ စင်စစ် စေတနာ
 သဘောအားဖြင့်။ ကဿပ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပဘုရား ရွှေလက်ထက်
 ၌။ ဝိသတိယာ ဘိက္ခုသဟဿာနံ၊ နှစ်သောင်းသော ရဟန်းတို့အား။ စိဝရ-
 သာဋကံ၊ သင်္ကန်းလျှာပုဆိုးကို။ ဒတွာ၊ လျှာ၍။ သုတ္တမ္ပိ၊ ချုပ်ချည်ကိုလည်းကောင်း။
 သူစိယောပိ၊ အပ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ရဇနမ္ပိ၊ ဆိုးရည်ကို လည်းကောင်း။
 အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တကမေဝ၊ မမ္ဘိယလဒ္ဓဖြစ်သော ဥစ္စာကိုသာလျှင်။ အခါသိ၊

လှူ၏။ တဿ စိဝရဒါနဿ၊ စေတနာသုံးတန်ပြတ်လျက် လှူအပ်သော ထိုသင်္ကန်း ဟူသော ဒါန၏။ နိဿန္တေန၊ အကျိုးဆက်ဖြင့်။ ဣမံ မဟာလတာ ပဿာနံ၊ ဤမဟာလတာ တန်းဆာကို။ လတိ၊ ရ၏။ ဟိ၊ ထို စကားသင့်စွ။ ဣတ္ထိနံ၊ မိန်းမ တို့အား။ စိဝရဒါနံ၊ သင်္ကန်းဟူသော အလှူသည်။ မဟာလတာ ပဿာန-
 တဏှေန၊ မဟာလတာ တန်းဆာကို ရခြင်းဖြင့်။ မတ္တကံ၊ ပြီးခြင်းသို့။ ပပ္ဖေတိ၊
 ရောက်၏။ ပုရိသာနဗ္ဗိ၊ ယောက်ျားတို့အားလည်း။ ဣဒ္ဓိမယ ပတ္တစိဝရေန၊ တန်းခိုး
 ဖြင့် ပြီးသော သပိတ်၊ သင်္ကန်းကိုရခြင်းဖြင့်။ မတ္တကံ၊ အပြီးသို့။ ပပ္ဖေတိ၊ ရောက်
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီးသည်။
 စတူဟိ မာသေဟိ၊ လေးလံသောဖြင့်။ ဇိတု၊ သွီး၏။ ပရိဝဏ္ဏံ၊ စီရင်ခန့်ရန် အပ်သော
 အမှုကြီးငယ် အခမ်းအနားကို။ ကတု၊ ပြု၍။ တဿ၊ ထို ဝိသာခါအား။
 ဒေယျဓမ္မံ၊ ပေးအပ်သော ဥစ္စာ စည်းစိမ်ကို။ ဒေမာနော၊ ပေးအပ်သည်ရှိသော်။
 ကဟာဝဏပူရာနိ၊ အသပြာဖြင့် ပြည့်ကုန်သော။ ပဉ္စသကဋသတာနိ၊ လှည်း
 ငါးရာတို့ကို။ အဒါယိ၊ ပေး၏။ သုဝဏ္ဏ ဘာဇနပူရာနိ၊ ရွှေအိုး၊ ရွှေခွက်ဖြင့်
 ပြည့်ကုန်သော။ ပဉ္စသကဋ သတာနိ၊ လှည်းငါးရာ တို့ကိုလည်း။ အဒါယိ၊
 ပေး၏။ ရဇတ ဘာဇန ပူရာနိ၊ ငွေအိုး၊ ငွေခွက်ဖြင့် ပြည့်ကုန်သော။ ပဉ္စ၊
 လှည်းငါးရာတို့ကို လည်းကောင်း။ တမ္ဗဘာဇန ပူရာနိ၊ ကြေးနီအိုး၊ ခွက်ဖြင့်
 ပြည့်ကုန်သော။ ပဉ္စ လှည်းငါးရာတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဉ္စ၊ ဣဝဏ္ဏ ကောသေယျ-
 ဝတ္ထပူရာနိ၊ ပြေပြစ်သော ပဉ္စ၊ ဣဝဏ္ဏတိုင်းမှ ဖြစ်သော ပုဆိုး၊ ပိုးချည် ပုဆိုးတို့ဖြင့်
 ပြည့်ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ လှည်းငါးရာတို့ကိုလည်းကောင်း။ သပ္ပိပူရာနိ၊ ထောပတ်ဖြင့်
 ပြည့်ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ လှည်းငါးရာတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဧတလပူရာနိ၊ ဆီဖြင့်
 ပြည့်ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ လှည်း ငါးရာတို့ကို လည်းကောင်း။ သာလိ တဏှ၊ လ-
 ပူရာနိ၊ သလေးဆန်ဖြင့် ပြည့်ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ လှည်းငါးရာတို့ကိုလည်းကောင်း။
 နင်္ဂလ ဖါလာဒိ ဥပကရဏပူရာနိ၊ ထွန်တုံး၊ ထွန်သွား အစရှိသော အဆောက်
 အဦဖြင့် ပြည့်ကုန်သော။ ပဉ္စသကဋသဘာနိ၊ လှည်းငါးရာတို့ကိုလည်းကောင်း။
 အဒါယိ၊ ပေး၏။ အဿ၊ ထိုသူဌေးအား။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။
 အဟောယိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ မမ၊ ငါ၏။ ဇိတု၊ သွီးသည်။ ဂတဋ္ဌာနေ၊
 ရောက်ရာအရပ်၌။ အသုကေန နာမေန၊ ဤ အမည်ရှိတော ပစ္စည်းဥစ္စာဖြင့်။
 မေ၊ ငါ့အား။ အတ္ထောတိ၊ အလိုရှိ၏ ဟူ၍။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ဂေဟဇ္ဈိရံ၊
 အိမ်တံခါးသို့။ မာပဟိဏိ၊ မစေခိုင်းရပါစေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ ထသ္မာ၊
 ကြောင့်။ သဗ္ဗပကရဏာနိ၊ ခပ်သိမ်းသော အဆောက်အဦ တို့ကို။ ဒါပေယိ၊
 ပေးစေ၏။ ဧကေကသ္မိံ ရထေ၊ တခု တခုသော ရထား၌။ သဗ္ဗာလင်္ကာရပဋိ-
 မဏ္ဍိတာ၊ ခပ်သိမ်းသော တန်းဆာဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်ကုန်သော။ တိဿော-

တိဿော၊ သုံးယောက် သုံးယောက်ကုန်သော။ ဝတ္ထုဒါသိယော၊ အမျိုးမြတ်
 ဖြစ်သော ကျွန်သွီးတို့ကို။ (စတသော စတသော ရှိသော ပါဠိကား- ဒိယနု
 သဟဿနှင့် မတန်။) ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ပဉ္စရထသတာနိ၊ ရထားငါးရာတို့ကို။
 အဒါယိ၊ ပေး၏။ တော၊ ဤမိန်းမတို့ကို။ နှာပေန္တိယော၊ ရေချိုးပေးစေလျက်။
 တောဇေန္တိယော၊ စားတော်ပွဲ တည်ပေးစေလျက်။ အလက်ရောန္တိယော၊ တန်း
 ဆာ ဆင်ပေးစေလျက်။ ဝိစရထ၊ လှည့်လည်ကုန်လေ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဒိယနု-
 သဟဿာ ပရိစာရိကာ၊ ခြေရင်းအလုပ်အကျွေး ဖြစ်ကုန်သော တထောင့်ငါးရာ
 သော ကျွန်မတို့ကို။ အဒါယိ၊ ပေး၏။ (တံရှိသောပါဠိကား-ပရိစာရိကာနှင့်
 လိင်ဝတ်မတူ။) အထ၊ ထိုအခါ၌။ အထ၊ ထိုသူဌေးအား။ တေံ၊ ဤအကြံသည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မမ ဓိတု၊ ငါ့သွီးအား။ ဂါဝေ၊ နွားတို့ကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။
 ဣတိ၊ ဤသို့ကြံလျက်။ သော၊ ထိုသူဌေးသည်။ ပုရိသေ၊ အချင်းယောက်ျားတို့ကို။
 အာဇာပေသိ၊ စေလွှတ်၏။ ဘဏေ၊ အချင်းတို့။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ ဝုဠ၊ ဝဇ္ဇဿ၊
 နွားခြံငယ်၏။ ဒွါရံ၊ တံခါးကို။ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍။ တိသု ဂါဝတေသု၊ သုံးဂါဝတ်
 တို့၌။ တိဿော တေရိယော၊ သုံးလုံးသော စည်ကြီးတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲ၍
 တီးလျက်။ တိဌထ၊ ရပ်လင့်ကုန်လေ့။ ပုထုလတော၊ အနံအားဖြင့်။ ဥသတ-
 မတ္တေ ဌာနေ၊ တဥသတမျှသောအရပ်၌။ ဥတောသု ပဿေသု၊ နံပီးနှစ်ဘက်
 တို့၌။ တိဌထ၊ ရပ်လင့်ကုန်လေ့။ ဂါဝိနံ၊ နွားမတို့၏။ တတောပရံ၊ ထိုထက်
 အလွန်။ ဂန္တု၊ သွားစေခြင်းငှါ။ မာအတ္တ၊ မပေးလင့်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဌာကာလေ၊ ရပ်၍နေသော အခါ၌။ တေရိသညံ၊ စည်အပိုင်းအခြား အမှတ်ကို။
 ကရေယျာထ၊ ပြုလေကုန်လေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ စေလွှတ်၏။ တေ၊ ထိုအချင်း
 ယောက်ျားတို့သည်။ တထေဝ၊ ထိုသူဌေးဆိုတိုင်းလျှင်။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။
 တေ၊ ထိုအချင်း ယောက်ျားတို့သည်။ ဂါဝိနံ၊ နွားမတို့၏။ ဝဇ္ဇတော၊ ခြံမှ။
 နိက္ခာမေတွာ၊ ထွက်စေ၍။ ဂါဝထံ၊ တဂါဝတ်သို့။ ဂတကာလေ၊ ရောက်သော
 အခါ၌။ တေရိသညံ၊ စည်အမှတ်ကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ပုန၊ တတန်။ အစု-
 ယောဇနံ၊ ယူဇနာခွဲတိုင်တိုင်။ ဂတကာလေ၊ သွားသောအခါ၌။ တေရိသညံ၊
 စည်သံအမှတ်ကို။ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏။ ပုနပိ၊ တတန်လည်း။ တိဂါဝတ ဂတ-
 ကာလေ၊ သုံးဂါဝတ်သို့ ရောက်သောအခါ၌။ တေရိသညံ၊ စည်သံကို။ ကရိံသု၊
 ပြုကုန်၏။ ပုထုလတော၊ အနံအားဖြင့်။ ဂမနဉ္စ၊ သွားခြင်းကို လည်း။
 နိဝါရေသု၊ တားမြစ်ကုန်၏။ တေံ၊ ဤသို့။ ဒိသတော၊ အလျားအားဖြင့်။ တိ-
 ဂါဝတေသုံးဂါဝတ်ရှိသော။ ပုထုလတော၊ အနံအားဖြင့်။ ဥသသမတ္တေဌာနေ၊
 တဥသတမျှသောအရပ်၌။ ဂါဝိယော၊ နွားမတို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။
 နိဿိသန္တိယော၊ တိုးဝှေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဋ္ဌံသု၊ နေကုန်၏။

မဟာသေဌိ၊ သူဌေးကြီးသည်။ မမဇိထု၊ ငါးသွီးအား။ ဧတ္တကာ ဂါဝေါ၊ ဤမျှလောက်သော နွားတို့ကို။ အလံ၊ ရခြင်းငှါထိုက်၏။ ဒွါရံ၊ တံခါးကို။ ပိဒဟထ၊ ပိတ်ဆို့ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဝဇ္ဇဒွါရံ၊ ခြံတံခါးကို။ ပိဒဟာပေသိ၊ ပိတ်ဆတ်၏။ ဒွါရံသို့၊ နွားခြံတံခါးကို။ ပိဒဟိတေ၊ ပိတ်သည် ရှိသော်။ ဝိသာခါယ၊ ၏။ ပုညဖလေန၊ ကောင်းမှုအကျိုးဖြင့်။ ဗလဝ ဂါဝေါ၊ အားကြီးသော နွားတို့သည်လည်းကောင်း။ ဓေနယောစ၊ နွားမတို့သည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပတိတွာ ဥပ္ပတိတွာ၊ ခုန်၍ခုန်၍၊ နိက္ခမိံသု၊ ထွက်ကုန်၏။ မနဿာနံ၊ လူတို့၏။ ဝါရေန္တာနံ ဝါရေန္တာနမေဝ၊ ဆီးတားစဉ် ဆီးတားစဉ်ပင်လျှင်။ သဠိသဟဿာ၊ ခြောက်သောင်း အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဗလဝ ဂါဝေါ၊ အားကြီးသော နွားတို့သည်လည်းကောင်း။ သဠိသဟဿာ၊ ခြောက်သောင်း အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဓေနယောစ၊ နွားမတို့သည်လည်းကောင်း။ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်ခဲ့ကုန်၏။ တာသံ ဓေနနံ၊ ထိုနွားမတို့၏။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ခုန်ထွက်၍။ အနုဗန္ဓာ၊ အစဉ်အတိုင်း လိုက်လာကုန်သော။ တတ္ထကာ၊ သို့မျှ လောက်ကုန်သော။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော နွားတို့သည်။ ဥသသာ၊ တဥသဘ ရှိကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကိဿ၊ အဘယ်မည်သော ကောင်းမှုကံ၏။ နိဿဇန္ဓန ပန၊ အကျိုးဆက်ဖြင့်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဂါဝေါ၊ နွားတို့သည်။ ဂတာ၊ လိုက်လာကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးခြားအံ့။ နိဝါရေန္တာနံ နိဝါရေန္တာနံပိ၊ တားမြစ်ကုန် တားမြစ်ကုန်သော အလှူခံတို့အား။ ဗလဝ ဗိန္ဓုဒါနဿ၊ အားကြီးစွာ ရှေးကပေးခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှုကံ၏။ ဗလေန၊ အစွမ်းဖြင့် ဆီးတားမနိုင် လိုက်လာ၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ ကဿပ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်၌။ ကိကိဿ ရညော၊ ကိကိမင်း၏။ သတ္တန္တိဇိတာနံ၊ သွီးခုနစ်ယောက်တို့တွင်။ ကနိဋ္ဌာ၊ ညီမဖြစ်သော။ သဇံဒါသိနာမ၊ သဇံဒါသိဟူသော အမည်ဖြင့်။ ကိရ၊ ကျော်စောထင်ရှားစွာ၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိသတိယာ သိက္ခသဟဿာနံ၊ နှစ်သောင်းသော ရဟန်းတို့အား။ ပဉ္စ ဂေါရသဒါနံ၊ ငါးပါးသော နွားနို့ အရသာအလှူကို။ ဒဒမာနာ၊ ပေးလှူသည်ရှိသော်။ ထေရာနဉ္စ၊ မထေရ်ကြီးတို့သည် လည်းကောင်း။ ဒဟရာနဉ္စ၊ ပဉ္စင်းငယ်တို့သည် လည်းကောင်း။ သာမဏေရာနဉ္စ၊ သာမဏေတို့သည်လည်းကောင်း။ ပတ္တသာဇနံ၊ သပိတ်ခွက်ကို။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ ပိဒဟိတွာ၊ ပိတ်ဖုံးအုပ်၍။ အလံ၊ တံပြီ။ အလံ၊ ဘော်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ အမိန့်ရှိလျက်။ နိဝါရေန္တာနံပိ၊ မြစ်တားကုန်သော်လည်း။ ဣဒံ၊ ဤနွားနို့သည်။ မဓရံ၊ ချိုမြိန်စွာ ကောင်းပါသည် အရှင်ဘုရား။ ဣဒံ၊ ဤနွားနို့သည်။ မနာပံ၊ နှစ်လိုတွယ်ရှိပါသည် အရှင်ဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တဿ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၏။ နိဿဇန္ဓန၊ အကျိုးဆက်သည်။

ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးဆက် ရှိသလောက်။ ဝါရိယမာနာပိ၊ တားမြစ်ကုန်သော်လည်း။ ဝါဝေ၊ နှားတို့ သည်။ နိက္ခမိံသု၊ ခြံမှထွက်၍ လိုက်လာ ကုန်၏။ သေဌိနာ၊ သူဌေးသည်။ ဧတ္ထကဿ ဓနဿ၊ ဤမျှလောက်သော ဥစ္စာကို။ ဒိန္နကာလေ၊ ပေးသောအခါ၌။ သေဌိဘရိယာ၊ သူဌေးကတော်သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ တုဓမ္မဟိ၊ ရှင်သူဌေးတို့ သည်။ မယှံ၊ ငါ၏။ ဓိတု၊ သွီးအား။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော စည်းစိမ် ဥစ္စာကို။ သံဝိဒဟိတံ၊ စီရင်ခန့်ရန်အပ်၏။ ဝေယျာဝစ္စကရာပန၊ အမှုကြီးငယ်ကို စေပြီး ခြင်းငှါကား။ ဒါသ ဒါသိယော၊ ကျွန်ယောက်ျား ကျွန်မိန်းမတို့ကို။ န သံဝိဒ- ဟိတာ၊ အလိုက်အလိုက် မစီရင်ပါသေး။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ မမ ဓိတရိ၊ ငါ့သွီး၌။ သိနေဟာသိနေဟာနံ၊ ချစ်၊ မချစ်သည်တို့ကို။ ဇာနနတ္ထံ၊ သိခြင်းငှါ အကျိုးရှိ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အဟံ၊ ငါသည်။ တာယ၊ ထိုသူဌေးသွီးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အနိစ္ဆမာနကေ၊ အလို မရှိသူတို့ကို။ ဂိဝါယ၊ လည်၌။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲငင်၍။ န ပဟိဏာမိ၊ အတူမလိုက် စေချင်။ ယာနံ၊ ယာဉ်သို့။ အာရယျ၊ တက်စီး၍။ ဂမနကာလေယေဝ၊ သွားသော အခါ၌လျှင်မူတား။ ဧတာယ၊ ဤသွီးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂန္တုကာမာ၊ လိုက်လို ကုန်သော သူတို့သည်။ ဝစ္ဆန္တု၊ လိုက်ကုန်လော့။ အဂန္တုကာမာ၊ မလိုက်လို သော သူတို့သည်။ မာဂစ္ဆန္တု၊ မလိုက်ကုန်သင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝက္ခာမိ၊ ဆိုအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

အသ၊ ထိုအခါ၌။ သေ၊ နက်ဖြန်။ မမဓိတာ၊ ငါ့သွီးသည်။ ဂမိဿတိ၊ သွားလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဂဗ္ဘေ၊ တိုက်ခန်း၌။ နိသိန္ဓော၊ စံစား၍ နေစဉ်။ ဓိတရံ၊ သွီးကို။ သမိပေ၊ ၌။ နိသိဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ အမ္မ၊ ချစ်သွီး။ ပတိကုလေ၊ လင်အိမ်၌။ ဝသန္တိယာနာမ၊ နေသောမိန်းမ မည်သည်။ ဣမဉ္ဇ ဣမဉ္ဇ အာစာရံ၊ ဤမည် ဤမည်သော အကျင့်ဝတ်ကို။ ရက္ခိတံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ မိဂါရသေဌိ၊ မိဂါရသူဌေးသည်။ အနန္တရဂဗ္ဘေ၊ အခြားမရှိသော တိုက်ခန်း၌။ နိသိန္ဓော၊ နေစဉ်။ နေဉ္ဇယ သေဌိနော၊ နေဉ္ဇယ သူဌေး၏။ အယံပိ ဩဝါဒံ၊ ဤသို့ အဆုံး အမ ပေးသော စကားကိုလျှင်။ အဿောသိ၊ ကြား၏။ ဇောပိ သေဌိ၊ ထိုမနေဉ္ဇယ သူဌေးသည်လည်း။ ဓိတရံ၊ သွီးကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဩဝေဒိ၊ ဆုံးမ၏။

အမ္မ၊ ချစ်သွီး။ သသုရ ကုလေ၊ ယောက္ခမအိမ်၌။ ဝသန္တိယာနာမ၊ နေသော ချွေးမ မည်သည်ကား။ အန္တောအဂ္ဂိ၊ အတွင်းမီးကို။ ဗဟိ၊ အပသို့။ နနိဟရိတဗ္ဗော၊ မထုတ်အပ်။ ဗဟိအဂ္ဂိ၊ အပမီးကို။ အန္တော၊ အတွင်းသို့။ န ပဝေသေတဗ္ဗော၊

မသွင်းမဝင်စေအပ်။ ဒဒန္တဿေဝ၊ ပေးတမ်းသင့်သော သူကိုသာလျှင်။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ အဒဒန္တဿ၊ မပေးသင့်သောသူအား။ နဒါတဗ္ဗံ၊ မပေးအပ်။ ဒဒန္တဿာပိ၊ ပေးအပ်သော သူအား၎င်း။ အဒဒန္တဿာပိ၊ မပေးအပ်သော သူအား၎င်း။ ဒါတဗ္ဗံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို သိ၍ ပေးအပ်၏။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ နိသီဒိတဗ္ဗံ နေအပ်၏။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ စားအပ်၏။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ နိပ္ပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အိပ်အပ်၏။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ ပရိစိတဗ္ဗော၊ မွေးကျွေး သုတ်သင် အပ်၏။ အန္တော ဒေဝတာ၊ အတွင်းနတ်ကို။ နမဿိတဗ္ဗော၊ ရှိခိုးအပ်၏။

ဣတိ၊ သို့။ ဒသဝိဓံ၊ ဆယ်ပါး အပြားရှိသော။ ဣမံ ဩဝါဒံ၊ ဤအဆုံးအမကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ပုနဒိဝဿေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော။ သေနိယော၊ စစ်သည် မိုလ်ပါ တို့ကို။ သန္တိပါတေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍။ ရာဇသေနာယ၊ မင်းစစ်သည် အပေါင်း၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ အဋ္ဌ ကုရုမ္ပိကေ၊ ရှစ်ယောက်သောသူကြွယ်တို့ကို။ ပါဠိတောဂေ၊ အသီးအသီးသော ဥစ္စာစည်းစိမ် တို့ကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ မေ၊ ငါ၏။ ဗီတု၊ သွီးဝိသာခါသည်။ ဂတဋ္ဌာနေ၊ သွားရာအရပ်၌။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ သစေ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ ထုဓမ္မဟိ၊ သင်တို့သည်။ သောဓေတဗ္ဗော၊ သုတ်သင်အပ်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ ဆို၍။ နဝကောဋိ အဋ္ဌနကေန၊ ကိုးကုဋေ အတိုးထိုက်တန်သော။ မဟာလတာပသာဓနေန၊ မဟာလတာ တန်းဆာဖြင့်။ ဗီတရံ၊ သွီးကို။ ပသာဓေတွာ၊ ကန်းဆာ ဆင်စေ၍။ စတုပဏ္ဏာသ ကောဋိဓနံ၊ ငါးဆယ့်လေးကုဋေသောဥစ္စာကို။ နာနစုဏ္ဏမူလံ၊ ရေချိုးကယ်မှုန့်တိုးကို။ ဒတွာ၊ ပေးပြီး၍။ ယာနံ၊ ယာဉ်သို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ သာကေတဿ၊ သာကေတပြည်၏။ သာမန္တာ၊ အနီးဖြစ်သော ထက်ဝန်းကျင်မှ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တကေသု၊ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော။ အနုရာဓပုရ မတ္တေသု၊ အနုရာဓပြည် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ စုဒ္ဓသသု၊ တဆယ့် သေးခရိုင် ရှိကုန်သော။ ဘတ္တဂါမေသု၊ စားရာကျေးရွာတို့၌။ တေရိံ၊ စည်ကို။ စရာပေသိ၊ လည်စေ၏။ မမ၊ ငါ၏။ ဗီတရာ၊ သွီးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂန္တုကာမာ၊ လိုက်လိုကုန်သောသူတို့သည်။ ဂစ္ဆန္တု၊ လိုက်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့စည်လည် စေ၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ သဒ္ဓိံ၊ စည်လည်သံကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အယျာယ၊ သခင်မ၏။ ဂမနကာလေ၊ သွားသောအခါ၌။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဣမ၊ ဤအရပ်၌။ ကိံ၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့် နေ၍ ပျော်နိုင်ရပါအံ့ နည်း။ ဣတိဉာဏိ၊ စုဒ္ဓသ ဂါမေ၊ တဆယ့်လေးရွာ၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သော အိမ်စောင့် ရွာစောင့် လူကို။ အသေသေတွာ၊ အကျန် အကြွင်း မထားမှု၍။ နိက္ခဒိံသု၊ ထွက်၍ လိုက်ကုန်၏။ ဓနုဉ္စယ သေဋ္ဌိပိ၊ ဓနုဉ္စယ သူဌေးသည်လည်း။ ရညောစ၊ ကောသလမင်းအားလည်းကောင်း။ မိဂါရသေဋ္ဌိနောစ၊ မိဂါရသူဌေး

အားသည်းကောင်း။ သက္ကာရံ၊ မြတ်နိုးတနာ ပူဇော်သက္ကာကို။ ကတော၊ ပြု၍။
ထောက်၊ အတန်ငယ်။ အနုဂန္ဓာ၊ ပိုလိုက်၍။ တေဟိ၊ ထိုသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။
မိတရံ၊ သွီးကို။ ဥဇယျာဇေယိ၊ လွှတ်လိုက်၏။

မိဂါရသေဋ္ဌိပိ၊ မိဂါရ သူဌေးသံဃ်လည်း။ သဗ္ဗပစ္ဆတော၊ အလုံးစုံသော
ဗိုလ်ပါတို့နောက်မှ။ ယာနဒကံ၊ ယာဉ်၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ ဂစ္ဆန္တောသွား
လေသည့်ရှိသော်။ ဗလကာယံ၊ ရဲမက် ဗိုလ်ပါအပေါင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဧတေ၊
ဤသူတို့သည်။ ကေနာမ၊ အတယ်သူတို့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဝေါ၊ ရှင်သူဌေး
တို့၏။ သုဏိသာယ၊ ချေးမ၏။ ဝေယျာဝစ္စကရာ၊ အမှု ကြီးငယ်ကို ညီညာ
ရှက်ဆောင်ကုန်သော။ ဒါသိ ဒါသာ၊ ကျွန်မိန်းမ၊ ကျွန်ယောက်ျားတို့တည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့ ပြောဆိုကုန်၏။ ဧတ္ထကော၊ ဤမျှလောက်သော သူတို့ကို။ ကော၊ အတယ်
သူသည်။ ပေါသေဿတိ၊ မွေးကျွေး သုတ်သင်နိုင်အံ့နည်း။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။
ပေါထေတွာ၊ ပုတ်ခတ်ရိုက်နှက်၍။ ပလ္လာပေထ၊ ပြေးစေကုန်လော့။ အဝလာ-
ယန္တေ၊ မပြေးကုန်သည်ရှိသော်။ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ။ ဒဏ္ဍံ၊ ဒဏ်ကို။ ကရေထ၊
ပြုကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ဝိသာခါပန၊ ဝိသာခါသည်ကား။ အပေထ၊
ဖဲကုန်လော့။ မာဝါရေထ၊ မမြစ်တားကုန်လင့်။ ဗလမေဝ၊ ဗိုလ်ပါအပေါင်း
သည်လျှင်။ ဗလဿ၊ ဗိုလ်ပါအပေါင်းအား။ တတ္ထံ၊ ထမင်းကို။ ဒဿတိ၊
ပေးလတ္ထံ။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ ဧဝံ ဝုတ္တေပိ၊ ဤသို့
ဆိုသော်လည်း။ အမ္မ၊ ချစ်သွီး။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဧတေဟိ၊ ဤသူတို့ဖြင့်။
အတ္ထော၊ ထိုအပ်သော အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧတေ၊ ဤသူတို့ကို။ ကော၊
အတယ်သူသည်။ ပေါသေဿတိ၊ မွေးကျွေးသုတ်သင်နိုင်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
ဆိုလျက်။ လေဉ္စ၊ ဒဏ္ဍာဒိတိ၊ အုတ်ခဲ၊ လှန်ကန် စသည်တို့ဖြင့်။ ပေါထေတွာ ပစ်ခတ်
ရိုက်နှက်၍။ ပလ္လာပေတွာ၊ ပြေးစေ၍။ သေသကော၊ ကြွင်းသောသူတို့ကို။ အမှာကံ၊
ငါတို့ အား။ ဧတ္ထကောဟိ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော သူတို့ဖြင့်။ အလံ၊ လျောက်ပတ်
တော်သင့်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပါယာသိ၊ သွားလေ၏။ အထ၊
ထိုအခါ၌။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ သာဝတ္ထိနဂရဒ္ဓါရံ၊ သာဝတ္ထိပြည်တံခါးသို့။
သမ္ပတ္တကာလေ၊ ရောက်သော အခါ၌။ စိန္တေယိ၊ ကြံ၏။ ပဋိစ္ဆန္တ ယာနသ္မိံ၊
ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ရထားပေါင်းချုပ်သာဉ်၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ ပဝိသိသာမိ
နုခေါ၊ ဝင်ရအံ့လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မှုကား။ ရထေ၊ ရထား၌။ ဌတွာ၊
ရပ်၍။ ပဝိသိသာမိနုခေါ၊ ဝင်ရအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
အဿာ၊ ထိုဝိသာခါ၏။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြန်၏။ ပဋိစ္ဆန္တ
ယာနေန၊ ရထားပေါင်းချုပ်သာဉ်ဖြင့်။ မေ၊ ငါသည်။ ပဝိသန္တိယာ၊ ဝင်သည်
ရှိသော်။ မဟာလတာ ပသာနေဿ၊ မဟာလတာတန်းဆာ၏။ ဝိသေသော၊

အတူ တစ်တယ်ခြင်းသည်။ န ပညာယိဿတိ၊ မထင်ရှားလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 တထာနံ အကြံဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ သကလ နဂရဿ၊ အလုံးစုံသော
 ပြည်သူအပေါင်းအား။ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဒေသန္တိ၊ ပြုလျက်။ ရထေ၊ အဖုံး
 အလွှမ်းမရှိသော ရထား၌။ ဌတွာ၊ နေ၍။ နဂရံ၊ ပြည်သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။
 သာဝတ္ထိဝါသိနော၊ သာဝတ္ထိပြည်၌ နေကုန်သော သူတို့သည်။ ဝိသာခါယ၊
 ဝိသာခါ၏။ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သော၊
 ဤသူသည်။ ဝိသာခါနာမတိရ၊ ဝိသာခါ မည်သတတ်။ ဧဝရူပ၊ ဤသို့သဘော
 ရှိသော။ အယံသမ္ပတ္တိံ၊ ဤအံ့ဩ၍ မဆုံးနိုင်သော စည်းစိမ်၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်။
 ကေဝိယာဝ၊ ဝိသာခါတယောက်အား သာလျှင်။ အနုစ္စဝိကာ၊ လျောက်ပတ်၏။
 ဣတိအာဟံသု၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ မဟာသမ္ပတ္တိယာ၊
 များစွာသော စည်းစိမ် ချမ်းသာဖြင့်။ သေဋ္ဌိနော၊ သူဌေး၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။
 ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။ အဿာ၊ ထိုဝိသာခါ၏။ ဂတ ဒိဝသေစ၊ ရောက်လာသော
 နေ၌လည်း။ သကလ နဂရဝါသိနော၊ အလုံးစုံသော ပြည်၌ နေသောသူတို့သည်။
 အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ နေဉ္စယသေဋ္ဌိဗိတာ၊ နေဉ္စယသူဌေး၏သွီးဖြစ်သော ဝိသာခါ
 သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ နဂရံ၊ ပြည်သို့။ သမ္ပတ္တနံ၊ ရောက်လာကုန်သော သူတို့
 အား။ မဟာသတ္တာရံ၊ များစွာသော ပူဇော်သတ္တာရံ။ အကာသိ၊ ပြုပေ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ယထာသတ္တိံ၊ အစွမ်းအားလျော်စွာ။ ယထာဗလံ၊ အားနှင့်
 လျော်စွာ။ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို။ ပဟိဏိံသု၊ စေလွှတ်လိုက် ကုန်၏။
 တေဟိ၊ ထိုပြည် သူပြည်သားတို့သည်။ ပဟိတံ၊ စေလိုက်သော။ ပဏ္ဏာကာရံ၊
 လက်ဆောင်ကို။ တသ္မိံယေဝ နဂရေ၊ ထိုပြည်၌ သာလျှင်။ အညမညေသု၊
 အချင်းချင်းဖြစ်ကုန်သော။ ကုလေသု၊ အမျိုးတို့၌။ သဗ္ဗတ္ထကမေဝ၊ အလုံးစုံသူတို့
 ကိုသာလျှင်။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ ဣဒံ၊
 ဤဥစ္စာကို။ မယံ၊ ၏။ မာတု၊ အခါအား။ ဒေသ၊ ကုန်လေ့။ ဣဒံ၊ ဤဥစ္စာကို။
 မယံ၊ ငါ၏။ ပိတု၊ အဘအား။ ဒေသ၊ ပေးကုန်လေ့။ ဣဒံ၊ ဤဥစ္စာကို။ မယံ၊
 ငါ၏။ တာတု၊ မောင်အား။ ဒေသ၊ ပေးကုန်လေ့။ ဣဒံ၊ ဤဥစ္စာကို။ မယံ၊ ငါ၏။
 ဘဂိနိယာ၊ ညီမအား။ ဒေသ၊ ပေးကုန်လေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေသံ တေသံ၊ ထိုထို
 သူတို့အား။ ဝယာနုရူပံ၊ အရွယ်အားလျော်စွာ။ ပိယဝစနံ၊ ချစ်ဖွယ်သောစကား
 ကို။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို။ ပေသေသိ၊ ပို့သစေ၏။
 သကလနဂရဝါသိနော၊ သာဝတ္ထိပြည်အလုံး၌နေကုန်သောသူတို့ကို။ ဉာတကေ-
 ဝိယ၊ ဆွေမျိုးရင်းချာကဲ့သို့။ အကာသိ၊ ပြု၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထို
 ဝိသာခါအား။ ရတ္တိဘာဝ သမနန္တရေ၊ ညဉ့်၏ သန်ကောင်အတိုမှ အခြားမဲ့၌။
 အာဇည ဝဠဝါယ၊ အာဇာနည် မြီမ၏။ ဝဗ္ဘဝုဌာနံ၊ အဿတိုရ် မြီငယ် ဖွားမြင်

သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ ဒါသိဟိ၊ ကျွန်သွီးတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဒဏ္ဍ ဒိပိကေ၊ ဆီမီးဖယောင်းတိုင်တို့ကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ညှိထွန်း ကိုင်စွဲစေ၍။ တတ္ထ၊ ထိုမြင်ငယ် ဖွားရာသို့။ ဝန္တု၊ သွား၍။ ဝဠုဝံ၊ မြဲမကို။ ဥဏှော- ဒကေန၊ ရေခွေးဖြင့်။ နှာပေတွာ၊ ရေချိုးစေ၍။ တေလေန၊ ဆီဖြင့်။ မက္ခာပေတွာ၊ သုတ်လိမ်းစေ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသနဌာန မေဝ၊ နေရာအရပ်သို့ သာလျှင်။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။

မိဂါရသေဋ္ဌိပိ၊ မိဂါရသူဌေးသည်လည်း။ ပုတ္တဿ၊ သားအား။ အာဝါဟ- မင်္ဂလံ၊ ထိမ်းမြားခြင်း မင်္ဂလာကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ဓုရိဟာရေ၊ အမြဲနေတော်မူရာ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝသန္တမ္ပိ၊ နေတော်မူသည်လည်း ဖြစ်သော။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အမနသိကရိတွာ၊ နှလုံးမသွင်းမူ၍။ ဒိဃရတ္တံ၊ ရှည်ကြာစွာသော ကာလပတ်လုံး။ နဂ္ဂသမဏတေသု၊ အပတ်မရှိသော ရဟန်းယောင် တိတ္ထိတို့၌။ ပတိဋ္ဌိတေန၊ တည်သော။ ပေမေန၊ ချစ်ခြင်းဖြင့်။ စောဗိယမာနော၊ တိုက်တွန်း နှိုးဆော်သည် ဖြစ်၍။ မဟံ၊ ငါ၏။ အယျာနံပိ၊ အရှင်ကောင်းတို့အားလည်း။ သတ္တာရံ၊ ပူဇော်သတ္တာကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ ဟူ၍။ ဧကမိဝသံ၊ တနေသ၌။ အနေကသတေသု၊ အရာမက များစွာ ကုန်သော။ နဝ ဘာဇနေသု၊ အိုးသစ်တို့၌။ နိရုဒက ပါသာယံ၊ ရေမရှိသော နို့ဃနာကို။ ပစာပေတွာ၊ ချက်စေ၍။ ပဉ္စသတေ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ အစေ- လတေ၊ အဝတ် အချည်းစည်း ဖြစ်ကုန်သော တက္ကတွန်းတို့ကို။ နိမန္တာပေတွာ၊ တိတ်စေ၍။ အန္တောဂေဟံ၊ မိမိအိမ်တွင်းသို့။ ပဝေသေတွာ၊ သွင်း၍။ ဘောဇေသိ၊ ကျွေးမွေး၏။ မေ၊ ငါ၏။ သုဏိသာ၊ ချွေးမ ဝိသာခါသည်။ အာဂစ္ဆတု၊ လာခဲ့စေလော့။ အရဟန္တေ၊ ရဟန္တာတို့ကို။ ဝန္တု၊ ရှိခိုးစေချင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိစ္ဆာဉာဏ် အမြင်ဖြင့်။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါအား။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိကိ၊ စေလွှတ်၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ အရဟန္တာတိ ဝစနံ၊ ရဟန္တာ ဟူသော စကားကို။ သုတွာ၊ ၍။ သောတာပန္နာ၊ သောတာပန်ဖြစ်သော။ အရိယ- သာဝိကာ၊ အရိယာ သာဝိကာဖြစ်သော ဘုရားသခင် တပည့်မသည်။ ဟဋ္ဌတုဌာ၊ အလွန် ရှင်သော စိတ်ဖြင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တေသံ၊ ထိုတက္ကတွန်းတို့အား။ ဘောဇနဌာနံ၊ ဆွမ်းကျွေးရာ အရပ်သို့။ အာဂန္တော၊ ရောက် လာ၍။ ဘေ၊ ထိုတက္ကတွန်းတို့အား။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ဧဝရူပိ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော။ ယိဇဆုတ္တဗ္ဗ ဝီရဟိတာ၊ အရှက်အကြောက်မှ ကင်းကုန် သော တိတ္ထိတို့သည်။ အရဟန္တာနာမ၊ ရဟန္တာမည်ကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ် ကုန်။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ သသုရောယောက္ခမ ရှင်သူဌေးသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပက္ခောသာပေသိ၊ ခေါ်လေတိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ အပြစ်တင်လျက်ပင်။ မိမိတိ၊

ထို့ထို့ဟူ၍။ သေဋ္ဌိံ၊ ကို။ ဂရတိတွာ၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝဿနဋ္ဌာန-
မေဝ၊ စံစား၍နေရာအရပ်သို့လျှင်။ ဂတာ၊ သွားလေ၏။ အစေလကာ၊ တတ္တတွန်း
တို့သည်။ တံ၊ လိုဝိသာခါကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော တတ္တတွန်း
တို့သည်။ ဧကပ္ပဟာရေနော၊ တပြိုင်နက်တည်းဖြင့်လျှင်။ သေဋ္ဌိံ၊ သူဌေးကို။
ဂရတိံ၊ သု၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဂဟပတိ၊ အမောင်သူဌေး။ တံ၊ သင်သည်။ ကိံ၊ အတယံ
ကြောင့်။ အညံ၊ တပါးသူ သွီးကို။ နာလတ္ထ၊ မရလေဘိသနည်း။ သမဏဿ-
ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝိတံ၊ တပည့်မ ဖြစ်သော။ မဟာကာလကဏ္ဍိံ၊ အလွန်
မိုက်သော သူယုတ်မကို။ ဣမေ၊ ဤအိမ်သို့။ ပဝေသေသိ၊ သွင်းဘိ၏။ ဝေဝေန၊
လျှင်စွာ။ နံ၊ ထိုသူယုတ်မကို။ ဣမသွာ ဂေယာ၊ ဤရှင်သူဌေးအိမ်မှ။ နိတ္တဇာ-
ပေဟိ၊ နှင်ထုတ်စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုသူဌေးသည်။ မယာ၊
ငါသည်။ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏။ ဝစနမတ္ထေနော၊ ဆိုကာမျှ ဖြင့်လျှင်။ နံ၊ ထို
ငါ့ချွေးမ ဝိသာခါကို။ နိတ္တဇာပေတံ၊ နှင်ထုတ်ခြင်းငှါ။ နသတ္တာ၊ တေတ်ကောင်း။
သာ၊ လိုဝိသာခါသည်။ မဟာကုလဿ၊ များသောအမျိုး၏။ မိတာ၊ သွီးကောင်း
တကား။ ဣတိ စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ ကြံလျက်။ အယျာ၊ ဆရာ အရှင်ကောင်းတို့။
ဒတရာနာမ၊ သူငယ်တို့ မည်သည်ကား။ ဇာနိတွာဝါ၊ သိ၍ လည်းကောင်း။
အဇာနိတွာဝါ၊ မသိမူ၍လည်းကောင်း။ ကရေယျံ၊ ပြုကုန်ရာ၏။ တုမ္ပေ၊ အရှင်
ဘုရားတို့သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်ငြိမ်ငြိမ်သာ။ ဟောထ၊ နေသည်ဖြစ်ကုန်လော့။
ဣတိ၊ ဤသို့ သောကာဝက်စကားဖြင့် ဆိုလျက်။ တေ၊ ထိုတတ္တတွန်း တို့ကို။
ဥယျောဇေတွာ၊ လွှတ်လိုက်၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ မဟာရဟေ၊ မြတ်သောသူတို့
အား နေခြင်းငှါ ထိုက်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသိဒိတွာ၊ နေ၍။ သုဝဏ္ဏ-
ပါတိယံ၊ ရွှေခွက်၌။ နိရုဒက မဝုပါယာသံ၊ ရေမရှိသော နို့ဃနာကို။ ပရိဘုဉ္ဇိ၊
စားထော်ခေါ်၏။

တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော၊ တပါးသော။ ပိဏ္ဍပါတ စာရိကတ္ထေရော၊
ပိဏ္ဍပါတ်မှတင် ဆောက်တည်သော မထေရ်သည်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို ငှါ။
စရန္တော၊ ကြွသွားသည်ရှိသော်။ တံ နိဝေသနံ၊ ထိုသူဌေးအိမ်သို့။ ဟိဝိသိ၊
ဝင်လာလေ၏။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ သသုရံ၊ ယောက္ခမသူဌေးကို။ ဗီဇယ-
မာနာ၊ ယပ်လေ ခတ်လျက်။ ဌိတာ၊ နေစဉ်။ တံ၊ ထိုဆွမ်းခံ ကြွလာသော
အရှင်ဘုရားကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သသုရဿ၊ ယောက္ခမအား။ အာစိက္ခိတံ၊
ကြားခြင်းငှါ။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံလျက်။ ယလာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။
သော၊ ထိုသူဌေးသည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဧဝံ၊ ဤအခြင်းဖြင့်။
အပဂန္တော၊ နေရာမှထ၍ ဖဲလျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ နေလေ၏။ သောပန ဗာလော၊
ထိုမလိမ္မာလှသော သူဌေးသည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဒိသွာပိ၊ မြင်၍လည်း။

အပဿန္တောဝိယ၊ မမြင်ယောင်ကဲ့သို့။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အခေမုခေါ၊ အောက်သို့
 မျက်နှာရှေးရှု ထားလျက်။ ဘုဉ္ဇတေဝ၊ စားသည် သာလျှင်တည်း။ ဝိသာခါ၊
 ဝိသာခါသည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဒိသ္မာပိ၊ မြင်၍လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ သသုရော၊
 ယောက္ခမသည်။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတွာ၊ ၍။
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အတိစ္ဆယ၊ ဤအိမ်ကိုလွန်၍ ကြွပါလေကုန်လော့။ ငါ၊
 ကန်တော့ပါသေး၏ ဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သသုရော၊ ယောက္ခမသည်။
 ပေါရာဏံ၊ အစာဟောင်းကို။ ခါဒတိ၊ စား၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊
 ထိုသူဌေးသည်။ နိဂဏ္ဌေဟိ၊ တက္ကတွန်းတို့ကို။ ကထိတ ကာလေ၊ ဝိသာခါ
 ဆိုသောအခါ၌။ အမိဝါသေတွာပိ၊ သည်းခံလျက်လည်း။ ပုရာဏံ ခါဒတိတိ၊
 အစာဟောင်းကို စား၏ဟူ၍။ ဝုတ္တက္ခဏေယေဝ၊ ဆိုသော ခဏ၌ သာလျှင်။
 ပါယာသာ၊ နို့ဃနာခွက်မှ။ ဟတ္ထံ၊ ကိုင်သောလက်ကို။ အပနေတွာ၊ လွှတ်၍။
 ဣမံပါယာသံ၊ ဤနို့ဃနာခွက်ကို။ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ။ ဟရထ၊ ဆောင်လေ
 ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဧတံ၊ ဤဝိသာခါကို။ ဣမသ္မာ ဂေဟာ၊ ဤ
 အိမ်မှ။ နိက္ကဓုထ၊ နှင်ထုတ်ကုန်လော့။ ဂဏ္ဍထ၊ ကိုင်ဆွဲ ကုန်လော့။ အယံပိ၊
 ဤဝိသာခါသည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ပေရူပေ၊ ဤသို့သတောရှိသော။
 မင်္ဂလကာလေ၊ စားတော်ခေါ်ရာ မင်္ဂလာ၌။ အသုစိခါဒကံနာမ၊ မစင်ကို
 စားသောသူမည်သည်ကို။ ကရောကိ၊ ပြု၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တသ္မိ-
 ခေါ ပန သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ နိဝေသနေ၊ အိမ်၌။ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော။ ဒါသကမ္မကရာ၊ ကျွန်အမှုလုပ်သော သူတို့သည်။ ဝိသာခါယ၊
 ဝိသာခါ၏။ သန္တကာဝ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော သူတို့သာလျှင်တည်း။ နံ၊ ထိုဝိသာခါ
 ကို။ ဟတ္ထေဝါ၊ လက်၌လည်းကောင်း။ ပါဒေဝါ၊ ခြေ၌လည်းကောင်း။ ကော၊
 အဘယ်သူသည်။ ဂဏှိယတိ၊ ကိုင်ငင် ဆွဲယူလတ္တံ့နည်း။ မုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်။
 ကထေတုံ၊ ပြောဆိုခြင်းငှါ။ သမတ္ထောပိ၊ စွမ်းနိုင်သော သူသည်မျှလည်း။ နတ္ထိ၊
 မရှိ။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ သသုရဿ၊ ယောက္ခမ၏။ ကထံ၊ စကားကို။
 သုတွာ၊ ကြား၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ တာတ၊ ဘခင်။ ဧတ္တကေနေဝ၊ ဤမျှဖြင့်လျှင်။
 မယံ၊ ငါတို့သည်။ နနိက္ခမာမ၊ မထွက်ကုန်အံ့။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ တုဗ္ဗေဟိ၊ သင်တို့
 သည်။ ဥဒက တိတ္ထတော၊ ရေဆိပ်မှ။ ကုမ္ဘဒါထိဝိယ၊ ရေခပ် ကျွန်မတို့ ကဲ့သို့။
 အာနိတာ၊ ဆောင်အပ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ရေမာနက မာတာပိတူနံ၊ သင်ရှား
 သော အမိအဘတို့၏။ ဗိဘရောနာမ၊ သွီးတို့မည်သည်ကား။ ဧတ္တကေန၊ ဤမျှဖြင့်။
 နနိက္ခမန္တိ၊ မထွက်သွားကုန်အံ့။ ဧတေနေဝ ကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်း
 ဖြင့်။ မေ၊ ငါ၏။ ပိတာ၊ အဘသည်။ ဣမ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂမနကာလေ၊ လာ
 သောအခါ၌။ အဋ္ဌ ကုဋုမ္ဗိကေ၊ သူကြွယ်၍ယောင်တို့ကို။ ပတ္တောသာပေတွာ၊

ခေါ်စေ၍။ မေ၊ ငါ၏။ ဗီတု၊ သွီးအား။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ သစေ-
ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ သောဓေယျာထ၊ သုတ်သင်ကုန်လော့။ ဣတိ
ဝတ္ထု၊ ဤသို့ဆို၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ တေသံ၊ ထိုသူကြွယ်တို့၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။
ဌပေသိ၊ ထား၏။ တေ၊ ထိုသူကြွယ်တို့ကို။ ပတ္တောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။
မယံ၊ ငါ၏။ ဒေါသာဒေါသံ၊ အပြစ်ရှိမရှိကို။ သောဓာပေထ၊ သုတ်သင်စေကုန်
လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။

သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းသော သဘောရှိသော စကားကို။
သော၊ ဤသို့သာခေါ်သည်။ ကထေတိတိ၊ ဆို၏ဟု။ အဋ္ဌ ကုဋုမ္ပိကေ၊ သူကြွယ်
ရှစ်ယောက်တို့ကို။ ပတ္တောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ အယံဒါရိကော၊ ဤသတို့သွီး
သည်။ မင်္ဂလ ကာလေ၊ ထမင်းစား မင်္ဂလာ ပြုသော အခါ၌။ နိသိဒိတွာ၊ နေ၍။
သုဝဏ္ဏပါတိယံ၊ ရွှေခွက်၌။ နိရုဒ္ဓက ပါယာသံ၊ ရေမရှိသော နို့စာနာကို။
ပရိဘုဉ္ဇန္တံ၊ စားသော။ မံ၊ ငါ့ကို။ အသုစိခါဒကောတိ၊ မစင်ကိုစား၏ဟု။ ဝဒတိ၊
ဆို၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ အငြိုးထားလျက်ဆို၏။ ဣမိဿာ၊ ဤသတို့ သွီးအား။
ဒေါသံ၊ ကို။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ဣမံ၊ ဤသို့သာခေါ်ကို။ ဂေဟတော၊ မှ။
နိတ္တဓုထ၊ နှင်ထုတ်လေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ ဇေတိရ၊
ဤသို့ဆိုသည် အမှန်ပင်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဇေ၊
ဤသို့။ န ဝဒါမိ၊ မဆို။ ကေသိ၊ ပန ပိဏ္ဏပါတိကတ္ထေရေ၊ တဦးသော ပိဏ္ဏပါတ်
ဆောက်တည်သော ရဟန်းသည်။ စာရဒ္ဒါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ ဌိတေ၊ ရပ်သည်
ရှိသော်။ မေ ငါ၏။ သသုရော၊ ယောက္ခမသည်။ အပ္ပေါဒကံ မရပါယာသံ၊
ရေမရှိသော နို့စာနာထမင်းကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တော၊ စားတော်ခေါ်သည်ရှိသော်။
တံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ န မနသိကရေတိ၊ ဆွမ်းရပ်လာသည်ဟု နှလုံးသွင်းခြင်းကို
မပြု။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ မယံ၊ ငါ၏။ သသုရော၊ ယောက္ခမ
သည်။ ဣမသိ၊ အတ္တဘာဝေ၊ ဤကိုယ်အဖြစ်၌။ ပုညံ၊ ကောင်းမှု ကုသိုလ်ကို။
နကရေတိ၊ မပြု။ ပုရာဏ ပုညမေဝ၊ ရှေး၌ပြုအပ်သော ကောင်းမှုကံ၏ အကျိုး
ကိုသာလျှင်။ ခါဒတိ၊ စားလေသိ၏။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့အကြံ ဖြစ်ပြီး၍။
တန္တေ၊ အရှင်တုရား။ အတိစ္ဆထ၊ ကန်တော့ပါသေး၏။ မယံ၊ ၏။ သသုရော၊
ယောက္ခမသည်။ ပုရာဏံ၊ အစာဟောင်းကို။ ခါဒတိ၊ စား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အဝစံ၊ ဆိုမိ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ဆိုရာ၌။ ကောဒေါသော၊ အတယ်အပြစ် ရှိသနည်း။
ဣတိဝတ္ထု၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ အယျ၊ အရှင်သူဌေး။ ဣခ၊ ဤသတို့သွီး၌။
ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသင့်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဗီတာ၊ သွီးသည်။ ယုတ္တံ၊
သဘောအားလျော်စွာ သင့်တင့်လျော့သလှသော စကားကို။ ကထေတိ၊ ၏။
တံ၊ ရှင်သူဌေးသည်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကုဗ္ဗသိ၊ အမျက်ထွက်ထေတိသနည်း။

ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ အယျာ၊ အရှင်သား သူကြွယ်တို့။ သေ၊ ဤစကားသည်။
 တာဝ၊ စွာ။ ဒေါသော၊ ပြစ်မှားလို၍ဆိုသော စကားသည်။ မာဟောတု၊ မဖြစ်
 စေကာမူ။ အယံပန၊ ဤဝိသုဒ္ဓိသည်ကား။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ မဇ္ဈိမ-
 ယာမေ၊ သန်ကောင်ယာမ၌။ ဒါသိပရိဝုတာ၊ ကျွန်မိန်းမတို့ဖြင့် ခြံရံလျက်။
 ပစ္ဆာဂေဟံ၊ အိမ်နောက်ဘေးသို့။ အဂမာသိ၊ သွားခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်
 သော်။ အဗ္ဗ၊ ချစ်သွီး။ ဧဝံ၊ ဤသို့သွား၏ ဆိုသောစကားသည်။ ကိရ၊ စင်စစ်ပင်
 မှန်မေ့သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးကုန်၏။ တာတာ၊ တခင်တို့။ အဟံ၊ သည်။
 အညေန ကာရဏေန၊ တပါးသော အကြောင်းဖြင့်။ နဂတာ၊ မသွား။ ဣမသ္မိ-
 ပန ဂေဟေ၊ ဤအိမ်၌။ အာဇာနေယျ ဝဠဝါယ၊ အာဇာနည် အမျိုးဖြစ်သော
 မြည်းမ၏။ ဝိဇာတာယ၊ သားဖွားခြင်း၌။ သညမ္ပိ၊ အမှတ်ကိုမျှလည်း။ အကတွာ၊
 မပြုမူ၍။ နိသီဒိတုံ၊ ငှါ။ အယုတ္တံနာမ၊ မသင့်လေတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့အောက်မေ့
 ဆင်ခြင်လျက်။ ဒဏ္ဍ ဒိပိတာ၊ ဆီမီးဖယောင်းတိုင်တို့ကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။
 ဥဏှောဒကာဒိနိပိ၊ ရေနွေးစသည်တို့ကိုလည်း။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ ဒါသိဟိ၊
 ကျွန်မိန်းမတို့နှင့်။ သမ္ပိ၊ တကွ။ ဂန္တု၊ ၍။ ဝဠဝါယ၊ မြည်းမ၏။ ဝိဇာတံ၊
 မြည်းဝယ်မွေးခြင်းကို။ ပရိဟာရံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ကာရာပေသိ၊ ပြုစေ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ ကြောင့်ကြပြုရာ၌။ မေ၊ ငါ့အား။ ကောဒေါသော၊
 အဘယ်အပြစ်ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အယျ၊ ရှင်သူဌေး။ အမှာကံ၊ တို့၏။
 ဝိတာ၊ သွီးသည်။ တဝ၊ ရှင်သူဌေး၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဒါသိဟိပိ၊ ကျွန်မိန်းမတို့
 သည်လည်း။ အကတ္ထဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်သော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကရေတိ၊ ပြု၏။ တံ၊
 ရှင်သူဌေးသည်။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့သွားရာ၌။ ကိ၊ ဒေါသံ၊ အဘယ်အပြစ်ကို။ ပဿသိ၊
 မြင်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးကုန်၏။

အယျာ၊ အရှင်သူကြွယ်တို့။ ဣဓာပိ၊ ဤအချိန်မတော် သွားရာ၌လည်း။
 တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဒေါသော၊ ပြစ်မှားခြင်းသည်။ မာဟောတု၊ မဖြစ်စေကာမူ။
 ဣမိဿာပန၊ ဤဝိသုဒ္ဓိ၏ကား။ ဝိတာ၊ အဘသည်။ ဣမ၊ ဤနေပြည်တော်သို့။
 အာဂမန ကာလေ၊ လာသောအခါ၌။ ဣမံ ဩဝါဒံ၊ ဤအဆုံးအမကို။ ဒေန္တော၊
 ပေးသည်ရှိသော်။ ဂုဟေ ပဋိစ္ဆန္တေ၊ လျှို့ဝှက်ရာ ဖုံးလွှမ်းရာအရပ်၌။ ဒသ ဩဝါဒေ၊
 ဆယ်ကြိမ်သော အဆုံးအမပေးခြင်းတို့ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တေသံ၊ ထိုဆယ်ခု
 သော ဩဝါဒတို့၏။ အတ္ထံ၊ အကြောင်းကို။ နဇာနာမိ၊ မသိရ။ မေ၊ ငါ့အား။
 တေသံ၊ ထိုဆယ်ခုသောဩဝါဒတို့၏။ အတ္ထံ၊ လိုအပ်သောအနက်ကို။ ကလေတု၊
 ဆိုစေချင်၏။ ဣမိဿာ၊ ဤဝိသုဒ္ဓိ၏။ ဝိတာ၊ အဘသည်။ အန္တော၊ အပို၊
 အတွင်းမီးကို။ ဗဟိ၊ အပသို့။ န နိဟရိတဗ္ဗောတိ၊ မထုတ်အပ်ဟု။ အာဟ၊ ဆို၏။
 အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဥဘတော၊ နံပါးနှစ်ဘက်မှ။ ပဋိဝိသုဒ္ဓိ ဂေဟာနိ၊

အိမ်နီးချင်းတို့အား။ အပွို၊ မီးကို။ အဒတွာ၊ မပေးမူ၍။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှါ။ သတ္တာနုခေါ၊ တတ်ကောင်းအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အမ္မ၊ ချစ်သွီး။ ကိရ၊ စင်စစ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သည်အတိုင်းပင် မှန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးကုန်သည် ရှိသော်။ တာတာ၊ တခင်သူကြွယ်တို့။ မဟံ၊ ငါ၏။ ပိတာ၊ အဘသည်။ ဧတံ၊ ဤပကတိမီးကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ နကထေသိ၊ မဆို။ ဣဒံပန၊ ဤအကြောင်းကိုကား။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ကထေသိ၊ ပြောဆို၏။ အမ္မ၊ ငါ့သွီး။ တဝ၊ သင်၏။ သဿု သဿုရ သာမိကာနံ၊ ယောက္ခမမိန်းမသူ ယောက္ခမ ယောကျ်ားသူ အရှင်လင်တို့၏။ အဂုဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ဗတိ၊ အပဖြစ်သော။ တသ္မိံတသ္မိံ-ဂေဟေ၊ ထိုထိုအိမ်၌။ ဌတွာ၊ နေ၍။ မာကထေသိ၊ အတင်းမပြောလေလင့်။ တိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ အပိသဒိသော၊ မီးနှင့်တူသော။ အပိနာမ၊ မီးမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

အယျာ၊ အမောင်သူကြွယ်တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ ကာမူ။ ဣမိဿာ ပန၊ ဤ ပိသာခါ ၏ကား။ ပိတာ၊ အဘသည်။ ဗာဟိရတော၊ အပမ္မ။ အပိ၊ မီးကို။ အန္တော၊ အတွင်းသို့။ နပဝေသေတဗ္ဗောတိ၊ မသွင်းအပ်ဟု။ အာဟ၊ ဆို၏။ အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ အန္တော အပိမိ၊ အိမ်တွင်းစိုမီးသည်။ နိဗ္ဗုတေ၊ ငြိမ်းခဲ့သည်ရှိသော်။ ဗာဟိရတော၊ အပမ္မ။ အပိ၊ မီးကို။ အနာဟရိတုံ၊ မဆောင်စေခြင်းငှါ။ ကိံသတ္တာ၊ အဘယ်မှာ တတ်နိုင်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အမ္မ၊ ချစ်သွီး။ ကိရ၊ စင်စစ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အဘက ဆိုသည် မှန်ပေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးကုန်၏။ တာတာ၊ တခင်သူကြွယ်တို့။ မဟံ၊ ငါ၏။ ပိတာ၊ အဘသည်။ ဧတံ၊ ဤစဉ်အိမ်မီးကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ န ကထေသိ၊ မမိန့်မဆို။ ဣဒံပန၊ ဤအကြောင်းကိုကား။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ဆို၏။ ဝဋ္ဋိပိဿက ဂေဟေသု၊ အိမ်နီးချင်းတို့၏ နေရာအိမ်တို့၌။ ဣတ္ထိယောဝေါ၊ မိန်းမတို့သည် လည်းကောင်း။ ပုရိသာဝေါ၊ ယောကျ်ားတို့သည် လည်းကောင်း။ သဿု သဿုရ သာမိကာနံ၊ ယောက္ခမ မိန်းမသူ ယောက္ခမယောကျ်ားသူ အရှင်လင်တို့၏။ အဂုဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ကထေန္တိ၊ ဆိုတတ်ကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုသူတို့သည်။ ကထိထံ၊ ဆိုအပ်သောစကားကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ အသုကောနာမ၊ ဤအမည်ရှိသော သူသည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ဧဝဉ္စ ဧဝဉ္စ၊ ဤသို့ ဤသို့လျှင်။ အဂုဏံ၊ ကျေးဇူးမရှိသောစကားကို။ ကထေတိ၊ ဆိုလေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုန၊ တဖန်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာကတေယျာသိ၊ မဆိုလေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့မှာ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဧတေန အပိနာ၊ ဤမီးနှင့်။ သဒိသော၊ တူသော။ အပိနာမ၊ မီးမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဣမသ္မိံ ပိ ကာရဏေ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သာ၊ ထို ပိသာခါသည်။

နိဇ္ဈေဒါယာဝ၊ အပြစ်မရှိသည် သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသြဝါဒ နှစ်ပါး၌။ နိဇ္ဈေဒါယာဝ၊ အပြစ်မရှိသည်သာလျှင်။ အဟောသိယထာဝ၊ ဖြစ်လေ ထိသကဲ့သို့လျှင်။ သေသေသုပိ၊ ကြွင်းသော သြဝါဒတို့၌လည်း။ ဧဝံ၊ ဤအတူ အပြစ်မရှိ။ တေသု၊ ထိုကြွင်းသော အဆုံးအမတို့၌။ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည် ကား။ အဓိပ္ပာယ်ော၊ အဓိပ္ပာယ်တည်း။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်၏။ တေသံယေဝ၊ ထိုသူတို့အားသာလျှင်။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤတို့။ ပိတရာ၊ အဘသည်။ တဿာ၊ ထို သွီးပိသုခါအား။ ယံပိ ဝစနံ၊ အကြင်စကားကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ ယာစိတကံ၊ တောင်း လာသော။ ဥပကရဏံ၊ အဆောက်အဦကို။ ဂဟေတွာယေဝ၊ ယူ၍လျှင်။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ပဋိဒေန္တိ၊ ပြန်ပေးကုန်၏။ တေသညေဝ၊ ထိုသူတို့အားသာ လျှင်။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ ဣတိဣဒံ၊ ဤစကားကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ န ဒေန္တိ၊ မပေးကုန်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ န ဒါတဗ္ဗံ၊ မပေးအပ်။ ဣတိ ဣဒံ၊ ဤ စကားကို။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ယာစိတကံ၊ တောင်းလာသော အဆောက်အဦကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ နပဋိဒေန္တိ၊ ပြန်၍ မပေးကုန်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ န ဒါတဗ္ဗံ၊ မပေးအပ်။ ဣတိဣဒံ၊ ဤ အကြောင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။

၁၈၇ ဒေန္တယာဝိ၊ ထိုခဏ ချေးငှါး၍ ပေးလာသော သူအား လည်းကောင်း။ အဒန္တယာဝိ၊ ငှါး၍လည်း မပေးလာသော သူအားလည်းကောင်း။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ ဣတိ ဣဒံပန၊ ဤစကားကိုကား။ ဒလိဒ္ဓ ဉာတိမိတ္တေသု၊ ဆင်းရဲသော အဆွေခင်ပွန်း၊ နှလုံးအကျွမ်း မဝင်သော သူတို့သည်။ သမ္ပတ္တေသု၊ ရောက်လာ ကုန်သည် ရှိသော်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ပဋိဒါတံ၊ ပြန်ပေးခြင်းငှါ။ သက္ကောန္တ၊ ဝါ၊ တတ်နိုင်သည်မူလည်း ဖြစ်စေကုန်။ မာဝါ၊ မတတ်နိုင်သည်မူလည်းဖြစ်စေကုန်။ ကေသံ၊ ထိုအား။ ဒါတုမေဝ၊ ပေးခြင်းငှါသာလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိဣဒံ၊ ဤစကားကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

သုခံ နိသီဒိတဗ္ဗန္တိ ဣဒမ္ပိ၊ သုခံ နိသီဒိတဗ္ဗံ-ဟူသော ဤစကား ကိုလည်း။ သဿု သသုရ သာမိကေ၊ ယောက္ခမမိန်းမသူ၊ ယောက္ခမယောကျ်ားသူ၊ အရှင် လင်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝုဠာတဗ္ဗဠာနေ၊ ထ၍ နေသင့်သောအခါ၌။ နိသီဒိတံ၊ ထိုင်ခြင်းငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဣတိဣဒံ၊ ဤအကြောင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

သုခံ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗန္တိ ဣဒံပန၊ သုခံဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ ဟူသော ဤစကားကိုကား။ သဿု သသုရ သာမိကေဟိ၊ ယောက္ခမ မိန်းမသူ၊ ယောက္ခမယောကျ်ားသူ၊ အရှင်လင်

တို့မှ။ ပုရေတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အတုဉ္စိတွာ၊ မစားမူ၍။ တေ၊ ထိုယောက္ခမတို့ကို။ ပရိဝိသိတွာ၊ လုပ်ကျွေးပြီး၍။ သဗ္ဗေပိ၊ ခပ်သိမ်းသော ခဲတွယ် တောဇဉ် တို့ကို လည်း။ လဒ္ဓါလဒ္ဓံ၊ ရအပ်၊ မရအပ်သည်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ သယံ၊ မိမိသည်။ ဘုဉ္စိတုံ၊ စားခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိဣဒံ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

သုခံ နိပ္ပဇ္ဇိတဗ္ဗန္တိ ဣဒံပန၊ ဤစကားကိုကား။ သဿု သသုရ သာမိကေဟိ၊ ယောက္ခမမိန်းမသူ၊ ယောက္ခမယောကျ်ားသူ၊ အရှင်လင်တို့မှ။ ပုရေတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ သယနံ၊ အိပ်ရာသို့။ အာရယျ၊ တက်၍။ နနိပ္ပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ မအိပ်အပ်။ တေသံ၊ ထိုယောက္ခမတို့အား။ ကတ္တဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ပြုအပ်သည်နှင့် ယှဉ်သော။ ဝါ၊ ပြုသင့်ပြုထိုက်သော။ ဝတ္တပဋိဝတ္တံ၊ ခြေ၊ လက်ဆုပ်နယ်ခြင်း အစရှိသော ဝတ်ကြီး၊ ဝတ်ငယ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပစ္ဆာမှ။ သယံ၊ မိမိသည်။ နိပ္ပဇ္ဇိတုံ၊ အိပ်ခြင်းငှါ။ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ ဣတိဣဒံ၊ ဤအကြောင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

အဂ္ဂိ ပရိစရိတဗ္ဗေ ဣဒံပန၊ အဂ္ဂိပရိစရိတဗ္ဗေ ဟူသော ဤစကားကိုကား။ သဿံပိ၊ ယောက္ခမ မိန်းမသူကိုလည်းကောင်း။ သသုရံပိ၊ ယောက္ခမယောကျ်ားသူကိုလည်းကောင်း။ သာမိကံပိ၊ အရှင်လင်ကိုလည်းကောင်း။ အဂ္ဂိခန္ဓဝိယစ၊ မီးပုံကြီးကို ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဥရဂ ရာဇာနံဝိယစ၊ နဂါးမင်းကို ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပဿိတုံ၊ ရှုမြင်ခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိဣဒံ၊ ဤအကြောင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

အန္တော ဒေဝတာ၊ အိမ်တွင်းနတ်တို့ကို။ နမဿိတဗ္ဗာ၊ ရှိခိုးအပ်ကုန်၏။ ဣတိ ဣဒံ၊ ဤ အကြောင်းကိုကား။ သဿုဉ္စ၊ ယောက္ခမ မိန်းမကို လည်းကောင်း။ သသုရုဉ္စ၊ ယောက္ခမယောကျ်ားကိုလည်းကောင်း။ သာမိကုဉ္စ၊ လင်ကိုလည်းကောင်း။ ဒေဝတာဝိယ၊ နတ်တို့ကဲ့သို့။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒဋ္ဌံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဣတိဣဒံ၊ ဤအကြောင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ဣမေသံသြပါဒါနံ၊ ဤ ဆုံးမခြင်းတို့၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ သုတွာ၊ ၍။ ပဋိဝစနံ၊ စကားတို့ကို။ အပဿန္တော၊ အကြောင်း ပြန်ခြင်းငှါ မမြင်သည် ရှိသော်။ အဓော မုခေါ၊ အောက်သို့ မျက်နှာပြုလျက်။ နိသီဒိ၊ နေ၏။

အထ၊ ထိုသို့ နေသောအခါ၌။ နံ၊ ထိုမိဝါရသူဌေးကို။ ကုဋုမ္ပိတာ၊ သူကြွယ်ရှစ်ယောက်တို့သည်။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီး။ အပ္ပာကံ၊ ငါတို့၏။ ဝီတု၊ သွီးအား။ အညောပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ အတ္ထိကိံ၊ ရှိသေးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိံ၊ သု၊ မေးကုန်၏။ အယျာ၊ အရှင်သူကြွယ်တို့။ နတ္ထိ၊

မရှိပြီ။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုသို့ အမြစ်မရှိသည် ဖြစ်လျက်။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ နိဒ္ဒေါသံ၊ အပြစ်မရှိသော။ နံ၊ ထိုဝိသာခါကို။ အကာရဏေန၊ အကြောင်းမရှိဘဲ။ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ။ နိတ္တဇာပေသိ၊ နှင်ထုတ်စေဘိသနည်း။ ဣတိ-
 ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သူကြွယ်တို့က ဆိုသည်ရှိသော်။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။
 အာဟ၊ ၏။ တာတာ၊ ငါ့ဘခင်တို့။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သထုရဿ၊ ယောက္ခမ၏။
 ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ ပဌမမေဝ၊ ရှေးဦးစွာကလျှင်။ ဂမနံ၊ သွားခြင်းသည်။
 * ကိဉ္ဇာပိ ယုတ္တံ၊ အကယ်၍ကား သင့်၏ရှင်။ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့သင့်သော်လည်း။
 မေ၊ ကျွန်ုပ်၏။ ပိတာ၊ အဘသည်။ အာဂမန တာလေ၊ လာသောအခါ၌။ မေ၊
 ငါ၏။ ဒေါသ သောဓနတ္ထာယ၊ အပြစ်ကို သုတ်သင်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဓံ၊ ငါ့ကို။
 တုမ္ဘကံ၊ သခင်သူကြွယ်တို့၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ တုမေဟိ၊
 အရှင် သူကြွယ်တို့သည်။ မေ၊ ငါ၏။ နိဒ္ဒေါသဘာဝေ၊ အပြစ်မရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကို။ ဉာတော၊ သိစေအပ်ပြီ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဂန္တံ၊ သွား
 ခြင်းငှါ။ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဒါသိဒါသေ၊ ကျွန်မိန်းမ၊ ကျွန်
 ယောက်ျားတို့ကို။ ယာနာဒိဟိ၊ ယာဉ်ပေါင်းချုပ် စသည်တို့ဖြင့်။ သဇ္ဇာပေထ၊
 စီရင်လေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊ စေခိုင်း၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
 နံ၊ ထိုဝိသာခါကို။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ တေ၊ ကုသုတ္တိကေ။ ထိုသူကြွယ်တို့ကို။
 ဂဟေတွာ၊ ယူစေ၍။ အမ္မ၊ ချစ်သွီး။ မယံ၊ ငါသည်။ အဇာနိတွာဝ၊ မသိမူ၍
 လျှင်။ ကထိတံ၊ ဆိုမိ၏။ မေ၊ ငါ့အား။ ခမာဟိ၊ သည်းခံပါလော့။ ဣတိအာဟ၊
 ဤသို့ဆို၏။ တာတာ၊ ဘခင်။ တုမ္ဘကံ၊ သင်တို့အား။ ခမိတဗ္ဗံ၊ သည်းခံအပ်သည်
 ကို။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ခမာမိ၊ သည်းခံပါ၏။ ပန၊ သည်းခံသည်မှ တပါး
 နေသည်ကို ဆိုဦးအံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ဘုရားသာသနာတော်၌။
 အဝေစ္စ ပသန္တဿ၊ မတုန်မတူင် ကြည်ညိုခြင်းရှိသော။ ကုလဿ၊ အမျိုး၏။ မိတာ၊
 သွီးတည်း။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘိက္ခုသံစောန၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။
 နဝတ္ထာမ၊ မနေနိုင်ကုန်။ မမ ရုစိယာ၊ ငါ၏ အလိုအားဖြင့်။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။
 ပဋိဇဇ္ဇိတံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းငှါ။ သစေ လတာမိ၊ အကယ်၍ ရသည် ဖြစ်အံ့။
 ဝသိဿာမ၊ နေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အမ္မ၊ အမိ။ တံ၊ ချစ်သွီးသည်။ ယထာ-
 ရုစိယာ၊ အလိုရှိတိုင်း။ တဝ၊ သင်၏။ သမဏေ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ပဋိဇဇ္ဇ၊ လုပ်
 ကျွေးလေလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

☞ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ ဒသဗလံ၊ မြတ်သောဘုရားကို။ နိမန္တာပေတွာ၊
 ဆွမ်းဘိတ်စေ၍။ ပုနဒိဝသေ၊ တတန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သို့။

ပဝေသေသိ၊ ဆွမ်းဘုန်းပေးခြင်းငှါ သွင်း၏။ နဂ္ဂသမဏာပိ၊ တတ္တတွန်း ရဟန်း
ယောင်တို့သည်လည်း။ မိဂါရသေဋ္ဌိနော၊ မိဂါရသူဌေး၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်ထိုး။
သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဂမနသာဝံ၊ ကြွလာတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကို။ သုတွာ၊
ကြား၍။ ဂန္တ၊ သွား၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို။ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ နိသီဒိံ သု၊
နေကုန်၏။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ ဒက္ခိဏောဒကံ၊ အလှူရေစက်ကို။ ဒတွာ၊
ပေး၍။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော။ သတ္တာရော၊ ပူဇော်သတ္တာ အလှူဝတ္ထုကို။
ပဋိယာဒိတော၊ စီရင်အပ်ပြီးသည် ရှိသော်။ မေ၊ ၏။ သတုရော၊ ယောက္ခမသည်။
အာဂန္တ၊ လာ၍။ ဒသဗလံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားသို့။ ပရိဝိသတု၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးစေ
ချင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။
အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဂန္တ၊ ကာမံ၊ သွားခြင်းငှါ အလိုရှိသော။ နံ၊ ထိုမိဂါရသူဌေး
ကို။ အာဇီဝတ၊ တတ္တတွန်းတို့သည်။ ဂဟပတိ၊ သူဌေး။ တံ၊ သင်သည်။ ခေါ၊
စင်စစ်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊
မာဂန္တ၊ မသွားလေလော့။ ဣတိ၊ သို့။ နိဝါရေသံ၊ တားမြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထို
မိဂါရသူဌေးသည်။ မေ၊ ငါ၏။ သုဏှာ၊ ချွေးမသည်။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်
သာလျှင်။ ပရိဝိသတု၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေး လေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာသနံ၊
သတင်းစကားကို။ ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်လိုက်၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊
ဘုရားအမှူးရှိသော၊ တိက္ခသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ ပရိဝိသိတွာ၊ ဆွမ်းလုပ်
ကျွေးပြီး၍။ တတ္တကိစ္စေ၊ ဆွမ်းဘုန်းပေးခြင်းကိစ္စသည်။ နိဋ္ဌိတေ၊ ပြီးသည်ရှိသော်။
ဝုန၊ တဘန်။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ မေ၊ ငါ၏။
သသုရော၊ ယောက္ခမသည်။ အာဂန္တ၊ လာ၍။ ဓမ္မကထံ၊ တရားတော်ကို။
သုဏှာတု၊ နာစေချင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့စေလွှတ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌။ အဂမနံနာမ၊ မသွားဘဲ နေခြင်း မည်သည်ကား။ အတိဝိယ၊ အလွန်
လျှင်။ အယုတ္တန္တိ၊ မသင့်ခဲ့တကားဟု။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သောတုကာမတာယ၊
နာခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားသော။ နံ၊ ထိုသူဌေးကို။ ဝုန၊
တဘန်။ တေ၊ ထိုတတ္တတွန်းတို့သည်။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့
ဆိုတပြီးကား။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ
၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တော၊ နာသည်ရှိသော်။ ဗဟိ သာဏိယာ၊ တင်းတိမ်
အပ၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ သုဏှာဟိ၊ နာလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။
အထ၊ ထိုသူဌေး၏။ ပုရေတရမေဝ၊ မလာမီ ရွေးဦးစွာကလျှင်။ ဂန္တ၊ သွား၍။
သာဏိံ၊ တင်းတိမ်ကို။ ပရိက္ခိပိံ သု၊ ခြံရံကုန်၏။ သော၊ ထိုမိဂါရ သူဌေးသည်။
ဂန္တ၊ သွား၍။ ဗဟိသာဏိယံ၊ တင်းတိမ်အပ၌။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ သတ္တ၊ ဘုရား
သခင်သည်။ ဂဟပတိ၊ သူဌေး။ တံ၊ သင်သည်။ ဗဟိသာဏိယံ၊ တင်းတိမ် အပ၌။

နိဿိဒတုဝါ၊ နေသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ ပရကုဋေ၊ နံရံတဘက်၌။ နိဿိဒတုဝါ၊
 နေသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ ပရသေလေ၊ ကျောက်တောင်တဘက်၌။ နိဿိဒတုဝါ၊
 နေသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ ပရစက္ကဝါဠေ၊ စကြဝဠာ တဘက်၌။ နိဿိဒတုဝါ၊
 နေသည်မူလည်း ဖြစ်စေ။ အဟံဗုဒ္ဓေါနာမ၊ ငါဘုရားမည်သည်။ တံ၊ သင့်ကို။
 မမ၊ ငါ၏။ သဒ္ဓိ၊ အသံကို။ သာဝေတံ၊ ကြားစေခြင်းငှါ။ သက္ကောမိ၊ တတ်နိုင်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့ ကြီးဂါးတော်မူလျက်။ မဟာဗေဗ္ဗုဒ္ဓေ၊ သပြေပင်ကြီး၏ ပင်စည်၌။
 ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ စာလေန္တောရိယစ၊ လှုပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အမတဝသံ၊
 အမြိုက်ဟူသောမိုးကြီးကို။ ဝဿန္တောရိယစ၊ ရွာစေသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဓမ္မံ၊
 တရားကို။ ဒေသေတံ၊ ဟောခြင်းငှါ။ အနုပုဗ္ဗိကထံ၊ အစဉ်သောတရားစကားကို။
 အာရသိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေစ ပန၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်ကား။ ဓမ္မံ၊
 တရားကို။ ဒေသေန္တေ၊ ဟောထော်မူသည်ရှိသော်။ ပုရတော၊ ရွှေမှ။ ဌိတာပိ၊
 နေသောသူတို့သည်၎င်း။ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ။ ဌိတာပိ၊ နေသောသူတို့သည်၎င်း။
 စက္ကဝါဠ သတံ၊ စကြဝဠာ တရာကို၎င်း။ စက္ကဝါဠ သဟသံ၊ စကြဝဠာ
 တထောင်ကို၎င်း။ အတိတ္ထမိတွာ၊ လွန်၍။ ဌိတာပိ၊ နေသောသူတို့သည်၎င်း။
 အကနိဋ္ဌ ဘဝနေ၊ အကနိဋ္ဌ ထံ၌။ ဌိတာပိ၊ နေသော သူတို့သည်၎င်း။
 သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဩလောကေတိမညေဝ၊ ကြည့်တော်မူ၏ဟု
 အောက်မေ့ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ မယုမေဝ၊ ငါ့အားသာလျှင်။ ဓမ္မံ၊ တရား
 ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဟိ၊ သင့်စွ။
 သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ တံတံ၊ ထိုထိုသူကို။ ဩလောကေန္တောရိယ၊
 ကြည့်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ တေန တေန၊ ထိုထိုသူနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သလ္လ-
 ပန္တောရိယစ၊ စကားပြောသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓါ၊
 ဘုရားသခင်တို့သည်။ ကိရ၊ စင်စစ်။ စန္ဒသမာ၊ လနှင့်တူကုန်၏။ စန္ဒော၊ လမင်း
 သည်။ ဂဂန မဇ္ဈေ၊ ကောင်းကင်လယ်၌။ ဌိတော၊ တည်သည်ဖြစ်လျက်။ မဟံ၊
 ငါ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ စန္ဒော၊ လရှိ၏။ မဟံ၊ ငါ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ စန္ဒော၊
 လရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့အား။ ခါယတိ-
 ယထာ-ထင်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ ဝေတထာ၊ ဤအတူလျှင်။ ယတ္ထကတ္ထမိ၊ အမှတ်မဲ့
 တပါးပါးသော အရပ်၌။ ဌိတာနံ၊ နေကုန်သော သတ္တဝါတို့၏။ အတိမုခေ၊
 ရွှေရသောအရပ်၌ ဌိတာပိယ၊ တည်သကဲ့သို့။ ခါယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့
 ဖြစ်ခြင်းသည်။ တေသံ၊ ထိုဘုရားသခင်တို့၏။ အလင်္ကတ သိသံ၊ တန်းဆာဆင်
 ခြင်းနှင့်စပ်သော ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။ အဉ္စိဘ အက္ခိနိ၊ ညှိသော
 အဆင်းရှိသော မျက်လုံးတို့ကို။ ဥပ္ပါဋေတွာ၊ ထုတ်၍။ ဟဒယမံသံ၊ နှလုံးခွံ

သားကို။ ဥပ္ပါဋေတွာ၊ နတ်၍။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ဒါသတ္ထာယ၊ ကျွန်ပြုစေခြင်းငှါ။ ဇာလိသဒိသေ၊ ဇာလိမင်းသားနှင့် တူကုန်သော။ ပုတ္တေ၊ သားတော်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ကဏ္ဍာဇိနာသဒိသာ၊ ကဏ္ဍာဇိနမင်းသမီးနှင့် တူကုန်သော။ မိတရော၊ သမီးတို့ကိုလည်းကောင်း။ မဒ္ဓိသဒိသာ၊ မဒ္ဓိမိဖုရားနှင့် တူကုန်သော။ ပဇာပဘိယော၊ မယားတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပရိစ္စဇိတွာ၊ စွန့်၍။ ဒိန္နဒါနဿ၊ ပေးတော် မူအပ်သော အပ္ပူ၏။ ဖလံကိရ၊ အကျိုးဆက် ဖြစ်သတတ်။ ဣတိ ဤကား အကြောင်းတည်း။ မိဂါရသေဋ္ဌိပိ၊ မိဂါရ သူဌေးသည်လည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ တထာဂတေ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဟောခြင်းကို။ ဝိနိဝတ္တေန္တေ၊ ပြီးဆုံးစေသည်ရှိသော်။ ဗဟိ သာဏိယံ၊ တင်းတိမ် အပဉ္စ။ နိသိန္နောဝ၊ နေလျက်လျှင်။ သဟဿနယ ပဋိမဏ္ဍိတေ၊ နည်းတထောင်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ အစလာယ သဒ္ဓါယ၊ မတုန်မလှုပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ တိသု သရဏေသု၊ သရဏဂုံသုံးပါးတို့၌။ နိတ္တဇီ၊ ယုံမှားမရှိသည်။ ဟုတွာဝ၊ ဖြစ်၍လျှင်။ သာဏိကဏ္ဍံ၊ တင်းတိမ်စွန်းကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ပင့်၍။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ သုဏ္ဍာယ၊ ချွေးမ၏။ ထနံ၊ သားမြတ်နို့ကို။ မုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ စို၍။ တံ၊ သင်သည်။ မေ၏။ အဇ္ဇတော ပဋ္ဌာယ၊ ယနေ့မှစ၍။ မာတာ၊ အမိတည်း။ ဣတိ ဤသို့။ မာတုဋ္ဌာနေ၊ အမိအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ သာပိ၊ ထို ဝိသာခါသည်လည်း။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထို အခါမှစ၍။ မိဂါရမာတာနာမ၊ မိဂါရမာတာဟူသော အမည်သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ ပစ္ဆာတာဂေ၊ နောက်အတို၌။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ လဘိတွာပိ၊ ရသော်လည်း။ မိဂါရေတိ၊ မိဂါရဟူ၍။ အဿ၊ ထိုသား၏။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အကာသိ၊ ၏။

မဟာသေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီးသည်။ သုဏ္ဍာယ၊ ချွေးမ၏။ ထနံ၊ နို့ကို။ ဝိသာဇေတွာ၊ လွှတ်၍။ ဂန္တောသွား၍။ တဂဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဒွိသုပါဒေသု၊ ခြေတော်နှစ်ဘက်တို့၌။ သိရသော၊ ဦးဖြင့်။ နိပတိတွာ၊ ဝပ်၍။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ ပါဏိယိစ၊ လက်တို့ဖြင့်လည်း။ ပရိသမ္မာဟန္တော၊ သုံးသပ်လျက်။ မုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်လည်း။ ပရိစုမ္မန္တော၊ စုတ်လျက်။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကား။ မိဂါရေ၊ မိဂါရသူဌေးပါတည်း။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကား။ မိဂါရေ၊ မိဂါရသူဌေးပါတည်း။ ဣတိ ဤသို့။ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံးကြိမ်။ နာမံ၊ အမည်ကို။ ထာဝေတွာ၊ ကြား၍။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ယတ္ထ၊ အကြင်ရတနာသုံးပါး၌။ ဒိန္နနာမ၊ ပေးလှူခြင်းမည်သည်ကို။ မဟပ္ပလန္တိ၊ အကျိုးကြီး

မြတ်၏တူ၍။ နဇာနာမိ၊ မသိ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သုဏိသံ၊
ချွေးမကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဉာတံ၊ သိရပေပြီ။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသော။
အပါယ၊ ဒုက္ခာ၊ အပါယ်ဆင်းရဲမှ။ မုတ္တော၊ လွတ်သည်။ အမှီ၊ မြစ်ရပေပြီ။ ဣတိ၊
ဤသို့လျှောက်၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သုဏိသာ၊ ချွေးမသည်။ ဣမံဂေဟံ၊ ဤအိမ်
သို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာခြင်းသည်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။
ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ အာဂတာ၊ လာသည်
ဖြစ်ပါ၏။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဣမံ ဝါထံ၊ ဤဝါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သောဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ယတ္ထ၊ အကြင် ရတနာ
သုံးပါး၌။ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူခြင်းသည်။ မဟပွလံ၊ အကျိုးကြီး၏ ဟူ၍။ အဇ္ဇေ၊ ယခုမှ။
ပဇာနာမိ၊ သိရ၏။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ သုဏိသာ၊ ချွေးမသည်။
ဃရံ၊ အိမ်သို့။ အာဂတာ၊ လာခြင်းကား။ တဒ္ဓါဝတ၊ ကောင်းပေစွ တကား။
ဣတိ၊ ဤသို့ ဝါထာကို ဆို၏။

ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ ပုနဒိဝသတ္ထာယပိ၊ တတန်မိုးသောက်သောနေ့
အကျိုးငှါလည်း။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နိမန္တေသိ၊ ဆွမ်းဘိတ်၏။ အထ၊
ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထိုဝိသာခါ၏။ သဿု၊ ယောက္ခမမိန်းမသူသည်။ ပုနဒိဝသေ၊
တတန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ သောတာဂတ္ထိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊
ရောက်၏။ တတော၊ ပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ တံဂေဟံ၊ ထိုအိမ်သည်။ သာသနဿ၊
သာသနာတော်၏။ ဝိဝဋ္ဋဒ္ဓါရံ၊ ဟင်းလင်းပွင့်သော တံခါးရှိသည်။ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ သေဗ္ဗိ၊ သူဌေးသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ မေ၊ ငါ၏။
သုဏိသာ၊ ချွေးမသည်။ ဗဟူပကာရာ၊ များသော ကျေးဇူးရှိ၏။ ပသန္နာကာရံ၊
ကြည်ညိုသော အခြင်းအရာကို။ အဿာ၊ ထိုဝိသာခါအား။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့ကြံပြီးသော်။ ဧတိဿာ၊ ဤဝိသာခါအား။ ဘာရိယံ၊ လေးသော
ဝန်ရှိသော။ ပသာဓနံ၊ တန်းဆာကို။ နိစ္စကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပသာဓေတုံ၊
ဆင်ဟင်ခြင်းငှါ။ နသတ္တာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဒိဝါစ၊ နေ၌ လည်းကောင်း။
ရတ္တောစ၊ ည၌လည်းကောင်း။ သဗ္ဗုဇ္ဈရိယာပထေသု၊ အလုံးစုံသော ဣရိယာ
ပုတ်တို့၌။ အဿာ၊ ထိုဝိသာခါအား။ သဏ္ဌဟုကံ၊ ပေါ့သော။ ပသာဓန ယောဂံ၊
ဆင်ယင်ခြင်းငှါ လျှောက်ပတ်သော။ ပသာဓနံ၊ တန်းဆာကို။ ကာရေဿာမိ၊
ပြုစေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဓာသဟဿန္တနကံ၊ အတိုးတသိန်းသိုက်သော။ ဃန-
မဋ္ဌကံနာမ၊ တစ်နက်ပြေပြစ်ခြင်းရှိသော။ ပသာဓနံ၊ တန်းဆာကို။ ကာရေတွာ၊
ပြုစေ၍။ တသ္မိံ၊ ထိုတန်းဆာသည်။ နိဋ္ဌိတေ၊ ပြီးသည်ရှိသော်။ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ ဘုရား

အမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ နိမန္တေတွာ၊ ဆွမ်းဖိတ်၍။ သတ္တစုံ၊ ရှိသေစွာ။ တောဇေတွာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍။ ဝိသာခံ၊ ဝိသာခါကို။ သောဠသဟိ-
 ဝန္တောဒက ဃာဠေဟိ၊ တဆယ့်ခြောက်လုံး ကုန်သော နံသာရေအိုး တို့ဖြင့်။
 နှာပေတွာ၊ ရေချိုးစေ၍။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္ပုဓေ၊ မျက်မှောက်တော်၌။
 ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ပသာဓေတွာ၊ တန်းဆာဆင်၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာသုရား
 ကို။ ဝန္တောပေသိ၊ ရှိခိုးစေ၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုမောဒနံ၊ အနု
 မောဒနာကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝိဟာရမေဝ၊ ကျောင်းတော်သို့သာလျှင်။ ဝတော၊
 ကြွတော်မူ၏။ ဝိသာခါပိ၊ ဝိသာခါသည်လည်း။ တတော ပဌာယ၊ ထိုအခါမှ
 စ၍။ ဒါနာဒိနိစ၊ အတ္ထပေခြင်း အစရှိကုန်သော။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။
 ကရောန္တိ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ သတ္တု၊ ဟုရားရှင်၏။ သန္တိကာ၊ အထံတော်မှ။
 အဋ္ဌ ဝရေ၊ ရှစ်ပါးသောဆုတို့ကို။ လဘိတ္တာ၊ ရ၍။ ဝဂနံ ဟလေ၊ ကောင်းတင်
 ပြင်၌။ စန္ဒလေခါဝိယ၊ လရေး လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့။ ပညာယမာနာ၊ ထင်ရှားစွာ
 ဖြစ်ကုန်လျက်။ ပုတ္တဗိတာဟိ၊ သားသွီးတို့ဖြင့်။ ဝနိံ၊ စည်ပင် ကြီးပွားခြင်းသို့။
 ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ တဿာ၊ ထိုဝိသာခါ၏။ ဒသပုတ္တ ဒသဗိတရော၊ တကျိပ်
 သောသား တကျိပ်သောသွီးတို့သည်။ အဟေသုံကိရ၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်။ တေသု၊
 ထိုသားသွီးတို့တွင်။ ဧကေကဿ၊ တယောက် တယောက်၏။ ဒသ ဒသ ပုတ္တာစ၊
 တကျိပ်တကျိပ်သော သားတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒသ ဒသ ဗိတရောစ၊ တကျိပ်
 တကျိပ်သော သွီးတို့သည် လည်းကောင်း။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု-
 တေသုပိ၊ ထိုထိုသားသွီးတို့တွင်လည်း။ ဧကေကဿ၊ တယောက် တယောက်၏။
 ဒသ ဒသ ပုတ္တာစ၊ တကျိပ်တကျိပ်သော သားတို့သည် လည်းကောင်း။ ဒသ ဒသ
 ဗိတရောစ၊ တကျိပ်တကျိပ်သော သွီးတို့သည် လည်းကောင်း။ ဣတိဇံ၊ ဤသို့။
 အဿာ၊ ထိုဝိသာခါ၏။ ပုတ္တနုတ္တ ပနုတ္တသန္တနဝသေန၊ သား မြေး မြစ် အစဉ်
 အဆက်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဝတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိသုဓိကာနိ၊ နှစ်ဆယ်အလွန်
 ရှိကုန်သော။ စတ္တာရိသတာနိစ၊ လေးရာသော သားမြေးတို့သည်လည်းကောင်း။
 အဋ္ဌပနတ္တ သဟဿာနိစ၊ ရှစ်ထောင်သော မြစ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အဟေသုံ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ပေါရာဏာ၊ ရှေးဆရာတို့သည်။ အာဟု၊ ကုန်၏။

☞ ဝိသာခါ-ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါအား။ ပုတ္တာ၊ သားသွီးတို့ကား။ ဝိသတိ၊ နှစ်
 ကျိပ်တို့သည်။ နုတ္တာ၊ မြေးတို့ကား။ စတုရော သတာ၊ လေးရာတို့တည်း။ ပနုတ္တာ၊
 မြစ်တို့ကား။ အဋ္ဌသဟဿာ၊ ရှစ်ထောင်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိသာခါ၊
 ဝိသာခါသည်။ ဇမ္ဗုဒိပေ၊ ဇမ္ဗုဒိပါကျွန်း၌။ သုပါကဋှာ၊ အလွန်ထင်ရှား၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။

အာယု၊ အသက်သည်။ ဝိသတိဝဿသတံ၊ အနှစ်တရား နှစ်ဆယ်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ဧကံပိ ပလိတံနာမ၊ တချောင်းသော ဆံဖြူပေါက်ခြင်း မည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ နိစ္စံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သောဠသဝဿုဇ္ဈေသိကာဝိယ၊ တဆယ့်ခြောက်နှစ်ရှယ်ကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပုတ္တနုတ္တပနုတ္တ ပရိဝါရာ၊ သား၊ မြေး၊ မြစ် တို့ဖြင့် ခြံရံလျက်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ။ သွားသော။ ထံ၊ ထိုဝိသာခါကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဧတ္ထ၊ ဤသူအပေါင်းတို့တွင်။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ ကတမာ၊ အဘယ်သူနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိပုစ္ဆိတာရော၊ အတန်တန် မေးတွယ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသော။ နံ၊ ထိုဝိသာခါကို။ ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ထောတံ၊ အတန်ငယ်။ ဝါ၊ ဖြည်းဖြည်း။ ဂစ္ဆတု၊ သွားစေချင်၏။ ဂစ္ဆမာနာဝ၊ သွားစဉ်ပင်လျှင်။ နော၊ ဝါတို့၏။ အယျာ၊ အရှင်မ ဝိသာခါသည်။ သောဘတိ၊ တင့်တယ်လေစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တန္တိ၊ ကြံစည်အောက်မေ့ကုန်၏။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ နံ၊ ထိုဝိသာခါကို။ ဌိတံ၊ ရပ်၍ နေစဉ်၊ နိသိန္တံ၊ ထိုင်၍နေစဉ်၊ နိပ္ပန္တံ၊ လျောင်း၍နေစဉ်။ ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ နိပ္ပဇ္ဇတု၊ အိပ်စေချင်၏။ နိပ္ပန္နာဝ၊ အိပ်ပျော် စဉ်ပင်လျှင်။ နော၊ တို့၏။ အယျာ၊ ရှင်မ ဝိသာခါသည်။ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တန္တိ၊ ကြံကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ စတုသု ဣရိယာပထေသု၊ လေးပါးကုန်သော ဣရိယာပုတ် တို့တွင်။ အသုက ဣရိယာပထေန နာမ၊ ဤအမည်ရှိသော ဣရိယာပုတ်ဖြင့်။ န သောဘတိတိ၊ မတင့်တယ်ဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ဆိုအပ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ခေါပန၊ စင်စစ် အားဖြင့်၊ ပဉ္စန္ဒ ဟတ္ထိနံ၊ ဆင်ငါးစီးတို့၏။ ဗလံ၊ အားကို။ ဓာရေတိ၊ ဆောင်နိုင်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ ပဉ္စန္ဒ ဟတ္ထိနံ၊ ဆင်ငါးစီးတို့၏။ ဗလံ၊ အားကို။ ကိရ၊ စင်စစ်။ ဓာရေတိ၊ ဆောင်နိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသော စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ တဿာ၊ ထိုဝိသာခါ၏။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုတွာ၊ နာ၍။ အာဂမနဝေလ္လာယ၊ ပြန်လာသောအခါ၌။ ထာမံ၊ အားကို။ ဝိမံသိတုကာမော၊ စုံစမ်းလိုသည် ဖြစ်၍။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်ကို။ ဝိဿဇ္ဇာပေသိ၊ လွှတ်စေ၏။ သော၊ ထိုဆင်သည်။ သောဏှံ၊ နှာမောင်းကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီ၍။ ဝိသာခံ၊ ဝိသာခါသို့။ အထိမုခော၊ ရှေးရှု။ အဂမာသိ၊ ပြေးလာ၏။ တဿာ၊ ထိုဝိသာခါ၏။ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော။ ပရိဝါရာ၊ အခြံအရံဖြစ်ကုန်သော။ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တာသု၊ ထိုမိန်းမတို့တွင်။ ဧကစ္စာ၊ အချို့သော မိန်းမတို့သည်။ ပလ္လာယိံသု၊ ပြေးလေကုန်၏။ ဧကစ္စာ၊ အချို့သော မိန်းမတို့သည်။

နံ၊ ထိုဝိသာခါကို။ ပရိဿဇ္ဇိတွာ၊ ဆီးတား ကာကွယ်အံ့သော အခြင်းအရာကို စီရင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဣဒံ၊ ဤအမှုအရာသည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဝိသာခါက မေးသည် ရှိသော်။ အယျေ၊ ရှင်မ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တေ၊ အရှင်မ၏။ ဗလံ၊ အားကို။ ဝိမံသိတုကာမော၊ စုံစမ်းလိုသည် ဖြစ်၍။ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို။ ဝိဿဇ္ဇာပေသိ ကိရ၊ လွှတ်စေဟန်ရှိ၏။ ဣတိဝဒိံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ ဣမံ၊ ဤဆင်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ပလာယိတေန၊ ထွက်ပြေး ယဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ကထံနခေါ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်း ဖြင့်။ တံ၊ ထိုဆင်ကို။ ဂဏိဿာမိ၊ ဖမ်းရအံ့နည်း။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ နံ၊ ထို ဆင်ကို။ ဒဠ္ဇံ၊ မြို့စွာ။ သစေ ဂဏိဿာမိ၊ အကယ်၍ ဖမ်းချေသည် ဖြစ်အံ့။ သော၊ ထိုဆင်သည်။ ဝိနဿေယျ၊ သေကျေပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်လျက်။ ဒွိဟိ အင်္ဂုလီဟိ၊ ယက်ချောင်း နှစ်ခုတို့ဖြင့်။ သောဏ္ဏာယ၊ နှာမောင်း၌။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲငင်၍။ ပဋိပဏာမေသိ၊ တွန်း၏။ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်သည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သန္ဓာရေတွာ၊ တည်တံ့စေ၍။ ဌာတုံ၊ ရပ်ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ရာဇင်္ဂဏေ၊ မင်းယင်ပြင်၌။ ဥတ္တုဒ္ဓိကော၊ ဆောင့်ကြောင့် သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပတိတော၊ လည်းလေ၏။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါအား။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ သာဓုတာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ အဒါယိ၊ ပေး၏။ သာဝိ၊ ထိုဝိသာခါသည်လည်း။ သပရိဝါရာ၊ အခြံအရံနှင့်တကွ။ သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။

တေနခေါပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ ဗဟုပုတ္တာ၊ များသော သား၊ သွီးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိသည် ဖြစ် ကုန်၏။ ဗဟုနတ္တာ၊ များသောမြေးတို့သည်။ ဗဟုပနတ္တာ၊ များသော မြစ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ ပုတ္တာ၊ သား၊ သွီးတို့သည်။ အရောဂါ၊ အနာမရှိခြင်း ကြောင့်။ နတ္တာ၊ မြစ်တို့သည်။ အရောဂါ၊ ဘေးမရှိခြင်းကြောင့်။ ပနတ္တာ၊ မြစ်တို့ သည်။ အရောဂါ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာ မရှိခြင်းကြောင့်။ အဘိမင်္ဂလသမ္ပတာ၊ အလွန် မင်္ဂလာရှိသော ဝိသာခါ ဟု သမုတ်အပ် ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တာဝတကေသု၊ ထိုမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ပုတ္တ နတ္တ ပနတ္တေသု၊ သား၊ မြေး မြစ်တို့တွင်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဧကောပိ၊ တယောက်မျှသည်လည်း။ အန္တရာ၊ အကြား၌။ မရဏံပတ္တောနာမ၊ သေခြင်းသို့ ရောက်သောသူမည်သည်။ နာဟော- သိ၊ မဖြစ်။ သာဝတ္ထိဝံ၊ သိနေသ၊ သာဝတ္ထိပြည်သားတို့သည်။ မင်္ဂလေသု၊ ဆဏေသု၊ မင်္ဂလာရှိသော ပွဲသဘင်တို့၌။ ဝိသာခံ၊ ဝိသာခါကို။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ နိမန္တေတွာ၊ သိတ်မန်၍။ ဘောဇေန္တိ၊ ကျွေးမွေးကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေသွိ- ဥဿဝဒိဝသေ၊ တခုသော ပွဲသဘင်နေ့၌။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။

မဏ္ဍိတပသာမိတေ၊ ပုတီးလက်ကောက် စသော တန်းဆာဖြင့် တန်းဆာဆင်ပြီး သည်ရှိသော်။ ဓမ္မဿဝနာယ၊ တရားနာခြင်းငှါ။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဝိသာခါပိ၊ ဝိသာခါသည်လည်း။ နိမန္တိတဋ္ဌာနေ၊ တိတ်ရာ အရပ်၌။ သုပ္ပိတွာ၊ စားသေ့သက်၍။ မဟာလတာ ပသာဓနံ၊ မဟာလတာ အမည်ရှိသော တန်းဆာကို။ ပသာဓေတွာ၊ ဆင်ယင်၍။ မဟာဇနေန၊ လူအပေါင်း နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အာတရဏာနိ၊ တန်းဆာ တို့ကို။ ဩမုပ္ပိတွာ၊ ချတ်၍။ ဥတ္တရာသင်္ဂေန၊ အပေါ်ရံဖြင့်။ ဘဏ္ဍိကံ၊ အထုပ်ကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ ဒါသိယာ၊ ကျွန်မအား။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ယံ၊ အကြင်အကြောင်း ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ တေနခေါပန သမယေန ။လ။ ဂဏှာဟိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။

☸ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဥဿဝေါ၊ ဝဲယတင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ အလင်္ကာတ ပဋိယတ္တာ၊ တန်းဆာဆင်ခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာရာမံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ မိဂါရမာတာ၊ မိဂါရ၏အမိဖြစ်သော။ ဝိသာခါပိ၊ ဝိသာခါသည် လည်း။ အလင်္ကာတ ပဋိယတ္တာ၊ တန်းဆာ ဆင်ခြင်းနှင့် စပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ မိဂါရမာတာ၊ မိဂါရ သူဌေး၏ အမိဖြစ်သော။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ အာတရဏာနိ၊ တန်းဆာ တို့ကို။ ဩမုပ္ပိတွာ၊ ချတ်၍။ ဥတ္တရာသင်္ဂေန၊ အပေါ်ရံဖြင့်။ ဘဏ္ဍိကံ၊ အထုပ်ကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ ဒါသိယာ၊ ကျွန်မအား။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဇေ၊ ကျွန်မ။ ဟန္တာ၊ ယခု၊ ဣမံ ဘဏ္ဍိကံ၊ ဤအထုပ်ကို။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသည် ရှိသော်။ စိန္တေယိကိရ၊ ကြံသတတ်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့ သတောရှိသော။ မဟန္တပသာဓနံ၊ အတိုးများစွာထိုက်သော တန်းဆာကို။ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ပဋိမုတ္တံ၊ စွပ်လျက်။ ယာဝပေါဒေဝိဋ္ဌိံ၊ ခြေဖမိုးတိုင်အောင်။ အလင်္ကာရံ၊ တန်းဆာကို။ အလင်္ကာရိတွာ၊ တန်းဆာဆင်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ပဝိသိတံ၊ ဝင်ခြင်းငှါ။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်အောင်မေ့လျက်။ နံ၊ သိုတန်းဆာကို။ ဩမုပ္ပိတွာ၊ ချတ်၍။ ဘဏ္ဍိကံ၊ အထုပ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ပုညေနပ၊ ကောင်းမှုဖြင့် လျှင်။ နိဗ္ဗတ္တာယ၊ ဖြစ်သော။ ပဉ္စဟတ္ထိ၊ တာမ ရောယ၊ ဆင်ငါးစီးအားကိုဆောင် သော။ ဒါသိယာ၊ ကျွန်မ၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သာဝေ၊ ထို ကျွန်မ သည်လျှင်။ တံ၊ ထိုမဟာလတာ တန်းဆာကို။ ဂဏှိတံ၊ ယူခြင်းငှါ။ သက္ကောတိကိရ၊ တတ်နိုင်သတတ်။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ နံ၊ ထိုကျွန်မကို။ အဗ္ဗာ

ချစ်သွီး။ ဣမံပသာဓနံ၊ ဤတန်းဆာကို။ ဂဏှထ၊ ယူကုန်လော့။ သတ္ထု၊ သုရားသခင်၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ နိဝတ္ထန ကာလေ၊ ပြန်လာသော ကာလ၌။ နံ၊ ထိုတန်းဆာကို။ ပသာဓေယျာမိ၊ ဆင်ယင်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟာ၊ ဆို၏။ တံပန၊ ထိုတန်းဆာကိုလျှင်။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဆနမဋ္ဌကံ၊ ဆနမဋ္ဌက အမည်ရှိသော။ ပသာဓနံ၊ တန်းဆာကို။ ပသာဓေတွာ၊ ဆင်ယင်၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အဿောသိ၊ နာ၏။ ဓမ္မဿဝနာဝသာနေ၊ တရား နာပြီးသော အဆုံး၌။ သဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပတ္တာမိ၊ ဖဲသွား၏။ အဿာ၊ ထိုဝိသာခါ၏။ သာပိ ဒါသိ၊ ထိုကျွန်မသည်လည်း။ တံပသာဓနံ၊ ထိုတန်းဆာကို။ ပမုဋ္ဌာ၊ မေ့ရစ်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုတွာပန၊ နာ၍ကား။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်သည်။ ပတ္တန္တယ၊ ဖဲပြီးသည်ရှိသော်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော ပစ္စည်းဝတ္ထုသည်။ ပမုဋ္ဌံ၊ မေ့လျော့သည်။ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ တံ၊ ထိုဥစ္စာကို။ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ပဋိသာမေတိ၊ သိမှီးသိမ်းဆည်းရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်။ သော၊ ထို အာနန္ဒာသည်။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ၌။ မဟာလတာ ပသာဓနံ၊ မဟာလတာ တန်းဆာကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရေစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ ပသာဓနံ၊ တန်းဆာကို။ ပမုသိတွာ၊ မေ့ရစ်၍။ ဂတာ၊ သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြားလျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သား အာနန္ဒာ။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်သောအရပ်၌။ ဌပေဟိ၊ လားသိလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ တံ၊ ထိုတန်းဆာကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီ၍။ သောပ နိပဿေ၊ စောင်းတန်းတေး၌။ လဇ္ဈတွာ၊ ဆွဲ၍။ ဌပေသိ၊ ထား၏။

ဝိသာခါပိ၊ ဝိသာခါသည်လည်း။ သုပ္ပိယာယ၊ သုပ္ပိယနှင့်။ သန္တိံ၊ တကွ။ အာဂန္တုက ဂမိက ဂိလာနာဒိနံ၊ ဧည့်သည်၊ ခရီးသွား၊ သူနာ စသည်တို့အား။ ကတ္တဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ပြုအပ်သည်နှင့် ယှဉ်သောအမှုကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိရအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အန္တောဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတွင်း၌။ ဝိစရိ၊ လှည့်ပတ်သွားလာ၏။ တာပန-ဥပါသိကာယော၊ ထို ဒါယိကာမတို့ကို။ အန္တော ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတွင်း၌။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သပ္ပိ မခု တေလာဒိဟိ၊ ထောပတ်၊ ပျား၊ တင်လဲ စသည်တို့ဖြင့်။ ပကတိယာ၊ သဘောအားလျော်စွာ။ အတ္ထိကာ၊ အလိုရှိကုန်သော။ ဒဟရာစ၊ ပခွင်းငယ် တို့သည် လည်းကောင်း။ သာမဏေရာစ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ထာလကာဒိနိ၊ ခွက် အစရှိသည် တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်စွဲ၍။ ဥပသင်္ကမန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏။ တသ္မိံ ဒိဝဿေ၊ ထိုနေ၌။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ကရိယု၊ ပြုကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဂိလာနံ၊ နာသော။ ဧကံ သိက္ခံ၊ ရဟန်းတပါးကို။ ဒိသွာ၊

မြင်၍။ သုပ္ပိယာ၊ သုပ္ပိယာသည်။ အယျဿ၊ အရှင်ဘုရားအား။ ကေန၊ အဘယ်
 ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ မေးခြင်း ကြောင့်။
 ပဋိစ္ဆာဒနီယေန၊ သားစိမ်း ငါးစိမ်းဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။ ဣတိ ပုတ္တော၊
 သော်။ အယျဿ၊ အရှင်ဘုရားအား။ ဟောတု၊ အလိုရှိသည် ဖြစ်မှုကား။
 ပေသေသာမိ၊ ပို့လာစေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုတိယ ဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်
 သော နေ့၌။ ကပ္ပိယ မံသံ၊ အပ်သောအသားကို။ အလတန္တိ၊ မရသည်ရှိသော်။
 အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဦရုမံသေန၊ ပေါင်သားဖြင့်။ ကတ္တဗ္ဗ ယုတ္တက ကိစ္စံ၊ သားစိမ်း
 ဟင်းချက်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သော ကိစ္စကို။ ကတွာ၊ ပြ၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ သတ္တရိ၊
 ဘုရားရှင်၌။ ပသာဒေန၊ ကြည်ညိုခြင်းဖြင့်။ ပါကတိက သရီရာဝ၊ ပြကတော
 သော ကိုယ်ဖြင့်လျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိသာခါဝိ၊ ဝိသာခါသည်လည်း။
 ဝိလာနေစ၊ သူနာတို့ကို လည်းကောင်း။ ဒဟရေစ၊ ပဉ္စင်းငယ်တို့ကို လည်း
 ကောင်း။ သာမဏေရေစ၊ သာမဏတို့ကို လည်းကောင်း။ ဩလောကေတွာ၊
 ကြည့်၍။ အညေန၊ တပါးသော။ ဒွါရေန၊ တံခါးဖြင့်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။
 ဝိဟာရူပစာရေ၊ ကျောင်း၏ ဥပစာရ၌။ ဌိတာ၊ ရပ်လျက်။ အမ္မ၊ အမိ။
 ပသာဓနံ၊ တန်းဆာကို။ အာဟာရ၊ ဆောင်ခဲ့လေ့။ ပသာဓေသာမိ၊ ဆင်ယင်အံ့။
 ဣတိအာဟာ၊ ဤသို့ဆို၏။ တသ္မိံခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ သာဒါသိ၊ ထိုကျွန်မသည်။
 ပမုဿိတွာ၊ မေ့လျော့ခဲ့၍။ နိက္ခန္တ ဘာဝံ၊ ထွက်လာသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊
 သိ၍။ အယျေ၊ အရှင်မ။ အဟံ၊ ကျွန်တော်မသည်။ ပမုဋ္ဌံ၊ မေ့လျော့ခဲ့သည်။
 အဓိတိ၊ ဖြစ်ချေပြီဟု။ အာဟာဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ ဝန္တော၊ သွား၍။
 ဝဏ္ဏိတွာ၊ ယူ၍။ ဧဟိ၊ လာခဲ့လေ့။ မယှံ၊ ငါ၏။ အယျေန၊ သခင်ဖြစ်သော။
 အာနန္ဒတ္ထရေန၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီ၍။ အညသ္မိံ ဌာနေ၊
 တပါးသော အရပ်၌။ ဌပိတံ၊ ထားသည်။ သစေပန ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်
 ပြားအံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ မာအာဟာရေယျာသိ၊ မဆောင်ခဲ့လင့်
 လေ့။ အယျသေဝ၊ အရှင်အာနန္ဒာအားသာလျှင်။ တံ၊ ထိုဆင်ယင်သော
 တန်းဆာကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ပရိစ္စတ္တံ၊ စွန့်အပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ သာ၊
 သိုဝိသာခါသည်။ ကုလမနုဿာနံ၊ အမျိုးသားဖြစ်သောလူတို့၏။ ဝမုဋ္ဌတဏှကံ၊
 မေ့ရစ်သော ဥစ္စာထုပ်ကို။ ထေရော၊ ရှင်အာနန္ဒာသည်။ ပဋိသာမေတိ၊ သိမ်း
 ဆည်းရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကိရ၊ စင်စစ်။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
 ဧဝံအာဟာ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ထေရောပိ၊ ရှင်အာနန္ဒာ သည်လည်း။ တံ ဒါသိံ၊
 ထိုကျွန်မကို။ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်၍လျှင်။ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အာဂတော၊
 လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အယျာယ၊ သခင်မ၏။ ပသာဓနံ၊ တန်းဆာကို။

ပမုသိတွာ၊ မေုလျော့ရစ်၍။ အာဂတာ၊ လာသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့လျှောက်သည် ရှိသော်။ မေ၊ ငါသည်။ ကေသ္မိံ သောပါန ပဿေ၊ တခုသော စောင်းတန်းတေး၌။ ဌဝိတံ၊ ထားအပ်၏။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ နံ ထိုတန်းဆာကို။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုကျွန်မသည်။ အယျ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ အာမဋ္ဌဘဏှကံ၊ သုံးသပ်လေပြီးသော ဘဏှာကို။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အယျာယ၊ အရှင်မ ဝိသာခါသည်။ အနာတာရိယံ၊ မသုံးဆောင်အပ်သည်ကို။ ကတံ၊ ပြု၏။ ဣဟိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ တုစ္ဆဟတ္ထာဝ၊ လက်ချည်းစည်းလျှင်။ ဂန္တ၊ ပြန်လာခြင်းကြောင့်။ အမ္မ၊ အမိ။ ကိန္တိ၊ အကြောင်း အတယ့်သို့နည်းဟု။ ဝိသာခါယ၊ သည်။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးလတ်သော်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ အမ္မ၊ အမိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ မမ အယျေန၊ ငါ့အရှင်အာနန္ဒာသည်။ အာမဋ္ဌဘဏှံ၊ သုံးသပ်လေပြီးသော ဘဏှာကို။ န ဝိလန္တိဿာမိ၊ မဆင်ယင်အံ့။ တံ၊ ထိုတန်းဆာကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ပရိစ္စတ္တံ၊ စွန့်အပ်ပြီ။ အယျာနံ ပန၊ အရှင်ဘုရားတို့ အားတား။ ပဋိ-ဇဂ္ဂိတုံ၊ တိမ်းဆည်းခြင်းငှါ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်၏။ တံ၊ ထိုတန်းဆာကို။ ဝိဿဇေတွာ၊ စွန့်၍။ ကပ္ပိယဘဏှံ၊ အပ်သောဘဏှာကို။ ဥပနေဿာမိ၊ ဆောင်အံ့။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ နံ၊ ထိုတန်းဆာကို။ အာဟရာဟိ၊ ဆောင်ချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ယာ၊ ထိုကျွန်မသည်။ ဂန္တ၊ သွား၍။ အာဟရိ၊ ဆောင်ယူ၏။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ တံ၊ ထိုတန်းဆာကို။ အဝိလန္တိတွာဝ၊ မဆင်ယင်မှု၍လျှင်။ ကမ္မာရေ၊ ပန်းတိမ်သည်တို့ကို။ ပတ္တောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ အန္တ၊ ပေသိ၊ အတိုးပြတ်စေ၏။ တေဟိ၊ ထိုပန်းတိမ်သည်တို့သည်။ နဝ ကောဋိယော၊ ကိုးကုဋေတို့သည်။ အန္တတိ၊ ထိုက်၏။ အဿ၊ ထိုတန်းဆာ၏။ (အဿကား ပါဌသေသတည်း။ ဤမှ နောက်ကိုဖြစ်စေ ရှေ့တစ်ဖြစ်စေ ပုဒ်ပါဌ အပိုဇ္ဈလျှင် ပါဌသေသ ထည့်သည်ဟု မှတ်လေ။) ဟတ္ထကာရာပဏိယံ ပန၊ လုပ်စေရာ၌ အတိုးလက်ခသည်ကား။ သတသဟဿံ၊ တသိန်းသောအတိုးကို။ အန္တတိ၊ ထိုက်၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ တပြီးကား။ ပသာဓနံ၊ တန်းဆာကို။ ယာနေ၊ လှည်းရတား၌။ ဌပါပေတွာ၊ တင်စေ၍။ တံ၊ ထိုတန်းဆာကို။ ဝိတ္တိဏထ၊ ရောင်းကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တတ္ထကံ၊ ထိုမျှလောက်သော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ တွာ၊ ပေး၍။ ဂဏှိတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ ကောမိ၊ တစ်တယောက်သော သူသည်။ နသက္ခိဿတိ၊ မတတ်နိုင်လတ္တံ့။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဟံပသာဓနံ၊ ထိုတန်းဆာကို။ ပသာဓေတုံ၊ တန်းဆာဆင်ခြင်းငှါ။ အနုစ္စဝိကာ၊ ထိုက်တန်သော။ ဣတ္ထိယောနာမ၊ မိန်းမ မည်သည်တို့ကို။ ဒုလ္လဘာ၊ ရဲခဲ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ပထဝိမဏှာလသ္မိံ၊ မြေအပြင်၌။ တိဿော၊ သုံးယောက်

ကုန်သော။ ဣတ္ထိယောဝံ၊ မိန်းမတို့သည်သာလျှင်။ မဟာလတာ ပသာဓနံ၊ မဟာ
 လတာ တန်းဆာကို။ လသိံသု၊ ကုန်၏။ ဝိသာခါ မဟာဥပါယိကာ၊ ဝိသာခါ
 ဒါယိကာမကြီးလည်းကောင်း။ ဗန္ဓုလ မလ္လသေနာပတိဿ၊ မလ္လသမင်း၏ သား
 ဖြစ်သော ဗန္ဓုလစစ်သူကြီး၏။ ဝါ၊ လက်ဝမ်းသည် ဗန္ဓုလစစ်သူကြီး၏။ ဘရိယာ၊
 မယားဖြစ်သော။ မလ္လိကာ၊ မလ္လိကာလည်းကောင်း။ ဗာရာဏသီ သေဋ္ဌိနော၊
 ဗာရာဏသီ သူဌေး၏။ ဓိတာ၊ သွီးလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဣမာ တိသော၊ ဤ
 သုံးယောက်သော မိန်းမတို့သည်။ လသိံသု၊ ရကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
 ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ သယမေဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်။ တဿ၊ ထိုတန်းဆာ
 ၏။ မူလံ၊ အဘိုးကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ သတ သဟဿာမိကာ၊ တသိန်းအလွန်
 ရှိကုန်သော။ နဝ ကောဋိယော၊ ကိုးကုဋေတို့ကို။ သတဋေ၊ လှည်း၌။ အာရော-
 ပေတွာ၊ တင်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို။ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အယျေန၊
 အရှင်ဖြစ်သော။ အာနန္ဒတ္ထရေန၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။
 ပသာဓနံ၊ တန်းဆာကို။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ အာမဋ္ဌံ၊ သုံးသပ်လေပြီ။ တေန၊
 ထို့ကြောင့်။ အာမဋ္ဌ ကာလတော၊ သုံးသပ်သောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တံ၊ ထို
 ဆင်ယင်သော တန်းဆာကို။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပိလန္ဒိတံ၊ ဆင်ယင်ခြင်းငှါ။
 နသတ္ထာ၊ မတတ်ကောင်း။ တံ ပန၊ ထိုတန်းဆာကိုကား။ ဝိဿဇ္ဇိတွာ၊ စွန့်၍။
 ကပ္ပိယံ၊ အပ်သည်ကို။ ဥပနေဿာမိ၊ ဆောင်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိတ္ထိကာပေန္တိ၊
 ရောင်းစေသည်ရှိသော်။ ဂဏှိတံ၊ ယူခြင်းငှါ။ သမတ္ထံ၊ စွမ်းနိုင်သော။ အညံ၊
 ထပ်ပါးသောသူကို။ အဒိတွာ၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်။ အဟမေဝ၊ အကျွန်ုပ်သည်ပင်
 လျှင်။ တဿ၊ ထိုတန်းဆာ၏။ မူလံ၊ အဘိုးကို။ ဝိဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။
 အာဂတာ၊ ရောက်လာ၏။ စတူသု ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့တွင်။ ကတရ-
 ပစ္စယေန၊ အဘယ်ပစ္စည်းဖြင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဥပနေဿာမိ၊ ဆောင်ရ
 အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါ ဒါယိကာမ။
 ပါစိန ဒွါရေ၊ အရှေ့တံခါး၌။ သံဃဿ၊ သံဃာ၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။
 ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ တေ၊ သင်အား။ ယုတ္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ယုတ္တံ၊ ပြုခြင်းငှါ သင့်ပေ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ တုဋ္ဌမာနဿ၊ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်သော
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ နဝ ကောဋိတိ၊ ကိုးကုဋေသော ဥစ္စာတို့ဖြင့်။ ဘူမိမေဝ၊ မြေကို
 သာလျှင်။ ဂဏှိ၊ ဝယ်ယူ၏။ အပရာဟိ၊ တပ်ပါးကုန်သော။ နဝဟိ ကောဋိတိ၊
 ကိုးကုဋေသော ဥစ္စာတို့ဖြင့်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ အာရဘိ၊
 အားထုတ်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တနေသ၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။
 ပစ္စယသ သမယေ၊ မိုးသောက်သောအခါ၌။ လောကံ၊ သတ္တလောကကို။ ဝေဝါလော-
 ကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ဒေဝလောကော၊ နတ်ပြည်မှ။ စရိတွာ၊ စုတေ၌။
 ဘဒ္ဒိယနဂရ သေဋ္ဌိကုလေ၊ ဘဒ္ဒိယပြည် သူဌေးအမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တဿ၊ ဖြစ်သော။
 ဘဒ္ဒိယဿနာမ၊ ဘဒ္ဒိယအမည်ရှိသော။ သေဋ္ဌိပုတ္တဿ၊ သူဌေးသား၏။ ဥပ-
 နိဿယ သမ္ပတ္တိံ၊ အကြောင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အနာထပိဏ္ဍိ-
 ကဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိသူဌေး၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းဘုန်းပေးခြင်း
 ကိစ္စကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဥတ္တရဒ္ဒါရာဘိမုခေါ၊ မြောက်တံခါးသို့ ရွှေရှုကြတော်
 မူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ပကဟိယာ၊ သတောအားဖြင့်။ သတ္ထာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါ၏။ ဂေတေ၊ အိမ်၌။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။
 ဂဏိတွာ၊ ခံယူ၍။ ဒက္ခိဏဒ္ဒါရေန၊ တောင်တံခါးဖြင့်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။
 ဇေတဝနေ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝသတိ၊ နေတော်မူ၏။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊
 အနာထပိဏ္ဍိသူဌေး၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ခံ၍။ ပါစိန-
 ဒ္ဒါရေန၊ အရှေ့တံခါးဖြင့်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ပုဗ္ဗာရာမေ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်း
 တော်၌။ ဝသတိ၊ နေတော်မူ၏။ ဥတ္တရဒ္ဒါရံ၊ မြောက်တံခါးကို။ သန္ဓဿ၊ ရည်၍။
 ဂစ္ဆန္တိယေဝ၊ ကြသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။
 စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ ပတ္တမိဿတိ၊ ဖဲလတ္တံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနန္တံ၊ သိကုန်၏။
 ဝိသာခါပိ၊ ဝိသာခါသည်လည်း။ တံ ဒိဝသံ၊ ထိုနေ၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သခင်သည်။ ဥတ္တရဒ္ဒါရာဘိမုခေါ၊ မြောက်တံခါးသို့ရွှေရှု။ ဂတော၊ ကြတော်
 မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုသောစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဝေဝေန၊ လျှင်စွာ။
 ဂန္တော၊ သွား၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ ဂန္တုကာမော၊ ကြတော်မူလိုသည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်သလော။
 ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဝိသာခေါ၊ ဝိသာခါ။ အာမ၊ ဩဝါဒလိုသည်မှန်၏။
 ဣတိ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧတ္တကံ ခနံ၊ ဤမျှလောက်သော
 ဥစ္စာကို။ ပရိစ္စဇိတွာ၊ စွန့်၍။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို။
 ကာရေမိ၊ ဆောက်လိုပါ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နိဝတ္တဿ၊ ပြန်နစ်တော်မူပါ
 ဦးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဝိသာခေါ၊ ဝိသာခါ။ ဣဒံ၊ ဤသို့ ကြခြင်း
 သည်။ အနိဝတ္တ ဂမနံ၊ မပြန်အံ့သော ကြခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။
 သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ ဟေတု သမ္ပန္နံ၊ အကြောင်းနှင့် ပြည့်စုံ
 သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သောသူကို။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ပဿိဿတိ၊
 မြင်တော် မူလတ္တံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုသဖြီးကား။ မယျံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ကတာကတ ဝိဇာနနကံ၊

ပြုအပ်သော အခြင်းအရာ၊ မပြုအပ်သောအခြင်းအရာကို သိသော။ ဧကံ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းတပါးကို။ နိဝဇ္ဇေတွာ၊ ပြန်စေ၍။ ဂစ္ဆေ၊ ကြွတော်မူပါလော့။ ဣတိ-
အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဝိသုဒ္ဓေ၊ ဝိသုဒ္ဓါ။ ယံ၊ အကြင်ရဟန်းကို။ ရစ္စသိ၊
နှစ်သက်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလေလော့။
ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သာ၊ ထိုဝိသုဒ္ဓါသည်။ အာနန္ဒတ္ထရံ၊
အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ ကိဉ္ဇာပိ ပိယာယတိ၊ အကယ်၍ကား ချစ်မြတ်နိုး၏ရှင်။
ပန၊ ထိုသို့ မြတ်နိုး သော်လည်း။ မဟာ မေဂ္ဂလာနတ္ထေရော၊ အရှင်မဟာ
မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ ဣဒ္ဓိမာ၊ တန်းခိုးကြီး၏။ မေ၊ ငါသည်။ ဧတံ၊ ဤ
မောဂ္ဂလာန်ကို။ နိဿာယ၊ ခို၍။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ လဟံ၊ လျှင်စွာ။ နိပ္ပဇ္ဇိယတိ၊
ပြီးလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုန၊ တဖန်။ စိန္တေတွာပိ၊ ကြံ၍လည်း။ ထေရဿ၊ ရှင်
မောဂ္ဂလာန်မထေရ်၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ ထေရော၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်
မထေရ်သည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဩလောကေသိ၊ ကြည့်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်
သည်။ မောဂ္ဂလာန၊ မောဂ္ဂလာန်။ တဝ၊ သင်၏။ ပရိဝါရေ၊ အခြံအရံဖြစ်ကုန်သော။
ဝဉ္ဇသတေ ဘိက္ခု၊ ငါးရာသောရဟန်းတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ နိဝဇ္ဇေ၊ ပြန်လေ
လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ တထာ၊
ဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ တဿ၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်၏။ အာန-
တာဝေန၊ အာနုဘော်ဖြင့်။ ပညာသ သဠိယောဇနာနိ၊ ယူဇနာငါးဆယ်၊ ယူဇနာ
ခြောက်ဆယ်တိုင်တိုင်။ ရက္ခတ္တာယစ၊ သစ်အလိုငှါ လည်းကောင်း။ ပါသာ-
ဏတ္တာယစ၊ ကျောက်အလိုငှါလည်းကောင်း။ ဂတာ၊ သွားကုန်သော။ မနုဿာ၊
တို့သည်။ မဟန္တ မဟန္တ၊ ကြီးကုန် ကြီးကုန်သော။ ရက္ခေစ၊ သစ်ပင်တို့ကို
လည်းကောင်း။ ပါသာဏေစ၊ ကျောက်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။
တံ ဒိဝသမေဝ၊ ထိုနေ၌သာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏။ သကဋေ၊ ထည်း၌။
ရက္ခပါသာဏေ၊ သစ်၊ ကျောက်တို့ကို။ အာရောပေန္တာ၊ တင်စေကုန်သည်ရှိသော်။
နေဝ ကိလမန္တိ၊ မပင်ပန်းကုန်။ အက္ခော၊ ဝင်ရိုးသည်။ န ဘိဇ္ဇတိ၊ ကျိုး။
နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့် မိလျှင်။ ဒွိဘူမိကံ၊ ဘုံနှစ်ဆင့် ရှိသော။ ပါသာဒံ၊
ပြာသာဒ်ကို။ ကရိံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဟေဋ္ဌာ ဘူမိယံ၊ အောက် ဘုံဆင့်၌။ ပဉ္စ-
ဂစ္ဆသတာနိ၊ တိုက်ခန်း ငါးရာတို့ကို၎င်း။ ဥပရိဘူမိယံ၊ အထက်ဘုံဆင့်၌။ ပဉ္စ-
ဂစ္ဆသတာနိ၊ တိုက်ခန်းငါးရာတို့ကို၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂစ္ဆသဟဿ ပရိမဏှိတ-
ပါသာဒေါ၊ တိုက်ခန်းကားထောင်ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်အပ်သော ပြာသာဒ်သည်။
အဟာသိ၊ ဖြစ်၏။ အဋ္ဌကရီသေ၊ ရှစ်မင်းပယ်စာ မျှလောက်သော။ ပရိသုဋ္ဌေ၊
စင်ကြယ် သန့်ရှင်းသော။ ဘူမိ ဘာဝေ၊ မြေအဖို့၌။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ကို။
ကာရာပေသိ၊ ဆောက်စေ၏။ သုဒ္ဓါ၊ ဟပါးနှင့်မရော သက်သက်။ ဝါ၊ တဆောင်

တည်း။ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်သည်။ နသောဘတိ၊ မတင့်တယ်ခဲ့။ ဣတိ၊
 ထို့ကြောင့်။ တံဟိ၊ ထိုပြာသာဒ်ကိုလျှင်။ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံစေ၍။ ပဉ္စပဓာန-
 ဝေတ္တဝေဟ သတာနိ၊ ငါးရာကုန်သော လည်၍ ဆောက်အပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း
 ကျောင်းတို့လည်းကောင်း။ ပဉ္စစူဠပါသာဒ သတာနိ၊ ငါးရာသော ပြာသာဒ်
 ငယ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ပဉ္စဒီဃမာလက သတာနိ၊ ငါးရာ ကုန်သော တန်
 ဆောင်းရှည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ကာရာပေသိ၊ ဆောက်စေ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နဝဟိ မာသေဟိ၊ ကိုးလ
 တို့ဖြင့်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရိတွာ၊ ကြွတော်မူ၍။ ပုန၊ တတန်။ သာဝတ္ထိံ၊
 သာဝတ္ထိပြည်သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်လာတော်မူ၏။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။
 ပါသာဒေ ကမ္မံ၊ ပြာသာဒ်၌ ပြုအပ်သော အမှုကို။ နပမာသေဟိ၊ ကိုးလတို့ဖြင့်။
 နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးစေအပ်၏။ ပါသာဒကုဋံ၊ ပြာသာဒ်အထွတ်ကို။ ဃနတောဋီတ ရတ္တ-
 ထူဝတ္ထေနေဝ၊ တစ်နက်ခတ်အပ်သော ရွှေနီဖြင့် သာလျှင်။ သဋ္ဌိဥဒကဗန္ဓု-
 ဝဏ္ဏနကံ၊ အတင်း ခြောက်ဆယ်ဝင် ရေအိုးအတိုင်းအရှည် ရှိသော အိုးကို။ ဝါ၊
 ရေအိုး ခြောက်ဆယ်မျှ ဝင်လောက်သော ရွှေအိုးကို။ ကာရာပေသိ၊ ပြုစေ၏။
 သတ္တာ၊ သည်။ ဇေတဝန ဝိဟာရံ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊
 ကြွတော်မူ၏။ ဣတိစ၊ ဤသို့သော စကားကိုလည်း။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ပစ္စုပ္ပန်၊
 ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
 ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ နေတွာ၊ ပင့်ဆောင်၍။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမံ စတုမာသံ၊ ဤလေးလပတ်လုံး။ ဘိက္ခုသံဃာ၊ ရဟန်း
 သံဃာကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ ဣဓေဝ၊ ဤကျောင်း၌လျှင်။ ဝသတ၊
 နေတော်မူပါကုန်လော့။ ပါသာဒမဟံ၊ ပြာသာဒ်ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရိဿာမိ၊
 ပြုပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဓိဝါသေသိ၊
 ဝန်ခံတော်မူ၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ ဗုဒ္ဓ-
 ပမုခဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား။ ဝိဟာရေ-
 ဝေ၊ ကျောင်း၌သာလျှင်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
 အဿာ၊ ထိုဝိသာခါ၏။ ဧကာ သယာယိကာ၊ တယောက်သော အဆွေခင်ပွန်းမ
 သည်။ သတသဟဿန္တနကံ၊ အသိုးတသိန်းထိုက်သော။ ဧကံ၊ တထည်သော။
 ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာဂန္တု၊ လာ၍။ သဟာယိကေ၊ သူငယ်
 ချင်း ဝိသာခါ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံဝတ္ထံ၊ ဤအဝတ်ကို။ တဝ၊ သူငယ်ချင်း၏။
 ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်၌။ ဘူမတ္ထရဏ သင်္ခေပေန၊ မြေအခင်း၏ အသွင်ဖြင့်။
 အတ္တရိတုကာမာ၊ ခင်းလိုပါ၏။ အတ္ထရဏဌာနံ၊ ခင်းထားရာအရပ်ကို။ မေ၊ အား။
 အာစိက္ခယ၊ ကြားပါလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သဟာယိကေ၊ အဆွေ

ခင်ပွန်းမ။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ (တောင်းပန်ပါ၏၊ လည်းဟူ။) အဟံ၊ ငါသည်။
 တေ၊ သင့်အား။ ဩကာသော၊ အခွင့်ပေးခြင်းသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိပြီဟူ။ သစေ၊
 ဝက္ခာမိ၊ အကယ်၍ ဆိုသည်ဖြစ်အံ့။ တံ၊ သင်သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဩကာသံ၊
 အခွင့်ကို။ နဒါတုကာမာတိ၊ မပေးလိုကုန်ဟူ။ မညိဿတိ၊ အောက်မေ့သတ္တံ။
 ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်။ ဝန္တော၊ သွား၍။ ပါသာဒဿ၊
 ပြာသာဒ်၏။ ဒေတူမိယော၊ ဘုံနှစ်ဆင့်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဂဟ္မသဟဿဉ္စ၊
 တိုက်ခန်း တထောင်ကို လည်းကောင်း။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ အတ္ထရ-
 ဏဋ္ဌာနံ၊ ခင်းရာအရပ်ကို။ ဇာနာဟိ၊ သိလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊
 ထိုသူငယ်ချင်း အဆွေခင်ပွန်းမသည်။ သတသဟဿန္တနကံ၊ အဘိုးတထိန်း
 ထိုက်သော။ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌။
 ဝိစရန္တိ၊ သွားလာ ကြည့်ရှုသည်ရှိသော်။ တတော၊ ထိုအဝတ်ထက်။ အပ္ပတရ-
 မူလံ၊ အဘိုးနည်းထိုက်သော။ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်။
 အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမသ္မိံ ပါသာဒေ၊ ဤပြာသာဒ်၌။ ပုညတာဝံ၊ တောင်းမှု၏
 အဘို့ကို။ န လတာမိတိ၊ မရအံ့သတည်းဟူ။ ဒေါမနဿပုတ္တော၊ နှလုံးမသာယာ
 ခြင်းသို့ ရောက်လျက်။ ကေသ္မိံ ဌာနေ၊ တခုသော အရပ်၌။ ရောဒန္တိ၊ ဝိုလျက်။
 အဌာသိ၊ နေ၏။ အထာ၌နံ၊ ထိုခင်ပွန်းမကို။ အာနန္တတ္ထေရော၊ အာနန္ဒာထေရ်သည်။
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ရောဒသိ၊ ဝိုတိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊
 ဤသို့မေး၏။ သာ၊ ထိုဒါယိတာမသည်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊
 ကြား၏။ ထေရော၊ အာနန္ဒာသည်။ မာစိန္တယိ၊ မစိုးရိမ်လင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။
 တေ၊ သင့်အား။ အတ္ထရဏဋ္ဌာနံ၊ ခင်းထားရာအရပ်ကို။ အာစိက္ခိယာမိ၊ ကြားအံ့။
 ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်ပြီး၍။ သောပါန ပါဒမူလေ၊ စောင်းတန်း ခြေရင်းဦး၌။
 ပါဒ ဓောဝ်နဌာနေ၊ ခြေဆေးရာ အနီး အပါး၌။ ဣဒံ၊ ဤအဝတ်ကို။ ပါဒပုဉ္ဇနကံ၊
 ခြေသုတ်စရာကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အတ္ထရာဟိ၊ ခင်းလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။
 တိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဓောဝိတွာ၊ ဆေး၍။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။
 ဧတ္ထ၊ ဤအဝတ်၌။ ပါဒရဇံ၊ ခြေ၌ ကပ်သောမြူကို။ ပုဉ္ဇိတွာ၊ သုတ်၍။ အန္တော၊
 ကျောင်းတွင်းသို့။ ပဝိသိဿန္တိ၊ ဝင်ကုန်လတ္တံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ခြေသုတ်စရာ ထား
 သည်ရှိသော်။ တေ၊ သင့်အား။ မဟပ္ပလံ၊ အကျိုးကြီးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါသည်။ ဧတံ၊
 ထို ခြေဆေးရာ အရပ်ကို။ အသလ္လက္ခိတဋ္ဌာနံ ကိရ၊ မအောက်မေ့ မမှတ်မိသော
 အရပ် ဖြစ်သတတ်။

ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ စက္ကာရော မာသေ၊ လေးလံတို့ပတ်လုံး။ အန္တော-
 ဝိယာရေ၊ ကျောင်းတွင်း၌။ ဗုဒ္ဓပမုခဿ၊ တုရားအမှူးရှိသော။ တိက္ခူသံဃဿ၊

ရဟန်း သံဃာအား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ အဒါယိ၊ ပေး၏။ အဝသာနဒ္ဒိဝသေ၊ အဆုံးဖြစ်သောနေ့၌။ တိက္ခသံဃဿ၊ ရဟန်း သံဃာအား။ စိဝရသာဋကော၊ သင်္ကန်းလျှာ ပုဆိုးတို့ကို။ အဒါယိ၊ လှူ၏။ သံဃနဝကေန၊ သံဃာတွင် အဝယ် ရဟန်းသည်။ လဒ္ဓစိဝရ သာဋကော၊ ရသော သင်္ကန်းလျှာ ပုဆိုး တို့သည်။ သဟဿန္တနကာ၊ အတိုးတထောင် ထိုက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏။ ပတ္တာနိ၊ သပိတ်တို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ထေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ အဒါယိ၊ လှူ၏။ ဒါနပရိစ္စာဂေန၊ အလှူဝတ်ကို စွန့်ကြဲခြင်းဖြင့်။ နဝ ကောဋိယော၊ ကိုးကုဋေသော ဥစ္စာတို့သည်။ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ အဂမံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဟာရဿ၊ ကျောင်း၏။ ဘူမိဂဟဏေန၊ မြေကိုဝယ်ခြင်းဖြင့်။ နဝကောဋိယော၊ ကိုးကုဋေတို့လည်းကောင်း။ ဝိဟာရဿ၊ ကျောင်း၏။ ကာရာပနေန၊ ဆောက်လုပ်ခြင်းကို ပြုသဖြင့်။ နဝ၊ ကိုးကုဋေတို့လည်းကောင်း။ ဝိဟာရမဟေန၊ ကျောင်းကို ပူဇော်ခြင်းဖြင့်။ နဝ၊ ကိုးကုဋေတို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ သဗ္ဗာပိ၊ ခပ်သိမ်းလည်းဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တဝီသတိ-ကောဋိယော၊ နှစ်ဆယ့်ခုနစ်ကုဋေသော ဥစ္စာတို့ကို။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ဘုရားသာသနာတော်၌။ ပရိစ္စဇိ၊ စွန့်လှူ၏။ ဣတ္ထိဘာဝေ၊ မိန်းမအဖြစ်၌။ ဌတွာ၊ ၍။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကဿ၊ မိစ္ဆာ အယူရှိသောသူ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဝသမာနာယ၊ နေရသည်ဖြစ်လျက်။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ မဟာပရိစ္စာဂေ၊ နာမ၊ များမြတ်သော စွန့်ကြဲခြင်းမည်သည်။ အညိဿာ၊ ဝိသာခါမှ တပါးသော မိန်းမအား။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ ဝိဟာရမဟဿ၊ ကျောင်းပူဇော်ခြင်း၏။ နိဋ္ဌိတဒိဝသေ၊ ပြီးသောနေ့၌။ ဝဓုမာနကန္တာယာယ၊ နေမွန်းလွဲသောအခါ၌ (အရိပ်ပွားလတ်သော်လည်းပေး။) ပုတ္တ နတ္ထ ပနတ္ထပရိဝုတာ၊ သား၊ မြေး၊ မြစ် အပေါင်း ခြံရံလျက်။ မယာ၊ ငါသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ယံယံ၊ အကြင် အကြင်ဆုကို။ ပတ္တိတံ၊ တောင့်တအပ်၏။ သဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်းသော။ တံတံ ဝေ၊ ထိုထို ဆုသည်လျှင်။ မတ္တကံ၊ အပြီးသို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝမ်းသာသော စိတ်ဖြင့်။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ကို။ အနုပရိယာယ၊ အကြိမ်များစွာ အထပ်ထပ် လှည့်၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားစဉ်။ ပဉ္စဟိ ဂါထာဟိ၊ ငါးခုသော ဂါထာတို့ဖြင့်။ မဓရ သဗ္ဗေန၊ သာယာသော အသံဖြင့်။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ဤနှစ်သက် ဝမ်းမြောက်သောစကားကို။ ဥဒါနေသိ၊ မြှက်ဆို၏။

ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ သုဓာမတ္တိတ လေပနံ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော အင်္ဂတေ မြေပြု၊ မြေခိုဖြင့်သိမ်းကျံအပ်သော။ ရမ္မံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်စွယ် ရှိသော။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝိဟာရဒါနံ၊ ကျောင်းဟူသော အလှူကို။ ဒဿာမိ၊ လှူရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟံ၊ ငါ၏။ သင်္ကပ္ပေါ၊

ကမ္ဘာတသိန်းကာလပတ်လုံး ပါရမီဖြည့်၍ ကြံခြင်းသည်။ အဇ္ဈိယနေ့၊ ပူရိတော၊ ပြည့်လေပြီ။

ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ မဇ္ဇ ဝိဋ္ဌဉ္စ၊ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ် ကိုလည်းကောင်း။ ဘိသိဗိဓမ္မောဟနာနိစ၊ ဘုံလျှို၊ အုံးတို့ကို လည်းကောင်း။ သေနာသနတဏှံ၊ အိပ်ရာနေရာကျောင်း သဏ္ဌာကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒဿာမိ၊ လှူရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟံ၊ ငါ၏။ သင်္ကပ္ပေါ၊ ကြံခြင်းသည်။ အဇ္ဈိယနေ့၊ ပူရိတော၊ ပြည့်လေပြီ။

ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ သုစိ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာထသော။ မံသုပသေစနံ၊ သားဟင်းမျိုးဖြင့် ဖြစ်သော။ သလာက တဏှံ၊ စာရေးတံဆွမ်းဟု ဆိုအပ်သော။ ဘောဇနဒါနံ၊ ဆွမ်းအလှူကို။ ဒဿာမိ၊ လှူရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟံ၊ ငါ၏။ သင်္ကပ္ပေါ၊ သည်။ အဇ္ဈိယနေ့၊ ပူရိတော၊ ပြည့်လေပြီ။

ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကာသိကံဝတ္ထု၊ ကာသိကရာဇ် တိုင်း၌ ဖြစ်သော ပုဆိုးကိုလည်းကောင်း။ ခေါမ ကပ္ပါသိကာနိစ၊ ခေါမတိုင်း၌ ဖြစ်သောပုဆိုး၊ ဝါချည်ပုဆိုးတို့ကို လည်းကောင်း။ စိဝရဒါနံ၊ သင်္ကန်းဟူသော အလှူကို။ ဒဿာမိ၊ လှူရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟံ၊ ငါ၏။ သင်္ကပ္ပေါ၊ သည်။ အဇ္ဈိယနေ့၊ ပူရိတော၊ ပြည့်လေပြီ။

ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ သပိ နဝနိတဉ္စ၊ ထောပတ် ဆီဥကို လည်းကောင်း။ မဓုတေလဉ္စ၊ ပျား၊ ဆီကို လည်းကောင်း။ ဖါဏိတဉ္စ၊ တင်လဲကို လည်းကောင်း။ ဘေသဇ္ဇဒါနံ၊ ဆေးဟူသော အလှူကို။ ဒဿာမိ၊ လှူရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟံ၊ ငါ၏။ သင်္ကပ္ပေါ၊ သည်။ အဇ္ဈိယနေ့၊ ပူရိတော၊ ပြီ။

ဘိက္ခု၊ ရတန်းတို့သည်။ တဿာ၊ ထိုဝိသာခါ၏။ သဒ္ဓံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဆိုသံကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစယိံသု၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သန္တေ၊ ဘုရား။ အမေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဧတ္တကေ- အဋ္ဌါနေ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ကာလပတ်လုံး။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါ သည်။ ဂါယနီနာမ၊ သီချင်းသံဖြင့် သီခြင်းမည်သည်ကို။ နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံ၊ မမြင်စဘူးပါ။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ အဇ္ဈိယနေ့။ ပုတ္တ နတ္ထ ပနတ္ထ ပရိဝုတာ၊ သားမြေး မြစ် အဝေါင်း ခြံရံလျက်။ ဂါယမာနာ၊ သီချင်းသီလျက်။ ဝါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ကို။ အနုပရိယာယတိ၊ လှည့်၍သွား၏။ အဿာ၊ ထိုဝိသာခါ၏။ ပိတ္တံဝါ၊ သည်းခြေ သည် မူလည်း။ ကုပိတံ ကိံနုခေါ၊ ပျက်လေသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူ ကား။ ဥမ္မတ္တိကာ၊ ရူးခြင်းသည်။ ဇာတာတိံနုခေါ၊ ဖြစ်သေသလော။ ဣတိ၊

ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာတုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မယှံ၊ ငါ၏။ ဗိတာ၊ သွီးသည်။ န ဂါယတိ၊ မသိ၊ အတ္တဇနာ ပန၊ မိမိ၏လျှင်။ အဇ္ဈာသယော၊ မြတ်သော အလိုသည်။ ပရိပုဏ္ဏော၊ ပြည့်စုံသည်။ အဿ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ မေ၊ ၏။ ပတ္တိတ ပတ္တနာ၊ တောင်းအပ်သောဆုသည်။ မတ္ထကံ၊ အပြီးသို့။ ပတ္တာတိ၊ ရောက်လေပြီဟု။ တုဋ္ဌမာနသာ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကို။ ဥဒါနေန္တိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဆိုလျက်။ ဝိစရတိ၊ လှည့်ပတ် သွားလာ၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူခြင်းကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား။ ကဒါပန၊ အဘယ်ကာလကလျှင်။ ထာယ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ ပတ္တနာ၊ ဆုကို။ ပတ္တိတာ၊ တောင်းတူးသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သုဏိဿထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား။ သုဏိဿာမ၊ နာပါကုန်အံ့။ ဣတိဝတ္ထေ၊ ဤသို့ နားတော် လျှောက်သည်ရှိသော်။ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အတိဟေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒ ကပ်ကမ္ဘာမှ။ ကပ္ပ သတသဟဿမတ္ထကေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌။ ပဒုမုတ္တရေ- နာမ ဗုဒ္ဓေါ၊ ပဒုမုတ္တရ အမည်ရှိသော တုရားသည်။ လောကေ၊ လောက၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ တဿ၊ ထိုပဒုမုတ္တရတုရား၏။ အာဟု၊ အသက်တော်သည်။ ဝဿ သတ သဟဿံ၊ အနှစ်တသိန်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဗိကာသဝါနံ၊ ရဟန္တာတို့၏။ သတသဟဿ ပရိဝါရော၊ တသိန်းအခြံအရံရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ နဂရံ၊ နေပြည်တော်သည်။ 'ဟံသာဝတီနာမ၊ ဟံသာဝတီ အမည်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိတာ၊ ခမည်းတော်သည်။ သုနန္ဒောနာမ၊ သုနန္ဒာအမည်ရှိ သော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မာတာ၊ မယ်တော်သည်။ သုဇာတာနာမ၊ သုဇာတာအမည်ရှိသော။ ဒေဝိ၊ မိဖုရားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုပဒုမုတ္တရ တုရား၏။ အဂ္ဂ ဥပဋ္ဌာယိတာ၊ မြတ်သော အလုပ် အကျွေးဖြစ်သော။ ကော ဥပါယိတာ၊ ဒါယိကာမ တယောက်သည်။ အဋ္ဌဝရေ၊ ရှစ်ပါးသော ဆုကို။ ယာစိတွာ၊ တောင်းပန်၍။ မာတုဋ္ဌာနေ၊ အမိအရာ၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ သတ္တာရံ၊ တုရားသဗ္ဗညုကို။ စတူဟိ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းလေးပါး တို့ဖြင့်။ ပဋိဇ္ဇေတိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ သာယံ၊ ညအခါ၌ လည်းကောင်း။ ပါတံ၊ နံနက်အခါ၌လည်းကောင်း။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ် လုပ်ကျွေးခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ တဿ၊ ထိုသီတင်းသည်မ၏။ ကော၊ တယောက်သော။ သဟာယိ- တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းမသည်။ တာယ၊ ထိုသီတင်းသည်မနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ နိဗ္ဗန္တံ၊ မပြတ်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းမသည်။

တဿာ၊ ထို သိတင်းသည်မအား။ သတ္တာရာ၊ ဘုရား သခင်နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဝိသာသေန၊ အကျွမ်းဝင်သဖြင့်။ ကထနဉ္စ၊ ဆိုခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဝလ္လတ ဘာဝဉ္စ၊ အထူးအားဖြင့် အကျွမ်းဝင်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဒိသ္မာ၊ ဤ။ ကိန္နုခေါ၊ အဘယ်အမှုကိုလျှင်။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့ နှင့်။ ဝလ္လဘာ၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါအံ့နည်း။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သော ဣတ္ထိ၊ ဤမိန်းမသည်။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဥပဋ္ဌာယိကာနံ၊ အလုပ် အကျွေး ဖြစ်ကုန်သော။ ဥပါယိကာနံ၊ မိန်းမတို့တွင်။ “မိန်းမတို့ထက်” ကိ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ အတ္တိ၊ မြတ်သော မိန်းမသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်လေ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လည်းကောင်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိ၊ အဘယ် ကောင်းမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဥပဋ္ဌာယိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဥပါယိကာနံ၊ ဒါယိကာမ တို့ထက်။ အတ္တိ၊ မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လည်းကောင်း။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ကပ္ပ သတ သဟသံ၊ ကမ္ဘာတသိန်း ကာလပတ်လုံး။ ပတ္ထနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ ပတ္ထေတွာ၊ တောင့်တခြင်းကြောင့် မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပတ္ထေတွာ၊ ဆုတောင်း ၍။ လဒ္ဓိ၊ ရခြင်းငှါ။ သတ္တာ၊ တတ်ကောင်းပါအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာမ သတ္တာ၊ ဩော်တတ်ကောင်းသည် မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေနဟိ၊ သို့သို့ ဆိုတပြီးကား။ ဘိက္ခု သတ သဟသေန၊ ရဟန်းတသိန်းနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက် ပတ်လုံး။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏှထ၊ ခံတော်မူပါကုန်လော့။ ဣဟိ အာယ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္တာ၊ ပဒုမုတ္တရဘုရားသည်။ အဓိဝါသေယိ၊ သည်းခံတော် မူ၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါ အလောင်း မိန်းမသည်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက် ပတ်လုံး။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဩသာန ဒိဝသေ၊ အဆုံးဖြစ်သော နေ၌။ စိဝရ-
 သာဠကေ၊ သင်္ကန်းလျှာ ပုဆိုးတို့ကို။ ဒတွာ၊ လှူ၍။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ မါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌။ နိပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဝပ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမဿ ဒါနဿ၊ ဤကောင်းမှု၏။ ဖလေန၊ အကျိုးဖြင့်။ ဒေဝိဿရိယာဒိနံ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော အစိုးရခြင်းတို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါး ကို။ နပတ္ထေမိ၊ မတောင့်တ။ တုမှာဒိသဿ၊ အရှင်ဘုရားကဲ့သို့ သစ္စာလေးပါး ကို ဘိသော။ ဧကဿ၊ တဆူသော။ ဗုဒ္ဓဿပန၊ ဘုရား၏ကား။ သန္တိကေ၊ အသံ၌။ အဋ္ဌဝရေ၊ ရှစ်ပါးသောဆုတို့ကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ မာတုဋ္ဌာနေ၊ အမိ အရာ၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ စတူဟိ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့်။ ပဋိဇဉ္ဇိထံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းငှါ။ သမတ္တာနံ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သော သူတို့တွင်။ “သူတို့ထက်”

အဂ္ဂါ၊ မြတ်သည်။ တဝေယျံ၊ ဖြစ်ရလို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဣမိဿာ၊ ဤဒါယိကာမ၏။ ပတ္တနာ၊ ဆုတောင်းခြင်းသည်။ သမိဇ္ဈိဿတိနခေါ၊ ပြည့်စုံအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်ကာလကို။ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ ကပ္ပ သတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ကပ္ပ သတသဟဿ ပရိယောသာနေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းအဆုံး၌။ ဂေါတမောနာမ၊ ဂေါတမ အမည်ရှိသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ တံ၊ သင်သည်။ ဝိသာခါနာမ၊ ဝိသာခါအမည်ရှိသော။ ဥပါယိကာ၊ ဒါယိကာမသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တဿ၊ ထိုဂေါတမ ဘုရား၏။ သန္တိတေ၊ အထံ၌။ အဋ္ဌဝရေ၊ ရှစ်ပါးသော ဆုကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ မာတုဋ္ဌာနေ၊ အဓိအရာ၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ စလူဟိ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့်။ ပဋိဇ္ဇေန္တိနံ၊ အလုပ်အကျွေး ဖြစ်ကုန်သော။ ဥပါယိကာနံ၊ ဒါယိကာမ တို့ထက်။ အဂ္ဂါ၊ မြတ်သည်။ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ တဿာ၊ ထိုဝိသာခါ အလောင်းမိန်းမ၏။ သာ သမ္ပတ္တိ၊ ထိုပြည့်စုံခြင်းကို။ သွေဝ၊ နက်ဖြန်သာလျှင်။ လဒ္ဓဗ္ဗာပိယ၊ ရအံ့သကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ထင်၏။

သာ၊ ထိုဝိသာခါအလောင်း မိန်းမသည်။ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်အတိုင်း။ ဌတွာ၊ တည်၍။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တတော၊ ထိုကိုယ်အဖြစ်မှ။ စုတ၊ စုတေသည်ရှိသော်။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်၊ လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရန္တိ၊ ကျင်ထည်သည် ရှိသော်။ ကဿပ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား လက်ထက် တော်၌။ ကိကိဿ၊ ကိကိအမည်ရှိသော။ ကာသိကရညော၊ ကာသိကရာဇ်မင်း၏။ သတ္တန္တိ-ဗိတာနံ၊ သွီးခုနစ်ယောက်တို့တွင်။ ကနိဋ္ဌာ၊ ညီမငယ်ဖြစ်သော မင်းသွီးသည်။ သံသဒါယိနာမ၊ အမည်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပရကုလံ၊ လင်အိမ်သို့။ အဂန္တော၊ ၍။ တာဟိ ဇေဋ္ဌဘဂိနိဟိ၊ ထိုအစ်မတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဒိဗ္ဗရတ္တံ၊ ရှည်ကြာစွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဒါနာဒိနိ၊ အလှူပေးခြင်း အစရှိကုန်သော။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ကဿပ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ကဿပဘုရား၏။ ပါဒမူလေဝိ၊ ခြေရင်းတော်၌လည်း။ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ တုမ္ဘာဒိသဿ၊ အရှင်ဘုရားကဲ့သို့သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရား၏။ မာတုဋ္ဌာနေ၊ အဓိအရာ၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ စတုပစ္စယ ဒါယိကာနံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် လှူလေ့ ရှိကုန်သော ဒါယိကာမတို့ထက်။ အဂ္ဂါ၊ မြတ်သည်။ တဝေယျံ၊ ဖြစ်ရလို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါအလောင်း မိန်းမသည်။ တတော ပဋ္ဌာယပန၊ ထိုအခါမှစ၍ကာ။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်

လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရန္တိ၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်။ ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေ၊ ဤကိုယ်-
အဖြစ်၌။ မေဏ္ဍကသေဋ္ဌိပုတ္တဿ၊ မေဏ္ဍကသူဌေး၏ သားဖြစ်သော။ နေဉ္စယသေဋ္ဌိ-
နော၊ နေဉ္စယ သူဌေး၏။ မိတာ၊ သွီးသည်။ ဟုတွာ၊ ဤ။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်လာ၏။
မဟံ၊ ငါတုရား၏။ သာသနော၊ သာသနာတော်၌။ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော။
ပုညာနိ၊ တောင်းမှုတို့ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣတိခေါ၊
ဤအကြောင်းကြောင့်။ မဟံ၊ ငါ၏။ မိတာ၊ သွီးသည်။ နဂါယတိ၊ သိချင်းမသိ။
ပတ္ထိတ ပတ္ထနာယပန၊ တောင့်တ အပ်သော ဆုတောင်းခြင်း၏ကား။ နိပ္ပတ္တိံ၊
ပြီးခြင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဥဒါနံ၊ ဝမ်းမြောက်သော စကားကို။ ဥဒါနတိ၊
မြွက်ဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာတုရားသည်။
ဣမံ ဓမ္မံ၊ ဤတရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုရကား။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်း-
တို့။ ယသာနာမ၊ ဥပဓာမည်သည်ကား။ ဆေကော၊ သိမ္မာသော။ မာလာ-
ကာရော၊ ပန်းသည်သည်။ နာနပ္ပကာရော၊ အထူးထူးသော ပန်းတို့ကို။ မဟန္တံ၊
များစွာ။ ရာသိံကတွာ၊ အစုပြု၍။ နာနပ္ပကာရော၊ အထူးထူး အပြားပြား ရှိကုန်-
သော။ မာလာဂုဏေ၊ ပန်းကုံးတို့ကို။ ကရောတိယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊
ဤအတူလျှင်။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါသည်။ နာနပ္ပကာရော၊ အထူးထူး အပြား-
ပြား ရှိကုန်သော။ ပုညာနိ၊ တောင်းမှုတို့ကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ စိတ္တံ၊ စိတ်-
သည်။ နမတိ၊ ညွတ်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။
အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၅၃) ပုပ္ဖရာသိမှာ၊ အထူးထူးသော ပန်းတို့၏ အစုမှ။ ဗဟူ၊ ပွင့်ညွှာ
တတက်ဆိုင် စသော များသောအပြားရှိကုန်သော။ မာလာဂုဏေ၊ ပန်းကုံးတို့ကို။
ကယိရာ ယလာပိ၊ ပြုရာသကဲ့သို့လည်း။ ဧဝံ၊ ဤအလှူ။ ဇာတေန၊ ဖြစ်သော။
မစ္စေန၊ သတ္တဝါသည်။ ဗတံ၊ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး-စသည်ကို လှူသော
အားဖြင့် များစွာသော။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ပုပ္ဖရာသိမှာတိ၊ ပုပ္ဖရာသိမှာဟူသည်ကား။ နာနပ္ပကာရောနံ၊
အထူးထူး အပြားပြား ရှိကုန်သော။ ပုပ္ဖာနံ၊ ပန်းတို့၏။ ရာသိမှာ၊ အစုအပေါင်းမှ။
ကယိရာတိ၊ ကယိရာ ဟူသည်ကား။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ မာလာဂုဏေ ဗဟူတိ၊
ဗဟူ ဟူသည်ကား။ ဧကေတော ဝဏှိက မာလာဒိ ဘေဒါ၊ ပွင့်ညွှာ တတက်ဆိုင်
ပန်းကုံးစသည် အပြားရှိကုန်သော။ နာနပ္ပကာရော၊ အထူးထူး အပြားပြား ရှိကုန်-
သော။ မာလာဂုဏတိယော၊ ပန်းကုံးအထူးတို့တည်း။ မစ္စေနာတိ၊ မစ္စေန ဟူသည်

ကား။ မရိတဗ္ဗသတာဝဟာယ၊ သေခြင်းသတောရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ မစ္စောတိ၊
 မစ္စဟူ၍။ လဒ္ဓနာမေန၊ ရအပ်သော အမည်ရှိသော။ သက္ကေန၊ သက္ကဝါသည်။
 စိဝရဒါနာဒိ တေဒံ၊ သင်္ကန်းလှူခြင်း စသည်အပြားရှိသော။ ဗဟုံ၊ များစွာသော။
 ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ပုပ္ဖရာသိဂ္ဂဟဏံ၊
 ပုပ္ဖရာသိ-ဟူသော သဒ္ဓါကို။ ဗဟုပုပ္ဖ ဒဿနတ္ထံ၊ များစွာသော ပန်းအပေါင်းကို
 ပြုခြင်းငှါ ဆိုအပ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အပ္ပါနိ၊ နည်းကုန်သော။ ပုပ္ဖါနိ၊
 တို့သည်။ သစေ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဆေကော၊ လိမ္မာသော။ မာလာကာရော၊
 ပန်းသည်သည်။ ဗဟုမာလာဂုဏေ၊ များစွာသောပန်းကုံးတို့ကိုလည်း။ ကာတုံ၊
 သိခြင်း၊ ကုံးခြင်းငှါ။ နေဝသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ အဆေကောဝန၊ မလိမ္မာ
 သော ပန်းသည် သည်ကား။ အပ္ပေသုပိ၊ နည်းသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။
 ဗဟုသုပိ၊ များသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပုပ္ဖေသုပန်းတို့၌။ နသက္ကောတိ ယေဝ၊
 ကုံးခြင်းငှါမတတ်နိုင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဗဟုသု၊ များစွာကုန်သော။ ပုပ္ဖေသုပန၊
 ပန်းတို့သည်။ သန္တေသု၊ ရှိကုန်သည်ရှိသော်။ ဆေကော၊ လိမ္မာသော။ ဒက္ခော၊
 အမြော်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော။ ကုသလော၊ အကြောင်း၌ လိမ္မာသော။ မာလာ-
 ကာရော၊ ပန်းသည် သည်။ ဗဟုမာလာဂုဏေ၊ များစွာသော ပန်းကုံးတို့ကို။
 ကရောတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သော
 သူအား။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ခြင်းသည်။ မန္ဒာ၊ နည်းသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အကယ်
 ၍ ဖြစ်အံ့။ ဘောဂါစ၊ ဥစ္စာစည်းစိမ် ထိုသည်လည်း။ ဗဟု၊ များစွာ။ သစေ-
 သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ အကယ်၍ ရှိကုန်သည် ဖြစ်အံ့။ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော။ ကုသလာနိ၊
 ကုသိုလ်တို့ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နေပ သက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ မန္ဒာယ၊
 နို့သော။ သဒ္ဓါယစ ပန၊ ယုံကြည်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ ဘောဂေသု၊
 ဥစ္စာတို့သည်။ မန္တေသုစ၊ နည်းကုန်သောကြောင့် လည်းကောင်း။ န သက္ကောတိ၊
 လှူခြင်းငှါ မတတ်နိုင်။ ဥဠာရာယ၊ ပြန့်ပြောသော။ သဒ္ဓါယစ၊ ယုံကြည်ခြင်း
 ရှိသော်လည်း။ မန္တေသု၊ နည်းပါးကုန်သော။ ဘောဂေသုစ၊ ဥစ္စာစည်းစိမ်တို့
 ကြောင့်လည်း။ နသက္ကောတိယေဝ၊ လှူခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သည်သာလျှင်တည်း။
 သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်ခြင်း၏။ ဥဠာရာယပန၊ ပြန့်ပြောခြင်းသည်။ သတိစ၊ ရှိသော်
 လည်းကောင်း။ ဥဠာရေသု၊ ပြန့်ပြော ကုန်သော။ ဘောဂေသု၊ ဥစ္စာတို့သည်။
 သန္တေသုစ၊ ရှိကုန်သော်လည်းကောင်း။ သက္ကောတိ၊ တတ်နိုင်၏။ ထထာရူပါစ၊
 ထိုသို့ သဘောရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဝိသာခါ ဥပါသိကာ၊ ဝိသာခါမည်
 သော ဒါယိကာမသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ သိုဝိသာခါကို။ သန္တာယ၊ ရည်၍။
 ယထာပိ၊ လ။ ကတ္တဗ္ဗံ ကုသလံ ဗဟုန္တိ၊ ဗဟုံဟူ၍။ ဧတံ၊ ဤတရား ဒေသနာတို့။
 ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။

ဒေသနာဝသာနော၊ ဒေသနာ အဆုံး၌။ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပန္နာဒယော၊ သောတာပန် အစရှိသည်တို့သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟာဇနဿ၊ လူပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။

အဋ္ဌမံ၊ သော။ ဝိသာခါဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၄-ပုပ္ဖဝဂ္ဂ၊ ၉-အာနန္ဒတ္ထေရ ပဉ္စာ ပတ္ထု

အနိသဇ္ဇေ ... ဝိသာခါဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကိုဖွင့်ပြီး၍ အာနန္ဒတ္ထေရဿ ပဉ္စံ ဝိသုဇ္ဇနံ-၌ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်လိုသောအရှင်မဟာဗုဒ္ဓဇောသဓကရာသည်။ နပုပ္ဖဂန္ဓော-စသည်ကိုမိန့်အပ်၏။

နပုပ္ဖဂန္ဓော ပဋိဝါတမေတိတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ နပုပ္ဖဂန္ဓော ပဋိဝါတမေတိ ဤသို့ အစရှိသော တရားဒေသနာကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ အာနန္ဒတ္ထေရဿ၊ အာနန္ဒာမထေရ်၏။ ပဉ္စံ ဝိသုဇ္ဇနံ၊ ပြဿနာကို ဖြေခြင်းကို။ အာရဇ္ဈ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ သာယန္တ သမယေ၊ ညချမ်းသော အခါ၌။ ပဋိသလ္လိနော၊ တယောက် အထီးတည်း ကိန်အောင်း၍ နေလျက်။ ဝိန္တေသိ-
တိရ၊ ကြံသတတ်။ သဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ မူလဂန္ဓောစ၊ အမြစ် နံသာကို၎င်း။ သာရဂန္ဓောစ၊ အနှစ်နံသာကို၎င်း။ ပုပ္ဖဂန္ဓောစ၊ အပွင့်နံသာကို၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဥတ္တမဂန္ဓော၊ မြတ်သောနံသာတို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုနံသာတို့၏။ ဂန္ဓော၊ သည်။ အနုဝါတမေဝ၊ လေအောက် အရပ်သို့ သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ လှိုင်၍သွား၏။ ပဋိဝါတံ၊ လေညာသို့။ နောဂစ္ဆတိ၊ မသွား။ ယဿ၊ အကြင် နံသာ၏။ ဂန္ဓော၊ အနံသည်။ အနုဝါတမ္ပိ၊ လေအောက်သို့လည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ပဋိဝါတမ္ပိ၊ လေညာသို့လည်း။ ဂန္ဓော၊ သည်။ ဂစ္ဆတိ၊ တကြိုင်ကြိုင် လှိုင်၏။ အနုဝါယ ပဋိဝါတမ္ပိ၊ လေအောက်၊ လေညာသို့ လည်း။ ဂန္ဓော၊ သည်။ ဂစ္ဆတိ၊ လှိုင်၏။ တံ ဂန္ဓဇာတံ၊ ထိုနံသာမျိုးသည်။ အတ္ထိ-
နခေါ၊ ရှိပါအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အဿ၊ ထိုအာနန္ဒာ ၏။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြန်၏။ မဟံ၊ ငါ့အား။ အတ္တနံ၊

ကိုယ်တိုင်။ ဝိနိစ္ဆိတေန၊ ဆုံးဖြတ်သဖြင့်။ ကိံ၊ အတယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ သတ္ထာရံ-
ယေဝ၊ ဘုရားသခင်ကိုသာလျှင်။ ပုစ္ဆိဿာမိ၊ မေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်ပြန်
၏။ သော၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာသည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။
ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အထခေါ၊ လ၊ ဂစ္ဆတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊
ဆိုအပ်ပြီ။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ ရှင်အာနန္ဒာသည်။ သာယန္တ-
သမယေ၊ ညချမ်းသော အခါ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ တိန်းစက်ရာမှ။ ဝုတ္တိတော၊
ထပြီးသော်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ပြီး၍။
ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဧဝံ၊ ဤစကားကို။ အဝေ၊ လျှောက်၏။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တိဏိမာနိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဂန္ဓဇာတာနိ၊ နံသာ
မျိုးတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဟေသံ၊ အကြင် နံသာတို့၏။ ဂန္ဓော၊ အနံ
သည်။ အနုဝါတမေဝ၊ လေအောက်သို့ သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ လှိုင်၏။ ပဋိဝါတံ၊
လေညာသို့။ နော၊ မလှိုင်။ တိဏိ၊ သုံးပါးတို့သည်။ ကတမာနိ၊ အတယ်သည်
တို့နည်း။ မူလ ဂန္ဓော၊ အမြစ်နံသာ၎င်း။ သာရ ဂန္ဓော၊ အနှစ်နံသာ၎င်း။
ပုပ္ဖဂန္ဓော၊ အပွင့်နံသာ၎င်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဂန္ဓဇာတာနိ၊ နံသာမျိုးတို့
သည်။ ဣမာနိခေါ၊ တိဏိ၊ ဤ သုံးပါးတို့တည်း။ ဟေသံ၊ အကြင် နံသာတို့၏။
ဂန္ဓော၊ အနံသည်။ အနုဝါတမေဝ၊ လေအောက်သို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ လှိုင်၏။
ပဋိဝါတံ၊ လေညာသို့။ နော၊ မလှိုင်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ယဿ၊ အကြင်
နံသာ၏။ ဂန္ဓော၊ အနံသည်။ အနုဝါတံပိ၊ လေအောက်သို့လည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ လှိုင်၏။
ပဋိဝါတံပိ၊ လေညာသို့လည်း။ ဂန္ဓော၊ အနံသည်။ ဂစ္ဆတိ၊ လှိုင်၏။ အနုဝါတ-
ပဋိဝါတံပိ၊ လေအောက်၊ လေညာသို့လည်း။ ဂန္ဓော၊ အနံသည်။ ဂစ္ဆတိ၊ လှိုင်၏။
ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသော။ ဂန္ဓဇာတံ၊ နံသာမျိုးသည်။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိပါအံ့လော။
ဣတိ၊ ဤစကားကို။ အဝေ၊ လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုအာနန္ဒာ
အား။ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ဝိဿဇ္ဇေန္တော၊
ဖြေလိုရကား။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယဿ၊ အကြင် နံသာ၏။ ဂန္ဓော၊ အနံသည်။
အနုဝါတမ္ပိ၊ လေအောက်သို့လည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ လှိုင်၏။ ပဋိဝါတမ္ပိ၊ လေညာသို့
လည်း။ ဂန္ဓော၊ အနံသည်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ အနုဝါတ ပဋိဝါတမ္ပိ၊ လေအောက်
သေညာသို့လည်း။ ဂန္ဓော၊ သည်။ ဂစ္ဆတိ၊ လှိုင်၏။ တံ ဂန္ဓဇာတံ၊ ထိုနံသာမျိုး
သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ယဿ၊
အကြင် နံသာ၏။ ဂန္ဓော၊ အနံသည်။ အနုဝါတမ္ပိ၊ လေအောက် သို့လည်း။

ဂစ္ဆတိ၊ န။ ပဋိဝါတံပိ၊ လေညာသို့လည်း။ ဂန္ဓော၊ သည်။ ဂစ္ဆတိ၊ န။ အနုဝါတ-
ပဋိဝါတံပိ၊ လေအောက် လေညာ သို့လည်း။ ဂန္ဓော၊ သည်။ ဂစ္ဆတိ၊ လှိုင်၏။
တံဂန္ဓဇာတံ၊ ထိုနံသာ မျိုးသည်။ ကတမံပန၊ အတယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
လျှောက်၏။

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ယသ္မိံ ဂါမေဝါ၊ အကြင် ရွာ၌
လည်းကောင်း။ ယသ္မိံ နိဂမေဝါ၊ အကြင် နိဂုံ၌ လည်းကောင်း။ ဣတ္ထိဝါ၊ မိန်းမ
သည်လည်းကောင်း။ ပုရိသောဝါ၊ ဟောကျ်ားသည်လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရား
ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မံ၊
တရားကို။ သရဏံ၊ သို့။ ဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံဃံ၊ သံဃာကို။
သရဏံ၊ သို့။ ဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်
ကို သတ်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဒိန္နာဒါနာ၊
သူဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမေသု
မိစ္ဆာစာရာ၊ ကာမတို့၌ လွန်ကျူးခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ မုသာဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်ဆိုခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ သုရာဓမရယ မဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ၊ မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော
သေအရက်ကို သောက်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
သီလဝါ၊ သီလရှိ၏။ ကလျာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိ၏။ ဝိဂတ မလ-
မစ္ဆေရေန၊ ဝန်တိုခြင်း ဟူသော အညစ်အကြေးမှ ကင်းသော။ စေတသာ၊ စိတ်
ဖြင့်။ အဂါရံ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ ထောင်၌။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ နေ၏။
မုတ္တစာဂေါ၊ လွတ်လွတ် စွန့်ကြဲခြင်း ရှိ၏။ ပယတ ပါဏိ၊ ဖြန့်သောလက်ရှိ၏။
ဝေါဿဂ္ဂရတော၊ စွန့်ကြဲခြင်း၌ မေ့လျော့သော နှလုံးရှိ၏။ ယာစ ယောဂေါ၊
ဖုန်းတောင်းယာစကာနှင့် ယှဉ်၏။ ဒါန သံဝိဘာဂ ရတော၊ စားဘွယ်တို့ကို ခွဲဝေ၍
ပေးကမ်းခြင်း၌ မေ့လျော့သော နှလုံးရှိ၏။ ဒိဿာသု၊ အရပ်မျက်နှာ တို့၌။
သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။
တာသန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အသုကသ္မိံ နာမ ဂါမေဝါ၊ ဤမည်သော ရွာ၌လည်း
ကောင်း။ အသုကသ္မိံ နာမ နိဂမေဝါ၊ ဤမည်သော နိဂုံ၌ လည်းကောင်း။
ဣတ္ထိဝါ၊ မိန်းမသည်လည်းကောင်း။ ပုရိသောဝါ၊ ဟောကျ်ား သည်လည်း
ကောင်း။ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတော၊ ဆည်းကပ်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယ၊ ဒါနသံဝိဘာဂရတော၊ စားဘွယ်တို့ကို ခွဲဝေ၍ ပေးခြင်း၌
မေ့လျော့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တာသန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ ဝဏ္ဏံ၊
ကျေးဇူးကို။ ဒေဝတာပိ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်
လည်းကောင်း။ တာသန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အသုကသ္မိံ နာမ ဂါမေဝါ၊ ဤမည်သော

ရွာ၌လည်းကောင်း။ အသုကသ္မိံနာမ နိဂမေဝါ။ ဤမည်သော နိဂုံ၌လည်းကောင်း။ ဣတ္ထိဝါ၊ မိန်းမသည် လည်းကောင်း။ ပုရိသောဝါ၊ ယောက်ျားသည်လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံဃံ၊ သံဃာကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။လ။ ဒါနံ သံဝိဘာဂရတော၊ စားတွယ်တို့ကို ခွဲခြမ်း ဝေဝန်၍ ပေးခြင်း၌ ဓမ္မလျော်သည်။ တောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘာသန္တိ၊ ကုန်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ ဂန္ဓော၊ ကျေးဇူးအနံ့သည်။ အနုဝါတံပိ၊ လေအောက်အရပ်သို့လည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ လှိုင်း၏။ ပဋိဝါဟံပိ၊ လေညှာသို့လည်း။ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်။ ဂစ္ဆတိ၊ လှိုင်း၏။ အနုဝါတံပိ၊ လေအောက် လေညှာသို့လည်း။ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်။ ဂစ္ဆတိ၊ လှိုင်း၏။ တံ ဂန္ဓဇာတံ၊ သည်။ ဣဒံခေါ၊ ဤနံသာမျိုးလျှင်တည်း။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမာဂါယာ၊ ဤဂါယာတို့ကို။ အသာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၅၄) ပုပ္ဖဂန္ဓော၊ ပန်းတို့၏ အနံ့သည်။ ပဋိဝါဟံ၊ လေညှာသို့။ နတေ၊ မလှိုင်း။ စန္ဒနံဝါ၊ စန္ဒတူးအနံ့သည်လည်းကောင်း။ တဂရံဝါ၊ တောင်ဇလပ်အနံ့သည်လည်းကောင်း။ မလ္လိယာဝါ၊ ကြက်ရုံးစပယ် အနံ့သည်လည်းကောင်း။ ပဋိဝါဟံ၊ လေညှာသို့။ နတေ၊ မရောက်။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဂန္ဓောစ၊ သီလစသော ဂုဏ်ကျေးဇူး ဟူသောအနံ့သည်သာလျှင်။ ပဋိဝါဟံ၊ လေညှာသို့။ နတေ၊ လှိုင်း၏။ သဗ္ဗာဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့သို့။ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ ပဝါယတိ၊ လှိုင်း၏။

(၅၅) စန္ဒနံဝါ၊ စန္ဒတူးသည်လည်းကောင်း။ တဂရံဝါပိ၊ တောင်ဇလပ်သည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပလံဝါ၊ ကြာညိုသည်လည်းကောင်း။ အယ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဝဿိကီဝါ၊ မုလေးပန်းသည်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယေ ဂန္ဓဇာတာ၊ အကြင်နံသာမျိုးတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဧတေသံ ဂန္ဓဇာတာနံ၊ ဤနံသာ မျိုးတို့ထက်။ သီလဂန္ဓော၊ သီလဟူသော အနံ့သည်။ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါတာ တို့တွင်။ န ပုပ္ဖဂန္ဓောတိ၊ န ပုပ္ဖဂန္ဓော ဟူသည်ကား။ တာဝတိံသ ဘဝနေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌။ ပါရိစ္ဆတ္တကရက္ခော၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်သည်။ အာယာမတောစ၊ အလျား အားဖြင့် လည်းကောင်း။ ဝိတ္ထာရတောစ၊ အနံ့အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ယောဇန သတိကော၊ ယူဇနာ တရာရှိ၏။ တဿ၊ ထိုပင်လယ်ကသစ်ပင်၏။ ပုပ္ဖဂံ၊ အပွင့်တို့၏။

အာတာ၊ တို့သည်။ ပညာသယောဇနာနိ၊ ယူဇနာဝါးဆယ်တိုင်တိုင်။ ဂစ္ဆတိ၊ ထွန်းလင်းခြင်းသို့ ရောက်၏။ ဂန္ဓော၊ အနံသည်။ ယောဇနသတံ၊ ယူဇနာ တရာ တိုင်တိုင်နှံ၏။ သောပိ ဂန္ဓော၊ ထိုအနံသည်လည်း။ အနုဝါတမေဝ၊ လေအောက် သို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ လှိုင်၏။ ပဋိဝါတံပန၊ လေညာအရပ်သို့ကား။ ဂန္ဓ၊ အနံ သည်။ အဋ္ဌဂုံလမေတ္တမ္ပိ၊ လက်ရှစ်သစ်မျှလည်း။ ဂန္ဓ၊ လှိုင်ခြင်းငှါ။ န သက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ဝေရူပေါပိ၊ ဤသို့ သဘောရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ပုပ္ဖဂန္ဓော၊ ပန်းအနံသည်။ ပဋိဝါတံ၊ လေညာသို့။ နတေ၊ မရောက်။ စန္ဒနန္တိ၊ စန္ဒနံဟူသည် ကား။ စန္ဒန ဂန္ဓော၊ စန္ဒကူးအနံတည်း။ တဂရံ မလ္လိကာဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣမေတံပိ၊ ဤပန်းတို့၏လည်း။ ဂန္ဓောဝေ၊ အနံကိုသာလျှင်။ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ သာရဂန္ဓာနံ၊ အနှစ်အနံတို့၏ လည်းကောင်း။ အဂ္ဂဿပိ၊ အညွန့် အနံ၏ လည်းကောင်း။ လောဟိတ စန္ဒနဿပိ၊ စန္ဒကူးနီ၏ လည်းကောင်း။ တဂရဿ၊ တောင်ဇလပ်၏ လည်းကောင်း။ မလ္လိကာယပိ၊ ကြက်ရုံး၏ လည်း ကောင်း။ ဂန္ဓော၊ အနံသည်။ အနုဝါတမေဝ၊ လေအောက်သို့သာလျှင်။ ဧတိ၊ လှိုင်၏။ ပဋိဝါတံ၊ လေညာသို့။ နော၊ မလှိုင်။ သတဉ္စ ဂန္ဓောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သပ္ပုရိသာနံ၊ သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓ သာဝကာနံ၊ ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သာဝကတို့၏။ သီလ ဂန္ဓော ပန၊ သီလ အနံသည်ကား။ ပဋိဝါတံ၊ လေညာသို့။ ဧတိ၊ လှိုင်၏။ ကိံကာရဏံ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ သဗ္ဗာဒိသာ၊ တို့သို့။ ပဝါယကိ၊ လှိုင်သနည်း။ ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား။ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ သီလဂန္ဓေန၊ သီလအနံဖြင့်။ သဗ္ဗာပိ ဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်တို့ကိုလည်း။ အဇ္ဈောတ္တရိတွာဝ၊ လွှမ်းမိုးတိစီး၍လျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ လှိုင်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တဿ၊ ထိုသူတော်ကောင်း၏။ ဂန္ဓော၊ သီလအနံ သည်။ ပဋိဝါတံ၊ လေညာသို့။ နတေ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နာတ္ထဗ္ဗော၊ မဆို အပ်။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ပဋိဝါတမေတိဟိ၊ မေတိ-ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ဝဿိကိဟိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇာတိသုမနာ၊ မြတ်လေးပန်းတည်း။ ဧတေသန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂန္ဓဇာတာနံ၊ အနံမျိုးဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေသံ စန္ဒနာဒိနံ၊ ဤစန္ဒကူး စသည်တို့၏။ ဂန္ဓတော၊ အနံထက်။ သီလဝန္တာနံ၊ သီလရှိကုန်သော။ သပ္ပုရိသာနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ သီလဂန္ဓော၊ သီလအနံသည်။ အနတ္တရော အသဒိသော၊ အတုမရှိမြတ်၏။ အပ္ပဋိဘာဝေဝါ၊ တုဘက်ကင်း၏။ ဣတိ၊ ဤကားအနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်စသည်တို့သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။

ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ မဟာဇနဿ၊ လူအများအား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးနှင့် တကွ။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။

နဝမံ၊ သော။ အာနန္ဒတ္ထေရ ပဉ္စာ ဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၄-ပုပ္ဖဝဂ္ဂ၊ ၁၀-မဟာကဿပတ္ထေရ ပိဏ္ဍပါတဒိန္နံ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ... အာနန္ဒတ္ထေရ ပဉ္စာ ဝိဿဇ္ဇနာ၌ ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ၌ ရှင်မဟာကဿပတ္ထေရ ပိဏ္ဍပါတဒိန္နံဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ အပ္ပမတ္တော-စသောပါဌ်ကို မိန့်အပ်၏။

■ အပ္ပမတ္တော အယံဂန္ဓောတိ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ အပ္ပမတ္တော အယံဂန္ဓော စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်။ မဟာကဿပတ္ထေရဿ၊ ရှင်မဟာ ကဿပ မထေရ်၏။ ပိဏ္ဍပါတ ဒိန္နံ၊ ဆွမ်းလှူခြင်းကို။ အာရက္ခ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဧကသ္မိံဒိဝသေ၊ တခုသောနေ၌။ ထေရော၊ ရှင်မဟာ ကဿပ မထေရ်သည်။ သတ္တာဟစ္စယေန၊ ခုနစ်ရက်လွန်သဖြင့်။ နိရောဓာ၊ နိရောဓသမာပတ်မှ။ ဝုဠာယ၊ ထ၍။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ သပဒါနံ၊ အိမ်စဉ်အတိုင်း။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရိဿာမိကိ၊ သွားအံ့ဟူ၍။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ တသ္မိံပနသမယေ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္တဿ ဒေဝရညော၊ သိကြားနတ်မင်း ၏။ ပရိစာရိကာ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်ကုန်သော။ ကကုဋ္ဌပါဒိနိယော၊ ခိုခြေနှင့် တူသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ပဉ္စသတာ အတ္ထရာယော၊ ငါးရာသော နတ်သွီး တို့သည်။ ထေရဿ၊ ရှင်မဟာကဿပ မထေရ်အား။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒဿာမာတိ၊ လှူကုန်အံ့ဟူ၍။ ဥဿာဟ ဇာတာ၊ အားထုတ်ခြင်း ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ပဉ္စပိဏ္ဍပါတသတာနိ၊ ငါးရာသော ဆွမ်းတို့ကို။ သဇ္ဇေတွာ၊ စီရင်၍။ အာဒါယ၊ ယူခဲ့၍။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ဌတွာ၊ နေ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင် ဘုရား။ ဣမံပိဏ္ဍပါတံ၊ ဤဆွမ်းကို။ ဂဏှထ၊ ခံတော်မူပါ ကုန်လော့။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ သင်္ဂဟံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ ကရောတ၊ ပြုပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒိံသု၊ ဆိုကုန်၏။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒုဂ္ဂတာနံ၊ ဆင်းရဲသူတို့အား။ သင်္ဂဟံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့အမိန့်ရှိလတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့

အား။ မာနာသေထ၊ ဖျက်ဆီးတော် မမူပါကုန်လင့်။ နော၊ အကျွန်ုပ် တို့အား။ သင်ဟံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက် ကုန်၏။ ထေရော၊ ရှင်မဟာကဿပသည်။ ဥတု၊ အကြောင်းကို သိ၍။ ပုန၊ တစ်ကြိမ်။ ပဋိက္ခိပိတု၊ ပယ်၍။ အပဂန္တု၊ ဖဲခြင်းငှါ။ အနိစ္စမာနာ၊ အလိုမရှိ ကုန်ဘဲ။ ယာစန္တိယော၊ တောင်းပန်သောနတ်သွီးတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။ နဇာနာထ၊ မသိကုန်။ အပဂန္တုထ၊ ဖဲလေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အစ္စရံ၊ လက်ဖျစ်ကို။ ပဟရိ၊ တီး၏။ တာ၊ ထို နတ်သွီးတို့သည်။ ထေရဿ၊ ရှင်မဟာကဿပ၏။ အစ္စရသဒ္ဓံ၊ လက်ဖျစ်သံကို။ သုတု၊ ကြား၍။ သန္တိန္တိတု၊ တုန်လှုပ်၍။ (သဒ္ဓန္တိတုလည်းရှိ၏။ သဒ္ဓါဖျက်၍၊ ပေး။) သမ္ပုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မှ။ ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ။ အသဏ္ဌောန္တိယော၊ မတတ်နိုင်ကုန် သည်ဖြစ်၍။ ပလ္လာယိတု၊ ပြေး၍။ ဒေဝလောကမေဝ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည် သို့သာလျှင်။ ဂန္ထာ၊ ၍။ သတ္တေန၊ သိကြားမင်းသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂတာတ္တာတိ၊ သွားကုန်သနည်းဟု။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးသည်ရှိသော်။ ဒေဝ၊ ရှင်သိကြားမင်း။ သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌိတဿ၊ ထသော။ ထေရဿ၊ အရှင်မဟာကဿပ အား။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒဿာမာတိ၊ လှူကုန်အံ့ဟူ၍။ ဂတာ၊ သွားကုန်သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဝေ၊ သင်တို့အား။ ဗိန္နာပန၊ လှူရကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဂဏှိတုံ၊ ခံယူခြင်းငှါ။ နဇုန္တိတိ၊ အလိုမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ ကိံ၊ ကထေသိ၊ အဘယ်သို့ အမိန့်ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးသည်ရှိသော်။ ဒေဝ၊ သိကြားမင်း။ ဒုဂ္ဂတာနံ၊ သူဆင်းရဲတို့အား။ သင်ဟံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ အာဟ၊ ဤသို့ အမိန့်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်သည် ရှိသော်။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ကေနာကာရေန၊ အဘယ်အခြင်းအရာဖြင့်။ ဂတာ၊ သွားကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဒေဝ၊ သိကြားမင်း။ ဣမိနာဝ၊ ဤကိုယ် အဖြစ်ဖြင့်လျှင် သွားပါ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်သည် ရှိသော်။ သတ္တော၊ သိကြားမင်းသည်။ တုမှာဒိသိယော၊ သင်တို့နှင့်တူသော မိန်းမတို့သည်။ ထေရဿ၊ ရှင်မဟာကဿပ အား။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ ကိံ၊ ဒဿန္တိ၊ အဘယ်မှာလှူရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလျက်။ သယံ၊ ကိုယ်ဘိုင်။ ဒါတုကာမော၊ လှူလိုသည်။ ဟုတု၊ ဖြစ်၍။ ဇရာဇိဏ္ဍော၊ အိုမင်းလေပြီးသော၊ မဟလ္လတော၊ အသက် ကြီးလှ စွာသော။ ခဏ္ဍဒန္တော၊ သွားကျိုးပြီးသော။ ပလိတ ကေသော၊ ဆံဖြူပြီးသော။ ဩတဝ္ဋ- သရီရော၊ ပျက်စီးသော ကိုယ်ရှိသော။ မဟလ္လက တန္တဝါယော၊ ရက်ကန်းသည် အိုကြီးသည်။ ဟုတု၊ ၍။ သုဇံ၊ သုဇာတာအမည်ရှိသော။ ဒေဝဓိတရံပိ၊ နတ်သွီး ကိုလည်း။ တထာရူပမေဝ၊ ထိုသို့သော သဘောဖြင့် သာလျှင်။ မဟလ္လိကံ၊

အမယ်အိုကြီးကို။ ကတွာ၊ တန်ဆင်းခြင်းကို ပြု၍။ သော၊ ဤသိကြားမင်းသည်။
 ကံ ပေသကာရီထိ၊ တကြောင်းသော ရက်ကန်းသည် ခရီးကို။ ဓာပေတွာ၊
 တန်ဆင်း၍။ တန္တံ၊ ရက်ကန်းကို။ ပသာရေန္တော၊ ရှည်လျက်။ အတ္ထိ၊ နေ၏။

ထေရောပိ၊ ရှင်မဟာကဿပ မထေရ်သည်လည်း။ ဒုဂ္ဂတာနံ၊ သူဆင်းရဲ
 တို့အား။ သင်္ဂဟံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း
 လျက်။ နဂရာဘိမုခေါ၊ မြို့သို့ ရွေးရ။ ဝစ္ဆန္တော၊ ကြွသွားတော်မူသည် ရှိသော်။
 ဗဟိနဂရေဝေ၊ မြို့ပ၌သာလျှင်။ တံဝီထိ၊ ထိုတကြောင်းသော ခရီးကို။ ဒိသွာ၊
 မြင်၍။ ဩယောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ဇေဇနေ၊ အဘိုးအို၊ အမယ်အို
 နှစ်ယောက်တို့ကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူ၏။ တသ္မိံခဏေ၊ ထို မြင်သော ခဏ၌။
 သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ တန္တံ၊ ရက်ကန်းကို။ ပသာရေတိ၊ ရှည်၏။ သုဇံ၊
 သုဇာတာသည်။ တသရံ၊ ရက်ဖောက်ကို။ (ထညှင်းလုံး၊ လည်းဟူ) ဝဇ္ဇေတိ၊ ရောက်
 ၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဖိန္တလိ၊ ကြို၏။ မဟလ္လက ကာလေ၊ အရွယ်ကြီး
 ရင့်ခြင်းထို့ရောက်ကုန်သော။ ဣမေပိ၊ ဤသူတို့သည်လည်း။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကရောန္တိ
 ယေဝ၊ ပြုကြကုန်သေးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣမသ္မိံ နဂရေ၊ ဤမြို့၌။ ဣမေဟိ၊ ဤ
 သူတို့အောက်။ ဒုဂ္ဂတာရာ၊ အလွန်ဆင်းရဲသော သူတို့သည်။ နတ္ထိ မညေ၊
 မရှိယောင်တတား။ ဣမေဟိ၊ ဤသူတို့သည်။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သော။ ဥဠုကံ မတ္တံပိ၊
 တယောက်ချီမျှ ကိုလည်းကောင်း။ သာကမတ္တံပိ၊ ဟင်းရှက်ပြတ် မျှကိုလည်း
 ကောင်း။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ နေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ သင်္ဂဟံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းကို။
 ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်းလျက်။ သော၊ ထိုရှင်မဟာကဿပသည်။
 ဟေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဂေဟာဘိမုခေါ၊ အိမ်သို့ရွေးရ။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သက္ကော၊
 သိကြားမင်းသည်။ အာဝစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာသော။ တံ၊ ထိုရှင်မဟာ ကဿပကို။
 ဒိသွာ၊ ၍။ သုဇံ၊ သုဇာတာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘဒ္ဒေ၊ နှစ်မ။ မဟံ၊ ဝါ၏။ အယျော၊
 အရှင်သည်။ ဣတော၊ ထိုအရပ်သို့။ အာဝစ္ဆတိ၊ ကြွလာ၏။ တံ၊ သင်နှမသည်။
 အပဿန္တိဝိယ၊ မမြင်သကဲ့သို့။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နိသီဒ၊
 နေလော့။ ခဏေန၊ ခဏဖြင့်။ ထေရံ၊ ရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကို။ ဝဇ္ဇေတွာ၊
 လှည့်စား၍။ ပိဏ္ဍုဂါတံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒဿာမ၊ လှူကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။
 တေရော၊ ရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်။ အာဝန္တော၊ လာ၍။ ဂေဟ ခွါရေ၊
 အိမ်တံခါး၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ တေပိ၊ ထိုသူအို သွီးခင်ပွန်း တို့သည်လည်း။
 အပဿန္တာဝိယ၊ မမြင်ကုန်သကဲ့သို့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကမ္မမေဝ၊ အမှုကိုသာ
 လျှင်။ ကရောန္တော၊ ပြုကုန်လျက်။ ထောကံ၊ အနည်းငယ် မျှသော ကာလကို။
 အာဝမိံသု၊ ဝံလင့်ကုန်၏။

အဘ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္တော၊ သိကြားမင်းသည်။ ဂေဟဒ္ဒါရေ၊ အိမ်တံခါး၌
 ကော၊ ထေရော၊ မထေရ်တပါးသည်။ ဌိတောဝိယ၊ ရပ်သကဲ့သို့ထင်၏။ တာဝ၊
 ရှေးဦးစွာ။ ဥပဓာရေဟိ၊ စူးစမ်းလေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာမိ၊
 အရှင်။ ဝန္တော၊ သွား၍။ ဥပဓာရေထ၊ စူးစမ်းကုန်လေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့အဖော်အို
 သုဇာတာဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထိုအတိုးအို သိကြားသည်။ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ။
 နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ တေရံ၊ မထေရ်ကို။ ပဉ္စ ပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသောတည်ခြင်း
 ဖြင့်။ ဝန္တိတွာ၊ ၍။ ဥဘောဟိ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်။ ဇဏ္ဍုကာနိ၊
 ပုဆစ်တို့ကို။ ဩလမ္ဘိတွာ၊ နှိပ်၍။ နိတ္ထုနန္တော၊ ငြိးတွားလျက်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထလျက်။
 အယျော၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ကတရော၊ အဘယ်မည်သော။ ထေရောနုခေါ၊
 မထေရ်ပေနည်း။ ဣတိ၊ ဤတို့ မသိလေဟန် ဆိုလျက်။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။
 ဩသတ္တိတွာ၊ နောက်သို့ဆုတ်၍။ မေ၊ ၏။ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့သည်။ ဝုမာယန္တိ၊ သိခဲ့
 ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ နလာဇေ၊ နဖူးပြင်၌။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ ဌပေတွာ၊
 တင်၍။ ဥဋ္ဌံ၊ အသက်သို့။ ဩလောကေတွာ၊ မော်ကြည့်လျက်။ အဟောဒုက္ခံ၊
 ဩဝါ ဆင်းရဲလှ၏တကား။ နော၊ ငါတို့၏။ အယျော၊ အရှင်ဖြစ်သော။ မဟာ-
 ကဿပတ္ထေရော၊ မဟာကဿပမထေရ်သည်။ စိရဿံ၊ ကြာမြင့်စွာကာလမှ။ မေ၊
 ငါ၏။ ကုဒ္ဒိဒ္ဒါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ အာဂတော၊ ကြွလာပေ၏။ ဂေဟေ၊ ငါတို့အိမ်၌။
 ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော လှူဘွယ်သည်။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိပါ၏လော။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊
 မေး၏။ သုဇာ၊ သုဇာတာသည်။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ အာကုလံဝိယ၊ လှူဘွယ်
 ဝတ္ထု မရှိဟန်ကဲ့သို့။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သာမိ၊ အရှင်။ အတ္ထိ၊ ရှိပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ပဋိဝစနံ၊ စကားတို့ကို။ အဒါယိ၊ ပေး၏။ သတ္တော၊ သိကြားမင်းသည်။
 သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ လူခံဝါ၊ ခေါင်းပါး၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ပဏိတံဝါ၊
 မွန်မြတ်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း အစိန္တေတွာ၊ မကြံ မအောက်မေ့မှူ၍။ နော၊
 အကျွန်ုပ်တို့အား။ သင်္ဂဟံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ ကရေထ၊ ပြုပါကုန်လေ့။ ဣတိ၊
 သို့။ ပတ္ထံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဏှိ၊ လူ၏။ ထေရော၊ ရှင်မဟာကဿပ မထေရ်သည်။
 ဧတေဟိ၊ ဤသူတို့သည်။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သော။ သာကံဝါ၊ ဟင်းရွက်ပြုတ်သည်
 မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ကုဏ္ဍကမုပ္ပိဝါ၊ ဆန်ကွဲခွံဆုပ်သည်မူလည်း။ ဟောတု၊
 ဖြစ်စေ။ နေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ သင်္ဂဟံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့
 ဟူ၍။ ပတ္ထံ၊ သပိတ်ကို။ အဒါယိ၊ ပေး၏။ သော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်။ အန္တော-
 သရံ၊ အိမ်တွင်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဃာတဩဒနံ၊ ထောပတ်ဆွမ်းကို။ ဃာ-
 တော၊ အိုးမှ။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ခူး၍။ ပတ္ထံ၊ သပိတ်ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ထေရဿ၊
 မထေရ်၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဌပေယိ၊ ထား၏။ အနေကသူပဗျဉ္ဇနော၊ များစွာ
 သော ဟင်းစားမဲ့နှင့် ပြည့်စုံသော။ သောပိဏ္ဍပါတော၊ လို ဆွမ်းသည်။

၂၂၂ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ နိဿယ-ဒုတိယတွဲ

အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သကလံ၊ အလုံးစုံသော။ ရာဇဂဟ နဂရံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို။ ဂန္ဓေန၊ မွေးကြိုင်သော အနံ့ဖြင့်။ အဇ္ဈောတ္တရိ၊ လွှမ်းမိုး၏။

တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ထေရော၊ ရှင်မဟာကဿပ မထေရ်သည်။ ဖိန္ဒေသိ၊ ကြံ၏။ အယံ ပုရိသော။ ဤယောက်ျားသည်။ အပ္ပေသက္ခော၊ ဘုန်းကံ နည်း၏။ ပိဏ္ဏ-
ပါတော၊ ဆွမ်းမှုကား။ မဟေသက္ခော၊ ကြီးမြတ်သော အာနုဘော်ရှိ၏။ သက္ကဿ၊
သိကြားမင်း၏။ တောဇန သဒိသော၊ စားတော် တောဇဉ်နှင့် တူ၏။ ဧသော၊
ဤသူကား။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်သူ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အထ၊
ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအတိုးအို သူဆင်းရဲကို။ သက္ခောတိ၊ သိကြားတည်းဟု။ ဥတွာ၊
သိ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ တယာ၊ သင်သိကြားမင်းသည်။ ထာရိယံ၊ ဝန်လေးစသော။
ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကတံ၊ ပြုတိ၏။ ဒုဂ္ဂတာနံ၊ သူဆင်းရဲထို့၏။ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်
ချမ်းသာကို။ ဝိလုပ္ပန္တေန၊ လုယက်ဖျက်ဆီးသဖြင့်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မယံ၊ ဝါအား။
ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ကောစိဒေဝ၊ တစုံတယောက်သာလျှင် ဖြစ်သော။
ဒုဂ္ဂတော၊ သူဆင်းရဲသည်။ သေနာပတိဌာနံဝါ၊ စစ်သူကြီး အရာကို၎င်း။
သေဌိဌာနံဝါ၊ သူဌေးအရာကို၎င်း။ သတေယျ၊ ရလေရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်အောက်။ ဒုဂ္ဂတ တရော၊ လွန်စွာ ဆင်းရဲ
သော သူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တံ၊ သင်သိကြားမင်းသည်။
ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဒုဂ္ဂတော၊ ဆင်းရဲလေတိသနည်း။
ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ ရဇ္ဇသိရိံ၊ နတ်မင်း စည်းစိမ်ကို။ အနုဘဝန္တော၊
ခံစားရ၏ မဟုတ်လော။ တနည်းကား- အနုဘဝန္တော၊ ခံစားလျက်။ ကိံ-
ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဒုဂ္ဂတော၊ ဆင်းရဲလေတိသနည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧတံ၊ ဤစကားသည်။ ဧဝံနာမ၊ ဤသို့
မိန့်တော်မူတိုင်း မှန်၏။ ပန၊ ထိုသို့ မှန်သော်လည်း။ မယာ၊ တပည့်တော်သည်။
ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားသည်။ အနုပ္ပန္တေ၊ မဖြစ်မီ။ ကလျာဏကမ္မံ၊ ကေခင်းမှုကံကို။ ကတံ၊
ပြုရ၏။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ နဝမခေတ်သည်။ ဝတ္တမာနေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။
ကလျာဏကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံကို။ ကတွာ၊ ပြုခြင်းကြောင့်။ စူဠရထ ဒေဝပုတ္တော၊
စူဠရထ နတ်သားသည်၎င်း။ မဟာရထ ဒေဝပုတ္တော၊ မဟာရထ နတ်သားသည်
၎င်း။ အနေကဝဏ္ဏ ဒေဝပုတ္တော၊ အနေကဝဏ္ဏ နတ်သားသည်၎င်း။ ဣတိ ဣမေ-
တယော၊ ဤသုံးယောက်ကုန်သော နတ်သားတို့သည်။ သမာန ဒေဝပုတ္တော၊
အဆင်းသဏ္ဌာန် တူမျှသော နတ်သား ဖြစ်ကုန်လျက်။ မမ၊ ။ အာသန္နဌာနေ၊
နေရာ၏အနီး၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်လာကုန်၏။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သက်။ တေဇဝန္တတရာ၊
လွန်စွာ အထူးအားဖြင့် တန်းခိုးအာနုဘော် ကြီးကုန်၏။ တိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။
အတံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တေသု ဒေဝပုတ္တေသု၊ ထို နတ်တို့သည်။ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်

သတင်ကို။ ကိဉ္ဇိဿာမာတိ၊ ကစားအံ့ဟူ၍။ ပရိစာရိကာယော၊ အလုပ်အကျွေး
 နတ်သွီးထိုက်။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ အန္တရိယံ၊ ခရီးမသို့။ ဩတိဏ္ဏေသု၊
 သက်ကုန်သည်ရှိသော်။ ပလာယိတွာ၊ ပြေး၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပရိသာမိ၊ ဝင်ရ၏။
 ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တေသံ၊ ထိုနတ်သားတို့၏။ သရီရတော၊ ကိုယ်မှ။ တေဇော၊
 အရောင်တန်းခိုးသည်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ ဩတ္ထရတိ၊ လွှမ်းမိုးဘိစီး
 ၏။ မမ သရီရတော၊ အကျွန်ုပ် ကိုယ်မှ။ တေဇော၊ ထွက်သော အရောင်တန်းခိုး
 သည်။ တေသံ၊ ထိုနတ်တို့၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ နဩတ္ထရတိ၊ မလွှမ်းမိုး။ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်အောက်။ ကော၊ အသယ်သူသည်။ ဒုဂ္ဂတ တရော၊
 လွန်စွာအထူးအားဖြင့် ဆင်းရဲအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဧဝံသန္တေပိ၊ ဤ
 သို့ ဆင်းရဲသည်ပင် ဖြစ်ငြားသော်လည်း။ ဣတော၊ ဤနေမှ။ ဝဠာယ၊ စ၍။ မယံ၊ ငါ
 အား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ လှည့်စား၍။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ မာအဒါယိ၊ မလှူပါလင့်။
 ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ လှည့်စား၍။ တုမှာတံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ဒါနေ၊
 အလှူကို။ ဒိန္နံ၊ ပေးသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား။
 ကုသလံ၊ ကုသိုလ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါအံ့လော။ နအတ္ထိ၊ မရှိခဲ့အံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့
 လျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ဒါယကာသိကြားမင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ကုသလကမ္မ-
 ကရဏံ နာမ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုခြင်းမည်သည်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဘာရော၊
 ဝန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့
 သော စကားကို။ ဝတွာ၊ လျှောက်၍။ ယေရံ၊ ရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကို။ ဝဋ္ဋိတွာ၊
 ၍။ သုဇံ၊ သုဇိတာကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ ယေရံ၊ မထေရ်ကို။ ပဒက္ခိဏံ ကတွာ၊
 လက်ယာရစ် သည်သည်ကိုပြု၍။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အန္တ၊ ဝန္တော၊
 ဖျံတက်၍။ ဒါနံ၊ သည်။ အဟော၊ အံ့တွယ်ရှိ၏။ ပရမဒါနံ၊ မြတ်သောအလှူသည်။
 ကဿပေ၊ အရှင်မဟာကဿပဉ္စ။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဒါနံ၊
 ဝမ်းမြောက်သော စကားကို။ ဥဒါနေသိ၊ မြွက်ဆို၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဧကံ
 သမယံ။ လ။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတန္တိ၊ ဧကံသမယံ။ လ။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတံဟူသော စကားကို။ ဝုတ္တံ၊
 ဟောအပ်ပြီ။

ဧကံသမယံ၊ တပါးသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဇဂဟေ၊
 ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ကလန္တက နိဝါပေ၊ ရှဉ့်နက်တို့ကို အစာပေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠု-
 ဝနေ၊ ဝေဠု ဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊
 ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ၊ ရှင်မဟာကဿပသည်။ ပိပ္ပလိဂုဟာယံ၊
 ညောင်ကြတ်ပင်အနီး လိုက်ဂူ၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်
 ပတ်လုံး။ ဧကပလ္လင်္ဂေန၊ တထက်ဝယ်တည်းဖြင့်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိအောင်။

သမာဓိ၊ စွာန်သမာဓိကို။ သမာပဋိတွာ၊ ဝင်စား၍။ နိဿိန္ဒောနေ၏။ အထခေါ၊
ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ၊ ရှင်မဟာကဿပသည်။ တဿ-
သတ္တဟဿ၊ ထိုခုနစ်ရက်၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ တမှာ သမာဓိမှာ၊ ထို
သမာဓိမှ။ ဝုဋ္ဌာသိ၊ တ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ တမှာ သမာဓိမှာ၊ ထိုနိရောဓ
သမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌိတဿ၊ ထစဉ်။ အာယသ္မတော မဟာကဿပဿ၊ ရှင်မဟာ
ကဿပအား။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။
ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရေယျံ၊ ဝင်ရမှုကား။
ယံနန၊ ကောင်းလေစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်၏။

တေန ခေါပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ပဉ္စမတ္တာနိ ဒေဝန္တရသတာနိ၊ ငါးရာ
အတိုင်းအရှည်ရှိသောနတ်သွီးတို့သည်။ အာယသ္မတော မဟာကဿပဿ၊ အရှင်
မဟာကဿပအား။ ပိဏ္ဍပါတ ပဋိလာဘာယ၊ ဆွမ်းကိုရစေခြင်းငှါ။ ဥဿုတ္တံ၊
လုံ့လပြုခြင်းသို့။ အာပန္နာနိ၊ ရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထခေါ၊
၌။ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ၊ ရှင်မဟာကဿပသည်။ တာနိ ပဉ္စမတ္တာနိ-
ဒေဝန္တရသတာနိ၊ ထိုငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိသော နတ်သွီးတို့ကို။ ပဋိက္ခိပိတွာ၊
ပယ်၍။ ဝုဋ္ဌဏ္ဍသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတွာ၊ သင်္ကန်းကို ဖြန့်ဝတ်၍။ ပတ္တ-
စိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊
ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ဝါပိသိ၊ ဝင်၏။ တေန ခေါပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ဒေဝါန-
မိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ အာယသ္မတော-
မဟာကဿပဿ၊ ရှင်မဟာကဿပအား။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒါတုကာမော၊
လှူလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်။ ပေသကာရဝဏ္ဏံ၊
ရက်ကန်းသည် အသွင်ကို။ အဘိနိဗ္ဗိနိတွာ၊ ဘန်ဆင်း၍။ တန္တံ၊ ရက်ကန်းကို။
ဝိနာတိ၊ ရက်၏။ “ရှည်၏၊ လည်းဟူ။” အသုရကညာ၊ အသုရာ၏သွီးဖြစ်သော။
သုဇာ၊ သုဇိတံသည်။ တသရံ၊ ရတ်ဖေါက်ကို။ “တညင်းလုံး၊ လည်းဟူ။”
ပူရေတိ၊ ပြည့်စုံစေ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ၊
ရှင်မဟာကဿပသည်။ ရာဇဝဟေ၌၊ သပဒါနံ၊ တိုင်း။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ စရမာနော၊
သော်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ သတ္တဿ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ လိကြား နတ်မင်း၏။
နိဝေသနံ၊ အိမ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအိမ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏။
ဥပသင်္ကမန္တံ၊ ကပ်ပြီးသော။ အာယသ္မန္တံ မဟာကဿပံ၊ ရှင်မဟာ ကဿပ
မထေရ်ကို။ သက္ကာဒေဝါနမိန္ဒော၊ သိကြားနတ်မင်းသည်။ နုရတောဝံ၊ အဝေးမှ
သာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ သာသည်ကို။ အဋ္ဌသခေါ၊ မြင်သည် သာလျှင်တည်း။
ဒိသ္မာ၊ မြင်ပြီး၍။ ဃရာ၊ မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ၍။ ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍။ ဟတ္ထတော၊
လက်မှ။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဝဟေတွာ၊ ၍။ ဃရံ၊ အိမ်သို့။ ပပိသိတွာ၊ ဝင်စေ၍။

၄-ပုပ္ဖဝဂ္ဂ၊ ၁၀-မဟာကဿပတ္ထေရ ပိဏ္ဍပါတဒိန္န ဝတ္ထု ၂၂၅

စာသုတော၊ အိုးမှ။ ဩဒနံ၊ ဆွမ်းကို။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ရူး၍ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ အာယသ္မတော၊ မဟာကဿပဿ၊ ရှင်မဟာကဿပအား။ အဒါယိ၊ လှူ၏။ သော၊ ပိဏ္ဍပါတော၊ ထိုဆွမ်းသည်။ အနေကသူပေါ၊ များစွာသော ဟင်းရှိသည်။ အနေကဗျဉ္ဇနော၊ များစွာသော စားမဲ ဟင်းလျှာရှိသည်။ အနေကရသ ဗျဉ္ဇနော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မတော-မဟာကဿပဿ၊ ၏။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အယံသတ္တော၊ ဤသတ္တဝါသည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်သူနည်း။ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အယံ ဣဒ္ဓါနုတာဝေါ၊ ဤတန်းခိုးအာနုသော်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မတော၊ မဟာကဿပဿ၊ ရှင်မဟာကဿပ၏။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အယောသိ၊ ဖြစ်ပြန်၏။ အယံ၊ ဤသူသည်။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့၏ အရှင်ဖြစ်သော။ သတ္တောနုခေါ၊ သိကြားမင်းမှန်၏။ ဣတိ ဝိဒိတွာ၊ ဤသို့ ဆတ်ဆတ်သိ၍။ သတ္တံ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ သိကြားမင်းကို။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကောသိယ၊ သိကြားမင်း။ ကယံနုခေါ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ တံ၊ သင်သည်။ ဣဒံ အကာရိယံ၊ ဤမပြုအပ်သောအမှုကို။ အကာသိ၊ ပြုသိသနည်း။ ပုနပိ၊ တစ်ထပ်လည်း။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အမှုကို။ မာအကာသိ၊ မပြုလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ဘန္တေ ကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ။ အမှာကံပိ၊ အကျွန်ုပ်တို့အားလည်း။ ပုညေန၊ ကောင်းမှုဖြင့်။ အတ္တော၊ အလိုရှိပါ၏။ အမှာကံပိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း။ ပုညေန၊ ကောင်းမှုဖြင့်။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္တော ဒေဝါန မိန္ဒော၊ သိကြား နတ်မင်းသည်။ အာယသ္မန္တံ၊ မဟာကဿပံ၊ အသက်ရှည်သော မဟာကဿပကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ပဒေက္ခိဏံ ကတွာ၊ လင်္ကျာရစ် လည်သည်ကိုပြု၍။ ဧဝဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဘုပ္ပန္နော၊ ပျံတက်၍။ အာကာသေ၊ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံးကြိမ်။ ဥဒါနံ၊ နှစ်သက်သော စကားကို။ ဥဒါနေသိ၊ မြှောက်ဆို၏။ ဒါနံ၊ သည်။ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိ၏။ ပရမဒါနံ၊ မြတ်သောအလှူသည်။ ကဿပေ၊ ၌။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်၏။ ဒါနံ၊ သည်။ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိ၏။ ပရမဒါနံ၊ မြတ်သောအလှူသည်။ ကဿပေ၊ ၌။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်၏။ ဒါနံ၊ သည်။ အဟော၊ ၏။ ပရမဒါနံ၊ သည်။ ကဿပေ၊ ၌။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဆို၏။ (၎င်းဣတိသဒ္ဓါကား ဂမုမာန်တည်း။)

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ တဂဝါ၊ မြတ်စွာသုရား သခင်သည်။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတော်၌။ ဌိတောဧဝ၊ နေတော်မူလျက်လျှင်။ တဿ၊ ထိုသိကြားမင်း၏။

တံသဒ္ဓံ၊ ထိုအသံကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဥဒါနံ၊ ဝမ်းမြောက်သောစကားကို။ ဥဒါနေတွာ၊ သုံးကြိမ်စေ့အောင် ဝမ်းမြောက်သောအားဖြင့်ဆို၍။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင် ခရီးဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားသော။ သတ္တ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ သိကြားမင်းကို။ ပဿထ၊ ရူပဂီကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ တုရား။ တေ၊ ထိုဥဒါန်းကျူးရင့်ခြင်းတို့ကို။ ကိပန၊ အသယ်အကြောင်းကြောင့်ကား။ ကတံ၊ ပြုလေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ တေန၊ ထိုသိကြားမင်းသည်။ မယံ၊ ပုတ္တဿ၊ ငါးသားဖြစ်သော။ ကဿပဿ၊ ကဿပကို။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ လှည့်စား၍။ ပိဏ္ဍပါတေ၊ ဆွမ်းကို။ ဒိန္နော၊ လှူအပ်၏။ တံ၊ တို့ဆွမ်းကို။ ဒတွာ၊ လှူပြီး၍။ တုဋ္ဌမာနသော၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥဒါနံ၊ ဝမ်းမြောက်သောစကားကို။ ဥဒါနေန္တော၊ ဆိုလျက်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား။ ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ တေန၊ ထိုသိကြားမင်းသည်။ ဒါတံ၊ လှူခြင်းငှါ။ ကတံ၊ အသယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဝဇ္ဇတိတိ၊ သင့်၏ဟူ၍။ ဉာတံ၊ သိအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ ပုတ္တေန၊ ငါးသား ကဿပနှင့်။ သဒိသံ၊ တူသော။ ပိဏ္ဍပါတိကံ၊ နာမ၊ ပိဏ္ဍပါတိ ဆောက်တည်သော ရဟန်းမည်သည်ကို။ ဒေဝါပိ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ မနုဿာပိ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း။ ဝိဟယန္တိ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဝေဇ္ဇပန၊ ဤသို့သော စကားကိုလျှင်။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ သယံပိ၊ ကိုယ်တော်သည်လည်း။ ဥဒါနံ၊ နှစ်သက်သောစကားကို။ ဥဒါနေတိ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ သုတ္တေပန၊ ပါဠိတော်၌ကား။ ဧတ္တကမေဝ၊ ဤမျှသာလျှင်။ အာဂတံ၊ လာ၏။

ထဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိသုဒ္ဓါယ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော။ အတိတ္တန္တ မာနုသိကာယ၊ လူတို့၏ နားအကြားကို လွန်နိုင်သော။ ဒိဗ္ဗာယ-သောတဓာတုယာ၊ ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ်ဖြင့်။ ဝေဟာသံ၊ တောင်းကင်သို့။ အတ္ထုဂန္တော၊ ဖွဲ့တက်၍။ အာကာသေ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဒါနံ၊ သည်။ အဟော၊ ၏။ ပရမဒါနံ၊ သည်။ ကဿပေ၊ ရှင်မဟာကဿပ၌။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်၏။ ဒါနံ၊ သည်။ အဟော၊ ၏။ ပရမဒါနံ၊ သည်။ ကဿပေ၌။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတံ၊ ၏။ ထ။ ဣတိ၊ သို့။ ဘိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်။ ဥဒါနံ၊ နှစ်သက်သော စကားကို။ ဥဒါနေန္တဿ၊ ဆိုစဉ်။ သတ္တဿ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ သိကြားနတ်မင်း၏။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ အသောသိခေါ၊ ကြားတော်မူသည်သာလျှင်တည်း။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ထဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။

တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအခါ၌။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းစကားကို။ ဥဒါနေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။

☞ တာဒိနော၊ သည်းခံခြင်း ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံထသော။ ဥပသန္တဿ၊ ငြိမ်းပြီးသော ကိလေသာရှိထသော။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သတိမတော၊ သင်္ကေတနှင့် ပြည့်စုံထသော။ အတ္တဘရဿ၊ မိမိကိုယ်ကို မွေးမြူထသော။ အနညပေါသိနော၊ သူတပါးတို့သည် မမွေးမြူအပ်ထသော။ ပိဏ္ဍပါတိကဿ၊ ဆွမ်းခံသွားလေ့ ရှိတသော။ သိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ ဒေဝါပိ၊ နတ်တို့သည်လည်း။ ပိဟယန္တိ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဣမဉ္စ ပန ဥဒါနံ၊ ဤသို့သော ဥဒါန်းစကားကို။ ဥဒါနေတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သတ္တော ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သိကြားနတ်မင်းသည်။ မမပုတ္တဿ၊ ငါ့သား ကဿပ၏။ သီလဂန္ဓေန၊ သီလဟူသော အနံ့ဖြင့်။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ အဒါသိ၊ လှူပြီ။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါယံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၅၆) ယွာယံ တဂရစန္ဒနံ၊ အကြင်တောင်ဇလင် စန္ဒကူးနီအနံ့သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံဂန္ဓော၊ ဤတောင်ဇလင် စသော အနံ့သည်။ အပ္ပမတ္တော၊ အနည်းငယ်သာတည်း။ သီလဝတံ၊ သီလရှိသောသူတို့၏။ ယောစ ဂန္ဓော၊ အကြင်သီလဟူသော အနံ့သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယောစ ဂန္ဓော၊ ထိုသီလဟူသော အနံ့သည်။ ဒေဝေသု၊ တို့၌။ ဥတ္တမော၊ အမြတ်အကြီးဖြစ်၍။ ဝါတိ၊ လှိုင်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အပ္ပမတ္တောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရိတ္တပ္ပမာဏော၊ အနည်းငယ် သာတည်း။ ယောစ သီလဝတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သီလဝန္တာနံ၊ သီလရှိသော သူတို့၏။ ယောစ ပန သီလဂန္ဓော၊ အကြင်သီလ တည်းဟူသော အနံ့သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုသီလတည်းဟူသော အနံ့သည်။ တဂရိယစ၊ တောင်ဇလင်ပန်းကဲ့သို့၎င်း။ လောဟိတ စန္ဒနံရိယစ၊ စန္ဒကူးနီကဲ့သို့၎င်း။ ပရိတ္တကော၊ အနည်းငယ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အတိရိယ၊ အလွန်လျှင်။ ဥဠာရော၊ မြတ်၏။ ဝိပ္ပာရိတော၊ ဖွံ့န့်၏။ တေနော ကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်လျှင်။ ဝါတိ ဒေဝေသု ဥတ္တမောတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဝါတိ ဒေဝေသု-ဥတ္တမောတိ၊ ဟူသည်ကား။ (ထည့်ပါ၌။) ပဝရော သေဋ္ဌော၊ မြတ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဒေဝေသုစ၊ နတ်ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း။ မနုဿေသုစ၊ လူ့ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း။ သဗ္ဗတ္ထမေဝ၊ အလုံးစုံသော အရပ်သို့လျှင်။ ဝါယသိ၊ လှိုင်၏။ ဩတ္တရန္တော၊ လွှမ်းမိုးလျက်။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။

၂၂၀. ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ နိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။
သောတာပတ္တိဖလဒါနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်စသည်တို့သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။
ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ မယာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုး
ရှိသည်။ ဇာတ၊ ဖြစ်၏။

ဒေသံ၊ သော။ မဟာကဿပတ္ထေရ၊ ပိဏ္ဍပါတဒိန္န ဝတ္ထု၊ သည်။
ဇုတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၄-ပုပ္ဖဝဂ္ဂ၊ ၁၁-ဂေါမိကတ္ထေရပရိနိဗ္ဗာန ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ...ကဿပ ပိဏ္ဍပါတဒိန္န ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကိုဖွင့်
ပြီး၍ ဂေါမိကတ္ထေရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ တေသံ
စသောပါဠိကို မိန့်အပ်၏။

တေသံ သမ္ပန္နသီလာနန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ တေသံ သမ္ပန္နသီလာနံ-စသော
ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာတုရားသည်။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို။
ဥပနိဿာဟ၊ အမှီပြု၍။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊
နေတော်မူစဉ်။ ဂေါမိကတ္ထေရဿ၊ ဂေါမိက မထေရ်၏။ ပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်
ပြုခြင်းကို။ အာရက္ခ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစတား
သင့်စွာ။ သောပိ အာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်ဂေါမိက မထေရ်သည်လည်း။ ဣသိဂိလိ-
ပဿ၊ ဣတိဂိလိ တောင်ဟံ၌။ ကာဠသီလာယံ၊ ညိုသော အဆင်းရှိသော
ကျောက်ဖျာ၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့ဘဲ။
အာတာဝိ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္ထော၊
နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာမာယိကံ၊ တည်ကြည်ခြင်းရှိသော။
စေတောဝိမုတ္တိံ၊ လောကီသမာပတ်သို့။ ဖုဘိတွာ၊ ရောက်၍။ အနုသာယိကဿ၊
အတန်တလဲလဲ ကိန်းခြင်းရှိသော။ ကေဿ ရောဂဿ၊ တခုသော ရောဂါ၏။
ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ တတော၊ ထိုသမာပတ်မှ။ ပရိဟာယိ၊ ဆုတ်ယုတ်၏။
သော၊ ထို ဂေါမိကသည်။ ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်၎င်း။ တတိယမ္ပိ၊ တုံးကြိမ်
မြောက်၎င်း။ ဆက္ခတ္တံ၊ ခြောက်ကြိမ်။ ဖျာနံ၊ ဖျာန်ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။
ပရိဟိနေ၊ ၏။ သတ္တမေ ဝါရေ၊ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်သောအခါ၌။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊
ဖျာန်ကိုဖြစ်စေ၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဆက္ခတ္တံ၊ ခြောက်ကြိမ်။
ဖျာနာ၊ ဖျာန်မှ။ ပရိဟိနေ၊ ယုတ်၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ ပရိဟိနဿ၊ ဖျာနဿ၊
ယုတ်သော ဖျာန်ရှိသောဝါ၏။ ဂတိ၊ လားရာသည်။ အနိယတာ၊ မမြဲခဲ့။ ဣဒါနေဝ၊

ယခုပင်လျှင်။ သတ္ထံ၊ လက်နက်ကို။ အာဟရိဿာမိတိ၊ ဆောင်အံ့ ဟူ၍။
ကေသောရောပန သတ္ထကံ၊ ဆံရိတ်သင်စုန်းခားကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဂလနာလိ၊
ရေမျိုကို။ ဆိန္ဒိတံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှါ။ မဇ္ဈကေ၊ ညောင်စောင်း၌။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ မာရော၊
မာရ်နတ်သားသည်။ တဿ၊ ထိုဂေါတမိ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။
အယံ ဘိက္ခု၊ ဤ ရဟန်းသည်။ သတ္ထံ၊ လက်နက်ကို။ အာဟရိတုကာမော၊
ဆောင်ခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ သတ္ထံ၊ လက်နက်ကို။ အာဟရန္တော၊ ဆောင်ကုန်သော
သူတို့သည်။ ခေါပန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဇီဝိတေ၊ အသက်၌။ နိရပေက္ခာ၊ ငဲ့ကွက်
ခြင်း ကင်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဝိပဿနံ၊
ကို။ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ပွားစေ၍။ အရဟတ္တမ္ပိ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့လည်း။ ပါပုဏန္တိ၊
ရောက်ကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ ဤဂေါတမိတို့။ သစေဝါရိဿာမိ၊ အကယ်
၍ မြစ်သည်ဖြစ်အံ့။ မမ ဝစနံ၊ ငါ၏စတားကို။ နကရိဿတိ၊ မလိုက်နာလတ္တံ့။
သတ္ထာရံ၊ ဆရာဘုရားကို။ ဝါရာပေဿာမိတိ၊ မြစ်စေအံ့ဟူ၍။ အညာတက-
ဝေသေန၊ မထင်ရှားသောအသွင်ဖြင့်။ သတ္ထာရံ၊ တုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ ကပ်၍။
ဧဝံအာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

မဟာဝီရ၊ မဟာပုည၊ ကြီးသော လုံ့လ၊ ကြီးသောဘုန်းရှိတော်မူသောဘုရား။
ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်းခိုးဖြင့်၎င်း။ ယသသာ၊ အခြံအရံဖြင့်၎င်း။ ဇလံ ဇလန္တော၊
တွန်းလင်းတော်မူသောဘုရား။ သဗ္ဗဝေရတယာတိတာ၊ အလုံးစုံ တေးအပေါင်း
ကို လွန်တော်မူသောဘုရား။ စက္ခုမ၊ စက္ခု ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသောဘုရား။ တေ၊
အရှင်ဘုရား၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုး၏။

မဟာဝီရ၊ လုံ့လကြီးတော်မူသောဘုရား။ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ သာဝကော၊
တပည့်ဂေါတမိသည်။ မရဏာဘိဘူ၊ သေခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍။ မရဏံ၊
သေခြင်းကို။ အာကင်္ခတိ၊ တောင့်တ၏။ စေတယတိ၊ စေ့ဆော်၏။ ဇုတိန္ဒရ၊
တောက်ပခြင်းရှိသော တန်းခိုးကိုဆောင်တော်မူသောဘုရား။ တံ၊ ထိုဂေါတမိကို။
နိသေမ၊ တားမြစ်တော်မူလော့။

ဇနေသုတာ၊ လူသုံးပါး၌ ထင်ရှား ကျော်စောတော် မူသော။ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရား။ တုယံ၊ အရှင်ဘုရား၏ သာဝကော၊ တပည့်သည်။ သာသနေး၊
သာသနာတော်၌။ ရတော၊ မွေ့လျော်လျက်။ အပ္ပတ္တမာနသော၊ အရဟတ္တဖိုလ်
သို့ မရောက်သော စိတ်ရှိသော။ သေခေါ၊ သေကွသော ဖြစ်လျက်။ ကာလံ၊
စုတေခြင်းကို။ ကထံဟိ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်လျှင်။ ကယိရာ၊ ပြုပါသနည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

တသ္မိံခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ထေရေန၊ မထေရ်သည်။ သတ္တံ၊ လက်နက်ကို။ အာဟရိတံ၊ ဆောင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အယံ၊ ဤသူကား။ မာရောတိ၊ မာရ်နတ်သားတည်းဟု။ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ပါရိမ၊ မာရ်ယုတ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ ဓိရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ကုဗ္ဗန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ နာဝကန္တိ၊ မတောင့်တကုန်။ ဂေါမိကော၊ ဂေါမိကသည်။ သမူလံ၊ အမြစ်နှင့်တကွ။ တဏှံ၊ တဏှာကို။ အဗ္ဗုပ္ပ၊ အကြွင်းမဲ့ နတ်၍။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဝဂါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမ္ပဟုလေဟိ ဘိက္ခုဟိ၊ များစွာကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဗ္ဗိံ၊ တကွ။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ သတ္တံ၊ လက်နက်ကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ နိပ္ပန္နဋ္ဌာနံ၊ အိပ်ရာအရပ်သို့။ အဂမာယိ၊ ကြွတော်မူ၏။ တသ္မိံခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ မာရော ပါရိမာ၊ မာရ်ယုတ်သည်။ ကတ္တနုခေါ၊ အတယ်အရပ်၌။ ဣမဿ၊ ဤဂေါမိက၏။ ပဋိသန္ဓိ ဝိညာဏံ၊ ပဋိသန္ဓေ ဝိညာဉ်သည်။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓူမ ရာသီဝိယစ၊ အခိုးစုကဲ့သို့လည်းကောင်း။ တိမိရ ပုဗ္ဗောဝိယစ၊ အမိုက်စုကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သဗ္ဗဒိသာယု၊ အလုံးစုံအရပ်မျက်နှာတို့၌။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ဝိညာဏံ၊ ပဋိသန္ဓေ ဝိညာဉ်ကို။ သမန္ဓေသတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကတ္တ၊ အတယ်အရပ်၌။ ဂေါမိကဿ ကုလပုတ္တဿ၊ ဂေါမိက အမျိုးကောင်းသား၏။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်ကို။ သမန္ဓေသတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကတ္တ၊ အတယ်အရပ်၌။ ဂေါမိကဿ ကုလပုတ္တဿ၊ ဂေါမိက အမျိုးကောင်းသား၏။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤထိုလျှောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အပတိဋ္ဌိတေန၊ တည်ရာ မရှိသော။ ဝိညာဏေန ဝေ၊ ဝိညာဉ် ဖြင့်သာလျှင်။ ဂေါမိကော ကုလပုတ္တော၊ ဂေါမိက အမျိုးကောင်း သားသည်။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီ။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ မာရောပိ၊ မာရ်နတ်သားသည်လည်း။ တဿ၊ ထိုမထေရ်၏။ ဝိညာဏဋ္ဌာနံ၊ ဝိညာဉ်၏ တည်ရာ အရပ်ကို။ ဖဋ္ဌံ၊ မြင်ခြင်းငှါ။ အသက္ကေန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ကုမာရကဝဏ္ဏံ၊ သတို့သား၏ အသွင်ကို။ ဟုတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ဗေဠုဝ ပဏ္ဍာဝိဏံ၊ ဥသျှစ်သီးမှည့် အဆင်းရှိသော စောင်းကို။ အာဒေါယ၊ ပိုက်၍။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။

တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ယောဂေါမိကော၊ ကို။ ဥဒ္ဓံ၊ အတက်၌လည်းကောင်း။ အဓောပိ၊ အောက်၌ လည်းကောင်း။ တိရိယံ ဒိသာပိ၊ ဖိလာ အရပ်၌လည်းကောင်း။ အနုဒိသာပိ၊ အထောင့်အရပ်၌ လည်းကောင်း။ သွာဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ အန္တေသံ၊ ရှာသည်ရှိသော်။ နာမိဂစ္ဆာမိ၊ မရ။ သောဂေါမိကော၊ ထိုဂေါမိကသည်။ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂတော၊ သွားလေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမာရ်နတ်သားကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ အာဟ၊ မိန့်၏။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဈာနရတော၊ ဈာန်၌ ဓမ္မလျော်ခြင်း ကြောင့်။ ဈာယိ၊ ဈာန်ဝင်စားလေ့ရှိသော။ မိတိသမ္ပန္နော၊ သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံသော။ အဟောရတ္ထံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ အနယုဉ္စ၊ အားထုတ်ခြင်းရှိသော။ ယောမိရော၊ အကြံပညာရှိသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤပညာရှိသည်။ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို။ အနိကာမယံ၊ တောင့်တခြင်းမရှိ။

ဂေါမိကော၊ ဂေါမိကသည်။ မစ္စ၊ နော သေနံ၊ သေမင်း၏ စစ်သည်ကို။ ဆေတွာန၊ ဖြတ်၍။ ပုနဗ္ဗံ၊ တဝသစ်သို့။ အနာဂန္တော၊ မသွားမူ၍။ သမူလံ တဏှံ၊ အမြစ်နှင့်တကွဖြစ်သောတဏှာကို။ အဗ္ဗုပ္ပ၊ နုတ်၍။ ပရိနိဗ္ဗာတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီး။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။

ဧဝံပုတ္တေ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ သောကပရေတဿ၊ စိုးရိမ်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်သော။ တဿ၊ ထိုမာရ်နတ်သား၏။ ကစ္ဆာ၊ လက်ကတီးကြားမှ။ ဝိဏာ၊ စောင်းသည်။ အတဿထ၊ လျှောက်၏။ ပာတော၊ ထို့နောင်မှ။ သောဟက္ခော၊ ထိုမာရ်နတ်သားသည်။ ဒုမ္မနော၊ နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌လျှင်။ အန္တရဓာယထ၊ ကွယ်လျှောက်၏။

သတ္ထာပိ၊ ဘုရားသခင်သည်လည်း။ ပါပိမ၊ မာရ်ယုတ်။ ဂေါမိကဿ ကုလပုတ္တဿ၊ ဂေါမိကအမျိုးကောင်းသား၏။ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေန၊ ဖြစ်ရာအရပ်ဖြင့်။ တေ၊ သင်အား။ ကိ၊ အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တဿ၊ ထိုဂေါမိက၏။ ပရိနိဗ္ဗာတဋ္ဌာနံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ယူရာအရပ်ကို။ တုမ္ဘာဒိသာနံ၊ သင်ကဲ့သို့သော သဘော ရှိသော သူတို့၏။ သတမ္ပိ၊ အရာသည် လည်းကောင်း။ သဟဿမ္ပိ၊ အထောင်သည်လည်းကောင်း။ ဒဠု၊ မြင်ခြင်းငှါ။ န သက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၅၇။ သမ္ပန္နသီလာနံ၊ ပြည့်စုံသော သီလရှိကုန်သော။ အပ္ပမာဒ ပိဟာရိနံ၊ မမေ့မလျော့ နေလေ့ရှိကုန်သော။ သမ္မာဟေတုနာ၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့်။ အညာ၊ ၍။ ဝိမုတ္တာနံ၊ တဒင်္ဂဝိမုတ္တိ စသော ငါးပါးသောဝိမုတ္တိတို့ဖြင့် လွတ်ကုန်

ပြီးသော။ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့၏။ မဂ္ဂံ၊ သွားရာခရီးကို။ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်။ နဝိန္ဒတိ၊ မရ မသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ တေသန္တိ၊ တေသံဟူသည်ကား။ အပတိဋ္ဌိတေန၊ ထည်ရာမရှိသော။ ဝိညာဏေန၊ ဝိညာဉ်ဖြင့်။ ဂေါမိကော ကုလပုတ္တော၊ ဂေါမိက အမျိုးကောင်း သားသည်။ ပရိနိဗ္ဗာတောယထာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ယေ၊ အကြပ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့၏။ သမ္ပန္နသီလာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရိပုဏ္ဏသီလာနံ၊ ပြည့်စုံသော သီလရှိကုန်သော။ အပ္ပမာဒ ဝိဟာရိနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သတိအဝိပွင်္ဂါသ သင်္ခါတေန၊ သတိ၏မကင်းခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့ခြင်းဖြင့်။ ဝိဟရန္တာနံ၊ နေခြင်းရှိကုန်သော။ သမ္ပဒညာဝိမုတ္တာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟေတုနာ ဉာယေန ကာရဏေန၊ သင့်သော အကြောင်းဖြင့်။ ဇာနိတွာ၊ သိ၍။ တဒဂ် ဝိမုတ္တိယာ၊ တဒဂ် ဝိမုတ္တိဖြင့် လည်းကောင်း။ ဝိက္ခမ္ဘန ဝိမုတ္တိယာ၊ ဝိက္ခမ္ဘန ဝိမုတ္တိဖြင့် လည်းကောင်း။ သမုစ္ဆေဒ ဝိမုတ္တိယာ၊ သမုစ္ဆေဒ ဝိမုတ္တိဖြင့် လည်းကောင်း။ ပဋိပဿဒ္ဓိ ဝိမုတ္တိယာ၊ ပဋိပဿဒ္ဓိ ဝိမုတ္တိဖြင့် လည်းကောင်း။ နိဿရဏ ဝိမုတ္တိယာ၊ နိဿရဏ ဝိမုတ္တိဖြင့် လည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမာဟိ ပဉ္စဟိ ဝိမုတ္တိဟိ၊ ဤငါးပါးသော ဝိမုတ္တိတို့ဖြင့်။ ဝိမုတ္တာနံ၊ လွတ်ကုန်သော။ မာရော မဂ္ဂံ နဝိန္ဒတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ ရူပါနံ၊ ဤသို့သတောရှိကုန်သော။ မဟာဝိဇ္ဇာသဝင်္ဂါနံ၊ ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏။ သဗ္ဗဿာမေနေဝ၊ အလုံးစုံသော အစွမ်းဖြင့်လျှင်။ မဂ္ဂန္တောပိ၊ ရှာဦးသော်လည်း။ ဂတမဂ္ဂံ၊ သွားရာခရီးကို။ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်။ နဝိန္ဒတိ နလတတိ၊ မရ၊ နပဿတိ၊ မမြင်။ ဣတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော လူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဒေသနာ၊ သည်။ မဟာဇနဿ၊ လူအများအား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးနှင့်တကွ။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။

ကောဒေသမံ၊ သော။ ဂေါမိကတ္ထေရ ပရိနိဗ္ဗာနဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၄-ပုပ္ဖဝဂ္ဂ၊ ၁၂-ဂရဟဗိန္ဒ ဝတ္ထု

ဧနုသန္ဓေ... ဂေါမိကတ္ထေရဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ဂရဟဗိန္ဒဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကိုဖွင့်ခြင်းငှါ ယထာ-စသောပါဌ်ကို မိန့်အပ်၏။

ယထာ သင်္ကာရဋ္ဌာနသိန္နိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ယထာသင်္ကာရဋ္ဌာနသိန္နိ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ပိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ ဂရဟဒိန္နနာမ၊ ဂရဟဒိန္နအမည်ရှိသော။ နိဝဏ္ဏသာဝကံ၊ တတ္ထတွန်းတပည့်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ သိရိဂုတ္တောစ နာမ၊ သိရိဂုတ္တမည်သောသူ လည်းကောင်း။ ဂရဟဒိန္နောစ၊ ဂရဟဒိန္နလည်းကောင်း။ ဇွေနှစ်ယောက်သောသူတို့သည်။ သဟာယတာ၊ သူငယ်ချင်းတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟေသု၊ ထိုနှစ်ယောက်သော သူတို့တွင်။ သိရိဂုတ္တော ဥပါသကော၊ သိရိဂုတ္တမည်သော ဝါယကသည်။ ဗုဒ္ဓသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်တည်း။ ဂရဟဒိန္နော၊ ဂရဟဒိန္နသည်။ နိဝဏ္ဏသာဝကော၊ တတ္ထတွန်းတပည့်တည်း။ တံ၊ ထိုဂရဟဒိန္နကို။ နိဝဏ္ဏာ၊ တတ္ထတွန်းတို့သည်။ အဘိက္ခဏံ၊ မပြတ်။ ဧဝံဝဒန္တိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ တဝ၊ တင်၏။ သဟာယကံ သိရိဂုတ္တံ၊ သူငယ်ချင်းသိရိဂုတ္တကို။ တံ၊ သင်သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါတမကို။ ကိံ ဥပသင်္ကမသိ၊ အဘယ်ကြောင့် ဆည်းကပ်သနည်း။ တဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ကိံ-လဘိဿသိ၊ အဘယ်ကိုရသနည်း။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့် သွေးဆောင်သည်ရှိသော်။ အမှေ၊ ငါတို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဒေယျမဇ္ဈံ၊ အတ္ထဝတ္ထုကို။ ဒဿတိ၊ လှူလတ္တံ့။ ဧဝံ၊ ဤအခြင်းဖြင့် သွေးဆောင်၍။ ဩဝဒိတံ၊ ဆိုဆုံးမခြင်းငှါ။ ကိံ နဝဇ္ဇတိ၊ အဘယ်ကြောင့် မအပ်လေဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မပြတ်ဆိုကုန်၏။ ဂရဟဒိန္နော၊ ဂရဟဒိန္နသည်။ တေသံ၊ ထိုတတ္ထတွန်းတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ အဘိက္ခဏံ၊ မပြတ်။ ဂန္တော၊ ၍။ ဌိတနိသိန္နဋ္ဌာနာဒိသု၊ ရပ်၍နေရာ ထိုင်၍နေရာ စသည်တို့၌။ သိရိဂုတ္တံ၊ သိရိဂုတ္တကို။ ဧဝံဩဝဒတိ၊ ဤသို့ဆိုဆုံးမ၏။ သမ္ပ၊ သူငယ်ချင်း။ သမဏေန-ဂေါတမေန၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ တေ၊ သင်အား။ ကိံ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသနည်း။ တံ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းကြောင့်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ လဘိဿသိ၊ ရသနည်း။ တေ၊ သင်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မမ၊ ငါ၏။ အယျေ၊ အရှင်တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ တေသံ၊ ထိုနိဝဏ္ဏတို့အား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒါတံ၊ ပေးခြင်းငှါ။ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်လေဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သိရိဂုတ္တော၊ သိရိဂုတ္တသည်။ တဿ၊ ထိုဂရဟဒိန္န၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတွာပိ၊ ကြား၍လည်း။ ဗဟုဒိဝသေ၊ များစွာသော နေရက်တို့ပတ်လုံး။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ ဟုတွာ၊ ၍။ နိဗ္ဗိဇ္ဇိတွာ၊ ပြီးငွေ့၍။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သမ္ပ၊ သူငယ်ချင်း။ တံ၊ သင်သည်။ အဘိက္ခဏံ၊ မပြတ်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဌိတဋ္ဌာနာဒိသု၊

ရပ်ရာအရပ် စသည်တို့၌။ ဧဝံဝဒေသိ၊ ဤသို့သင်ဆို၏။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ရဟန်း
 ဂေါတမသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ကိံ၊ အတယ်ကို။ လဘိဿသိ၊ ရံသနည်း။
 မမ အယျေ၊ ငါ့ရှင်ပင်တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ တေသံ၊ ထိုအရှင်ကောင်း
 တို့အား။ ဒါနံ၊ အညှာကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိကထေသိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တာဝ၊
 ရှေးဦးစွာ။ မေ မယာ၊ ငါသည်။ တံ၊ ကို။ ပုစ္ဆာမိမေအံ၊ တာဝ၊ သင်၏။ အယျာ၊
 အရှင်တို့သည်။ ကိံ ဇာနန္တိ၊ အတယ်ကို သိကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်
 သော်။ သာမိ၊ အရှင်သူကြွယ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာဝဒ၊ မဆိုလင့်။ အဟော၊ အံ့တွယ်
 ရှိလှ၏။ မမ၊ ငါ၏။ အယျာနံ၊ အရှင်တို့၏။ အညာတံနာမ၊ မသိသောမည်သည်။
 နတ္ထိ၊ မရှိ။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်
 ပစ္စုပ္ပန်ကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ကာယဝစိ မနောကမ္မံ၊ ကာယထံ
 ဝစိကံ မနောကံကို လည်းကောင်း။ ဣဒံ၊ ဤအခြင်းအရာသည်။ တပိဿတိ၊
 ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣဒံ၊ ဤအခြင်းအရာသည်။ န တပိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တဗ္ဗာတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ထိုက် မဖြစ်ထိုက်သည်ကို။ ဇာနန္တိ၊
 သိကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဂရဟဒိန္နံ သူကြွယ်ဆို၏။ ဧဝံဝဒေသိ၊ ဤသို့ သင်
 ဆိုတိုင်းမှန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သိရိဂုတ္တ သူကြွယ်က မေး၏။ အာမ ဝဒေမိ၊
 ဪအမှန်ကိုဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝန်ခံ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အမှန်ကိုဆိုသည်။ ယဒိ-
 သိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ တေ တယာ၊ သင်သည်။ အတိတာရိယံ၊ ကို၊ တတံ၊
 ၏။ ဧတ္ထကံ ကာလံ၊ ဤမျှကာလပတ်လုံး။ မယံ၊ ငါ့အား။ တေမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်း
 ကို။ အနာစိက္ခန္ဓေန၊ မကြားမှူ၍။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ အယျာနံ၊ အရှင်တို့၏။ ဉာဏာ-
 နုဘာဝေါ၊ ပညာ၏ အာနုဘော်ကို။ မယာ၊ သည်။ ဉာတော၊ သိရပြီ။ သမ္မာ၊
 သူငယ်ချင်း။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ အယျေ၊ အရှင်တို့ကို။ မမ ဝစနေန၊ ငါ့စကားဖြင့်။
 နိမန္တေတိ၊ သိတ်လေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုဂရဟဒိန္နံသည်။
 နိဂဏ္ဌာနံ၊ တတ္ထတွန်းတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တေ၊ ထိုတတ္ထတွန်း
 တို့ကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ မယံ၊ ငါ၏။ သဟာယကော သိရိဂုတ္တော၊ သူငယ်ချင်း
 သိရိဂုတ္တသည်။ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်ကောင်းမှုအကျိုးငှါ။ တုမော၊ အရှင်တို့ကို။
 နိမန္တေတိ၊ သိတ်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သိရိဂုတ္တေန၊ သိရိဂုတ္တသည်။
 သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ တံ၊ သင့်ကို။ ဝုတ္တော၊ ပင့်ချေဆိုသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။
 အယျာ၊ အရှင်တို့။ အာမ၊ ဪပင့်ချေစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တေ၊
 ထိုတတ္ထတွန်းတို့သည်။ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌာ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာခြင်း ရှိသည်။ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍။ နော၊ ငါတို့၏။ ကိစ္စံ၊ ထိုအပ်သောအမှုသည်။ နိပ္ပန္နံ၊ ပြီးလေပြီ။ အမေသု၊
 ငါတို့၌။ သိရိဂုတ္တဿ၊ သိရိဂုတ္တ၏။ ပသန္တ ကာလတော၊ ကြည်ညိုသောအခါမှ။

ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ကာနာမ သမ္ပတ္တိ၊ အဘယ်မည်သော စည်းစိမ်သည်။ အမှတ်၊
ငါတို့အား၊ န တဝိဿတိ၊ မရလတ္တံ့နည်း။ ဣတိဝဒိ' သု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။

သိရိဂုတ္တဿပိ၊ သိရိဂုတ္တ၏လည်း။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သည်။ မဟန္တံ၊ ကြီး၏။
သော၊ ထိုသိရိဂုတ္တသည်။ ခွိန္တံ ဂေဟာနံ၊ အိမ်နှစ်ဆောင်တို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား
၌၊ ဥဘတော၊ နှစ်ဘက်မှ။ ဒိဿံ၊ ရှည်စွာသော။ အာဝဂါဋံ၊ ကွင်းကို။ ခဏာ-
ပေတွာ၊ တူးစေ၍။ ထသ္မိံ၊ ထိုတွင်း၌။ ဂူထ ကလလဿ၊ မစင်ညွှန်ပျောင်းဖြင့်။
ပူရာပေသိ၊ ပြည့်စေ၏။ ဗဟိ အာဝဂါဋေ၊ တွင်းပ၌။ ဒွိသု ပရိယန္တေသု၊ အစွန်း
နှစ်ဘက်သို့၌။ ခါဏုကေ၊ သစ်ဝတ်တို့ကို။ ကောဋ္ဌာပေတွာ၊ စိုက်စေ၍။ တေသု၊ ထို
သစ်ဝတ်တို့၌။ ရဇ္ဇ၊ ယော၊ ကြိုးတို့ကို။ ဗန္ဓာပေတွာ၊ ချည်စေ၍။ အာသနာနံ၊ နေရာ
ညောင်စောင်းတို့၏။ ပုရိမပါဒေ၊ ရွှေခြေတို့ကို။ အာဝဂါဋဿ၊ တွင်း၏။ ပုရိမ-
ပဿေ၊ ရွှေနံပါး၌။ ဌပါပေတွာ၊ ထားစေ၍။ ဝစ္ဆိမပါဒေ၊ နောက်ခြေတို့ကို။ ရဇ္ဇ-
ကေသု၊ ကြိုးတို့၌။ ဌပါပေသိ၊ ထားစေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ထားသည်ရှိသော်။ နိဿိန္န-
ကာလေဝေ၊ ထိုင်သော အခါ၌သာလျှင်။ အဝံ သိရာ၊ ဦးခေါင်း စောက်ထိုး။
ပတိဿန္တိ၊ ကျကုန်လတ္တံ့။ ဣတိမညမာနော၊ ဤသို့အောက်မေ့လျက်။ ဌပါပေသိ၊
ထားစေ၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ အာဝဂါဋေ၊ တွင်းသည်။ န ပညာယတိ၊
မထင်။ ဧဝံ၊ ဤအခြင်းဖြင့်။ အာသနာနံ၊ နေရာတို့၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ပစ္စတ္တရဏာနိ၊
အိမ်ရာခင်းတို့ကို။ ဒါပေသိ၊ ခင်းစေ၏။ မဟန္တာ မဟန္တာ၊ ကြီးကုန် ကြီးကုန်သော။
စာဋိယော၊ အိုးတို့ကို။ ဌပါပေတွာ၊ ထားစေ၍။ ကဒလိပဏ္ဍေဟိစ၊ ငှက်ပျော
ရွက်သို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ သေတ ပိလောဘိကာဟိစ၊ ဖြူသောပုဆိုးနှင်း တို့ဖြင့်
လည်းကောင်း။ မုခါနိ၊ အိုးဝတို့ကို။ ဗန္ဓာပေတွာ၊ စည်းစေ၍။ တုစ္ဆာဝေ၊
အချည်းနှီးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ တာ၊ ထိုအိုးတို့ကို။ ဂေဟဿ၊ အိမ်၏။
ပစ္ဆိမတာဂေ၊ နောက်အတို့ဖြစ်သော။ ဗဟိ၊ ၌။ ယာဂု ဘတ္တသိတ္ထ သမ္ပိ တေလ-
မဓု ဖါဏိတ ပူဝစုတ္တမက္ခိဘာ၊ ဟာဂုထမင်းလုံး၊ ထောပတ်၊ ဆီ၊ ပျား၊ တင်လဲ၊ မုံမှုန့်
တို့ဖြင့် လိမ်းကျံသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဌပါပေသိ၊ ထားစေ၏။ ဂရဟဒိန္နော၊ သည်။
ပါတောဓ၊ စောစောကလျှင်။ တဿ၊ ထိုသိရိဂုတ္တ၏။ ဃာရံ၊ အိမ်သို့။ ဝေဝေန၊
လျှင်စွာ။ ဂန္တာ၊ ၍။ အယျာနံ၊ အရှင်တို့အား။ သတ္တာရော၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို။
သဇ္ဇိတော၊ စီရင်ပြီးလော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေး၏။ သမ္မ၊ သူငယ်ချင်း။ အာမ-
သဇ္ဇိဘော၊ ဩော်စီရင်ပြီး။ ဒေသော၊ ဤသို့ စီရင်ပြီးသော အလှူ ဝတ္ထုသည်။
ကဟံပန၊ အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ တေသု၊ ထိုလှူဘွယ်
ပစ္စည်းတို့ကို။ ဧတ္တိကာသု စာဋိသု၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော အိုးတို့၌။
ယာဂု၊ ယာဂုတို့ကို။ ပူရိတာနိ၊ ပြည့်စေအပ်ကုန်၏။ ဧတ္တိကာသု၊ ဤမျှသော အိုး
တို့၌။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဧတ္တိကာသု၊ ဤမျှသော အိုးတို့၌။ သမ္ပိ ဖါဏိတ ပူဝဂါဒိနိ၊

ထောပတ်၊ တင်လဲ၊ မုံ စသည်တို့ကို။ ပုရိတာနိ၊ ပြည့်စေအပ်ကုန်၏။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို။ ပညတ္တာနိ၊ ခင်းအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ သော၊ ထိုဂရဟ မိန္ဒသည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ ဝတ္ထု၊ ဆို၍။ ဂတော၊ သွား၏။ တဿ၊ ထိုဂရဟမိန္ဒ၏။ ဂတကာလေ၊ သွားသောအခါ၌။ ပဉ္စသတာ နိဂဏ္ဌာ၊ ငါးရာ သော တက္ကတွန်းတို့သည်။ အာဂမိံ သု၊ လာကုန်၏။ သိရိဂုတ္တော၊ သိရိဂုတ္တသည်။ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ပဉ္စ ပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသော တည်ခြင်း ဖြင့်။ နိဂဏ္ဌေ၊ တက္ကတွန်းတို့ကို။ ဝဉ္စိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ တေသံ၊ ထို တက္ကတွန်းတို့၏။ ပုရတော၊ ရွှေမှ။ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂယ၊ ချီ၍။ ဌိတော၊ ရပ်ပြီးသော်။ ဧဝံစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ ဟုမှော၊ သင်တို့သည်။ အတိတာဒိသေခံ၊ အတိတ် စသည် အပြားရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ဇာနာထကိံ၊ သိကြကုန်၏လော။ ဧဝံ၊ ဤသို့သိကြောင်းကို။ ဟုမှာကံ၊ အရှင်တို့၏။ ဥပဋ္ဌာကေန၊ အလုပ်အကျွေးသည်။ မယှံ၊ ငါ့အား။ ကထိကံ၊ ပြောဆိုလာ၏။ ဟုမှော၊ သင်တို့သည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ သစေ ဇာနာထ၊ အကယ်၍ သိကြကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ မယှံ၊ ငါ၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ မာပပိသိတ္ထ၊ မဝင်ပါကုန်လင့်။ တိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ မမ ဂေဟံ၊ ငါ့အိမ်သို့။ ပမိဋ္ဌာနံ၊ ဝင်ကုန်သော။ ဧဝါ၊ သင်တို့အား။ ယာဂု၊ ယာဂုသည်။ နေဝ အတ္ထိ၊ မရှိ။ သတ္တာဒိနိ၊ ဆွမ်း-စသည် တို့သည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ အဇာနိတွာ၊ မသိမှ၍။ သစေ ပပိသိဿထ၊ အကယ်၍ ဝင်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ဂူထအာဝါဇေ၊ မစင်တွင်း၌။ ဧဝါ၊ သင်တို့ကို။ ပါတေတွာ၊ ကျစေ၍။ ပေါဇေဿာမိ၊ ပုတ်ခတ်စေအံ့။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။ ပုရိသာနံ၊ အချင်း လှလင်တို့အား။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တေသံ၊ ထိုတက္ကတွန်းတို့၏။ နိသိဒေန-တာဝံ၊ နေသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ပစ္ဆိမပသော၊ နောက်ပါး၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ အာသနာနံ၊ နေရာတို့၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ပစ္စတ္ထရဏာနိ၊ အိပ်ရာခင်း တို့ကို။ အပနေယျာထ၊ ပယ်ကုန်လေ့။ တာနိ၊ ထို ခင်းနှီးတို့ကို။ အသုစိနာ၊ မစင်ဖြင့်။ မာမက္ခယိံ သု၊ မထိမ်းမကွံ့စေကုန်လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍ အမှတ်ပေး၏။

အထ၊ ထို အခါ၌။ နိဂဏ္ဌေ၊ တက္ကတွန်းတို့ကို။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ဣတော၊ ဤအရပ်သို့။ ထေ၊ ကြွပါကုန်လေ့။ ဣတိအာယ၊ ဤသို့ဆို၏။ နိဂဏ္ဌာ၊ တက္ကတွန်း တို့သည်။ ပပိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ပညတ္တာသနေသု၊ ခင်းအပ်ပြီးသော နေရာတို့၌။ နိသိဒိတံ၊ နေခြင်းငှါ။ အာရတိံ သု၊ အားထုတ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုတက္ကတွန်းတို့ကို။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဝမိံ သု၊ ဆိုကုန်၏။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား တို့။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ အာဝမေထ၊ ငုံ့ပါကုန်ဦးလေ့။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ မာနိသိဒထ၊ မနေပါကုန်လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကား။

ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။
 ပဝိဋ္ဌာနံ၊ ဝင်တုန်သော။ အယျာနံ၊ အရှင်တို့၏။ ဝတ္ထံ၊ ဝတ်ကို။ ဥတု၊ သိ၍။
 နိသီဒိတုံ၊ နေခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ အာဝုသော၊
 ဒါယကာတို့။ ကိံ၊ အဘယ်ဝတ်ကိုသိ၍။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်သနည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့မေး၏။ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ပတ္တာသနမူလေသု၊ ရောက်သော
 နေရာ အနီးတို့၌။ ဌတု၊ ရပ်၍။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသော သူတို့သည်လည်း။
 ကေပ္ပဟာရေနော၊ တပြိုင်နက်သာလျှင်။ နိသီဒိတုံ၊ နေခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဧကသ္မိံ၊ တယောက်သည်။ အာဝါဇေ၊ တွင်း၌။ ပတိတေ၊
 ကျသည်ရှိသော်။ အာဝုသော၊ ဒါယကာ။ အဝေသေသော၊ ကြွင်းသော သူတို့ကို။
 အာသနေ၊ နေရာ၌။ မာနိသီဒန္တ၊ မနေပါစေကုန်လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထံ၊
 ဆိုခြင်းငှါ။ မာလဘတု၊ မရစေသတည်း။ ဣတိဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ အဿ၊ ၏။
 အဓိပ္ပါယောကိရ၊ အလိုဖြစ်သတတ်။ တေ၊ ထိုတက္ကတွန်းတို့သည်။ သာဓူတိ၊
 ကောင်းပြီဟု။ ဝတု၊ ဆို၍။ ဣမေဟိ၊ ဤလုလင်တို့သည်။ ကထိတကထိတံ၊
 ဆိုတိုင်း ဆိုတိုင်းကို။ အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။
 ဣတိ စိန္တယိံသု၊ ဤသို့ကြံကုန်၏။ အဿ၊ ထိုအခါ၌။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော
 တက္ကတွန်းတို့သည်။ အတ္တနော၊ အတ္တနော။ မိမိ မိမိ၏။ ပတ္တာသနမူလေ၊ ရောက်
 သော နေရာညောင်စောင်းအနီး၌။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ အဋ္ဌံသု၊ ရပ်ကုန်
 ၏။ အဿ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုတက္ကတွန်းတို့ကို။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ခိပ္ပံ၊
 လျှင်စွာ။ ကေပ္ပဟာရေနော၊ တပြိုင်နက်သာလျှင်။ နိသီဒေသ၊ နေကုန်လော့။
 ဣတိဝတု၊ ဤသို့ဆို၍။ တေသံ၊ ထိုတက္ကတွန်းတို့၏။ နိတိန္ဒတာဝံ၊ နေသည်၏
 အဖြစ်ကို။ ဥတု၊ သိ၍။ အာသနာနံ၊ နေရာတို့၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ပစ္စတ္ထရဏာနိ၊
 အခင်းတို့ကို။ နိဟရိံသု၊ ပယ်ကုန်၏။ နိဝဏ္ဏာ၊ တက္ကတွန်းတို့သည်။ ကေပ္ပဟာရေ-
 နော၊ တပြိုင်နက်သာလျှင်။ နိသိန္နာ၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ ရဇ္ဇေ၊ ကြီးတို့၏။
 ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဌပိတော၊ ထားအပ်ကုန်သော၊ အာသနပါဒါ၊ ညောင်စောင်း
 ခြေတို့သည်။ ဘဌာ၊ လျှောက်ကျကုန်၏။ နိဝဏ္ဏာ၊ တက္ကတွန်းတို့သည်။ အဝံသိရာ၊
 ဦးခေါင်းစောက်ထိုး။ အာဝါဇေ၊ တွင်း၌။ ပတိံသု၊ ကျကုန်၏။ သိရိဂုတ္တော၊
 သိရိဂုတ္တသည်။ တေသု၊ ထိုတက္ကတွန်း တို့သည်။ ပတိတေသု၊ ကျကုန်သည်
 ရှိသော်။ ဒွါရံ၊ တံခါးကို။ ပိဒေဟိတု၊ ပိတ်၍။ တေသံ၊ ထိုတက္ကတွန်းတို့တွင်။
 ဥတ္တိဏ္ဍုတ္တိဏ္ဍေ၊ တက်ကုန် တက်ကုန်သော တက္ကတွန်းတို့ကို။ အတိတာနာဂတ-
 ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ကို။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နဇာနာယ၊
 မသိကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဏ္ဍေဟိ၊ လှန်ကန်တို့ဖြင့်။ ပေါဏေတု၊
 ပုတ်ခတ်စေ၍။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှဖြင့်။ ဧတေသံ၊ ဤတက္ကတွန်းတို့အား။ ပဋိဿတိတိ၊

သင့်လောက်ပြီဟူ၍။ ဇွါရံ၊ တံခါးကို။ ဝိဝရာပေသိ၊ ဖွင့်စေ၏။ တေ၊ ထိုတက္ကတွန်းတို့သည်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ပလာယိတုံ၊ ပြေးခြင်းငှါ။ အာရတိံလု၊ အားထုတ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုတက္ကတွန်းတို့၏။ ဂမန မဂ္ဂေ၊ သွားရာခရီး၌ကား။ သုခာပရိကမ္မကတံ၊ အင်္ဂတေဖြင့် အပြေအပြစ် ပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဘူမိပိန္နိလံ၊ မြေစေးကိုလည်းကောင်း။ ကာရာပေသိ၊ လိမ်းကျံစေ၏။ တေ၊ ထိုတက္ကတွန်းတို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ အသဏ္ဌဟိတွာ၊ မရပ်မတည်နိုင်မူ၍။ ပတိတေ ပဟိ-တေ၊ လည်းကုန် လည်းကုန်သော တက္ကတွန်းတို့ကို။ ပုန၊ တတန်။ ပေါဏာပေတွာ၊ ပုတ်ခတ်စေ၍။ တုမှာကံ၊ တို့အား။ ခတ္တတံ၊ ဤမျှဖြင့်။ အလံ၊ သင့်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ တေ၊ ထိုတက္ကတွန်းတို့သည်။ နာသိတမ္ဘာ၊ ပျက်စီးခဲ့ကုန်ပြီ။ တယာ၊ သင် သိရိဂုတ္တ သူကြွယ်သည်။ နာသိတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တယာ၊ သင် သိရိဂုတ္တသူကြွယ်သည်။ နာသိတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကန္တန္တာ၊ ဝိကြွေးကုန်လျက်။ ဥပဋ္ဌာကဿ၊ အလုပ် အကျွေး ဂရဟဒိန္န၏။ ဂေဟဒ္ဓါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ အဂမံသု၊ သွားကုန်၏။

ဂရဟဒိန္နော၊ ဂရဟဒိန္နသည်။ တံ ဝိပွကာရံ၊ ထိုဘောက်ပြန်သော အခြင်းအရာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကုဇ္ဈေ၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ သိရိဂုတ္တေန၊ သိရိဂုတ္တသည်။ နာသိတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ပြီဟု။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ ပဿာရေတွာ၊ ဖြန့်၍။ ဝန္တန္တာနံ၊ ရှိခိုးကုန်သော သူတို့အား။ သဒေဝကေ လောကေ၊ နတ်နှင့် တကွသော လောက၌။ ယကာရုစိယာ၊ အလိုအားလျော်စွာ။ ခါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ။ သမတ္ထေ၊ စွမ်းနိုင်သော။ ပုညဓေတ္တအူတေ၊ ကောင်းမှု၏ စိုက်ပျိုးရာလယ်မြေသဘွယ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ မမ အယျေနာမ၊ ငါ့အရှင် မည်သည်တို့ကို။ ပေါဏာပေတွာ၊ ပုတ်ခတ်စေ၍။ ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပါပေသိ၊ ရောက်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ရာဇကုလံ၊ မင်းအိမ်သို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ တဿ၊ ထိုသိရိဂုတ္တအား။ ကဟာပဏ သယသံ၊ အသပြာ တထောင်ထိုက်သော။ ဒဏ္ဍံ၊ ဒဏ်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ အထ ထိုနောင်မှ။ အဿ၊ ထိုသိရိဂုတ္တအား။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ သော၊ ထိုသိရိဂုတ္တသည်။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဥပပရိက္ခိတွာ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍။ ဒဏ္ဍံ၊ ဒဏ်ကို။ ဂဏှထ၊ ယူပါကုန်သော။ အနုပရိက္ခိတွာ၊ မစူးစမ်း မဆင်ခြင်၍။ မာဂဏှထ၊ မယူကုန်လင့်။ ဣတိ-အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဥပပရိက္ခိတွာ၊ စူးစမ်း၍။ ဂဏှိဿာမိ၊ ယူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ တင်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ ဂဏှာဟိ ကထေဟိ၊ ဆိုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ ဒေဝ၊

အရှင်မင်းကြီး။ မယုံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သဟာယကော၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်။ နိဂဏ္ဌ-
သာဝကော၊ တတ္ထတွန်း တပည့်တည်း။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဓံ၊ အကျွန်ုပ်သို့။
ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဌိတနိသိန္နာဒိသု၊ ရပ်ခြင်း ထိုင်ခြင်း စသည်တို့၌။ အဘိဏ္ဍံ၊
မပြတ်။ ဧဝံပဒေတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သမ္မ၊ သူငယ်ချင်း။ တေ၊ သင်အား။ သမဏေန-
ဂေါတမေန၊ ရဟန်းဂေါတမဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။ တံ၊ ထိုရဟန်း
ဂေါတမသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ခြင်းကြောင့်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ လဘိဿသိ၊
ရသနည်း။ ဣတိဣဒံ၊ ဤအလုံးစုံကို။ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍။ သိရိဂုတ္တော၊
သိရိဂုတ္တသည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရော-
စေတွာ၊ ကြား၍။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဣမသ္မိံကာရဏေ၊ ဤအကြောင်း၌။
ဒဏ္ဍံဒဏ်ကို။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ သစေယုတ္တံ၊ အကယ်၍ သင့်သည်ဖြစ်အံ့။
ဂဏှထ၊ ယူတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ ရာဇာမင်းသည်။ ဂရဟ-
ဒိန္နံ၊ ဂရဟဒိန္နကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ တေ၊ သင်သည်။ ဧဝံဝုတ္တံ၊ ဤသို့
ဆိုသည်။ သစ္စံတိရမ္ပနသလော၊ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ သစ္စံ၊
မှန်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ တံ၊ သင်သည်။ ဧတ္တကံပိ၊ ဤမျှကိုလည်း။ အဇာနန္တေ၊
မသိသောတတ္ထတွန်းတို့ကို။ နော၊ ငါတို့၏။ သတ္တာရောတိ၊ ဆရာတို့ဟူ၍။ ထေ၊ ထို
သူတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဝိစရန္တော၊ လှည့်လည်သွားလာလျက်။ သဗ္ဗ-
ဇာနန္တိတိ၊ အလုံးစုံသိကုန်၏ဟူ၍။ ကိံ၊ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တထာဂတ-
သာဝကဿ၊ ဘုရားတပည့် သိရိဂုတ္တအား။ ကဏေသိ၊ ပြောဆိုသိသနည်း။ တယာ၊
သင်သည်။ အာရောပိတ ဒဏ္ဍော၊ တင်အပ်သောဒဏ်သည်။ တုယုမေဝ၊ သင့်အား
သာလျှင်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ တဿေဝ၊ ထိုဂရဟဒိန္နအား
သာလျှင်။ ဒဏ္ဍံ၊ ဒဏ်ကို။ ပါဝိတော၊ ရောက်စေအပ်၏။ တဿေဝ၊ ထိုသူ၏လျှင်။
ကုလူပကာ၊ ဆရာတတ္ထတွန်းတို့ကို။ ပေါဇေတွာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ နိဟဋ္ဌာ၊ နှင်ထုတ်
အပ်ကုန်၏။

သော၊ ထိုဂရဟဒိန္နသည်။ တံ၊ ထိုသိရိဂုတ္တကို။ ကုဇ္ဈိတွာ၊ အမျက်ထွက်၍။
တတော ပဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ အနုမာသ မတ္တမ္ပိ၊ လခွဲမျှလည်း။ သိရိဂုတ္တေန၊
သိရိဂုတ္တနှင့်။ သဗ္ဗိံ၊ တကွ။ အကဏေတွာ၊ မပြောမဆိုမူ၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ဧဝံ၊
ဤသို့။ ဝိစရိတုံ၊ မသွားဘဲနေခြင်းငှါ။ မယုံ၊ ငါ့အား။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ တေဿ၊
ထိုသိရိဂုတ္တ၏။ ကုလူပကာနမ္ပိ၊ ဆရာတို့အားလည်း။ မယာ၊ ငါသည်။ ဗျသနံ၊
ကြီးစွာပျက်စီးခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံလျက်။
သိရိဂုတ္တံ၊ သိရိဂုတ္တသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ သဟာယ သိရိဂုတ္တာတိ၊ သူငယ်
ချင်း သိရိဂုတ္တဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ သမ္မ၊ သူငယ်ချင်း။ ကိံ၊ အသိနည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဉာတိသုဟဇ္ဇာနံ၊ ဆွေမျိုး နှလုံး အကျွမ်းဝင်သောသူတို့၏။

ကလဟောဝိ၊ ခိုက်ရန်သည်လည်း။ ဟောတိနာမ၊ ဖြစ်တုံသေး၏။ ဝိဝါဒေါဝိ၊
 ငြင်းခုံခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိနာမ၊ ဖြစ်တုံသေး၏။ တုံ၊ သင်သည်။ တိဗ္ဗိ၊
 ထစုံတခွန်းသော စကားကို။ န တထေသိ၊ မဆို။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧဝံ၊
 ဤသို့။ တရောသိ၊ ပြုတိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သမ္မာ၊ သူငယ်ချင်း။ တဝ၊ ၏။
 မယာ၊ ဝါနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ အကတနတော၊ မဆိုခြင်းကြောင့်။ နကထေမိ၊ မဆို။
 ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ သမ္မာ၊ သူငယ်ချင်း။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်
 ၏။ တံ၊ ထိုအမှုသည်။ ကတမေဝ၊ ပြု၍ ပြီးပြီးသည်သာ လျှင်တည်း။ တေန၊
 ထိုကြောင့်။ မယံ၊ ဝါတို့သည်။ မေတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းသဘောကို။ နဘိန္ဒိဿာမ၊
 မဖျက်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ ဥသောဝိ၊
 နှစ်ယောက်သော သူတို့သည်လည်း။ ကေဋ္ဌာနေ၊ တခုတည်းသော အရပ်၌။
 တိဋ္ဌန္တိ၊ ရပ်ကုန်၏။ နိသီဒန္တိ၊ ထိုင်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဝိဝသံ၊ တနေ
 သ၌။ သိရိဂုတ္တော၊ သိရိဂုတ္တသည်။ ဂရဟဒိန္နံ၊ ဂရဟဒိန္နကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ၊
 သင်အား။ နိဂဏ္ဌေဟိ၊ တတ္တတွန်းတို့ဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။ တေ၊
 ထိုဘတ္တတွန်းတို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ခြင်းကြောင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးကို။
 လတိဿသိ၊ ရသနည်း။ မမ၊ ဝါ၏။ သတ္တာရံ၊ ဆရာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတုံဝါ၊
 ဆည်းကပ်ခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ အယျာနံ၊ အရှင်တို့အား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။
 ဒါတုံဝါ၊ လှူခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ တိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တေ၊ သင်အား။
 နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်လေဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ သောဝိ၊ ထိုဂရဟ
 ဒိန္နသည်လည်း။ တေမေဝ၊ ဤဘုရားဂေါတမ ကိုသာလျှင်။ ပစ္စာသိသတိ၊
 တောင့်တ၏။ တေန၊ သို့ကြောင့်။ အဿ၊ ထိုဂရဟဒိန္နအား။ ကဏ္ဍုဝနဋ္ဌာနေ၊
 ယားနာရှိရာအရပ်၌။ နနေ၊ လက်သည်းဖြင့်။ ဝိလေခိတံဝိယ၊ ဖျောက်မိသကဲ့သို့။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဂရဟဒိန္နသည်။ သိရိဂုတ္တ၊ သိရိဂုတ္တ။ တဝ၊ သင်၏။
 သတ္တာ၊ ဆရာဘုရားသည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊
 ဤသို့မေး၏။ အမ္ဘော၊ အိုသူငယ်ချင်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာဝဒ၊ မဆိုလင့်။ သတ္တာ-
 နာမ၊ ဘုရား မည်သည်ကား။ သဗ္ဗတ္ထမေဝ၊ အလုံးစုံသော တရားကိုလျှင်။
 အဇာနိတဗ္ဗနာမ၊ မသိအပ်သောမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အတိတာဒိတေဒံ၊ အတိတ်
 စသည် အပြားရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ သောဠသဟာ-
 ကာရေဟိ၊ တဆယ့်ခြောက်ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါ
 တို့၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိစ္ဆိန္နတိ၊ ပိုင်းခြားနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။
 အဟံ၊ ဝါသည်။ ဧဝံ၊ ဤအကြောင်းကို။ နဇာနာမိ၊ မသိ။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။
 မဟံ၊ ဝါအား။ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ ဤမျှကာလတိုင်တိုင်။ နကထေသိ၊ မပြောမဆို
 နေလေဘိသနည်း။ တေနဟိ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ တုံ၊ သင်သည်။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။

တဝ၊ သင်၏။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်တောင်းမှု အကျိုးငှါ။
 နိမန္တဟိ၊ တိတ်ချေလေ့။ တောဇိဿာမိ၊ ဆွမ်းကျွေးအံ့။ ပဉ္စဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊
 ရဟန်းငါးရာတို့နှင့်။ သဗ္ဗိ၊ တကွ။ မမ ဘိက္ခံ၊ ငါ့ဆွမ်းကို။ ဂဏှိတံ၊ ခံစေခြင်းငှါ။
 ဝဒေဟိ၊ လျှောက်ချေလေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သိရိဂုတ္တော၊ သိရိဂုတ္တ
 သည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတော၊ ကပ်၍။ ဝဇ္ဇိတော၊ ရှိခိုး၍။ ဧဝံအာဟ၊
 ဤသို့လျှောက်၏။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မမ သဟာယကော၊ အကျွန်ုပ်၏ အဆွေ
 ခင်ပွန်းဖြစ်သော။ ဂရဟဒိန္နော၊ ဂရဟဒိန္နသည်။ တုမော၊ အရှင်ဘုရား သို့ကို။
 နိမန္တာဝေသိ၊ ဆွမ်းတိတ်စေ၏။ ပဉ္စဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့
 နှင့်။ သဗ္ဗိ၊ တကွ။ သေ၊ နက်ဖြန်။ တဿ၊ ထိုဂရဟဒိန္န၏။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ကိရ၊
 ယုံမှားမဲ့။ ဂဏှထ၊ ခံတော်မူပါကုန်လေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ခေါပန၊
 စင်စစ်။ ပုရိမဒိဝေသေ၊ ရှေးဖြစ်သောနေ့၌။ တဿ၊ ထိုဂရဟဒိန္န၏။ ကုလူပကာနံ၊
 အိမ်သို့ကပ်တတ်သော တတ္တတွန်းတို့အား။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣဒံနာမ၊
 ဤမည်သောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ မယာ၊ သည်။ ကတဿ၊ ပြုအပ်သောအမှု
 ၏။ ပဋိကရဏံပိ၊ အစားပြုအံ့သည်ကိုလည်း။ နဇာနာမိ၊ မသိ။ တုမာကံ၊ အရှင်ဘုရား
 တို့အား။ သုဗ္ဗစိတ္တေန၊ စင်ကြယ်သော စိတ်ဖြင့်။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒါတုကာမတံပိ၊
 လှူလိုသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ နဇာနာမိ၊ မသိ။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်
 တော်မူ၍။ ယုတ္တံ၊ သင့်သည်။ စေ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ အဓိဝါသေထ၊ သည်းခံ
 တော်မူပါလေ့။ နောစေယုတ္တံ၊ အကယ်၍ မသင့်သည်ဖြစ်အံ့။ မာအဓိဝါ-
 သယိတ္ထ၊ သည်းခံတော်မမူပါလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ကိံနုခေါ၊ အကြောင်းအဘယ်သို့နည်း။ သော၊ ထိုဂရဟဒိန္နသည်။
 အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ကာဘုကာမော၊ ပြုတုံပြုသိုသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ဗုဒ္ဓံ ဂေဟာနံ၊ အိမ်နှစ်ခုတို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။
 မဟန္တံ၊ နက်စွာသော။ အာဝါဠံ၊ တွင်းကို။ ခဏာပေတွာ၊ တူးစေ၍။ အသိတိ-
 သကဋမတ္တာနိ၊ လှည်းရှစ်ဆယ်မျှ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ခဒိရဒါရူနိ၊
 ရှားနှစ်ထင်းတို့ကို။ အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ ပူရာပေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။
 အဂ္ဂိဒေတွာ၊ မီးတိုက်၍။ အမော၊ ငါတို့ကို။ အင်္ဂါရအာဝါဠေ၊ မီးကျိုးတွင်း၌။
 ပါတေတွာ၊ ကျစေ၍။ နိဂ္ဂဟိတုကာမော၊ နှိပ်စက်လို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆင်ခြင်ထော်
 မူ၏။ ပုန၊ တဖန်။ အာဝဇ္ဇေသိ၊ ဆင်ခြင်တော်မူပြန်၏။ ကိံနုခေါ၊ အသို့နည်း။
 တတ္ထ၊ ထိုဂရဟဒိန္န၏အိမ်သို့။ ဂတပစ္စယာ၊ သွားချေသောကြောင့်။ အတ္ထော၊
 အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိအံ့လော။ နတ္ထိ၊ မရှိအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆင်ခြင်တော်
 မူ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ ဣဒံ၊ ဤအကြောင်းကို။ အဒ္ဓဿ၊ မြင်တော်မူ၏။
 အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အင်္ဂါရအာဝါဠေ၊ မီးကျိုးတွင်း၌။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။

ပသာရေဿာမိ၊ ချအံ။ တံ၊ ထိမီးကျီးတွင်းကို။ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ ဌပိတ-
 ကိလဉ္စ၊ တားအပ်သောဖျာသည်။ အန္တရဓာယိဿတိ၊ ကွယ်ပျောက်လတ္တံ့။
 အင်္ဂါရကာသံ၊ မီးကျီးတွင်းကို။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ဖေါက်ခွဲ၍။ စတ္တမတ္တံ၊ လှည်းဘီး
 အတိုင်းအရှည် ရှိသော။ မဟာပဒမံ၊ ပဒမ္မာကြာပွင့်ကြီးသည်။ ဥဠဟိဿတိ၊
 ပေါက်လတ္တံ့။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပဒမကဏ္ဍိကံ၊ ပဒမ္မာအချက်
 ကို။ အတ္တမန္တော၊ နင်းလျက်။ အာလနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိဿာမိ၊ ထိုင်အံ့။
 ပဉ္စသတာဝိ ဘိက္ခု။ ငါးရံသော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ တက္ကေဝ၊ ထိုအရပ်သို့
 လျှပ်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ နိသီဒိဿန္တိ၊ ထိုင်ကုန်လတ္တံ့။ မဟာဇနေ၊ လူအပေါင်း
 သည်။ သန္ဓိပတိဿတိ၊ စည်းဝေးလတ္တံ့။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ တသ္မိံ သမာဂမေ၊
 ထိုအစည်းအဝေး၌။ ဒွိဟိ ဂါထာဟိ၊ နှစ်ဂါတာတို့ဖြင့်။ အနုမောဒနံ၊ အနု
 မောဒနာကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုရအံ့။ အနုမောဒနပရိယောဿာနေ၊ တရားဟောတော်
 မူသောအဆုံး၌။ စတုရာသီတိယံ ပါဏ သဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်
 သော သတ္တဝါတို့အား။ ဓမ္မာတိ သမယော၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်။
 တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သိရိဂုတ္တောစ၊ သိရိဂုတ္တသည်၎င်း။ ဂရဟဒိန္နောစ၊ ဂရဟ
 ဒိန္နသည်၎င်း။ သောတာပန္နာ၊ သောတာပန်တို့သည်။ တဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။
 အတ္တနေ၊ မိမိ၏။ နေရာသိံ၊ ဥစ္စာစုကို။ သာသနေ၊ သာသနာ၌။ ဝိတိရိဿန္တိ၊
 စွန့်ကြဲကုန်လတ္တံ့။ ဣမံ ကုလပုတ္တံ၊ ဤအမျိုးသားကို။ နိဿာယ၊ ရှိ၍။ မယာ၊
 ငါတုရားသည်။ ဂန္တံ၊ ကြွခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိတိ၊ သင့်၏ဟု။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ အဓိ-
 ဝါသေသိ၊ သည်းခံတော်မူ၏။

သိရိဂုတ္တော၊ သိရိဂုတ္တသည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သတ္တု၊ တုရား၏။ အဓိဝါသနံ၊
 သည်းခံခြင်းကို။ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။ ဂရဟဒိန္နဿ၊ ဂရဟဒိန္နအား။ အာရောစေတွာ၊
 ကြား၍။ လောကဇေဋ္ဌဿ၊ လူသုံးပါး၏အကြီးဖြစ်သော တုရားအား။ သတ္တာရံ၊
 တူတူယ်ကို။ ကရောဟိတိ၊ ပြုလေ့ဟု။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဂရဟဒိန္နော၊ ဂရဟဒိန္န
 သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမအား။ ကတ္တဗ္ဗယုတ္တကံ၊
 ပြုအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သည်ကို။ ဇာနိဿာမိတိ၊ သိရအံ့ဟူ၍။ ဒွိန္ဒံ ဂေဟာနံ၊ အိမ်နှစ်ခု
 တို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ ဂေါမယေန၊ နွားချေးဖြင့်။ လိမ္မာပေတွာ၊ လိမ်းကွံ
 စေ၍။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ အာဝါဠံ၊ တွင်းကို။ ခဏာပေတွာ၊ ဟူးစေ၍။
 အသီတိ မတ္တာဟိ၊ ရှစ်ဆယ်အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ခဒိရဒါရသကဋေဟိ၊
 ရှားထင်းလှည်းတို့ဖြင့်။ အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ ပူရာပေတွာ၊ ပြည့်စေ
 ၍။ တေ၊ ထိုထင်းတို့ကို။ ဈာပေတွာ၊ မီးတိုက်စေ၍။ ခဒိရင်္ဂါရ ရာသီနံ၊ ရှားမီးအစု
 တို့ကို။ ဟောဇာပေတွာ၊ ယှဉ်စေ၍။ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယာမ်ပတ်လုံး။ ဓူမာ-

ပေတွာ၊ အခိုးထွက်စေ၍။ ခဒိရ အင်္ဂါရ ရာသီ၊ ရှားမီးကျိုးစုကို။ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍။ အာဝါဋမတ္ထကေ၊ တွင်း၏ အထက်၌။ ရက္ခ ပဒရာနိ၊ ဖျဉ်ချပ်တို့ကို။ ဌပါပေတွာ၊ တားစေ၍။ ကိလဉ္ဇေန၊ ဖျာဖြင့်။ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်းစေ၍။ ဂေါမယေန၊ နွားချေးဖြင့်။ လိမ္မာပေတွာ၊ လိမ်းကျံစေ၍။ ဧကေနပသေန၊ နံပါးတဘက်ဖြင့်။ ဗုဗ္ဗလ ဒဏ္ဍကေန၊ အားနည်းသော ဝါးခြမ်းဆင့် ပေါင်းကွပ်ဖြင့်။ အတ္တရိတွာ၊ ခင်း၍။ ဂမနမဂ္ဂံ၊ သွားရာလမ်းကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ ဒဝံ၊ ဤသို့။ အတ္တန္တ အတ္တန္တကာလေ၊ နင်းသော နင်းသော ကာလ၌။ ဒဏ္ဍကေသု၊ ဆင့်ပေါင်းကွပ်တို့သည်။ ဘဂ္ဂေသု၊ ကျိုးကုန်သည်ရှိသော်။ ပရိဝဇ္ဇေတွာ၊ လည်း၍။ အင်္ဂါရ ကာသုယံ၊ မီးကျိုးတွင်း၌။ ပတိဿန္တိကံ၊ ကျကုန်လတ္တံ့ဟု။ မညမာနော၊ အောက်မေ့လျက်။ ဂေဟပစ္ဆဘာဂေ၊ အိမ်၏ နောက်အတို၌။ ဝါရိရတ္တေန၊ သိရိရတ္တသည်။ ဌပိတ နိယာမေန၊ ထားသော နည်းဖြင့်လျှင်။ စာဋိယော၊ အိုးတို့ကို။ ဌပါပေသိ၊ တားစေ၏။ အာသနာနိဝိ၊ နေရာ တို့ကိုလည်း။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ပညာပေသိ၊ ခင်းစေ၏။ သိရိရတ္တာပိ၊ သိရိရတ္တသည်လည်း။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ တဿ၊ ထိုဂရဟဒိန္န၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ သမ္မ၊ သူငယ်ချင်း။ သတ္တာရော၊ လှူဘွယ်ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီလော။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မေး၏။ သမ္မ၊ သူငယ်ချင်း။ အာမ၊ စီရင်၍ပြီးပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထိုလှူဘွယ်ဝတ္ထုသည်။ ကဟံပန၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဧဟိ၊ ကြွခဲ့သော။ ပဿာမာတိ၊ ကြည့်ကုန်အံ့ဟူ၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ သိရိရတ္တေန၊ သိရိရတ္တသည်။ ဒသိတ နယေနေဝ၊ ပြသော နည်းဖြင့်လျှင်။ ဒေဿသိ၊ ပြ၏။ သိရိရတ္တာ၊ သိရိရတ္တသည်။ သမ္မ၊ သူငယ်ချင်း။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ သန္နိပတိ၊ စည်းဝေး၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကေန၊ မိစ္ဆာအယူရှိသော သူသည်။ နိမန္တိတေ၊ ဆွမ်းတိတ်သည် ရှိသော်။ မဟန္တော သန္နိပါတော၊ ကြီးစွာသော အစည်းအဝေးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ယ်အပ်၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာပိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည်လည်း။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ ဝိပဿာနံ၊ ဖောက်ပြန် ပျက်စီးခြင်းကို။ ပဿိဿာမ၊ ကြည့်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့အောက်မေ့၍။ သန္နိပတန္တိ၊ စည်းဝေးကုန်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာပိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိတို့သည်လည်း။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ သညာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ မဟာဓမ္မဒေသနံ၊ မြတ်သော တရား ဟောခြင်းကို။ ဒေသေဿတိ၊ ဟောလတ္တံ့။ ဗုဒ္ဓဝိသယံ၊ ဘုရား၏အရာကို။ ဗုဒ္ဓလီလံ၊ ဘုရား၏ စံပယ်ခြင်းကို။ ဥပဓာရေဿာမ၊ စူးစမ်း၍ စူးမြင်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်းလျက်။ သန္နိပတန္တိ၊ စည်းဝေးကုန်၏။

ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ၌။ သတ္တာ၊ တုရားသည်။ ပဉ္စဟိ တိက္ခ-
သတေဟိ၊ ရဟန်း ဝါးရာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ ဂရဟဒိန္နဿ၊ ဂရဟဒိန္န၏။
ဂေဟဒ္ဓါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ အဂမာယိ၊ ကြွတော်မူ၏။ သော၊ ထို ဂရဟဒိန္နသည်။
ဂေဟာ၊ အိမ်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ပဉ္စပတိဋ္ဌိကေန၊ ဝါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့်။
ဝဋ္ဋိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ပုရတော၊ ရွှေမှ။ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂယ၊ ချီ၍။ ဌိတော၊
ရပ်လျက်။ စိန္တေယိ၊ ကြံ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား။ တုမှေ၊ အရှင်တုရားတို့သည်။
အတိတာဒိတေဒံ၊ အတိတ်စသည် အပြားရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ဇာနာထ-
ကိရ၊ သိကုန်သတတ်။ သောဠသဟာကာရေဟိ၊ တဆယ့် ခြောက်ပါးသော
အခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်အကြံကို။ ပရိစ္ဆိန္နထ-
ကိရ၊ ပိုင်းခြား၍ ဆိုဘုန်သတတ်။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့။ တုမှာကံ၊ အရှင်တုရားတို့၏။
ဥပဋ္ဌာကေန၊ အလုပ်အကျွေးသည်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ကထိတံ၊ ဆို၏။ သဗ္ဗံ၊
အလုံးစုံကို။ သစေ ဇာနာတ၊ အကယ်၍ သိကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ မယံ၊ ဝါ၏။ ဂေဟံ၊
အိမ်သို့။ မာပပိသိတ္ထ၊ မဝင်ပါကုန်လင့်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ပပိဋ္ဌာနံ၊ ဝင်ကုန်သော။
ဝေ၊ အရှင်တုရားတို့အား။ ယာဂ၊ ယာဂသည်။ နေဝ အတ္ထိ၊ မရှိ။ တတ္ထာဒိနိ၊
ဆွမ်း-စသည်တို့သည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။
တုမှေ၊ အရှင်တုရားတို့ကို။ အင်္ဂါရ ကာသုယံ၊ မီးကျိုးတွင်း၌။ ဝါတေတွာ၊ ချ၍။
နိဂ္ဂဟိဿာမိ၊ နှိပ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ ဇေံစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံပြီး၍။ သတ္ထ၊
တုရား၏။ ဝတ္ထံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သဂဝါ၊ ရှင်ပင်တုရား။ ဣတော၊
ဤအရပ်သို့။ ယေ၊ ကြွခဲ့လော့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား။
အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အာဝတာနံ၊ လာကုန်သောသူတို့သည်။
ဝတ္ထံ၊ ဝတ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ အာဂန္တု၊ လာခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိအာဟ၊
ဤသို့လျှောက်၏။ အာဂုသော၊ ဒါယကာ။ ကိံ၊ အတယ်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။
ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဧကေကဿ၊ တပါးတပါးစီ။
ပပိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ပုရတော၊ ရွှေသို့။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွား၍။ နိသိန္နကောလေ၊ ရဟန်း
တပါး နေပြီးသောအခါ၌။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ အညေန၊ ရဟန်းတပါးသည်။
အာဂန္တု၊ လာခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဇေံ၊ ဤသို့။
အဿ၊ ထို ဂရဟဒိန္န၏။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။
ပုရတော၊ ရွှေသို့။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားသောသူကို။ အင်္ဂါရ ကာသုယံ၊ မီးကျိုးတွင်း၌။
ပတိတံ၊ ကျသည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အဝသေသာ၊ ကြွင်းသော ရဟန်းတို့သည်။
နအာဂန္တိဿန္တိ၊ မလာဝံ့ကုန်လတ္တံ့။ ဧကေကမေဝ၊ တပါး တပါးကို သာလျှင်။
ဝါတေတွာ၊ ချ၍။ နိဂ္ဂဟိဿာမိ၊ နှိပ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်၏။ သတ္ထာ၊ တုရား
ရှင်သည်။ သာဂူတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ ဝတွာ၊ ဤ။ ကေကောဝ၊ ကိုယ်တော်တည်းသာ

လျှင်။ ပါယာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ ဂရဟဒိန္နော၊ ဂရဟဒိန္နသည်။ အင်္ဂါရကာသုံ၊
 မီးကျိုးတွင်းသို့။ ပတော၊ ရောက်၍။ အပသတ္တိတွာ၊ နောက်သို့ဆုတ်၍။ ဌိတော၊
 ရပ်လျက်။ တန္တေ၊ တုရား။ ပုရတော၊ ရွှေသို့။ ယာယ၊ ကြွလေဘူ။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့
 လျှောက်၏။ သတ္တာ၊ တုရားရှင်သည်။ အင်္ဂါရကာသုမတ္ထကေ၊ မီးကျိုးတွင်း၏
 အထက်၌။ ပါဒံ၊ ခြေကို။ ပသာရေသိ၊ ဆန့်တော်မူ၏။ ကိလဉ္စံ၊ ဖျာသည်။
 အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ပျောက်၏။ အင်္ဂါရကာသုံ၊ မီးကျိုးတွင်းကို။ သိန္ဓိတွာ၊ ဖေါက်
 ခဲ့၍။ စက္ကမတ္တာနိ၊ ထည်းဘီးအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ပဒုမာနိ၊ ပဒုမ္မာကြာပွင့်
 တို့သည်။ ဥဌဟိံသု၊ ပေါက်ကုန်၏။ သတ္တာ၊ တုရားရှင်သည်။ ပဒုမကတ္တိကေ၊
 ပဒုမ္မာကြာချပ်၌။ အတ္တမန္တော၊ နင်းလျက်။ ဂန္ဓာ၊ ကြွ၍။ ပညတ္တေ၊ ခင်းအပ်သော။
 ဗုဒ္ဓါသနေ၊ တုရားနေရာ၌။ နိသိဒိ၊ နေတော်မူ၏။ တိက္ခုပိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။
 တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ နိသိဒိံသု၊ နေကုန်၏။ ဂရဟဒိန္နဿ၊
 ဂရဟဒိန္န၏။ ကာယတော၊ ကိုယ်မှ။ ခုာဟော၊ ပူလောင်ခြင်းသည်။ ဥဌဟိ၊
 တက်၏။

သော၊ ထိုဂရဟဒိန္နသည်။ ဝေဝေန၊ လျင်စွာ။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ သိရိဂုတ္တံ၊ သိရိဂုတ္တသို့။
 ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ သာမိ၊ အရှင်။ မေ၊ ၏။ တာဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ ဟောဟိ၊
 ဖြစ်ပါလေဘူ။ ဣတိအာဟ၊ ၏။ ဧတံ၊ ဤ အကြောင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ပဉ္စန္ဒံ၊ သိက္ခသတာနံ၊ ငါးရာသော
 ရဟန်းတို့အား။ ယာဂုဝါ၊ ယာဂုသည်၎င်း။ တတ္တာဒိနိဝါ၊ ဆွမ်းစသည်တို့သည်၎င်း။
 နတ္ထိမရှိကုန်။ ကိံနုခေါ၊ အဘယ်ကို။ ကရောမိ၊ ပြုရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။
 ကိံပန၊ သို့။ တယာ၊ သင်သည်။ ကတံ၊ ပြုသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မေး၏။
 အဟံ၊ သည်။ ဒိန္နံ ဂေဟာနံ၊ အိမ်နှစ်ခုတို့၏။ အန္တရေ၊ ၌။ မဟန္တံ အာဝါဠံ၊
 ကြီးစွာသော တွင်းကို။ အင်္ဂါရဿ၊ မီးကျိုးဖြင့်။ ပူရံ၊ ပြည့်သည်ကို။ ကာရေသိံ၊
 ပြုစေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုမီးကျိုးတွင်း၌။ ပါတေတွာ၊ ချ၍။ နိဂ္ဂဟိဿာမိ၊ နှိပ်အံ့။ ဣတိ-
 စိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အထ၊ ထိုသို့ကြံလျက်။ နံ၊ ထိုမီးကျိုးကို။ သိန္ဓိတွာ၊ ဖေါက်၍။
 မဟာပဒုမာနိ၊ ပဒုမ္မာကြာပွင့်ကြီးတို့သည်။ ဥဌဟိံသု၊ ပေါက်ကုန်၏။ တတ္ထ၊
 ထိုပေါက်ရာအရပ်၌။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့သည်။ ပဒုမကတ္တိကေ၊
 ပဒုမ္မာကြာအချပ်၌။ အတ္တမိတွာ၊ နင်း၍။ ဂန္ဓာ၊ ကြွ၍။ ပညတ္တာသနေသု၊
 ခင်းအပ်သော နေရာတို့၌။ နိသိန္ဓာ၊ နေကုန်၏။ သာမိ၊ သခင်သား။ ဣဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌။ ကိံ ကရောမိ၊ အဘယ်သို့ ပြုရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ တံ၊ သင်
 သည်။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုပင်လျှင်။ မဟံ၊ ငါ့အား။ ယာဂု စာဋိယော၊ ယာဂုအိုးတို့
 သည်။ ဧတ္တိကာ၊ ဤမျှတည်း။ တတ္တာဒိနိ၊ ဆွမ်း စသည်တို့သည်။ ဧတ္တကာနိ၊
 ဤမျှတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဿေသိနန၊ ပြု၏ မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။

ဆိုလတ်သော်။ သာမိ၊ အရှင်သား။ ဝါဒံ၊ ဆိုခြင်းကား။ ဗုဒ္ဓံ၊ ချွတ်ယွင်းလေပြီ။ စာဋိယော၊ အိုးတို့ကား။ တုစ္ဆာဝ၊ အချည်းနှီးတို့သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ဟောတု၊ ထိုသို့မူလည်းဖြစ်စေ။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ တာသု စာဋိယု၊ ထိုအိုးတို့၌။ ယာဂု အာဒိနိ၊ ယာဂုစသည်တို့ကို။ ဩလောကေဟိ၊ ကြည့်ချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ တံ ခဏဥညဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်။ တေန၊ တိုဂရဟဒိန္နသည်။ ယာသု စာဋိယု၊ အကြင် အိုးတို့၌။ ယာဂုတိ၊ ယာဂုဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တာ၊ ထိုအိုးတို့သည်။ ယာဂုယာ၊ ယာဂုဖြင့်။ ပူရယံ သု၊ ပြည့်ကုန်၏။ ယာသု၊ အကြင် အိုးတို့၌။ တတ္တာဒိနိတိ၊ ဆွမ်းစသည်တို့ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တာ၊ ထိုအိုးတို့သည်။ တတ္တာဒိနိ၊ ဆွမ်းစသည်တို့ဖြင့်။ ပရိပုတ္တာဝ၊ ပြည့်ကုန်သည်သာလျှင်။ အဟောသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တံ သမ္ပတ္တိံ၊ ထိုပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်၍လျှင်။ ဂရဟဒိန္နဿ၊ ဂရဟဒိန္န၏။ သရီရံ၊ ကိုယ် သည်။ ဝိတိပါမောဇ္ဇေန၊ နှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့်။ ပရိပူရိတံ၊ ပြည့်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပသန္တံ၊ ကြည်လင်၏။ သော၊ တိုဂရဟဒိန္နသည်။ သတ္တစုံ၊ ရှိသေစွာ။ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ ပရိဝိသိတွာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍။ ကတဘတ္တ ကိစ္စဿ၊ ဆွမ်းဘုန်းပေးခြင်းကိစ္စ ပြီးသည်ရှိသော်။ သတ္တုနော၊ ဘုရားအား။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကာရေတုကာမော၊ ပြုစေလိုသည်ဖြစ်၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂဏှိယူ၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍။ ဣမသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ ပညာစက္ခုနော၊ ပညာမျက်စိ၏။ အဘာဝေနေော၊ မရှိခြင်းကြောင့်လျှင်။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ သာဝကာနံ၊ သာဝကတို့၏လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓသာသနဿ၊ ဘုရား သာသနာ၏လည်းကောင်း။ ဂုဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ န ဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွာ။ ပညာစက္ခုရိယိတာ၊ ပညာမျက်စိမှ ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အန္ဓာနာမ၊ အကန်း မည်ကုန်၏။ ပညဝဇ္ဇော၊ ပညာရှိသောသူတို့သည်။ သစက္ခုကာနာမ၊ မျက်စိရှိသည် မည်ကုန်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၅၀) မဟာပတေ၊ ခရီးလမ်းမ၌။ ဥဇ္ဈိတသ္မိံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော။ သင်္ကာရဌာနသ္မိံ၊ တံမြက်ချေးစွန့်ရာ အရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုတံမြက်ချေးစွန့်ရာ အရပ်၌။ သုစိဂန္ဓံ၊ ကောင်းသော အနံ့ရှိသော။ မနောရမံ၊ နှသုံး မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော။ ပဒုမံ၊ ကြာသည်။ ဇာယေထယတာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။

(၅၁) ဝေ၊ ဤအတူ။ သင်္ကာရဘူတေသု၊ တံမြက်ချေးစသဘွယ်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ အန္ဓဘူတေ အန္ဓဘူတေသု၊ ပညာမျက်စိ ကင်းခြင်းကြောင့် အကန်းသဖွယ်

ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ပုထုဇ္ဇနေပုထုဇ္ဇနေသု၊ ပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဇာတော၊
ဖြစ်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်။ ပညာယ၊ မိမိပညာဖြင့်။
အတိရောစတိ၊ အလွန်တင့်တယ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ သင်္ကာရဋ္ဌာနသ္မိန္နိ၊ ဟူသည်ကား။ သင်္ကာရဋ္ဌာနသ္မိ-
ကစဝရ ရာသိမှိ၊ တံမြက်ချေးအရှိန်စု၌။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။
ဥဇ္ဈိတသ္မိံ မဟာပထေတိ၊ ဟူသည်ကား။ မဟာမဇ္ဈ၊ ခရီးမ၌။ ဆဋ္ဌိတသ္မိံ၊
စွန့်အပ်သော။ သုစိဂန္ဓန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သုရတိဂန္ဓ၊ ကောင်းသောအနံ့ရှိသော။
တ္ထော၊ ဤအာရုံ၌။ မနော၊ စိတ်သည်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်တတ်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။
မနောရမံ၊ မနောရမမည်၏။ သင်္ကာရဘူတေသုတိ၊ ဟူသည်ကား။ သင်္ကာရ-
ဘူမိဝဘူတေသု၊ တံမြက်ချေးစုရာ မြေကဲ့သို့ ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ ပုထုဇ္ဇနေတိ၊
ဟူသည်ကား။ ပုထုနံ၊ များစွာကုန်သော။ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏
ဇနနတော၊ ဖြစ်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝေလုဗ္ဗနာမေ၊ ဤသို့ရအပ်သော
အမည်ရှိသော။ လောကီယ မဟာဇနေ၊ လောကီလူအပေါင်း၌။ ဣဒံ၊ ဤအဓိပ္ပါယ်
ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုသို့သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာပထေ၊ ခရီးမ၌။ ဆဋ္ဌိတေ၊ စွန့်အပ်
သော။ အသုစိ ဇေဂုန္တိယ ပဋိကူလေပိ၊ မစင်ကြယ်သဖြင့် စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်
ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ သင်္ကာရ ရာသိမှိ၊ တံမြက်ချေးအစု၌။ သုစိဂန္ဓ၊
ကောင်းသောအနံ့ရှိသော။ ပဒုမံ၊ ပဒုမ္မာသည်။ ဇာယေထ၊ ပေါက်ရာ၏။ မနော-
ရမံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော။ ပိယံ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော။ မနာပံ၊ မြက်ခိုး
ဘွယ်ရှိသော။ တံ၊ ထိုကြာသည်။ ရာဇ ရာဇမဟာမတ္တာဒိနံ၊ တို့၏။ ဥပရိမတ္ထကေ၊
ထိုင်ထက်၌။ ပတိဋ္ဌာနာရဟမေဝ၊ ပန်ဆင်ခြင်းငှါ ထိုက်သည်သာလျှင်။ တဝေယျ-
ယသ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ သင်္ကာရဘူတေသု၊ တံမြက်ချေးစု
သဖွယ်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ပုထုဇ္ဇနေသု၊ ပုထုဇဉ်တို့၌။ ဇာတော၊ ဖြစ်သော။
နိပ္ပညဿ၊ ပညာမရှိသော။ အစက္ခုကဿ၊ မျက်စိမရှိသော။ မဟာဇနဿ၊
လူအပေါင်း၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ နိဗ္ဗတ္တောပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ အတ္တနော၊
မိမိ၏။ ပညာဗလေန၊ ပညာအစွမ်းဖြင့်။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ အာဒိနဝံ၊
အပြစ်ကိုလည်းကောင်း။ နိက္ခမေ၊ တောထွက်ခြင်း၌။ အာနိတံသံစ၊ အကျိုးကို
လည်းကောင်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏။
ပဗ္ဗဇိတမတ္တေနပိ၊ ရဟန်းပြုကာမျှဖြင့်လည်း။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ သီလ သမာဓိ-
ပညာ ဝိမုတ္တိ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနာဒိဟိ၊ သီလ သမာဓိ ပညာ အရဟတ္တဖိုလ်
ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ် စသည်တို့ဖြင့်။ အာရာဓေတွာပိ၊ နှစ်သက်စေ၍လည်း။ သမ္မာ-
သမ္ဗုဒ္ဓသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်ဖြစ်သော။ ဒီကာသဝေ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော။

သိက္ခာရဟန်းသည်။ အန္တဘူတေ၊ အကန်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ပုထုဇ္ဇနေ၊ ပုထုဇဉ်တို့ကို။ အတိတ္တမိတ္တာ၊ လွန်၍။ ရောစတိ ဝိရောစတိ၊ အထူးနှစ်သက်တွယ်ရှိ၏။ သောတတိ၊ တင့်တယ်၏။ ဣတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ စတုရာသီတိယာ ပါဏသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သောသတ္တဝါတို့အား။ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဂရဟဒိန္နောစ၊ ဂရဟဒိန္နသည်လည်းကောင်း။ သိရိဂုတ္တောစ၊ သိရိဂုတ္တသည် လည်းကောင်း။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုဂရဟဒိန္န သိရိဂုတ္တတို့သည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ အတ္တနေဝံ၊ မိမိ၏။ ခနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ဘုရားသာသနာတော်၌။ ဝိပုကိရိံသု၊ စွန့်ကြဲကုန်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ သိက္ခာ၊ ရဟန်းတို့သည်။ သာယန္တသမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ ဓမ္မသတာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ ဗုဒ္ဓဂုဏာ၊ ဘုရားကျေးဇူးတို့သည်။ အဟောအတ္ထရိယာနာမ၊ အံ့တွယ်သရဲရှိသည် မည်ကုန်၏။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ခဒိရင်္ဂါရ ရာသီ၊ ရှားမီးကျိုးစုကို။ သိန္ဓိတွာ၊ ပေါက်ခွံ၍။ ပဒုမာနိ၊ ပဒုမ္မာကြာပွင့်တို့သည်။ ဥဋ္ဌတိံသုနာမ၊ ပေါက်သည် မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ အာဂန္တာ၊ ကြွလာ၍။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးခြင်းကြောင့်။ ဣမာယနာမာတိ၊ ဤမည်သော စကားကြောင့်တည်းဟူ။ ဂုတ္တေနားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဗုဒ္ဓတူတဿ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူသော။ မမ၊ ငါ့ဘုရားအား။ အင်္ဂါရ ရာသီမှ၊ မီးကျိုးစုမှ။ ပဒုမာနိ၊ ပဒုမ္မာတို့သည်။ ဥဋ္ဌိတာနိ၊ ပေါက်သည်တို့ကား။ အနတ္ထရိယံ၊ အံ့တွယ်မရှိသေး။ အပရိပတ္တေ ဉာဏေ၊ မရင့်သေးသော ဉာဏ်သည်။ ဝတ္တမာနဿ၊ ဖြစ်သော။ ဗောဓိသတ္တဘူတဿ၊ ဘုရားလောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်တော်မူသော။ မေ၊ ငါ့အား။ ဥဋ္ဌတိံသု၊ ပေါက်ဘူးကုန်ပြီ။ ဣသိဝတ္ထာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဘန္တေ၊ ဘုရားကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌ ပေါက်ဘူးသနည်း။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ အာစိက္ခထ၊ ကြားတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိယာစိတော၊ ဤသို့တောင်းပန်အပ်သော ဘုရားသည်။ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသောအကြောင်းကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍-

နိရယံ၊ ပူသောငရဲသို့။ ဥဋ္ဌံပါဒေါ၊ ခြေကားမိုးမြှင့်။ အဝံသိရော၊ ဦးခေါင်းစောက်သိုး။ ကာမံ၊ စင်စစ်။ ပတာမိ၊ ကျပစေ။ အနရိယံ၊ မမြတ်သည်ကိုး

နတရိသာမိ၊ မပြုအံ့။ ဟန္တ၊ ယခု။ ပိဏ္ဍိ၊ ဆွမ်းကို။ ပဋိဂ္ဂဟ၊ ခံတော်မူလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမံ ခဒိရင်္ဂါရ ဇာတကံ၊ ဤခဒိရင်္ဂါရ ဇာတ်ကို။ ပိတ္တာရေတွာ၊ ချွေ၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဒွါဒသမံ၊ သော။ ဂရဟဒိန္နဝတ္ထု၊ သည်။ ဣတိသမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

ပုပ္ဖဝဂ္ဂဝတ္ထုနာ၊ ပုပ္ဖဝဂ္ဂအဖွင့်သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးပြီ။

စတုတ္ထော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။

နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးပြီ။

၅-ဗာလဝဂ္ဂ၊

၁-အညတရပုရိသ ဝတ္ထု၊

အနုသန္ဓေ...တဆယ့်နှစ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့် ဝိုင်းခြားအပ်သော ပုပ္ဖဝင်၌ ဟောအပ်သော ဂါထာတို့၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ တဆယ့်ငါးဝတ္ထုတို့ဖြင့် ဝိုင်းခြားအပ်သော ဗာလဝင်၌ ဟောအပ်သော ဂါထာတို့တွင် အညတရ ပုရိသဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ဒိဃာ ဇာဂရတော-စသည်မိန့်အပ်၏။

☞ ဒိဃာ ဇာဂရတော ရတ္တိတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဒိဃာ ဇာဂရတော ရတ္တိ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ ပသေနဒိကောသလဉ္စေတ၊ ပသေနဒိကောသလမင်းကိုလည်းကောင်း။ အညတရဉ္စ ပုရိသံ၊ မထင်ရှားသော ယောက်ျားကိုလည်းကောင်း။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။

တိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ ရာဇာ ပသေနဒိ ကောသလေတ၊ ကောသလမင်းသည်။ ကေသိန္ဒိယဗိမ္ဗေတ၊ တခုသောပွဲသဘင်နေ့၌။ အလင်္ကာတ ပဋိယတ္တံ၊ တန်းဆာဆင်ခြင်းနှင့် စပ်သော။ သဗ္ဗသေတံ၊ ကိုယ်လုံးပြုသော။ ပုဏ္ဏရိကံနာမ၊ ပုဏ္ဏရိတ အမည်ရှိသော။ ကေဟတ္ထိံ၊ ဆင်တကောင်ကို။ အဘိရုဗ္ဗ၊ စီး၍။ မဟန္တေန၊ များစွာသော။ ရာဇာနုတာဝေန၊ မင်း၏ အာနုဘော်ဖြင့်။ နဂရံ၊ ပြည်ကို။ ပဒေက္ခိကံ၊ လကျာရစ်လှည့်သည်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဥဿာရဏာယ၊ ပွဲသဘင်သည်။ ဝတ္ထမာနာယ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ လေဉ္စ၊ ဇဏ္ဍာဒိဟိ၊ အုတ်ခဲထွန်ကန် စသည်တို့ဖြင့်။ ပေါသိယမာနေတ၊ ပုတ်ခတ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ မဟာဇနေတ၊ ထူအပေါင်းသည်။ ပသံယန္တော၊ ပြေးသည်ရှိသော်။ ဂိဝံ၊ လည်ကို။ ပရိဝံဇေတွာပိ၊ ပြန်၍လည်း။ ဩလောကေတိယေဝ၊ ကြည့်သေးသည် သာလျှင်တည်း။ ဝေ၊ သိ၊ ရာဇနံ၊ မင်းတို့၏။ ဇေတံ၊ ဤသို့ပြည့်စုံခြင်းသည်။ သုဒိန္န ဓါနဿ၊ ကောင်းစွာဝေးအပ်သော အလှူ၏။ ဖလံကိရ၊ အကျိုးဖြစ်သတတ်။ အညတရဿာပိ၊ မထင်ရှားသည်လည်းဖြစ်သော။ ဒုဂ္ဂတပုရိသဿ၊ ထုဆင်းရဲ၏။ တရိယာ၊ မယားသည်။ သတ္တဘူမိကဿ၊ ထုံခုနစ်ဆင့်ရှိသော။ ပါသာဒဿ၊ ပြာသာဒ်၏။ ဥပရိတဿ၊ အထက်အပြင်၌။ ဌိတာ၊ နေ၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ကေ ဝါတပါန ကဝါဋံ၊ တခုသောလေသာပြုတင်း၏ တံခါးရွက်ကို။ ဝိဝရိတွာ၊ ၍။ ဩလောကေတွာဝ၊ ကြည့်၍လျှင်။ အပဂစ္ဆိ၊ ဖယ်သော်။ ပုဏ္ဏစန္ဒော၊ ထပြည့်ဝန်းသည်။ ဝဿဟကန္တရံ၊ တိမ်တိုက်ကြားသို့။ ပဝိဋ္ဌောပိယ၊ ဝင်သကဲ့သို့။ ရညော၊ မင်းအား။ ဥပဌာသိ၊ ထင်၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမအား။ ပဋိဗဒ္ဓမိတ္တော၊ တပ်သော

စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဟတ္ထိက္ခန္ဓတော၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းမှ။ ပတနာကာရပတ္တော-
 ဝိယ၊ ကျအံ့သောအခြင်းအရာသို့ ရောက်သကဲ့သို့။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ခိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ။
 နဂရံ၊ ပြည်ကို။ ပဒက္ခိဏံကတွာ၊ လက်ျာရစ် လည်သည်ကိုပြု၍။ အန္တေပုရံ၊ နန်း
 တော်တွင်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဝိဿာသိကံ၊ အကျွမ်း
 ဝင်သော။ အမတ္တံ၊ အမတ်ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ အသုကဋ္ဌာနေ၊ ဤမည်သော အရပ်
 သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွားသည်ရှိသော်။ တေ၊ သင်သည်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဩဇောကိတ-
 ပါယာဒေါ၊ ဩဇ္ဈသော ပြာသာဒ်ကို။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်ခဲ့၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။
 ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ အာမ၊ မြင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပြာသာဒ်၌။ ဧကံ-
 ဣတ္ထိံ၊ ကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ အဒ္ဓသံ၊
 မြင်ခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ ဂန္ဓ၊ သွားချေ။ တဿ၊ ထိုမိန်းမ၏။ သဿမိက-
 ဘာဝံ၊ လင်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ အသမိကဘာဝံ၊ လင်မရှိသည်၏
 အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဇာနာဟိ၊ သိအောင်ပြုလော့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍
 သော၊ ထိုအမတ်သည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တဿ၊ ထိုမိန်းမ၏။ သဿမိကဘာဝံ၊
 လင်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ ရညော၊ မင်းအား။
 သဿမိကာ၊ လင်ရှိသော မိန်းမဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ ဣတိအာရောစေသိ၊ ဤသို့
 ကြား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ရညာ၊ မင်းသည်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတငြီးကား။
 တဿ၊ ထိုမိန်းမ၏။ သမိကံ၊ လင်ကို။ ပတ္တောသဟိတိ၊ ခေါ်ချေလော့ဟု။
 ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ သော၊ ထိုအမတ်သည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဘော၊ အချင်း။
 ဟေ၊ လာလှည့်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ပတ္တောသတိ၊ ခေါ်၏။ ဣတိအာတ၊
 ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြို၏။ မေ၊ ငါ၏။ ဘရိယံ၊
 မယားကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဥပ္ပန္နေန၊ ဖြစ်သော။ ဘယေန၊ ဘေးသည်။ သဝိတဗ္ဗံ၊
 ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြို၍။ ရညော၊ မင်း၏။ အာဏံ၊ အာဏာကို။
 ပရိဗာဟိတံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ။ အသတ္တောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဂန္ဓာ၊
 သွား၍။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုနောင်
 မှ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဣတောပဋ္ဌာယ၊ ဤနေမှစ၍။ ဥပဋ္ဌာဟိ၊ ဆည်း
 ကပ်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အလံ၊ မသင့်။ အတ္တနော၊
 မိမိ၏။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တုမှာကံ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့၏။ သုကံ၊ အခွန်
 ကို။ ဒေါမိ၊ ပေးရအံ့။ မေ၊ ငါ၏။ စာရေယေဝ၊ အိမ်၌သာလျှင်။ ဇိဝိကာ
 အသက်မွေးရခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ တဝ၊
 သင်၏။ သုကေန၊ အခွန်ဖြင့်။ မဟံ၊ ငါ့အား။ အတ္တော၊ အလိုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
 အဇ္ဇဘောဝဋ္ဌာယ၊ ယနေမှစ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဥပဋ္ဌာဟိတိ၊ စေားလော့ဟု။ တဿ၊
 ထိုယောက်ျားအား။ ဖထကဉ္စ၊ ကာကိုလည်းကောင်း။ အာဝုဇ္ဈေ၊ ထက်နက်ကို

လည်းကောင်း။ ဒါပေယျံ၊ ပေးစေ၏။ အဿ၊ ထိုမင်း၏။ ဧဝံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ကိပ္ပိဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင် ဖြစ်သော။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ဃာတေတွာ၊ သတ်၍။ အဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ ဂဏိဿာမိယူအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ နံ၊ ထိုမင်းကို။ မရဏဘယသီတော၊ သေခြင်းမှ ကြောက်သောကြောင့်။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဥပဋ္ဌာသိ၊ စား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။ ဝိဝရံ၊ အခွင့်ကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ ကာမရာဂ-
 ပရိဋ္ဌာဟေ၊ ကာမဂုဏ်၏ ပူလောင်ခြင်းသည်။ ဝဇန္တေ၊ ဩဇာများသည် ရှိသော်။ အဿ၊ ထိုယောက်ျားအား။ ဧဝံဒေါသံ၊ တခုသောအပြစ်သို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ရာဇာဏံ၊ မင်းအာဏာကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ တံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ ပတ္တောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ ဧဝံအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အန္တော၊ အချင်း။ ဣတော၊ ဤနေပြည်တော်မှ။ ယောဇနမတ္ထကော၊ တယူဇနာထက်၌။ နဒိယာ၊ မြစ်၌။ အသုကဋ္ဌာနံနာမ၊ ဤမည်သော အရပ်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ သာယံ၊ ညအခါ၌။ မမ၊ ငါ၏။ နာနစေလာယ၊ ရေချိုးသောအခါ၌။ ကုမုဒ္ဓုလာနိစေဝ၊ ကုမုဒ္ဓရာ ကြာပွင့်တို့ကို လည်းကောင်း။ အရဏဝတီမတ္တိကဉ္စ၊ အရဏဝတီမြေကို လည်းကောင်း။ အာဟရ၊ ဆောင်ချေလော့။ တသ္မိံခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ သစေ-
 နာဝစ္ဆသိ၊ အကယ်၍ မရောက်လာသည်ဖြစ်အံ့။ တေ၊ သင့်အား။ အာဏံ၊ မင်းအာဏာကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သေဝကော၊ မင်းစားယောက်ျားသည်။ စတူဟိ၊ လေးယောက် ကုန်သော။ ဒါသေဟိဝိ၊ ကျွန်တို့အောက်လည်း။ ကိလိဋ္ဌတရောဝ၊ အထူးအားဖြင့် ညစ်ညမ်းသည် သာလျှင်တည်း။ တိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ နေတ္ထိတာဒယော၊ ဝယ်ကျွန် အစရှိကုန်သော။ ဒါသ၊ ကျွန်တို့သည်။ မမ၊ ငါ၏။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းသည်။ ရုဇ္ဈတိ၊ နာကျင်၏။ မေ၊ ငါ၏။ ဝိဋ္ဌိ၊ ကျောက်ကုန်းသည်။ ရုဇ္ဈတိ၊ နာကျင်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ အန္တိတံ၊ နေခြင်းငှါ။ လဘန္တိယေဝ၊ ရကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ သေဝဓာသ၊ မင်းစားအား။ ဧတံ၊ ဤသို့နေရခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အာဏတ္တိကံ၊ စေခိုင်းအပ်သော။ ကဉ္စ၊ အမှုကို။ ကာတုမေဝ၊ ပြုခြင်းငှါ သာလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သော၊ ထိုလူဆင်းရဲ ယောက်ျားသည်။ အဝသံ၊ မချွတ်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဇန္တဗ္ဗံ၊ သွားအပ်၏။ ကုမုဒ္ဓုလေဟိ၊ ကုမုဒ္ဓရာ ကြာပန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အရဏဝတီမတ္တိကာနာမ၊ အရဏဝတီမြေမည်သည်။ နာဂဘဝဇန၊ နဂါးပြည်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်မှ။ လတိဿာမိ၊ ရအံ့နည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေန္တော၊ ကြံလျက်။ မရဏဘယသီတော၊ သေဆေးမှ

ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍၊ တဒ္ဓေ၊
နှမ။ မေ၊ ငါ့အား။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ကျက်ပြီလော။ ဣတိအာဟ၊
ဤသို့ဆို၏။ သာမိ၊ အမောင်။ ဥဒ္ဓနမတ္ထကေ၊ ခုံလောက်အထက်၌ ရှိသေး၏။ ဣတိ၊
ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ ဘတ္တံ၊ ထမင်း
အိုးကို။ ဩတရတိ၊ ချ၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ သန္ဓာရေတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ။
အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဥဠုဏေ၊ နာယောက်ချိုဖြင့်။ ကဗ္ဗိကံ၊ ထမင်း
တတ်ကို။ ဟရာပေတွာ၊ ဆယ်စေ့၍။ ယထာလဓ္ဓေန၊ ရ၊ ရတိုင်းသော။ ဗျဉ္ဇနေန၊
ဟင်းလျာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အလ္လမေဝ၊ လောလောပူ၍ ချွေးမသိပ်သေးသော။
ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ပစ္ဆိယံ၊ ခြင်းတောင်း၌။ ဩပိဇ္ဇေတွာ၊ ဘိနိုပ်၍။ အာဒါယ၊
ယူ၍။ ယောဇနိကံ၊ တယူဇနာရှိသော။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ ပက္ခန္ဓော၊ ပြေးသည်ရှိသော်။
အဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။ ဂစ္ဆန္တဿေဝ၊ သွားစဉ်လျှင်။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းသည်။ ပတ္တံ၊
နပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ အနန္တိဋ္ဌံ၊ အကြွင်း
မဟုတ်သည်ကို။ ဝါ၊ အပြီးအဖျား။ ကတွာဝ၊ ပြု၍လျှင်။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။
ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ အပနေတွာ၊ ပယ်၍။ ဘုဉ္ဇန္တော၊ စားသည်ရှိသော်။ ဧကံအဋ္ဌိကံ၊
ခရီးသွားတယောက်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ မယာ၊ ငါသည်။ အပနေတွာ၊ ပယ်၍။
ဌာပိတံ၊ ထားအပ်သော။ ထောကံ၊ အနည်းငယ်သော။ အနန္တိဋ္ဌံ၊ အကြွင်းမဟုတ်
သော။ ဘတ္တမေဝ၊ ထမင်းသည်သာလျှင်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သာမိ၊
ခရီးသွားသခင်ယောက်ျား။ ဘုဉ္ဇ၊ စားလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သော၊
ထိုခရီးသွားယောက်ျားသည်။ ဂဏိတွာ၊ ယူ၍။ ဘုဉ္ဇိ၊ စား၏။ ဣတရောပိ၊ မင်းခမား
ယောက်ျားသည်လည်း။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စား၍။ ဧကံဘတ္တမုဋ္ဌိံ၊ ထမင်းတဆုပ်ကို။
ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ခိဝိတွာ၊ ပစ်၍။ မုခံ၊ ခံတွင်းကို။ ပိက္ခာလေတွာ၊ ဆေး၍။ မဟန္တေန-
သဓ္ဓေန၊ သည်းစွာသောအသံဖြင့်။ ဣမသ္မိံ နဒိ ပဒေသေ၊ ဤမြစ်အရပ်၌။ အဓိ-
ဝတ္ထော၊ စောင့်ရှောက်ကုန်သော။ နာဂ သုပဏ္ဏ ဒေဝါ၊ နဂါး၊ ဂဠုန်၊ နတ်တို့
သည်။ မေ၊ ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုဏန္တ၊ နာပါကုန်လော့။ ဣတိ ဤသို့ ဆို၏။
ရာဇော၊ မင်းသည်။ မယံ၊ ငါ့အား။ အာဏံ၊ အာဏာကို။ ကာတုကာမော၊ ပြုလို၍။
ကုမုဒုပ္ပလေတိ၊ ကုမုဒ္ဓရာ ကြာပန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အရုဏဝတိ မတ္တိကံ၊
အရုဏဝတိမြေကို။ အာဟရာတိ၊ ဆောင်ချေလော့ဟူ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ အာဏာ-
ပေသိ၊ စေလွှတ်၏။ အဋ္ဌိက မနုဿဿစ၊ ခရီးသွား လူအားလည်း။ မေ၊ ငါသည်။
ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော။ တံ၊ ထိုကုသိုလ်သည်။ သဟဿာနိသံသံ၊
တထောင်သော အကျိုးရှိ၏။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ မစ္ဆာနံ၊ ငါးတို့အား။ ဒိန္နံ၊ ပေး
အပ်သော။ တံ၊ ထိုကုသိုလ်သည်။ သတာနိသံသံ၊ ထရာသော အကျိုးရှိ၏။
တ္ထေတံ၊ ဤ မျှလောက်သော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှု၏ အကျိုးကို။ တုဗ္ဗာကံ၊

တို့အား။ ပတ္တိကတွာ၊ အဘို့ပြု၍။ ဒမ္မိ၊ ပေး၏။ မယံ၊ အား။ ကုမုဒပ္ပလေဟိ၊ ကုမုဒ္ဒရာကြာပန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အရုဏဝတိ မတ္တိကံ၊ အရုဏဝတိမြေကို။ အာဟရထ၊ ဆောင်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလျက်။ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံးကြိမ်။ အနုဿာဝေသိ၊ ကြားစေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုမြစ်စဉ် တလျှောက်၌။ အဓိဝတ္ထော၊ စောင့်သော။ နာဂရာဇာ၊ နဂါးမင်းသည်။ တံ သဒ္ဓိံ၊ ထိုအလံကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ မဟလ္လက ဝေသေန၊ လူအို အသွင်ဖြင့်။ တဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဝန္တာ၊ သွား၍။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ဝဒေသိ၊ ဆိုသနည်း။ ဣတိ-အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုသူဆင်းရဲယောက်ျားသည်။ ပုနပိ၊ တတန်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဝတွာ၊ ဆိုခြင်းကြောင့်။ မယံ၊ ငါ့အား။ တံ ပတ္တိံ၊ ထိုအလှူအဘို့ကို။ ဒေဟိတိ၊ ပေးလော့ဟု။ ဝုတ္ထေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဒေဓိတိ၊ ပေး၏ဟု။ အာဟ၊ ဆို၏။ ပုနပိ၊ တတန်လည်း။ ဒေဟိတိ၊ ပေးလော့ဟု။ ဝုတ္ထေ၊ ဆိုလတ်သော်။ သာမိ၊ အရှင်။ ဒေမိ၊ ပေး၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ သော၊ ထိုနဂါးမင်းသည်။ ဒွေတယောဝါရေ၊ နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ်။ ပတ္တိံ၊ အဘို့ကို။ အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ ကုမုဒပ္ပလေဟိ၊ ကုမုဒ္ဒရာကြာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အရုဏဝတိ မတ္တိကံ၊ အရုဏဝတိမြေကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။

☞ ရာဇော၊ မင်းသည်။ ဖိန္နေသိ၊ ကြို၏။ မနုဿာနာမ၊ လူတို့မည်သည်ကား။ ဗဟုမာယာ၊ များသော လှည့်ပတ်ခြင်းရှိကုန်၏။ သော၊ ထိုမင်းစားယောက်ျားသည်။ ကေနစိ ဥပါယေန၊ တစုံတခုသော အကြောင်းဖြင့်။ သစေလသေယျ၊ အကယ်၍ ရသည်ဖြစ်ငြားအံ့။ မေ၊ ငါ၏။ ကိစ္စံ၊ အမှုသည်။ နနိပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အပြီးသို့ မရောက်ရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြို၍။ သော၊ ထိုခင်းသည်။ ကာလသေဝ၊ စောစောကလျှင်။ ဇွါရံ၊ တံခါးကို။ ပိတောပေတွာ၊ ပိတ်စေ၍။ မုဒ္ဓိကံ၊ သေ့ကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဟရာပေတိ၊ ဆောင်စေ၏။ ဣတရောပိ ပုရိသော၊ မင်းစားယောက်ျားသည်လည်း။ ရညော၊ မင်း၏။ နှာနဝေလာယမေဝ၊ ရေချိုးအံ့သောအခါ၌ပင်လျှင်။ အာဝန္တာ၊ လာ၍။ ဇွါရံ၊ တံခါးကို။ အလတန္တော၊ ဝင်ခွင့်မရသည်ရှိသော်။ ဇွါရ ပါလံ၊ တံခါးစောင့်ကို။ ပတ္တောသေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဇွါရံ၊ တံခါးကို။ ပိဝရ၊ ဖွင့်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ပိဝရိတံ၊ ဖွင့်ခြင်းငှါ။ နသတ္တာ၊ မဝံ့ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ကာလသေဝ၊ နေရှိစဉ်ကလျှင်။ မုဒ္ဓိကံ၊ သေ့ကို။ ဒတွာ၊ ခတ်၍။ ရာဇဝေဟံ၊ နန်းတော်သို့။ အာဟရာပေတိ၊ ဆောင်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ရာဇဓူတော၊ မင်းစေတမန်တည်း။ ဇွါရံ၊ တံခါးကို။ ပိဝရ၊ ဖွင့်လော့။ ဣတိဝတွာပိ၊ ဤသို့ဆို၍လည်း။ ဇွါရံ၊ တံခါးကို။ အလတန္တော၊ မရသည်ရှိသော်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မေ၊ ငါ၏။ ဇိဝိတံ၊ အသက်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ကိံနုခေါ၊ အဘယ်သို့။ ကရိဿာဓိတိ၊ ပြုရအံ့နည်းဟု။

စိန္တေတွာ၊ ကြိ၍၊ ဒွါရဿ၊ တံခါး၏။ ဥပရိ ဥပ္ပာရေ၊ တံခါးခုံ၏ အထက်၌။
မတ္တိက ဝိဏ္ဏံ၊ အရဏဝတိမြေစိုက်ကို။ ခိပိတွာ၊ ပစ်၍။ တဿ၊ ထိုမြေစိုက်၏။ ဥပရိ၊
အထက်၌။ ပုပ္ဖါနိ၊ ကြာပွင့်တို့ကို။ လဂ္ဂေတွာ၊ ဆွဲ၍။ မဟာသဒ္ဓါ၊ သည်းစွာသော
အသံကို။ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုလျက်။ အဇ္ဈော နဂရ ဝါသိနော၊ အိုပြည်သူပြည်သား
အပေါင်းတို့။ ရညော၊ မင်း၏။ အာဏတ္တိယာ၊ စေခြင်းကြောင့်။ မယာ၊ ငါသည်။
ဂတံသာဝံ၊ သွားသည်၏အဖြစ်ကို။ ဇာနာထ၊ သိကုန်၏လော၊ရာဇာ၊ မင်းသည်။
မံ၊ ငါ့ကို။ အကာရဏေန၊ အကြောင်းမရှိဘဲ။ ဝိနာသေတုကာမောတိ၊ ဖျက်ဆီး
လိုခဲ့၏ဟု။ တိက္ခတ္ထု၊ သုံးကြိမ်။ ဝိရိပိတွာ၊ ဝိမြည်တမ်း၍။ ကတ္တနုခေါ၊ အဘယ်
အရပ်သို့လျှင်။ ဂန္ထိဿာမိတိ၊ သွားရအံ့နည်းဟု။ စိန္တေတွာ၊ ကြိ၍။ ဘိက္ခုနာမ၊
ရဟန်းတို့ မည်သည်ကား။ မုဒုဟဒယာ၊ နူးညံ့သော နှလုံးရှိကုန်၏။ ဝိဟာရံ၊
ကျောင်းသို့။ ဂန္ထာ၊ သွား၍။ နိပ္ပဇ္ဇိဿာမိတိ၊ အိပ်အံ့ဟူ၍။ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ်
ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဣမေ သတ္တာနာမ၊ ဤသတ္တဝါတို့ မည်သည်ကား။
သုခိတကာလေ၊ ချမ်းသာကြွယ်ဝသော ကာလ၌။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ အတ္ထိ-
တာဝံပိ၊ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ အဇာနိတွာ၊ မသိမူ၍။ ဒုက္ခာဘိတူတ-
ကာလေ၊ ဆင်းရဲခြင်းနှိပ်စက်သောကာလ၌။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ထုကာမာဓဝ၊
သွားလိုကုန်သည်လျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သောပိ၊
ထိုယောက်ျားသည်လည်း။ အညံ၊ တပါးသော။ မေငါ၏။ တာဏံ၊ ကိုးကွယ်
ရာသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟု။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ထာ၊ သွား၍။ ဧကသ္မိ-
ဖာသုကဋ္ဌာနေ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသော တခုသောအရပ်၌။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ အထ၊
ထိုအခါ၌။ တံရတ္ထိံ၊ ထိုညဉ့်ပတ်လုံး။ နိဗ္ဗံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းကို။ အလတန္တဿ၊
မရသော။ တံရတ္ထိံ၊ ထိုမိန်းမကို။ အနုဿရန္တဿ၊ အောက်မေ့သော။ ရညောပိ၊
မင်း၏လည်း။ ကာမပရိဋ္ဌာဟော၊ ကာမဂုဏ်ဖြင့် ပူလောင်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊
ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ ဝိဘာထက္ခဏေယေဝ၊ မိုးသောက်သော ခဏ၌ပင်
လျှင်။ တံပုရိသံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ ဃာတာပေတွာ၊ သတ်စေ၍။ တံရတ္ထိံ၊
ထိုမိန်းမကို။ အာနေဿာမိ၊ ဆောင်ယူအံ့။ ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။

တသ္မိံခဏေယေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်။ သဠိယောဇနိကာယ၊ ယူဇနာ
ခြောက်ဆယ်ရှိသော။ လောဟကုန္တိယာ၊ လောဟကုန္တိရေ၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်
သော။ စတ္တာရော ပုရိသာ၊ ယောက်ျားလေးယောက်တို့သည်။ ပတ္တုထိတာယ၊
ကျိုက်ကျိုက်ဆူသော။ ဥက္ခလိယာ၊ ထမင်းအိုး၌။ တဏှုလာဝိယ၊ ဆန်တို့ကဲ့သို့။
ထံပရိဝတ္တန္တာ၊ တပြောင်းပြန်ပြန်။ ပစ္စမာနာ၊ ကျက်ကုန်လျက်။ ဟိံသာယ-
ဝဿ သဟဿေဟိ၊ အနှစ်သုံးသောင်းတို့ဖြင့်။ ဟေဋ္ဌိမတလံ၊ အောက်အပြင်သို့။
ပတ္တာရောက်၍။ အပရေဟိ၊ တပါးကုန်သော။ တိံသာယ ဝဿ သဟဿေဟိ၊

အနှစ်သုံးသောင်း ထို့ပြင်။ ပုန၊ တတန်။ မုခဝဋ္ဋိယံ၊ မျက်နှာဝသို့။ ပါပုဏိံ သု၊
 နောက်ကုန်၏။ တေ၊ သိုဝရဲသား လေးယောက်တို့သည်။ သီသံ ဥက္ခိ ပိတွာ၊
 ဦးခေါင်းမော်၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ဧကေကံ-
 ဂါယံ၊ တဂါထာ တဂါထာစီကို။ ဝတ္ထုကာမာ၊ ဆိုလိုကုန်လျက်။ တံဂါယံ၊
 ထိုဂါထာကို။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။
 ဧကေကံ အက္ခရံ၊ အက္ခရာတလုံးစီကို။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ပရိဝတ္ထေတွာ၊ ဦးခေါင်းပြန်
 ၍။ လောဟကုန္တိ မေဝ၊ လောဟကုန္တိ ငရဲအိုးသို့သာလျှင်။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်လေကုန်၏။
 ရာဇာ၊ မင်းသည်။ နိဗ္ဗံ၊ အိပ်ခြင်းကို။ အလတန္တော၊ မရမူ၍။ မဇ္ဈိမ ယာမ သမနန္တ-
 ရေ၊ သန်ကောင်ယာဝ်အခြားမဲ့၌။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအသံကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဘိဟော၊
 ကြောက်လျက်။ ဥတြိတ္တမာနသော၊ တိတ်လန့်သော နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ မယှံ၊
 ငါ၏။ ဇီဝိတန္တရာယောဝါ၊ အသက်၏ အန္တရာယ်သည်မူလည်း။ ဘဝိဿတိ-
 တိံ နုခေါ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ မေ၊ ငါ၏။ အဂ္ဂ မဟေ-
 သိယာဝါ၊ မိဖုရားကြီး၏လည်း။ ဇီဝိတန္တရာယော၊ အသက်၏အန္တရာယ်သည်။
 ဘဝိဿတိ ကိံ နုခေါ၊ ဖြစ်အံ့လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ မေ၊ ငါ၏။
 ရဇ္ဇံ၊ ပြည်သည်သည်။ ဝိနဿိဿတိ ကိံ နုခေါ၊ ပျက်စီးအံ့လော။ ဣတိ-
 စိန္တန္တော၊ ဤသို့ကြံလျက်။ သကလ ရတ္တိံ၊ ဟညဉ့်ပတ်လုံး။ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့ကို။
 နိမိလေတုံ၊ မှိတ်ခြင်းငှါ။ န သက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ အရုဏ်ဝုမန-
 ဝေလာယဝေ၊ အရုဏ်တက်သောအခါ၌လျှင်။ ဧတံ ပုရောဟိတံ၊ ပုရောဟိတ်
 ပုဏ္ဏားတယောက်ကို။ ပတ္တောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ မယာ၊
 ငါသည်။ မဇ္ဈိမ ယာမ သမနန္တရေ၊ သန်ကောင်ယာဝ်အခြားမဲ့၌။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာ
 သော။ ဘေရဝသဗ္ဗံ၊ ကြောက်မက်ရွယ်သောအထံကို။ သုတံ၊ ကြား၏။ ရဇ္ဇဿ-
 ဝါ၊ ပြည်၏လည်းကောင်း။ အဂ္ဂမဟေသိယာဝါ၊ မိဖုရားကြီး၏ လည်းကောင်း။
 မယှံဝါ၊ ငါ၏လည်းကောင်း။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်
 သည်။ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဇာနာမိ၊ မသိ။ တေန၊ ထို
 ကြောင့်။ မေ၊ ငါသည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ပတ္တောသာပိတော၊ ခေါ်စေအပ်၏။ ဣတိ-
 အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ မဟာရာဇေ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ တေ၊ သင်သည်။ ကိံ သဗ္ဗံ၊
 အဘယ်အသံတို့ကို။ သုတာ၊ ကြားအပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။
 အာစရိယ၊ ဆရာ။ ဒုဣတိ၊ ဒုဟူ၍လည်းကောင်း။ သဣတိ၊ သဟူ၍လည်းကောင်း။
 နဣတိ၊ နဟူ၍လည်းကောင်း။ သောဣတိ၊ သောဟူ၍လည်းကောင်း။ ဣတိဣမေ-
 သဗ္ဗေ၊ ဤအသံတို့ကို။ မေ၊ ငါသည်။ အသောသိံ၊ ကြားပြီ။ ဣမေသံ၊ ဤအက္ခရာ
 လေးလုံးတို့၏။ နိပ္ပတ္တိံ၊ ပြီးကြောင်းကို။ ဥပဓာရေဟိ၊ စူးစမ်းလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဆိုလတ်သော်။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏားအား။ မဟာအန္တကာရံ၊ ကြီးစွာသော

အမိုက်တိုက်သို့။ ပဝိဋ္ဌဿပိယ၊ ဝင်ခြင်းကဲ့သို့။ ကိဉ္ဇိ၊ တစုံတခုသည်။ န ပညာယတိ၊
မထင်။ နဇာနာမိတိ၊ မသိဟူ၍။ ဝုတ္တပန၊ ဆိုချေသည်ရှိသော်ကား။ လာတ-
သက္ကာရော၊ လာဘ်ပူဇော်သကားသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ ပရိဟာယိဿတိတိ၊
ယုတ်အံ့သတည်းဟု။ ဘာယိတွာ၊ ကြောက်၍။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။
ဘာရိယံ၊ ဝန်လေး၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ ကိ၊ အဘယ်
သို့ဖြစ်လေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ တေ၊ ရှင်မင်းကြီး၏။ ဇိဝိတန္တရာ-
ယော၊ အသက်အန္တရာယ်သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။
သော၊ သိုမင်းသည်။ ဗွိဂုဏံ၊ နှစ်ဆတက်။ ဝီတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ အာစရိယ၊
ဆရာ။ ကိဉ္ဇိ၊ တစုံတခုသော။ ပဋိသဘာတ ကာရဏံ၊ တားမြစ်နိုင်အံ့သော အကြောင်း
သည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိအံ့လော။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော
မင်းကြီး။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ မာဘာယိ၊ မကြောက်လင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တယော-
ဝေဒေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ကိပန၊
အဘယ်ကိုလျှင်။ လဒ္ဓု၊ ရခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်မည်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။
သဗ္ဗသတံ ယညံ၊ အလုံးစုံတရာစီချည်းရှိသော ယဇ်ကို။ ယဇိတွာ၊ ပူဇော်၍။ ဒေဝ၊
ရှင်မင်းကြီး။ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို။ လဘိဿတိ၊ ရလမည်ထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။
ကိ၊ အဘယ်ကို။ လဒ္ဓု၊ ရခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်မည်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်
သော်။ ဟတ္ထိသတံ၊ ဆင်တရာလည်းကောင်း။ အဿသတံ၊ မြင်းတရာ လည်း
ကောင်း။ ဥသတ သတံ၊ ဥသတနွားလားတရာ လည်းကောင်း။ ဓေန သတံ၊
နို့ညှစ်နွားမတရာ လည်းကောင်း။ အဇ သတံ၊ ဆိတ်တရာ လည်းကောင်း။ ဂဗြာ-
သတံ၊ မြဲတရာလည်းကောင်း။ အာဇည သတံ၊ အာဇာနည် မြင်းတရာ လည်း
ကောင်း။ ဥရန္တ သတံ၊ ဆိတ်ကုလားတရာ လည်းကောင်း။ ကုတ္တုဋသတံ၊ ကြက်
တရာ လည်းကောင်း။ သူကရ သတံ၊ ဝက်တရာ လည်းကောင်း။ ဒါရက သတံ၊
သတို့သားတရာ လည်းကောင်း။ ဒါရိကာသတံ၊ သတို့သွီးတရာ လည်းကောင်း။
ဣတိဇေ၊ ဤသို့အစရှိသော။ ဧကေကံ ဝါဏဇာတိံ၊ တပီးတပီးသော အသက်
ရှိသော သတ္တဝါမျိုးကို။ သတံ သတံ ကတွာ၊ တရာစီ ပြု၍။ ဂဏှာပေတိ၊
ယူစေ၏။ မိဂဇာတိမေဝ၊ သားအမျိုးကိုသာလျှင်။ သဗေပိ ဂဏှာပေဿာမိ၊
အကယ်၍ ယူသည်ဖြစ်အံ့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ခါဒနီယမေဝ၊ ခဲဘွယ်ကိုသာလျှင်။
ဂဏှာပေတိ၊ ယူစေ၏။ ဣတိဝက္ခန္တိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းမှ
ကြောက်သောကြောင့်။ ဟတ္ထိ အဿ မနုဿေပိ၊ ဆင် မြင်း လူတို့ကိုလည်း။
ဂဏှာပေတိ၊ ယူစေ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ မမ ဇိဝိတမေဝ၊ ငါ၏ အသက်ကိုသာ
လျှင်။ မဟံ၊ ငါ့အား။ လာတော၊ ရအပ်၏။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ သဗ္ဗ-
ပါဏေ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို။ သိဃံ၊ လျှင်စွာ။ ဂဏှထာတိ၊ ယူကုန်

လောဟု။ အာဟ။ ဆို၏။ အာဏတ္တ မနုဿာ၊ စေအပ်သောလူတို့သည်။ အဓိက-
တရံ၊ အလွန်ကို။ ဂဏှိံသု၊ ယူကုန်၏။ ကောသလသံယုတ္တေ၊ ကောသလသံယုတ်
၌။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံပိစ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။

တေန ခေါပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ရညော ပသေနဒိ ကောသလဿ၊
ကောသလမင်းအား။ မဟာယညော၊ ကြီးစွာသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို။ ပစ္စုပဋ္ဌိ-
တော၊ စီရင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စစ ဥသတ သတာနိ၊ ငါးရာသော
ဥသတတို့သည် လည်းကောင်း။ ပဉ္စစ ဝစ္ဆတရ သတာနိ၊ ငါးရာသော နွားငယ်
တို့သည်လည်းကောင်း။ ပဉ္စစ ဝစ္ဆတရိ သတာနိ၊ ငါးရာသော နွားမငယ်တို့သည်
လည်းကောင်း။ ပဉ္စစ အာဇည သတာနိ၊ ငါးရာသော အာဇာနည်တို့သည်လည်း
ကောင်း။ ပဉ္စစ ဥရုဗ္ဘသတာနိ၊ ငါးရာသော ဆိတ်ကုလားတို့သည်လည်းကောင်း။
ပဉ္စစ ခေန သတာနိ၊ ငါးရာသော နွားမကြီးတို့သည်လည်းကောင်း။ ပဉ္စစ ကုတ္တုဇု-
သတာနိ၊ ငါးရာသော ကြက်တို့သည် လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
အဿ၊ ထိုမင်း၏။ ဒါသတိဝါ၊ ကျွန်ဟူ၍လည်းကောင်း။ ပေဿတိဝါ၊ အစေ
အပါး ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ကမ္မကရာတိဝါ၊ အမှုလုပ်ဟူ၍ လည်းကောင်း။
ယေဝိ တေ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ ယညတ္ထာယ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှါ။ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတိ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း။ ဒဏ္ဍ တဇ္ဇိတာ၊ ဒဏ်ဖြင့် တိတ်လန့်ကုန်
သည်ဖြစ်၍။ ဘယ တဇ္ဇိတာ၊ ဝေဘေးဖြင့် ထိတ်လန့်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဿုမုခါ၊
မျက်ရည်စက်လက်။ ရောဒမာနာ၊ ဝိုကုန်လျက်။ ပရိကမ္မာနိ၊ ပရိကံအမှုတို့ကို။
ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။

မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ပုတ္တ-
မိတု ဉာတိနံ၊ သားသွီးဆွေမျိုးတို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ပရိဒေဝမာနော၊
ဝိုကြွေးလျက်။ မဟာသဒ္ဓံ၊ သည်းစွာသော အသံကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ မဟာ-
ပထဝီ ဥဇ္ဈိယန သဒ္ဓေါဝိယ၊ မြေလျှင်ဟီးသံကဲ့သို့။ အဟောလိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊
ထိုအခါ၌။ မလ္လိကာဒေဝီ၊ မလ္လိကာမိဖုရားသည်။ တံသဒ္ဓံ၊ ထိုအသံကို။ သုတွာ၊
ကြား၍။ ရညော၊ မင်း၏။ သန္တိကံ၊ အသံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ မဟာရာဇ၊
မြတ်သောမင်းကြီး။ ကေ၊ သင်၏။ ဣဇ္ဈိယာနိ၊ ဣဇ္ဈေတို့သည်။ အပါကတိကာနိ၊
ပြကတွေမဟုတ်ကုန်။ ကိလန္တရူပါနိဝိယ၊ ပင်ပန်းသော သဘောတို့ကဲ့သို့။ ကိ-
နုခေါ၊ အတယ်ကြောင့်။ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်တိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့
မေး၏။ မလ္လိကေ၊ မလ္လိကာ။ တံ၊ သင်သည်။ မမ ကဏ္ဍမူလေန၊ ငါးနားရင်းဖြင့်။
ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသော။ အာသိဝိဘံဝိ၊ မြွေဟောက်ကိုလည်း။ ကိ၊ အတယ်ကြောင့်။
တုဟံ၊ သင့်အား။ နဇာနာသိ၊ မသိလေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒေဝ၊

အရှင်မင်းကြီး။ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ကိံပန၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မေးလတ်သော်။ ရတ္တိတာဝေ၊ ညဉ့်အသိုက်၌။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။
 သဒ္ဓေါနာမ၊ အသံမည်သည်ကို။ သုတော၊ ကြားအပ်၏။ သွာဟံ၊ ထိုငါသည်။
 ပုရောဟိတံ၊ ပုရောဟိတ်ကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ တေ၊ သင်၏။ ဇိဝိတန္တရာယော၊
 အသက် အန္တရာယ်သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။
 သဗ္ဗသတံ ယညံ၊ အလုံးစုံသော တရာစီရှိသော ယဇ်ကို။ ယဇိတွာ၊ ပူဇော်၍။
 ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို။ လဘိဿတိ၊ ရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့သော စကားကို။ ဝတွာ၊
 ဆို၍။ မမဇိဝိတမေဝ၊ ငါ့အသက်ကိုသာလျှင်။ မယံ၊ ငါ့အား။ လာဘော၊ ရအပ်
 ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣမေ ပါဏေ၊ ဤသတ္တဝါတို့ကို။ ဂဏှာပေသိံ၊ တမ်းစေပြီး။
 ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ မလ္လိကာဒေဝိ၊ မလ္လိကာ မိဖုရားသည်။ မဟာရာဇ၊
 မြတ်သောမင်းကြီး။ အန္ဓဗာလော၊ အလွန်မိုက်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာ-
 ဘက္ခော၊ အစားကြီးသည်။ ကိဉ္ဇာပိ အသိ၊ အကယ်၍ကား ဖြစ်၏ရှင်။ အနေက-
 သူပဗ္ဗန ဝိကတိကံ၊ များစွာသော ဟင်း စားမဲ အထူးရှိသော။ ဒေါဏပါကံ၊
 တစရွတ်ချက်ရှိသော။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို။ ကိဉ္ဇာပိဘုဉ္ဇသိ၊ အကယ်၍ကား
 စား၏ရှင်။ ဒွိသု ရဋ္ဌေသု၊ နှစ်ရပ်သောတိုင်းတို့၏။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကိဉ္ဇာပိ-
 ကာရေသိ၊ အကယ်၍ကားပြု၏ရှင်။ ပန၊ ထိုသို့ပင် ပြသော်လည်း။ တေ၊ သင်၏။
 ပညာ၊ ပညာသည်။ မန္ဒာ၊ နည်းလှခဲ့၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒေဝိ၊ မိဖုရား။
 ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေသိ၊ ဆိုသိသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့
 မေး၏။ တယာ၊ သင်သည်။ အညဿ၊ တပါးသူ၏။ မရဏေန၊ ကိုယ်စား သေ
 ခြင်းဖြင့်။ အညဿ၊ တပါးသူ၏။ ဇိဝိတ လာဘော၊ အသက်ကို ရခြင်းကို။ ကဟံ-
 ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗေ၊ အဘယ်မှာ မြင်ဘူးသနည်း။ အန္ဓဗာလဿ၊ အလွန် မိုက်လှသော။
 ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏။ ကထံ၊ စကားကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ မဟာဇနဿ၊
 လူအပေါင်း၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို။ တသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။
 ဝိပသိ၊ ပစ်ချဘိသနည်း။ ဓုရိဟာရေ၊ အနီးဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်းတော်
 ကြီး၌။ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့် တကွသော။ လောကဿ၊ လူအပေါင်းထက်။
 အဂ္ဂပုဂ္ဂလော၊ အမြတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော။ အတိတာဒိသု၊ အတိတ်စသည်တို့၌။
 အပ္ပုပ္ပိဟတ ဉာဏာ၊ အပိတ်အပင် မရှိသော ဉာဏ်ရှိတော်မူသော။ သတ္ထာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝသတိ၊ နေတော်မူ၏။ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား သခင်ကို။
 ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ တသောဝါဒံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမကို။ ကရောဟိ၊
 လိုက်နာလော့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သလ္လဟု-
 ကေဟိ၊ ပေါ့ပါးကုန်သော။ ယာနေဟိ၊ ယာဉ်တို့ဖြင့်။ မလ္လိကာယ၊ မလ္လိကာ
 မိဖုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ မရဏတယ-

တဗ္ဗိတော၊ သေတေးဖြင့် ခြိမ်းချောက်သည်ဖြစ်၍။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုနီးသော စကားကို။ ဝတ္ထံ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ သုတ္တာရံ၊ တုရားသခင်ကို။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ သင့်တော်ရာ၌။ နိသီဒိ၊ နေ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမင်းကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာတုရား သခင်သည်။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ တံ၊ သည်။ ဒိဝါဒိဝဿ၊ နေ့လယ်ကြီးကို။ ဟန္တ၊ ယခု။ ကုတော၊ အတယ်အရပ်မှ။ အာဂစ္ဆသိန၊ လာခဲ့သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အာလပိ၊ မေးတော်မူ၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ တုဏှိယေဝ၊ ဆိတ်ဆိတ်သာလျှင်။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ တတော၊ ထိုနေောင်မှ။ မလ္လိကာ၊ မလ္လိကာ မိဖုရားသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာတုရားသခင်အား။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား။ ရညာ၊ မင်းသည်။ မဇ္ဈိမ ယာမ သမနန္တရေ၊ သန်ကောင်ယာမ၏ အခြားမဲ့၌။ ဒုသဒ္ဓေါ၊ မကောင်းသော အသံကို။ သုတောကိရ၊ ကြားသတတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမကောင်းသော အသံကြားခြင်း အကြောင်းကို။ ပုရောဟိတဿ၊ ပုရောဟိတ်အား။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်သည်။ တေ၊ သင့်အား။ ဇိဝိတန္တရာယော၊ အသက်အန္တရာယ်သည်။ ဘဝိဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလျက်။ တဿ၊ ထိုအန္တရာယ်ကို။ ပဋိသ္မာတတ္ထာယ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ။ သဗ္ဗသတေ ဝါဏေ၊ အလုံးစုံတရာစီ အစေ့ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ကေသံ၊ ထို သတ္တဝါတို့၏။ ဂလလောဟိတေန၊ လည်ချောင်းသွေးဖြင့်။ ယညေ၊ ယဇ်ကို။ ယဇိတေ၊ ပူဇော်သည်ရှိသော်။ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို။ လဘိဿသိ၊ ရလတ္တံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ပါဏေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဂဏှာပေသိ၊ ဘမ်းစေ၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အယံ၊ ဤမင်းကို။ မယာ၊ တပည့်တော်မသည်။ ဣဓ၊ ဤကျောင်းတော်သို့။ အာနိတော၊ သွေးဆောင် ခဲ့ပါ၏ တုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဧဝံကိရ၊ ဤသို့ လျှောက်တိုင်း မှန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား။ ဧဝံ၊ မှန်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ တေ၊ သင်သည်။ ကိသဒ္ဓေါ၊ အတယ်အသံကို။ သုတော၊ ကြားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ သုတ နိယာမေနေဝ၊ ကြားသော နည်းဖြင့် သာလျှင်။ အာစိက္ခံ၊ ကြားလျှောက်၏။ တထာဝတော၊ တုရားသခင်သည်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာဝ၊ ကြား၍လျှင်။ ဧကောဘာသော၊ တပြိုင်နက် အလင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမင်းကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ မာဘာယိ၊ မကြောက်သင့်။ တဝ၊ သင့်အား။ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပါပကမ္မိနော၊ မကောင်းမှုကိုပြုကုန်

သော။ သတ္တ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အဓိဝါ-
သေတုံ၊ သည်းခံခြင်းငှါ။ အသတ္တောန္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ (အာဝိ-
ကရောန္တာလည်းရှိ၏။ ထင်ရှားပြီလို့၍၊ ပေး) ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။
ဣတိအာတ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိံပန၊ အဘယ်ကို။
တေဟိ၊ ထိုသူတို့သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထခေါ၊
ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို။
အာစိက္ခိတုံ၊ ကြားခြင်းငှါ။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်း။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီး
ကား။ သုဏ္ဍာဟိတိ၊ နာလော့ဟု။ ဝတ္ထု၊ မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ၊ အတိတ်ကို။
အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။

အတိတော၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီ ပြည်၌။
ဝိသတိ ဝဿ သဟဿာယုကေသု၊ အနှစ် နှစ်သောင်း အသက်ရှည်ကုန်သော။
မနုဿေသု၊ လူတို့၌။ ကဿပေါ ဘဂဝါ၊ ကဿပဘုရားသည်။ လောကေ၊
လူသုံးဦး၌။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိသတိယာ ခိဏာသဝ သဟဿေဟိ၊ နှစ်သောင်း
သော ရဟန္တာတို့နှင့်။ သဗ္ဗိံ၊ ထက္ခ။ စာရိကံ စရမာနော၊ ဒေသစာရိ ကြွသည်
ရှိသော်။ ဗာရာဏသီ၊ ဗာရာဏသီ ပြည်သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်တော်မူ၏။
ဗာရာဏသီ ဝါသိနော၊ ဗာရာဏသီပြည်၌ နေကုန်သော။ ဇွေဝိ၊ နှစ်ယောက်တို့
သည်၎င်း။ တတောဝိ၊ သုံးယောက်တို့ သည်၎င်း။ ဗဟုတရာဝိ၊ များစွာသော
သူတို့သည်၎င်း။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အာဂန္တုကာနိ-
ဒါနံ၊ ဧည့်သည် ထိုအား အလှူကို။ ပဝတ္ထယိံသု၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ တဒါ၊
ထိုအခါ၌။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီ ပြည်၌။ စတ္တာလိသ ကောဋိ ဝိဘဝါ၊
ကုဋေလေးဆယ် ကြွယ်ကုန်သော။ စတ္တာရော သေဠိပုတ္တာ၊ သူဌေးသား လေး
ယောက်တို့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သဟာယကာ၊ အဆွေခင်ပွန်း တို့သည်။
အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူဌေးသား လေးယောက် တို့သည်။ အမှာကံ-
ဂေဟေ၊ ငါတို့အိမ်၌။ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်။ ဗဟု၊ များ၏။ တေန၊ ထိုဥစ္စာဖြင့်။ ကိံ၊
အဘယ်အမှုကို။ ကရောမ၊ ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ မန္တယိံသု၊ ဤသို့ တိုင်ပင်
ကုန်၏။ ဧဝရူပေ၊ ဤသို့သတောရှိသော။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားသည်။ စာရိကံ စရမာနော၊
ဒေသစာရိ ကြွသည်ရှိသော်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ သီလံ၊ သီလကို။
ရက္ခိဿာမ၊ စောင့်တုန်အံ့။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိ၊
ဤသို့။ တေသု၊ ထိုသူဌေးသား လေးယောက်တို့တွင်။ ဧကောဝိ၊ တယောက်မျှ
လည်း။ အဝတ္ထံ၊ မဆိုမူ၍။ ဧတော၊ တယောက်သည်။ တာဝ၊ ရွေးဦးစွာ။
ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တိဒိဏ သုရံ၊ ထက်သော သေရည်ကို။ ပိဝန္တာ၊
သောက်ကုန်လျက်။ မဓုရ မံသံ၊ မြိန်သော အရသာရှိသော အမဲကို။ ခါဒန္တာ၊

စားကုန်လျက်။ ဝိစရိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣဓံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဇိဝိတ ဖလံ၊ အသက်ရှည်ကျိုးနပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အပရောပိ၊ တယောက် သည်လည်း။ ဧဝမာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း၊ တိဝသိက ဂန္ဓသာလိတတ္ထံ၊ သုံးနှစ် ရောက်ပြီးသော အနံနှင့် ပြည့်စုံသော သလေးထမင်းကို။ နာနဂ္ဂ ရသေဟိ၊ အထူးထူးသော အရသာတို့ဖြင့်။ ဘုဉ္ဇန္တာ၊ စားကုန်လျက်။ ဝိစရိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ အပရောပိ၊ တယောက်သည်လည်း။ ဧဝမာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ နာနပ္ပကာရံ၊ အထူးထူး အပြား ပြားရှိသော။ ပူဝဓဇ္ဇက ဝိကတိံ၊ မှဲ့ခဲတွယ် အထူးကို။ ဝစာပေတွာ၊ ကြော်စေ၍။ ခါဒန္တာ၊ စားကုန်လျက်။ ဝိစရိဿာမ၊ ပျော်ပါးကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ အပရောပိ၊ တယောက်သည်လည်း။ ဧဝမာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သမ္မာ၊ အချင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အညံ၊ တဝါးသော။ ကိဉ္ဇိ၊ တစုံတခုကို။ နကရိဿာမ၊ မပြုကုန်အံ့။ ဓနံ ဒဿာမ၊ ဥစ္စာ ပေးကုန်အံ့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ အနိစ္ဆမာနာ၊ ဥစ္စာကို အလိုမရှိသော။ ဣတ္ထိနာမ၊ မိန်းမ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဓနေန၊ ဥစ္စာဖြင့်။ ပလောတေတွာ၊ ဖြားယောင်း၍။ ပါရဒါရိက ကမ္မံ၊ ပရဒါရိက အမှုကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း သော သူတို့သည်။ သာဓု သာဓုတိ၊ ကောင်း၏ ကောင်း၏ဟု။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ကထာယဇေ၊ စကား၌သာလျှင်။ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်၏။

တေ၊ ထိုသူဌေးသား လေးယောက်တို့သည်။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ အဘိရူပါနံ၊ အလွန် အဆင်းလှကုန်သော။ ဣတ္ထိနံ၊ မိန်းမတို့အား။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ပေသေတွာ၊ ပို့စေ၍။ ဝိသတိ ဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ် နှစ်သောင်းတို့တိုင်တိုင်။ ပါရဒါရိက ကမ္မံ၊ သူဘဝါး မယား၌ လွန်ကျူးသော အမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ကာလံကတွာ၊ သေခြင်းကို ပြု၍။ အဝိစိ မဟာနိရယေ၊ အဝိစိ ငရဲကြီး၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကံဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသော တရားတို့၏ တခုသော အကြားပက်လုံး။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ ပစ္စိတွာ၊ ကျက်၍။ တတ္ထ၊ ထိုအဝိစိငရဲ၌။ ကာလံကတွာ၊ သေခြင်း ကိုပြု၍။ ပတ္တာပသေသေန၊ ကျက်ပြီးသည်မှ ကြွင်းသော မကောင်းမှုကံဖြင့်။ သဒ္ဓိ-ယောဇနိကာယ၊ ယူဇနာ ခြောက်ဆယ်ရှိသော။ လောဟကုမ္ဘိယာ၊ ကြေးအိုး ငရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ တိံသာယ ဝဿသဟဿေဟိ၊ အနှစ် သုံးသောင်း တို့ဖြင့်။ ဟေဋ္ဌိမ တလံ၊ အောက်အပြင်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ပုနပိ၊ တစ်နိလည်း။ တိံသာယ ဝဿ သဟဿေဟိ၊ အနှစ် သုံးသောင်းတို့ဖြင့်။ လောဟကုမ္ဘိယံ၊ ကြေးအိုးအဝသို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ဧကေကံ ဂါထံ၊ တဂါထာ တဂါထာစီကို။ ဂတ္ထု၊ ကာမာဟတွာ၊ ဆိုလိုသည်ဖြစ်ကုန်လျက်။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဧကေကံ အက္ခရံ၊ အက္ခရာ တလုံး တလုံးစီကို။ ဝတွာ၊

ဆို၍။ ပုန၊ တသန်။ ပရိဝတ္တိတွာ၊ ဦးခေါင်းပြန်၍။ လောဟကုမ္ဘိမေဝ၊ လောဟ
 ကုမ္ဘိ ငရဲသို့သာလျှင်။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်လေကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဝဒေဟိ၊ ဆို
 လော့။ တေ၊ သင်သည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ကိံ၊ သဒ္ဓေါနာမ၊ အဘယ်အသံ မည်သည်
 ကို။ သုတော၊ ကြားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 ဒုဣတိ၊ ဒုဟူ၍ဆိုသံကို ကြားပါ၏ဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရား
 သည်။ တေန၊ ထိုငရဲသတ္တဝါသည်။ အပရိပုဏ္ဏံ၊ မပြည့်စုံသောအကွရာကို။ ကတွာ၊
 ပြ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ ပရိပုဏ္ဏံ ကတွာ၊ ပြည့်စုံစွာပြ၍။
 ဒသေသန္တော၊ ပြလိုရကား။ ဧဝမာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

မာရိသာ၊ အချင်းတို့။ ယေသံ နော၊ အကြင်ငါတို့သည်။ ဘောဂေသု၊ စည်းစိမ်
 တို့သည်။ ဝိဇ္ဇမာနေသု၊ ရှိကုန်လျက်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒိပံ၊ မှီခိုရာကျွန်းကြီး
 သဖွယ်ဖြစ်သော။ ကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံကို။ န ဒေမ္ပသေ၊ မလျှာမပေးမိကုန်။ တေမယံ၊
 ထိုငါတို့သည်။ ဒုဇ္ဇိဝိတံ၊ မကောင်းသော အသက်မွေးခြင်းကို။ အဇိဝိမ္မ၊ အသက်
 မွေး မိခဲ့ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလို၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ရညော၊ မင်းအား။ ဣမိဿာ ဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၏။
 အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ပကာသေတွာ၊ ပြပြီး၍။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ တေ၊
 သင်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဒုတိယသဒ္ဓေါ၊ ဒုတိယအသံကို။ တတိယသဒ္ဓေါ၊
 တတိယအသံကို။ စတုတ္ထသဒ္ဓေါ၊ စတုတ္ထအသံကို။ သုတော၊ ကြားသနည်း။ ဣတိ-
 ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးခြင်းကြောင့်။ ဧဝံနာမာတိ၊ ဤသို့တည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်
 သော်။ အဝသေသံ၊ ကြွင်းသောအကွရာကို။ ပရိပုရေန္တော၊ ပြည့်စေလျက်။
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

မာရိသာ၊ အချင်းတို့။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ ပစ္စမာနာနံ၊ ကျက်သော ငါတို့အား။
 သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်။ သဗ္ဗိဝဿ သဟဿာနိ၊ အနှစ်ခြောက်
 သောင်းတို့သည်။ ပရိပုဏ္ဏာနိ၊ ပြည့်ကုန်ပြီ။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ အန္တော၊
 အဆုံးသည်။ သဝိဿာတိ၊ ဖြစ်ပါအံ့နည်း။

မာရိသာ၊ အချင်းတို့။ အန္တော၊ ငရဲ၏အဆုံးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အန္တော၊ ငရဲ၏
 အဆုံးသည်။ ကုတော၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ အန္တော၊ ငရဲ၏အဆုံးသည်။ န-
 ပဋိဒိဿတိ၊ မထင်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တဒါ၊ ထိုဗာရာဏသီပြည်ဝယ် လူဖြစ်
 သောအခါ၌။ မမဇ္ဇ၊ ငါသည် လည်းကောင်း။ တုယုဇ္ဇ၊ သင်တို့သည် လည်း
 ကောင်း။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ပကတံ၊ ပြုမိလေပြီ။

သောဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဣတော၊ ဤငရဲမှ။ ဂန္တော၊ သွား၍။ မာနုသိံ၊ လူပြည်၌
 ဖြစ်သော။ ယောနိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ လဒ္ဓါန၊ ရပါ၍။ ဝဒညူ၊ ကောင်းသောစကားကို

နာလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဗဟံ ကုသလံ၊ များစွာသောကုသိုလ်ကံကို။ ကာဟာမိနုန၊ စင်စစ်ပြုပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလို၏။ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ပဋိပါဒိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ဣမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာ တို့ကို။ ပတွာ၊ ဟောတော်မူ၍။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ သတ္ထာ၊ သုရားသည်။ တာသံ၊ ထိုဂါထာ တို့၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ပကာသေတွာ၊ ပြတော်မူ၍။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ တေ စတ္တာရောဇနာ၊ ထိုလေးယောက်သော သူတို့သည်။ ဧကေကံဂါထံ၊ တဂါထာ တဂါထာစီကို။ ဝတ္ထုကာမာပိ၊ ဆိုလိုကုန်သော်လည်း။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဧကေကမေဝ- အက္ခရံ၊ တလုံးတလုံးသော အက္ခရာကိုသာလျှင်။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ တေ၊ ထိုငဲ့သူ တို့သည်။ ပုန၊ တဖန်။ လောဟကုန္တိမေဝ၊ လောဟကုန္တိငဲ့သို့ သာလျှင်။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်လေကုန်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

အတ၊ ထိုနောင်မှ။ ရညာ ပသေနဒိကောသလေန၊ ကောသလမင်းသည်။ တဿ သဒ္ဓဿ၊ ထိုအသံကို။ သုထကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ ကြားသောအခါမှစ၍။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်သို့။ ဘဿန္တိဧဝ ကိရ၊ မြင်လေကုန် သတတ်။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အဇ္ဇာပိ၊ ယနေ့တိုင်အောင်လည်း။ ဧကံ ဝဿ- သဟသံ၊ အနှစ်တထောင်သည်။ နာတိတ္တမန္တိ၊ မလွန်နိုင်ကုန်။ ရညော၊ မင်းအား။ တံဒေသနံ၊ ထိုတရားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ မဟာသံဝေဂေါ၊ ကြီးစွာသော ထိတ်ထန်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဈိ၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ ဣဒံ ပါရဒါရိကတမ္ပနာမ၊ ဤသူမယားကို လွန်ကျူးခြင်းအမှု မည်သည်ကား။ ဘာရိယံဝတ၊ ဝန်လေးစွ တကား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဧကံ ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ တုရားတဖြစ်အကြား ကာလပတ်လုံး။ နိရယေ၊ ငဲ့၍။ ပစ္စိတွာ၊ ကျက်ပြီး၍။ တတော၊ ထိုငဲ့မှ။ စုတာ၊ စုဟေသည်ရှိသော်။ သဋ္ဌိ- ယောဇနိကာယ လောဟကုန္တိယာ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်ရှိသော လောဟကုန္တိ ဌ။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုလောဟကုန္တိဌ။ သဋ္ဌိ ဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ် ခြောက်သောင်းတို့ပတ်လုံး။ ပစ္စိတွာ၊ ကျက်၍။ ဧဝံပိ၊ ဤသို့လည်း။ နေသံ၊ ထို ငဲ့သူတို့အား။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှ။ မုစ္ဆနကာလော၊ လွတ်အံ့သော အခါသည်။ နပညာယတိတိရ၊ မထင်ခဲ့သတတ်။ အဟတ္တိ၊ ဝါသည်လည်း။ ပရဒါရေ၊ သူမယား၌။ သိနေဟံ ကတွာ၊ ချစ်ခြင်းကိုပြု၍။ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ တညဉ့်ပတ်လုံး။ နိဗ္ဗံ၊ အိပ်ခြင်းကို။ နလတိ၊ မရ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့မှစ၍။ ပရဒါရေ၊ သူမယား၌။ မာနသံ၊ ချစ်စိတ်ကို။ နဗန္ဓိဿာမိ၊ မဖွဲ့အံ့။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ တထာဂတံ၊ တုရားကို။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဇ္ဇာယနေ၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်သည်။ ဒိဃဘာဝေါ၊ ရှည်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဉာတော၊

သိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သောပုရိသော၊ ထိုမင်းခ ယောက်ျားသည်။
 တတ္ထေဝ၊ ထိုကျောင်း၌သာလျှင်။ နိသိန္ဒေ၊ နေလျက်။ တံ ကထံ၊ ထိုစကားကို။
 သုတွာ၊ ကြား၍။ မေ၊ ငါသည်။ ဗလဝ ပစ္စယော၊ အားကြီးသော အထောက်အပံ့
 ကို။ လဇ္ဈေတိ၊ ရပြီဟု။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားကို။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။
 ရညာ၊ မင်းသည်။ တာဝ၊ စွာ။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ဒိဃဘာဝေ၊ ရှည်သည်၏
 အဖြစ်ကို။ ဉာတော၊ သိ၏။ အဟံပန၊ တပည့်တော်သည်ကား။ ဟိယျော၊ ယမန်
 နေ့က။ ယောဇနဿ၊ ယူဇနာ၏။ ဒိဃဘာဝံ၊ ရှည်သည်၏အဖြစ်ကို။ အညာသိံ၊
 သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်လေသော်။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ခွိန္နံ၊ နှစ်ယောက်
 သော သူတို့၏လည်း။ ကထံ၊ စကားကို။ သံသန္နိတွာ၊ နှိုးနှော၍။ ကေစ္စဿ၊
 အချို့သောသူအား။ ရတ္တိဒိဃာ၊ ညဉ့်ရှည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကေစ္စဿ၊
 အချို့သောသူအား။ ယောဇနဒိဃံ၊ ယူဇနာရှည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗာလဿ-
 ပန၊ မလိမ္မာသောသူအားကား။ သံသာရော၊ သံသရာသည်။ ဒိဃော၊ ရှည်၏။
 ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တေ၊ တောလိုရကား။
 ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၆၀။ ဇာဂရတော၊ မအိပ်မစက် နိုးကြားသောသူအား။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်သည်။
 ဒိဃာ၊ ရှည်၏။ သန္တဿ၊ ခရီးပင်ပန်းသောသူအား။ ယောဇနံ၊ ယူဇနာသည်။ ဒိဃံ၊
 ရှည်၏။ သဗ္ဗမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို။ အပိဇာနတံ၊ မသိကုန်သော။ ဗာလာနံ၊
 သူမိုက်တို့အား။ သံသာရော၊ သံသရာသည်။ ဒိဃော၊ ရှည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဒိဃာတိ၊ ဒိဃာဟူသည်ကား။ သော ရတ္တိနာမ၊ ဤညဉ့်
 မည်သည်ကား။ တိယာမ မတ္တာဝ၊ သုံးယာမ်မျှသာလျှင်တည်း။ ဇာဂရန္တဿပန၊
 အိပ်မပျော်သော သူအားကား။ ဒိဃာ၊ ရှည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ခွိဂုဏ-
 တိဂုဏာဝိယ၊ နှစ်ဆတက် ဘုံးဆတက်ကဲ့သို့။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ခါယတိ၊ ထင်၏။
 ထဿာ၊ ထိုညဉ့်၏။ ဒိဃဘာဝံ၊ ရှည်သည်၏ အဖြစ်ကို။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။
 ပဂုဏံ၊ လေ့လာစွာ။ သံဃဿ၊ သံဃာ၏။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ ယာဝ-
 သူရိယုပ္ပမန ဝေလံာယ၊ နေထွက်သည် တိုင်အောင်။ သမ္ပရိဝတ္တဿ ကိုယ်ကို
 ပြန်ကာ ပြန်ကာ။ သယမာနေ၊ အိပ်လျက်။ မဟာကုသိတောပိ၊ အပျင်းကြီးသော
 သူသည် လည်းကောင်း။ ရသသေ ဇနံ၊ အရသာရှိသောဘောဇဉ်ကို။ ဘုဗ္ဗိတွာ
 စား၍။ သိရိ သယနေ၊ အသရေရှိသောအိပ်ရာ၌။ သယမာနေ၊ အိပ်သော။ ကာမ-
 ဘောဂိပိ၊ ကာမစည်းစိမ်ကို ခံစားသောသူသည် လည်းကောင်း။ နဇာနာတိ
 မသိ၊ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ တညဉ့်ပတ်သုံး။ ပဓာနံပန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုကား။ ပဒဟန္တေ၊ စီးပြန်
 သော။ ယောဂါဝစရောစ၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ် သည်လည်းကောင်း။ ဓမ္မကထံ၊ တရာ

၆၀

စတားကို။ ကထေန္တော၊ ဆိုသော။ ဓမ္မကထိကောစ၊ ဓမ္မကထိက သည်လည်း
ကောင်း။ အာသနသမိပေ၊ နေရာအနီး၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ဓမ္မံကို။ သုဏန္တောစ၊ နာ
သောသူသည် လည်းကောင်း။ သီသရောဂါဒိ ဖုဋ္ဌောဝါ၊ ခေါင်းခဲနာ စသည်ဖြင့်
တွေ့၍လည်းကောင်း။ ဟတ္ထပါဒန္တေနာဒိ ပတ္တောဝါ၊ လက်ပြတ်ခြင်း၊ ခြေပြတ်
ခြင်း-စသည်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ဝေဒနာဘိဘူတောစ၊ ဝေဒနာ
နှိပ်စက်ခြင်းရှိသောသူလည်းကောင်း။ ရတ္တိံ၊ ည၌။ မဂ္ဂပဋိပန္နောစ၊ ခရီးသွားသော
သူသည် လည်းကောင်း။ အဗ္ဗိကောစ၊ အစွန့်ရှည်သော ခရီးသွားသော သူသည်
လည်းကောင်း။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ယောဇနန္တိ၊ ကား။ စတုဂါဝုတမေဝ၊
လေးဂါဝုတ်သာလျှင်တည်း။ သန္တဿပန ကိလန္တဿေဝ၊ ပင်ပန်းသောသူအား
သာလျှင်။ တံ၊ ထိုခရီးသည်။ ဒိဗံ၊ ရှည်သည်။ ယောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒွိဂုဏ တိဂုဏံ-
ဝိယ၊ နှစ်ဆတက် သုံးဆတက်ကဲ့သို့။ ခါယတိ၊ ထင်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။
သကလ ဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။ မဂ္ဂဂန္တာ၊ ခရီးသွား၍။ ကိလန္တော၊ ပင်ပန်း
သောသူသည်။ ပဋိပထံ၊ ခရီးရပ်ဆိုင်း။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာသောသူကို။ ဒိသွာ၊
မြင်၍။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ဂါမေဝ၊ ရွာသည်။ ကိဝဒ္ဓရော၊ အတယ်မျှဝေးသနည်း။
ဣထိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေး၍။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ အပရံပိ၊
တယောက်ကိုလည်း။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ တေနာပိ၊ ထိုသူသည်လည်း။ ယောဇနန္တိ၊
တယူဇနာဝေး၏ဟု။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်။ ပုန၊ တထန်။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။
ဂန္တာ၊ ၍။ အပရံပိ၊ တယောက်ကိုလည်း။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ သောပိ၊ ထိုသူသည်
လည်း။ ယောဇနန္တိ၊ တယူဇနာဝေး၏ဟု။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုခရီးပန်းသော
သူသည်။ ပုစ္ဆိတ ပုစ္ဆိတ၊ မေးထိုင်းမေးတိုင်းသောသူတို့သည်။ ယောဇနန္တေဝ၊
တယူဇနာဝေး၏ဟု။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဣဒံယောဇနံ၊ ဤယူဇနာသည်။ ဒိဗံဝတ၊
ရှည်လေစွတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧကယောဇနံ၊ တယူဇနာခရီးကို။ ဒွေတိကိ-
ယောဇနာနိဝိယ၊ နှစ်ယူဇနာ သုံးယူဇနာ ခရီးတို့ကဲ့သို့။ မညတိ၊ အောက်မေ့၏။
ဗာလာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣမ လောက ပရလောကတ္ထံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက
တမလွန်လောကအကျိုးကို။ အဇာနန္တာနံ၊ မသိကုန်သော သူတို့အားလည်း
ကောင်း။ သံသာရ ဝဋ္ဋဿ၊ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ ပရိယန္တံ၊ အဆုံးကို။ ကာတံ၊
ပြုခြင်းငှါ။ အသတ္တောန္တာနံ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သော သူတို့အားလည်းကောင်း။
သတ္တတိံသ ဗောဓိပက္ခိယဘေဒံ၊ သုံးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယ အပြား
ရှိသော။ ယံသဒ္ဓမ္မံ၊ အကြင်သူတော်တောင်းတရားကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ သံသာရဿ၊
သံသရာ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တံသဒ္ဓမ္မံ၊ ထိုသူတော်ကောင်း
တရားကို။ အပိဇာနတံ၊ မသိကုန်သောသူတို့အား။ သံသာရော၊ သံသရာသည်။
ဒိသောနာမ၊ အရှည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ထိ၊ မှန်၏။ သော၊ ထိုသံသရာ

သည်။ အတ္တနော၊ နိ။ မေတဝံယဝေ၊ ပြင်လျှင်။ ဒိသောနာမ၊ နိ။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံ သံသာဓော၊ ဤသံသရာသည်။ အနမတဝ္ဂေါ၊ မသိအပ်သော အစရှိ၏။ ပုဗ္ဗကောဒိ၊ ရှေးအစွန်းသည်။ နပညာယတိ၊ မထင်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုတ္တံဝိစ၊ ဟောအပ်သည့်သာ လျှင်တည်း။ ပရိယန္တံ၊ အဆုံးကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တာနံ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သော။ ဗာလဝန်ပန၊ သူမိုက်တို့အားကား။ အတိဒိသောယေဝ၊ အလွန်ရှည်သည် သာလျှင်တည်း။ (ဣတိ သဒ္ဓါကား ဂါထာအနက်ကို အပြီးမှတ်သည်။)

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ သောပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ အညေဝိ၊ တပီးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလံဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်ကုန်၏။ မဟာဇနဿ၊ လူအများအား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဓမ္မဒေသနာသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။

ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဂစ္ဆန္တောယေဝ၊ သွားပြီး၍လျှင်။ တေသတ္ထေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကို။ ဗန္ဓနာ၊ အနှောင်အဖွဲ့မှ။ မောစေသိ၊ လွတ်စေ၏။ ဗန္ဓနာ၊ အနှောင်အဖွဲ့မှ။ မုတ္တာ၊ လွတ်ကုန်သော။ ဣတ္ထိပုရိသာ၊ မိန်းမ၊ ယောက်ျား တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ သိသံန္တတွာ၊ ပြီးခေါင်းဆေး၍။ သကာနိ ဂေဟာနိ၊ မိမိအိမ်တို့သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားကုန်သည် ရှိသော်။ နော၊ ငါတို့၏။ အယျာ၊ မလ္လိကာဒေဝီ၊ အရှင်မ မလ္လိကာမိဖုရားသည်။ ဖိရံ ဇီဝတု၊ ကြာမြင့်စွာ အသက်ရှည်ရှည် နေပါစေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆုတောင်းလျက်။ တံ၊ ထိုမလ္လိကာကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ လဘိမှတိ၊ ရကုန်၏ဟူ၍။ မလ္လိကာယ၊ မလ္လိကာ၏။ ဂုဏကထံ၊ ကျေးဇူးနှင့်စပ်သောစကားကို။ ကသယိံသု၊ ဆိုကုန်၏။ သာယန္တ သမယေ၊ ညချမ်းသော အခါ၌။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထံ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ စကားပြောထော ကုန်၏။ အယံ မလ္လိကာ၊ ဤမလ္လိကာသည်။ အဟော ပဏ္ဍိတာဝတံ၊ ဩော်-ပညာရှိပေစွ။ အတ္တနော ပညံ၊ မိမိပညာကို။ နိဿာဟ၊ မှီ၍။ ဧတ္တကဿ ဇနဿ၊ ဤမျှလောက်သော လူအပေါင်းအား။ ဇီဝိတဒါနံ၊ အသက်အလှူကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုကုန်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋိ၌။ နိသိဒ္ဓန္တာဝ၊ နေထွက်လျှင်။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ တထံ၊ စကားကို။ သုဘွာ၊ ကြား၍။ ဂန္ဓကုဋိတော၊ ဂန္ဓကုဋိမှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ဓမ္မသတံ၊ တရားသဘင်သို့။ ပဝိထိတွာ၊ ဝင်၍။ ပညတ္ထေ အာသနေ၊ ခင်းအပ်သော ဘုရားနေရာ၌။ နိသိဒ္ဓိတွာ၊ နေ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကမ္ဘယ-

ကတောယ၊ အဘယ်စကားဖြင့်။ သဒ္ဓိယိန္ဒာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣကိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မိန့်ခြင်းကြောင့်။ ဣမာယ နာမာတိ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်တည်းဟူ။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်လတ်သော်။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မလ္လိကာ၊ မလ္လိကာသည်။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ အတ္တနောပညံ၊ မိမိပညာကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ မဟာဇနဿ၊ လူအများအား။ ဇိဝိတဒါနံ၊ အသက်အလှူကို။ ဒေတိ၊ ပေးသည်တား။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ အဒါယိယေဝ၊ ပေးဘူးသည်လျှင်တည်း။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်၍။ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား သခင်သည်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ပကာသေန္တေ၊ ထင်ရှားပြလျက်။ အတိတံ၊ အတိတ်ကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။

အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ရညော၊ မင်း၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ဧကံ နိဂြောရေက္ခံ၊ တခုသော ပညောင်ပင်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ တတ္ထ၊ တိုပညောင်ပင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာယ၊ ဖြစ်သော။ ဒေဝတာယ၊ နတ်အား။ အာယာမိ၊ တောင်းပန်၏။ သာမိဒေဝရာဇေ၊ ရှင်နတ်မင်း။ ဣမသ္မိံ ဇမ္ဗုဒိပေ၊ ဤ ဇမ္ဗုဒိပါကျွန်း၌။ ဧကသတ ရာဇာနော၊ တရားတယောက်သော မင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ ဧကသတ အဂ္ဂမဟေသိယော၊ တရားတယောက်သော မိဖုရားကြီးတို့ သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပိတုအစ္စယေန၊ အတ နတ်ရွာလားသဖြင့်။ ရဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ သဇေလတိဿာမိ၊ အကယ်၍ အရှင်နတ်မင်း မစ၍ ရသည်ဖြစ်အံ့။ ဧတေသံ၊ ထိုမင်း၊ မိဖုရားတို့၏။ ဂထဇောဟိတေန၊ လည်ချောင်း သွေးဖြင့်။ ဗလိံ၊ ဗလိနတ်စာကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ တောင်းပန်၏။ သော၊ ထိုမင်းသားသည်။ ပိတရိကာလင်္ကတေ၊ အတ နတ်ရွာ ထားသည် ရှိသော်။ ရဇံ၊ မင်းအဖြစ်သို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်၍။ ဒေဝတာယ၊ နတ်၏။ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်ဖြင့်။ မေ၊ ငါသည်။ ရဇံ၊ မင်းအဖြစ်သို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်၏။ အဿာ၊ ထို နတ်အား။ ဗလိံ၊ ဗလိနတ်စာကို။ ကရိဿာမိ၊ ပူဇော်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သော၊ ထိုမင်းသားသည်။ ဓဟတိယာ သေနာယ၊ များစွာသော စစ်သည် အပေါင်းဖြင့်။ နိက္ခမိတွာ၊ တွက်၍။ ဧကရာဇာနံ၊ တယောက်သောမင်းကို။ အတ္တနော ဝသေ၊ မိမိအလိုသို့။ ဝတ္တေတွာ၊ လိုက်စေ၍။ တေန၊ ထိုမင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အပရံပိ အပရံပိ၊ တယောက်သော တယောက်သော မင်းကိုလည်း။ ဝတ္တေတွာ၊ အလိုသို့လိုက်စေ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေ ရာဇာနော၊ အလုံးစုံသော မင်းတို့ကို။ အတ္တနော ဝသေ၊ မိမိအလို၌။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အဂ္ဂမဟေသိဟိ၊ မိဖုရားကြီးတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆန္တေ၊ သွားသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗကနိဋ္ဌ ရညော၊ အလုံးစုံသော မင်းတို့အောက် ငယ်သောမင်း ဖြစ်သော။

ဥဂ္ဂသေနဿနာမ၊ ဥဂ္ဂသေန မည်သော မင်း၏။ ဓမ္မဒိန္နာနာမ၊ ဓမ္မဒိန္နာအမည် ရှိသော။ အဂ္ဂမဟေသိ၊ မိဖုရားကြီးသည်။ ဂရုဂဗ္ဘာ၊ လေးသော ကိုယ်ဝန်ရှိ၏။ တံ၊ ထိုမိဖုရားကြီးကို။ ဩဟာယ၊ ချန်၍။ အာဂန္တာ၊ လာ၍။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက် သော။ ဇနံ၊ လှူအပ်ခြင်းကို။ ဝိသံပါနကံ၊ အဆိပ်နှင့် ရောသော အဖျော်ကို။ ပါယေတွာ၊ သောက်စေ၍။ မာရေဿာမိတိ၊ သတ်အံ့ဟူ၍။ ရုက္ခမူလံ၊ ပညောင် ပင်ရင်းကို။ သောဓာပေသိ၊ သုတ်သင်စေ၏။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အယံရာဇာ၊ ဤမင်းသည်။ ဧတ္တကေ ရာဇာနော၊ ဤမျှလောက်သော မင်းတို့ကို။ ဂဏန္တော၊ ဘမ်းယူသည်ရှိသော်။ မ၊ ငါ့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဂတိတာ- တိ၊ ဘမ်း၏ဟု။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဂလလောဟိတေန၊ လည် ချောင်းသွေးဖြင့်။ မဟံ၊ ငါ့အား။ ဗလိံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကာကု ကာမော၊ ပြုလို၏။ အယံ၊ ဤမင်းသည်။ ဧတေ၊ ဤ တရားတပါးသော မင်းတို့ကို။ သစေပန- စာတေသတိ၊ အကယ်၍ သံတံသည် ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ ဇမ္ဗုဒိပေ၊ ဇမ္ဗုဒိပါကျွန်း၌။ ရာဇဝံသော၊ မင်းအဆက်အနွယ်သည်။ ဥပစ္ဆိန္ဒိဿတိ၊ ပြတ် လတ္တံ့။ မေ၊ ငါ၏။ ရုက္ခမူလမ္ပိ၊ သစ်ပင်ရင်းသည်လည်း။ အသုစိ၊ မစင်ကြယ် မသန့် ရှင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧတံ၊ ဤမင်းကို။ နိဝါရေတံ၊ ထားမြစ်ခြင်းငှါ။ သက္ခိဿာမိနုခေါ၊ တတ်နိုင်ကောင်းအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာ၊ ထိုနတ်သည်။ ဥပဓာရေန္တိ၊ စူးစမ်းကြည့်ရှု မြှော်လင့်သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ သည်။ န သက္ခိဿာမိ၊ မတတ်နိုင်အံ့။ ဣတိ ဥတ္ထာ၊ ဤသို့ သိ၍။ အညံပိ၊ ဒေဝတံ၊ တပါး နတ်ထို့ လည်း။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေတွာ၊ ကြား၍။ တံ၊ သင်သည်။ သက္ခိဿသိ၊ မြစ်ခြင်းငှါ တတ်နိုင်ကောင်းအံ့လော။ ဣတိ- အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တာယပိ၊ ထိုနတ်သည်လည်း။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်သည်ရှိသော်။ အညံပိ၊ တပါးနတ်ထို့လည်း။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ထာယပိ၊ ထိုနတ်သည် လည်း။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်လတ်သော်။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ သကလ စတ္တဝါဠ- ဒေဝတာယော၊ အလုံးစုံ စကြဝဠာ၌ နေကုန်သော နတ်တို့ကို။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ တာဟိ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်ကုန်သည်ရှိသော်။ စတုန္ဒ- မဟာရာဇနံ၊ စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ တေဟိ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ ကတိတ ကာလေ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ဟု ဆိုသောအခါ၌။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ ဘယံ၊ တေးကို။ မယံ၊ ငါတို့ သည်။ န သက္ခိဿာမ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ သတ္တံ၊ သိကြားမင်းသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေတွာ၊ ကြား၍။ ဒေဝ၊ သိကြားမင်း။ တုမှေသု၊ ရှင်သိကြားမင်းတို့သည်။ အပ္ပေါသုတ္တတံ၊ ကြောင့်ကြမရှိသည်၏ အဖြစ်သို့။ အာဝဇ္ဇေသု၊ ရောက်ကုန်သည်

ရှိသော်။ ခတ္တိယ ဝံသော၊ မင်းမျိုး မင်းနွယ်သည်။ ဥပတ္တိဇ္ဇိဿတိ၊ ပြတ်လတ္တံ့။
 တေသံ၊ ထိုမင်းတို့၏။ ပဋိဗာဟကံ၊ သေခြင်း၏တားမြစ်ခြင်းကို။ ဟောယ၊ ဖြစ်ကုန်
 လေ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ အဟံပိ၊ ငါသည်
 လည်း။ ပဋိဗာဟိတုံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ။ နသက္ခိဿာမိတိ၊ မတတ်နိုင်အံ့ ဟူ၍။
 ဥပ၊ ယံပန၊ အကြောင်းကိုကား။ တေ၊ သင့်အား။ ဝက္ခာမိတိ၊ ဆိုအံ့ ဟူ၍။
 ဝတ္တု၊ ဆို၍။ ဥပ၊ ယံ၊ အကြောင်းကို။ အာစိက္ခိ၊ ကြား၏။ ဝတ္ထု၊ သွားချေ။ တံ၊
 သင်သည်။ ရညော၊ မင်း၏။ ပဿန္တဿေဝ၊ မြင်စဉ်လျှင်။ ရတ္တဝတ္ထ နိဝတ္ထ၊
 နိမြန်းသော အဝတ်ပုဆိုးကို ဝတ်လျက်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ရက္ခတော၊ သစ်ပင်မှ။
 နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ဝမနာကာရံ၊ သွားအံ့သော အခြင်းအရာကို။ ဒဿဟိ၊
 ပြသေလေ့။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ ဝတ္ထတိတိ၊
 သွားခဲ့၏ဟု။ နံ၊ ထိုနတ်ကို။ နိဝတ္တာပေဿာမိ၊ ပြန်လည်စေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဆိုလျက်။ နာနပ္ပကာရေန၊ အထူးထူး အပြားပြားဖြင့်။ ယာစိဿတိ၊ တောင်းပန်
 လတ္တံ့။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမင်းကို။ ဝဒေယျာသိ၊ ဆိုလေလေ့။ တံ၊ သင်
 သည်။ ကေသတ ရာဇာနော၊ တရားတယောက်သော မင်းတို့ကို။ အဂ္ဂမဟေသိတိ၊
 မိဖုရားကြီးတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။
 ဝလလောဟိတေန၊ လည်ချောင်းသွေးဖြင့်။ ဗလိံ၊ ဗလိနတ်စာကို။ ကရိဿာမိတိ၊
 ပြုအံ့ဟူ၍။ မဟံ၊ ငါ့အား။ အာယာစိတွာ၊ တောင်းပန်၍။ ဥဂ္ဂသေနဿ ရညော။
 ဥဂ္ဂသေနမင်း၏။ ဒေဝိံ၊ မိဖုရားကို။ ဩဟာယ၊ ချန်၍။ အာဂတော၊ လာ၏။
 အဟံ၊ ငါသည်။ တာဒိဿဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ မုဿာဝါဒဿ၊ မုသား
 ဆိုသောသူ၏။ ဗလိံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ နသမ္ပဋိန္ဒာမိ၊ ဝန်မခံအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဆိုလေလေ့။ ဧဝံဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တံ၊ ထိုဓမ္မဒိန္နာ
 မိဖုရားကို။ အာဏာပေဿတိကိရ၊ စေလေမည် ထင်၏။ သာ၊ ထိုဓမ္မဒိန္နာသည်။
 ရညော၊ မင်းအား။ ဓမ္မံ ဒေသေတွာ၊ တရားဟော၍။ ဧတ္တကဿ ဇနဿ၊ ဤမျှ
 သော လူအပေါင်းအား။ ဇိဝိတဒါနံ၊ အသက် အလှူကို။ ဒဿတိ၊ ပေးလတ္တံ့။
 ဣတိဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ သက္ကော၊ သိကြားမင်း
 သည်။ ဒေဝထာယ၊ နတ်အား။ ဣမံ ဥပ၊ ယံ၊ ဤ ဥပ၊ ယံတမျှင်ကို။ အာစိက္ခိ၊
 ကြား၏။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ တထာ၊ ထိုသိကြားဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ၏။

ရာဇာပိ၊ မင်းသည်လည်း။ တံ၊ ထိုဓမ္မဒိန္နာကို။ အာဏာပေသိ၊ စေ၏။ သာ၊
 ထိုမိဖုရားသည်။ အာဂန္တာ၊ ၍။ တေသံ ရာဇနံ၊ ထိုမင်းတို့၏။ ပရိယန္တေ၊ နေရာ
 အစွန့်၍။ နိသိန္နံပိ၊ နေသည်လည်း ဖြစ်သော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ရာဇာနမေဝ၊
 လင်ဖြစ်သော မင်းကိုသာလျှင်။ ဝဋ္ဋိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီ

မင်းသည်။ မယိ၊ ဝါသည်။ သဗ္ဗရာဇ ဇေဋ္ဌကော၊ အလုံးစုံသော မင်းတို့ထက် ကြီး
သော အရာ၌။ ဌိတေ၊ တည်လျက်။ သဗ္ဗကနိဋ္ဌ၊ အလုံးစုံသော မင်းတို့အောက်
ငယ်သော။ အတ္တနော သာမိကံ၊ မိမိလင်ကို။ ဝန္တတိတိ၊ ရှိခိုးလေ၏ဟု။ တဿာ၊
ထိုမိဖုရားအား။ ကုဇ္ဈိ၊ အမျက်ထွက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမင်းကို။ သာ၊
ထိုမိဖုရားသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ မယံ၊ ငါ့အား။ တယိ၊ ရှင်မင်းကြီးနှင့်။ ကိံပဒိဗဒ္ဓံ၊
အဘယ်ကျေးဇူးစပ်ရှက်သနည်း။ မေ၊ ငါ၏။ အယံပန သာမိကော၊ ဤလင်သည်။
ဣဿရိယဿ၊ စည်းစိမ်ကို။ ဒါယကော၊ ပေးတတ်၏။ တံ၊ ထိုလင်ကို။ အဝဋ္ဌိတွာ၊
ရှိမခိုးဘဲ။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ တံ၊ ရှင်မင်းကြီးကို။ ဝဋ္ဌိဿာမိ၊ ရှိခိုးရအံ့
နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ မဟာဇနဿ၊ ၏။ ပဿန္တဿေဝ၊ မြင်စဉ်လျှင်။ ရုက္ခ-
ဒေဝတာ၊ သစ်ပင်စောင့်နတ်သည်။ ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်မိဖုရား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြုခြင်းသည်
ကောင်းပေစွဟု။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ တံ၊ ထိုဓမ္မဒိန္နာကို။ ပုပ္ဖမုဋ္ဌိနာ၊ ပန်းဆုပ်ဖြင့်။
ပူဇေသိ၊ ပူဇော်၏။ ပုန၊ ကဖန်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ မံ၊ ငါ့ကို။
သစေ န ဝန္တသိ၊ အကယ်၍ ရှိမခိုးသည်ဖြစ်အံ့။ မယံ၊ ငါ၏။ ရဇ္ဇသိရိ ဒါယတံ၊
ပြည်စည်းစိမ်ကို ပေးတတ်သော။ ဧဝံ မဟာနုဘာဝံ၊ ဤသို့ကြီးသော အာနုဘော်
ရှိသော။ ဒေဝတံ၊ နတ်ကို။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ နဝန္တသိ၊ ရှိမခိုးသနည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ တယာ၊ သင်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
ပုညေ၊ ကောင်းမှု၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ ရာဇာနော၊ မင်းတို့ကို။ ဂဟိတာ၊ ဘမ်းယူ
အပ်၏။ ဒေဝတာယ၊ နတ်သည်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ နဒိန္နာ၊ သင့်စည်းစိမ်ကိုမပေး။
ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ပုနပိ၊ ကဖန်လည်း။ တံ၊ ထိုမိဖုရားကို။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။
ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်မိဖုရား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆုံးမခြင်းသည် ကောင်းပေစွ။ ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်
မိဖုရား။ ဧဝန္တိ၊ ဤသို့ဆုံးမခြင်းသည် ကောင်းပေစွဟု။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ တထေဝ၊
ရှေးအတူလျှင်။ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်၏။ ပုန၊ ကဖန်။ သာ၊ ထိုမိဖုရားသည်။ ရာဇာနံ၊
မင်းကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ တံ၊ သင်သည်။ ဒေဝတာယ၊ နတ်သည်။ မေ၊ ငါ့အား။
ဧတ္တကာ ရာဇာနော၊ ဤမျှလောက်သော မင်းတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဒိန္နာတိ၊
ပေး၏ဟု။ ဝဒေသိ၊ ဆို၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တေ၊ သင်သည်။ ဒေဝတာယ၊
နတ်၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဝါမပဿေ၊ လက်ဝဲနံပါး၌။ ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်ကို။ အဂ္ဂိနာ၊
မီးဖြင့်။ ဒဇော၊ တိုက်အပ်၏။ သာ၊ ထိုနတ်သည်။ တံ အဂ္ဂိံ၊ ထိုမီးကို။ ကသ္မာ၊
အဘယ့်ကြောင့်။ နိဗ္ဗာပေတံ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်သနည်း။ ယဒိ-
သိယာ၊ အကယ်၍ တတ်နိုင်သည် ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ တတ်နိုင်သည် ရှိသော်။
မဟာနုဘာဝါ၊ အာနုဘော်ကြီးရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ပုနပိ၊ ကဖန်
လည်း။ တံ၊ ထိုမိဖုရားကို။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်မိဖုရား။ ဧဝံ၊
ဤသို့ ဆုံးမခြင်းသည် ကောင်းပေစွ။ ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်မိဖုရား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆုံးမ

မြင်းသည် ကောင်းပေစွ။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူလျှင်။ တံ၊ ထိုမိဖုရားကို။ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်၏။

ဦတဘ၊ ရပ်လျက်။ ကထယမာနဘ၊ ဆိုသော။ သာ၊ ထိုမိဖုရားသည်။ ရောဒိ-
စေဝ၊ ငိုလည်း ငို၏။ ဟသိစ၊ ရယ်လည်း ရယ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမိဖုရားကို။
ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ကိ၊ အသို့နည်း။ ဥမ္မတ္တိကာ၊ ရှုံးသည်။ အသိ၊ ပြစ်သလော။
ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဧဝံ ဝဒေသိ၊
ဤသို့ဆိုသနည်း။ မာမိသိတ္တိယော၊ ဝါကွသို့သော မိန်းမတို့သည်။ ဥမ္မတ္တိကာ၊
ရှုံးကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊
ထိုမိဖုရားကို။ ကိ၊ ကာရဏာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ရောဒတိစေဝ၊ ငိုလည်း ငိုသိ
သနည်း။ ဟသသိစ၊ ရယ်လည်း ရယ်သိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ မဟာရာဇ၊
မင်းမြတ်။ သုဏ္ဍဟိ၊ နာလောဘ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အဟံ၊ ငါသည်။ အတိတေ၊
လွန်လေ ပြီးသော အခါ၌။ ကုလဓိတာ၊ အမျိုးသွီးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။
ပတိကုလေ၊ လင်အိမ်၌။ ဝသန္တိ၊ နေသည်ရှိသော်။ သာမိကဿ၊ လင်၏။
သဟာယကံ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော။ အာဂတံ၊ လာသော။ ပါဟုနကံ၊ ဧည့်သည်
ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တဿ၊ ထိုဧည့်သည် အဆွေခင်ပွန်း၏။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။
ပစိတုကာမာ၊ ချက်သိုသည်ဖြစ်၍။ ဓံသံ၊ အမဲကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ချေလေဘု။ ဣတိ၊
သို့။ ဒါသိယာ၊ ကျွန်မအား။ ကဟာဝဏံ၊ အသပြာကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ တာယ၊
ထိုကျွန်မသည်။ ဓံသံ၊ အမဲကို။ အလတိတွာ၊ ၍။ အာဂတံ၊ လာသည်ရှိသော်။
ဓံသံ၊ အမဲသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဂေဟဿ၊ အိမ်၏။
ပစ္စိမဿတာဂေ၊ နောက်အတို၌။ သယိတာယ၊ အိပ်သော။ ဧဠိတာယ၊ ဆိတ်မ၏။
သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။ သတ္တံ၊ ထမင်းကို။ သမ္မာဒေသိ၊ ပြည့်စုံစေ၏။
သာဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဧကိဿာယ၊ တခုသော။ ဧဠိကာယ၊ ဆိတ်မ၏။ သိသံ၊
ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်ခြင်းကြောင့်။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ ပစိတွာ၊ ကျက်၍။
ပတ္တာဝသေသေန၊ ငရဲ၌ခံပြီးသည်မှ ကြွင်းသော အကုသိုလ်ကံဖြင့်။ တဿာ၊
ထိုဆိတ်မ၏။ လောမ ဂဏနာယ၊ အမွေးအရေအတွက်ဖြင့်။ သိသစ္ဆေခံ၊ ဦးခေါင်း
ဖြတ်ခြင်းသို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ တံ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ ဧတ္တကံ ရာဇာနံ၊ ဤမျှ
လောက်သော မင်းအပေါင်းကို။ ဝမိတွာ၊ သတ်၍။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။
ဒုက္ခဘ၊ ဆင်းရဲခြင်းမှ။ မုစ္ဆိဿတိ၊ လွတ်ပါလတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဧဝံ၊
ဤအကြောင်းကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဝ၊ သင်မင်းကြီး၏။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကဲ့။
အနုဿရန္တိ၊ အောက်မေ့လျက်။ ရောဒိ၊ ငိုပြီ။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ သာ၊
ထိုမိဖုရားသည်။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

ခတ္တိယ၊ ရေမြေကို အစိုးရသော မင်းမြတ်။ ဧဠိကာယ၊ ဆိတ်မ၏။ ကဏ္ဍ၊ လည်ကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။ လောမဂဏနာယ၊ အမွေးအရေအတွက်ဖြင့်။ ပစ္စိယံ၊ ငရဲ၌ကျက်ရလေ၏။ ဗဟူနံ၊ များစွာသောမင်းထို့၏။ ကဏ္ဏ၊ လည်၌။ ဆေတွာန၊ ဖြတ်၍။ ကယံ၊ အဘယ်သို့။ ကာဟသိ၊ ငရဲမှလွတ်ခြင်းကို ပြအံ့နည်း။ ဣဟိ၊ ဤသို့ဆို၏။

-အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ကသ္မာ၊ အတယ့်ကြောင့်။ တံ၊ သင်သည်။ ဟသသိ၊ ရယ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဧတသ္မာ ဒုက္ခာ၊ ငရဲကြီးစွာ ခံရသတ္တံ့သော ဤဆင်းရဲမှ။ မုတ္တာ၊ လွတ်သည်။ အမှိတိ၊ ဖြစ်ပြီဟု။ တုသိတွာ၊ နှစ်သက်၍။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဟသိ၊ ရယ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသတ်သော်။ ဝုနပိ၊ တဘန် ထည်း။ တံ၊ တိုမိဖုရားကို။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုခြင်းသည် ကောင်းပေစွ။ ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုခြင်းသည် ကောင်း ပေစွ။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ပုပ္ဖ မုဋ္ဌိနာ၊ ပန်းဆုပ်ဖြင့်။ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်၏။ ရာဇာ- မင်းသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ အဟောတာရိယံ၊ ဩဝါဒလေးစွ တကား။ အယံ၊ ဤဓမ္မဒိန္နာသည်။ ဧကံ ဧဠိကံ၊ ဆိတ်မတခုကိုလျှင်။ ဝမိတွာ၊ သတ်၍။ နိရယောဉ္ဇ၊ ပတ္တာဝသေသေန၊ ခံပြီးသည်မှကြွင်းသော အကုသိုလ်ဖြင့်။ ကဿာ၊ ထိုဆိတ်မ၏။ လောမဂဏနာယ၊ အမွေးအရေအတွက်ဖြင့်။ သီသစ္ဆေဒံ၊ ဦးခေါင်းပြတ်ခြင်းသို့။ ပါပုဏိကိရ၊ ရောက်ရသတတ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧတ္တကံ- ရာဇာနံ၊ ဤမျှသော မင်းအပေါင်းကို။ ဝမိတွာ၊ သတ်၍။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့။ ပါပုဏိဿာမိ၊ ရောက်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ အောက် မေ့လျက်။ သဗ္ဗေ ရာဇာနော၊ အသုံးစုံသော မင်းတို့ကို။ မောစေတွာ၊ လွတ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိထက်။ မဟလ္လကတရေ၊ ကြီးကုန်သောမင်းတို့ကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဒဟရ ဒဟရာနံ၊ ငယ်ကုန် ငယ်ကုန်သော မင်းတို့အား။ အဉ္ဇလိ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂယ၊ ချီ၍။ သဗ္ဗေ၊ အသုံးစုံသောမင်းတို့ကို။ ခမာပေတွာ၊ ကန်တော့၍။ သက- သကဋ္ဌာနမေဝ၊ မိမိ မိမိတို့၏ နေပြည်သို့သာလျှင်။ ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်၏။

သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရားဒေသနာကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ မလ္လိကာ၊ မလ္လိကာသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပညံ၊ ပညာကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ မဟာ- ဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ ဇိဝိတဒါနံ၊ အသက်အလှူကို။ ဒေတိ၊ ပေးသည် ကား။ န၊ မတုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ အဒါသိယေဝ၊ ပေးဘူးသည် သာလျှင်ထည်း။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ၊ အဟိန်အကြောင်း ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပေါင်းတော်မူ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဗာရာဏသိရာဇ၊

ဗာရာဏသီမင်းသည်။ ပသေနဒိကောသလော၊ ကောသလမင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မဒိန္နာဒေဝီ၊ ဓမ္မဒိန္နာမိဖုရားသည်။ မလ္လိကာ၊ မလ္လိကာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ရုက္ခဒေဝတာ၊ ပညောင်ပင်စောင့် နတ်သည်။ အဟမေဝ၊ ငါတုရား သည်သာလျှင် တည်း။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့။ အတိတံ၊ အတိတ်ကို။ သမောဓာနေတွာ၊ ပေါင်းပြီး၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဓမ္မ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပါဏာတိ ပါတောနာမ၊ သူ့အသက် သက်ခြင်းမည်သည်ကို။ န ကတ္တဗ္ဗယုတ္တကော၊ မပြုအပ်သောအကြောင်းနှင့် ယှဉ် ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ပါဏာတိပါကိနော၊ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းရှိသော သူအား။ ဒိဃရတ္တံ၊ ရှည်ကြာစွာသော ကာလပတ်လုံး။ သောစန္တိ၊ စိုးရိမ်ရကုန်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော် မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပါပကာရိ၊ မကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိသော။ ယောသတ္တော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်။ ဣမ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်သတည်း။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏။ ပေစ္စ၊ တမလွန် သတည်း။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏။ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ပါးသော သတည်း။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏။ သောသတ္တော၊ ထိုသတ္တဝါသည်။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏။ သောသတ္တော၊ ထိုသတ္တဝါသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကမ္မံ ကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်းသော အကုသိုလ်ကံကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝိဟညတိ၊ ဆင်းရဲပင်ပန်း၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံ ဇာတိသမ္ဘဝေါ၊ ဤပဋိသန္ဓေနေခြင်း သဘော သည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲစွာ၏။ ဇေ၊ ဤသို့။ ယေသတ္တော၊ ထိုသည်။ စေ ဇာနေယျ၊ အတယ်၍ သိကုန်ငြားအံ့။ တေသတ္တော၊ ထိုသည်။ ပါဏော၊ သတ္တဝါသည်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ နဟညေ၊ မသတ်မညှဉ်းဆဲရာ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ပါဏဇာတိ၊ သတ္တဝါကို သတ်လေ့ရှိသောသူသည်။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (ဤဝတ္ထုမှာ အဋ္ဌကထာနိဂုံး ပါဠိမပါ။)

ပဌမံ၊ သော။ အညတရ ပုရိသဝတ္ထု၊ သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၅-ဗာလဝဂ္ဂ၊ ၂-မဟာကဿပတ္ထေရ သဒ္ဓိဝိဟာရိက ဝတ္ထု၊

အနုသန္ဓေ...အညတရပုရိသ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ရှင်မဟာကဿပ မတော်ရ၏ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်လိုရကား စရဇ္ဇေ-စသောပါဌ်ကို မိန့်အပ်၏။

၅-ဗာလဝဂ္ဂ၊ ၂-မဟာကဿပတ္ထေရ သဒ္ဓိဝိဟာရိက ဝတ္ထု၊ ၂၇၅

စရဉ္ဇေ နာမိဂစ္ဆေယျာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ စရဉ္ဇေ နာမိဂစ္ဆေယျ - ဤသို့ စသော တရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထု၊ ဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ဤ။ ဇေတဝန၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ မဟာကဿပတ္ထေရဿ၊ ရှင်မဟာကဿပ မထေရ်၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကံ၊ အတူနေ တပည့်ကို။ အာရက္ခ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ ရာဇဂဟ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ သမုဋ္ဌိတာ၊ ဖြစ်၏။

ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝိပ္ပလိဂဟာယံ၊ ညောင်ကြတ် ပင်ရှိသောလိုက်၌။ ဝသန္တံ၊ နေသော။ ထေရံ၊ ရှင်မဟာကဿပ မထေရ်ကို။ ဇွေ၊ နှစ်ယောက် ကုန်သော။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာ၊ အတူနေ တပည့် တို့သည်။ ဥပဋ္ဌဟိံ သုကိရ၊ လုပ်ကျွေး ကုန်သတတ်။ တေယျ၊ ထိုတပည့်နှစ်ယောက်တို့တွင်။ ဧကော၊ တယောက်သည်။ သတ္တစုံ၊ ရှိသေစွာ။ ဝတ္ထံ၊ ဝတ်ကို။ ကရေတိ၊ ပြု၏။ ဧကော၊ တယောက်သည်။ တေန၊ ထိုဝတ်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်။ ကတံ-ကတံ၊ ပြုတိုင်း ပြုတိုင်းသောဝတ်ကို။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကတံဝိယ၊ ပြုသောဟန် ကဲ့သို့။ ဒသေန္တော၊ ပြုလျက်။ မုခေါဒက ဒန္တကဋ္ဌာနံ၊ မျက်သစ်ရေ ဒန်ပူတို့ကို။ ပဋိယာဒိတ ဘာဝံ၊ စီရင်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတု၊ သိ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ ငါသည်။ မုခေါဒက ဒန္တကဋ္ဌာနံ၊ မျက်သစ်ရေ ဒန်ပူတို့ကို။ ပဋိယာဒိတာနိ၊ စီရင်အပ်ကုန်ပြီ။ မုခံ ဓောဝထ၊ မျက်နှာသစ်တော်မူလော့။ ဣတိ ဝဒတိ၊ ၏။ ပါဒဓောဝန နာနာဒိကာလေပိ၊ ခြေဆေးအံ့သောအခါ ရေချိုးအံ့သော အခါ အစရှိသည် ၌လည်း။ ဧဝမေ၊ ဤအတူလျှင်။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဣတရောပိ၊ ရှိသေစွာ လုပ်ကျွေးသော တပည့်သည်လည်း။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အယံ၊ ဤရဟန်း သည်။ မယာ၊ ငါသည်။ ကတံကတံ၊ ပြုတိုင်း ပြုတိုင်းသော ဝတ်ကို။ အတ္တနာ၊ မိမိ သည်။ ကတံဝိယ၊ ပြုလေဟန်ကဲ့သို့။ ကတု၊ ပြု၍။ နိစ္စကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဒသေတိ၊ ပြု၏။ ဟောတု၊ ထိုသို့မူလည်း ဖြစ်စေ။ အယာ၊ ထိုရဟန်း၏။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော အမှုကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ ဘုဉ္ဇိတု၊ ဆွမ်းစားပြီး၍။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သုပန္တသေဝ၊ အိပ်စဉ်လျှင်။ နာနောဒကံ၊ ချိုးရေကို။ တာပေတွာ၊ နွေး၍။ ကေသ္မိံ ဃဇေ၊ အိုးတခု၌။ ကတု၊ ထား၍။ ဝိဋ္ဌိကောဋ္ဌကေ၊ ရေချိုးအိမ်နောက်၌။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ ဥဒကတာပန ဘာဇနေပန၊ ရေနှေး အိုး၌။ နာဠိမတ္ထံ၊ တကွမ်းစား မျှလောက်သော။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ သေသေတွာ၊ ချွင်း၍။ ဥသုမံ၊ အငွေ့ကို။ မုဉ္ဇန္တံ၊ လွှတ်စေ၍။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ ဣတရော၊ အရိအသေ လုပ်ကျွေးယောင် ဆောင်သော ရဟန်းသည်။ သာယန္တ သမယေ၊ ညချမ်းသော အခါ၌။ ပဗုဇ္ဈိတု၊ နိုး၍။ ဥသုမံ နိက္ခန္တံ၊ အငွေ့ ထွက်သည်ကို။ ဒိသု၊ မြင်၍။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ တာပေတွာ၊ နွေး၍။ ကောဋ္ဌကေ၊ ရေချိုးအိမ်၌။

ဌပိတံ၊ ထားအပ်သည်။ တဝိဿတိ၊ ပြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဝေန၊ လျှင်စွာ။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဝဗ္ဗိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကောဋ္ဌကော၊ ရေချိုးအိမ်၌။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဌပိတံ၊ ထားအပ်ပြီ။ နှာယထ၊ ရေချိုးတော်မူလော့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ထေရေန၊ မထေရ်နှင့်။ သဗ္ဗိယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ ကောဋ္ဌကံ၊ ရေချိုးအိမ်သို့။ ပါရိသိ၊ ဝင်၏။ ထေရော၊ သည်။ ဥဒကံ၊ ကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်သည်ရှိသော်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒဟရော၊ ပဉ္စင်းငယ်သည်။ အဝိသလံ၊ မီးတင်းကုပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ဘာဇနေ၊ အိုး၌။ ဥဠုကံ၊ မှုတ်ကို။ ဩတာရေတွာ၊ ချ၍။ တုစ္ဆတာဝံ၊ ရေမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ဓုဋ္ဌဿ၊ မကောင်းသော ရဟန်း၏။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ပဿ၊ ကြည့်ပါလော့။ တုစ္ဆတာဇနံ၊ ရေမရှိသော ရေခွေးအိုးကို။ ဥဒ္ဓနေ၊ ခုံလောက်သို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂတော၊ သွားလေသိသနည်း။ အဟံ၊ ဝါသည်။ ကောဋ္ဌကော၊ ရေချိုးအိမ်၌။ ဥဒကန္တိ သညာယံ၊ ရေရှိ၏ဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယန္တော၊ ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချလျက်။ စာဋံ၊ ရေအိုးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ တိတ္ထံ၊ ရေဆိပ်သို့။ အဂမာယိ၊ သွားလေ၏။ ဣတရောပိ၊ အရိအသေ လုပ်ကျွေးသော တပည့်သည်လည်း။ ပိဋ္ဌိကောဋ္ဌကတော၊ ရေချိုးအိမ်နောက်ဘေးမှ။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ အာဟရိတွာ၊ လောင်း၍။ ကောဋ္ဌကော၊ ရေချိုးအိမ်၌။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အယံ ဒဟရော၊ ဤပဉ္စင်းငယ်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ တာပေတွာ၊ နွေး၍။ ကောဋ္ဌကော၊ ရေချိုးအိမ်၌။ ဌပိတံ၊ ထားအပ်ပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ထေ၊ ကြွတော် မူလော့။ နှာယထာတိ၊ ရေသပ္ပယ်လော့ဟု။ ဝတွာ၊ လျှောက်ခြင်းကြောင့်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဥဇ္ဈာယန္တော၊ ကဲ့ရဲ့လျက်။ စာဋံ၊ ရေအိုးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ တိတ္ထံ၊ ရေဆိပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဧတံ၊ ဤအမှုသည်။ ကိန္နခေါ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေရော၊ မထေရ်သည်။ ဥပဓာရေန္တော၊ စူးစမ်းသည်ရှိသော်။ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ ဤမျှကာလပတ်လုံး။ သေဒဟရော၊ ဤပဉ္စင်းငယ်သည်။ ဣမိနာ၊ ဤဝတ်နှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ဝတ္ထံ၊ ဝတ်ကို။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်လျှင်။ တတံဝိယ၊ ပြုလေဟန်ကဲ့သို့။ ပကာသေတိ၊ ပြန်။ ဣတိဥတွာ၊ ဤသို့သိ၍။ သာယံ၊ ညအခါ၌။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ နိသိန္နဿ၊ နေသောတပည့်အား။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ အဒါယိ၊ ပေး၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ သိက္ခုနာ နာမ၊ ရဟန်းမည်သည်ကား။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကတမေဝ၊ ပြုသောအမှုကိုသာလျှင်။ ကတန္တိ၊ ပြု၏ဟု။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၍။ အကတံ၊ မပြုသောအရာကို။ ကတန္တိ၊ ပြု၏ဟု။ နောဝဇ္ဇတိ၊ ဆိုခြင်းငှါ မအပ်။

တံ၊ သင်သည်။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုပင်လျှင်။ ကောဠကော၊ ရေချိုးအိမ်၌။ ဥဒကံ၊ ရေကို။
 ဌပိတံ၊ ထားအပ်ပြီ။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နာယထ၊ ရေချိုးပါလော့။ ဣတိဝတွာ၊
 ဤသို့ဆိုခြင်းကြောင့်။ မယိ၊ ငါသည်။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဌိတော၊ နေသည်ရှိသော်။
 ဆဋ္ဌံ၊ ရေအိုးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဥဇ္ဈာယန္တော၊ ကဲ့ရဲ့လျက်။ ဂစ္ဆတိ၊
 သွား၏။ ပဗ္ဗဇိတဿနာမ၊ ရဟန်းမည်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။
 နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆုံးမ၏။ သော၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်သည်။ ထေရဿ၊
 ဆရာမထေရ်အား။ ကမ္မံနာမ၊ ပြုအပ်သော အမှုမည်သည်ကို။ ပဿထ၊ ကြည့်ပါ
 ကုန်လော့။ ဥဒကမတ္တကံ၊ ရေမျှကို။ နိဿာယ၊ ၍။ မံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေသိ၊ ဆို၏။
 ဣတိကုဇ္ဈိတွာ၊ ဤသို့အမျက်ထွက်၍။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ ထေရေန၊
 မထေရ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ငှါ။ နပါဝိသိ၊ မဝင်။ ထေရော၊
 မထေရ်သည်။ ဣတရေန၊ ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဧကံ-
 ပဒေသံ၊ တခုသောအရပ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ သော၊ ထို ပျက်ချော်သော
 ရဟန်းသည်။ ထသ္မိံ၊ ထိုရှင်မဟာကဿပသည်။ ဂတော၊ ကြွသည်ရှိသော်။
 ထေရဿ၊ ရှင်မဟာကဿပ၏။ ဥပဋ္ဌာက ကုလံ၊ အလုပ်အကျွေး ဖြစ်သော
 ဒါယကာအိမ်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ထေရော၊ ရှင်မဟာ
 ကဿပသည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်မှာရှိရစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးသည်
 ရှိသော်။ ထေရဿ၊ ရှင်မဟာ ကဿပ၏။ အဖါသုကံ၊ မချမ်းသာခြင်းသည်။
 ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဟာရေယေဝ၊ ကျောင်း၌သာလျှင်။ နိပ္ပန္နော၊ အိပ်၏။ ဣတိအာဟ၊
 ဤသို့ဆို၏။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိံပန၊ အဘယ်ခဲတွယ်တော့ဇဉ်ကို။ လဇ္ဈံ၊
 ရခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့ သတောရှိသော။
 အာဟာရံနာမ၊ အစာမည်သည်ကို။ ဒေထကိရ၊ လှူရလိမ့်မည်ထင်၏။ ဣတိပုတ္တေ၊
 ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ တေန ပုတ္တနိယာမေနေဝ၊ ထို ဆိုသောနည်းဖြင့် သာလျှင်။
 သမ္မာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ အဓံသု၊ လှူကုန်၏။ သော၊ ထို ပျက်ချော်သော ရဟန်း
 သည်။ အန္တရာမဂ္ဂေဝ၊ ခရီးအကြား၌လျှင်။ ဘတ္တံ ဘုဉ်တွာ၊ ဆွမ်းစား၍။ ဝိဟာရံ၊
 ကျောင်းသို့။ ဂတော၊ သွားလေ၏။ ထေရောမိ၊ ရှင်မဟာ ကဿပ သည်လည်း။
 ဂတဋ္ဌာနေ၊ သွားလေရာအရပ်၌။ မဟန္တံ၊ ပြန့်ပြောသော။ သုခုမ ဝတ္ထံ၊ ဘိမ်မွေ့
 သော ပုဆိုးကို။ လသိတွာ၊ ရ၍။ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂတဒဟရဿ၊
 သွားသော ပဉ္စင်းငယ်အား။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သော၊ ထို ပဉ္စင်းငယ်သည်။ တံ၊
 တိုသင်္ကန်းလျှာပုဆိုးကို။ ရဇိတွာ၊ ဆိုး၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နိဝါသန ပါရပနံ၊
 ဝတ်ရုံခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။

ထေရော၊ ရှင်မဟာ ကဿပသည်။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သော နေ့၌။
 တံ ဥပဋ္ဌာကကုလံ၊ ထို အလုပ်အကျွေး အိမ်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ တန္တေ၊ အရှင်

ဘုရား။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ အဖါသုကံ၊ မချမ်းသာခြင်းသည်။ ကိရ၊ စင်စစ်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အမွေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဒဟရေန၊ ပဉ္စင်းငယ်သည်။ ဝုတ္တနိယာမေနေဝ၊ ပြောဆိုသောအမှတ်ဖြင့်လျှင်။ ပဋိယာဒေတွာ၊ စီရင်စေ၍။ အာဟာရော၊ ဆွမ်းကို။ ပေသိတော၊ စေလွှတ်အပ်၏။ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ စားသောက်၍။ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား။ ဖါသုကံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်ပြီလော။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဟာရံပန၊ ကျောင်းသို့ကား။ ဝန္တု၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ ဝဉ္စိတွာ၊ ရှိမိုး၍။ နိသိန္နံ၊ နေသော။ တံ ဒဟရံ၊ ကို။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တယာ၊ သင်သည်။ ဟိယျော၊ ယမန်နေက။ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သော အမှုကို။ ကတံကိရ၊ ပြုသတတ်လော။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ ဆို၏။ ဣဒံ၊ ဤအမှုသည်။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အနန္တဝိကံ၊ မလျှောက်ပတ်။ ဝိညတ္တိကတွာ၊ ဝိညတ်ပြု၍။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ စားခြင်းငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဣတိအာဟာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းငယ်သည်။ ကုဇ္ဈိတွာ၊ အမျက်ထွက်၍။ ထေရေ၊ ရှင်မဟာကဿပဉ္စ။ အာသာတံ ဗဒ္ဓိတွာ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့၍။ ပုရိမဒိဝသေ၊ ရှေးဖြစ်သောနေ့၌။ ဥဒကမတ္တံ၊ ရေခွေးမျှကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ မုသာဝဂါဒံ၊ မဟုတ်မမှန်ဆိုခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဥပဋ္ဌာက ကုလေ၊ အလုပ်အကျွေးဒေါယကာအိမ်၌။ ဘတ္တမုဋ္ဌိယာ၊ ထမင်းတလုပ် တဆုပ်ကို။ ဘုတ္တ ကာရဏာ၊ စားခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ မံ၊ ကို။ ဝိညတ္တိကတွာ၊ တောင်း၍။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ စားခြင်းငှါ။ န ဝဋ္ဋတိတိ၊ မအပ်ဟူ၍။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဝတ္ထံပိ၊ သင်္ကန်းလျှာပုဆိုးကိုလည်း။ တေန၊ ထို ရှင်မဟာ ကဿပသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဥပဋ္ဌာကသေဝ၊ အလုပ်အကျွေး တပည့်အား သာလျှင်။ ဒိန္နံ၊ မျက်နှာကြည့်၍ ပေး၏။ ထေရဿ၊ ရှင်မဟာကဿပ၏။ ကမ္မံ၊ ပြုလေသော အမှုအရာသည်။ အဟောဘာရိယံ၊ ဩဝါဒ-ဝန်လေးလှ၏တကား။ အဿ၊ ထိုရှင်မဟာကဿပ၏။ ကတ္တဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ပြုအပ်သည်နှင့် ယှဉ်သည်ကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိရအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ အငြိုးထားလျက်။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သော နေ့၌။ ထေရေ၊ ရှင်မဟာကဿပသည်။ ဝါမံ၊ ရွာတွင်းသို့။ ပဝိသန္တေ၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ သယံ၊ မိမိသည်။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ဩဟိယိတွာ၊ ချန်ရစ်၍။ ဒဏ္ဍံ၊ တောင်ဝှေးတုတ်လှန်တန်ကို။ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပရိဘောဂ ဘာဇနာနိ၊ သုံးရေအိုး၊ သောက်ရေအိုးတို့ကို။ ဘိဉ္ဇိတွာ၊ ခွဲ၍။ ထေရဿ၊ ရှင်မဟာကဿပ၏။ ပဏ္ဏသလံ၊ နေရာ အရိပ်သစ်မ်းကျောင်းကို။ အဝ္ဗိဒေတွာ၊ မီးတိုက်၍။ ယံ၊ အကြင်ပရိက္ခရာကို။ နဈာယတိ၊ မီးမလောင်။ တံ၊ ထိုပရိက္ခရာကို။ မုဂ္ဂရေန၊ ဆောက်ပုတ်ဖြင့်။ ပဟရန္တော၊ ပုတ်ခတ်လျက်။ ဘိဉ္ဇိတွာ၊ ခွဲ၍။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ပလာတော၊ ပြေးလေ၏။

၅-ဗာလဝတ္ထု၊ ၂-မဟာကဿပတ္ထေရ သဒ္ဓိဝိဟာရိက ဝတ္ထု၊ ၂၇၉

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကာလံကတွာ၊ သေ၍။ အဝိစိ မဟာနိရယော၊ အဝိစိငရဲ
 ကြီး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာဇနော၊ ဂူများသည်။ ကထံ၊ စတားကို၊ သမုဋ္ဌာ-
 ပေသုံ၊ ပြောဟောကုန်၏။ ထေရဿ၊ ရှင်မဟာကဿပ၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကော၊
 အတူနေတပည့်သည်။ သြဝါဒမတ္တံ၊ ဆိုဆုံးမကာမျှကို။ အသဟန္တော၊ သည်းမခံ
 တဲ။ ကုဗ္ဗိတွာ၊ အမျက်ထွက်၍။ ပဏ္ဏသလံ၊ ကျောင်းကို။ ဈာပေတွာ၊ မီးတိုက်၍။
 ပလာတောတိရ၊ ပြေးသတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
 ဧကောတိက္ခ၊ ရဟန်းတပါးသည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အသို့။ ရာဇဂဟာ၊
 ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်ကို။ ဒဋ္ဌ-
 ကာမော၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါအလိုရှိ၏။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္တော၊
 ရောက်၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်ကို။ ဝဋ္ဋိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ သတ္ထာရာ၊
 ဘုရားရှင်သည်။ ပဋိသန္တာရံကတွာ၊ စကားပြောဟောခြင်းကို ပြုတော်မူ၍၊
 ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ။ အာဂတော၊ လာခဲ့သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးခွာ်မူသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ရာဇဂဟတော၊
 ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ ရောက်လာ ပါသည်ဘုရား။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။
 မမပုတ္တဿ မဟာကဿပဿ၊ ငါသားတော် ဖြစ်သော မဟာကဿပအား။
 ခမနိယံ၊ ခွံကျန်းပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 ခမနိယံ၊ ခွံကျန်းပါ၏ဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီးသော်။ အဿ၊ ထိုတပည့်
 တော် ရှင်မဟာကဿပ၏။ ဧကော၊ တဟောက်သော။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကောပန၊
 အတူနေ တပည့်သည်ကား။ သြဝါဒ မတ္တေန၊ ဆုံးမပေးတာမျှဖြင့်။ ကုဗ္ဗိတွာ၊
 အမျက်ထွက်၍။ ပဏ္ဏသလံ၊ နေရာကျောင်းကို။ ဈာပေတွာ၊ မီးတိုက်၍။
 ပလာတော၊ ပြေးလေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်။ သတ္ထာ၊ ဘုရား
 သည်။ သော၊ ထိုပျက်ချော်သော ပဉ္စင်းငယ်သည်။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။
 သြဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ န ကုဗ္ဗတိ၊ အမျက်ထွက်သည်မဟုတ်
 သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ကုဗ္ဗတိယေဝ၊ အမျက်ထွက်ဘူးသည် သာလျှင်
 တည်း။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ ကုဋိ၊ ကုဋိကို။ ဒူသေတိ၊ ဖျက်ဆီးသည်
 ကား။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ဒူသေတိယေဝ၊ ဖျက်ဆီး
 ဘူးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိပတွာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ၊ လွန်လေ
 ပြီးသောအကြောင်းကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။

အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသိပြည်၌။
 ဗြဟ္မဒတ္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေန္တေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။
 ဟိမဝန္တပဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ ဧကော၊ တခုသော။ သိဝိလ သကုဏော၊

စာပေါင်းသောင်းသည်။ ကုလာဝကံ၊ အထိုက်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝသိ၊ နေ၏။ အထ၊
ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဒေဝေ ဝဿန္တေ၊ မိုးရွာသည် ရှိသော်။
ဧကော မတ္တဇော၊ မျောက်ကခုသည်။ သိတေန၊ အချမ်းဖြင့်။ ကမ္မမာနော၊
တုန်လှုပ်လျက်။ တံပဒေသံ၊ ထိုအရပ်သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်လာ၏။ သိဝိယော၊
စာပေါင်းသောင်းသည်။ တံ၊ ထိုမျောက်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊
ဆို၏။

ဝါနရ၊ အိုမျောက်မင်း။ တေ၊ သင်၏။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းသည်။ မနုဿဿ၊
လူ၏။ သိသံ၊ ဣဝ၊ ဦးခေါင်းကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ တေ၊ သင်၏။ ဟတ္ထပါဒါ၊ လက်ခြေ
တို့သည်လည်း။ မနုဿဿ၊ လူ၏။ ဟတ္ထပါဒါ၊ လက်ခြေကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၏။
အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ကေနန ဝဏ္ဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ တေ၊ သင်
၏။ အဂါရံ၊ နေရာအိမ်သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

မတ္တဇော၊ မျောက်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဟတ္ထပါဒါ၊ လက်ခြေတို့သည်။ ကိဉ္ဇာဝိ-
အတ္ထိ၊ အကယ်၍ကားရှိကုန်၏ရှင်။ ဝနတထာဝိ၊ ထိုသို့ရှိကုန်သော်လည်း။ ယာယ-
ပညာယ၊ အကြင် ပညာဖြင့်။ ဝိစာရေတွာ၊ စီရင်၍။ အဂါရံ၊ နေရာအိမ်ကို။
ကရေယျံ၊ ပြုရာ၏။ မေ၊ ငါ့အား။ သာပညာ၊ ထိုပညာသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟု။
စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဝိညာပေတုကာမော၊ သိစေလိုသည်
ဖြစ်၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

သိဝိယ၊ အဆွေစာပေါင်းသောင်း။ မေ၊ ငါ၏။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းသည်။
မနုဿဿ၊ လူ၏။ သိသံ၊ ဣဝ၊ ဦးခေါင်းကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ဟတ္ထပါဒါ၊ ငါ၏လက်
ခြေတို့သည်လည်း။ မနုဿဿ၊ လူ၏။ ဟတ္ထပါဒါ၊ လက်ခြေတို့ကဲ့သို့။ အဟု၊
ဖြစ်ကုန်၏။ ယာပညာ၊ အကြင်ပညာသည်။ မနုဿဿ၊ လူတို့၌။ သေဋ္ဌာ၊ မြတ်
သည်။ အဟု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မေ၊ ငါ့အား။ သာပညာ၊ ထိုပညာသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊
မရှိ။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမျောက်ကို။ ဝေရူပဿ၊ ဤသို့ပညာမှ ကင်းသော
သဘောရှိသော။ တဝ၊ သင်အား။ ကထံ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။
ဃရာဝါယော၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌ နေသောသူ၏ အမှုကိစ္စ
သည်။ ဣတ္ထိဿတိ၊ ပြည့်စုံလေအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝရဟန္တော၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ
ထိုသော။ သိဝိယော၊ စာပေါင်းသောင်းဝှက်သည်။ ဣမံ ဂါထာဒွယံ၊ ဤဂါထာ
နှစ်ခုတို့၏ အပေါင်းကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

ဝါနရ၊ ယယ်မျောက်။ အနဝဋ္ဌိတ စိတ္တဿ၊ မတည်ထုံ မငြိမ်ဆိတ်သော စိတ်
ရှိသော။ လဟုစိတ္တဿ၊ လျင်သောစိတ်အကြံရှိသော။ နိစ္စံ အဗ္ဗုဝသီလဿ၊

၅-ဗာလဝဂ္ဂ၊ ၂-မဟာကဿပတ္ထေရ သဒ္ဓိဝိဟာရိက ဝတ္ထု ၂၀၀

အမြဲလျှင် သီတင်းမရှိလသော။ ခုန့်နော၊ အဆွေခင်ပွန်းကို ဖျက်တတ်သော သူအား။ သုခဘာဝေါ၊ ချမ်းသာသောအဖြစ်သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

ကဝိ၊ မျောက်မိုက်။ သောတံ၊ ထိုသင်သည်။ အာနုဘာဝံ၊ အာနုတော်ကြီးအံ့ သည်ကို။ ကရဿ၊ ပြုလေလော့။ သီလိယံ၊ ပျက်စီးခြင်းကို။ ဝိတိဝတ္ထဿ၊ လွန် လေလော့။ သီတဝါတ ပရိတ္တာဏံ၊ ချမ်းအေးခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော လေကို တားမြစ်ရာ တားမြစ်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ကုဋ္ဌဝံ၊ နေရာကုဋ်ကို။ ကရဿ၊ ပြုလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

မတ္တဇော၊ မျောက်သည်။ အယံ၊ ဤစာပေါင်းသောင်းငှက်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အနဝဋ္ဌိတစိတ္တံ၊ မရပ် မတည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း။ လဟုစိတ္တံ၊ ဆော့သော စိတ်ရှိသည်ကို လည်းကောင်း။ မိတ္တဒုဋ္ဌိံ၊ အဆွေခင်ပွန်းယုတ်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ အဒ္ဓါဝ သီလံ၊ မမြဲသောသီလရှိသည်ကိုလည်းကောင်း။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုစာပေါင်းသောင်းအား။ မိတ္တဒုဋ္ဌိဘာဝံ၊ အဆွေခင်ပွန်းယုတ်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဿိဿာမိတိ၊ ပြအံ့ဟူ၍။ ကုလာဝကံ၊ အသိုက်ကို။ ဝိဇ္ဇသိတွာ၊ ဆုတ်ဖဲ့ ဖျက်ဆီး၍။ ဝိပွကိရိ၊ ဖရိဖရဲ ပြု၏။ သကုဏော၊ စာပေါင်းသောင်းသည်။ တသ္မိံ၊ ထိုမျောက်သည်။ ကုလာဝကံ၊ စာသိုက်ကို။ ဂဏုန္တေဝ၊ လုယက်၍ ယူလေသော်လျှင်။ ဧကေန ပဿေန၊ နိပါးတဘက်ဖြင့်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ပလာယိ၊ ပြေးရလေ၏။

သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရားဒေသနာကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပေါင်းတော်မူ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ မတ္တဇော၊ မျောက်သည်။ ကုဋ္ဌိဒူသက သိက္ခ၊ ကျောင်းကို ဖျက်ဆီးသော ရဟန်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်လာ၏။ သိက္ခိလ သကုဏော၊ စာပေါင်းသောင်းငှက်သည်။ ကဿပေါ၊ ကဿပသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်လာ ၏။ ဣသိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို။ သမောဓာနေတွာ၊ ပေါင်း၍။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေဝိ၊ ရှေး၌လည်း။ သော၊ ထိုရဟန်းငယ်သည်။ သြဝါဒက္ခဏေ၊ ဆို ဆုံးမသော ခဏ၌။ ကုဋ္ဌိတွာ၊ အမျက်ထွက်၍။ ကုဋ္ဌိံ၊ စာပေါင်းသောင်းသိုက်ကို။ ဓူသေထိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ မမ ပုတ္တဿ၊ ငါ့သားတော်ဖြစ်သော။ ကဿပဿ၊ ကဿပအား။ ဝေရူပေန၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဗာလေန၊ မလိမ္မာသောသူနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝသနတော၊ နေခြင်းထက်။ ဧကကဿေဝ၊ တဟောက်တီးတည်း သာလျှင်။ နိဝါသော၊ နေခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါတာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဧဝံ။ စရံ စရန္တော၊ ကလျာဏမိတ္တံကို စိတ်ဖြင့်သွားလာရှာဖွေသောသူသည်။ အတ္တနော၊ မိမိထက်။ သေယျံ၊ သီလအစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့် လွန်မြတ်သောသူကိုလည်းကောင်း။ အတ္တနော၊ မိမိနှင့်။ သဒိသံ၊ ဂုဏ်အားဖြင့် တူသောသူတို့လည်းကောင်း။ စေ နာမိဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍ မရငြားအံ့။ ဧကစရိယံ၊ တယောက်တည်းသာ ကျင့်ခြင်းကို။ ခဠံ၊ ခြံစွာ။ ကယိရာ၊ ပြုရာ၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သဟာယတာ၊ အဆွေခင်ပွန်းဟု ဆိုအပ်သော သီလစသော ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်။ ဗာလေ၊ မလိမ္မာသောသူ၌။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ မိမိဆုံးမ၍မရသောသူမိုက်နှင့်နေသဖြင့် ကျေးဇူးမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဧကစရိယံ၊ တယောက်တည်းသာကျင့်ခြင်းကို။ ခဠံ၊ ခြံစွာ။ ကယိရာ၊ ပြုကျင့်ရာ၏။ ဣတိအာတာ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ စရန္တိ၊ စရံဟူသည်ကား။ ဣရိယာပထ စာရံ၊ ဣရိယာပုထ်ဖြင့် သွားခြင်းကို။ အဂ္ဂဟေတွာ၊ မယူမူ၍။ မနသာစာရော၊ စိတ်ဖြင့် ကျက်စားခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ကလျာဏမိတ္တံ၊ ကလျာဏ မိတ္တံကို။ ပရိယေသန္တော၊ စိတ်ဖြင့်ရှာလေ့ရှိသည်။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ သေယျံသဒိသ မတ္တနောတိ၊ မတ္တနောဟူသည်ကား။ အတ္တနော၊ ၏။ သီလ သမာဓိ-ပညာဂုဏေဟိ၊ သီလ သမာဓိ ပညာဂုဏ်တို့ထက်။ အဓိကတရံဝါ၊ လွန်သောသူကိုလည်းကောင်း။ သဒိသံဝါ၊ တူသောသူကိုလည်းကောင်း။ နလဘေယျစေ၊ မရသည်ဖြစ်ငြားအံ့။ ဧကစရိယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟိ၊ ထိုစတားသင့်စွာ။ ဧဝေသု၊ ထိုနှစ်ယောက်တို့တွင်။ သေယျံ၊ မြတ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူး ရှိသောသူကို။ လတမာနော၊ ရသောသူသည်။ သီလာဒိဟိ၊ သီလစသည်တို့ဖြင့်။ ဝနုတိ၊ ပွား၏။ သဒိသံ၊ တူမျှသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ လတမာနော၊ ရသောသူသည်။ န ပရိဟာယတိ၊ မယုတ်။ ဟိနေနပန၊ မိမိအောက် ယုတ်မာသော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်ကား။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဧကတော၊ တပေါင်း တယှက်တည်း။ ဝသန္တော၊ နေသောသူသည် လည်းကောင်း။ ဧကတော၊ တကွနက်။ သမ္ဘောဂ ပရိဘောဂံ၊ သံဝါသ သမ္ဘောဂ အတူတကွစားသောက်ခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသောသူသည် လည်းကောင်း။ သီလာဒိဟိ၊ သီလစသည်တို့မှ။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဝေရူပေါ၊ လ။ အနုဒယာထာတိ၊ အနုဒယာယတူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ နသေဝိတဗ္ဗော၊ မမှီဝဲအပ်။ န-တဇိတဗ္ဗော၊ မချဉ်းတပ်အပ်။ နပယိရုပါသိတဗ္ဗော၊ မဆည်းကပ်အပ်။ အနုကမ္မာယ၊ သနားခြင်းကို။ အညတြ၊ ထား၍။ န သေဝိတဗ္ဗော၊ မမှီဝဲအပ်။ အနုဒယာယ၊ အဘန် တလဲလဲ သနားခြင်းကို။ အညတြ၊ ထား၍။ န ပယိရုပါသိတဗ္ဗော၊ မဆည်းကပ်အပ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ကာရညံ၊ သနားခြင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။

၅-ဗာလဝဂ္ဂ၊ ၂-မဟာကဿပတ္ထေရ သဒ္ဓိဝိတာရိက ဝတ္ထု ၂၀၃

အယံ၊ ဤသူသည်။ ဓံ၊ ငါ့ကို။ နိဿာယ၊ ခြံ၍။ သီလာဒိတိ၊ သီလ စသည်တို့ဖြင့်။ ဝနိဿတိ၊ ပွားသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ တမ္ဘာ၊ ပုဂ္ဂလ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှ။ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုခုကို။ အပစ္စာသိသန္တော၊ မတောင့်တတ်။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သင်္ဂဏိတုံ၊ ချီးမြှင့်ခြင်းငှါ။ သစေ သတ္တောတိ၊ အကယ်၍ တတ်နိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ ဣစ္ဆေတံ၊ ဤသို့တတ်နိုင်ခြင်း သည်။ ကုသလံ၊ ကောင်း၏။ နောစေ သတ္တောတိ၊ အံ့။ ကေစရိယံ၊ တယောက် ထီးတည်း ကျင့်ခြင်းကို။ ဒဠ္ဋိ၊ မြို့စွာ။ ကယိရာ၊ ပြုရာ၏။ ဧကိဘာဝ မေဝ၊ တယောက်တည်း၏ အဖြစ်ကိုသာလျှင်။ ထိရံကတွာ၊ မြို့စွာပြု၍။ သဗ္ဗဇုရိယာ- ပလေသု၊ အလုံးစုံသော ဇုရိယာပုထ်တို့၌။ ဧကကောဝ၊ တယောက်တည်းသာ လျှင်။ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏။ သိ၊ ကာရဏာ၊ အတယံကြောင့် နည်းဟူမူကား။ နတ္ထိဗာလေ သဟာယတာတိ၊ သဟာယတာ ဟူသည်ကား။ သဟာယတာနာမ၊ သဟာယတာ မည်သည်ကား။ စူဠသီလံ၊ စူဠသီလကို လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမ- သီလံ၊ မဇ္ဈိမသီလကိုလည်းကောင်း။ မဟာသီလံ၊ မဟာသီလကို လည်းကောင်း။ ဒေသ ကထာဝတ္ထုနိ၊ ဆယ်ပါးသော ကထာဝတ္ထုတို့ကိုလည်းကောင်း။ တေရသ- ဓုတင်္ဂဂုဏာ၊ တဆယ့်သုံးပါးသော ဓုတင်္ဂဂုဏ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိပဿနာ- ဂုဏာ၊ ဝိပဿနာဂုဏ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ စတ္တာရော မဂ္ဂါ၊ လေးပါးသောမဂ်တို့ ကိုလည်းကောင်း။ စတ္တာရိ ဖလာနိ၊ လေးပါးသော ဖိုလ်တို့ကို လည်းကောင်း။ တိဿော ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို လည်းကောင်း။ ဆအဘိညာ၊ အဘိညာဉ် ခြောက်ပါးတို့ကို လည်းကောင်း။ အယံ၊ ဤအသုံးစုံသည်။ သဟာယတာ၊ သဟာယတာ မည်၏။ ဒေသော ဂုဏော၊ ဤသို့ သဘောရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူး သည်။ ဗာလံ၊ မလိမ္မာသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ နိဿာယ၊ ခြံ၍။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ ဣမိနာ- ကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ ဧကကောဝ၊ လျှင်။ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ အာဂန္တုကော တိက္ခ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် က လာသော ခရီးသွားရဟန်းသည်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၏။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ဗဟူဝိ၊ များစွာကုန်သော သူတို့ သည်လည်း။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိ- သု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်း အား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ မဟာကဿပတ္ထေရ သဒ္ဓိဝိတာရိက ဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

၅-ဗာလဝဂ္ဂ၊ ၃-အာနန္ဒသေဋ္ဌိ ဝတ္ထု

အနန္ဒသေဋ္ဌိ... ရှင်မဟာကဿပ၏ သဒ္ဓိဝိဟာရိက ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ အာနန္ဒာ သူဌေးဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ပုတ္တာမတ္ထိ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ပုတ္တာမတ္ထိတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ပုတ္တာမတ္ထိ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ တရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ အာနန္ဒသေဋ္ဌိ၊ အာနန္ဒာ သူဌေးကို။ အာရက္ခ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အာနန္ဒသေဋ္ဌိနာမ၊ အာနန္ဒာ အမည်ရှိသော သူဌေးသည်။ စတ္တာလီသ ကောဋိဝိတပေါ၊ ကုဋေ လေးဆယ် ကြွယ်ဝသော ဥစ္စာရှိ၏။ မဟာမစ္ဆရိ၊ အလွန်ဝန်တိုခြင်းရှိသည်။ အဟောသိတိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ သော၊ ထိုအာနန္ဒာ သူဌေးသည်။ အန္တခုမာသံ၊ လခွဲတကြိမ်။ ဉာတကေ၊ ပေါက်တော် ဘားချင်း၊ အဆွေအမျိုးတို့ကို။ သန္နိပါတေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍။ မူလသိရိနာမ၊ မူလသိရိအမည်ရှိသော။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ တိသု ဝေလံသု၊ သုံးပါးသောအခါတို့၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဩဝဒတိကိရ၊ ဆုံးမသတတ်။ ဣဒံ စတ္တာလီသ ကောဋိဓနံ၊ ဤကုဋေလေးဆယ်သော ဥစ္စာကို။ ဗဟူတိ၊ များလှပြီဟူ၍။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ မာကရိ၊ မပြုလင့်။ ဝိဇ္ဇမာနံ၊ ထင်ရှားရှိသော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ န ဓါတဗ္ဗံ၊ မပေးအပ်။ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဥပ္ပါဒေတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဧကေကမ္ဘိ ကဟာပဏံ၊ တသပြာ တသပြာသော ဥစ္စာကို လည်း။ ဝယံ၊ ပျက်ခြင်းကို။ ကရောန္တဿ၊ ပြုသောသူအား။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ ဒီယတေဝ၊ ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။

အဉ္စနာနံ၊ မျက်စဉ်းတို့၏။ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဥပစိတာနဉ္စ၊ ခြံတို့၏လည်း။ အာစယံ၊ ဆည်းပူးအပ်သော တောင်ပိုကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မဇ္ဇနဉ္စ၊ ပျားတို့၏လည်း။ သမာဟာရံ၊ ပန်းရက်ယူခြင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ စာရံ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ တောင်၌။ အာဝဓော၊ နေရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆုံးမ၏။

သော၊ ထိုသူဌေးသည်။ အပရေန သမယေန၊ တပါးသောအခါ၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပဉ္စ မဟာနိမိယော၊ ရွှေအိုးကြီး ငါးလုံးတို့ကို။ ပုတ္တဿ၊ သားအား။ အနာစိက္ခိတွာ၊ မကြားမူ၍။ ဓနနိဿိတော၊ ဥစ္စာကိုမှီသည်ဖြစ်၍။ မစ္ဆေရ မလံ၊ ဝန်တိုခြင်း ဟူသော အညစ်အကြေးကို။ အလိနော၊ လိမ်းကျံလျက်။ ကာလံ-

ကတွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍။တသေဝ နဂရဿ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်၏လျှင်။ ဧကသ္မိံ၊
 တခုသော။ဒွါရ ဂါမကေ၊ ပြည်တံခါးနှင့် နီးသောရွာ၌။စဏ္ဍာလာနံ၊ဒွန်းစဏ္ဍား
 တို့၏။ ကုသသဟဿံ၊ အမျိုးတထောင်သည်။ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။တတ္ထ၊ ထိုရွာ၌။
 ဧကိဿံ၊ စဏ္ဍာလိယာ၊ ဒွန်းစဏ္ဍားမ တထောက်၏။ကုန္တိသ္မိံ၊ ဝမ်း၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊
 ပဋိသန္ဓေကို။ဂဏှိ၊၏။ရာဇာ၊သည်။တဿ၊ ထိုအာနန္ဒာသူဌေး၏။ ကလံကိရိယံ၊
 သေခြင်းကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။အဿ၊ထိုအာနန္ဒာသူဌေး၏။ပုတ္တံ၊သားဖြစ်သော။
 မူလသိရိံ၊ မူလသိရိကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ သေဋ္ဌိဌာနေ၊ သူဌေး
 အရာ၌။ ဌပေသိ၊ တင်ထား၏။တမ္ဘိ စဏ္ဍာလကုလ သဟဿံ၊ တိုဒွန်းစဏ္ဍားမျိုး
 တထောင်သည်။ ဧကတောဝ၊ တကွနက်လျှင်။ ဘတိယာ၊ အခဖြင့်။ ကမ္ဘိကတွာ၊
 အမှုကိုလုပ်ဆောင်၍။ဇိဝမာနံ၊ အတက်မွေးကြသည်ရှိသော်။တဿ၊ ထိုအာနန္ဒာ
 သူဌေး၏။ ပဋိသန္ဓိဝ္ဗဟဏတော၊ ပဋိသန္ဓေ နေသည်မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ဘတိံ၊
 အခကို။နေဝလဘတိ၊ မရ။ ယာပန မတ္တံပိ၊ မျှလောက်ရုံမျှကိုလည်း။ န လဘတိ၊
 မရ။ တတောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌။ တေ၊ထို ဒွန်းစဏ္ဍားတို့သည်။ မယံ၊ငါတို့သည်။
 ဘတ္တပိဏ္ဍ၊ထမင်းတဆုပ်ကို။ နလဘတိ၊ မရဘဲရှိ၏။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကမ္ဘိ၊
 အမှုကို။ ကရောန္တာပိ၊ ပြုကုန်သော်လည်း။ ပိဏ္ဏဘတ္တမ္ဘိ၊ တလုပ်သော ထမင်းကို
 မျှလည်း။ နလဘာမ၊ မရကြကုန်။အမှာကံ၊ငါတို့၏။အန္တရေ၊ အတွင်း၌။ကာလ-
 ကဏ္ဍိယာ၊ သူယုတ်သည်။ ဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏ဟု။ ဓဇ္ဇ ကောဌာသာ၊
 နှစ်စုတို့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ တဿ၊ ထို
 အာနန္ဒာသူဌေး၏။မာတာပိတရော၊ အမိ၊ အဘတို့သည်။ဝိသုံ၊ အသီး။ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ဝိသဇိတွာ၊ခွဲခြမ်းဝေဘန်၍။ ဣမသ္မိံ ကုလေ၊
 ဤအမျိုး၌။ ကာလတဏှိ၊ သူယုတ်မာသည်။ ဥပ္ပန္နာတိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ဟု။ တဿ၊
 ထိုအာနန္ဒာသူဌေး၏။ မာတာရံ၊ အမိကို။ နိဟရိံသု၊ နှင်တုတ်ကုန်၏။

သာပိ၊ ထိုအမိသည်လည်း။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ သော၊ ထိုသူငယ်
 သည်။ ကုန္တိဂတော၊ အမိဝမ်း၌ တည်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေ
 လောက်။ ယာပနမတ္တမ္ဘိ၊ မျှလောက်ရုံသော ထမင်းကိုမျှလည်း။ကိစ္ဆေန၊ ဆင်းရဲ
 ငြိုငြင်စွာ။ လတိတွာ၊ ရ၍။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဝိဇာယိ၊ ဖွားမြင်၏။ တဿ၊ ထို
 သူငယ်၏။ ဟတ္ထာစ၊ လက်တို့ သည်လည်းကောင်း။ ပါဒါစ၊ခြေတို့ သည်လည်း
 ကောင်း။ အက္ခိနိစ၊ မျက်စိတို့ သည်လည်းကောင်း။ကဏ္ဍာစ၊ နားတို့သည်လည်း
 ကောင်း။ နာသာစ၊ နှာခေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ မုခဉ္စ၊ ခံတွင်းသည်လည်း
 ကောင်း။ ယထာဌာနေ၊ ရှိမြဲတိုင်းသော အရပ်၌။ န အပေသံ၊ မဖြစ်ကုန်။ သော၊
 တိုသူငယ်သည်။ဝေရူပေန၊ဤသို့သဘောရှိသော။အင်္ဂိဝိကလေန၊ အင်္ဂါ ကြီးငယ်
 ရှိတဲ့ခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ပံသုပိသာစကောပိယ၊ မြေတုတ်ဘီလူး

ကဲ့သို့။ အတိဝိရူပေါ၊ အလွန်အဆင်းမလှသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဧဝံသန္တေပိ၊ ဤသို့ အဆင်းမလှ အရပ်တန်သည် ဖြစ်ငြားသော်လည်း။ တံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ မာတာ၊ အမိသည်။ နပရိစ္စဇိ၊ မစွန့်မပစ်ရက်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ကုန္တိယံ၊ ဝမ်း၌။ ဝသိတ-
ပုတ္တသ္မိံ၊ အောင်း၍နေသောသား၌။ သိနေဟော၊ အမိ၏ ချစ်ခြင်းသည်။ ဗလဝါ၊ အားကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ သိုအမိသည်။ တံ၊ ထိုသားငယ်ကို။ ကိစ္ဆေန၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့်။ ပေါသယမာနာ၊ မွေးကျွေးသုတ်သင်လျက်။ တံ၊ ထိုသားငယ် ကို။ အာဒါယ၊ ချီ၍။ ဂတဒိဝသေ၊ သွားသောနေ၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ အလဘိတွာ၊ မရသောကြောင့်။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ကတွာ၊ ထားခဲ့၍။ သယမေဝ၊ မိမိချည်းသာ လျှင်။ ဂတဒိဝသေ၊ သွားသောနေ၌။ ဘတိ၊ အခကို။ လဘတိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ ပိဏ္ဍာယစရိတွာ၊ ထမင်းတောင်း၍။ ဇီဝိတုံ၊ အသက်မွေးခြင်းငှါ။ သမတ္တကာလေ၊ သွားခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော ကာလ၌။ သာ၊ ထိုအမိသည်။

ကပါလကံ၊ အိုးကင်းကွဲကို။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ တာတ၊ ချစ်သား။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တံ၊ သင်ချစ်သားကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်လေကုန်ပြီ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တံ၊ သင့်ကို။ ပေါသေတုံ၊ ကျွေးမွေးသုတ်သင်ခြင်းငှါ။ န သတ္တောမိ၊ မတတ်နိုင်။ ဣမသ္မိံ - နဂဇေ၊ ဤသာဝတ္ထိပြည်၌။ ကပဏဒ္ဓိကာဒိနံ၊ အတီးကျန်သောသူ၊ ခရီး သွားသူ စသည်တို့၏။ ပဋိယတ္တတတ္တာနိ၊ စီရင်အပ်သော ထမင်းတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌။ ဘိက္ခာယ စရိတွာ၊ ထမင်းတောင်း၍။ ဇီဝိတိ၊ အသက်မွေးပါလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ တံ၊ ထိုသားငယ်ကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ လွတ်လိုက်၏။ သော၊ ထိုအာနန္ဒာသူဌေးဖြစ်သော သူငယ်သည်။ ဆရပဋိပုဋိယာ၊ အိမ်စဉ်အတိုင်း။ စရန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ အာနန္ဒ သေဋ္ဌိကာလေ၊ အာနန္ဒာ သူဌေးဖြစ်ဘူးသော အခါ၌။ ပုဗ္ဗနိဗ္ဗတ္တဌာနံ၊ ရှေး၌ဖြစ်၍ ကျင်လည်ရာအရပ်သို့။ ဂန္တော၊ ရောက်၍။ ဇာတိဿဇရာ၊ ဖြစ်ဘူးသည်ကို သိသောဉာဏ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အတ္တနောဂေဟံ၊ မိမိအိမ်သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။ တိသုပန ဒွါရကောဌတေ-
သု၊ သုံးတန်သော တံခါး မှတ်တို့၌။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။ နသလ္လကွေသိ၊ ဝင်လာသည်ကို မမှတ်မိ။ စတုတ္ထ ဒွါရကောဌကေ၊ လေးခု မြောက်သော တံခါးမှတ်၌။ မူလဘိရိ သေဋ္ဌိနော၊ မူလသိရိသူဌေး၏။ ပုတ္တကာ၊ တို့သည်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဥဗ္ဗိဂ္ဂ ဟဒယာ၊ လွန်စွာထိတ်လန့်သော နှလုံးရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ပရောဒိံသု၊ ဝိုကြွေး ဟစ်ကြော်ကုန်၏။ အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုအာနန္ဒာ သူဌေး ဖြစ်ဘူးသော သူယုတ်မာကလေးကို။ သေဋ္ဌိပုရိသာ၊ မူလသိရိ သူဌေး၏ အချင်း အရင်း ကျွန်ယောက်ျား တို့သည်။ ကာလကတ္ထိ၊ သူယုတ်ဘီလူး။ နိက္ခမ၊ ထွက်လေ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေါသေတွာ၊ ပုတ်ခတ်ထောင်းသတ်၍။ နိဟရိတွာ၊ ဝင်ထုတ်

၍။ သင်္ကရာဇ္ဇာနေ၊ တံမြက်ချေးစွန်ရာ အရပ်၌။ ခိပိံသု၊ ပစ်ကုန်၏။ သတ္တ၊ ဘုရားသည်။ အာနန္ဒတ္ထရေန၊ အာနန္ဒတ္ထရံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ ပစ္ဆာသမဏေန၊ ပစ္ဆာသမဏံကတွာ၊ နောက်လိုက်ရဟန်းပြု၍။ တနည်းကား- ပစ္ဆာသမဏေန၊ နောက်လိုက်ရဟန်း ဖြစ်သော။ အာနန္ဒတ္ထရေန၊ အာနန္ဒာမထေရ်နှင့်တကွ။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလှိုဌ။ စရန္တော၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်ခတ်မှု၏။ ထေရံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်ခတ်မှု၍။ တေန၊ ထိုအာနန္ဒာသည်။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည် ရှိသော်။ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာစိက္ခိတွာ၊ ကြားတော်မူ၍။ ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ မူလသိရိံ၊ မူလသိရိ သူဌေးကို။ ပတ္တောသာပေသိ၊ ခေါ်စေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ မဟာဇနကာယာ၊ များစွာသော လူအပေါင်းတို့သည်။ သန္ဓိပတိံသု၊ စည်းဝေးကုန်၏။ သတ္တ၊ ဘုရားရှင်သည်။ မူလသိရိံ၊ မူလသိရိသူဌေးကို။ အာခန္တတွာ၊ ခေါ်ထော်မှု၍။ တေ၊ ဤသူကို။ ဇာနာသိ၊ သိ၏လော။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၍။ နဇာနာမိတိ၊ မသိပါဘုရားဟု။ ပုတ္တော၊ လျှောက်သည်ရှိသော်။ တေ၊ သင်၏။ ဝိတာ၊ အဘဖြစ်သော။ အာနန္ဒသေဠိ၊ အာနန္ဒာသူဌေးပင်တည်း။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ အသဒ္ဓဟန္တံ၊ မယုံသည်ရှိသော်။ အာနန္ဒသေဠိ၊ အာနန္ဒာသူဌေး ဖြစ်ဘူးသော သူဝယ်။ တေ၊ သင်၏။ ပုတ္တဿ၊ သားဖြစ်သော မူလသိရိအား။ ပဉ္စ မဟာနိမိယော၊ ငါးလုံးသော ရွှေအိုးကြီးတို့ကို။ အာစိက္ခာဟိ၊ ညွှန်ကြားပြသလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူလျက်။ အာစိက္ခာပေတွာ၊ သည်မှာတလုံး သည်မှာတလုံးရှိ၏ဟု ကြားစေ၍။ သဒ္ဓဟာပေသိ၊ ယုံစေ၏။ သော၊ ထိုမူလသိရိ သူဌေးသည်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်၏။ သတ္တ၊ ဘုရားရှင်သည်။ တဿ၊ ထိုမူလသိရိ သူဌေးအား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူသိုရကား။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၆၂။ သေဠိ၊ သူဌေး။ မေ၊ ငါ့အား။ ပုတ္တ၊ သားကောင်းရတနာ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗာလော၊ မလိမ္မာသော တူသည်။ တဏှာယ၊ သားသွီးဥစ္စာ၌ တပ်ငြိသဖြင့်။ ဝိဟညတိ၊ ပင်ပန်းဆင်းရဲ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိဟညဿ၊ ပင်ပန်းဆင်းရဲသောသူအား။ အတ္တ၊ ဟိ၊ မိမိကိုယ်သည်ပင်လျှင်။ အတ္တနေ၊ မိမိ၏ကိုးကွယ်ရာ စောင့်ရှောက်ရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပုတ္တ၊ သားတို့သည်။ ကုတောအတ္ထိ၊ အဘယ်မှာကိုးကွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်။ ကုတောအတ္ထိ၊ အဘယ်မှာ ကိုးကွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္တော၊ အနက်ကား။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တ၊ သားတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဗာလော၊ လူမိုက်သည်။ ပုတ္တ-

တဏှာယစေဝ၊ သားသွီး၌ တပ်ငြိခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ နေ တဏှာယစ၊ ဥစ္စာ၌ တပ်ငြိခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ဟညတိ ဝိဟညတိ ဒုက္ခယတိ၊ ဆင်းရဲပင်ပန်း၏။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တံ၊ သားသွီးတို့သည်။ နဿိံသု၊ ပျောက်ပျက် သေကျေခဲ့ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဟညတိ၊ ပင်ပန်းဆင်းရဲ၏။ နဿန္တိ၊ ပျောက်ပျက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဟညတိ၊ ပင်ပန်းဆင်းရဲ၏။ နဿိံသာန္တိ၊ ပျောက်ပျက်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဟညတိ၊ ပင်ပန်းဆင်းရဲ၏။ ခနောဝိ၊ ဥစ္စာ၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆယာကာရေဟိ၊ ခြောက်ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ ဝိဟညတိ၊ ဆင်းရဲပင်ပန်း၏။ ပုတ္တေ၊ သားသွီးတို့ကို။ ပေါသိဿာမိတိ၊ မွေးကျွေး အံ့ဟူ၍။ ရတ္တိံစ၊ ည၌လည်းကောင်း။ ဒိဝါစ၊ နေ၌လည်းကောင်း။ ထလ ဇလ-ပထာဒိသု၊ လွှည်းကြောင်းခရီး၊ ရေကြောင်းခရီးစသည်တို့၌။ နာနပ္ပကာရတော၊ အထူးထူး အပြားပြားဖြင့်။ ဝါယမန္တောပိ၊ လုံ့လပြုသော သူသည်လည်း။ ဝိဟညတိ၊ ပင်ပန်းဆင်းရဲ၏။ ခနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဥပ္ပါဒေဿာမိတိ၊ ဖြစ်စေအံ့ဟူ၍။ ကသိဝါဏိဇ္ဇာဒိနိ၊ လယ်လုပ်ခြင်း ကုန်သွယ်ခြင်း စသည်တို့ကို။ ကရောန္တောပိ၊ ပြုသောသူသည်လည်း။ ဝိဟညတေဝ၊ ပင်ပန်းဆင်းရဲသည် သာလျှင်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိဟညဿစ၊ ဆင်းရဲပင်ပန်းသည်သာလျှင် ဖြစ်သောသူအား။ အတ္တာဟိ၊ မိမိကိုယ်သည်ပင်လျှင်။ အတ္တနော၊ ၏။ နတ္ထိ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိနိုင်။ တေန ဝိဇာတေန- ဝိဟညေန၊ ထိုပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်းဖြင့်။ ဒုက္ခိတံ၊ ဆင်းရဲသော။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ် ကို။ သုခိတံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ အသတ္တောန္တဿ၊ မတတ်နိုင်သော။ အဿ၊ ထိုသူအား။ ပဝတ္တိယံပိ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌လည်း။ အတ္တာဟိ၊ မိမိကိုယ်သည် ပင်လျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နတ္ထိ၊ ကိုးကွယ်ရာ မဖြစ်နိုင်။ မရဏမဉ္ဇေဝ၊ သေရအံ့ သော ညောင်စောင်း၌လျှင်။ နိပ္ပန္နဿ၊ အိပ်စဉ်။ မာရဏန္တိကဟိ၊ သေခြင်းအဆုံး ရှိကုန်သော။ ဝေဒနာဟိ၊ ဝေဒနာတို့ဖြင့်။ အပ္ပိဇာလာဟိဝိယ၊ မီးလျှံတို့ကဲ့သို့။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ ပရိဒုဟမာနဿ၊ ပူလောင်သောသူအား။ သန္ဓိဗန္ဓနေသု၊ အစေ့ အစပ် ဖွဲ့အပ်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်။ တိဇ္ဇမာနေသု၊ ကွဲပြားကုန်သည် ရှိသော်။ အဋ္ဌိသဃာဓဇေသု၊ ရိုးဆက်အပေါင်းတို့သည်။ တိဇ္ဇမာနေသု၊ ပျက်ခဲ့ ကုန်သည်ရှိသော်။ ပရလောကံ၊ တမလွန်ဘဝကို။ နိဗ္ဗိလေတွာ၊ မျက်စိမှိန်၍။ ဣဒလောကံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝကို။ ဥဗ္ဗိလေတွာ၊ မျက်စိဖွင့်၍။ ပဿန္တဿာပိ၊ ကြည့်သောသူအားလည်း။ ဒိဝသေ ဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ ဒွိက္ခတ္တံ၊ နှစ်ကြိမ်။ နာပေတွာ၊ ရေချိုး၍။ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်။ ဘောဇေတွာ၊ ထမင်းစား၍။ ဂန္ဓမာလာ- ဒိဟိ၊ နံ့သာပန်း စသည်တို့ဖြင့်။ အလင်္ကရိတွာ၊ တန်းဆာဆင်၍။ ယာဝဇိဝံ၊

အသက်ထက်ဆုံး၊ ဥပဋ္ဌာယပိ၊ မွေးကျွေးသော်လည်း။ သဟာယ ဘာဝေန၊ အဆွေ ခင်ပွန်း၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဒုက္ခပရိတ္တံဏံ၊ ဆင်းရဲမှစောင့်ရှောက် ထားမြစ်ခြင်းကို။

ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ အသမတ္ထတာယ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္တာဟိ၊ မိမိကိုယ်သည်ပင်လျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နတ္ထိ၊ ကိုးကွယ်ရာ မဖြစ်နိုင်။ ပုတ္တာ၊ သားသွီးတို့သည်။ ကုတော၊ အဘယ်မှာကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်နိုင်အံ့နည်း။ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်။ ကုတော၊ အဘယ်မှာ ကိုးကွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ ပုတ္တာဝါ၊ သားသွီးတို့သည်လည်းကောင်း။ ခနံဝါ၊ ဥစ္စာသည်လည်းကောင်း။ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုဆင်းရဲဝေဒနာရှိသောအခါ၌။ ကိမေဝ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကရိယန္တိ၊ တားမြစ်ခြင်းကိုပြုကုန်လတ္တံ့နည်း။ အာနန္ဒသေဋ္ဌိနောပိ၊ အာနန္ဒာသူဌေးသည်လည်း။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ အဒတ္တာ၊ မပေးမူ၍။ ပုတ္တဿ၊ သား၏။ အတ္တာယ၊ အကျိုးငှါ။ နိဓိံ၊ ရွှေအိုးကို။ သဏ္ဌာပေတွာ၊ ကောင်းစွာတည်စေ၍။ ပုဗ္ဗေဝါ၊ မသေမီရှေးအသို့၌လည်းကောင်း။ မရဏ မဇ္ဈေ၊ သေရအံ့သော ညောင်စောင်း၌။ နိပ္ပန္နဿ၊ အိပ်စဉ်။ ဣဒါနိဝါ၊ ယခုအခါ၌လည်းကောင်း။ ဣမံဒက္ခံ၊ ဤဆင်းရဲခြင်းသို့။ ပုတ္တဿ၊ ရောက်သူအား။ ပုတ္တာ၊ သားတို့သည်။ ကုတော၊ အဘယ်မှာကိုးကွယ်ရာဖြစ်အံ့နည်း။ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်။ ကုတော၊ အဘယ်မှာ မှီခိုရာဖြစ်အံ့နည်း။ ပုတ္တာဝါ၊ သားသွီးတို့သည်လည်းကောင်း။ ခနံဝါ၊ ဥစ္စာသည်လည်းကောင်း။ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို။ ဟရိံသု၊ ဆောင်ကုန်အံ့နည်း။ ကိံဝါ၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်လည်း။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒယိံသု၊ ဖြစ်စေကုန်အံ့နည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ ဂါထာ၏အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ စတုရာသီတိယာ ပါဏ သဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်သော သတ္တဝါတို့အား။ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ ဟောဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

တတိယံ၊ သော။ အာနန္ဒသေဋ္ဌိဝတ္ထု၊ သည်။
 ဣတိသမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

အနုသဓန္ဓ ...အာနန္ဒာ သူဌေးဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက် အဖွင့်ကို ပြပြီး၍ ယခုအခါ ဂဏ္ဍိဘေဒကစောရ ဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အနက်အဖွင့်ကို ပြခြင်းငှါ သော ဗာလောတိ-စသောပါဌ်ကို မိန့်အပ်၏။
 ယောဗာလောတိ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ယောဗာလော-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။

ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်။ ဂဏ္ဍိတေဒက စောရေ၊ ဂဏ္ဍိတေဒက အမည်ရှိကုန်သော ခိုးသူတို့ကို။ အာရန္တ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဧ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ သဟာယကာ၊ သူငယ်ချင်းဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်။ ဓမ္မဿဝနတ္တာယ၊ တရားနာခြင်းငှါ။ ဂစ္ဆန္တေန၊ သွားသော။ မဟာဇနေန၊ လူအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္တော၊ ရောက်၍။ ဧကော၊ တယောက်သည်။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ အသောသိတိရ၊ နာရသတိ။ ဧကော၊ တယောက်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂပ္ပူပဂံ၊ ယူအပ်သောဥစ္စာကို။ ဩလောကေသိသိရ၊ ကြည့်သတိ။ တေသု၊ ထိုနှစ်ယောက်တို့တွင်။ ဧကော၊ တယောက်သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏမာနော၊ နာသည်ရှိသော်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ ဣတရော၊ ခိုးသူတယောက်သည်။ ဧကဿ၊ တရားနာသော သူတယောက်၏။ ဒုဿန္တေ၊ ပုဆိုးစွန်း၌။ ဗဒ္ဓံ၊ ထုပ်အပ်သော။ ပဉ္စမာသကမတ္တံ၊ ငါးပဲမျှသော ဥစ္စာငွေကို။ လတိ၊ ရ၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ တံ၊ ထိုငွေစငါးပဲသည်။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ပါကတတ္ထံ၊ ဘနပ်ခြင်း ဟင်းလျာတိုးသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတရဿ၊ တရားနာသောခိုးသူ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ န ပစ္စတိ၊ မချက်ရ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုတရားနာခိုးသူကို။ သဟာယကော စောရော၊ သူငယ်ချင်း ခိုးသူသည်။ အတ္တနော ဘရိယာယ၊ မိမိမယားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဥပ္ပဏ္ဍယမာနော၊ ပြက်ရယ်ပြုသည်ရှိသော်။ တံ၊ သင်သည်။ အတိပဏ္ဍိတတာယ၊ အလွန်ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္တနော ဂေဟေ၊ မိမိအိမ်၌။ ပါကတတ္ထမူလံပိ၊ ဘနပ်ချက်လောက်သော ဟင်းလျာတိုး ငွေစ ငါးပဲမျှကိုလည်း။ န နိပ္ပါဒေသိ၊ မပြီးစေသည်မဟုတ်လော။ ဣတိအာတ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဣတရောပန၊ တရားနာသူသည်ကား။ ဗာလဘာဝေနော၊ မလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ အယံ၊ ဤသူသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပဏ္ဍိတသင်္ဂံ၊ ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ မညတိ၊ အောက်မေ့၏ (၎င်းဝါကျ၌ အဋ္ဌကထာမှာ ‘န’ ပါ၏။ ၎င်း‘န’သည် နိပါတ်။ အနက်မရှိ) ဣတိ၊ သို့။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သတ္ထု၊ ဘုရားရှင်အား။ အာရောစေတုံ၊ ကြားလျှောက်စေခြင်းငှါ။ ဉာတိဟိ၊ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ သတ္ထော၊ ဘုရားရှင်သည်။ တဿ၊ တိုဒါယကာအား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလို၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၆၃။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ၊ ယောဗာလော၊ အကြင်သူမိုက်သည်။ ဗာလှုံ၊ မိမိမလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကို။ မညတိ၊ ငါမိုက်၏ဟု သိ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ တေန၊ ထိုမိုက်၏ဟုသိသော အကြောင်းကြောင့်။ ပဏ္ဍိတောဝါပိ၊ ပညာရှိသည်လည်း။ (ပညာရှိနှင့် တူသည်လည်း၊ လည်းဟူ။) ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယောဗာလောစ၊ အကြင်သူမိုက်သည်လည်း။ ပဏ္ဍိတမာနံ၊ ငါပညာရှိဟုမှတ်၏။ သော၊ ထိုသူကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဗာလောတိ၊ ဗာလဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ယော ဗာလောတိ၊ ဗာလဟူသည်ကား။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အန္ဓဗာလော၊ အလွန်မိုက်သည်ဖြစ်၍။ အပဏ္ဍိတော၊ ပညာ မရှိသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗာလော၊ မိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ တံဗာလှုံ ဗာလတာဝံ၊ ထိုမလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကို။ မညတိ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ တေန သောတိ၊ သော ဟူသည်ကား။ တေန ကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဏ္ဍိတောဝါပိ၊ ပညာ ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဏ္ဍိတသဒိသောဝါ၊ ပညာရှိနှင့်တူသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တိ၊ သို့စကားသင့်စွ။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗာလော၊ မလိမ္မာသည်ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနမာနော၊ သိလျက်။ အညံ၊ တပါးသော။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိသောသူသို့။ ဥပသင်္ကမန္တော ပယိရပါသန္တော၊ ဆည်းကပ်လျက်။ တေန၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဏ္ဍိတဘာဝတ္ထာယ၊ ပညာရှိဖြစ်စေခြင်းငှါ။ ဩဝဒိယမာနော၊ ဆုံးမသည်ရှိသော်။ အနုသာသိယမာနော၊ ကံ ဖြစ်အပ်သည် ရှိသော်။ တံ-ဩဝါဒံ၊ ထိုဆုံးမသော စကားကို။ ဝဏ္ဏိတွာ၊ သင်၍။ ပဏ္ဍိတောဝါ၊ ပညာရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဏ္ဍိတ တရောဝါ၊ ပညာရှိသော သူတို့ထက် အထူးသဖြင့် ပညာရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သ ဝေ ဗာလောတိ၊ ဗာလောဟူသည်ကား။ ယော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဗာလော၊ မလိမ္မာသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ အညော၊ ငါမှတပါးသော။ မယာ၊ ငါနှင့်။ သဒိသော၊ တူသော။ ဗဟုသု-တောဝါ၊ အကြားအမြင် များသော သူသည်လည်းကောင်း။ ဓမ္မကထိကောဝါ၊ တရားဟောသောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း။ ဝိနယဓရောဝါ၊ ဝိနည်းမိုက်သည်လည်းကောင်း။ ဓုတင်္ဂဓရောဝါ၊ ဓုတင်္ဂကို ဆောင်သော သူသည်လည်းကောင်း။ ကောအတ္ထိ၊ အဘယ်ရှိအံ့နည်း။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့။ ပဏ္ဍိတမာနံ၊ ငါပညာရှိ၏ဟု အမှတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အညံ၊ မိမိမှတပါးသော။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိသောသူကို။ အနုပသင်္ကမန္တော အပယိရပါသန္တော၊ မဆည်းကပ်မူ၍။ ပရိယတ္တိံ၊ ပရိယတ်ကို။ နေဝဥဂ္ဂဏှာတိ၊ မသင်။ ပဋိပတ္တိံ၊ ပဋိပတ်ကို။ နပူရေတိ၊ မဖြည့်မချင့်။ ဧကန္တဗာလတာဝမေဝ၊ စင်စစ် မလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်သို့သာလျှင်။

ပဂါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောဏ်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဂဏ္ဍိတေဒက စောရောဝိယ၊ ပုဆိုးစွန့်၌ အထုပ်ကို ဖြေ၍ အသပြာ ငါးဝဲကို ခိုးသော ဂဏ္ဍိတေဒက အမည်ရှိသော ခိုးသူကဲ့သို့တည်း။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ သဝေ ဗာလောတိ ဝုစ္စတိတိ၊ ဝုစ္စတိဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။

ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဣတရဿ၊ ဂဏ္ဍိတေဒက ခိုးသူအား။ ဉာတကေဟိ၊ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပဂါပုဏ္ဏိ၊ ရောဏ်၏။

စတုတ္ထံ၊ သော။ ဂဏ္ဍိတေဒကစောရ ဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၅-ဗာလဝစ္စ၊ ၅-ဥဒါယိတ္ထေရ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ.....ဂဏ္ဍိတေဒက စောရ ဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကိုဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ ဥဒါယိတ္ထေရဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ယာဝဇီဝံ-စသောပါဠိကို မိန့်အပ်သတည်း။

ယာဝဇီဝံပိ စေ ဗာလောတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ယာဝဇီဝံပိ စေ ဗာလော-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ ဥဒါယိတ္ထေရံ၊ ဥဒါယိမထေရ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

သော၊ ထိုဥဒါယိသည်။ မဟာထေရေသု၊ မထေရ်ကြီးတို့သည်။ ပဋိက္ကန္တေသု၊ တရားသတင်မှ ဖဲ၍ သွားကုန်သည် ရှိသော်။ ဓမ္မသင်္ခံ၊ တရားသတင်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဓမ္မာသနေ၊ တရားဟော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ နေရာ၌။ နိသီဒိကိရ၊ နေသတတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဥဒါယိကို။ ကေဒိဝသံ၊ တနေသ၌။ အာဂန္တုကာ တိက္ခ၊ ညွှေသည် ခရီးသွား ရဟန်း တို့သည်။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အယံ၊ ဤ ရှင်ဝင်သည်။ ဗဟုသုတော၊ များသော အကြားအမြင် ရှိသော၊ မဟာထေရော၊ မထေရ်ကြီးသည်။ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိမညမာနာ၊ ဤသို့ မှတ်ထင် အောက်မေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ခန္ဓာဒိ ပဋိသံယုတ္တံ၊ ခန္ဓာစသည်နှင့် စပ်ယှဉ်သော။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိတော၊ မေး၍။ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံတခုကို။ အဘေနမာနံ၊ မထိသည် ရှိသော်။ သော၊ ဤအရှင်ကား။ ကော၊ အတယ်သူနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဗုဒ္ဓေဟိ၊ ဘုရား

သဗ္ဗညုတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ကေဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတခု၌။ ဝသမာနော၊ နေသည် ဖြစ်ပါလျက်။ ခန္ဓ ဓာတု အာယတန မတ္တမ္ပိ၊ ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတနမျှကိုလည်း။ နဇာနာတိ၊ မသိဘဲရှိလေဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂရဟိတော၊ ကဲ့ရဲ့၍။ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ တထာဂတဿ၊ ဘုရားသခင်အား။ အာရောစေသုံ၊ ကြား လျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုရကား။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟော တော်မူ၏။

၆၄။ ဒဗ္ဗိ၊ ဟင်းမွေ့ ယောက်မသည်။ သူပရသံ၊ အစပ် အဝန် အဖန် အခါး စသော ဟင်း၏ အရသာကို။ နဝိဇာနာတိယထာ၊ မသိသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ယော ဗာလော၊ အကြင် သူမိုက်သည်။ ယာဝဇီဝံပိ၊ အသက်ထက် ဆုံးလည်း။ ပဏ္ဍိတံ ပညာရှိသောသူကို။ စေပယိရပါယတိ၊ အကယ်၍ အတူတကွ နေလျက် ဆည်းကပ်သည် ဖြစ်၏။ သော ဗာလော၊ ထိုသူမိုက်သည်။ ဓမ္မံ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မ ပဋိပတ္တိဓမ္မ၊ ပဋိဝေဓ ဓမ္မကို။ နဝိဇာနာတိ၊ မသိ။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ သေဗာလောနာမ၊ ဤပညာမရှိ သောသူ မည်သည်ကား။ ယာဝဇီဝံပိ၊ အသက်ထက်ဆုံးလည်း။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိ သောသူကို။ ဥပသင်္ကမန္တော ပယိရပါယန္တော၊ ဆည်းကပ်လျက်။ ဣဒံ၊ ဤသည် ကား။ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားစကားတည်း။ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားစကားတော်သည်။ ဧတ္ထကံ၊ ဤမျှလောက် ဂုဏ်ကျေးဇူး ရှိ၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ပရိယတ္တိဓမ္မံဝါ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မ ကိုလည်း။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အာစာရော ဝိဟာရော၊ အကျင့်ဖြင့် နေခြင်းတည်း။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အာစာရော ဂေါစရော၊ အကျင့်ဖြင့် ဆုံးမအပ်သော ဣန္ဒြေတည်း။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ထာဝဇ္ဇံ၊ အပြစ် ရှိသောအမှုတည်း။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိသောအမှုတည်း။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ သေဝိတဗ္ဗံ၊ မှီဝဲအပ်သော တရားတည်း။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ နသေဝိတဗ္ဗံ၊ မမှီဝဲအပ်သောတရားတည်း။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ပဋိဝိဇ္ဈိတဗ္ဗံ၊ ထိုး ထွင်း၍သိအပ်သော တရားတည်း။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ သန္တိကာတဗ္ဗံ၊ မျက်မှောက် ပြုအပ်သော တရားတည်း။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဋိပတ္တိ ပဋိဝေဓ ဓမ္မံဝါ၊ ပဋိပတ္တိ ဓမ္မ၊ ပဋိဝေဓ ဓမ္မကိုလည်း။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ယထာကိံ၊ အတယ်သို့ မသိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုငြားအံ့။ ဒဗ္ဗိ၊ ယောက်မသည်။ သူပရသံ၊ ဟင်း အရသာကို။ နဇာနာတိယထာ၊ ကဲ့သို့တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဒဗ္ဗိ၊ ယောက်မသည်။ ယာဝ- ပရိက္ခယာ၊ ကုန်သည်တိုင်အောင်။ နာနပ္ပကာရာယ၊ အထူးထူး အပြားပြား အား ဖြင့်။ သူပ ဝိကတိယာ၊ ဟင်း အထူး၌။ သံပရိဝတ္တမာနာပိ၊ တပြောင်း ပြန်ပြန်

အောက် အထက် မွေနှောက်သော်လည်း။ ဣဒံ၊ ဤဟင်းသည်။ လောကီကံ၊ ဆား
ရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤဟင်းသည်။ အလောကီကံ၊ ဆားမရှိ ။ဣဒံ၊ ဤဟင်းသည်။ တိတ္ထကံ၊
ခါး၏။ ဣဒံ၊ ဤဟင်းသည်။ ခါရိကံ၊ ဝန်၏။ ဣဒံ၊ ဤဟင်းသည်။ ကဋကံ၊ စပ်၏။
ဣဒံ၊ ဤဟင်းသည်။ အဓိလံ၊ ချဉ်၏။ဣဒံ၊ ဤဟင်းသည်။ န အဓိလံ၊ မချဉ်။ ဣဒံ၊
ဤဟင်းသည်။ ကသာဝံ၊ ဖန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သူပရသံ၊ ဟင်း၏ အရသာကို။
နဇာနာတိယထာ၊ မသိသကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။
ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံးသည်။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိသောသူကို။ ပယိရုပါသမာ-
နော၊ ဆည်းကပ်သည်ရှိသော်၊ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော။ ဓမ္မံ၊
တရားကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာ၏ အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ အဆုံး၌။ အာဂန္တုကာ သိက္ခူ၊ အာဂန္တုက
ရဟန်းတို့သည်။ အာသဝေဟိ၊ အာသဝေတို့မှစိတ္တာနိ၊ စိတ်တို့သည်။ ဝိမုစ္စိံ သု၊
လွတ်ကုန်၏။

ပဌမံ၊ သော။ ဥဒါယိတ္ထေရ ဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၅-ဗာလဝဂ္ဂ၊ ၆-တိသမတ္တ ပါဝေယျကသိက္ခူ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ ... ဥဒါယိဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍
ယခုအခါ တိသမတ္တ ပါဝေယျကသိက္ခူ ဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏
အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ မဟုတ္တ-စသောပါဌ်ကို မိန့်အပ်၏။

မဟုတ္တမပိ စေ ဝိညူတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ မဟုတ္တမပိ စေဝိညူ-စသော ဤတရား
ဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရေန္တော၊
နေသည် ရှိသော်။ တိသမတ္တေ၊ ထုံးကျိပ်မျှ ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဝေယျကေ၊
ပါဝေယျကတိုင်းသား ဖြစ်ကုန်သော။ သိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာရန္တ၊ အကြောင်း
ပြု၍။ ကယေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသည်။ ဣတ္ထိံ ပရိယေသန္တာနံ၊ မိန်းမကို
ရှာကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ကပ္ပါသိက ဝနသဇ္ဈော၊ ဝါပင်ရှိသော
တောအုပ်၌။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တဒါ၊
ထိုအခါ၌။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်လျှင်။ ဧဟိ သိက္ခုတာဝံ၊ ဧဟိ
သိက္ခုရဟန်းအဖြစ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ဣဒ္ဓိမယ ပတ္တစိဝရဓရာ၊ တန်းခိုးဖြင့် ပြီး
သောသပိတ်သင်္ကန်းကို ဆောင်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ တေရသ ဓုတင်္ဂါနိ၊

တဆယ့်သုံးပါးသော ဓုထင်တို့ကို။ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ ဝတ္ထမာနာ၊ ကျင့်ကုန်သည်ရှိသော်။ ပုနပိ၊ တတန်လည်း။ ဒိဃဿ၊ ရှည်စွာသော။ အဇ္ဈနေ၊ ကာလ၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ သတ္တာရံ၊ တုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ အနမတဂ္ဂ ဓမ္မဒေသနံ၊ မသိအပ်သော အစရှိသော သုတ္တန်ဒေသနာကို။ သုတွာ၊ နာ၍။ တသ္မိယေဝ အာသနေ၊ ထိုနေရာ၌ပင်လျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ သိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဣမေဟိ သိက္ခုဟိ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ အဟောဝတ ဝိညာဟော၊ ဩော်သိလွယ်ပေစွတကား။ တနည်းကား- ဝိညာတော၊ သိခြင်းသည်။ အဟောဝတ၊ အံ့ဘွယ်ရှိလှ၏တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသတင်၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ပြောကုန်၏။ တံ၊ ထို ပြောဟောကြသော စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ သတ္တာ၊ တုရားသည်။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ န၊ အလွယ်တကူ လျင်စွာသိသည်မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ တိဿမတ္ထော၊ သုံးကျိပ်မျှဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ သဟာယကာ ဓုတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်း သေသောက်ကြူးတို့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တုဏှိလဇာတကေ၊ တုဏှိလဇာတ်၌။ မဟာတုဏှိလဿ၊ မဟာတုဏှိလ၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဟောခြင်းကို။ သုတွာပိ၊ နာရ၍လည်း။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာလျှင်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဝိညာယ၊ သိ၍။ ပဉ္စသိလာနိ၊ ငါးပါးသော သိလတို့ကို။ သမာဒိယိံသု၊ ဆောက်တည်ကုန်၏။ တေနေဝ ဥပနိဿယေန၊ ထိုမှစ၍ ဝါသနာ ထုံဘူးသော ဥပနိဿယဖြင့်သာလျှင်။ တေရဟိ၊ ယခုတဝ၌။ နိသိန္နာသနေယေဝ၊ ထိုင်၍ နေစဉ်သာလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ခန့်တော်မူ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါတာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၆၅။ ဇိဝှါ၊ လျှာသည်။ သူပရသံ၊ ဟင်း၏အရသာကို။ ဝိဇာနာတိယတာ၊ သိသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဝိညူ၊ သိ၊ ကြားလိမ္မာ ပညာရှိသောသူသည်။ မုဟုတ္တမပိ၊ တခဏမျှလည်း။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိသောသူသို့။ စေပယိရုပါသတိ၊ အကယ်၍ ဆည်းကပ်သည် ဖြစ်ငြားအံ့။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ ဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာတရားကို။ ဝိဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

≡ ထဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ သယံ၊ မိမိသည်။ ဝိညူပဏ္ဍိတပုရိသော၊ သိ၊ ကြားလိမ္မာပညာရှိသော ယောက်ျားဖြစ်၍။ မုဟုတ္တမပိ၊ တခဏမျှလည်း။ အညံ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိတပါးသို့။ စေပယိရုပါသတိ၊ အကယ်၍ ဆည်းကပ်သည် ဖြစ်ငြားအံ့။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တဿ၊ ထိုပညာရှိတယောက်၏။

သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဥဂ္ဂဏန္တော၊ သင်သည်ရှိသော်။ ပရိပုစ္ဆန္တော၊ မေးသည်ရှိသော်။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ ပရိယတ္တိဓမ္မံ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မကို။ ဝိဇာနာတိ၊ သိ၏။ ထတော၊ ထိုနောင်မှ။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထာဝေတွာ၊ ပြောဟောစေ၍။ ပဋိပတ္တိယံ၊ ပဋိပတ်၌။ ဃာဋေန္တော၊ စေ့ဆော်သည်ရှိသော်။ ဝါယမန္တော၊ လုံ့လပြုသည်ရှိသော်။ ဟထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ အနုပဟတ ဗိဝှိ-ပသာဒေ၊ မပျက်သော ဗိဝှိပသာဒရုပ်ရှိသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ရသဝိဇာနနတ္ထံ၊ အရသာကို သိခြင်းငှါ။ ဗိဝှဝ္ဇော၊ လျှောဖျား၌။ ဌပေတွာဝေ၊ တင်ထား၍လျှင်။ လောကီကာဒိယေခံ၊ ဆားသင့်ခြင်းစသည် အပြားရှိသော။ ရသံ၊ အရသာကို။ ဝိဇာနာတိယထာ၊ သိသကဲ့သို့။ ဝေတထာ၊ ထိုအတူ။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော သူသည်။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ လောကုတ္တရ ဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာ တရားကိုလည်း။ ဝိဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာ၏ အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ သိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဆဋ္ဌံ၊ သော။ တိံသမတ္ထ ပါဝေယျကသိက္ခူဝတ္ထု၊ သည်။ ဣတိသမတ္ထံ၊ ပြီ ပြီ။

၅-ဗာလဝဂ္ဂ၊ ၇-သုပ္ပဗုဒ္ဓ ကုဋိ ဝတ္ထု

အနုသန္တေ ...ပါဝေယျကသိက္ခူဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သောဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ သုပ္ပဗုဒ္ဓကုဋိဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သောဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ စရန္တိ-စသောပါဌ်ကို မိန့်အပ်၏။

စရန္တိဗာလာ ဒုဓမ္မဓာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ စရန္တိ ဗာလာ ဒုဓမ္မဓာ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ သုပ္ပဗုဒ္ဓ ကုဋိံ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓလူနုကို။ အာရန္တ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သုပ္ပဗုဒ္ဓ ကုဋိဝတ္ထု၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓလူနု၏ ဝတ္ထုသည်။ ဥဒါနေ၊ ဥဒါန်းပါဠိတော်၌။ အာဂတမေဝ၊ လာသည်သာလျှင်တည်း။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သုပ္ပဗုဒ္ဓ ကုဋိ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓလူနုသည်။ ပရိယပရိယန္တေ၊ ပရိသတ်အစွန်၌။ နိသိန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားသခင်၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားတော်ကို။ သုတွာ၊ ကြားနာရခြင်းကြောင့်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ အတ္တနော ပဋိလဒ္ဓ-

ဂုဏ်၊ မိမိရအပ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ သတ္ထု၊ ဘုရားအား။ အာရောစေတု-
 ကာမော၊ ကြားလိုသည်ဖြစ်၍။ ပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်အလယ်သို့။ ဩဂါတိတုံ၊
 သက်ဝင်ခြင်းငှါ။ အဝိသဟန္တော၊ မဝံ့သည်ဖြစ်၍။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်း
 သည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္တိတွဝ၊ ရှိခိုး၍။ အနုဂန္တော၊ ပို့လိုက်ပြီး၍။ နိဝတ္ထန-
 ကာလေ၊ ပြန်လေသော အခါ၌။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။
 တသ္မိခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ သက္ကော ဒေဝရာဇာ၊ သိကြားနတ်မင်းသည်။ အယံ-
 သုပ္ပဗုဒ္ဓ ကုဋ္ဌိ၊ ဤသုပ္ပဗုဒ္ဓ လူနုသည်။ သတ္ထုသာသနော၊ ဘုရားသာသနာ၌။
 အတ္တနောပဋိလဒ္ဓဂုဏ်၊ မိမိရအပ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ပါကင်္ခ၊ ထင်စွာ။ တာတု-
 ကာမောတိ၊ ပြုခြင်းငှါ အလိုရှိ၏ဟု။ ဥတွဝ၊ သိ၍။ နံ၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓ လူနုကို။
 ဝိမံသိဿာမိ၊ စူးစမ်းအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝန္တော၊ သွား၍။ အာကာသေ၊ တောင်း
 ကင်၌။ ဌိတောဝ၊ ရပ်လျက်သာလျှင်။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ ဆို၏။
 သုပ္ပဗုဒ္ဓ၊ အို လူနု သုပ္ပဗုဒ္ဓ။ တံ၊ သင်သည်။ မနဿ ဒလိဒ္ဓေါ၊ လူဆင်းရဲတည်း။
 * မနဿစရကော၊ လှည့်လည်၍ တောင်းစားတတ်သော လူတည်း။ အဟံ၊
 ငါသည်။ တေ၊ သင်အား။ အပရိယန္တံ၊ အပိုင်းအခြား အဆုံးမရှိသော။ ဓနံ၊
 ဥစ္စာကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားကို။ န ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားမဟုတ်။ ဓမ္မော၊
 တရားကို။ န ဓမ္မော၊ တရားမဟုတ်။ သံဃော၊ သံဃာကို။ န သံဃော၊ သံဃာ
 မဟုတ်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဗုဒ္ဓေန၊ ဘုရားဖြင့်။ အလံ၊ အကျိုးမရှိ။ မေ၊ ငါ့အား။
 ဓမ္မေန၊ တရားဖြင့်။ အလံ၊ အကျိုးမရှိ။ မေ၊ ငါ့အား။ သံဃေန၊ သံဃာဖြင့်။ အလံ၊
 အကျိုးမရှိ။ ဣတိဝဒေဟိ၊ ဤသို့ဆိုပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ စုံစမ်း၏။ အလံ၊
 ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသိကြားမင်းကို။ သော၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓ လူနုသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။
 တံ၊ သင်သည်။ ကော၊ အတယ်သူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။
 အဟံ၊ ငါသည်။ သက္ကော၊ သိကြားတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ အန္ဓဗာလ၊
 အလွန်မိုက်လှသော။ အဟိရိက၊ အရှက်မရှိသော သိကြားမင်း။ တံ၊ သင်သည်။
 မဿ၊ ဝါနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထေတုံ၊ ပြောဆိုခြင်းငှါ။ နယုတ္တရူပေါ၊ မသင့်တင့်
 မလျောက်ပတ်သောသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တံ၊ သင်သည်။ ဓံ၊ ငါ့သို့။
 ဒုဂ္ဂတော ဒလိဒ္ဓေါတိ၊ သူဆင်းရဲဟူ၍လည်းကောင်း။ ကပဏောတိ၊ အသီးကျန်သူ
 ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝဒေသိ၊ ဆို၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ နေဝဒုဂ္ဂတော နဒလိဒ္ဓေါ၊
 လူဆင်းရဲမဟုတ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သုပ္ပက္ကော၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်လျက်။
 မဟဒ္ဓနော၊ များသောဥစ္စာရှိသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။

သတ္တ၊ သိကြားမင်း။ သဒ္ဓါနေဉ္စ၊ ကံကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်ခြင်း၊ ပစ္စုပ္ပန်
 လောက တမလွန်လောကကို ယုံကြည်ခြင်း၊ ကျေးဇူးတော်ဂုဏ်တော်အပေါင်းကို
 ယုံကြည်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော သဒ္ဓါဥစ္စာသည်လည်းကောင်း။ သီလနေဉ္စ၊ သီလကို
 ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော သီလဥစ္စာသည်လည်းကောင်း။
 ဟိရိစ၊ မကောင်းမှု ဒုစရိုက်မှ ရှက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဟိရိဥစ္စာသည်လည်း
 ကောင်း။ ဩတ္တပ္ပိယဉ္စ၊ မကောင်းမှု ဒုစရိုက်မှ ထိတ်လန့်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော
 ဩတ္တပ္ပဥစ္စာသည်လည်းကောင်း။ သုတနေဉ္စ၊ ကြားနာအပ်သော သူတော်ကောင်း
 တရားကိုဆည်းပူးခြင်းဟုဆိုအပ်သော သုတဥစ္စာသည်လည်းကောင်း။ စာဂေါစ၊
 ဆွမ်းသင်္ကန်းစသော ဒါနဝတ္ထုကို ပေးလှူကြောင်းဖြစ်သော စေတနာဟု ဆိုအပ်
 သော စာဂဥစ္စာသည်လည်းကောင်း။ ဝေ ကေန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ သတ္တမံ၊
 ခုနစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော။ ပညာနေဉ္စ၊ အကျိုးရှိသည်၏အဖြစ် အကျိုးမရှိသည်၏
 အဖြစ်ကို သိမြင်ကြောင်းဖြစ်သော ပညာဥစ္စာ သည်လည်းကောင်း။ ဣတ္ထိယာ-
 ဝါ၊ မိန်းမလည်းဖြစ်သော။ ပုရိသဿဝါ၊ ယောက်ျားလည်းဖြစ်သော။ ယဿ၊
 အကြင်သူအား။ ဧတေ နနာ၊ ဤဥစ္စာတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တံ၊ ထိုသူကို။
 အဒလိဒ္ဓေါတိ၊ သူဆင်းရဲမဟုတ်ဟူ၍။ ပဏ္ဍိတာ၊ ဘုရား အစရှိသော ပညာရှိ
 သူတော်ကောင်း ထို့သည်။ အာဟု ကထေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တဿ၊ ထိုသူတော်
 ကောင်းဥစ္စာ ခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ယောက်ျား၊ မိန်းမ၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှည်
 ခြင်းကို။ အမောသန္တိ၊ အချည်းနှီးမဟုတ် အကျိုးရှိသော အသက်ရှည်ခြင်းဟူ၍။
 ပဏ္ဍိတာ၊ ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ အာဟု ကထေန္တိ၊ ကုန်၏။

မေငါးအား။ ဣမာနိ သတ္တဝါ အရိယနောနိ၊ ဤခုနစ်ပါးသော သူတော်
 ကောင်း ဥစ္စာတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ယေသံ၊ အကြင်သူ
 တို့အား။ ဣမာနိ သတ္တနောနိ၊ ဤခုနစ်ပါးသော သူတော်ကောင်း ဥစ္စာတို့သည်။
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ဗုဒ္ဓေဟိဝါ၊ ဘုရားတို့သည် လည်းကောင်း။
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓေဟိဝါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒလိဒ္ဓေါတိ၊ သူဆင်းရဲ
 ဟူ၍။ နဝုစ္ဆန္တိ၊ မဆိုကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သတ္တော၊ သိကြားမင်းသည်။ တဿ၊
 ထိုသူပုဗ္ဗလူနူ၏။ ကသံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ တံ၊ ထိုသူပုဗ္ဗလူနူကို။
 အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ဩဟာယ၊ စွန့်ပစ်ခဲ့၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံ
 တော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သဗ္ဗ၊ အလုံးစုံသော။ တံဝစန ပဋိဝစနံ၊ ထိုမိမိဆိုသော
 စကား သုပုဗ္ဗဆိုသောစကားကို။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ အထ၊
 ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသိကြားမင်းကို။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။ သတ္တ၊ ဒေဝသနင်း၊ သိကြားမင်း။ တာဒိသာနံ၊ သင်ကဲ့သို့ သဘောရှိသော

သူတို့၏။ သတေနပိ၊ အရာဖြင့် လည်းကောင်း။ သဟဿေနပိ၊ အထောင်ဖြင့် လည်းကောင်း။ သုပ္ပဗုဒ္ဓကုဋ္ဌိ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓ လူနုကို။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ နဗုဒ္ဓေါတိ-
ဝါ၊ ဘုရားမဟုတ် ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ နဓမ္မောတိဝါ၊ တရား
မဟုတ်ဟူ၍ လည်းကောင်း။ သံဃော၊ သံဃာသည်။ နသံဃောတိဝါ၊ သံဃာ
မဟုတ်ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ကထာပေတံ၊ ဆိုစေခြင်းငှါ။ နခေါသတ္တာ၊ မတတ်
နိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သုပ္ပဗုဒ္ဓကုဋ္ဌိပိ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓ လူနုသည်
လည်း။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ သတ္တာရာ၊ ဘုရား
သခင်သည်။ ကတပဋိသန္တာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသော အစေ့အစပ် ရှိသည်ဖြစ်၍။
သမ္မောဒမာနော၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ကြည်လင်သော စိတ်နှလုံးရှိလျက်။
အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပဋိလဒ္ဓဂုဏံ၊ ရအပ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ အာရောစေတွာ၊
ကြား၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပတ္တာမိ၊ ဖဲလေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
နံ၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓ လူနုကို။ အစိရပတ္တန္တံ၊ ဖဲ၍ မကြာမြင့်မီ။ တရုဏဝစ္ဆာ၊ နို့ဖို့ နွားငယ်
ရှိသော။ ဂါဝိ၊ နွားမသည်။ ဇိဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပေသိ၊ ချ၏။

ကိရ၊ တိုစကားသည် စင်စစ် မှန်၏။ သာ၊ ထိုနွားမသည်။ ကော၊ တယောက်
သော။ ယက္ခိနိ၊ ဘီလူးမတည်း။ အယံ၊ ဤ ဘီလူးမသည်။ ပုတ္တုသတိ၊ ပုတ္တုသတိ
အမည်ရှိသော။ ကုသပုတ္တံ၊ အမျိုးကောင်းသားလည်းကောင်း။ ဗာဟိယံ ဒါရု-
စိရိယံ၊ ဗာဟိယ ဒါရုစိရိယ လည်းကောင်း။ တမ္မဒါဌိက စောရဃာတကံ၊ တမ္မ
ဒါဌိက မည်သော ခိုးသူသတ် လည်းကောင်း။ သုပ္ပဗုဒ္ဓကုဋ္ဌိ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓ လူနုလည်း
ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုန္နံ၊ လေးယောက်ကုန်သော။ ဣမေသံ ဇနာနံ၊ ဤသူ
တို့၏။ အနေကသတေ အတ္တတာဝေ၊ အရာမကသော ကိုယ်အဖြစ်၌။ ဂါဝိ-
ဟုတွာ၊ နွားမအဟန် တန်ဆင်းသည်ဖြစ်၍။ ဇိဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပေသိ၊
ချ၏။ တေ၊ ထို လေးယောက်သော သူတို့သည်။ အတိတေ၊ လွန်လေ ပြီးသော
အခါ၌။ စတ္တာရော သေဌိပုတ္တာ၊ သူဌေးသား လေးယောက် တို့သည်။ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ နဂရသောတိဏိ၊ မြို့ကိုတင့်တယ်စေတတ်သော။
ဂဏိကံ၊ ပြည့်တန်ဆာမကို။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ ဒိဝသံ၊
တနေ့ပတ်လုံး။ သမ္ပတ္တိံ၊ မွေ့လျော်စွာသော စည်းစိမ်ကို။ အနုဘဝိတွာ၊ ခံစား၍။
သာယန္တ သမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမ္ပန္တယိံ သုကိရ၊ တိုင်ပင်
ကြံစည်ကုန်သတတ်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ အညော၊ ငါတို့မှ တပါးသူသည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣမိဿာ၊ ဤမိန်းမအား။ အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော။
ကဟာဝဏ သဟဿန္တ၊ အသပြာတထောင် ကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗံ ပသာနေ-
တဏှန္တ၊ အလုံးစုံ ဆင်အပ်သော တန်းဆာကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။

ဣဒံ ဤ ပြည့်တန်ဆာမကို။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊
 ဤသို့ တိုင်ပင်ကုန်၏။ သာ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမသည်။ တေသံ၊ ထိုသေဌေးသား
 လေးယောက်တို့၏။ ကထံ၊ တိုင်ပင် လည်ဆယ်ကြသော စကားကို။ သုတွာ၊
 ကြား၍။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ နိလ္လဇ္ဇာ၊ အရှက်မရှိကုန်ဘဲ။ မယာ၊ ငါနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊
 တကွ၊ အတိရမိတွာ၊ ဓမ္မလျော်ပျော်ပါးပြီး၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မံ၊ ငါ့ကို။
 ဓာ၊ တုကာမာ၊ သတ်ခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုသေဌေးသား လေး
 ယောက်တို့၏။ ကတ္တဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ပြုအပ်သော အမှုနှင့် ယှဉ်သည်ကို။ ဇာနိဿာမိ၊
 သိရအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမသည်။ တေဟိ၊ ထိုသေဌေးသား
 တို့သည်။ မာရိယမာနာ၊ သတ်ကုန်သည် ရှိသော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယက္ခိနိ-
 ဟုတွာ၊ သီလူးမဖြစ်၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဧတေ၊ ဤသူတို့
 သည်။ ဓာရေန္တိ၊ သတ်ကုန်၏။ ဝေဓေဝ၊ ဤအခြင်းဖြင့် သတ်တုံ သတ်စား။
 တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ မာရေတုံ၊ သတ်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထာ၊ စွမ်းနိုင်သည်။ သဝေယျံ၊
 ဖြစ်ရလို၏။ ဣတိပတ္ထနံ၊ ဤသို့ ဆုတောင်းခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ တဿ၊
 ထိုပြည့်တန်ဆာမကို သတ်သော မကောင်းမှုကံ၏။ နိဿဇ္ဇေန၊ အကျိုးဆက်ဖြင့်။
 ဣမေ၊ ဤသူတို့ကို။ မာရေသိ၊ သတ်၏။ သမ္ပဟုလာ သိက္ခံ၊ များစွာကုန်သော
 ရဟန်းတို့သည်။ တဿ၊ ထိုလူနုသုပုဗ္ဗ၏။ ကာလကိရိယံ၊ သေခြင်းကို။ တဂ-
 တော၊ ဘုရားသခင်အား။ အာရောဓေတွာ၊ ကြား၍။ တဿ၊ ထိုသုပုဗ္ဗ၏။
 ဂတိ၊ လားရာတဝသည်။ ကာ၊ အဘယ်နည်း။ ကေနစ ကာရဏေန၊ အဘယ်
 အကြောင်းကြောင့်လျှင်။ ကုဋ္ဌိဘာဝံ၊ နုနာစွဲသည်၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်
 သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိံသု၊ ဤသို့မေးလျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။
 သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ တဿ၊ ထိုသုပုဗ္ဗ
 လူ၏။ တာဝတိံသ ဘဝနေ၊ တာဝကိံသာနက်ပြည်၌။ ဥပ္ပန္နတာဝဉ္စ၊ ဖြစ်
 ကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ တဂရသိခိ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ တဂရသိခိ အမည်ရှိသော
 အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ နိဋ္ဌာသိတွာ၊ တံတွေး တွေး၍။ အပ္ပဗျာယ-
 ကန္တံ၊ ရေိသေသောအမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒိဃရတ္တံ၊ ရှည်ကြာစွာသော ကာလ
 ပတ်သုံးနိရယေ၊ ငရဲ၌။ ပစ္စိတွာ၊ လျက်ခဲ့ပြီး၍။ ဝိပဂါကာဝသေသေန၊ ငရဲခံပြီး
 သည်မှ ကြွင်းသော အကျိုး၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကုဋ္ဌိဘာဝံ၊
 နုခြင်းသို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်၏။ နံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဣတိဗျာကရိတွာ၊ ဤသို့
 မိန့်တော်မူ၍။ သိက္ခပေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣမေသတ္ထာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ အတ္တနော-
 အတ္တနော၊ မိမိမိမိ၏။ ကဋ္ဌက ဝိပဂါက ကန္တံ၊ ထက်သော အကျိုး၊ ဆင်းရဲသော
 အကျိုးရှိသော အကုသိုလ်ကံကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်။ စရန္တိ၊ သွားကုန်၏။
 ဣတိ၊ သို့။ အနုသန္တိံ၊ အနုသန္ဓေကို။ သဋေတွာ၊ စပ်၍။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ဓမ္မံ၊

တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၆၆။ ဘိက္ခဝေ၊ ထို။ ယံ၊ အကြင်မကောင်းမှုသည်။ ကဋ္ဌကံ၊ သက်စွာသော။ ဖလံ၊ အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ ပါပကံ၊ ကမ္မံ၊ ထိုမကောင်းမှုကို။ ကရေန္တော၊ ပြုကုန်၍။ ဒုဗ္ဗေခော၊ ပညာ မရှိကုန်သော။ ဗာလာ၊ နှစ်ပါးသော သဝဋ္ဌ အကျိုး စီးပွားကို မမြင်ကုန်သည် ဖြစ်၍ မိုက်မဲ တွေဝေကုန်သော သူတို့သည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ အမိတ္တေနေဝ၊ ရန်သူဖြစ်၍ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဝေရိနာ၊ ရန်သူသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ စရန္တိ၊ လှည့်ပတ် သွားလာကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ စရန္တိတိ၊ စရန္တိ ဟူသည်ကား။ စတူဟိ ဣရိယာပထေဟိ၊ လေးပါးသော ဣရိယာပုထ်တို့ဖြင့်။ အကုသလမေဝ၊ အကုသိုလ်ကံကိုသာလျှင်။ ကရေန္တော၊ ပြုကုန်လျက်။ ဝိစရန္တိ၊ သွားလာကုန်၏။ ဗာလာတိ၊ ဗာလ ဟူသည် ကား။ ဣမလောကတ္ထုဉ္စ၊ ဤ ပစ္စုပ္ပန် လောက အကျိုးငှါ၎င်း။ ပရလောကတ္ထုဉ္စ၊ တမလွန် လောကအကျိုးငှါ၎င်း။ အဇာနန္တော၊ မသိကုန်သော သူတို့သည်။ ဣမ၊ ဤဂါထာ၌။ ဗာလာနာမ၊ ဗာလ မည်ကုန်၏။ ဒုဗ္ဗေခောတိ၊ ဒုဗ္ဗေခာဟူသည်ကား။ ဒုပ္ပညာ၊ ပညာမရှိကုန်သော။ အမိတ္တေနေဝ အတ္တနာတိ၊ အတ္တနာ ဟူသည်ကား။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ အမိတ္တဟူတေနဝိယ၊ ရန်သူဖြစ်၍ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဝေရိနာ၊ ရန်သူသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ကဋ္ဌကပ္ပလန္တိ၊ ဖလံ ဟူသည်ကား။ တိမိဏဖလံ၊ ထက်သောအကျိုးရှိသည်။ ဒုက္ခဖလံ၊ ဆင်းရဲနာကျင်သော အကျိုးရှိသည်။ ဣတိ-အယံ၊ ဤသည်ကား ဂါထာ၏ အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏ္ဏံ၊ ရောက် ကုန်၏။

သတ္တမံ၊ သော။ သုပ္ပဗုဒ္ဓကုပ္ပိ ဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

အနုသန္ဓေ....သုပ္ပဗုဒ္ဓကုပ္ပိဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ပြီး ၍ ယခုအခါ တယောက်သော ထယ်ထွန် ယောက်ျား၏ဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ န တံ ကမ္မံ-စသောပါဌ်ကို မိန့်အပ်၏။

နံ တံ ကမ္မံ ကတံ သာမူတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ နံ တံ ကမ္မံ ကတံ သာမူ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ တုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ဧကံ ကဿကံ၊ လယ်ထွန်ယောက်ျားတယောက်ကို။ အာရဋ္ဌ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

သော၊ ထို လယ်ထွန်ယောက်ျားသည်။ သာဝတ္ထိတော၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးလွန်းသော အရပ်၌။ ဧကံ ခေတ္တံ၊ လယ်တဲကွင်းကို။ ကသတိ-
ကိရ၊ ထွန်သတတ်။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ဥဒကနိဒ္ဒမနေနေဝ၊ ရေပြွန်ဖြင့်လျှင်။
နဝရံ၊ မြို့သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဧကသ္မိံ အနုကုလေ၊ တယောက်သော သူကြွယ်
အိမ်၌။ ဥမင်္ဂံ၊ ဥမင်ကို။ သိန္ဓိတွာ၊ ဖေါက်၍။ ဗဟံ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ၊ များစွာသော
ငွေ၊ ရွှေကို။ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဥဒကနိဒ္ဒမနေနေဝ၊ ရေပြွန်ဖြင့်သာလျှင်။ နိက္ခမိံ သု၊
ထွက်ကုန်၏။ ဧကော စောရာ၊ ခိုးသူတယောက်သည်။ ဧတ၊ ထို အထော်ခိုးသူ
တို့ကို။ ဝဉ္ဇေတွာ၊ လှည့်ပတ်ဖြားယောင်း၍။ ဧကံ သဟဿထဝိကံ၊ တထောင်ဝင်
အိတ်တလုံးကို။ ဩဝဇ္ဇိကတော၊ ခါးတောင်းကျိုက်၌။ ကတွာ၊ ထား၍။ တံ ခေတ္တံ၊
ထိုသယ်သို့။ ဝန္တော၊ သွား၍။ တေဟိ၊ ထိုအထော် ခိုးသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တဏှံ၊
ဥစ္စာကို။ တာဇိတွာ၊ ခွဲဝေ၍။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝန္တန္တော၊ သွားလေသည်ရှိသော်။
ဩဝဇ္ဇိကတော၊ ခါးတောင်းကျိုက်မှ။ ပတမာနံ၊ ကျသော။ သဟဿထဝိကံ၊
ဥစ္စာ တထောင် အိတ်ကို။ နသလ္လက္ခေသိ၊ မမှတ်မိ။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ၌။ သတ္တာ၊
တုရားသည်။ ပစ္စယ သမဓယ၊ မိုးသောက်ထအခါ၌။ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။
ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည် ရှိသော်။ တံ ကဿကံ၊ ထို လယ်ထွန်
ယောက်ျားကို။ အတ္တနေဝ၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏။ ဉာဏဇာလဿ၊ သဗ္ဗညုတညဏ်
ကွန်ရက်၏။ အန္တော၊ အတွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်လာသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကိ-
နုခေါ၊ အကြောင်းအဘယ်သို့။ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပ-
ဓာရယမာနေဝ၊ စူးစမ်း ဆင်ခြင်တော်မူသည် ရှိသော်။ ဣဒံ၊ ဤအကြောင်းကို။
အဒ္ဓယ၊ မြင်တော်မူ၏။ အယံကဿကော၊ ဤလယ်ထွန်ယောက်ျားသည်။ ပါတော
ဝ၊ နံနက်စောစောကလျှင်။ ကသိဟံ၊ လယ်ထွန်ခြင်းငှါ။ ဝမိဿတိ၊ သွားလတ္တံ့။
ဘဏှိက သာမိကံ၊ ဥစ္စာရှင်တို့သည်။ စောရာနံ၊ ခိုးသူတို့၏။ အနုပဒံ၊ ခြေရာသို့။
ဝန္တော၊ လိုက်၍။ ဩဝဇ္ဇိကတော၊ ခါးတောင်းကျိုက်ပုဆိုးမှ။ ပတမာနံ၊ ကျသော။
သဟဿထဝိကံ၊ အသပြာတထောင်ထုပ်အိတ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဧတံ၊ ဤလယ်ထွန်
ယောက်ျားကို။ ဝဏှိဿန္တိ၊ သမ်းဆီးလိုက်လံ ကုန်လတ္တံ့။ မံ၊ ငါတုရားကို။
ဌပေတွာ၊ ထား၍။ တဿ၊ ထိုလယ်ထွန်ယောက်ျားအား။ အညော၊ တပါးသော။
သက္ကိနာမ၊ သက်သေမည်သည်။ န တဝိဿတိ၊ ရှိသည်မဖြစ်လတ္တံ့။ သောတာ-
ပတ္တိ မဂ္ဂဿ၊ သောတာပတ္တိ မဂ်၏။ ဥပနိဿယောပိ၊ ဥပနိဿယ သည်လည်း။

အဿ၊ ထိုလယ်ထွန်ယောက်ျားအား။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုလယ်သို့။ မယာ၊ ငါတုရားသည်။ ဂန္တံ၊ ကြွထောင်မှုခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ အောက် မေ့တော်မူ၏။ သောပိ ကဿကော၊ ထို လယ်ထွန် ယောက်ျား သည်လည်း။ ပါတောဝ၊ နံနက်စောစောကလျှင်။ ကသိတုံ၊ လယ်ထွန်ခြင်းငှါ။ ဂတော၊ သွား ၏။ သတ္ထာ၊ တုရားသခင်သည်။ အာနန္ဒတ္ထေရေန အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ အာနန္ဒာမထေရ် ကို။ ပစ္ဆာသမဏေန-ပစ္ဆာသမဏံကတွာ၊ နောက်လိုက်ရဟန်းပြု၍။ တတ္ထ၊ ထို လယ်တောသို့။ အဂမာယိ၊ ကြွတော်မူ၏။ ကဿကော၊ လယ်ထွန် ယောက်ျား သည်။ သတ္ထာရံ၊ တုရားကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ တဂဝန္တံ၊ တုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။ ပုန၊ တတန်။ ကသိတုံ၊ လယ်ထွန်ခြင်းငှါ။ အာရတိ၊ အားထုတ် ၏။ သတ္ထာ၊ တုရားရှင်သည်။ တေန၊ ထိုလယ်ထွန် ယောက်ျားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခွန်းသောစကားကို။ အဝတွာဝ၊ အမိန့်မရှိဘဲလျှင်။ သဟဿ ထဝိ- ကာယ၊ ဥစ္စာထောင်ထုပ်အိတ်၏။ ပတိတဋ္ဌာနံ၊ ကျရာအရပ်သို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ တံ၊ ထိုအသပြာထောင်ထုပ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အာနန္ဒ၊ ရုပ်သားအာနန္ဒာ။ အာသီဝိသော၊ မြွေဟောက် ကို။ ပဿ၊ မြင်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား။ ဧသာရဝိသော၊ အဆိပ်ထန်သောမြွေကို။ ပဿာမိ၊ မြင်ပါ၏တုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ကဿကော၊ လယ်ထွန်ယောက်ျားသည်။ တံကထံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ၍။ ဧတံ၊ ဤကယ်တောသည်။ မမ၊ ငါ၏။ ဝေလာယဝါ၊ အခါဟုတ်သည်၌၎င်း။ အဝေလာယဝါ၊ အခါမဟုတ်သည်၎င်း။ စရဏဋ္ဌာနံ၊ သွားလာရာအရပ်တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤလယ်တော၌။ အာသီဝိသော၊ မြွေဟောက်သည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟု။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ သတ္ထရိ၊ တုရားသည်။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှသော စကားကို။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ပတ္တန္တေ၊ ဖဲသည်ရှိသော်။ နံ၊ ထိုမြွေဟောက်ကို။ + အာဟရိသာမိ၊ ဆောင်ယူပစ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံလျက်။ သော၊ ထိုလယ်ထွန် ယောက်ျားသည်။ ပတောဒလဋ္ဌိံ၊ နွားနှင်တံကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂတော၊ သွားသည်ရှိသော်။ သဟဿဘဏ္ဍိကံ၊ အသပြာထောင်ထုပ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဣမံ၊ ဤ ဥစ္စာထောင် ထုပ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်စူး၍။ သတ္ထာရာ၊ တုရားသခင်သည်။ ကထိတံ ထဝိဿတိ၊ အမိန့်တော်ရှိသည်ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းလျက်။ တံ၊ ထိုအသပြာအိတ် ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ နိဝတ္ထော၊ ပြန်ခဲ့သည် ရှိသော်။ အဗျတ္တတာယ၊ မလိမ္မာ သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တံ၊ ထိုဥစ္စာထုပ်ကို။ ဧကမန္တေ၊ ထင်အပ်သော အရပ်၌။

ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ပံသုနာ၊ မြေမှုန့်ဖြင့်။ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးအုပ်၍။ ပုန၊ တစ်နိ။ ကသိတံ၊ လယ်ထွန်းခြင်းငှါ။ အာရဟိ၊ အားထုတ်၏။ မနုဿာစ၊ လူတို့သည် လည်း။ ဝိဘာတာယ ရတ္တိယာ၊ မိုးသောက်သည် ရှိသော်။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ စောရေဟိ၊ မိုးသူတို့သည်။ ကတကမ္ဘံ၊ မိုးလေသောအမှုကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ပဒါနပဒံ၊ ခြေရာအဆင့်ခံ၍။ ဂစ္ဆန္တ၊ လိုက်လံရှာတွေ့သည်ရှိသော်။ တံခေတ္တံ၊ ထိုလယ်သို့။ ဂန္တ၊ ရောက်၍။ တတ္ထ၊ ထိုလယ်၌။ စောရေဟိ၊ မိုးသူတို့သည်။ ဘဏ္ဍာယ၊ ဥစ္စာကို။ ဘာဇိတဌာနံ၊ ခွဲဝေရာအရပ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ကဿကဿ၊ လယ်ထွန် ယောက်ျား၏။ ပဒဝလဉ္စ၊ ခြေရာကို။ အဒ္ဓသံသု၊ မြင်ကုန်၏။ ဧတံ၊ ထိုဥစ္စာရှင်တို့ သည်။ တဿ၊ ထိုလယ်ထွန်ယောက်ျား၏။ ပဒါနသာရေန၊ ခြေရာကိုအစဉ်မှီး သဖြင့်။ ဂန္တ၊ သွား၍။ ထဝိကာယ၊ အိတ်ကို။ ဌဝိတဌာနံ၊ ထားရာအရပ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ပံသု၊ မြေမှုန့်ကို။ ဝိယူဟိတွာ၊ ယက်၍။ ဌဝိတံ၊ ထားသောဥစ္စာထုပ် ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ တံ၊ သင်သည်။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဝိလုမ္ဘိတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍။ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ ကသမာနောဝိယ၊ ထွန်လေဟန်ကဲ့သို့။ ဝိစရယိ၊ ကျင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ တဇ္ဇေတွာ၊ ခြမ်းချောက်မောင်းမဲ၍။ ပေါဏေတွာ၊ ထောင်းသတ် ရိုက်နှက်၍။ နေတွာ၊ ခေါ်ခွဲ၍။ ရညော၊ မင်းအား။ ဒဿယိံသု၊ ဆက်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ တဿ၊ ထို လယ်ထွန်ယောက်ျားအား။ ဝဓံ၊ သူသတ်ကို။ အာဏာပေထိ၊ စေလွှတ်၏။ ရာဇ- ပုရိသ၊ မင်းချင်း ယောက်ျားတို့သည်။ တံ၊ ထိုလယ်ထွန် ယောက်ျားကို။ ပစ္ဆာ- ဗာဟံဗန္ဓိတွာ၊ လက်ပြန်ချည်၍။ ကသဟိဝိ၊ ကြိမ်လုံးတို့ဖြင့်လည်း။ တာဠေန္တ၊ ခတ်ကုန်လျက်။ အာဇာတနံ၊ သတ်ရာသင်းချိုင်းသို့။ နယိံသု၊ ဆောင်ကုန်၏။ သော၊ ထိုလယ်ထွန် ယောက်ျားသည်။ ကသဟိ၊ ကြိမ်လုံးတို့ဖြင့်။ တာဠိယ မာနော၊ ပုတ်ခတ်သည်ရှိသော်။ အညံ၊ တပါးသော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောစကား ကို။ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍။ ပဿာနန္တ အာသိဝိသောတိ၊ ပဿာမိ ဘဂဝါ စောရ ဝိသောတိ၊ ပဿာ။ လ။ သောဟူ၍။ ဝဒန္တော၊ မြည်တမ်းလျက်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ အထ၊ ထိုသို့ဆိုသောအခါ၌။ နံ၊ ထို လယ်ထွန် ယောက်ျားကို။ ရာဇပုရိသ၊ အာဏာထောင်သားတို့သည်။ တံ၊ သင်သည်။ သတ္ထုစေဝ၊ ၏လည်းကောင်း။ အာနန္တတ္ထေရဿာစ၊ ၏လည်းကောင်း။ ကထံ၊ စကားကို။ ကထေသိ၊ ပြောဆို၏။ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ကိံနာမ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးခြင်း ကြောင့်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို။ ဒဠှုပူ၊ မြင်ခြင်းငှါ။ လဘမာနော၊ ရပါသည်ရှိသော်။ ကထေဿာမိ၊ သံတော်ဦးတင်ပါအံ့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသောကြောင့်။ ရညော၊ မင်း၏။ သန္တိကံ၊ အလံသို့။ နေတွာ၊ ဆောင်ယူ၍။ ရညော၊ မင်းအား။ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ကသယိံသု၊ လျှောက်တင်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊

ထိုလယ်ထွန် ယောက်ျားကို။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ကသွာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧဝံ-
ကထေသိ၊ ဤသို့ဆိုဘိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေး၏။ သော၊ ထိုလယ်ထွန်
ယောက်ျားသည်။ ဒေဝ၊ ရှင်မင်းကြီး။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နစောရော၊ ခိုးသူ
မဟုတ်။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့တင်လျှောက်၍။ ကသနတ္ထာယ၊ လယ်ထွန်ခြင်းငှါ။
နိက္ခန္တ ကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ ထွက်ခဲ့သောကာလမှစ၍။ သဗ္ဗပဝတ္တိ၊ အလုံးစုံသော
အကြောင်းကို။ ရညော၊ မင်းအား။ အာစိက္ခိ၊ ကြား၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တဿ၊
ထိုလယ်လုပ်ယောက်ျား၏။ ကထံ၊ တင်ချက်စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဘဏေ၊
အချင်းတို့။ အယံ၊ ဤသူသည်။ လောကေ၊ လူ၌။ အဂ္ဂပုဂ္ဂလံ၊ မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်
ဖြစ်သော။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ သက္ခိံ၊ သက်သေကို။ အပဒိသတိ၊ ညွှန်ပြ၏။
တေဿ၊ ဤသူလယ်ထွန်ယောက်ျားအား။ ဒေါသံ၊ အပြစ်သို့။ အာရောပေတုံ၊
တင်ခြင်းငှါ။ နယုတ္တံ၊ မသင့်မလျောက်ပတ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။
ကတ္ထဗ္ဗံ၊ စိစစ် မေးမြန်းအပ်သောအမှုကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိအံ့ဟူ၍။ တံ၊ ထိုတောင်သူ
လယ်လုပ် သမားကို။ အာဒေါယ၊ ခေါ်၍။ သာယန္တသမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ
၌။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံတော်သို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။
ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးလှသောဘုရား။ ကစ္ဆိ၊ အသိနည်း။ တုမေ၊
အရှင်ဘုရားတို့သည်။ အာနန္တတ္ထရေန၊ အာနန္တမထေရ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
တေဿ ကဿကဿ၊ ဤလယ်ထွန် ယောက်ျား၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ လယ်ထွန်၍
နေရာအရပ်သို့။ ဂတာ၊ ကြွတော်မူသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊
မင်းမြတ်။ အာမ၊ ကြွသွားသည်မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဝေါ၊ အရှင်
ဘုရားတို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုလယ်တော၌။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်သနည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ သဟဿ ထဝိကာ၊
ဥစ္စာထောင်ထုပ် အိတ်ကိုမြင်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ပြီး
၍။ ကိံ၊ အဘယ်စကားကို။ အဝေါစုတ္ထ၊ ဆိုတော်မူခဲ့ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့မေး၏။ မဟာရာဇ၊ တကာမင်းမြတ်။ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သော စကားကို။
အဝေါစုတ္ထ၊ ငါတို့ ဆိုခဲ့ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား။ အယံပုရိသော၊ ဤယောက်ျားသည်။ တုမှာဒိသံ၊ အရှင်ဘုရားကဲ့သို့
သော။ အပဒိသံ၊ အတုမရှိ ညွှန်ပြအပ်သော သက်သေကို။ သစေ နာကရိဿ၊
အကယ်၍ မပြုငြားအံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ မပြုသည်ရှိသော်။ ဇိဝိတံ၊ အသက်
ကို။ န အလသိဿ၊ မရကုန်ပြီ။ တုမေဟိ ပန၊ အရှင်ဘုရားတို့ သည်ကား။
ကထိက ကထံ၊ ဆိုတိုင်းသော စကားကို။ ကထေတွာ၊ သတိရရ ဆိုခြင်းကြောင့်။
တေန၊ ထိုလယ်ထွန် တောင်သူသည်။ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို။ လဗ္ဗံ၊ ရ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်လေသော်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ သတ္ထာ၊

ဘုရားသည်။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ အာမ၊ တကာ လျှောက်သည့် စကား
မှန်၏။ အဟိမ္မ၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ ဧတ္တကမေပ၊ ဤမျှသောစကားကို။ ဝတ္ထု၊
မိန့်၍။ ဂတော၊ ကြွသွား၏။ ပဏ္ဍိထေနနာမ၊ ပညာရှိသောသူ မည်သည်ကား။
ယံ ကမ္မံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကတ္တု၊ ပြု၍။ ပစ္ဆိမ၊ နောက်ကာလ၌။ အနုတပ္ပံ၊ စိုးရိမ်
အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံကမ္မံ၊ ထိုအမှုကို။ နကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အနုသန္တိ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃာဇေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊
ဟောလိုရကား။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၆၇။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ရဲ၌ ဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော
အကုသိုလ်ကံကို။ ကတ္တု၊ ပြု၍။ အနုတပ္ပတိ၊ အတန်တလဲလဲ စိုးရိမ်ရ၏။ ယဿ၊
အကြင်ကံ၏။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ အဿမုခေါ၊ မျက်ရည်ဖြင့် စွတ်သောမျက်နှာ
ရှိသည်ဖြစ်၍။ ရောဒံ-ရောဒန္တော၊ ပိုကြွေးလျက်။ ပဋိသေဝတိ၊ ခံစားရ၏။ ကတံ၊
ပြုအပ်သော။ တံကမ္မံ၊ ထိုအမှုသည်။ န သာဓု၊ မကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်
မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ န တံကမ္မန္တိ၊ ကမ္မဟူသည်ကား။ နိရယာဒိသု၊ ရဲစသည်
တို့၌။ နိဗ္ဗတ္တန သမတ္ထံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော။ ဒုက္ခုဗြိယံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၏
တည်ရာဖြစ်သော။ ယံကမ္မံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကတ္တု၊ ပြု၍။ အနုဿရိတံ-
အနုဿရိတက္ခဏေ၊ အောက်မေ့တိုင်း အောက်မေ့တိုင်းသောခဏ၌။ အနုတပ္ပတိ-
အနုသောစတိ၊ အတန်တန်စိုးရိမ်ကြောင့်ကြရ၏။ တံကမ္မံ၊ ထိုအမှုသည်။ န သာဓု-
နသုန္ဒရံ၊ မကောင်း။ နိရတ္ထကံ၊ အကျိုးမရှိ။ ယဿ အဿမုခေါတိ၊ မုခေါ
ဟူသည်ကား။ ယဿ၊ အကြင်အကုသိုလ်ကံ၏။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ အဿဟိ၊
မျက်ရည်တို့ဖြင့်။ တိန္တမုခေါ၊ စိုစွတ်သော မျက်နှာရှိ၍။ ရောဒန္တော၊ ပိုကြွေး
ခြည်တမ်းလျက်။ အနုသောတိ၊ ခံစားရ၏။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာအနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ကဿကော ဥပါသကော၊
လယ်ထွန် တောင်သူဒါယကာသည်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။
ဝတ္ထော၊ ရောက်၏။ သမ္ပတ္တတိက္ခုပ္ပိ၊ ရောက်လာသော ရဟန်းတို့သည်လည်း။
သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်
တုန်၏။

အဋ္ဌမံ၊ သော။ ကဿကဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

၅-ဗာလဝတ္ထု၊ ၉-သုမန မာလာကာရ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ...ကဿကဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ သုမန မည်သော မာလာကာရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ တဉ္စ ကမ္မံ-စသောပါဌ်ကို မိန့်အပ်၏။

တဉ္စ ကမ္မံ ကတံ သာဓုတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ တဉ္စ ကမ္မံ ကတံ သာဓု-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ တုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ သုမနံနာမ မာလာကာရံ၊ သုမနမည်သော ပန်းသည် ကို။ အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကို အကျယ်ဆိုပြီးအံ့။ သော၊ ထိုပန်းသည် သည်။ ဒေဝ-
သိတံ၊ နေ့တိုင်း။ ဗိမ္ဗိသာရ ရာဇာနံ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကို။ ဝါတောဝ၊ နံနက်စောစော
ကလျှင်။ အဋ္ဌဟိ သုမန ပုပ္ဖနာဠိဟိ၊ ရှစ်ကွမ်းစားသော မြတ်လေးပန်း တို့ဖြင့်။
ဥပဋ္ဌဟန္တော၊ ခ၊ စားဆည်းကပ်သည်ရှိသော်။ အဋ္ဌကဟာပဏေ၊ ရှစ်သပြာတို့ကို။
လတတိ၊ ရ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဧသိ၊ ထိုပန်းသည် သည်။
ပုပ္ဖဂီနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ နဂရံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ပဝိဋ္ဌမတ္ထေ၊
ဝင်ကာမျှ ဖြစ်သောအခါ၌။ တဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော ဘုရားသည်။ မဟာ-
တိက္ခသံဃ ပရိဝုတော၊ များစွာသော ရဟန်းသံဃာ အပေါင်း ခြံရံလျက်။
ဆဗ္ဗဏ္ဏ ရံသိယော၊ ခြောက်သွယ်သော ရောင်ခြည်တော်တို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊
လွှတ်တော်မူ၍။ မဟတာ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ များစွာသော ဘုရား၏အာနုဘော်ဖြင့်။
မဟတိယာ ဗုဒ္ဓလိဋ္ဌာယ၊ များစွာသော ဘုရား၏ တင့်တယ်စံပယ်ခြင်းဖြင့်။ နဂရံ၊
ပြည်တွင်းသို့။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလှူငှါ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ တိ၊ ထိုစကား
သင့်စွ။ တဂဝါ၊ ဘုရားသည်။ ဧကဒါ၊ တရံတခါ၌။ ဆဗ္ဗဏ္ဏ ရံသိယော၊ ခြောက်
သွယ်သော ရောင်ခြည်တို့ကို။ စိဝရေန၊ သင်္ကန်းတော်ဖြင့်။ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊
ဖုံးအုပ်၍။ အညဘရော၊ မထင်ရှားသော။ ပိဏ္ဏပါတိကောဝိယ၊ ပိဏ္ဏပါတိ
ဆောက်တည်သော ရဟန်းကဲ့သို့။ စရတိ ကြွသွားတော်မူ၏။ တိသ ယောဇနမဂ္ဂံ၊
ယူဇနာ သုံးဆယ်ရှိသော ခရီးကို။ အင်္ဂုလိဗာလဿ၊ အင်္ဂုလိဗာလအား။ ပစ္စုပ္ပန်၊
ခရီးဦး ကြိုဆိုခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တောဝိယ၊ ကြွသွားတော်မူ သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။
ဧကဒါ၊ တရံတခါ။ ဆဗ္ဗဏ္ဏ ရံသိယော၊ ခြောက်သွယ်သော ရောင်ခြည် တို့ကို။
ဝိဿဇ္ဇေတွာ လွှတ်တော်မူ၍။ ကပိလဝတ္ထု ပဝေသနာဒိသုဝိယ၊ ကပိလဝတ်ပြည်
သို့ ဝင်တော်မူခြင်း စသည်တို့ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ တသ္မိံ ပိ ဒိဝသော၊ ထိုနေ့၌
လည်း။ သရီရတော၊ မှ။ ဆဗ္ဗဏ္ဏ ရံသိ ဟော၊ ခြောက်သွယ်သော ရောင်ခြည်တို့ကို။
ဝိဿဇ္ဇန္တော၊ လွှတ်တော်မူလျက်။ မဟန္တေန ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ များစွာသော

ဘုရား၏ အာနုဘော်ဖြင့်။ မဟတိယာ ဗုဒ္ဓလိဋ္ဌာယ၊ များစွာသော ဘုရား၏ တင့်တယ် စံပယ်ခြင်းဖြင့်။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်သို့။ ပါရိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ မာလာကာရော၊ ပန်းသည်သုမနသည်။ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ရတနန္တိယ သဒိသံ၊ အတိုး အထိုင်းမသိ ထိုက်သော ရတနာနှင့်တူသော။ အတ္တဘာဝံ၊ ကိုယ် တော်မြတ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဒုတ္တိံသ မဟာပုရိသ လက္ခဏာ အသိတာနုဗျဉ္ဇန- သရီရသောတဝံ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော် ကြီး၊ ရှစ်ဆယ်သောလက္ခဏာငယ်တို့ဖြင့် တင့်တယ်သောကိုယ်တော်ကို။ ဩလော ကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ပသန္တစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိလျက်။ သတ္ထု၊ ဘုရား သဗ္ဗညုအား။ ကိံနုခေါ အဓိကာရံ၊ အဘယ်ဒါနဝတ္ထုဖြင့် ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရော- မိ၊ ပြုရပါအံ့နည်း။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ အညံ၊ တပါးသော လှူတွယ်ဝတ္ထု ကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်သည်ရှိသော်။ ဣမေဟိ ပုဗ္ဗေဟိ၊ ဤပန်းတို့ဖြင့်။ တဂဝန္တံ၊ ဘုရားကို။ ပူဇေယျာမိတိ၊ ပူဇော်အံ့ဟူ၍။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။ ပုန၊ တစ်ကြိမ်။ သိ၊ ကြံပြန်၏။ ဣမာနိ၊ ဤပန်းတို့သည်။ ရညော၊ မင်း၏။ နိဗ္ဗန္တံ၊ မပြတ်။ ဥပဋ္ဌာနာနိ၊ ဆည်းကပ် စုစားအပ်ကုန်သော။ ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့တည်း။ ရာဇော၊ မင်းသည်။ ဣမာနိ၊ ဤပန်းတို့ကို။ အလတန္တော၊ မရသည်ရှိသော်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဗန္ဓာပေယျဝါ၊ နှောင် အိမ်မူလည်း သွင်းရာ၏။ ဃာတာပေယျဝါ၊ သတ်မူလည်း သတ်ရာ၏။ ရဋ္ဌတော၊ ထိုင်းပြည်မှ။ ပဗ္ဗာဇေယျဝါ၊ နှင်ထုတ်မူလည်း နှင်ထုတ်ရာ၏။ ကိံနုခေါ၊ အဘယ် သို့လျှင်။ ကရောမိ၊ ပြုရပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အထ၊ သို့နောင်မှ။ အဿ၊ ထိုပန်းသည်၏။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြန်၏။ ရာဇော၊ မင်းသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဃာတေတုဝါ၊ သတ်မူလည်း သတ်စေတော့။ ဗန္ဓာဝေတုဝါ၊ နှောင် အိမ် သွင်းမူလည်း သွင်းစေတော့။ ရဋ္ဌတော၊ နေပြည်တော်မှ မူလည်း။ ပဗ္ဗာ- ဇေတုဝါ၊ နှင်မူလည်း နှင်စေတော့။ သောဝိ၊ ထိုမင်းသည်လည်း။ မဟံ၊ ငါ့အား။ ဒဒေမာနောဝိ၊ အသပြာရှစ်ကျပ်ကို ပေးသော်လည်း။ ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေ၊ ဤ ကိုယ်အဖြစ်၌။ ဇီဝိတမတ္တံ၊ အသက် မွေးလောက်ရုံမျှ ဖြစ်သော။ နေံ၊ ဥစ္စာကို။ ဒဒေယျ၊ ပေးရာ၏။ သတ္ထု၊ ဘုရားသခင်အား။ ပူဇောပန၊ ပူဇော်ခြင်းကြောင့်ကား။ မေ၊ ငါ့အား။ အနေကာသု ကပ္ပကောဋီဘု၊ များစွာကုန်သော ကမ္ဘာကုဋေတို့၌။ ဟိတာယစေဝ၊ အစီးအပွားဖြစ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ဘုခါယစ၊ ချမ်းသာခြင်း ငှါလည်းကောင်း။ အလံ၊ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံလျက်။ အတ္တနော ဇီဝိတံ၊ မိမိ အသက်ကို။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပရိစ္စဇိ၊ စွန့်၏။

သော၊ ထိုပန်းသည်သည်။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ မေ၊ ငါ၏။ ပသန္တစိတ္တံ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်သည်။ နပတိ ကုဋတိ၊ မတူနဲ့။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်၊ တံ၊ ထိုပန်းကို။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရိယာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌော၊ အလွန်

ရှင်လန်းစွာ။ ဥဒ္ဓုဒ္ဓေါ၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားကို။ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့ ပူဇော်သနည်း ဟူမူကား။ ပဌမံတာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဒွေဝ ပုပ္ဖမုဋ္ဌိယော၊ နှစ်ဆုပ်သောပန်းတို့ကိုလျှင်။ တထာဂတဿ၊ ဘုရားသခင်၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ခိပိ၊ ကြံမြောက်ပူဇော်၏။ တာ၊ ထိုပန်းတို့သည်။ ဥပရိမတ္ထကော၊ ထိပ်တော်အပေါ်၌။ ဝိတာနံဟုတွာ၊ အထူးအဆန်း ခံဘာန်ကဲ့သို့ဖြစ်၍။ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်၏။ အပရာ၊ တပါးကုန်သော။ ဒွေမုဋ္ဌိယော၊ ပန်းနှစ်ဆုပ်တို့ကို။ ခိပိ၊ ပစ်၍ ပူဇော်ပြန်၏။ တာ၊ ထိုပန်းတို့သည်။ ဒက္ခိဏ ဟတ္ထပဿေန၊ လက်ျာ လက်တော် နံပါးဖြင့်။ မာလာပဋိစ္ဆန္နေန၊ ပန်းဆွဲတောင်းလယ်ချ၍ ဖုံးအုပ်သော အဟန်ဖြင့်။ ဩတရိတွာ၊ အောက်သို့ တွဲလျားဆင်း၍။ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်၏။ အပရာ၊ တပါး ကုန်သော။ ဒွေမုဋ္ဌိယော၊ ပန်းနှစ်ဆုပ်တို့ကို။ ခိပိ၊ ပစ်၍ပူဇော်၏။ တာ၊ ထိုပစ်အပ် သော ပန်းနှစ်ဆုပ်တို့သည်။ ဝိဋ္ဌိပဿေန၊ ကျောက်ကုန်း နံပါးဖြင့်။ ဩတရိတွာ၊ အောက်သို့ တွဲလျားကျ၍။ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူသာလျှင်။ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန် ၏။ အပရာ၊ တပါးကုန်သော။ ဒွေမုဋ္ဌိယော၊ ပန်းနှစ်ဆုပ်တို့ကို။ ခိပိ၊ ပစ်၏။ တာ၊ ထို ပန်းနှစ်ဆုပ်တို့သည်။ ဝါမ ဟတ္ထပဿေန၊ လက်ဝဲလက် နံပါးဖြင့်။ ဩတရိတွာ၊ အောက်သို့ တွဲလျားကျ၍။ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူသာလျှင်။ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန် ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌနာဋ္ဌိယော၊ ရှစ်ကွမ်းစား အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ အဋ္ဌ- မုဋ္ဌိယော၊ ရှစ်ဆုပ်ကုန်သော ပန်းတို့သည်။ ဟုတွာ ဖြစ်ကုန်၍။ စတုသု ဌာနေသု၊ လေးပါးသော အရပ်တို့၌။ တထာဂတံ၊ ထိုဘုရားသခင်ကို။ ပရိက္ခိပိံသု၊ ခြံရံ ကုန်၏။ ပုရတော၊ ရွှေမှ။ ဂဓန ဇ္ဈိရမတ္ထမေဝ၊ သွားလာ၍ ဝင်ရာတံခါးမျှသည် သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ပုပ္ဖဂါနံ၊ ပန်းတို့၏။ ဝဏ္ဏာနိ၊ အညွှာတို့သည်။ အန္တော၊ အတွင်းသို့ ရှေးရှုတည်ကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပတ္တာနိ၊ ပွင့်ချပ်တို့သည်။ ဗဟိမုခါနိ၊ အပသို့ရှေးရှုတည်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရဇတပတ္တ- ပရိက္ခိတ္တောဝိယ၊ ငွေပြားဖြင့် ခြံရံဖုံးအုပ်ခြင်းကဲ့သို့။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပါယာသိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ ပုပ္ဖဂါနိ၊ ပန်းတို့သည်။ အစိတ္တကာနိပိ၊ စိတ်မရှိသည် ဖြစ် ကုန်လျက် မူလည်း။ သစိတ္တကံ၊ စိတ်ရှိသော ဘုရားကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ သစိတ္တကာနိဝိယ၊ စိတ်ရှိကုန်သကဲ့သို့။ အဘိဇ္ဇိတွာ၊ မပြိုမကွဲ။ အပတိတွာ၊ အောက်သို့ မကျမူ၍။ သတ္တာရာ၊ ဘုရားရှင်နှင့်။ သဒ္ဓိယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ ဝစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဌိတ ဌိတဌာနေ၊ ရပ်တော် ရပ်တော်မူရာ အရပ်၌။ တိဋ္ဌန္တိ၊ ရပ်ကုန်၏။ သတ္ထုသရီရတော၊ ဘုရားကိုယ်တော်မှ။ သတသဟဿ ဝိဇ္ဇ၊ လတော- ဝိယ၊ လျှပ်စစ်နွယ် အသိန်း ပြက်ခြင်းကဲ့သို့။ ရံသိယော၊ ရောင်ခြည်တော်တို့သည်။ နိက္ခိသု၊ ပြီးပြီးပြန် ထွက်ကုန်၏။ ပုရတောစ၊ ရွှေမှလည်းကောင်း။ ပစ္ဆတောစ၊ နောက်မှ လည်းကောင်း။ ဒက္ခိဏတောစ၊ လက်ျာမှလည်းကောင်း။ ဝါမတောစ၊

လက်ဝဲမှ လည်းကောင်း။ သီသမတ္ထကောစ၊ ဦးခေါင်းတော် အထက်မှ လည်းကောင်း။ နိရန္တရံ၊ မပြတ်။ နိက္ခန္တရံသိယော၊ ထွက်ကုန်သော ရောင်ခြည်တို့သည်။ ဝိဝိဓ၊ အထူးထူးအားဖြင့်။ နိက္ခမိ သု၊ ထွက်ကုန်၏။ ကောပိ၊ တပါးသော ရောင်ခြည်တို့သည်လည်း။ သမ္မု၊ သမ္မု၊ ဓမ္မာနေနေဝ၊ ရှေးရှုရှေးရှုရာ အရပ်သို့ သာလျှင်။ အဓာဝန္တာ၊ မပြေးမု၍။ (အပလာယိတွာ လည်းရှိ၏။ ပရိယာယ်အနက်တူပင်။) သဗ္ဗာပိ၊ ခပ်သိမ်းသော ရောင်ခြည် တို့သည်လည်း။ သတ္ထုရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံးကြိမ်။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်လှည့်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တရုဏတာလခန္ဓပ္ပမာဏာ၊ ထန်းလုံးပင်စည် အလုံးပမာဏရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ပုရတောဝေ၊ ရွှေသို့သာလျှင်။ ဓာဝန္တိ၊ ပြေးကုန်၏။ သကလနဝရံ၊ ပြည်အလုံးသည်။ သင်္ခါတိ၊ ကြော်ငြာချောက်ချား၏။ အန္တောနဝရေ၊ ပြည်တွင်း၌။ နဝကောဋိယော၊ ကိုးကုဋေတို့၎င်း။ ဗဟိနဝရေ၊ ပြည်ပ၌။ နဝကောဋိယော၊ ကိုးကုဋေတို့၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌာရသသု ကောဋိသု၊ ထဆယ့် ရှစ်ကုဋေသော လူတို့တွင်။ ကောပိ၊ တယောက်မျှလည်း။ ပုရိသောဝါ၊ ယောက်ျားသည် လည်းကောင်း။ ဣတ္ထိဝါ၊ မိန်းမ သည်လည်းကောင်း။ တိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အနိက္ခန္တောနာမ၊ မထွက်သောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ သိဟနာဒံ၊ မြတ်သောအသံကို။ နဒန္တော၊ ကြွေးကြော်လျက်။ စေလုဒက္ခပ သဟဿာနိ၊ ဦးရစ်ပုဆိုးတထောင်ပစ်ခြင်းတို့ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ သတ္ထုပုရတောဝ၊ ဘုရားရှေ့တော်မှသာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ သတ္ထုပိ၊ ဘုရားသည်လည်း။ မာလာကာရဿ၊ သုမန မည်သော ပန်းသည်၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ပါကဋံ၊ ထင်စွာ။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ တိဂါဝုတပ္ပမာဏေ၊ သုံးဂါဝုတ် အတိုင်းအရှည် ရှိသော။ နဝရေ၊ ပြည်၌။ ဘေရိစရဏ မဂ္ဂနေဝ၊ စည်လည်သော ခရီးဖြင့် သာလျှင်။ အစရိ၊ ကြွတော်မူ၏။ မာလာကာရဿ၊ သုမန မည်သော ပန်းသည်၏။ သကလ သရိရံ၊ ကိုယ်အလုံးသည်။ ပဉ္စဝဏ္ဏာယ၊ ငါးပါးသော အကြောင်းရှိသော။ ဝိတိယာ၊ ဝိတိဖြင့်။ ပရိပူရိ၊ ပြည့်၏။

သော၊ ထို သုမန ပန်းသည် သည်။ ထောကေညေဝ၊ အနည်းငယ်သာလျှင်။ တထာဂတေန၊ ဘုရားသခင်နှင့်။ သမ္ဘိ၊ တကွ။ စရိတွာ၊ သွား၍။ မနောသိလာတလေ၊ ဆေးဒန်း မြင်းသိလာအပြင်၌။ နိမုဂ္ဂေါဝိယ၊ ဂုဏ်လျှိုးသကဲ့သို့။ ဗုဒ္ဓရသ္မိနံ၊ ဘုရားရောင်ခြည်တော်တို့၏။ အန္တော၊ အတွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်၏။ သတ္ထုရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ထောမေတွာ၊ ချီးမွမ်း၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ တုစ္ဆပစ္ဆိမေဝ၊ အချည်းနှီးသော ခြင်းတောင်းကိုလျှင်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။

အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသုမနပန်းသည်ကို။ တရိယာ၊
မယားသည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ပုပ္ဖဂါနိ၊ ပန်းတို့သည်။ ကဟံ၊ အတယ်မှာနည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့မေး၏။ မေ မယာ၊ ငါသည်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပူဇိတော၊ ပူဇော်
အပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ရညော၊ မင်းအား။
ကိံ၊ အဘယ်သို့။ ကရိဿသိ၊ ရာဇဝတ်လွတ်အောင် လျှောက်ထားတင်အံ့နည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ သာတေတုဝါ၊ သတ်မှုလည်း
သတ်စေတော့။ ဗန္ဓာပေတုဝါ၊ နှောင်ဖွဲ့မှုလည်း နှောင်ဖွဲ့စေတော့။ ရဋ္ဌတော၊
ပြည်မှ။ နိဟရတုဝါ၊ နှင်မှုလည်း နှင်စေတော့။ အဟံ၊ သည်။ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို။
ပရိစ္စဇိတွာ၊ စွန့်၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပူဇေသိံ၊ ပူဇော်၏။ သဗ္ဗပုပ္ဖဂါနိ၊
အလုံးစုံသောပန်းတို့သည်။ အဋ္ဌမုဋ္ဌယောဝ၊ ရှစ်ဆုပ်တို့သည်သာလျှင်။ အဟေသု၊
ဖြစ်ကုန်၏။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပူဇာနာမ၊ ပူဇော်ခြင်းမည်သည်။
ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ ဥတ္တုဋ္ဌိ သဟဿာနိ၊ တထောင်
သော ကောင်းချီးတို့ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
တကွ။ စရတိ၊ သွား၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သွားသည်ရှိသော်။ ဧသော၊ ဤကောင်းချီးသံ
သည်။ ထသ္မိံဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌။ မဟာဇနဿ၊ ၏။ ဥတ္တုဋ္ဌိသဒ္ဓေ၊ ကောင်းချီး
သံတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အထ၊ ထိုသုမနပန်းသည်၏။
တရိယာ၊ မယားသည်။ အန္ဓမာလာကာယ၊ အလွန်မလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။
ဝေရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပါဠိဟာရိယေ၊ တန်းခိုးပြာဋိဟာ၌။ ပဿာဒ်-
နာမ၊ ကြည်ညိုခြင်း မည်သည်ကို။ အဇနောတွာ၊ မဖြစ်စေမူ၍။ တံ၊ ထိုလင်ကို။
အတ္တောသိတွာ၊ ဆဲခရီး၍။ ပရိဘာသိတွာ၊ ရေရွတ်၍။ ရာဇာနောနာမ၊ မင်းတို့
မည်သည်ကား။ စက္ကာ၊ ကြမ်းကြုတ်ခက်ထန်ကုန်၏။ သကိံ၊ တကြိမ်။ ဥပ္ပန္န-
ကောမ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကြောင့်။ ဟတ္ထပါဒါဒိန္နောဒနေန၊ လက်ခြေစသည်ကို
ဖြတ်ခြင်းဖြင့်။ ဗဟုမ္ပိ၊ များစွာလည်း။ အနတ္ထံ၊ အကျိုးမဲ့ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။
တယာ၊ သင်သည်။ ကတ ကဓမ္မန၊ ပြုအပ်သော အမှုဖြင့်။ မဟံပိ၊ ငါ့အားလည်း။
အနတ္တော၊ အကျိုးမဲ့သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ပုတ္တော၊
သားတို့ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ရာဇကုလံ၊ မင်းအိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။
ရညော၊ မင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်သည်ရှိသော်။ ဧတံ၊
ဤအကြောင်းသည်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့ရှိသနည်းဟု။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သာ၊
ထိုပန်းသည် သုမန မယားသည်။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။
အယံသာမိကော၊ ဤလင်သည်။ တုမှာကံ၊ ရှင်မင်းကြီးတို့အား။ ဥဝဋ္ဌာန ပုပ္ဖေဟိ၊
ဆက်သရန် ပန်းတို့ဖြင့်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်၍။ တုစ္ဆဟတ္တော၊
လက်ချည်းစည်း။ သရံ၊ အိမ်သို့။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ ပုပ္ဖဂါနိ၊ တို့ကို။ ကဟံ၊

အဘယ်အရပ်မှာ ထားခဲ့သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မယာ၊ ကျွန်တော်မသည်။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော သုမနသည်။ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သောစကားကို။ ဝဒေသိ၊ ဆို၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တံ၊ ထိုလင်သုမနပန်းသည်ကို။ ပရိဘာသိတွာ၊ ဆဲရေး၍။ ရာဇာနောနာမ၊ မင်းတို့မည်သည်ကား။ စဏ္ဍာ၊ ကြမ်းကြုတ်ခက်ထန် ကုန်၏။ သကိံကုဒ္ဓါ၊ တကြိမ် အမျက်ထွက်ခြင်းကြောင့်။ ဟတ္ထပါဒါဒိစ္ဆေဒနေန၊ လက်ခြေစသည်တို့ကို ဖြတ်ခြင်းဖြင့်။ ဗဟုမ္ဘိ၊ များစွာလည်း။ အနတ္တံ၊ အကျိုးမဲ့ ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တုယံ၊ သင်၏။ ဒေါသေန၊ ပြစ်မှားခြင်း ကြောင့်။ မယံပိ၊ ငါ့အားလည်း။ အနတ္တော၊ အကျိုးမဲ့သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ဘံ၊ ထိုလင်ကို။ ဆဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။ ဣမ၊ ဤ နန်းတော်သို့။ အာဂတာ၊ ရောက်လာ၏။ တေန၊ ထိုသူသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ သုကတံဝါ၊ ကောင်းသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဒုတ္တင်္ဂဝါ၊ မကောင်းသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ တဿဝ၊ ထိုအမှုကြောင့်လျှင်။ ဒေဝ၊ ရှင်မင်းကြီး။ တံ၊ ထိုလင်ကို။ မယာ၊ ကျွန်မသည်။ ဆဉ္စိတဘာဝံ၊ စွန့်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဇာနာဟိ၊ သိထော်မူလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း သည်။ ပဌမဒဿနေနေဝ၊ ရှေးဦးစွာမြင်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်လျက်။ သဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်စွာ။ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုသော။ အရိယသာဝကော၊ မြတ်သောသာဝကဖြစ်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အယံဣတ္ထိ၊ ဤမိန်းမသည်။ အဟော၊ အံ့ဘွယ်သရဲ။ အန္တဗာလာ၊ အလွန်မိုက် လှ၏တကား။ ဧဝရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး၌။ ပသာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို။ နဥပ္ပါဒေသိ၊ မဖြစ်စေ။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ ကုဒ္ဓေါဝိယ၊ အမျက်ထွက်သကဲ့သို့။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အမ္မ၊ အမိ၊ ကိံဝဒေသိ၊ အသို့ဆိုဘိသနည်း။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဥပဋ္ဌာန ပုဋ္ဌေဟိ၊ ဆက်သရန် ပန်းတို့ဖြင့်။ တေန၊ ထိုယောက်ျားသည်။ ပူဇာ၊ ကို။ ကတံ၊ ပြုသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလတ် သော်။ ဒေဝ၊ ရှင်မင်းကြီး။ အာမ၊ ဩော်ပူဇော်သည်မှန်ပါ၏တုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့ တင်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တေတယာ၊ သင်သည်။ တံ၊ ထိုလင်ကို။ ဆဇ္ဇေန္တိယာ၊ စွန့်ပစ်ခြင်းဖြင့်။ ကတံ၊ ပြုခြင်းကား။ ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်း၏။ သော၊ ထိုသုမနသည်။ မမ ပုဋ္ဌေဟိ၊ ငါ့ပန်းတို့ဖြင့်။ ပူဇာကာရော၊ ပူဇော်ခြင်းကို ပြုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကတ္တဗ္ဗ ယုတ္တကံ၊ ပြုအပ်သည်နှင့် ယှဉ်သည်ကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိရအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလျက်။ တံ၊ ထိုမိန်းမကို။ ဥယျောဇေတွာ၊ လွှတ်လိုက်၍။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ တုရားအထံသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ သတ္တာရာ၊ တုရားသခင်နှင့်။ သမ္ဘိယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ ဝိစရိ၊ သွားလေ၏။

သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရညော၊ မင်း၏။ စိတ္တပ္ပသဒ္ဓါ၊ စိတ်၏ကြည်ညိုခြင်းကို။ ဥတု၊ ဤ။ ဘေရိစရဏဝိထိယာ၊ စည်လည်သော ခရီးဖြင့်။ နဂရံ၊ ပြည်ကို။ စရိတွာ၊ လှည့်လည်၍။ ရညော၊ မင်း၏။ ဃရဒ္ဓါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်သာ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သတ္တဝါရံ၊ ဘုရားကို။ ဂေဟံ၊ အိမ်တွင်းသို့။ ပဝေသေတုကာမော၊ ဝင်စေခြင်းငှါအလိုရှိသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ သတ္တဝါပန၊ ဘုရားရှင်သည်ကား။ ရာဇင်္ဂဏေယေဝ၊ မင်းရင်ပြင်၌သာလျှင်။ နိသီဒနာကာရံ၊ နေတော်မူသော အခြင်းအရာကို။ ဒေသတိ၊ ပြ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တံ၊ ထိုနေအံ့သော အခြင်းအရာကို။ ဥတု၊ ထိ၍။ သီဃံ၊ လျှင်စွာ။ မဏ္ဍပံ၊ မဏ္ဍပ်ကို။ ကရောထ၊ ပြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ခြင်းကြောင့်။ တင်္ဂဏညေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ မဏ္ဍပံ၊ မဏ္ဍပ်ကို။ ကာရာပေသိ၊ ပြစေ၏။ သတ္တဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်။ သိက္ခသံဃေန၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နိသီဒါ၊ နေတော်မူ၏။ ကသ္မာပန၊ အဘယ့်ကြောင့်ကား။ သတ္တဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ရာဇဂေဟံ၊ နန်းတော်တွင်းသို့။ နပဝိသိ၊ ဝင်တော်မူလေတိသနည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့ မေးငြားအံ့။ အဿ၊ ထိုဘုရားအား။ ကိရ၊ အကြံတော်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အန္တော၊ နန်းတော်တွင်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဤ။ သစေ-
နိသီဒေယျံ၊ အကယ်၍ နေသည်ဖြစ်ငြားအံ့။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဒဠု၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ နလဘေယျ၊ မရရာ။ မာလာကာရဿ၊ ပန်းသည် သုမန၏။ ဂုဏော၊ ကျေးဇူးသည်။ ပါကဇ္ဇော၊ ထင်ရှားစွာ။ နတဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ။ ရာဇင်္ဂဏပန၊ မင်းရင်ပြင်၌ကား။ နိသီန္တံ၊ နေသော။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ မဟာဇနော၊ လူများသည်။ ဒဠု၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ လဘိဿတိ၊ ရလတ္တံ့။ မာလာ-
ကာရဿ၊ ပန်းသည်၏။ ဂုဏော၊ ကျေးဇူးသည်။ ပါကဇ္ဇော၊ ထင်ရှားစွာ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့် နန်းတော်သို့ ဝင်ထော်မူ။ ဟိ၊ စွ။ ဂုဏဝန္တာနံ၊ ဂုဏ်ရှိသောသူတို့၏။ ဂုဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ပုဒ္ဓါဇေ၊ ဘုရားတို့သည်သာလျှင်။ ပါကဋ္ဌံ၊ ထင်ရှားစွာ။ ကာတုံ၊ ပြခြင်းငှါ။ သတ္တောန္တိ၊ တတ်နိုင်ကုန်၏။ အဝေသသ ဇနော၊ ဘုရားမှကြွင်းသော လူအပေါင်းသည်။ ဂုဏဝန္တာနံ၊ ဂုဏ်ရှိသောသူတို့၏။ ဂုဏံ၊ ကို။ ကလေန္တော၊ ရှိသော်။ မစ္ဆရာယတိ၊ ဝန်တို၏။ စတ္တာရော ပုပ္ဖပဋ္ဌာ၊ လေးခုသော ပန်းပွားတမ်းခွန်တို့သည်။ စထုဒ္ဓိသံ၊ လေးပါးသောအရပ်တို့၌။ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်၏။ မဟာဇနော၊ လူများသည်။ သတ္တဝါရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ပရိဝါရေသိ၊ ခြံရံ၏။ ရာဇာ၊ သည်။ ပုဒ္ဓဝမုခံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ သိက္ခသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော။ အာဟာရေန၊ ဆွမ်းခဲဘွယ်ဖြင့်။ ပရိဝိသိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ သတ္တဝါ၊ ဘုရားသည်။ တတ္ထကိစ္စာဝသာနေ၊ ဆွမ်းဘုန်းပေးတော်မူပြီးသောအဆုံး၌။ အနုမောဒနံ၊ တရားဟောခြင်းကို။ ကတွာ၊ ဤ။ ပုရိမ နယေနေဝ၊

ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်။ စတုဟိ ပုပ္ဖပဋေဟိ၊ လေးခုကုန်သော ပန်းပျားတမ်းခွန်
 တို့ဖြင့်။ ပရိက္ခိစ္ဆော၊ ခြံရံလျက်။ သီဟနာဒံ၊ မြတ်သောအသံကို။ နဒန္တော၊ ဆို
 လျက်။ မဟာဇနေန၊ လူအပေါင်းဖြင့်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရံ၊
 ကျောင်းတော်သို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရား
 ကို။ အနုဂန္တော၊ ပို့လိုက်၍။ နိဝတ္တော၊ ပြန်လာသည် ရှိသော်။ မာလာကာရံ၊
 သုမနမည်သော ပန်းသည်ကို။ ပတ္တောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ မမ၊ ငါ့အား။
 အာဟရိတ အဋ္ဌပုပ္ဖဟိ၊ ဆောင်၍ ဆက်အပ်သော ရှစ်ဆုပ်သော ပန်းတို့ဖြင့်။
 ကိန္တိကတွာ၊ အဘယ်ကို အကြောင်းပြု၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ ပူဇေသိ၊
 ပူဇော်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး၏။ မာလာကာရော၊ သုမနမည်သော ပန်း
 သည်သည်။ ရာဇာ၊ သည်။ ဓံ၊ ဝါကို။ ဃာတေတုဝါ၊ သတ်မှုလည်း သတ်စေ။
 ရဋ္ဌတော၊ နေပြည်တော်မှ။ ပဗ္ဗာဇေတုဝါ၊ နှင်မှုလည်းနှင်စေ။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့
 မိမိကိုယ်ကို ဆိုဆုံးမ၍။ ဇိဝိတံ၊ ကို။ ပရိစ္စတိတွာ၊ စွန့်၍။ ဒေဝ၊ ရှင်မင်းကြီး။ ပူဇေ-
 သိ၊ ပူဇော်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တံ၊ သင်သည်။
 မဟာပုရိသောနာမ၊ မြတ်သောယောက်ျားမည်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ အဋ္ဌ-
 ဟတ္ထိစ၊ ရှစ်စီးသော ဆင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌ အသေစ၊ ရှစ်စီးသော မြင်း
 တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒါသိယောစ၊ ကျွန်မတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒါသေစ၊ ကျွန်
 ယောက်ျားတို့ကို လည်းကောင်း။ မဟာ ပသာဓနာနိစ၊ မြတ်သော ထန်းဆာ
 တို့ကို လည်းကောင်း။ ဒတွာ၊ ၍။ အဋ္ဌ ကဟာပဏ သဟဿာနိ၊ အသပြာ
 ရှစ်ထောင်တို့ကို။ ရာဇကုလတော၊ နန်းတော်တွင်းမှ။ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍။
 သဗ္ဗာလင်္ကာရ ပဋိမဏ္ဍိတာ၊ အလုံးစုံသော တန်းဆာ ဆင်အပ်ကုန်သော။ အဋ္ဌ-
 နာရိယောစ၊ ရှစ်ယောက်သော ကိုယ်လုပ်မောင်းမတို့ကို လည်းကောင်း။ အဋ္ဌ-
 ဂါမဝရေစ၊ စားကျေး ရှစ်ရွာဆုတို့ကို လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဒံ သဗ္ဗဋ္ဌကံ-
 နာမ၊ ဤသဗ္ဗဋ္ဌက အမည်ရှိသော။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။

အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊
 ပါတောဝ၊ နံနက်အခါမှလျှင်။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သီဟနာဒ သဟဿာနိစေဝ၊
 မြတ်သော ကောင်းချီးပေးသံ တထောင်တို့ကို လည်းကောင်း။ စေလုက္ခေပ-
 သဟဿာနိစ၊ ဦးရစ်ပုဆိုးတထောင် ပစ်ခြင်းတို့ကို လည်းကောင်း။ ပဝတ္တန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ မာလာကာရဿ၊ ပန်းသည်အား။ ကောနုခေါ၊ အသယ်သို့သတော
 ရှိသော။ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ကြံ၏။ သော၊ ထို ရှင် အာနန္ဒာသည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပုစ္ဆံ၊ မေး
 လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရှင်အာနန္ဒာကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။

အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သား အာနန္ဒာ။ ဣမိနာ မာလာကာရေန၊ ဤ
 ပန်းသည်သည်။ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်မျှသာဖြစ်သော။ ကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံကို။
 ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မာသလ္လက္ခေသိ၊ မမှတ်လေလင့်။ အယံ၊ ဤပန်းသည်
 သည်။ မယံ၊ ငါတုရားအား။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ပရိစ္စဇိတွာ၊ စွန့်၍။ ပုဇံ၊ ပူဇော်
 ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုပန်းသည်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မယိ၊ ငါတုရား၌။
 စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပသံ၊ အတွေး၊ ကြည်ညိုသောကြောင့်။

အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ။ ကပ္ပိနံ၊ ကမ္ဘာတို့၏။ သတသဟယံ၊ တသိန်း
 ကာလပတ်လုံး။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်လေးပါးသို့။ နဂမိဿတိ၊ မလားလတ္တံ့။ ဒေဝ-
 မနုဿေသု၊ နတ်ပြည်၊ လူ့ပြည်တို့၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ တေဿ ကမ္မုနော၊ ဤ
 ကောင်းမှုကံ၏။ ဖလံ၊ အကျိုးဆက်သည်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌။ သုမနောနာမ၊
 ဘုရားအမည်ရှိသော။ ပစ္စေကသမ္ပုဇ္ဈေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

သတ္တာပန၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်ကား။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်
 မူ၍။ ကုဋိံ၊ ဂန္ဓကုဋိသို့။ ပဝိသနကာသေ၊ ဝင်တော်မူသောအခါ၌။ တာနိ ပုပ္ဖိနိ၊
 ထိုပန်းတို့သည်။ ဒွါရ ကောဋ္ဌကေ၊ တံခါးမတ်၌။ ပတိံသု၊ ကျလေကုန်၏။
 သာယန္တ သမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊
 တရားသဘင်၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသံ၊ ပြောဟောကုန်၏။ မာလာ-
 ကာရဿ၊ ပန်းသည်၏။ ကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံသည်။ အဟောအတ္ထရိယံ၊ ဩဇာ-
 အံ့တွယ်ရှိလှ၏။ ဓရမာနက ဗုဒ္ဓဿ၊ သက်တော်ထင်ရှား ရှိသော ဘုရားအား။
 ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ပရိစ္စဇိတွာ၊ စွန့်၍။ ပုပ္ဖပုဇံ၊ ပန်းပူဇော်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
 တင်္ဂဏညေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်။ သဗ္ဗအဋ္ဌကံနာမ၊ သဗ္ဗအဋ္ဌက အမည်ရှိသော
 ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို။ လတတိ၊ ရလေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဟောကုန်၏။
 သတ္တာ၊ သဗ္ဗညု ဘုရားသည်။ ဂန္ဓကုဋိတော၊ ဂန္ဓတိုက်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ၍။
 တိတ္ထံ ဝေနာနံ၊ ကြွသွားခြင်း သုံးပါးတို့တွင်၊ အညထရေန၊ တပါးပါးသော။
 ဝမနေန၊ ကြွတော်မူခြင်းဖြင့်။ ဓမ္မသဘံ၊ တရားသဘင်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။
 ဗုဒ္ဓါသနေ၊ ဘုရားနေရာ၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေရဟိ၊ ယခု
 ငါလာဆဲ ဖြစ်သောကာလ၌။ ကာယ ကတာယ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့်။
 သန္ဓိသိန္ဓာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့
 မေးတော်မူခြင်းကြောင့်။ ဣမာယနာမာတိ၊ ဤမည်သော စကားကြောင့်တည်း
 ဟု။ ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာမ၊ ဩဇာခြင်း
 ကောင်းကျိုးပေးသည် မှန်၏။ ယဿ၊ အကြင်သူသည်။ ကမ္မဿ၊ ကုသိုလ်ကံကို။
 ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပစ္ဆာနုတပ္ပံ၊ နောက်ကာလ၌ အသန်

တလဲလဲ ပူပန်ခြင်းမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အနုဿရိတာနုဿရိတက္ခဏေ၊ အောက်မေ့တိုင်း အောက်မေ့တိုင်းသော ခဏ၌။ သောမနဿမေဝ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံကို။ ကတ္တဗ္ဗမေဝ၊ ပြုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုသန္တိ၊ အနုသန္တေကို။ စသေတော၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလို၍။ ဣမဂါယံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၆၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကံကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ နာနုတပ္ပတိ၊ မစိုးရိမ်မပူပန်။ ယဿ၊ အကြင်ကံ၏။ ဝိပဂါကံ၊ အကျိုးကို။ ပတိတော၊ ဝီတိအဟုန်ဖြင့် နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍။ သုမနော၊ သောမနဿအဟုန်ဖြင့် ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍။ ပဋိသေဝတိ၊ ခြံစံခံစားရ၏။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ တဉ္စကမ္မံ၊ ထိုကံသည်လည်း။ သာဓု၊ ကောင်း၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ယံကတွာတိ၊ ယံကတွာဟူသည်ကား။ ဒေဝမနုဿေသု၊ လူ့ပြည်၊ နတ်ပြည်တို့၌။ သမ္ပတ္တိနဉ္စေဝ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာန သမ္ပတ္တိယာစ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တနသမတ္ထံ၊ ပြီးစေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော။ သုခဗြဟံ၊ သုခဝေဒနာ၏တည်ရာဖြစ်သော။ ယံကမ္မံနာမ၊ အကြင်ကောင်းမှုကံမည်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ နာနုတပ္ပတိ၊ မစိုးရိမ် မပူပန်။ အလခေါ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေယေဝ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ သာလျှင်။ အနုဿရိတာနုဿရိတက္ခဏေယေဝ၊ အောက်မေ့တိုင်း အောက်မေ့တိုင်းသော ခဏ၌လျှင်။ ဝီတိဝေဂေန၊ ဝီတိအဟုန်ဖြင့်။ ပတိတော၊ နှစ်သက်သည်။ သောမနဿ-ဝေဂေန၊ သောမနဿအဟုန်ဖြင့်။ သုမနော၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ရှိခြင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ ဝီတိသောမနဿ ဇာတော၊ နှစ်သက်ခြင်း၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း သဘောရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိပဂါကံ၊ အကျိုးကို။ ပဋိသေဝတိ၊ ခြံစံသုံးဆောင်ခံစားရ၏။ တံကမ္မံ၊ ထိုကောင်းမှုကံကို။ ကတံ၊ ပြုခြင်းသည်။ သာဓုတဒ္ဓကံ၊ ကောင်းသောသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤကားဂါထာ အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ အဆုံး၌။ စဘုရာသီတိယာ ပါဏသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်သော သတ္တဝါတို့အား။ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်။ အဟောယိ၊ ဖြစ်၏။

နဝမံ၊ သော။ သုမန မာလာကာရ ဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိ သမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

၅-ဗာလဝဂ္ဂ၊ ၁၀-ဥပ္ပလဝဏ္ဏ ထေရီ ဝတ္ထု

ကနုသန္ဓေ ...မာလာကာရဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ ဥပ္ပလဝဏ္ဏ ထေရီဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ မရူဝါ မညတိ-စသောပေါ်၌ကို မိန့်အပ်၏။

မရူဝါ မညတိ ဗာလောတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ မရူဝါ မညတိ ဗာလော-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ သဗ္ဗညု ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏထေရီ၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏထေရီမကို။ အာရဟ္တ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကိရ၊ အကျယ် ဆိုဦးအံ့။ သာ၊ ထိုဥပ္ပလဝဏ္ဏသည်။ ပဒုမုတ္တရ ဗုဒ္ဓဿ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌။ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်း ခြင်းကို။ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ကပ္ပ သတသဟဿာနိ၊ ကမ္ဘာတသိန်းတို့ပတ်လုံး။ ဗဟူ၊ များစွာ ကုန်သော။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုကံတို့ကို။ ကုရမာနာ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ဒေဝေသုစ၊ နတ်ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း။ မနုဿေသုစ၊ လူ့ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း။ သံသရန္တိ၊ ကျင်လည်စဉ်။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤ ဘုရားဂေါတမ ပွင့်လင်းထွန်းပသော အခါ၌။ ဒေဝလောကတော၊ နတ်ပြည်မှ။ စဝိတွာ၊ စုတေခဲ့၍။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ သေဋ္ဌိကုလေ၊ သေဋ္ဌေးအမျိုး၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏှိယူ၏။ အဿာ၊ ထိုဥပ္ပလဝဏ္ဏ၏။ နိလုပ္ပလဝဋ္ဌသမာနဝဏ္ဏတဿစ၊ ကြည့်ပွင့် အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လျှင်။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာတွေဝနာမံ၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏဟူသော အမည်ကိုသာလျှင်။ အကံသု၊ မှည့် ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထိုဥပ္ပလဝဏ္ဏ၏။ ဝယပ္ပတ္တကာလေ၊ အရွယ်သို့ ရောက်သောကာလ၌။ သကလ ဇမ္ဗုဒိပရာဇာနောစ၊ ဇမ္ဗုဒိပါကျွန်းအလုံး၌ နေကုန်သော မင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ သေဋ္ဌိနောစ၊ သေဋ္ဌေးတို့သည်လည်းကောင်း။ သေဋ္ဌိဿ၊ သေဋ္ဌေး၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိဏိံ သု၊ စေလွှတ်ကုန်၏။

အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ မိတရံ၊ သွီးကို။ ဒေတု၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ အပဟိဏန္တောနာမ၊ မစေလွှတ်သောသူ မည်သည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ သေဋ္ဌိ၊ သေဋ္ဌေးသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသော လူတို့၏။ မနံ၊ နှလုံးကို။ ဝဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ နသက္ခိဿာမိ၊ မဘတ်နိုင်အံ့။ ဧကံ၊ တခုသော။ ဥပါယံပန၊ အကြောင်းကိုကား။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မိတရံ၊ သွီးကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ အမ္မ၊ ချစ်သွီး။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှါ။ သက္ခိဿသိ၊ ဘတ်နိုင်အံ့လော။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တဿာ၊ ထိုဥပ္ပလဝဏ္ဏ၏။ ပစ္ဆိမဘဝိက သတ္တတ္တာ၊ ဘဝဆုံးပြီးသော

သတ္တဝါဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ တံဂစနံ၊ တိုစကားကို။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ အာသိတ္တံ၊
သွန်းလောင်းအပ်သော။ သတ ပါက တေလံဝိယ၊ အကြိမ်တရာ ချက်ပြီးသော
ဆီကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝိတရံ၊ အတကို။ ထာတာ၊
ဘခင်တို့။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဣတိအာတ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုသေဋ္ဌေး
သည်။ တဿာ၊ ထို ဥပ္ပလဝဏ်အား။ မဟန္တံ သတ္တာရံ၊ များစွာသော ပူဇော်
သတ္တာရကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တိက္ခုနိ ဥပဿယံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏ကျောင်းသို့။
နေတွာ၊ ဆောင်၍။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရဟန်းပြု၏။ တဿာ၊ ထိုဥပ္ပလဝဏ်၏။ အစိရ-
ပဗ္ဗဇိတဿ ဧဝ၊ ရဟန်းပြု၍မကြာမြင့်မီလျှင်။ ဥပေါသထာဂါရေ၊ ဥပုသ်အိမ်၌။
ကာလဝါရော၊ ဆီမီး ညှိအပ်သော အခါအလှည့်သည်။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။
သာ၊ ထိုဥပ္ပလဝဏ် ထေရီသည်။ ဒိပံ၊ ဆီမီးကို။ ဇာလေတွာ၊ ညှိထွန်း၍။
ဥပေါသထာဂါရံ၊ ဥပုသ်အိမ်ကို။ သမ္ပဇိတွာ၊ တံမြက်လှည်း၍။ ဒီပသိခါယ၊
ဆီမီးလျှံ၌။ နိမိတ္တံ၊ အာရုံကို။ ဂဏှိတွာ၊ ယူ၍။ ဌိတာဝ၊ ရပ်လျက်လျှင်။ ပုနပ္ပုနံ၊
အတန်တလဲလဲ။ ဩလောကယမာနာ၊ ကြည့်သည် ရှိသော်။ တေဇေကသိဏာ-
ရမ္ပဏံ၊ တေဇော ကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော။ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊
ဖြစ်စေ၍။ တမေဝ၊ ထိုဈာန်ကိုပင်လျှင်။ ပါဒကံ ကတွာ၊ အခြေပြု၍။ ပဋိသန္တိဒါယိ-
စေဝ၊ ပဋိသန္တိဒါတို့နှင့် လည်းကောင်း။ အဘိညာဟိစ၊ အဘိညာဉ်တို့နှင့်လည်း
ကောင်း။ သန္တိ၊ တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။

သာ၊ ထိုဥပ္ပလဝဏ်ထေရီသည်။ အပရေန သမယေန၊ တပါးသောအခါ၌။
ဇနပဒစာရိကံ၊ ဇနပုဒ်သို့ ဒေသစာရိ သွားခြင်းကို။ စရိတွာ၊ သွား၍။ ပစ္ဆာဂန္တာ၊
တသန်ပြန်လာ၍။ အန္ဓဝနံ၊ မိုက်တောသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။
ဘိက္ခုနိနံ၊ ရဟန်း မိန်းမတို့၏။ အရညာဝါသော၊ ထောကျောင်း နေခြင်းကို။
အပဋိက္ခိတ္တော၊ မပယ် မမြစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ၌။ အဿာ၊
ထိုဥပ္ပလဝဏ်၏။ တတ္ထ၊ မိုက်တော၌။ ကုဋိံ၊ ကုဋိကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ မဇ္ဇကံ၊
ညောင်စောင်းကို။ ပညပေတွာ၊ ခင်း၍။ သာဏိယာ၊ တင်းတိမ်ဖြင့်။ ပရိက္ခိပိံ၊ သု၊
ခြံရံကုန်၏။ သာ၊ ထိုဥပ္ပလဝဏ်သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဝိဇ္ဇာယ၊
ဆွမ်းအလို၌။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ အဿာ၊ ထိုဥပ္ပလဝဏ်
ထေရီ၏။ နန္ဒမာဏဝေါနာမ၊ နန္ဒလုလင် အမည်ရှိသော။ မာတုလပုတ္တောပန၊
ဦးရီးသားသည်ကား။ ဂိဟိကာလတော၊ လူလက်ထက်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပဋိဗဒ္ဓ-
စိတ္တော၊ တပ်ငြိသော စိတ်သည်ဖြစ်၍။ သော၊ ထိုနန္ဒလုလင်သည်။ အဿာ၊
ထိုဥပ္ပလဝဏ်၏။ အာဂတသာဝံ၊ ရောက်လာသည်၏အဖြစ်ကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။
ထေရိယာ၊ ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီ၏။ အာဂမနတော၊ လာသည်မှ။ ပုရေတရမေဝ၊
ရှေးဦးစွာကသာလျှင်။ အန္ဓဝနံ၊ မိုက်တောသို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ တံကုဋိံ၊ ထိုကုဋိ

သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဟေဋ္ဌာ မဇ္ဇကော၊ ညောင်စောင်းအောက်၌။ နိလီနော၊ ပုန်းအောင်းလျက်နေ၏။ ထေရီယာ၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏထေရီသည်။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ ကုဋိ၊ ကုဋိသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဒွါရံပိခာယ၊ တံခါးပိတ်၍။ မဇ္ဇကော၊ ညောင်စောင်း၌။ နိသိန္နမတ္တာယ၊ နေကာမ၌။ ဗဟိ၊ အပ၌။ အာတပတော၊ နေပူမှ။ အာဂတတ္တာ၊ လာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ စက္ခုပထေ၊ မျက်မှောက်၌။ အန္ဓကာရေ၊ အမှိုက်တိုက်သည်။ အဝိဂတေယေဝ၊ မကင်းမီလျှင်။ ဟေဋ္ဌာ မဇ္ဇကတော၊ ညောင်စောင်းအောက်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ မဇ္ဇကံ၊ ညောင်စောင်းသို့။ အဘိရုတ္တံ၊ တက်၍။ ဗာလ၊ သူမိုက်။ မာနသိ၊ မဖျက်ဆီးလင့်။ ဗာလ၊ သူမိုက်။ မာနသိ၊ မဖျက်ဆီးလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရီယာ၊ ရဟန္တာ ဥပ္ပလဝဏ္ဏထေရီသည်။ ဝါရိယမာနာယမေဝ၊ တားမြစ်စဉ်ပင်လျှင်။ အဘိဘဝိတွာ၊ နှိပ်စက်၍။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ပတ္တိတကမ္ပံ၊ တောင့်တအပ်သောအမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပါယာသိ၊ သွားလေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုနန္ဒလုလင်၏။ အဂုဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ဓာရေတုံ၊ ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တိဝိယ၊ မတတ်နိုင်သကဲ့သို့။ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်။ ဒွေခေ၊ နှစ်ဖြာ။ ဘိဇ္ဇိ၊ ကွဲအက်၏။ သော၊ ထိုလုလင်သည်။ ပထဝီ ပဝိဋ္ဌော၊ မြေသို့ဝင်လျက်။ ဂန္တော၊ သွား၍။ မဟာအဝိစိမ္ပိ ဝေ၊ ဝေကြီး၌သာလျှင်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ၏။ ထေရီပိ၊ ထေရီမသည်လည်း။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဘိက္ခုနီနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့အား။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ ဘိက္ခုနီယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းယောက်ျားတို့အား။ တမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ သဂဝတော၊ မြတ်စွာ ဘုရားအား။ အာရောစယိံသု၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ သတ္တာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္နေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီ ဥပါသက ဥပါသိကာသု၊ ရဟန်းယောက်ျား ရဟန်းမိန်းမ ဒါယကာယောက်ျား ဒါယကာမိန်းမတို့တွင်။ ယောကောစိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ပါပကမ္ပံ၊ မကောင်းမှုကံကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ မဓသက္ခရာဒိသု၊ ပျားသကာ စသည်တို့၌။ ကိဗ္ဗိဒေဝံ၊ တစ်စုံတစ်ခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ မဓရ ရသံ၊ ချိုမြိန်သော ကောင်းမြတ်သော အရသာကို။ ခါဒမာနော၊ စားရသော။ ပုရိသောဝိယ၊ ယောက်ျားကဲ့သို့။ တုဋ္ဌဟဋ္ဌော၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်စွာ။ ဥဒ္ဓုဒ္ဓေဝီဝိယ၊ အလွန်တက်ကြွသော စိတ်ဖြင့် ဝမ်းသာခြင်းကဲ့သို့။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုသန္တိ၊ ကို။ သဇ္ဇေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ပြုလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၆၉။ ဘိက္ခုဝေ၊ ဟိ။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကံသည်။ နပစ္စတိ၊ ယုတ်မာဆင်းရဲသော အကျိုးကို မဖြစ်စေသေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ တံကမ္မံ၊ ထို မကောင်းမှု ကံကို။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ မဇ္ဇဝ၊ ပျားသကာကဲ့သို့။ မညတိ၊ မှတ်ထင် အောက်မေ့ခြင်းရှိ၏။ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကံသည်။ ပစ္စတိ၊ ယုတ်မာ ဆင်းရဲသော အကျိုးကို ပေးခြင်းရှိ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သောဗာလော၊ ထိုသူ မိုက်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့။ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ မဇ္ဇဝါတိ၊ မဇ္ဇဝဟူသည်ကား။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွာ။ ပါပံ၊ ယုတ်မာသော။ အကုသလကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံကို။ ကရောန္တဿ၊ ပြုသော။ ဗာလဿ၊ သူမိုက်၏။ တံကမ္မံ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံသည်။ မဇ္ဇဝိယ-မဇ္ဇရ ရသံဝိယ၊ ပျားသကာကဲ့သို့။ ဣဋ္ဌံ၊ ရှာမှီးအပ်သော အာရုံကို။ ကန္တံ၊ နှစ်သက်အပ်သော အာရုံကို။ မနာပံဝိယ၊ နှစ်သက်ခြင်းကဲ့သို့။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့။ သော၊ ထိုသူမိုက်သည်။ မဇ္ဇဝ၊ ပျားသကာကဲ့သို့။ မညတိ၊ မှတ်ထင်၏။ ယာဝါတိ၊ ယာဝဟူသည်ကား။ ယတ္ထကံ ကာလံ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ တံပါပံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံသည်။ နပစ္စတိ၊ ယုတ်မာသော အကျိုးကို မဖြစ်စေသေး။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေဝါ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌လည်းကောင်း။ သမ္မရာဟေဝါ၊ တမလွန်ဘဝ၌လည်းကောင်း။ ဝိပင်္ဂါကံ၊ အကျိုးကို။ နဒေတိ၊ မပေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ နံ၊ ထိုကံကို။ ဝေ၊ ဤသို့။ မညတိ၊ မှတ်တင်၏။ ယဒါစာတိ၊ ယဒါစဟူသည်ကား။ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေဝါ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌လည်း။ ဝိဝိဓာ၊ အထူးထူး အပြားပြား အားဖြင့်။ ကမ္မကရဏ ကယိရမာနဿ၊ ခြေလက် ပြတ်ခြင်း စသော ကမ္မကရဏကို ပြုသော။ သမ္မရာယေဝါ၊ တမလွန်ဘဝ၌လည်း။ နိရယာဒိသု၊ ငရဲအစရှိသည် ချို့၌။ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲခြင်းကို။ အနုဘဝန္တဿ၊ ခံစားသော။ အဿ၊ ထိုသူအား။ တံပါပံ၊ ထို မကောင်းမှုသည်။ ပစ္စတိ၊ အကျိုးပေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သောဗာလော၊ ထိုသူမိုက်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ နိဂစ္ဆတိ ဝိန္နတိ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ ဣတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏ်သု၊ ရောက်ကုန်၏။

ပန၊ ဆိုဦးအံ့။ အပရေန သမယေန၊ တပါးသောအခါ၌။ ဓမ္မသတာယံ၊ တရားသတင်၌။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသိ၊

ပြောဟော၏။ ဒိဏာသဝါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်လည်း။ ပဉ္စကမသုခံ၊
ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို။ သာဒိယန္တိ၊ သာယာကုန်၏။ ကာမံ၊ ကာမ
ဂုဏ်ကို။ သေဝန္တိ၊ မှီဝဲကုန်၏။ ကိံ နသေဝိဿန္တိ၊ အဘယ်ကြောင့် မမှီဝဲဘဲရှိကုန်
အံ့နည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တေ၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ နကောဠာပ ရက္ခာ၊
သစ်ပင် အခေါင်း မဟုတ်ကုန်။ နစ ဝဗ္ဗိကာ၊ တောင်ပို အခေါင်း မဟုတ်ကုန်။
အလ္လမံသ သရိရာဂ၊ စိုသောအသားအသွေးရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊
ထို့ကြောင့်။ ဧတေပိ၊ ဤရဟန္တာတို့သည်လည်း။ ကာမသုခံ၊ ကာမဂုဏ် ချမ်းသာ
ကို။ သာဒိယန္တိ၊ သာယာကုန်၏။ ကာမံ၊ ကာမဂုဏ်ကို။ သေဝန္တိ၊ မှီဝဲကုန်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့ ပြောဟောကုန်သည် ရှိသော်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂန္တော၊
ကြွတော်မူလာ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ၊
အဘယ်မည်သော စကားဖြင့်။ သန္တိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်
သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ မေးတော်မူခြင်းကြောင့်။ ဣမာယ နာမာတိ၊ ဤ
မည်သော စကားကြောင့်တည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ နားတော် လျှောက်သည်ရှိသော်။
ဘိက္ခဝေ၊ သံသရာဘေးကို ရှုလေ့ရှိသော ရဟန်းအပေါင်းတို့။ ဒိဏာသဝါ၊
ရဟန္တာတို့သည်။ ကာမသုခံ၊ ကာမဂုဏ် ချမ်းသာကို။ နသာဒိယန္တိ၊ မသာယာ
ကုန်။ ကာမံ၊ ကာမဂုဏ်ကို။ နသေဝန္တိ၊ မမှီဝဲကုန်။ ယထာဟိ၊ ဥပမာ မည်သည်
ကား။ ပဒုမ ပတ္တေ၊ ပဒုမာကြာရှက်၌။ ပတိတံ၊ ကျသော။ ဥဒကဗိန္ဒု၊ ရေပေါက်
သည်။ နဝိလိမ္ပတိယတာ၊ မကပ်ငြိသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ နသဏ္ဌာတိယထာ၊
မတည်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဝိနိဝတ္တေတွာ၊ လိမ့်၍။ ပတတေဝ၊ ကျသကဲ့သို့
လည်းကောင်း။ ယထာစ၊ ဥပမာတပါးလည်း။ အာရဂ္ဂေ၊ ပွတ်ဆောက်ဦး၌။
သာသပေါ၊ မှန်ညှင်းစေ့သည်။ နဝိလိမ္ပတိယထာ၊ မကပ်ငြိသကဲ့သို့ လည်း
ကောင်း။ နသဏ္ဌာတိယထာ၊ မတည်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဝိနိဝတ္တေတွာ၊
လိမ့်၍။ ပတတေဝ၊ ကျသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဒိဏာသပဿ၊
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဖိတ္တေ၊ ဖိတ်၌။ ဒုဝိဓောပိ၊ နှစ်ပါး အပြားရှိသည်လည်း
ဖြစ်သော။ ကာမော၊ ဝတ္ထုကာမ၊ ကိလေသာကာမသည်။ နဝိလိမ္ပတိ၊ မလိမ်း
မကွံ့ မကပ်ငြိ။ နသဏ္ဌာတိ၊ မတည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။
အနုသန္တိ၊ အနုသန္ဓေကို။ သဒေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလို
ရကား။ ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂေ၊ ဗြာဟ္မဏဝဂ်၌။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊
တောတော်မူ၏။

ပေါက္ခရပတ္တေ၊ ကြာရှက်၌။ ဝါရိ၊ ရေပေါက်သည်။ နဝိလိမ္ပတိဣဝ၊ မလိမ်း
ကွံ့ မကပ်ငြိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ အာရဂ္ဂေ၊ ပွတ်ဆောက်ဦး၌။ သာသပေါ၊
မှန်ညှင်းစေ့သည်။ နဝိလိမ္ပတိဣဝ၊ မကပ်ငြိသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။

ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာမေတု၊ နှစ်ပါးသောကာမတို့၌။ နဝိလိမ္မတိ၊ မလိမ်းကျံ မကပ်ငြိ။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ ခြာဟ္မဏံ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသောသူဟူ၍။ ဣမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဣမိဿာ၊ ဤဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ခြာဟ္မဏဝဂ္ဂေယေဝ၊ ခြာဟ္မဏဝဂ်၌သာလျှင်။ အာဝိ၊ တင်စွာ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သတ္တာပန၊ မြတ်စွာတုရားသည်ကား။ ရာဇာနံ ပသေနဒိကောသလံ၊ ကောသလ မင်းကြီးကို။ ပတ္တောသပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဣမသ္မိံသာသနော၊ ဤသာသနာတော်၌။ ကုလပုတ္တာယထေဝ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့ကဲ့သို့သာလျှင်။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ ကုလမိတရောပိ၊ အမျိုးသွီး တို့သည်လည်း။ မဟန္တိ၊ များစွာသော။ ဉာတိဂဏဉ္စ၊ ဆွေမျိုးအပေါင်းကိုလည်းကောင်း။ သောဂက္ခန္ဓဉ္စ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာအစုကိုလည်းကောင်း။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ အရညေ၊ တောကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တာ၊ ထိုရဟန်း မိန်းမတို့သည်။ အရညေ-ဝိဟာရေ၊ တောကျောင်း၌။ ဝသမာနာ၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ ရာဂရတ္တာ၊ ရာဂဖြင့် ကပ်ငြိခြင်းရှိကုန်သော။ ပါပပုဂ္ဂလာ၊ ယုတ်မာသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဩမာနာတိမာနဝသေန၊ ယုတ်မာသောမာန်မူခြင်း၊ အလွန်သော မာန်မူခြင်းအစွမ်းဖြင့်။ ဝိဟေဠေန္တိဝိ၊ ညှဉ်းဆဲမှုလည်း ညှဉ်းဆဲကုန်ရာ၏။ ခြဟ္မစရိယန္တရာယမ္ပိ၊ သာသနာတော် ဟူသော အကျင့်၏ အန္တရာယ်သို့မူလည်း။ ပါပေန္တိ၊ ရောက်စေကုန်ရာ၏။ ဣတိဿသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဘိက္ခုနိသံဃဿ၊ ရဟန်းမိန်းမ သံဃာ၏။ အန္တောနဂရေ၊ ပြည်တွင်း၌။ ဝသနဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်။ သာမူတိ၊ ကောင်းပါပြီတုရားဟု။ သမ္ပဋိန္တိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ နဂရဿ၊ ပြည်၏။ ကေပသော၊ တခုသောနံပါးအရပ်၌။ ဘိက္ခုနိသံဃဿ၊ ရဟန်းမိန်းမသံဃာ၏။ ဝသနဌာနံ၊ နေရာကျောင်းကို။ ကာရာပေသိ၊ ဆောက်စေ၏။ တတော ပဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ ဘိက္ခုနိယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ အန္တောဂါမေယေဝ၊ ပြည်တွင်း၌လည်းသာလျှင်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။

ဒသမံ၊ သော။ ဥပ္ပထဝဏ္ဏ ထေရီဝဏ္ဏ၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၅-ဗာလဝဂ္ဂ၊ ၁၁-ဇမ္ဗုကတ္ထေရ ဝတ္ထု

အနိသန္ဓေ... ဥပ္ပထဝဏ္ဏထေရီ ဝတ္ထု၌ ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ၌ ဇမ္ဗုကတ္ထေရဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ခာသေ၊ မာသေ-စသောပါဌ်ကို မိန့်အပ်၏။

မာသေ မာသေတိ ဣဒံ ဓမ္မဒေသနံ၊ မာသေ မာသေ-စသောဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ ဇမ္ဗုကံ အာဇီဝကံ၊ ဇမ္ဗုကအမည်ရှိသောတက္ကတွန်းကို။ အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေယိ၊ ဟောတော်မူ၏။

အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ကဿပသမ္ဘာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်၌။ ဂါမဝါယိ၊ တခုသောရွာ၌ နေသော။ ဧကော-ကုဋုမ္ဗိကော၊ သူကြွယ်တယောက်သည်။ ကေဿ ထေရဿ၊ တဦးသော မထေရ်အား။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို။ ကတ္တာ၊ ဆောက်၍။ တတ္ထ ဝိဟာရေ၊ ထိုကျောင်း၌။ ဝသန္တံ၊ နေသော။ တံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ စတုဟိ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟိကိရ၊ လုပ်ကျွေးသတတ်။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ဘုဉ္ဇတိ၊ ဆွမ်းစား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော၊ တပါးသော။ ဗိဏာသဝေ၊ ဘိက္ခုပိ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ဇရန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏။ ဂေဟဒ္ဓါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ ကုဋုမ္ဗိကော၊ သူကြွယ်သည်။ တံ၊ ထို ရဟန္တာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တဿ၊ ထိုရဟန္တာ၏။ ဣရိယာပထေ၊ ဣရိယာပုတ်၌။ ပသန္တော၊ ကြည်ညိုသည် ဖြစ်၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဝဝေသေတွာ၊ သွင်း၍။ သတ္တစံ၊ ရိသေစွာ။ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော။ တောဇနေန၊ တောဇဉ်ဖြင့်။ ပရိ-ဝိယိတွာ၊ လုပ်ကျွေး၍။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမံသာဋကံ၊ ဤပုဆိုးကို။ ရဇိတွာ၊ ဆိုး၍။ နိဝါသေယျာထ၊ ဝတ်တော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မဟန္တ သာဋကံ၊ အထည်ကြီးသော ပုဆိုးကို။ ဒတွာ၊ လှူ၍။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ကေသာ၊ ဆံပင်တို့သည်။ ဒိဃာ၊ ရှည်ကုန်၏။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ကေသော၊ ဆံကို။ ရောဟနတ္ထာယ၊ ချခြင်း၊ ရိတ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ နှာပိတံ၊ ဆေတ္တာသည်ကို။ အာနေဿာမိ၊ ဆောင်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ဝေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ သယနတ္ထာယစ၊ အိပ်ခြင်းငှါလည်း။ မဉ္ဇကံ၊ ညောင်စောင်းကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ အာဂမိဿာမိ၊ လာအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဘုဉ္ဇန္တော၊ ဆွမ်းတုန်းပေးသော။ ကုလူပကော-ဘိက္ခု၊ ဆရာဖြစ်သောရဟန်းသည်။ တဿ၊ ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ တံသတ္တာရံ၊ ထိုသို့အရိအသေပူဇော်ခြင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပသာဒေတံ၊ ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ အယံ၊ ဤဒါယကာသည်။ တံ မဟုတ္ထံ၊ ထိုခဏ၌။ ဒိဋ္ဌကဿ၊ မြင်အပ်သောအရှင်ကို။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သတ္တာရံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဘုဉ္ဇန္တဿ၊ ဆွမ်းစားသော။ မဟံ ပန၊ ငါ့အားကား။ န ကရောတိ၊ ရိသေစွာ မပြု။ ဣတိ၊ ဤသို့။

စိန္တေတွာ၊ ကြိ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ ဣတရောပိ၊ ဆရာရဟန်းမှ တပါးသော ရဟန္တာသည်လည်း။ တေနော၊ ထိုရဟန်းနှင့်လျှင်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ဂန္တာ၊ ၍။ ကုဋုမ္ပိကေန၊ သူကြွယ်သည်။ ဒိန္နသန္ဓကံ၊ ရှာအပ်သော ပုဆိုးကို။ ရဇိတော၊ ဆိုး၍။ နိဝါသေသိ၊ ဝတ်ရုံ၏။ ကုဋုမ္ပိကောပိ၊ သူကြွယ်သည် လည်း။ နှာပိတံ၊ ဆေတ္တာသည်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို။ ဩဟာရာပေတွာ၊ ရိတ်စေ၍။ မဉ္ဇကံ၊ ညောင်စောင်း ကို။ အတ္ထရာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍။ အန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမသ္မိယေဝ မဉ္ဇကေ၊ ဤညောင်စောင်း၌သာလျှင်။ သယထ၊ အိပ်တော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤ သို့ဆို၍။ ဒွေပိ ထေရေ၊ နှစ်ဦးသော မထေရ် တို့ကိုလည်း။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန် ကောင်းမှု အကျိုးငှါ။ နိမန္တေတွာ၊ ဘိတ်၍။ ပတ္တာမိ၊ ဖဲသွား၏။

နေဝါသိကော၊ ကျောင်းနေရဟန်းသည်။ တဿ၊ ထို နေ့သည်ရဟန်း၏။ ကယိရမာနံ၊ ပြုအပ်သော။ တံသတ္တာရံ၊ ထို ပူဇော်သတ္တာကို။ အဓိဝါသေတုံ၊ သည်းခံခြင်းငှါ။ နသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုနေ့သည် ရဟန်းအား။ သော၊ ထိုကျောင်းနေ ရဟန်းသည်။ သာယံ၊ ညအခါ၌။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ နိပ္ပန္နဋ္ဌာနံ၊ အိပ်ရာအရပ်သို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ စတုဟာကာရေဟိ၊ လေးပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ အတ္ထောသိ၊ ဆဲရေး၏။ အာဝုသော အာဂန္တုက၊ ငါ့ရှင်အာဂန္တုက ရဟန်း။ ကုဋုမ္ပိကဿ၊ သူကြွယ်၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ သတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဘုဉ္ဇနတော၊ စားခြင်းထက်။ ဓိဋ္ဌံ၊ မစင်ကို။ ခါဒိတုံ၊ စားခြင်းသည်။ ဝရတရံ၊ မြတ်လေစွ၏။ ကုဋုမ္ပိကေန၊ သူကြွယ်သည်။ အာနိတေန၊ ခေါ်ခဲ့သော။ နှာပိတေန၊ ဆေတ္တာသည်ဖြင့်။ ကေသောဟာရာ- ပနတော၊ ဆံကိုရိတ်ခြင်းထက်။ တာလဋ္ဌိကေန၊ ထန်းစေ့မှတ် ဖြစ်သော။ သဏ္ဌာ- သေန၊ ညှပ်ဖြင့်။ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို။ လုဉ္ဇာပေတုံ၊ နတ်စေခြင်းသည်။ ဝရတရံ၊ မြတ်လေစွ၏။ ကုဋုမ္ပိကေန၊ သူကြွယ်သည်။ ဒိန္နသန္ဓက နိဝါသနတော၊ ဝေးလှူ အပ်သော ပုဆိုးကို ဝတ်ခြင်းထက်။ နဂ္ဂေန၊ သင်္ကန်းမဝတ်ဘဲ အချည်းစည်း ဖြစ် တိုင်းသော ကိုယ်ဖြင့်။ ဝိစရိတုံ၊ လှည့်ဝတ် သွားလာခြင်းသည်။ ဝရတရံ၊ မြတ်လေ စွ၏။ ကုဋုမ္ပိကေန၊ သူကြွယ်သည်။ အာတတ မဉ္ဇကေ၊ ဆောင်ယူခဲ့သော ညောင် စောင်း၌။ နိပ္ပဇ္ဇနတော၊ အိပ်ခြင်းထက်။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ နိပ္ပဇ္ဇိတုံ၊ အိပ်ခြင်းသည်။ ဝရတရံ၊ မြတ်လေစွ၏။ ဣတိ ဤသို့ လေးပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ဆဲရေး၏။ ထေရောပိ၊ မထေရ်သည်လည်း။ သေသော၊ ဤ ကျောင်းနေ ရဟန်းသည်။ ဗာလော၊ မိုက်လှ၏။ မံ၊ ငါ့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ မာနသိ၊ မပျက်ပါစေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နိမန္တနံ၊ ဘိတ်သောဆွမ်းကို။ အနာဒိယိတွာ၊ မသာယာ မခပ်တွယ်

၂၂

မူ၍။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ယထာဘူသံ၊ ချမ်းသာစွာ
 အလိုရှိရာ အရပ်သို့။ အဂမာယိ၊ ကြွသွားလေ၏။ နေဝါယိကောဝိ၊ ကျောင်းနေ
 ရဟန်းသည်လည်း။ ပါတောဝ၊ နံနက်စောစောကလျှင်။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။
 ကတ္တဗ္ဗဝတ္ထံ၊ ပြုအပ်သောဝတ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဘိက္ခာစာရဝေလာယ၊ ဆွမ်းခံ
 သွားသောအခါ၌။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အာဂန္တုကောဝိ၊ ဧည့်သည်ရဟန်း
 ထည်လည်း။ နိဒ္ဒါယတိ၊ အိပ်ကြီးအိပ်၏။ ဂဏ္ဍိက သဒ္ဓေန၊ ခေါင်းလောင်းသံ
 ကျောက်စည်သံဖြင့်။ ပဗုဇ္ဈေယျ၊ နိုးလေရာ၏။ ဣတိသညာယ၊ ဤသို့သောအမှတ်
 ဖြင့်။ နခပိဋ္ဌေနေဝ၊ လက်သည်းခွံဖျားဖြင့် သာလျှင်။ ဂဏ္ဍိ၊ ခေါင်းလောင်းကို။
 ပဟရိတွာ၊ ခတ်၍။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပါဝိယိ၊ ဝင်လေ၏။
 ကုဋုမ္ဗိကောဝိ၊ သူကြွယ်သည်လည်း။ သတ္တာရံ၊ ပူဇော်လှူဒါန်းဘွယ် ပစ္စည်းကို။
 ကတွာ၊ ပြု၍။ ယေရာနံ၊ မထေရ် နှစ်ပါးတို့၏။ အာဂမန မဂ္ဂံ၊ လာရာခရီးကို။
 ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ နေဝါယိကံ၊ ကျောင်းနေ ရဟန်းကို။
 ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဘဇန္တ၊ အရှင်ဘုရား။ ယေရာ၊ ဧည့်သည်ဖြစ်သော မထေရ်သည်။
 ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်သို့ သွားသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ အတ၊ ထိုအခါ
 ၌။ နေဝါယိကော၊ ကျောင်းနေ ရဟန်းသည်။ နံ၊ ထိုသူကြွယ်ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။
 အာဝုသော၊ ဒါယကာသူကြွယ်။ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံတခုသော စကားကို။ မာအဝစ၊
 မဆိုပါလင့်။ ဘုဟံ၊ သင်ဒါယကာ၏။ ကုလူပကော၊ ဆရာသည်။ ဟိယျော၊
 ယမန်နေ့က။ တဝ၊ သင်၏။ နိက္ခန္တ ဝေလာယ၊ ဘိတ်မန်ပြီး၍ ထွက်သွားသော
 အခါ၌။ ဩဝရကံ၊ တိုက်တွင်းသို့။ ဝဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ နိဒ္ဓံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့။
 ဩတ္တန္တော၊ သက်ခြင်းကြောင့်။ ပါတောဝ၊ နံနက်အခါမှလျှင်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ မမ၊
 ဝါ၏။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို။ သမ္ပဇ္ဇေန သဒ္ဓံပိ၊ တံမြက်လှည်းသံကို လည်းကောင်း။
 ပါနိယဗာဠု ပရိဘောဇနိယသံဇေသု၊ သောက်ရေအိုး၊ သုံးဆောင်ရေအိုးတို့၌။
 ဥဒက သိဉ္ဇနသဒ္ဓံပိ၊ ရေလောင်းသံကို လည်းကောင်း။ ဂဏ္ဍိက သဒ္ဓံပိ၊ ခေါင်း
 လောင်းသံ၊ ကျောက်စည်သံကို လည်းကောင်း။ ကရောန္တဿ၊ ပြုသည်ကို။
 နဇာနာတိ၊ မသိလေခဲ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကုဋုမ္ဗိကော၊ သူကြွယ်သည်။
 စိန္တေယိ၊ ကြံ၏။ တာဒိသာယ ဣရိယာပထ သမ္ပတ္တိယာ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော
 ဣရိယာပုထ်၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသော။ မေ၊ ။ အယျဿ၊
 အရှင်ဘုရားအား။ ယာဝ ဣမမှာ ကာလာ၊ ဤသို့လင်းသည်ကာလတိုင်အောင်။
 နိဒ္ဓါယနံနာမ၊ အိပ်ခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တဿ၊ ထိုမထေရ်အား။ ကရောန္တံ၊
 မြတ်နိုးစွာ ပြုအပ်သော။ ဣမံပန သတ္တာရံ၊ ဤပူဇော်အပ်သော အခြင်းအရာကို။
 ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်မလွဲ။ ဣမံနာ ဘဒန္တေန၊ ဤအရှင်ဘုရားသည်။ ကိဗ္ဗိ၊
 တစုံတခုသော အမနာပ စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊

ဤသို့ကြိ၏။ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ အတ္တနော ပဏ္ဍိတတာဝေန၊ မိမိ ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ တံ၊ ထိုကျောင်းနေ ဆရာရင်း ရဟန်းကို။ သတ္တစုံ၊ ရိသေစွာ။ တောဇေတွာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ ခောဝိတွာ၊ ဆေး၍။ နာနဂ္ဂ ရသ တောဇနဿ၊ အံ့ထူးတူးသော အရသာရှိသော တောဇဉ်ဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အယံ၊ အရှင်ကို။ သစေ ပဿယျာထ၊ အကယ်၍မြင်ပါကုန်ငြားအံ့။ အဿ၊ ထိုမတော်အား။ ဣမံ ပိဏ္ဏပါတံ၊ ဤဆွမ်းကို။ ဒေယျေထ၊ လှူပါကုန်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။

ဣတရော၊ ကျောင်းနေ ရဟန်းသည်။ တံ၊ သို့ဆွမ်းကို။ ဂဟေတွာဝ၊ ယူ၍လျှင်။ စိန္တေယိ၊ ကြိ၏။ သော၊ ထိုညွှတ်သည် ရဟန်းသည်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ပိဏ္ဏပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ သစေ ဘုဉ်ဿတိ၊ အကယ်၍ စားရသည်ဖြစ်ငြားအံ့။ ဣမသ္မိံ-ယေဝ ဌာနေ၊ ဤကျောင်း၌သာလျှင်။ ပလုဇ္ဈေ၊ တပ်ငြိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံလျက်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ တံ ပိဏ္ဏပါတံ၊ ထိုဆွမ်းကို။ ဆဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်ပစ်၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ဝသနဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ဂန္တေ၊ သွား၍။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌။ တံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ ဩလောကေန္တေ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ နအဒ္ဓဿ၊ မမြင်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဧတ္တကဿ-ကမ္မဿ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော မကောင်းမှုကံ၏။ ကတတ္ထာ၊ ပြုဘူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိသတိ ဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး။ ကတော၊ ဆောက်တည်အပ်၊ ကျင့်အပ်သော။ သမဏဓမ္မောပိ၊ ရဟန်း တရားသည်လည်း။ တနည်းကား-သမဏဓမ္မော၊ ရဟန်း တရားကို။ ကတောပိ၊ ပြုပါသော်လည်း။ ရက္ခိတံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ အာဟု ပရိယောသာနေ-ပန၊ အသက်အဆုံး၌ကား။ ကာလံကတွာ၊ စုတေခြင်းကိုပြု၍။ အဝိစိမ္ပိ၊ အဝိစိငရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဧကဗုဒ္ဓန္တရံ၊ ဘုရားတစ်ပါးဖြစ်အကြား ကာလပတ်လုံး။ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲခြင်းကို။ အနဘဝိတွာ၊ ခံစား၍။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ ဂေါတမဘုရား ဖြစ်တော်မူသော အခါ၌။ ရာဇဂဟ နဂရေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ကေသ္မိံ၊ ကဦးသော၊ ဗဟုန္တ ပါနေ၊ များစွာသော ထမင်းအဖျော်ရှိသော။ ကုလ-ဆရေ၊ ကြွယ်ဝ ကုံလုံသော အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဇမ္ဗူကသည်။ ပဒဿ၊ ခြေဖြင့်။ ဂမနကာလတော၊ သွားနိုင်သောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သယ-နေ၊ အိပ်ရာ၌။ သယိတံ၊ အိပ်ခြင်းငှါ။ နေဝဇ္ဈတ္တိ၊ အလိုမရှိ။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ဘုဉ်တံ၊ စားခြင်းငှါ။ နဇ္ဈတ္တိ၊ အလိုမရှိ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သရီရဝလဂ္ဂမေဝ၊ အစာဟောင်းကိုသာလျှင်။ ခါဒတိ၊ စားရ၏။ ဗာလတာယ၊ ငယ်သေး၍ မလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဇာနန္တေ၊ မသိမူ၍။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့

ထင်၍။ တံ၊ ထိုသူဝယ်ကို။ ပေါသယိံသု၊ မွေးကျေးသုတ်သင်ကုန်၏။ မဟလ္လက-
 ကာလေပိ၊ ကြီးရင့်သောအခါ၌လည်း။ ဝတ္ထံ၊ ပုဆိုးကို။ နိဝါသေတုံ၊ ဝတ်ခြင်းငှါ။
 နဇ္ဈိတိ၊ အလိုမရှိ။ နဂ္ဂေါ၊ အချည်းစည်းသည်လျှင်။ ဝိစရတိ၊ သွား၏။ ဘူမိယံ၊
 မြေ၌။ သယတိ၊ အိပ်၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သရီရဝလဉ္စမေဝ၊ မစင်ကိုသာလျှင်။
 ခါဒတိ၊ စား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဇမ္ဗူက၏။ မာတာပိတရော၊ အမိ
 အဘတို့သည်။ အယံ၊ ဤသူဝယ်သည်။ ကုလဗရဿ၊ ငါတို့နေရာ အိမ်နှင့်၊
 နအနုစ္ဆဝိကော၊ မထိုက်တန်း။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အလဇ္ဇနကော၊ အရှက်မရှိ။
 အာဇီဝကာနံ၊ တတ္တတွန်းတို့အား။ ဧသ၊ ဤဇမ္ဗူကသူဝယ်သည်။ အနုစ္ဆဝိကော၊
 လျောက်ပတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့အောက်မေ့လျက်။ တေသံ၊ ထိုတတ္တတွန်း တို့၏။
 သန္တိကံ၊ အထံသို့။ နေတ္တာ၊ ဆောင်ယူ၍။ ဣမံဒါရကံ၊ ဤသူဝယ်ကို။ ပဗ္ဗာဇေထ၊
 ရဟန်းပြုပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဒိသု၊ ပေးအပ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊
 ထိုဇမ္ဗူကကို။ တေ၊ ထိုတတ္တတွန်းတို့သည်။ ပဗ္ဗာဇေသုံ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ ပဗ္ဗာဇေန္တော
 စ ပန၊ ရဟန်းပြုကုန်၍လည်း။ ဂလပ္ပမာဏေ၊ လည်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အာဝါ-
 ဇေ၊ ထွင်း၌။ ဌပေတွာ၊ ထားသည်ကိုပြု၍။ ဒိန္တံ၊ အံသကူဋ္ဌာနံ၊ ပခုံးနှစ်ဘက်တို့၏။
 ဥပရိ၊ အထက်၌။ ပဒရာနိ၊ ပျဉ်ချပ်တို့ကို။ ဒတွာ၊ ခင်း၍။ တေသံ၊ ထိုပျဉ်ချပ်တို့၏။
 ဥပရိ၊ အထက်၌။ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်၍။ တာလဉ္စ ခဏ္ဍေန၊ ထန်းစေ့ခွံဖြင့်။ ကေသေ၊
 ဆံပင်တို့ကို။ လုဉ္ဇိံသု၊ နုတ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုတတ္တတွန်းတို့ကို။
 တဿ၊ ထိုဇမ္ဗူက၏။ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်။ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်
 ကောင်းမှု အကျိုးငှါ။ နိမဇ္ဈေတွာ၊ ဆွမ်းတိတ်၍။ ပတ္တမိံသု၊ ဖဲလေကုန်၏။

ပုနဒိဝသေ၊ တဘန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ အာဇီဝကာ၊ တတ္တတွန်းတို့သည်။
 ဧဟိ၊ လာလှည့်။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပဝိသိဿာမ၊ ဝင်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ တံ၊ ထို
 ဇမ္ဗူကကို။ ဝဒိံသု၊ ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုဇမ္ဗူကသည်။ တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့
 သည်။ ဂစ္ဆထ၊ ကြွလေကုန်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣဓေဝ၊ ဤကျောင်း၌သာလျှင်။
 ဘဝိဿာမိ၊ နေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ နဇ္ဈိ၊ ရွာဝင်ခြင်းကို အလိုမရှိ။
 အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဇမ္ဗူကထို။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ။ ဝတွာ၊ ဆို၍။
 အနိစ္ဆမာနံ၊ လိုက်ခြင်းငှါ အလိုမရှိသည်ရှိသော်။ ဩဟာယ၊ စွန့်ပစ်၍။ အဝမံသု၊
 သွားလေကုန်၏။ သောပိ၊ ထိုဇမ္ဗူကသည်လည်း။ တေသံ၊ ထိုတတ္တတွန်းတို့၏။
 ဝတဘာဝံ၊ သွားသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ဝစ္စကုဋိယာ၊ ရေအိမ်၌။ ပဒရံ၊
 ပျဉ်ချပ်ကို။ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍။ ဩရဟ၊ ဆင်း၍။ ဥဘောဟိ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်နှစ်
 ဘက်တို့ဖြင့်။ အာလောပံ အာလောပံ၊ အဆုပ်အဆုပ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဂူယံ၊ မစင်
 ကို။ ခါဒိ၊ စား၏။ အာဇီဝကာ၊ တတ္တတွန်းတို့သည်။ တဿ၊ ထိုဇမ္ဗူကအား။
 အန္တောဂါမတော၊ ရွာတွင်းမှ။ အာဟာရံ၊ ဆွမ်းကို။ ပဟိဏိံသု၊ ပို့စေကုန်၏။

တံပိ၊ ထိုဆွမ်းကိုလည်း။ န ဣစ္ဆိ၊ စားခြင်းငှါအလိုမရှိ။ ပုနပုနံ၊ အတန်တလဲလဲ။
 ဝုစ္စမာနောပိ၊ ဆိုပါသော်လည်း။ မေ၊ ဝါအား။ ဣမိနာ၊ ဤဆွမ်းဖြင့်။ န အတ္ထော၊
 အလိုမရှိ။ မေ၊ ဝါအား။ အာဟာရော၊ ဆွမ်းကို။ လဇ္ဈေ၊ စားရပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဆို၏။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ လဇ္ဈေ၊ ဆွမ်းကိုရသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်
 သော်။ ဣဓေဝ၊ ဤကျောင်း၌ပင်လျှင်။ လဇ္ဈေ၊ ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။ ဧဝံ၊
 ဤအတူ။ ဒုတိယပိ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ လည်းကောင်း။ တတိယပိ၊
 သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ လည်းကောင်း။ စတုတ္ထပိ ဒိဝသေ၊ လေးရက်
 မြောက်သော နေ့၌လည်းကောင်း။ တေဟိ၊ ထိုတက္ကတွန်းတို့သည်။ ဗဟံ၊ များစွာ။
 ဝုစ္စမာနောပိ၊ ဆိုပါသော်လည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣဓေဝ၊ ဤကျောင်း၌သာ
 လျှင်။ လဘိဿာမိ၊ ရအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ဂန္တံ၊ သွားခြင်းငှါ။
 န ဣစ္ဆတိ၊ အလိုမရှိ။ အာဇီဝကာ၊ တက္ကတွန်းတို့သည်။ အဟံ၊ ဤသူသည်။
 ဒိဝသေ ဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပရိသိတံ၊ ဝင်ခြင်းငှါ။ နေဝ-
 ဣစ္ဆတိ၊ အလိုမရှိ။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ပဟိတံ၊ ပို့စေအပ်သော။ အာတာရံ၊
 ဆွမ်းကို။ န ဣစ္ဆတိ၊ အလိုမရှိ။ ဣဓေဝ၊ ဤကျောင်း၌လျှင်။ မေ၊ ဝါအား။
 လဇ္ဈေ၊ စားရပြီဟူ၍။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ကိန္နုခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကရောတိ၊
 ပြုအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ နံ၊ ထိုဇမ္ဗူကကို။ ပရိဂ္ဂဟိဿာမ၊ စူးစမ်းကုန်အံ့။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပရိသန္တာ၊ ဝင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဧကံဇ္ဈေ၊ တယောက်
 နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဇနေ၊ လူတို့ကို။ တဿ၊ ထိုဇမ္ဗူကအား။ ပရိဂ္ဂဟနတ္ထံ၊
 စုံစမ်းစေခြင်းငှါ။ ဩဟာယ၊ ချန်ထားခဲ့၍။ ဂမိံသု၊ သွားကုန်၏။ တေ၊
 ထိုတက္ကတွန်းတို့သည်။ ပစ္စတော၊ နောက်မှ။ ဂစ္ဆန္တာပိယ၊ သွားလိုသကဲ့သို့။
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နိလိယိံသု၊ ပုန်း၍နေကုန်၏။ သောပိ၊ ထိုဇမ္ဗူကသည်လည်း။
 တေသံ၊ ထိုတက္ကတွန်းတို့၏။ ဂတသာဝံ၊ သွားသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။
 ပုရိမနယေနော၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝစ္စကုဋ္ဌိံ၊ ရေအိမ်သို့။ ဩရယျ၊ ဆင်း၍။
 ဂူထံ၊ မစင်ကို။ ခါဒါစား၏။

ဣတရေ၊ ချန်ထားခဲ့သော တက္ကတွန်းတို့သည်။ တဿ၊ ထိုဇမ္ဗူက၏။ ကိရိယံ၊
 ယုတ်မာသောအမှုအရာကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အာဇီဝကာနံ၊ တက္ကတွန်းတို့အား။
 အာရောစယိံသု ပြန်ကြားကုန်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ အာဇီဝကာ၊
 တက္ကတွန်းတို့သည်။ တာရိယံ၊ ဝန်လေးသော။ ကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံသည်။ အဟော၊
 အံ့သွယ်သရဲရှိလှ၏။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ သာဝကာ၊
 တပည့်တို့သည်။ သစေ ဇာနေယျံ၊ အကယ်၍ သိဌားအံ့။ အာဇီဝကာ၊ တက္ကတွန်း
 တို့သည်။ ဂူထံ၊ မစင်ကို။ ခါဒမာနာ၊ စားကုန်လျက်။ ဝိစရန္တိတိ၊ သွားကုန်၏
 ဟူ၍။ အမှတ်၊ ငါတို့အား။ အဘိတ္တိံ၊ မကောင်းသော ကျော်စောခြင်းကို။

ပကာသေယျ၊ ပြဿပြောဟောကုန်၏။ အဟံ၊ ဤဇမ္ဗူကသည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့နှင့်။
 နအနန္တဝိကော၊ မထိုက်တန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ တံ၊ ထိုဇမ္ဗူကကို။ အတ္တနော-
 သန္တိကာ၊ မိမိတို့အထံမှ။ နိဟရိံသု၊ နှင်တုတ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုဇမ္ဗူကသည်။
 တေဟိ၊ ထိုတက္ကတွန်းတို့သည်။ နိဟရိတော၊ နှင်တုတ်သည်ရှိသော်။ မဟာဇနဿ၊
 လူများ၏။ ဥစ္စာရ ကရဏဋ္ဌာနေ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ် စွန့်ပစ်ရာအရပ်၌။ ပတ္တရိတော၊
 ခင်းထားအပ်သော။ ဧကော ဝိဋ္ဌိပါသာဏော၊ ကျောက်ဖျာတခုသည်။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ တသ္မိံ၊ ထိုကျောက်ဖျာ၌။ မဟန္တံ၊ ကြီးကျယ်သော။ သောဏ္ဍိ ဝိဋ္ဌိပါသာဏံ၊
 ကျောက်ရေကန်ကို။ နိဿာယ၊ ခို၍။ မဟာဇနဿ၊ လူများ၏။ ဥစ္စာရ ကရဏဋ္ဌာနံ၊
 ကျင်ကြီးကျင်ငယ် သွားရာအရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုဇမ္ဗူကသည်။ တတ္ထ၊
 ထိုအရပ်သို့။ ဝန္တော၊ သွား၍။ ရတ္ထိံ၊ ညဉ့်၌။ ဂူထံ၊ မစင်ကို။ ခါဒိတွာ၊ စား၍။ မဟာ-
 ဇနဿ၊ လူများ၏။ သရီရ ဝလဉ္စနတ္ထာယ၊ ကိုယ်လက်ထုတ်သင်ခြင်းငှါ။ အာဂမန-
 ကာလေ၊ လာသောအခါ၌။ ဧကေန ဟတ္ထေန၊ လက်တဘက်ဖြင့်။ ပါသာဏဿ၊
 ကျောက်ဖျာ၏။ ဧကံအန္တံ၊ အစွန်းတခုကို။ ဩလုပ္ပ၊ ဆွဲ၍။ ဧကံပါဒံ၊ ခြေတဘက်
 ကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီ၍။ ဇဏ္ဍုကေ၊ ပုဆစ်၌။ ဌပေတွာ၊ တင်ထား၍။ ဥဇ္ဈိဝါတာသိ-
 မုခေါ၊ လေညာသို့ ရှေးရှုလျက်။ မုခံ၊ ခံတွင်းကို။ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍။ တိဋ္ဌတိ၊
 ရပ်၏။ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်။ တံ၊ ထိုဇမ္ဗူကကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။
 ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဝန္တိတွာ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်
 ကြောင့်။ အယျော၊ အရှင်ဘုရားသည်။ မုခံ၊ ခံတွင်းကို။ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍။ ဌိတော၊
 ရပ်သိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝါတဘက္ခော၊ လေကိုသာ
 စား၏။ အညော၊ လေမှတစ်ပါးသော။ အာဟာရော၊ အစာထမင်းသည်။ မေ၊
 ငါ့အား။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ အထ၊ ထိုမြို့။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။
 ဧကံပါဒံ၊ ခြေတဘက်ကို။ ဇဏ္ဍုကေ ကတွာ၊ ပုဆစ်ထက်တင်လျက်။ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။ ဌိတော၊ ရပ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်လေသိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးမြန်း
 သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဥဂ္ဂတပေါ၊ ကျော်စောသော အကျင့် ရှိသည်။
 ဧဝာရတပေါ၊ ပြင်းထန်သော အကျင့်ရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ မယာ၊ ငါသည်။
 ဇွိဟိ ပါဒေဟိ၊ ခြေနှစ်ဘက်တို့ဖြင့်။ အတ္တန္တာ၊ နင်းသည်ရှိသော်။ ပထဝီ၊ မြေကြီး
 သည်။ ကမ္မတိ၊ တုန်လှုပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧကံပါဒံ၊ ခြေတဘက်ကို။
 ဥက္ခိပိတွာ၊ ကြွ၍။ ဇဏ္ဍုကေ၊ ပုဆစ်၌။ ဌပေတွာ၊ ထင်ထား၍။ ဌိတော ရပ်သည်။
 အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရတ္ထိံ-
 ဒိဝံ၊ ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး။ ဌိတောဝ၊ ရပ်လျက်သာလျှင်။ ဝိတိနာမေမိ၊ ကာလကို
 လွန်စေ၏။ နနိသိဒါမိ၊ မထိုင်။ နနိပ္ပဇ္ဇာမိ၊ မအိပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလက်သော်။
 မနဿာနာမ၊ လူတို့မည်သည်ကား။ ယေဘုယျေန၊ များသော အားဖြင့်။ ဝစနမတ္တ-

မေဝ၊ စကားမျှကိုသာလျှင်။ သဒ္ဓဟန္တိ၊ ယုံကြည်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝေ-
 ရူပါပိနာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တပယိ၊ ခြိုးခြံသော
 အကျင့်တို့သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်စဘူး။ နော၊ ငါတို့သည်။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော အကျင့်ကို။ နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ မမြင်စဘူး။ အဟောအစ္ဆရိယံ၊ ဩော်
 အံ့ဘွယ်သရဲရှိလှ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ယေတုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။
 အင်္ဂ မဂဝေါသိနော၊ အင်္ဂတိုင်းသူ မဂတိုင်းသူတို့သည်။ သင်္ခ၊ ခွံတွာ၊ ကြော်ငြာ
 ချောက်ချား၍။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ မာသေ မာသေ၊ လတိုင်း လတိုင်း၌။
 မဟန္တံ သတ္တာရံ၊ များစွာသော လူ့ဘွယ်ဝတ္ထုကို။ အဘိဟရန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်၏။
 သော အဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဝါတမေဝ၊ လေကိုသာလျှင်။ သက္ခာမိ၊ စား၏။ အညှံ-
 အာဟာရံ၊ လေမှတစ်ပါးသော ထမင်းကို။ နသက္ခာမိ၊ မစား။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။
 အညှံ၊ လေမှတစ်ပါးသော ထမင်းကို။ ခါဒန္တံ၊ စားသည်ရှိသော်။ မေ၊ ငါ့အား။
 တပေါ၊ အကျင့်သည်။ နဿတိ၊ ပျက်စီး၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ တေဟိ၊ ထိုသူ
 တို့သည်။ အဘိဟရံ၊ ရှေးရှုဆောင်ခဲ့သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော အာဟာရကို။
 နဇုတ္တတိ၊ အလိုမရှိ။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နော၊ အကျွန်ုပ်
 တို့ကို။ မာနာသေထ၊ မပျက်စီးပါကုန်လင့်။ တုမ္ဘာဒိသေန၊ အရှင်ဘုရားကဲ့သို့
 သသောရှိသော။ ဧဝာရတပေန၊ ပြင်းထန်သော အကျင့်ရှိသော သူသည်။
 ပရိဘောဂေါ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကို။ ကတော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်
 တို့အား။ ဒိဃရတ္တံ၊ ရှည်ကြာစွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်း
 ဌာ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုနပုနံ၊ အတန်
 တလဲလဲ။ ယာစန္တိ၊ တောင်းဝန်ကုန်၏။ တဿ မေ၊ ထိုငါ့အား။ အညော-
 အာဟာရော၊ လေမှတစ်ပါးသော ထမင်းအစာကို။ နရုတ္တတိ၊ မနှစ်သက်။ မဟာ-
 ဇနဿပန၊ လူအပေါင်း၏ကား။ ယာစနာယ၊ တောင်းပန်ခြင်းဖြင့်။ ဝိဠိတော၊
 နှိပ်စက်သည်ရှိသော်။ တေဟိ၊ ထိုလူတို့သည်။ အာဘတာနိ၊ ဆောင်ယူခဲ့ကုန်
 သော။ သပ္ပိ ဖာဏိတာဒိနိ၊ ထောပတ် ကင်လဲ စသည်တို့ကို။ ကုသဂ္ဂေန၊ သမန်း
 မြက်ဖျားဖြင့်။ ဇိဌဇ္ဈေ၊ လျှာဖျား၌။ ဌပေတွာ၊ တင်၍။ ဝေါ၊ သင်ထို့သည်။
 ဂစ္ဆထ၊ သွားကြလေကုန်။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှဖြင့်။ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါလည်း
 ကောင်း။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါလည်းကောင်း။ အလံ၊ ထိုက်ပြီ။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဥယျောဇေယိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သော၊ ထိုဓမ္မကသည်။
 ပဉ္စပညာသ ဝဿာနိ၊ ငါးဆယ့်ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ နဂ္ဂေါ၊ အဝတ်မရှိဘဲ အချည်း
 စည်း။ ဂူသံ၊ မစင်ကို။ ခါဒန္တော၊ စားလျက်။ ကေသေ၊ ဆံထို့ကို။ လုဉ္စန္တော၊
 နတ်လျက်။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ သယမာနော၊ အိပ်လျက်။ ဝိတိနာမေယိ၊ ကာလကို
 လွန်စေ၏။

ခေါ၊ စင်စစ်။ ဗုဒ္ဓါနိပိ၊ သဗ္ဗညုဘုရားတို့အားလည်း။ ပစ္စုသ ကာလေ၊ မိုးသောက်ထ အခါ၌။ လောကံ ဝေါလောကနံ၊ လူအပေါင်းအား ကြည့်ခြင်းကို။ အဝိဇ္ဇာဟိတမေဝ၊ မစွန့်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သဂဝတော၊ မြက်စွာဘုရား၏။ ပစ္စုသ သမယေ၊ မိုးသောက်ထအခါ၌။ လောကံ၊ လူကို။ ဩလောကေန္တဿ၊ ကြည့်တော်မူစဉ်။ အယံဇမ္ဗူကာဇီဝကော၊ ဤဇမ္ဗူကတက္ကတွန်းသည်။ ဉာဏဇာလဿ၊ ဉာဏ်တော်ကွန်ရက်၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ ပညာယိ၊ ထင်ဟော်မူ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ ကိံနုခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်းဟု။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်တော်မူ၍။ ပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ တဿ၊ ထိုဇမ္ဗူက တက္ကတွန်း၏။ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏။ ဥပနိဿယံ၊ အကြောင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဧဝံ၊ ဤဇမ္ဗူကကို။ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍။ ဧကံ ဂါထံ၊ တဂါထာကို။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောအံ့။ ဂါထာဝသ္မာနေ၊ ဂါထာအဆုံး၌။ စတုရာသီတိယာ ပါဏသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်သော သတ္တဝါတို့အား။ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းသည်။ ဘဝိဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်တော်မူလျက်။ ဣမံ ကုလပုတ္တံ၊ ဤ အမျိုးသားကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ သောတ္ထိဘာဝံ၊ ချမ်းသာခြင်းအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိဿတိတိ၊ ရောက်လတ္တံ့ သတည်းဟု။ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍။ ပုနဒိဝသေ၊ ထပ်န မိုးသောက်သော နေ့၌။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်၌။ ပိဏ္ဍာဟ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရိတွာ၊ ကြွ၍။ ပိဏ္ဍပိတ ပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲပြီးသည်ရှိသော်။ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍ မိန့်တော်မူ၏။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သား အာနန္ဒာ။ ဇမ္ဗူကာဇီဝကဿ၊ ဇမ္ဗူကအာဇီဝက၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တုမေယေဝ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်သာလျှင်။ ဂမိဿထ၊ ကြွသွားကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသာလျှင်။ အာမ၊ သင့်မည်မှန်၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ ဝခုမာနကစ္ဆာယာယ၊ နေမွန်းယိမ်းသော အခါ၌။ တဿ၊ ထိုဇမ္ဗူကတက္ကတွန်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ပါယာသိ၊ သွားတော်မူ၏။

ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ စိန္တယိံသု၊ ကြံကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ သာယံ၊ ညချမ်းအခါ၌။ ဇမ္ဗူကာဇီဝကဿ၊ ဇမ္ဗူကတက္ကတွန်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ကြွသွား၏။ သော၊ ထိုဇမ္ဗူကသည်။ ဇေရုစ္ဆေ၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိသော။

ဥစ္စာရ ပဿာဝ ဒန္တကဋ္ဌကိလိဋ္ဌေ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ် ဒန်ပူတို့ဖြင့် ညစ်နွမ်းခြင်း ရှိသော။ ပိဋ္ဌိပါဿာဏော၊ ကျောက်ဖျာ၌။ ဝသတိ၊ န။ ဒေဝံ၊ မိုးကို။ ဝဿာပေတုံ၊ ရွာစိမ့်သောငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အာနု-
တာဝေန၊ အာနုဘော်ဖြင့်။ တံ မဟုတ္တံယေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ ဒေဝံ၊ မိုးကို။ ဝဿာပေသုံ၊ ရွာစေကုန်၏။ ပိဋ္ဌိပါဿာဏော၊ ကျောက်ဖျာသည်။ သုစိ၊ သန့်ရှင်း စင်ကြယ်စွာ။ နိမ္မလော၊ အညစ်အကြေး ကင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊
 ထိုခါ၌။ အဿ၊ ထိုကျောက်ဖျာ၏။ ဥပရိ၊ အထက်အပေါ်၌။ ပဉ္စဝဏ္ဏံ ပုပ္ဖဝဿံ၊
 ငါးပါးသော အဆင်းရှိသော ပန်းမိုးကို။ ဝဿာပေသုံ၊ ရွာစေကုန်၏။ သတ္တံ၊ တုရားသည်။ သာယံ၊ ညချမ်းအခါ၌။ ဇမ္ဗုကာဇိဝကံဿ၊ ဇမ္ဗုကအာဇိဝက၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ရှိ။ ဇမ္ဗုကာကိ၊ ဇမ္ဗုကဟူ၍။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ အကောသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ဇမ္ဗုကော၊ သည်။ ဧသ ဧသော သဒ္ဓေါ၊ ဤအသံသည်။ ကောနုခေါ၊ အတယ်သူ အသံနည်း။ ဒုဇ္ဇနော၊ မကောင်းသော သူသည်။ ဓံ၊ ငါးကို။ ဇမ္ဗုက-
 ဝါဒေန၊ ဇမ္ဗုကဟု ခေါ်ခြင်းဖြင့်။ ဝဒတိ၊ ဆိုသိ၏။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ ဧသော၊ ဤသူသည်။ ကော၊ အတယ်သူနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဇမ္ဗုက၊ ဇမ္ဗုက။ အဟံ၊ ငါကား တုရားတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ မဟာသဏော၊ ရဟန်းကြီး။ ကိံ၊ အတယ်ကြောင့် ရောက်လာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မေ၊ ငါ့အား။ ဧကရတ္တိံ၊ တညဉ့်မျှ။ ဣမ၊ ဤအရပ်၌။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာ ကျောက်ဖျာကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ မဟာသမဏ၊ ရဟန်းကြီး။ ဣသ္မိံဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဇမ္ဗုက၊ ဇမ္ဗုက။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာကရိ၊ နေခြင်း၌ ဝန်တိုသည်ကို မပြုလင့်။ ဧကရတ္တိမေဝ၊ တညဉ့်မျှသာလျှင်။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ပဗ္ဗဇိတာနာမ၊ ရဟန်းတို့ မည်သည်ကား။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းချင်းကို။ ပတ္ထေန္တိ၊ တောင့်တမြတ်နိုးကုန်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ မနုဿံ၊ လူချင်းကို။ ပတ္ထေန္တိ၊ တောင့်တကုန်၏။ ပသဝေ၊ နာမ၊ နွားတို့မည်သည်။ ပသဝံ၊ နွားချင်းကို။ ပတ္ထေန္တိ၊ တောင့်တကုန်၏။ တံပန၊ သင်သည်ကား။ ပဗ္ဗဇိတော-
 ကိံ၊ ရဟန်း မဟုတ်ပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်း သည်။ အာမ အမှီ၊ ဩဝါ ဖြစ်သည်မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တံ၊ သည်။ သစေ ပဗ္ဗဇိတော၊ အကယ်၍ ရဟန်းဖြစ်ငြားအံ့။ တေ၊ သင်၏။ လာဗုကံ၊ ဗူးတောင်းသည်။ ကဟံ၊ အတယ်မှာနည်း။ တေ၊ န။ ဓမ္မ ကဋ္ဌန္တုကော၊ မီးမွှေးယောင်မသည်။ ကဟံ၊ အတယ်မှာ ရှိသနည်း။ ယညသုတ္တကံ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းသည်။ ကဟံ၊ အတယ် ကြောင့် မရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဧတံ၊ ဤအလုံးစုံသည်။ မယံ၊ ငါ့အား။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဝိသုံ ဝိသုံပန၊ အသီး အသီးမူကား။ ဂတေတွာ၊ ရှိ။ ဝိစရကံ၊

သွားလာခြင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ အန္တန္တရေနော၊ ကိုယ်တွင်း
 ဖြင့်သာလျှင်။ ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ စရာမိ၊ သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုဇမ္ဗူက
 သည်။ တံ၊ သင် ရဟန်းကြီးသည်။ ဧတံ၊ ဤအသုံးစုံသော ပရိက္ခရာကို။ ဂဏှိတွာ၊
 ရှိ။ စရိဿသိ၊ သွားတိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ကုဗ္ဗိ၊ အမျက်ထွက်၏။ အထ၊ ထို
 အခါ၌။ နံ၊ ထိုဇမ္ဗူကကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဇမ္ဗူက၊
 ဇမ္ဗူကတက္ကတွန်း။ ဟောတု၊ ထိုသို့မူလည်းဖြစ်စေ။ မာကုဗ္ဗိ၊ အမျက်မထွက်လင့်။
 ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ မေ၊ ငါ့အား။ အာစိက္ခ၊ ကြားလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မိန့်လတ်သော်။ မဟာသမဏ၊ ရဟန်းကြီး။ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာ
 ပလ္လင်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။

သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုဇမ္ဗူက၏။ ဝသနဋ္ဌာနတော၊ နေရာအရပ်မှ။
 အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ ဧကံပဗ္ဗာရံ၊ တခုသော ချိုင့်ဝှမ်းသည်။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ တံ၊ ထိုအရပ်ကို။ ဝိမံသန္တော၊ စူးစမ်းရှာဖွေသည်ရှိသော်။ ဧတသ္မိံပဗ္ဗာရေ၊
 ထိုချိုင့်ဝှမ်း၌။ ကော၊ အတယ်သူသည်။ ဝထတိ၊ နေသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့
 မိန့်တော်မူ၏။ မဟာသမဏ၊ ရဟန်းကြီး။ ကောစိ၊ တစုံတယောက် နေသူသည်။
 နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ ဧတံ၊ ဤအရပ်ကို။
 မဟံ၊ ငါ့အား။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ မဟာသမဏ၊
 ရဟန်းကြီး။ တုညေဝ၊ သင်သည်ပင်လျှင်။ ဇာန၊ သိလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဆိုသည်ရှိသော်။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ပဗ္ဗာရေ၊ အဝှမ်းချိုင့်၌။ နိသီဒနံ၊
 ကို။ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍။ နိသီဒိ၊ နေတော်မူ၏။ ပဌမယာမေ၊ ပဌယောဓ်၌။
 စတ္တာရော မဟာရာဇာနော၊ နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့သည်။ စတုဒ္ဓိသာ၊ အရပ်
 လေးမျက်နှာမှ။ ဧကောဘာသံ၊ တပြိုင်နက်အလင်းကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်။
 သတ္ထု၊ ဘုရားအား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ် ခယခြင်းသို့။ အာဂမိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။
 ဇမ္ဗူကော၊ ဇမ္ဗူကသည်။ ဩတာသံ၊ အရောင်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဧသော ဩတာ-
 သောနာမ၊ ဤအရောင် မည်သည်။ ကိံ၊ အတယ်နည်း။ ဣတိ စိန္တေသိ၊ ဤသို့
 ကြံ၏။ မဇ္ဈိမယာမေ၊ သန်ကောင်ယာဓ်၌။ သက္ကော ဒေဝရာဇာ၊ သိကြားမင်း
 သည်။ အာဂမိ၊ ရောက်လာ၏။ ဇမ္ဗူကော၊ ဇမ္ဗူကသည်။ တံဝိ၊ ထိုသိကြားမင်းကို
 လည်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဧသော၊ ဤသူသည်။ ကောနာမ၊ အတယ်သူဖြစ်သနည်း။
 ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ ပစ္ဆိမယာမေ၊ မိုးသောက်ယာဓ်၌။ ကောယ အင်္ဂုလိ-
 ယာ၊ လက်တချောင်းဖြင့်။ ဧကံ၊ စကြဝဠာ တခုကို။ ဒွိဟိ၊ လက်နှစ်ချောင်း
 တို့ဖြင့်။ ဒွေ၊ စကြဝဠာ နှစ်ခု တို့ကို။ ဒသဟိ၊ ဆယ်ချောင်းသော လက်တို့ဖြင့်။
 ဒသစက္ကဝါဠာနိ၊ စကြဝဠာ ဆယ်ခုတို့ကို။ ဩတာသေတံ၊ ထွန်းလင်းစေခြင်းငှါ။
 သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သော။ မဟာဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာကြီးသည်။ သကလံ အရညံ၊

တောအသုံးကို။ ကောဘာသံ၊ တပြိုင်နက်အလင်းကို။ ကရောဇန္တာ၊ ပြုလျက်။ အာဂမိ၊ ရောက်လာ၏။ ဇမ္ဗုကော၊ ဇမ္ဗုကသည်။ တံပိ၊ ထို မြဟ္မာမင်း ကိုလည်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဧသော၊ ဤသူကား။ ကောနုခေါ၊ အတယ်သူနည်း။ ဣတိ စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ပါယောဝ၊ စောစောကလျှင်။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ဂန္တာ၊ ၍။ ပဋိသန္တာရံကတွာ၊ စကားပြောခြင်းကိုပြု၍၊ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်စွာ။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ မဟာသမဏ၊ ရဟန်းကြီး။ တုမ္ဘာကံ၊ ဆင်တို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ စတသောဗိသော၊ လေးဝါးသောအရပ်တို့ကို။ ဩဘာသေန္တာ၊ ထွန်းလင်းစေကုန်လျက်။ အာဂတာ၊ လာကုန်သောသူတို့သည်။ ကေ၊ အတယ်သူတို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ စတ္တာရော မဟာရာဇာနော၊ လေးယောက်ကုန်သော စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းတို့သည်။ အာဂတာ၊ လာကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့် လာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ မံ၊ ငါဘုရားကို၊ ဥပဋ္ဌာတုံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းငှါ လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ တုံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ စတုဟိ မဟာရာဇေဟိ၊ စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်း လေးယောက်တို့ထက်။ ဥတ္တရိတရောကိံပန၊ လွန်မြတ်လေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ ဇမ္ဗုက၊ ဇမ္ဗုကတက္ကတွန်း။ မဟာရာဇနံပိ၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းလေးယောက်တို့ထက်လည်း။ အာမ အတိရာဇာ၊ ဩဝါဒအလွန်မြတ်သောမင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ မဇ္ဈိမယာမေပန၊ သန်ကောင်ယာမိဉ္ဇကား။ အာဂတော၊ လာသောသူသည်။ ကော၊ အတယ်သူနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဇမ္ဗုက၊ ဇမ္ဗုက။ သက္ကော ဒေဝရာဇာ၊ သိကြားမင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့် လာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ မံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌာတုမေဝ၊ စေားခြင်းငှါသာလျှင် လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ တုံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ သက္ကဒေဝရာဇတောပိ၊ သိကြားနတ်မင်းထက်လည်း။ ဥတ္တရိတရောကိံပန၊ လွန်မြတ်လေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဇမ္ဗုက၊ ဇမ္ဗုက။ သက္ကတောပိ၊ သိကြားမင်းထက်လည်း။ ဥတ္တရိတရော၊ လွန်သည်။ အာမ အပ္ပိ၊ ဖြစ်သည်မှန်၏။ ဣတိသေသောပန၊ ဤသိကြားမင်းသည်ကား။ မယံ၊ ငါ၏။ ဝိလာနုပဋ္ဌာကော၊ နာဖျားမကျန်းရှိသောအခါ လုပ်ကျွေးသူဖြစ်၏။ ကပ္ပိယကာရက သာမဏေရသဒိသော၊ ကပ္ပိယကာရကဖြစ်၍ သာမဏေနှင့် တူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ မဟာသမဏ ရဟန်းကြီး။ ပုစ္ဆိမ ယာမေ၊ မိုးသောက်ယာမိဉ္ဇ။ သကလံအရညံ၊ တောအသုံးကို။ ဩဘာသေတွာ၊ ထွန်းလင်းစေ၍။ အာဂတော၊ ရောက်လာသူသည်။ ကော၊ အတယ်သူနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ လောကေ၊ လောက၌။ ဗြာဟ္မဏာဒယော၊ ပုဏ္ဏား အစရှိသော သူတို့သည်။ ဝိပိတွာ၊ ချေ၍ လည်းကောင်း။ ပက္ခလိတွာ၊ ချော်ချွတ်၍ သော်လည်းကောင်း။

မဟာဗြဟ္မာနော၊ ဗြဟ္မာကြီးကို။ နမောတိ၊ ရှိခိုးပါ၏ ဟူ၍။ ယံ၊ အကြင်သူကို။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သော၊ တိုသူသည်။ သေ မဟာဗြဟ္မာ၊ ဤဗြဟ္မာကြီးပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ကိံပန၊ အသို့နည်း။ တံ၊ ရှင်ပင် ဘုရားသည်။ မဟာ-ဗြဟ္မာတောပိ၊ ဗြဟ္မာကြီးထက်လည်း။ ဥတ္တရိတရော၊ လွန်မြတ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ ဇမ္ဗူက၊ ရဟန်းယောင်တက္ကတွန်း ဇမ္ဗူက။ အာမ၊ ဩဝါဒ် မြတ်သည်မှန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗြဟ္မေဟိပိ၊ ဗြဟ္မာ တို့ထက်လည်း။ အတိဗြဟ္မာ၊ လွန်သောဗြဟ္မာဖြစ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်လတ် သော်။ မဟာသမဏ၊ ရဟန်းကြီး။ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ အတ္ထရိယောသိ၊ အံ့တွယ်သရဲရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်၏။ မယံပန၊ ငါ၏ကား။ ပဉ္စမညာသ ဝဿာနိ၊ ငါးဆယ့်ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဣမ၊ ဤကျောက်ဖျာ၌။ ဝသန္တဿ၊ နေသည်ရှိသော်။ ဧတေသု၊ ဤသူတို့တွင်။ ဧကောပိ၊ တယောက်သည်မျှလည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဥပဋ္ဌာတုံ၊ ချဉ်းကပ်ခြင်းငှါ။ နာဂတပုဗ္ဗော၊ မလာစဘူး။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧတ္တကံ အဇ္ဈိနံ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလတိုင်တိုင်။ ဝါတဘက္ခော၊ လေကိုစား သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဌိတကောဝ၊ ရပ်လျက်သာလျှင်။ ဝီတိနာမေသိံ၊ ကာလကို လွန်စေ၏။ ထာဝ၊ ထိုမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းငှါ။ နအာဂတပုဗ္ဗော၊ မလာစဘူး။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။

အထိ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဇမ္ဗူကကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ အာဟံ၊ မိန့်တော် မူ၏။ ဇမ္ဗူက၊ ဇမ္ဗူက။ တံ၊ သင်သည်။ လောကသ္မိံ၊ လူ့ပြည်၌။ အန္ဓဗာလ-မဟာဇနံ၊ အလွန်မိုက်သောလူများကို။ ဝဉ္စယမာနော၊ လှည့်ပတ်လျက်။ ဓံပိ၊ ငါဘုရားကိုလည်း။ ဝဉ္စေတုကာမော၊ လှည့်စားလိုသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ တံ၊ သင်သည်။ ဝဉ္စပညာသ ဝဿာနိ၊ ငါးဆယ့်ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဂူထမေဝ၊ မစင်ကိုသာလျှင်။ ခါဒိနန၊ စား၏မဟုတ်လော။ ဘူမိယံယေဝ၊ မြေ၌သာလျှင်။ နိပ္ပဇ္ဇိနန၊ အိပ်၏မဟုတ်လော။ နဂ္ဂေါဟုတွာ၊ အချည်းစည်းဖြစ်၍ အဝတ်မကပ် ဘဲ။ ဝိစရိနန၊ သွား၏မဟုတ်လော။ တာလဋ္ဌိ ခဏ္ဍေန၊ ထန်းစေ့ မှတ်ဖြင့်။ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို။ လုဉ္ဇိနန၊ နတ်၏မဟုတ်လော။ အထစပန၊ ထိုသို့လျက် လည်း။ လောကံ၊ မလိမ္မာသောလူကို။ ဝဉ္စေန္တော၊ လှည့်စားလျက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝါတံ၊ လေကို။ ဘက္ခာမိ၊ စား၏။ ကေပါဒေန၊ ခြေတဘက်ဖြင့်။ တိဋ္ဌာမိ၊ ရပ်၏။ နနိသိဒါမိ၊ မထိုင်။ နနိပ္ပဇ္ဇာမိ၊ မအိပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေသိ၊ ဆိုဘိ၏။ ဓံပိ၊ ငါဘုရားကိုလည်း။ ဝဉ္စေတုကာမော၊ လှည့်စားလိုသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ဘိ၏။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ တံ၊ သင်သည်။ ပါပိကံ၊ မကောင်းသော သဘောရှိသော။ လာမိကံ၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိသော။ ဒိဋ္ဌိံ၊ အယူကို။

နိဿယ။ ဤ။ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ ဤမျှကာလတိုင်တိုင်။ ဂူထဘက္ခော၊ မစင်ကို စားလျက်။ ဘူမိသယော၊ မြေ၌အိပ်လျက်။ နဂ္ဂေါ၊ အချည်းစည်း။ ဝိစုရန္တော၊ သွားလျက်။ တာလဋ္ဌိခဏ္ဍေန၊ ထန်းစေ့မှုတ်ဖြင့်။ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို။ လုဉ္ဇနံ၊ နုတ်ရခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ ဣဒါနိဝိ၊ ယခုအခါ၌လည်း။ ပါဝိကံ၊ မကောင်းသော သဘောရှိသော။ လာမိကံ၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိသော။ ဒိဋ္ဌိမေဓ၊ အယူကိုသာလျှင်။ ဂဏှာသိ၊ ယူသိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ မဟာသမဏ၊ ရဟန်းကြီး။ ကိပန၊ အတယ်သို့လျှင်။ မယာ၊ ငါသည်။ ကတံ၊ ပြုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဇမ္ဗူကအား။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ကတကမ္ပံ၊ ပြုအပ်သော မကောင်းမှုကံကို။ အာစိက္ခိ၊ ကြားတော်မူ၏။ တဿ၊ ထိုဇမ္ဗူကအား။ သတ္ထရိ၊ သုရားသည်။ ကထေန္တေ၊ ဟောသည်ရှိသော်။ ကထေန္တေယေဝ၊ ဟောကြားစဉ် ပင်လျှင်။ သံဝေဂေါ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဈိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိရောတ္တပုံ၊ အရှက်အကြောက် ကို။ ဥပဋ္ဌိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ သော၊ ထိုဇမ္ဗူကသည်။ ဥတ္တုဒ္ဓိကော၊ ဆောင့်ကြောင့်။ နိသိဒ္ဓိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဇမ္ဗူကအား။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ ဥဒကသာဋိကံ၊ ရေသနုတ်ကို။ ခိဝိတွာ၊ ပစ်၍။ အဒါယိ၊ ပေး၏။ သော၊ ထိုဇမ္ဗူကသည်။ တံ၊ ထိုရေသနုတ်ကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်ရာ၌။ နိသိဒ္ဓိ၊ နေ၏။ သတ္ထာပိ၊ ဘုရားသည်လည်း။ အဿ၊ ထိုဇမ္ဗူကအား။ အနုပုဗ္ဗိကထံ၊ အစဉ်အတိုင်း ဆိုအပ်သော စကားကို။ ကထေတွာ၊ ပြောဆို၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊ ထိုဇမ္ဗူကသည်။ ဒေသနာဝသာနေ၊ တရားဟောတော်မူသော အဆုံး၌။ သဟ ပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါတို့နှင့် တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဥဠာယာသနာ၊ နေရာမှထ၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇေ၊ သာမဏေအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဥပသမ္ပဒဇ္ဇေ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှဖြင့်။ တဿ၊ ထိုဇမ္ဗူက၏။ ပုရိမကမ္ပံ၊ ရှေးမကောင်းမှုကံသည်။ ပရိက္ခိကံ၊ ကုန်လေပြီ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အယံ၊ ဤဇမ္ဗူကသည်။ ဒီဏာသဝ မဟာထေရံ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော မထေရ်ကြီးကို။ စတူဟိ၊ လေးပါးသော ဆဲရေးခြင်းတို့ဖြင့်။ အတ္တောသိတွာ၊ ဆဲရေး၍။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ အယံ မဟာပထဝီ၊ ဤမြေကြီးသည်။ တိဂါဝုတာမိကံ၊ သုံးဂါဝုတ်အလွန်ရှိသော။ ယောဇနံ၊ ယူဇနာတိုင်တိုင်။ ဥဿန္တံ၊ တက်၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ အဝီစိမှိ၊ အဝီစိ၌။ ပစ္စိတွာ၊ ကျက်ပြီး၍။ တတ္ထ၊ ထိုအဝီစိ၌။ ပတ္တာဝသေသေန၊ ကျက်ပြီးသည်မှ ကြွင်းသောအကုသိုလ်ကံဖြင့်။ ပဉ္စ ပညာသ ဝဿာနိ၊ ဝါးဆယ့်ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး။

ဣမံ ဝိပဿနာရုံ၊ ဤဘေဿင်္ဂပြန်ခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ ထေန၊ ထို့ကြောင့်။ အဿ၊ ထိုဇမ္ဗုက၏။ တံကမ္မံ၊ ထို အကုသိုလ်ကံ သည်။ ဒိဏံ၊ ကုန်ပြီ။ ဝိသတိပန ဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်သောင်းထို့ပတ်လုံး။ ဣမိနာ၊ ဤဇမ္ဗုက သည်။ ကတဿ၊ ပြုအပ်သော။ သမဏဓမ္မဿ၊ ရဟန်းတရား၏။ ဖလံ၊ အကျိုး ကို။ နာသေတုံ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ။ နသတ္တာ၊ မထတ်ကောင်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သတ္တာ၊ ဟုရားသည်။ ဒက္ခိဏ ဟတ္ထံ၊ လက်ျာလက်ကို။ ပဿာရေတွာ၊ ဆန့်တော် မူ၍။ သိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဧဟိ၊ လာလှည့်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏။ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ။ မြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ စရ၊ ကျင့်လေ့။ ဣတိအာယ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ တာဝဒေဝ၊ သို့ခဏ၌လျှင်။ အဿ၊ ထိုဇမ္ဗုကအား။ ဂိဟိ လိင်္ဂံ၊ လူအသွင်သည်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ပျောက်၏။ အဋ္ဌပရိက္ခာရဓရော၊ ပရိက္ခရာရှစ်ပါးကိုဆောင်လျက်။ သဌိဝသိက မဟာထေရော- ဝိယ၊ အဝါခြောက်ဆယ်ရှိပြီးသော မထေရ်ကြီးကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

သေ-သော၊ ဤဇမ္ဗုက ဧဟိသိက္ခု ရဟန်းဖြစ်သော နေသည်။ အင်္ဂံ မဂဓ- ဝါသိနံ၊ အင်္ဂတိုင်း မဂဓတိုင်းသူတို့၏။ တဿ၊ ထိုဇမ္ဗုကအား။ သတ္တာရုံ၊ ပူဇော် တွယ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အာဂတ ဒိဝသောကိရ၊ လာသောနေ ဖြစ်သတတ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဥဘယရဋ္ဌဝါသိနော၊ နှစ်ပါးသောတိုင်းသူတို့သည်။ သတ္တာရုံ၊ ပူဇော်တွယ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အာဂတာ၊ လာကုန်သည် ရှိသော်။ တသ- ဝတံ၊ ဘုရားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အမှာကံ အယျော၊ ငါတို့အရှင် ဖြစ်သော။ ဇမ္ဗုကော၊ ဇမ္ဗုကသည်။ မဟာတိန်နခေါ၊ မြတ်သည် ဖြစ်မည်လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်မူကား။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ မတောက်- နခေါ၊ မြတ်လိမ့်မည်လော။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံပြီး၍။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ မဟာ၊ မြတ်သည်။ သစေ တဝေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ အယံ၊ ဤဇမ္ဗုကသည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ သန္တိကံ၊ အတံသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားလေရာ၏။ ဇမ္ဗုကာဇီဝကဿပန၊ ဇမ္ဗုက အာဇီဝက၏ ကား။ မဟန္တတာယ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်း ဂေါတမသည်။ ဣမံဿ၊ ဤဇမ္ဗုက၏။ သန္တိကံ၊ အတံသို့။ အာဂတော၊ ရောက် လာ၏။ ဣတိစိန္တယိံသု၊ ဤသို့ ကြံကုန်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ မဟာ- ဇနဿ၊ လူများ၏။ ပရိဝိတက္ကံ၊ အကြံကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ဇမ္ဗုက၊ ဇမ္ဗုကတက္ကတွန်း။ တဝ၊ သင်၏။ ဥပဋ္ဌာကာနံ၊ အလုပ်အကျွေး ဝါယံကာတို့၏။ ကင်္ခံ၊ ယုံမှားခြင်းကို။ ဆိန္ဒာဟိ၊ မြတ်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုဇမ္ဗုကသည်။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံပိ၊ တဝည့်တော်လည်လည်း။ ဧတ္တကမေဝ၊ ဤမျှကို

သာဏှိ။ ပစ္စာသိသာမိ၊ တောင့်တပါ၏ဘုရား။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့လျှောက်၍။ စတုတ္ထဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်ကို။ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍။ ဥဋ္ဌာယ၊ ဈာန်မှထ၍။ တာသပ္ပမာဏံ၊ ထန်းပင်အမြင့်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဘုဂ္ဂန္တာ၊ ပျံတက်၍။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောဘုရားသည်။ ဓမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သတ္တာ၊ ဆရာတည်း။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ သာဝကော၊ ဆုံးမခံသူ တပည့်သည်။ အံသွိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဩရဟ္မ၊ ဆင်း၍။ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဗ္ဗိတာလမတ္ထံ၊ ထန်းနှစ်ဆင့်မျှသော အရပ်ထို့လည်းကောင်း။ တိတာလမတ္ထံ၊ ထန်းသုံးဆင့်မျှသော အရပ်ထို့လည်းကောင်း။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့ ဆိုခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်။ သတ္တဘာလမတ္ထံ၊ ထန်းခုနစ်ဆင့်မျှသော အရပ်ထို့ လည်းကောင်း။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဘုဂ္ဂန္တာ၊ ပျံတက်၍။ ဩရဟ္မ၊ ဆင်း၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သာဝကဘာဝံ၊ တပည့်၏အဖြစ်ကို။ ဇာနာပေသိ၊ သိမြင်စေ၏။ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို။ ဗိသ္ဗာ၊ မြင်၍။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ဘုရားတို့ မည်သည်ကား။ အဟောအတ္ထရိယာ၊ ဪအံ့ဘွယ်သရဲ ရှိလှ၏။ အနောပမ ဂုဏာ၊ မယုတ်မာသော ဂုဏ်ကျေးဇူး ရှိ၏။ ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းနှင့်။ သဗ္ဗိ၊ တကွ။ ကတေန္တော၊ ပြောဟောလျက်။ ဧဝံအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အဟံ၊ ဤဇမ္ဗူကသည်။ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ ဤမျှကာလတိုင်တိုင်။ တုမေဟိ၊ သင်တို့သည်။ အာသတံ၊ ဆောင်ယူခဲ့သော။ သတ္တာရံ၊ ပူဇော်ဘွယ်ကို။ ကုသဂ္ဂေန၊ သမန်းမြက်ဖျားဖြင့်။ ဗိဝ္ဗရေ၊ လျှောဖျား၌။ ဌပေတွာ၊ တင်ထား၍။ တပ စရဏံ၊ မြိုးခြံသော အကျင့်ကို။ ပူရေမိသိ၊ ဖြည့်အံ့ဟု။ ဣမ၊ ဤအရပ်၌။ နိဝုဋ္ဌော၊ နေခဲ့၏။ ဣမိနာ ဥပါယေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်ဘရာ တိုင်တိုင်။ တပ စရဏံ၊ မြိုးခြံသော အကျင့်ကို။ သဇေ-ပူရေယျ၊ အကယ်၍မူလည်း ဖြည့်ကျင့်ငြားအံ့။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာလံဝါ၊ အခါကိုလည်းကောင်း။ ဘတ္တံဝါ၊ ထမင်းကိုလည်းကောင်း။ ကုတ္တုစွာယိတွာ၊ အလို့လို့ဖြစ်၍။ အဘုဉ္ဇန္တဿ၊ မစားသော။ အံဿ၊ ထိုဇမ္ဗူက၏။ ယာဝတတ္ထ-ဆေဒန ကုသလစေတနာ၊ အကြင်ထမင်းကိုဖြတ်၍ ကျင့်သော ကုသိုလ်စေတနာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ တပ စရဏံ၊ ထိုမြိုးခြံစွာ ကျင့်အပ်သော ဇမ္ဗူက၏ အကျင့်သည်။ တဿာ၊ ထိုကုသိုလ်စေတနာကို။ သောဠသိ၊ တဆယ့်ခြောက်စိတ် စိတ်၍။ ကလံပိ၊ တစိတ်မျှကိုလည်း။ နအဇ္ဈတိ၊ မထိုက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုသန္တိ၊ အနုသန္တကို။ ဃဇေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဣမံ-ဝါယံ၊ ဤဂါထာကို။ အာတ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၇၀။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ တပ စရဏံ၊ ပူပန် ဆင်းရဲသော အကျင့်ကို။ ပူရေဿာမီတိ၊ ဖြည့်အံ့ဟူ၍။ မာသေ မာသေ၊ လတိုင်း လတိုင်း။ ပတ္တေ၊ ခွက်၌။ တောဇနံ၊ အစာထမင်းကို။ ကုသဂ္ဂေန၊ သမန်းမြက်ဖျားဖြင့်။ ဘုဉ္ဇေယျ၊ စားရာ၏။ သောဗာလော၊ ထိုသူမိုက်သည်။ သင်္ခါတဓမ္မာနံ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီးသော သင်္ခတဘုရားရှိကုန်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ သောဉ္ဇသိ၊ တဆယ့်ခြောက်စိတ် စိတ်၍။ ကလံ၊ တစိတ်ကို။ နအဿတိ၊ မထိုက်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္တော၊ အနက်ကား။ အပရိညာတဓမ္မော၊ မပိုင်းမြား အပ်သော တရားရှိသော။ သီလာဒိဂုဏာပရိဗာဟိရော၊ သီလ အစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးမှ အပဖြစ်သော။ ဗာလော၊ မလိမ္မာသော သူသည်။ တိတ္ထာယတနေ၊ တိတ္ထိတို့၏ကျောင်း၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုလျက်။ တပစရဏံ၊ မြိုးခြံသော အကျင့်ကို။ ပူရေဿာမီတိ၊ ဖြည့်အံ့ဟူ၍။ မာသေ မာသေ၊ လတိုင်း လတိုင်း။ ပတ္တေ၊ ခွက်၌။ ကုသဂ္ဂေန၊ သမန်းမြက် ဖျားဖြင့်။ တောဇနံ၊ အစာကို။ ဘုဉ္ဇေယျ၊ စားလျက်။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာတို့ ပတ်လုံး။ တောဇနံ၊ ထမင်းကို။ သစေ- ဘုဉ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ စားငြားအံ့။ န သော သင်္ခါတဓမ္မာနံ ကလံ အဿတိ- သောဉ္ဇသိန္တိ၊ သောဉ္ဇသိ ဟူသောပုဒ်၌။ ဉတဓမ္မော၊ သိအပ်သော တရားတို့ကို။ တုလိတဓမ္မော၊ နှိုင်းရှည့်အပ်သော တရားတို့ကို။ သင်္ခါတဓမ္မော၊ သင်္ခါတဓမ္မတို့ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဟေသု၊ ထိုကရားတို့တွင်။ ဟေဠိမ ကောဋိယာ၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြားဖြင့်။ သေတာပဇ္ဇော၊ သောတာပန်သည်။ သင်္ခါတ- ဓမ္မော၊ သင်္ခါတဓမ္မ မည်၏။ ဥပရိမကောဋိယာ၊ အထက်ကို ပိုင်းခြားသောအား ဖြင့်။ ခိဏာသခဂါ၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သင်္ခါတဓမ္မော၊ သင်္ခါတဓမ္မ မည်၏။ ဣမေသံ သင်္ခါတဓမ္မာနံ၊ ဤသင်္ခါတဓမ္မ ဖြစ်ကုန်သော အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ သောဉ္ဇသိ၊ တဆယ့်ခြောက်စိတ် စိတ်၍။ ကလံ၊ တစိတ်ကို။ သောဗာလော၊ ထိုသူ မိုက်သည်။ နအဿတိ၊ မမိနိုင်။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ပုဂ္ဂလာမိဋ္ဌာနာ၊ ပုဂ္ဂလာမိဋ္ဌာန် ဖြစ်သော။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာတည်း။ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌။ အတ္ထော၊ ဓမ္မာမိဋ္ဌာန် အနက်တည်း။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ တယာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ တပ စရဏံ၊ မြိုးခြံသော အကျင့်ကို။ ပူရေဿာ၊ ဖြည့်သော။ တဿ၊ ထိုဇမ္ဗူက၏။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး။ စေတနာ၊ မြိုးခြံစွာ ကျင့်အပ်သော စေတနာ သည်လည်းကောင်း။ ယာဝ၊ အကြင် ရွှေလောက်။ ကာလံဝါ၊ အခါကို လည်းကောင်း။ ဘတ္တံဝါ၊ ထမင်းကိုလည်း ကောင်း။ ကုတ္တုစွာယိတွာ၊ အလို့လို ရှိ၍။ အဘုဉ္ဇန္တာနံ၊ မစားကုန်သော။ သင်္ခါတဓမ္မာနံ၊ သင်္ခါတ ဓမ္မဖြစ်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဧက ဘတ္တဇ္ဈေဒန- ကုသလ စေတနာ၊ တကြိမ် ထမင်းကို ဖြတ်၍ ကျင့်သော ကုသိုလ်စေတနာသည်

လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ တဿာ စေတနာယ၊
 ထိုထမင်းကို တကြိမ်ဖြစ်၍ ကျင့်အပ်သော ကုသိုလ်စေတနာ၏။ သောဠသိ၊
 တဆယ့်ခြောက်စိတ် စိတ်၍။ ကလံ၊ တစိတ်သည်။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။
 ဒိဃရတ္တံ၊ ရှည်ကြာစွာသော ကာလပတ်လုံး။ သာပဝတ္ထစေတနာ၊ ထို ဖြစ်စေ
 အပ်သော စေ့ဆော်ခြင်းသည်။ နအန္တတိ၊ မမီနိုင်။ ဣဒံ၊ ဤ အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊
 ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သင်္ခါတဓမ္မာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ တဿာ-
 စေတနာယ၊ ထိုစေတနာ၏။ ယံဖလံ၊ အကြင် အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊
 ထိုအကျိုးကို။ သောဠသ ကောဠာသေ၊ တဆယ့်ခြောက်စုတို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
 ဟတော၊ ထိုတဆယ့်ခြောက်စုမှ။ ဧကေကံ၊ တစု တစုကို။ ပုန၊ တဖန်။ သောဠသ-
 သောဠသ ကောဠာသေ၊ တဆယ့်ခြောက်စု တဆယ့်ခြောက်စုတို့ကို။ ကတွာ၊
 ပြု၍။ တတော၊ ထို တဆယ့်ခြောက်စုမှ။ ဧကဿ ကောဠာသဿ၊ တစုတစု၏။
 ယံဖလံ၊ အကြင်အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဒေဝ၊ ထိုအကျိုးသည်လျှင်။ တဿ-
 ဗာလဿ၊ ထိုသူမိုက်၏။ တပ စရဏတော၊ မြိုးခြံသော အကျင့်ထက်။ မဟပွလ-
 တရံ၊ အကျိုးကြီးမြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာအနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ စတုရာသီတိယာ ပါဏသဟဿာနံ၊
 ရှစ်သောင်းလေးထောင်သောသတ္တဝါတို့အား။ ဓမ္မာဘိသမသော၊ သစ္စာလေးပါး
 ကို သိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ကောဒသမံ၊ သော။ ဇမ္ဗုကတ္ထေရ ဝတ္ထု၊ သည်။
 ဣတိသမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

၅-ဗာလဝဂ္ဂ၊ ၁၂-အဟိပေတ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ...ဇမ္ဗုက ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍
 မြွေပြိတ္တာဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ နဟိ ပါပံ-
 စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

န ဟိ ပါပံ ကတံ ကမ္မန္တိ၊ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ န ဟိ ပါပံ ကတံ ကမ္မံ - စသော
 ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်
 ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။
 အဟိပေတံ၊ မြွေပြိတ္တာကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ကေသိ၊ ဒိဝသေ၊ တခုသောနေ၌။ ဇဋ္ဌိလ သဟဿဿ၊
 ရသေ့ တထောင်၏။ အန္တန္တရေ၊ အတွင်း၌။ အာယသ္မာ လက္ခဏက္ခေပေ၊
 ရှင်လက္ခဏ မထေရ်သည် လည်းကောင်း။ မဟာ မောဂ္ဂလာနက္ခေပေ၊

ရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည် လည်းကောင်း။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ရာဇ-
 ဝဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ စရိယာမာတိ၊ သွားကုန်အံ့ ဟူ၍။ ဂိဇ္ဈကုဋေတော၊
 ဂိဇ္ဈကုဋေတောင်မှ။ ဩတရန္တိ၊ ဆင်းကုန်၏။ တေသု၊ ထိုမထေရ် နှစ်ပါး တို့တွင်။
 အာယသ္မာ မဟာ မောဂ္ဂလာန်ဧတ္ထေရော၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ ဧကံ-
 အဟိပေတံ၊ မြွေပြိတ္တာ တခုကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သိတံ ပါတုကာကာသိ၊ ပြီးခြင်းကို
 သင်စွာပြု၏။ အလ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ လက္ခဏတ္ထေရော၊
 လက္ခဏ မထေရ်သည်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် မောဂ္ဂလာန်။ ကသ္မာ၊ အတယ့်
 ကြောင့်။ သိတံ၊ ပြီးခြင်းကို။ ပါတုကာရောသိ၊ သင်စွာ ပြုဘိသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။
 သိတကာရဏံ၊ ပြီးခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အာဝုသော လက္ခဏ၊
 ငါ့ရှင် လက္ခဏ။ အကာလော၊ ပြောခြင်းငှါ အခါမဟုတ်သေး။ ဣမဿ ပဉ္စဿ၊
 ဤပြဿနာကို။ သဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ မံ၊ ငါ့ကို။
 ပုစ္ဆေယျာသိ၊ မေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရော၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ အာဟ၊
 ဆို၏။ တေသု၊ ထိုမထေရ် နှစ်ပါးတို့သည်။ ရာဇဝဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ပိဏ္ဏာယ၊
 ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရိတွာ၊ သွား၍။ တဂဝတော၊ ဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။
 ဂန္တု၊ ရောက်၍။ နိသိန္ဓေသု၊ နေကုန်သည် ရှိသော်။ လက္ခဏတ္ထေရော၊
 လက္ခဏ မထေရ်သည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အာဝုသော မောဂ္ဂလာန၊ ငါ့ရှင်
 မောဂ္ဂလာန်။ တံ၊ သင်သည်။ ဂိဇ္ဈကုဋေ၊ ဂိဇ္ဈကုဋေတောင်မှ။ ဩတရန္တော၊
 ဆင်းသည်ရှိသော်။ သိတံ၊ ပြီးခြင်းကို။ ပါတုကာရိတွာ၊ သင်စွာပြု၍။ မယာ၊
 ငါသည်။ သိတကာရဏံ၊ ပြီးခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်
 ရှိသော်။ သဂဝတော၊ ဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပုစ္ဆေယျာသိတိ၊
 မေးလော့ဟု။ အဝစ၊ ဆိုဘူး၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်း
 ကို။ ကထေဟိ၊ ပြောဆိုပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရော၊ အရှင်လက္ခဏသည်။
 အာဟ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်လက္ခဏ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧကံ ပေတံ၊ ပြိတ္တာ
 တခုကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သိတံ ပါတုကာကာသိ၊ ပြီးခြင်းကို သင်စွာ ပြု၏။ တဿ၊
 ထိုပြိတ္တာ၏။ အတ္တဘာဝေ၊ သည်။ ဧဝရူပေ၊ ဤသို့ သဘောရှိ၏။ အဿ၊
 ထိုမြွေပြိတ္တာ၏။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းသည်။ မနုဿသိသံဝိယ၊ လူ၏ ဦးခေါင်းကဲ့သို့
 တည်း။ သေသော အတ္တဘာဝေ၊ ကြွင်းသော အတ္တဘောသည်။ အဟိဿဝိယ၊
 မြွေကဲ့သို့တည်း။ ဧသော အဟိပေတော နာမ၊ ဤမြွေပြိတ္တာ မည်သည်။ ပမာဏ-
 တော၊ အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်။ ပဉ္စဝိသတိ ယောဇနိကော၊ နှစ်ဆယ့်ငါးယူဇနာ
 ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုပြိတ္တာ၏။ သိသတော၊ ခေါင်းမှ။ ဥဋ္ဌိတာ၊ ထွက်သော။ အဂ္ဂိ-
 ဇာလာ၊ မီးလျှံတို့သည်။ ယာဝနဂုံဋ္ဌာ၊ အခြီးဖျားတိုင်အောင်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ လောင်၍
 သွားကုန်၏။ နဂုံဋ္ဌတော၊ အခြီးမှ။ ဥဋ္ဌိတာ အဂ္ဂိဇာလာ၊ ထွက်သော မီးလျှံတို့

သည်။ ယာဝသီသာ၊ ဦးခေါင်းတိုင်အောင်။ ဝစ္ဆန္တိ၊ လောင်၍သွားကုန်၏။ မဇ္ဈေ-
သီသတော၊ ဦးခေါင်းလယ်မှ။ ဥဋ္ဌိတော၊ ထွက်သော မီးလျှံတို့သည်။ ဒွေပဿာနံ၊
နံပါးနှစ်ဘက်သို့သို့။ ဝစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဒွိဟိ ပဿဟိ၊ နံပါး နှစ်ထက်တို့မှ။
ဥဋ္ဌိတော၊ ထွက်သော မီးလျှံတို့သည်။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဩတရန္တိ၊ စုဝေးကုန်၏။
ဒိန္နယေဝ၊ နှစ်ခုသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ပေတာနံ၊ မြွေပြိတ္တာ၊ ကျီးပြိတ္တာ တို့၏။
အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်။ ပဉ္စဝိသတိ ယောဇနိကောကိရ၊ နှစ်ဆယ့် ငါး
ယူဇနာ ရှိသတတ်။ အဝသေသာနံ၊ ကြွင်းသော ပြိတ္တာတို့၏။ အတ္တဘာဝေါ၊
အတ္တဘောသည်။ တိဂါဝုတပွမာဏောကိရ၊ သုံးဂါဝုတ်ပမာဏရှိသတတ်။ ဣဿ
စေဝ အဟိပေတဿ၊ ဤမြွေပြိတ္တာ၏လည်းကောင်း။ ဣဿ ကာကပေတဿစ၊
ဤကျီးပြိတ္တာ၏လည်းကောင်း။ ပဉ္စဝိသတိ ယောဇနိကော၊ နှစ်ဆယ့်ငါးယူဇနာ
ရှိသော အတ္တဘောသည်။ အဟာသိ၊ ဖြစ်၏။ တေသု၊ ထိုပြိတ္တာ နှစ်ခုတို့တွင်။ အယံ၊
ဤ ဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ အဟိပေဟော၊ မြွေပြိတ္တာတည်း။
ကာက ပေတံဝိ၊ ကျီးပြိတ္တာ ကိုလည်း။ မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်
သည်။ ဂိဇ္ဈကုဋမတ္ထကေ၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်ဘောင်ထိပ်၌။ ပစ္စမာနံ၊ ကျက်သည်ကို။ ဗိသွာ၊
မြင်၍။ တဿ၊ ထို ကျီးပြိတ္တာ၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးမကောင်းမှု ကံကို။ ပုစ္ဆန္တော၊
မေးလိုရကား။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

ဘော၊ အိုပြိတ္တာ။ ဘေ၊ သင်၏။ ဗိဝှ၊ လျှာသည်။ ပဉ္စယောဇနိကော၊ ငါးယူဇနာ
ရှိ၏။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းသည်။ နဝယောဇနံ၊ ကိုးယူဇနာရှိ၏။ တုဟံ၊ သင်၏။
ကာယော၊ ကိုယ်သည်။ ပဉ္စဝိသတိယောဇနံ၊ နှစ်ဆယ့်ငါးယူဇနာ တိုင်တိုင်။
အစ္စဂ္ဂတော၊ မြင့်၏။ တံ၊ သည်။ ကိနုကမ္မံ၊ အဘယ်မည်သောကံကို။ ကရိတွာန၊
ပြုခဲ့၍။ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့။ ပစ္စေကာ၊ ရောက်သည်။
အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။

အထ၊ ထို အခါ၌။ အဿ၊ ထို မောဂ္ဂလာန် အား။ ပေတော၊ ပြိတ္တာ
သည်။ အာစိက္ခန္တော၊ ကြားလိုသည်ဖြစ်၍။

ဘန္တေမောဂ္ဂလာန၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကဿပဿ-
မဟေသိနော၊ ကဿပဘုရား၏။ သံဃဿ၊ သံဃာကော်၏။ အာတတံ ဘတ္တံ၊
ရှေးရှေးဆောင်ခဲ့သောဆွမ်းကို။ ဟဒိစ္စကံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ အာဟာံရေသိ၊ စားခြင်း
ငှါ ဆောင်ယူမိ၏။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ ကဿပ ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်၌။
သမ္ပဟုလာ ဘိက္ခု၊ များစွာသော ရဟန်းတို့သည်။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်း

အလို၌။ ပဝိသိံသု၊ ဝင်ကုန်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ထေရေ၊ မထေရ်တို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သံဝိယာယမာနာ၊ မြတ်နိုးတနာ ခင်မင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာသန-
သာသာယံ၊ ဆွမ်းစားစရပ်၌။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။
ခောဝိတွာ၊ ဆေး၍။ တေလေန၊ ဆီဖြင့်။ မက္ခေတွာ၊ လိမ်း၍။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။
ပါယေတွာ၊ သောက်စေ၍။ ခဇ္ဇကံ၊ ခဲဘွယ်ကို။ ဒတွာ၊ လှူ၍။ ပိဏ္ဏပါတကာလံ၊
ဆွမ်းစားအံ့သောအခါကို။ အာဂမယမာနာ၊ ငွ်သင့်ကုန်လျက်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။
သုဏန္တာ၊ နာကုန်လျက်။ နိသီဒိံသု၊ နေကုန်၏။ ဓမ္မကထာဝသာနေ၊ တရား
ဟောတော်မူသောအဆုံး၌။ ထေရာနံ၊ မထေရ်တို့၏။ ပတ္တေ၊ သပိတ်တို့ကို။
အာဒါယံ၊ ယူ၍။ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ။ နာနဂ္ဂရသ-
တောဇနဿ၊ အထူးထူးသော မြတ်သော အရသာရှိသော တောဇဉ်ဖြင့်။
ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ အာဟရိံသု၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုသို့သော အခါ
၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကာကောဟုတွာ၊ ကျီးဖြစ်၍။ အာသန သာသာယာ၊
နေရာစရပ်၏။ ဆဒန ပိဋေ၊ အမိုးခေါင်သောက်စွန်း၌။ နိလိနော၊ ပုန်းအောင်း
လျက်။ တံ၊ ထိုဆောင်ယူခဲ့သော တောဇဉ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဧကေန၊ တယောက်
သည်။ ဂဟိတ ပတ္တတော၊ ယူခဲ့သောသပိတ်မှ။ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်။ မုခံ ပူရေန္တော၊
ခံတွင်းကို ပြည့်စေလျက်။ ကယော ကဗဠေ၊ သုံးလုပ်သော ထမင်း တို့ကို။
အဂ္ဂဟေသိံ၊ နှိုက်၍ ယူမိ စားမိခဲ့ပြီ။ တံ ပန တတ္ထံ၊ ထိုဆွမ်းသည်။ သံဃဿ၊
သံဃာ၏။ နေဝ သန္တကံ၊ ဥစ္စာမဟုတ်သေး။ သံဃဿ၊ သံဃာအား။
* နိယျာဒေတွာ၊ ဆောက်နှင်း၍။ နဒိန္ဒံ၊ မပေး မလှူသေး။ သိက္ခဟိ၊ ရဟန်းတို့
သည်။ ဂဟိတာဝသေသကံ၊ ယူပြီး၍ အကြွင်းသည်။ န၊ မဟုတ်။ အတ္တနော-
အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ နိဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ မနုဿဟိ-
လူတို့သည်။ ဘုဒ္ဓိတဗ္ဗကံ၊ စားအပ်သော။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ သံဃံ၊ ကို။
ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍။ အဘိဟဋမတ္တမေဝ၊ ရွှေလှူဆောင်ကာမျှ သာလျှင်တည်း။
မယာ၊ သည်။ တတော၊ ထိုဆွမ်းမှ။ တယော ကဗဠေ၊ သုံးလုပ်သောဆွမ်းတို့ကို။
ဂဟိတာ၊ ထိုး၍စားမိ၏။ မေ၊ ငါ၏။ ပုဗ္ဗကမ္ပံ၊ ရှေးမကောင်းမှုကံသည်။ ဇတ္တကံ၊
ဤမျှတည်း။ သွာဟံ၊ ထိုငါသည်။ ကာလံကတွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ တဿ-
ကမ္မဿ၊ ထိုမကောင်းမှုကံ၏။ ဝိပါကေန၊ အကျိုးဖြင့်။ အဝိစိဓိ၊ အဝိစိ၌။
ပစ္စိတွာ၊ ခံပြီး၍။ တတ္ထံ၊ ထိုအဝိစိငဲ့၌။ ပတ္တာဝသေသေန၊ ကျက်ပြီးသည်မှ
ကြွင်းသော အကုသိုလ်ကံဖြင့်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဂိဇ္ဈကုဋေ၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌။
ကာက ပေတော၊ ကျီးပြိတ္တာသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ဣမံဒုက္ခံ၊

ဆင်းရဲခြင်းကို။ ပစ္စာနသောမိခံစားရ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဣဒံဤသည်
ကား။ ကာကပေတဿ၊ ကျီးပြိတ္တာ၏။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း။

≡ ဣပေန၊ ဤအရာ၌ကား။ လေရော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်။ အဟိ-
ပေတံ၊ မြွေပြိတ္တာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သိတံပါတ္တာကာသိ၊ ပြီးခြင်းကို ထင်စွာ
ပြု၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။
အဿ၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ သက္ခိဟုတွာဝိ၊ သက်သေထား၍လည်း။ ဥဋ္ဌာယ၊
ထတော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မောဂ္ဂလာနော၊ မောဂ္ဂလာန်သည်။ သစ္စံ၊
ဟုတ်မှန်သောစကားကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ မယာဝိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ သေ၊
ဤပြိတ္တာကို။ သမ္မောဓိပတ္တ ဒိဝသေယေဝ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသော
နေ၌ပင်လျှင်။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်တော်မူ၏။ အပိစခေါ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ အဟံ၊ ငါဘုရား
သည်။ န ဗျာကာသိ၊ ဟောကြားတော်မူ။ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။
မေ၊ ငါ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ န သဒ္ဓဟေယျ၊ မယုံကြည်ကုန်ရာ။ တေသံ၊ ထို
သတ္တဝါတို့အား။ အဟိတာယ၊ စီးပွားမရှိခြင်းငှါ။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရာနုဒ္ဓယာယ၊ တပါးသူကို သနားခြင်းဖြင့်။ န ကထေသိ၊
ဟောတော်မူပြီ။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာလက္ခဏာ-
သံယုတ္တေဝိ၊ လက္ခဏာသံယုတ်၌လည်း။ မဟာမောဂ္ဂလာနေန၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်
သည်။ ဒိဋ္ဌကာလေယေဝ၊ မြင်သောအခါ၌ သာလျှင်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။
တဿ၊ ထိုမောဂ္ဂလာန်၏။ သက္ခိဟုတွာ၊ သက်သေဖြစ်၍။ ဝိသတိဝတ္ထုနိ၊
နှစ်ဆယ်သော ဝတ္ထုတို့ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣဒံ၊ ဤအဟိပေတ
ဝတ္ထုကိုလည်း။ တေန၊ ထိုမောဂ္ဂလာန်သည်။ တထေဝ၊လျှင်။ ကတိတံ၊ ဆိုအပ်
၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ ထုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ တဿ၊ ထို
မြွေပြိတ္တာ၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးမကောင်းမှုကို။ ပုစ္ဆိံ၊ သု၊ မေးလျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ဗာရာဏသိ၊ ဗာရာဏသီပြည်ကို။
နိဿာယ၊ မှီ၍။ နဒိ တိရေ၊ မြစ်နား၌။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။
ပတ္တသလံ၊ ဖက်ရွက်မိုးသော ကျောင်းကို။ ကရိံသုတိရ၊ ဆောက်ကုန်သတတ်။
သော၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌။ ပိဟရန္တော၊ နေလျက်။ နိဗ္ဗန္တံ၊
မပြတ်။ နဂရေ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ပိဏ္ဍာယ စရတိ၊ ဆွမ်းခံသွား၏။ နာဂရာပိ၊
ပြည်သူတို့သည်လည်း။ သာယံ ပါတံ၊ ည နံနက်။ ဂန္ဓပုပ္ဖါဒိ ဟတ္ထာ၊ နံသာပန်း
စသည်ကို လက်စွဲကုန်လျက်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊
ဆည်းကပ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဗာရာဏသိ ဝါသိ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌

နေသော၊ ကော ပုရိသော၊ ယောကျ်ားတယောက်သည်။ တံမဝံ၊ ထိုခရီးကို၊
 နိဿာယ၊ မှီ၍၊ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ ကထိ၊ ထွန်၏။ မဟာဇနော၊ လူများသည်။
 သာယံ ပါတံ၊ ည နံနက်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်
 ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ တံခေတ္တံ၊ ထိုလယ်ကို။ မဒ္ဒန္တော၊
 နင်းနယ်လျက်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ကဿကော၊ လယ်ထွန်ယောကျ်ားသည်။
 မေငါ၏။ ခေတ္တံ၊ လယ်တောကို။ မာမဒ္ဓထ၊ မဖျက်ဆီး မနင်းနယ် ပါကုန်သင့်။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝါရေန္တောပိ၊ တားမြစ်ပါသော်လည်း။ ဝါရေဟံ၊ ဆီးတားခြင်း
 ဌာ၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အထ၊ ထိုလယ်ထွန်ယောကျ်ား၏။
 ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊
 ၏။ ပဏ္ဏသာလော၊ သစ်ရွက်မိုးသော ကျောင်းသည်။ သစေ နဘဝေယျ၊ အကယ်၍
 မဖြစ်ငြားအံ့။ မေ၊ ငါ၏။ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ နမဒ္ဓေယျ၊ မနင်းလေကုန်ရာ။ ဣတိ၊
 ဤသို့ အကြံဖြစ်၏။ သော၊ ထိုလယ်ထွန်ယောကျ်ားသည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓါ၏။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို ဌာ၊ ပဝိဋ္ဌကာလေ၊ ဝင်သောအခါ၌။ ပရိဘောဂ-
 ဘာဇနာနိ၊ သုံးဆောင်သော အိုးခွက်တို့ကို။ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ခွဲ၍။ ပဏ္ဏသာလံ၊ နေရာ
 ကျောင်းကို။ ဈာပေသိ၊ မီးတိုက်၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေပိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်လည်း။
 တံဈာမံ၊ ထိုကျောင်းကိုမီးလောင်သည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာရာ
 အရပ်သို့။ ပုတ္တာမိ၊ ကြွသွားတော်မူလေ၏။ မဟာဇနော၊ လူများသည်။ ဂန္ဓမာလံ၊
 နံသာပန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာဂတော၊ လာသည်ရှိသော်။ ဈာမံ ပဏ္ဏသာလံ၊
 မီးလောင်ရာကျောင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အယျော၊ ငါတို့ အရှင်ဘုရားသည်။
 ကဟံနုခေါ၊ အတယ်အရပ်သို့လျှင်။ ဂတော၊ ကြွရှာလေအံ့နည်း။ ဣတိအာဟ၊
 ဤသို့ဆို၏။ သောပိ၊ ထိုလယ်ထွန်ယောကျ်ား သည်လည်း။ မဟာဇနေနော၊
 လူအပေါင်းနှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိံ ဂတော၊ တကွလိုက်လာလျက်။ မဟာဇနမဇ္ဈေ၊
 လူများအလယ်၌။ ဌိတကောဝ၊ ရပ်လျက်လျှင်။ ဧဝံအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ မဟာ၊
 ငါသည်။ တဿ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ ပဏ္ဏသာလော၊ သစ်ရွက်မိုးသောကျောင်းကို။
 ဈာပိတာ၊ မီးတိုက်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုလယ်ထွန်
 ယောကျ်ားကို။ ဂဏှထ၊ ဖမ်းဆီးကုန်လေဘူး။ ဣမံပါပိမံ၊ ဤလူယုက်ကို။ နိဿာယ၊
 မှီ၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ဒဠ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။
 နလသိမှာတိ၊ မရကုန်ပြီဘူ၍။ ဒဏ္ဍာဒိဟိ၊ လှန်ကန် စသည်တို့ဖြင့်။ ပေါထေတွာ၊
 ပုတ်ခတ်၍။ ဇိဝိတက္ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပေသု၊ ရောက်စေ ကုန်၏။
 သော၊ ထိုလယ်ထွန်ယောကျ်ားသည်။ အဝိစိမ္မိ၊ အဝိစိ၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။
 ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ အယံ မဟာပထဝီ၊ ဤမြေကြီးသည်။ မဟာဇနမတ္တံ၊
 တယူဇနာမျှ။ ဥဿန္နာ၊ မြင့်၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ ပစ္စိတွာ၊

ကျက်ပြီး၍။ ပတ္တာဝသေသေန၊ ခံပြီးသော အကြွင်း အကျန်ဖြင့်။ ဝိဇ္ဇကုဋေ၊ ဝိဇ္ဇကုဋ်တောင်၌။ အဟိပေတော၊ မြွေပြိတ္တာသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုမြွေပြိတ္တာ၏။ ဣဒံ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ဤရှေးမကောင်းမှုကို။ ကထေတွာ၊ ဟောပြီး၍။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧတံ ပါပကမ္မံ နာမ၊ ဤမကောင်းမှုကံ မည်သည်ကား။ ခီရံ၊ သဒိယံ၊ နို့ရည်နှင့်တူ၏။ ခီရံ၊ နို့ရည်ကို။ ဒုယမာနံ၊ ညှစ်အပ် ပြီးသော ခဏ၌။ နပရိဏမတိဝေယထာ၊ လျင်စွာ မဖေါက်ပြန်သကဲ့သို့လျှင်။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ကယိရမာနမေဝ၊ ပြုဆဲ၌လျှင်။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ နဝိပစ္စတိ၊ အကျိုး ကို မဖြစ်စေ။ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ဝိပစ္စတိ၊ အကျိုးပေး၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဧဝရူပေန၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲခြင်းဖြင့်။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်ပူပန်ရ၏။ ဣတိ အနုသန္တိ၊ ဤသို့အနုသန္ဓေကို။ စာဋေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာယ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၇၁။ တိက္ခဝေ၊ တို့။ သဇ္ဇ၊ ခီရံ၊ ညှစ်ခါစ ဖြစ်သော နို့ရည်သည်။ နမုစ္စတိ-
 ဣဝ၊ ပကတိနို့ သဘောကို လျင်စွာမစွန့်သကဲ့သို့။ ဟိ၊ ထိုအတူ၊ ကတံ၊ ပြုဆဲဆဲ
 ဖြစ်သော။ ပါပကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံသည်။ နဝိပစ္စတိ၊ အကျိုးမပေးသေး။ တံပါပံ၊
 ထိုမကောင်းမှုသည်။ ဗာလံ၊ သူမိုက်ကို။ ဥဟံ ဥဟန္တော၊ ပူလောင်စေသည်ဖြစ်၍။
 အန္တေတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ ယထာ၊ အတယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမှုကား။ တသ္မာ၊ ပြာဖြင့်။
 ဆန္တော၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ ပါဝကော၊ မီးသည်။ အတ္တန္တဇနံ၊ နင်းသောသူကို။
 ဥဟံ ဥဟန္တော၊ လောင်လျက်။ အန္တေတိဣဝ၊ အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့တည်း။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သဇ္ဇ၊ ခီရံ ဂါထိ၊ ဟူသည်ကား။ တံခဏံယေဝ၊ ထိုခဏ၌
 သာလျှင်။ ဧနေယာ၊ နွားမ၏။ ထနေဟိ၊ သားမြတ်နို့တို့မှ။ နိက္ခန္တံ၊ ထွက်သော။
 အတ္တဏှံ၊ လောလောသော။ ခီရံ၊ နို့ရည်သည်။ နမုစ္စတိ နပရိဏမတိ၊ နို့ဓိး
 စသော အဖြစ်သို့ မပြောင်း။ ဣဒံ၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဣဒံ သဇ္ဇ၊ ခီရံ၊ ဤလောလောသောနို့ရည်သည်။ တံခဏေညေဝ၊ ထိုညှစ်
 သော ခဏ၌လျှင်။ နမုစ္စတိ နပရိဏမတိယထာ၊ နို့ဓိး-စသောအဖြစ်သို့ မပြောင်း
 သကဲ့သို့။ ပကတိံ၊ ပြကတေကို။ နဝိဇယတိယထာ၊ မစွန့်သကဲ့သို့။ ယသ္မိံပန၊
 အကြင်နို့ရည်ကိုကား။ ဘာဇနေ၊ အိုးခွက်၌။ ဒုဟိတွာ၊ ညှစ်ပြီး၍။ ဝိဟိတံ၊
 ယူအပ်သည်ရှိသော်။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ တတ္ထ၊ ထိုအိုးခွက်၌။ တတ္တာဒိ၊
 ရက်တက် အစရှိသော။ အဗ္ဗိလံ၊ အချဉ်ကို။ နပက္ခိပတိ၊ မထည့်။ ယာဝ၊ အကြင်
 ရွှေလောက်။ ဒမိဘာဇနာဒိကံ၊ နို့ဓိးအိုးခွက် အစရှိသော။ အဗ္ဗိလဘာဇနံ၊
 အချဉ်အိုးခွက်သို့။ နပါပုဏ္ဏာတိ၊ မရောက်။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ ဝကတိံ၊

ဝကတိကို။ အဝိဇ္ဇာတော၊ မစွန့်မူ၍။ ပစ္ဆိမော၊ နောက်မှ။ ဇဟတိယထာ၊ စွန့်သကဲ့သို့။
 ဝေမေဝ၊ ဤအတူ။ ကယိရမာနဓေဝ၊ ပြုဆဲသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ပါပကမ္မံပိ၊
 မကောင်းမှုကံသည်လည်း။ နဝိပစ္စတိ၊ အကျိုးကို မဖြစ်စေသေး။ ယဒိပိ ဝိပစ္စေယျ၊
 အကယ်၍ လောလောအကျိုးကို ဖြစ်စေငြားအံ့။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော
 သူသည်။ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နဝိသဟေယျ၊ မဝံ့
 လေရာ။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ ကုသလာတိ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ကုသိုလ်ကြောင့်
 ဖြစ်ကုန်သော။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်။ ဓရန္တိ၊ ထင်ရှားကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။
 နံ၊ ထိုသူကို။ တေ၊ ထိုအကုသိုလ်တို့သည်။ ရက္ခန္တိ၊ စောင့်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့
 ၏။ တေဒါ၊ ခန္ဓာပျက်သည်မှ။ အပါယနိဗ္ဗတ္တခန္ဓေသု၊ အပါယ်တံ၌ ဖြစ်ကုန်သော
 ခန္ဓာတို့၌။ ဝိပစ္စတိ၊ အကျိုးပေး၏။ ဝိပစ္စမာနဉ္စ၊ အကျိုးပေးသော်လည်း။ ခုယျ-
 ခုယျန္တော၊ လောင်လျက်။ တံ၊ ထိုမကောင်းမှုသည်။ ဗာလံ၊ သူမိုက်သို့။ အန္ဓေတိ၊
 အစဉ်လိုက်၏။ ကိံဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုငြားအံ့။ သသ္မာ-
 သန္ဓောဝ ပါဝကော၊ ပြာဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော မီးကဲ့သို့တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကား
 သင့်စွ။ ဆာရိကာယ၊ ပြာဖြင့်။ ပဋိစ္ဆန္တော၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ ဝိတစ္ဆိတင်္ဂါရော၊
 အလျှောက်ကင်းသော မီးကို။ အတ္တန္တောပိ၊ နင်းသော်လည်း။ ဆာရိကာယ၊ ပြာဖြင့်။
 ပဋိစ္ဆန္တော၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သောကြောင့်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ နုဗ္ဗတိ၊ မပူ။ ဆာရိကံ
 ပန၊ ပြာကိုကား။ တာပေတွာ၊ ပူစေ၍။ စမ္မာဒိနံ၊ အရေစသည်တို့ကို။ ခုဟန-
 ဝသေန၊ လောင်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ယာဝ မတ္တလင်္ဂါ၊ ဦးနှောက် တိုင်အောင်။
 ခုဟန္တော၊ လောင်လျက်။ ဂစ္ဆတိယထာ၊ သွားသကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူ။
 ပါပကမ္မံပိ၊ မကောင်းမှုကံကိုလည်း။ ယေန၊ အကြင်လူမိုက်သည်။ ကတံ၊ ပြုသည်။
 ဇဟတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ ဗာလံ၊ ထိုလူမိုက်ကို။ ဒုတိယေဝါ အတ္တဘာဝေ၊ နှစ်ခုမြောက်
 ဖြစ်သော အတ္တဘော၌ လည်ကောင်း။ တတိယေဝါ အတ္တဘာဝေ၊ သုံးခုမြောက်
 ဖြစ်သော အတ္တဘော၌လည်းကောင်း။ နိရယာဒိသု၊ ရေစသည်တို့၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်
 သည်ရှိသော်။ ခုဟန္တံ၊ လောင်လျက်။ အနုဂစ္ဆတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤကား
 ဂါထာအနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။
 သောတာပန္နာဒယော၊ သောတာပန်-စသည်တို့သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ဒွါဒသမံ၊ သော။ အဟိဝေတ ဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

၅-ဗာလဝဂ္ဂ၊ ၁၃-သဒ္ဓိ ကုဋ္ဌပေတ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ... အဟိပေတ, ကာကဝေတ ဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ သဒ္ဓိကုဋ္ဌပေတဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်း ငှါ ယာဝဒေဝ အနတ္တာယ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ယာဝဒေဝ အနတ္တာယာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ယာဝဒေဝ အနတ္တာယ- စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္တဝါ ဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ သဒ္ဓိကုဋ္ဌပေတံ၊ သဒ္ဓိကုဋ္ဌပြိတ္တာကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ပုရိမ နယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်လျှင်။ မဟာမောဂ္ဂလာ- နတ္ထေရော၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်။ လက္ခဏန္တရေန၊ လက္ခဏမထေရ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ ဝိဇ္ဇကုဋ္ဌာ၊ ဝိဇ္ဇကုဋ္ဌတောင်မှ။ ဩရောဟန္တော၊ ဆင်းလတ်သော်။ အညတရသ္မိံ ပဒေသေ၊ အမှတ်မရှိသောအရပ်၌။ သိတံပါတွာကာသိ၊ ပြီးခြင်း ကို ထင်စွာပြု၏။ ထေရေန၊ လက္ခဏ မထေရ်သည်။ သိတကာရဏံ၊ ပြီးခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးလတ်သော်။ ဘဂဝတော သန္တိကေ၊ ဘုရားအထံ၌။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပုဋ္ဌေယျာသိ၊ မေးလော့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ ဆို၍။ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်း အလိုငှါ။ စရိတွာ၊ သွား၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ နိသိန္နကာလေ၊ နေသောအခါ၌။ ပုန၊ တတန်။ ပုဋ္ဌော၊ မေးလတ် သော်။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧကံပေတံ၊ ပြိတ္တာ တခုကို။ အဒ္ဓသံ၊ မြင်၏။ တဿ၊ ထိုပြိတ္တာ၏။ တိဂါဝုတပုမာဏေန၊ သုံးဂါဝုတ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အတ္တဘာဝေန၊ အတ္တဘောဖြင့်။ ဥပရိမတ္ထကေ၊ ဦးခေါင်း ထက်၌။ သမ္ပဇ္ဇလိတာနိ၊ အလျှံပြောင်ပြောင် တောက်ကုန်သော။ အာဒိတ္တာနိ၊ ရဲရဲ ညိုကုန်သော။ သဒ္ဓိအယကုဋ္ဌသဟဿာနိ၊ ခြောက်သောင်းကုန်သော သံတူတို့ သည်။ ပတိတွာ ပတိတွာ၊ ကျ၍ ကျ၍။ ဥဋ္ဌဟန္တိ၊ တက်ကုန်၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်း ကို။ သိန္တန္တိ၊ ခွဲကုန်၏။ သိန္တံ သိန္တံ၊ ကွဲပြီး ကွဲပြီး၍။ ပုန၊ တတန်။ သမုဋ္ဌဟတိ၊ ဖြစ်ပြန်၏။ ဣမိနာ အတ္တဘာဝေန၊ ဤ အတ္တဘောဖြင့်။ မဟာ၊ ငါသည်။ ဝေ- ရှပေါ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောကို။ နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ မမြင်စဘူး။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ ထိုပြိတ္တာကို။ ဗိသ္ဗာ၊ ၍။ သိတံပါတွာကာသိ၊ ပြီးခြင်းကို ထင်စွာပြု၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ပေတဝတ္ထုသ္မိံ၊ ပေတဝတ္ထု၌....

ဘော၊ အို-ပြိတ္တာ။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ပရိပုဏ္ဏာနိ၊ ပြည့်ကုန်သော။ သဒ္ဓိကုဋ္ဌ သဟဿာနိ၊ ခြောက်သောင်းသော သံတူတို့သည်။

တုယံ၊ သင်၏။ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ နိပတန္တိ၊ ကျကုန်၏။ တဝ၊ သင်၏။ မတ္တကံ၊ ထိပ်ကို။ သိန္တန္တိ၊ ခွဲ၏။

ဣတိအာဒိမ္ပိ၊ ဤသို့ အစရှိသည်၌။ ဣမမေဝ ပေကံ၊ ဤပြိတ္တာကိုလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ သုတ္တာ၊ သုရားသည်။ ယေရဿ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မယာပိ၊ ငါတုရားသည်လည်း။ သေ သတ္တော၊ ဤသတ္တာကို။ ဗောဓိမဏ္ဍေ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌။ နိသိန္နေနဝ၊ နေစဉ်လျှင်။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်၏။ ယေစပန၊ အကြင် သူတို့သည်ကား။ မေ၊ ငါ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ န သဒ္ဓဟေယံ၊ မယုံကြည်ကုန်ရာ။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ အဟိတာယ၊ စီးပွားမဲ့ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ ဘဝေယံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့ကို။ အနုကမ္မာယ၊ သနားသဖြင့်။ နကထေသိံ၊ ဟောတော်မူ။ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ မောဂ္ဂလာနဿ၊ ငါ့သားမောဂ္ဂလာန်ကို။ သက္ခိဟုတွာ၊ သက်သေထား၍။ ကထေမိ၊ ဟောအံ့။ ဣတိ-အာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ သိက္ခ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဇာဿ၊ ထိုပြိတ္တာ၏။ ပုဗ္ဗကမ္ပံ၊ ရှေးမကောင်းမှုကို။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကုန်၏။ သတ္တာပိ၊ မြတ်စွာသုရားသခင် သည်လည်း။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ကထေသိံ၊ ဟောတော်မူ၏။

အတိတေ၊ အတိတ်ကာလ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီ ပြည်၌။ သာဠိတ္တက သိပ္ပေ၊ ကျောက်စရစ်ကိုပစ်သောအတတ်၌။ နိပ္ပတ္တိံ၊ အပြီးသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သော။ ကောဝိဋ္ဌသပ္ပိ၊ လူဝဆွံတယောက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သေ၊ ထိုဝဆွံသည်။ နဂရဒ္ဓါရေ၊ ပြည်တံခါး၌။ ကေဿ ဝဋုရက္ခဿ၊ ပင်ညောင်ပင်တခု၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ နိသိန္နော၊ နေသည်ရှိသော်။ သက္ခရာနိ၊ ကျောက်စရစ်တို့ကို။ နိပိတွာ၊ ပစ်၍။ တဿ၊ ထိုပညောင်ပင်၏။ ပတ္တာနိ၊ အရွက်တို့ကို။ ဆိန္တန္တော၊ ပေါက်စေလျက်။ ဟတ္ထိရူပကံ၊ ဆင်ရုပ်ကို။ နော၊ ငါသို့အား။ ဒဿေဟိ၊ ပြလော့။ အဿ ရူပကံ၊ မြင်းရုပ်ကို။ နော၊ ငါတို့အား။ ဒဿေဟိ၊ ပြလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဂါမ ဒါရကေဟိ၊ ရွာသူသားငယ်တို့သည်။ ဝုစ္စမာနော၊ ဆိုလတ်သော်။ ‘ဣန္ဒြိတိန္ဒြိတာနိ၊ အသိရှိတိုင်း ရှိတိုင်းကုန်သော။ ရူပါနိ၊ အရုပ်တို့ကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြ၍။ တေသံ၊ ထိုသူငယ်တို့၏။ သန္တိကာ၊ အလံမှ။ ခါဒနိယာဒိနိ၊ ခဲတွယ် စသည်တို့ကို။ လတတိ၊ ရ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ရာဇော၊ မင်းသည်။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်တို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ ထွက်တော်မူသည်ရှိသော်။ တံပဒေသံ၊ ထိုအရပ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ ဒါရကာ၊ သူငယ်တို့သည်။ ဝိဋ္ဌသပ္ပိံ၊ ဝဆွံကို။ ပါရောဟန္တရေ၊ မြစ်ဖျဉ်းကြား၌။ ကတွာ၊ ထား၍။ ပယာယိံသု၊ ပြေးလေကုန်၏။ ရညော၊ မင်း၏။

ဌိတ မဇ္ဈနိကော၊ မုန်းတည့်သောအခါ၌။ ရုက္ခမူလံ၊ ပညောင်ပင်ရင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌဿ၊
 ဝင်စဉ်။ ဆိဒ္ဓါဝဆိဒ္ဓ ဆာယာယ၊ အပေါက်အပေါက်ရှိသော အရိပ်ဖြင့်။ သရီရံ၊
 ကိုယ်ကို။ ပဟရတိ၊ ခတ်မိ၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ ဧတံ၊ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။
 ကိံနုခေါ၊ အဘယ်သို့ အကြောင်းရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။
 ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သော်။ ရုက္ခပဏ္ဏေသု၊ သစ်ရွက်တို့၌။ ဟတ္ထိရူပကာ-
 ဒိနိ၊ ဆင်ရပ် စသည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဧတံ ကမ္မံ၊ ဤအမှုသည်။ ကဿ၊ အဘယ်
 သူ၏ အမှုနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ မေးခြင်းကြောင့်။ ဝိဋ္ဌသပ္ပိနော၊ လူငဆွံ၏
 အမှုဖြစ်ပါသည်တရား။ ဣတိ၊ ဤသို့ တင်သောစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ တံ၊
 ထိုငဆွံကို။ ပဏ္ဏောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ မယံ၊ ငါ၏။
 ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားသည်။ အတိ မုခရော၊ လွန်စွာ နှုတ်ကြမ်း၏။
 အပ္ပမတ္တကေဝိ၊ အနည်းငယ်ကိုမျှလည်း။ ပုဏ္ဏေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဗဟံ၊ များစွာ။
 တဏန္တော၊ ဆိုလျက်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဥပဒ္ဓဘေတိ၊ နှိပ်စက်၏။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။
 မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ နာဠိမတ္တာ၊ တကွမ်းစား တပြည်မျှလောက် ကုန်သော။ အဇ-
 လဏ္ဍိကာ၊ ဆိတ်ချေးတို့ကို။ ခိပိတံ၊ ပစ်ခြင်းငှါ။ သက္ခိဿသိ၊ သင် တတ်နိုင်အံ့
 လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ သက္ခိဿာမိ၊ အကျွန်ုပ်
 တတ်နိုင်ပါအံ့။ အဇ လဏ္ဍိကံ၊ ဆိတ်ချေးကို။ အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။
 ပုရောဟိတေန၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တုမှေ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့သည်။
 ဘဏိတွာ၊ ပြောဆို၍။ အန္တောသာဏိယံ၊ တင်းတိမ်တွင်း၌။ နိသီဒယ၊ နေတော်
 မူကုန်လော့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော အမှု
 ကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိရအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ အတ၊ တိုအခါ၌။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။
 တဿ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ ဣတရော၊ ငဆွံသည်။ ကတ္တရိ-
 ယဂ္ဂေန၊ ကပ်ကျေးဦးဖြင့်။ သာဏိဟာ၊ တင်းတိမ်၌။ ဆိဒ္ဓံကတွာ၊ အပေါက်ပြု၍။
 ရညာ၊ မင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထေန္တဿ၊ ပြောဆိုသော။ ပုရောဟိတဿ၊
 ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား၏။ မုခေဝိဝဋ္ဌမတ္တေ၊ ခံတွင်းကိုဖွင့်ကာမျှ၌။ ဧကေကံ အဇလဏ္ဍိ-
 ကံ၊ ဆိတ်ချေးတခု တခုကို။ ခိပိ၊ ပစ်၏။ ပုရောဟိကော၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားသည်။
 မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ ပဝိဋ္ဌံ ပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်တေ ဝင်လေသော ဆိတ်ချေးကို။ ဂိလိ၊ မျို၏။
 ဝိဋ္ဌသပ္ပိ၊ ငဆွံသည်။ အဇလဏ္ဍိကာသု၊ ဆိတ်ချေးတို့သည်။ ဒိဏာသု၊ ပစ်၍ကုန်ပြီး
 သည်ရှိသော်။ သာဏိံ၊ တင်းတိမ်ကို။ စာလေသိ၊ လှုပ်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။
 တာယ သညာယ၊ ထိုအမှတ်ဖြင့်။ အဇလဏ္ဍိကာနံ၊ ဆိတ်ချေးတို့၏။ ဒိဏဘာဝံ၊
 ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ အဟံ၊
 ငါသည်။ တုမှေဟိ၊ သင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထေန္တော၊ ပြောဆိုလျက်။ ကထံ၊
 စကားကို။ နိတ္ထရိတံ၊ ပြီးစေခြင်းငှါ။ န သက္ခိဿာမိ၊ မတတ်နိုင်။ တုမှေ၊ သင်တို့

၂၅

သည်။ အတိမုခရတာယ၊ လွန်စွာနှုတ်ကြမ်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ နာဠိမတ္တာ၊ တပြည်
 မျှလောက်ကုန်သော။ အဇ လဏ္ဍိကာ၊ ဆိတ်ချေးတို့ကို။ ဂိလန္တာပိ၊ မျိုကုန်သော်
 လည်း။ တုဏ္ဏိတာဝံ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၏အဖြစ်သို့။ နာပဇ္ဇေယ၊ မရောက်ကုန်။
 ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ခြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ မကိုတာဝံ၊ မျက်နှာမသာသည်၏
 အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရောက်၍။ ဟတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ မုခံ၊ ခံတွင်း
 ကို။ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍။ ရညာ၊ မင်းနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သလ္လပိတုံ၊ စကားပြောခြင်းငှါ။
 နာသက္ခိ၊ မဝံ၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ပိဋ္ဌသပ္ပိဂုဏံ၊ ငဆွံ၏ကျေးဇူးကို။ အနုဿရိတွာ၊
 အောက်မေ့၍။ တံ၊ ထိုငဆွံကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ တံ၊ သင့်ကို။
 နိဿာယ၊ ခို၍။ မေ၊ ငါ့အား။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းကို။ လဒ္ဓန္တိ၊ ရ၏ဟု။ တုဋ္ဌော၊
 နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍။ တဿ၊ ထိုငဆွံအား။ သဗ္ဗဋ္ဌကံနာမ၊ ခနံ၊ သဗ္ဗဋ္ဌက အမည်
 ရှိသော ဥစ္စာကို။ ဒေတွာ၊ ပေး၍။ နဂရဿ၊ ပြည်၏။ စတုသုဒိသာသု၊ အရပ်
 လေးမျက်နှာကို၌။ စတ္တာရော ဝရဂါမေ၊ အခွန်အတုတ် ထွက်သော လေးခုသော
 ရွာဆုတို့ကို။ အဒါယိ၊ ပေး၏။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။ ရညော၊
 မင်းအား။ အတ္ထမ္မောနုဿာသကော၊ အကျိုးစီးပွားကို အစဉ်ဆုံးမတတ်သော။
 အမစ္စော၊ အမတ်သည်။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ သိပ္ပကံနာမ၊ အတတ် မည်သည်ကား။
 သာဓုခေါ၊ ကောင်းသလျှင်ကတည်း။ ယာဒိသ ကိဒိသံအပိ၊ အကြင်သို့သဘော
 ရှိသော ငဆွံကို။ ပဿ၊ ရှုပါလော့။ ခဗ္ဗပ္ပဟာရေန၊ ငဆွံ၏ လက်ပစ်အတတ်ဖြင့်။
 စတုဋ္ဌိသာ၊ မှ။ ဂါမာ၊ တို့ကို။ လဒ္ဓိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

သောပုန အမစ္စော၊ ထိုအမတ်သည်။ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌။ အဟမေဝ-
 တဂဝါ၊ ငါတုရားသည်လျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော-
 ပုရိသော၊ ယောက်ျားတယောက်သည်။ ဝိဋ္ဌသပ္ပိနာ၊ ငဆွံသည်။ လဒ္ဓသမ္ပတ္တိံ၊
 ရအပ်သော စည်းစိမ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အယံ၊ ဤသူသည်။
 ဝိဋ္ဌသပ္ပိနာမ၊ ငဆွံမည်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်လျက်။ ဣမံသိပ္ပံ၊ ဤအတတ်ကို။
 နိဿာယ၊ ခို၍။ မဟာသမ္ပတ္တိံ၊ ကြီးစွာသော စည်းစိမ်ချမ်းသာသို့။ ပက္ခော၊
 ရောက်၏။ မယာပိ၊ ငါသည်လည်း။ ဧတံ၊ ဤအတတ်ကို။ ထိက္ခိတုံ၊ သင်ခြင်း
 ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားတယောက်သည်။
 တံ၊ ထိုငဆွံကို။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ အာစရိယ၊ ဆရာ။
 မေ၊ ငါ့အား။ ဣဒံ သိပ္ပံ၊ ဤအတတ်ကို။ ဒေထ၊ ပေးပါလော့။ ဣတိအာဟ၊
 ဤသို့ဆို၏။ တာဘ၊ အမေခင်။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ။ န သတ္တာ၊ မတတ်နိုင်။
 ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ တေန၊ ထိုငဆွံသည်။ ပဋိက္ခိတ္ထော၊

ပယ်လတ်သော်။ ဟောတု၊ ထိုသို့မူလည်းဖြစ်စေ။ နံ၊ ထိုဝဆွံကို။ အာရာဇေယောမိ၊
နှစ်သက်စေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဿ၊ တိုင်ဆွံ၏။ ဟတ္ထပါဒ ပရိကမ္မာဒိနိ၊
လက်ခြေကို ဆုပ်နယ်ခြင်း စသည်တို့ကို။ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုလျက်။ စိရဿံ၊
ကြာမြင့်စွာ။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တံ၊ ထိုဝဆွံကို။ အာရာဇေတွာ၊ နှစ်သိမ့်
စေ၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ အတန်တလဲလဲ။ ယာစိ၊ တောင်းဝန်၏။ ဝိဋ္ဌသပ္ပိ၊ ငနွံသည်။
အယံ၊ ဤယောကျ်ားသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ဥပကာရော-
ကိ၊ ကျေးဇူးများ၏ဟု။ တံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ ပဋိဗာဟိတုံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။
အသက္ကောဇ္ဇော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ သိက္ခာပေတွာ၊
သင်စေ၍။ တာတ၊ အမောင်။ တေ၊ သင်အား။ သိပ္ပံ၊ အတတ်သည်။ နိပ္ပန္နံ၊
ပြီးပြီ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ ကရိဿသိ၊ ပြုအံ့နည်း။ ဣတိ-
အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဗဟိ၊ အပသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဝိမ-
သိဿာမိ၊ စုံစမ်းအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကိံ၊ ကရိဿသိ၊ အဘယ်သို့ စုံစမ်းအံ့
နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ ဝါရိံ ဝါ၊ နွားကိုလည်းဟောင်း။ မနုဿံ ဝါ၊
လူကိုလည်းကောင်း။ ပဟရိတွာ၊ ပစ်၍။ မာရေဿာမိ၊ သေစေအံ့။ ကာတ၊
အမောင်။ ဝါရိံ၊ နွားကို။ မာရေန္တဿ၊ သတ်သည်ရှိသော်။ သတံ ဒက္ခော၊
ဒဏ်တရာထိုက်၏။ မနုဿံ၊ လူကို။ မာရေန္တဿ၊ သတ်မိသည်ရှိသော်။ သဟဿံ၊
ဒဏ်တထောင်ထိုက်၏။ တွံ၊ သင်သည်။ သပုတ္တဒါရောပိ၊ သားမယားနှင့်တကွ
သည်လည်း။ တံ၊ ထိုအပြစ်ကို။ နိတ္ထရိတုံ၊ ထုတ်ဆောင်ခြင်းငှါ။ န သက္ခိဿသိ၊
မတတ်နိုင်အံ့။ မာဝိနဿ၊ မပျက်စီးစေလင့်။ ယမ္ပိ၊ အကြင်သူကို။ ပဟရေ၊
ပစ်သည်ရှိသော်။ ဒက္ခော၊ ဒဏ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘော
ရှိသော။ နိမာတာ ပိတိကံ၊ အမိအဘမရှိသော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောသူကို။
ဥပဓာရေဟိ၊ စူးစမ်းလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။
သာဓူလိ၊ ကောင်းပြီဟု။ သက္ခရာ၊ ကျောက်စရစ်တို့ကို။ ဥစ္ဆင်္ဂေ၊ ခါးပိုက်၌။
ကတွာ၊ တုပ်၍။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော သူကို။ ဥပဓရေယမာနေ၊
စူးစမ်းလျက်။ ဝိစရဇ္ဇော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဝါရိံ၊ နွားကို။ ဒိသွာ၊ မြင်သည်
ဖြစ်၍။ အယံ၊ ဤနွားသည်။ သဿာမိကာ၊ အရှင်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဟရိတုံ၊
ပစ်ခြင်းငှါ။ နဝိသဟိ၊ မဝံ၊ မနုဿံ၊ လူကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အယံ၊ ဤသူသည်။
သမာတာ ပိတိကောတိ၊ အမိအဘရှိသောသူတည်းဟု။ ပရိဟရိတုံ၊ ပစ်ခြင်းငှါ။
နဝိသဟိ၊ မဝံ။

တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌။ သုနေက္ခောနာမ၊ သုနေက္ခ အမည်ရှိသော။
ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ တံနဂရံ၊ ထိုပြည်ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ပတ္ထ-
သာလာယ၊ သစ်ရွက်မိုးသောကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ား

သည်။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ ပဝိဘန္တံ၊ ဝင်သော။ တံ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓကို။
 နဂရဒ္ဓါရန္တရေ၊ ပြည်တံခါး၏ အနီးအပါး၌။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အဟံ၊ ဤသူသည်။
 နိမာတာ ပိတိကော၊ အံမိအဘမရှိသူတည်း။ ဣမသ္မိံ၊ ဤသူကို။ ပဟဇေ၊ ပစ်သည်
 ရှိသော်။ ဒဏ္ဍော၊ ဒဏ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣမံ၊ ဤသူကို။ ပဟရိတွာ၊ ပစ်၍။ သိပ္ပံ၊
 အတတ်ကို။ ဝိမံဘိဿာမိ၊ စူးစမ်းအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ အောက်မေ့၏။ သော၊ ထို
 ယောက်ျားသည်။ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓ၏။ ဒက္ခိဏကဏ္ဍသောတံ၊
 ၀။ လက်နားပေါက်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ သံကွရံ၊ ကျောက်စရစ်ကို။ ခိဝိ၊ ပစ်၏။
 သာ၊ ထိုကျောက်စရစ်သည်။ ဒက္ခိဏေန ကဏ္ဍသောတေန၊ လက်နားပေါက်ဖြင့်။
 ပဝိသိတွာ၊ ၍။ ဝါမေန၊ လက်ဝဲနားပေါက်ဖြင့်။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊
 ဆင်းရဲခြင်း ဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ၍။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်ကား။
 ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ စရိတုံ၊ သွားခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ အာကာ-
 သေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ ပဏ္ဍသာလံ၊ နေရာကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊
 ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ အနာ-
 ဂစ္ဆန္တေ၊ မကြွလာသည်ရှိသော်။ ကိဉ္စိ အဖါသုကံ၊ တစုံတခုမချမ်းသာခြင်းသည်။
 သဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊
 သွား၍။ တံ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓကို။ ပရိနိဗ္ဗုတံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။
 ရောဒိံသု၊ ဝိုကြွေးကုန်၏။ ပရိဒေဝိံသု၊ အတန်တလဲလဲဝိုကြွေးကုန်၏။ သောဝိ၊
 ထိုယောက်ျားသည်လည်း။ ဂစ္ဆန္တိ၊ မဟာဇနံ၊ လာသောလူအပေါင်းကို။ ဒိသွာ၊
 မြင်၍။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ သဗ္ဗာ-
 နိတွာ၊ သိ၍။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ ပဝိသန္တော၊
 ဝင်လာသည်ရှိသော်။ ဒ္ဓါရန္တရေ၊ တံခါးအနီး၌။ မမ၊ ဝါ၏။ သံမုခိဘူတော၊
 မျက်မှောက်ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ဝါသည်။ အတ္တနောထိပ္ပံ၊ မိမိအတတ်ကို။ ဝိမံသန္တော၊
 စုံစမ်းသည်ရှိသော်။ ဣမံ၊ ဤရှင်ပင်ကို။ ပဟရိံ၊ ပစ်မိပြီ။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။
 မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဣမိနာ ပါပကေန၊ ဤလူယုတ်မာသည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ကို။
 ပဟဇေ၊ ပစ်သည်။ ဝိသတတ်၊ ဂဏှထ ဂဏှလာ၊ ဖမ်းကုန် ဆီးကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဆို၍။ ပေါဏေတွာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌လျှင်။ နံ၊ ထိုလူယုတ်မာကို။
 ဇိဝိတက္ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပေတုံ၊ ရောက်စေကုန်၏။ သော၊ ထိုလူယုတ်
 မာသည်။ အဝိစိမ္မိ၊ အဝိစိ၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။
 အယံ မဟာပထဝီ၊ ဤမြေကြီးသည်။ ယောဇနမတ္တံ၊ တယူဇနာတိုင်တိုင်။ ဥဿန္တာ၊
 မြင့်၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ ပစ္စိတွာ၊ ကျက်၍။ ဝိပါကာဝသေသေန၊ အကျိုး
 ကြွင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝိဇ္ဈကုဋ္ဌမတ္တကေ၊ ဝိဇ္ဈကုဋ္ဌထောင်ထိပ်၌။ သဗ္ဗိကုဋ္ဌပေတော၊
 သဗ္ဗိကုဋ္ဌပြိတ္တာသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တံ၊ တုရားသည်။ တဿ၊

ထိုပြီတ္တာ၏။ ဣမံ ပုဗ္ဗကမ္ဘံ၊ ဤရှေးမကောင်းမှု ကံကို။ ကထေတွာ၊ ယောပြီး၍။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဗာလဿ၊ လူမိုက်၏။ သိပ္ပံဝါ၊ အတတ်သည်လည်းကောင်း။
 ဣဿရိယံဝါ၊ စည်းစိမ်သည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံနာမ၊ ဖြစ်ခြင်းမည်သည်။
 အနတ္ထာယ၊ အကျိုးစီးပွားမရှိခြင်းငှါ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။
 ဗာလော၊ လူမိုက်သည်။ သိပ္ပံဝါ၊ အတတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဣဿရိယံဝါ၊
 စည်းစိမ်ကိုလည်းကောင်း။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ အတ္တဇနာ၊ မိမိ၏။ အနတ္ထမေဝ၊
 အကျိုးမဲ့ကိုသာလျှင်။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုသန္တိ၊ အနုသန္ဓေကို။
 ဃာဋေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဣမံ ဂါထံ၊
 ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၇၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗာလဿ၊ လူမိုက်၏။ ဥတ္တံ၊ အတတ်ပညာ စည်းစိမ်
 အခြံအရံအစိုးရခြင်း စသည်သည်။ ယာဝဒေဝ အနတ္ထာယ၊ မိမိအကျိုးမဲ့ပျက်စီး
 ခြင်းငှါသာလျှင်။ ဇာယတိ၊ ၏။ ဗာလဿ၊ လူမိုက်၏။ တံဥတ္တံ၊ ထိုအတတ်ပညာ
 စသည်သည်။ သုတ္တံသံ၊ ပြုစင်သော ကောင်းမှုအဖို့ကို။ ဟန္တိ နာသေတိ၊ ဖျက်ဆီး
 တတ်၏။ အဿ၊ ထိုလူမိုက်အား။ မုဗ္ဗံ၊ မိမိပညာသည်။ ဝိပဂါတယံ၊ ဖျက်ဆီးသည်
 ဖြစ်၍။ ဟန္တိ၊ သတ်တတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ယာဝဒေဝဂါတိ၊ ယာဝဒေဝဟူသော ပုဒ်၌။ အဝမိ ပရိစ္ဆေ-
 ဒနတ္ထေ၊ အပိုင်းအခြား အနက်၌။ နိပဂါတော၊ နိပဂါတ်ပုဒ်တည်း။ ဥတ္တန္တိ၊ ဥတ္တံ
 ဟူသည်ကား။ ဇာနုဘာဝေဝါ၊ သိအပ်သော အဖြစ်တည်း။ ယံသိပ္ပံ၊ အကြင်
 အတတ်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ယဒိဝါ ဣဿရိယေ၊ အကြင်အစိုးရခြင်း၌ လည်း
 ကောင်း။ ယဒိဝါ ယသေ၊ အကြင်အခြံအရံ၌ လည်းကောင်း။ ယာယဝါ သမ္ပတ္တိ-
 ယာ၊ အကြင် စည်းစိမ်၌ လည်းကောင်း။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ ဇနော၊ လူအပေါင်း
 ၌။ နပညာယတိ၊ မထင်ရှား။ ပညာတော၊ ပညာအားဖြင့်။ ပဂါကဋေ၊ ထင်ရှား
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿာ၊ ထိုပညာ၏။ တေနာမံ၊ ဤအမည်တည်း။ ဟိ၊ ထို
 စကားသင့်စွ။ သိပ္ပံဝါ၊ အတတ်သည်လည်းကောင်း။ ဣဿရိယာဒိဘာဝေဝါ၊
 အစိုးရခြင်းစသော အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဗာလဿ၊ လူမိုက်၏။ အနတ္ထာ-
 ယေဝ၊ အကျိုးမရှိခြင်းငှါလျှင်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုအတတ်ကို။ နိဿာယ၊
 ခို၍။ သော၊ ထိုလူမိုက်သည်။ အတ္တဇနာ၊ မိမိ၏။ အနတ္ထမေဝ၊ အကျိုးမဲ့ကိုသာ
 လျှင်။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဟန္တိတိ၊ ဟန္တိဟူသည်ကား။ ဝိနာသေတိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်
 ၏။ သုတ္တံသန္တိ၊ သုတ္တံသံဟူသည်ကား။ ကုသလကောဋ္ဌာသံ၊ ကုသိုလ်အဖို့ကို။
 ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဗာလဿ၊ လူမိုက်၏။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်သော။ သိပ္ပံဝါ၊
 အတတ်သည်လည်းကောင်း။ ဣဿရိယံဝါ၊ စည်းစိမ်သည်လည်းကောင်း။

ကုသလကောဠာသံ၊ ဖြူစင်သောအဘို့ကို။ သာဓကန္တမေဝ၊ ဖျက်ဆီး၍သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ မုဒ္ဒန္တိဇေတံ၊ မုဒ္ဒံ ဟူသော ဤအမည်သည်။ ဝညာယ၊ ပညာ၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ ဝိပဂါတယန္တိ၊ ဝိပဂါတယံ-ဟူသည်ကား။ ဝိဒ္ဓံသယမာနံ၊ ဖျက်ဆီးလျက်။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွ။ ဘဿ၊ ထိုသူမိုက်၏။ တံ၊ ထို အတတ်သည်။ သုတ္တံသံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ဟနန္တိ၊ ဖျက်ဆီးလျက်။ ပညာသင်္ခါတံ၊ ပညာဟု ဆိုအပ်သော။ မုဒ္ဓံ၊ အတတ်သည်။ ဝိပဂါတေန္တိ ဝိဒ္ဓံသေန္တမေဝ၊ ဖျက်ဆီးသည်ဖြစ်၍လျှင်။ ဟန္တိ၊ သတ်တတ်၏။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာအနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလသဒ္ဓါ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်-စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

တေရသမံ၊ တဆယ့်သုံးခုမြောက်သော။ သဠိကုဋပေတ ဝတ္ထု၊ သည်။
 ဣတိသမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

၅-ဗာလဝဂ္ဂ၊ ၁၄-စိတ္တဂဟပတိ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ ... သဠိကုဋပေတ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ သုဓမ္မမထေရ်၏ ဒါယကာဖြစ်သော စိတ္တသူကြွယ် ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ အသန္တံ ဘာဝန-စသောပါဌ်ကို မိန့်အပ်၏။

≡ အသန္တံ ဘာဝန မိစ္ဆေယျာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အသန္တံ ဘာဝန မိစ္ဆေယျ စသောဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ သုဓမ္မထေရံ၊ သုဓမ္မ မထေရ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟော၏။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ မန္တိကာသဏ္ဍေ၊ မန္တိကာသဏ္ဍပြည်၌။ ဝါ၊ တံငါမြို့၌။ သမုဋ္ဌာယ၊ ဖြစ်၍။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးဆုံး၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ မန္တိကာသဏ္ဍ နဂရသို့။ မန္တိကာသဏ္ဍမည်သော မြို့၌။ စိတ္တောနာမ ဂဟပတိ၊ စိတ္တမည်သော သူကြွယ်သည်။ ဝဇ္ဇဝဂ္ဂိယာနံ၊ ပဇ္ဇဝဂ္ဂိတို့၏။ အတ္တန္တရံ၊ အတွင်း၌ ဖြစ်သော။ မဟာနာမတ္ထေရံ နာမ၊ မဟာနာမအမည်ရှိသော မထေရ်သည်။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအသို ငှါ။ စရမာနံ၊ သွားသည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ တဿ၊ ထို မဟာနာမ မထေရ်၏။ ဣရိယာပထေ၊ ဣရိယာပုထ်၌။ ပသီဒိတွာ၊ ကြည်ညို၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပဝေသေတွာ၊ ဝင်စေ၍။ ဘောဇေတွာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍။ တတ္တကိစ္စာဝသာနေ၊ ဆွမ်းဘုန်းပေးပြီးသောအခါ၌။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုဏန္တော၊ နာလျက်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ အစလသဒ္ဓေါ၊ မတုန်မလှုပ်

သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အဗ္ဗာဒကဝန်နာမ၊ အမည်ရှိသော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်ကို။ ထံဃာရာမံ၊ ထံဃာအရံကို။ ကတ္ထုကာမော၊ ပြုလျက်။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဥကံ၊ ရေကို။ ပါတေတွာ၊ ကျစေ၍။ နိယျာဒေသိ၊ ဆောက်နှင်း၏။ တသ္မိံခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ဗုဒ္ဓဿသနံ၊ ဘုရား၏သာသနာသည်။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်ပြီး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဒကပရိယန္တံ၊ ရေအဆုံးရှိသည်ကို။ ဟတွာ၊ ပြု၍။ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်။ ကမ္မိ၊ တုန်လှုပ်၏။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ သေဋ္ဌေးကြီးသည်။ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌။ မဟာဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကြီးကို။ ကာရေတွာ၊ ဆောက်စေ၍။ သဗ္ဗဒိသာဟိ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်မျက်နှာတို့မှ။ အာဂတာနံ၊ ရောက်လာကုန်သော။ သိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဝိဝဋ္ဌဒ္ဓါရော၊ ဖွင့်အပ်သော တံခါးရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မစ္ဆိကာသဏ္ဍေ၊ မစ္ဆိကာသဏ္ဍမြို့၌။ သုဓမ္မတ္ထရောနာမ၊ သုဓမ္မအမည် ရှိသော မထေရ်ကည်။ နေဝါသိကော၊ ကျောင်းနေ ရဟန်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အပရေန သမယေန၊ တပါးသောအခါ၌။ စိတ္တဿ၊ စိတ္တသူကြွယ်၏။ ဂုဏကံထံ၊ ကျေးဇူးနှင့်စပ်သောစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဒွေအဂ္ဂသာဝကော၊ နှစ်ယောက်သော အဂ္ဂသာဝကတို့သည်။ တဿ၊ ထိုစိတ္တသူကြွယ်အား။ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ခြင်းကို။ ကတ္ထုကာမော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍။ မစ္ဆိကာသဏ္ဍံ၊ မစ္ဆိကာသဏ္ဍမြို့သို့။ အဂမံသု၊ ရောက်လာကုန်၏။ စိတ္တောဂဟဝတိ၊ စိတ္တသူကြွယ်သည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ အနုယောဇနမဂ္ဂံ၊ ယူဇနာခွဲမျှသော ခရီးကို။ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အာဒါယ၊ ပင့်ခေါ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ပဝေသေတွာ၊ ဝင်စေ၍။ အာဂန္တုက ဝတ္တံ၊ အာဂန္တုက ဝတ်ကို။ ကတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ထောက်၊ အနည်းငယ်။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သောတုကာမော၊ နာလိုသည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓမ္မသေနာပတိံ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာကို။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသူကြွယ်ကို။ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ အဒ္ဓါနေန၊ အခွန်ရှည်သောခရီးဖြင့်။ အာဂတာ၊ လာကုန်သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကိလန္တုပိ၊ ပင်ပန်းသောကိုယ်ရှိ၏။ အပိစ၊ အကယ်လွှဲသဖြင့်။ ထောက်၊ အနည်းငယ်ကို။ သုဏာဟိ၊ နာလေဘူ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဿ၊ ထိုစိတ္တသူကြွယ်အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ကထေသိ၊ ဟော၏။ သော၊ ထိုစိတ္တသူကြွယ်သည်။ ထေရဿ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏။ ဓမ္မံ၊ တရားသို့။ သုဏန္တောဝ၊ နာလျက်လျှင်။ အနာဂါမိဖလံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ထိုစိတ္တသူကြွယ်သည်။ ဒွေအဂ္ဂသာဝကော၊ နှစ်ပါးသော အဂ္ဂသာဝကတို့ကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊

အရှင်ဘုရားတို့။ သွေ့နက်ဖြန်။ ဘိက္ခုသဟဿေန၊ ရဟန်းတထောင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏှထ၊ ခံပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နိမန္တေတွာ၊ ဘိတ်ပြီး၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ နေဝါသိကံ၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော။ သုဓမ္မတ္ထေရံ၊ သုဓမ္မမထေရ်ကို။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုဒမ္ပပိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်လည်း။ သွေ့နက်ဖြန်။ ထေရေဟိ၊ မထေရ်ဘို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာဂစ္ဆေယျာထ၊ ကြွပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နိမန္တေသိ၊ ဘိတ်၏။ သော၊ ထိုသုဓမ္မမထေရ်သည်။ အယံ၊ ဤသူကြွယ်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ နိမန္တေတိတိ၊ ဘိတ်၏ဟူ၍။ ကုဒ္ဓေါ၊ အမျက်ထွက်လျက်။ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ အတန်တလဲလဲ။ ယာဓိယမာနောပိ၊ တောင်းပန်သော်လည်း။ ပဋိက္ခိပိဝေ၊ ပယ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပညာယိဿထ၊ သိရပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလျက်။ ပတ္တမိတွာ၊ ဖဲ၍။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သော နေ၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နိဝေသနေ၊ အိမ်၌။ မဟာဒါနံ၊ အလှူထို။ သဇ္ဇေသိ၊ စီရင်၏။ သုဓမ္မတ္ထေရောပိ၊ သုဓမ္မမထေရ်သည်လည်း။ ပစ္စုသ ကာလေယေဝ၊ မိုးသောက်သော အခါ၌သာလျှင်။ ဂဟပတိနာ၊ သူကြွယ်သည်။ အဂ္ဂသာဝကာနံ၊ အဂ္ဂသာဝကတို့အား။ ကိဒိသော၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော။ သတ္တာရော၊ ပူဇော် လှူဒါန်းတွယ်ကို။ သဇ္ဇိတောနုခေါ၊ စီရင်သနည်း။ သွေ့နက်ဖြန်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပဿိဿာမိ၊ ကြည့်ရှုအံ့။ ဣတိ၊ စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံပြီး၍။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ပတ္တ စိဝရံ၊ သပိတ်၊ သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်လာ၏။

သော၊ ထိုသုဓမ္မမထေရ်သည်။ ဂဟပတိနာ၊ ဒါယကာသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နိသီဒလ၊ ထိုင်တော်မူလော့။ ဣတိဝုစ္စမာနောပိ၊ ဤသို့ဆိုသော်လည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ နနိသီဒါမိ၊ မထိုင်အံ့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရိဿာမိ၊ သွားအံ့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ အဂ္ဂသာဝကာနံ၊ အဂ္ဂသာဝကတို့အား။ ပဋိယာဒိတံ၊ စီရင်အပ်သော။ သတ္တာရံ၊ ပူဇော်တွယ်ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ဂဟပတိံ၊ သူကြွယ်ကို။ ဇာတိယာ၊ အမျိုးအနွယ်ဖြင့်။ ဃန္ဓေတုကာမော၊ ချက်ချယ်လိုသည်ဖြစ်၍။ ဂဟပတိံ သူကြွယ်။ တေ၊ ၏။ သတ္တာရော၊ ပူဇော်တွယ်သည်။ ဥဠာရော၊ မြိတ်ပေ၏။ အပိစ၊ စင်စစ်မူကား။ ဧတ္ထ၊ ဤဆွမ်းလှူတွယ်၌။ ဧကညေဝ၊ လှူတွယ်တပါးသာလျှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ မပြည့်စုံ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိံ၊ အဘယ် အလှူဝတ္ထု မပြည့်စုံသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ ဂဟပတိံ၊ သူကြွယ်။ တိလသင်္ဂုဠိကာ၊ နှမ်းပြစ်မှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းကြောင့်။ ဂဟပတိနာ၊ သူကြွယ်သည်။ ကာကောပမာယ၊ ကာကဥပမာဖြင့်။

အပသာဒိတော၊ မောင်းမဲသည်ရှိသော်။ ကုဗ္ဗိတွာ၊ အမျက်ထွက်၍။ ဂဟပတိ၊
 သူကြွယ်။ တေ၊ သင်၏။ ဇေယော၊ ဤသည်ကား။ အာဝါသော၊ ကျောင်းတည်း။
 အဟံ၊ ငါသည်။ ပတ္တမိဿာမိ၊ ဖဲအံ့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ယာဝ တတိယံ၊
 သုံးကြိမ်မြောက်အောင်။ ဝါရိယမာနောပိ၊ တားမြစ်ပါသော်လည်း။ ပတ္တမိတွာ၊
 ဖဲ၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ စိတ္တေနစ၊ စိတ္တ သူကြွယ်သည်
 လည်းကောင်း။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်းကောင်း။ ဝုတ္တဝစနံ၊ ဆိုအပ်သော
 စကားကို။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ကြား၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ တယာ၊ သင်သည်။
 သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော။ ပသန္ဓော၊ ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုသော။
 ဥပါသကော၊ ဒါယကာကို။ ဟိနေန၊ ယုတ်သောအားဖြင့်။ ခုံသိတော၊ ဆဲရေး
 တိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဿေဝ၊ ထိုရဟန်းအား သာလျှင်။ ဒေါသံ၊ အပြစ်သို့။
 အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ပဋိသာရဏီယ ကမ္မံ၊ အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့အပ်
 သော အမှုကို။ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ စိတ္တဂဟပတိံ၊ စိတ္တ
 သူကြွယ်ကို။ ခမာပေဟိ၊ သည်းခံစေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။
 သော၊ ထိုသုခမ္မ ရဟန်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဂဟပတိ၊
 သူကြွယ်။ သော၊ ထိုအပြစ်ကား။ မယှမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။ ဒေါသော၊ အပြစ်တည်း။
 မေ၊ ငါ့အား။ ခမာဟိ၊ သည်းခံပါလော့။ ဣတိဝတွာပိ၊ ဤသို့ ဆိုသော်လည်း။
 အဟံ၊ ငါသည်။ နခမာမိ၊ သည်းမခံနိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေန၊ ထိုသူကြွယ်သည်။
 ပဋိက္ခိတ္တော၊ ဝယ်သည်ရှိသော်။ မင်္ဂုဘူတော၊ အရှိန်အစော် မဲ့သည်ဖြစ်လျက်။
 တံ၊ ထိုသူကြွယ်ကို။ ခမာပေတုံ၊ သည်းခံစေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ပုန-
 ဒိဝသေ၊ တဘန်မိုးသောက်သောနေ၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ပစ္စာ-
 ဂဓာသိ၊ တဘန်ပြန်လာ၏။ သတ္တာစ၊ ဘုရားသည်လည်း။ အဿ၊ ထိုမထေရ်
 အား။ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်။ နခမိဿတိ၊ သည်းမခံလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဇာနန္တောပိ၊ ဆီသော်လည်း။ သေ၊ ဤ မထေရ်သည်။ မာနထဒ္ဓေါ၊ မာန်ဖြင့်
 ခက်ယန်၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ တိသ ယောဇနံ၊ ယူဇနာ သုံးဆယ်ရှိသော။
 မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပစ္စာဂစ္ဆတု၊ တဘန်ပြန်လာစေသတည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ခမနူပါယံ၊ သည်းခံခြင်း၏ အကြောင်းကို။ အနာစိက္ခိတွာ၊ မကြားမူ၍
 လျှင်။ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ပုန၊ တဘန်။ အာဂတကာ-
 လေ၊ ရောက်သောသောအခါ၌။ နိဟတမာနဿ၊ ကြီးသောမာန်ရှိသော။ အဿ၊
 ထိုရဟန်းအား။ အနုဒ္ဓတံ၊ တမန်သည်တို့၏အမှုကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။
 ဣမိနာ၊ ဤရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဥပါသကံ၊ ဒါယကာကို။
 ခမာပေဟိ၊ ကန်တော့လေလော့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ ဆို၍။ သမဏေန နာမ၊
 ရဟန်းမည်သည်။ မယှံ၊ ငါ၏။ ဝိဟာရော၊ နေရာကျောင်းတည်း။ မယှံ၊ ငါ၏။

နိဝါသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်တည်း။ မယံ၊ ငါ၏။ ဥပါသကော၊ ဒါယကာတည်း။
 မယံ၊ ငါ၏။ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကမတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မာနံဝါ၊ မာနကို
 လည်းကောင်း။ ဣဿာဝါ၊ ငြိစုခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။
 နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
 ကရောန္တဿ၊ ပြုသောရဟန်းအား။ ဣစ္ဆာမာနာဒယော၊ မကောင်းသော အလို
 ရမ္မက်၊ မာန အစရှိကုန်သော။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာ ထိုသည်။ ဝနန္တိ၊ ပွားကုန်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုသန္တိ၊ အနုသန္ဓေကို။ စာဋေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ ဟရားကို။
 ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဣမာဝါဿ၊ ဤဝါသာတို့ကို။ အသာသိ၊ ဟော
 တော်မူ၏။

၇၃။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော ဗာလောသိက္ခ၊ အကြင်မလိမ္မာသောရဟန်းသည်။
 သိက္ခုယ၊ ရဟန်းတို့၌။ အသန္တံ တာဝနံ၊ ထင်ရှား မရှိသော ချီးမွမ်းခြင်းကို။
 ဣစ္ဆေယျ၊ အလိုရှိရာ၏။ ပုရေက္ခာရဉ္စ၊ အခြံအရံကိုလည်း။ သိက္ခုယ၊ ရဟန်းတို့၌။
 ဣစ္ဆေယျ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။ အာဝါသေယုစ၊ သံဃိက ကျောင်းတို့၌လည်း
 ဣဿရိဟံ၊ အစိုးရခြင်းကို။ ဣစ္ဆေယျ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။ ပရကုလေယုစ၊ အမိ
 အသမ္ပ တပါးကုန်သော ဒါယကာတို့၌လည်း။ ပူဇာ၊ ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် ပူဇော်
 ခြင်းကို။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။

၇၄။ ယဿ ဗာလဿ၊ အကြင်မလိမ္မာသော ရဟန်းအား။ ဥဘော၊ နှစ်ပါး
 ကုန်သော။ ဝိဟိ ပဗ္ဗဇိတာ၊ လူရဟန်းတို့သည်။ မမေဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်။ နိဿာယ၊
 မှီ၍။ ကတံ၊ အမှုခပ်သိမ်းပြီး၏ဟု။ မညန္တု၊ အောက်မေ့စေကုန်သတည်း။ ကိစ္စာ-
 တိစ္စေယု၊ ငယ်ကုန် ကြီးကုန်သော အမှုတို့တွင်။ ကိသ္မိဉ္စ၊ တစုံတခုသော ကိစ္စ၌။
 မမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။ အတိဝသ၊ အလိုသို့ လိုက်ကုန်သည်။ အယု၊ ဖြစ်စေ
 ကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သင်္ကပ္ပေါ၊ အကြံယုတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ-
 ဗာလဿ၊ ထိုမလိမ္မာသော ရဟန်းအား။ ဣစ္ဆာစ၊ ယုတ်မာသော အလိုရမ္မက်
 သည်လည်းကောင်း။ မာနောစ၊ ကိုးပါးသော မာန်သည်လည်းကောင်း။ ဝနတိ၊
 ပွားများ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ တိုဝါသာတို့တွင်။ အသန္တန္တိ၊ အသန္တဟူသည်ကား။ ယောဗာလော
 သိက္ခ၊ အကြင်မလိမ္မာသောရဟန်းသည်။ အဝိဇ္ဇမာနံ၊ ထင်ရှားမရှိသော။ သမ္ဘာ-
 ဝနံ၊ ချီးမွမ်းခြင်းကို။ ဣစ္ဆေယျ၊ အလိုရှိရာ၏။ အသဒ္ဓေါဝ သမာနော၊ သဒ္ဓါခြင်း
 မရှိသည်ဖြစ်လျက်လည်း။ သဒ္ဓေါတိ၊ သဒ္ဓါတရားရှိ၏ဟု။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဇနော၊
 လူအပေါင်းသည်။ ဇာနာတုတိ၊ သိစေသတည်းဟု။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။
 ပါပိစ္ဆတာ နိဇ္ဈေသေ၊ ပါပိစ္ဆတာနိဇ္ဈေသ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်သောနည်း
 ဖြင့်လျှင်။ ဗာလော၊ မလိမ္မာသောသူသည်။ အသဒ္ဓေါ၊ မယုံကြည်သည်။ ဒုဿိ-

လော၊ သီလမရှိသည်။ အပ္ပဿုတော၊ နည်းသော အကြားအမြင်ရှိသည်။ အပ္ပ-
 ဝိဝိတ္တော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ မမွေ့လျော်သည်။ ကုသိတော၊ ပျင်းရိသည်။ အနုပဋိတ-
 သတိ၊ မထင်သော သတိရှိသည်။ အသမာဟိတော၊ မတည်ကြည်သည်။
 ဒုပ္ပညော၊ ပညာမရှိသည်။ အနိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာမဟုတ်သည် သာလျှင်။
 သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ ဓံ၊ ငါးကို။ ဇနော၊ လူအဝေါင်းသည်။ အယံ၊ ဤရဟန်း
 သည်။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိ၏။ သီလဝါ၊ သီလရှိ၏။ ဗဟုဿုတော၊ များသော
 အကြားအမြင်ရှိ၏။ ပဝိဝိတ္တော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌မွေ့လျော်၏။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊
 အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိ၏။ ဥပဋိတ သတိ၊ ထင်သောသတိရှိ၏။ သမာဟိ-
 တော၊ တည်ကြည်၏။ ပညဝါ၊ ပညာရှိ၏။ နိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာထည်း။ ဣထိ၊
 ဤသို့။ ဇာနေယျ၊ သိပါမူကား။ အဟောဝတ၊ ဩော်ကောင်းပါလေစွ။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဣဒံ အသန္တသန္တာဝနံ၊ ဤသို့ ထင်ရှားမရှိသော ချီးမွမ်းခြင်းကို။ ဣစ္ဆတိ၊
 အလိုရှိ၏။ ပုရေက္ခာရန္တိ၊ ပုရေက္ခာရံ ဟူသည်ကား။ ပရိဝါရံ၊ အခြံအရံကို။ ဓံ၊
 ငါးကို။ သကလ ဝိဟာရေ၊ အလုံးစုံသောကျောင်း၌။ သိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။
 ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆန္တာ၊ မေးကုန်လျက်။ ဝိဟာရေယျ၊
 နေရကုန်မူကား။ အဟောဝတ၊ ဩော်ကောင်းပါလေစွ။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့။
 ဣစ္ဆာစာရေ၊ အလိုဆိုး၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ ပုရေက္ခာရဉ္စ၊ ရွှေသွားအကြီး၏အဖြစ်
 ကိုလည်း။ သိက္ခူသု၊ ရဟန်းတို့၌။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။ အာဝါသေသုတိ၊
 အာဝါသေသု ဟူသည်ကား။ သံဃိကေသုစ အာဝါသေသု၊ သံဃိကကျောင်း
 တို့၌လည်း။ ဝိဟာရမဇ္ဈေ၊ ကျောင်းအလယ်၌။ ယာနိ ပဏီတသေနာသနာနိ၊
 အကြင် မွန်မြတ်သော အိပ်ရာနေရာတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာနိစ၊ ထို
 ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာတို့ကိုလည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တိဌ သမ္ဘတ္တာဒိနံ၊
 သန္တိဌ သမ္ဘတ္တ အစရှိကုန်သော။ သိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့
 သည်။ ဣဓ၊ ဤကျောင်း၌။ ဝသထာတိ၊ နေကုန်လေ့ဟု။ ဝိစာရေန္တော၊ စီရင်
 လျက်။ သယမ္ပိ၊ မိမိသည်လည်း။ ဝရထရံ သေနာသနံ၊ အလွန်မြတ်သော
 ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကို။ ပလိဗောဓေန္တော၊ သိမ်းဆည်း ထုတ်သင်လျက်။
 သေသာနံ၊ ကြွင်းကုန်သော။ အာဝန္တုကသိက္ခူနံ၊ အာဝန္တုက ရဟန်းတို့အား။
 ပစ္စန္တိမာနိ၊ အစွန်ဖြစ်ကုန်သော။ လာမက သေနာသနာနိစေဝ၊ ယုတ်မာသော
 ကျောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ အမနုဿ ပရိဂ္ဂဟိတာနိစ၊ သိလူးသိမ်းဆည်းအပ်
 သော ကျောင်းတို့ကို လည်းကောင်း။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရား တို့သည်။ ဣဓ၊ ဤ
 ကျောင်း၌။ ဝသထာတိ၊ နေကုန်လေ့ဟု။ ဝိစာရေန္တော၊ စီရင်လျက်။ အာဝါ-
 သေသု၊ ကျောင်းတို့၌။ ဣဿရိယံ၊ အစိုးရခြင်းကို။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။ ပူဇာ-
 ပရကုလေသုစာတိ၊ ကုလေသုစ ဟူသည်ကား။ နေဝ မာတာဝိတူနံ၊ မိဘတို့၏

ဥစ္စာလည်း မဟုတ်။ နညတကာနံ၊ ဆွေမျိုးတို့၏ ဥစ္စာလည်း မဟုတ်။ ပရေသု-
ယေဝ ကုလေသု၊ တပါးသော ခါယကာတို့၌သာလျှင်။ ဣမေ၊ ဤခါယကာတို့
သည်။ မယုမေဝ၊ ငါ့အားသာလျှင်။ ဒဒေယျ၊ လှူကုန်မှုကား။ အညေသံ၊ တပါး
သူတို့အား။ နဒဒေယျ၊ မလှူကုန်မှုကား။ အဟောဝတ၊ ဩော်ကောင်းပါလေစွာ၊
ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ စတုပစ္စယေတိ၊ ဝစ္စည်းလေးပါး တို့ဖြင့်။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။
ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။

မမေဝ ကတမညန္တုတိ၊ မညန္တုဟူသည်ကား။ ယဿစ ဗာလဿ၊ အကြင်
မလိမ္မာသော ရဟန်း၏လည်း။ ယံကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။
ဥဝေါသထာဂါရာဒိ ကရုဏာဝသေန၊ ဥပုသ်အိမ် အစရှိသည်ကိုပြုခြင်း၏ အစွမ်း
ဖြင့်။ ကတံ ပြုအပ်သော။ နဝကမ္ပံ၊ အမှုသစ်စသည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထို
အလုံးစုံသည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ထေရေန၊ မထေရ်သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။
ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ဂိဟီစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇိတာစ၊ ရဟန်းတို့သည်
လည်းကောင်း။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ဦးသော လူရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ မမေဝ၊
ငါ့ကိုသာလျှင်။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ပရိကမ္ပံ၊ ဝရိကံမည်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဣတိသဒ္ဓါကား ဂမ္မမာန်တည်း။) မညန္တုတိ၊ အောက်
မွေစေ ကုန်သတည်း ဟု။ သင်္ကပ္ပေါ၊ အကြံသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ မမေဝ၊
တိဝသာ အသူတိ၊ အသူ ဟူသည်ကား။ ဂိဟီဝါ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း။
ပဗ္ဗဇိတာဝါ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗေပိ၊ ခပ်သိမ်းသော လူတို့သည်
လည်း။ မမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။ ဝသေ၊ အလို၌။ ဝတ္တန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။
သကဋ္ဌဂေါဏ ဝါတိ ဖရသု အာဒိနိဝါ၊ လှည်း နွား ဝဲကွပ် ပေါက်ဆိန်အစရှိသည်
တို့ကိုလည်း။ လဒ္ဓဗ္ဗာနိ၊ ရအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။
အန္တမသော၊ အယုတ်သဖြင့်။ ယာဂုဘတ္တံပိ၊ ယာဂုဆွမ်းကိုမျှလည်း။ တာပေတွာ၊
နွေး၍။ ပိဝနာဒိနိဝါ၊ သောက်ခြင်း စသည်တို့ကိုလည်း။ လဒ္ဓဗ္ဗာနိ၊ ရအပ်ကုန်
သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဣတိဧဝရူပေသု၊ ဤသို့ သဘော ရှိကုန်
သော။ ကိစ္စာကိစ္စေသု ခုဒ္ဒကမဟန္တေသု၊ အငယ်အကြီး ဖြစ်ကုန်သော။ ကရဏီ-
ယေသု၊ ပြုတွယ်ကိစ္စတို့၌။ ကိသ္ဋိန္တိ ကေကိစ္စေပိ၊ တစုံတခုသော အမှု၌လည်း။
မမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။ ဝသေ၊ အလို၌။ ဝတ္တန္တု၊ ဖြစ်စေကုန် သတည်း။ မမေဝ၊
ငါ့အားသာလျှင်။ အာပုစ္ဆိတွာ၊ ပန်၍။ ကရောန္တု၊ ပြုစေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့။ သင်္ကပ္ပေါ၊ အကြံသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဗာလဿာတိ၊ ဟူသည်
ကား။ ယဿ ဗာလဿ၊ အကြင်မလိမ္မာသော ရဟန်း၏။ ယာစ ဣစ္ဆာ၊ အကြင်
အလိုဆိုးသည်လည်းကောင်း။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အယဉ္ဇသင်္ကပ္ပေါ၊
ဤအကြံသည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုမလိမ္မာသော ရဟန်း

အား။ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာတို့သည်။ နေဝ ဝနန္တိ၊ မပွားကုန်။ မဂ္ဂဖလသန္တာနိ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့သည်။ နဝနန္တိ၊ မပွားကုန်။ ကေဝလံပန၊ သက်သက်မှုကား။ အဿ၊ ထိုမလိမ္မာသော ရဟန်းအား။ ဆန္ဒာဒယော၊ အလိုရမ္မက် စသည်တို့သည်။ သမုဒ္ဒဿ၊ သမုဒ္ဒရာ၏။ ဥဒကံဝိယ၊ ရေကဲ့သို့။ ဆသု ဇွါရေသု၊ ခြောက်ဇွါရတို့၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်။ တဏှာစေဝ၊ တဏှာသည် လည်းကောင်း။ နဝရိမေမာနောစ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော မာန်သည်လည်းကောင်း။ ဝနုတိ၊ ပွား၏။ ဣတိ၊ ဤကား ဝါထာ အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလသန္တာနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်-စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤကား ဒေသနာ အပြီးတည်း။

သုဓမ္မတ္ထေရောပိ၊ သုဓမ္မမသေရ်သည်လည်း။ ဣမံ ဩဝါဒံ၊ ဤ အဆုံးအမကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ လကျာရစ် လှည့်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အနုဇ္ဈတေန၊ တမန်အတု ဖြစ်သော။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ ထိုရဟန်းနှင့်။ သမ္ဘိံ၊ တကွ။ ဝန္တော၊ သွား၍။ ဥပါသကဿ၊ ဒါယကာ၏။ စက္ခုပလေ၊ မျက်စိမြင်လောက်သော အရပ်၌။ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်ကို။ ပဋိကရိတွာ၊ ကုစား၍။ ဥပါသကံ၊ ဒါယကာကို။ ခမာဝေယိ၊ သည်းခံစေ၏။ သော၊ ထို သုဓမ္မရဟန်းကို။ ဥပါသကေန၊ ဒါယကာသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ခမာမိ၊ သည်းခံ၏။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒေါသော၊ ပြစ်မှားခြင်းသည်။ သစေအတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ မေ၊ ကျွန်ုပ်အား။ ခမေ၊ သည်းခံပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိခမာပိတော၊ တထာန် ပြန်၍ ဒါယကာက ကန်တော့အပ်၏။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒိန္နေ၊ ပေးအပ်သော။ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ ကတိပါဟေနေဝ၊ နှစ်ရက် သုံးရက်ဖြင့် သာလျှင်။ သတ ပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါဟိုနှင့် တကွ။

☞ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိံ၊ ရောက်၏။ ဥပါသကောပိ၊ ဒါယကာသည်လည်း။ စိန္တေယိ၊ ကြံ၏။ မယာ၊ ငါသည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ အဒိသ္မာဝ၊ မမြင်မူ၍လျှင်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်သို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်၏။ အဒိသ္မာဝေ၊ မဖူးမြင်ရဘဲလျှင်။ အနာဂါမိဖလေ၊ အနာဂါမိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်၏။ မေ၊ ငါ၏။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဖဋ္ဌံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သော၊ ထိုဒါယကာသည်။ တိလ တဏှာလ ဖာဏိတ ဝတ္ထုန္တာဒနာဒိတိ၊ နှမ်း၊ ဆန်၊ ထောပတ်၊ တင်လဲ၊ အဝတ်ပုဆိုး စသည်တို့ဖြင့်။ ပရိပူရာနိ၊ ပြည့်ကုန်သော။ ပဉ္စသကဋသတာနိ၊ လှည်းငါးရာတို့ကို။ ယောဇာပေတွာ၊ က၊ စေ

၍။ သတ္တဝါရံ၊ ဘုရားကို။ ဒဋ္ဌ၊ ကာမာ၊ ဖူးမြင်လိုကုန်သော သူတို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တ၊
 လိုက်ခဲ့စေကုန်သတည်း။ ပိဏ္ဏပဂါတာဒိဟိ၊ ဆွမ်းစသည်တို့ဖြင့်။ နကိလမိဿန္တိ၊
 မပင်ပန်းကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား။
 အာရောစာပေတွာ၊ ၍။ ဘိက္ခုနိ သံဃဿပိ၊ ရဟန်းမိန်းမ သံဃာအား ထည်း
 ကောင်း။ ဥပါသကာနံပိ၊ ဒါယကာ ယောက်ျား တို့အားလည်းကောင်း။ ဥပါ-
 သိကာနံပိ၊ ဒါယိကာ မိန်းမတို့အားလည်းကောင်း။ အာရောစာပေသိ၊ ကြား
 စေ၏။ ဟေန၊ ထိုသူကြွယ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ထက္ခ။ ပဉ္စသတာ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာ ငါးရာ
 ကုန်သော။ သိက္ခူစ၊ ရဟန်း ယောက်ျားတို့ သည်လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနိယောစ၊
 ရဟန်းမိန်းမတို့သည်လည်းကောင်း။ ဥပါသကာစ၊ ဒါယကာ ယောက်ျားတို့သည်
 လည်းကောင်း။ ဥပါသိကာယောစ၊ ဒါယိကာ မိန်းမတို့သည် လည်းကောင်း။
 နိက္ခမိံသု၊ ထွက်ကုန်၏။ သော၊ ထို စိတ္တသူကြွယ်သည်။ တေသဉ္ဇေဝ၊ ထိုပရိသတ်
 လေးပါးတို့အားလည်းကောင်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိသာယစ၊ ပရိသတ်အား
 လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဏ္ဏဇနသဟသာနံ၊ သုံးထောင်သော လူတို့အား။
 ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ တိံသ ယောဇနမဂ္ဂေ၊ ယူဇနာသုံးဆယ်ရှိသောခရီး၌။
 ယာဂုဘတ္တာဒိဟိ၊ ယာဂုထမင်း စသည်တို့ဖြင့်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သောသူ
 အား။ ဝေကလ္လံ၊ မလိုမလောက်ချိုတဲ့ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တထာ၊ ထို
 အခြင်းအရာဖြင့်။ သံဝိဒဟိ၊ စိရင်၏။ တဿပန၊ ထိုသူကြွယ်၏တား။ နိက္ခန္တဘာဝံ၊
 ထွက်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ယောဇနေ ယောဇနေ၊ တယူဇနာ တယူ
 ဇနာ၌။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ခန္ဓာဝါရံ၊ သစ်ခက် သစ်တပ်ကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့ထား
 ၍။ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ယာဂု ခဇ္ဇက ဘတ္တပဂါနကာဒိဟိ၊ ယာဂု၊ ခဲဘွယ်၊
 ထမင်း၊ အဖျော် စသည်တို့ဖြင့်။ တံမဟာဇနံ၊ ထိုလူအပေါင်းကို။ ဥပဋ္ဌဟိံသု၊
 လုပ်ကျွေးကုန်၏။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော သူအား။ ကေနစိ၊ တစုံတခု
 သော ယာဂု စသည်ဖြင့်။ ဝေကလ္လံ၊ ချိုတဲ့ခြင်းသည်။ နာဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧဝံ၊
 ဤသို့။ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်သည်။ ဥပဋ္ဌိယမာနော၊ လုပ်ကျွေးလျက်။ ဒေဝသိကံ၊
 နေ့တိုင်း။ ယောဇနံ၊ တယူဇနာ တိုင်တိုင်။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည် ရှိသော်။
 မာသေန၊ တလဖြင့်။ သာဝတ္ထိံ၊ ပြည်သို့။ သမ္မာပုဏိ၊ ရောက်၏။ ပဉ္စသကဋသတာနိ၊
 ထည်းငါးရာတို့သည်။ ယထာပုရိတာနေဝ၊ ပြည့်မြဲတိုင်းတို့သာလျှင်။ အဟေသံ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဒေဝတာဟိစေဝ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ မနုဿဟိစ၊ လူတို့
 သည်လည်းကောင်း။ အဘိဟင်္ဂံ၊ ရှေးရှု ဆောင်အပ်သော။ ပဏ္ဏာကာရံ၊
 လက်ဆောင်သို့။ ဝိဿဇ္ဇေန္တောဝ၊ စွန့်လျက်လျှင်။ အဂမာသိ၊ ရောက်သ၏။

သတ္တဝါ ဘုရားသည်။ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဝခုမာနကစ္ဆာယာယ၊ နေ့မှန်း

ယိမ်းသောအခါ၌။ စိတ္တော ဂဟဝတိ၊ စိတ္တသူကြွယ်သည်။ * ပဉ္စဟိ သကဋ-
သတေဟိ၊ လှည်းငါးရာ တို့ဖြင့်။ ပရိပုတော၊ ခြံရံလျက်။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ မံ၊
ငါတုရားကို။ ဝန္တိဿတိ၊ ရှိခိုးလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား။ တဿ၊ ထိုစိတ္တသူကြွယ်၏။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ဝန္တနကာလေ၊
ရှိခိုးသောအခါ၌။ ကိဉ္စိပင်္ဂါဟာရိယံ၊ တစုံတခုသော တန်းခိုး ပြာဋိဟာသည်။
ကိံ ပနဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာနန္တ၊ အာနန္တ။
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိံ၊
အဘယ်သို့ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏။
အာဂန္တော၊ လာ၍။ မံ၊ ငါတုရားကို။ ဝန္တနကာလေ၊ ရှိခိုးသောအခါ၌။ ရာဇမာနေန၊
မင်း၏ နှိုင်းရှည်ခြင်းဖြင့်။ အဋ္ဌ ကရိသမတ္တေ၊ ရှစ်မင်းပယ်စာ မျှလောက်သော။
ပဒေသေ၊ အရပ်၌။ ဇဏ္ဍကမတ္တေန၊ ပုဆစ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဩဓိနာ၊
နှစ်ခြင်းဖြင့်။ ပဉ္စဝဏ္ဏာနံ၊ ငါးပါးသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ဒိဗ္ဗပုပ္ဖါနံ၊ နတ်ပန်း
တို့၏။ ဃနဝဿံ၊ တခဲနက်မိုးသည်။ ဝဿိဿတိ၊ ရွာလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
မိန့်တော်မူ၏။ တံကထံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ နဂရဝါသိနော၊ ပြည်၌
နေကုန်သော သူတို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မဟာပုညော၊ သော။ စိတ္တောနာမ ဂဟပတိ၊
စိတ္တမည်သော သူကြွယ်သည်။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ အဇ္ဈာယနေ၊ သတ္တာရံ၊ ဘုရားကို။
ဝန္တိဿတိကိရ၊ ရှိခိုးလိမ့်သတက်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ရှိခိုးသည်ရှိသော်။ ပင်္ဂါဟာရိယံ၊
တန်းခိုးပြာဋိဟာသည်။ ဘဝိဿတိကိရ၊ ဖြစ်လိမ့်သတက်။ မယံပိ၊ ငါတို့သည်
လည်း။ တံ မဟာပုညံ၊ မြတ်သောကေခင်းမှုရှိသော ထိုစိတ္တသူကြွယ်ကို။ ဒဋ္ဌံ၊
မြင်ခြင်းငှါ။ လဘိဿာမ၊ ရကုန်လအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ + သတ္တာရံ၊ ပူဇော်သတ္တာရ
ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ မဂ္ဂဿ၊ ခရီး၏။ ဥတောသု ပဿေသု၊ နံပါးနှစ်သက်တို့၌။
အဋ္ဌံသု၊ နေကုန်၏။ ဝိဟာရသမိပေ၊ ကျောင်း၏အနီးသို့။ အာဝတ ကာလေ၊
ရောက်လာသောအခါ၌။ ပဉ္စဟိ က္ခုသတာနိ၊ ငါးရာသောရဟန်းတို့သည်။ ပဌမံ၊
ရှေးဦးစွာ။ အာဂမိံတု၊ လာကုန်၏။ စိတ္တော ဂဟဝတိ၊ စိတ္တသူကြွယ်သည်။ အမ္မာ၊
အမိတို့။ ကုမ္မာ၊ သင်တို့သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ။ အာဂန္တော၊
လာခဲ့ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ မဟာဥပါသိကာယော၊ များစွာသော
ဒါယိကာမတို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထားခဲ့၍။ ပဉ္စဟိ ဥပါသကသတေဟိ၊ ငါးရာ
သောဒါယကာတို့ဖြင့်။ ပရိပုတော၊ ခြံရံလျက်။ သတ္ထုသန္တိတံ၊ ဘုရားအထံသို့။
အဂမာသိ၊ ရောက်လာ၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားတို့၏။ သမ္ပုဓဋ္ဌာနေပန၊ ရွှေအရပ်၌ကား။
ဌိတာဝါ၊ ရပ်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း။ နိသိန္နာဝါ၊ ထိုင်သောသူတို့သည်

လည်းကောင်း။ ဣတောဝါ၊ ဤအရပ်မှ လည်းကောင်း။ ဧတ္ထောဝါ၊ ထိုအရပ်မှ လည်းကောင်း။ န ဟောန္တိ၊ မပြစ်ကုန်။ ဗုဒ္ဓဝိထိယာ၊ ဘုရားကြွရာခရီး၌။ ဒွိသု-
 ပဿသု၊ နိပါးနှစ်ဘက်တို့၌။ နိစ္စလာဝ၊ မတုန်မလှုပ်သာလျှင်။ တိဋ္ဌန္တိ၊ နေကုန်
 ၏။ စိတ္တော ဂဟပတိ၊ စိတ္တသူကြွယ်သည်။ မဟန္တိ၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသော။
 ဗုဒ္ဓဝိထိ၊ ဘုရားကြွရာခရီးသို့။ ဩတ္တမိ၊ သက်၏။ တိဏိ ဖလာနိ၊ ဖိုလ်သုံးပါးတို့လို့။
 ပတ္တေန၊ ရောက်သော။ အရိယသာဝကေန၊ ဘုရားတပည့်ဖြစ်သော စိတ္တသူကြွယ်
 သည်။ ဩလောကိတော လောကိတဋ္ဌာနံ၊ ကြည့်ရာကြည့်ရာ အရပ်သည်။ ကမ္ဘိ၊
 တုန်လှုပ်၏။ ဧသော၊ ဤသူကား။ စိတ္တော ဂဟပတိကိရ၊ စိတ္တသူကြွယ်ဖြစ်သတတ်။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ မဘာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ ဩလောကေသိ၊ ကြည့်၏။ ဧသော၊
 ထိုစိတ္တသူကြွယ်သည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဆဗ္ဗဏ္ဏာနံ-
 ဗုဒ္ဓရသ္မိနံ၊ ခြောက်သွယ်ကုန်သော ဘုရား ရောင်ခြည်တော်တို့၏။ အန္တော၊
 အတွင်းသို့။ ဝဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ သတ္ထု၊ ဘုရား၏။ ပါဒေ၌။ ဒွိသု ဂေါပကေသု၊
 ဖမျက်နှစ်ခုတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ဝန္တိ၊ ရှိခိုး၏။ တံဇဏိယေဝ၊ ထိုဇဏ၌သာ
 လျှင်။ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ ပုပ္ဖဝဿံ၊ ပန်းမိုးသည်။
 ဝဿိ၊ ရွာ၏။ သာဓုကာရံ၊ သဟဿာနိ၊ ကောင်းချီးတထောင်တို့သည်။ ပဝတ္တယိ-
 သု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧသော၊ ထိုစိတ္တသူကြွယ်သည်။ ဧကမာသံ၊ တလတိုင်တိုင်။ သတ္ထု-
 သန္တိကေ၊ ဘုရားအထံ၌။ ဝသိ၊ နေ၏။ ဝသမာနောစ၊ နေလျက်လျှင်။ သကလံ၊
 အလုံးစုံသော။ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ထိက္ခသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။
 ဝိဟာရေယေဝ၊ ကျောင်း၌သာလျှင်။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ မဟာဒါနံ၊
 အလှူကြီးကို။ အဒါသိ၊ ၏။ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာဂတေပိ၊ လာသော
 သူတို့ကိုလည်း။ အန္တောဝိဟာရေယေဝ၊ ကျောင်းတွင်း၌သာလျှင်။ ကတွာ၊ နေစေ
 ၍။ ပဋိဇ္ဇိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ ဧကဒိဝသံပိ၊ တနေ့မျှလည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သကဇေ-
 သု၊ လှည်းတို့၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်သည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်။
 ဒေဝ မနုဿဟိ၊ နတ်လူတို့သည်။ အာဘတ ပဏ္ဍာကာရေနော၊ ဆောင်ယူ၍
 ဆက်သသော လက်ဆောင်ဖြင့်သာလျှင်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။
 သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိစ္စတို့ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဧသော၊ ထိုစိတ္တသူကြွယ်
 သည်။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ဝန္တိတွာ၊ ၍။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်။ ဘုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဿာမိတိ၊ ပေး
 အံ့ဟူ၍။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာသည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ မာသံ၊
 တလသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဓေဝ၊ ဤကျောင်းတော်၌ သာလျှင်။ မေ၊
 အကျွန်ုပ်အား။ မာသော၊ တလသည်။ ဝိတိဝတ္တော၊ လွန်၏။ မယာ၊ တပည့်တော်
 သည်။ အာဘတံ၊ ဆောင်ယူခဲ့သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ပဏ္ဍာကာရံ၊ လက်

ဆောင်ကို။ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ နလသာမိ၊ မရ။ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ ဤမျှကာလ
 တိုင်အောင်။ ဒေဝ မနုဿေဟိ၊ နတ်လူတို့သည်။ အာဘတ ပဏ္ဍာကာရေနော၊
 ဆောင်ယူခဲ့သော လက်ဆောင်ဖြင့်သာလျှင်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။
 သောဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ဣမံ ဤအရပ်၌။ သံဝစ္ဆရံ၊ တနှစ်တိုင်တိုင်။ သစေ-
 ဝသိသာမိ၊ အကယ်၍နေသည်ဖြစ်အံ့။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒေယျမမ္မံ၊ လှူတွယ်ဝတ္ထု
 ကို။ ဒါတုံ၊ လှူခြင်းငှါ။ နေဝလဘိသာမိ၊ မရအံ့။ အတံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သကဋ္ဌာနိ၊
 လှည်းတို့ကို။ ဩတာရေတွာ၊ ချ၍။ ဂန္တံ၊ သွားခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိ၏။
 ပဋိသ၊ မနဋ္ဌာနံ၊ သိမ္ဗိးရာ အရပ်ကို။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အာရောစာပေထ၊ ကြား
 ပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

သတ္တာ၊ သည်။ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဥပါသကဿ၊ ဒါယကာအား။ ဧကေကံ ပဒေသံ၊ တခုခုသော
 အရပ်ကို။ တုန္တံ၊ အချည်းနှီးကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊
 ဤသို့မိန့်၏။ ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ တထာ၊ ဘုရားမိန့်တိုင်း။ အကာသိ၊
 ပြု၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ကပ္ပိယဘူမိ၊ ကပ္ပိယကုဋ်ကို။ စိတ္တဿ ဂဟပတိနော၊
 စိတ္တသူကြွယ်အား။ အနညာတာကိရ၊ ခွင့်ပြုသထက်။ ဥပါသကောပိ၊ ဒါယကာ
 သည်လည်း။ အတ္ထနာ၊ မိမိနှင့်။ သမ္ဘိံ၊ တကွ။ အာဂတေဟိ၊ လာကုန်သော။ တီဟိ-
 ဇနသဟဿေဟိ၊ သုံးထောင်သော လူတို့နှင့်။ သမ္ဘိံ၊ တကွ။ တုန္တသကဋ္ဌေဟိ၊
 အချည်းစည်းသော လှည်းတို့ဖြင့်။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ ပဋိပဋိ၊ သွား၏။
 ဒေဝ မနုဿာ၊ နတ် လူတို့သည်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ အယျ၊ အရှင် သူကြွယ်။ တယာ၊
 သင်သည်။ တုန္တသကဋ္ဌေဟိ၊ အချည်းစည်းသောလှည်းတို့ဖြင့်။ ဂမနကမ္မံ၊ သွား
 အံ့သောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တဟိ ရတနေဟိ၊ ရတနာ
 ခုနစ်ပါးတို့ဖြင့်။ သကဋ္ဌာနိ၊ လှည်းတို့ကို။ ပူရယိံသု၊ ပြည့်စေကုန်၏။ သော၊
 တိုသူကြွယ်သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ အာဘတ ပဏ္ဍာကာရေနော၊ ဆက်သသော
 လက်ဆောင်ဖြင့်သာလျှင်။ မဟာဇနံ၊ လူများကို။ ဝဋီဇေဋ္ဌန္တော၊ လုပ်ကျွေးလျက်။
 အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ သတ္တာရံ၊
 ဘုရားကို။ ဝဋ္ဋိတွာ၊ ၍။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှာကံ၊
 အရှင်ဘုရားတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂစ္ဆန္တောပိ၊ လာသော်လည်း။
 မာသေန၊ တလဖြင့်။ အာဂတော၊ လာရ၏။ ဣဓာပိ၊ ဤ၌လည်း။ မာသမေဝ၊
 တလသာလျှင်။ ဝုတ္တော၊ နေရ၏။ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ ဤမျှ ကာလတိုင်အောင်။
 ဒေဝ မနုဿေဟိ၊ နတ်လူတို့သည်။ အဘိဟဋ္ဌ ပဏ္ဍာကာရေနော၊ ရှေးရှု ဆောင်ခဲ့
 သော လက်ဆောင်ဖြင့်သာလျှင်။ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပဉ္စသကဋ္ဌသတာနိ၊ လှည်းငါးရာတို့ကို။ တုန္တနိ၊ အချည်းနှီး

ထို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ မာသေနေဝ၊ တလဖြင့်သာလျှင်။ ဂမိဿတိတိရ၊ သွား
 သတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အဿ၊ ထိုသူကြွယ်အား။ ဒေဝ မနုဿာပန၊
 နတ်လူတို့သည်ကား။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ အယျ၊ အရှင်သူကြွယ်။ တယာ၊ သင်သည်။
 တုစ္ဆ သကဋေဟိ၊ အချည်းနှီးသော လှည်းတို့ဖြင့်။ ဂမနကမ္ပံ၊ သွားခြင်းအမှုကို။
 ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဉ္စသကဋသတနိ၊ လှည်းငါးရာတို့ကို။ သတ္တ-
 ရတနေဟိ၊ ရတနာခုနစ်ပါးတို့ဖြင့်။ ပူရယိံ သု၊ ကုန်၏။ သေဝ၊ ထိုသူကြွယ်သည်။
 ပုန၊ တဖန်။ အတ္တနေဝ၊ မိမိ၏။ အာဘတ ပဏ္ဍာကာရေနေဝ၊ ယူခဲ့သော
 လက်ဆောင်ဖြင့်သာလျှင်။ မဟာဇနံ၊ လူများကို။ ပဋိဇ္ဇေန္တော၊ လုပ်ကျွေးလျက်။
 ဂမိဿတိတိရ၊ သွားသတတ်။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမ္ဘာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။
 သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂစ္ဆန္တဿေဝ၊ လာသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဧတဿ၊
 ဤသူကြွယ်အား။ အယံ သတ္တာရော၊ ဤပူဇော်ခြင်းသည်။ ကိံ ပန ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်အံ့
 လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မှုကား။ အညတ္တ၊ တပါးသောအရပ်သို့။ ဂစ္ဆန္တဿာပိ၊
 သွားသော်လည်း။ ကိံ ပန ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်အံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။
 အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ မမသန္တိကံ၊ ငါ့အထံသို့။ အာဂစ္ဆန္တဿာပိ၊ လာသော်လည်း
 ကောင်း။ အညတ္တ၊ တပါးသောအရပ်သို့။ ဂစ္ဆန္တဿာပိ၊ သွားသော်လည်း
 ကောင်း။ ဧတဿ၊ ဤသူကြွယ်အား။ ဥပ္ပဇ္ဇတေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ၊
 ထိုစကားသင့်စွ။ အယံ ဥပါသကော၊ ဤဒါယကာသည်။ သဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်ခြင်း
 ရှိ၏။ ပဿန္နော၊ ကြည်ညိုခြင်းရှိ၏။ သမ္ပန္နသီလော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဧဝရူပေါ-
 ပုဂ္ဂလော၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယံယံ ပဒေသံ၊ အကြင် အကြင်
 အရပ်သို့။ ဘဇတိ၊ ဆည်းကပ်သွားလာ၏။ အဿ၊ ထိုသူအား။ တတ္ထ တတ္ထေဝ၊
 ထိုထိုအရပ်၌သာလျှင်။ လာဘသတ္တာရော၊ လာဘ်ပူဇော်သတ္တာသည်။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ပကိဏ္ဏက-
 ဝဂ္ဂေ၊ ပကိဏ္ဏက ဝဂ်၌။ ဣမံဂါယံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါ
 တရားရှိ၏။ သီလေန၊ သီလနှင့်။ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံ၏။ ယသော၊ အခြံအရံနှင့်
 ပြည့်စုံ၏။ တောဂ သမပိတော၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့် ပြည့်စုံ၏။ သောပုဂ္ဂလောကို။
 ယံယံ ပဒေသံ၊ အကြင်အကြင်အရပ်သို့။ ဘဇတိ၊ ဆည်းကပ်၏။ တတ္ထ တတ္ထေဝ၊
 ထိုထိုအရပ်၌လျှင်။ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

အဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထောပန၊ အနက်သည်ကား။ တတ္ထေဝ၊ ထိုပကိဏ္ဏက
 ဝဂ်၌လျှင်။ အာပိ၊ တင်စွာ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

ဝေဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဟောသည်ရှိသော်။ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ စိတ္တဿ၊ စိတ္တသူကြွယ်၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးကောင်းမှုကံကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုအာနန္ဒာအား။ သတ္တာ၊ သုရားသည်။ အာစိက္ခန္ဓော၊ ကြားလို၍။ အာဟ၊ မိန့်၏။

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ အယံ၊ ဤသူကြွယ်သည်။ ပဒုမုတ္တရဿ တဂဝတော၊ ပဒုမုတ္တရဘုရား၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌။ ကတာတိနိဟာရော၊ ပြုအပ်သော ဆုတောင်းခြင်းရှိ၏။ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်း ကာလပတ်လုံး။ ဒေဝမနုဿေဘု၊ နတ်ပြည် ထူပြည်တို့၌။ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်၍။ ကဿပ ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပဘုရား လက်ထက်၌။ မိဂလုဒ္ဒက ကုလေ၊ သားမူဆိုး မျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးရင့်ခြင်းကို။ အန္ဓာယ၊ စွဲ၍။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဒေဝေ ဝဿန္တေ၊ မိုးရွာသည် ရှိသော်။ မိဂါနံ၊ သမင်တို့ကို။ မာရဏတ္တာယ၊ သတ်ခြင်းငှါ။ သတ္တိံ၊ လှံမကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အရညံ၊ တောသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ မိဂေ၊ သမင်တို့ကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ဧကသ္မိံ အကတပစ္ဆာရေ၊ တစုံတယောက်သောသူသည် မပြုမစီရင်အပ်သော အလိုလိုဖြစ်သော တခုသော တောင်ခေါင်း၌။ သသိသံ ပါရပိတွာ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွရံ၍။ နိသိန္နံ၊ နေသော။ ဧကံ သိက္ခု၊ ရဟန်းတပါးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဧကော အယျော၊ အရှင်ကောင်း တပါးသည်။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ နိသိန္တော၊ နေသည်။ တဝိဿကိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အဿ၊ ထိုမထေရ်အား။ တတ္ထံ၊ ဆွမ်းကို။ အာဟရိဿာမိတိ၊ ဆောင်ယူအံ့ဟူ၍။ ဝေဝေနေ၊ လျှင်စွာ။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ ဧကသ္မိံ၊ အိုးတလုံးကို။ ဥဒ္ဓနေ၊ ခုံလောက်၌။ ဟိယျော၊ ယမန်နေက။ အာဘတ မံသံ၊ ဆောင်ယူခဲ့သော အမဲကို။ ဧကသ္မိံ၊ အိုးတလုံး၌။ တတ္ထံ၊ ဆွမ်းကို။ ပစာပေတွာ၊ ချက်စေ၍။ အညေ ပိဏ္ဍပါတစာရိကေ သိက္ခု၊ ပိဏ္ဍပါတ်ဆောက်တည် ကုန်သော တပါးရဟန်းတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဧကသံပိ၊ ထိုရဟန်းတို့၏လည်း။ ပတ္တေ၊ သပိတ်တို့ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ပညတ္တာသနေ၊ ခင်းအပ်သော နေရာ၌။ နိသိဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ သိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ သမ္မာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ အယျေ၊ အရှင်တို့ကို။ ပရိဝိသထ၊ လုပ်ကျွေးကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ အညံ၊ တပါးသူကို။ အာဏာပေတွာ၊ စေခိုင်း၍။ တံတတ္ထံ၊ ထိုဆွမ်းကို။ ပုဋကေ၊ ထုပ်စရာ ပုဝါ၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်စေ၍။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ နာနာပုပ္ဖါနိ၊ အထူးထူးသော ပန်းတို့ကို။ ဩစိနိတွာ၊ ဆွတ်၍။ သတ္တပုဋေ၊ ထမင်းထုပ်၌။ ကတွာ၊ တပ်၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ နိသိန္နဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သင်္ဂဟံ၊ ထောက်ပံ့ခြင်းကို။ ကရေထ၊

ပြုပါကုန်လေသော။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပူရေတွာ၊ ၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဌပေတွာ၊ ၍။ တေဟိ-ပုဗ္ဗေဟိ၊ ထိုပန်းတို့ဖြင့်။ ပူဇိကတွာ၊ ပူဇော်ခြင်းကိုပြု၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အယံရသ ပိဏ္ဏပါတော၊ ဤဆွမ်းအရသာသည်။ ပုပ္ဖပူဇာယ၊ ပန်းပူဇော်ခြင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ တောသေသိယထာ၊ နှစ်သက်စေသကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ နိဗ္ဗတ္တ နိဗ္ဗတ္တဌာနေ၊ ဖြစ်လေရာ ဖြစ်လေရာအရပ်၌။ ပဏ္ဍာကာရ သဟဿာနိ၊ တယောင်သော လက်ဆောင်တို့သည်။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ မဟံ စိတ္တံ၊ အကျွန်ုပ်စိတ်ကို။ တောသေတွာ၊ နှစ်သိမ့်စေ၍။ ပဉ္စဝဏ္ဏ ကုယုမ ဝဿဉ္စ၊ ငါးပါးသော အဆင်းရှိသော ပန်းမိုး သည်လည်း။ ဝဿတု၊ ရွာစေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ ပဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗတ္တဌာနေ၊ ဖြစ်ရာအရပ်၌။ ဇဏ္ဍက မတ္တေန ဩမိနာ၊ ပုဆစ်တိုင်အောင်နှစ်ခြင်းဖြင့်။ ဒိဗ္ဗပုပ္ဖဝဿံ၊ နတ်ပန်းမိုးသည်။ ဝဿိ၊ ရွာ၏။ ဣဒါနိပိ၊ ယခုအခါ၌လည်း။ အဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏။ ဇာတဒိဝသေယေဝ၊ ဖွားသောနေ့၌ လည်းတောင်း။ ဣဓေဝစ၊ ဤအရပ်သို့လျှင်။ အာဂတဿ၊ လာစဉ်။ ပုပ္ဖဝဿ ဝဿနဉ္စ၊ ပန်းမိုးရွာခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍာကာရာဘိဟာရောစ၊ လက်ဆောင်ကို ရှေးရှု ဆောင်ခဲ့ခြင်း သည်ယည်းကောင်း။ သတ္တဟိ ရတနေဟိ၊ ရတနာ ခုနစ်ပါးတို့ဖြင့်။ သကဋေ၊ ထည်း၌။ ပူရဏဉ္စ၊ ပြည့်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ တဿေဝ ကမ္မဿ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၏ သာလျှင်။ နိဿန္တော၊ အကျိုးဆက်တည်း။

စုဒ္ဒသမံ၊ သော။ စိတ္တဂဟပတိ ဝတ္ထု၊ သည်။
 ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၅-ဗာလဝတ္ထု၊ ၁၅-ဝနဝါသီ တိဿ သာမဏေရ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ... စိတ္တသူကြွယ် ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ဝနဝါသီ တိဿ သာမဏေရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ အညာ တိ-စသော ပါဠိကို မိန့်အပ်၏။

≡ အညာ ဟိ လာဘူပနိထာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အညာ ဟိ လာဘူပနိသာ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတပန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ ဝနဝါသီက တိဿတ္ထေရံ၊ တောကျောင်းနေ

တိဿမထေရ်ကို။ အာရဟံ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟော၏။ ဒေသနာ၊
ဒေသနာသည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ သမုဋ္ဌိတာ၊ ဖြစ်၏။

သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏။ ပိတု၊ အဘဖြစ်သော။ ဝဏ်န္တ-
ဗြာဟ္မဏဿ၊ ဝဏ်န္တပုတ္တား၏။ သဟာယကော၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော။ မဟာ-
သေန ဗြာဟ္မဏောနာမ၊ မဟာသေန အမည်ရှိသော ပုတ္တားသည်။ ရာဇဂဟေ၊
ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ဝသတိကိရ၊ နေသတတ်။ သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာ
မထေရ်သည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၌။ စရန္တော၊ သွား
သည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုပုတ္တားအား။ အနုကမ္မာယ၊ အစဉ်သနားသဖြင့်။ ဂေဟ-
ဒ္ဒါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်၏။ သောပန၊ ထိုပုတ္တားသည်ကား။
ပရိက္ခိဏ ဝိဘဝေါ၊ ကုန်ပြီးသော စည်းစိမ်ချမ်းသာ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒလိဒ္ဓေါ၊
ဆင်းရဲ၏။ သော၊ ထိုပုတ္တားသည်။ မမပုတ္တော၊ ငါ့သားမထေရ်သည်။ မဟံ၊ ငါ၏။
ဂေဟဒ္ဒါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၌။ စရိတုံ၊ သွားခြင်း၌။ အာဂ-
တော၊ လာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အဟဉ္စ၊ ငါသည်လည်း။ ဒုဂ္ဂတော၊
ဆင်းရဲသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ မဟံ၊ ငါ၏။ ဒုဂ္ဂတဘာဝံ၊ ဆင်းရဲသည်၏ အဖြစ်ကို။
နဇာနာတိမညေ၊ မသိပါလေတကား။ မေ၊ ငါ့ အား။ ကောစိဒေယျဓမ္မော၊ တစုံ
တခုသော လှူဘွယ်ဝတ္ထုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သော၊ ထိုပုတ္တားသည်။
ထေရဿ၊ ရှင်သာရိ ပုတ္တရာ၏။ သမ္ဗုခေါ၊ မျက်မှောက်၌။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်း၌။
အသတ္တောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ နိလိယိ၊ ပုန်း၏။ ထေရော၊ ရှင်သာရိ
ပုတ္တရာသည်။ အပရံပိ ဒိဝသံ၊ နောက်နေ့၌သည်။ အဂမာသိ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏော၊
ပုတ္တားသည်။ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူသာလျှင်။ နိလိယိ၊ ပုန်း၏။ ကိပ္ပိဒေဝ၊ အမှတ်မဲ့
တခုခု လှူဘွယ်ဝတ္ထုကိုလျှင်။ လတိတွာ၊ ရ၍။ ဒဿာမိ၊ လှူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
စိန္တန္တောပိ၊ ကြံသော်လည်း။ နာလတိ၊ မရ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊
တနေ့သ၌။ ဧကသ္မိ၊ ဗြာဟ္မဏဝါစကော၊ ပုတ္တားတို့၏ အတတ်ကိုဆိုရာ၌။ ထူထ-
သာဋကေန၊ ရုံ့ရင်းသော ပုဆိုးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပါယသ ပါတိ၊ နို့၊ စာနာခွက်
ကို။ လတိတွာ၊ ရ၍။ အာဒါယ၊ ရ၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဝန္တော၊ သွား၍လျှင်။ ယေရံ၊
မထေရ်ကို။ အနုဿရိ၊ အောက်မေ့၏။ ဣမံ ပိဏ္ဍပိတံ၊ ဤဆွမ်းကို။ မယာ၊ ငါသည်။
ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်း၌။ ဝန္တတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
အောက်မေ့၏။ ယေရောပိ၊ မထေရ်သည်လည်း။ တင်္ခဏံ၊ ထိုခဏ၌။ ဈာနံ-
သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဈာန်ဝင်စား၍။ သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ တံ-
ဗြာဟ္မဏံ၊ ထိုပုတ္တားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုတ္တားသည်။ ဒေယျဓမ္မံ၊
အလှူဝတ္ထုကို။ လတိတွာ၊ ရ၍။ မမ၊ ငါ၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ ပစ္စာသိသတိ၊
တောင့်တ၏။ မယာ၊ ငါသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဝန္တံ၊ ဝန္တတိ၊ သွားခြင်း၌။

သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဃာဒိ* ပါရမိတွာ၊ ဒုက္ခကို ရံ၍။ ပတ္တံအာဒါယ၊ သပိတ်ကို ယူ၍။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ ဂေဟဒ္ဓါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ ဌိတမေဝ၊ ရပ်လျက်သာလျှင်။ အတ္တနံ၊ ကိုယ်ကို။ ဒေသသိ၊ ပြ၏။

ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍လျှင်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဗသိဒိ၊ ကြည်ညို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမထေရ်သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ပဋိသန္တာရံ ကတွာ၊ ဧဝံစင်ခြင်းကိုပြု၍။ အန္တောဂေဟေ၊ အိမ်တွင်း၌။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ ပါယသပါတိ*၊ နို့စာနာခွက်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌။ အာကိရိ၊ လောင်း၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဥပနံ၊ ထက်ဝက်ကို။ သမ္ပဋိန္တိတွာ၊ ခံ၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ပိဒဟိ၊ ပိတ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အာတ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယံ ပါယသော၊ ဤနို့စာနာသည်။ ကေပဋိဝိသမတ္တောဝ၊ တယောက် စာလျှင်ဖြစ်၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ပရလောကသင်္ဂဟံ၊ တမလွန်ဘဝ၌ ချီးမြှင့်ခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။ ဣမ လောကသင်္ဂဟံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်၌ ချီးမြှင့်ခြင်းကို။ မာကရောထ၊ မပြုကုန်လင့်။ နိရဝသေသမေဝ၊ အကြွင်းမဲ့သာလျှင်။ ဒါတုကာမော၊ လှူလိုသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ အာကိရိ၊ လောင်း၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအိမ်၌လျှင်။ ပရိဘုဉ္ဇ၊ ဘုန်းပေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုမထေရ်၏။ ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနေ၊ ဆွမ်းစားပြီးသော အဆုံး၌။ တမ္ပိ သာဠကံ၊ ထိုပုဆိုးကိုလည်း။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧဝံအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟမှိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ ဘုမ္မေတိ၊ အရှင်ဘုရားထို့သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မမေဝ၊ သိမြင်သော တရားကိုသာလျှင်။ ပါပုဏေယျံ၊ ရောက်ရလို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဧဝံဟောတု၊ ဤသို့ တောင့်တထိုင်း ပြည့်စုံစေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ အနုမောဒနံ-ကတွာ၊ အနုမောဒနာပြု၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပတ္တမန္တော၊ ဖဲသည် ရှိသော်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရန္တော၊ သွားလျက်။ ဇေတပနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်လာ၏။ ဒုတ္တတကာလေ၊ ဆင်းရဲသောအခါ၌။ ဒိန္နဒါနံပန၊ ပေးအပ်သော အလှူသည်ကား။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ တောသေတိ၊ နှစ်သက်စေတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏။ ဗြာဟ္မဏောပိ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ တံဒါနံ၊ ထိုအလှူကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ပသန္တစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိလျက်။ သောမနဿ ဇာတော၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်၍။ ထေရေ၊ မထေရ်၌။ အဓိမတ္တံ သိနေဟံ၊ လွန်စွာ ချစ်ခြင်းကို။

အကောသိ၊ ပြု၏။ သော၊ တို့ပုဏ္ဏားသည်။ ထေရေ၊ မထေရ်၌။ သိနေဟေနေဝ၊ ချစ်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ ကာလံကတွာ၊ စုတေခြင်းကိုပြု၍။ သာပတ္ထိယံ၊ သာပတ္ထိ ပြည်၌။ တေရဿ၊ မထေရ်၏။ ဥပဋ္ဌာကကုလေ၊ အလုပ်အကျွေး ဒေါသကာအိမ်၌။ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ တံခဏေယေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ အဿ-
ပန၊ ထိုသူငယ်၏ကား။ မာတာ၊ အမိသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ကုစ္ဆိယံ၊ ဝမ်း၌။ ဂဗ္ဘေ၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပတိဋ္ဌိတောတိ၊ တည်၏ဟူ၍။ ဥတွာ၊ သိလျက်။ သာမိကဿ၊ လင်အား။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ သော၊ ထိုခင်ပွန်းယောက်ျားသည်။ တဿာ၊ ထိုမယားအား။ ဂန္တပရိဟာရံ၊ ကိုယ်ဝန်အစောင့် အရှောက်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။

တဿာ၊ ထိုမယားအား။ အစ္စုဏှ အတိသိတ အတိအဓိလာဒိ ပရိဘောဂံ၊ အလွန် ပူခြင်း၊ အလွန် အေးခြင်း၊ အလွန် ချဉ်ခြင်း စသော အသုံးအဆောင်ကို။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြည်၍။ သုခေန၊ ချမ်းသာခြင်းဖြင့်။ ဂန္တံ၊ ကိုယ်ဝန်ကို။ ပရိဟရိယ-
မာနာယ၊ ဆောင်လျက်။ ဝေဇ္ဇပေါ ဒေါဟဇ္ဇော၊ ဤသို့ သတောရှိသော ချဉ်ခြင်း သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ သာရိပုတ္တတ္ထေရ ပမုခါနိ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ် အမှူးရှိကုန်သော။ ပဉ္စ သိက္ခသတနံ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့ကို။ နိမန္တေတွာ၊ ဘိတ်၍။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ နိသိဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ အသမ္ဘိန္ဒ-
ဒိရပါယသံ၊ ရေနှင့် မရောသော နို့ဃနာဆွမ်းကို။ ဒတွာ၊ လျှာ၍။ သယမ္ပိ၊ မိမိ သည်လည်း။ ကာသာယ ဝတ္ထာနိ၊ ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်တို့ကို။ ပရိဒဟိတွာ၊ ဝတ်၍။ ထုဝဏ္ဏ သရကံ၊ ရွှေခွက်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာသန ပရိယန္တေ၊ နေရာအစွန်၌။ နိသိဒိတွာ၊ နေ၍။ ဧတ္ထကာနံ သိက္ခနံ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ ဥန္တိဋ္ဌ ပါယသံ၊ စားကြွင်း နို့ဃနာကို။ ပရိသုဇ္ဇေယျံ၊ စားရပါမူ ကား။ အဟောဝတ၊ ကောင်းပါလေစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ချဉ်ခြင်းဖြစ်၏။ တဿာ၊ ထိုမယား၏။ ကာသာယဝတ္ထ ပရိဒဟနေ ဒေါဟဇ္ဇော၊ ဖန်ရည်စွန်းသောအဝတ် ကို ဝတ်လိုခြင်း၌ ဖြစ်သော ချဉ်ခြင်းသည်။ ကုစ္ဆိယံ၊ ဝမ်း၌။ ပုတ္တဿ၊ သား၏။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ဘုရားသာနာ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်း ဖြစ်ခြင်း၌။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်သည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ တိုသေဌေးမ၏။ ဉာတကာ၊ အဆွေ အမျိုးတို့သည်။ နော၊ ငါတို့၏။ ဗိတာယ၊ ချစ်သွီး၏။ ဒေါဟဇ္ဇော၊ ချဉ်ခြင်းသည်။ ဓမ္မိကော၊ တရားနှင့်လျော်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာရိပုတ္တတ္ထေရံ၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်ကို။ သံဃတ္ထေရံ ကတွာ၊ သံဃာထေရ် ပြု၍။ ပဉ္စန္ဒ သိက္ခသတနံ၊ ငါးရာသောရဟန်းတို့အား။ အသမ္ဘိန္ဒ ဒိရပါယသံ၊ ရေနှင့် မရောသော နို့ဃနာဆွမ်းကို။ အဒိယု၊ လျှာကုန်၏။ သာပိ၊ ထိုသေဌေးမ သည်လည်း။ ဧကံ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းတည်ကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍။ ဧကံ၊

တထည့်ကို။ ပါရပိတွာ၊ ရံ၍။ သုဝဏ္ဏသရက်၊ ရွှေခွက်ကို။ ဝဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ အာသနပရိယန္တေ၊ နေရာအစွန်၌။ နိသိန္ဓာ၊ နေလျက်။ ဥန္တိဋ္ဌပါယသံ၊ စားကြင်း နို့ဆနာကို။ ပရိဘုဉ္ဇ၊ စား၏။ ဒေါဟဠော၊ ချင်ခြင်းသည်။ ပဋိပဿန္တိ၊ ပြင်း၏။ တဿာ၊ ထိုသေဌေးမ၏။ ယာဝ ဂန္တဝုဋ္ဌာနာ၊ ကိုယ်ဝန် ကျသည် တိုင်အောင်။ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌။ ကတမင်္ဂလေသုပိ၊ ပြုအပ်သောမင်္ဂလာတို့၌လည်း ကောင်း။ ဒသမာသစ္စယေန၊ ဆယ်လလွန်သဖြင့်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဝိဇာတာယ၊ ဖွားမြင်သဖြင့်။ ကတမင်္ဂလေသုပိ၊ ပြုသော မင်္ဂလာတို့၌ လည်းကောင်း။ သာရိ- ပုတ္တတ္ထေရ ပမုခါနံ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ် အမှူးရှိကုန်သော။ ပဉ္စန္ဒံ သိက္ခာ- သတာနံ၊ ငါးရာသောရဟန်းတို့အား။ အပ္ပေါဒက မေုပါယသမေဝ၊ ရေမရှိသော ပျားဆွမ်းကိုသာလျှင်။ အဒံသု၊ လှူကုန်၏။ ဧသော သဗ္ဗေ၊ ဤအလုံးစုံသည်။ ဒါရကေန၊ သူငယ်သည်။ ဗြာဟ္မဏ ကာလေ၊ ပုဏ္ဏားဖြစ်သော အခါ၌။ ဒိန္ဒ- ပါယသဿ၊ ပေးအပ်သောနို့ဆနာ၏။ နိဿန္ဓောကိရ၊ အကျိုးဆက် ဖြစ်သတတ်။ ဇာတာမင်္ဂလာဒိဝသေပန၊ ဖွား၍မင်္ဂလာပြုသောနေ့၌ကား။ တံဒါရကံ၊ ထိုသူငယ် ကို။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ နှာပေတွာ၊ ရေချိုး၍။ မဏ္ဍေတွာ၊ တန်းဆာဆင်၍။ သိရိသယနေ၊ အသရေရှိသောအိပ်ရာ၌။ သတသဟဿန္တ နိကဿ၊ အတိုးတသိန်း ထိုက်သော။ ကမ္မလဿ၊ ကမ္မလာ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ နိပ္ပဇ္ဇာပေသုံ၊ အိပ်စေ ကုန်၏။ သော၊ ထိုသူငယ်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုကမ္မလာအိပ်ရာ၌။ နိပ္ပန္နကောဝ၊ အိပ် လျက်လျှင်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ အယံ၊ ဤမထေရ် သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ပုဗ္ဗာစရိယော၊ ရှေးဆရာတည်း။ မယာ၊ ငါသည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ အယံ သမ္ပတ္တိ၊ ဤစည်းစိမ်ကို။ လဒ္ဓါ၊ ရ၏။ မယာ၊ ငါသည်။ ဣမဿ၊ ဤမထေရ်အား။ ဧကံ ပရိစ္စာရံ၊ တခုသော စွန့်ကြဲခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့အောက်မေ့၏။ သိက္ခာပဒ- ဂဏှနတ္ထာယ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ယူစေခြင်းငှါ။ အာနိယမာနော၊ ဆောင်ခဲ့သည် ရှိသော်။ တံကမ္မလံ၊ ထိုကမ္မလာကို။ စူဠဂုံလိယာ၊ လက်သန်းဖြင့်။ ဝေဌေတွာ၊ ရံ၍။ အဝ္ဂဟေသိ၊ ဆွဲငင်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသူငယ်၏။ အဂုံလိယာ၊ လက်ညှိုးဖြင့်။ ကမ္မလော၊ ကမ္မလာသည်။ လဝ္ဓေါတိ၊ ပြန်ဟု။ တေ၊ ထိုမိဘတို့ သည်။ ကံ၊ ထိုကမ္မလာကို။ ဟရိတုံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ အာရထိံသု၊ အားသုတ် ကုန်၏။ သော၊ ထိုသူငယ်သည်။ ပရောဒိ၊ ပို၏။ ဉာတကာ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်။ အပေထ၊ ဖဲကုန်လော့။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ မာရောဒါပေထ၊ မငိုပါစေကုန်လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကမ္မလနေဝ၊ ကမ္မလာနှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာနယိံ- သု၊ ဆောင်ကုန်၏။ သော၊ ထိုသူငယ်သည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဝန္တန- ကာလေ၊ ရှိခိုးသောအခါ၌။ ကမ္မလတော၊ ကမ္မလာမှ။ အဂုံလိံ၊ လက်ညှိုးကို။

အပကနိတွာ၊ ဖဲ၍။ ကမ္မလံ၊ ကမ္မလာကို။ ထေရဿ ပါဒမူလေ၊ မထေရ်၏
 ခြေရင်း၌၊ ပါတေသိ၊ ကျစေ၏။ ညတကာ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်။ ဒဟရ ကုမာရေန၊
 သူငယ်သည်။ အဇာနိတွာ၊ မသိမူ၍။ ကတံ၊ ပြု၏။ ဣတိအဝတွာ၊ ဤသို့မဆိုမူ၍။
 နော၊ ငါတို့၏။ ပုတ္တေန၊ သားသည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်ပြီ။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 ပရိစ္ဆတ္တမေဝ၊ စွန့်ခြင်းသည်ပင်လျှင်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့
 ဆို၍။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သတသဟဿန္တနိကေန၊ အတိုးတသိန်းထိုက်သော၊
 ကမ္မလေန၊ ကမ္မလာဖြင့်။ ပူဇာကာရကဿ၊ ပူဇော်ခြင်းကို ပြုသော။ တုမ္ဘာကံ၊
 အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဒါသဿ၊ ကျွန်သူငယ်အား။ သိက္ခာပဒါနိ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။
 ဒေသ၊ ပေးပါကုန်လော့။ ဣတိအာယံသု၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ အယံဒါရကော၊
 ဤသူငယ်သည်။ ကောနာမော၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်
 သော်။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယျေန၊ အရှင်ဘုရားနှင့်။ သမာန နာမကော၊
 ဘူသောအမည်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သေ၊ ဤသူငယ်သည်။ တိဿော-
 နာမ၊ တိဿအမည်ရှိသည်။ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။
 ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဂိဟိကာလေ၊ လူဖြစ်သောအခါ၌။ ဥပကိဿမာဏဝေါ-
 နာမ၊ ဥပကိဿ အမည်ရှိသော လူလင်သည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။
 အဿ၊ ထိုသူငယ်၏။ မာတာပိ၊ အမိသည်လည်း။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ မယာ၊
 ငါသည်။ ပုတ္တဿ၊ သား၏။ အဇ္ဈာသယော၊ အလိုကို။ နဘိန္ဒိတဗ္ဗော၊ မဖျက်အပ်။
 ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒါရကဿ၊ သူငယ်၏။ နာမကရဏ မင်္ဂလံ၊ အမည်
 မှည့်ခြင်း၌မင်္ဂလာကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပုန၊ တဘန်။ တဿ၊ ထိုသူငယ်၏။ အာဟာရ-
 ပံရိတောဂမင်္ဂလေပိ၊ ထမင်းခွံခြင်း မင်္ဂလာ၌လည်းကောင်း။ ပုန၊ တဘန်။ တဿ၊
 ထိုသူငယ်၏။ ကဏ္ဍဝိဇ္ဈနမင်္ဂလေပိ၊ နားထွင်းမင်္ဂလာ၌လည်းကောင်း။ ဒုဿဂဟဏ-
 မင်္ဂလေပိ၊ ပုဆိုးဝတ်မင်္ဂလာ၌လည်းကောင်း။ စူဠာကပ္ပန မင်္ဂလေပိ၊ ရောင်ထုံး
 မင်္ဂလာ၌ လည်းကောင်း။ သာရိပုတ္တတ္ထေရ ပမုခါနံ၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ် အမှူး
 ရှိကုန်သော။ ပဉ္စန္ဒံ သိက္ခုသတနံ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့အား။ အပ္ပေါဒက-
 မရပပါယသမေဝ၊ ရေမရောသော နို့စာနာကိုလျှင်။ အဒံသု၊ လှူတုန်၏။

ဒါရကော၊ သူငယ်သည်။ ပုနိမန္တာယ၊ ကြီးရင့်ခြင်းကိုစွဲ၍။ သတ္တဝသိက-
 ကာလေ၊ ခုနစ်နှစ် ရှိသောအခါ၌။ မာတရံ၊ အမိကို။ အာဟာ၊ ဆို၏။ အမ္မ၊ အမိ။
 ထေရဿ သန္တိကေ၊ မထေရ်အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။
 တာတာ၊ ချစ်သား။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေး၌လျှင်။ အဟံ၊ ငါသည်။
 မယာ ပုတ္တဿ၊ ငါ့သား၏။ အဇ္ဈာသယော၊ အလိုကို။ နဘိန္ဒိတဗ္ဗော၊ မဖျက်အပ်။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ မနံ၊ စိတ်ကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ ပုတ္တ၊ ချစ်သား။ ပဗ္ဗဇာ ရဟန်း
 ဖြစ်လေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ နိမန္တာပေတွာ၊ ပင့်စေ၍။

အာဂတဿ၊ လာသော။ တဿ၊ ထိုမထေရ်အား။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။
 တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဒါသော၊ ကျွန်သည်။
 ပဗ္ဗဇိဿာမိတိ၊ ရဟန်းပြုအံ့ ဟူ၍။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဣမံ၊ ဤသူငယ်ကို။ အာဒါယ၊
 ခေါ်၍။ ယာယံ၊ ညအခါ၌။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အာဂမိဿာမိတိ၊ လာအံ့
 ဟူ၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဥယျောဇေတွာ၊ လွှတ်လိုက်၍။ သာယန္တ သမယေ၊
 ညချမ်းသောအခါ၌။ မဟန္တေန၊ များစွာသော။ သတ္တာရ သမ္မာနေန၊ မြတ်ဦး
 တနာ ပူဇော်ခြင်းဖြင့်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။
 ဝန္တော၊ သွား၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ နိယျာဒေသိ၊ ဆောက်နှင်း၏။ ထေရော၊
 မထေရ်သည်။ တေန၊ ထိုတိဿနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထေန္တော၊ စကားဆို
 လျက်။ တိဿ၊ တိဿ။ ပဗ္ဗဇိတာနာမ၊ ရဟန်းတို့မည်သည်ကား။ ဒုတ္တရာ၊ ခဲယဉ်း
 ၏။ ဥဏှေန၊ အပူဖြင့်။ အတ္ထေ၊ အလိုသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ သီတလံ၊ အအေး
 ကို။ လတထိ၊ ရ၏။ သီတေန၊ အအေးဖြင့်။ အတ္ထေသတိ၊ အလိုရှိသည်ရှိသော်။
 ဥဏှံ၊ အပူကို။ လတတိ၊ ရ၏။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကိန္တေန၊ ပြုပြင်ခြင်း
 ဖြင့်။ ဇိဝန္တိ၊ အသတ်မွေးရကုန်၏။ တုဉ္စ၊ သင်သည်လည်း။ သုခေမိတော၊
 ချမ်းသာခြင်း၌တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊
 ဝါသည်။ ဘုမ္မေတိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ပုတ္တနိယာမေနော၊ ဆိုတိုင်းသာလျှင်။
 သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သက္ခိဿာမိ၊ တတ်နိုင်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဆို၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ သာဓူတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ တဿ၊
 ထိုတိဿအား။ ပဋိကူလ မနသိကာရဝသေန၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်၌ အသင့်နှလုံး
 သွင်းသော အခြင်းအရာ၏အစွမ်းဖြင့်။ တစပဉ္စက ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ တစပဉ္စက ကမ္မဋ္ဌာန်း
 ကို။ အာစိက္ခိတွာ၊ ကြားပြီး၍။ တံ၊ ထိုတိဿကို။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရဟန်းပြု၏။ ဟိ၊
 ထိုစကားသင့်စွ။ သကလံပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ဒုတ္တိံ သာကာရံ၊ သုံးဆယ့်
 နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာကို။ ကတေတုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိယေဝ၊ အပ်သည်
 သာလျှင်တည်း။ သဗ္ဗံ ကထေတုံ၊ အလုံးစုံကို စီးဖြန်းခြင်းငှါ။ အသတ္တောန္တေန ပန၊
 မတတ်နိုင်သောသူသည်ကား။ တစပဉ္စက ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ တစပဉ္စက ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။
 ကတေတဗ္ဗမေဝ၊ စီးဖြန်းအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဣဒံ-
 ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဤကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းသောဘုရားတို့အား။ အဝိဇ္ဇဟိတ-
 မေဝ၊ မစွန့်အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ကေသာဒိသု၊ ဆံအစရှိကုန်သော။ ဧကေက-
 ကောဋ္ဌာသေသု၊ တခုတခုသော အစုတို့၌။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပတ္တာနံ၊
 ရောက်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံပိ၊ ရဟန်းတို့၏ လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနီနမ္ပိ၊ ရဟန်း
 မိန်းမတို့၏လည်းကောင်း။ ဥပါသကာနမ္ပိ၊ ဒါယကာယောကျ်ားတို့၏ လည်း
 ကောင်း။ ဥပါသိကာနမ္ပိ၊ ဒါယိကာမိန်းမတို့၏ လည်းကောင်း။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊

အပိုင်းအခြားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဗျတ္တာ တိက္ခပန၊ မလိမ္မာသော ရဟန်းတို့ သည်ကား။ ပဗ္ဗာဇေန္တာ၊ ရတန်းပြုကုန်သည်ရှိသော်။ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ၏။ ဥပနိဿယံ၊ ဥပနိဿယကို။ နာသေန္တိ၊ ဖျက်ဆီးကုန်၏။ ကသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အာစိက္ခိတွာဝ၊ ကြား၍သာ လျှပ်။ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ဒသသု သိလေသု၊ ဆယ်ပါးသော သီလတို့၌။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ၏။

မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်။ ပုတ္တဿ၊ သားအား။ ပဗ္ဗဇိတ သတ္တာရံ၊ ရဟန်းပြုရာ၌ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက် ဝတ်လုံး။ ဝိဟာရေယေဝ၊ ကျောင်း၌သာလျှင်။ ဗုဒ္ဓပမုခဿ တိက္ခသံဃဿ၊ တုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာအား။ အပ္ပေါဒက မဓုပါယသ မေဝ၊ ရေမရှိ နို့စာနာဆွမ်းကိုသာလျှင်။ အဒံသု၊ လှူကုန်၏။ တိက္ခပိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ နိဗ္ဗန္တံ မပြတ်။ အပ္ပေါဒက မဓုပါယသံ၊ ရေမရှိသော နို့စာနာဆွမ်းကို၊ ပရိတုဉ္စိတံ၊ တုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ န သတ္တောမာယိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်ဟူ၍။ ဥဇ္ဈာယိံသု၊ ပြစ်တင် ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တဿ၊ ထိုတိဿ၏။ မာတာပိတရော၊ မိဘတို့ သည်။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ သာယံ၊ ည၌အခါ၌။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အဝမံသု၊ ပြန်လေကုန်၏။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ အဋ္ဌမေ ဒိဝသေ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ တိက္ခပိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ သာဝတ္ထိဝါသိနော၊ သာဝတ္ထိ ပြည်သူတို့သည်။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်း အလိုငှါ။ ကိရ၊ စင်စစ်။ ပဝိသိသတိ၊ ဝင်လာအံ့။ သတ္တာရံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ အဿ၊ ထိုသာမဏေအား။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စဟိ သာဠက သတေတိ၊ ပုဆိုးငါးရာတို့ကို။ စုမ္မဋ္ဌကာနိ ကတွာ၊ အလိပ်တို့ကိုပြု၍။ ပဉ္စပိဏ္ဍပါတ သကာနိ၊ ငါးရာသောဆွမ်းတို့ကို။ သဇ္ဇေတွာ၊ စီရင်၍။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပဋိ ပထေ၊ ခရီးရင်ဆိုင်။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ အဒံသု၊ လှူကုန်၏။ ပုနဒိဝသေ၊ တစ် ခိုးသောက်သော နေ့၌။ ဝိဟာရဿ၊ ကျောင်း၏။ ဥဝစာရံ၊ ဥပစာရသို့။ အာဂန္တာ၊ လာ၍။ အဒံသု၊ လှူကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ ဒွိဟေဝ ဒိဝသေဟိ၊ နှစ်ရက်တို့ဖြင့်သာလျှင်။ သာဠက သဟဿေဟိ၊ သင်္ကန်းလျှော့ ပုဆိုး တထောင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပိဏ္ဍပါတ သဟဿံ၊ ဆွမ်းတထောင်ကို။ လတိတွာ၊ ရ၍။ တိက္ခသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား။ ဒါပေသိ၊ လှူစေ၏။ ဧသ၊ ဤသို့ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ ဗြာဟ္မဏကာလေ၊ ပုဏ္ဏားဖြစ်သော ကာလ၌။ ဒိန္နဿ၊ လှူအပ် သော။ ထူလ သာဠကဿ၊ ရုံရင်းသော ပုဆိုး၏။ နိဿန္တောကိရ၊ အကျိုးဆက် ဖြစ်သတတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသာမဏေအား။ တိက္ခ၊ ရဟန်း

တို့သည်။ ဗိဇ္ဇာပါတ ဒါယက တိဿောတိနာမံ၊ ဗိဇ္ဇာပါတ ဒါယက တိဿ အမည်ကိုသာလျှင်။ ကရိံသု၊ မှည့်ကုန်၏။

ပုန၊ တဘန်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေသ၌။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ သိတ-
ကာလေ၊ သောအခါ၌။ ဝိဟာရစာရိကံ၊ ကျောင်းစဉ်ဒေသစာရိကို။ စရန္တော၊
သွားသည်ရှိသော်။ တိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ အဝိ-
သာလာဒီသု၊ မီးတင်းကုပ် စသည်တို့၌။ ဝိသိဗ္ဗန္တေ၊ မီးလှုံသည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍။ အာတာ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။
ဝိသိဗ္ဗန္တော၊ မီးလှုံလျက်။ နိသိန္နာတ္ထ၊ နေကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။
သာမဏေရ၊ သာမဏေ။ နော၊ ငါတို့အား။ သိတံ၊ အသေသည်။ ဝိဇ္ဇေတိ၊ နှိပ်စက်၏။
ဣတိ၊ ထိုကြောင့် မီးလှုံကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ သိတကာလေ၊ သော
ကာလ၌။ ကမ္မလံ၊ ကမ္မလာကို။ ပါရပိတံ၊ ရုံခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိနာမ၊ အပ်မည်မဟုတ်
လော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သော၊ ထိုကမ္မလာသည်။
သိတံ၊ အချမ်းကို။ ပဋိဗာဟိတံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ သာမဏေရ၊ သာမဏေ။ တံ၊ သင်သည်။ မဟာပုညော၊
မြတ်သော ဘုန်းကံရှိ၏။ ကမ္မလံ၊ ကမ္မလာကို။ လဘေယျာသိ၊ ရလေရာ၏။
အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ကမ္မလော၊ ကမ္မလာကို။ ကုတော၊ အဘယ်မှာရအံ့နည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီး
ကား။ ကမ္မလတ္ထိကာ၊ ကမ္မလာကို အလိုရှိကုန်သော သူတို့သည်။ မယာ၊ ငါနှင့်။
သမ္ဘိံ၊ တကွ။ အာဂစ္ဆန္တု၊ လိုက်စေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သကလဝိယာရေ၊
အလုံးစုံသော ကျောင်း၌။ အာရောစာပေသိ၊ ကြားစေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
တိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ သာမဏေရေန၊ သာမဏေနှင့်။ သမ္ဘိံ၊ တကွ။ ဂန္တော၊
သွား၍။ ကမ္မလံ၊ ကမ္မလာကို။ အာဟရိဿာမာတိ၊ ဆောင်ကုန်အံ့ဟူ၍။ သတ္တ-
ဝသိက သာမဏေရံ၊ ခုနစ်နှစ်ရှိသော သာမဏေကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ လဟဿ-
မတ္တာ တိက္ခူ၊ တထောင်မျှလောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ နိက္ခမိံသု၊ ထွက်
ကုန်၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ ဧတ္တကာနံ သိက္ခူနံ၊ ဤမျှလောက် ကုန်
သော ရဟန်းတို့၏။ ကမ္မလံ၊ ကမ္မလာကို။ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှာ။ လဘိဿာ-
မိဟိ၊ ရအံ့နည်းဟု။ စိတ္တမ္ပိ၊ စိတ်ကိုလည်း။ အနုပ္ပါဒေတွာ၊ မဖြစ်စေမူ၍။ တေ၊
ထိုရဟန်းတို့ကို။ အာဒါယ၊ ပင့်ခေါ်၍။ နဂရာဘိမုခေါ၊ ပြည်သို့ရှေးရှု။ ပါယာသိ၊
သွားလေ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သုဒိန္နဿ၊ ကောင်းစွာပေးအပ်သော။ ဒါနဿ၊
အလှူ၏။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အာနုဘာဝေါ၊ အာနုဘော်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ ဗဟိနဂရေယော၊ မြို့ပ၌သာလျှင်။ သရ-
ဝဋ်ပါဠိယာ၊ အိမ်စဉ်ဖြင့်။ စရန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ပဉ္စကမ္မလ သတာနိ၊

ငါးရာသော ကမ္မလာတို့ကို။ ထတိတွာ၊ ရ၍။ အန္တောနဝရံ၊ ပြည်တွင်းသို့။ ပါဝိယိ၊
ဝင်လေ၏။ မနုဿာ၊ ထူတို့သည်။ ဣတော စိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ ကမ္မလေ၊
ကမ္မလာတို့ကို။ အာဟရန္တိ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်၏။

ကောပနပုရိသော၊ ယောက်ျားတယောက်သည်။ အာပဏဒ္ဓါရေန၊ အိမ်
ဈေးတံခါးဖြင့်။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာသည်ရှိသော်။ ပဉ္စကမ္မလ သတာနိ၊ ကမ္မလာ
ငါးရာတို့ကို။ ပဿာရေတွာ၊ ဖြန့်၍။ နိသိန္နံ၊ နေသော။ ဧကံ အာပဏိကံ၊ အိမ်
ဈေးသည်တဦးကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ အန္တော၊ အချင်း။ ကော-
သာမဏေရော၊ သာမဏေတပါးသည်။ ကမ္မလေ၊ ကမ္မလာတို့ကို။ သံဟရန္တော၊
ရုံးစုလျက်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ တဝ၊ သင်၏။ ကမ္မလေ၊ ကမ္မလာတို့ကို။ ပဋိစ္ဆာ-
ဒေဟိ၊ ဖုံးအုပ်ပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ ဒိန္နကေ၊
လှူသောကမ္မလာတို့ကို။ ဂဏှာတိကံ ပန၊ ယူသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်
မူကား။ အဒိန္နကေ၊ မလှူသည်တို့ကို။ ဂဏှာတိကံ ပန၊ ယူသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့
မေးလတ်သော်။ ဒိန္နကေ၊ လှူသည်တို့ကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။
ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သစေ ဣစ္ဆာမိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိသည်
ဖြစ်အံ့။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ နောစေ၊ အကယ်၍ အလိုမရှိသည်ဖြစ်အံ့။ န ဒဿာမိ၊
မလှူအံ့။ တံ၊ သင်သည်။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဥယျောဇေသိ၊
လွှတ်လိုက်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ မစ္ဆရိနော၊ ဝန်တိုခြင်းရှိကုန်သော။ အန္တ-
ဗာလာ၊ အလွန်မိုက်ကုန်သောသူတို့သည်။ ဧဝရူပေတု၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။
ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဒမာနေသု၊ ပေးလှူကုန်သည်ရှိသော်။ မစ္ဆရာယိတွာ၊ ဝန်တို
ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အသဒိသဒါနံ၊ အသဒိသအလှူကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ မစ္ဆရာ-
ယန္တော၊ ဝန်တိုသော။ ကာဠောဝိယ၊ ကာဠအမတ်ကဲ့သို့။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။
နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အာပဏိကော၊ အိမ်ဈေးသည်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။
အယံပုရိသော၊ ဤယောက်ျားသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဓမ္မတာယ၊ သဘောအား
ဖြင့်။ အာဂစ္ဆမာနော၊ လာလျက်။ တဝ၊ သင်၏။ ကမ္မလေ၊ ကမ္မလာတို့ကို။
ပဋိစ္ဆာဒေဟိတိ၊ ဖုံးလော့ဟူ၍။ ဓံ၊ ငါးကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ အပိ၊ စင်စစ်သော၊
ထိုသာမဏေသည်။ ဒိန္နကံ၊ လှူသည်ကို။ သစေ ဂဏှာတိ၊ အကယ်၍ ယူသည်
ဖြစ်အံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ မမ သန္တကံ၊ ငါ၏ကမ္မလာကို။ သစေ ဣစ္ဆာမိ၊ အကယ်
၍ အလိုရှိအံ့။ ဒဿာမိ၊ လှူအံ့။ နောစေ၊ အကယ်၍ အလိုမရှိအံ့။ န ဒဿာမိ၊
မလှူအံ့။ ဣတိအဝစံ၊ ဤသို့ဆိုမိပြီ။ ဒိဋ္ဌကံပန၊ မြင်၍တောင်းသော ဝတ္ထုပစ္စည်း
ကိုကား။ အဒေန္တဿ၊ မပေးသောသူအား။ သဇ္ဇော၊ ရှက်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ၊
ဟူ၍။ အတ္တနော သန္တကံ၊ မိမိဥစ္စာကို။ ပဋိစ္ဆာဒေန္တဿ၊ ဖုံးအုပ်သောသူအား။
ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣမေသု ပဉ္စကမ္မလ သတေသု၊ ဤ ငါးရာ

သော ကမ္မလာတို့တွင်။ ဇွေ ကမ္မလာနိ၊ နှစ်ထည်သော ကမ္မလာတို့သည်။ သတ-
သဟဿန္တနိကာနိ၊ အဘိုးတသိန်းဆိုင်ကုန်၏။ ဣမာနေဝ၊ ဤကမ္မလာ နှစ်ထည်
တို့ကိုသာလျှင်။ ပဋိစ္ဆာဒေတုံ၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိတိ၊ သင့်၏ဟူ၍။ ဇွေပိ-
ကမ္မလေ၊ ကမ္မလာ နှစ်ထည်တို့ကိုလည်း။ ဒဿယ၊ အမြတ်အဆာဖြင့်။ ဒသံ၊
အမြတ်အဆာကို။ သမ္ပန္နိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ တေသံ၊ ထိုကမ္မလာတို့၏။ အန္တရေ၊ အတွင်း၌။
ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ ပဋိစ္ဆာဒေသိ၊ ဖုံးအုပ်၏။ သာမဏေရောပိ၊ သာမဏေ
သည်လည်း။ သိက္ခသဟဿေန၊ ရဟန်းတထောင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တံ ပဒေသံ၊
ထိုအရပ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်လာ၏။ အာပဏိကဿ၊ ဈေးသည်သည်။ သာမဏေရံ၊
သာမဏေကို။ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်၍လျှင်။ ပုတ္တသိနေဟော၊ သား၌ဖြစ်သော ချစ်ခြင်း
သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ သကလသရီရံ၊ ကိုယ်အလုံးသည်။ သိနေဟေန၊ ချစ်ခြင်း
ဖြင့်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဒါယကာသည်။ စိန္တေသိ၊
ကြို၏။ ကမ္မလာနိ၊ ကမ္မလာတို့ကို။ တိဋ္ဌတု၊ ထားဘိဦး။ ဣမံ၊ ဤသာမဏေကို။
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဟဒယမံသံပိ၊ နှစ်လုံးခွဲသားကိုလည်း။ ဒါတုံ၊ လှူခြင်းငှါ။ ယုတ္တရူပံ၊
သင့်သောသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံပြီးသော်။ တေ ဇွေပိကမ္မလေ၊ ထိုကမ္မလာ
နှစ်ထည်တို့ကိုလည်း။ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍။ သာမဏေရဿ၊ သာမဏေ၏။ ပါဒေ-
မူလေ၊ ခြေရင်း၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
တယာ၊ သင်ချစ်သားသည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဿ၊ မြင်အပ်သောတရား၏။ ဘာဂိ၊ အသို့
ရှိသည်။ အဿံ၊ ဖြစ်ရလို၏။ ဣတိ အဝစ၊ ဤသို့ဆုတောင်း၏။ သောပိ၊ ထိုသာမဏေ
သည်လည်း။ အဿ၊ ထိုဒါယကာအား။ ဧဝံ ဟောတူတိ၊ ဤသို့ တောင်းသည့်ဆု
အထိုင်း ပြည့်စုံစေလေ့ဟု။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။

သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ အန္တော နဂရေပိ၊ ပြည်တွင်း၌လည်း။ ပဉ္စ-
ကမ္မလသတနိ၊ ကမ္မလာငါးရာတို့ကို။ သတိ၊ ရ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧကဒိဝသံယေဝ၊
တနေ့ခြင်း သာလျှင်။ ကမ္မလ သဟဿံ၊ ကမ္မလာတထောင်ကို။ သတိတွာ၊ ရ၍။
သိက္ခသဟဿဿ၊ ရဟန်းတထောင်အား။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
အဿ၊ ထိုသာမဏေအား။ ကမ္မလ ဒါယက တိဿတ္ထေရေတိ နာမံ၊ ကမ္မလ
ဒါယကတိဿဟူသော အမည်ကို။ ကရိံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နာမကရဏ-
ဒိဝသေ၊ အမည်မှည့်သောနေ့၌။ ဒိန္နကမ္မလော၊ လှူသော သကလတ်၏ အကျိုး
သည်။ သတ္တဝသိကာလေ၊ ခုနစ်နှစ်ရှိသောအခါ၌။ ကမ္မလ သဟဿ ဘာဝံ၊
သကလတ်တထောင်ရသောအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဗုဒ္ဓ-
သာသနံ၊ ဘုရားသာသနာကို။ ဌပေတွာ ထား၍။ အညံ၊ တပါးသောအရပ်သည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ အပ္ပံ ဒိန္နံ၊ အနည်းငယ်ဖြစ်သော အလှူသည်။ ဗတုံ၊

များစွာ အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟံဒိန္နံ၊ များသောအလှူသည်။ ဗဟု-
 တရံ၊ လွန်စွာများသော အကျိုးရှိ၏။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဗုဒ္ဓ-
 သာသနံဝေ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်သည်သာလျှင်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ (အင်္ဂုရ-
 နတ်သား သိကြားမင်းတို့ကို ထောက်၍ သိအပ်၏။ ။ဗုဒ္ဓသာသနံဝေ အတ္ထိ ပုဗ္ဗ-
 ကား ဗျုတ်ရိက်ပုဒ်ထည့်သည်။) တေန၊ ထို့ကြောင့်။ တဂပ၊ တုရားသည်။ သိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့။ ယထာရူပေ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော။ သိက္ခသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာ-
 ဌ။ အပ္ပံ ဒိန္နံ၊ အနည်းငယ်အလှူသည်။ ဗဟံ၊ အကျိုးများသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဗဟံဒိန္နံ၊ များသော အလှူသည်။ ဗတုတရံ၊ လွန်စွာအကျိုးများ၏။ တထာရူပေ၊
 ထိုသို့သဘောရှိသော။ အယံ သိက္ခသံဃော၊ ဤရဟန်းသံဃာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဟော၏။ ဧဝံသာမဏေရော၊ ဤသို့သဘောရှိသော သာမဏေ-
 သည်။ ဧကကမ္မလဿ၊ ကမ္မလာတထည်၏။ နိဿန္နေန၊ အကျိုးဆက်ဖြင့်။ သတ္တ-
 ဝသိကောဝ၊ ခုနစ်နှစ်အရွယ်ကလျှင်။ ကမ္မလ သဟသံ၊ ကမ္မလာတထောင်ကို။
 လဘိ၊ ရ၏။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တဿ၊ နေသော။
 တဿ၊ ထိုသာမဏေအား။ အသိက္ခဏံ၊ မပြတ်။ ဉှတိဒါယကာ၊ အဆွေအမျိုး
 ဒါယကာတို့သည်။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂန္တု၊ လာ၍။ ကထာသလ္လာပံ၊ စကား
 များခြင်းကို။ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ သော၊ ထိုတိဿသည်။ ဖိန္တေသိ၊ ကြံ၏။
 မယာ၊ ငါသည်။ ဣမ၊ ဤဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝသန္တေန၊ နေသဖြင့်။ ဉှတိ-
 ဒါယကေသု၊ ပေါက်ဖော်ဒါယကာတို့သည်။ အာဂန္တု၊ လာ၍။ ကသေန္တေသု၊
 ပြောဆို ကုန်သည်ရှိသော်။ အကထေတံပိ၊ မပြော မဆိုဘဲ နေခြင်း ငှါလည်း။
 နသတ္တာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဧတေဟိ၊ ထိုပေါက်ဖော် သားချင်းတို့နှင့်။ သန္တိံ၊
 တကွ။ ကထာ ပပဉ္စေန ပန၊ စကားပြော၍ ကြာမြင့်ခြင်းဖြင့်ကား။ အတ္ထနေ၊
 မိမိ၏။ ပတိဋ္ဌံ၊ ကိုးကွယ်ရာကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နသတ္တာ၊ မတတ်ကောင်း။ အဟံ၊
 ငါသည်။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ ဘုရားအထံ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဥဂ္ဂဟိတွာ၊
 သင်ပြီး၍။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသေယံ၊ ဝင်ရမှုကား။ ယံနူန၊ ကောင်းပါလေစွ။
 ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံပြီးသော်။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားသို့။ ဥပ-
 သင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဝန္တိတွာ၊ ၍။ ယာဝအရဟတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သည်
 တိုင်အောင်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထာပေတွာ၊ တောစေ၍။ ဥပဇ္ဈာယံ၊
 ဥပဇ္ဈာယ်ကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်၊ သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။
 ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းမှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ အာသန္နဋ္ဌာနေ၊ နီးသောအရပ်၌။ သစေ-
 ဝသိဿာမိ၊ အကယ်၍ နေသည်ဖြစ်အံ့။ ဉှထကာ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။
 ပတ္တောသိသန္တိတိ၊ ပင့်ခေါ်ကုန်လတ္တံ့ ဟူ၍။ ဝိသ ယောဇနသတံ မဂ္ဂံ၊ ယူဇနာ
 တရာနှစ်ဆယ် ရှိသော ခရီးသို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။

ကောန ဂါမဒ္ဒါရေန၊ ရွာတံခါး တခုဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တော သွားသည်ရှိသော်။ ကေ-
မဟလ္လက ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားအို တယောက်ကို။ ဒိသွာ မြင်၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ မဟာ-
 ဥပါသက၊ ဒါယကာကြီး။ ဣမသ္မိံ ပဒေသေ၊ ဤအရပ်၌။ ဝသန္တာနံ၊ နေသော
 သူတို့၏။ အာရညက ဝိဟာရော၊ တောရကျောင်းသည်။ အတ္ထိ ကိံ နုခေါ၊
 ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇေတနဟိ၊ ထိုသို့
 ဆိုတပြီးကား။ မေ၊ ငါ့အား။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ အာစိက္ခာဟိ၊ ကြားပါလော့။ ဣတိ၊
 ဤသို့ဆို၏။ မဟလ္လကဥပါသကဿပန၊ ဒါယကာကြီး၏ကား။ တံ၊ ထိုသာမဏေ
 ကို။ ဒိသွာဝ၊ မြင်၍လျှင်။ ပုတ္တသိနေဟော၊ သား၌ ဖြစ်သော ချစ်ခြင်းသည်။
 ဥပပါဒိ၊ တင်ရှားဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသာမဏေအား။ တတ္ထေဝ၊
 ထိုအရပ်၌လျှင်။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ အနာစိက္ခိတွာ၊ မကြားမူ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား။ ဇေတိ၊ လာလှည့်။ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား။ အာစိက္ခိဿာမိ၊ ကြားအံ့။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ သာမဏေရော၊ သာမဏေ
 သည်။ တေန၊ ထိုလူအိုနှင့်။ သမ္ဘိံ၊ တကွ။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ အန္တရာ-
 မတ္တေ၊ ခရီးအကြား၌။ နာနာပုပ္ဖဖလ ပဋိမဏ္ဍိတေ၊ အထူးထူးသော အပွင့် အသီး
 တို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်ကုန်သော။ ရုက္ခပဗ္ဗတပဒေသေ၊ သစ်ပင်တို့ဖြင့် ပြည့်စုံ
 သော တောင်အရပ်တို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ အယံ၊ ဤတော
 သည်။ ကိံ ပဒေသောနာမ၊ အဘယ်အရပ် မည်သနည်း။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။
 အယံ၊ ဤတောသည်။ ကိံ ပဒေသောနာမ၊ အဘယ်အရပ် မည်သနည်း။ ဣတိ-
 ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ သေပိ၊ ထိုဒါယကာသည်လည်း။ အဿ၊ ထိုသာမဏေအား။
 တေသံ၊ ထိုတောအုပ် တောင်တို့၏။ နာမာနိ၊ အမည်တို့ကို။ အာစိက္ခန္တော၊ ကြား
 လျက်။ အာရညက ဝိဟာရံ၊ တောကျောင်းသို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။ ဣဒံ၊ ဤအရပ်သည်။ ဖါသုကဋ္ဌာနံ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသော အရပ်
 တည်း။ ဣဓေဝ၊ ဤကျောင်း၌လျှင်။ ဝသာဟိတိ၊ နေလေ့ဟူ၍။ ဝတွာ၊ ဆို၍။
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ကောနာမော၊ အဘယ် အမည်
 ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နာမံ၊ အမည်ကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးသောကြောင့်။ ဥပါသက၊
 ဒါယကာ။ အဟံ၊ သည်။ ဝနဝါသီ တိဿောနာမ၊ မည်၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ သော်။
 သေ၊ နက်ဖြန်။ အမာကံ၊ ငါတို့၏။ ဂါမေ၊ ရွာ၌။ တိက္ခာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရိတုံ၊
 သွားခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိတိ၊ အပ်၏ဟူ၍။ ဝတွာ၊ ၍။ နိဝတ္တိတွာ၊ နစ်၍။ အန္တော-
 ဂါမမေဝ၊ ရွာတွင်းသို့သာလျှင်။ ဂတော၊ သွား၏။ ဝနဝါသီ တိဿောနာမ၊
 ဝနဝါသီ တိဿ မည်သော သာမဏေသည်။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ အာဂတော၊ လာ၏။
 တဿ၊ ထိုသာမဏေအား။ ယာဂုဘတ္တာဒိနိ၊ ယာဂုဆွမ်း စသည်တို့ကို။ ပဋိယာ-
 ဒေသတိ၊ စီရင်ကုန်လေ့ဟူ၍။ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။

သာမဏေရော၊ သာမဏေသည။ ပဌမမေဝ၊ ရှေးဦးကလျှင်။ တိဿောနာမဟုတွာ၊
 တိဿ အမည်ရှိသည်ဖြစ်၍။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ ပိဏ္ဍပါတ ဒါယက တိဿော၊
 ပိဏ္ဍပါတ ဒါယက တိဿ အမည်၎င်း။ ကမ္မလ ဒါယက တိဿော၊ ကမ္မလ
 ဒါယက တိဿ အမည်၎င်း။ ဝနဝါသီ တိဿော၊ ဝနဝါသီ တိဿ အမည်၎င်း။
 ဣတိ၊ သို့။ တိဏိနာမာနိ၊ အမည်သုံးပါးတို့ကို။ လသိတွာ၊ ရ၍။ သတ္တဝေယန္တရေ၊
 ခုနစ်နှစ်အတွင်း၌။ စတ္တာရိနာမာနိ၊ အမည်လေးပါးတို့ကို။ လသိ၊ ရ၏။ သော၊
 ထိုသာမဏေသည်။ ပုနဒိဝေသ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ ပါတော၊ စောစောစီးစီး။
 တံဂါမံ၊ ထိုရွာသို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပါဝိသိ၊ ၏။ မနုဿာ၊ လူထိုသည်။
 သိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒတွာ၊ လျှ၍။ ဝန္တိ၊ သု၊ ရှိခိုးကုန်၏။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။
 သုခိတာ၊ ချမ်းသာကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လေ။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှ။ မုစ္ဆထ၊
 လွတ်ကုန်လေ။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဧက မနုဿောပိ၊ လူတယောက်မျှ
 သည်လည်း။ တဿ၊ ထိုသာမဏေအား။ သိက္ခံဒတွာ၊ ဆွမ်းလျှ၍။ ပုန၊ တတန်။
 ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဝန္တိ၊ သွားခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းသော
 သူထိုသည်။ ဩလောကေန္တာဝ၊ သာမဏေကို ကြည့်ကုန်၍လျှင်။ အဋ္ဌံသု၊ နေကုန်
 ၏။ သောပိ၊ ထိုတိဿသည်လည်း။ အတ္တနော၊ ၏။ ယာပနမတ္တမေဝ၊ မျှလောက်
 ရုံသော ဆွမ်းကိုလျှင်။ ဂဏှိ၊ ခံ၏။ သကလဂါမဝါသိနော၊ အလုံးစုံရွာသူထိုသည်။
 တဿ၊ ထိုတိဿ၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ ဥရေန၊ ရင်ဖြင့်။ နိပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဝပ်၍။
 တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှေသု၊ အရှင်ဘုရားထိုသည်။ ဣမံ တေမာသံ၊ ဤဝါတွင်း
 သုံးလပတ်လုံး။ ဣမ၊ ဤကျောင်း၌။ ဝံသန္တေသု၊ နေကုန်သည် ရှိသော်။ မယံ၊
 ငါထိုသည်။ တိဏိ သရဏာနိ၊ သရဏဂုံ သုံးပါးတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ပဉ္စသု-
 သိလေသု၊ ငါးပါးသိလတို့၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ တေမာသဿ၊ ဝါတွင်းသုံးလ
 ၏။ အဋ္ဌင်္ဂဥပေါသထကမ္မာနိ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော ဥပုသ်တို့ကို။ ဥပဝေသိဿာမ၊
 သုံး၍နေကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၎င်း။ ဣမ၊ ဤကျောင်း၌။ ဝသနတ္ထာယ၊ နေခြင်းငှါ။
 ခနာ၊ ငါတို့အား။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လေ။ ဣတိ၊ ဤသို့၎င်း
 ခလျှာက်ကုန်၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ ဥပကာရံ၊ ကျေးဇူးကို။ သဏ္ဌက္ခေတွာ၊
 ၍။ တေသံ၊ ထို ဒါယကာတို့အား။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဒတွာ၊ ၍။ နိဗ္ဗဋ္ဌံ၊
 ခပြတ်၊ တဏှဝ၊ ထိုရွာ၌လျှင်။ ပိဏ္ဍပါတစာရံ၊ ဆွမ်းခံသွားခြင်းကို။ စရိ၊ ၏။
 ဝန္တိတဝန္တိတက္ခဏေစ၊ ရှိခိုးဆဲ ရှိခိုးဆဲ ခဏ၌လည်း။ သုခိတာ ဟောထ၊ ဒုက္ခာ-
 မုစ္ဆထာတိ၊ မုစ္ဆထဘူ၍။ ပဒေယမေဝ၊ ပုဒ်နှစ်ခုကိုသာလျှင်။ ကထေတွာ၊ ဟော
 ၍။ ပတ္တာမိ၊ ဖဲ၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ တတ္ထဝေ၊ ထိုအရပ်၌လျှင်။ ပဌမ-
 ဗာသဉ္စ၊ ရှေးဦးလကို၎င်း။ ဒုတိယမာသဉ္စ၊ ဒုတိယလကို၎င်း။ တိတိနာမေတွာ၊ လွန်
 စေ၍။ တတိယမာသေ၊ သီတင်းကျွတ်လသည်။ ဂစ္ဆန္တေစ၊ ရောက်သော်လျှင်။

သဟပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါတို့နှင့် တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်ထို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အထ၊ ထိုသာမဏေ၏။ (ဥပဇ္ဈာယောမှစ၍) ပဝါရေတွာ၊ ပဝါရဏာပြု၍။ ပုတ္တဝဿကာလေ၊ ဝါကျွတ်သောအခါ၌။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာသည်။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တိဿ သာမဏေရဿ၊ တိဿသာမဏေ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဂစ္ဆ၊ သွားချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ သော၊ ထိုသာရိပုတ္တရာ သည်။ အတ္တနော ပရိဝါရေ၊ မိမိအခြံအရံဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စသတေ ဘိက္ခု၊ ငါးရာ သော ရဟန်းတို့ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ပတ္တန္တော၊ တဲသည်ရှိသော်။ အာဓုသော- မောဂ္ဂလာန၊ ငါးရှင် မောဂ္ဂလာန်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တိဿသာမဏေရဿ၊ တိဿ သာမဏေ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂစ္ဆာမိတိ၊ သွားအံ့ဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ မဟာ- မောဂ္ဂလာနတ္ထေရော၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ အာဓုသော၊ ငါးရှင်။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ ဂစ္ဆာမိတိ၊ လိုက်အံ့ဟူ၍။ ပဉ္စဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ရဟန်းငါးရာ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ ဧတေနပါယေန၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်။ မဟာကဿပတ္ထေရော၊ ရှင်မဟာ ကဿပ မထေရ် လည်းကောင်း။ အနုရုဒ္ဓ- ဘိက္ခုရော၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်လည်းကောင်း။ ဥပါလိတ္ထေရော၊ ဥပါလိမထေရ်လည်း ကောင်း။ ပုဏ္ဏတ္ထေရော၊ ပုဏ္ဏမထေရ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေ မဟာသာဝကော၊ အလုံးစုံသော မဟာသာဝက တို့သည်။ ပဉ္စဟိ ပဉ္စဟိ- တိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာငါးရာကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ နိက္ခမိ သု၊ ထွက်ကုန်၏။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မဟာသာဝကောနံ၊ မဟာ သာဝကတို့၏။ ပရိဝါရော၊ အခြံအရံဖြစ်ကုန်သော။ * စတ္တာရိဘိက္ခုသဟဿာနိ၊ လေးထောင်သော ရဟန်းတို့သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတေ၊ ထိုရဟန်းတို့ သည်။ ဝိသ ယောဇနသတ မဂ္ဂံ၊ ယူဇနာ တရခွနစ်ဆယ်ရှိသော ခရီးသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဂေါစရဂါမံ၊ ဆွမ်းခံရွာတွင်းသို့။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်သည် ရှိသော်။ သာမဏေရဿ၊ သာမဏေ၏။ နိဗ္ဗုပ္ပာဋ္ဌာကော၊ မပြတ် အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော။ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်။ ဒွါရေယေဝ၊ ရွာတံခါး၌ သာလျှင်။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ပစ္စုပ္ပန္နော၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍။ ဝဇ္ဇိ၊ ရှိခိုး၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဒါယကာကို။ သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာ။ ဣမသ္မိ ပဒေသေ၊ ဤအရပ်၌။

* စတ္တာလိသ ဘိက္ခုသဟဿာနိ (ဆဋ္ဌ)

အာရညကဝိဟာရော၊ ထောကျောင်းသည်။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သတိက္ခကော၊ ရဟန်းရှိသလော။ သတိက္ခကော၊ ရဟန်းမရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သတိက္ခကော၊ ရဟန်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌။ ကောနာမော၊ အဘယ်မည်သော ရဟန်း သည်။ ဝသတိ၊ နေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝနဝါသိ-
တိသော၊ ဝနဝါသိ တိဿ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား။ မဝံ၊ ခရီးကို။ နော၊ ဝါတို့အား။ အာစိက္ခ၊ ကြားလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှ၊ အရှင်ဘုရားထို့သည်။ ကေ၊ အတယ်သို့ သွားကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ မယံ၊ ဝါတို့သည်။ သာမဏေရဿ၊ သာမဏေ၏။ သန္တိကံ၊ အဘံသို့။ အာဂတာ၊ လာကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍ ဓမ္မသေနာပတိံ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာကို။ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံ လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မဟာသာဝကေ၊ မဟာသာဝကတို့ကို။ သဗ္ဗာနိတွာ၊ ၍ သော၊ ကိုဒါယကာသည်။ နိရန္တရံ၊ မပြတ်ဘဲ။ ဝိတိယာ၊ ဝိတိဖြင့်။ ဖုဋ္ဌသရီရော-
ဟုတွာ၊ တွေ့သော ကိုယ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တာဝ တိဋ္ဌထ၊ ရပ်ပါကုန်ဦးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဝေဝေန၊ လျှင်စွာ။ ဝါမံ၊ ရှာသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ သာရိပုတ္တတ္ထေရံ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို။ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍။ အယျာ၊ အရှင်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေ အသီတိမဟာသာဝကော၊ ဤအသီတိ မဟာသာဝကတို့သည်။ အတ္တနော အတ္တနော ပရိဝါရေဟိ၊ မိမိ မိမိ အခြံအရံတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သာမဏေရဿ၊ သာမဏေ၏။ သန္တိကံ၊ အဘံ သို့။ အာဂတာ၊ လာကုန်၏။ မဉ္ဇ ဝိဋ္ဌ ပစ္စတ္ထရဏ ဗိပတေသာဒိနိ၊ ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် အိပ်ရာခင်း ဆီမီး စသည်တို့ကို။ ဂဟေတွာ ယူ၍။ ဝေဝေန၊ လျှင်စွာ။ နိက္ခမထ၊ ထွက်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဋ္ဌေါသေသိ၊ ကြွေးကြော်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်။ မဇ္ဇာဒိနိ၊ ညောင်စောင်း စသည်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တေရာနံ၊ မထေရ်တို့၏။ ပဒါနုပဒိကာ၊ ခြွေရာကိုအစဉ်မှီးလျက်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ထေရေဟိ၊ မထေရ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံယေဝ၊ တကွပင်လျှင်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ပဝိသိသု၊ ပင်ကုန်၏။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ သိက္ခ-
သံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ သဗ္ဗာနိတွာ၊ သိ၍။ ပဋိပင်္ဂါယာနံ၊ အစဉ်အတိုင်း လာကုန်သော။ မဟာထေရာနံ၊ မထေရ်ကြီးတို့၏။ ပတ္တစိဝရာနိ၊ သပိတ်သင်္ကန်း တို့ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝတ္ထံ၊ ဝတ်ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ထေရာနံ၊ မထေရ် တို့၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ သံဝိဒဟန္တဿ၊ စီရင်စဉ်။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်

သင်္ကန်းကို။ ပဋိသာမေန္တဿေဝ၊ သိုမှီးစဉ်လျှင်။ တဿ၊ ထိုသာမဏေအား။ အန္တကာရော၊ ညဉ့်အမိက်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ ဥပါသကေ၊ ဒါယကာတို့ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ ဂစ္ဆယ၊ သွားလေကုန်။ တုမ္ဘကံ၊ သင်တို့အား။ အန္တကာရော၊ ညဉ့်မိက်ခြင်းသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဇ္ဈယနေ။ ဓမ္မဿဝန ဒိဝသော၊ တရားနာအံ့သော နေ့တည်း။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ နဂမိဿာမ၊ မသွားကုန်အံ့။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏိဿာမ၊ နာကုန်အံ့။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဓမ္မဿဝနံပိ၊ တရားနာခြင်းသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ သာမဏေရ၊ သာမဏေ။ ဒိပံ၊ ဆီမီးကို။ ဇာလေတွာ၊ ညှိ၍။ ဓမ္မဿဝနဿ၊ ဟရားနာခြင်း၏။ ကာလံ၊ အခါကို။ စောသေဟိ၊ ကြွေးကြော်လေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ တထာ၊ ထိုမထေရ်ဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသာမဏေကို။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ တိဿ၊ တိဿ။ တဝ၊ သင်၏။ ဥပဋ္ဌာကာ၊ အလုပ်အကျွေးတို့သည်။ ဓမ္မံ သောတုကာမာ၊ တရားနာလိုကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဒါယကာတို့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ကထေဟိ၊ ဟောလေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့သည်။ ကေပ္ပဟာရေနေဝ၊ တပြိုင်နက်သာလျှင်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ အပ္ပာကံ၊ ငါတို့၏။ အယျော၊ အရှင်ဖြစ်သော သာမဏေသည်။ သုခိတာ ဟောထ၊ ဒုက္ခာ မုစ္ဆထာဟိ၊ မုစ္ဆထဟူ၍။ ဣမာနိ-ဒွေပဒါနိ၊ ဤနှစ်ပုဒ်တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အညံ ဓမ္မကထံ၊ တပါးသော တရားစကားကို။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ အပ္ပာကံ၊ ငါတို့အား။ အညံ ဓမ္မကထိကံ၊ တပါးသော ဓမ္မကထိကကို။ ဒေထာတိ၊ ပေးပါကုန်လေ့ဟူ၍။ ဝဒိံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ကသ္မာ၊ အသယံကြောင့်။ ဝဒိံသု၊ ဆိုကုန်သနည်း။ သာမဏေရောပန၊ သာမဏေသည်ကား။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတွာပိ၊ ရောက်၍လည်း။ တေသံ၊ ထိုဒါယကာတို့အား။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ နေဝ ကတေသိ၊ မဟောရသေး။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝဒိံသု၊ ဆိုကုန်၏။

တဒါပန၊ ထိုအခါ၌ကား။ နံ၊ ထိုသာမဏေကို။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်။ သာမဏေရ၊ သာမဏေ။ ကထံပန၊ အသယံကြောင့်။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ကထံပန၊ အသယံကြောင့်။ ဒုက္ခာ မုစ္ဆန္တိ၊ ဆင်းရဲမှ လွတ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေသံ ဒိန္နံပဒါနံ၊ ဤနှစ်ပုဒ်တို့၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ နော၊ ငါတို့အား။ ကထေဟိ၊ ဟောလေ့။ ဣတိအာဟ၊

ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။
 ဣတိ၊ ဤသို့ ဝန်ခံလျက်။ စိတ္တဗိဇနိ၊ ဆန်းကြယ်သောယပ်ကို။ ဂတေတွာ၊ ယူ၍။
 ဓမ္မာသနံ၊ တရားဟောပညာသို့။ အာရဟံ၊ တက်၍။ ပဉ္စဟိ နိကာယေဟိ၊ နိကာယ်
 ငါးပါးတို့မှ။ အတ္တဉ္စ၊ အကျိုးကို လည်းကောင်း။ ကာရဏဉ္စ၊ အကြောင်းကို
 လည်းကောင်း။ အာကမ္ပိတွာ၊ ဆွဲငင်၍။ ဃန ဝဿံ၊ တခဲနက်သော မိုးသည်။
 ဝဿန္တော၊ ရွာသည်ရှိသော်။ စာတုဗ္ဗိပက မဟာမေဃောဝိယ၊ လေးကျွန်းလုံး၌
 ရွာသောမိုးကြီးကဲ့သို့။ ခန္တ ဇာတု အာယတန ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မေ၊ ခန္တာ ဓာတ်
 အာယတန ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့ကို။ ဝိဘဇန္တော၊ ဝေဘန်လျက်။ အရဟတ္တ-
 ကုဋေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်အထွတ်ဖြင့်။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ ကထေတွာ၊
 ဟော၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံ၊ သို့။ အရဟတ္တ ပတ္တံဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့
 ရောက်သောသူအား။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အရဟတ္တံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္ထောယေဝ၊ ရောက်သောသူသည်သာလျှင်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ
 မှ။ မုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ သေသ ဇနာ၊ အရိယာမှ ကြွင်းသော ပုထုဇဉ်တို့သည်။
 ဇာတိဒုက္ခာဒိဟိစေဝ၊ ဇာတိဒုက္ခသည်တို့မှ လည်းကောင်း။ နိရဟဒုက္ခာဒိဟိစ၊
 နိရဟဒုက္ခ စသည်တို့မှ၎င်း။ န ပရိမုစ္စန္တိ၊ မလွတ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။
 သာမဏေရ၊ သာမဏေ၊ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဧတ၊ သင်၏။ ပဋိတာဏော၊ ဆိုခြင်း
 သည်။ သုကထိတော၊ ကောင်းစွာ ဆိုခြင်းတည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ သရ-
 သညံ၊ သရတညကို။ ဘဏာဟိ၊ ရွတ်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထို
 သာမဏေသည်။ သရတညံပိ၊ ပါဠိရွတ်ခြင်းကိုလည်း။ ဘဏိ၊ ဆို၏။ အရဏေ၊
 အရဏ်သည်။ ဥဂ္ဂစ္ဆန္တေ၊ တက်သည်ရှိသော်။ သာမဏေရဿ၊ သာမဏေ၏။
 ဥပဋ္ဌာက မနုဿာ၊ အသုပ်အကျွေးလူတို့သည်။ ဒွေတာဂါ၊ နှစ်တို့ရှိကုန်သည်။
 အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကစ္စေ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ နော၊
 ငါတို့လည်း။ ဣတော၊ ဤမှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။
 ကက္ခဋ္ဌော၊ ခက်ထန်သောသူကို။ န ဗိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ မမြင်စဘူး။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။
 ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ ဇာနန္တော၊ သိလျက်။
 ဧတ္တကံ ကာလံ၊ ဤမျှကာလတိုင်အောင်။ မာတာပိတုဋ္ဌာနေ၊ မိဘအရာ၌။ ဌတွာ၊
 တည်၍။ ဥပဋ္ဌဟန္တာနံ၊ လုပ်ကျွေးကုန်သော။ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား။ ဧကံပိ-
 ဓမ္မပဒံ၊ တခုသော တရားပုဒ်ကိုလည်း။ ကထံနာမ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။
 န ကထေသိ၊ မဟောဘဲ နေလေဘိသနည်း။ ဣတိကုဗ္ဗိံသု၊ ဤသို့ အမျက်ထွက်
 ကုန်၏။ ဧကစ္စေ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ နော၊ ငါတို့လည်း။ သာတာဝတ၊
 ရတော်ပေစွတကား။ ယေမယံ၊ အကြင်ငါတို့သည်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့ သဘော
 ရှိသော။ ဘဒန္တံ၊ ကောင်းသော။ ဂုဏံဝါ၊ ကျေးဇူးရှိသည်ကို လည်းကောင်း။

အဂုဏ်ဝါ၊ ကျေးဇူးမရှိသည်ကိုလည်းကောင်း။ အဇာနန္တာပိ၊ မသိကုန်ဘဲလည်း။ ဥပဋ္ဌဟိမှ၊ လုပ်ကျွေးရကုန်၏။ ဣဒါနိစ ပန၊ ယခုတမူကား။ အံဿ၊ ထိုသာမဏေ၏။ သန္တိကော၊ အထံ၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သောတုံ၊ နာခြင်းငှါ။ လဘိမှာတိ၊ ရကုန်၏ ဟူ၍။ တုဿိံသု၊ နှစ်သက်ကုန်၏။

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ၌။ ပစ္စယသမယေ၊ မိုးသောက်ထအခါ၌။ လောကံ၊ ကျွတ်ထိုက်သောသတ္တဝါကို။ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ဝနဝါသီ တိဿဿ၊ ဝနဝါသီ တိဿ သာမဏေ၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးတို့ကို။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ ဉာဏဇာလဿ၊ ဉာဏ်တော်ကွန်ရက်၏။ အန္တော၊ အတွင်းသို့။ ပရိဋ္ဌေ၊ ဝင်လာသည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကိံနုခေါ၊ ထဝိဿတိတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်လတ္တံ့ နည်းဟု။ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ ဣမမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဥပဓာရေယိ၊ သိထော်မူ၏။ ဝနဝါသီ တိဿ သာမဏေရဿ၊ ဝနဝါသီ တိဿ သာမဏေ၏။ ဥပဋ္ဌာကာ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်ကုန်သော။ ကေစ္စေ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ တုဋ္ဌာ၊ နှစ်သက်ကုန်၏။ ကေစ္စေ၊ အချို့သော သူတို့သည်။ ကုဒ္ဒါ၊ အမျက် တွက်ကုန်၏။ မယံ ပုတ္တဿ၊ ငါးသား ဖြစ်သော။ သာမဏေရဿ ပန၊ သာမဏေအားကား၊ ကုဒ္ဒါ၊ အမျက်တွက်သော သူတို့သည်။ နိရယ ဘာဂိနော၊ ငဲ့အထို့ ရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်တော်မူလျက်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ မယာ၊ ငါးဘုရားသည်။ ဂန္တဗ္ဗမေဝ၊ သွားအပ်သည် သာလျှင်တည်း။ မယိဂတေ၊ ငါးကြွသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုဒါယကာတို့သည်။ သာမဏေရေ သာမဏေ၌။ မေတ္တစိတ္တံ၊ မေတ္တာစိတ်ကို။ ကတော၊ ပွားစေ၍။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှ။ မုစ္စိဿန္တိ၊ လွတ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့သိတော်မူ၏။ တေပိ မနဿာ၊ ထိုလူတို့ သည်လည်း။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ နိမန္တေတွာ၊ ဘိတ်၍။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ မဏ္ဍပံ၊ မဏ္ဍပ်ကို။ တာရေတွာ၊ ဆောက်၍။ ယာဂုဘတ္တာဒိနိ၊ ယာဂုဆွမ်း စသည်တို့ကို။ သမ္မာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို။ ပညပေတွာ၊ ခင်း၍။ သံဃဿ၊ သံဃာ၏။ အာဂမနိ မဂ္ဂံ၊ လာအံ့သောခရီးကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်ကုန်လျက်။ နိသီဒိံသု၊ နေကုန်၏။ ဘိက္ခုပိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ သရီရ ပဋိဇ္ဇေနံ၊ ကိုယ်၊ လက်ဆုတ်သင်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဘိက္ခာစာရဝေလာယ၊ ဆွမ်းခံ သွားအံ့သောအခါ၌။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအသို ငှါ။ ပရိသန္တာ၊ ဝင်ကုန်သည်ရှိသော်။ သာမဏေရံ၊ သာမဏေကို။ ပုစ္ဆိံတု၊ မေးကုန်၏။ တိဿ၊ တိဿ သာမဏေ။ အမ္ဘဟိ၊ ငါးတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ထက္ခ။ အာဂမိဿသိကိံ၊ လိုက်လာအံ့သော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်မူကား။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ အာဂမိဿသိကိံ၊

လာအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးကုန်၏။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဂမန ဝေယျာယမေဝ၊ သွားနေကျဖြစ်သော အခါ၌ သာလျှင်။ အာဂမိယာမိ၊ လိုက်လာအံ့။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဂစ္ဆထ၊ ကြွလေကုန်လေဘွဲ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုယက်သော်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်၊ သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ဟူ၍။ ပဝိသိံသု၊ ဝင်ကုန်၏။

သတ္တံ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနသ္မိယေဝ၊ ဇေတဝန ကျောင်းတော်၌သာလျှင်။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ပါရိပိတွာ၊ ရံ၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ အာဒါယ၊ ဟူ၍။ ဧကစိတ္တက္ခဏေနဝ၊ စိတ္တက္ခဏ တခုဖြင့်သာလျှင်။ ဂန္တံ၊ ကြွ၍။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ပုရတော၊ ရွှေမှ။ ဌိတမေဝ၊ ရပ်လျက်သာလျှင်။ အတ္တဝနံ၊ ကိုယ်တော်ကို။ ဒဿေသိ၊ ပြ၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ အာဂတောဟိ၊ ကြွလာ၏ဟု။ သကလဂါမော၊ ရွာအလုံးစုံသည်။ သံဓုဘိတွာ၊ ချောက်ချား၍။ ဧက ကောလာဟလော၊ တပြိုင်နက် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဥဒ္ဓစ္စစိတ္တာ၊ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓပမုခံ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ဘုရား အမှူးရှိသော ရဟန်း သံဃာကို။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ ယာဂံဒတွာ၊ ယာဂုတ္တုပြီး၍။ ခဇ္ဇကံ၊ ခဲဘွယ်ကို။ အဒံသု၊ လှူကုန်၏။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ သတ္တေ၊ ဆွမ်းဘုန်းပေးခြင်းသည်။ အနိဋ္ဌိတေယေဝ၊ မပြီးမီလျှင်။ အန္တောဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့။ ပါရိသိ၊ ဝင်၏။ ဂါမဝါသိနော၊ ရွာသူရွာသားတို့သည်။ နိဟရိတွာ၊ ဆွမ်းကို ရှေးရှုဆောင်၍။ တဿ၊ ထိုသာမဏေအား။ သတ္တစုံ၊ ရှိသေစွာ။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ အဒံသု၊ လှူကုန်၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ ယာပနမတ္တံ၊ မျှလောက်ရုံ။ ဂဟေတွာ၊ ဟူ၍။ သတ္တုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ဂန္တံ၊ သွား၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဥပနာမေသိ၊ ကပ်၏။ သတ္တံ၊ ဘုရားသည်။ တိဿ၊ တိဿ။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ ပသာရေတွာ၊ ဆန့်၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဟူ၍။ သာရိပုတ္တံ၊ ချစ်သားသာရိပုတ္တရာ။ တဝ၊ သင်၏။ သာမဏေရဿ၊ သာမဏေ၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ပဿ၊ မြင်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူလျက်။ ထေရဿ၊ သာရိပုတ္တရာအား။ ဒဿေသိ၊ ပြ၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ သတ္တုဟတ္ထ ခတော၊ ဘုရားလက်တော်မှ။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဟူ၍။ သာမဏေရဿ၊ သာမဏေအား။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပတ္တုဌာနေ၊ ရောက်သောနေရာ၌။ နိသီဒိသွာ၊ နေ၍။ သတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကရောဟိတိ၊ ပြုလေလော့ဟု။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဂါမဝါသိနော၊ ရွာသူတို့သည်။ ဗုဒ္ဓပမုခံ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ဘုရား အမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာကို။ ပရိပိသိတွာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝဋ္ဌိတွာ၊

ရှိခိုး၍။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ယာစိံ သု၊ တောင်းပန်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊
 ဘုရားသည်။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကရောန္တော၊ ပြုတော်မူလျက်။ ဇေ-
 အာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ ဝေ၊ သင်တို့သည်။
 လာတာဝတ၊ ရတော်စွတကာ။ ယေတုမေ၊ အကြင်သင်တို့သည်။ အတ္တနော၊
 မိမိ၏။ ကုလူပကံ၊ ဆရာဖြစ်သော။ သာမဏေရံ၊ သာမဏေကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။
 သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာကိုလည်းကောင်း။ မောဂ္ဂလာနံ၊ မောဂ္ဂလာန်ကိုလည်း
 ကောင်း။ ကဿပံ၊ ကဿပကိုလည်းကောင်း။ အနုရုဒ္ဓံ၊ အနုရုဒ္ဓါကိုလည်း
 ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ အသီတိ မဟာသာဝကော၊ ရှစ်ကျိပ်သော
 မဟာသာဝကတို့ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ လတထ၊ ရကုန်၏။ အဟံပိ၊
 ငါဘုရားသည်လည်း။ တုမ္ဘာကံ၊ သင်တို့၏။ ကုလူပကမေဝ၊ ဆရာဖြစ်သော
 သာမဏေကိုသာလျှင်။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ အာဂတော၊ လာ၏။ ဣမံ၊ ဤသာမဏေ
 ကို။ နိဿာယေဝ၊ မှီ၍သာလျှင်။ သဒ္ဓါရအင်သော၊ ဗုဒ္ဓဒဿနံပိ၊ ဘုရားအား
 ဖူးမြင်ခြင်းကိုလည်း။ ဝေ၊ သင်တို့သည်။ လာတာဝတ၊ ရတော်ကုန်စွတကာ။
 ဝေ၊ သင်တို့သည်။ သုသဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာရအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မိန့်တော်မူ၏။
 မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ စိန္တယိံ သု၊ ကြံကုန်၏။ အမ္ဘာကံ၊ ငါတို့အား။ ဗုဒ္ဓါနုဉ္ဇေဝ၊
 ဘုရားတို့ကိုလည်းကောင်း။ သိက္ခသံဃဿစ၊ ရဟန်းသံဃာကိုလည်းကောင်း။
 လာတာ၊ ရခြင်းသည်။ အဟော၊ အံ့တွယ်ရှိပေစွ။ အမ္ဘာကံ၊ ထိုအား။ အာရာဓန-
 သမတ္ထံ၊ နှစ်သက်တွယ်ကောင်းသော။ အယံ၊ အရှင်ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်း
 ငှါ။ လသာမ၊ ရကုန်၏။ (ရကုန်အံ့၊ လည်းဟူ။) အဿ၊ ထိုအရှင်အား။ ဒေယျ-
 မေဉ္ဇ၊ လူတွယ်ဝတ္ထုကိုလည်း။ ဒါတုံ၊ လှူခြင်းငှါ။ လသာမ၊ ရကုန်၏။ (ရကုန်အံ့၊
 လည်းဟူ။) ဣတိ၊ ဤသို့။ သာမဏေရဿ၊ သာမဏေအား။ ကုဒ္ဓါ၊ အမျက်ထွက်
 ကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ တုသိံ သု၊ နှစ်သက်ကုန်၏။ တုဋ္ဌာ၊ နှစ်သက်
 ကုန်ပြီးသော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ သိယျောသောမတ္တာယ၊ ရှေးထက်လွန်စွာ။
 ဝသိဒိံ သု၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ အနုမောဒနာဝသာနေ၊ အနုမောဒနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊
 များစွာသောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်
 တို့သို့။ ပါပုဏိံ သု၊ ရောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဥဋ္ဌာယာသနာ၊ နေရာမှ
 ထတော်မူ၍။ ပတ္တာမိ၊ ကြွ၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ အနု-
 ဇန္တာ၊ ပို့လိုက်၍။ ဝဋ္ဋိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ နိဝတ္တိံ သု၊ ပြန်လေကုန်၏။ ထတ္ထာ၊ ဘုရား
 သည်။ သာမဏေရေန၊ သာမဏေနှင့်။ သံဗ္ဗိံ၊ တကွ။ ဝစ္ဆန္တော၊ သွားစဉ်။
 သာမဏေရ၊ သာမဏေ။ အယံ ပဒေသော၊ ဤအရပ်သည်။ ကောနာမော၊ အဘယ်
 အမည်ရှိသနည်း။ အယံ ပဒေသော၊ သည်။ ကောနာမော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ တဿ၊ ထိုသာမဏေအား။ ဥပါသကေန၊ သည်။ ဒဿိတ ပဒေသေ၊

ညွှန်ပြသောအရပ်တို့ကို။ မဓုသရေန၊ သာယာသောအသံဖြင့်။ ပုစ္ဆန္တော၊ လျက်။ အဂမာသိ၊ လေ၏။ သာမဏေရောဂိ၊ သည်လည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယံ၊ ဤအရပ်သည်။ ဣတ္ထန္တာမော၊ ဤအမည်ရှိ၏။ အယံ၊ ဤအရပ်သည်။ ဣတ္ထန္တာမော၊ ဤအမည်ရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစိက္ခမာနောဝ၊ ကြားလျက်သာလျှင်။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ သတ္တဝ၊ ဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုတိဿ၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ ပဗ္ဗတမတ္ထကံ၊ တောင်ထိပ်သို့။ အသိရူပိ၊ တက်၏။ တတ္ထ၊ ထိုတောင်ထိပ်၌။ ဌိတာနံပန၊ နေသော သူတို့အားကား။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒြာသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ သတ္တဝ၊ ဘုရားသည်။ သာမဏေရံ၊ သာမဏေကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တိဿ၊ တိဿသာမဏေ။ ပဗ္ဗတမတ္ထကေ၊ တောင်ထိပ်၌။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ ဣတောစိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ကိ၊ အဘယ်ကို။ ဝဿသိ၊ မြင်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မဟာသမုဒ္ဓံ၊ မဟာသမုဒြာကို။ ပဿာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မဟာသမုဒ္ဓံ၊ မဟာသမုဒြာကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ကိ၊ အဘယ်သို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ မမ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဒုက္ခိတ ဒုက္ခိတ ကာလေ၊ အလွန်ဆင်းရဲအလွန်ဆင်းရဲသောအခါ၌။ ရောဒန္တဿ၊ ငိုသည်ရှိသော်။ စတူဟိမဟာသမုဒ္ဒေဟိ၊ လေးစင်းကုန်သော သမုဒြာ ရေတို့ထက်။ အတိရေက တရေန၊ အထူးသဖြင့် လွန်သော။ အဿုနာ၊ မျက်ရည်သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဟိဇုနံ၊ ဤအခြင်းအရာကို။ စိန္တေသိ၊ ကြံမိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တိဿ၊ တိဿသာမဏေ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွာ ကောင်းစွာ။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ကြံခြင်းသည်။ ဧဝံ၊ အမှန်သာလျှင် ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကား ဆင့်စွာ။ ဧကေကဿ သတ္တဿ၊ တယောက် တယောက်သော သတ္တဝါ၏။ ဒုက္ခိတ ကာလေ၊ အလွန်ဆင်းရဲသော အခါ၌။ ပဉ္စရိတအဿုနိ၊ ယိုစီးသောမျက်ရည်တို့သည်။ စတူဟိ မဟာသမုဒ္ဒေဟိ၊ သမုဒြာလေးစင်းရေတို့ထက်။ အတိရေကတရာနေဝ၊ အထူးသဖြင့် များကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဒဉ္စပန၊ ဤစကားကိုလျှင်။ ဝတွာ၊ မိန့်၍။ ဣမံဂါယံ၊ ဤဂါယာကို။ အာယ၊ ဟောတော်မူ၏။

သမ္မ၊ ကောင်းသော သဘောရှိသော သာမဏေ။ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲခြင်းဖြင့်။ ဖုဋ္ဌဿ၊ ဧွေသော။ နရဿ၊ သတ္တဝါအား။ သောစနာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော မျက်ရည်တို့သည်။ စတူသု သမုဒ္ဒေသု၊ သမုဒြာလေးစင်းတို့၌။ ဇလံ၊ ရေသည်။ ပရိတ္တကံ၊ နည်း၏။ တတော၊ ထို့ထက်။ အနပ္ပကံ၊ အတိုင်းမသိသော။ အဿုဇလံ၊ မျက်ရည်သည်။ ဗဟုံ၊ များ၏။ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ တုဝံ၊ သင်သည်။ ပမဇ္ဇေသိ၊ မေ့လျော့ဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသာမဏေကို။ ပုန၊ တစ်ကြိမ်။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တိဿ၊ တိဿ။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝသသိ၊ နေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမသ္မိံ ပဗ္ဗာရေ၊ ဤတောင်ဝှမ်း၌။ ဝသာမိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တတ္ထပန၊ ထိုတောင်ခေါင်း၌ကား။ ဝသန္တေ၊ နေစဉ်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မရန္တေန၊ သေသဖြင့်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ ကတဿ-သရီရ နိက္ခေပဿ၊ ကိုယ်ကိုပစ်ခြင်းကို ပြုခြင်း၏။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ အပိုင်းအခြားသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ စိန္တေသိံ၊ ကြံမိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တိဿ၊ တိဿ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွာ ကောင်းစွာ။ တိဿ၊ တိဿ။ ဧတံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဧဝံ၊ ကြံတိုင်းမှန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ ဣမေသံ သတ္တာနံ၊ ဤသတ္တဝါတို့၏။ ပတပိယံ၊ မြေ၌။ နိပ္ပဇ္ဇိတော၊ အိပ်၍။ အမတဌာနီနာမ၊ သေရာမဟုတ်သော အရပ်မည်သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ။ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူ၍။

အသ္မိံ ပဒေသေ၊ ဤအရပ်၌။ ဥပသာဠက နာမာနိ၊ ဥပသာဠက အမည်ချည်းတွင်ကုန်သော။ စတုဒ္ဒသ သဟဿာနိ၊ တသောင်းလေးထောင်သော အကောင်တို့ကို။ ဒဇာနိ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်ကုန်၏။ လောကေ၊ လောက၌။ အနာမတံ၊ မသေဘူးသော အရပ်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ယမှိ၊ အကြင်အရပ်၌။ သစ္စဉ္စ၊ သစ္စာလေးပါးသည်လည်းကောင်း။ ဓမ္မောစ၊ လောကုတ္တရာ တရားသည် လည်းကောင်း။ အဟိံ သာစ၊ မညှဉ်းဆဲခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သံယမောစ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ဒမောစ၊ ဆုံးမခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤအရပ်ကို။ အရိယာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ သေဝန္တိ၊ မှီဝဲကုန်၏။ လောကေ၊ လောက၌။ ဧတံ သေသော၊ ဤအရပ်သည်။ အနာမတံ၊ မသေဘူးသောအရပ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ။(နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောအရပ်ကို ယူ)

ဒုကနိပါတေ၊ ဒုကနိပါတ်၌။ ဣမံ ဥပသာဠက ဇာတကံ၊ ဤဥပသာဠက ဇာတ်ကို။ ကထေသိ၊ ဟော၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပတပိယံ၊ မြေ၌။ သရီရ နိက္ခေပံ၊ ကိုယ်ကို ပစ်ချခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ မရန္တေသု၊ သေကုန်သောသူတို့တွင်။ အမတပုဗ္ဗပဒေသေ၊ မသေဘူးသောအရပ်၌။ မရန္တေနာမ၊ သေသောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုငြားအံ့။ ပန၊ မသေဘူးသောအရပ်၌ သေဘူးသည်ကို ဆိုဦးအံ့။ အာနန္ဒတ္ထေရ သဒိသာ၊ အာနန္ဒာနှင့်တူသော သူတို့သည်။ အမတပုဗ္ဗပဒေသေ၊ မသေဘူးသောအရပ်၌။ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်၏။ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဝိသ ဝဿ သတိက ကာလေ၊ အသက် တရ

နှစ်ဆယ်ရှိသောအခါ၌။ အာယုသင်္ခါရံ၊ အာယုသင်္ခါရကို။ ဩလောကေန္တော၊
 ကြည့်သည်ရှိသော်။ ပရိက္ခိဏဘာဝံ၊ ကုန်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတု၊ သိ၍။
 ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿာ-
 မိတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့ဟူ၍။ အာရောစေသိ ကိရ၊ ကြားသတတ်။ တံပဝတ္ထိံ၊ ထို
 အကြောင်းကို။ သုတု၊ ကြား၍။ ရောဟိနိ နဒိယာ၊ ရောဟနိမြစ်၏။ ဥတယ တီရ-
 ဝါသိကေသု၊ ကမ်းနားနှစ်ဘက်၌ နေကုန်သော။ မနုဿေသု၊ လူတို့တွင်။ ဩရိမ-
 တီရ ဝါသိကာပိ၊ ဤမှာဘက်ကမ်းနား၌ နေကုန်သော လူတို့သည်။ မယံ၊ ငါတို့
 သည်။ ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ ဗဟူပကာရာ၊ များသော ကျေးဇူးရှိကုန်၏။
 အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုလတ္တံ့။
 ဣတိ ဝဒိံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ပရတီရ ဝါသိကာပိ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်း၌ နေကုန်
 သော လူတို့သည်လည်း။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ ဗဟူ-
 ပကာရာ၊ ကျေးဇူးများကုန်၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပရိနိဗ္ဗာ-
 ယိဿတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့။ ဣတိ ဝဒိံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ထေရော၊ မထေရ်
 သည်။ တေသံ၊ ထိုလူတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတု၊ ကြား၍။ ဥတယ တီရ
 ဝါသိနော၊ နှစ်ဘက်ကမ်းနား၌ နေကုန်သော လူတို့သည်။ မယံ၊ ငါအား။ ဥပ-
 ကာရာ၊ ကျေးဇူးရှိကုန်၏။ ဣမေနာမ၊ ဤသူတို့သည်ကား။ အနုပကာရာ၊ ကျေးဇူး
 မရှိကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ။ န သတ္တာ၊ မတတ်ကောင်း။ အဟံ၊
 ငါသည်။ ဩရိမ တီရေ၊ ဤမှာဘက်ကမ်းနား၌။ သစေ ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ အကယ်
 ၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ဖြစ်အံ့။ ပရတီရ ဝါသိနော၊ ထိုမှာဘက်၌ နေကုန်သော လူတို့
 သည်။ ဓာတုဂဟဏတ္ထံ၊ ဓာတ်တော်ကိုယူခြင်းငှါ။ တေဟိ၊ ထိုလူတို့နှင့်။ သမ္ဘိံ၊
 တကွ။ ကလဟံ၊ ငြိမ်းခုံခြင်းခိုက်ရန်ကို။ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ ပရတီရေ၊
 ထိုမှာဘက်ကမ်း၌။ သစေ ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ အကယ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ဖြစ်အံ့။
 ဩရိမ တီရ ဝါသိနောပိ၊ ဤမှာဘက်ကမ်း၌ နေကုန်သော လူတို့သည်လည်း။
 တယာ၊ သို့အတူ။ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ ကလယော၊ ငြိမ်းခုံခြင်း ခိုက်ရန်
 သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနောပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ နိဿာယေဝ၊ မှီ၍သာလျှင်။
 ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဂူပသမ မာနောပိ၊ ရန်ငြိမ်းသော်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ နိဿာ-
 ယေဝ၊ မှီ၍သာလျှင်။ ဂူပသမိဿတိ၊ ရန်ငြိမ်းလတ္တံ့။ ဣတိစိန္တေ တု၊ ဤသို့ကြံ၍။
 ဩရိမ တီရ ဝါသိနောပိ၊ ဤမှာဘက်၌ နေကုန်သော လူတို့သည်လည်း။ မယံ၊
 ငါအား။ ဥပကာရာ၊ ကျေးဇူးများကုန်၏။ ပရတီရ ဝါသိနောပိ၊ ထိုမှာဘက်၌
 နေကုန်သော လူတို့သည်လည်း။ မယံ၊ ငါအား။ ဥပကာရာ၊ ကျေးဇူးများကုန်၏။
 အနုပကာရာ၊ ကျေးဇူးမရှိကုန်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဩရိမ တီရ ဝါသိနော၊ ဤမှာ
 ဘက်၌ နေကုန်သော လူတို့သည်။ ဩရိမ တီရေယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ သန္တိပတန္တိ၊

စည်းဝေးစေကုန်သတည်း။ ပရတီရ ဝါသီနောပိ၊ ထိုမှတစ်ဆင့် နေကုန်သော လူတို့ သည်လည်း။ ပရတီရေယေဝ၊ ထိုမှတစ်ဆင့် သာလျှင်။ သန္နိပတန္တ၊ စည်းဝေးစေကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ သတ္တမေ-
ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ မဇ္ဈေနိယာ၊ မြစ်လယ်၌။ သတ္တတာသ-
ပမာဏေ၊ ထန်းခုနစ်ဆင့် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။
ပလ္လင်္ကန၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေခြင်းဖြင့်။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်း
အား။ ဓမ္မံ ကတေတွာ၊ တရားဟော၍။ မမ၊ ငါ၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ မဇ္ဈေ-
ဘိဇ္ဇိတွာ၊ ထက်ခြမ်းကွဲ၍။ ဧကောဘာဂေါ၊ ထက်ဝက်အတိုရှိသော ကိုယ်တခြမ်း
သည်။ ဩရိမ တီရေ၊ ဤမှတစ်ဆင့်။ ပတတု၊ ကျစေသတည်း။ ဧကောဘာဂေါ၊
ထက်ဝက်အတိုရှိသော ကိုယ်တခြမ်းသည်။ ပရတီရေ၊ ထိုမှတစ်ဆင့်။ ပတတု၊
ကျစေသတည်း။ ဣတိ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဤသို့အဓိဋ္ဌာန်ခြင်းဖြင့်။ ယထာ နိသီန္ဒောဝ၊
ထိုင်လျက်သာလျှင်။ တေဇောဓာတုံ၊ တေဇောကသိုဏ်းကို။ သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စား
၏။ ဇာလာ၊ မီးလျှံတို့သည်။ ဥဋ္ဌဟိံ တု၊ တက်ကုန်၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ မဇ္ဈေ-
ဘိဇ္ဇိတွာ၊ အလယ်၌ ထက်ခြမ်းကွဲ၍။ ဧကော ဘာဂေါ၊ တခုသော အတိုသည်။
ဩရိမ တီရေ၊ ဤမှတစ်ဆင့်။ ပဟိ၊ ကျ၏။ ဧကောဘာဂေါ၊ တခုသော အတို
သည်။ ပရတီရေ၊ ထိုမှတစ်ဆင့်။ ပဟိ၊ ကျ၏။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ မဟာဇနော၊
လူအများသည်။ ပရိဒေဝိ၊ ဝိကြွေး၏။ ပထဝိ ဥဇ္ဈိယန သဒ္ဓေါဝိယ၊ မြေငလျင်
တီးသံကဲ့သို့။ အာရောဒနသဒ္ဓေါ၊ ဝိကြွေးသောအသံသည်။ အဟောယိ၊ ဖြစ်၏။

သတ္ထု၊ တုရားသဗ္ဗညု၏။ ပရိနိဗ္ဗာနော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူရာ၌။ အာရောဒန-
သဒ္ဓတောပိ၊ ဝိကြွေးသောအသံထက်လည်း။ ကာရုညထရော၊ အထူးသဖြင့်
သနားတွယ်ကောင်း၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ စတ္တာရောမာသေ၊ လေးလတို့
ပတ်လုံး။ ရောဒန္တာ၊ ဝိကြွေးကုန်လျက်။ ပရိဒေဝန္တာ၊ မြည်တမ်းကုန်လျက်။ သတ္ထု၊
တုရား၏။ ဝတ္တစီဝရဂါဟကော၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို ဆောင်ယူတတ်သောသူသည်။
တိဋ္ဌန္တေ၊ ထင်ရှားတည်ပါသည် ရှိသော်။ သတ္ထုဌိတ ကာလောဝိယ၊ တုရား
ထင်ရှားရှိသောအခါကဲ့သို့။ နော၊ ငါတို့အား။ အဟောယိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌။ နော၊ ငါတို့၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်သောတုရား အာနန္ဒာသည်။
ပရိနိဗ္ဗုတောတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခဲ့ပြီဟု။ ဝိပလပန္တာ၊ ယောင်ယမ်း ကုန်လျက်။
ဝိရဝန္တာ၊ မြည်တမ်း ဝိကြွေးကုန်လျက်။ ဝိစရိံ သု၊ သွားလာကုန်၏။ ဣတိ ဤကား
အာနန္ဒာ၏ ပရိနိဗ္ဗာန်ယူခြင်းတည်း။

ပုန၊ တစ်ဖန်။ သတ္ထာ၊ တုရားသည်။ သာမဏေရံ၊ သာမဏေကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။
တိဿ၊ တိဿ သာမဏေ။ ဣမသ္မိံ ဝနသဏ္ဍေ၊ ဤတောအုပ်၌။ ဒိပိ အာဒိနံ၊

သစ်အစရှိသော သတ္တဝါတို့၏။ သဒ္ဓေန၊ အသံဖြင့်။ ဘာယသိ၊ ကြောက်
သလော။ န ဘာယသိ၊ မကြောက်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘဂဝါ၊
ဘုန်းတော်ကြီးသောဘုရား။ န ဘာယာမိ၊ မကြောက်။ အပိစခေါပန၊ စင်စစ်မူ
ကား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဧတေသံ၊ ဤသတ္တဝါတို့၏။ သဒ္ဓိ၊ အသံကို။ သုတွာ၊
ကြား၍။ ဝနရတိနာမ၊ တော၌ဓမ္မလျှောက်ခြင်းမည်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ-
ဝတွာ၊ ဤသို့ လျှောက်ခြင်းကြောင့်။ သဒ္ဓိမတ္တာဟိ ဂါထာဟိပန၊ ခြောက်ဆယ်
အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော ဂါထာတို့ဖြင့်ကား။ ဝနဝတ္ထုနံနာမ၊ တော၏ ကျေးဇူး
မည်သည်ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အယ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ သိုသာမဏေကို။
သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ တိဿာတိ၊ တိဿဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ မယံ၊ ဝါတို့သည်။
ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။ တံ၊ သင်သာမဏေသည်။ ဂမိဿသိ၊ လိုက်အံ့လော။
နိဝတ္တိဿသိ၊ နေရစ်အံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊
အကျွန်ုပ်၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ အာဒါယ၊
ခေါ်၍။ ဂစ္ဆန္တေ၊ သွားသည်ရှိသော်။ အာဂမိဿာမိ၊ လိုက်ပါအံ့။ နိဝတ္တန္တေ၊
နေရစ်စေလိုသည်ရှိသော်။ နိဝတ္တေဿာမိ၊ နေရစ်ပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။
သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပတ္တာမိ၊
ဘဲ၏။ သာမဏေရဿ ပန၊ သာမဏေ၏ကား။ အဇ္ဈာသယော၊ အလိုသည်။
နိဝတ္တိတုကာမော၊ နေရစ်လို၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဥတွာ၊ သိ၍။ တံ၊
ထိုသာမဏေကို။ တိဿ၊ တိဿ။ သစေပိ နိဝတ္တိတုကာမော၊ အကယ်၍ နေရစ်
လိုသည် ဖြစ်ငြားအံ့။ နိဝတ္တာဟိတိ၊ နေရစ်လေလော့ဟု။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊
ထိုသာမဏေသည်။ သတ္တာရဉ္စ၊ သုရားကို၎င်း။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ရဟန်းသံဃာကို
၎င်း။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ နိဝတ္တိ၊ နေရစ်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနမေဝ၊
ဇေတဝန်ကျောင်းသို့သာလျှင်။ အဂမာသိ ရောက်တော်မူ၏။

ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထာ၊ စကား
သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဝနဝါသိ တိဿ သာမဏေရော၊ ဝန ဝါသိ
တိဿ သာမဏေသည်။ ဝတ ကေန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ အဟောဒုတ္တရံ၊ ဩဇာ
ပြုနိုင်ခဲ့သောအမှုကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ပဋိသန္ဓိ ဂဟဏတော ပဋ္ဌာယ၊ ပဋိသန္ဓေ
နေသောအခါမှစ၍။ အဿ၊ ထိုသာမဏေ၏။ ဉာတကာ၊ ဆွေမျိုးပေါက်ဖော်
တို့သည်။ သတ္တသု မင်္ဂလေသု၊ မင်္ဂလာခုနစ်ပါးတို့၌။ ပစ္ဆန္တိ ဘိက္ခုသတာနံ၊ ငါးရာ
သော ရဟန်းတို့အား။ အပ္ပေါဒက မဓုပါယသ မေဝ၊ ရေမရှိသော နို့စာနာ
ဆွမ်းကိုသာလျှင်။ အဒံသု၊ ဣကုန်၏။ ပဗ္ဗဇိတ ကာလေ၊ ရဟန်းပြုသောအခါ၌။

၅-ဗာလဝဂ္ဂ၊ ၁၅-ဝနဝါသီတိယ သာမဏေ ဝတ္ထု ၃၉၅

အန္တော ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတွင်း၌။ ဗုဒ္ဓပမုခဿ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ဘုရားအမှုး
 ရှိသော ရဟန်းသံဃာအား။ သတ္တဒိဝလာနိ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး။ အပ္ပေါကေ-
 မဓုပါယသမေဝ၊ ရေမရောသော နို့ဆန်ဆွမ်းကိုလျှင်။ အဒိဿ၊ လှူကုန်၏။ ပဗ္ဗ-
 ဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုပြီး၍။ အဋ္ဌမေဒိဝဿေ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ အန္တောဂါမိ၊
 ရွာတွင်းသို့။ ပဝိသန္တော၊ ပင်သည်ရှိသော်။ ဒွိဟေဝ ဒိဝဿေဟိ၊ နှစ်ရက်တို့ဖြင့်
 သာလျှင်။ သာဠက သဟဿေန၊ ပုဆိုးတထောင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပိဏ္ဍပါတ-
 သဟဿံ၊ ဆွမ်းတထောင်ကို။ လဘိ၊ ရ၏။ ပုန၊ တဖန်။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။
 ကမ္မသ သဟဿံ၊ ကမ္မလာတထောင်ကို။ လဘိ၊ ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထို
 သာမဏေ၏။ ဣမ၊ ဤအရပ်၌။ ဝသန ကာလေ၊ နေသောအခါ၌။ မဟာလာသ-
 သတ္တာရော၊ များစွာသော လာဘ်ပူဇော် သတ္တာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ လာဘသတ္တာရံ၊ လာဘ်ပူဇော်
 သတ္တာကို။ ဆဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ မိဿကာ-
 ဟာရေန၊ နှောအပ်သော အစာဖြင့်။ ယာပေတိ၊ မျှ၏။ သာမဏေရော၊ သာမဏေ
 သည်။ ဗုတ္တရကာရကော ဝတ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သော အမှုကို ပြုလေစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်
 ၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ အာဂန္တော၊ ကြွလာ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧတရဟိ၊
 ယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ၊ အထယ်စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နော၊ စည်းဝေးကုန်
 သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူခြင်းကြောင့်။
 ဣမာယနာမာတိ၊ ဤမည်သော စကားကြောင့် တည်းဟူ။ ဝုတ္တေ၊ နားတော်
 လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာမ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သောအမှုကို ပြုသည်
 မှန်၏။ ဧသ၊ လာဘူပနိသာနာမ၊ ဤ လာဘ်ရအံ့ဟု လာဘ်ကိုမှီ၍ ဖြစ်သော
 သူ၏ ဓုတင် စသော အကျင့်သည်။ အညာ၊ တပါးတည်း။ နိဗ္ဗာနဂါမိနိပဋိပဒါ၊
 နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်သည်။ အညာ၊ တပါးတည်း။ ဧဝံ၊
 ဤသို့ ကျင့်သည်ရှိသော်။ လာဘံ၊ လာဘ်ကို။ လဘိဿာမိတိ၊ ရအံ့ဟူ၍။
 အာရညကာဒိ ဓုတင် သမာဒါန ဝသေန၊ အရညကင်စသော ဓုတင်ကို ဆောက်
 တည်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ လာဘူပနိသံ၊ လာဘ်ရအံ့ဟု လာဘ်ကိုမှီ၍ ကျင့်သော
 ဓုတင် စသော အကျင့်ကို။ *ကရောန္တဿ ဘိက္ခုနေ၊ ပြုသောရဟန်းအား။
 စတ္တာရော အပါယာ၊ အပါယ် လေးဘုံတို့သည်။ ဝိဝဋ္ဌဒ္ဓါရာဝေ၊ တံခါးဟင်းလင်း
 ပွင့်ကုန်၍ သာလျှင်။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ နိဗ္ဗာနဂါမိနိယာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်
 စေခြင်းငှါ။ ပဋိပဒါယပန၊ အကျင့်၌ကား။ ဥပ္ပန္နံ လာဘသတ္တာရံ၊ ဖြစ်သော
 လာဘ်ပူဇော် သတ္တာကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။
 ဆဇ္ဇေန္တော၊ စေ့ဆော်သည် ရှိသော်။ ဝါယမန္တော၊ လုံ့လ ပြုသည် ရှိသော်။

* ရက္ခန္တဿ ဘိက္ခုနေ (ဆဋ္ဌ)

၃၉၆

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ နိဿယ-ဒုတိယတွဲ

အရတတ္ထံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဂဏိ၊ ယူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုသန္တိ၊ အနုသန္တေကို။ စာသေတော၊ စင်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဣမံ၊ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟံ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၇၅။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ လာဘူပနိသာ၊ လာဘ်ရအံ့ဟု လာဘ်ကို မှီ၍ ကျင့်သောသူ၏ ဓုတင် စသော အကျင့်သည်။ အညာဟိ၊ တပါးလျှင်တည်း။ နိဗ္ဗာနဂါမိနိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော အကျင့်သည်။ အညာဟိ၊ တပါးလျှင်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့တူသောအားဖြင့်။ ဧတံ၊ အကျင့်ဤနှစ်ပါးကို။ အဘိညာယ၊ သိ၍။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရား၏။ သာဝကော ဘိက္ခု၊ တပည့်ဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ သက္ကာရံ၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာ အထူးကို။ နာဘိနန္တယျ၊ အလွန် မနှစ်သက် မတောင့်တရာ။ ဝိဝေကံ၊ အခြွေအရံ ဟူသော အပေါင်းအတော်၊ ကာမဂုဏ် ဟူသော အပေါင်းအတော်၊ သင်္ခါရဟူသော အပေါင်းအတော်၌ ဓမ္မလျော် ခြင်းကို ကြဉ်ခြင်း၊ ဖျောက်ခြင်းတည်းဟူသော ကာယ ဝိဝေက စသော သုံးပါး သော ဝိဝေကကို။ အနုပ္ပါဟယေ၊ အမည်အတိုင်း ပွားစေရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌။ အညာ ဟိ လာဘူပနိသာ၊ အညာ နိဗ္ဗာနဂါမိနိတိ၊ အညာ နိဗ္ဗာနဂါမိနိဟူသည်ကား။ သော လာဘူပနိသာနာမ၊ ဤ လာဘ်ရအံ့ဟု လာဘ်ကိုမှီ၍ ကျင့်သောသူ၏ ဓုတင် စသော အကျင့်သည်။ အညာဝေ၊ တပါးလျှင်တည်း။ နိဗ္ဗာနဂါမိနိ ပဋိပဒေါ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော အကျင့်သည်။ အညာဝေ၊ တပါးလျှင်တည်း။ ဟိ၊ သင့်စွ။ လာဘုပ္ပါဒကေန၊ လာဘ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော။ သိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်။ အကုသလကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံကို။ လောကံ၊ ငယ်။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ကာယဝင်္ကာဒိနိ၊ ကိုယ်ဖြင့် ကောက်ခြင်း စသည်တို့ကို။ ကာတဗ္ဗာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ယသ္မိံ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌။ ကာယဝင်္ကာဒိသု၊ ကာယဝင်္ကံ စသည် တို့တွင်။ ကိဉ္စိ၊ အမှတ်မဲ့ တပါးပါးကို။ ကရေတိ၊ ပြု၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ လာဘော၊ လာဘ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွ။ ပါယသ ပါတိယံ၊ နို့စာနာခွက်၌။ ဝင်္ကံ၊ ကောက်ခြင်းကို။ အကတွာ၊ မပြုမူ၍။ ဥဇုကမေဝ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်သာလျှင်။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ ဩတာရေတွာ၊ ချ၍။ ဥက္ခိပန္တဿ၊ ချီသောသူ၏။ ဟတ္ထော၊ လက်သည်။ မက္ခိတ မတ္တကောဝ၊ လိမ်းကျံကာမျှ ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝင်္ကံ၊ ကောက်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဩတာရေတွာ၊ ချ၍။ ဥက္ခိပန္တဿပန၊ ချီသောသူအားကား။ ပါယသ-ပိက္ခံ၊ နို့စာနာ အစိုင်ကို။ ဥဒ္ဓရန္တောဝ၊ ထုတ်လျက်လျှင်။ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကာယဝင်္ကံဒိနိ၊ ကာယဝင်္ကံ စသည်တို့ကို။ ကရုဏာကာလေယေဝ၊ ပြုသောအခါ၌သာလျှင်။ လာဘသတ္တာရော၊ လာဘ်ပူဇော်သတ္တာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသို့ ကျင့်ခြင်းသည်။ အဓိဓိကံ၊ တရားနှင့် မလျော်သော။ လာဘူပနိသာနာမ၊ လာဘ်ကိုမှီ၍ ကျင့်သောသူ၏ စုတင် စသော အကျင့်မည်၏။ ဥပမိသမ္ပဒါ၊ ဥပမိနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၎င်း။ စိဝရဓာရဏံ၊ သင်္ကန်းကိုဆောင်ခြင်း၎င်း။ ဗာဟုသစ္စံ၊ အကြားအမြင် များခြင်း၎င်း။ ပရိဝါရော၊ အခြံအရံ၎င်း။ အရညဝါသော၊ တောကျောင်းနေခြင်း၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧဝရူပေဟိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ ကာရုဏေဟိပန၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်ကား။ ဥပ္ပဇ္ဇော၊ ဖြစ်သော။ လာဘော၊ လာဘ်သည်။ ဓမ္မိကောနာမ၊ တရားနှင့် လျော်ခြင်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗာနဝါဒိနိ ပဋိပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော အကျင့်ကို။ ပူရေန္တေန၊ ဖြည့်သော။ ဘိက္ခုနာပန၊ ရဟန်းသည်ကား။ ကာယဝင်္ကံဒိနိ၊ ကာယဝင်္ကံ စသည်တို့ကို။ ပဟာတဗ္ဗာနိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ အနန္တနေဝ၊ မကန်းဘဲကိုလျှင်။ အန္တေနပိယ၊ ကန်းသကဲ့သို့။ အမူဂေနေဝ၊ မအံ့ဘဲလျှင်။ မူဂေနပိယ၊ အ၊ သကဲ့သို့။ အဗမိရေနေဝ၊ နားမထိုင်းဘဲလျှင်။ ဗမိရေနပိယ၊ နားထိုင်းသကဲ့သို့။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ အသဌေန၊ မစဉ်းလဲခြင်းဖြင့်။ အမာယေန၊ မလှည့်ပတ်ခြင်းဖြင့်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဧဝမေတန္တိ၊ ဧဝမေတံ ဟူသည်ကား။ ဧတံ လာဘုပ္ပါဒန ပဋိပဒဉ္စ၊ အကျင့်ကို၎င်း။ နိဗ္ဗာနဝါဒိနိ ပဋိပဒဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်ဝါဒိနိ အကျင့်ကို၎င်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ဥတ္တော၊ သိ၍။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သင်္ခတာသင်္ခတာဓမ္မာနံ၊ သင်္ခတာ အသင်္ခတာ တရားတို့ကို။ ဗုဒ္ဓနဌေန၊ လိတတ်သော အနက်ကြောင့်၎င်း။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရား၏။ ဝသနန္တေ၊ နေရာအနီး၌။ ဇာတဌေနဝါ၊ ဖြစ်သော အနက်ကြောင့်၎င်း။ ဩဝါဒါနုသာသနိ၊ ဩဝါဒအနုသာသနီကို။ သဝနဌေနဝါ၊ နာခံတတ်သော အနက်ကြောင့်၎င်း။ သာဝကော၊ တပည့်သားဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အဓိဓိကံ၊ တရားနှင့်မလျော်သော။ စတုပစ္စယ သတ္တာရံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် ပူဇော်ခြင်းကို။ နာဘိနန္တယျ၊ လွန်စွာ မနှစ်သက် မတောင့်တရာ။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့် လျော်သည်ကို။ နပဋိက္ခောပေယျ၊ မဖျက်ဆီးရာ။ ကာယဝိဝေကာဒိကံ၊ ကာယဝိဝေကာ အစရှိသော။ ဝိဝေကံ၊ သုံးပါးသော ဝိဝေကကို။ အနုဂ္ဂဟဿ၊ အစဉ်ပွားစေရာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌။ ကာယဝိဝေကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ ဧကိဘာပေဝါ၊ တခုတည်း၏ အဖြစ်တည်း။ စိတ္တဝိဝေကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော၊ သမာပတ်၍ပါးတို့တည်း။ ဥပမိ ဝိဝေကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗာနံ၊ တည်း။ တေသု၊ ထိုသုံးပါးတို့တွင်။ ကာယဝိဝေကော၊ သည်။ ဂဏသင်္ဂဟိကံ၊ အပေါင်းအတော်၌ မေ့လျော့ခြင်းကို။

၂၃၉၀

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ နိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဝိနောဒေတိ၊ ဤ။ စိတ္တဝိဝေကော၊ သည်။ ကိလေသ သင်္ဂဏိကံ၊ ကိလေသာ
 ဟူသော အပေါင်းအသော်၌ ဓမ္မလျော်ခြင်းကို။ ဝိနောဒေတိ၊ ဤ။ ဥပမိဝိဝေကော၊
 သည်။ သင်္ခါရ သင်္ဂဏိကံ၊ သင်္ခါရ ဟူသော အပေါင်းအသော်၌ ဓမ္မလျော်ခြင်း
 ကို။ ဝိနောဒေတိ၊ ဤ။ ကာယဝိဝေကော၊ ကာယဝိဝေကသည်။ စိတ္တဝိဝေကဿ၊
 စိတ္တဝိဝေက၏။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စိတ္တဝိဝေကော၊
 စိတ္တဝိဝေကသည်။ ဥပမိ ဝိဝေကကဿ၊ ဥပမိဝိဝေက၏။ ပစ္စယော၊ အကြောင်း
 သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ကာယဝိဝေကောစ၊ လ၊ ဂတာနန္တိ၊
 ဂတာနံ ဟူ၍။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံပိ၊ ဆိုအပ်သည်သာကည်း။ ကာယ-
 ဝိဝေကောစ၊ ကာယဝိဝေက သည်လည်း။ ဝိဝေကဋ္ဌ ကာယာနံ၊ ကိုယ်ဖြင့် ဆိတ်
 ငြိမ်ခြင်းကို အလိုရှိကုန်သော၊ နေက္ခမ္မာဘိရတာနံ၊ တောထွက်ခြင်း၌ အလွန်
 ဓမ္မလျော်ကုန်သောသူတို့အား။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စိတ္တဝိဝေကောစ၊ စိတ္တဝိဝေက
 သည်လည်း။ ပရိဘုဒ္ဓစိတ္တာနံ၊ ဖြူစင်သောစိတ်ရှိကုန်သော။ ပရမဝေါဒါနံ၊ အလွန်
 ဖြူစင်ခြင်းသို့။ ဝတ္တာနံ၊ ရောက်ကုန်သော သူတို့အား။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပမိ-
 ဝိဝေကောစ၊ ဥပမိဝိဝေက သည်လည်း။ နိရပဓိနံ၊ ဥပမိမရှိကုန်သော။ ဝိသင်္ခါရ-
 ဂတာနံ၊ သင်္ခါရမှ ကင်းကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 တိပိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော။ ဣမံ ဝိဝေကံ၊ ဤဝိဝေကကို။ ဣဟယေ ဝဇေယျ၊
 ပွားစေရာ၏။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ကပ်၍။ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား
 အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော လူတို့သည်။
 သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိသု၊ ရောက်
 ကုန်၏။

ပန္နရသမံ၊ သော။ ဝနဝါသီ တိဿ သာမဏေရဝတ္ထု၊ သည်။
 ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

ဗာလဝဂ္ဂဝတ္ထနာ၊ ဗာလပင် အဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။
 ပဉ္စမော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၆-ပဏ္ဍိတဝဂ္ဂ

၁-ရာဇတ္ထေရ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ... တဆယ့်ငါးပါးသော ဝတ္ထုတို့ဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်သော ဗာလ ဝဂ်၌ ဟောအပ်သော ဂါထာတို့၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ တဆယ့် တခုသောဝတ္ထုတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော ပဏ္ဍိတဝဂ်၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါတာ တို့တွင် ရာဇတ္ထေရဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ နိဗ္ဗိနံ ဝ ပဝတ္တာရံ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

☞ နိဗ္ဗိနံ ဝ ပဝတ္တာရန္တိ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ နိဗ္ဗိနံ ဝ ပဝတ္တာရံ-စသော ဤတရားဟော ခြင်းကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ အာယသ္မန္တိ ရာဇတ္ထေရံ၊ အရှင်ရာဇထေရ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟော၏။

ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ သော၊ ထိုရာဇသည်။ ဝိဟိကာလေ၊ လူ့လက် ထက်၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဒုဂ္ဂတဗြာဟ္မဏော၊ ဆင်းရဲစွာသော ပုဏ္ဏားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဇိဝိဿာမိတိ၊ အသက်မွေးအံ့ဟူ၍။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ဝိဟာရံ- ဝန္တာ၊ ကျောင်းသို့သွား၍။ အပ္ပဟရိတကံ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိသည်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ပရိဝေဏံ၊ ပရိဝုဏ်ကို။ သမ္ပဇ္ဇန္တော၊ တံမြက်လှည်းလျက်။ မုခဓောဝနာ- ဒိနိ၊ မျက်သစ်ရေ စသည်တို့ကို။ ဒေန္တော၊ ဝေးလျက်။ အန္တောဝိဟာရေယေဝ၊ ကျောင်းတွင်း၌သာလျှင်။ ဝသိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခုပိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ နံ၊ ထို ပုဏ္ဏားဆင်းရဲကို။ သံဂဏိံ သု၊ ထောက်ပံ့ကုန်၏။ ပဗ္ဗာဇေတုံဝန၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှါ ကား။ န ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုမရှိကုန်။ သော၊ ထိုရာဇသည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ အလဘမာနော၊ မရ၍။ ကိသော၊ ကြိုသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝယံ၊ တနေ့သ၌။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ပစ္စုသ ကာလေ၊ မိုးသောက်ထ အခါ၌။ လောကံ၊ လူကို။ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သော်။ တံဗြာဟ္မဏံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကိန္နုခေါတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်လတ္တံ့နည်းဟု။ ဥပ- ဓာရေန္တော၊ စူးစမ်းသည်ရှိသော်။ အရဟာ ဘဝိဿာတိတိ၊ ရဟန္တာဖြစ်လတ္တံ့ ဟု။ ဥတွာ၊ သိ၍။ သာယန္တသမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ ဝိဟာရစာရိကံ၊ ကျောင်းစဉ် ဒေသစာရိကို။ စရန္တောဝိသ၊ သွားသကဲ့သို့။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏။ သန္တိကံ၊ အနီးသို့။ ဝန္တာ၊ ရောက်၍။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ကိန္ကာရေန္တော၊ အဘယ်အမှုကို

ပြုလျက်။ ဝိစရသိ၊ ထွားသနည်း။ ဣတိအာယ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဝတ္ထပဋိဝတ္ထံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို။ ကဓရာဓန္တော၊ ပြုလျက်။ ဝိစရာမိ၊ ကျင်လည်ပါ၏ဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ သင်္ဂဟံ၊ သပြိုဟ်ခြင်းကို။ ကိလသသိ၊ ဘယ်သို့ရသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာဟာရမတ္တံ၊ ထမင်းမျှကို။ အာမလတာမိ၊ စားရပေ၏ဘုရား။ ဓံပန၊ တပည့်တော်ကို ကား။ န ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊ အိုလေပြီဟု ရဟန်းမပြုထိုကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ တေသ္မိံ နိဒါနေ၊ ဤအကြောင်း၌။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ သန္တိပါဘာပေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍။ တမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ ဘိက္ခပေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣမဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ဤပုဏ္ဏား၏။ အမိကာရံ၊ ကျေးဇူးကို။ သရတိ၊ အောက်မေ့နိုင်သော။ ကောမိ၊ တစုံတယောက်သော ရဟန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါလိမ့်မည်လော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သရာမိ၊ အောက်မေ့နိုင်၏။ အယံ၊ ဤပုဏ္ဏားအိုသည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇပြိုဟ်ပြည်၌။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ စရန္တဿ၊ သွားသော။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အဘိဟဋံ၊ ရှေးရှုဆောင်ခဲ့သော။ ကဋ္ဌတ္ထဘိက္ခံ၊ ကယောက်မလောက်သော ဆွမ်းကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးလှူ၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမဿ၊ ဤပုဏ္ဏား၏။ အမိကာရံ၊ ကျေးဇူးကို။ သရာမိတိ၊ အောက်မေ့ပါ၏ဟု။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ သော၊ ထိုသာရိပုတ္တရာကို။ သတ္တာရာ၊ ဘုရားသည်။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ တေ၊ သင်သည်။ ဧဝံ ကတူပကာရံ၊ ဤသို့ပြုအပ်သော ကျေးဇူးရှိသောသူကို။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲမှ။ မောစေတုံ၊ လွတ်စေခြင်းငှါ။ ဝန္တတိကံ ပန၊ အပ်၏မဟုတ်လော။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ ပဗ္ဗာဇေဿာမိတိ၊ ရဟန်းပြုအံ့ဟူ၍ လျှောက်ပြီးသော်။ တံ ဗြာဟ္မဏံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရဟန်းပြု၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ဆွမ်းစားစရပ်၌။ အာသန ပရိယန္တေ၊ နေရာအစွန်၌။ အာသနံ၊ နေရာသည်။ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏။ ယာဂုဘတ္တာဒိဟိပိ၊ ယာဂုဆွမ်း စသည်တို့ဖြင့်လည်း။ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏။ ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာသည်။ တံ၊ ထိုရာကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ ပတ္တာမိ၊ ဘဲ၏။ အဘိက္ခဏဉ္စ၊ မပြတ်လျှင်။ နံ၊ ထိုရာကို။ ဣဒံ၊ ဤအမှုသည်။ တေ၊ သင်အား။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤအမှုကို။ တေ၊ သင်သည်။ န ကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩဝဒိ၊ ဆုံးမ၏။ အနုသာယိ၊ တားမြစ်၏။ သော၊ ထိုရာသည်။ သုဗ္ဗစော၊ ဆိုလွယ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြစ်၏။ ပဒကိဏ္ဍဂ္ဂါဟိ၊ အဆုံးအမရှိခံ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။

ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမတိုင်း။ ပဋိပဇ္ဇမာနေ၊ ကျင့်သည်ရှိသော်။ ကတိပါဟေနေဝ၊
နှစ်ရက် သုံးရက်ဖြင့်သာလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုကိ၊ ရောက်၏။
ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တံ၊ ထိုရှင်ရာဇကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်ခဲ့၍။ သတ္ထုသန္တိကံ-
ဂန္တာ၊ တုရားအသံသို့ရောက်၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
နံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ သတ္ထာ၊ တုရားသည်။ ပဋိသန္တာရံကတွာ၊ အစေ့အစပ်ပြု၍။
အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ အန္တေဝါသိကော၊ တပည့်
ရာဇသည်။ သုဗ္ဗစောနုခေါ၊ ဆိုလွယ်ပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။
တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ အာမ သုဗ္ဗစော၊ ဆိုလွယ်ပါသည်
ဘုရား။ ကိသ္မိဉ္စ ဒေါသေ၊ ကစုံတခုသော အပြစ်၌။ ဝုစ္စမာနေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။
န ကုဗ္ဗပုဗ္ဗေ၊ အမျက်မထွက်စဘူး။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
ပုတ္တရာ။ ဝေရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကေ၊ အတူနေတပည့်ကို။
လတန္တေ၊ ရသည်ရှိသော်။ ကိတ္တကေ၊ အတယ်မျှလောက်သော သူတို့ကို။
ဂဏှေယျာသိ၊ သင်ယူနိုင်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
ဗဟုကေဝိ၊ များစွာကုန်သော တပည့်တို့ကိုလည်း။ ဂဏှေယျမေဝ၊ ယူအပ်သည်
သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့
သ၌။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသတင်း၌။ ကထံ သမုဋ္ဌာပေသံ၊ စကားပြောဟော
ကုန်၏။ သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ ကတညူ ကတဝေဒိ-
ကိရ၊ ပြုအပ်သော သူ့ကျေးဇူးကို လွန်စွာသိသတတ်။ ကဋ္ဌန္တု၊ ဘိက္ခုမတ္ထံ၊
တယောက်မ မျှလောက်သောဆွမ်းကို။ ဥပကာရံ၊ ကျေးဇူးရှိသည်ကို။ သရိတွာ၊
အောက်မေ့၍။ ဒုဂ္ဂတဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားဆင်းရဲကို။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရဟန်းပြု၏။
အထ၊ ထိုအခါ၌။ ထေရောပိ၊ မထေရ်သည်လည်း။ ဩဝါဒက္ခမော၊ ဆုံးမခြင်း
ငှါ ခံ၏။ ဩဝါဒက္ခမမေဝ၊ ဆုံးမခြင်းငှါ ခံသည်ကိုသာလျှင်။ လဘိ၊ ရ၏။ ဣတိ၊
ဤသို့ပြောကုန်၏။ သတ္ထာ၊ တုရားသည်။ တေသံ ကထံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏ စကားကို။
သုတွာ၊ ကြား၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ န၊ မဟုတ်သေး။
ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်။ ကတညူ ကတဝေဒိ-
ယေဝ၊ ပြုအပ်သော သူ့ကျေးဇူးကို လွန်စွာ သိတတ်သည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိ-
ဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ပကာသေတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပဟဋ္ဌာ၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ။ စမူ၊ သားရေဖြင့်ပြီး
သော ကာလွှားမောက်တို့ မောက်ရှည်ရှိသော။ မဟတိသေနာ၊ များစွာသော
စစ်သည်ခိုလ်ပါသည်။ အလိနမိတ္တံ၊ အလိနမိတ္တမင်းကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ သေနာ-

၄၀၂ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သန္တု၊ စစ်သည်ဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်းရှိသော။ ကောသလံ၊ ကောသလမင်းကို။ ဇီဝဂါဟံ၊ အရှင်ပမ်းခြင်းကို။ အဂါဟယိ၊ ဖမ်းယူ၏။

ဝေ၊ ဤသို့။ နိဿယ သမ္ပန္နော၊ အမှီနှင့်ပြည့်စုံသော။ အာရဒ္ဓ ဝီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသော။ ကုသလဓမ္မံ၊ ကုသိုလ်တရားကို။ ဘာဝယံ၊ ပွားစေခြင်းရှိသော။ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်။ ယောဂက္ခေမဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ပတ္တိယာ၊ ရောက်သဖြင့်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အတိုင်း ပယ်အပ်သော မင်ဖြင့်။ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယံ၊ အလုံးစုံ သံယောဇဉ်ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပုဏေ၊ ရောက်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြ၏။

ဒုကနိပါတေ၊ ဒုကနိပါတ်၌။ ဣမံ အလိနစိတ္တဇာတကံ၊ ဤအလိနစိတ္တဇာတ်ကို။ ဝိတ္တာရေတွာ၊ ချဲ့၍။ ကထေသိ၊ ဟော၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဝနုကီဟိ၊ လက်သမားတို့သည်။ ပါဒဿ၊ ခြေ၏။ အရောဂ ကရုဏဘာဝေန၊ ထိုးမိသော ငြောင့်ကို ထုတ်ခြင်းဖြင့် အနာမရှိသည်ကို ပြသောအဖြစ်ဖြင့်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဥပကာရံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ သဗ္ဗသေတဿ၊ ကိုယ်အလုံးဖြူသော။ ဟတ္ထိပေါတကဿ၊ ဆင်ငယ်ကို။ ဒါယကော၊ ပေးတတ်သော။ ကေစာရိကော ဟတ္ထိ၊ တစီးတည်းသာ ကျတ်စားခြင်းရှိသော ဆင်သည်ကား။ သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာဓထေရ်သည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်လာသတတ်။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့။ ထေရံ၊ သာရိပုတ္တရာကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို။ ကထေတွာ၊ ဟောပြီး၍။ ရာဓတ္ထေရံ၊ ရာဓဓထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ပြု၍။ သိက္ခဝေ၊ ထို့။ သိက္ခ၊ နာနာမ၊ ရဟန်းမည်သည်။ ရာဓေနဝိယ၊ ရာဓဓထေရ်ကဲ့သို့။ ထုဗ္ဗစေန၊ ဆိုလွယ်သောစကားရှိသည်။ တဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ ဒေသေတွာ၊ ပြု၍။ ဩဝဒိယမာနေနပိ၊ ဆိုဆုံးမသဖြင့်လည်း။ န ကုဇ္ဈိတဗ္ဗံ၊ အမျက်မထွက်အပ်။ ဩဝါဒ ဒါယကောပန၊ အဆုံးအမပေးသော သူကိုကား။ နိမိံ၊ ရွှေအိုးကို။ အာစိက္ခဏကောဝိယ၊ ကြားသောသူကဲ့သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်၍။ အနုသန္တိံ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဗုဒ္ဓေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုသည်ဖြစ်၍။ ဣမံဂါဟံ၊ ဤဂါဟကို။ အာယ၊ မိန့်၏။

၇၆။ နိမိနံ၊ ရွှေအိုးတို့ကို။ ပဝတ္ထာရံဝ၊ ကြားပေသကဲ့သို့လျှင်။ ဝဇ္ဇဒေသိနံ၊ အပြစ်ကို မြင်ထသော။ နိဂ္ဂဟ္တဝါဒိံ၊ နှိပ်၍ဆိုလေ့ရှိသော။ မေဓာဝိံ၊ ကို။ ယံပဿ၊ အကြင်ကြောင့် မူးမြင်ရာ၏။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဝတ္ထိတံ၊ ကို။ ဘဇေ၊ ဆည်းကပ်ရာ၏။ တာဒိတံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဘဇမာနဿ၊ ဆည်းကပ်သော သူအား။ သေယျော၊ အတူးသဖြင့် မြတ်သည်။ တောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါပိယော၊ ယုတ်မာသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ နိမိနန္တိ၊ နိမိနံ ဟူသည်ကား။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ နိဒဟိတော၊ မြှုပ်၍။ ထပိတာနံ၊ ထားအပ်ကုန်သော။ ဟိရည သုဝဏ္ဏာဒိ ပူရာနံ၊ ရွှေ၊ ငွေ စသည်ဖြင့် ပြည့်ကုန်သော။ နိမိကုတ္တိနံ၊ ရွှေအိုး၊ ငွေအိုးတို့၏။ (အချို့ စာ၌ ပဝတ္ထာနံဟု ရှိသည်။ ဆင်ခြင်လေ။) ပဝတ္ထာရန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ တိစ္ဆ-
 ဇီဝိကော၊ ပြုပြင်သဖြင့် အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သော။ ဒုဂ္ဂတမနုဿ၊ လူဆင်းရဲ
 တို့ကို။ အနုကမ္ပံ၊ သနားခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဧဟိ၊ လာလှည့်။ သုခေန၊ လွယ်
 သဖြင့်။ ဇီဝနူပါယံ၊ အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ဒဿေဿာမိတိ၊ ပြအံ့
 ဟူ၍။ နိမိဋ္ဌာနံ၊ ရွှေအိုးထားရာသို့။ နေတွာ၊ ၍။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ ပဿာရေတွာ၊
 ဖြန့်၍။ ဣမံ၊ ဤရွှေအိုးကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ သုခေန၊ လွယ်စွာ။ ဇီဝါဟိ၊ အသက်
 မွေးလေလော့ဟု။ အာစိက္ခိတာရံပိယ၊ ကြားသော သူကဲ့သို့။ ဝဇ္ဇဒဿိနန္တိ၊
 ဟူသည်ကား။ နံ၊ ထိုဆိုနိုင်ခဲ့သောသူကို။ ဣမိနာ အသာရပွေဓနဝါ၊ ဤမလျှောက်
 ဝတ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣမိနာ ခလိထေဓနဝါ၊ ဤချော်ချွတ်ခြင်းဖြင့်လည်း
 ကောင်း။ သံဃာမဇ္ဈေ၊ သံဃာ့အလယ်၌။ နိဂ္ဂဟိဿာမိ၊ နှိပ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဇ္ဇ-
 ဒဿိဓနာ၊ နှစ်ပါးသောအပြစ်ကို ပြသည်ရှိသော်။ ရန္တ ဂဝေသကောစ၊ အမိုက်ကို
 ရှာသောသူသည်လည်း။ (အဝဇ္ဇ ဂဝေသကောစ လည်းရှိ၏။ ကြီးပွားခြင်းကို
 အလိုရှိသောသူသည်လည်းပေး။) အညာတံ၊ မသိအပ်သည်ကို။ ဉပနတ္ထာယ၊
 သိစေခြင်းငှါ။ ဉတံ၊ သိပြီးသောသူကို။ အနုဂ္ဂဟဏတ္ထာယ၊ အစဉ်ချီးမြှင့်ခြင်းငှါ။
 အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ သီလာဒိနံ၊ သီလ စသည်တို့ကို။ ဝုဒ္ဓိကာမတာယ၊ ကြီးပွား
 ခြင်း၌ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ တံတံ ဝဇ္ဇံ၊ ထိုထို အပြစ်ကို။ ဩလောကနေန၊
 ကြည့်သဖြင့်။ ဥလ္လုမ္ပန သဘာဝ ပဏ္ဍိတောစ၊ ဦးနှောခြင်း သဘော၌ ပညာရှိ
 သည်လည်းဖြစ်သော။ အယံ၊ ဤသူကို။ ဣမ၊ ဤဒေသနာ၌။ အမိပွေတော၊ အလို
 ရှိအပ်၏။ ယထာဟိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဒုဂ္ဂတ မနုဿော၊ လူဆင်းရဲသည်။
 ဣမံ၊ ဤဥစ္စာကို။ ဂဏှာဟိတိ၊ ယူလော့ဟူ၍။ တဇ္ဇေတွာပိ၊ ခြိမ်းချောက် မောင်း
 ခဲ၍ လည်းကောင်း။ ပေါထေတွာပိ၊ ပုတ်ခတ်၍လည်းကောင်း။ နိမိံ၊ ရွှေအိုးကို။
 ဒဿေန္တော၊ ပြသည်ရှိသော်။ ကောပံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို။ န ကရောတိ၊ မပြု။
 ပမောဒိတောဇေ၊ ဝမ်းမြောက်သည်သာလျှင်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။
 ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ဝေရူပေ ပုဂ္ဂလေ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၌။
 အသာရပွံဝါ၊ မလျှောက်ပတ်ခြင်းကို၎င်း။ ခလိတံဝါ၊ ချော်ချွတ်ခြင်းကို၎င်း။
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အာစိက္ခန္တေ၊ ကြားသည်ရှိသော်။ ကောပေါ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း
 ကို။ န ကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်။ တုဇ္ဇေနေဝ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့်လျှင်။ သပိဟဗ္ဗံ၊
 ဖြစ်ရာ၏။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရား တို့သည်။ မဟန္တကမ္ပံ၊
 မြတ်သော အမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အာစရိယုပဇ္ဈာယ-

ဌာနေ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်အရာ၌။ ဌာတော၊ တည်၍။ ဩဝဒန္တေဟိ၊ ဆုံးမခြင်းတို့ဖြင့်။
 ပုနပိ၊ တစ်ဖန်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဝဒေယျာထ၊ ဆိုပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။
 ပဝါရေကဗ္ဗမေဝ၊ ဘိတ်အပ်သည် သာလျှင်တည်း။ နိဂ္ဂဟဝါဒိန္နိ၊ ဟူသည်ကား။
 ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာဒိနံ၊ သဒ္ဓိ
 ဝိဟာရိက စသည်တို့၏။ အသာရုပ္ပံဝါ၊ မလျှောက်ပတ်ခြင်းကို၎င်း။ ခလိတံဝါ၊
 ချော်ချွတ်ခြင်းကို၎င်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အယံ၊ ဤသူသည်။ မေ၊ ငါ၏။ မုခေါဒက-
 ဒါနာဒိဟိ၊ မျက်သစ်ရေ ပေးခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။ သတ္တန္တံ၊ ရိသေစွာ။ ဥပဋ္ဌဟတိ၊
 လုပ်ကျွေး၏။ နံ၊ ထိုသူကို။ သစေဝက္ခာမိ၊ အကယ်၍ ဆိုသည်ဖြစ်ငြားအံ့။ မံ၊
 ငါ့ကို။ န ဥပဋ္ဌဟိဿတိ၊ မလုပ်ကျွေးလတ္တံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့မပေးသည်ရှိသော်။ မေ၊
 ငါ့အား။ ပရိဟာနိ၊ ယုတ်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟူ၍။ ဝတ္တံ၊ ငှါ။
 အဝိသဟန္တော၊ မဝံ့သောသူသည်။ နိဂ္ဂဟဝါဒိနာမ၊ နှိပ်နင်း၍ ဆိုလေ့ရှိသောသူ
 မည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ဤ
 သာသနာ၌။ ကစဝရံ၊ တံမြက်မှိုက်ဖြင့်။ အာကိရတိ၊ ပြွင်း၏။ ယောပန၊ အကြင်
 သူသည်။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
 ဝဇ္ဇာနရူပံ၊ အပြစ်အား လျော်စွာ။ တဇ္ဇေန္တော၊ ခြိမ်းချောက်လျက်။ ပဏာ-
 မေန္တော၊ နှိပ်ချလျက်။ ဒဏ္ဍကမ္မံ၊ ဒဏ်ပေးခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။
 ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းမှ။ တံ၊ ထိုမလိမ္မာသောသူကို။ နိဟရန္တော၊ နှင်ထုတ်လျက်။
 သိက္ခာပေတိ၊ ကျင့်စေ၏။ အယံ၊ ဤသူသည်။ နိဂ္ဂဟဝါဒိနာမ၊ နှိပ်၍ဆိုသောသူ
 မည်၏။ သေယျထာပိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားကဲ့သို့တည်း။ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။
 နိဂ္ဂဟုလ၊ ဌာသတိတိ၊ ဟူ၍။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။
 အဟံ၊ ငါသည်။ နိဂ္ဂဟု နိဂ္ဂဟု၊ နှိပ်၍ နှိပ်၍။ ဝက္ခာမိ၊ ဆို၏။ အဟံ၊ ငါသည်။
 ယောနရော၊ အကြင်သူကို။ ပဂ္ဂဟု ပဂ္ဂဟု၊ ချီးမြှင့် ချီးမြှင့်၍။ ဝက္ခာမိ၊ ဆို၏။ သော၊
 ထိုသူသည်။ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌။ ဌာသတိ၊ တည်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။
 မေဝေဝိန္နိ၊ ဟူသည်ကား။ ဓမ္မောဇ ပညာယ၊ တရားကိုသိသော ပညာနှင့်။
 သမန္တာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ တာဒိသန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘော
 ရှိသော။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ ဘဇေယျ ပယိရူပါသေယျ၊ မှီဝဲဆည်းကပ်ရာ၏။
 ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ အာစရိယံ၊ ဆရာကို။
 ဘဇမာနဿ၊ ဆည်းကပ်သော။ အန္တေဝါသိကဿ၊ တပည့်အား။ သေယျော-
 ဟောတိ နပိပိယောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝုခိယေဝ၊ ကြီးပွား သည်သာလျှင်။
 တောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရိဟာနိ၊ ယုတ်ခြင်းသည်။ နော၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤကားအနက်
 တည်း။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသောသူတို့

သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံထု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိပရိသမာပနံ၊ ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ပဏ္ဍိတဝဂ်၌ ရှေးဦးစွာဖြစ်သော ရာဇတ္ထေရဝတ္ထု ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ပဌမံ၊ သော။ ရာဇတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။ ဣတိသမတ္ထံ၊ ပြီး၏။

၆-ပဏ္ဍိတဝဂ္ဂ၊ ၂-အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုက ဝတ္ထု

အနိသန္ဓေ...ရာဇတ္ထေရဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏အနက်ကိုဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုကဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ဩဝဒေယျာတိ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ဩဝဒေယျာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဩဝဒေယျ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုကေ၊ အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုက အမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာရန္တ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟော၏။ ဒေသနာပန၊ ဒေသနာသည်ကား။ ကိဋ္ဌာဂိရိသ္မိံ၊ ကိဋ္ဌာဂိရိ ဇနပုဒ်၌။ သမုဋ္ဌိတာ၊ ဖြစ်၏။

တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အဂ္ဂသာဝကဒနံ၊ အဂ္ဂသာဝကတို့၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာ ကိရ၊ ဥပဇ္ဈာယ်တပည့် ဖြစ်ကုန်သတတ်။ အလဇ္ဈိနော၊ အရှက်မရှိကုန်သည်သာလျှင်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပါပဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသော ရဟန်းတို့တည်း။ ဘေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိဝါရေဟိ၊ အခြံအရံဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ရဟန်းငါးရာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ကိဋ္ဌာဂိရိသ္မိံ၊ ကိဋ္ဌာဂိရိ ဇနပုဒ်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ မာသာဂန္တံ၊ ပန်းပင်ငယ်ကို။ ရောပေန္တိဝိ၊ မိမိတို့လည်း စိုက်ကုန်၏။ ရောပါပေန္တိဝိ၊ သူတပါးကိုလည်း စိုက်စေကုန်၏။ ဣတိအာဒိကံ၊ ဤသို့အစရှိသော။ နာနပ္ပကာရံ အနာစာရံ၊ အထူးထူးအပြားပြား ယုတ်မာသော အကျင့်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုကုန်လျက်။ ကုလဒူသကကမ္ပံ၊ ဒေါသကာတို့အား ဖျက်ဆီးခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တတော၊ ထိုကုလဒူသကမှ။ ဥပ္ပန္နေဟိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းတို့ဖြင့်။ ဇီဝိကံ၊ အသက်ကို။ ကပေန္တော၊ မွေးကုန်လျက်။ တံ အာဝါသံ၊ ထိုကျောင်းကို။ ပေသလာနံ၊ သီသကို ချစ်မြတ်နိုးကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အနာဝါသံ၊ နေရာမဟုတ်သည်ကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ တံ ပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတွာ၊ ၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မ ကုရဏတ္ထာယ၊ ပဗ္ဗာဇနီယကံကို ပြုစေခြင်းငှါ။ သပရိဝါရေ၊ အခြံအရံနှင့် တက္ခ

ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မ အဂ္ဂသာဝကော၊ အဂ္ဂသာဝတ နှစ်ဝါးထို့ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာတို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။ တေသု၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်။ ယေ၊ အကြင် ရဟန်းတို့သည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ န ကရောန္တိ၊ မလိုက်နာကုန်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ပဗ္ဗာဇနီယကမ္ပံ၊ နှင်ထုတ်ခြင်းကံကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လေ့။ ယေပန၊ အကြင် ရဟန်းတို့သည်ကား။ ကရောန္တိ၊ လိုက်နာခြင်းကို ပြုကုန်၏။ တေဝ၊ ထိုရဟန်းတို့ကိုလျှင်။ ဩဝဒေထ၊ ဆုံးမကုန်လေ့။ အနုသာယထ၊ ကံ ဖြစ်ကုန်လေ့။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွ။ ဩဝဒန္တော၊ ဆုံးမသည်ရှိသော်။ အနုသာသန္တော၊ တတန် ဆုံးမသည် ရှိသော်။ အပဏ္ဍိတာနံယေဝ၊ ပညာမရှိသော သူတို့အားသာလျှင်။ အပ္ပိယော၊ မချစ်သည်။ အမနာပေါ၊ မနှစ်မြို့ ဝမ်းမသာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဏ္ဍိတာနံပန၊ ပညာရှိတို့ သည်ကား။ ပိယော၊ မြတ်နိုးသည်။ မနာပေါ၊ ဝမ်းမြောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုသန္တိ၊ အနုသန္ဓေကို။ စာဇေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ညွှန်ပြလိုရကား။ ဣမံဂါတံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဟော၏။

၇၇။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား။ ဩဝဒေယျ၊ အပြစ်ကိုပြ၍ အပြစ်နှင့်လျော်စွာ ဆုံးမရာ၏။ အနုသာသေယျ၊ မျက်ကွယ်ဆုံးမရာ၏။ တနည်းတား- ဩဝဒေယျ၊ တကြိမ် နှစ်ကြိမ်ဆုံးမရာ၏။ အနုသာသေယျ၊ အတန်တန် ဆုံးမရာ၏။ အသန္တာစ၊ မသင့်တင့်သော အကုသိုလ်မှလည်း။ နိဝါရယေ၊ မြစ်ရာ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သော၊ ထိုဆုံးမတားမြစ်သော သူကို။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ပိယော၊ ချစ်မြတ်နိုးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသတံ၊ သူယုတ်မာတို့သည်။ အပ္ပိယော၊ မချစ်မမြတ်နိုးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဩဝဒေယျာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ အဇ္ဈာစာရ ဝတ္ထုသည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဝဒန္တော၊ ဆိုသောသူသည်။ ဩဝဒတိနာမ၊ ဆုံးမသည်မည်၏။ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ လွန်ကျူးသောဝတ္ထုသည်။ အနုပ္ပန္နေ၊ မဖြစ်မီ။ တေ၊ သင့်အား။ အယသောပိ၊ အကျော်စောမဲ့သည်လည်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ အာဒိဝသေန၊ ဤသို့ စသောအစွမ်းဖြင့်။ အနာဂတံ၊ ထာလတ္တံ့သော အပြစ်ကို။ ဒေသေန္တော၊ ပြခြင်းသည်။ အနုသာသတိနာမ၊ အနုသာသတိမည်၏။ သမ္ပုခေါ၊ မျက်မှောက်။ ဝဒန္တော၊ ဆိုသောသူသည်။ ဩဝဒတိနာမ၊ ဆိုဆုံးမသည်မည်၏။ ပရမ္ပုခေါ၊ မျက်ကွယ်။ ဒူတံဝါ၊ တမန်ကိုလည်းကောင်း။ သာသနံဝါ၊ သတင်းစကားကို လည်းကောင်း။ ပေသေန္တော၊ စေလျက် ဆုံးမခြင်းသည်။ အနုသာသတိနာမ၊ အနုသာသတိ မည်၏။ သကိံ၊ တကြိမ်။ ဝဒန္တော၊ ဆိုဆုံးမခြင်းသည်။ ဩဝဒတိနာမ၊ ဩဝဒတိမည်၏။ ပုနပ္ပုနံ၊ အတန် တလဲလဲ။

ဝဒန္တော၊ ဆိုဆုံးမခြင်းသည်။ အနုသာသတိနာမ၊ အနုသာသတိမည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဩဝဒန္တောဝေ၊ ဆုံးမခြင်းသည်သာလျှင်။ အနုသာသတိနာမ၊ အနုသာသတိ မည်၏။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့။ ဩဝဒေယျ၊ ဆုံးမရာ၏။ အနုသာသေယျ၊ ဆုံးမရာ၏။ အသမ္ဘာတိ၊ အသမ္ဘာဟူသည်ကား။ အကုသလဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်တရားမှ။ နိဝါရေယျ၊ မြစ်ရာ၏။ ကုသလဓမ္မာ၊ ကုသိုလ်တရား၌။ ပတိဋ္ဌာပေယျ၊ ကည်စေရာ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်ကည်း။ သတဉ္စိသော ပိယောဟောတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဗုဒ္ဓါဒိနံ၊ ဘုရား အစရှိကုန်သော။ သပ္ပုရိသာနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့အား။ ပိယော၊ ချစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယေပန၊ အကြင်သူတို့သည်ကား။ အဒိဋ္ဌဓမ္မာ၊ မမြင်အပ်သော တရားရှိကုန်လျက်။ အဝိတိဏ္ဏ ပရလောကာ၊ မကူးမြောက်သော တမလွန်လောက ရှိကုန်လျက်။ အာမိသ စက္ခုကာ၊ အာမိသကို သာယာကုန်လျက်။ ဇိဝိကတ္ထာယ၊ အသက်မွေးခြင်းငှါ။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ တံ၊ သင်သည်။ အမှာကံ၊ ဝါတို့၏။ န ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်မဟုတ်။ န အာစရိယော၊ ဆရာမဟုတ်။ ကသ္မာ၊ အတယ့်ကြောင့်။ အမှေ၊ ဝါတို့ကို။ ဩဝဒေယိ၊ ဆိုတိသနည်း။ ဣတိဇေ၊ သို့။ မုခသတ္တိဟိ၊ နှုတ်လှန်ထိုးခြင်းတို့ဖြင့်။ ပိဇ္ဈန္တာနံ၊ ထိုးကုန်သော သူတို့အား။ အသတံ၊ သူတော်မဟုတ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုအလဇ္ဇိတို့အား။ သော ဩဝါဒ ဒါယကော အနုသာသကော၊ ထိုဆုံးမဟုတ်သောသူကို။ အပိယော၊ မချစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤကား ဝါထာအနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂလာနာပိ၊ သာရိပုတ္တရာ မောဂ္ဂလာန်တို့ သည်လည်း။ တတ္ထ၊ ထိုကိရုဒါရိသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တေတိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဩဝဒိံသု၊ အနုသာသိံသု၊ ဆုံးမကုန်၏။ တေသု၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်။ ဧကစ္စေ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။ ဩဝါဒိ၊ အဆုံးအမကို။ သမ္ပုဋိန္ဒိတ္တာ၊ ဝန်ခံ၍။ သမ္မာဝတ္တိံသု၊ ကောင်းစွာကျင့်ကုန်၏။ ဧကစ္စေ၊ အချို့သောရဟန်းတို့သည်။ ဝိဗ္ဗမိံသု၊ လူထွက်ကုန်၏။ ဧကစ္စေ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။ ပဗ္ဗာဇနိယကမ္ပံ၊ ပဗ္ဗာဇနိယကံသို့။ ဝါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိပရိသမာပနံ၊ ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော ပဏ္ဍိတဝဂ်၌ နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုကတ္ထေရဝတ္ထု၊ ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုကဝတ္ထု၊ သည်။ ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၄၀၈

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ - ဒုတိယတွဲ

၆-ပဏ္ဍိတဝဂ္ဂ၊ ၃-ဆန္ဒတ္ထေရဝတ္ထု၊

အနုသန္ဓေ...အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုကတ္ထေရဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ၌ ဆန္ဒတ္ထေရဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ နဘဇေ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

☞ နဘဇေ ပါပကေ မိတ္တေတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ မိတ္တေ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ တုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိတရန္တော၊ နေလတ်သော်။ ဆန္ဒတ္ထေရံ၊ ဆန္ဒထေရ်ကို။ အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟော၏။

သော အာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်ဆန္ဒသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အယုပုတ္တေန၊ အရှင်သားနှင့်။ သဗ္ဗိ၊ တကွ။ မဟာဘိနိက္ခမနံ၊ မြတ်သော တောထွက်ခြင်းကို။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အညံ့ကေပိ၊ ငါမှတစ်ပါး တယောက်ကိုမျှလည်း။ နပဿာမိကိရ၊ မမြင်သတတ်။ ဣဒါနိပန၊ ယခုမူကား။ အဟံ၊ ငါသည်။ သာရိပုတ္တော နာမ၊ သာရိပုတ္တရာ မည်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ မောဂ္ဂလာနောနာမ၊ မောဂ္ဂလာန်မည်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အဂ္ဂသာဝကော၊ အဂ္ဂသာဝကတို့သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိဝတ္ထော၊ ဤသို့ဆို၍။ ဣမေဝ၊ ဤသူတို့သည်လျှင်။ ဝိစရန္တိ၊ သွားလာကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဒွေအဂ္ဂသာဝကော၊ အဂ္ဂသာဝက နှစ်ပါးတို့ကို။ အတ္တောသတိ၊ ဆဲရေး၏။ သတ္တာ၊ တုရားသည်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ သန္တိကာ၊ အဆံ့မှ။ တံပဝတ္တိ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဆန္ဒတ္ထေရံ၊ ဆန္ဒထေရ်ကို။ ပတ္တောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ ဩဝဒတိ၊ ဆုံးမ၏။ သော၊ ထိုဆန္ဒသည်။ တံခဏေယေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ တုက္ခိဟုတွာ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဝန္တာသွား၍။ ထေရေ၊ မထေရ်တို့ကို။ အတ္တောသတိ၊ ယေဝ၊ ဆဲရေးသည် သာလျှင်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင်။ အတ္တောသန္တိ၊ ဆဲရေးသော ဆန္ဒကို။ ပတ္တောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ သတ္တာ၊ တုရားသည်။ ဩဝဒိတွာ၊ ဆုံးမ၍။ ဆန္ဒ၊ ဆန္ဒရဟန်း။ ဒွေအဂ္ဂသာဝကောနာမ၊ နှစ်ပါးသော အဂ္ဂသာဝကတို့မည်သည်။ တုဟံ၊ သိ၏။ ကလျာဏမိတ္တာ၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဥတ္တမပုရိသော၊ ယောက်ျားမြတ်တို့တည်း။ ဝေရူပေ ကလျာဏမိတ္တေ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော ကလျာဏမိတ္တတို့ကို။ သေဝဿ၊ ပေါင်းဖော်ခွဲဝေလော့။ ဘဇေသု၊ ဆည်းကပ်ခယလော့။ ဣတိဝတ္ထော၊ ဤသို့မိန့်ပြီး၍။ ဓမ္မ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ပြလိုရကား။ ဣမံဝါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟော၏။

၇၀။ ပါပကော၊ ယုတ်မာကုန်သော။ မိတ္တေ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို။ နဘဇေ၊ မဆည်းကပ်ရာ။ ပုရိသာဓမ္မေ၊ ကြမ်းတမ်းကုန်သော သူတို့ကို။ နဘဇေ၊ မဆည်းကပ်ရာ။ မိတ္တေ၊ ကလျာဏေ၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို။ ဘဇေ၊ ဆည်းကပ်ကုန်ရာ၏။ ပုရိသုတ္တမေ၊ မြတ်သောသူထော်ကောင်းတို့ကို။ ဘဇေ၊ ဆည်းကပ်ကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟော၏။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ကာယဒုစ္စရိတာဒိ အကုသလကမ္မာဘိရတာ၊ ကာယဒုစ္စရိက်စသော အကုသိုလ်တို့၌ မွေ့လျော်ကုန်သောသူတို့သည်။ ပါပမိတ္တာနာမ၊ လုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်း မည်ကုန်၏။ သန္နိစ္ဆေဒနာဒိကေဝါ၊ ခြံစပ်ဖောက်ခြင်းစသည်၌ လည်းကောင်း။ ကေဝိသတိ အနေသနာဒိဘေဒေဝါ၊ နှစ်ဆယ့်တပါးသော အနေသန အစရှိသောအမှု၌လည်းကောင်း။ အဋ္ဌာနေ၊ အရာမဟုတ်သည့်။ နိယောဇကာ၊ ယှဉ်ခြင်းသည်။ ပုရိသာဓမ္မာနာမ၊ ပုရိသာဓမ္မမည်၏။ ဥဘောဝိဝါ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဇေတ၊ ဤသူတို့သည်။ ပါပမိတ္တာစေဝ၊ ပါပမိတ္တလည်းမည်ကုန်၏။ ပုရိသာဓမ္မာစ၊ ပုရိသာဓမ္မလည်း မည်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ နဘဇေယျ၊ နဝယ်ရပါသေယျ၊ မဆည်းကပ်ရာ။ ဝိပရိတာပန၊ ထိုသဘောမှ ဖောက်ပြန်သော သူတို့သည်ကား။ ကလျာဏမိတ္တာစေဝ၊ ကလျာဏမိတ္တလည်း မည်ကုန်၏။ သပ္ပုရိသာစ၊ သပ္ပုရိသလည်း မည်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ဘဇေယ ပယ်ရပါသေယ၊ ဆည်းကပ်ကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာအနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဆန္ဒတ္ထေရေပန၊ ဆန္ဒထေရ်သည်ကား။ တံဩဝါဒံ၊ ထိုအဆုံးအမစကားကို။ သုတွာပိ၊ ကြား၍လည်း။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ အတ္ထောသတိ၊ ဆဲရေး၏။ ပရိဘာသတိ၊ ရေရွတ်၏။ ပုနပိ၊ တစ်ဆင့်လည်း။ သတ္ထု၊ ဘုရားအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခုနေဝ၊ ရဟန်းတို့။ မယိ၊ ငါဘုရားသည်။ ဓရန္တေ၊ ထင်ရှားရှိစဉ်။ ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒထေရ်ကို။ ဘိက္ခာပေတုံ၊ ကျင့်စေခြင်းငှါ။ န သက္ခိယထ၊ မတတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့။ မယိပန၊ ငါဘုရား သည်ကား။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခာပေတုံ၊ ကျင့်စေခြင်းငှါ။ သက္ခိယထ၊ မတတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ပရိနိဗ္ဗာနကာလေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော အခါ၌။ အာယသ္မတာ အာနန္ဒေန၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဆန္ဒတ္ထေရေ၊ ဆန္ဒထေရ်၌။ အမေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ပဋိပဇ္ဇိယဗ္ဗံ၊ ကျင့်ရအံ့နည်း။ ဣတိဝတ္ထေ၊ ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ ဆန္ဒဿ ဘိက္ခုနေဝ၊ ဆန္ဒရဟန်းအား။ ဗြဟ္မဒဏ္ဍော၊

ဗြဟ္မဒဏ်ကို။ ဒါတဗ္ဗော၊ ပေးအပ်၏။ ဣတိ အာဏာပေသိ၊ ဤသို့ အာဏာ
 တားတော်မူ၏။ သော၊ ထိုဆန္ဒသည်။ သတ္ထရိ၊ ဘုရားသည်။ ပရိနိဗ္ဗာတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်
 ပြုသည်ရှိသော်။ အာနန္ဒတ္ထရေန၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ အာရောဖိတံ၊ ကြားအပ်
 သော။ ဗြဟ္မဒဏ်၊ ဗြဟ္မဒဏ်ကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဒုက္ခိ၊ နှလုံးဆင်းရဲလျက်။ ဓမ္မနော၊
 နှလုံးမသာယာဘဲ။ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံးကြိမ်။ မုစ္ဆိတော၊ မိန်းမော၍။ ပတိတွာ၊ လည်း
 ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ မာနာသယိတ္ထ၊ မဖျက်ဆီးပါလင့်။
 ဣတိယာစိတွာ၊ ဤသို့တောင်းပန်၍။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝတ္ထံ၊ ဝတ်ကို။ ပူရေန္တော၊
 ပြည့်သည်ရှိသော်။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ သဟပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါ
 တို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ ပရိသမာပနံ၊
 ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ပဏ္ဍိတဝဂ်၌ သုံးခုမြောက် ဖြစ်သော
 ဆန္ဒတ္ထရဝတ္ထ၊ ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှန်အပ်၏။

တတိယံ၊ သော။ ဆန္ဒတ္ထရဝတ္ထ၊ တည်း။

၆-ပဏ္ဍိတဝဂ္ဂ၊ ၄-မဟာကပ္ပိနတ္ထရ ဝတ္ထ၊

အနုသန္ဓေ....ဆန္ဒတ္ထရဝတ္ထ၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ပြီး
 ၍ ယခုအခါ မဟာကပ္ပိနတ္ထရဝတ္ထ၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို
 ဖွင့်ခြင်းငှါ ဓမ္မဝိတိ စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ဓမ္မဝိတိ သုခံ သေတိတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သေတိ စသော ဤတရားဟောခြင်း
 ကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။
 မဟာကပ္ပိနတ္ထရံ၊ မဟာကပ္ပိနမထေရ်ကို။ အာရဟ္တာ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊
 ဟော၏။

တကြ၊ ထိုသို့ဟောရာ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်
 သောစကားတည်း။ တိရ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။
 အာယသ္မာ၊ မဟာကပ္ပိနော၊ အရှင်ကပ္ပိန မထေရ်သည်။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓဿ ပါဇေ-
 မူလေ၊ ပဒုမုတ္တရဘုရား၏ ခြေတော်ရင်း၌။ ကတာတိနိဟာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသော
 ဆုတောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ သံသာရေ၊ သံသရာ၌။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်
 ရှိသော်။ ဗာရာဏသီတော၊ ဗာရာဏသီပြည်မှ။ အဝိဇ္ဇရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌။
 ကေသိ၊ ပေသကာရဂါမေ၊ တခုသော ရက်ကန်းသည် ရှာ၌။ ဇေဋ္ဌက ဝေသ-
 ကာရော၊ ရက်ကန်းသည်တို့၏ အကြီးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သဟဿမတ္တာ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ တထောင်မျှလောက် ကုန်သော

အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ အဋ္ဌမာသေ၊ ရှစ်လတို့ပတ်လုံး။ ဟိမဝန္တေ၊ ယိမဝန္တာ
 ဌ။ ဝသိတွာ၊ နေပြီး၍။ ဝသိကေ၊ မိုးတိုင်းကာလ၌။ စတ္တာရောမာသေ၊ လေးလ
 တို့ ပတ်လုံး။ ဇနပဒေ၊ ဇနပုဒ်၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။
 ကေဝါရံ၊ တကြိမ်။ ဗာရာဏသိယာ၊ ဗာရာဏသီပြည်၏။ အပိဒူရေ၊ မနီးမဝေး
 သော အရပ်၌။ ဩတရိတ္တာ၊ သက်ဆင်း၍။ သေနာသန ကရဏတ္ထာယ၊ ကျောင်း
 ဆောက်စေခြင်းငှါ။ ဟတ္ထ ကမ္မံ၊ လက်မှုကို။ ယာစထ၊ တောင်းလေကုန်လော့။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ရညော၊ မင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အဋ္ဌပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ရှစ်ဆူသော
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို။ ပဟိဏိံသု၊ စေလွှတ်ကုန်၏။ တဒါပန၊ ထိုအခါ၌ကား။
 ရညော၊ မင်း၏။ ဝပ္ပ မင်္ဂလကာလော၊ မျိုးကြံမင်္ဂလာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 သော၊ ထိုမင်းသည်။ ကိရ၊ စင်စစ်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ အာဂတာ၊
 ကြွလာကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ တသ္မိံခဏေ၊
 ထိုခဏ၌။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ အာဂတ ကာရဏံ၊ လာခြင်း၏ အကြောင်းကို။
 ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ အဇ္ဇေယနေ၊ ဩကာသော၊ အားလပ်
 သော အခွင့်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သေ၊ နက်ဖြန်။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ဝပ္ပမင်္ဂလံ၊
 မျိုးကြံ မင်္ဂလာတည်း။ တတိယ ဒီဝသေ၊ သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌။ ကရိဿာမိ၊
 လုပ်ဆောင်ပါအံ့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့လျှောက်၍။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ ပစ္စေက-
 ဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို။ အနိမန္တေတွာဝ၊ မတိတ်မူ၍လျှင်။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ အညံ၊ တပါးသောရွာသို့။ ဂမိဿာမာတိ၊
 သွားကုန်အံ့ဟူ၍။ (ပါဝိသိဿာမာတိ ဟူ၍လည်း၊ ရှိ၏။ ဝင်ကုန်အံ့၊ ဟုပေး။)
 ပတ္တမိံသု၊ ဝဲသွားကုန်၏။ တသ္မိံခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ဇေဋ္ဌ ပေသကာရဿ၊ ရက်ကန်း
 သည် အကြီး၏။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ ကေနစိဒေဝ ကရဏိယေန၊ တစုံတခု
 သော ပြုတွယ် ကိစ္စဖြင့်။ ဗာရာဏသိံ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသည်
 ရှိသော်။ တေ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ထို ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ အဝေလာယ၊ အခါအချိန် မဟုတ်ပဲ။ ကိံ၊ အဘယ်
 ကြောင့်။ အာဂတာ၊ ကြွလာကုန်ဘိ သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ မေး၍။
 အာဒိတော ပဌယ၊ အစက စ၍။ ကထေဘုံ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ တံ ပဝတ္ထိံ၊ ထို
 အကြောင်းကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ သဒ္ဓါ သမ္ပန္နာ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်ခြင်း ရှိသော။
 ဉာဏသမ္ပန္နာ၊ ဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 သေ၊ နက်ဖြန်။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏှထာတိ၊ ခံပါ
 ကုန်လော့ဟူ၍။ နိမန္တေသိ၊ ဘိတ်၏။ ဘဂိနိ၊ ဒါယိကာမ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။
 ဗဟုကာ၊ များကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။
 ကိတ္တကာ၊ အဘယ်မျှ ရှိကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ သတဿ မတ္တာ။

တထေဝံမျှ ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ထုတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။
 ဣမသ္မိံ ဂါမေ၊ ဤရွာ၌။ သယဿ ပေသကာရာ၊ ရက်ကန်းသည် တထေဝံ
 တို့သည်။ ဝတိမှ၊ နေကုန်၏။ ဧကေကော၊ တယောက် တယောက်သော ဒါယကာ
 သည်။ ဧကေကဿ၊ တပါး တပါးသော အရှင်အား။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒဿတိ၊
 လှူလတ္တံ့။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ အဓိဝါသေထ၊ သည်းခံကုန်လေ့။ အဟမေဝ၊
 အကျွန်ုပ်သည်ပင်လျှင်။ ဝေ၊ တို့၏။ ဝသနဋ္ဌာနဗ္ဗိ၊ နေရာ ကျောင်းကိုလည်း။
 ကရိယာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိအာယ၊ ဤသို့ဆို၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါတို့သည်။
 အဓိဝါသယိံသု၊ သည်းခံကုန်၏။

သဒ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဥဇ္ဈေဂါသေတိ၊
 ကြွေးကြော်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ သဟဿမတ္ထေ၊ တထေဝံ အတိုင်းအရှည်
 ရှိကုန်သော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ နိမန္တဟိ၊ ထိတ်၏။
 အယျာနံ၊ အရှင်တို့၏။ နိသိဒနဋ္ဌာနံ၊ နေရာကျောင်းကို။ ဘံဝိဒဟထ၊ စီရင်ကုန်
 လေ့။ ယာဂုဘတ္တာဒိနိ၊ ယာဂုဆွမ်း စသည်တို့ကို။ သမ္ပာဒေထ၊ ပြည့်စုံစေကုန်
 လေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြွေးကြော်လျက်။ ဂါမ မဇ္ဈေ၊ ရွာလယ်၌။ မဏ္ဍပံ၊ မဏ္ဍပ်ကို။
 ကာရေတွာ၊ ဆောက်စေ၍။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို။ ပညာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍။
 ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သော နေ၌။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို။ နိသိဒါ-
 ပေတွာ၊ နေစေ၍။ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော။ ခါဒနီယေန၊ ခဲတွယ်ဖြင့်၎င်း။
 ဘောဇနီယေန၊ ဘောဇဉ်ဖြင့်၎င်း။ ပရိဝိသိတွာ၊ လုပ်ကျွေး၍။ ဘတ္တကိစ္စာဝသာ-
 နေ၊ ဆွမ်းစားပြီးသော အခါ၌။ တသ္မိံ ဂါမေ၊ ထိုရွာ၌။ သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော၊
 ခပ်သိမ်းသော မိန်းမတို့ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ တာဟိ၊ ထိုမိန်းမတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
 တကွ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို။ ဝဒ္ဓိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ တို့။ တေမာသံ၊
 ဂါတွင်း သုံးလပတ်လုံး။ ဝသနတ္ထာယ၊ နေစေခြင်းငှါ။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။
 ဒေထ၊ ပေးတော်မူပါ ကုန်လေ့။ ဣတိ၊ သို့။ တေသံ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏။
 ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဂါမေ၊ ရွာ၌။ ဥဇ္ဈေဂါ-
 သေတိ၊ ကြွေးကြော်၏။ အမ္မ တာတာ၊ အို-ဘမိတို့။ ဧကေက ကုတတော၊
 တယောက် တယောက်သောသူ၏ အိမ်မှ။ ဧကေကော ပုရိသော၊ တယောက်
 တယောက်သော ယောက်ျားသည်။ ဖရသု ဝါသိအာဒိနိ၊ ပေါက်ဆိန်၊ ဝဲခွပ်
 စသည်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အရညံ၊ တောသို့။ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဗုဗ္ဗသန္တောရေ၊
 သစ်အဆောက်အဦတို့ကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ အယျာနံ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
 တို့၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာကျောင်းကို။ ကရောတု၊ ဆောက်လေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 နှိုးဆော်သည် ရှိသော်။ ဂါမ ဝါသိနော၊ ရွာသူ ရွာသားတို့သည်။ တဿာယေဝ၊
 ထိုမိန်းမ၏သာလျှင်။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဧကေကော၊ တယောက်

တယောက်သော ဒါယကာသည်။ ကောက်၊ တဆောင်တဆောင်သော ကျောင်း
ကို။ ကတွာ၊ ဤ။ ရတ္တိဌာန ဒိဝါဌာနေဟိ၊ ညဉ့်သန့်စရာ နေ့သန့်စရာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
ကွ။ ပဏ္ဏသာလ သဟဿံ၊ ဖက်ရှက်မိုးသော ကျောင်းတထောင်ကို။ ကာရေတွာ၊
ဆောက်စေ၍။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ပဏ္ဏသာလာယံ၊ သစ်ရှက်မိုး
သောကျောင်း၌။ ဝဿပဂတေ၊ ဝါသိုက်ကုန်သော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
တို့ကို။ အဟံ၊ သည်။ သက္ကစ္စံ၊ ရိသေစွာ။ ဥပဋ္ဌဟိဿာမိ၊ လုပ်ကျွေးအံ့။ အဟံ၊ သည်။
သက္ကစ္စံ၊ ရိသေစွာ။ ဥပဋ္ဌဟိဿာမိ၊ လုပ်ကျွေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်လျက်။
သက္ကစ္စံ၊ ရိသေစွာ။ ဥပဋ္ဌဟိ သု၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏။ ဝဿံ ပုတ္တကာလေ၊ ဝါကျွတ်
သောအခါ၌။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ပဏ္ဏသာလာယံ၊ သစ်ရှက်
မိုးသောကျောင်း၌။ ဝဿံ ဝုတ္တာနံ၊ ဝါကျွတ်ကုန်သော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓါတို့အား။ စိဝရသာဋကေ၊ သင်္ကန်းလျှာ ပုဆိုးတို့ကို။ သဇ္ဇေယ၊ စီရင်ကုန်
လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမာဒပေတွာ၊ ဆောက်တည်စေ၍။ ကေကဿ၊ တပါး
တပါးအား။ သဟဿ သဟဿမူလိကံ၊ အတိုးတလောင် တထောင်ထိုက်သော။
စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ဒါပေယိ၊ လှူစေ၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ ဝုတ္တဝဿာ၊
ဝါကျွတ်ကုန်သည် ရှိသော်။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကတွာ၊ ပြ၍။
ပတ္တမိံ သု၊ ဖဲကုန်၏။

ဂါမဝါသိနောပိ၊ ရွာသူ ရွာသားတို့သည်လည်း။ ဣဒံ ပုညကမ္မံ၊ ဤကောင်းမှု
ကံကို။ ကတွာ၊ ပြ၍။ ဣတော၊ ဤလှူဖြစ်သည်မှ။ စုတာ၊ စုတေကုန်တည်ရှိသော်။
တာဝတိံ သ တဝနေ၊ ကာဝတိံ သာ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဂဏ ဒေဝ-
ပုတ္တာနာမ၊ တပေါင်းတည်း ဖြစ်သော နတ်သားတို့ မည်ကုန်သည်။ အဟေသံ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထို နတ်သားတို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံ သာ နတ်ပြည်၌။
ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်စည်းစိမ်ကို။ အနု ဘဝိတွာ၊ အစဉ်အတိုင်း ခံစား၍။ ကဿပ-
သမ္ဘာသမ္ပုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပတရားလက်ထက်၌။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီ
ပြည်၌။ ကုဋုမ္ဘိကဂေဟေသု၊ သူကြွယ်အိမ်တို့၌။ နိဗ္ဗတ္တိံ သု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇေဋ္ဌက-
ပေသကာရော၊ ရက်ကန်းသည် ကြီးသည်။ ဇေဋ္ဌက ကုဋုမ္ဘိကဿ၊ သူကြွယ်
ကြီး၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ တရိယာပိ၊
မယားသည်လည်း။ ဇေဋ္ဌကကုဋုမ္ဘိကဿေဝ၊ သူကြွယ်ကြီး၏ သာလျှင်။ မိတာ၊
ဆွီးသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ တာသဗ္ဗာပိ၊ ထိုခပ်သိမ်းသော မိန်းမတို့သည်လည်း။
ဝယပတ္တာ၊ အရွယ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်။ ပရကုလံ၊ လင့်အိမ်သို့။ ဂစ္ဆန္တိယော၊
လိုက်ကုန်သည် ရှိသော်။ တေသံ တေသံယေဝ၊ ထိုသူ ထိုသူတို့၏ သာလျှင်။
ဂေဟာနိ၊ အိမ်တို့သို့။ အဂမိံ သု၊ ရောက်သာကုန်၏။ အထ၊ တိုအခါ၌။
ကေဒိဝသေ၊ တနေ့သ၌။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ဓမ္မဿဝနံ၊ ကရာနာခြင်း

သည်။ သံဃုပ္ပံ၊ ကြော်ငြာ ချောက်ချား၏။ သတ္တဝါ၊ ဘုရားသည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။
 ဓမ္မေသေသတိ၊ ဟောလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့သောစကားကို။ သုတ္တံ၊ ကြား၍။
 သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေ ကုဋုမ္ပိကာ၊ ထို သူကြွယ်တို့
 သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သောဿာမာတိ၊ နာကုန်အံ့ဟု။ သရိယာဟိ၊
 မယားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အဂမိံသု၊ ရောက်လာ
 ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူကြွယ်တို့၏။ ဝိဟာရမဇ္ဈံ၊ ကျောင်းလယ်သို့။ ပဝိဋ္ဌက္ခဏေ၊
 ဝင်သော ခဏ၌။ ဝဿံ၊ မိုးသည်။ ဥဋ္ဌဟိ၊ တတ်၏။ ယေသံ၊ အကြင်
 သူတို့အား။ ကုလူပကာဝါ၊ ဆရာတို့သည် လည်းကောင်း။ ဉှတိ သာမဏေရာ-
 ဒယောဝါ၊ အဆွေအမျိုး သာမဏေ စသောသူတို့သည် လည်းကောင်း။ အတ္တိ၊
 ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထို ဓါယကာတို့သည်။ တေသံ၊ ထိုဆရာတို့၏။ ပရိဝေဏာနိ၊
 ပရိဝုဏ်တို့သို့။ ပဝိသိံသု၊ ဝင်ကုန်၏။ တေသံ ပန၊ ထို သူကြွယ်တို့အားကား။
 တထာရူပါ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော ဆရာ၊ သာမဏေ တို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။
 (နိကား အနက်ရှိအံ့ မတင်။) တေ၊ ထိုဆရာ၊ ဆွေမျိုးသာမဏေ မရှိသော သူကြွယ်
 တို့သည်။ (ဤ၌လည်း တာယ-ဟု ပါဌ်များရှိ၏။ အဋ္ဌံသု ကြိယာနှင့်မတန်။ ယေသံ
 ဟူသော အနိယတ်က စွဲခဲ့သည့် လူအပေါင်းသာ ကတ္တား ဖြစ်ရမည်။ ထို့ကြောင့်
 တာယ မလို၊ တေ-သာ ရှိသင့်သည်။) ယတ္ထကတ္တမိ၊ အမှတ်မဲ့အရပ်သို့။ ပဝိသိံတုံ၊
 ဝင်ခြင်းငှါ။ အဝိသဟန္တာ၊ မဝံ့ ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟာရမဇ္ဈေ ယေဝ၊ ကျောင်း
 လယ်၌သာလျှင်။ အဋ္ဌံသု၊ နေတုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထို သူကြွယ်တို့ကို။
 ဇေဋ္ဌက ကုဋုမ္ပိကာ၊ သူကြွယ် ကြီးသည်။ အာယ၊ ဆို၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။
 ဝိပွကာရံ၊ ဖေါက်ပြန်ခြင်းကို။ ပဿထ၊ ကြည့်ပါကုန်လော့။ ကုလပုတ္တေဟိနာမ၊
 အမျိုးသားတို့မည်သည်ကား။ ဧတ္တကေန၊ ဤမျှဖြင့်။ လဇ္ဇိတုံ၊ ရှက်ခြင်းငှါ။ ယုတ္တံ၊
 သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အယျာ၊ သခင်တို့။ ကိံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကရောမ၊
 ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဝိဿာသိက-
 ဌာနဿ၊ အကျွမ်းဝင်သော အရပ်၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်။ ဣမံ ဝိပွကာရံ၊
 ဤ တောက်ပြန်ခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊
 အလုံးစုံကုန်သော။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ နနံ၊ ဥစ္စာကို။ သံဟရိတွာ၊ ရုံးစု၍။ ပရိဝေဏံ၊
 အာရာမ် ကျောင်းကို။ ကရောမ၊ ဆောက်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။
 အယျ၊ သခင်။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇေဋ္ဌကော၊ သူကြွယ်ကြီးသည်။
 သဟဿံ၊ ဥစ္စာတထောင်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော သူတို့
 သည်။ ဝဉ္စ ပဉ္စသတာနိ၊ ငါးရာ ငါးရာ ဥစ္စာတို့ကို။ အဒံဘု၊ ပေးကုန်၏။ ဣတ္ထိယော၊
 မိန်းမတို့သည်။ အနုတေယျာနိ အနုတေယျာနိ သတာနိ၊ နှစ်ရာ့ငါးဆယ် နှစ်ရာ့
 ငါးဆယ် ဥစ္စာတို့ကို။ အဒံသု၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ တံနနံ၊ ထိုဥစ္စာကို။

သံဟရိတွာ၊ ရုံးစု၍။ သဟဿ ကုဋ္ဌာဂါရ ပရိဝါရံ၊ စုလစ်မွန်းချွန် တပ်သော
 ကျောင်းရံ တထောင်ကို။ သတ္ထု၊ ဘုရားအား။ ဝသနတ္ထာယ၊ နေစေခြင်းငှါ။
 မဟာပရိဝေဏံနာမ၊ ကျယ်ဝန်းသော ပရိဝဏ်ရှိသော ကျောင်းမည်သည်ကို။
 အာရတိံ သု၊ အားထုတ်ကုန်၏။ နဝကမ္မဿ၊ အမှုသစ်၏။ မဟန္တထာယ၊ ကြီးကျယ်
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မနေ၊ ဥစ္စာသည်။ အပ္ပဟောန္တေ၊ မလောက်သည်ရှိသော်။
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဒိန္န ဓနတော၊ လှူပြီးသောဥစ္စာမှ။ ပုန၊ တထန်။ ဥပဇ္ဈ၊ ပခံ၊ ထက်ဝက်
 သော ဥစ္စာကို။ အဓံ သု၊ ပေးကုန်၏။ ပရိဝေဏေ၊ ပရိဝဏ်သည်။ နိဗ္ဗိတေ၊ ပြီးလတ်
 သော်။ ဝိဟာရ မဟံ၊ ကျောင်းသာဓုခေါ်ခြင်းကို။ ကရောန္တ၊ ပြုကုန်သောသူတို့
 သည်။ ဗုဒ္ဓပမုခဿ၊ ဘိက္ခု၊ သံဃဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာအား။
 သတ္ထာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဝိသတိယာ-
 ဘိက္ခု၊ သဟဿာနံ၊ နှစ်သောင်းသော ရဟန်းထို့အား။ စိဝရာနိ၊ 'သင်္ကန်းတို့ကို။
 သဇ္ဇိ' သု၊ စီရင်ကုန်၏။

ဇေဋ္ဌက ကုဋ္ဌုမ္ဘိကဿပန၊ သူကြွယ်ကြီး၏ကား။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။
 သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံသော သူတို့နှင့်။ သဓာနံ၊ အတူအမျှ။ အကတွာ၊ မပြုမူ၍။
 အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပညာယ၊ ပညာ၌။ ဌိတာ၊ တည်၏။ အတိရေကထရံ၊ အတိုင်း
 ထက် အလွန်။ ကဘွာ၊ ပြု၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ပူဇေဿာမိ၊ ပူဇော်အံ့။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ အနောဇ ပုပ္ဖဝဏ္ဏေန၊ အနော်ဇာပန်း အဆင်းနှင့် တူသော။ သဟဿ-
 မူလေန၊ အတိုးတထောင် ထိုက်သော။ သာဋ္ဌကေန၊ ပုဆိုးနှင့်။ သဇ္ဇိ၊ တကွ။
 အနောဇပုပ္ဖ စင်္ကောဋကံ၊ အနော်ဇာပန်း ပုံတောင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။
 အနုမောဒနကာလေ၊ အနုမောဒနာ ပြုသော အခါ၌။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။
 အနောဇပုပ္ဖေဟိ၊ အနော်ဇာပန်းတို့ဖြင့်။ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်၍။ တံသာဋကံ၊ ထို
 ပုဆိုးကို။ သတ္ထု၊ ဘုရား၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။ နိဗ္ဗတ္တ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်လေရာ ဖြစ်လေရာအရပ်၌။ မေ၊ အကျွန်ုပ်
 ၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်အဆင်းသည်။ အနောဇ ပုပ္ဖဝဏ္ဏံယေဝ၊ အနော်ဇာပန်း အဆင်း
 နှင့်တူသည်သာလျှင်။ တောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နာမံ၊ အမည်သည်။
 အနောဇာဇေ၊ အနော်ဇာဟူသောအမည်သည်လျှင်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ပတ္ထနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ ပဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရား
 သည်။ ဧဝံဟောတု၊ ဤသို့ တောင်းသည့် ဆုအတိုင်း ပြည့်စုံ စေလော့။ ဣတိ၊
 သို့။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံ
 လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်အတိုင်း၊
 ဌတွာ၊ တည်၍။ တတော၊ တိုကိုယ်အဖြစ်မှ။ စုတာ၊ စုတေသည် ရှိသော်။ ဒေဝ-
 လောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓါပုဂါဒေ၊ ဤငါတို့ဘုရား

ပွင့်လင်း ထွန်းပသည့်ရှိသော်။ ဒေဝလောက၌ နတ်ပြည်မှ။ စဝိတွာ၊ စုတေဒဲ့၍။
 ဇေဋ္ဌက ကုဋုဋ္ဌိကော၊ သူကြွယ်အကြီးသည်။ ကုတ္တုဋ္ဌဝတီနာမ နဂဇေ၊ ကုတ္တုဋ္ဌ
 ဝတီမည်သော ပြည်၌။ ရာဇကုလေ၊ မင်းမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊
 အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ မဟာကပ္ပိနရာဇာနာမ၊ မဟာကပ္ပိနမည်သောမင်း
 သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သေသာ၊ ကြွင်းသောသူတို့သည်။ အမစ္စကုလေ၊ အမတ်
 အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ သု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇေဋ္ဌက ကုဋုဋ္ဌိကဿ၊ သူကြွယ်ကြီး၏။ ဘရိယာ၊
 မယားသည်။ မဒ္ဒရဋ္ဌေ၊ မဒ္ဒရာဇ်တိုင်း၌။ သာဂလ နဂဇေ၊ သာဂလပြည်၌။ ရာဇ-
 ကုလေ၊ မင်းမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ အဿာ၊ ထိုမင်းသွီး၏။ သရိရံ၊ ကိုယ်သည်။
 အနောဇပုပ္ဖ ဝတ္ထမေဝ၊ အနော်ဇာပန်းအဆင်းနှင့် တူသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏။ အဿာ၊ ထိုမင်းသွီး၏။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အနောဇာတွေဝ၊ အနော်ဇာဟူ၍
 သာလျှင်။ ကရိ သု၊ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ကုန်၏။ သာ၊ ထိုမင်းသွီးသည်။ ဝယပ္ပတ္တော၊
 အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ မဟာကပ္ပိန ရညော၊ ကပ္ပိနမင်းကြီး၏။ ဂေတံ၊
 နန်းအိမ်သို့။ ဂန္တု၊ ရောက်၍။ အနောဇာဒေဝီနာမ၊ အနော်ဇာ မိဖုရားမည်သည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သေသိတ္ထိယောဝိ၊ ကြွင်းသောမိန်းမတို့သည်လည်း။ အမစ္စ-
 ကုလေသု၊ အမတ်အိမ်တို့၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ ရောက်ကုန်
 သည်ရှိသော်။ ကေသံယေဝ အမစ္စပုတ္တုနံ၊ လိုအမတ်သားတို့၏သာလျှင်။ ဂေဟာနိ၊
 အိမ်တို့သို့။ အဂမံသု၊ သွားလေကုန်၏။ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံသော သူတို့သည်။
 ရညော၊ မင်း၏။ သမ္ပတ္တိ သဒိဘံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် တူသော။ သမ္ပတ္တိံ၊
 စည်းစိမ်သုခကို။ အနုဘဝိ သု၊ ခံစားကုန်၏။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ရာဇာ၊
 မင်းသည်။ သဗ္ဗာလင်္ကာရ ပဋိမတ္တိတော၊ အလုံးစုံသောတန်းဆာဖြင့် တန်းဆာ
 ဆင်လျက်။ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို။ အဘိရဟိတွာ၊ စီး၍။ ဝိစရိ၊ သွား၏။ တဒါ၊ ထို
 အခါ၌။ တေပိ၊ ထိုအမတ်တို့သည်လည်း။ တထေဝ၊ - ထိုအတူလျှင်။ ဝိစရန္တိ၊
 သွားလေကုန်၏။ တသ္မိံ၊ ထိုမင်းသည်။ အဿနဝါ၊ မြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။
 ရတေနဝါ၊ ရထားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိစရန္တေ၊ သွားသည်ရှိသော်။ တေပိ၊
 ထိုသူတို့ သည်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဝိစရန္တိ၊ လှည့်ပတ် သွားလာ
 ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဧကတော ဟုတွာ၊ တပေါင်းတည်း
 ဖြစ်၍။ ကတာနံ ပုညာနံ၊ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုတို့၏။ အာနုဘာဝေန၊
 အာနုဘော်ဖြင့်။ ဧကတောဝ၊ တကွနက်သာလျှင်။ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ကို။ အနု-
 ဘဝိ သု၊ ခံစားကုန်၏။ ရညောပန၊ မင်း၏ကား။ ဗလောစ၊ ဗလ မည်သော
 မြင်းလည်းကောင်း။ ဗလဝါဟနောစ၊ ဗလဝါဟန မည်သော မြင်းလည်း
 ကောင်း။ ပုပ္ဖေါစ၊ ပုပ္ဖ မည်သော မြင်းလည်းကောင်း။ ပုပ္ဖဝါဟနောစ၊
 ပုပ္ဖဝါဟန မည်သော မြင်းလည်းကောင်း။ သုပတ္တောစ၊ သုပတ္တ မည်

သော မြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စအဿာ၊ မြင်းငါးစီးတို့သည်။
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တေဘု၊ ထိုမြင်းငါးစီးတို့တွင်။ သုပတ္တ-
 အဿံ၊ သုပတ္တမည်သော မြင်းကို။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အာရောဟတိ၊ စီး၏။
 ဣတရေ စတ္တာရော၊ သုပတ္တမြင်းမှတစ်ပါး လေးစီးသောမြင်းတို့ကို။ အဿာရော-
 ယာနံ၊ မြင်းစီးသူရဲတို့အား။ သာသနာဟရဏတ္တာယ၊ သတင်းစကားကို ဆောင်
 စေခြင်းငှါ။ အဒါယိ၊ ပေး၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တေ၊ ထိုတမန်တို့ကို။ ပါတောဝ၊
 စောစောကလျှင်။ ဘောဇေတွာ၊ ထမင်းကျွေး၍။ ဂစ္ဆယ၊ သွားလေကုန်။ ဒွေဝါ-
 ယောဇနာနိ၊ နှစ်ယူဇနာ ခရီးတို့ကို လည်းကောင်း။ တိဏိဝါ ယောဇနာနိ၊
 သုံးယူဇနာ ခရီးတို့ကိုလည်းကောင်း။ အာဟိန္တိတွာ၊ လှည့်လည်၍။ ဗုဒ္ဓဿဝါ၊
 ဘုရား၏ လည်းကောင်း။ ဓမ္မဿဝါ၊ တရား၏ လည်းကောင်း။ သံဃဿဝါ၊
 သံဃာ၏လည်းကောင်း။ ဥပ္ပန္နသဘဝံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ မယံ၊ ငါ့အား။
 သုခသာသနံ၊ ချမ်းသာစွာ သတင်းစကားကို။ အာဟရထ၊ ဆောင်ကုန်လေဘူး။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ တေ၊ ထိုတမန်တို့သည်။ စတုဟိ ဒွါရေဟိ၊
 တံခါးလေးမျက်နှာတို့မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ဒွေ တိဏိ ယောဇနာနိ၊ နှစ်ယူဇနာ
 သုံးယူဇနာတို့သို့။ အာဟိန္တိတွာ၊ သွားလာလှည့်ပတ်၍။ သာသနံ၊ သတင်း
 စကားကို။ အလဘိတွာ၊ မရမူ၍။ ပစ္စာဂစ္ဆန္တိ၊ တထန်ပြန်လာကုန်၏။

အလ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တနေသ၌။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သုပတ္တံ အဿံ၊
 သုပတ္တမြင်းကို။ အာရယျ၊ စီး၍။ အမစ္စ သဟဿ ပရိဝုတော၊ အမတ်တထောင်
 ခြံရံလျက်။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ ထွက်တော်မူသည်ရှိသော်။ ကိလန္တ-
 ရူပေ၊ ပင်ပန်းသော သဘောရှိကုန်သော။ ပဉ္စသတမတ္ထေ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်
 ရှိကုန်သော။ ဝါဏိဇကေ၊ ကုန်သည်တို့ကို။ နဂရံ၊ နေပြည်တော်သို့။ ပုဝိသန္တေ၊
 ဝင်လာသည်တို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ အဋ္ဌါနံ၊ အခွန်ရှည်စွာ
 လာ၍။ ကိလန္တာ၊ ဝင်ဝန်းကုန်၏။ အဋ္ဌါ၊ မချွတ်။ ဣမေသံ၊ ဤကုန်သည်တို့၏။
 သန္တိကာ၊ အထံမှ။ ဧကံသဒ္ဓကံ သာသနံ၊ သတင်းစကားကောင်း တခုကို။
 သောဿာမိတိ၊ ကြားနာရအံ့ဟူ၍။ တေ၊ ထိုကုန်သည်တို့ကို။ ပတ္တောသာပေတွာ၊
 ခေါ်စေ၍။ ကတော၊ အထယ်အရပ်မှ။ အာဂစ္ဆယ၊ လာကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊
 ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဣတော၊ ဤနေပြည်တော်မှ။ ဝိသတိ ယောဇန-
 သတ မတ္တကေ၊ ယူဇနာတရားနှစ်ဆယ်အထက်၌။ သာဝတ္ထိနာမ နဂရံ၊ သာဝတ္ထိ
 မည်သော ပြည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတော၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်မှ။ အာဂစ္ဆာမ၊
 လာခဲ့ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုကုန်၏။ ဝေဝါ၊ သင်တို့၏။ ပဒေသေ၊ အရပ်
 ၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ သာသနံ၊ သတင်းသည်။ အတ္ထိပန၊

ရှိပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ အညံ၊ တပါးသော။
 ကိဉ္စိ၊ ကစုံတခုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေါ ပန၊ သစ္စာလေးပါးကို
 သိသော ဘုရားသည်ကား။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦးတင်သည်
 ရှိသော်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဘာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်။ ပဉ္စ၊ ဝဏ္ဏာယ ဝီတိယာ၊ ငါး
 ပါး အကြောင်းရှိသော ဝီတိဖြင့်။ ဖုဋ္ဌသရီရော၊ တွေ့သော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကိဉ္စိ၊
 ကစုံတခုကို။ သဏ္ဌက္ခေတုံ၊ မှတ်ခြင်းငှါ။ အသတ္တောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။
 မဟုတ္ထံ၊ တဏှာမျှကာလကို။ ဝီတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍။ တာတာ၊ အချင်းတို့။
 ကိ၊ အဘယ်ကို။ ဝဒေတ၊ ဆိုကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ၊ ရှင်မင်း
 ကြီး။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိပုတ္တော၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။
 ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်းကောင်း။ တတိယမ္ပိ၊ သုံးကြိမ်
 မြောက်လည်းကောင်း။ တထေဝ၊ ထို့အတူလျှင်။ ဝီတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍။
 စတုတ္ထေဝါရေ၊ လေးကြိမ်မြောက် ဆိုသောအခါ၌။ တာတာ၊ အချင်းတို့။ ကိ-
 ဝဒေတ၊ အဘယ်ကိုဆိုကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေး၍။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။
 ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိပုတ္တော၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ဝေါ၊
 သင်တို့အား။ သတသဟဿံ၊ ဥစ္စာတသိန်းကို။ ဒေါမိ၊ ပေးအံ့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့
 ဆို၍။ အညံပိ၊ သည်မှတပါးလည်း ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိသာသနံ၊ ကစုံတခုသော
 သတင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏လော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။
 တံပိ၊ ထိုစကားကိုလည်း။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်။
 တယောဝါရေ၊ သုံးကြိမ်တို့ကို။ ဝီတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍။ စတုတ္ထေဝါရေ၊
 လေးကြိမ်မြောက်သော အခါ၌။ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ-
 ပုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဣဓာပိ၊ ဤကရား၌လည်း။ ဝေါ၊
 သင်တို့အား။ သတသဟဿံ၊ ဥစ္စာတသိန်းကို။ ဒမ္ပိ၊ ပေး၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့
 ဆို၍။ အပရံပိ သာသနံ၊ သည်မှတပါးသော သတင်းသည်လည်း။ တာတာ၊
 အချင်းတို့။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 သံဃာရတနံ၊ သံဃာရတနာသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ရာဇာ၊
 မင်းသည်။ တမ္ပိ၊ ထိုစကားကိုလည်း။ သုတွာ၊ ကြား၍။ တယောဝါရေ၊ သုံးကြိမ်
 တို့ကို။ ဝီတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍။ စတုတ္ထေဝါရေ၊ လေးကြိမ်မြောက်သောအခါ
 ၌။ သံဃောတိပဒေ၊ သံဃာဟူသောပုဒ်ကို။ ပုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဣဓာပိ၊
 ၌လည်း။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ သတသဟဿံ၊ ဥစ္စာတသိန်းကို။ ဒမ္ပိတိ၊ ပေး၏ဟု။
 ဝတွာ၊ ဆို၍။ အမစ္စသဟဿံ၊ အခတ်တထောင်ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။
 တာတာ၊ အချင်းတို့။ ကိ၊ ကရိယာထ၊ အဘယ်သို့ပြုကုန်အံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့

မေး၏။ ဒေဝ၊ ရှင်မင်းကြီး။ တုမော၊ သခင်တို့သည်။ ကိံကရိယထ၊ အဘယ်သို့ ပြုကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တာတာ၊ အချင်းတို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ။ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ။ သံဃော၊ သံဃာသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့သော စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုန၊ တဖန်။ နနိဝတ္တိယာမိ၊ နေပြည်တော်သို့ မပြန်အံ့။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားကို။ ဥဒ္ဓိယ၊ ရည်၍။ ဂန္တ၊ သွား၍။ တဿ၊ ထိုဘုရား၏။ သန္တိကော၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိယာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ မယံပိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း။ တုမေတိ၊ မင်းကြီးတို့နှင့်။ သမ္ပိ၊ တကွ။ ပဗ္ဗဇိယာမ၊ ရဟန်းပြုကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သုဝဏ္ဏပဇ္ဇေ၊ ရွှေဝေဌ်။ အက္ခရာနိ၊ အက္ခရာတို့ကို။ လိခါပေတွာ၊ ရေးစေ၍။ ဝါဏိဇကော၊ ကုန်သည်တို့ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ အနောဇာနာမဒေဝိ၊ အနော်ဇာမည်သောမိဖုရားသည်။ တုဗ္ဗာကံ၊ သင်တို့အား။ တိဏိ သတသဟဿာနိ၊ သုံးသိန်းသော ဥစ္စာတို့ကို။ ဒဿတိ၊ ပေးအံ့။ ဝေဉ္ဇပန၊ ဤသို့သော စကားကိုလည်း။ နံ၊ ထိုမိဖုရားကို။ ဝဒေယျာထ၊ ဆိုလေကုန်။ ရညာ၊ မင်းသည်။ တေ၊ ရှင်မိဖုရားအား။ ဣဿရိယံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ ဝိဿဋ္ဌိကိရ၊ စွန့်သတတ်။ ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာစွာ အလိုရှိတိုင်း။ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ကို။ ပရိဘုဉ္ဇာဟိ၊ ခံစားလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာ စံစား၍ နေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သစေဝန-ပုစ္ဆကိ၊ အကယ်၍ မေးသည်ဖြစ်အံ့။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားကို။ ဥဒ္ဓိယ၊ ရည်၍။ ပဗ္ဗဇိယာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဣတိဝတ္ထု၊ ဤသို့ဆို၍။ ဂတော၊ ကြွတော်မူ၏။ ဣတိ-အာရောစေယျာထ၊ ဤသို့ကြားလေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မှာတော်မူ၍။ အစ္စော-ပိ၊ အမတ်တို့သည်လည်း။ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ဘရိယာနံ၊ မယားတို့အား။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိဏိံ၊ ထု၊ စေလွှတ်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဝါဏိဇကော၊ ကုန်သည်တို့ကို။ ဥယျောဇေတွာ၊ လွှတ်လိုက်၍။ အဿံ၊ မြင်းကို။ အဘိရဟ၊ စီး၍။ အမစ္စသဟဿ ပရိဝုတော၊ အမတ်တထောင် ခြံရံလျက်။ တံခဏံယေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။

၆

သတ္တာပိ၊ ဘုရားသည်လည်း။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ၌။ ပစ္စ၊ သကာလေ၊ မိုးသောက်သအခါ၌။ လောကံ၊ လူကို။ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ မဟာကပ္ပိန-ရာဇာနံ၊ မဟာကပ္ပိနမင်းကို။ သပရိဝါရံ၊ အခြံအရံနှင့်တကွ။ ဗိသွာ၊ မြင်၍။ အယံ-မဟာကပ္ပိနော၊ ဤမဟာကပ္ပိန မင်းကြီးသည်။ ဝါဏိဇကောနံ၊ ကုန်သည်တို့၏။ သန္တိကာ၊ အသံမှ။ တိဏ္ဍိရတနာနံ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏။ ဥပ္ပန္နဘာဝံ၊ ဖြစ်ကြောင်းကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ တေသံ၊ ထိုကုန်သည်တို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ တိဟိ သတ-

၄၂၀ မွေပဒေသာကလာ နိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သဟဿေဟိ၊ ဥစ္စာသုံးထိန်းတို့ဖြင့်။ ပူဇေတွာ၊ ဤ။ ရန္တံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ ပဟာယ၊
စွန့်ပစ်၍။ အမစ္စ သဟဿေဟိ၊ အမတ်တထောင်တို့ဖြင့်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်။
မံ၊ ငါတုရားကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍။ ပဗ္ဗဇိတုကာမော၊ ရဟန်းပြုလို၍။ သွေ၊ နက်ဖြန်။
နိက္ခမိဿတိ၊ ထွက်လတ္တံ့။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ သပရိဝါရော၊ အခြံအရံ
နှင့် တကွ။ သဟပဋိ သန္တိဒေါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒေါဟိနှင့် တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ
အဖြစ်သို့။ ပါပုဏိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ အဿ၊ ထိုမင်းအား။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦး
ကြိုဆိုခြင်းကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ ပုနဒိဝသေ၊ ပာသန် မိုးသောက်သော
နေ့၌။ ခုဒ္ဒက ဂါမတောဇကံ၊ ရွာစားမင်းငယ်ကို။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းသို့။
ဂစ္ဆန္တော၊ ကြွသွားသော။ စတ္တဝတ္တိဝိယ၊ စကြဝတေး မင်းကဲ့သို့။ သယမေဝ၊
ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ် သင်္ကန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝိသ-
ယောဇန သတံ၊ မဂ္ဂံ၊ ယူဇနာ တရားနှစ်ဆယ် ရှိသောခရီးကို။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦး
ကြိုဆိုလျက်။ စန္ဒဘာဂါယ နဒိယာ၊ စန္ဒဘာဂါ မည်သော မြစ်၏။ တိရေ၊ ကမ်း
နား၌။ နိဂြောရေက္ခမူလေ၊ ပညောင်ပင်ရင်း၌။ ဆဗ္ဗဏ္ဍ ရသ္မိယော၊ ခြောက်သွယ်
သော ရောင်ခြည်တော်တို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇေန္တော၊ လွှတ်လျက်။ နိသိဒ္ဓိ၊ နေတော်မူ၏။
ရာဇာပိ၊ မင်းသည်လည်း။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာသည်ရှိသော်။ ဧကံနဒိံ၊ မြစ်တခု
သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ သော၊ ဤမြစ်သည်။ ကာနာမ၊ အတယ်အမည်ရှိသနည်း။
ဇုတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အယံ၊ ဤမြစ်သည်။ အပရစ္ဆာနာမ၊
အပရစ္ဆာ အမည်ရှိ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ တာတာ၊ အချင်းတို့။ အဿ၊
ထိုမြစ်၏။ ပရိမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့
မေးလတ်သော်။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ ဂစ္ဆိရတော၊ အစောက်အားဖြင့်။ ဂါဝုတံ၊
တဂါဝုတ် ရှိ၏။ ပုထုလတော၊ အနံအားဖြင့်။ ဒွေဂါဝုတာနိ၊ နှစ်ဂါဝုတ်ရှိကုန်၏။
ဇုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤမြစ်၌။ နာဝါဝါ၊ လှေသည်လည်းကောင်း။
ဥဠုမ္ဗောဝါ၊ ဖေါင်သည် လည်းကောင်း။ အတ္ထိပန၊ ရှိပါ၏လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့
မေး၏။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဇုတိ၊ ဤသို့တင်၏။ နာဝါဒိနိ၊ လှေ စသည်
တို့ကို။ ဩလောကေန္တေ၊ ကြည့်ကုန်သည်ရှိသော်။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ ဇာတိဇရံ၊
ပဋိသန္ဓေ နေခြင်း၊ အိုခြင်းသည်။ ဥပနေတိ၊ ဆောင်သည်မည်၏။ ဇရာမရဏံ၊
ဇရာမရဏကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ နိဗ္ဗေမတိကော၊ ယုံမှားကင်းသည်။ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍။ တိဏိ ရတနာနိ၊ ရတနာ သုံးပါးတို့ကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍။ နိက္ခန္တော၊
ထွက်သည်ရှိသော်။ မေ၊ ငါ့အား။ တေသံ၊ ထို ရတနာသုံးပါးတို့၏။ အာန-
ဘာပေန၊ အာနုဘော်ဖြင့်။ ဇုမံ၊ ဤမြစ်ရေ အယဉ်သည်။ ဥဒကံ ဥဒကံဝိယ၊
ရေကဲ့သို့ ရေကဲ့သို့။ မာအဟောသိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ တိဏ္ဍံ ရတနာနံ၊
ရတနာ သုံးပါးတို့၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ဇုတိဝိ-

သော ဘဝဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါဟူ၍။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိံ၊
 ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အနုဿရန္တော၊ အောက်မေ့လျက်။ သပရိဝါရော၊
 အခြံအရံနှင့်တကွ။ အဿသဟဿေန၊ မြင်းတထောင်ဖြင့်။ ဥဒကပိဋ္ဌိံ၊ ရေအပြင်
 ကို။ ပက္ခန္ဓိ၊ ဗျံသွား၏။ သိန္ဓဝါ၊ သိန္ဓောမြင်းတို့သည်။ ပိဋ္ဌိပါသာဏေ၊ ကျောက်ဖျာ
 အပြင်၌။ ပက္ခန္ဓိံ သုဝိယ၊ ဗျံသွားကုန်သကဲ့သို့။ ခုရာနံ၊ ခွါတို့၏။ အတ္တိ၊ အဖျား
 တို့သည်။ နေဝ တေမိံ သု၊ ရေမစွတ်ကုန်။

သော၊ ထိုမင်းသည်။ တံ၊ ထိုမြစ်ကို။ ဥတ္တရိတွာ၊ ကူး၍။ ပုရတော၊ ရွှေသို့။
 ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ အပရံပိ နဒိံ၊ မြစ်တစင်းကိုလည်း။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။
 အယံ၊ ဤမြစ်သည်။ ကာနာမ၊ အဘယ် အမည်ရှိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။
 ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ နီလဝါဟနာ နာမ၊ နီလဝါဟနာ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 လျှောက်ကုန်၏။ အဿာ၊ ထိုမြစ်၏။ ပရိမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကား။ ကိံ၊
 အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ ဂန္ထိရတောပိ၊ အစောက်
 အားဖြင့်၎င်း။ ပုထုလတောပိ၊ အနံအားဖြင့်၎င်း။ အစုယောဇနံ၊ ယူဇနာခွဲ
 ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားသည်။
 ပုရိမသဒိသမေဝ၊ ရှေးနှင့် ဘူသည်သာလျှင်တည်း။ တံပန နဒိံ၊ ထိုမြစ်ကို။ ဒိသွာ၊
 မြင်၍။ သွာက္ခာတော ဘဝဝတာ ဓမ္မောတိ၊ ဓမ္မောဟူ၍။ မမ္မာနုဿတိံ၊ မမ္မာ-
 နုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အနုဿရန္တော၊ အောက်မေ့လျက်။ ပက္ခန္ဓိ၊ ကူးသွား၏။
 တံပိ၊ ထိုမြစ်ကိုလည်း။ အတိတ္တမိတွာ၊ လွန်၍။ ဂစ္ဆန္တော၊ သော်။ အပရံပိ-
 နဒိံ၊ တပါးသောမြစ်ကိုလည်း။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အယံ၊ ဤမြစ်သည်။ ကာနာမ၊
 အဘယ်အမည်ရှိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ စန္ဒဘာဂါ-
 နာမ၊ စန္ဒဘာဂါ အမည်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အဿာ၊ ထိုမြစ်၏။
 ပရိမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ၊
 မင်းကြီး။ ဂန္ထိရတောပိ၊ အနက်အားဖြင့် လည်းကောင်း။ ပုထုလတောပိ၊ အနံ
 အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ယောဇနံ၊ တယူဇနာရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။
 သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားသည်။ ပုရိမ သဒိသမေဝ၊ ရှေးနှင့် ဘူသည်သာလျှင်
 တည်း။ ဣမံပန နဒိံ၊ ဤမြစ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သုပ္ပဋိပန္နော ဘဝဝတော သာဝက-
 သံဃောတိ၊ သံဃော အစရှိသော။ သံဃာနုဿတိံ၊ သံဃာနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။
 အနုဿရန္တော၊ အောက်မေ့လျက်။ ပက္ခန္ဓိ၊ ကူးသွား၏။ တမ္ပိ နဒိံ၊ ထိုမြစ်ကိုလည်း။
 အတိတ္တမိတွာ၊ လွန်၍။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ သတ္ထုသရီရတော၊ ဘုရား
 ကိုယ်တော်မှ။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်ကုန်သော။ ဆဗ္ဗဏ္ဏ ရသ္မိယော၊ ခြောက်သွယ်
 သော ရောင်ခြည် တို့ကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်၏။ နိဂြောဓ ရက္ခဿ၊ ပညောင်ပင်၏။
 သာခါပိဋ္ဌဝ ပဏ္ဏဗလာနိ၊ အခက်အခဲ အရွက်အသီးတို့သည်။ သောဝဏ္ဏမယာနိ-

၉

ဝိယ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်သကဲ့သို့။ အဟေတု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ စိန္တေထိ၊ ကြံ၏။ အယံပနဩဃာသော၊ ဤအရောင်သည်။ စန္ဒဿ၊ လ၏။ နေဝဩဃာသော၊ အရောင်မဟုတ်။ သူရိယဿ၊ နေ၏။ နဩဃာသော၊ အရောင်မဟုတ်။ ဒေဝ-
မာရ မြဟ္မ နာဂ သုပဏ္ဏာဒိနံ၊ နတ်မင်း၊ မာရ်မင်း၊ မြဟ္မာမင်း၊ နဂါး၊ ဂဠုန်စသည်
တို့တွင်။ အညတရဿ၊ တယောက်ယောက်၏။ နဩဃာသော၊ အရောင်မဟုတ်။
အဋ္ဌ၊ မချွတ်။ အဟံဝါသည်။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍။ အာဂစ္ဆန္တော၊
လာသည်ရှိသော်။ မဟာဂေါတမဗုဒ္ဓန၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား
ကို။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်သည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သော၊ ထို
မင်းသည်။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်။ အဿ ပိဋ္ဌိတော၊ မြင်းကျောက်ကုန်းမှ
ဩတရိတွာ၊ ဆင်း၍။ ဩနတသရီရော၊ ညွတ်သော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ရသ္မိ-
အနုသာရေန၊ ရောင်ထော် အလင်းကို အစဉ်မှီးသဖြင့်။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားသို့။
ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ မနောသိလာ ရသေ၊ ဆေဒန်းမြင်းသီလာ အရည်၌။
နိမုဇ္ဇန္တောဝိယ၊ ဝှံ့လျှိုးသကဲ့သို့။ ဗုဒ္ဓရသ္မိနံ၊ ဘုရားရောင်ခြည်တော်တို့၏။ အန္တော၊
အတွင်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊
တင့်အပ်သော အရပ်၌။ အမစ္စ သတသေဟိ၊ အမတ်တထောင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
တကွ။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုမင်းအား။ အနုပုဗ္ဗိကတံ၊
အစဉ်သော တရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာဝသာနေ၊
ဒေသနာအဆုံး၌။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သပရိဝါရော၊ အခြံအရံနှင့်တကွ။ သောတာ-
ပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ အဿ၊ ထိုအခါ၌။ သဗ္ဗေဝ၊
အလုံးစုံသောသူတို့သည်လျှင်။ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိ-
ထု၊ တောင်းပန်ကုန်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဣမေသံ ကုလပုတ္တာနံ၊ ဤအမျိုး
သား တို့အား။ ဣဒ္ဓိမယ ပတ္တစိဝရံ၊ တန်းခိုးဖြင့်ပြီးသော သပိတ် သင်္ကန်းသည်။
အာဂမိဿတိ နခေါ၊ ရောက်လာလတ္တံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပမာရေန္တော၊
စုံစမ်းသည်ရှိသော်။ ဣမေ ကုလပုတ္တာ၊ ဤ အမျိုးသားတို့သည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ-
တဟဿဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ တထောင်အား။ စိဝရသဟဿံ၊ သင်္ကန်းတထောင်
ကို။ အဒံသု၊ လှူကုန်၏။ ကဿပ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပဘုရား လက်
ထက်၌။ ဝိသတိယာ သိက္ခသဟဿာနံ၊ နှစ်သောင်းသော ရဟန်းတို့အား။ ဝိသတိ-
စိဝရသဟဿာနိပိ၊ နှစ်သောင်းသော သင်္ကန်း တို့ကိုလည်း။ အဒံသု၊ လှူကုန်၏။
ဣမေသံ၊ ဤသူတို့အား။ ဣဒ္ဓိမယ ပတ္တ စိဝရာဂမနံ၊ တန်းခိုးဖြင့် ပြီးသော သပိတ်
သင်္ကန်း ရောက်လာခြင်းသည်။ အနုစ္ဆဝိယံ၊ လျှောက်ပတ်၏။ (အစ္စရိယံလည်း
ရှိ၏။ ဤနေရာမှာ အလိုမရှိအပ်။) ဣတိဉာတွာ၊ ဤသို့သိ၍။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။
ဒက္ခိကယတ္ထံ၊ လင်္ကာလက်ကို။ ပသာရေတွာ၊ ဆန့်၍။ သိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေ၊

လာလှည့်ကုန်။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏။ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံးကို ပြုခြင်းငှါ။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရထ၊ ကျင့်ကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ခန့်တော်မူ၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်။ အဋ္ဌပရိက္ခာရဓရာ၊ ပရိက္ခရာရှစ်ပါးကိုဆောင်ကုန်လျက်။ ဝဿသဋ္ဌိကတ္ထေရာဝိယ၊ အဝါခြောက်ဆယ်ရပြီးသော ဓထေရ်ကြီးတို့ကဲ့သို့။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဘုဂ္ဂန္ဓာ၊ ပျံတက်၍။ ပစ္စောဓရာဟိတွာ၊ တတန်ဆင်း၍။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ နိသီဒိံသု၊ နေကုန်၏။

တေဝိ ဝါဏိဇကော၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်လည်း။ ရာဇကုလံ၊ မင်းနေရာနန်းအိမ်သို့။ ဝန္တော၊ သွား၍။ ရညော၊ မင်းသည်။ ပဟိတ သာသနံ၊ စေလိုက်သော သတင်းစကားကို။ အာရောစာပေတွာ၊ ကြားစေ၍။ ဒေဝိယာ၊ မိဖုရားသည်။ အာဂစ္ဆတူတိ၊ လာစေသတည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ အမိန့်ရှိလတ်သော်။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ပန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်သောအရပ်၌။ အဋ္ဌံသု၊ နေကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုကုန်သည်တို့ကို။ ဒေဝိ၊ မိဖုရားသည်။ တာတာ၊ အမောင်တို့။ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ အာဂတတ္ထ၊ လာကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ရညော၊ မင်းသည်။ တုမ္ဘာကံ၊ အရှင်မိဖုရားတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ မယံ၊ ကျွန်တော်တို့ကို။ ပဟိတာ၊ စေအပ်ကုန်၏။ နော၊ ကျွန်တော်တို့အား။ တိဏိ သတသဟဿာနိ၊ ဥစ္စာသုံးသိန်းတို့ကို။ ဒေထကိရ၊ စင်စစ်ပေးမည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ထာတာ၊ အမောင် ကုန်သည်တို့။ အတိဗဟံ၊ အလွန်များစွာ။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဘဏထ၊ ဆိုကုန်၏။ တုမ္ဘေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ရညော၊ မင်း၏။ ကိသ္မိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုသလော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ပသန္ဓော၊ ကြည်ညိုသနည်း။ ဧတ္ထကံ ခနံ၊ ဤမျှလောက်သောဥစ္စာကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝိ၊ ရှင်မိဖုရား။ အညံ၊ တဝါးသော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော အမှုကို။ နကတံ၊ မပြုအပ်။ ရညောပန၊ မင်းအား ကား။ ဧတ္ထကံ သာသနံ၊ ဤမျှလောက်သော သတင်းစကားကို။ အာရောစယိမ္မ၊ ကြားကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တာတာ၊ အမောင်တို့။ မဟံ၊ ငါ့အား။ တံ၊ ထိုသတင်းစကားကို။ အာရောစေတုံ၊ ကြားခြင်းငှါ။ သတ္တာပန၊ တတ်ကောင်းသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝိ၊ မိဖုရား။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား။ သတ္တာ၊ တတ်ကောင်း၏။ တာတာ၊ အမောင်တို့။ ဝဒေထ၊ ဆိုကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝိ၊ မိဖုရား။ လောကေ၊ လောက၌။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သာပိ၊ ထိုမိဖုရားသည်လည်း။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ပုရိမ နယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်လျှင်။ ဝိတိယာ၊ ဝိတိဖြင့်။ ဖုဠသရိရာ၊ တွေ့သော

ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံးကြိမ်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ အသလ္လက္ခေတွာ၊ မမှတ်နိုင်မှ၍။ စဟုတ္ထေဝါရေ၊ လေးကြိမ်မြောက်၌။ ဗုဒ္ဓေါဟိပဒံ၊ ဗုဒ္ဓေါဟူသော ပုဒ်ကို။ သုတ္တံ၊ ကြား၍။ တာတာ၊ အမောင်တို့။ ဣမသ္မိံပဒေ၊ ဤပုဒ်၌။ ရညာ၊ မင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်မျှဥစ္စာကို။ ဒိန္နံ၊ လှူသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝိ၊ မိဖုရား။ သတသဟဿံ၊ ဥစ္စာတသိန်းကိုပေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။

တာတာ၊ အမောင်တို့။ ဧဝရူပံ သာသနံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော သတင်းစကားကို။ သုတ္တံ၊ ကြား၍။ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့အား။ သတသဟဿံ၊ တသိန်းကို။ ဒဒမာနေန၊ ဝေးသဖြင့်။ ရညာ၊ မင်းသည်။ အနန္တဝိကံ၊ မလျှောက်ပတ်သည်ကို။ ကတံ၊ ပြုလေဘိ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝေ၊ သင်တို့အား။ မမ၊ ငါ၏။ ဒုဂ္ဂတ ပဏ္ဏာကာရာနိ၊ ဆင်းရဲသဖြင့် လက်ဆောင်လက်နက်ဖြစ်ကုန်သော။ တိဏိ သတသဟဿာနိ၊ သုံးသိန်းတို့ကို။ ဒဋ္ဌိ၊ ပေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အပရံပိ၊ တပါးကိုလည်း။ တုမ္မေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ရညော၊ မင်းအား။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ အာရောစိတံ၊ ကြားအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ တေ၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်။ ဣဒဋ္ဌိဒဋ္ဌ၊ ဤမည် ဤမည်သော အကြောင်းကိုလည်း။ အာရောစိတံ၊ ကြားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဣတရာနိ ဒွေသာသနာနိ၊ ဤမှတပါးသော သတင်းစကားနှစ်ရပ်တို့ကို။ အာရောစယိံ သု၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဒေဝိ၊ မိဖုရားသည်။ ပုရိမ နယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်လျှင်။ ဝိတိယာ၊ ဝိတိဖြင့်။ ဖုဋ္ဌသရီရာ၊ တွေ့သော ကိုယ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံးကြိမ်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ အသလ္လက္ခေတွာ၊ မမှတ်နိုင်မှ၍။ စဟုတ္ထေဝါရေ၊ လေးကြိမ်မြောက်၌။ ကထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ သုတ္တံ၊ ကြား၍။ တိဏိ တိဏိ သတသဟဿာနိ၊ သုံးသိန်း သုံးသိန်းသော ဥစ္စာတို့ကို။ ဒါပေတိ၊ ပေးစေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တေ၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဒွါဒသ သတသဟဿာနိ၊ တဆယ်နှစ်သိန်းသော ဥစ္စာတို့ကို။ လသိံ သု၊ ရကုန်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုကုန်သည်တို့ကို။ ဒေဝိ၊ မိဖုရားကြီးသည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တာတာ၊ အမောင်တို့။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝိ၊ အရှင်မိဖုရား။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍။ ပဗ္ဗဇိဿာမိတိ၊ ရဟန်းပြုအံ့ဟူ၍။ ဂတော၊ ကြွသွားလေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မဟ္တံ၊ ဝါအား။ တေန၊ ထိုမင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ နဒိန္နံ၊ မပေးလေဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေန၊ ထိုမင်းသည်။ တုမ္မာကံ၊ အရှင်မိဖုရားတို့အား။ သဗ္ဗံ၊ ဣဿရိယံ၊ အလုံးစုံသော စည်းစိမ်ကို။ ဝိဿဋ္ဌကိရ၊ စွန့်သတတ်။ တုမ္မေ၊ အရှင်မိဖုရားတို့သည်။ ယထာရုစိယာ၊ အလိုအတိုင်း။ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ကို။ အနုဘဝထကိရ၊ ခံစားကုန်သတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။

တာတာ၊ အမောင်တို့။ အမစ္စာပန၊ အမတ်တို့သည်ကား။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာ
ရှိကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝိ၊ မိဖုရား။ တေပိ၊ ထိုအမတ်တို့သည်
လည်း။ ရညာ၊ မင်းနှင့်။ သဒ္ဓိယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ ပဗ္ဗဇိဿာမာတိ၊ ရဟန်း
ပြုကုန်အံ့ဟူ။ ဂတာ၊ သွားကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ သာ၊ ထိုမိဖုရားသည်။
တေသံ၊ ထိုအမတ်တို့၏။ သရိယာယော၊ မယားတို့ကို။ ဝက္ကောသာပေတွာ၊
ခေါ်စေ၍။ အမ္မာ၊ အမိတို့။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ သာမိကာ၊ လင်တို့သည်။ ရညာ၊
မင်းနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ပဗ္ဗဇိဿာမာတိ၊ ရဟန်းပြုကုန်အံ့ဟူ၍။ ဂတာ၊ သွားလေ
ကုန်ပြီ။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ ကရိဿထ၊ ပြုကုန်အံ့နည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝိ၊ ထိပ်တင်မ။ တေဟိ၊ ထိုအမတ် ယောက်ျားတို့သည်။
ကိံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အမှာကံ၊ တို့အား။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။
ပဟိတံ၊ စေအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ တေဟိ၊ ထိုအမတ် ခင်ပွန်း
တို့သည်။ အတ္တနော သမ္ပတ္တိံ၊ မိမိစည်းစိမ်ကို။ ဟုမှာကံ၊ တို့အား။ ဝိဿဋ္ဌာကိရ၊
စွန့်ပစ်ခဲ့ကုန်သတက်။ တုမှေ၊ တို့အား။ တံသမ္ပတ္တိံ၊ ထိုစည်းစိမ်ကို။ ယထာရုစိ၊
အလိုအတိုင်း။ ပရိဘုဉ္ဇထကိရ၊ ခံစားမည်မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။
ဒေဝိ၊ ထိပ်ခေါင်တင်မ။ တုမှေပန၊ သခင်တို့သည်ကား။ ကိံကရိဿထ၊ အဘယ်
သို့ ပြုကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အမ္မာ၊ အမိတို့။ သောရာဇာ၊ ထိုမင်း
သည်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ မဂ္ဂေ၊
ခရီး၌။ ဌိတကောဝ၊ နေလျက်လျှင်။ တိဟိ သတသဟဿေဟိ၊ ဥစ္စာသုံးသိန်း
တို့ဖြင့်။ ဟိဏိ ရတနာနိ၊ ရတနာသုံးပါးကို။ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်၍။ ခေဠပိဏ္ဍိ-
ဝိယ၊ တံတွေးပေါက်ကဲ့သို့။ သမ္ပတ္တိံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ ပယာယ၊ စွန့်ပစ်၍။
ပဗ္ဗဇိဿာမိတိ၊ ရဟန်းပြုအံ့ဟူ၍။ နိက္ခန္ဓော၊ ထွက်လေပြီ။ မယာပန၊ ငါသည်
ကား။ တိဏ္ဍိ ရတနာနံ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏။ သာသနံ၊ ဖြစ်ကြောင်း သတင်း
စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ တိဏိ ရတနာနိ၊ ရတနာသုံးပါးတို့ကို။ နဝဟိ-
သတသဟဿေဟိ၊ ကိုးသိန်းသော ဥစ္စာတို့ဖြင့်။ ပူဇိတာနိ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်ပြီ။
သော သမ္ပတ္တိ၊ ဤစည်းစိမ်သည်။ ခေါပန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ရညောယေဝ၊
မင်းအားသာလျှင်။ န ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းမဟုတ်။ မဟံပိ၊ ငါ့အား
လည်း။ ဒုက္ခာဝေ၊ ဆင်းရဲခြင်းအကြောင်း သာလျှင်တည်း။ ကော၊ အဘယ်
သူသည်။ ရညော၊ မင်း၏။ ဆဋ္ဌိတံ၊ စွန့်လေထွေးလေပြီးသော။ ခေဠပိဏ္ဍိ၊ တံတွေး
ပေါက်ကို။ ဇာဏုကေဟိ၊ ပုဆစ်တို့ဖြင့်။ ဝတိဋ္ဌဟိတွာ၊ ခံဟူ၍။ မုခေန၊ ခံတွင်း
ဖြင့်။ ဂဏိဿတိ၊ ယူရအံ့နည်း။ မဟံ၊ ငါ့အား။ သမ္ပတ္တိယာ၊ နန်းစည်းစိမ်ဖြင့်။
န အတ္ထော၊ အလိုမရှိ။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊
ရည်၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒေဝိ၊ မိဖုရား။

မယံပိ၊ ကျွန်မတို့သည်ထည်း။ တုမေယေဝ၊ ရှင်မိဖုရားတို့နှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ပဗ္ဗဇိဿာမ၊ ရဟန်းပြုကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ အမ္မာ၊ အမယ်တို့။ သဓေ သက္ကောထ၊ အကယ်၍ တတ်နိုင်ကုန်ငြားအံ့။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ဒေဝိ၊ ရှင်မိဖုရား။ သက္ကောမ၊ တတ်နိုင်ပါကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝန်ခံကုန်၏။ အမ္မာ၊ အမယ်တို့။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆို တပြီးကား။ ယေ၊ လာကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ခေါ်လျက်။ ရထသဟသံ၊ ရထား တထောင်ကို။ ယောဇာပေတွာ၊ ကစေ၍။ ရထံ၊ ရထားကို။ အာရဟ္မ၊ စီး၍။ တာဟိ၊ ထိုမိန်းမတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီး အကြား၌။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ နဒိ၊ မြစ်ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ရညာ၊ မင်းသည်။ ပုစ္ဆိတော- ယထာ၊ မေးသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ သဗ္ဗပဝတ္တိ၊ အလုံးစုံသော အကြောင်းကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ရညော၊ မင်း၏။ ဂတမဂ္ဂံ၊ သွားသောခရီးကို။ ဩယောကေထာတိ၊ ကြည့်ကုန်လော့ဟု။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ သိန္ဓဝါနံ၊ သိန္ဓောမြင်း တို့၏။ ပဒဝလဉ္စ၊ ခြေရာကို။ ဒေဝိ၊ ရှင်မိဖုရား။ နပဿာမ၊ ကျွန်မတို့ မမြင်ပါကုန်။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလေသော်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တီဏိ ရတနာနိ၊ ရတနာသုံးပါး တို့ကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍။ အဟံ၊ သည်။ နိက္ခန္ဓာ၊ ထွက်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဂတော၊ သွားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆင်ခြင်လျက်။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ တီဏိ ရတနာနိ၊ ရတနာသုံးပါးတို့ကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍။ နိက္ခန္ဓာ၊ ထွက်သည် ရှိသော်။ တေသ- မေဝ၊ ထိုရတနာသုံးပါးတို့၏ သာလျှင်။ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်ကြောင့်။

≡ ဣဒံ၊ ဤဖြစ်သည်။ ဥဒကံဝိယ၊ ရေကဲ့သို့။ မာအဟောသိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိတ္ထံ ရတနာနိ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ အနုဿရိတွာ၊ အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့၍။ ရထသဟသံ၊ ရထားတထောင်ကို။ ပေသေသိ၊ နှင်သွားလေ၏။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ ပိဋ္ဌိပါယာဏ သဒိသံ၊ ကျောက်ဖျာအပြင်နှင့် တူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ စက္ကာနံ၊ ရထားလှည်းသီးတို့၏။ အဂ္ဂဂါ၊ အဖျား အဖျား ဖြစ်ကုန်သော။ နေမိဝဋ္ဋိယောယေဝ၊ အကွပ်အကန်တို့ကို သာလျှင်။ တေမိ၊ သု၊ ရေစွတ်ကုန်၏။ ဧတေနေဝ ဥပါယေန၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်လျှင်။ ဣတရာ၊ သည်မှ တပါးကုန်သော။ ဒွေ နဒိယော၊ မြစ်နှစ်ခုတို့ကို။ ဥတ္တရိ၊ ကူးသွား၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တဿာ၊ ထိုအနော်ဇော မိဖုရား၏။ အာဂမနတာဝံ၊ လာလတ္တံ့သောအကြောင်းကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ယထာ၊ အကြိမ် အခြင်းဖြင့်။ အတ္တနော သန္တိကေ၊ ကိုယ်တော်မြတ်အထံ၌။ နိသိန္ဒာ၊ နေကုန်သော။

တိက္ခ။ ရဟန်းတို့သည်။ နပညာယန္တိ၊ မထင်ကုန်။ ဧဝံ၊ ဤအခြင်းဖြင့်။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သာပိ၊ ထိုမိဖုရားသည်လည်း။ ဂစ္ဆန္တိ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားတိုင်း သွားတိုင်း။ သတ္တုသရီရတော၊ ဘုရားကိုယ်တော်မှ။ နိက္ခန္တ၊ ထွက်ကုန်သော။ ဆဗ္ဗတ္ထ-
ရသ္မိယော၊ ရောင်ခြည်ခြောက်သွယ်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ ဤ။ တထေဝ၊ ထိုရှေးအဘူလျှင်၊
စိန္တေတော၊ ကြံ၍။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတော၊ ကပ်၍။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။
ဧကမန္တိ၊ တင့်အပ်သောအရပ်၌။ ဌိတော၊ နေလျက်။ ဝုတ္တိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား။ မဟာကပ္ပိနော၊ ကပ္ပိနမင်းကြီးသည်။ တုမ္ဘာကံ၊ အရှင် ဘုရားတို့ကို။
ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍။ နိက္ခန္တ၊ ထွက်ကုန်၍။ အာဂတော၊ လာကုန်သည်။ အတ္ထမညေ၊
ဖြစ်ယောင်၏ မဟုတ်ကုန်လော့သော။ ထိုမင်းသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာရှိသနည်း။
ဇုတိ၊ ဤသို့မေးပြီးသော်။ အမှာကံပိ၊ အကျွန်ုပ်တို့အားလည်း။ နံ၊ ထိုမင်းကို။
ဒေသထ၊ ပြုပါကုန်လော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ နိသီဒေထ၊ ထိုင်ကြကုန်လော့။
တာဝံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဇုဓေဝ၊ ဤအရပ်၌ပင်လျှင်။ နံ၊ ထိုမင်းကို။ ပဿိဿထ၊ မြင်ရ
ကုန်လတ္တံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ တာသဗ္ဗာပိ၊ ထိုခင်သိမ်းသော မိန်းမ
တို့သည်လည်း။ တုဌမိတ္တာ၊ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဇုဓေဝ၊
ဤအရပ်၌လျှင်။ နိသိန္နာ၊ နေကုန်သည် ရှိသော်။ သာမိကော၊ လင်တို့ကို။ ကိရ၊
စင်စစ်။ ပဿိဿာမ၊ ဖူးမြင်ရကုန်အံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ နိသိဒိံထု၊ နေကုန်၏။ သတ္တာ၊
သည်။ တာသံ၊ ထို မိန်းမတို့အား။ အနုပုဗ္ဗိံကထံ၊ အစဉ်သော တရားစကားကို။
ကထေသိ၊ ဟော၏။ အနောဇာဒေဝီ၊ အနော်ဇာ မိဖုရားသည်။ ဒေသနာဝသာ-
နေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌၊ သပရိဝါရာ၊ အခြံအရံတို့နှင့် တကွ။ သောတာပတ္တိဖလံ၊
သောတာပတ္တိ ဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ၏။ မဟာကပ္ပိနတ္ထေရော၊ မဟာကပ္ပိနထေရ်သည်။
တာသံ၊ ထိုမိဖုရားတို့၏။ ဝနိတဓမ္မဒေသနံ၊ ပွားစေအပ်သောတရားကို။ သုဏန္တော၊
လျက်။ သပရိဝါရော၊ အခြံအရံနှင့်တကွ။ သဟပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါတို့နှင့်
တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ တသ္မိံခဏေ၊ ထိုခဏ၌။
သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ တာသံ၊ ထို မိဖုရားတို့အား။ တေဘိက္ခူ၊ ထို ရဟန်းတို့ကို။
အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ အဖြစ်သို့။ ပတ္တေ၊ ရောက်သည်တို့ကို။ ဒေသတိ၊ ပြု၏။
တာသံ၊ ထိုမိဖုရားတို့၏။ အာဂတက္ခဏေယေဝ၊ လာသော ခဏ၌ သာလျှင်။
အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သာမိကော၊ လင်တို့ကို။ ကာသာဝ ဓရေ၊ ဖန်ရည်စွန်းသော
အဝတ်တို့ကို ဆောင်လျက်။ မုဏ္ဍကသီသေ၊ ဦးခေါင်းပြည်းသည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ကေဝံ၊ တည်ကြည်သည်။ ကိရ၊ စင်စစ်။ နဘဝေယျ၊
မဖြစ်ရာ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ မဂ္ဂဖလသနိ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့ကို။ ပတ္တု၊ ရောက်ခြင်းငှါ။
န သတ္တုဏေယျံ၊ မတတ်နိုင်ကုန်ရာ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အစယသဒ္ဓါယ၊ မတုန်
မလှုပ်သော ကြည်ညိုခြင်းဖြင့်။ ပတိဋ္ဌိတ ကာလေ၊ တည်သောအခါ၌။ တာသံ၊

၄၂၀ မွေပဒေသာကထာ နိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ထိုမိဖုရားတို့အား။ တေဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တေယေဝ၊ ရောက်သည်တို့ကိုသာလျှင်။ ဒသေသိ၊ ပြ၏။

တာပိ၊ ထိုမိဖုရား တို့သည်လည်း။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ပဉ္စ-
ပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသောတည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။
တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပဗ္ဗဇိတကိစ္စံ၊ ရဟန်းကိစ္စသည်။
မတ္ထကံ၊ အပြီးသို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်လေပြီ။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ သတ္ထာရံ၊
ဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်သောအရပ်၌။ ဌိတာ၊ နေကုန်
လျက်။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာပိံသု၊ ထောင်းပန်ကုန်၏။ ဧဝံဝုတ္တေ၊ ဤသို့
တောင်းပန်သည် ရှိသော်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာယ၊ ဥပ္ပလဝဏ်၏။
အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ စိန္တေသိကိရ၊ ကြံသတတ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကစ္စေ၊ အချို့
သော ဆရာတို့သည်။ ဝဇန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သတ္ထာပန၊ ဘုရားသည်ကား။ တာပိ-
ဥပါသိကာယော၊ ထိုဒါယိကာမတို့ကိုလည်း။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သာဝတ္ထိံ၊
ပြည်သို့။ ဝန္တော၊ သွား၍။ ဘိက္ခုနိဥပဿယေ ယေဝ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ ကျောင်း၌
သာလျှင်။ ပဗ္ဗာဇေထ၊ ရဟန်းပြုလေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ တာ၊
ထိုမိဖုရားတို့သည်။ အနုပဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ဇနပဒစ၊ ရိကံ၊ ဇနပုဒဒေသစာရီ
ကို။ စရမာနာ၊ သွားကုန်သည် ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊ မဟာ-
ဇနေန၊ လူအများသည်။ အဘိဟရ သတ္ထာရသမ္မာနာ၊ ရှေးရှု ဆောင်အပ်သော
ပူဇော်ခြင်း၊ မြတ်နိုးခြင်းဖြင့်။ ပဒသာဝ၊ ခြေကျင်သာလျှင်။ ဝိသယောဇနသတိကံ၊
ယူဇနာ တရဒုနှစ်ဆယ်ရှိသော ခရီးကို။ ဝန္တော၊ သွား၍။ ဘိက္ခုနိဥပဿယေ၊
ရဟန်းမိန်းမတို့ ကျောင်း၌။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။
ဝါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ သတ္ထာပိ၊ ဘုရားသည်လည်း။ ဘိက္ခု သဟဿံ၊
ရဟန်းတထောင်ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ အာကာသေနေဝ၊ ကောင်းကင်ခရီး
ဖြင့် သာလျှင်။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်
မူလေ၏။ တဏှ၊ ထိုဇေတဝန်ကျောင်း၌။ (သုဒ္ဓိကား အနက်မရှိ၊ နိပါတ်မျှ
သာ။)။ အာယသွာ မဟာကပ္ပိနော၊ မဟာကပ္ပိနသည်။ ရတ္တိဌာန ဒိဝါဌာနာ-
ဒိသု၊ ညဉ့်သန့်ရာ နေ့သန့်ရာ အရပ် စသည်တို့၌။ အဟောသုခံ အဟောသုခန္တိ၊
ဪချမ်းသာစွာ ချမ်းသာစွာဟု။ ဥဒါနံ၊ နှစ်သက်သောစကားကို။ ဥဒါနေန္တော၊
ဥဒါန်းကျူးလျက်။ ဝိစရတိ၊ သွားလာ၏။ သိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ တဂဝတော၊
ဘုရားအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
မဟာကပ္ပိနော၊ မဟာကပ္ပိနသည်။ အဟောသုခံ အဟောသုခန္တိ၊ ဪ-
ချမ်းသာပေစွ ချမ်းသာပေစွဟု။ ဥဒါနံ၊ နှစ်သက်သော စကားကို။ ဥဒါနေန္တော၊
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဆိုလျက်။ ဝိစရတိ၊ သွား၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကာမထုခံ၊

ကမာရုဏ် ချမ်းသာကိုင်း။ ရဇ္ဇသုခံ၊ ပြည်စည်းစိမ် ချမ်းသာကိုင်း။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိမညေ၊ ဆိုပေမှတ်ထင်ယောင်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုကပ္ပိနမထေရ်ကို။ ပတ္တောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ ကပ္ပိန၊ ကပ္ပိန။ တံ၊ သင်သည်။ ကမသုခံ၊ ကမာရုဏ် ချမ်းသာကိုင်း။ ရဇ္ဇသုခံ၊ ပြည်စည်းစိမ် ချမ်းသာကိုင်း။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဥဒါနံ၊ နှစ်သက်သောစကားကို။ ဥဒါနေထိကိရ၊ ပြောဆို၏ ဟူသည်။ သစ္စံ၊ မှန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ တန္တေတဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တံ၊ ထိုကမာရုဏ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဥဒါနတာဝံပါ၊ ဆိုသည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ အနုဒါနတာဝံပါ၊ မဆိုသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မေ ပုတ္တော၊ ငါးသားတော်သည်။ ကမသုခံ၊ ကမာရုဏ်ချမ်းသာကိုင်း။ ရဇ္ဇသုခံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကိုင်း။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဥဒါနံ၊ နှစ်သက်သော စကားကို။ န ဥဒါနေတိ၊ မဆို။ မေ ပုတ္တသဝန၊ ငါးသားကား။ ဓမ္မဝိတိနာမ၊ တရားကို သောက်ခြင်း မည်သည်။ ဓမ္မရတိနာမ၊ တရား၌ မွေ့လျော်ခြင်း မည်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို ငါးသားကပ္ပိနသည်။ အမတ မဟာနိဗ္ဗာနံ၊ အမြိုက်ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဥဒါနံ၊ နှစ်သက်သော စကားကို။ ဥဒါနေသိ၊ ဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုသန္တိ၊ အနုသန္ဓေကို။ စာဋေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၇၉။ ဓမ္မဝိတိ၊ လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါး တည်းဟူသော အရသာကို သောက်သော သူတော်ကောင်းသည်။ ဝိပ္ပသန္ဓေန၊ အထူးသဖြင့် သန့်ရှင် ကြည်လင်စွာသော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သေတိ၊ နေရ၏။ အရိယပ္ပဝေဒိတေ၊ ဘုရားစသော အရိယာတို့သည် ဟောကြားအပ်သော။ ဓမ္မေ၊ ဗောဓိပက္ခိယတရား၌။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဓမ္မဝိတိတိ၊ ဓမ္မဝိတိ ဟူသည်ကား။ ဓမ္မပါယကော၊ လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါး ဟူသော အရသာကို သောက်သော သူသည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ပိဝန္တော၊ သောက်သည်မည်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ သေဓမ္မောနာမ၊ ဤတရားအရသာမည်သည်ကို။ ထာဇနေန၊ အိုး ခွက်ဖြင့်။ ယာရုအာဒိနိဝိယ၊ ယာရု စသည်တို့ကို သောက်ခြင်းကဲ့သို့။ ပါတုံ၊ သောက်ခြင်းငှါ။ န သတ္ထာ၊ မထတ်ကောင်း။ နဝရိမံ၊ ကိုးပါး အပြားရှိသော။ လောကုတ္တဓမ္မံပန၊

သောကုတ္တရာ တရားကိုကား။ နာမကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်။ ဖုသန္တော၊ တွေ
လျက်။ အာရမ္မဏတော၊ အာရုံပြုသော အားဖြင့်။ သန္တိကရောန္တော၊ မျက်မှောက်
ပြုလျက်။ ပရိညာဘိသယောဒိတိ၊ ပိုင်းခြား၍ သိခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။ ဒုက္ခာဒိနိ-
အရိယသစ္စာနိ၊ ဒုက္ခအစရှိကုန်သော အရိယသစ္စာတို့ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈန္တော၊ ထိုးထွင်း၍
သိသောသူသည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဝိပတိနာမ၊ သောက်သည် မည်၏။ သုခံ သေ-
တိတိ ဧတံ၊ သုခံသေတိ ဟူသော ဤစကားသည်။ ဒေသနာမတ္ထံ၊ ဒေသနာမျှသာ
တည်း။ စတုဟိပိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဣရိယာပထေဟိ၊ ဣရိယာပုထ်
တို့ဖြင့်။ ဘုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။
ဝိပွသန္တေနာတိ၊ ဝိပွသန္တေန ဟူသည်ကား။ အနာဝိလေန၊ နောက်ကျခြင်းမရှိ
သော။ နိရုပတ္တိလေသေန၊ ညစ်ညူးခြင်းကို လေ့လာခြင်း မရှိသော။ အရိယပဝေဒိ-
တေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဗုဒ္ဓါဒိတိ အရိယေဟိ၊ ဘုရားစသော အရိယာတို့သည်။
ပဝေဒိတေ၊ ဟောကြားအပ်သော။ သတိပဋ္ဌာနာဒိတေဒေ၊ သတိပဋ္ဌာန် စသည်
အပြားရှိသော။ ဗောဓိပက္ခိယ ဓမ္မေ၊ ဗောဓိပက္ခိယ တရား၌။ သဒါရမတိတိ၊
သဒါရမတိ ဟူသည်ကား။ ဝေရူပေ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဓမ္မေ၊ တရား၌။
ဝီတိ ဝိပွသန္တေန၊ နှစ်သက်ခြင်းဖြင့် ကြည်လင်သော။ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်။
ဝိဟရန္တော၊ နေသော။ ပဏ္ဍိစ္စေန သမန္တာဂတော၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်။
သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ရမတိ အတိရတိ၊ အလွန် မွေ့လျော်၏။ ဣတိ၊ ဤကား
အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗယျ၊ များစွာသော သူတို့
သည်။ သောတာပန္နာဒယော၊ သောတာပန် စသည် တို့သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်
ကုန်၏။ ဣတိ ပရိသမာပနံ၊ ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော ပဏ္ဍိတ
ဝဂ်၌ လေးခုမြောက် ဖြစ်သော။ မဟာကပ္ပိနတ္ထေရ ဝတ္ထု၊ ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်
အပ်၏။

စတုတ္ထံ၊ သော။ မဟာကပ္ပိနတ္ထေရ ဝတ္ထု၊ တည်း။

၆-ပဏ္ဍိတဝဂ္ဂ၊ ၅-ပဏ္ဍိတ သာမဏေရ ဝတ္ထု၊

အနုသန္တေ...ကပ္ပိနတ္ထေရဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍
ယခုအခါ ပဏ္ဍိတ သာမဏေရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို
ဖွင့်ခြင်းငှါ ဥဒကပ္ပိ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ဥဒကပ္ပိ နယန္တိတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ နယန္တိ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။
သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်

မူစဉ်။ ပဏ္ဍိတသာမဏေရံ၊ ပဏ္ဍိတသာမဏေကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ကဿပ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ကဿပဘုရားသည်။ ဝိသတိ ခဏာသဝ သဟဿ ပရိဝါရော၊ ရဟန္တာနှစ်သောင်း ခြံရံလျက်။ ဗာရာဏသိ၊ ဗာရာဏသီ ပြည်သို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူလာ၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဗလံ၊ ခွန်အားကို။ သဏ္ဌက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ အဋ္ဌပိ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ လည်းကောင်း။ ဒသပိ၊ ဆယ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ လည်းကောင်း။ ဧကတောဟုတွာ၊ တပေါင်းတည်း ပြု၍။ အာဂန္တုက ဒါနာဒိနိ၊ အာဂန္တုက အလှူ စသည်တို့ကို။ အဒံသု၊ ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝထံ၊ တနေ့သ၌။ သတ္ထာ၊ ကဿပဘုရားသည်။ သတ္တ- ကိစ္စ ပရိယောသာနေ၊ ဆွမ်းတုန်းပေးပြီးသောအခါ၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။

ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တကမေဝ၊ ဥစ္စာကိုသာလျှင်။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ပရေန၊ တပါးသောသူကို။ သမာဒပိတေန၊ ဆောက်တည်စေသဖြင့်။ ကိ၊ အတယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်းလျက်။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည် သာလျှင်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ န သမာဒပေတိ၊ မဆောက်တည်စေ။ သော၊ ထိုသူသည်။ နိဗ္ဗတ္တ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်လေရာ ဖြစ်လေ ရာ အရပ်၌။ ဘောဂသမ္ပဒံ၊ ဥစ္စာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ လတတိ၊ ရ၏။ ပရိဝါရသမ္ပဒံ၊ အခြံအရံ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ နော၊ မရအပ်။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော အမျိုးသား သည်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ သမာဒပေတိ၊ နှိုးဆော်၏။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ နဒေတိ၊ မလှူ။ သော၊ ထိုသူသည်။ နိဗ္ဗတ္တ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်ထိုင်းဖြစ်ထိုင်းသော ဘဝ၌။ ပရိဝါရသမ္ပဒံ၊ အခြံအရံ၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ လတတိ၊ ရ၏။ ဘောဂသမ္ပဒံ၊ ဥစ္စာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ နော၊ မရအပ်။ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ နဒေတိ၊ မလှူ။ ပရံပိ၊ သူတပါးကိုလည်း။ နသမာဒပေတိ၊ မနှိုးဆော်။ သော၊ ထိုသူသည်။ နိဗ္ဗတ္တ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်ဖြစ်သမျှသော ထဝ၌။ ဘောဂ- သမ္ပဒံ၊ ဥစ္စာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ နေဝ လတတိ၊ မရ။ ပရိဝါရသမ္ပဒံ၊ အခြံအရံ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ န လတတိ၊ မရ။ ဝိဿာသာဒေါဝ၊ စားကြွင်းစားသည်လျှင်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဇိဝတိ၊ အသက်မွေး၏။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော သူသည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်လည်း။ ဒေတိ၊ လှူ၏။ ပရဉ္စ၊ သူတပါးကိုလည်း။ သမာဒ- ပေတိ၊ နှိုးဆော်တိုက်တွန်း၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ နိဗ္ဗတ္တ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်ထိုင်း ဖြစ်ထိုင်းသောဘဝ၌။ ဘောဂသမ္ပဒမ္ပိ၊ ဥစ္စာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်း။ လတတိ၊

ရ၏။ ပရိဝါရသမ္ပဒမ္ပိ၊ အခြံအရံ၏ ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်း။ လတတိ၊ ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တံ၊ တိုတရားစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ သမိပေ၊ အနီး၌။ ဌိတော၊ နေသော။ ဧကော၊ ပဏ္ဍိတပုရိသော၊ ပညာရှိသော ယောက်ျားထယောက်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အတံ၊ ငါသည်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့် ဘုရား ဟော၏။ တထာ၊ ထိုဘုရားဟောတိုင်း။ ကရိဿာမိ၊ အံ့။ ဓမ၊ ငါ့အား။ ဒွေပိ- သမ္ပတ္တိယော၊ နှစ်ဝါးသော စည်းစိမ်တို့သည်လည်း။ တဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ (သဗ္ဗေ သမ္ပတ္တိယောလည်းရှိ၏။ အလုံးစုံသော စည်းစိမ် တို့သည်၊ လည်းပေး) ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ သတ္တာရံ၊ ကို။ ဝန္တိတွာ၊ ၍။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ တန္တေ၊ ဘုရား။ သွေ၊ နက်ဖြန်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏှထ၊ ခံပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တေ၊ သင်သည်။ ကိတ္တကေဟိ- ဘိက္ခုဟိ၊ အထယ်မျှလောက်သော ရဟန်းတို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ပရိဝါရော၊ အခြံအရံ ရဟန်းသည်။ ကိတ္တဇကောပန၊ အထယ်မျှရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက် ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဝိသတိ သဟဿာနိ၊ နှစ်သောင်းရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့ နှင့်။ သမ္ပိ၊ တကွ။ သွေ၊ နက်ဖြန်။ မယံ၊ ဘိက္ခံ၊ အကျွန်ုပ်ဆွမ်းကို။ ဂဏှထ၊ ခံပါကုန် လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံ ၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ အမ္မာတာတာ၊ အိုမိခင် ဘခင်တို့။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သွေ၊ နက်ဖြန်။ ဗုဒ္ဓပမုခေါ၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာကို။ နိမန္တိတော၊ ဆွမ်းဘိတ်အပ်၏။ တုမှေ၊ သခင်တို့သည်။ ယတ္ထကာနံ၊ ဘိက္ခုနံ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ ဒါတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ သက္ခိဿထ၊ တတ်နိုင်ကုန်၏။ တတ္ထကာနံ၊ ထိုမျှလောက် ကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေထ၊ လှူကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေတွာ၊ ကြား၍။ ဝိစရန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္တဇနာ၊ အတ္တဇနာဗလံ၊ မိမိ မိမိ အားအစွမ်းကို။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဒသန္တံ၊ ဆယ်ပါးသော ရဟန်းတို့အား။ ဒဿာမ၊ လှူကုန်အံ့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဝိသတိယာ၊ နှစ်ကျိပ်သော ရဟန်းအား။ ဒဿာမ၊ လှူကုန်အံ့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သတဿ၊ ထရာသော ရဟန်းအား။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဗုဒ္ဓသတာနံ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့အား။ ဒဿာမ၊ လှူကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ် သော်။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသော လူတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ အာဒိတော၊ ပဌာယ၊ အစက စ၍။ ပဏ္ဏေ၊ စာရင်းတို့ကို။ အာရောပေသိ၊ တင်၏။

တေန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ တသ္မိံ နဂရေ၊ ထိုဗာရာဏသီပြည်၌။ အတိဒုဂ္ဂတ-
 ဘာဝေနော၊ အလွန်ဆင်းရဲသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လျှင်။ မဟာဒုဂ္ဂတောတိ၊ မဟာဒုဂ်
 ဟူ၍။ ပညာတော၊ တင်ရှားသော။ ကောပုရိသော၊ ယောက်ျား တယောက်
 သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုဆွမ်းသိတ်သွားသော ယောက်ျား တယောက်
 သည်။ တံပိ၊ ထိုမဟာဒုဂ် လူဆင်းရဲကိုလည်း။ သမ္မုခါဌိတံ၊ မျက်မှောက်နေသည်
 ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သမ္မ မဟာဒုဂ္ဂတ၊ အချင်းမဟာဒုဂ်။ မယာ၊ သည်။ သွာတနာ-
 ယ၊ နက်ဖြန် ကောင်းမှု အကျိုးငှါ။ ဗုဒ္ဓပမုခေါ၊ တိက္ခသံဃော၊ တုရားအမှူးရှိ
 သော ရဟန်းသံဃာကို။ နိမန္တိတော၊ သိတ်အပ်ပြီ။ သွေ၊ နက်ဖြန်။ နဂရဝါသိနော၊
 ပြည်သူပြည်သားတို့သည်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒဿန္တိ၊ ပေးကုန်လတ္တံ့။ တံ၊ သည်။ ကတိ-
 တိက္ခ၊ အတယ်မျှထောက်သော ရဟန်းတို့ကို။ ဘောဇေသတိ၊ ဆွမ်းကျွေးအံ့
 နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ သမ္မ၊ အချင်း။ မယံ၊ ငါ့အား။ တိက္ခဟိ၊
 ရဟန်းတို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုသည်။ ကိံ၊ အတယ်ပြုအံ့နည်း။ တိက္ခဟိနာမ၊
 ရဟန်းတို့ ကိုးကွယ်ခြင်းမည်သည်။ သနောနံ၊ ဥစ္စာရှိကုန်သော သူတို့အား။
 အတ္ထော၊ အလိုသည် ရှိလေရာ၏။ မယံပန၊ ငါ့အားကား။ သွေ၊ နက်ဖြန်။ ယာဂု-
 အတ္ထာယ၊ ယာဂုကြိုစရာအကျိုးငှါ။ တဏှာလ နာဠိမတ္တမ္ပိ၊ ဆန်တကွမ်းစားသည်
 မျှလည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိခဲ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ သတိံကတွာ၊ အစားပြု၍။ ဇီဝါမိ၊
 အသက်မွေးရ၏။ မေ၊ ငါ့အား။ တိက္ခဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ကိံ၊ အတယ်မှာ အကျိုးရှိအံ့
 နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သမာဒပကေန၊ နှိုးဆော်ချီးမြှင့်သောသူသည်။
 ဗုတ္တေနာမ၊ ပညာရှိမည်သည်သာလျှင်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တသ္မာ၊ တို့ကြောင့်။
 သော၊ ထိုဆွမ်းဆော်သည်။ တေန၊ ထိုမဟာဒုဂ်သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ ဝုတ္တေပိ၊
 ဆိုသော်လည်း။ တုဏှိဘူတောပိ၊ ဆိတ်ဆိတ်သည်လည်း။ အဟုတွာ၊ မဖြစ်မူ၍။
 အာဂန္တော၊ လာ၍။ ဧဝံအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သမ္မ မဟာဒုဂ္ဂတ၊ အချင်း မဟာဒုဂ်။
 ဣမသ္မိံ နဂရေ၊ ဤမြို့၌။ သုတောဇနံ၊ ကောင်းသောဘောဇဉ်ကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စား၍။
 သုခုမ ဝတ္ထံ၊ သိမ်မွေ့သော အဝတ်ကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍။ နာနာတရဏ-
 ပဋိမဏ္ဍိတာ၊ အထူးတူးသော တန်းဆာဖြင့် တန်းဆာဆင်ကုန်လျက်။ သိရိ သယ-
 နေ၊ အသရေရှိသောအိပ်ရာ၌။ သယမာနာ၊ အိပ်ကုန်သော။ ဗဟုဇနာ၊ များစွာ
 သောသူတို့သည်။ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ အနုဘဝန္တိ၊ ခံစားကုန်၏။ တံပန၊
 သင်သည်ကား။ ဒိဝသံ၊ နေ၌။ သတိံကတွာ၊ အစားလုပ်၍။ ကုန္တိပူရဏမတ္တံပိ၊
 ဝမ်းပြည့်လောက်ရုံမျှသော အစာကိုလည်း။ န လဘသိ၊ မရ။ ဧဝံသန္တေပိ၊
 ဤသို့လျက်လည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုဗ္ဗေရှေး၌။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ အကတတ္ထာ၊
 မပြုခဲ့သောကြောင့်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ နလတမိ၊ မရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဇာနာသိ၊
 မသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သာမိ၊ သခင်သား ဆွမ်းဆော်။ ဇာနာမိ၊ ၏။

ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလက်သော်။ အထ၊ ထိုသို့သိလျက်။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ နကရောသိ၊ မပြုလေတိသနည်း။
 တံပိ၊ သင်သည်လည်း။ ယဝါ၊ ယူန၏။ ဗလသမ္ပန္နော၊ အားနှင့် ပြည့်စုံ၏။
 တယာ၊ သင်သည်။ ဘတိံ၊ အခကို။ ကတွာပိ၊ ယူ၍လည်း။ ယတံဗလံ၊ အား
 နှင့် လျော်စွာ။ ဒါနံ၊ အပ္ပကို။ ဒါတံ၊ ပေးခြင်းငှါ။ ကိံ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ နဝဇ္ဇတိ၊
 မအပ်လေတိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလက်သော်။ သော၊ ထိုမဟာဓုဂ်သည်။
 တသ္မိံ၊ ထိုဆွမ်းဆော်သည်။ ကထေန္တေယေဝ၊ ဆိုသည်ရှိသော် သာလျှင်။
 သံဝေဂပ္ပတ္တော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ မယံပိ၊ ငါ့အား
 လည်း။ ဧကံ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတပါးကို။ ပဏ္ဏေ၊ ကမ္ပည်းစာရင်းသို့။ အာရောပေဟိ၊
 တင်ပါထည့်ပါလော့။ ကိဉ္စိဒေဝ၊ တစုံတခုကိုလျှင်။ ဘတိံကတွာ၊ အခစားလုပ်၍။
 ဧကဿ၊ ရဟန်းတပါးအား။ ဘိက္ခံ ဒဿာမိ၊ ဆွမ်းလှူအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့
 ဆို၏။ ဣတရော၊ ဆွမ်းဆော်သည်။ ဧကေန ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းတပါးဖြင့်။ ပဏ္ဏေ၊
 ကမ္ပည်း၌။ အာရောပိတေန၊ တင်ခြင်းဖြင့်။ တိံ၊ အဘယ်ပြုအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 န အာရောပေသိ၊ စာရင်းမတင်။ မဟာဓုဂ္ဂတောပိ၊ မဟာဓုဂ်သည်လည်း။ ဂေဟံ၊
 အိမ်သို့။ ဂန္ထာ၊ သွား၍။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ နဂရ-
 ဝါသိနော၊ ပြည်သူပြည်သားတို့သည်။ သွေ၊ နက်ဖြန်။ သံဃကတ္ထံ၊ သံဃာအား
 ဆွမ်းကျွေးခြင်းကို။ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ အဟံပိ၊ ငါ့ကိုလည်း။ သမာဒ-
 ပတေန၊ နှိုးဆော်သောသူသည်။ ဧကဿ၊ ရဟန်းတပါးအား။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။
 ဒေဟိတိ၊ လှူလော့ဟု။ ပုဏ္ဏေ၊ ဆိုခြင်းကြောင့်။ မယံပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ သွေ၊
 နက်ဖြန်။ ဧကဿ၊ ရဟန်းတပါးအား။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒဿာမ၊ လှူကုန်အံ့။
 ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အထ၊ ထိုမဟာဓုဂ်၏။ ဘရိယာ၊ မယား
 သည်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဒလိဋ္ဌာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။
 တယာ၊ သင်သည်။ သမ္ပဒိန္တိတံ၊ ဝန်ခံလေတိသနည်း။ ဣတိအဝတွာဝ၊ ဤသို့
 မဆိုမူ၍လျှင်။ သာမိ၊ အရှင်။ တေ၊ သင်သည်။ ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းခြင်းကို။ ကတံ၊
 ပြုအပ်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ အဒတွာ၊
 မလှူခြင်းကြောင့်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဒုဂ္ဂတာ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့သည်။ ဇာတာ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ သာမိ၊ အရှင်။ မယံဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်သော ငါတို့သည်လည်း။
 ဘတိံကတွာ၊ အခစားလုပ်၍။ ဧကဿ၊ ရဟန်းတပါးအား။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။
 ဒဿာမ၊ လှူရလေကုန်အံ့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဥဘောပိ၊ သွီးမောင်နှံ
 နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း။ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ဘတိဋ္ဌာနံ၊
 အခစားလုပ်ရာသို့။ အဂမံသု၊ သွားကုန်၏။

မဟာသေဋ္ဌိ၊ သေဋ္ဌေးကြီးသည်။ တံ၊ ထိုမဟာဗုဒ္ဓကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သမ္မ-
မဟာဗုဒ္ဓတ၊ ငါးသားမဟာဗုဒ္ဓ၊ ကိံ၊ အတယ်ကြောင့်။ တတိံ၊ အခါကို။ ကရိဿသိ၊
လုပ်အံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အယျ၊ အရှင်။ အာမ၊ လုပ်ဆောင်ပါအံ့
သည် မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ကိံကမ္မံ၊ အတယ်အမှုကို။ ကရိဿသိ၊
လုပ်နိုင်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ တုမှ၊ အရှင်တို့သည်။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို၊
ကာရေဿထ၊ ပြုစေကုန်အံ့။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့
လျှောက်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သေ၊ နက်ဖြန်။
ဓမ္မတိဏိ ဘိက္ခုသတာနိ၊ နှစ်ရာ၊ ဘုံးရာသော ရဟန်းတို့ကို။ ဘောဇေဿာမ၊
ဆွမ်းကျွေးကုန်အံ့။ ဧဟိ၊ လာသော။ ဒါဉ္စနိ၊ တင်းတို့ကို။ ဖါလေဟိတိ၊ ပေါက်ခွဲ
လော့ဟု၊ ဝါသိ ဖရသုံ၊ ပဲခွင်၊ ပေါက်ဆိန်ကို။ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍။ ဒါပေသိ၊
ပေးစေ၏။ မဟာဗုဒ္ဓတော၊ မဟာဗုဒ္ဓသည်။ ဒဠိ၊ မြို့စွာ။ ကမ္ဘံဗန္ဓိတွာ၊ အောက်ပိုး
ကျိုက်၍။ စါ၊ ခါးတောင်းကျိုက်၍။ မဟာဥဿာဟပ္ပတ္တော၊ လွန်စွာ အားထုတ်
ခြင်းသို့ရောက်လျက်။ ဝါသိ၊ ပဲခွင်ကို။ ပဟာယံ၊ ချထား၍။ ဖရသုံ၊ ပေါက်ဆိန်
ကို။ ဂဏ္ဍန္တော၊ ကိုင်လျက်။ ဖရသုံကို။ ဝဟာယာ၍။ ဝါသိ၊ ကို။ ဂဏ္ဍန္တော၊ လျက်။
ဒါရုံ၊ ထင်းကို။ ဖါလေဟိ၊ ခွဲ၏။ အတ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမဟာဗုဒ္ဓကို။ သေဋ္ဌိ၊ သည်။
အာဟ၊ ဆို၏။ သမ္မ၊ အချင်း။ တံ၊ သင်သည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။
ဥဿာဟပ္ပတ္တော၊ အားထုတ်ခြင်းသို့ရောက်လျက်။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။
ကာရဏံ၊ အကြောင်းကား။ ကိံနုခေါ၊ အတယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာမိ၊
ရှင်သေဋ္ဌေး။ အဟံ၊ ကျွန်တော်သည်။ သေ၊ နက်ဖြန်။ ဧကံဘိက္ခံ၊ ရဟန်းတပါးကို။
ဘောဇေဿာမိ၊ ဆွမ်းကျွေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊
ကြား၍။ သေဋ္ဌိ၊ သေဋ္ဌေးသည်။ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ် ရှိသည်
ဖြစ်၍။ ဝိန္ဓေသိ၊ ကြို၏။ ဣမိနာ၊ ဤသူသည်။ ဒုတ္တရံ၊ ပြုနိုင်သော အမှုကို။ ကတံ၊
ပြု၏။ အဟော၊ အံ့တွယ်ရှိစွာ တကား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗုဒ္ဓတောတိ၊ ဆင်းရဲ၏
တကားဟု။ တုဏှိတာဝံ၊ ဆိတ်ဆိတ် နေခြင်းသို့။ အနာပဇ္ဇိတွာ၊ မရောက်မှ၍။
ဘတိံကတွာ၊ အခစားလုပ်၍။ ဧကံဘိက္ခံ၊ ရဟန်းတပါးကို။ ဘောဇေဿာမိတိ၊
ဆွမ်းကျွေးအံ့ဟူ၍။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ သေဋ္ဌိတရိယာဝိ၊ သူဌေးကတော်သည်လည်း။
တဿ၊ ထိုမဟာဗုဒ္ဓ၏။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အမ္မ၊ ချစ်သွီး။ ကိံကမ္မံ၊
အတယ်အမှုကို။ ကရိဿသိ၊ ပြုလတ္တံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးခြင်းကြောင့်။
တုမှ၊ သခင်မတို့သည်။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကာရေဿထ၊ ပြုစေကုန်အံ့။ တံ၊ ထို
အမှုကို။ ကရောမိ၊ အံ့။ ဣတိပုစ္ဆော၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဥဒုက္ခလသာလံ၊ မောင်း
တင်းကုပ်သို့။ ပဒပသေတွာ၊ ဝင်၍။ သုပ္ပ မုသသာဒိနိ၊ မန်း၊ ကျည်ပွေ့ စသည်
တို့ကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ နစ္စန္ဒိဝိယ၊ ကချေသည်မကဲ့သို့။

တုဋ္ဌ ပဟဋ္ဌာ၊ လွန်စွာ ဝမ်းမြောက်လျက်။ ဝိဟိံ၊ စပါးကို။ ကောဇ္ဇေတိစေတ၊
ထောင်းလည်းထောင်း၏။ ဩဖုနာတိစ၊ ပြာလည်း ပြာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊
ထိုမိန်းမကို။ သေဋ္ဌိတရိယာ၊ သေဋ္ဌေးကတော်မသည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အမ္မ၊ အမိတွံ၊
သင်သည်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ တုဋ္ဌ ပဟဋ္ဌာ၊ လွန်စွာ ဝမ်းမြောက်လျက်။
ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကရောသိ၊ ပြု၏။ တေ၊ ၏။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကား။ ကိံန၊
အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အယျေ၊ ကျေးဇူးရှင် သေဋ္ဌေးမ။ ဣမံဘတိံ၊
ဤအခါကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ မယံမိ၊ ကျွန်မတို့သည်လည်း။ ဧကံ ဘိက္ခံ၊ ရဟန်းတပါး
ကို။ ဘောဇေဿာမ၊ ဆွမ်းကျွေးပါကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။
သုတွာ၊ ကြား၍။ သေဋ္ဌိတရိယာပိ၊ သေဋ္ဌေးမသည်လည်း။ တဿံ၊ တိုမိန်းမ၌။
အယံ၊ ဤမိန်းမသည်။ ဒုတ္တရကာရိကာတိ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သောအမှုကိုပြု၏ဟူ၍။ ပသိဒ္ဓိ၊
ကြည်ညို၏။ အဟော၊ အံ့တွယ်ရှိစွာ။ သေဋ္ဌိ၊ သေဋ္ဌေးသည်။ မဟာဒုဂ္ဂတဿ၊
မဟာဒုဂ်၏။ ဒါရူနံ၊ ထင်းတို့ကို။ ဖါလိတ ကာလေ၊ ခွဲသောအခါ၌။ အယံ၊
ဤသည်ကား။ တေ၊ သင်၏။ ဘတိတိ၊ လုပ်ခဲ့တည်းဟု။ သာလီနံ၊ သလေး
စပါးတို့၏။ စတဿော နာဠိယော၊ လေးကွမ်းစားတို့ကို။ ဒါပေတွာ၊ ပေးပြီး၍။
အယံ၊ ဤသည်ကား။ တေ၊ သင့်အား။ တုဋ္ဌိဒါယောတိ၊ နှစ်သက်၍ ပေးကုန်သည်
ဟု။ အပရာပိ စတဿော နာဠိယော၊ တဝါးလည်းဖြစ်ကုန်သော စပါးလေးပြည်
တို့ကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ သော၊ ထိုမဟာဒုဂ်သည်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ထာ၊ ၍။
သရိယံ၊ မယားကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ မယား၊ ငါသည်။ ဘတိံ ကတွာ၊ အခလုပ်၍။
သာလိ၊ သလေးစပါးကို။ လဇ္ဈေ၊ ရခဲ့ပြီ။ အယံ၊ ဤစပါးသည်။ နိဝါပေါ၊ အစာ
ရိက္ခာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တံယာ၊ သင်သည်။ လဇ္ဈေ၊ ရခဲ့သော။
ဘတိယာ၊ အခဖြင့်၊ ဒမိတေလ ကဋက ဘဏ္ဍာနိ၊ နို့ခမ်း၊ ဆီ၊ ငြုတ်၊ ချင်း စသော
ဘဏ္ဍာတို့ကို။ ဂဏ္ဍာဟိ၊ ဝယ်ချေလေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သေဋ္ဌိတရိယာပိ၊
သေဋ္ဌေး မယားသည်လည်း။ ပုန၊ တသန်။ တဿာ၊ ထိုသူရင်းငှါးမအား။ ဧကံသပ္ပိံ၊
ထောပတ်တအိုးကို၎င်း။ ကရောဒိကဇ္ဈေတိ၊ ဆီဥကို၎င်း။ ဒမိယာဇနဉ္စ၊ နို့ခမ်း
အိုးကို၎င်း။ ကဋကဘဏ္ဍဉ္စ၊ ငြုတ်၊ ချင်း စသောဘဏ္ဍာကို၎င်း။ သုဒ္ဓသလိတဏှ၊ လ
နာဠိဉ္စ၊ သလေးဆန်ဖြူတပြည်ကို၎င်း။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘိန္ဒုမ္ပိ၊
နှစ်ယောက်သော သူတို့အားလည်း။ နဝထဏှ၊ လ နာဠိယော၊ ဆန်ကိုးကွမ်းစား
တို့သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ထေ၊ ထိုသို့ခင်ပွန်းတို့သည်။ နော၊ ငါတို့အား။
ဒေယျဓမ္မော၊ ဣတ္တယံ ဝတ္ထုကို။ လဇ္ဈေတိ၊ ရပြီဟု။ ဟုဋ္ဌဟဋ္ဌာ၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်း
သာ။ ပါတောတိ၊ စောစောကလျှင်။ ဥဋ္ဌဟိံ သု၊ ထကုန်၏။ သရိယာ၊ မယား
သည်။ မဟာဒုဂ္ဂတံ၊ မဟာဒုဂ်ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာမိ၊ သခင်သား။ ဂန္ထ၊ သွား
ချေ၊ ပဏ္ဏံ၊ ဟင်းရွက်ကို။ ပရိယေသိတွာ၊ ရှာ၍။ အာဟရ၊ ဆောင်ချေလေ့။

ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုမဟာဒုဂ်သည်။ အန္တရာပဏေ၊ အိမ်ဈေး၌။ ပဏ္ဍိ၊
 ဟင်းရွက်ကို။ အလတိတွာ၊ မရမူ၍။ နဒိတိရံ၊ မြစ်ဆိပ်ကမ်းနားသို့။ ဂန္တ၊ သွား၍။
 အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ အယျာနံ၊ အရှင်တို့အား။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို။ ဒါတုံ၊ လှူခြင်းငှါ။
 လတိဿာမိတိ၊ ရလတ္တံ့ဟူ၍။ ပဟဋ္ဌမာနသော၊ အလွန် ရွှင်သော စိတ်ဖြင့်။
 ဂါယန္တော၊ သီချင်းသီလျက်။ ပဏ္ဍိ၊ ဟင်းရွက်ကို။ ဥစ္စိနတိ၊ ရွေး၏။ မဟာဇာလံ၊
 ကွန်ကြီးပိုက်ကြီးကို။ ဒိပိတွာ၊ ချ၍။ ဌိတော၊ နေသော။ ကေဝဇ္ဇော၊ တံငါသည်။
 မဟာဗုဒ္ဓတ သဗ္ဗေန၊ မဟာဒုဂ်၏ အသံသည်။ တဝိတဗ္ဗန္တိ၊ ဖြစ်ရာ၏ဟု။ တံ၊ ထို
 ထိုမဟာဒုဂ်ကို။ ပတ္တောသိတွာ၊ ခေါ်၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ တုဋ္ဌ-
 စိတ္တော၊ စမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိ၍။ ဂါယတိ၊ သီချင်းကို သီ၏။ ကာရကံ၊
 အကြောင်းကား။ ကိန္နုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သမ္မ၊ အချင်း၊
 ပဏ္ဍိ၊ ဟင်းရွက်ကို။ ဥစ္စိနာမိ၊ ရွေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ကိ၊ အဘယ်
 ကို။ ကရိဿသိ၊ ပြုအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဧကံ ဘိက္ခံ၊ ရဟန်းတပါးကို။
 ဘောဇေဿာမိ၊ ဆွမ်းကျွေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သုခိတော၊ ချမ်းသာစွာ။
 ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ တဝ၊ သင်၏။ ပဏ္ဍိ၊ ဟင်းရွက်ကို။ ကိ၊ အဘယ်
 ကြောင့်။ အဟော ခါဒိဿတိ၊ ဪ ဓားနိုင်လေအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်
 သော်။ သမ္မ၊ အချင်း။ ကိ၊ ကရောမိ၊ အဘယ်သို့ပြုအံ့နည်း။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။
 လံဗုပတ္တေန၊ ရသောဟင်းရွက်ဖြင့်။ ဘောဇေဿာမိ၊ ဆွမ်းကျွေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ ဧဟိ၊ လာလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။
 သမ္မ၊ အချင်း။ ကိ၊ ကရောမိ၊ အဘယ်သို့ ပြုရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။
 ဣမေ မစ္ဆေ၊ ဤငါးတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပါဒဉ္စနကာနိ၊ တမတ်ထိုက်
 သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အနုဉ္စနကာနိ၊ အခွဲထိုက်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်
 သော။ ကဟာပဏ္ဍနကာနိ၊ တကျပ်ထိုက်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဥဒ္ဓါ-
 နာနိ၊ သီသောငါးတို့ကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သော၊
 ထိုမဟာဒုဂ်သည်။ တထာ၊ ထိုတံငါ သူကြီးဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဗန္ဓေ ဗန္ဓေ၊
 သီတိုင်း သီတိုင်း ဖြစ်ကုန်သော။ မစ္ဆေ၊ ငါးတို့ကို။ နဂရဝါသိနော၊ ပြည်သူ့ ပြည်
 သားတို့သည်။ နိမန္တိတ နိမန္တိတနံ၊ ဘိတ်အပ် ဘိတ်အပ် ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊
 ရဟန်းတို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ဟရိံသု၊ ဆောင်ယူကုန်၏။ မစ္ဆ၊ ခွါနာနိ၊
 ငါးတို့ကို။ ကရောန္တသေဝ၊ ပြုသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ တဿ၊ ထိုမဟာဒုဂ်
 အား။ ဘိက္ခာစာရဝေလာ၊ ဆွမ်းခံအံ့သော အခါသည်။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။
 သော၊ ထိုမဟာဒုဂ်သည်။ ဝေလံ၊ အခါကို။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ သမ္မ၊ အချင်း
 တံငါသူကြီး။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ အယံ၊ ဤအခါသည်။ ဘိက္ခူနံ၊
 ရဟန်းတို့၏။ အာဂမန ဝေသာ၊ ကြွလာအံ့သော အခါတည်း။ ဣတိ အာဟ၊

ဤသို့ဆို၏။ ကိဉ္စ၊ တစုံတခုသော။ မစ္ဆန္တုဒါနံ၊ ငါးသိသည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိပါ၏
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သမ္ပ၊ အချင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သဗ္ဗာနံ၊ အလုံးစုံသော ငါးသိ
 တို့သည်။ ဗိဏာနံ၊ ကုန်ခွဲပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား။
 မယာ၊ ငါးသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အတ္ထာဟ၊ အလို့ငှါ။ ဝါလုကာယ၊ သဲ၌။
 နိခဏိတွာ၊ မြှုပ်၍။ စတ္တာရော၊ လေးကောင်ကုန်သော။ ရောဟိတမစ္ဆာ၊ ငါးကြင်း
 တို့ကို။ ဌပိတာ၊ ထားအပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ဘောဇေတု ကာမော၊
 လုပ်ကျွေးလိုသည်။ သစေပိ အသိ၊ အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်ငြားအံ့။ ဣမေ၊ ဤ
 ငါးကြင်း လေးကောင်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေလော့။ ဣတိ၊
 ဤသို့ဆိုလျက်။ တေမစ္ဆေ၊ ထိုငါးတို့ကို။ တဿ၊ ထိုမဟာဒုဂ်အား။ အဂေါသိ၊ ၏။

တံဒိဝသံပန၊ ထိုနေ၌ကား။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ပစ္စုသ ကာလေ၊
 မိုးသောက်ထ အခါ၌။ လောကံ၊ လူကို။ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သော်။
 မဟာဒုဂ္ဂတံ၊ မဟာဒုဂ်ကို။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ ဉာဏဇာလဿ၊ ဉာဏ်
 ကွန်ရက်၏။ အန္တော၊ အတွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်လာသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
 ကိန္နခေါ တဝိဿတိ၊ အသယ်သို့ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ ဤသို့
 ဆင်ခြင်သည် ရှိသော်။ မဟာဒုဂ္ဂတော၊ မဟာဒုဂ်သည်။ ဧကံ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 တပါးကို။ ဘောဇေဿာမိတိ၊ ဆွမ်းကျွေးအံ့ဟု။ ဘရိယာယ၊ မယား၌။ သဒ္ဓိံ၊
 တတွ၊ ဟိယျော၊ ယမန်နေက။ ဘတိံ၊ အခစား အမှုကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။
 ကတရံနခေါ၊ အသယ်သို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ လဘိဿတိ၊ ရလတ္တံ့နည်း။
 ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ပဏ္ဏေ၊ စာရင်းတို့ကို။ အာရော-
 ပိတ သညာယ၊ တင်ပြီးသော အမှတ်ပြင်။ သိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊
 ပင့်၍။ အတ္တနော အတ္တနော ဂေဟေယု၊ မိမိ မိမိအိမ်တို့၌။ နိသိဒါပေဿန္တိ၊
 နေစေကုန်လတ္တံ့။ မဟာဒုဂ္ဂတော၊ မဟာဒုဂ်သည်။ ဓံ၊ ဝါဘုရားကို။ ဌပေတွာ၊
 ထား၍။ အညံ၊ ငါမှတပါးသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ နလဘိဿတိ၊ မရလတ္တံ့။
 ဣတိဥပဓာရေသိ၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်တော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားတို့သည်။ ဒုဂ္ဂတေသု၊
 ဆင်းရဲသူတို့၌။ အနကမ္ပံ၊ သနားခြင်းကို။ ကရောန္တိကိရ၊ ပြုကုန်သတတ်။ တသ္မာ၊
 ထို့ကြောင့်။ သတ္တာ ဘုရားသည်။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ သရိရ၊ ပဋိဇ္ဇေနံ၊
 ကိုယ် လက် သန့်ရှင်း ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ မဟာဒုဂ္ဂတံ၊ မဟာဒုဂ်ကို။
 သင်္ဂဟိဿာမိ၊ သင်္ဂြိုဟ် ချီးမြှင့်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ အောက်မေ့လျက်။ ဂန္ဓကုဋိံ၊
 ဂန္ဓကုဋိသို့။ ဝဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ နိသိဒါ နေ၏။ မဟာဒုဂ္ဂတေပိ၊ မဟာဒုဂ်သည်လည်း။
 မစ္ဆေ၊ ငါးတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပဝိသန္တေ၊ ဝင်သည် ရှိသော်။
 သတ္တဿ၊ သိကြားမင်း၏။ ပဏ္ဍုကမ္မလ သိလာသနံ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာ ကျောက်

နေရာသည်။ ဥဏ္ဍာကာရံ၊ ပူသောအခြင်းအရာကို။ ဒေသသိ၊ ပြု၏။ သော၊
 ထိုသိကြားမင်းသည်။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်။ ကိံနုခေါ၊ အဘယ်သို့
 ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိဩဇောကေန္တော၊ ဤသို့ ကြည့်လတ်သော်။ ဟိယျော၊
 ယမန်နေက။ မဟာဒုဂ္ဂတော၊ မဟာဒုဂ်သည်။ ကေဿ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း
 တပါးအား။ ဘိက္ခံ ဒဿာမိတိ၊ ဆွမ်းလှူအံ့ဟု။ အတ္တနော ဘရိယာယ၊ မိမိ
 မယားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ထက္ခ။ ဘတိံ၊ အစားအမှုကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ကတရံ၊
 အဘယ်သို့ သတောရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ လတိဿတိ၊ ရလတ္တံ့နည်း။
 ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ တဿ၊ ထိုမဟာဒုဂ်အား။ အညော၊ ဘုရားမှ
 တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ နတ္ထေဝ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ သတ္ထာ-
 ပန၊ ဘုရားသည်တား။ မဟာဒုဂ္ဂတဿ၊ မဟာဒုဂ်အား။ သင်္ဂဟံ၊ ချီးမြှင့်ခြင်းကို။
 ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်၌။ နိသိန္တော၊ နေတော်မူ၏။
 မဟာဒုဂ္ဂတော၊ မဟာဒုဂ်သည်။ တထာဂတဿ၊ ဟုရားဘဗ္ဗညုအား။ အတ္တနော၊
 မိမိ၏။ ဥဝကပ္ပနကံ၊ လျှောက်ပတ် သိုက်တန်သော။ ယာဂုဘတ္တံပိ၊ ယာဂုဆွမ်းကို
 ၎င်း။ ပဏ္ဏသူပေယျမ္ပိ၊ လက်သုပ် ဟင်းလျှောက်၎င်း။ ဒေယျ၊ လှူလေရာ၏။ ။
 (ဤအရာ၌ တထာဂတဿ-ဟုပါဌ်ရှိ၏။ ရှိအံ့သို့ မထင်) အဟံ၊ ငါသည်။
 မဟာဒုဂ္ဂတဿ၊ မဟာဒုဂ်၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓော၊ သွား၍။ သတ္တကာရက-
 ကမ္ပံ၊ ဆွမ်းလှူရာပြုအပ်သောအမှုကို။ ကရေယံ၊ ပြုရမူကား။ ယံနုန၊ ကောင်းလေစွ။
 ဣတိ၊ ဤသို့ကြံပြီးသော်။ သော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်။ အညာတက ဝေသေန၊
 မထင်ရှားသောအသွင်ဖြင့်။ တဿ၊ ထိုမဟာဒုဂ်၏။ ဂေဟသမိပံ၊ အိမ်၏အနီး
 သို့။ ဂန္ဓော၊ သွား၍။ ကဿမိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခု
 သော။ ဘတိယာ၊ အခဖြင့်။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သောအမှုသည်။ အတ္ထိနုခေါ၊
 ရှိသလော။ ဣတိဗုဒ္ဓိ၊ ဤသို့မေး၏။ မဟာဒုဂ္ဂတော၊ မဟာဒုဂ်သည်။ တံ၊
 ထိုသိကြားကို။ ဒိသ္မော၊ မြင်၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ သမ္မ၊ အချင်း။ ကိံကမ္ပံ၊ အဘယ်
 အမှုကို။ ကရိဿသိ၊ ပြုအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သာမိ၊ သင်သား။ အဟံ၊
 ငါသည်။ သဗ္ဗသိဂ္ဂိတော၊ အလုံးစုံသောအတတ်ရှိ၏။ မဟံ၊ ငါ့အား။ အဇာနန-
 သိပ္ပံနာမ၊ မသိအပ်သောအတတ်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယာဂုဘတ္တာဒိနိပိ၊ ယာဂု
 ဆွမ်း စသည်တို့ကိုလည်း။ သမ္မာဒေတုံ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ သမ္မ၊ အချင်း။ မဟံ၊ ငါတို့သည်။ တဝ၊ သင်၏။ ကမ္မေန၊
 အမှုဖြင့်။ အတ္ထိကာ၊ အလိုရှိကုန်၏။ တုယံပန၊ သင်အားကား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခု
 သော။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်သော။ ဘတိံ၊ အခကို။ န ပဿာမ၊ မမြင်ကုန်။ ဣတိ၊
 ဤသို့ဆို၏။ တေ၊ သင်သည်။ ကိံပန၊ အဘယ်သို့။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သနည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ကေဿ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းတပါးအား။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။

ဒါတုကာမော၊ လှူလိုသည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ယာဂုဘတ္တ-
သံဝိဓာနံ၊ ယာဂုဆွမ်း၌ စီရင်ခြင်းကို။ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။
တိက္ခဿ၊ ရဟန်းအား။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ သစေ ဒဿသိ၊ အကယ်၍ လှူလို
သည် ဖြစ်အံ့။ မေ၊ ငါ့အား။ ဘတိယာ၊ အခဖြင့်။ န အတ္ထော၊ အလိုမရှိ။
မေ၊ ငါ့အား။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ န ဝဇ္ဇတိကံ၊ အတယံကြောင့် မဖြစ်
လေအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်လတ်သော်။ သမ္မာ၊ အချင်း။
သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ပဝိသ၊ ဝင်လေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ သော၊ ထိုသိကြား
မင်းသည်။ တဿ၊ ထိုမဟာဒုဂ်၏။ ဂေတံ၊ အိမ်သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ တေလ-
တဏှုလာဒိနိ၊ ဆီ၊ ဆန်စသည်တို့ကို။ အာဟာရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ ဂစ္ဆ၊
သွားချေ။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ ပတ္တဘိက္ခု၊ ရောက်သောရဟန်းကို။ အာနေဟိတိ၊
ပင့်ခေါ်ချေလေ့ဟူ။ တံ၊ ထိုမဟာဒုဂ်ကို။ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ ဒါန-
ဝေယျာဝဋ္ဋိကောပိ၊ အလှူ၌ အမှုငယ်ကိုရှက်ဆောင်သော သူသည်လည်း။ ပဏ္ဏေ၊
ကမ္မည်းတို့ကို။ အာရောပိတ နိယာမေနော၊ တင်သောအမှတ်ဖြင့်လျှင်။ တေသံ-
တေသံ၊ ထိုထိုသူတို့၏။ ဂေဟာနိ၊ အိမ်တို့သို့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ပဟိကိ၊
စေလွှတ်၏။

မဟာဒုဂ္ဂတော၊ မဟာဒုဂ်သည်။ တဿ၊ ထိုဆွမ်းညွှန်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။
ဂစ္ဆာ၍။ မဟံ၊ ငါ့အား။ ပတ္တဘိက္ခု၊ ရောက်သောရဟန်းကို။ ဒေဟိတိ၊ ပေးပါ
လေ့ဟူ။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုနှိုးဆော်သော သူသည်။ တသ္မိံခဏေ၊
ထိုခဏ၌။ သတိံသတိတွာ၊ သတိရ၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဝ၊ သင်အား။
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ပမုဋ္ဌော၊ သတိမေ့၍ စာရင်းမတင်မိပါ။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့
ဆို၏။ မဟာဒုဂ္ဂတော၊ မဟာဒုဂ်သည်။ တိဗိကာယ၊ ထက်လှစွာသော။ သတ္တိယာ၊
လုံမဖြင့်။ ကုစ္ဆိယံ၊ ဝမ်း၌။ ပဟဋ္ဌောပိယ၊ ထိုးဘိသကဲ့သို့။ သာမိ၊ အရှင်။ ကသ္မာ၊
အတယံကြောင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ နာသေသိ၊ ဖျက်ဆီးသိသနည်း။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ တလ၊
သင်သည်။ ဟိယျော၊ ယမန်နေက။ သမာဒပိတော၊ နှိုးဆော်ခြင်းကြောင့်။ တရိယာ-
ယ၊ မယားနှင့်။ သဗ္ဗိံ၊ တကွ။ ဒိဝယံ၊ တနေပတ်လုံး။ ဘတိံကတွာ၊ အခစား
လုပ်၍။ အဇ္ဈာယနေ၊ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ပဏ္ဏတ္တာယ၊ ဟင်းရွက်အလို
ငှါ။ နဒိတိရေ၊ မြစ်နားသို့။ အာဟိဏ္ဍိတွာ၊ လှည့်လည်၍။ အာဂတော၊ လာခဲ့၏။
မေ၊ ငါ့အား။ ဧကံသိက္ခု၊ ရဟန်းတပါးကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဗာဟာ၊ လက်တို့ကို။ ပဂ္ဂယ၊ ချီ၍။ ပရိဒေဝိ၊ ငိုကြွေး၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။
သန္တိပတိတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍။ မဟာဒုဂ္ဂတ၊ မဟာဒုဂ်။ ဧတံ၊ ဤသို့ ငိုကြွေးခြင်း
သည်။ ကိံ၊ အတယ်အကြောင်းရှိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိံသု၊ ဤထိုမေးကုန်၏။ သော၊
ထိုမဟာဒုဂ်သည်။ တမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောဓေသိ၊ ပြောကြား၏။

တော၊ ထိုလူတို့သည်။ ဝေယျာဝဋ်ကံ၊ ဆွမ်းဆော်ကို။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကုန်၏။ သမ္မာ၊ ဆွမ်းဆော်မင်း။ တယာ၊ သင်သည်။ သေ၊ ဤမဟာဒုဂ်ကို။ ဘတိံကတွာ၊ အစေားလုပ်၍။ ကေဿ ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်းတပါးအား။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒေဟိ၊ လှူလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမာဒပိတော၊ နှိုးဆော်၏ဟူသည်။ သစ္စံကိရ၊ မှန်သလော။ အယျာ၊ အရှင်တို့။ သမာဒပိတော၊ နှိုးဆော်မိသည်။ အာမ၊ အမှန်ဖြစ်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တော၊ သင်သည်။ ဘာရိယံ ကမ္မံ၊ ဝန်လေးသောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ယောတံ၊ အကြင်သင်သည်။ ဧတ္တကေ ဘိက္ခု၊ ဤမျှလောက်သော ရဟန်းတို့ကို။ သံဝိဒဟန္တော၊ စီရင်လျက်။ တေဿ၊ ဤမဟာဒုဂ်အား။ ကေံ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတပါးကို။ နအဒါသိ၊ မပေး။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဧသေ၊ ထိုဆွမ်းဆော်သည်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ မကိုဘူတော၊ မျက်နှာမသောသည် ဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုမဟာဒုဂ်ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ သမ္မ မဟာဒုဂ္ဂတ၊ အချင်းမဟာဒုဂ်။ မံ၊ ဝါကို။ မာနာသယိ၊ မဖျက်ဆီးဝါလင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဝကာရဏာ၊ သင်၏အကြောင်းကြောင့်။ မဟာဝိဟေသံ၊ ကြီးစွာသောပင်ပန်းခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်ခဲ့ပြီ။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ပတ္တော၊ ကမ္မည်းသို့။ အာရောပိတနိယာမေနေဝ၊ တင်ပြီးသောအမှတ်ဖြင့်လျှင်။ အတ္တနော အတ္တနောမိမိ မိမိအား။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ နယိံသု၊ ပင့်ခေါ်ကုန်၏။ အတ္တနောမိမိ၏။ ဧဝံဟေ၊ အိမ်၌။ နိသိန္နော၊ နေကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ နိဟရိတွာ၊ တဖန်ထုတ်ဆောင်၍။ ဒေန္တောနာမ၊ ပေးသောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သတ္တာပန၊ ဘုရားသည်ကား။ မုခံ ဧဝေဝိတွာ၊ မျက်နှာသစ်၍။ ဂန္ဓကုဋိယဇေဝ၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်၌သာလျှင်။ နိသိန္နော၊ နေလျက်။ ရာဇ ယုဝရာဇ သေနာပတိ အာဒယော၊ မင်း၊ အိမ်ရှေ့မင်း၊ အမတ် စစ်သူကြီးစသော သူတို့သည်။ သတ္ထု၊ ဘုရား၏။ ဂန္ဓကုဋိတော၊ ဂန္ဓကုဋိမှ။ နိက္ခမနံ၊ ထွက်ခြင်းကို။ ဩလောကေန္တာ၊ ကြည့်ကုန်လျက်။ နိသိန္နော၊ နေကုန်၏။ သတ္ထု၊ ဘုရား၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လင့်နေကုန်၏။ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်ကား။ ဒုဂ္ဂတော၊ ဆင်းရဲသောသူတို့ကို။ အနုကမ္မန္တိ၊ သနားကုန်၏။ တံ၊ သင်သည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓော၊ သွား၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဒုဂ္ဂတော၊ ဆင်းရဲသည်။ အမှီဖြစ်၏။ မမ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်လျက်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဂန္ဓာရိခိုးလော့။ တော၊ သင်၏။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ သစေအတ္ထိ၊ အကုယ်၍ရှိအံ့။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ လစ္ဆသိ၊ ရလိမ့်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

ဧသေ၊ ထိုမဟာဒုဂ်သည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမဟာဒုဂ်ကို။ အညေသု ဒိဝသေသု၊ တပါးသောနေတို့၌။

ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ဝိဿာသာဒံ ဘာဝေန၊ စားကြွင်းစား၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဒိဋ္ဌတ္တာ၊
မြင်သောကြောင့်။ ရာဇ ယုဝရာဇာဒယော၊ မင်း၊ အိမ်ရှေ့မင်း စသောသူတို့သည်။
မဟာဒုဂ္ဂတ၊ မဟာဒုဂ်။ ဘတ္ထကာလော၊ ဆွမ်းတုဉ်းပေးသော အခါသည်။
နတာဝ ဟောတိ၊ အချိန်တန်သည် မဖြစ်သေး။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ တံ၊
သင်သည်။ အာဂစ္ဆသိ၊ လာသနည်း။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သော၊
ထိုမဟာဒုဂ်သည်။ သာမိ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဘတ္ထကာလော၊ ဆွမ်းတုဉ်းပေးသော
အခါကို။ နတာဝ ဇာနာမိ၊ ကျွန်ုပ်မသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာရံပန၊
ဘုရားကိုကား။ ဝန္တိတုံ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ။ အာဂစ္ဆာမိ၊ ရောက်လာပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဝဒန္တော၊ ဆိုလျက်။ ဝန္တောသွား၍။ ဝန္တကုဋိယာ၊ ဝန္တကုဋိ၏။ ဥမ္မာရေ၊ တံခါးခုံ၌။
သိသံ ဌပေတွာ၊ ဦးခေါင်းတင်၍။ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသောတည်ခြင်းဖြင့်။
ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမသ္မိံ နဝရေ၊ ဤပြည်၌။ မယာ၊ တပည့်
တော်အောက်။ ဒုဂ္ဂတတရော၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပါပြီ။ မေ၊
အကျွန်ုပ်၏။ အဝဿယော၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်တော်မူပါလေဘု။
မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သင်္ဂဟံ၊ ချီးမြှင့်ခြင်းကို။ ကရေထ၊ ဝါလေဘု။ ဣတိအာဟံ၊
ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာပန၊ ဘုရားသည်ကား။ ဝန္တကုဋိဒ္ဓါရံ၊ ဝန္တကုဋိတံခါးကို။
ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍။ တဿ၊ ထိုမဟာဒုဂ်၏။
ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဌပေထိ၊ ထားတော်မူ၏။ သော၊ ဒုဂ်သည်။ စတ္ထ ဝတ္ထိသိရိံ၊
စကြဝတေးမင်း၏ အသရေသို့။ ပတ္ထောဝိယ၊ ရောက်သကဲ့သို့။ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏။ ရာဇ ယုဝရာဇာဒယော၊ မင်း၊ အိမ်ရှေ့မင်း စသောသူတို့သည်။ အည-
မညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ မုခါနိ၊ မျက်နှာတို့ကို။ ဩလောကယိံသု၊ ကြည့်ကုန်
၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားသည်။ ဒိန္နပတ္တံ၊ ပေးအပ်သောသပိတ်
ကို။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ ဣဿရိယ ဝသေန၊ အစိုးရသည်၏
အစွမ်းဖြင့်။ ဝဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူ မည်သည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧဝံဝန၊ ဤသို့ကား။ ဝဒိံသု၊ ဆိုကုန်၏။ သမ္မ မဟာဒုဂ္ဂတ၊ အချင်း
မဟာဒုဂ်။ အမှောက်၊ ငါတို့အား။ သတ္ထုပတ္တံ၊ ဘုရားသပိတ်ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလေဘု။
တေ၊ သင်အား။ ဧတ္ထတံနာမ ခနံ၊ ဤမျှလောက်သောဥစ္စာကို။ ဒဿာမ၊ ပေးကုန်
အံ့။ တံ၊ သင်သည်။ ဒုဂ္ဂတော၊ ဆင်းရဲ၏။ ခနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဝဏှာဟိ၊ ယူလေဘု။ တေ၊
သင်အား။ ပတ္ထေန၊ သပိတ်ဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်ပြုအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။
မဟာဒုဂ္ဂတော၊ မဟာဒုဂ်သည်။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော သူအား။
နဒဿာမိ၊ မပေးအံ့။ မေ၊ ငါ့အား။ ခနေန၊ ဥစ္စာဖြင့်။ နအတ္ထော၊ အလိုမရှိ။
သတ္ထာရံယေဝ၊ ဘုရားကိုသာလျှင်။ သောဇေဿာမိတိ၊ ဆွမ်းကျွေးအံ့ ဟူ၍။
အာဟ၊ ဆို၏။ အဝံသေဿ၊ ကြွင်းသော သူတို့သည်။ တံ၊ ထိုမဟာဒုဂ်ကို။

ယာဝိတွာ၊ တောင်းပန်၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ အလဘိတွာ၊ မရခြင်းကြောင့်။ နိဝတ္တိံ သု၊ ပြန်နစ်လေကုန်၏။ ရာဇာဝန၊ မင်းသည်ကား။ စိန္တေသိ၊ ကြို၏။ မဟာ-
 ဒုဂ္ဂတော၊ မဟာဒုဂ်သည်။ ဓနန၊ ဥစ္စာဖြင့်။ ပလောဘိယမာနောပိ၊ ခြားယောင်း
 ၍ ဆိုသော်လည်း။ သတ္ထု၊ ဘုရား၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်တော်ကို။ နဒေတိ၊ မပေး။
 သတ္ထာရာ၊ ဘုရားသည်လည်း။ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ ဒိန္နပတ္တံ၊ ပေးအပ်သော
 သပိတ်ကို။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။
 န သက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ဣမဿ၊ ဤမဟာဒုဂ်၏။ ဒေယျဓမ္မောနာမ၊ လှူဘွယ်
 ဝတ္ထုမည်သည်။ ကိတ္တကော၊ အတယ်မျှရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။
 ဣမိနာ၊ ဤမဟာဒုဂ်သည်။ ဒေယျဓမ္မဿ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို။ ဒိန္နကာလေ၊ လှူသော
 အခါ၌။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ အာဒါယ၊ ပင့်၍။ ဂေဟံ၊ နန်းတော်သို့။ နေတွာ၊
 ဆောင်၍။ မယံ၊ ငါ၏။ သမ္ပာဒိတံ၊ ပြည့်စုံစွာ စီရင်အပ်သော။ အာဟာရံ၊ ဆွမ်း
 ကို။ ဒဿာမိတိ၊ လှူအံ့ဟူ၍။ စိန္တေတွာ၊ ကြို၍။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိ-
 ယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ သက္ကောပိ ဒေဝရာဇော၊ သိကြား
 နတ်မင်း သည်လည်း။ ယာဂ ခဇ္ဇက ဘတ္တ သူပေယျ ပဏ္ဏာဒိနိ၊ ယာဂ ခဲဘွယ်
 ဟင်းလျာ လက်သုပ် စသည်တို့ကို။ သမ္ပာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားအား။ နိသိန္နာရဟံ၊ နေခြင်းငှါ ထိုက်သော နေရာကို၊ ပညပေတွာ၊ ခင်း၍။
 နိသိဒိ၊ နေ၏။

မဟာဒုဂ္ဂတော၊ မဟာဒုဂ်သည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ နေတွာ၊ ပင့်ဆောင်၍။
 တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပဝိသထ၊ ဝင်တော်မူပါလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်
 ၍။ အဿ၊ ထိုမဟာဒုဂ်၏။ ဝသန ဂေဟဉ္စ၊ နေရာအိမ်သည်လည်း။ နိစံ၊ နိမ့်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနောနတေန၊ မညွတ်မူ၍။ ပဝိသိတုံ၊ ဝင်ခြင်းငှါ။ နသတ္ထာ၊
 မတတ်ကောင်း။ ဗုဒ္ဓါစနာမ၊ ဘုရားတို့ မည်သည်ကား။ ဂေဟံ၊ သို့။ ပဝိသန္တ၊
 ဝင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဩနမိတွာ၊ ညွတ်၍။ နပဝိသန္တိ၊ မဝင်ကုန်။ ဟိ၊ ထိုစကား
 သင့်စွာ။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပဝိသန ကာလေ၊ ဝင်သောအခါ၌။ မဟာပထဝီဝါ၊
 မြေကြီးသည်လည်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်သို့။ ဩဂ္ဂစ္ဆတိ၊ သတ်ဝင်၏။ ဂေဟံဝါ၊
 အိမ်သည်လည်း။ ဥဗ္ဗံ၊ အထက်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ တက်၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။
 တေသံ၊ သိုဘုရားရှင်တို့၏။ သုဒိန္န ဒါနဿ၊ ကောင်းစွာလှူအပ်သောအလှူ၏။ ဖလံ၊
 အကျိုးတည်း။ ပုန၊ တဖန်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ဂတကာလေ၊ ကြွသွားသော
 အခါ၌။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသည်။ ပါကတိကဓမ္မေ၊ ပြကတေသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဌိတကောဝ၊ ရပ်လျက်သာလျှင်။
 ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ သက္ကေန၊ သိကြားမင်းသည်။ ပညတ္တာသနေ၊
 ခင်းအပ်သော နေရာ၌။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ သတ္ထရိ၊ ဘုရားသည်။ နိသိန္နေ၊ နေသည်

ရှိသော်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ သမ္မ မဟာဒုဂ္ဂတ၊ အချင်းမဟာဒုဂ်။ တယာ၊ သင်သည်။ အမှတ်ကံ၊ ငါတို့၏။ ယာစန္ဒာနံ၊ တောင်းပန် ကုန်သော်လည်း။ သတ္ထု၊ ဘုရား၏။ ပတ္တော၊ သပိတ်ကို။ နဒိန္ဒော၊ မပေး။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပဿာမ၊ ကြည့်ကုန်အံ့။ တေ သင်သည်။ သတ္ထု၊ ဘုရားအား။ ကိဒိသော၊ အသယ်သို့သတော ရှိသော။ သတ္တာရော၊ ပူဇော်သတ္တာကို။ ကတော၊ ပြုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္တော၊ သိကြားမင်းသည်။ အထ၊ ထိုမဟာဒုဂ်၏။ ယာဂု- ဓဇ္ဇကာဒိနိ၊ ယာဂု ခဲတွယ် စသည်တို့ကို။ (ယာဂုဘာဇနာဒိနိလည်း ရှိ၏။ ယာဂု ထမင်းအိုး စသည်တို့ကို ပေး)။ ။ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍။ ဒေသေသိ၊ ပြ၏။ ကေသံ၊ ထိုယာဂုစသည်တို့၏။ ဝါသဂဇ္ဇော၊ လှိုင်သောအနံ့သည်။ သကထ- နဂရံ၊ ပြည်အလုံးကို။ ဆာဒေတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ ရာဇာ၊ မင်း သည်။ ယာဂုအာဒိနိ၊ ယာဂုစသည်တို့ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ သဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ် သည်။ မဟာဒုဂ္ဂတဿ၊ မဟာဒုဂ်၏။ ဒေယျဓမ္မော၊ လှူတွယ်ဝတ္ထုသည်။ ကိတ္တ- ကော၊ အသယ်မျှ။ ထဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဣမိနာ၊ ဤမဟာဒုဂ်သည်။ ဒေယျဓမ္မော၊ လှူတွယ်ဝတ္ထုကို။ ဒိန္နော၊ လှူသည်ရှိသော်။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားကို။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သမ္မာဒိတံ၊ ပြည့်စုံစွာ စီရင်အပ်သော။ အာဟာရံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒဿာမိတိ၊ လှူအံ့ယူ၍။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ အာဂတော၊ လာ၏။ မယာ၊ ထပည့်တော်သည်။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သတော ရှိသော။ အာဟာရော၊ ဆွမ်းကို။ န ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ မမြင်စဘူး။ ဣမ၊ ဤအရပ်၌။ မယိ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဌိတော၊ နေသည်ရှိသော်။ မဟာဒုဂ္ဂတော၊ မဟာဒုဂ်သည်။ ကိလမေယျ၊ ပင်ပန်းခဲ့ရာ၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ပတ္တာမိ၊ ဖဲလေ၏။ သတ္တောပိ၊ သိကြားမင်းသည်လည်း။ သတ္တာရံ၊ ကဿပဘုရားရှင်ကို။ ယာဂု- အာဒိနိ၊ ယာဂုစသည်တို့ကို။ ဒေတွာ၊ လှူ၍။ သတ္တစွံ၊ အရိအသေ။ ပရိဝိသိ၊ ဆွမ်းသုပ်ကျွေး၏။ သတ္တာပိ၊ ဘုရားသည်လည်း။ ကတတတ္တတိစ္စော၊ ဆွမ်းစား မြင်းကို ပြုပြီးသော်။ အနုမောဒနံ ကတွာ၊ အနုမောဒနာပြု၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပတ္တာမိ၊ ဖဲ၏။

သတ္တော၊ သိကြားမင်းသည်။ မဟာဒုဂ္ဂတဿ၊ မဟာဒုဂ်အား။ သညံ၊ အမှတ် ကို။ အခါသိ၊ ပေး၏။ သော၊ ထိုမဟာဒုဂ်သည်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားကို။ အနုဂစ္ဆံ၊ ပို့လိုက်၏။ သတ္တော၊ သိကြားမင်းသည်။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်ခဲ့၍။ မဟာဒုဂ္ဂတဿ၊ မဟာဒုဂ်၏။ ဂေဟဒ္ဓါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်ကို။ ဩလောကေသိ၊ ကြည့်၏။

တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်။ အာကာသတော၊ ကောင်းကင်မှ။ သတ္တရတန ဝံသံ၊
 ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့်ပြီးသော မိုးကြီးကို။ ဝံသိတွာ၊ ရွာစေ၍။ တဿ၊ ထိုမဟာဒုဂ်
 ၏။ ဂေဟ၊ အိမ်၌။ သဗ္ဗဘာဇနာနိ၊ ခပ်သိမ်းသောအိုးတို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ
 ၍။ သကလံဂေဟံ၊ အိမ်အလုံးကို။ ပူရေသိ၊ ပြည့်စေ၏။ တဿ၊ ထိုသူဆင်းရဲ
 မဟာဒုဂ်၏။ ဂေဟ၊ အိမ်၌။ ဩကာသော၊ လင်သောအရပ်သည်။ နာဟောသိ၊
 မဖြစ်။ တဿ၊ ထိုမဟာဒုဂ်၏။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို။
 ဟတ္ထေသု၊ လက်တို့၌။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲဝင်၍။ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍။ ဗဟိ၊ အပ၌။
 အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုမဟာဒုဂ်သည်။ သတ္တာရံ၊ တုရားကို။ အနုဂန္ဓာ၊ ပိုလိုက်
 ၍။ နိဝေတ္တော၊ ပြန်လာသည်ရှိသော်။ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍။ ဣဒံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ကိ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။
 သာမိ၊ အရှင်သား။ နော၊ ငါတို့၏။ သကလံဂေဟံ၊ အိမ်အလုံးသည်။ သတ္တဟိ-
 ရတနေဟိ၊ ရတနာခုနစ်ပါးတို့ဖြင့်။ ပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်၏။ ပဝိသိတံ၊ ဝင်ခြင်းငှါ။ ဩကာ-
 သော၊ အရပ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုမဟာဒုဂ်သည်။
 အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့လျှင်။ မေ၊ ငါ၏။ ဒါနေန၊ အယူသည်။ ဝိပါကော၊ အကျိုးကို။
 ဒိန္နော၊ ပေးပြီ။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ဆင်ခြင်အောက်မေ့လျက်။ ရညော သန္တိ-
 ကံ၊ မင်းအထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ ကသ္မာ၊
 အဘယ့်ကြောင့်။ အာဂတော၊ လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မေးလတ်သော်။ သော၊ ထိုမဟာဒုဂ်သည်။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဒေဝ၊ အရှင်
 မင်းကြီး။ မေ၊ ၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သည်။ သတ္တရတနေဟိ၊ ရတနာခုနစ်ပါးတို့ဖြင့်။
 ပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်၏။ တံခနံ၊ ထိုဥစ္စာကို။ ဂဏှထ၊ ယူတော်မူကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 လျှောက်၏။ ရာဇော၊ မင်းသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တုရားတို့အား။ ဒိန္နဒါနံ၊ ပေးအပ်သော
 အလှူသည်။ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ကြီးလှ၏။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ မတ္ထကံ၊
 အပြီးသို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်လေပြီ။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ တံ၊ ထိုမဟာဒုဂ်ကို။
 အာဟ၊ ဆို၏။ ကိ၊ အဘယ်ကို။ လဒ္ဓံ၊ ရခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်မည်နည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့ဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ နေဟရဏတ္ထာယ၊ ဥစ္စာကိုဆောင်ယူခြင်း
 အကျိုးငှါ။ သကဋ သဟသံ၊ လှည်းတထောင်ကို။ လဒ္ဓံ၊ ရခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊
 သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ ရာဇော၊ မင်းသည်။ သကဋ သဟသံ၊ လှည်း
 တထောင်ကို။ ပေသေတွာ၊ စေလွှတ်၍။ နံ၊ ဥစ္စာကို။ အာဟရာပေတွာ၊
 ဆောင်စေ၍။ ရာဇင်္ဂဏေ၊ မင်းယင်ပြင်၌။ ဩကိရာပေသိ၊ စုပုံထားစေ၏။
 တာယပ္ပမာဏော၊ ထန်းတဆင့် အတိုင်းအရှည် ရှိသော။ ရာသိ၊ အစုသည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ရာဇော၊ မင်းသည်။ နာဂရေ၊ ပြည်သူတို့ကို။ သန္နိပါတာပေတွာ၊
 စည်းဝေးစေ၍။ ဣမသ္မိံ နဂရေ၊ ဤပြည်၌။ ကဿမိ၊ တစ်စုံတယောက်သေခံသူ

သည်။ ဧတ္ထကံဓနံ၊ ဤမျှလောက်သော ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ ဝေ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်။ မဟာဓနဿ၊ ဥစ္စာများသောသူအား။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်မည်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ သေဋ္ဌိဌာနံ၊ သေဋ္ဌေးအရာကို။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုမဟာဒုဂ်အား။ ဟောသတ္တာရံ၊ များစွာသော ပူဇော်သတ္တာကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ သေဋ္ဌိဌာနံ၊ သေဋ္ဌေးအရာကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုမဟာဒုဂ်အား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ကေဿ သေဋ္ဌိနေ၊ သေဋ္ဌေး တယောက်၏။ ဂေဟဌာနံ၊ အိမ်ဆောက်ရာ အရပ်ကို။ အာစိက္ခိတ္တာ၊ ကြား၍။ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌။ ဇာတေ ဂစ္ဆေ၊ ပေါက်သောချုံတို့ကို။ ဟရာပေတွာ၊ ခုတ်ထွင် ဆောင်ယူစေ၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို။ ဥဌာပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဝသဟိ၊ နေလေလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ တဿ၊ ထိုမဟာဒုဂ်အား။ တဌာနံ၊ ထိုအရပ်ကို။ သောဓာပေတွာ၊ သုတ်သင်စေ၍။ သမံကတ္တာ၊ အညီအညွတ် ပြု၍။ ဘူမိယာ၊ မြေကို။ ခညမာနာယ၊ တူးသည်ရှိသော်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အာတစ္စ၊ ထိခိုက်၍။ နိမိ ကုမ္ဘိယော၊ ရွှေအိုးတို့သည်။ ဥဌဟိံ သု၊ ပေါက်ကုန်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ရညော၊ မင်းအား။ အာရောစိတေ၊ ကြားသည်ရှိသော်။ တဝပုညေန၊ သင်၏ ကောင်းမှုကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တွမေဝ၊ သင်သည်သာလျှင်။ ဂဏှာဟိတိ၊ ယူလေလော့ဟု။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုမဟာဒုဂ် သေဋ္ဌေးသည်။ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို။ ကာရေတွာ၊ ဆောက်ပြီး၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက် ပတ်လုံး။ ဗုဒ္ဓပမုခဿ ထိက္ခုသံဃဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်း သံဃာအား။ မတာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ တတော၊ ထိုမှ။ ပရံပိ၊ နောက်၌လည်း။ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်အတိုင်း။ တိဋ္ဌန္တော၊ တည်လျက်။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရိတ္တာ၊ ပြု၍။ အာယုပရိယောသာနေ၊ အသက်အဆုံး၌။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။

ကေံဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသောဘုရားတို့၏ တခုသောအကြားဝတ်လုံး။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်စည်းစိမ်ကို။ အနုဘဝိတွာ၊ ခံစား၍။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤ ငါတို့ဘုရား ပွင့်လင်း ထွန်းပသောအခါ၌။ တတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ။ စုတော၊ စုတေခဲ့သည်ရှိသော်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ သာရိပုတ္တရာ ထေရ်၏။ ဥပဌာက ကုလေ၊ အလုပ်အကျွေး အိမ်၌။ သေဋ္ဌိမိတု၊ သေဋ္ဌေးသွီး၏။ ကုမ္ဘိယံ၊ ဝမ်း၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသွီး၏။ မာတာ ပိတရော၊ အမိအဖတို့သည်။ ဂစ္ဆဿ၊ ကိုယ်ဝန်၏။

ပတိဋ္ဌိတဘာဝံ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတုဘုသိ၍။ ဂစ္ဆပရိဟာရံ၊ ကိုယ်ဝန်
 အစောင့်အရှောက်ကို။ အဒံသုပေးကုန်၏။ တဿာ၊ ထိုသတို့သွီးအား။ အပရေန-
 သမယေန၊ တပါးသောအခါ၌။ ဝေရူပေါဒေါဟဠော၊ ဤသို့ သသောရှိသော
 ချင်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဈိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဓမ္မသေနာပတိံ၊ တရားစစ်သူကြီး
 ဖြစ်သော ရှင်သာရိပုတ္တရာကို။ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍။ ပဉ္စန္ဒံ၊ သိက္ခသတာနံ၊
 ငါးရာသောရဟန်းတို့အား။ ရောဟိတ မစ္ဆရသေန၊ ငါးကြင်းသားအရသာဖြင့်။
 ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ကာသာယာနိ ဝတ္ထာနိ၊ ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်
 တို့ကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍။ အာသနပရိယန္တေ၊ နေရာအစွန့်၌။ နိသိန္နာ၊
 နေလျက်။ တေထံ သိက္ခန္တံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဥစ္ဆိဋ္ဌတတ္ထံ၊ စားကြွင်းထမင်းကို။
 ပရိဘုဠေယျံ၊ စားရပါမူကား။ အဟောဝတ၊ ကောင်းပါလေစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ချင်ခြင်းဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုသတို့သွီးသည်။ မာတာပိတုနံ၊ မိဘတို့အား။ အာရော-
 စေတွာ၊ ကြား၍။ တတာ၊ ထိုသတို့သွီးဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဒေါဟဠော၊
 ချင်ခြင်းသည်။ ပဋိပဿန္တိ၊ ငြိမ်း၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထိုသတို့သွီး၏။
 တတော၊ ထိုချင်ခြင်းမှ။ အပရေသုပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တမင်္ဂယေသု၊
 ခုနစ်ပါးသော မင်္ဂလာတို့၌။ ရောဟိတမစ္ဆရသေနော၊ ငါးကြင်းသား အရသာ
 ဖြင့်သာလျှင်။ ဓမ္မသေနာပတိတ္ထေရ ပမုခါနိ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ် အမှူးရှိကုန်
 သော။ ပဉ္စသိက္ခသတာနိ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့ကို။ ဘောဇေသုံ၊ ဆွမ်းကျွေး
 ကုန်၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစကားကို။ တိဿကုမာရဿ၊ တိဿ သတို့သား၏။
 ဝတ္ထုမှိ၊ ဝတ္ထု၌။ ဝုတ္တနိယာမေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်လျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 သိအပ်၏။ ဣမဿပန၊ ဤသတို့သား၏ကား။ မဟာဒုဂ္ဂတကာလေ၊ မဟာဒုဂ်
 ဖြစ်သောအခါ၌။ ဒိန္နဿ၊ ပေးလှူအပ်သော။ ရောဟိတ မစ္ဆရသ ဒါနသေဝ၊
 ငါးကြင်းသားအရသာကို လှူခြင်း၏သာလျှင်။ နိဿန္တော၊ အကျိုးဆက်တည်း။
 အဿ၊ ထိုသူငယ်၏။ နာမဂဟဏ ဒိဝသေပန၊ အမည်မှည့်အံ့သော နေ၌ကား။
 တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဒါသဿ၊ ကျွန်ဖြစ်သောသူငယ်
 အား။ သိက္ခာပဒါနိ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ ဒေထ၊ ပေးပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 မာတရာ၊ အမိသည်။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ အယံဒါရကော၊ ဤသူငယ်သည်။ ကောနာမော၊ အဘယ်အမည်
 ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမဿ ဒါရကဿ၊
 ဤသူငယ်၏။ ကုန္တိယံ၊ ဝမ်း၌။ ပဋိသန္ဓိဂဟဏတော ပဋ္ဌာယ၊ ပဋိသန္ဓေနေသည်မှ
 စ၍။ ဣမသ္မိံ ဂေဟေ၊ ဤအိမ်၌။ ဇဠာဠေမူဂါပိ၊ အရိအရုံယိုသော သူငယ်၊
 တင်ကင်ကင်စကားမပီ၍ အ-သော ဆွံသော သူငယ်တို့သည်လည်း။ ပဏ္ဍိတာ၊
 ပညာရှိကုန်သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မေ ပုတ္တဿ၊

တပည့်တော်မသားအား။ ပဏ္ဍိတော တွေဝ နာမံ၊ ပဏ္ဍိတယူသော အမည်သည် သာလျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တေရော၊ ရှင်သာရိ ပုတ္တရာသည်။ သိက္ခာပဒါနိ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဇာတဒိဝသတော၊ ဖွားသောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယပန၊ စ၍ကား။ အဿ မမ ပုတ္တဿ၊ ထိုငါးသား ၏။ အဇ္ဈာသယံ၊ မြတ်သောအလိုကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ န ဘိန္ဒိဿာမိတိ၊ မဖျက်အံ့ ဟူ၍။ မာတုစိတ္တံ၊ အမိစိတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဈိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူဝယ်သည်။ သတ္တာသိက ကာလေ၊ ခုနစ်နှစ်ရှိသောအခါ၌။ မာတရံ၊ အမိကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ အမ္မ၊ အမိ၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တာတ၊ ချစ်သား။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘဝ၊ ချစ်သားရွှေ့ဦး၏။ အဇ္ဈာသယံ၊ မြတ်သောအလိုကို။ နဘိန္ဒိဿာမိ၊ မဖျက်အံ့။ ဣစ္စေဝံ၊ ဤသို့သာလျှင်။ မနံ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ကို။ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ် စေပြီ။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ထေရံ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာကို။ နိမန္တေတွာ၊ သိတ်၍။ တောဇေတွာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဒါသော၊ ကျွန်ုပ်တပည့် လူကလေးသည်။ ပဗ္ဗဇိတုကာမော၊ ရဟန်းပြုလိုပါ၏။ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်။ ဣမံ၊ ဤသူဝယ်ကို။ သာယန္တသမယေ၊ ညချမ်းသော အခါ၌။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အာနေဿာမိ၊ ခေါ်ခံဝါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက် ပြီးသော်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဥယျောဇေတွာ၊ ကြွစေ၍။ ဉာတကေ၊ ဆွေမျိုးတို့ ကို။ သန္တိပါတာပေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍။ မမ ပုတ္တဿ၊ ငါးသား၏။ ဝိဟိကာလေ၊ လူလက်ထက်၌။ ကတ္တဗ္ဗသတ္တာရံ၊ ပြုအပ်သော ပူဇော်သတ္တာကို။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ ကရိဿာမာတိ၊ ပြုကုန်အံ့ဟူ၍။ မဟန္တသတ္တာရံ၊ များစွာသော ပူဇော်ဘွယ်ကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ တံ၊ ထိုပဏ္ဍိတမည်သောသားကို။ အာဒါယ၊ ဆွဲဝင်၍ထမ်းလျက်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမံ၊ ဤသူဝယ်ကို။ ပဗ္ဗာဇေတ၊ ရဟန်းပြုတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့တောင်းပန် လျက်။ ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ အဒါသိ၊ ပေး၏။

ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ပဗ္ဗဇာယ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌။ ဒုက္ကရတာဝံ၊ ဆင်းရဲ ပြုငြိမ်စွာ ကျင့်ရသည်၏ အဖြစ်ကို။ အာစိက္ခိတွာ၊ ကြား၍။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ တုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရား တို့၏။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမ ပေးတော်မူသမျှကို။ ကရိဿာမိ၊ ရှိသောစွာလိုက်နာကျင့်ပါအံ့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤ သို့ လျှောက်သည်ရှိသော်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ ဧတိ၊ လာလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ခေါ်ပြီးသော်။ ကေသေ၊ ဆံပင်တို့ကို။ တေမေတွာ၊ ရေဆွတ်၍။ တစပဉ္စက- ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ တစပဉ္စက ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အာစိက္ခိတွာ၊ ကြား၍။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရဟန်း ပြုစေ၏။ အဿ၊ ထိုပဏ္ဍိတသာမဏေ၏။ မာတာပိတရောပိ၊ မိဘတို့သည်လည်း။

သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင်။ ဝိဟာရေယေဝံ၊ ကျောင်း၌သာလျှင်။ ဝသန္တာ၊
နေကုန်လျက်။ ဗုဒ္ဓပမုခဿ ဘိက္ခု သံဃဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်း သံဃာ
အား။ ရောဟိတမစ္ဆ ရသေနေဝ၊ ငါးကြင်းသား အရသာဖြင့် သာလျှင်။ ဒါနံ၊
ပေးအပ်သောအလှူကို။ ဒတွာ၊ စွန့်ကြဲလှူဒါန်း၍။ သတ္တမေ ဒိဝဿေ၊ ခုနစ်ရက်
မြောက်သောနေ့၌။ သာယံ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အဂမံသု၊
ပြန်သွားကုန်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အဋ္ဌမေ ဒိဝဿေ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သော
နေ့၌။ အန္တောဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည် ရှိသော်။ တံ၊ ထို
သာမဏေကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဂစ္ဆတိ၊ ကြွသွား၏။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်း
သံဃာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တတွ။ နာဂမာသိ၊ အတူမသွား။ ကိကာရဏာ၊ အသယံ
ကြောင့် အတူမကြွသနည်းဟူမူကား။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ အဿ၊ ထိုသာမဏေ၏။
စိဝရပတ္တဂဟဏာနိဝါသကံ၊ သင်္ကန်းသပိတ်ကိုယူခြင်းဝတ်ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း။
ဣရိယာပထေ၊ ဣရိယာပုထ်၌။ ပါသာဒိကောဝါ၊ ကြည်ညိုဘွယ် ရှိသည်လည်း
ကောင်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ အပိစ၊ စင်စစ်မူကား။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။
ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ ကတ္တဗ္ဗဝတ္ထံ၊ ပြုအပ်သော ဝတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
ထေရောပိစ၊ မထေရ်သည်လည်း။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းသံဃာသည်။ အန္တော-
ဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့။ ပရိဋ္ဌေ၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ သကလဝိဟာရံ၊ ကျောင်းအလုံးကို။
ဝိစရန္တော၊ လှည့်ပတ်လျက်။ အသမ္ပဇနဌာနံ၊ တံမြက် မလှည်းသော အရပ်ကို။
သမ္ပဇိတွာ၊ တံမြက်လှည်း၍။ တုစ္ဆဘာဇနေသု၊ ရေမရှိသော အိုးတို့၌။ ပါနိယ-
ပရိဘောဇနိယာနိ၊ ရေသောက်အိုးတို့ကို။ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ တည်ထား၍။ ဗုဒ္ဓိက္ခိတ္တာ-
နိ၊ မကောင်းသဖြင့် ခင်းသားအပ်ကုန်သော။ မဇ္ဈဝိဌာဒိနိ၊ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်
စသည်တို့ကို။ ပဋိသာမေတွာ၊ သိုမှီးသိမ်းဆည်း၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။
ပရိသတိ၊ ဝင်၏။ အညတိတ္ထိယာ၊ သာသနာမှအပဖြစ်သော တိတ္ထိ တို့သည်။
တုစ္ဆဝိဟာရံ၊ သံဃာတော်မရှိသဖြင့် ဆိတ်သောကျောင်းသို့။ ပရိသိက္ခာ၊ ဝင်၍။
သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ သာဝကာနံ၊ တပည့်တို့၏။ နိသိန္န-
ဌာနာနိ၊ နေရာအရပ်တို့ကို။ ပဿထ၊ ကြည့်ပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ အရိပ်
အမြှက်အားဖြင့်။ အပိဝတ္ထု၊ စဉ်းဝယ်ဆိုစရာမျှကိုလည်း။ မာသတိ သူတိ၊ မရ
စေကုန်သတည်းဟု။ သကလဝိဟာရံ၊ ကျောင်းအလုံးကို။ ပဋိဇိတွာ၊ သုတ်သင်၍။
ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပရိသတိ၊ ဝင်၏။ တသ္မာ၊ တို့ကြောင့်။ တံဒိဝသံပိ၊
တို့နေ၌ လည်း။ သာမဏေရေန၊ သာမဏေကို။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ် သင်္ကန်း
ကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ ဒိဝါတရံ၊ နေမြင့်မှ။ ဝိဇ္ဇာဟ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။
ပါရိသိ၊ ဝင်လေ၏။

သာမဏေဓရာ၊ သာမဏေသည။ ဥပဇ္ဈာယေန၊ ဥပဇ္ဈာယံနှင့်။ သဒ္ဓိံ ဂစ္ဆန္တော၊
 အတူတကွ သွားကြသည်ရှိသော်။ အန္တရာမဝ္ဓေါ ခရီးအကြား၌။ မာတိကာ၊ မြောင်း
 ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ကိံ နာမာတိ၊ အဘယ်
 အမည်ရှိသနည်းဟု။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သာမဏေရ၊ သာမဏေ။ မာတိကာနာမ၊
 မြောင်းမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ ဣမာယ မာတိကာယ၊ ဤရေမြောင်း
 ဖြင့်။ ကိံ ကရောန္တိ၊ အဘယ်သို့ ပြုကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဣတော-
 စိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ အတ္တနော၊
 မိမိ၏။ သဿကမ္ပံ၊ လယ်လုပ်ခြင်းအမှုကို။ သမ္ပာဒေန္တိ၊ ပြည့်စုံစေကုန်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဥဒကဿ၊ ရေ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။
 အတ္ထိကိံ ပန၊ ရှိလေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာဝုသော၊ တပည့်ရင်း
 ပဏ္ဍိတသာမဏေ၊ နတ္ထိ၊ ရေမှာစိတ်မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ တန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ အစိတ္တကံ၊ စိတ်မှကင်းသော ရေကို။
 အတ္တနော၊ ၏။ ဣန္ဒြိယဌာနံ၊ အလိုရှိရာအရပ်သို့။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ယူကုန်သလော။
 ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ပဏ္ဍိတသာမဏေ။ အာမ၊ ဆောင်
 ယူသည် မှန်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ သော၊ ထိုပဏ္ဍိတသာမဏေ
 သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အစိတ္တကံပိ၊ စိတ်မရှိသော
 ရေကိုလည်း။ အတ္တနော၊ ၏။ ဣန္ဒြိယိန္ဒြိယဌာနံ၊ အလိုရှိရာ အလိုရှိရာ အရပ်သို့။
 ဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ ကမ္ပံ၊ လယ်လုပ်ခြင်း စသော အမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သစိတ္တကံပိ၊ စိတ်ရှိသော သူငါ တို့သည်လည်း။
 စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အတ္တနော ဝသေ၊ မိမိအလိုနိုင်ငံသို့။ ဝတ္တေတွာ၊ လိုက်စေ၍။ သမဏ-
 ဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နသက္ခိယန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သနည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့ အပြစ်တင်စကားဆို၏။ အထ၊ တို့နောင်မှ။ ဒေသော၊ ထို သာမဏေ
 သည်။ ပုရတော၊ ရှေ့သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားလတ်သော်။ ဥသုကာရေ၊ လေးသမား
 သည်။ သရဒဏ္ဍကံ၊ မြားကို။ အဝိမ္မိ၊ မီး၌။ တာပေတွာ၊ ပူစေ၍။ အက္ခိ၊ ကောဋိယာ၊
 မျက်စိတစွန်းဖြင့်။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ဥဒကံ၊ ဖြောင့်မတ်သည်ကို။
 ကရောန္တေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမေ၊ ဤသည်
 တို့ကား။ ကေနာမ၊ အဘယ်အမည်ရှိကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာဝု-
 သော၊ ငါ့သား သာမဏေ၊ ဥသုကာရာနာမ၊ လေးသမား မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ ဒေတေ၊ ဤသူတို့သည်။ ကိံ ပန၊ အဘယ်အမှုကို။ ကရောန္တိ၊
 ပြုကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ အဝိမ္မိ၊ မီး၌။ တာပေတွာ၊ ပူစေ၍။
 သရဒဏ္ဍကံ၊ မြားကို။ ဥဒကရောန္တိ၊ ဖြောင့်မတ်သည်ကို ပြုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မိန့်လတ်သော်။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဒေသော၊ ဤမြားသည်။ သစိတ္တကော၊

စိတ်ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ဝါတပည့် သာမဏေ
 ပဏ္ဍိတ။ အစိတ္တကော၊ စိတ်မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ သော၊ ထိုသာမဏေ
 သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အစိတ္တကံ၊ စိတ်မရှိသောမြားကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အဝိမ္မိ၊
 မီး၌။ တာပေတွာ၊ ပူစေ၍။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်သည်ကို။ သစေ ကရောန္တိ၊ အကယ်၍
 ပြုကုန်သည် ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ပြုကုန်သည် ရှိသော်။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။
 သစိတ္တကာပိ၊ စိတ်ရှိသော သူ ဝါ တို့သည်လည်း။ အတ္တနောစိတ္တံ၊ မိမိစိတ်ကို။
 အတ္တနောဝသေ၊ မိမိအလိုသို့။ (အတ္တနောကား၊ ဒန္တောပုဗ္ဗဖြစ်၍ ဝသေ-နှင့်
 လည်း ယှဉ်သည်။) ဝတ္တေတွာ၊ လိုက်စေ၍။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကာဟုံ၊
 ပြုခြင်းငှါ။ နာသက္ခိယန္တိ၊ မတတ်နိုင်လေကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့အပြစ်တင်
 စကားဆို၏။ အထ၊ ထိုနာဂ်မှ။ ဧသော၊ ထိုသာမဏေသည်။ ပုရတော၊ ရွှေသို့။
 ဝစ္ဆန္တော၊ သွားလေသော်။ ဒါရုနိ၊ သစ်တို့ကို။ အရုနေမိ နာဘိအာဒိနိ၊ အကန့်
 အကွက်ထောက် စသည်တို့ကို။ တစ္ဆန္တေ၊ ရွှေကုန်သည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့ကား။ ကေနာမ၊ အဘယ်အမည် ရှိကုန်
 သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာဝုသော၊ ဝါရှင် သာမဏေ။ တစ္ဆကာနာမ၊
 တံစည်း၊ ဝဲခွင်သမားတို့ မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ ဧတေ၊ ဤသူတို့
 သည်။ ကိံပန၊ အဘယ်အမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။
 အာဝုသော၊ ဝါရှင်။ ဒါရုနိ၊ သစ်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ယာနကာဒိနိ၊ လှည်း
 စသည်တို့၏။ စက္ကာဒိနိ၊ လှည်းဘီးစက် စသည်တို့ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧတာနိပန၊ ဤသစ်တို့သည်ကား။ သစိတ္တ-
 ကာနိ၊ စိတ်ရှိကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ဝါရှင်။ အစိတ္တ-
 ကာနိ၊ စိတ်မရှိကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အထ၊ ထိုသာမဏေ
 ၏။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အစိတ္တကာနိ၊ စိတ်မရှိကုန်သော။
 ကဋ္ဌကလိင်္ဂရာနိ၊ သစ်တုံးတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ စက္ကာဒိနိ၊ လှည်းပုံတောင်း
 စက်ဝန်း စသည်တို့ကို။ သစေ ကရောန္တိ၊ အကယ်၍ ပြုကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ကသ္မာ၊
 အဘယ့်ကြောင့်။ သစိတ္တကာ၊ စိတ်ရှိကုန်သော သူတို့သည်။ အတ္တနော စိတ္တံ၊ မိမိ
 စိတ်ကို။ အတ္တနောဝသေ၊ မိမိ အလိုသို့။ ဝတ္တေတွာ၊ လိုက်စေ၍။ သမဏဓမ္မံ၊
 ရဟန်းတရားကို။ ကာဟုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နာသက္ခိယန္တိ၊ မတတ်နိုင်လေကုန်အံ့နည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလျက်။ သော၊ ထို သာမဏေသည်။ ဣမာနိ ကာရဏာနိ၊ ဤ
 အကြောင်းတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရား
 တို့၏။ ပတ္တစိဝရေ၊ သပိတ် သင်္ကန်းတို့ကို။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ သစေ-
 ဝဏ္ဏေယျာထ၊ အကယ်၍ ယူကုန်သည်ဖြစ်ငြားအံ့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နိဝတ္တေ-
 ယံ၊ ပြန်ပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဧထရော၊ မထေရ်သည်။ အယံ၊ ဤ

သာမဏေသည်။ အရနာ၊ ယခု။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရှင်ပြုသော။ ဒဟရ သာမဏေရော၊ သာမဏေငယ်သာတည်း။ ဓံ၊ ငါ့နောက်သို့။ အနုဗန္ဓမာနော၊ အစဉ်အတိုင်း နောက်ကလိုက်လျက်။ ဧဝံဝဒေတိတိ၊ ဤသို့ ဆိုရမည်လောဟု။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အနုပ္ပါဒေတွာဝ၊ မပြစ်စေမူ၍လျှင်။ သာမဏေရ၊ ငါ့သားသာမဏေ။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ ဆို၍။ အတ္တနော ပတ္တစိဝရံ၊ မိမိသပိတ်သင်္ကန်း ကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူ၏။

သာမဏေရောပိ၊ သာမဏေသည်လည်း။ ဥပဇ္ဈာယံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ နိဝတ္တန္တော၊ ပြန်သည်ရှိသော်။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မဟံ၊ ၏။ အာဟာရံ၊ ဆွမ်းကို။ အာဟရန္တော၊ ဆောင်တော်မူသည်ရှိသော်။ ရောဟိတမစ္ဆရသေနော၊ ငါးကြင်းသား အရသာနှင့် ယှဉ်သော ဆွမ်းကိုသာလျှင်။ အာဟရေယျာထာတိ၊ ဆောင်ယူခဲ့ပါလော့ဟူ၍။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ အာပုသော၊ ငါ့ရှင် ပဏ္ဍိတ သာမဏေ။ ကဟံ၊ အသယ်မှ။ လဘိဿာမ၊ ရဝါကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ ပုညေန၊ ဘုန်းကံဖြင့်။ အလတန္တော၊ မရသည် ရှိသော်။ မမ၊ တပည့်တော်၏။ ပုညေန၊ ရှေးကောင်းမှု ကံဖြင့်။ လဘိဿာထာတိ၊ ရပါကုန်လတ္တံ့ဟူ၍။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ တေရော၊ မထေရ် သည်။ ဒဟရသာမဏေရဿ၊ သာမဏေငယ်၏။ ဗဟိ၊ အပလွင်ပြင်အရပ်၌။ နိဿိန္ဒကဿ၊ နေသည်ရှိသော်။ ပရိပန္တောပိ၊ တေးရန်သည်လည်း။ တဝေယျာတိ၊ ပြစ်ရာချေအံ့ဟူ၍။ ကုဗ္ဗိတံ၊ သောတံကျင် သံကောက်ကို။ ဒတွာ၊ ပေးလိုက်၍။ မဟံ ဂသန ဂစ္ဆဿ၊ ငါ့နေသော တိုက်ခန်း၏။ ဒွါရံ၊ တံခါးကို။ ပိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍။ အန္တော၊ အတွင်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ၍။ နိဿိဒေယျာသိ၊ နေလေလော့။ ဣတိ- အာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ တထာ၊ ထိုမထေရ် မှာ လိုက်တိုင်း။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကရဇကာယေ၊ ကရဇကာယ၌။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်ကို။ ဩတာရေတွာ၊ ချ၍။ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို။ သမ္ပသန္တော၊ ထုံးသပ်လျက်။ နိဿိဒ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသာမဏေ၏။ ဂုဏ- တေဇေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးအာနုဘော်ဖြင့်။ သတ္တဿ၊ သိကြားမင်း၏။ အာသနံ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာ ကျောက်နေရာသည်။ ဥဏ္ဍာကာရံ၊ ပူသော အခြင်း အရာကို။ ဒသေသိ၊ ပြ၏။ သော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကား။ ကိ- နခေါ၊ အဘယ်သို့ ရှိပါလိမ့်မည်နည်း။ ဣတိဥပဓာရေန္တော၊ ဤသို့ ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ ပဏ္ဍိတ သာမဏေရော၊ ပဏ္ဍိတ သာမဏေသည်။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်အား။ ဝတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ဒတွာ၊ ပေးလိုက်၍။ သမဏမ္ပံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ နိဝတ္တော၊ ပြန်လာ၏။ မယာပိ၊ ငါသိကြားမင်းသည်လည်း။ ဟတ္ထံ၊ ထိုသာမဏေ ရှိရာသို့။ ဂန္တံ၊ သွားခြင်းငှါ။

ဝဋ္ဋတိတိ၊ သင့်၏ဟူ၍။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ စတ္တာရော မဟာရဇေ၊ စတုမဟာရဇ်
 နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဝိဟာရဿ၊ ကျောင်း
 တော်၏။ * ဥပစာရေ၊ ဥပစာရ၌။ ဝသန္တေ၊ နေကုန်သော။ သကုဏေ၊ ဌာန
 တို့ကို။ ပလာပေတွာ၊ ပျံသွားစေ၍။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ အာရက္ခံ၊
 အစောင့်အရှောက်ကို။ ဂဏှထာတိ၊ ယူကုန်သောဟူ၍။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။
 စန္ဒဒေဝပုတ္တံ၊ လနတ်သားကို။ စန္ဒမဏ္ဍလံ၊ လဝန်းကို။ အာကမ္ပိတွာ၊ ငင်ဆွဲ၍။
 ဂဏှာဟိ၊ ဆီးတားလော့။ သူရိယ ဒေဝပုတ္တံ၊ နေနတ်သားကို။ သူရိယမဏ္ဍလံ၊
 နေဝန်းကို။ အာကမ္ပိတွာ၊ ငင်ဆွဲ၍။ ဂဏှာဟိ၊ တားမြစ်လော့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့
 ဆို၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ အာဝိဉ္ဇန ရဇ္ဇဌာနေ၊ တံခါး သံကောက်
 ကြိုးကို ဆွဲရာအရပ်၌။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အဋ္ဌာသိ၊
 နေ၏။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ပတန္တဿာပိ၊ ကြွေကျသည်လည်းဖြစ်သော။ ပုရာဏ-
 ပဏ္ဏဿ၊ သစ်ရွက်လျော်၏။ ပတိတသဒ္ဓေါ၊ ကြွေ၍ကျရာ၌မည်သံသည်။ နာဟော-
 သိ၊ မဖြစ်။ သာမဏေရဿ၊ သာမဏေ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ကေဂ္ဂံ၊ တုန်လှုပ်
 တည်ကြည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ အန္တရာ-
 တတ္ထေယေဝ၊ ဆွမ်းစားမီ အကြား၌သာလျှင်။ အတ္တဘာဝံ၊ ကိုယ်၏ အဖြစ်ကို။
 သမ္ပသိတွာ၊ သုံးသပ် ဆင်ခြင်၍။ တိဏိ ဖလဝနိ၊ ဖိုလ်သုံးပါးတို့သို့။ ပါပုဏိ၊
 ရောက်၏။

ထေရောပိ၊ မထေရ်သည်လည်း။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ ဝိဟာရေ၊
 ကျောင်း၌။ နိသိန္ဓော၊ နေသည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုသာမဏေ၏။ ဥပကပ္ပနကံ၊
 သုံးဆောင် ဘုန်းပေးအပ်သော။ တောဇနံ၊ ဆွမ်းကို။ အသုက ကုလေနာမ၊ ဤ
 မည်သောအမျိုး၌။ လဒ္ဓံ၊ ရခြင်းငှါ။ သတ္တာ၊ တတ်ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 အောက်မေ့လျက်။ ပေမ ဂါရဝယုတ္တံ၊ ချစ်မြင်နိုးခြင်း၊ ရိုသေခြင်းဖြင့်ယှဉ်သော။
 ဧကံ ဥပဋ္ဌာကကုလံ၊ တယောက်သော အလုပ်အကျွေးအိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ ကြွ
 တော်မူ၏။ တတ္ထစ၊ ထိုအလုပ်အကျွေးအိမ်၌လည်း။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ တံ-
 ဒိဝသံ၊ ထိုနေ၌။ ရောဟိတမန္တေ၊ ငါးကြင်းတို့ကို။ လသိတွာ၊ ရ၍။ ထေရသောဝ၊
 မထေရ်၏လျှင်။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ ဩလောကေန္တေ၊ ကြည့်လျက်။ နိသိဒ္ဓိ-
 သို့၊ နေကုန်၏။ တေ၊ ထိုဒါယကာတို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသောမထေရ်
 ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဣမ၊ ဤအိမ်သို့။
 အာဂစ္ဆန္တေတိ၊ လာခြင်းတို့ဖြင့်။ ဘဒ္ဒတံ၊ ကောင်းသောလာခြင်းကို။ ကတန္တိ၊
 ပြုဝေ၏ဟု။ အန္တောဂေဟေ၊ အိမ်တွင်းသို့။ ပဝေသေတွာ၊ သွင်း၍၊ ယာဂ ခဇ္ဇကာ-
 ဒိနိ၊ ယာဂခဲဘွယ် စသည်တို့ကို။ ဒဏာ၊ လျှ၍။ ရောဟိတမန္တရသေန၊ ငါးကြင်း

* ဥပဝနေ (ဆဋ္ဌ)

သား ဟင်းလျာဖြင့်။ အသား၊ ထိုမထေရ်၏။ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်
 ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဏ္ဏပဂါတံ၊ ဆွမ်းကို။ အဒံသု၊ ယူကုန်၏။ ထေရော၊
 မထေရ်သည်။ ဟရဏာကာရံ၊ ဆောင်ယူအံ့သော အကြောင်းကို။ ဒသေသိ၊
 ပြ၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပရိဘုဉ္ဇထ၊
 တုဉ်းပေးပါ ကုန်လော့။ ဟရဏက သတ္တံ၊ ကျောင်းသို့ ဆောင်ယူ အပ်သော
 ဆွမ်းကို။ လဘိဿထ၊ ရကုန် လတ္တံ့။ ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့ ဆို၍။ ထေရဿ၊
 မထေရ်၏။ သတ္တကိစ္စာဝသာနေ၊ ဆွမ်းတုဉ်းပေးပြီးသော အခါ၌။ ပတ္တံ၊ သပိတ်
 ကို။ ရောဟိတ မစ္ဆရသံ ဘောဇနဿ၊ ငါးကြင်းသား ဟင်းလျာ ရှိသော
 ဘောဇဉ်ဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ အဒံသု၊ ယူကုန်၏။ ထေရော၊ မထေရ်
 သည်။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ ဆာတောတိ၊ မွတ်သိပ် ခဲ့ပြီ ဟု။
 သီဃံ၊ လျှင်စွာ။ အဂမာသိ၊ ကြွလာ၏။ သတ္တာပိ၊ ဘုရား သည်လည်း။ တံ
 ဒိဓသံ၊ ထိုနေ၌။ ကာလဿေဝ၊ စောစောကလျှင်။ ဘုဒ္ဓိတွာ၊ ဆွမ်းတုဉ်းပေး
 ၍။ ဝိဟာရံ ဂန္တာ၊ ကျောင်းတော်သို့ ကြွ၍။ ဧဝံ အာဝဇ္ဇေသိ၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်
 တော်မူ၏။ ပဏ္ဍိတ သာမဏေရော၊ ပဏ္ဍိတ သာမဏေသည်။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊
 ဥပဇ္ဈာယ်အား။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်း
 တရားကို။ ကရိဿာမီတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ နိဝဇ္ဇော၊ ပြန်လာ၏။ အသ၊ ထိုသာမဏေ
 ၏။ ပဗ္ဗဇိတ တိစ္စံ၊ ရဟန်းကိစ္စသည်။ နိပ္ပဇ္ဇိဿတိနုခေါ၊ အပြီးတိုင် အံ့လော။
 ဣတိ ဥပမာရေန္တော၊ ဤသို့စူးစမ်းသည်ရှိသော်။ တိဏ္ဍံ ဖလာနံ၊ ဖိုလ်သုံးပါးတို့
 သို့။ ပတ္တဘာဝံ၊ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ အရဟတ္တဿ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်၏။ ဥပနိဿယော၊ အကြောင်းသည်။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိအံ့လော။
 နတ္ထိနုခေါ၊ မရှိအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်လတ်သော်။ အတ္ထိ
 တိ၊ ရှိ၏ဟု။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ပူရေဘတ္တမေဝ၊ ဆွမ်းမစားမီလျှင်။ အရဟတ္တံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ သက္ခိဿတိ၊ တတ်နိုင်အံ့လော။
 န သက္ခိဿတိ၊ မတတ်နိုင်အံ့လော။ ဣတိဥပမာရေန္တော၊ ဤသို့စူးစမ်းသည်
 ရှိသော်။ သက္ခိဿတိတိ၊ တတ်နိုင်လတ္တံ့ဟု။ အညာသိ၊ သိတော်မူ၏။ အလ၊
 ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုသဗ္ဗညုဘုရား၏။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏။ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်။ သာမဏေရဿ၊ သာမဏေ၏။ သတ္တံ၊
 ဆွမ်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သီဃံ၊ လျှင်စွာ။ အဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ အသ၊
 ထို သာမဏေအား။ အန္တရာယမ္ပိ၊ အန္တရာယ်ကိုမူလည်း။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။
 ဒ္ဓါရကောဋ္ဌကေ၊ မုတ်ဦး၌။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။
 နိသီဒိဿာမိ၊ နေအံ့။ အလ၊ တိုမုတ်ဝ၌။ နံ၊ ထိုသာရိပုတ္တရာကို။ စတ္တာရော၊
 ပဉ္စေ၊ ပြဿနာလေးပါးတို့ကို။ ပုစ္ဆိဿာမိ၊ မေးအံ့။ တသ္မိံ ပဉ္စေ၊ လိုပြဿနာကို။

ဝိဿဇ္ဇိယမာနေ၊ ပြေသည်ရှိသော်။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ သဟ ပဋိ-
သန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိဿတိ၊
ရောက်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ ဝန္တော၊ ကြွ၍။
ဒွါရကောဋ္ဌကော၊ မှတ်ဦး၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ သမ္ပတ္တံ၊ ရောက်လာသော။ ထေရံ၊
မထေရ်ကို။ စတ္တာရော ပဌေ၊ ပြဿနာလေးပါးတို့ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ပုဋ္ဌံ ပုဋ္ဌံ၊ မေးတိုင်း
မေးတိုင်း။ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ၏။

တဩ၊ ထိုစကား၌။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ပုစ္ဆော ဝိဿဇ္ဇနံ၊ အမေး
အဖြေတည်း။ ကိရ၊ စင်စစ်။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ နံ၊ ထိုသာရိပုတ္တရာကို။ အာဟ၊
မိန့်တော်မူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ချစ်သားသာရိပုတ္တရာ။ တေ၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။
လဒ္ဓံ၊ ရသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာဟာရော၊
အာဟာရကိုရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ အာဟာရော-
နာမ၊ အာဟာရမည်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ အာဟရတိ၊ ဆောင်သနည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကိုဆောင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
ဖြေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။
အာဟရတိ၊ ဆောင်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ရူပံ၊
ရုပ်ကိုဆောင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ရူပံပန၊ ရုပ်သည်
ကား။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ အာဟရတိ၊ ဆောင်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဖဿံ၊ ဖဿကိုဆောင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေ၏။ တဩ၊
ထိုစကား၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဟိ၊
ထိုစကားသင့်စွ။ ဇီဆန္တိတေန၊ မှတ်သိပ်သောသူသည်။ ပရိဘုတ္တော၊ စားအပ်
သော။ အာဟာရော၊ အစာသည်။ တဿ၊ ထိုမှတ်သိပ်သောသူ၏။ ခုဒ္ဓံ၊ မှတ်
သိပ်ခြင်းကို။ ပရိဟရိတွာ၊ ပယ်၍။ သုခဝေဒနံ၊ သုခဝေဒနာကို။ အာဟရတိ၊
ရှက်ဆောင်၏။ အာဟာရ ပရိဘောဂေန၊ အစာအာဟာရကို သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။
သုခိတဿ၊ ချမ်းသာသောသူအား။ သုခါယ ဝေဒနာယ၊ သုခဝေဒနာသည်။
ဥပ္ပဇ္ဇမာနာယ၊ ဖြစ်ခြင်းဖြင့်။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ ဝတ္ထသမ္ပတ္တိ၊ အဆင်း၏ ပြည့်စုံ
ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ အာဟရတိ၊
ရှက်ဆောင်၏။ သုခိတောပန၊ ချမ်းသာသော သူအားကား။ အာဟာရဇရူပ-
ဝသေန၊ အာဟာရဇရုပ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္န-သုခသောမနသော၊ ဖြစ်သော သုခ
ဝေဒနာဖြင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မေ၊ ငါ့အား။
အဿာဒေ၊ သာယာခြင်းသည်။ ဇာတောတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ နိပ္ပဇ္ဇန္တောဝါ၊
အိပ်လျက် လည်းကောင်း။ နိသီဒန္တောဝါ၊ ထိုင်လျက် လည်းကောင်း။ သု-
သမ္ပဿံ၊ တောင်းသောအထွေကို။ ပဋိလတတိ၊ ရ၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣမေသု-

စတုသု ပဌေသု၊ ဤပြဿနာလေးပါးတို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇေသု၊ ဖြေအပ်ကုန်သည်
ရှိသော်။ သာမဏေရော၊ သည်။ သဟပဋိသန္တိဒေါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒေါဟိနှင့်တကွ။
အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ သတ္တာပိ၊ ဘုရားသည်လည်း။
ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဂစ္ဆ၊
သွားလေ။ တဝ၊ သင်၏။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ သာမဏေရဿ၊ သာမဏေအား။
ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ တေရော၊ မထေရ်သည်။
ဂန္တု၊ သွား၍။ ဒွါရံ၊ တံခါးကို။ အာကောဇေသိ၊ ခေါက်၏။ သာမဏေရော၊
သာမဏေသည်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။
ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်သောအရပ်၌။ ဌပေတွာ၊
တား၍။ တာလဝဏ္ဏေန၊ ထန်းရွက်ယပ်ဖြင့်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဗီဇိ၊ ယပ်ခတ်၏။
အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသာမဏေကို။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။
သာမဏေရ၊ သာမဏေ၊ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။
ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုဗ္ဗေပန၊ အရှင်ဘုရားတို့
သည်ကား။ ကရောဟိ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကိုပြုပြီးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။
မသာ၊ ငါသည်။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ တံ၊ သင်
သည်။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သတ္တဝသိကော ဒါရကော၊
ခုနစ်နှစ်ရှိသော သူငယ်သည်။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ အဋ္ဌမေဒိဝသေ၊ ရှစ်ရက်
မြောက်သောနေ့၌။ တံခဏံ၊ ထိုခဏ၌။ ဝိကသိတ ပဒုမုပ္ပလ သဒိသော၊ ပွင့်သစ်
သော ပမုမာကြာနှင့်တူစွာ။ အရဟတ္တပုတ္တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်တို့ ရောက်၏။
ပစ္စဝေက္ခိတဌာနံ၊ ဆင်ခြင်အပ်သော အရာကို။ ပစ္စဝေက္ခန္တော၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ
ဆင်ခြင်လျက်။ နိသိဒိတွာ၊ နေ၍။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ အကာသိ၊
ပြု၏။ တေန၊ ထိုပဏ္ဍိတသာမဏေသည်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဓောပိတွာ၊ ဆေး၍။
ပဋိသာမိတကာလေ၊ သိမ်းဆည်းပြီးသော အခါ၌။ စန္ဒဒေဝပုတ္တော၊ လနတ်သား
သည်။ စန္ဒမဏ္ဍလံ၊ လဝန်းကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ လွှတ်၏။ သူရိယ ဒေဝပုတ္တော၊
နေနတ်သားသည်။ သူရိယံ၊ နေဗိမာန်ကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ လွှတ်၏။ စတ္တာရော-
မဟာရာဇာနေ၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့သည်။ စတုဒိသာ၊
အရပ်လေးမျက်နှာမှ။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဝိဿဇ္ဇေသု၊ လွှတ်ကုန်
၏။ သတ္တော ဒေဝရာဇာ၊ သိကြားနတ်မင်းသည်။ အာပိဉ္ဇနကေ၊ တံခါးကြီးကို
ဆွဲရာအရပ်၌။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ လွှတ်၏။ သူရိယော၊
နေဗိမာန်သည်။ မဇ္ဈဌာနတော၊ မွန်းတည့်ရာ အလယ်အရပ်မှ။ ဂလိတွာ၊ လျှော
ကျ၍။ ဂတော၊ သွား၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယိံ သု၊ ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချကုန်၏။
ဆာယာ၊ အရိပ်သည်။ အမိတပ္ပမာဏာ၊ အလွန်အားဖြင့် အတိုင်းအရှည်ရှိသည်။

ဇာတာ၊ ဖြစ်လေပြီ။ သူရိယော၊ နေသည်။ မဇ္ဈိဋ္ဌာနတော၊ မွန်းတည့်ရာမှ။ ဂလိတွာ၊
 လျှောကျ၍။ ဂတော၊ သွားခဲ့ပြီ။ သာမဏေရေနစ၊ သာမဏေ သည်လည်း။
 ဣဒါနေဝ၊ ယခုပင်လျှင်။ ဘုတ္တံ၊ ဆွမ်းစားခဲ့၏။ ဧတံ၊ ဤသို့ နံနက်ကာလသာ စား၍
 မွန်းတည့်လျှင်ပင် နေဝင်လွယ်ခြင်းသည်။ ကိနခေါ၊ အဘယ်သို့ အကြောင်း
 ရှိလေအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ သတ္တော၊ ဘုရားသည်။ တံပဝတ္တိံ၊ ထို
 အကြောင်းကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ အာဂန္တော၊ ကြွတော်မူလာ၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။
 သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တိ၊ အထယ်စကားကို။ ကထေယ၊ ပြောဆိုကုန်ကြသနည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒံနာမ၊ ဤအကြောင်းကို ပြောဆိုပါ
 ကုန်သည်ဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပုညဝတော၊
 ၁၀၀ တန်းကံရှိသောသူ၏။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရဏကာလေ၊ စီးဖြန်း
 အားထုက်သောအခါ၌။ စန္ဒဒေဝပုတ္တော၊ လနတ်သားသည်။ စန္ဒမဏ္ဍလံ၊ လဝန်း
 ကို။ အာတနိတွာ၊ ဆွဲငင်၍။ ဂဏှိ၊ တားမြစ်ရ၏။ သူရိယဒေဝပုတ္တော၊ နေနတ်သား
 သည်။ သူရိယမဏ္ဍလံ၊ နေဝန်းကို။ အာကနိတွာ၊ ဆွဲငင်၍။ ဂဏှိ၊ ဆီးတားရ၏။
 စတ္တာရော မဟာရာဇာနော၊ နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့သည်။ ဝိဟာရေ၊
 ကျောင်းတော်၌။ ဥပဝနေ၊ ဇေတဝန်၏အနီး တော၌။ စတုဒ္ဓိသံ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ
 မှ။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဂဏှိံ သု၊ ယူကုန်၏။ သတ္တော ဒေဝရာဇာ၊
 သိကြားမင်းသည်။ အာဝိဉ္ဇနကေ၊ တံခါးကြီးဆွဲရာ၌။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်
 အရှောက်ကို။ ဂဏှိ၊ ၏။ အဟံပိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါး
 ကို သိသည်။ အပ္ပိတိ၊ ဖြစ်၏တကားဟု။ အပ္ပေါဿုတ္တော၊ ကြောင့်ကြမဲ့။ နိသိဒ္ဓိ-
 တံ၊ နေခြင်းငှါ။ နာလတ္ထံ၊ မရအပ်။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဇ္ဇါရကောဋ္ဌကေ၊ မုတ်ဦး၌။
 မမ ပုတ္တဿ၊ ငါသားအား။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ အဂ္ဂဟေသိံ၊
 ယူ၍ မ၊ စရ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ မာတိကာယ၊
 ရေမြောင်းဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဟရန္တေ၊ ဆောင်ကုန်သော။ နေတ္ထိကေစ၊
 လယ်လုပ်သမားတို့ကို လည်းကောင်း။ ဥသုံ၊ မြားကို။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်သည်ကို။
 ကရောန္တေ၊ ပြုကုန်သော။ ဥသုကာရေ၊ လေးသမားတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒါရုနိ၊
 သစ်တို့ကို။ တစ္ဆန္တေ၊ ရွှေယူတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒိသ္မော၊ မြင်၍။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှ
 လောက်သော။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိသော
 သူတို့သည်။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ဒမေတွာ၊ ဆုံးမ၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။
 ဂဏ္ဌန္တိယေဝ၊ ယူကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။
 အနုသန္တိံ၊ အနုသန္ဓေကို။ စာဋေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊
 ဟောလိုရကား။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာယ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၈၀။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ နေတ္ထိကာ၊ ရေကို ဆောင်သော သူတို့သည်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ နယန္တိ၊ မိမိတို့လိုရာ အရပ်သို့ ဆောင်ကုန်၏။ ဥသုကာရာ၊ လေးသမားတို့သည်။ တေဇနံ၊ မြားကို။ နမယန္တိ၊ ဖြောင့်အောင် ဆုံးမကုန်၏။ တစ္ဆကာ၊ သစ်ရွေသမားတို့သည်။ ဒါရုနိ၊ သစ်တို့ကို။ နမယန္တိ၊ မိမိတို့ အလိုရှိတိုင်း ဖြောင့်အောင်ရွေကုန် ဆုံးမကုန်၏။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဒမယန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ထတ္ထ၊ တိုဝါထာဉ္စ။ ပထဝိယာ၊ မြေ၏။ ထလဋ္ဌာနံ၊ မြင့်ရာအရပ်ကို။ ခဏိတွာ၊ တူး၍။ အံဝါဋ္ဌာနံ၊ နိမ့်ရာအရပ်ကို။ ပူရေတွာ၊ မြည့်စေ၍။ မာတိကံဝါ၊ မြောင်းကိုလည်း။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ရက္ခဒေါဏိံဝါ၊ ရေတံလျှောက်ကိုလည်း။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဣန္ဒိတိန္ဒိတဋ္ဌာနံ၊ လိုရာ လိုရာ အရပ်သို့။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ နေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ နေတ္ထိကာ၊ နေတ္ထိက မည်ကုန်၏။ တေဇနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကဏ္ဍံ၊ မြားတည်း။ ဣဒံ၊ ဤ အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နေတ္ထိကာ၊ လယ်လုပ်သော သူတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ရုစိယာ၊ အလိုအားဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ နယန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ဥသုကာရာပိ၊ လေးသမားတို့သည်လည်း။ တာပေတွာ၊ မီးကင်၍။ တေဇနံ၊ မြားကို။ နမယန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏။ ဥသုံ၊ မြားကို။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်စွာ။ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တစ္ဆကာပိ၊ လက်သမားတို့ သည်လည်း။ နေမိအာဒိနံ၊ အကွပ်စသည်တို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ တစ္ဆန္တာ၊ ရွေ့ကုန်လျက်။ ဒါရုံ၊ သစ်ကို။ နမယန္တိ၊ ဖြောင့်ကုန်၏။ အတ္တနော ရုစိယာ၊ မိမိအထိုဖြင့်။ ဥဇုံဝါ၊ ဖြောင့်သည်ကို လည်းကောင်း။ ဝဏိံဝါ၊ ကောက်သည်ကို လည်းကောင်း။ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတ္တကံ အာရမ္မကံ၊ ဤမျှလောက်သော အာရုံကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂါဒိနိ၊ သောတာပတ္တိမဂ် စသည်တို့ကို။ ဥပ္ပါဒေန္တာ၊ ဖြစ်စေကုန်လျက်။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ဒမယန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏။ အရဟတ္တံပန၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ကား။ ပတ္တေန၊ ရောက်သဖြင့်။ ကေန္တ ဒန္တာနာမ၊ စင်စစ်ယဉ်ကျေးခြင်း မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား ဂါထာအနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ ပရိသမာပနံ၊ ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ပဏ္ဍိတဝဂ်၌ ငါးခုပြောက် ဖြစ်သော ပဏ္ဍိတသာမဏေရ ဝတ္ထု၊ ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ပဉ္စမံ၊ သော။ ပဏ္ဍိတသာမဏေရ ဝတ္ထု၊ တည်း။

၆-ပဏ္ဍိတဝဂ္ဂ၊ ၆-လကုဏ္ဍက ဘဒ္ဒိယတ္ထေရ ဝတ္ထု

၄၅၉

၆-ပဏ္ဍိတဝဂ္ဂ၊ ၆-လကုဏ္ဍက ဘဒ္ဒိယတ္ထေရ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ ...ပဏ္ဍိတသာမဏေရာဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါတာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး ၍ ယခုအခါ လကုဏ္ဍက ဘဒ္ဒိယတ္ထေရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါတာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ သေလော ယထာ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

သေလော ယထာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ယထာ ဤသို့စသော တရားဟောခြင်း ကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ လကုဏ္ဍက ဘဒ္ဒိယတ္ထေရံ၊ လကုဏ္ဍက ဘဒ္ဒိယထေရ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်း၍။ ကတေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

☞ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇဉ် ဖြစ်ကုန်သော။ သာမဏေရာ ဝဟရာဒယော၊ သာမဏေ ပဉ္စင်းငယ်စသောသူတို့သည်။ ထေရံ၊ ဘဒ္ဒိယထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သီသေပိ၊ ဦးခေါင်း၌လည်းကောင်း။ ကဏ္ဍေသုပိ၊ နားရွတ်တို့၌လည်းကောင်း။ နာသာယပိ၊ နှာခေါင်း၌လည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲငင် သုံးသပ်၍။ စူဠဝိတ၊ ဘထွေး။ သာသနသ္မိံ၊ သာသနာတော်၌။ နဉက္ကဏ္ဍသိ၊ မဆန့်ကျင်သလော။ အဘိရမတိတိ၊ မွေ့လျော် သလောယု။ ဝဒန္တိ၊ ပြက်ရယ်စကားဖြင့် မနာလိုအောင် ဆိုကုန်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တေသု၊ ထိုမလိမ္မာသော သာမဏေ ရဟန်းငယ်တို့၌။ နေဝကုဇ္ဈတိ၊ အမျက်မထွက်။ နဒုဿတိ၊ မပြစ်မှား။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင် ၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ လကုဏ္ဍက ဘဒ္ဒိယတ္ထေရံ၊ လကုဏ္ဍက ဘဒ္ဒိယထေရ်ကို။ ပဿထ၊ ကြည့်ဝါကုန် လော။ သာမဏေရာဒယော၊ သာမဏေ စသော သူတို့သည်။ ဒိသ္မာ၊ ဘဒ္ဒိယကို မြင်၍။ ဝေဉ္စ ဝေဉ္စ၊ ဤသို့ ဤသို့ဆို၍။ ဝိဟေဌေန္တိ၊ ညှဉ်းပန်းကုန်၏။ သော၊ ထို ဘဒ္ဒိယသည်။ တေသု၊ ထိုသာမဏေ စသောသူတို့၌။ နေဝကုဇ္ဈတိ၊ အမျက်မထွက်။ နဒုဿတိ၊ 'ဒေါသမူစိတ်မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ အာဝန္တော၊ ကြွလာ၍။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကိံ၊ အဘယ်စကားကို။ ကထေထ၊ ပြောကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ မေးခြင်းကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမံနာမ၊ ဤမည်သော စကားကို ပြောဆိုပါ၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ လျှောက် သည်ရှိသော်။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာမ၊ အမျက်မထွက် စိတ်မဆိုးသည် မှန်၏။ ဓိဏာသဝါနာမ၊ ရဟန္တာတို့မည်သည်ကား။ နေဝ ကုဇ္ဈန္တိ၊ အမျက်မထွက်ကုန်။ နဒုဿန္တိ၊ စိတ်မဆိုးကုန်။ ဇေတ၊ ဤ ရဟန္တာတို့သည်။ စာနသေလ သဒိသာ၊ တခဲနက် ထူသော ကျောက်နှင့်တူကုန်၏။ အစယာ အကမ္ဘိယာ၊ မတုန်မလှုပ်ကုန်။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိံ၊ အနုသန္ဓေကို။ စာဋေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်၏။

ဂၢ။ ကေသနော၊ တခဲနက်သော။ သေလော၊ ကျောက်အတိ ပြီးသော
 တောင်သည်။ ဝါတေန၊ လေဖြင့်။ နသမိရတိယထာ၊ မတုန်မလှုပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊
 ဤအတူ။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ နိန္ဒာ ပသံသာသု၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်း
 တို့၌။ နသမိဉ္ဇန္တိ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် မတုန်မလှုပ်
 ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ နိန္ဒာ ပသံသာသုတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣဓ၊ ဤဂါထာ၌။ ဇ္ဇော
 နှစ်ပါးကုန်သော။ လောကဓမ္မာ၊ လောကဓံတရားတို့ကို။ ကိဉ္ဇာပိဝုတ္တာ၊ အကယ်၍
 ကား ဟောအပ်၏ရှင့်။ ပန၊ ထိုသို့ဟောအပ်သော်လည်း။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။
 အဋ္ဌန္တု၊ ရှစ်ပါးသော လောကဓံတို့၏လည်း။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ကေသနော၊ တခဲနက်သော။ အသုယိရော၊
 တောင်ခေါင်းမရှိသော။ သေလော၊ ကျောက်တောင်သည်။ ပုရတ္ထိမာဒိတေဒေန၊
 အရှေ့မျက်နှာစသော အပြားရှိသော။ ဝါတေန၊ လေဖြင့်။ နသမိရတိ နဗ္ဗုတိ-
 နစလတိယထာ၊ မတုန်မလှုပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ အဋ္ဌသု လောကဓမ္မသု၊
 လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့သည်။ အဇ္ဈောတ္ထရန္တေသု၊ လွှမ်းမိုး တိစီးကုန်သည်
 ရှိသော်။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ နသမိဉ္ဇန္တိ၊ မတုန်မလှုပ်ကုန်။ ပဋိဆဝသေန-
 ဝါ၊ ပဋိဆ၏ အစွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း။ အနုသယဝသေနဝါ၊ အနုသယ၏
 အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ န စလန္တိ န ကဗ္ဗန္တိ၊ မတုန်မလှုပ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤကား
 ဂါထာ အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာ
 သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။
 ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိပရိသမာပနံ၊ ခြောက်ခုခြောက် ဖြစ်သော ပဏ္ဍိတ
 ဝဂ်၌ ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော လက္ခဏက တဒ္ဓိယတ္ထေရ ပတ္ထ၊
 ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ လက္ခဏက တဒ္ဓိယတ္ထေရဝတ္ထု၊ တည်း။

၆-ဝတ္ထိတဝဂ္ဂ၊ ၇-ကာဏမာတာ ဝတ္ထု

အနုသန္တေ ...လက္ခဏက တဒ္ဓိယဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါတာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍
 ကာဏမာတာဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ယထာပိ ရဟဒေါ
 စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ယထာပိ ရဟဒေါတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ရဟဒေါ-စသော ဤတရားဟောခြင်း
 ကို။ သတ္ထာ၊ တရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။
 ကာဏမာတရံ၊ ကာဏမည်သော သတို့သွီး၏ အမိကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။

ကထေသိ၊ ဟော၏။ ဝတ္ထု၊ သက်သေဖြစ်သော ဝတ္ထုသည်၊ ပိနယေ၊ ပိနည်း၊ ပိနကတ်၌။ အာဂတမေဝ၊ လာသည်သာလျှင်တည်း။

တဒါပန၊ ထိုအခါ၌ကား၊ ကာဏမာတာရာ၊ ကာဏအမိသည်။ တုစ္ဆဟတ္ထံ၊ လက်ချည်းစည်း။ ဓိတရံ၊ သွီးကို။ ဝတိကုလံ၊ လင်အိမ်သို့။ ပေသေတံ၊ စေလွှတ်ခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ပူဝေသု၊ မှီထိုက်။ ပက္ကေသု၊ ကြော်ကုန်ပြီးသည်ရှိသော်။ စတုက္ခတ္ထံ၊ လေးကြိမ်။ စတုန္နံ၊ လေးယောက်ကုန်သော။ သိက္ခန္နံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဒိန္နကာလေ၊ လှူသောအခါ၌။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားသည်။ တသ္မိဝတ္ထုသ္မိ၊ တိုဝတ္ထု၌။ သိက္ခာပဒေ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညတ္တေ၊ ပညတ်သည်ရှိသော်။ ကာဏာယ၊ ကာဏ၏။ သာမိကေန၊ လင်သည်။ အညာယ ပဇာပတိယာ၊ တပီးမယားကို။ အာနိတာယ၊ ဆောင်ယူပြီးသော်။ ကာဏာ၊ ကာဏသည်။ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဣမေဟိ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ မေ၊ ငါ၏။ စာရာဝါသော၊ အိမ်ထောင်ကို။ နာသိကောတိ၊ ဖျက်ဆီး၏ဟု။ ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌေ၊ မြင်တိုင်းမြင်တိုင်းကုန်သော။ သိက္ခန္၊ ရဟန်းတို့ကို။ အက္ကောသတိ၊ ဆဲရေး၏။ ပရိဘာသတိ၊ ရေရှုတ်၏။ သိက္ခန္၊ ရဟန်းတို့သည်။ တံဝိထိံ၊ ထိုခရီးကို။ ပဋိပဋ္ဌိဟံ၊ သွားခြင်းငှါ။ နဝိသဟိံသု၊ မဝံ့ကုန်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ အဂမာသိ၊ ကြွသွား၏။ ကာဏမာတာ၊ ကာဏအမိသည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ပညတ္တာသနေ၊ ခင်းပြီးသောနေရာ၌။ နိသိဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ ယာဂုခဇ္ဇံ၊ ယာဂုခဲတွယ်ကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ကတပိတရာသော၊ နံနက်စာ ဆွမ်းဘုန်းပေး ပြီးသော်။ ကာဏာ၊ ကာဏသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သော၊ ဤကာဏသည်။ ဘုမ္မေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မင်္ဂုဘူတာ၊ မျက်နှာမသာလျက်။ ရောဒန္တိ၊ ငိုကြွေးလျက်။ ဌိတာ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့် ငိုလေဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သော၊ သည်။ သိက္ခန္၊ ရဟန်းတို့ကို။ အက္ကောသတိ၊ ဆဲရေး၏။ ပရိဘာသတိ၊ ရေရှုတ်မောင်းမဲ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တုမ္မေ၊ အရှင်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မင်္ဂုဘူတာ၊ မျက်နှာမသာသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ရောဒမာနာ၊ ငိုကြွေးလျက်။ ဌိတာ၊ နေရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ နံ၊ ကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ပက္ကောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ ကာဏေ၊ ကာဏ။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မင်္ဂုဘူတာ၊ မျက်နှာမသာသည် ဖြစ်၍။ နိလိယိတွာ၊ ပုန်းကွယ်၍။ ရောဒသိ၊ ငိုဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ တာယ၊ ထို ကာဏသည်။ ကတ ကိရိယံ၊ ပြုအပ်

သော အမူအရာကို။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
 နံ၊ ထိုကာကအမိကို။ သတ္တ၊ ဘုရားသည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကာက
 မာတေ၊ ကာက၏ အမိဒါယိကာမ။ ကိံပန၊ အသို့နည်း။ မမ၊ ငါ ဘုရား၏။
 သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်။ တယ၊ သင်သည်။ ဒိန္နကံ၊ လှူသောမုံကို။ ဂဏှိံသု၊
 ခံယူကုန်သလော။ အဒိန္နကံ၊ မလှူသည်ကို။ ဂဏှိံသု၊ ခံယူကုန်သလော။ ဣတိ၊
 ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဒိန္နံ၊ လှူသည်ကို။ ဂဏှိံသု၊ ယူကုန်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့လျှောက်၏။ မမ သာဝကာ၊ ငါတပည့်တို့သည်။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။
 စရန္တ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ တဝ၊ သင်ဒါယိကာမ၏။ ဂေဟဒ္ဓါရံ၊ အိမ်
 တံခါးသို့။ ပတ္တ၊ ရောက်ကုန်၏။ တယ၊ သင်သည်။ ဒိန္နကံ၊ လှူသောမုံကို။
 သစေဂဏှိံသု၊ အကယ်၍ ယူကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ တေသံ၊ ထိုသာဝကထိုအား။
 ကောဒေါသော၊ အတယ်မှာ အပြစ်ရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယျာနံ၊ ထိုအား။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
 ဧတိဿာယေဝ၊ ဤချစ်သွီးကာက၏သာလျှင်။ ဒေါသော၊ အပြစ်တည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္တ၊ ဘုရားသည်။ ကာကံ၊ ကာကကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။ ကာကေ၊ ကာက။ မယံ၊ ငါ၏။ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်။ ပိဏ္ဏာယ၊
 ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရမာနာ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ ဂေဟဒ္ဓါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။
 အာဂတာကိရ၊ ရောက်ကုန်သတတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းထိုအား။
 တဝ၊ သင်၏။ မာတရာ၊ အမိသည်။ ပူဝါ၊ မုံတို့ကို။ ဒိန္နာ၊ လှူအပ်ကုန်၏။ ဧတ္ထ
 ဤသို့လှူရာ၌။ မမ သာဝကာနံ၊ ငါတပည့်တို့အား။ ကောနာမ ဒေါသော၊
 အတယ်အပြစ်ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 အယျာနံ၊ အရှင်ကောင်းထိုအား။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပေ။ မဟု-
 မေဝ၊ ကျွန်တော်မ အားသာလျှင်။ ဒေါသော၊ ပြစ်မှားခြင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 လျှောက်ပြီးသော်။ သတ္တ၊ ဘုရားကို။ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ခမာပေသိ၊ ကန်တော့
 သည်းခံစေ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုကာကအား။ သတ္တ၊ ဘုရားသည်။ အနုပုဗ္ဗိ-
 ကတံ၊ အစဉ်သော တရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ဟော၏။ သ၊ ထိုကာကသည်။
 သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ သတ္တ၊ ဘုရား
 သည်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊
 ကြွသည်ရှိသော်။ ရာဇင်္ဂဏေန၊ မင်းရင်ပြင်ဖြင့်။ ပါယာသိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။
 ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဘဏေ၊ အချင်းတို့။ သတ္တ၊ ဘုရားကဲ့သို့
 တကား။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့အမိန့်ရှိခြင်းကြောင့်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အာမ၊
 ဘုရားစင်စစ် မှန်ပါသည်ဘုရား။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ တင်သည်ရှိသော်။ ဂစ္ဆယ၊

ပင့်သွားချေကုန်။ မမ၊ ငါ့နန်းတော်သို့။ အာဂန္တု၊ ကြွရောက်၍။ ဝန္တနုဘာဝံ၊ ရှိခိုးသည်၏ အဖြစ်ကို။ အာရောစေထ၊ ကြားလျှောက် ကုန်လော့။ ဣတိ ပေ-
သေတွာ၊ ဤသို့ အပင့်စေလွှတ်၍။ ရာဇင်္ဂဏေ၊ မင်းရင်ပြင်၌။ ဌိတံ၊ နေတော်
မူသော။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား။ ကဟံ၊ တယ်သူ အိမ်သို့။ ဂတတ္ထ၊ ကြွတော်မူသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊
ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ကာဏမာတာယ၊
ကာဏမာတာ၏။ ဧဝဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂတော၊ သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်ကြသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
မေး၏။ ကာဏာ၊ ကာဏမည်သော ဓါယိကာမသည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။
အတ္တောသတိကိရ၊ ဆဲရေးခဲ့သတတ်။ ပရိသာသတိကိရ၊ ရေရွတ်ခဲ့သတတ်။
တံကာရဏာ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ ဂတော၊ သွားသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ တဿ၊
ထိုကာဏ၏။ အနတ္တောသန ဘာဝေ၊ ဆဲရေးခြင်းမှ ကင်းလွတ်သည်၏ အဖြစ်
ကို။ ကိံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကတော၊ ပြုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ မဟာ-
ရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အာမ၊ အပြစ်မရှိအောင် ပြုသည်မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
မိန့်၏။ ဘိက္ခုနဉ္စ၊ ရဟန်းတို့၏လည်း။ အနတ္တောသိကာ၊ ဆဲရေးခြင်း မရှိသည်
ကို။ ကတာ၊ ပြုလျက်။ လောကုတ္တရ ကုဋုမ္ဘိက သာမိနီ၊ လောကုတ္တရာ ဥစ္စာ
ရှင်ကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
ဟောတု၊ ထိုသို့မူလည်း ဖြစ်စေ။ တုမေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ အဿာ၊
ထိုကာဏအား။ လောကုတ္တရ ကုဋုမ္ဘိက သာမိနီ၊ လောကုတ္တရာ ဥစ္စာရှင်ကို။
ကတာ၊ ပြုအပ်၏။ အဟံပန၊ အကျွန်ုပ်သည်ကား။ နံ၊ ထိုကာဏကို။ လောကိယ-
ကုဋုမ္ဘိက သာမိနီ၊ လောကီဥစ္စာရှင်ကို။ ကရိယာမိ၊ ပြုပါအံ့။ ဣတိဝတွာ၊
ဤသို့လျှောက်၍။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။
ပဋိနိဝတ္တော၊ ဆုတ်နစ်၏။ ပဋိစ္ဆန္တ မဟာယောဂံ၊ ဖုံးလွှမ်းသော ယာဉ်ကြီးကို။
ပဟိဏိတွာ၊ စေလွှတ်၍။ ကာဏံ၊ ကာဏကို။ ပတ္တောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။
သဗ္ဗာယရဏေဟိ၊ အလုံးစုံသောတန်းဆာတို့ဖြင့်။ ။(သဗ္ဗာလင်္ကာရေဟိ-လည်း
ရှိ၏။ အနက်အတူတူပင် သဒ္ဓါမျှသာကွဲ၏)။ ။အလင်္ကာရိတွာ၊ တန်းဆာဆင်၍။
ဇေဋ္ဌမိတုဌာနေ၊ သွီးအကြီးအရာ၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ မမဓိတရံ၊ ငါ့သွီးကို။
ပေါသေတုံ၊ မွေးကျွေး သုတ်သင် ခြင်းငှါ။ သမတ္ထာ၊ စွမ်းနိုင် သူတို့သည်။
ဂဏန္တု၊ ယူကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော၊
တယောက်သော။ သဗ္ဗတ္ထက မဟာမတ္တော၊ အမှုခပ်သိမ်းကို ပြီးစေနိုင်သော
အမတ်သည်။ ဒေဝ၊ ရှင်မင်းကြီး။ အဟံ၊ သည်။ ဒေဝဿ၊ ရှင်မင်းကြီး၏။ ဓိတရံ၊

သွီးကို။ ပေါသိသာမိ၊ လုပ်ကျွေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီးသော်။ တံ၊ ထို
 ကာဏကို။ အတ္တနောဂေဟံ၊ မိမိအိမ်သို့။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ သဗ္ဗံ၊ ဣဿရိယံ၊
 အလုံးစုံသော စည်းစိမ်ကို။ ပဋိစ္စာဒေသိ၊ ဆောက်နှင်း၏။ ယထာရမိ၊ အသို့
 အတိုင်း။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရောဟိတိ၊ ပြုလေ့ဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။
 တဿာပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ ကာဏာ၊ ကာဏသည်။ စတူသု၊ ခွါရေသု၊ တံခါး
 လေးမျက်နှာတို့၌။ ပုရိသေ၊ လုလင်ဟောက်ျားတို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ အတ္တနာစ၊
 ကိုယ်တိုင်သည်ပင်။ ဥပဋ္ဌာတဗ္ဗေ၊ လုပ်ကျွေးထိုက်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 ယောက်ျားတို့ကို၎င်း။ ဘိက္ခုနိယောစ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ကို၎င်း။ ပရိယေသမာနာ-
 ပိ၊ ရှာသော်လည်း။ နလဘတိ၊ မရ။ ကာဏာဟ၊ ကာဏ၏။ ဂေဟဒ္ဓါရေ၊
 အိမ်တံခါး၌။ ပဋိယာဒေတွာ၊ စီရင်၍။ ဌပိတေန၊ ထားအပ်သော။ ခါဒနိယေန၊
 ခဲဘွယ်ဖြင့်။ ဘောဇနိယေန၊ ဘောဇဉ်ဖြင့်။ မဟောဆောဝိယ၊ ကြီးစွာသော
 ရေအယဉ်ကဲ့သို့။ ဝတ္တတိ၊ ကုသိုလ်အယဉ်သည်ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။
 ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသံ၊ ပြောဆိုကုန်၏။
 အာဝုသော၊ ဝါရှင်တို့။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ စတ္တာရော၊ မဟလ္လကတ္ထေရာ၊ မထေရ်ကြီး
 လေးယောက်တို့သည်။ ကာဏာယ၊ ကာဏ၏။ ဝိပဋိသာရံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်း
 ကို။ ကရိံသု၊ ပြုကုန်၏။ သာ၊ ထိုကာဏသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိပဋိသာရိနိ၊ နှလုံး
 မသာယာခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာပိ၊ ဖြစ်လျက်လည်း။ သတ္တာရံ၊ ထုရားကို။ အာဂမ္မ၊
 စွဲ၍။ သဒ္ဓါသမ္ပဒံ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ လဘိ၊ ရ၏။ သတ္တာရာ၊ ဘုရား
 သည်။ ပုန၊ ထတန်။ တဿာ၊ ထိုကာဏ၏။ ဂေဟဒ္ဓါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ ဘိက္ခုနံ၊
 တို့အား။ ဥပသင်္ကမနာရဟံ၊ အလှူခံကပ်ခြင်းငှါ ထိုက်သည်ကို။ ကတံ၊ ပြုပေ၏။
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဥပဋ္ဌာတဗ္ဗေ၊ လုပ်ကျွေးအပ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ဝါ၊ ရဟန်း
 ယောက်ျားတို့ကို၎င်း။ ဘိက္ခုနိယောဝါ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ကို၎င်း။ ပရိယေသမာ-
 နာပိ၊ လုပ်ကျွေးလို၍ ရှာသော်လည်း။ နလဘတိ၊ မရ။ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ဘုရားတို့
 မည်သည်ကား။ အဟောအတ္ထရိယဂုဏာ၊ အံ့ဩ၍ မကုန်နိုင်သော ဂုဏ်ကျေးဇူး
 ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုကုန်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ အာဂမ္မ၊ ကြွတော်
 မူလာ၍။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယ၊ ကထာယ၊ အဘယ်
 စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ-
 ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မိန့်ခြင်းကြောင့်။ ဣမာယနာမာတိ၊ ဤမည်သောစကားကြောင့်
 တည်းဟူ။ ပုတ္တေ၊ နားတော် လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဣဒါနေဝ၊
 ယခုသာလျှင်။ တေဟိ မဟလ္လကဘိက္ခုဟိ၊ ထိုရဟန်းကြီးလေးယောက်တို့သည်။
 ကာဏာယ၊ ကာဏ၏။ ဝိပဋိသာရော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကို။ ကတော၊ ပြုသည်
 ကား။ နမဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ လည်း။ ကရိံသုယေဝ၊ ပြုဘူးသည်သာလျှင်တည်း။

ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ မယာ၊ ငါတုရားသည်။ ကာဏာ၊ ကာဏကို။ မမဝစန ကာရိကာ၊ ငါတုရားစကားကို လိုက်နာစေခြင်းကို။ နစ ကတာ၊ ပြုသည် မဟုတ်၊ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ကတာယေဝ၊ ပြုဘူးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ-ပတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သောတုကာမေဟိ၊ နာလို ကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည် ဖြစ်၍။

ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဧကော ဗဗ္ဗ၊ ကြောင်တခုသည်။ မူသိကံ၊ ကြွက်ကို။ လဘတော၊ ရ၏။ တတ္ထ၊ လိုအရပ်၌။ ဒုတိယောစ၊ နှစ်ခုသော ကြောင်သည်လည်း ကောင်း။ တတိယောစ၊ သုံးခုသော ကြောင်သည်လည်းကောင်း။ စတုတ္ထောစ၊ လေးခုသော ကြောင်သည်လည်းကောင်း။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤကျောက်ဂူ သည်။ တေဗဗ္ဗ၊ ကာ၊ ထိုကြောင်တို့သည်။ ဗိဠု၊ ကြွက်တို့ကိုညှဉ်းဆဲရာဂူတည်း။

ဣတိ ဣဒံ ဗဗ္ဗ၊ ဇာတကံ၊ ဤဗဗ္ဗ၊ ဇာတ်ကို။ ဝိတ္တာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ကထေတွာ၊ ဟော၍။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ စတ္တာရော မဟလ္လကဘိက္ခု၊ လေး ယောက်သော ရဟန်းကြီးတို့သည်။ စတ္တာရော ဗိဠုရာ၊ ကြောင်လေးခုတို့သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ မူသိကာ၊ ကြွက်သည်။ ကာဏာ၊ ကာဏသည်။ အဟောထိ၊ ဖြစ်ပြီ။ မဏိကာရော၊ ရွဲထွင်းသမားသည်။ အဟမေဝ၊ ငါတုရားသာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို။ သမောဓာနေတွာ၊ ပေါင်း၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အတိတေပိ၊ လွန်လေပြီးသောအခါလည်း။ ကာဏာ၊ ကာဏသည်။ ဒုမ္ပနာ၊ နှလုံးမသာယာရှိသည်။ အာဝိလ စိတ္တာ၊ နောက်ကျသော စိတ်ရှိသည်။ ဝိက္ခိတ္တ စိတ္တာ၊ ပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ မမဝစနေန၊ ငါ့စကား ဖြင့်။ ပသန္ဓော၊ ကြည်လင်သော။ ဥဒက ရဟဒေါဝိယ၊ ရေအိုင်ကဲ့သို့။ ဝိပ္ပသန္ဓ-စိတ္တာ၊ အထူးသဖြင့် ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်။ အဟောထိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိပတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ အနုသန္တိ၊ အနုသန္ဓေကို။ သဇေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မဒေသေန္တော၊ တရားဟောလိုရကား။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၈၂။ ဝန္တိရော၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်နက်သော။ ရဟဒေါ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ သည်။ ဝိပ္ပသန္ဓော၊ မနောက်ကျသည်ဖြစ်၍ ကြည်လင်သည်။ အနာဝိလော၊ မတုန်မလှုပ်သည်ဖြစ်၍ မနောက်ကျသည်။ ဟောတိယထာပိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်း။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဓမ္မာနိ၊ ဟောကြားအပ်သောတရား တို့ကို။ သုတွာန၊ နာကုန်၍။ ဝိပ္ပသိဒန္တိ၊ အထူးအားဖြင့် ကြည်ညိုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။

တတ္ထ၊ တိုဂါယာဉ္ဇ၊ ရဟဒေါတိ၊ ရဟဒေါ ဟူသည်ကား။ ယော၊ အကြင်
သမုဒ္ဒရာသည်။ စတုရင်္ဂနိယာ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော။ သေနာယ၊ စစ်သည်ဖြင့်
လည်း။ ဩဂါဟန္တိယာ၊ ကူးသွားသည် ရှိသော်။ န ခုတဟိ၊ မချောက်ချား
နိုင်။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဥဒကဏ္ဍဝေါ၊ သမုဒ္ဒရာသည်။ သဗ္ဗာ-
ကာရေနပန၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာဖြင့်ကား။ စတုရာသီဟိ ယောဇန-
သဟဿ ဂန္တိရော၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင် နက်သော။ နိလမဟာသမုဒ္ဒေါ-
ညိုသောရေရှိသော သမုဒ္ဒရာသည်။ ရဟဒေါနာမ၊ ရဟဒမည်၏။ ဟိ၊ ထိုစကား
သင့်စွာ။ တဿ၊ ထိုသမုဒ္ဒရာ၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ စတ္တာလီသ ယောဇန သဟဿ-
မတ္တေ ဌာနေ၊ ယူဇနာလေးသောင်းမျှရှိသောအရပ်၌။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ မန္တေဟိ၊
ငါးတို့ဖြင့်။ စလတိ၊ တုန်လှုပ်၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ တာဝတ္ထကေယေဝ ဌာနေ၊
ထိုမျှလောက်သောအရပ်၌သာလျှင်။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ ဝါတေန၊ လေဖြင့်။ စလတိ၊
တုန်လှုပ်၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌လည်း။ စတုယောဇနသဟဿမတ္တေ ဌာနေ၊ ယူဇနာ
လေးထောင်မျှရှိသော အရပ်၌။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ နိစ္စလံ၊ မတုန်မလှုပ်။ တိဋ္ဌတိ၊
တည်၏။ အယံ၊ ဤသမုဒ္ဒရာသည်။ ဂန္တိရော၊ အစောက်နက်သော။ ရဟဒေါနာမ၊
သမုဒ္ဒရာမည်၏။ ဧဝံဓမ္မာနိတိ၊ ဧဝံဓမ္မာနိ ဟူသည်ကား။ ဒေသနာဓမ္မာနိ၊ ဟော
အပ်သော တရားတို့ကို။ ဣဒံ၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ရဟဒေါ၊ သမုဒ္ဒရာသည်။ အနာကုလတာယ၊
နှောင့်ရှက်ခြင်း မရှိသဖြင့်။ ဝိပ္ပသန္ဓာစ၊ အထူးသဖြင့်လည်း ကြည်လင်သည်။
အစလတာယ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသဖြင့်။ အနာဝိလော၊ နောက်ကျခြင်းမရှိသည်။
ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ မမဒေသနာဓမ္မံ၊ ငါ့ဟောအပ်သော
တရားဓမ္မကို။ သုတွာ၊ နာရ၍။ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂါဒိဝသေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်
စသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ နိရုပတ္တိလေသ စိတ္တတံ၊ ညစ်ညူးခြင်းမရှိသော စိတ်ရှိသည်၏
အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇန္တာ၊ ရောက်ကုန်သော။ ပဏ္ဍိတား၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဝိပ္ပသိဒန္တိ၊
အထူးအားဖြင့် ကြည်ညိုကုန်၏။ အရဟတ္တပ္ပတ္တာပန၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၍
ကား။ ဧကန္တဝိပ္ပသန္ဓာဝ၊ စင်စစ်အထူးသဖြင့် ကြည်လင်ကုန်သည် သာလျှင်။
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤကား။ ဝါယာအနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊
ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒိနိ၊
သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံ သု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိပရိသမာပနံ၊
ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ပဏ္ဍိတဝဂ်၌ ခုနစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း
ဖြစ်သော ကာဏမာတာဝတ္ထုပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

သတ္တမံ၊ သော။ ကာဏမာတာဝတ္ထု၊ တည်း။

၆-ပဏ္ဍိတဝဂ္ဂ၊ ၈-ပဉ္စသတတိက္ခ၊ ဝတ္ထု

၄၆၇

၆-ပဏ္ဍိတဝဂ္ဂ၊ ၈-ပဉ္စသတတိက္ခ၊ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ ...ကာဏမာတာ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ ပဉ္စသတတိက္ခ၊ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ သဗ္ဗတ္ထ-စသည် မိန့်အပ်၏။

သဗ္ဗတ္ထ ဝေ သပ္ပုရိသာ စဇန္တိတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ စဇန္တိ-စသော ဤတရား ဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ပိတရန္တော၊ နေလျက်။ ပဉ္စသတတိက္ခ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟော၏။ ဒေသနာ၊ သည်။ ဝေရဉ္စာယံ၊ ဝေရဉ္စာပြည်၌။ သမုဠိတာ၊ ဖြစ်၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသည်။ ပဌမဗောဓိယံ၊ ပဌမဗောဓိ၌။ ဝေရဉ္စ၊ ဝေရဉ္စာပြည်သို့။ ဂန္တု၊ ကြွ၍။ ဝေရဉ္စေန ဗြာဟ္မဏေန၊ ဝေရဉ္စာ ပုဏ္ဏား သည်။ နိမန္တိထော၊ တိတ်အပ်သည် ဖြစ်၍။ ပဉ္စဟိ တိက္ခ၊ သတေဟိ၊ ရဟန်း ငါးရာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဝဿံဥပဂဉ္စိ၊ ဝါဆိုတော်မူ၏။ ဝေရဉ္စော ဗြာဟ္မဏော၊ ဝေရဉ္စာ ပုဏ္ဏားသည်။ မာရာဇဉ္စနေန၊ မာရ်လှည့်ဝတ်သဖြင့်။ အာဝဇ္ဇော၊ လည်၍။ ကေဒိဝသံပိ၊ တနေမျှလည်း။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ အာရဗ္ဗ၊ အာရံပြု၍။ သတိံ၊ အောက်မေ့ခြင်းကို။ နဉ္စပ္ပါဒေသိ၊ မဖြစ်စေ။ ဝေရဉ္စာပိ၊ ဝေရဉ္စာပြည်သည်လည်း။ ဒုမ္ဘိက္ခာ၊ ဝတ်မှတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တိက္ခ၊ ငါးရာ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သန္တရ ဗာဟိရံ၊ အတွင်းအပြင်နှင့်တကွ ဖြစ်သော။ ဝေရဉ္စ၊ ဝေရဉ္စာပြည်သို့။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ စရိတွာ၊ သွား၍။ ပိဏ္ဏပီတံ၊ ဆွမ်းကို။ အလဘန္တော၊ မရကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကိလမိံသု၊ ပင်ပန်းကုန်၏။ ဧတသံ၊ လိုရဟန်းတို့အား။ အဿဝါကိဇကာ၊ မြင်းကုန်သည်သို့သည်။ ပတ္ထပတ္ထမူလကံ၊ တကွမ်းစား၊ တကွမ်းစားစီး။ တိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ပညာပေသံ၊ ဝတ်ကည်ကုန်၏။ ကိလ-မဇ္ဇန္တိ၊ ပင်ပန်း ကုန်သော။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မဟာမောဂ္ဂလာန-တ္ထေရာ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ ပထဝေါဇံ၊ မြေဆီဩဇာ အရသာကို။ သောဇေတုကာမော၊ စားစေလိုသည်၎င်း။ ဥတ္တရကုရုဉ္စ၊ မြောက်ကျွန်းသို့လည်း။ ပိဏ္ဏာယ၊ ငှါ။ ပေသေတုကာမော၊ စေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၎င်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ် ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဟံ၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန် တောင်းပန်သော စကားကို။ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်တော်မူ၏။ တိက္ခ၊ နံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ကေဒိဝသံ၊ တနေသ၌။ ပိဏ္ဏပီတံ၊ ဆွမ်းကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ပရိတာသော၊ မွတ်သိပ်ဆာလောင်းခြင်းသည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်၊ ဣစ္ဆာစာရံ၊ မကောင်းသော အသိုရမွက်ကို။ ဝဇ္ဇေတွာဇေ၊

ကြည့်၍သာလျှင်။ ဝိဟရိံသု၊ နေကုန်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုဝေရဉ္စာ
ပြည်၌။ တေမာသံ၊ သုံးလပတ်လုံး။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။ ဝေရဉ္စံ၊ မြာဟူ၏။ ဝေရဉ္စာ
ပုဏ္ဏားကို။ အပလောကေတွာ၊ ပန်ကြား၍။ တေန၊ ထို ဝေရဉ္စာ ပုဏ္ဏားသည်။
ကတသတ္တာရ သမ္မာနော၊ ပြုအပ်သော ပူဇော်မြတ်နိုးခြင်းရှိလျက်။ တံ၊ ထိုဝေရဉ္စာ
ပုဏ္ဏားကို။ သရဏေသု၊ သရဏဂုံတို့၌။ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍။ တံတော၊
ထိုဝေရဉ္စာပြည်မှ။ နိက္ခန္ဓော၊ နေသ်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ စာရိကံ-
စရမာနော၊ ဒေသစာရီ ကြွလတ်ထွက်ခဲ့လတ်သော်။ ကေသ္မိံသမယော၊ တခုသော
အခါ၌။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်
ကျောင်း၌။ ဝိဟာသိ၊ နေ၏။ သာဝတ္ထိဝါသိနော၊ သာဝတ္ထိပြည်သူတို့သည်။
သတ္ထု၊ ဘုရားအား။ အာဂန္တုက ဘတ္တာနိ၊ အာဂန္တုက ဘတ်တို့ကို။ ကရိံသု၊
ပြုကုန်၏။ တဒါပန၊ ထိုအခါ၌ကား။ ပဉ္စသတမတ္တာ၊ ငါးရာပမာဏရှိကုန်သော။
ဝိဃာသာဒါ၊ စားကြွင်းစား ထမင်းတောင်းတို့သည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။
နိဿာယ၊ မှီ၍။ အန္ဓောဝိဟာရေယေဝ၊ ကျောင်းတွင်း၌သာလျှင်။ ဝသန္တိ၊
နေကုန်၏။ တေ၊ ထိုစားကြွင်းစားတို့သည်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဘုတ္တာဝသေ-
သာနိ၊ ဘုဉ်းပေးကြွင်းဖြစ်ကုန်သော။ ပဏိတ ဘောဇနာနိ၊ မွန်မြတ်သော
ဘောဇဉ်တို့ကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စား၍။ နိဒ္ဒါယိတွာ၊ အိပ်၍။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ နဒီတိရံ၊
မြစ်ဆိပ်သို့။ ဂန္တု၊ သွား၍။ နဒန္တု၊ ကြွေးကြော်ကုန်လျက်။ ဝဂ္ဂန္တု၊ ခုန်ကုန်
ကျော်ကုန်လျက်။ မဇ္ဈမုဋ္ဌယုဋ္ဌံ၊ လက်ပမ်းပေါက်ခတ်ခြင်းကို။ ယုဇ္ဈန္တု၊ ယှဉ်ကုန်
လျက်။ ကိဠန္တု၊ ကစားကုန်လျက်။ အန္ဓော ဝိဟာရေပိ၊ ကျောင်းတွင်း၌၎င်း။
ဗဟိဝိဟာရေပိ၊ ကျောင်းပ၌၎င်း။ အနာစာရမေဝ၊ မလျောက်ပတ်သောအကျင့်
ကိုသာလျှင်။ စရန္တု၊ ကျင့်ကုန်လျက်။ ဝိစရန္တိ၊ လှည့်ပတ် ကုန်၏။
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသတယံ၊ တရားသတင်၌။ ကထံ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊
စကားပြောဆိုကုန်၏။ အာဝုသော၊ ဝါရှင်တို့။ ပဿထ၊ ကြည့်ပါကုန်လော့။
ဣမေ ဝိဃာသာဒါ၊ ဤစားကြွင်းစားတို့သည်။ ဒုန္တိက္ခကာလေ၊ ငတ်မွတ် ခေါင်း
ပါးသောအခါ၌။ ဝေရဉ္စာယံ၊ ဝေရဉ္စာပြည်၌။ ကိဉ္စိဝိကာရံ၊ တစုံတယောက်
ဖောက်ပြန်ခြင်းကို။ န ဒသေသသုံ၊ မပြုကုန်။ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ ဝေ-
ရူပါနိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ ပဏိတဘောဇနာနိ၊ မွန်မြတ်သော ဘောဇဉ်
တို့ကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စား၍။ အနေကပ္ပကာရံ၊ များသော အပြားရှိသော။ ဝိတာရံ၊
ဖောက်ပြန်ခြင်းကို။ ဒဿန္တု၊ ပြကုန်လျက်။ ဝိစရန္တိ၊ လှည့်ပတ် သွားလာ
ကုန်၏။ ဘိက္ခုပန၊ ရဟန်းတို့သည်ကား။ ဝေရဉ္စာယံပိ၊ ဝေရဉ္စာပြည်၌လည်း။
ဥပသန္တရူပါ၊ ငြိမ်သက်သော သဘောရှိကုန်လျက်။ ဝိဟရိတွာ၊ နေ၍။ ဣဒါနိပိ၊
ယခုအခါ၌လည်း။ ဥပသန္တုပသန္တာဝ၊ ငြိမ်သက်ကုန် ငြိမ်သက်ကုန်သည် ဖြစ်၍

လျှင်။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဟောကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဓမ္မသတံ၊ တရားသတင်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကိ-ကထေယ၊ အဘယ်စကားကို ပြောဆိုကုန်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ အမိန့်ရှိခြင်းကြောင့်။ ဣဒံနာမာတိ၊ ဤမည်သော စကားတည်းဟု။ ပုဗ္ဗေ၊ နားတော်လျှောက်လတ်သော်။ ဧတေ၊ ဤသူတို့သည်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ဂတြတယောနိယံ၊ မြဲအမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ပဉ္စသတာ ဂတြတာ၊ ငါးရာသော မြဲတို့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ပဉ္စသတာနံ အာဇာနိယ သိန္ဓဝါနံ၊ အာဇာနည် သိန္ဓောမြင်း ငါးရာတို့၏။ ဝိတာဝသေသံ၊ သောက်ကြွင်း ဖြစ်သော။ အတ္ထရသ မုဒ္ဓိကပါနကံ၊ အရသာရှိသော မုဒရက်သီး အဖျော်ကို။ ဥစ္ဆိဋ္ဌ ကသဋ္ဌံ၊ သိန္ဓောမြင်းတို့၏ စားကြွင်းအဖတ်ကို။ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။ မဒ္ဓိတွာ၊ နယ်၍။ မကမိ ဝိလောတိကာဟိ၊ ပိုက်ဆံလျှော်ဖြင့် ရက်သော ပုဆိုးနှင်းတို့ဖြင့်၊ ပရိဿာဝိတတ္တာ၊ စစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါလောဒကန္တိ၊ ဝါလောဒကံဟူ၍။ သင်္ချံ၊ ခေင်္ဂါခြင်းသို့။ ဂတံ၊ ရောက်သော။ အပ္ပရသံ၊ နည်းသော အရသာရှိသော။ နိဟိနံ၊ ယုတ်သောအဖျော်ရည်ကို။ ပိဝိတွာ၊ သောက်၍။ မဓမ္မတ္တာဝိယ၊ အရသာရှိသည်ကိုသောက်၍ ယစ်ခြင်းကဲ့သို့။ နဒန္တာ၊ ဟစ်ကြော် ကုန်လျက်။ ဝိစရိံသု၊ သွားလာကုန်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။

ဝါလောဒကံ၊ ဝါလောဒကမည်သော။ အပ္ပရသံ၊ နည်းသော အရသာရှိသော။ နိဟိနံ၊ ယုတ်သောအရည်ကို။ ပိဝိတွာ၊ သောက်၍။ ဂတြတာနံ၊ မြဲတို့၏။ မဒေ၊ ယစ်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဏိတံ၊ မွန်မြတ်သော။ ဣမဉ္ဇ ရသံ၊ ဤသို့အရသာရှိသော မုဒရက်သီးအဖျော်ကိုလျှင်။ ပိတွာန၊ သောက်ခြင်းကြောင့်။ သိန္ဓဝါနံ၊ သိန္ဓောမြင်းတို့အား။ မဒေ၊ ယစ်ခြင်းသည်။ န သဉ္ဇာယတိ၊ မဖြစ်။ ဇနိန္ဒ၊ မင်းပြတ်။ နိဟိန ဇစ္စော၊ ယုတ်သော အမျိုးရှိသော။ သော၊ ထိုသူသည်။ အပ္ပံပိ၊ အနည်းငယ်သော မုဒရက် အဖျော်ကိုလည်း။ ပိဝိတွာန၊ သောက်၍။ တေန၊ တို့ မုဒရက်ရည်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ မဇ္ဇတိ၊ ယစ်၏။ ဓောရဟ္မ သီလီစ ကုလမှိ၊ ဝန်ကိုရွက်ဆောင်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော အလေ့ရှိသော အမျိုး၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သော သိန္ဓောမြင်းသည်။ အပ္ပရသံ၊ မြတ်သော အရည်ကို။ ပိဝိတွာ၊ သောက်ခြင်းကြောင့်။ န မဇ္ဇတိ၊ မယစ်။

ဣမံ ဝါလောဒက ဇာတကံ၊ ဤဝါလောဒက ဇာတ်ကို၊ ပိတ္တာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ကထေတွာ၊ ဟော၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သပ္ပုရိသာ၊ သူထော်ကောင်းတို့သည်။ လောကဓမ္မံ၊ လောကဓံတရားကို။ ဝိဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြည့်၍။ သုခိတကာလေပိ၊ ချမ်းသာသောအခါ၌ လည်းကောင်း။ ဒုက္ခိတ ကာလေပိ၊

☞ ဆင်းရဲသော အခါ၌ လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗိကာရာဝ၊ တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိကုန်သည် သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုသန္တိ၊ အနုသန္ဓေကို။ စသေတော၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားတို့ကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၈၃။ သပ္ပုရိသာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခန္ဓာငါးပါး စသော အပြားရှိကုန်သော ခပ်သိမ်းသော ဓမ္မတို့ကို။ စဇန္တိ၊ ဆန္ဒရာဂကို စွန့်ကုန်၏။ သန္တော၊ သုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ကာမ ကာမာ၊ ဝတ္ထုကာမကို အလိုရှိကုန်၍။ နလပယန္တိ၊ မပေါ်လွင်ကုန်။ ဝါ-မပြောမပလွှားကုန်။ သုခေန၊ ချမ်းသာခြင်းဖြင့်။ အထဝါ၊ ထိုမြို့။ ဒုခေန၊ ဆင်းရဲခြင်းဖြင့်။ ဖုဋ္ဌာ၊ ထွေကုန်သည် ရှိသော်။ ဥစ္စာဝစံ၊ နှစ်သက်အပ်သော အဖြစ်၊ မျက်နှာ မသာမရွင်သော အဖြစ် အားဖြင့် မြတ်သော ယုတ်သော အခြင်းအရာကို။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ နဒဿယန္တိ၊ မပြကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ လိုဂါသာ၌။ သဗ္ဗတ္တာတိ၊ သဗ္ဗတ္ထဟူသည်ကား။ ဝဉ္စက္ခန္ဓာဒိ တေဓေ-
 သု၊ ခန္ဓာအစရှိသည် အပြားရှိကုန်သော။ သဗ္ဗဓမ္မေသု၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့၌။
 သပ္ပုရိသာတိ၊ သုပုရိသာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ စဇန္တိတိ၊ ဟူသည်ကား။
 အရဟတ္တ မဂ္ဂဉာဏေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်။ အပကခုန္တော၊ ဆွဲငင်အပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ ဆန္ဒရာဂံ၊ ဆန္ဒရာဂကို။ ဝိဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏။ န ကာမ ကာမာတိ၊
 ဟူသည်ကား။ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမတို့ကို။ ကာမယန္တော၊ တောင့်တကုန်၏။ ကာမ
 ဟေတု ကာမ ကာရဏာ၊ ဝတ္ထုကာမဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ နလပယန္တိ၊
 မပြောပကုန်။ သန္တောတိ၊ သန္တောဟူသည်ကား။ ဗုဒ္ဓါဒယော၊ သုရားအစရှိ
 ကုန်သော သူတို့သည်။ သန္တော၊ သန္တမည်ကုန်၏။ ကာမဟေတု၊ ဝတ္ထုကာမ
 ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အတ္တနာ၊ သည်။ နေဝ လပယန္တိ၊ မပြောကုန်။ ပရံ၊
 သူတပါးကို။ နလပါပေန္တိ၊ မပြောပစေကုန်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ယေ၊ အကြင်
 သူတို့သည်။ ဟိက္ခာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဣစ္ဆာ-
 စာရေ၊ ယုတ်မာသောအလို၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်လျက်။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။
 တေ၊ သင်ဒါယကာ၏။ ပုတ္တဒါရဿ၊ သားမယားတို့အား။ ကိံ၊ အဘယ်သို့ရှိကုန်
 သနည်း။ သုခံ၊ လွန်စွာချမ်းသာခြင်းသည်။ ကိံဟေတု၊ ဖြစ်ပါ လေ၏ လော။
 ရာဇစောရာဒိနံ၊ မင်းခိုးသူ စသည်တို့၏။ ဝေသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ဒွိပဒ စတုပ္ပဒေသု၊
 အခြေနှစ်ချောင်း အခြေလေးချောင်းရှိသောသတ္တဝါတို့၌။ ကောစိဥပဒ္ဒဝေ၊ တစုံ
 တခုသော တေးရန်သည်။ ကိံ နတ္ထိ၊ ကင်းပါ၏လော။ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့စသော
 စကားတို့ကို။ ဝဒန္တော၊ ဆိုကုန်လျက်။ တာဝဒေဝ၊ ထိုမျှဖြင့်သာလျှင်။ လပယန္တိ-
 နာမ၊ ပြောဟောသည်မည်ကုန်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ဝတွာဝန၊ ဆို၍

ကား။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဩဝါဒ်ချမ်းသာ၏။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
 သော။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ လုခံ၊ ချမ်းသာ၏။ ကောဗိ ဥပဒ္ဓဝေ၊ တစုံတခု
 သော ဘေးရန်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။
 ဂေဟံ၊ အိမ်သည်။ ပဟူတ အန္ဓပါနံ၊ များသောထမင်း အဖျော်ရှိ၏။ ဣဇေဝ၊
 ဤအရပ်၌လျှင်။ ဝသထ၊ နေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။
 နိမန္တာပေတွာ၊ သိတ်စေ၍။ လပါပေန္တိနာမ၊ ပြောဟော စေသည် မည်၏။
 သန္တောပန၊ သူဟော်ကောင်းတို့သည်ကား။ ဣဒံဥတယံပိ၊ ဤနှစ်ပါးစုံကိုလည်း။
 နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်။ လုခေန ဖုဋ္ဌာ အထဝါ ဒုခေနာတိ ဧတံ၊ ဟူသည်။
 ဒေသနာမတ္ထံ၊ ဒေသနာမျှသာတည်း။ အဋ္ဌဟိ ပန လောကဓမ္မေဟိ၊ ရှစ်ပါးသော
 လောကဓံတို့ဖြင့်။ ဖုဋ္ဌာ၊ တွေ့ကုန်သည်ရှိသော်။ တုဋ္ဌိဘာဝ မင်္ဂလာဘာဝ ဝသေန-
 ဝါ၊ နှစ်သက်သည်၏ အဖြစ်၊ မျက်နှာမသာသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ဝဏ္ဏသဏန-
 အဝဏ္ဏသဏန ဝသေနဝါ၊ ကောင်းသဖြင့်ဆိုခြင်း မကောင်းသဖြင့်ဆိုခြင်း အစွမ်း
 ဖြင့်၎င်း။ ဥစ္စာဝစံ အာကာရံ၊ မြတ်သောအခြင်းအရာ ယုတ်သော အခြင်းအရာ
 ကို။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ နဒဿယန္တိ၊ မပြုကုန်။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာ
 အနက်တည်း။ ဒေသနာဝဘာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော
 သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလဒါနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိ-
 သု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိပရိသမာပနံ၊ ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော
 ပဏ္ဍိတဝဂ်၌ ရှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ပဉ္စသတသိက္ခ၊ ဝတ္ထု၊ ပြီးခြင်းကို။
 ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

အဋ္ဌမံ၊ သော။ ပဉ္စသတသိက္ခ၊ ဝတ္ထု၊ တည်း။

၆-ပဏ္ဍိတဝဂ္ဂ၊ ၉-ဓမ္မိကတ္ထေရ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ...ပဉ္စသတ သိက္ခ၊ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍
 ဓမ္မိကတ္ထေရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ န အတ္တဟေဟု-
 စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

န အတ္တဟေတူတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဟေတု-စသော ဤ တရားဟောခြင်းကို။
 သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။
 ဓမ္မိကတ္ထေရံ၊ ဓမ္မိကထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟော၏။

ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဧကော ဥပါသကော၊
 ထယောက်သော ဒါယကာသည်။ ဓမ္မေန သမေန၊ တရားနှင့်အညီ။ အဂါရံ၊
 လှူ၏ဘောင်၌။ အဗ္ဗာဝသတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုဒါယကာသည်။ ပဗ္ဗဇိတုကာမော-

ဟုတွာ၊ ရဟန်းပြုလိုသည်ဖြစ်၍။ ကေဒိဝသံ၊ တနေသ၌။ ဘရိယာယ၊ မယားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခနိသိဒိတွာ၊ နေ၍။ သုခကထံ၊ ချမ်းသာသောစကားကို။ ကထေန္တော၊ ပြောလျက်။ အာဟ၊ ဆို၏။ တဒ္ဓေ၊ နှမအိမ်ရှင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ သာမိ၊ သခင်။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကုစ္ဆိဂတံ၊ ဝမ်း၌ရှိသော။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ ဝိဇာယာမိ၊ ဖွားမြင်အံ့။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ အာဂမေဟိ၊ နေဦးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထိုဒါယကာသည်။ အာဂမေတွာ၊ ငုံ့လင့်၍။ ဒါရကဿ၊ သူငယ်၏။ ပဒသ၊ ခြေဖြင့်။ ဂမနကာလေ၊ သွားနိုင်သောအခါ၌။ ပုန၊ တထန်။ တံ၊ တိုမယားကို။ အာပုစ္ဆိတွာ၊ ဝန်၍။ သာမိ၊ သခင်သား။ အယံ၊ ဤသူငယ်သည်။ ဝယပုတ္တော၊ အရွယ်ကြီးရင့်ခြင်းသို့ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ အာဂမေဟိ၊ ငုံ့ဦးလော့။ ဣတိ-ပုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုလက်သော်။ ဣမာယ၊ ဤမိန်းမအား။ အပလောကိတာယဝါ၊ ပန်ကြားသဖြင့် လည်းကောင်း။ အနပယောကိတာယဝါ၊ မပန်ကြားသဖြင့် လည်းကောင်း။ မေ၊ ငါ့အား။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ဒုက္ခနိဿရဏံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ရာကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ စာဇေန္တော၊ စေ့ဆော်လျက်။ ဝါယမန္တော၊ လုံ့လပြုလျက်။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ပဗ္ဗဇိတတိစ္စံ၊ ရဟန်းကိစ္စကို။ နိဋ္ဌာပေတွာ၊ ပြီးစေ၍။ တေသံ၊ ထိုသား၊ မယားတို့ကို။ ဒဿနတ္ထာယ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ။ ပုန၊ တထန်။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဂန္တော၊ သွားထေ၍။ ပုတ္တဿ၊ သားအား။ ဓမ္မကထံ၊ ထရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ပြောဟော၏။ သောပိ၊ ထိုသားသည်လည်း။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ ပဗ္ဗဇိတွာစ ပန၊ ရဟန်းပြုပြီး၍ ကား။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ အဿ၊ ထိုဓမ္မကရဟန်း၏။ ပုရာဏဒုတိယိကာဝိ၊ ခင်ပွန်းဟောင်းမယားသည်လည်း။ ယေသံ၊ အကြင် သားလင်တို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ အဟံ၊ ငါသည်။ စာရာဝါသေ၊ လူ၏ဘောင်၌။ ဝသေယျံ၊ နေရာ၏။ တေဥဘောပိ၊ ထိုနှစ်ယောက်သော သားလင်တို့သည်လည်း။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မေ၊ ငါ့အား။ စာရာဝါသေန၊ စာရာဝါသဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်ပြုအံ့နည်း။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ ပဗ္ဗဇိတွာစ ပန၊ ရဟန်းပြုပြီး၍ ကား။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ဝါပုဏိ၊ ရောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တနေသ၌။ ဓမ္မသဘာယံ၊ ကရားသဘင်၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊

ပြောဟောကုန်၏။ အာဝုသော၊ ဝါရှင်တို့။ ဓမ္မိက ဥပါသကော၊ ဓမ္မိက ဒါယကာ သည်။ အတ္တနာမိ၊ မိမိသည်လည်း။ ဓမ္မေ၊ တရား၌။ ပတိဋ္ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ အဖြစ်သို့။ ပဇတ္တာ၊ ရောက်၏။ ပုတ္တဒါရဿာပိ၊ သားမယား ထိုသည်လည်း။ ပတိဋ္ဌာ၊ မှီခိုကိုးကွယ်ရာတို့သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဟော ကုန်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ အာဝန္တာ၊ ကြွလာ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်စကားဖြင့်။ သန္ဓိလိန္တာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ မေးတော် မူခြင်းကြောင့်။ ဣမာယ နာမာတိ၊ ဤမည်သောစကားကြောင့်တည်းဟူ။ ပုတ္တေ၊ နားတော် လျှောက်လတ်သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပဏ္ဍိတေနာမ၊ ပညာရှိ သောသူ မည်သည်ကား။ အတ္တဟေတု၊ မိမိဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ သမိဒ္ဓိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ နေဝဇုန္နိတဗ္ဗာ၊ အလိုမရှိအပ်။ ပရဿဟေတုဝါ၊ သူတပါး ဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သမိဒ္ဓိ၊ ပြည့်စုံကြွယ်ဝခြင်းကို။ နဇုန္နိတဗ္ဗာ၊ အလိုမရှိအပ်။ ဓမ္မိကေနော၊ တရားဖြင့်သာလျှင်။ ဓမ္မပဋိသရဏေန၊ တရားကို ကိုးကွယ် ဆောက်တည်ခြင်းဖြင့်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဇေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၈၄။ ပဏ္ဍိတောနာမ၊ ပညာရှိသောသူ မည်သည်။ အတ္တဟေတု၊ မိမိ၏ အကြောင်းကြောင့်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ ပါပကမ္မေန၊ ယုတ်မာသောအမှုဖြင့်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ န ဇုန္နေယျ၊ အလိုမရှိရာ။ နံ၊ ဥစ္စာကို။ န ဇုန္နေယျ၊ အလိုမရှိရာ။ ရဋ္ဌံ၊ ပြည့်စည်းစိမ်ကို။ န ဇုန္နေယျ၊ အလိုမရှိရာ။ အဓမ္မေန၊ မတရားသဖြင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သမိဒ္ဓိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ ပြည့်စုံ ခြင်းကို။ နဇုန္နေယျ၊ အလိုမရှိရာ။ ဓမ္မိကော၊ တရားကိုကျင့်သော။ သော၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သီလဝါ၊ သီလရှိသည်လည်း။ သီယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပညဝါ၊ ပညာရှိသည်လည်း။ သီယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အညာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာသဘောသည်။ န သီယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ န အတ္တဟေတုတိ၊ ဟေတုဟူသည်ကား။ ပဏ္ဍိတောနာမ၊ ပညာရှိသောသူ မည်သည်။ အတ္တဟေတုဝါ၊ မိမိဟူသော အကြောင်းကြောင့် လည်း။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ဟေတုပါ၊

အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ နပုတ္တမိစ္ဆေတိ၊ မိစ္ဆေဟူသည်ကား။ ပုတ္တံ ဝါ၊ သားကိုလည်း။ ဝါပကမ္ပေန၊ ယုတ်မာသော အမှုဖြင့်။ နဇုစ္ဆေယျ၊ အလိုမရှိရာ။ နနံ ဝါ၊ ဥစ္စာကိုလည်း။ နဇုစ္ဆေယျ၊ အလိုမရှိရာ။ ရဋ္ဌံ ဝါ၊ ပြည်ကိုလည်း။ နဇုစ္ဆေယျ၊ အလိုမရှိရာ၊ တောနိပိ၊ ဤအလုံးစုံ ထို့ကိုလည်း။ ဇုစ္ဆန္တော၊ အလိုရှိလျက်။ ပါပကမ္ပံ၊ မကောင်းမှုကို။ နကရောတိယေဝ၊ မပြုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ သမိဒ္ဓိမတ္တနောတိ၊ မတ္တနော ဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဟာသမိဒ္ဓိ၊ အကြင် ပြည့်စုံခြင်းသည်။ အတ္ထိရှိ၏။ တံပိ၊ ထိုစည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်း။ အဓမ္မေန၊ မတရားသဖြင့်။ နဇုစ္ဆေယျ၊ အလိုမရှိရာ။ သမိဒ္ဓိကာရဏာပိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ နကရောတိ၊ မပြုသင့်။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ သသိလဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထိရှိ၏။ သောပုဂ္ဂလောဝေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်သာလျှင်။ သိလဝါစ၊ သိလလည်းရှိ၏။ ပညာဝါစ၊ ပညာလည်းရှိ၏။ ဓမ္မိကောစ၊ တရားကို ကျင့်သည်လည်း။ ထိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ နအညော၊ တပါးမဟုတ်။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ၊ ဖလသိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံ သု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိပရိသမာပနံ၊ ခြောက်ခုမြောက်ဖြစ်သော ပဏ္ဍိတဂင်၌ ကိုးခုမြောက်ဖြစ်သော ဓမ္မိကတ္ထေရပတ္ထုပြီးခြင်းကို။ ဗဒ္ဓဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

နဝမံ၊ သော။ ဓမ္မိကတ္ထေရ ဝတ္ထု၊ တည်း။

၆-ပဏ္ဍိတဝဂ္ဂ၊ ၁၀-ဓမ္မဿဝန ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ... ဓမ္မိကတ္ထေရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ၌ ဓမ္မဿဝန ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ အဂ္ဂကာ တေ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

အပ္ပကာ တေ မနုဿေသုတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ မနုဿေသု - စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ဓမ္မဿဝနံ၊ တရားနာခြင်းကို။ အာရဟန္တ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ကေဝိယိယာ၊ တခုသော ခရီး၌။ ဝါသိနော၊ နေကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ သမဂ္ဂါ-
ဟုတွာ၊ အညီအညွတ်ဖြစ်ကုန်၍။ ဂဏပဉ္စေန၊ အပေါင်းအစုဖွဲ့သဖြင့်။ ဒေါနံ၊ အလှူ
ကို။ ဒေတွာ၊ ပေး၍။ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယာမ်ပတ်လုံး။ ဓမ္မဿဝနံ၊ တရားနာခြင်း
ကို။ ကာရေသုံ၊ ပြုစေကုန်၏။ သဗ္ဗရတ္တိံ ဝန၊ ညဉ့်ဘုံးယာမ်ပတ်လုံးကား။ ဓမ္မ-
ထရားကို။ သောတုံ၊ ကြားနာခြင်းငှါ။ နာသက္ခိံသု၊ မတတ်နိုင်ကြကုန်။
ကေဓစ္စ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ ကာမရတိံ၊ ကာမဂုဏ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းကို။
နိဿိတာဟုတွာ၊ ခိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပုန၊ တစ်။ ဂေဟမေဝ၊ အိမ်သို့ သာလျှင်။
ဂတာ၊ ပြန်သွားကုန်၏။ ကေဓစ္စ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ ဒေါသနိဿိတာဟုတွာ၊
ဒေါသကို ခိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကေဓစ္စ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ မာနနိဿိတာ-
ဟုတွာ၊ မာနကို ခိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကေဓစ္စ၊ တို့သည်။ ထိနမိဒ္ဓသမာဓိနော၊ ငိုက်
မျဉ်းခြင်းရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ တတ္ထေဝ၊ ဤအရပ်၌လျှင်။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်၍။
ပစလာယန္တာ၊ လျှင်ဝေါ်ကုန်လျက်။ သောတုံ၊ နာခြင်းငှါ။ နာသက္ခိံသု၊ မတတ်
နိုင်ကုန်။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ တံပဝတ္တိံ၊
ထိုအကြောင်းကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထံ၊ စကားကို။
သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ အာဂန္တာ၊ ကြွလာ၍။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်မည်သော စကား
ဖြင့်။ သန္ဓိသိန္ဓာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့
အမိန့်ရှိခြင်းကြောင့်။ ဣမာယ နာမာတိ၊ ဤမည်သော စကားကြောင့် တည်းဟု။
ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣမေသတ္တာနာမ၊
ဤသတ္တဝါတို့ မည်သည်ကား။ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ ဘဝနိဿိတာ၊
ဖြစ်ရာဘဝကို ခိုကုန်၏။ ဘဝေသုဇေ၊ ဘဝတို့၌သာလျှင်။ လဂ္ဂါ၊ ပြိကပ်ကုန်သည်
ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ပါရဂဝိမိနော နာမ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော ကမ်းတဘက်သို့
ရောက်သော သတ္တဝါတို့မည်သည်။ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏။ န၊ များသည်မဟုတ်
ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုသန္ဓိံ၊ အနုသန္ဓေကို။ စာဠေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။
ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၈၅။ မနုဿေသု၊ လူတို့တွင်။ ယေဇနာ၊ အကြင်လူတို့သည်။ ပါရဂဝိမိနော၊
နိဗ္ဗာန်ဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ သွားကုန်၏။ ဟေဇနာ၊ တိုလူတို့သည်။ အပ္ပကာ၊
နည်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတရာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ သွားသောသူမှ တပါး
ကုန်သော။ ယေဇနာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ တီရမေဝ၊ သတ္တာယမိဋ္ဌိဟူသော
ဤမှတဘက်သို့ သာလျှင်။ အနုဓာဝတိ၊ အစဉ်ပြေးသွား၏။ အယံ၊ ဤသတ္တဝါ
သည်။ ဗဟုဘရာ၊ အလွန်များကုန်၏။

၈၆။ ဓမ္မေ၊ ဒေသနာဓမ္မကို။ သမ္မဒက္ခာတေ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သည်ရှိသော်။
ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်ကား။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သုတွာ၊ နာကုန်၍။ ဓမ္မာနုဝတ္တိ-
နော၊ လောကုတ္တရာ တရားနှင့် လျော်သော အကျင့်ကို ကျင့်ကုန်၏။ တေဇနာ၊
တိုလှူတို့သည်။ မစ္စ၊ ခေယျံ၊ မစ္စ၊ မာရ်၏ အရာဖြစ်သော။ သုဒုတ္တရံ၊ အလွန်ကူးနိုင်
ခဲ့သော သံသရာစက်ဝဲဩဇာဟူသော တေဘူမကဝဋ်ကို။ တရိတွာ၊ ကူးကုန်၍။
ပါရံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော ကမ်းတဘက်သို့။ ယေန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့
မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အပ္ပကာတိ၊ အပ္ပကာဟူသည်ကား။ သောကာ၊ နည်းကုန်
၏။ ဗယူစ၊ များကုန်သည်လည်း။ န၊ မဟုတ်ကုန်။ ပါရဂါမိနောတိ၊ ဟူသည်ကား။
နိဗ္ဗာနဂါမိနော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ လားကုန်၏။ အထာယံဣတရာ ပဇာတိ၊ ပဇာဟူသည်
ကား။ အဝသေသာ၊ သော။ ယာပနအယံပဇာ၊ အကြင်သတ္တဝါသည်။ သတ္တာယ-
ဒိဋ္ဌိ တိရမေပ၊ သတ္တာဟဒိဋ္ဌိဟူသော ဤမှာသက်ကမ်းသို့သာလျှင်။ အနုဘေဝတိ၊
အစဉ်ပြေး၏။ အယမေဝ၊ ဤသတ္တဝါသည်သာလျှင်။ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များစွာ
၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ သမ္မဒက္ခာတေတိ၊ တေဟူသည်ကား။
သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အက္ခာတေ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်။ သုကာတိတေ၊ ကောင်း
စွာဟောအပ်သည်ရှိသော်။ ဓမ္မေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒေသနာဓမ္မ၊ ဒေသနာဓမ္မကို။
ဓမ္မာနုဝတ္တိနောတိ၊ နောဟူသည်ကား။ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို။ သုတွာ၊ နာ၍။
တဒနုတ္တဝိကံ၊ ထိုလောကုတ္တရာ တရားနှင့် လျော်သော။ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို။
ပူဇရတွာ၊ ဖြည့်၍။ မဂ္ဂဖလ သန္တိကရဏေန၊ မဂ်ဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုသဖြင့်။ ဓမ္မာ-
နုဝတ္တိနော၊ တရားနှင့်လျော်စွာကျင့်သောသူတို့သည်။ ဝါရမေယန္တိတိ၊ မေယန္တိ
ဟူသည်ကား။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော။ တေဇနာ၊ တို့သည်။ နိဗ္ဗာန-
ပါရံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော ကမ်းတဘက်သို့။ ဂမိယန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ မစ္စ-
ဓေယျန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကိလေသ မာရသင်္ခါတဿ၊ ကိလေသမာရ်ဟု ဆိုအပ်
သော။ မစ္စ၊ သာ၊ သေမင်း၏။ နိဝါသဋ္ဌာနဘူတံ၊ နေရာဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ တေဘူ-
မိက ဝဋ်၊ တေဘူမိက ဝဋ်ကို။ သုဒုတ္တရန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေဇနာ၊ အကြင်သူ
တို့သည်။ ဓမ္မာနုဝတ္တိနော၊ တရားနှင့်လျော်စွာ ကျင့်ကုန်၏။ တေဇေ၊ လိုသူတို့
သည်သာလျှင်။ သုဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာ။ ဒုတ္တရံ၊ ကူးခပ်နိုင်ခဲ့သော။ ဒုရတိတ္တမံ၊ လွန်နိုင်
ခဲ့သော။ မာရဓေယျံ၊ မာရ်၏အရာကို။ တရိတွာ၊ ကူး၍။ အတိတ္တမိတွာ၊ လွန်၍။
နိဗ္ဗာနပါရံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော ကမ်းတဘက်သို့။ ဂမိယန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။
ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနော၊ ဒေသနာ အဆုံး၌။
ဗဟု၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်
စသည်တို့သို့။ ပါပုဏံ၊ သု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိပရိသမာပနံ၊ မြှောက်ခုတို့၏

ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ပဏ္ဍိတဝဂ်၌ ဆယ်ခုမြောက်ဖြစ်သော ဓမ္မဿဝနဝတ္ထု၊
ပြီးခြင်းကို။ ခဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ဒသမံ၊ သော။ ဓမ္မဿဝန ဝတ္ထု၊ တည်း။

၆-ပဏ္ဍိတဝဂ္ဂ၊ ၁၁-ပဉ္စသတ အာဂန္တုက ဘိက္ခု ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ....ဓမ္မဿဝနဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါယာ၏အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ပဉ္စသတ
အာဂန္တုက ဘိက္ခုဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါယာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ကဏ္ဍံ ဓမ္မ-
စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ကဏ္ဍံဓမ္မံ ဝိပ္ပဟာယာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ပဟာယ-စသောဤတရားဟောခြင်း
ကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ ပဉ္စ-
လတေ၊ ငါးရာကုန်သော။ အာဂန္တုကေ ဘိက္ခု။ ဧည့်သည်ရဟန်းတို့ကို။ အာရန္တ၊
အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူပေ၏။ ကောသလရဋ္ဌေ၊ ကောသလ
တိုင်း၌။ ပဉ္စသတာ ဘိက္ခု။ ငါးရာသော ရဟန်းတို့သည်။ ဝဿံဝသိတွာ၊ ဝါဆို
ပြီး၍။ ဝုဠဝဿာ၊ ဝါကျွတ် ကုန်ပြီးသည် ရှိသော်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။
ဝဿိဿာမာတိ၊ ဖူးမြင်ကုန်အံ့ဟူ၍။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းသို့။ ဂန္တော၊
ရောက်၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝဋ္ဋိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်သောအရပ်၌။
နိသိဒ္ဓိံသုကိရ၊ နေကုန်သံတတ်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။
စရိယ ပဋိပက္ခံ၊ စရိတ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို။ နိယာမေတွာ၊ မှတ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။
ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဣမာဂါယာ၊ ဤဂါယာတို့ကို။ အဘာသိ၊
ဟောတော်မူ၏။

၈၇။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကဏ္ဍံ ဓမ္မံ၊ မည်းညစ်
သော ကာယဒုစရိုက် အစရှိသည် အပြားရှိသော အကုသိုလ် ဓမ္မကို။ ဝိပ္ပဟာယ၊
ပယ်စွန့်၍။ သုတ္တံ ဓမ္မံ၊ ဖြူစင်သော ကာယ သုစရိုက် အစရှိသည် အပြားရှိသော
ကုသိုလ်ဓမ္မကို။ ဘာဝေထ၊ ပွားစေရာ၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘာဝေထ၊
ပွားစေရာသနည်း။ ဩကာ၊ တဏှာ၏အရာဖြစ်သောကာမမှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။
အနောကံ၊ တပ်ရာမဟုတ်သောနိဗ္ဗာန်ကို။ အာဂမ္မာစွဲ၍။ ဘာဝေထ၊ ပွားစေရာ၏။
ယတ္ထ ဝိဝေကေ၊ အကြင် အနာလယဟု ဆိုအပ်သော နိဗ္ဗာန် တည်းဟူသော
ဝိဝေက၌။ ဇူရမံ၊ သတ္တဝါတို့သည် မွေ့လျော်နိုင်ခဲ့၏။

၈၈။ တဩ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၌။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ အဘိရတိံ၊
လွန်စွာ မွေ့လျော်ခြင်းကို။ ဣစ္ဆေယျ၊ အလိုရှိရာ၏။ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမ

ကိလေသာကာမတို့ကို။ ဟိတွာ၊ စွန့်၍။ အကိဉ္ဇနော၊ ရာဂစသော စိုးရိမ်ခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ တဩ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ဝိဝေက၌။ အတိရတိ၊ လွန်စွာ မွေ့လျော်ခြင်းကို။ ဣစ္ဆေယျ၊ အလိုရှိရာ၏။ စိတ္တဇ္ဈေသေဟိ၊ စိတ်ကို ညစ်ညူးစေ တတ်ကုန်သော နိဝရဏတို့မှ။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ပရိယောဒပေယျ၊ မြှုပ်စင်စေ ရာ၏။

၇၉။ ယေသံ၊ အကြပ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ သဗ္ဗေမိယဇော်သု၊ သဗ္ဗေမိ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဗောဇ္ဈင်တို့ကို။ သမ္ပာ၊ အသင့်သော အကြောင်းဖြင့်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ သုဘာဝီထံ၊ ကောင်းစွာ ပွားစေအပ်ပြီ။ အနုပါဒါယ၊ လေးပါး သော ဥပါဒါန်တို့ဖြင့် တစုံတခုကိုမျှ မစွဲမလမ်းမှု၍။ အာဒါန ပဋိနိဿရော၊ မြဲစွာစွဲလမ်းခြင်းမှ စွန့်ရာ နိဗ္ဗာန်၌။ ယေ၊ အကြပ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ရတာ၊ မွေ့လျော် ကုန်၏။ ဓိဏာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိကုန်သော။ ဇုတိမန္တော၊ ဘုန်း တန်းမှီး အာနုဘော် ရှိကုန်သော။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ လောကေ၊ ခန္ဓာ စသော လောက၌။ ပရိနိဗ္ဗုတာ၊ နှစ်ပါးသော နိဗ္ဗာန် ဓာတ်ဖြင့် ငြိမ်းကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ တိုဂါယာတို့တွင်။ ကဏ္ဍံ ဓမ္မန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကာယဒုစရိတာဒိ-
 တေဒံ၊ ကာယဒုစရိတ် စသည် အပြားရှိသော။ အကုလလံဓမ္မံ၊ အကုသိုလ်ဓမ္မကို။
 ဝိပွဟာယ ဇဟိတွာ၊ စွန့်၍။ သုတ္တံ ဘာဝေထာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဏ္ဍိတော၊
 ပညာရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အဘိနိက္ခမနတော၊ မြတ်သော တောထွက်
 ခြင်းမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ယာဝအရဟတ္တမဂ္ဂါ၊ အရတ္တမဂ် တိုင်အောင် ဖြစ်သော။
 ကာယသုစရိတာဒိ တေဒံ၊ ကာယသုစရိတ် စသည် အပြားရှိသော။ သုတ္တံဓမ္မံ၊
 ကုသိုလ်တရားကို။ ဘာဝေယျ၊ ပွားစေရာ၏။ ကထံ ဩတာ အနောက မာဂမ္ဘာတိ၊
 ဟူသည်ကား။ အာလယော၊ တပ်ခြင်းကို။ ဩကံ၊ ဩကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 အနာလယော၊ မတပ်ခြင်းကို။ အနောကန္တိ၊ အနောကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 အာလယတော၊ တပ်ခြင်းမှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ အနာလယသင်္ခါတံ၊ အနာ
 လယဟု ဆိုအပ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။
 တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ ပတ္ထယမာနော၊ တောင့်တသည်ရှိသော်။ တာဝေယျ၊ ပွားစေ
 ရာ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ တဩ ဘိရတိမိစ္ဆေယျာတိ ဟူသည်
 ကား။ အနာလယသင်္ခါတေ၊ အနာလယဟု ဆိုအပ်သော။ ဝိဝေကေ၊ ဆိတ်ငြိမ်
 ခြင်း ရှိသော။ ယသ္မိံ နိဗ္ဗာနော ၌။ ဣမေဟိ သတ္တေဟိ၊ ဤသတ္တဝါ တို့သည်။
 ဒုရသိရမံ၊ မွေ့လျော်နိုင်ခဲ့၏။ တဩ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၌။ အဘိရတိ၊ လွန်စွာမွေ့လျော်
 ခြင်းကို။ ဣစ္ဆေယျ၊ အလိုရှိရာ၏။ ဟိတွာ ကာမေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝတ္ထုကာမ-

ကိလေသ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ၊ ကိလေသာ ကာမတို့ကို။ ဟိတွာ၊ စွန့်၍။
 အကိဉ္ဇနော၊ ရာဂစသော စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဝေကော၊ နိဗ္ဗာန်
 ဟူသော ဝိဝေက၌။ အသိရတိ၊ လွန်စွာမွေ့လျော်ခြင်းကို။ ဣစ္ဆေယျ၊ အလိုရှိ
 ရာ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ စိတ္တဉ္ဇေယေဟိဟိ၊ တူသည်ကား။
 ပဉ္စဟိ နိဝရဏေဟိ၊ ငါးပါးသော နိဝရဏတို့မှ။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ပရိယောဒပေယျ-
 ဝေါဒါပေယျ ပရိသောဓေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်
 တည်း။ သမ္မောဓိယဇ်သုတိ၊ ဟူသည်ကား။ သမ္မောဇ္ဈဇ်သု၊ သမ္မောဓိ၏
 အကြောင်းဖြစ်သော ဗောဇ္ဈင်တို့၌။ သမ္မာစိတ္တံ သုတာဝိတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။
 တေတုနာ နယေန၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့်။ စိတ္တံစိတ်ကို။ သုဠ၊ ကောင်းစွာ။
 သာဝိတံ ဝနိတံ၊ ပွားစေအပ်ပြီ။ အာဒါန ပဋိနိဿဂ္ဂေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂဟဏံ၊
 စွဲလမ်းခြင်းကို။ အာဒါနံ၊ အာဒါနဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ပဋိနိဿဂ္ဂ သင်္ခါတေ၊
 ပဋိနိဿဂ္ဂဟု ဆိုအပ်သော။ တဿ၊ ထိုအာရုံကို။ အဂ္ဂတဏှေ၊ မစွဲလမ်းခြင်း၌။
 စတူဟိ ဥပါဒါနေဟိ၊ လေးပါးသော ဥပါဒါန်တို့ဖြင့်။ ကိဉ္စ၊ တစုံတခုကိုမျှ။
 အနုပါဒိယိတွာ၊ မစွဲလမ်းမှု၍။ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ရတော၊ မွေ့လျော်
 ကုန်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဇုတိမန္တောတိ၊ ဟူသည်ကား။
 အနုသာဝဝန္တော၊ အနုဘော်ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အရဟတ္တမဂ္ဂ-
 ဉာဏ ဇုတိယာ၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏ် ဟူသော တွန်းလင်းခြင်းဖြင့်။ ခန္ဓာဒိတေဒေ၊
 ခန္ဓာ စသည် အပြားရှိသော။ ဓမ္မေ၊ တရား၌။ ဇောတေတွာ၊ တွန်းလင်း၍။
 ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ တေ လောကေတိ၊
 ဟူသည်ကား။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဣမသ္မိံ ခန္ဓာဒိလောကေ၊ ဤခန္ဓာ
 စသော လောက၌။ ပရိနိဗ္ဗုတာနာမ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်မည်သည်ကား။ အရဟတ္တ-
 ပတ္တိတော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ကိလေသ ဝဋ္ဋဿ၊
 ကိလေသဝဋ်၏။ ခေဝိတတ္တာ၊ ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သဥပါဒိ သေသေနစ၊
 သ ဥပါဒိသေသေ နိဗ္ဗာန ဓာတ်ဖြင့် လည်းကောင်း။ စရိမစိတ္တ နိရောဓေန၊
 ပရိနိဗ္ဗာန် စိတ်၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ခန္ဓဝဋ္ဋဿ၊ ခန္ဓာဝဋ်၏။ ခေဝိတတ္တာ၊
 ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနုပါဒိသေသေနစ၊ အနုပါဒိသေသ ဓာတ်ဖြင့်
 လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွိဟိ ပရိနိဗ္ဗာနေဟိ၊ နှစ်ပါးသော ပရိနိဗ္ဗာန်တို့ဖြင့်။
 ပရိနိဗ္ဗုတာ၊ ငြိမ်းကုန်၏။ အနုပါဒါနော၊ ဆီမီးစာမရှိသော။ ပဒီပေါဝိယ၊ ဆီမီး
 ကဲ့သို့။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ အပဏ္ဏတ္တိက သာဝံ၊ တသန်မဖြစ်ခြင်းသို့။ ဂတာ၊
 ရောက်ကုန်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဒေသနာ ဝသာနေ၊
 ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒိနိ၊
 သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိပရိသမာပနံ၊

ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ပဏ္ဏိတဝဂ်၌ တဆယ့် တခုခြောက် ဖြစ်သော ပဉ္စသတ အာဂန္တုကဘိက္ခု ဝတ္ထု ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ကောဒသမံ၊ သော။ ပဉ္စသတ အာဂန္တုကဘိက္ခု ဝတ္ထု၊ တည်း။
ပဏ္ဏိထဝဂ္ဂ ဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။
ဆဋ္ဌော ဝဋ္ဋေါ။

၇-အရဟန္တ ဝဂ္ဂ၊ ၁-ဇီဝကပဉ္စ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ....ဆယ့်တစ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့် ဝိုင်းခြားအပ်သော ပဏ္ဏိတဝဂ်၌ ဟောရာ ဂါထာတို့၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ၌ တဆယ့်ရှစ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့် မှတ်အပ်၊ ဝိုင်းခြားအပ်သော အရဟန္တ ဝဂ်၌ ဟောအပ်သော ဒေသနာ ဂါထာတို့တွင် ဇီဝကပဉ္စဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ရှေးဦးစွာ ဖွင့်ခြင်းငှါ ဂတဗ္ဗိနော-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ဂတဗ္ဗိနောတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဂတဗ္ဗိနော-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇီဝကဗ္ဗဝနော၊ ဇီဝက၏ သရက်ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ ဇီဝကေန၊ ဇီဝကသည်။ ဗုဒ္ဓပဉ္စံ၊ ဓေးအပ်သော ပြဿနာကို။ အာရန္တံ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဇီဝကဝတ္ထု၊ ဇီဝက ဝတ္ထုကို။ ခန္ဓကေ၊ စုဉ္စဝါခန္ဓက၌။ ဝိတ္ထာရိတမေဝ၊ အကျယ်ဟောအပ်သည်သာလျှင်တည်း။

ကေသိံပန သမယေ၊ တပါးသောအခါ၌။ ဒေပဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ အဇာတ သတ္တုနာ၊ အဇာတသတ် မင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကေတော ဟုတွာ၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်၍။ ဝိဇ္ဈကုဋ်၊ ဝိဇ္ဈကုဋ်တောင်သို့။ အဘိရဟိတွာ၊ တက်၍။ ပဒုဋ္ဌ-စိတ္တော၊ ပြစ်မှားလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝမိဿာမိတိ၊ သတ်အံ့ဟူ၍။ သိလံ၊ ကျောက်ကို။ ပဝိဇ္ဈ၊ လှိမ့်၏။ တံ၊ ထိုကျောက်တောင်ထွတ်ကို။ ဒွေပဗ္ဗတကုဋာနိ၊ တောင်ထွတ်နှစ်ခုတို့သည်။ သမ္ပဒိန္နိံ သု၊ ခံကုန်၏။ တတော၊ ထိုလှိမ့်သောကျောက်မှ။ ဘိဇ္ဇိတွာ၊ ဆတ်၍။ ဂတာ၊ သွားသော။ ပပဋိကာ၊ ကျောက်လွှာသည်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရား၏။ ပါဒံ၊ ခြေကို။ ပဟူရိတွာ၊ ခတ်၍။ ဂ္လောဟိတံ၊ သွေးကို။ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဘုဿ ဝေဒနာ၊ ပြင်းစွာဖြစ်သော ကျပ်နာခြင်းဆင်းရဲဝေဒနာတို့သည်။ ပဝတ္တိံ သု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ မဒ္ဒကုန္တိ ပဗ္ဗတံ၊ မဒ္ဒကုန္တိ ကောင်သို့။ နယိံ သု၊ ဆောင်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တတောပိ၊ ထိုမဒ္ဒကုန္တိမှလည်း။ ဇီဝကဗ္ဗဝနံ၊ ဇီဝကသရက်ဥယျာဉ်သို့။ ဝန္တုကာမော၊ ကြွလိမ့်၍။ တတ္ထ၊ ထိုဥယျာဉ်သို့။ မံ၊ ဝါဘုရားကို။ နေထ၊ ဆောင်ကုန်၊ ပို့ကုန်လေဘူး။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့

သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားကို။ အာဒါယ၊ ဆောင်ယူ၍။ ဇိပကမ္မဝနံ၊ ဇိဝက
သရက် ဥယျာဉ်သို့။ အဂမိံသု၊ သွားလေကုန်၏။ ဇိဝကော၊ သည်။ တံ-
ပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံ
သို့။ ဂန္တု၊ ၍။ ဝဏံ၊ အနာကို။ ပဋိကမ္မတ္ထာထ၊ ဆေးကုအံ့သောငှါ။ တိမိဏ-
ထေသဇ္ဇံ၊ ထက်စွာသောဆေးကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဝဏံ၊ အနာကို။ ဗန္ဓိတွာ၊
စည်း၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ လျှောက်၏။
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယာ၊ တပည့်တော်သည်။ အန္တောနဂရေ၊ ပြည်တွင်း၌။
ကေဿ မနဿဿ၊ လူတယောက်အား။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ ကတံ၊ ကုရ၏။
တဿ၊ ထိုလူ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တုပန၊ သွားပြီး၍ကား။ အာဂမိဿာမိ၊
ပြန်လာအံ့။ ဣဒံ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဤဆေးကို။ ယာဝ မမာဂမနာ၊ ပြန်လာသည် တိုင်
အောင်။ ဗဒ္ဒနိယာမေနေဝ၊ ဖွဲ့တိုင်းစည်းတိုင်းသာလျှင်။ တိဋ္ဌတု၊ ထည်ပါစေလော့။
ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သော၊ ထိုဇိဝကသည်။ ဂန္တု၊ ၍။ တဿ ပုရိသဿ၊ ထို
ယောက်ျားအား။ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စံ၊ ပြုအပ်သောကိစ္စကို။ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍။ ဒွါရ ပိဒဟန-
ဝေလာယ၊ တံခါးပိတ်သောအခါ၌။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာသည်ရှိတော်။ ဒွါရံ၊
တံခါးကို။ နသမ္ပာပုဏိ၊ မမိနိုင်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဇိဝကအား။ ဧတံ၊
ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ၍။ မယာ၊ ငါသည်။ ဘာရိယံကမ္မံ၊ ဝန်လေးစွာသော
အမှုကို။ အဟောကတံ၊ ဩော်ပြုအပ်၏။ သွာဟံ၊ ထိုငါသည်။ အညတရဿ၊
မထင်ရှားသော။ ပုရိသဿဝိယ၊ ယောက်ျားကိုကဲ့သို့။ တထာဂတဿ၊ ဘုရား
ရှင်၏။ ပါဒေါခြေ၌။ တိမိဏ ဘေသဇ္ဇံ၊ ထက်စွာသောဆေးကို။ ဒတွာ၊ ၍။ ဝဏံ၊
အနာကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ စည်း၍။ အယံ၊ ဤအခါသည်။ ထဿ၊ ထိုစည်းပြီးသောအဖွဲ့
ကို။ မောစနဝေလာ၊ ဖြေအံ့သော အခါတည်း။ တသ္မိံ၊ ထိုအစည်းအဖွဲ့ကို။
အမုစ္စမာနေ၊ မဖြေချေသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ တညဉ့်ပတ်လုံး။ ဘဂဝတော၊
ဘုရား၏။ သရိဇေ၊ ကိုယ်တော်၌။ ပရိဇ္ဇာဟော၊ ပူပန်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊
ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်၏။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။
အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ အာမန္တေ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သား
အာနန္ဒာ၊ ဇိဝကော၊ ဇိဝကသည်။ သာယံ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ အာဂစ္ဆန္တော၊
လာလတ်သော်။ ဒွါရံ၊ တံခါးကို။ နသမ္ပာပုဏိ၊ မမိနိုင်။ အယံ၊ ဤအခါသည်။
ဝဏဿ၊ အနာကို။ မောစနဝေလာ၊ ဖြေအံ့သောအခါတည်း။ ဣတိပန၊ ဤသို့
လျှင်။ စိန္တေ၊ ကြံ၏။ နံ၊ ထိုအစည်းအဖွဲ့ကို။ မောစေတိ၊ ဖြေလော့။ ဣတိဝုတ္တံ၊
ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ထေရော၊ အာနန္ဒာသည်။ မောစေတိ၊ ဖြေ၏။ ဝဏော၊
အနာသည်။ ရုက္ခတော၊ သစ်ပင်မှ။ ဆလ္လိဝိယ၊ အပွေးကဲ့သို့။ အပဂတော၊
အသားနုတက်၏။ ဇိဝကော၊ ဇိဝကသည်။ အန္တောအရုဏေယေဝ၊ အရုဏ်

အတွင်း၌သာလျှင်။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ တုရားအထံသို့။ ဝေဝေန၊ လျှင်စွာ။ အာ-
 ဂန္တ၊ လာ၍။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိန္နုခေါ၊ အသို့နည်း။ ဝေါ၊ အရှင်
 တုရားတို့၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ ပရိဠာယော၊ ပူပန်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ချေ
 သလော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇိဝက၊
 ဇိဝက သမားတော်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ တထာဂတဿ၊ လာခြင်း ကောင်းသော
 ငါဘုရားအား။ ဗောဓိမဏ္ဍေယေဝ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌ သာလျှင်။ သဗ္ဗပရိဠာဟော၊
 အလုံးစုံ ပူပန်ခြင်းကို။ ဝုပသန္တော၊ ပြင်းစေအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုသန္တိ၊
 အနုသန္တေကို။ ဃာဋေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။
 ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၉၀။ ဂတဒ္ဓိနော၊ သွားသော သံသရာ တည်းဟူသော ခရီးရှိသော။
 ဝိသောကဿ၊ ဝဋ်၏ မူလဖြစ်သော စိုးရိမ်ခြင်း ကင်းပြီးသော။ သဗ္ဗမိ၊ ခပ်သိမ်း
 သော ခန္ဓာစသောဓမ္မ၌။ ဝိပ္ပမုတ္တဿ၊ လွတ်ပြီးသော။ သဗ္ဗဂန္ထပဟိနဿ၊ အလုံးစုံ
 သော ဂန္ထလေးပါးကို ပယ်ပြီးသော။ ခိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာအား။ ပရိဠာ-
 ဟော၊ ကိလေသာဟူသော ပူပန်ခြင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟော၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဂတဒ္ဓိနောတိ၊ ဟူသည်တား။ ဂတမဂ္ဂဿ၊ သွားအပ်
 သော ခရီးရှိသောသူအား။ ကန္တာရဒ္ဓါန ဝဋ္ဌဒ္ဓါန၊ ခရီးဟူသော အခွန်၊ ဝဋ်
 ဟူသော အခွန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးသောခရီးတို့သည်။ အဒ္ဓါနာမ၊ အခွန်
 မည်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ကန္တာရ ပဋိဝဇ္ဇော၊ ခရီးခဲကို သွားသော
 သူသည်။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ ဣန္ဒြိတဋ္ဌာနံ၊ လိုရာအရပ်ကို။ န ပါပုဏာတိ၊
 မရောက်။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ အဒ္ဓိကောယေဝ၊ သွားအပ်သော ခရီးရှိသည်
 သာလျှင်ဖြစ်၏။ တေသ္မိပန၊ သို့ကား။ ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ ဂတဒ္ဓိနာမ၊
 ဂတဒ္ဓိ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဋ္ဌသန္ဓိသိတာ၊ ဝဋ်ကိုမှီကုန်သော။ သတ္ထာ၊
 သတ္ထဝါတို့သည်။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ ဝဇ္ဇေ၊ ဝဋ်၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။
 တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ အဒ္ဓိကာဇေဝ၊ သံသရာခရီး ရှိသည်သာလျှင် မည်ကုန်၏။
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ဝဋ္ဌဿ၊ ဝဋ်၏။ အခေပိတတ္ထာ၊ မကုန်
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ သောတာဝန္တာဒယောပိ၊ သောတာဝန် စသော
 သူတို့သည်လည်း။ အဒ္ဓိကာဇေဝ၊ သံသရာခရီး ရှိသည်သာလျှင် မည်ကုန်၏။
 ဝဋ္ဌပန၊ ဝဋ်ကိုကား။ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍။ ဌိတော၊ တည်သော။ ခိဏာ-
 သဝေါဝ၊ ရဟန္တာသည်သာလျှင်။ ဂတဒ္ဓိနာမ၊ သွားပြီးသော ခရီး ရှိသောသူ
 မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ ဂတဒ္ဓိနော၊ ထိုသွားပြီးသော ခရီးရှိသော
 သူအား။ ဝိသောကဿာတိ၊ ဟူသည်တား။ ဝဋ္ဌမူလကဿ၊ ဝဋ်၏ မူလဖြစ်သော။

သောကဿ၊ စိုးရိမ်ခြင်း၏။ ဝိဂတတ္တာ၊ ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 ဝိသောကဿ၊ ကင်းပြီးသော စိုးရိမ်ခြင်း ရှိသော။ ဝိပုဗ္ဗတ္တဿ သဗ္ဗဓိတိ၊ ကား။
 သဗ္ဗေသု ခန္ဓာဒိဓမ္မေသု၊ အလုံးစုံ ခန္ဓာစသော ဓမ္မတို့၌။ ဝိပုဗ္ဗတ္တဿ၊ ထွတ်ပြီး
 သော။ သဗ္ဗဂန္ထပဟိနဿာတိ၊ ကား။ စတုန္ဒဝိ ဂန္ထာနံ၊ ဂန္ထလေးပါးတို့ကို
 လည်း။ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သဗ္ဗဂန္ထပဟိနဿ၊ အလုံးစုံ
 ဂန္ထကို ပယ်ပြီးသော၊ ပရိဠာဟော နဝိဇ္ဇတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကာယိကောစ၊
 ကိုယ်၌ ဖြစ်သော ပူပန်ခြင်းလည်းကောင်း။ စေတသိကောစ၊ စိတ်၌ဖြစ်သော
 ပူပန်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဠာဟော၊ ပူပန်ခြင်းသည်။ ဒုဝိဇ္ဇော၊
 နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ဒိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာအား။
 သီတုဏှာဒိဝသေန၊ သီတ၊ ဥဏှစသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။
 ကာယိက ပရိဠာဟော၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော ပူပန်ခြင်းသည်။ အနိဗ္ဗုတောဝ၊ မငြိမ်း
 သည်သာလျှင်တည်း။ တံ၊ ထိုပရိဠာဟကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဇီဝကော၊ ဇီဝက
 သည်။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ သတ္တာပန၊ ဘုရားသည်ကား။ ဓမ္မရာဇတာယ၊ တရားမင်း
 ဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း။ ဒေသနာဝိမိ ကုသလတာယ၊ ဒေသနာအစဉ်၌
 လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ စေတသိက ပရိဠာဟ ဝသေန၊
 စိတ်၌ဖြစ်သော ပူပန်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို။ ဝိနိဝတ္ထေန္တော၊
 အထူးဖြစ်စေလျက်။ အာဝုသော ဇီဝက၊ ဒါယကာဇီဝက။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။
 ပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ (ပဋိပဿဇ္ဇေနလည်းရှိ၏။ ငြိမ်းခြင်းဖြင့်၊ ပေး)။ ။ဧဝရူပဿ၊
 ဤသို့သဘောရှိသော။ ဒိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာအား။ ပရိဠာဟော၊ ပူပန်ခြင်း
 သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဒေသနာဝသာနေ၊
 ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊
 သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိပရိသမာပနံ၊
 ခုနစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော အရဟန္တဝဂ်၌ ရှေးဦးစွာဖြစ်သော ဇီဝက
 ပဉ္စဝတ္ထု ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ပဌမံ၊ သော။ ဇီဝကပဉ္စဝတ္ထု၊ တည်း။

အနုသန္ဓေ .. ဇီဝကဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ မဟာ
 ကဿပတ္ထေရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ဥယျုဇ္ဇန္တိ-
 စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ဥယျုဇ္ဇန္တိတိ ဣမံ ဓမ္မဓေသနံ၊ ဥယျုဇ္ဇန္တိ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ မဟာကဿပတ္ထေရံ၊ မဟာကဿပ မထေရ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ကေသ္မိံသမယေ၊ တပါးသောအခါ၌။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ရာဇဂဟေ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝုဠဝသော၊ ဝါကျွတ်ပြီးသော်၊ အနုမာသစ္စယေန၊ လခွဲကိုလွန်သဖြင့်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရီကို။ ပတ္တမိဿာမိ၊ ကြွအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သိက္ခန္တံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အာရောစာပေသိ၊ ကြားသိစေ၏။ ဧတံ၊ ဤသို့ကြားခြင်းသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားတို့၏။ ဝတ္တံတိရ၊ ဝတ်ဖြစ်သတတ်။ သိက္ခန္တံ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရီကို။ စရိတုကာမာနံ၊ ထိုအား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သိက္ခန္တံ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပတ္တပစန စိဝရ-ရဇနာဒိနိ၊ သပိတ်ဖုတ်ခြင်း သင်္ကန်းဆိုးခြင်း စသည်တို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဂမိဿန္တိ၊ သွားကုန်လတ္တံ့။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အနုမာသစ္စယေန၊ လခွဲလွန်သဖြင့်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရီကို။ ပတ္တမိဿာမိ၊ ကြွလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သိက္ခန္တံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အာရောစာပနံ၊ ကြားစေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သိက္ခန္တံ၊ ရဟန်းတို့တွင်ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပတ္တပစနာဒိနိ၊ သပိတ်ဖုတ်ခြင်းစသည်တို့ကို။ ကရောန္တေသု၊ ပြုကုန်သည်ရှိသော်။ မဟာကဿပ-တ္ထေရေပိ၊ မဟာကဿပ ထေရ်သည်လည်း။ စိဝရာနိ၊ သင်္ကန်းတို့ကို။ ဧဝံ၊ ဖွင့်၏။ သိက္ခန္တံ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယိံသု၊ ပြစ်တင်ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်။ စိဝရာနိ၊ သင်္ကန်းတို့ကို။ ဧဝံ၊ ဖွင့်လျှော်သိ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဣမသ္မိံ နဂရေ၊ ဤပြည်၌။ အန္တော၊ အတွင်း၌လည်းကောင်း။ ဗဟိစ၊ အပ၌လည်းကောင်း။ အဋ္ဌာရသ-ကောဋီယော၊ တဆယ့်ရှစ်ကုဋေ ရှိကုန်သော။ မနဿာ၊ လူတို့သည်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ထေရဿ၊ ရှင်ကဿပ၏။ န ဉာတကာ၊ အဆွေအမျိုး မဟုတ်ကုန်။ ဧတ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဥပဋ္ဌာကာ၊ အလုပ်အကျွေး ဖြစ်ကုန်၏။ ယေ၊ အကြင် သူတို့သည်။ န ဥပဋ္ဌာကာ၊ အလုပ်အကျွေးမဟုတ်ကုန်။ ဧတ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဉာတကာ၊ အဆွေအမျိုး ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတရဿ၊ မထေရ်အား။ စတူဟိ ဝစ္စယဟိ၊ ဝစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့်၊ သမ္မာန-သတ္တာရံ၊ ပူဇော်သတ္တာ မြတ်နိုးတနာကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဧတ္ထကံ၊ ဤမျှ လောက်သော။ ဥပကာရံ၊ ကျေးဇူးကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ သေ၊ ဤမထေရ်သည်။ ကဟံ၊ အတယ်အရပ်သို့။ ဂမိဿတိ၊ သွားအံ့နည်း။ သဗေပိ ဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍ မူလည်း သွားငြားအံ့။ မာပမာဒ ကန္တရတော၊ မာဝမာဒချောက်မှ၊ ပရံ၊ အရပ်

တပါးသို့။ န ဂမိဿတိ၊ မသွားလတ္တံ့ သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ကဲ့ရဲ့ ကုန်၏။ သတ္တဝါ
ဘုရားသည်။ ယံကန္တရံ၊ အကြင်မာပမာဒမည်သော ချောက်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။
နိဝတ္တေတဗ္ဗ ယုတ္တကေ၊ နှစ်အပ်သည်နှင့် ယှဉ်ကုန်သော။ တိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။
တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ။ နိဝတ္တထ၊ နှစ်ကုန်လော့။ မာပမဇ္ဇိတ္ထ၊
မမေ့မလျော့ကုန်လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိကိရ၊ ဆိုသတတ်။ တံ၊ ကို။ မာပမာဒ-
ကန္တရန္တိ၊ မာပမာဒကန္တရဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တံ၊ ထိုကန္တရကို။ သန္ဓာယ၊
ရည်၍။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

သတ္တဝါ၊ ဘုရားသည်လည်း။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ ပတ္တမန္တေ၊ ဖဲသည်
ရှိသော်။ စိန္တေယိ၊ ၏။ ဣမသ္မိံနဂရေ၊ ဤပြည်၌။ အန္တောစ၊ အတွင်း၌ ၎င်း။
ဗဟိစ၊ အပ၌၎င်း။ အဋ္ဌာရသ ကောဋိယော၊ တဆယ့် ရှစ်ကုဋေ ကုန်သော။
မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား။ မင်္ဂလာမင်္ဂလ-
ဋ္ဌာနေသု၊ မင်္ဂလာရှိရာ မင်္ဂလာမရှိရာ အရပ်တို့၌။ တိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။
ဂန္တဗ္ဗံသွားအပ်သည်။ တောတိ၊ ၏။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို။ တုန္တံ၊ အချည်းစည်း။
ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ န သတ္တဝါ၊ မတတ်ကောင်း။ ကိန္နုခေါ၊ အဘယ်သူတို့ကို။
နိဝတ္တေဿာမိ၊ ပြန်စေရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံတော်မူ၏။ အထ၊ လှိုနောင်မှ။
အဿ၊ ထိုဘုရားအား။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ကဿပဿ၊
ကဿပအား။ ဧတေ မနုဿာ၊ ဤလူတို့သည်။ ဉာတကာစ၊ အဆွေအမျိုးလည်း
ဖြစ်ကုန်၏။ ဥပဋ္ဌာကာစ၊ အလုပ်အကျွေးလည်း ဖြစ်ကုန်၏။ ကဿပံ၊ ကို။
နိဝတ္တေတံ၊ ပြန်ခြင်းငှါ။ ဝုစ္ဆတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်၏။ သော၊ ထို
ဘုရားသည်။ ထေရံ၊ ရှင်ကဿပကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကဿပ၊ ကဿပ။
ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို။ တုန္တံ၊ အချည်းစည်း။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နသတ္တဝါ၊
မတတ်ကောင်း။ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား။ မင်္ဂလာမင်္ဂလဋ္ဌာနေသု၊ မင်္ဂလာရှိရာ
အရပ်၊ မင်္ဂလာမရှိရာ အရပ်တို့၌။ သိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ သင်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်နှင့်။
သဗ္ဗိံ၊ တကွ။ နိဝတ္တေသု၊ ပြန်လေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရော၊ ရှင်ကဿပသည်။
ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ နိဝတ္တိ၊ ပြန်လာ၏။ တိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့
သည်။ ဥဇ္ဈာယိံသု၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဝေါ၊ ငါ့ရှင်တို့သည်။
ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်၏လော။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုပင်လျှင်။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဝုတ္တံနန၊
ကဲ့ရဲ့၏မဟုတ်လော။ မဟာကဿပေါ၊ မဟာကဿပသည်။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်
ကြောင့်။ စိဝရာနိ၊ သင်္ကန်းတို့ကို။ ဧဝံတိ၊ ဖွပ်သနည်း။ ဧသော၊ ဤကဿပ
သည်။ သတ္တဝါရာ၊ ဘုရားနှင့်။ သဗ္ဗိံ၊ တကွ။ နဂမိဿတိ၊ မလိုက်လေဘိသနည်း။

ဣတိ၊ ဤသို့ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ အဓမ္မဟိ၊ ငါတို့သည်။ ယံ၊ အကြင်စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟဒေဝ၊ ထိုစကားသည်လျှင်။ ဇာတံ၊ ဆိုတိုင်း အမှန်ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှုတ်ချကုန်သည် ရှိသော်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ နိဝဇ္ဇေတွာ၊ ပြန်လည်၍။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကိံနာမ၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ကံထေယ၊ ဆိုကုန်သိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မဟံကဿပတ္ထေရံ၊ ရှင်မဟာ ကဿပမထေရ်ကို။ အာရန္တ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေမ၊ ဆိုပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကထိတ နိယာမေနေဝ၊ ဆိုပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ သဗ္ဗ၊ အလုံးစုံကို။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တုဓမ္မ၊ သင်တို့သည်။ ကဿပံ၊ ငါသား ကဿပကို။ ကုလေသုစ၊ အလုပ်အကျွေး ဒါယကာတို့၌ လည်းကောင်း။ ပစ္စယေသုစ၊ ပစ္စည်းတို့၌လည်းကောင်း။ လဝ္ဓေါတိ၊ ကပ်ငြိသောစိတ် ရှိ၏ ဟူ၍။ နဝဒေထ၊ မဆိုကုန်လင့်၊ သော၊ ထိုငါ့သားကဿပသည်။ မမဝစနံ၊ ငါဆိုသော စကားကို။ ကရိဿာမိတိ၊ လိုက်နာအံ့ဟူ၍။ နိဝဇ္ဇော၊ ပြန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သော၊ ဤ ကဿပတည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ ကရောန္တောယေဝ၊ ပြုသည်သာလျှင်တည်း။ စတုသု ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌။ အလဝ္ဓေါ၊ ငြိတွယ်ခြင်းမရှိ။ စန္ဒူပမော၊ လနှင့်တူသော ဥပမာရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ကုလာနိ၊ ဒါယကာတို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ကပ်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရလို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ အကာသိ၏။ ဧတဿ၊ ဤကဿပအား။ ကုလေဝဂါ၊ ဒါယကာ၌ လည်းကောင်း။ ပစ္စယေဝဂါ၊ ပစ္စည်း၌လည်းကောင်း၊ လဝ္ဓေါ၊ ငြိတွယ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ စန္ဒောပမံ၊ လနှင့်တူသော။ ပဋိပဒေဉ္စေ၊ အကျင့်ကိုလည်းကောင်း။ အရိယဝံသ ပဋိပဒဉ္စ၊ အရိယဝံသ အကျင့်ကို လည်းကောင်း။ ကထေန္တော၊ ဟောသည်ရှိသော်။ မမပုတ္တံ၊ ငါသား ဖြစ်သော။ ကဿပံ၊ ကဿပကို။ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍။ ကထေသိံ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးလျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကဒါပန၊ အဘယ်အခါ၌လျှင်။ ဇေယရေန၊ မထေရ်သည်။ ပတ္တနာ၊ ဆုတောင်းခြင်းသည်။ ဌပိတာ၊ ထားအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သောတုကာမာ၊ နာလိုကုန်သည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်ကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ နာပါလိုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဧတသံ၊ ထိုရဟန်း တို့အား။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣတော၊ ဤကမ္ဘာမှ။ ကပ္ပသတ သဟဿ မတ္တကေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌။ ပဒုမုတ္တရေနာမ ဗုဒ္ဓေါ၊ ပဒုမုတ္တရ မည်သော ဘုရားသည်။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှား ဖြစ်တော်မူ၏။ ဣတိပတွာ၊ ဤသို့ မိန့်ပြီး၍။ ပဒုမုတ္တရ ပါဓမ္မလေ၊ ပဒုမုတ္တရ ဘုရား ခြေရင်းတော်၌။ တေန၊ ထိုမထေရ်သည်။ ဌပိတ ပတ္တနံ၊ ထားအပ်သော ဆုတောင်းခြင်းကို။ အာဒိ-ကတွာ၊ အစပြု၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ပုဗ္ဗစရိတံ၊ ရှေးအကျင့်ကို။ ကထေသိ၊ ဟော၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ ထေရပါဠိယံ၊ ထေရပါဠိ၌။ ဝိတ္ထာရိတမေဝ၊ အကျယ်ဟောအပ် သည်သာ လျှင်တည်း။ သတ္ထာပန၊ ဘုရားသည်ကား။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ဣမံ ပုဗ္ဗစရိတံ၊ ဤ ရှေးအကျင့်ကို။ ဝိတ္ထာရေတွာ၊ ချီးမြှင့်၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣတိဓေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ စန္ဒာပမံ၊ လနှင့်တူသော။ ပဋိပဒေဇ္ဈေဝ၊ အကျင့်ကိုလည်းကောင်း။ အရိယဝံသ ပဋိပဒေဇ္ဈ၊ အရိယဝံသ အကျင့်ကိုလည်းကောင်း။ မမပုတ္တံ၊ ငါ့သားဖြစ်သော။ ကဿပံ၊ ကဿပကို။ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟော၏။ မမပုတ္တဿ၊ ငါ့သားဖြစ်သော။ ကဿပဿ၊ ကဿပအား။ ပစ္စယေသုဝါ၊ ပစ္စည်းတို့၌လည်းကောင်း။ ကုလေသုဝါ၊ ဒါယကာတို့၌ လည်းကောင်း။ ဝိဟာရေသုဝါ၊ ကျောင်းတို့၌လည်းကောင်း။ ပရိပေဏေသုဝါ၊ ပရိဂုဏ်တို့၌ လည်းကောင်း။ လပ္ပေါနာမ၊ ကပ်ငြိခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပလ္လလေ၊ ရေအိုင်သို့၊ ဩတရိတွာ၊ ဆင်း၍။ ကတ္ထ၊ ထိုအိုင်၌။ စရိတွာ၊ ကျက်စား၍။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသော။ ရာဇဟံသော-ဝိယ၊ ဟင်္သာမင်းကဲ့သို့။ ကတ္ထမိ၊ တစုံတခုသော အာရုံ၌။ မမပုတ္တော၊ ငါ့သားသည်။ အလပ္ပေါယေဝ၊ မပြီ မကပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုသန္တိ၊ အနုသန္တေကို။ စာဋေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၉၁။ သတိမန္တော၊ ပြန့်ပြောသော သတိရှိကုန်သော ရဟန္တာတို့သည်။ ပဋိဝိဒ္ဓ ဂုဏေသု၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ကုန်သော ဈာန်၊ ဝိပဿနာစသော ဂုဏ်တို့၌။ ဥယျုဉ္ဇန္တိ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းစသည်ဖြင့် လုံ့လပြုကုန်၏။ တေ၊ ထို ရဟန္တာတို့သည်။ နိတေတေ၊ ငဲ့ကွက်ရာအောက်မှေရာဖြစ်သောပစ္စည်း၊ ဒါယကာ၊ ကျောင်း၊ ပရိဂုဏ် စသည်၌။ နရမန္တိ၊ တဏှာအားဖြင့် မမွေ့လျော်ကုန်။ ဟံသော၊ ဟင်္သာငှက်သည်။ ပလ္လလံ၊ ကျက်စားရာ ရေအိုင် ညွှန်ပျောင်းကို။ အနပေက္ခော၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိဘဲ။ ပတိတွာ၊ စွန့်၍။ ဂစ္ဆတိဇုပ၊ သွားသကဲ့သို့။ တေ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်။ ဩကမေဝကံ၊ အလုံးစုံငဲ့ကွက်ရာဟူသမျှကို။ ဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဥယျုဉ္ဇန္တိ သတိမန္တောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သတိ-ဝေပုလ္လပုတ္တာ၊ သတိ၏ပြန့်ပြောခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော။ ဝိဏာသဝါ၊ ရဟန္တာတို့

သည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ပဋိလဒ္ဓရုဏေသု ဈာနဝိပဿနာဒိသု၊ တိုးထွင်း၍
သိအပ်ကုန်သော ဈာန်၊ ဝိပဿနာ စသောဂုဏ်တို့၌။ အာဝဇ္ဇန သမာပဇ္ဇန ဝုဋ္ဌာ-
နာဓိဋ္ဌာန ပစ္စဝေက္ခဏာဟိ၊ ဆင်ခြင်ခြင်း၊ ထခြင်း၊ အဓိဋ္ဌာန်ခြင်း၊ အဘန်တလဲလဲ
ဆင်ခြင်ခြင်းတို့ဖြင့်။ ဟုဉ္ဇန္တိ၊ စာနေန္တိ၊ လုံ့လပြုကုန်၏။ န နိကေတေ ရမန္တိ-
တေတိ၊ တေဟူသည်ကား။ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့အား။ အာလယေ၊ ဇွဲကွက်
ခြင်း၌။ ရတိနာမ၊ ဓမ္မလျော်ခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟံသာဝဂါတိတေ၊ ဟံသာဝ
ဟူသော ဤစကားသည်။ ဒေသနာ သီသံ၊ ဒေသနာကို အရင်းပြုကာမျှတည်း။
အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤဒေသနာ၌။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
ဂေါစရသမ္ပန္နော၊ ကျက်စားရာဖြစ်သော။ ပလ္လယေ၊ ညွှန်ပျောင်း၌။ သကုဏာ၊
ငှက်တို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂေါစရံ၊ ကျက်စားရာအရပ်ကို။ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍။ ဂမနကာလေ၊ သွားသောအခါ၌။ မမ၊ ငါ၏။ ဥဒကံ၊ ရေတည်း။ မမ၊
ငါ၏။ ပဒမံ၊ ပဒမာတည်း။ မမ၊ ငါ၏။ ဥပ္ပလံ၊ ကြာတည်း။ မမ၊ ငါ၏။ ကဗ္ဗိကာ၊
အချက်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တသ္မိံဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။
အာလယံ၊ ဇွဲကွက်ငြိတွယ်ခြင်းကို။ အကတွာ၊ မပြုမူ၍။ အနပေက္ခာဝ၊ မဇွဲကုန်
မူ၍လျှင်။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ပျံ၍။ အာကာသေ၊
ကောင်းကင်၌။ ကိဉ္ဇမာနာ၊ ကစားမြူးထူးကုန်လျက်။ ဂစ္ဆန္တိယထာ၊ သွားကုန်
သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ခိဏာသဝဂါ၊ ရဟန္တာတို့သည်။ ယတ္ထကတ္ထမိ၊
အမှတ်မရှိသော အရပ်၌။ ဝိဟရန္တာပိ၊ နေကုန်သော်လည်း။ ကုလ္လာဒိသု၊
ဒါယကာစသည်တို့၌။ အလဂ္ဂါဝေ၊ မငြိတွယ်မူ၍သာလျှင်။ ဝိဟရိတွာ၊ နေ၍။ ဂမန-
သမယေပိ၊ သွားသော အခါ၌လည်း။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။
ဂစ္ဆန္တာ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ မမ ဝိဟာရော၊ ငါ့ကျောင်း။ မမ ပရိဝေဏံ၊
ငါ့ပရိဝုဏ်။ မမူပဋ္ဌာကာ၊ ငါ၏အလုပ်အကျွေး။ ဣတိ၊ ဤသို့ စသည်ဖြင့်။ အနာ-
လယာ၊ အာလယမရှိဘဲ။ အနပေက္ခာဝ၊ ဇွဲကွက်ခြင်း မရှိကုန်မူ၍လျှင်။ ဂစ္ဆန္တိ၊
သွားကုန်၏။ ဩကမောကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အာလယာလယံ၊ လွန်စွာ တပ်မက်
မောခြင်းကို။ သဗ္ဗာလယေ၊ အလုံးစုံဇွဲကွက်ရာဟူသမျှတို့ကို။ ပရိစ္စန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏။
ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသ္မာနေ၊ ဒေသနာ အဆုံး၌။
ဗတူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်
စသည်တို့သို့။ ပါပုဏံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ ပရိသမာပနံ၊ ခုနစ်ခု တို့၏
ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော အရဟန္တဝင်၌ နှစ်ခုခြောက်ဖြစ်သော ကဿပတ္ထေရ
ဝတ္ထုပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ဒုတိယံ၊ သော၊ မဟာကဿပတ္ထေရ ဝတ္ထု၊ တည်း။

၇-အရဟန္တဝဂ္ဂ၊ ၃-ဗေလဋ္ဌသီသတ္ထေရ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ ...ကဿပတ္ထေရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ဗေလဋ္ဌသီသတ္ထေရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ယေသံ သန္ဓိစယော-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

☞ ယေသံ သန္ဓိစယော နတ္ထိတိ ဣမံ မဗ္ဗဒေသနံ၊ နတ္ထိစသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ အာယသ္မန္တံ ဗေလဋ္ဌသီသံ၊ ရှင်ဗေလဋ္ဌသီသကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟော၏။ သော အာယသ္မာ၊ ထိုရှင်ဗေလဋ္ဌသီသသည်။ အန္တောဂါမေ၊ ရွာတွင်း၌။ ဧကံဝိထိံ၊ ခရီးတခု၌။ ဗိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရိတွာ၊ သွား၍။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပုန၊ တဖန်။ အပရံပိ ဝိထိံ၊ တပါးသော ခရီးသို့လည်း။ စရိတွာ၊ ဆွမ်းခံ သွား၍။ သုက္ခာဟာရံ၊ ထမင်းခြောက်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ယရိတွာ၊ ဆောင်၍။ ပဋိသာမေတွာ၊ သိုမှီး၍။ နိဗ္ဗန္တံ၊ မပြတ်။ ဝိဏ္ဏပါတပရိယေသနံနာမ၊ ဆွမ်းကို ရှာမှီးရခြင်း မည်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ အောက်မေ့၍။ ကတိ-ပါဟံ၊ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်။ ဈာန သုခေန၊ ဈာန်ချမ်းသာဖြင့်။ ဝိတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍။ အာဟာရေန၊ အာဟာရဖြင့်။ အတ္ထေ၊ အလိုသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ တံ၊ ထိုထမင်းခြောက်ကို။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ စား၏။ သိက္ခာ၊ ရတန်းတို့သည်။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ဥဇ္ဈာယိတွာ၊ ကဲ့ရဲ့၍။ တမတ္ထံ၊ ထို အကြောင်းကို။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားအား။ အာရောစေတံ၊ လျှောက်ထားကုန်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဧတသ္မိံ နိဒါနေ၊ ဤအကြောင်း၌။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ သန္ဓိမိကာရ ပရိဝဇ္ဇနတ္ထာယ၊ သိုမှီးခြင်းကို ပြုခြင်းမှ ကြဉ်စေခြင်းငှါ။ သိက္ခန္တံ၊ ရဟန်းတို့အား။ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညပေသိ၊ ပညတ်တော် မူ၏။ ထေရေနပန၊ မထေရ်သည်ကား။ သိက္ခာပဒေ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ အပညတ္ထေ၊ မပညတ်မီ။ အပ္ပိစ္ဆတံ၊ အလိုနည်းသည်၏ အဖြစ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ကတတ္တာ၊ ပြုခြင်းကြောင့်။ တဿ၊ ထိုဗေလဋ္ဌသီသအား။ နိဒ္ဒေါသ ဘာဝံ၊ အပြစ်မရှိခြင်းကို။ ပကာသေန္တော၊ ထင်ရှားပြလျက်။ အနုသန္ဓိံ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဘဋေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၉၂။ ယေသံ၊ အကြင်ရဟန်း တို့အား။ သန္ဓိစယော၊ ကံ၊ ပစ္စည်း အားဖြင့် နှစ်ပါးသော ဆည်းပူးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယေ၊ အကြင် ရဟန်းတို့သည်။ ပရိညာတ ဘောဇနာ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီးသော အစာဘောဇဉ် ရှိကုန်၏။

ယေသံ၊ အကြင်ရဟန်းတို့၏။ ဂေါစရော၊ ကျက်စားရာ အာရုံသည်။ သုညတောစ၊ ရာဂ စသည် မရှိသဖြင့် သုညတလည်းဖြစ်၏။ အနိမိတ္တောစ၊ ရာဂ စသော နိမိတ် မရှိသဖြင့် အနိမိတ္တလည်း ဖြစ်၏။ ဝိမောက္ခောစ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော ဝိမောက္ခလည်း ဖြစ်၏။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ သကုန္တာနံ၊ ငှက်တို့၏။ ဂတိ၊ သွားရာကို။ ဒုရန္တယာဝ၊ သိခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသကဲ့သို့။ တေသံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိကုန် သော ရဟန်းတို့၏။ ဂတိ၊ လားရာကို။ ဒုရန္တယာ၊ သိခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သန္နိစယောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သန္နိစယာ၊ သန္နိစယတို့ သည်။ ကမ္မသန္နိစယောစ၊ ကံကိုဆည်းပူးခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပစ္စယ သန္နိ- စယောစ၊ ပစ္စည်းကို ဆည်းပူးခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇွေ၊ နှစ်ပါး တို့တည်း။ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ကုသလာ ကုသလ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံသည်။ ကမ္မသန္နိစယောနာမ၊ ကမ္မသန္နိစယမည်၏။ စတ္တာရေ- ပစ္စယာ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့သည်။ ပစ္စယသန္နိစယောနာမ၊ ပစ္စယသန္နိစယမည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပစ္စည်းတို့တွင်။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ဝသန္တဿ၊ နေသော။ သိက္ခ၊ နေ၊ ရဟန်း၏။ ဧကံဂုဠပိဏ္ဍံ၊ တခုသော တင်လဲစိုက်ကို လည်းကောင်း။ စတုဘဂမတ္ထံ၊ လေးတို့ တတို့မျှသော။ သဝ္ဗိံ ဝါ၊ ထောပတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဧကဉ္စ တဏှာလ- နာဠိံ၊ တကွမ်းစားသော ဆန်ကို လည်းကောင်း။ ဌပေန္တဿ၊ ထားသော ရဟန်းအား။ ပစ္စယသန္နိစယော၊ ပစ္စည်းကိုဆည်းပူးခြင်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တဒတာ၊ ထိုထက်။ ဥတ္တရိ၊ လွန်သည် ဖြစ်မှုကား။ ဟောတိ၊ ဆည်းပူးခြင်း ဖြစ်၏။ ယေသံ၊ အကြင်ရဟန်းတို့အား။ ဒုဝိဇောပိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အယံ သန္နိစယော၊ ဤသန္နိစယသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပရိညာတ ဘောဇနာတိ၊ ဟူသည် ကား။ တီတိ ပရိညာဟိ၊ ပရိညာသုံးပါးတို့ဖြင့်။ ပရိညာတဘောဇနာ၊ ပိုင်းခြား ၍ သိအပ်သော ဘောဇဉ်ရှိကုန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ယာဂုအာဒိနံ၊ ယာဂု စသည်တို့တွင်။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ယာဂုဘာဝါဒိ၊ ယာဂုအဖြစ် စသည် ကို။ ပရိဇာနနံ၊ သိခြင်းသည်။ ဉာတပရိညာ၊ ဉာတပရိညာ မည်၏။ အာဟာရေ၊ အာဟာရ၌။ ပဋိကူလ သညာ ဝသေနပန၊ ပဋိကူလ သညာ၏ အစွမ်းဖြင့် ကား။ ဘောဇနဿ၊ ဘောဇဉ်ကို။ ပရိဇာနနံ၊ သိခြင်းသည်။ တိရဏ ပရိညာ၊ တိရဏ ပရိညာမည်၏။ ကတ္တဗ္ဗ ကဗဠိကာရာဟာရေ၊ ပြုအပ်သော ကဗဠိကာရာဟာရ ၌။ ဆန္ဒရာဂ အပကဗုဒ္ဓ ဉာဏံ၊ ဆန္ဒရာဂကို ပယ်ခြင်း၌ သိခြင်းသည်။ ပဟာန ပရိညာ၊ ပဟာနပရိညာမည်၏။ ဣမာဟိ တီဟိ ပရိညာဟိ၊ ဤပရိညာ သုံးပါး တို့ဖြင့်။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ပရိညာတ ဘောဇနာ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သော ဘောဇဉ်ရှိကုန်၏။ သုညတော အနိမိတ္တောစာတိ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌။ အပ္ပဏိဟိတ-

ဝိမောက္ခောပိ၊ အပ္ပဏိဟိတ ဝိမောက္ခကိုလည်း။ ဂဟိတောယေဝ၊ ယူအပ်သည် သာလျှင်တည်း။ တောနိ တိဏိပိစ၊ ဤသုံးပါးတို့သည်လည်း။ နိဗ္ဗာနသေဝ၊ နိဗ္ဗာန်၏သာလျှင်။ နာမာနိ၊ အမည်တို့တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ ရာဂ ဒေါသ မောဟာနံ၊ ရာဂဒေါသ မောဟတို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်။ သုညတော၊ သုညတ မည်၏။ တေဟိစ၊ ထိုရာဂ စသည်တို့မှလည်း။ ဝိမုတ္တံ၊ အထူးသဖြင့် ကင်းလွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ သုညတော ဝိမောက္ခော၊ သုညတ ဝိမောက္ခမည်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ရာဂါဒိ နိမိတ္တာနံ၊ ရာဂ စသော အကြောင်းတို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်။ အနိမိတ္တံ၊ အနိမိတ္တမည်၏။ တေဟိစ၊ ထိုရာဂ စသည်တို့မှလည်း။ ဝိမုတ္တံ၊ လွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ အနိမိတ္တော ဝိမောက္ခော၊ အနိမိတ္တ ဝိမောက္ခမည်၏။ ရာဂါဒိ ပဏိဇိနံ ပန၊ ရာဂစသော တောင့်တခြင်းတို့၏

ကား။ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်။ အပ္ပဏိဟိတံ၊ အပ္ပဏိဟိတမည်၏။ တေဟိစ၊ ထိုရာဂ စသည်တို့မှလည်း။ ဝိမုတ္တံ၊ လွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ အပ္ပဏိဟိတော-ဝိမောက္ခော၊ အပ္ပဏိဟိတ ဝိမောက္ခမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဖလသမာပတ္တိဝသေန၊ ဖလသမာပတ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ အာရမ္မဏကတွာ၊ အာရုံပြု၍။ ဝိဟရန္တာနံ၊ နေကုန်သော။ ယေသံ၊ အကြင်ရဟန်းတို့အား။ တိဝိဓော၊ လုံးပါးအပြားရှိသော။ အယံ ဝိမောက္ခော၊ ဤဝိမောက္ခသည်။ ဂေါစရော၊ ကျက်စားရာမည်၏။ ဂတိ တေသံ ဒုရန္တယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်။ ဂတာနံ၊ ပျံသွားကုန်သော။ သကုဏာနံ၊ ငှက်တို့၏။ ပဒနိက္ခေပဿ၊ ခြေချရာကို။ အဒဿနေန၊ မမြင်သဖြင့်။ ဂတိ၊ သွားရာကို။ ဒုရန္တယာ၊ သိနိုင်ခဲ့၏။ ဇာနိတုံ၊ သိခြင်းငှါ။ န သတ္တာယတော၊ မတတ်နိုင်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ယေသံ၊ အကြင်ရဟန္တာတို့အား။ ဒုဝိဓော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော။ အယံ သန္တိစယော၊ ဤသန္တိစယသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣမာဟိစ တိဟိ ပရိညာဟိ၊ ဤပရိညာသုံးပါးတို့ဖြင့်လည်း။ ပရိညာတ ဘောဇနာ၊ ပရိညာတ ဘောဇဉ် ရှိကုန်၏။ ယေသဉ္စ၊ အကြင်ရဟန္တာတို့အားလည်း။ ဝုတ္တပ္ပကာရော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ အယံဝိမောက္ခော၊ ဤဝိမောက္ခသည်။ ဂေါစရော၊ ကျက်စားရာမည်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့အား။ တယော သဝါစ၊ ဘုံသုံးပါးတို့လည်းကောင်း။ စတဿော ဟောနိယောစ၊ ယောနိလေးပါးတို့လည်းကောင်း။ ပဉ္စဂတိယောစ၊ ဂတိငါးပါးတို့ လည်းကောင်း။ သတ္တဝိညာဏဋ္ဌိတိယောစ၊ ခုနစ်ပါးသော ဝိညာဏဋ္ဌိတိတို့ လည်းကောင်း။ နဝသတ္တာဝါသာစ၊ ကိုးပါးသောသတ္တာဝါသတို့လည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမေသု ပဉ္စသု ကောဋ္ဌာသေသု၊ ဤငါးပါးသော အစုတို့တွင်။ ဣမိနာနာမ၊ ဤမည်သောအတို့မှ။ ဂတာ၊ လားရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။

ဂမနဿ၊ လားရာအရပ်၏။ အပညာယနံတော၊ မထင်ခြင်းကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့၏။ ဂတိ၊ လားရာသည်။ ဒုရန္တယာ၊ သိနိုင်ခဲ၏။ ပညာပေတုံ၊ သိခြင်းငှါ။ နသတ္တာ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤကား။ ဂါထာအနက်တည်း။ ဒေသနာ-
ဝသာန၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ-
ဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံ သု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ-
ပရိယမာပနံ၊ ခုနစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော အရဟန္တဝင်၌ သုံးခုမြောက်
ဖြစ်သော ဗေလဋ္ဌသီသတ္တေရဝတ္ထု၊ ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

တတိယံ၊ သော။ ဗေလဋ္ဌသီသတ္တေရ ဝတ္ထု၊ တည်း။

၇-အရဟန္တဝဂ္ဂ၊ ၄-အနုရုဒ္ဓတ္တေရ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ.... ဗေလဋ္ဌသီသတ္တေရ ဝတ္ထု၌ တောရာဂါထာ၏ အနက်ကို
ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ၌ အနုရုဒ္ဓတ္တေရဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်း
ငှါ ယဿာသဝဂ္ဂါတိ စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ယဿာသဝဂ္ဂါတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သဝဂါ စသော ဤတရား ဟောခြင်းကို။
သတ္တာ၊ တုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။
အနုရုဒ္ဓတ္တေရံ၊ အနုရုဒ္ဓါ မထေရ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊
ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားဘင့်စွ။ ကေသ္မိံ ဒိဝံသေ၊ တခုသောနေ၌။
ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဇိဏ္ဏစိဝရော၊ ဆွေးမြည့်သော သင်္ကန်းရှိ၍။ သင်္ကာရ-
ကုဋ္ဌာဒိသု၊ တံမြက်ချေးစု စသည်တို့၌။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ပရိယေသတိ၊ ရှာမှီး
၏။ တဿ၊ ထိုမထေရ်၏။ ဣတော၊ ဤသဝမှ။ တတိယေ အတ္တဘာဝေ၊ သုံးခု
မြောက်သော ကိုယ်အဖြစ်၌။ ပုရာဏ ဒုတိယိကာ၊ မယားဟောင်း ဖြစ်ဘူးသော
မိန်းမသည်။ တာဝတိံသ ဘဝနေ၊ တာဝတိံသ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။
ဇာလိနိနာမ၊ ဇာလိနိ အမည်ရှိသော။ ဇေဇဓိတာ၊ နတ်သွီးသည်။ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုနတ်သွီးသည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ စေဠကာနိ၊ ပုဆိုးတို့ကို။
ပရိယေသမာနံ၊ ရှာသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ အတ္ထဝယ၊
အကျိုးငှါ။ တေရသ ဟတ္ထာယတနာနိ၊ တဆယ့်သုံးတောင် အလျားရှိကုန်သော။
စတုဟတ္ထ ဝိတ္ထတာနိ၊ အနံလေးတောင် ရှိကုန်သော။ တိဏိ ဒိဗ္ဗဒုဿာနိ၊ သုံး
ထည်ကုန်သော နတ်၏ ပုဆိုးတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမာနိ၊
ဤနတ်၏ပုဆိုးတို့ကို။ ဣမိနာ နိဟာရေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ သစေဒဿာမိ၊
အကယ်၍ လှူသည်ဖြစ်အံ့။ ထေရောပိ၊ မထေရ်သည်လည်း။ နဂဏှိဿတိ၊ မယူ
လတ္တံ့။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ စေဠကာနိ၊ ပုဆိုးတို့ကို။ ပရိယေသမာနဿ၊

ရှာသော။ တဿ၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါ၏။ ပုရတော၊ ရွှေမှ။ ကေသ္မိံ သင်္ကာရကုဋေ၊
 တခုသော တံမြက်ချေးစဉ်။ နေသံ၊ ထိုပုဆိုးတို့၏။ ဒသန္တမတ္တမေဝ၊ အမြိတ်စွန်းမျှ
 ကိုလျှင်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်း
 ဖြင့်။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တေန မဂ္ဂေန၊ ထိုခရီးဖြင့်။
 စောဠကံ၊ ပုဆိုးကို။ ပရိယေသနံ၊ ရှာအံ့သောငှါ။ စရန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။
 နေသံ၊ ထိုပုဆိုးတို့၏။ ဒသန္တ၊ အမြိတ်အဆာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တတ္ထေဝ၊
 ထိုအရပ်၌လျှင်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အာကုမာနေ၊ ဆွဲငင်သည်ရှိသော်။ ဝုတ္တ-
 ပမာဏာနိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အလိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဒိဗ္ဗဒုဿာနိ၊ နတ်ပုဆိုး
 တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဣဒံ၊ ဤပုဆိုးသည်။ ဥတ္တဋ္ဌပံသုကူလံဝတ၊ ဥတ္တဋ္ဌပံသုကူ
 သင်္ကန်းဖြစ်သတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပတ္တာမိ၊ ဖဲ၏။ အထ၊
 ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုမထေရ်အား။ စိဝရ ကရဏဒိဝသေ၊ သင်္ကန်းချုပ်သော
 နေ၌။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ပဉ္စသတတိက္ခ၊ ပရိဝါရော၊ ရဟန်းငါးရာခြံရံလျက်။
 ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တော၊ ကြွ၍။ နိသီဒိ၊ နေတော်မူ၏။ အသီတိ မဟာထေရောပိ၊
 ရှစ်ကျိပ်သော မထေရ်ကြီးတို့သည်လည်း။ တတ္ထေဝ၊ ထိုကျောင်း၌ သာလျှင်။
 နိသီဒိံသု၊ နေကုန်၏။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ သိဗ္ဗေတုံ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ။ မဟာ-
 ကဿပတ္ထေရော၊ ရှင်မဟာကဿပ မထေရ်သည်။ မူလေ၊ အနီး၌။ နိသီဒိ၊ နေ၏။
 သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ နိသီဒိ၊ နေ၏။
 အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ အဂ္ဂေ၊ သင်္ကန်း၏ အဖျား၌။ နိသီဒိ၊
 နေ၏။ တိက္ခသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာသည်။ သုတ္တံ ဝဇ္ဇေသိ၊ အပ်ချည် ကျပ်၏။
 သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ သူစိပါသကေ၊ အပ်နဖါး၌။ အာဝုဏိ၊ အပ်ချည်တပ်၏။
 မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရော၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်။ ယေန ယေန၊ အကြင်
 အကြင် အကြောင်းဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။ တံ တံ၊ ထိုထို အကြောင်းကို။
 ဥပနေန္တော၊ ရွက်ဆောင်လျက်။ ဝိစရတိ၊ သွားလာရှာဖွေ၏။

၉

ဒေဝဓီတာပိ၊ နတ်သီးသည်လည်း။ အန္တောဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊
 ဝင်၍။ ဘောန္တာ၊ အရှင်တို့။ နော၊ ငါတို့၏။ အယျဿ၊ အရှင် ဖြစ်သော။
 အနုရုဒ္ဓတ္ထေရဿ၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်၏။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ကရောန္တော၊ ချုပ်
 သည် ရှိသော်။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ အသီတိ မဟာသာဝက ပရိဝုတော၊
 ရှစ်ကျိပ်သော မဟာသာဝကဖြင့် ခြံရံလျက်။ ပဉ္စဟိ တိက္ခသတေဟိ၊ ရဟန်း
 ငါးရာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ နိသီဒိ၊ နေတော်မူ၏။
 ယာဂုအာဒိနိပိ၊ ယာဂု စသည်တို့ကိုလည်း။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်း
 သို့။ ဂစ္ဆတ၊ သွားကြကုန်လေ။ ဣတိ၊ ဤသို့ တိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ သမာဒပေတိ၊
 ပြည့်စုံစေ၏။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရောပိ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်

သညလည်း။ အန္တရာတတ္ထေ၊ ဆွမ်းစားမိအကြား၌။ မဟာဇေမ္ဗုပေသိ၊ ဇေမ္ဗုသပြေသီးကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်ယူ၏။ ပဉ္စသတာ ဘိက္ခု၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့သည်။ ပရိက္ခိဏံ၊ ကုန်အောင်။ ခါဒိဟံ၊ စားခြင်းငှါ။ န သက္ကိံ ဘု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ သတ္တော၊ သိကြားမင်းသည်။ စိဝရ ကရဏဋ္ဌာနေ၊ သင်္ကန်းချုပ်ရာအရပ်၌။ တူမိ၊ မြေကို။ ပရိဘဏ္ဍံ၊ ညီညွတ်သည်ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဘူမိ၊ မြေသည်။ အလတ္တက ရသ ရဉ္စိတဘိယ၊ ချိပ်ရည်ဖြင့် ဆိုးသကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပရိဘုတ္တာဝသေသာနံ၊ ဘုဉ်းပေး၍ ကြွင်းကုန်သော။ ယာဂုခဇ္ဇက ဘတ္တာနံ၊ ယာဂုခဲဘွယ် ဆွမ်းတို့၏။ မဟာရာသိ၊ အစုကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယိံ ဘု၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကုန်၏။ ဧတ္တကာနံ ဘိက္ခုနံ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သောရဟန်းတို့အား။ ဧဝံ သို့။ ဗဟုကေဟိ-ယာဂု အာဒိဟိ၊ များစွာကုန်သော ယာဂုစသည်တို့ဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။ သဗ္ဗက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ ဧတ္တကံ နာမ၊ ဤမျှဖြင့်လျှင်။ အာဟရထ နနနာမ၊ ဆောင်အပ်၏ မဟုတ်ကုန်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဉာဘကာစ၊ အဆွေအမျိုးတို့ကို လည်းကောင်း။ ဥပဋ္ဌာကာစ၊ အလုပ်အကျွေးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်။ သိယျံ နနနာမ၊ ဖြစ်၏ မဟုတ်ကုန်လော။ အနုရုဒ္ဓဧတ္ထရော၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်။ အတ္တနေ၊ မိမိ၏။ ဉာတိဥပဋ္ဌာကာနံ၊ အဆွေအမျိုး အလုပ်အကျွေးတို့၏။ ဗဟုဘာဝံ၊ များသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဉာပေတုကာမောမညေ၊ သိစေလိုယောင်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ သတ္တော၊ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကိံ၊ အဘယ်စကားကို။ ကထေထ၊ ဆိုကြကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူခြင်းကြောင့်။ ထန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒံ နာမာတိ၊ ဤမည်သော စကားတည်းဟူ။ ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်လတ်သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တုမှ၊ သင်တို့သည်။ ကိံပန၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်။ အနုရုဒ္ဓဧတ္ထရေန၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်။ ဣဒံ၊ ဤယာဂု စသည်ကို။ ဉာတိ-ဥပဋ္ဌာကာနံ၊ ဆွေမျိုး အလုပ်အကျွေးတို့အား။ ဗဟူ အာဟရာပိတံ၊ များစွာဆောင်အပ်၏။ ဣတိမညထ၊ ဤသို့မှတ်ထင်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ထန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ အထင်ရှိသည်မှန်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်လတ်သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မမပုတ္တော၊ ငါ့သားဖြစ်သော။ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အနုရုဒ္ဓါသည်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့ ဆောင်ယူစေခြင်းကို။ နဝဒေတိ၊ မဆို။ ဟိ၊ လိုစကားသင့်စွ။ ဒီဏာသပါ၊ ရဟန္တာတို့သည်။ ပစ္စယ ပဋိဘံယတ္တံ၊ ပစ္စည်းနှင့်စပ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ န ကထန္တိ၊ မဆိုကုန်။ အယံပန ပိဏ္ဏပါတော၊ ဤဆွမ်းသည်ကား။ ဒေစတာနတာဝေန၊ နတ်၏အာနုဘော်ဖြင့်။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။

ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုသန္တိ၊ အနုသန္တေကို။ ဃာဓေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၉၃။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အာသဝါ၊ အာသဝလေးပါးတို့သည်။ ပရိက္ခိဏာ၊ ကုန်လေပြီ။ အာဟာရေစ၊ ဆွမ်းစသော အာဟာရ၌လည်း။ အနိဿိတော၊ တဏှာ၊ ဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ခြံခြင်းမရှိ။ သုညတောစ၊ ဆိတ်လည်း ဆိတ်၏။ အနိမိတ္တောစ၊ အကြောင်းလည်းကင်း၏။ ဝိမောက္ခော၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဂေါစရော၊ အာရုံတည်း။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ သကုန္တာနံ၊ ပျံသွားကုန်သော ငှက်တို့၏။ ပဒံ၊ ခြေရာကို။ ဉာတုံ၊ သိခြင်းငှါ။ န သတ္တာယထာ၊ မတတ်နိုင်သကဲ့သို့။ တဿ၊ ထို ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ ပဒံ၊ ကျက်စားရာ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဒုရန္တယံ၊ သိခြင်းငှါ ခဲယဉ်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ယဿာသဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယသု၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ စတ္တာရော အာသဝါ လေးပါးသော အာသဝတို့သည်။ ပရိက္ခိဏာ၊ ကုန်ပြီ။ အာဟာရေစ နိဿိတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာဟာရသို့စ၊ အာဟာရ၌လည်း။ တဏှာဒိဋ္ဌိ နိဿယေဟိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဟူသော ခြံခြင်းတို့ဖြင့်။ အနိဿိတော၊ အမှီမရှိ။ ပဒံ တဿ ဒုရန္တယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ သကုန္တာနံ၊ ပျံသွားကုန်သော။ သကုဏာနံ၊ ငှက်တို့၏။ ဣမသ္မိ-ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်။ အတ္တမိတွာ၊ နင်း၍။ ဂတာ၊ ပျံကုန်၏။ ဣဒံ ဌာနံ၊ ဤအရပ်ကို။ ဥရေန၊ ရင်ဖြင့်။ ပဟရိတွာ၊ ထိခိုက်၍။ ဂတာ၊ ပျံသွားကုန်၏။ ဣဒံ ဤအရပ်ကို။ သိသေန၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ပက္ခေဟိ၊ အတောင်တို့ဖြင့်။ ပဟရိတွာ၊ ခတ်၍။ ဂတာ၊ ပျံသွားကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဉာတုံ၊ သိခြင်းငှါ။ န သတ္တာယထာ၊ မတတ်နိုင်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအထူလျှင်။ ဝေရူပဿ၊ တိက္ခာနေ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော ရဟန်း၏။ နိရယပဒေန၊ ငရဲဟူသော အရပ်သို့။ ဂတော၊ လား၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ တိရစ္ဆာနယောနိ ပဒေန၊ တိရစ္ဆာန်မျိုး အရပ်သို့။ ဂတော၊ လား၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဣတိ-အာဒိနာ နယေန၊ ဤသို့ စသောနည်းဖြင့်။ ပဒံ၊ လားရာကို။ ပညာပေတုံနာမ၊ သိစေခြင်းမည်သည်။ နသတ္တာ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာအနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူးများစွာသော သူတို့သည်။ သောတာ-ပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိပရိယမာပနံ၊ ခုနစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော အရဟန္တဝဂ္ဂ၌ လေးခုမြောက်ဖြစ်သော အနုရုဒ္ဓတ္ထေရဝဂ္ဂ၊ ပြီးခြင်းကို။ ဒဠဠံ၊ မှတ်အပ်၏။

စတုတ္ထံ၊ သော။ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရဝဂ္ဂ၊ တည်း။

၇-အရဟန္တဝဋ္ဌ၊ ၅-မဟာကစ္စာယနတ္ထေရဝတ္ထု၊

အနုသန္ဓေ...အနုရုဒ္ဓတ္ထေရဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ မဟာကစ္စာယနတ္ထေရဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်း ငှါ ယသိန္ဓြိယာနိ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

☞ ယသိန္ဓြိယာနိတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ယသိန္ဓြိယာနိ စသော ဤတရား ဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗာရာမေ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ မဟာကစ္စာယနတ္ထေရံ၊ ရှင်မဟာကစ္စည်း ထေရ်ကို။ အာရက္ခ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ကေသိံ သမယေ၊ တပါးသောအခါ၌။ သဂဝါ၊ ဘုရားသည်။ မဟာပဝါရဏာယ၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့၌။ မိဂါရမာတုယာ၊ ဝိသုဒ္ဓါ၏။ ပါသဒဿ၊ ပြာသဒ်၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ မဟာသာဝက-ပရိဝုတော၊ သာဝကအများခြံရံလျက်။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ တသိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ မဟာကစ္စာယနတ္ထေရော၊ ရှင်ကစ္စည်းမထေရ်သည်။ အဝန္တိသု၊ အဝန္တိတိုင်းတို့၌။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သောပန အာယသ္မာ၊ ထိုရှင်ကစ္စည်းမထေရ်သည်။ ဗုရတောပိ၊ ဝေးသော အရပ်မှလည်း။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ ဓမ္မဿဝနံ၊ တရားနာခြင်းကို။ ပဂ္ဂဏာတိယေဝ၊ ချီးမြှင့်သည် သာလျှင်တည်း။ ဟသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မဟာ-ထေရာ၊ မထေရ်ကြီး တို့သည်။ နိသီဒန္တော၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ မဟာကစ္စာ-ယနတ္ထေရဿ၊ ရှင်ကစ္စည်းမထေရ်၏။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ နိသီဒိံသု၊ နေကုန်၏။ သက္ကော ဒေဝရာဇော၊ သိကြားမင်းသည်။ ဒွိဟိ ဒေဝ-လောကေဟိ၊ နတ်ပြည်နှစ်ထပ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝ ပရိသာဟိ၊ နတ်ပရိသတ် တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ ဒိဗ္ဗ ဂန္ဓမာလာဒိဟိ၊ နတ်၌ ဖြစ်သော နံသာပန်း စသည်တို့ဖြင့်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်၍။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ မဟာကစ္စာယနတ္ထေရံ၊ ရှင်ကစ္စည်းမထေရ်ကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်ခြင်း ကြောင့်။ မမ၊ ငါ၏။ အယျော၊ ရှင်ကစ္စည်းမထေရ်ကို။ နဒိဿတိ၊ မမြင်။ ကိ-နခေါ၊ အတယ်မှာရှိလေသနည်း။ ခေါပန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ အဿ၊ ထိုမထေရ် အား။ သဗေအာဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍ လာမူကား၊ သာဓု၊ ကောင်းလေစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ထေရောပိ၊ မထေရ်သည်လည်း။ တံခဏညေဝ၊ ထိုခဏ၌ သာလျှင်။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီန္တ-မေဝ၊ နေလျက်လျှင်။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ဒသေတိ၊ ပြ၏။ သက္ကော၊ သိကြား မင်းသည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဂေါပ္ပကေသု၊ ဖမုတ်တို့၌။ ဗုဉ္ဇဂဟေတွာ၊ မြို့စွာ ကိုင်ဆွဲ၍။ မေ၊ ငါ၏။ အယျော၊ အရှင်ဘုရား

သည်။ သာဓု၊ ကောင်းစွာ။ အာဂတောဝဟ၊ ကြွလာပေစွတကား။ အဟံ၊ ငါသည်။ အယုဿ၊ အရှင်ဘုရား၏။ အာဂမနမေဝ၊ လာခြင်းကိုသာလျှင်။ ပစ္စာသီသမိ၊ တောင့်တ၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဥဘောဟိ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်နှစ်သက်တို့ဖြင့်။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ သမ္မာဟိတွာ၊ သုံးသပ်၍။ ဂန္ဓမာလာဒိဟိ၊ နံ့သာပန်းစသည်တို့ဖြင့်။ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်သောအရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယိံသု၊ ပြစ်တင်ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ သတ္ထော၊ သိကြားမင်းသည်။ မုခံသြလောကေတွာ၊ မျက်နှာကြည့်၍။ သတ္တာရံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရေတိ၊ ပြု၏။ အဝသေသ မဟာသာဝကာနံ၊ ကစ္စည်းထေရ်မှ ကြွင်းကုန်သောသာဝကတို့အား။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သတ္တာရံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ အကရိတွာ၊ မပြုမူ၍။ မဟာကစ္စာယနံ၊ ရှင်မဟာကစ္စည်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ဂေါပ္ပကေသု၊ ဖမျက်တို့၌။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲ၍။ မေ၊ ငါ၏။ အယျော၊ အရှင်ဘုရားသည်။ အာဂတောဝဟ၊ ကြွလာပေခြင်းတကား။ သာဓု၊ ကောင်းပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အယုဿ၊ အရှင်ဘုရား၏။ အာဂမနမေဝ၊ လာခြင်းကိုသာလျှင်။ ပစ္စာသီသမိ၊ တောင့်တ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဥဘောဟိ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်နှစ်သက်တို့ဖြင့်။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ သမ္မာဟိတွာ၊ သုံးသပ်၍။ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်သောအရပ်၌။ ဌိတော၊ ရပ်ထေသိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ သတ္ထော၊ ဘုရားသည်။ ဧတသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ တံကထံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မမ ပုတ္တေန၊ ငါ့သားဖြစ်သော။ မဟာကစ္စာယနေ၊ ရှင်ကစ္စည်းနှင့်။ သဒိသာ၊ တူကုန်သော။ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြိယတို့၌။ ဂုတ္တုဒ္ဓါရာ၊ လုံခြုံသော တံခါးအိမ်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဒေဝါနံပိ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ မနုဿာနံပိ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း။ ပိယာယေဝ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန် သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ အနုသန္တိံ၊ အနုသန္ဓေကို။ သဇေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၉၄။ သာရထိနာ၊ ရထားထိန်းသည်။ သုဒန္တာ၊ ကောင်းစွာ ဆုံးမအပ်ကုန်ပြီးသော။ အဿာယထာ၊ မြင်းတို့ကဲ့သို့။ ယဿ၊ အကြင်ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြိယတို့သည်။ သမထံ၊ ငြိမ်သက် တည်ကြည်ခြင်းသို့။ ဂတာနိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ပဟိနမာနဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော မာနရှိသော။ အနာသဝဿ၊ အာသဝေါမရှိသော။ တာဒိနေ၊ ကောင်း၊ မကောင်းသော အာရုံတို့၌ မတုန်

၄၉၈

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

မလ္လင်သော သဘောရှိသော။ တဿ၊ ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒေဝါပိ၊ နတ်တို့ သည်လည်း။ ပိဟယန္တိ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ယဿ ဘိက္ခုနော၊ အကြင် ရဟန်း၏။ ဆေကေန၊ လိမ္မာသော။ သာရထိနာ၊ ရထားထိန်းသည်။ သုဒန္တာ၊ ကောင်းစွာ ဆုံးမ သွန်သင်အပ် ကုန်သော။ အဿာပိယ၊ မြင်းတို့ ကဲ့သို့။ ဆဇုန္ဒိယာနိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော ဣန္ဒြေတို့သည်။ သမထံ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းသို့။ ဒန္တဘာဝ နိဗ္ဗိသေဝန ဘာဝံ၊ ယဉ်ကျေးသည်၏အဖြစ်၊ အဆိပ်မရှိသည်၏အဖြစ် သို့။ ဂတာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤကားအနက်တည်း။ တဿ၊ ထိုရဟန္တာအား။ နဂဝိဓိ-မာနံ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော မာန်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဌိတတ္ထာ၊ တည်သည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဟိနမာနဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောမာနရှိသော။ စတုန္တံ အာသဝဂါနံ၊ လေးပါးသော အာသဝတို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်။ အနာသဝဿ၊ အာသဝေါမရှိသော။ တာဒိနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ တာဒိဘာဝ သဏ္ဌိတဿ၊ တာဒိဘောဉ်တည်သော။ တထာရူပဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒေဝါပိ၊ နတ်တို့သည်လည်း။ ပိဟယန္တိ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန်၏။ မနဿာပိ၊ လူတို့ သည်လည်း။ ဒဿနဉ္စ၊ မြင်လိုခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အာဂမနဉ္စ၊ ကြွလာခြင်း ကိုလည်းကောင်း။ ပတ္ထေန္တိယေဝ၊ တောင့်တကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာအနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလောဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည် တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိပရိသမာပနံ၊ ခုနစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော အရဟန္တဝဂ်၌ ငါးခုခမြောက်ဖြစ်သော မဟာကစ္စာယနတ္ထေရ ဝတ္ထု ပြီးခြင်းကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ပဉ္စမံ၊ သော။ မဟာကစ္စာယနတ္ထေရဝတ္ထု၊ တည်း။

၇-အရဟန္တဝဂ္ဂ၊ ၆-သာရိပုတ္တတ္ထေရဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ....မဟာကစ္စာယနတ္ထေရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အနက် ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ပထဝိသမော-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ပထဝိသမောတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သမော စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ သာရိပုတ္တတ္ထရံ၊ သာရိပုတ္တရာဓထေရ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ကေသို့ သမယေ၊ တပါးသောအခါ၌။ အာယသွာ-
 သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ဝုဋ္ဌဝသော၊ ဝါကျွတ်ပြီးသော်။ စာရိကံ၊
 ဒေသစာရိကို။ ပတ္တမိတုကာမော၊ သွားလိုသည် ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားကို။
 အာပုစ္ဆိတွာ၊ ပန်၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ အတ္တနော ပရိဝါရေန၊ မိမိအခြံအရံနှင့်။
 သမ္ဘိ၊ တံကွ။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ အညေပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဗဟူ ဘိက္ခု။
 များစွာသော ရဟန်းတို့သည်။ ထေရံ၊ မထေရ်သို့။ အနုဂစ္ဆိ သု၊ အစဉ်လိုက်ကုန်၏။
 ထေရော၊ မထေရ်သည်။ နာမဂေါတ္တဝသေန၊ အမည်အမျိုး၏အစွမ်းဖြင့်။ ပညာယ-
 မာနေ၊ ထင်ရှားကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ နာမဂေါတ္တဝသေန၊ အမည်
 အမျိုး၏အစွမ်းဖြင့်။ ကထေတွာ၊ ပြောဆို၍။ နိပတ္တာပေသိ၊ ပြန်သွားစေ၏။ အည-
 တရော၊ အမှတ်ခရှိသော။ နာမ ဂေါတ္တဝသေန၊ အမည် အမျိုး၏ အစွမ်းဖြင့်။
 အပါကဇော၊ မထင်ရှားသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြို၏။ အဟော-
 ဂတ၊ အံ့တွယ်ရှိလှ၏။ မိပိဝါ၊ ကိုလည်း။ နာမဂေါတ္တဝသေန၊ အမည်အမျိုး၏အစွမ်း
 ဖြင့်။ ပဂ္ဂဏန္တော၊ ချီးမြှင့်လျက်။ ကထေတွာ၊ ပြောဆို၍။ နိပတ္တာပေယျ၊ ပြန်စေရာ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ မဟာဘိက္ခု သံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာ
 အများ၏။ အန္တရေ၊ အတွင်း၌။ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို။ န သလ္လက္ခေသိ၊ မမှတ်မိ။
 သော၊ ထို မထင်ရှားသော ရဟန်းသည်။ အညေဘိက္ခုဝိယ၊ တပါး ရဟန်းတို့
 ကဲ့သို့။ မိ၊ ဝါကို။ န ပဂ္ဂဏာတိ၊ မချီးမြှင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ အောက်မေ့၏။ ထေရေ၊
 မထေရ်၌။ အာဃာတံ၊ ရန်ငြိုးကို။ ဗန္ဓိ၊ ဖွဲ့၏။ ထေရဿာပိ၊ မထေရ်၏လည်း။
 သံဃာဋီကဇ္ဈော၊ ဒုကုဋ်စွန်းသည်။ တဿ ဘိက္ခုနေ၊ ထိုရဟန်း၏။ သရီရံ၊
 ကိုယ်ကို။ ဖုသိ၊ ထိ၏။ ဘေနာပိ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း။ အာဃာတံ၊ ရန်ငြိုးကို။
 ဗန္ဓိယေဝ၊ ဖွဲ့သည်သာလျှင်တည်း။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။
 ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဝိဟာရူပစာရံ၊ ကျောင်း၏ ဥပစာရကို။ အတိတ္တန္တော၊
 လွန်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိဥတွာ၊ ဤသို့သိ၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသို့။
 ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မိ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ အာယသွာ-
 သာရိပုတ္တော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ တုဋ္ဌာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ အဂ္ဂသာဝ-
 ကော၊ အဂ္ဂသာဝကသည်။ အမှီတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ကဏ္ဍသက္ခလိ ဘိန္ဒန္တောဝိယ၊
 နားကွဲအံ့သကဲ့သို့ ကွဲရဲအပ်သော စကားရှိ၏။ ပဟရိတွာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ အခမာ-
 ပေတွာဝ၊ သည်းမခံ စေဘဲလျှင်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ ပတ္တန္တော၊ ဖဲသွား၏။
 ဣတိအာယ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။
 ပတ္တောသာပေသိ၊ ခေါ်စေ၏။

တသို့ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရာစ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်
 သည် လည်းကောင်း။ အာနန္ဒတ္ထေရာစ၊ အာနန္ဒာ မထေရ်သည် လည်း

ကောင်း။ စိန္တေသုံ၊ ကြံကုန်၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အဂ္ဂသာဝက ဇေဋ္ဌဘာတရာ၊
 အဂ္ဂသာဝကဖြစ်၍ နောင်တော်ကြီးဖြစ်သော သာရိပုတ္တရာသည်။ နေဘုံ၊ ငါတို့
 ၏။ သတ္တဘ၊ ဆရာဖြစ်လျက်။ ဣမဿ သိက္ခ၊ နေဘုံ၊ ဤရဟန်း၏။ အပဟဋ္ဌဘာဝံ၊
 ပုတ်ခတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ န ဇာနာထိ၊ မသိတဲကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သိဟနာဒံ၊
 ရဲရင့်သော စကားကို။ နဒါပေတုကာမော၊ ဆိုစေလိုသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ့။ ဣသိ၊ တို့ခကြခင့်။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ သန္တိပါတာပေဿာမ၊ စည်းဝေး
 စေကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံကုန်၏။ တေ၊ ထိုမောဂ္ဂလာန်၊ အာနန္ဒာတို့သည်။
 ကုဉ္ဇိကဟတ္ထဘ၊ သံကောက်လက်စွဲကုန်လျက်။ ပရိဝေဏ ဇ္ဇါရာနိ၊ ပရိဝုဏ်တံခါး
 တို့ကို။ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍။ အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ အဘိက္ကမထ၊ ထွက်ကြ
 ကုန်လေဘူ။ အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ အဘိက္ကမထ၊ ထွက်ကြကုန်လေဘူ။ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ဘဂဝတော၊
 ဘုရား၏။ သမ္ပုခါ၊ မျက်မှောက်၌။ သိဟနာဒံ၊ မကြောက်မရွံ့သော စကားကို။
 နဒိဿတိ၊ ဆိုလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟာဘိက္ခုသံဃံ၊ များစွာသော ရဟန်း
 သံဃာကို။ သန္တိပါတေတုံ၊ စည်းဝေးစေကုန်၏။ ထေရောပိ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ
 သည်လည်း။ အာဂန္တု၊ လာ၍။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ နိသိဒိ၊
 နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသာရိပုတ္တရာကို။ သတ္တဘ၊ ဘုရားသည်။ တမတ္ထံ၊
 ထိုအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာသည်။ အယံဘိက္ခု၊
 ဤရဟန်းကို။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ န ပဟဋ္ဌော၊ မပုတ်ခတ်ရပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အပတွာ၊ မလျှောက်မူ၍။ အတ္တနေဘ၊ မိမိ၏။ ဂုဏ်ကထံ၊ ကျေးဇူးစကားကို။
 ကလေခန္တု၊ ဆိုလျက်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်း၏။ ကာယေ၊
 ကိုယ်၌။ ကာယဂတာသတိ၊ ကာယဂတာသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အနုပဋ္ဌိတာ၊
 မအောက်မေ့အပ်သည်။ အဿ နုန၊ ဖြစ်လေရာ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။
 ဣမံ ဤသာသနာ၌။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဗြဟ္မစာရိံ၊ မြတ်သော အကျင့်
 ရှိသောသူကို။ အာသဇ္ဇ၊ ထိခိုက်ပြစ်မှား၍။ အပ္ပဋိနိဿဇ္ဇ၊ မဆင်ခြင်မအောက်
 မေ့ဘဲ။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ ပတ္တမေယျ၊ ဖဲလေရာ၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့
 လျှောက်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာ မည်သည်ကား။
 ပထဝီယံ၊ မြေ၌။ သုစိဝိ၊ သန့်ရှင်းသော ဝတ္ထုကိုလည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ချကုန်၏။
 အသုစိဝိ၊ မစင်ကိုလည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ချပစ်ကုန်၏။ ဣတိအာဒိနာ နယေန၊ ဤသို့
 စသော နည်းဖြင့်။ အတ္တနေဘ၊ မိမိ၏။ ပထဝီ သမစိတ္တတဉ္စ၊ မြေနှင့်တူစွာ စိတ်
 ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ အာပေါ တေဇော ဝါယော ရဇောဟရဏ-
 စက္ကာလကုမာရက ဥသဘဆိန္န ဝိသာဏ သမစိတ္တတဉ္စ၊ ရေနှင့်တူစွာ စိတ်ရှိ
 သည်၏ အဖြစ်၊ မီးနှင့်တူစွာ စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်၊ လေနှင့်တူစွာ စိတ်ရှိသည်၏

အဖြစ်၊ ခြေသုတ်ကြိုးဝန်းနှင့်တူစွာ စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်၊ ခွန်းစဏ္ဍားသတို့သား
 နှင့်တူစွာ စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်၊ ဦးချိုကျိုးသော နွားလားဥသဘနှင့်တူစွာ စိတ်ရှိ
 သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ အဟိကုဏပါဒိဟိဝိယ၊ အစွယ် ကျွတ်သော
 မြွေခွေး၊ မြွေဟောက်၊ အကောင်ပုပ် စသည်တို့ကဲ့သို့။ အတ္တနော၊ ၏။ ကာယေန၊
 ဖြင့်။ အဋ္ဌိယနဉ္စ၊ ငြီးငွေ့သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ မေဒ ကသာလိကာဝိယ၊
 အဆီထည့်သော ခွက်ကဲ့သို့။ အတ္တနော ကာယပရိဟရဏဉ္စ၊ မိမိကိုယ်ကို ဆောင်
 ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပကာသေသိ၊ ပြစ်၏။ ဣမာဟိစ ပန နဝဟိ ဥပမာယိ၊
 ဤကိုးပါးသော ဥပမာတို့ဖြင့်။ ထေရေ၊ မထေရ်သည်။ အတ္တနော ဂုဏေ၊
 မိမိဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ကထေန္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ နဝဘုပိ ဌာနေသု၊ ကိုးပါး
 သော အရာတို့၌လည်း၊ ဥဒက ပရိယန္တံ၊ ရေအဆုံး ရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
 မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်။ ကမ္ပိ၊ တုန်လှုပ်၏။ ရဇောဟရဏ စဏ္ဍာလ ကုမာရက-
 မေဒ ကသာလိကာ ပမံ၊ ခြေသုတ်ကြိုးဝန်းဥပမာ၊ ခွန်းစဏ္ဍား သတို့သား
 ဥပမာ၊ အဆီထည့်သောခွက် ဥပမာကိုကား။ အာဟရဏ ကာလေ၊ ဆောင်၍
 ဆိုသော အခါ၌။ ပုထုဇ္ဇနာ သိက္ခူ၊ ပုထုဇဉ် ရဟန်းတို့သည်။ အဿုနိ၊ မျက်
 ရည်တို့ကို။ သန္ဓာရေတုံ၊ တည်စေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိံသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။
 ဒီဏာသဝါနံ၊ ရဟန္တာတို့အား။ ဓမ္မသံဝေဂေါ၊ တရားသဖြင့် ထိတ်လန့်ခြင်း
 သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်စွာဖြစ်၏။

ထေရေ၊ မထေရ်သည်။ အတ္တနောဂုဏံ၊ မိမိဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ကထေန္တေယေဝ၊
 ဆိုစဉ်လျှင်။ အဋ္ဌာစိက္ခဏကဿ သိက္ခုနော၊ စွပ်စွဲ ကဲ့ရဲ့သော ရဟန်း၏။
 သကလသရီရေ၊ အလုံးစုံသော ကိုယ်၌။ ညာဟော၊ ပူလောင်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊
 ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရား
 ၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့၌။ ပတိတွာ၊ ဝင်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အဋ္ဌာစိက္ခဏ-
 ဒေါသံ၊ မဟုတ်မလျားသောအားဖြင့် စွပ်စွဲမိသော အပြစ်ကို။ ပကာသေတွာ၊
 ထင်စွာပြု၍။ အစွယံ၊ အပြစ်ကို။ ဒေသေသိ၊ ကြား၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။
 ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဣမသ-
 မောဃပုရိသဿ၊ ဤမဂ်ဖိုလ်မှ အချည်းနှီး ဖြစ်သော ယောက်ျားအား။ ခမ၊
 သည်းခံပါလော့။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ အဿ၊ ထိုမောဃပုရိသ၏။ မုဒ္ဒါ၊
 ဦးခေါင်းသည်။ သတ္ထမာ၊ ခုနစ်စိတ်။ နဖလတိ၊ မကွဲမီ။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်
 ကာလမတိုင်မီ သည်းခံလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။
 ဥတ္တုဒ္ဓိကံ၊ ဆောင်ကြောင့်။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်၍။ အဗ္ဗလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဝ္တယ၊
 ချီ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာယသ္မတော၊ အသက်ရှည်သော။ တဿ၊ ထို
 ရဟန်းအား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ခမာမိ၊ သည်းခံ၏။ အာယသ္မာ၊ အသက်

ရှည်သော ရဟန်းသည်။ မယုံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဒေါသော၊ ပြစ်မှားခြင်းသည်။ သစေအတ္တိ၊ အကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ ရှိခဲ့သော်။ မေ၊ ငါ၏။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ ခမတု၊ သည်းခံစေချင်၏။ ဣတိအာတ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကထယိံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အနောပမ ဂုဏံ၊ ဥပမာမရှိသော ကျေးဇူးရှိသော။ ဝေရူပဿနာမ၊ ဤသို့ သဘောရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏။ ကတံ၊ ပြုတော်မူခြင်းကို။ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော့။ မုသာဝါဒေန၊ မဟုတ် မမှန်သော စကားဖြင့်။ အဗ္ဘာစိက္ခဏကဿ ဘိက္ခုနော၊ စွပ်စွဲကဲ့ရဲ့သော ရဟန်း၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ အပ္ပမတ္တကမ္မိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်း ဖြစ်သော။ ကောပံဝါ၊ အမျက်ကို၎င်း။ ဒေါသံဝါ၊ အပြစ်ကို၎င်း။ အကတွာ၊ မပြုမူ၍။ သယမေဝ၊ မိမိ အလိုလိုလျှင်။ ဥတ္တုဒ္ဓိကံ၊ ဆောင့်ကြောင့်။ နိယိဒိတွာ၊ နေထိုင်၍။ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂယ၊ ချီ၍။ ခမာပေတိ၊ သည်းခံစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တံကထံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကိံ၊ အဘယ်စကားကို။ ကထေထံ၊ ပြောဟောကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ မေး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒံနာမာတိ၊ ဤမည်သော စကားပါတည်းဟူ။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်လတ်သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သာရိပုတ္တ သဒိသာနံ၊ သာရိပုတ္တရာနှင့် တူကုန်သော သူတို့အား။ ကောပံဝါ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဒေါသံဝါ၊ ပြစ်မှားခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဥပ္ပါဒေတံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ န သတ္ထာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သာရိပုတ္တဿ၊ သာရိပုတ္တရာ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ မဟာပထဝီ သဒိသံ၊ မြေကြီးနှင့် တူ၏။ ဣန္ဒြိယ သဒိသံ၊ ထံခါးခုံနှင့် တူ၏။ ဝသန္တ ဥဒက ရဟဒသဒိသဉ္စ၊ ကြည်သော ရေရှိသော အိုင်နှင့်လည်းတူ၏။ ဣတိပတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ အနုသန္တိံ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃာဋေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုသော ဘုရားသည်။ ဣမံ ဝါထံ၊ ဤဝါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၃

၉၅။ ယော ဒိဏာသဝေဝါ၊ အကြင် ရဟန္တာသည်။ တာဒိ၊ လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့ဖြင့် မတုန်မလှုပ် ပကတိ သဘောရှိသည်။ သုဗ္ဗတော၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နောဝိရုဇ္ဈတိ၊ အမျက်ဒေါသဖြင့် မဆန့်ကျင်။ ပထဝီသမောစ၊ မြေကြီးနှင့်လည်း တူ၏။ ဣန္ဒြိယပမောစ၊ မြို့တံခါး၌ စိုက်ထား အပ်သော တံခါးတိုင်နှင့်လည်း တူ၏။ အပေတ ကဒ္ဒမော၊ ကင်းသော ညွန်ရှိသော။ ရဟဒေါ၊ ရေအိုင်သည်။ ဝသန္တော ဒကော၊ ကြည်သော ရေရှိသည်။ ဟောတိဣဝ၊ ကဲ့သို့။ အပေတ ကဒ္ဒမော၊ ကင်းသော ရာဂဟူသော ညွန်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ပသန္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာဒိနော၊ မတုန် မလှုပ်သော

သဘောရှိသော။ ဧဝရူပဿ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော ရဟန္တာအား။ သံသာရာ၊ သုဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိတို့၌ ကျင်လည်ခြင်းတို့သည်။ နာထဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယတာ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ပထဝိယံ၊ မြေ၌။ သုစိနိပိ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဂန္ဓမာလာဒိနိပိ၊ နံ့သာပန်းစသည်တို့ကိုလည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ချထား ကုန်၏။ အသုစိနိ၊ မသန့်မစင်ကုန်သော။ မုတ္တကရိသာဒိနိပိ၊ ကျင်ငယ်၊ ကျင်ကြီး စသည်တို့ကိုလည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ချထားစွန့်ပစ်ကုန်၏။ ယထာနာမ၊ ဥပမာ မည် သည်ကား။ နဂရဒ္ဒါရေ၊ ပြည်တံခါး၌။ နိခါတံ၊ ဣန္ဒြိယံ၊ စိုက်ထား အပ်သော တံခါးခုံကို။ ဒါရကာဒယော၊ သူငယ်စသော လူတို့သည်။ ဩမုတ္တန္တိပိ၊ ကျင်ငယ် မူလည်း စွန့်ကုန်၏။ ဥိဟဒန္တိပိ၊ မစင်မူလည်း ပစ်ကုန်၊ စွန့်ကုန်၏။ အပရေပန၊ တားသူတို့သည်ကား။ တံ၊ ထိုမြေ စသော အရပ်ကို။ ဂန္ဓမာလာဒိဟိ၊ နံ့သာ ပန်းစသည်တို့ဖြင့်။ သတ္တရောန္တိ၊ အရိအသေ ပြုကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ဖြစ်ရာ၌။ ပထဝိယာစ၊ မြေ၏လည်းကောင်း။ ဣန္ဒြိယဿစ၊ တံခါးခုံ၏ လည်းကောင်း။ အနုရောဓော၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်။ နေဝ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဝိရောဓော၊ ဖေါက်ပြန် ခြင်းသည်။ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ယွာယံ-ယောအယံ ခိကာ- သဝေ၊ ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန္တာဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ အဋ္ဌဟိ လောကဓမ္မေဟိ၊ ရှစ်ပါးသော လောကဓံတို့ဖြင့်။ အကမ္ဘိယ ဘာဝေန၊ တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ တာဒိ၊ တာဒိမည်၏။ ဝတာနံ၊ အကျင့်တို့၏။ သုန္ဓရတံ၊ ကောင်း သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သုဗ္ဗတော၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိ၏။ သော၊ ထိုရဟန္တာ သည်။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ မံ၊ ဝါကို။ စဘူဟိ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းလေးပါး တို့ဖြင့်။ သတ္တရောန္တိ၊ ရိသေစွာပြုကုန်၏။ ဣမေပန၊ ဤသူတို့ကား။ မံ၊ ဝါကို။ နသတ္တရောန္တိ၊ ရိသေစွာမပြုကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တာရဉ္စ၊ အရိအသေပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အသတ္တာရဉ္စ၊ အရိအသေမပြုခြင်းကို လည်းကောင်း။ ကရောန္တေသု၊ ပြုသောသူ တို့၌။ နေဝ အနုရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်။ အကရောန္တေသု၊ မပြုကုန်သော သူတို့၌။ နောဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်။ အထခေါ၊ စင်စစ်သဖြင့်။ ပထဝိသမေဝစ၊ မြေနှင့် တူသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣန္ဒြိယပမောဧဝစ၊ တံခါးခုံနှင့် တူသည် သာလျှင်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အပဂတကဒ္ဒမော၊ ကင်းသော ညွှန်ရှိသော။ ရဟဒေါ၊ ရေအိုင်သည်။ ပသန္ဓောဒကော၊ ကြည်သောရေရှိသည်။ ဟောတိ ယထာစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ အပဂထကိလေသတာယ၊ ကင်းသော ကိလေသာဖြင့် ငြိမ်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ရာဂကဒ္ဒမာဒိဟိ၊ ရာဂညွှန်စသည် တို့ဖြင့်။ အကဒ္ဒမော၊ ညွှန်မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိပ္ပသန္ဓောဝ၊ အလွန်ကြည်လင်သည်

သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာဒိနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝေရူပဿ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ တဿပန၊ ထိုရဟန္တာအားကား။ သုဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိ သံသရဏ-ဝသေန၊ သုဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိ ဟူသော ထံသရာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ထံသရာနာမ၊ ကျွန် လည်ခြင်း ဖြစ်ခြင်းတို့သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါယာ အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ နဝတိက္ခသဟဿာနိ၊ ကိုးထောင်သော ရဟန်းတို့သည်။ သဟပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိပရိသမာပနံ၊ ခုနစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော အရဟန္တဝဂ်၌ ခြောက်ခုမြောက် ဖြစ်သော သာရိပုတ္တတ္ထေရဝတ္ထု၊ ပြီးခြင်းကို။ ဓဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထု၊ တည်း။

၇-အရဟန္တဝဂ္ဂ၊ ၇-ကောသမ္ဘိဝါသီ တိဿတ္ထေရ သာမဏေရ ဝတ္ထု၊

အနုသန္ဓေ.....သာရိပုတ္တတ္ထေရဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါယာ၏အနက်ကို ဖွင့်ပြီး ဤယခုအခါ ကောသမ္ဘိဝါသီ တိဿတ္ထေရဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါယာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ သန္တန္တဿ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

သန္တတဿ မနံ ဟောတိတိ၊ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဟောတိ စသော ဤတရား ဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ တိဿတ္ထေရဿ၊ တိဿမထေရ်၏၊ သာမဏေရံ၊ သာမဏေ ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ ကောသမ္ဘိဝါသီ၊ ကောသမ္ဘိပြည်၌ နေသော။ ဧကော ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးသားတယောက်သည်။ သတ္ထုသာသနေ၊ ဘုရား သာသနာ၌။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ လဒ္ဓုပသမ္ပဒေါ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို ရပြီးသည် ရှိသော်။ ကောသမ္ဘိ ဝါသီ တိဿတ္ထေရောတိ၊ ကောသမ္ဘိနေ တိဿထေရ် ဟူ၍။ ပညာယိ၊ ကျော်စောထင်ရှား၏။ ကောသမ္ဘိယံ၊ ကောသမ္ဘိပြည်၌။ ဝုဋ္ဌဝဿဿ၊ ဝါကျွတ်ပြီးသော။ တဿ၊ ထိုမထေရ်၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေး ဒါယကာ သည်။ တိစိဝရဉ္ဇေဝ၊ သင်္ကန်းသုံးထည်ကို၎င်း။ သပ္ပိဖါဏိတဉ္စ၊ ထောပတ် တင်လဲ ကို၎င်း။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအလုပ်အကျွေးကို။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အာတ၊ ဆို၏။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာ။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ကိ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုဗ္ဗေ၊ အရှင်ဘုရား တို့ကို။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝဿံ၊ ဝါကို။ ဝါသိတာနန၊ ဆိုစေအပ်သည် မဟုတ်သော။

၇-အရဟန္တဝတ္ထု၊ ၇-ကောသမ္ဘဝါသိတိဿတ္ထေရသာမဏေ ဝတ္ထု၊ ၅၀၅

အမှာကဉ္စ၊ ဝါထို၏သည်း။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ဝုဠဝဿာနန၊ ဝါကျွတ်
ကုန်၏ မဟုတ်လော။ ဣမံသာဘံ၊ ဤလာဘ်ကို။ လဘန္တိ၊ ရထိုက်ကုန်
၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ဂဏှထ၊ ခံယူကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်
၏။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာ။ ဟောတု၊ ထိုသို့မူလည်းဖြစ်စေ၊ မဟံ၊ ငါ့အား။
ဣမိနာ၊ ဤထောပတ်စသည်ဖြင့်။ န အတ္ထော၊ အလိုမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကား။ ကိ၊ အဘယ်နည်း။
အာဝုသော၊ ဒါယကာ၊ မမ သန္တိကေ၊ ငါ့အတံ၌။ ကပ္ပိယကာရကော၊ ကပ္ပိယ
ကာရကဖြစ်သော။ သာမဏေရောပိ၊ သာမဏေသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊
ဤသို့ မိန့်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကပ္ပိယ ကာရကော၊ ကပ္ပိယကာရက
သည်။ သစေ နတ္ထိ၊ အကယ်၍မရှိသည်ဖြစ်အံ့။ မမ ပုတ္တော၊ ကျွန်ုပ်သားသည်။
အယျဿ၊ အရှင်ဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။
အမိဝါသေသိ၊ သည်းခံ၏။ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်။ သတ္တဝသိကံ၊
ခုနစ်နှစ်ရှိသော။ အတ္တနော ပုတ္တံ၊ မိမိသားကို။ တေရဿ၊ မထေရ်၏။ သန္တိကံ၊
အထံသို့။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ ဣမံ၊ ဤသတို့သားကို။ ပဗ္ဗာဇေထ၊ ရဟန်းပြုပါ
ကုန်လော့။ ဣတိ အဒါသိ၊ ဤသို့အပ်နှင်း၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ထေရော၊ မထေရ်
သည်။ အဿ၊ ထိုသူငယ်၏။ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို။ တေမေတွာ၊ ရေဆွတ်၍။
တစပဉ္စက ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ တစပဉ္စက ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရဟန်း
ပြု၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ ခုရဇ္ဇေယေဝ၊ ဆံရိတ်သော အဆုံး၌လျှင်။
သဟပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ အဖြစ်သို့။
ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊
ရဟန်းပြု၍။ အနုမာသံ၊ လခွဲပတ်လုံး။ တတ္ထ၊ တိုကျောင်း၌။ ဝသိတွာ၊ နေပြီး၍။
သတ္တဒရံ၊ တုရားကို။ ပဿိဿာမိတိ၊ ဖူးမြင်အံ့ဟူ၍။ သာမဏေရံ၊ သာမဏေကို။
ဘဏှကံ၊ ပရိက္ခရာကို။ ဝါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားလတ်သော်။
အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ကေံ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတခုသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။
သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်၏။ သေနာသနံ၊
အိပ်ရာနေရာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပဋိဇ္ဇိ၊ သုတ်သင်၏။ တံ၊ ထိုနေရာကို။ တဿ၊
ထိုသာမဏေ၏။ ပဋိဇ္ဇန္တိဿေဝ၊ သုတ်သင်စဉ်လျှင်။ ဝိကာလော၊ နေဝင်မိုးချုပ်
ခြင်းသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ကေန၊ ထို့ကြောင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သေနာသနံ၊
ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကို။ ပဋိဇ္ဇိတံ၊ သုတ်သင်ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ ဓတတ်နိုင်။
အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဥပဋ္ဌာန ဝေလာယံ၊ ညီမှုအံ့သောအခါ၌။ အာဂန္တော၊ လာ၍။
နိသိန္တံ၊ နေသော။ နံ၊ ထိုသာမဏေကို။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ပုတ္တိ၊ မေး၏။

သာမဏေရ၊ သာမဏေ။ တေ၊ သင်အား။ အတ္တနော ဝသနဋ္ဌာနံ၊ မိမိနေရာ အရပ်
 ကို။ ပဋိဇဉ္ဇိတံ၊ ဘုတ်သင်ပြီးလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 ပဋိဇဉ္ဇိတံ၊ ဘုတ်သင်ခြင်းငှါ။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ နာလတ္ထံ၊ မရအပ်။ ဣတိ၊
 ဤသို့လျှောက်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ မမ၊ ငါ၏။ ဝသနဋ္ဌာနေယေဝ၊
 နေရာအရပ်၌သာလျှင်။ ဝသ၊ နေလော့။ အာဂန္တုကဋ္ဌာနေ၊ ဧည့်သည် အရာ၌။
 တေ၊ သင်အား။ ဗဟိ၊ အဝ၌။ ဝသိတံ၊ နေခြင်းငှါ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 တံ၊ ထိုနေရာကို။ ဂဟေတွာဝ၊ ယူ၍လျှင်။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းသို့။ ဝါပိသိ၊
 ဝင်၏။ ထေရောပန၊ မထေရ်သည်ကား။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်၏။ နိပ္ပန္နမတ္တောဝ၊
 လျောင်းကာမျှဖြင့်လျှင်။ နိဗ္ဗံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့။ ဩတ္တမိ၊ ရောက်၏။ သာမဏေရော၊
 သာမဏေသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဇ္ဇ၊ ထနေ့။ မေ၊ ငါ၏။ ဥပဇ္ဈာယေန၊ ဥပဇ္ဈာယ်
 နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တယော ဒိဝသ၊ သုံးရက်တို့ပတ်လုံး။ ဧကသေနာသနေ၊ တမိုး
 ဟရံတည်းသော ကျောင်း၌။ ဝသန္တဿ၊ နေလျက်။ နိပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ အိပ်၍။ သစေ-
 နိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ အကယ်၍ နိုးသည်ဖြစ်အံ့။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ သဟသယျံ၊
 သဟသယျ အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ခဲ့ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ နိသိန္န-
 ကောဝ၊ ထိုင်လျက်သာလျှင်။ ဝိတိနာမေဿာမိ၊ လွန်စေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်
 လျက်။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်၏။ မဇ္ဇက သမိဝေ၊ ညောင်စောင်းအနီး၌။ ပလ္လက်ံ၊
 ထက်ဝယ်ကို။ အာဘုဇိတွာ၊ ခွေ၍။ နိသိန္နကောဝ၊ ထိုင်လျက်သာလျှင်။ ရတ္တိံ၊
 ညဉ့်ကို။ ဝိတိနာမေသိ၊ လွန်စေ၏။ ထေရော၊ သည်။ ဝစ္စူသ ကာလေ၊ မိုးသောက်
 ထ အခါ၌။ ပစ္စုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ သာမဏေရံ၊ သာမဏေကို။ နိက္ခမာပေတံ၊ တွက်စေ
 ခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဇ္ဇက ပဿ၊ ညောင်စောင်းတတက်
 နံပါး၌။ ဌပိတ ဗိဇနိံ၊ ထားသော ယပ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဗိဇနိပတ္တဿ၊
 ယပ်ရိုး၏။ အဂ္ဂေန၊ အစွန်းဖြင့်။ သာမဏေရဿ၊ သာမဏေ၏။ ကဋ္ဌသေရကံ၊
 သပေါ်သင်ပြီးကို။ ပဟရိတွာ၊ ခတ်မိ၍။ ဗိဇနိံ၊ ယပ်ကို။ ဥဗ္ဗံ၊ အထက်သို့။ ဥက္ခိ-
 ပန္တော၊ မြှောက်လျက်။ သာမဏေရ၊ သာမဏေ။ ဗဟိ၊ အပသို့။ နိက္ခမ၊ ထွက်လော့။
 ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဗိဇနိပတ္တဒဏှာကော၊ ယပ်ရိုးသည်။ အက္ခိမ္မိ၊ မျက်စိ၌။
 ပဋိဟညိ၊ ထိခိုက်၏။ တာဝဒေဝ၊ ထိုဧကန်လျှင်။ အက္ခိ၊ မျက်စိသည်။ သိဇ္ဇိ၊
 ပျက်၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။
 ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဗဟိ၊ အပသို့။ နိက္ခမ၊ ထွက်လော့။ ဣတိ-
 ဝတ္ထေ၊ ဤသို့ဆိုသတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ ငါ၏။ အက္ခိ၊ မျက်စိ
 သည်။ သိန္နံ၊ ကွဲပျက်လေပြီ။ ဣတိအဝတွာ၊ ဤသို့ မဆိုမူ၍။ ဧကေန ဟတ္ထေန၊
 လက်တဘက်ဖြင့်။ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးအုပ်၍။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ ဝတ္ထကရဏ-
 ကာလေစ ပန၊ ဝတ်ကိုပြုသောအခါ၌ကား။ မေ၊ ငါ၏။ အက္ခိ၊ မျက်စိသည်။ သိန္နံ၊

၇-အရဟန္တဝတ္ထု၊ ၇-ကောသမ္ဘိဝါသီ တိဿတ္ထေရသာမဏေ ဝတ္ထု၊ ၅၀၇

ပျက်လေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဟုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အနိသိဒိသွာ၊ မနေမူ၍။ ဧကေန-
 ဟတ္ထေန၊ လက်တဘက်ဖြင့်။ အက္ခိ၊ မျက်စိကို။ ဂဟေတွာ၊ မ၍။ ဧကေန ဟတ္ထေန၊
 လက်တဘက်ဖြင့်။ မုဋ္ဌိသမ္ပုဉ္ဇနိ၊ လက်ဆုပ် တံမြက်စည်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။
 ဝစ္စကုဋိ၊ ရေအိမ်ကို လည်းကောင်း။ မုခဓောဝနဋ္ဌာနဉ္စ၊ မျက်နှာသစ်ရာအရပ်
 ကို လည်းကောင်း။ သမ္ပုဋ္ဌိတွာ၊ တံမြက်လှည်း၍။ မုခဓောဝနောဒကဉ္စ၊ မျက်နှာ
 သစ်ရေကိုလည်း။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ပရိဝေဏံ၊ ပရိဝုဏ်ကို။ သမ္ပုဋ္ဌိ၊ တံမြက်
 လှည်း၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်အား။ ဒန္တကဋ္ဌံ၊
 ဒန်ပူကို။ ဒဒမာနော၊ ပေးသည်ရှိသော်။ ဧကေန ဟတ္ထေန၊ လက်တဘက်
 ဖြင့်လျှင်။ အဒါယိ၊ ပေး၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသာမဏေကို။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်။ အာဟ၊
 ဆို၏။ အယံသာမဏေရော၊ ဤသာမဏေသည်။ အသိက္ခိတောဝတ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို
 မသင်သော သူကဲ့သို့တကား။ အာစရိယုပဇ္ဈာယာနံ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ် တို့အား။
 ဧကေန ဟတ္ထေန၊ လက်တဘက်ဖြင့်။ ဒန္တကဋ္ဌံ၊ ဒန်ပူကို။ ဒါတုံ၊ ဝေးခြင်းငှါ။
 နဝဇ္ဇတိဝတ၊ မအပ်လေစွ တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 အဟံ၊ ငါသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဇ္ဇတိတိ၊ ပြုအပ်၏ဟူ၍။ ဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ ဝန၊
 ထိုသို့သိသော်လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ ဧကောဟတ္ထော၊ လက်တဘက်သည်။ နဘုဇ္ဈော၊
 အချည်းနှီးမဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သာမဏေရ၊ သာမဏေ။ ကိ၊ အသို့
 နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ အာဒိတော ပဋ္ဌာယ၊ အစမှ
 စ၍။ တံပဝတ္ထိ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။
 သုတွာဝ၊ ကြား၍လျှင်။ သံဝိဂ္ဂမာနသော၊ ထိတ်လန့်သော နှလုံးရှိလျက်။ မယာ၊
 ငါသည်။ ဘာရိယံ ကမ္မံ၊ ဝန်လေးသော အမှုကို။ ကတံ၊ ပြုခြင်းသည်။ အဟော-
 ဝတ၊ အံ့ဘွယ် ရှိလှ၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ သပ္ပုရိသ၊ သူတော်ကောင်း။
 မေ၊ ငါ့အား။ ခမာဟိ၊ သည်းခံလော့။ ဧတံ၊ ဤအမှုကို။ အဟံ၊ ငါသည်။
 နဇာနာမိ၊ မသိ။ မေ၊ ငါ၏။ အဝဿဟော၊ မှီခိုကိုးကွယ်ရာသည်။ ဟောဟိ၊
 ဖြစ်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဉ္ဇလိ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဝုပ္ပ၊ ချီ၍။ သတ္တဝသိက-
 ဒါရကဿ၊ ခုနစ်နှစ် ရှိသော သူငယ်၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ ဥတ္တုဒ္ဓိတံ၊
 ဆောင့်ကြောင့်။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ သာမဏေရော၊
 သာမဏေသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ ငါသည်။
 တေဒတ္ထာယ၊ ဤသို့ရှိခိုးစေခြင်းငှါ။ နကထေသိ၊ မဆို။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရား
 သို့၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အနုရက္ခန္တေန၊ စောင့်စေလိုသဖြင့်။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
 ဧဝံဝုတ္တံ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဧတ္ထ၊ ၌။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ နေဝ ဧဝါသော၊
 အပြစ်မဟုတ်။ မယံ၊ ငါ၏။ နဧဝါသော၊ အပြစ်မဟုတ်။ သော၊ ဤအမှုသည်။

ဝဋ္ဋသေဝ၊ ဝဋ္ဋ၏သာလျှင်။ ဒေါသော၊ အပြစ်တည်း။ မာစိန္တယိတ္ထ၊ မကြံလင့်။
 မယာ၊ ငါသည်။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဝိပုဋ္ဌိသာရံ၊ နှလုံး မသာယာခြင်း
 ကို။ ရက္ခန္ဓန္တေနော၊ စောင့်သဖြင့် သာလျှင်။ နာရောစိတံ၊ မကြားအပ်။ ဣတိ၊
 ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ သာမဏေရေန၊ သာမဏေသည်။
 အဿာသိယမာနောပိ၊ နှစ်သိမ့်စေသော်လည်း။ အနဿာသိတွာ၊ မနှစ်သိမ့်မှု၍။
 ဥပ္ပန္နသံဝေဂေါ၊ ဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်းရှိလျက်။ သာမဏေရဿ၊ သာမဏေ၏။
 ဘဏ္ဍကံ၊ ပရိက္ခရာကို။ ဂဟေတွာ၊ မူ၍။ သတ္ထု၊ သန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။
 ပါယာသိ၊ သွားလေ၏။ သတ္ထာပိ၊ ဘုရားသခင်သည်လည်း။ အဿ၊ ထိုသာမဏေ
 ၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ ဩသောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်လျှင်။ နိသီဒါ၊
 နေ၏။ သော၊ ထိုမထေရ်သည်။ ဝန္တော၊ သွား၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊
 ရှိခိုး၍။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ ပဋိသမ္ပောဒနံ၊ ဝမ်းမြောက်
 ဝမ်းသာပြောဟောခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သိက္ခ၊ ရဟန်း။ တေ၊ သင်အား။ ခမနိယံ၊
 ခုံ၏လော။ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသော။ အတိရေကံ၊ လွန်စွာဖြစ်သော။ အဖါသုကံ၊
 မချမ်းသာခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဣတိပုစ္ဆိတော၊ ဤသို့ မေးအပ်သော
 မထေရ်သည်။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ခမနိယံ၊ ခုံပါ၏။ မေ၊
 အကျွန်ုပ်အား။ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသော။ အတိရေကံ၊ လွန်စွာဖြစ်သော။ အဖါသုကံ၊
 မချမ်းသာခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အပိစခေါပန၊ စင်စစ်မူကား။ မေ၊ ငါ၏။ အယံ-
 ဒဟရသာမဏေရော ဝိယ၊ ဤသာမဏေငယ် ကဲ့သို့။ အညော၊ တပါးသော။
 အတိရေက ဂုဏော၊ အလွန်ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသောသူကို။ န ဒိဋ္ဌဂုဗ္ဗော၊ မမြင်စဘူး။
 ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သိက္ခ၊ ရဟန်း။ ကိပန၊ အတယ်သို့လျှင်။ ဣမိနာ၊ ဤ
 သာမဏေငယ်သည်။ ကတံ၊ ပြုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ သော၊ ထိုမထေရ်
 သည်။ အာဒိတော ပဋ္ဌာယ၊ အစမှစ၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံပဝတ္ထိံ၊ ထို
 အကြောင်းကို။ သဂဝတော၊ ဘုရားအား။ အာရောစေန္တော၊ ကြားလျက်။ အာဟ၊
 လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံ ဤသို့။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ခမာဝိယ-
 မာနော၊ သည်းခံစေသည်ရှိသော်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဧဝံဝဒေသိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဧတ္ထ၊
 ဤအရာ၌။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ နေဝအတ္ထိ၊ မရှိ။
 မယံ၊ ငါ၏။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ သော၊ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။
 ဝဋ္ဋသေဝ၊ ဝဋ္ဋ၏သာလျှင်။ ဒေါသော၊ အပြစ်တည်း။ တုမှာ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။
 မာစိန္တယိတ္ထ၊ မကြံလင့်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ အဿာသေတိ-
 ယေဝ၊ နှစ်သိမ့်စေသည် သာလျှင်တည်း။ မယိ၊ ငါ၌။ ကောပံ၊ အမျက်တွက်ခြင်း
 ကို။ နေဝ အကာသိ၊ မပြု။ ဒေါသိ၊ ရန်မူခြင်းကို။ နအကာသိ၊ မပြု။ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဧဝရူပေါ ဂုဏသမ္ပန္နော၊ ဤသို့ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်

၇-အရဟန္တဝဂ္ဂ၊ ၇-ကောသဗ္ဗိဝါသီ တိဿတ္ထေရဿာမဏေ ဝတ္ထု ၅၀၉

ပြည့်စုံသောသူကို။ နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗေ၊ မမြင်စဘူး။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ခိဏာသဝါနာမ၊ ရဟန္တာတို့ မည်သည်ကား။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော သူအား။ နကုပ္ပန္တိ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း မရှိကုန်။ နဒုဿန္တိ၊ ပြစ်မှားခြင်းမရှိကုန်။ သန္တိန္ဒြိယာ၊ ငြိမ်သက်သော ဣန္ဒြိယကုန်သည်။ သန္တမာနသာဝ၊ ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်၍။ အနုသန္တိ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဇေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်၏။

၉၆။ သမ္မာ၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့်။ အညာ၊ သိ၍။ ဝိမုတ္တဿ၊ လွတ်ပြီးသော။ ဥပသန္တဿ၊ ရာဂ စသော ပူပန်ခြင်း မရှိသဖြင့် ငြိမ်းသော။ တာဒိနော၊ မတုန် မလှုပ်သော သဘောရှိသော။ တဿ၊ ထိုရဟန္တာ၏။ မနံ၊ စိတ်သည်။ သန္တံ၊ အတိဇ္ဈာ စသည် မရှိသဖြင့် ငြိမ်သက်သည်။ ယောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါစာစ၊ ဝစီကံ သည်လည်းကောင်း။ ကမ္မံစ၊ ကာယကံ သည်လည်းကောင်း။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သန္တံ တဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တဿ ခိဏာသဝါသာမဏေရဿ၊ ထိုရဟန္တာဖြစ်သော သာမဏေအား။ အတိဇ္ဈာဒိနံ၊ အတိဇ္ဈာ အာရှိသည်တို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်။ မနံ၊ စိတ်သည်။ သန္တမေဝ၊ ငြိမ်သက်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပသန္တံ နိဗ္ဗုတံ၊ ငြိမ်းခြင်းတည်း။ တထာ၊ ထိုအတူ။ မုသာဝါဒါဒိနံ၊ မုသာဝါဒ စသည်တို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်။ ဝါစာစ၊ ဝစီကံ သည်လည်းကောင်း။ ပါဏာတိပါတာဒိနံ၊ ပါဏာတိပါတ စသည်တို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်။ ကာယကမ္မဉ္စ၊ ကာယကံ သည်လည်းကောင်း။ သန္တမေဝ၊ ငြိမ်သက်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္မဒညာ-ဝိမုတ္တဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။ နယေန ဟေတုနာ၊ သင့်သော အကြောင်းဖြင့်။ ဇာနိတွာ၊ ၍။ ပဉ္စဟိ ဝိမုတ္တိဟိ၊ တို့မှ။ ဝိမုတ္တဿ၊ လွတ်ပြီးသော။ ဥပသန္တဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အန္တန္တရေ၊ ကိုယ်တွင်း၌။ ရာဂါဒိနံ၊ ရာဂ စသည်တို့၏။ ဥပသမေန၊ ငြိမ်းသဖြင့်။ ဥပသန္တဿ၊ ငြိမ်းပြီးသော။ တာဒိနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟထာ-ရူပဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိဘော။ ဂုဏသမ္ပန္နော၊ ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော သူအား။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ကောသဗ္ဗိဝါသီ တိဿတ္ထေရော၊ ကောသဗ္ဗိနေ တိဿမထေရ်သည်။ သဟပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါတို့နှင့် တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ သေသ မဟာဇနဿာပိ၊ ကြွင်းသော လူအပေါင်းအားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ပရိသမာပနံ၊ ခုနစ်ခုတို့၏

၅၁၀ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ နိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော အရဟန္တဝင်၌ ခုနစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော တိဿတ္ထေရ
ဝတ္ထုပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

သတ္တမံ၊ သော။ ကောသဋ္ဌိဝါသီ တိဿတ္ထေရ
သမဏေရ ဝတ္ထု၊ တည်း။

၇-အရဟန္တဝဂ္ဂ၊ ၈-သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ တိဿတ္ထေရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါယာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍
သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါယာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ အဿဇ္ဈေ-
စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

အဿဇ္ဈေတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အဿဇ္ဈေ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို၊
သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေလတ်
သော်။ သာရိပုတ္တတ္ထေရံ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။
ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဧကသ္မိံသမယေ၊ တဝါးသောအခါ၌။ တိံသမတ္တာ၊
သုံးကျိပ်မျှဖြစ်ကုန်သော။ အာရညကော၊ တောကျောင်း နေကုန်သော။ တိက္ခု။
ရဟန်းတို့သည်။ ဧကသ္မိံ ဒိဝသေ၊ တခုသော နေ၌။ သတ္ထု သန္တိကံ၊ ဘုရား
အထံသို့။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ နိသီဒိံသု၊ နေကုန်၏။ သတ္တာ၊
ဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ သတပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါတို့နှင့်
တတွဲ။ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏။ ဥပနိဿယံ၊ ဥပနိဿယည်းကို။ ဒိသ္မော၊
မြင်၍။ သာရိပုတ္တတ္ထေရံ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ သာရိ-
ပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ တံ၊ သင်သည်။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေကို။ ဘာဝိတံ၊ ပွားစေအပ်
သည် ဖြစ်၍။ ဗဟုလိကတံ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုသည် ဖြစ်၍။ အမတောဂဓံ၊
အမြိုက်အရသာ ရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့ သက်ဝင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အမတ-
ပရိယောသာနံ၊ အမြိုက် နိဗ္ဗာန် အဆုံးရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုသောစကားကို။
သဒ္ဓဟသိ၊ ယုံကြည်အံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဉ္စိန္ဒြိယာနိ၊
ဣန္ဒြေငါးပါးတို့ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။
ထေရော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။
ဘဂဝတော၊ ဘုရားအား။ သဒ္ဓါယ၊ လုံကြည်သောအားဖြင့်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်။ န ခေါဂစ္ဆာမိ၊ မလာ၊ မဆည်းကပ်။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေကို။ လ။ အမတ-
ပရိယောသာနံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန် အဆုံးရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုသော စကားကို။
နခေါ သဒ္ဓဟာမိ၊ မယုံနိုင်ပါ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ယေသံ၊ အကြိမ် သူတို့သည်။

တံ၊ ထိုသဒ္ဓါန္တေ ဝေသညံကို။ အညာတံ၊ မသိအပ်သည်။ အပဿံ၊ မရှုအပ်သည်။ အဒိဋ္ဌံ၊ မမြင်အပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အဝိဒိတံ၊ မထင်။ အသန္တိကတံ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ အဇုတိတံ၊ မတွေ့။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၌။ ပရေသံ၊ တပါးသော သူတို့၏။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါန္တေဖြင့်။ နန ဂစ္ဆေယျံ၊ မရောက်လေကုန်ရာ။ သဒ္ဓါန္တိယံ၊ သဒ္ဓါန္တေကို။ သ။ အမတ ပရိယောသာနံ၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန် အဆုံးရှိ၏။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့။ တံ ပဉ္စ၊ ထိုပြဿနာကို။ ဗျာကာသိ၊ ကြား၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဘိက္ခ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကထံသမုဋ္ဌာပေသံ၊ စကားပြောဆိုကုန်၏။ သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ မိစ္ဆာ ဂဟဏံ၊ မိစ္ဆာအယူကို။ နေဝ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ မစွန့်။ အဇ္ဇာပိ၊ ယနေ့လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သုရားသဗ္ဗညုကို။ နသဒ္ဓဟတိ-
 ယေဝ၊ မယုံကြည်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုကုန်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ၍။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ကိံ နာမ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်။ ဝဒေထ၊ ဆိုကုန်ဘိသနည်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပဉ္စိန္ဒိယာနိ၊ ဣန္ဒြေငါးပါးတို့ကို။ အဘာဝေတွာ၊ မပွားစေမူ၍။ သမထ-
 ဝိပဿနံ၊ သမထ ဝိပဿနာကို။ အဝနေတွာ၊ မစီးဖြန်းမူ၍။ မဂ္ဂဖလောနိ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့သို့။ သန္တိကာတံ၊ မျက်မှောက် ပြုခြင်းငှါ။ သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူမည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလျက်။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ တံ၊ သင်သည်။ သဒ္ဓဟသိ၊ ယုံကြည်သလော။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သန္တိကရောဇ္ဇော၊ မျက်မှောက်ပြုသော။ သော၊ ထိုသူသည်။ အတ္ထိနာမ၊ ရှိသည်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နသဒ္ဓဟာမိ၊ မယုံနိုင်ပါ။ ဣတိ ကထေသိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ နဒိန္ဒဿဝါ၊ မပေးသော သူအား၎င်း။ နကတဿဝါ၊ မပြုသောသူအား၎င်း။ ဖလံဝိပါကံ၊ ကံ၏အကျိုးကို။ နသဒ္ဓဟတိ၊ မဟုံကြည်။ ဗုဒ္ဓါဒိနံ၊ ဘုရားစသည်တို့၏။ ဂုဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ နာပိ သဒ္ဓဟတိ၊ မယုံကြည်ရာ။ နေသာပန၊ ဤသာရိပုတ္တရာသည်ကား။ အတ္တနာမိမိသည်။ ဝဋ်လဇ္ဇေသု၊ ရအပ်ကုန်သော။ ဈာနဝိပဿနာ မဂ္ဂဖလမဓ္မေသု၊ ဈာန်၊ ဝိပဿနာ၊ မဂ်၊ ဖိုလ်မဓ္မတို့၌။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား။ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်၍။ နဂစ္ဆတိ၊ မလာ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အနုပဝဇ္ဇော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ အနုသန္တိံ၊ အနုသန္ဓေကို။ သဋေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေဇ္ဇော၊ ဟောလိုရကား။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၉၇။ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်။ အဿဒ္ဓေါ၊ မိမိရအပ်သော ဂုဏ်ကို သူတပါးတို့ပြုအပ်သော ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် မယုံကြည်။ အကုတညူစ၊ အကြောင်းတရားတို့သည် မပြုအပ်သော နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း သိ၏။ သန္တိစ္ဆေဒေါ၊ သံသရာဝဋ်

ဟူသော အစပ်ကို ဖြတ်ပြီး၍လည်း တည်၏။ ဟတာဝကာသောစ၊ သတ်အပ်
ပြီးသော ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်မျိုးစေ့ဟူသော အရာလည်းရှိ၏။ ဝန္တာသောစ၊
ထွေးအန်ပြီးသော အလုံးစုံသော အာသာ တဏှာလည်းရှိ၏။ သောနရော၊
ထိုသူသည်။ ဥတ္တမပုရိသော၊ မြတ်သော ယောက်ျားဖြစ်၍ အထွတ်ထွ် ရောက်
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ပဋိဝိဒ္ဓ-
ဂုဏံ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား။
ကထာယ၊ ပြောဆိုသဖြင့်။ နသဒ္ဓဟတိ၊ မယုံကြည်။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ အဿဒ္ဓေ၊
အသဒ္ဓမည်၏။ အကတံ၊ အကြောင်းတရားတို့သည် မပြုအပ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊
နိဗ္ဗာန်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ အကတညူ၊ အကတညူ
မည်၏။ သန္တိကတနိဗ္ဗာနော၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သော နိဗ္ဗာန်ရှိ၏။ ဣတိအတ္ထော၊
ဤကား ဂါထာအနက်တည်း။ ဝဇ္ဇသန္တိ သံသာရသန္တိ၊ သံသာရာ ဟူသော
ဝဋ်အစပ်ကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။ ဌိတော၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ သန္တိန္ဒေ-
ဒေါ၊ သန္တိန္ဒေဒမည်၏။ ကုသလာကုသလကမ္မ ဗီဇဿ၊ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကံ
ဟူသော မျိုးစေ့၏။ ဓိဏတ္တာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဟတော၊
သတ်အပ်သော။ နိဗ္ဗတ္တနာဝကာသော၊ ဖြစ်ပြီးသော အရာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဟတာဝကာသော၊ ဟထာဝကာသမည်၏။ စတူဟိ မဂ္ဂေဟိ၊
မင်္ဂလေးပါးတို့ဖြင့်။ ကတ္တဗ္ဗ ကိစ္စဿ၊ ပြုအပ်သော ကိစ္စကို။ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သဗ္ဗာအာသာ၊ အလုံးစုံသော တောင့်တခြင်းကို။
ဣမိနာ၊ ဤသူသည်။ ဝန္တာ၊ ထွေးအန်ခြင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝန္တာသော၊
ဝန္တာသမည်၏။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သောနရော၊ ထိုသူသည်။
သ စေတိ၊ ဟူသည်ကား။ (အချို့စာ၌ သ ဝေ ရှိ၏။) ပဋိဝိဒ္ဓလောကုတ္တရ-
ဓမ္မတာယ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော လောကုတ္တရာတရား ရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ ပုရိသေသု၊ ယောက်ျားတို့တွင်။ ဥတ္တမဘာဝံ၊ မြတ်သော အဖြစ်သို့။
ပတ္တော၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ပုရိသုတ္တမော၊ ပုရိသုတ္တမမည်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့ ဟောလတ်သော်။ ဂါထာဝသာနော၊ ဂါထာအဆုံး၌။ အာရညကာ၊
တောကျောင်း နေကုန်သော။ တိသမတ္တာ၊ သုံးကျိပ်မျှ ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ-
တိက္ခ။ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သယပဋိသန္တိဒေါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒေါ တို့နှင့်တကွ။
အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ အဖြစ်သို့။ ပါပုဏိသု၊ ရောက်ကုန်၏။ သေသ ဇနဿာပိ၊
ကြွင်းသော လူအပေါင်းအားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊
ဓမ္မဒေသနာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ပရိသမာပနံ၊ ခုနစ်ခုတို့၏ ပြည့်

ကြောင်းဖြစ်သော အရဟန္တဝဂ္ဂ၌ ရှစ်ခုမြောက် ဖြစ်သော သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထု ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

အဋ္ဌမံ၊ သော။ သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထု၊ တည်း။

၇-အရဟန္တဝဂ္ဂ၊ ခဒိရဝနိယ ရေဝတတ္ထေရ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ...သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ခဒိရဝနိယ ရေဝတတ္ထေရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ဂါမေဝါ စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ဂါမေဝါတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဂါမေဝါ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ ခဒိရဝနိယရေဝတတ္ထေရံ၊ ရှားတော၌နေလေ့ရှိသောရေဝတလေရ်ကို။ အာရက္ခ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟော၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ သတ္တာသီတိ ကောဋိဓနံ၊ ရှစ်ဆယ့်ခုနစ်ကုဋေသော ဥစ္စာကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ စာလာ၊ စာလာ လည်းကောင်း။ ဥပစာလာ၊ ဥပစာလာ လည်းကောင်း။ သီသုပစာလာ၊ သီသုပစာလာ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိသော ဘဂိနိယော၊ နှမသုံးယောက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ စုန္နောစ၊ စုန္န လည်းကောင်း။ ဥပသေနောစ၊ ဥပသေန လည်းကောင်း။ ဣမေဒွေ ဘာတရော၊ ဤ ညီနှစ်ယောက်တို့ကို လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရဟန်းပြုစေ၏။ ရေဝတ- ကုမာရော၊ ရေဝတ သတို့သားသည်။ ဧကောဝ၊ တယောက်တည်းသာလျှင်။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ အဝသိဋ္ဌော၊ ကြွင်းကျန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသတို့ သား၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ မမပုတ္တော၊ ငါ့သားဖြစ်သော။ ဥပတိသော၊ ဥပတိသာသည်။ ဧတ္တကံ ဓနံ၊ ဤမျှလောက်သော ဥစ္စာကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ တိသောစ ဘဂိနိယော၊ နှမသုံးယောက် တို့ကို လည်းကောင်း။ ဒွေစ ဘာတရော၊ ညီနှစ်ယောက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရဟန်းပြုစေ၏။ ရေဝတော ဧကောဝ၊ ရေဝတ တယောက်သည် လျှင်။ အဝသေသော၊ ကြွင်း၏။ ဣမံပိ၊ ဤရေဝတကိုလည်း။ သစေ၊ ပဗ္ဗာဇေသတိ၊

အကယ်၍ ရဟန်းပြုချေသည်ဖြစ်အံ့။ နော၊ ငါတို့၏။ ဧတ္တကံ ဓနံ၊ ဤမျှလောက် သော ဥစ္စာသည်။ နဿိဿတိ၊ ပျက်စီးလတ္တံ့။ ကုလင်္ဂသော၊ အမျိုးအနွယ် သည်။ ပစ္ဆိဇ္ဇိဿတိ၊ ပြတ်လတ္တံ့။ ဒဟရကာလေယေဝ၊ ငယ်စဉ်ကဝင်လျှင်။ နံ၊ ထိုရေဝတကို။ စာရာဝါသေန၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်းဖြင့်။ ဗန္ဓိဿာမိ၊ နှောင်ဖွဲ့

အံ။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သာရိပုတ္တတ္ထရောပိ၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်လည်း။
 ပဋိကစ္ဆေဝ၊ မဆွရှေးဦးကလျှင်။ တိက္ခံ၊ ကို။ အာဏာပေသိ၊ စေလွှတ်၏။ အာဝု-
 သော၊ ဝါရှင်။ ရေဝတော၊ ရေဝတသည်။ ဝဗ္ဗဇိတုကာမော၊ ရဟန်းပြုလို၍။ သစေ-
 အာဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍လာသည်ဖြစ်အံ့။ အာဂတမတ္တမေဝ၊ လာကာမျှဖြင့်လျှင်။
 နံ၊ ထိုရေပတကို။ ပဗ္ဗာဇေယျာယ၊ ရဟန်းပြုလေကုန်လော့။ မမ၊ ဝါ၏။ မာတာ-
 ပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ မိစ္ဆာအယူရှိကုန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကား
 သင့်စွ။ တေ၊ ထိုမိဘတို့ကို။ အာပုစ္ဆိတေဟိ၊ ပန်ကြားခြင်းတို့ဖြင့်။ ကိ၊ အဘယ်
 အကျိုးရှိအံ့နည်း။ အတမေဝ၊ ဝါသည်ပင်လျှင်။ တဿ၊ ထိုရေဝတ၏။ မာတာစ၊
 အမိလည်း မည်၏။ ပိတာစ၊ အဘလည်း မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ စေလွှတ်၏။
 အဿ၊ ထိုရေဝတ၏။ မာတာပိ၊ အမိသည်လည်း။ ရေဝတ ကုမာရံ၊ ရေဝတ
 သတို့သားကို။ သတ္တဝသယိကမေဝ၊ ခုနစ်နှစ်ကပင်လျှင်။ စာရဗန္ဓနေန၊ အိမ်ရာ
 ထောင်ခြင်းဖြင့်။ ဗန္ဓိတုကာမာ၊ နှောင်ဖွဲ့လို၍။ သမာနဇာတိကေ၊ ဘူသော
 အမျိုးရှိသော။ ကုလေ၊ အနွယ်၌။ ဒါရိကံ၊ သတို့သွီးငယ်ကို။ ဝါရေတွာ၊ မြစ်၍။
 ဒိဝသံ၊ နေ့ကို။ ဝဝတ္ထပေတွာ၊ မှက်ထား၍။ ကုမာရံ၊ သတို့သားကို။ မဇ္ဈေတွာ-
 ပသာမေတွာ၊ ဝတ်စားတန်းဆာ ဆင်ယင်၍။ မဟတာ ပရိဝါရေန၊ များစွာ
 သော အခြံအရံနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ကုမာရိကာယ၊ သတို့
 သွီးငယ်၏။ ဉာတိစာရံ၊ မိဘအိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
 နေသံ ဒိန္နံပိ၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့၏လည်း။ ကတမင်္ဂလာနံ၊ ပြုအပ်သော မင်္ဂလာ
 တို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ဉာတကေသု၊ ဆွေမျိုးပေါက်ဖော် တို့သည်။
 သန္နိပတိတေသု၊ စည်းဝေးကုန်သည်ရှိသော်။ ဥဒကပါတိယံ၊ ရေခွက်၌။ ဟတ္ထေ၊
 လက်တို့ကို။ ဩတာရေတွာ၊ ချ၍။ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာစကားတို့ကို။ ဝတွာ၊ ဆို၍။
 ကုမာရိကာယ၊ သတို့သွီးငယ်၏။ ဝုဓိံ၊ ကြီးပွားခြင်းကို။ အာကင်္ခမာနာ၊
 တောင့်တကုန်သည်ရှိသော်။ ဉာတကာ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်။ တဝ၊ သင်၏။ အယျိ-
 ကာယ၊ အဘွားမ၏။ ဒိဋ္ဌဓမ္မံ၊ မျက်မှောက်။ ပဿိတွာ၊ မြင်၍။ အယျိကာပိယ၊
 အဘွားမကဲ့သို့။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ အမ္မ၊ ချစ်သွီး။ ဇိဝ၊ အသက်ရှည်လော့။ ဣတိ-
 အာဟံသု၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ ရေဝတ ကုမာရော၊ ရေဝတ သတို့သားသည်။
 ဣမိဿာ အယျိကာယ၊ ဤအဘွားမ၏။ ဒိဋ္ဌဓမ္မော၊ မျက်မှောက်မြင်ခြင်း သဘော
 သည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ဣမိဿာ အယျိ-
 ကာ၊ ဤအဘွားမ၏သဘောသည်။ ကတရာ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေး
 ၏။ အတ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရေဝတကို။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ တာတ၊ ချစ်သား။
 ကိ၊ အဘယ်ကို။ နပဿသိ၊ မမြင်အံ့နည်း။ ဝိသ ဝဿသတိကံ၊ အသက်
 တရခွန်ဆယ် ရှည်ခြင်းရှိသော။ ဣမံ ခဏ္ဍဒန္တံ၊ ဤသို့ သွားကျိုးခြင်းသည်၎င်း။

ဣမံ ပဏိတ ကေသံ၊ ဤသို့ဆံဖြူခြင်းသည်၎င်း။ ဣမံ ဝလိတ္တံ၊ ဤ အရေတွန့်လိမ်
ခြင်းသည်၎င်း။ ဣမံ တိလကာဟတဝတ္ထံ၊ ဤ မှည့်ပေါက်ခြင်း ကိုယ်ရှိသည်၎င်း။
ဣမံ ဂေါပါနသီ ဝက်၊ ဤနံရိုးပေါ်၌ ကိုင်းခြင်း၊ ကောက်ခြင်းသဘောသည်၎င်း။
သော၊ ဤသည်ကား။ ဧတိဿာ အယျိကာ၊ ဤအတွားမ၏ သဘောတည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့ဆို၏။ အယံပိ၊ ဤ သတို့သွီးသည်လည်း။ ဧဝရူပိ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်။
တဝိဿတိ ကိံ ပန၊ ဖြစ်လတ္တံ့ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၍။ တာတ၊ ချစ်သား။ သစေ-
ဇိဝိဿတိ၊ အကယ်၍ အသက်ရှည်သည်ဖြစ်အံ့၊ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့
ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထို ရေဝတသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ဧဝရူပိနာမ၊ ဤသို့
သဘောရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ ဇရာယ၊ အိုခြင်းဖြင့်။ ဣမံ-
ဝိပွကာရံ၊ ဤဖောက်ပြန်ခြင်းသို့။ ပါပုဏိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။
မေ၊ ငါ၏။ ဘာထရာ၊ နောင်တော်ဖြစ်သော။ ဥပတိဿေန၊ ဥပတိဿသည်။ ဣဒံ၊
ဤသဘောကို။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်သည်။ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်။
မယာ၊ ငါသည်။ ပလာယိတွာ၊ ထွက်ပြေး၍။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ရဟန်း ပြုခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊
သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ နံ၊ ထိုရေဝတကို။ ဉာတကာ၊
ဆွေမျိုးတို့သည်။ ကုမာရိကာယ၊ သတို့သွီးငယ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဧကံ ယာနံ၊
ယာဉ်တစ်ခုသို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ အာဒါယ၊ ဆောင်ယူ၍။ ပတ္တမိံ သု၊
သွားကုန်၏။

သော၊ ထိုရေဝတသည်။ ယောကံ၊ အတန်ငယ်။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ သရီရကိစ္စံ၊
ကိုယ်လက် သုတ်သင်ခြင်း ကိစ္စကို။ အပဒိသိတွာ၊ ညွှန်၍။ တာဝ၊ တစ်ဏှာမျှ။
ယာနံ၊ ယာဉ်ကို။ ဌပေထ၊ ရပ်လင့်ကုန်လော့ ဟု။ ဩတရိတွာ၊ ဆင်း၍။
အာဂမိဿာမိ၊ ပြန်လာခဲ့အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ယာနာ၊ ယာဉ်မှ။ ဩတရိတွာ၊
ဆင်း၍။ ဧကသ္မိံ ဂုဗ္ဗေ၊ တခုသော ချဉ်း။ ဘောကံ၊ အတန်ငယ်။ ပပဉ္စိကတွာ၊
ကြာမြင့်စွာပြု၍။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ ပုနပိ၊ တဘန်လည်း။ ယောကံ၊ အတန်
ငယ် ကာလ။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တေနေဝ အပဒေသေန၊ ထိုသို့ ညွှန်ခြင်းဖြင့်သာ
လျှင်။ ဩတရိတွာ၊ ဆင်း၍။ အဘိရဟိ၊ တက်၏။ ပုနပိ၊ တဘန်လည်း။ တထေဝ၊
ထိုရှေးအတူလျှင်။ အကာသိ၊ ပြု၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုရေဝတ၏။
ဉာတကာ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ သမဿ၊ ဤရေဝတ၏။ ဥဌာနာနိ၊
ထကြွခြင်းတို့သည်။ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (အဌာနာနိ ဟူ၍လည်း ပါဌ်အချို့ရှိ၏။
အရာမဟုတ်ခြင်းတို့သည်၊ ပေးလေ။) ဣတိသလ္လက္ခေတွာ၊ ဤသို့မှတ်၍။ အတိဒဉ္ဇံ၊
အလွန်မြဲမြံစွာ။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ နကရိံ သု၊ မပြုကုန်။ သော၊
ထိုရေဝတသည်။ ပုနပိ၊ တဘန်လည်း။ ယောကံ၊ အတန်ငယ်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။
တေနေဝ အပဒေသေန၊ ထိုသို့ ညွှန်ခြင်းဖြင့်။ ဩတရိတွာ၊ ဆင်း၍။ တုဗ္ဗေ၊

သင်တို့သည်။ ပါဠိတော၊ နှစ်သွားကုန်သည်ရှိသော်။ ပုရတော၊ ရှေးသို့။ ဝစ္ဆယ၊ သွားလင့်ကုန်လော့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ။ သဏိကံ၊ ပြေးပြေး။ အာဂမိယာမ၊ လာကုန်အံ့။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ဆို၍။ ဩတရိတော၊ ဆင်း၍။ ဂုဗ္ဘာဘိမုခေါ၊ ချုံသို့ ရှေးရှု။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထို ရေဝတ၏။ ဉာတကာပိ၊ ဆွေမျိုးတို့ သည်လည်း။ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ။ အာဂမိယာတိ၊ လာလတ္တံ့။ ဣတိသညာယ၊ ဤသို့ အမှတ်ဖြင့်။ ယာနံ၊ ယာဉ်ကို။ ပါဠိတော၊ နှစ်ကုန်လျက်။ အဂမိံ သု၊ သွားကုန်၏။ သောပိ၊ ထိုရေဝတသည်လည်း။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ ပလာယိတော၊ ပြေး၍။ ဧကသ္မိံ ဝဒေသေ၊ တခုသော အရပ်၌။ တိံ သမတ္ထာဘိက္ခု၊ သုံးကျိပ်မျှလောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ သန္တိကံ၊ အသံသို့။ ဝန္တော၊ သွား၍။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ပဗ္ဗာဇေယ၊ ရဟန်းပြုပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ဒါယကာ။ တံ၊ သင်သည်။ သဗ္ဗာလင်္ကာရ ပဋိမဏ္ဍိတော၊ ခပ်သိမ်းသော တန်းဆာဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တေ၊ သင်၏။ ရာဇပုတ္တဘာဝံဝါ၊ မင်းသား၏အဖြစ်ကို၎င်း။ အမစ္စပုတ္တဘာဝံဝါ၊ အမတ်သား၏ အဖြစ်ကို၎င်း။ နဇာနာမ၊ မသိကုန်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ပဗ္ဗာဇေယာမ၊ ရဟန်း ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ မံ၊ ကို။ နဇာနာယ၊ မသိကုန်သည် မည်၏လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ အာဝုသော၊ ဒါယကာ။ နဇာနာမ၊ မသိသည်မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဥပတိဿဿ၊ ဥပတိဿ၏။ ကနိဋ္ဌတာတိကော၊ ညီအငယ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ သေဥပတိဿောနာမ၊ ဤဥပတိဿ အမည်ရှိသော သူသည်။ ကော၊ အဘယ်သူနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ မမဘာတရံ၊ ကျွန်ုပ်နောင်တော်ကို။ သာရိပုတ္တောတိ၊ သာရိပုတ္တရာ ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တသ္မာထိ၊ ကြောင့်။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဥပတိဿောတိ၊ ဥပတိဿဟူ၍။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ တံ၊ သင်သည်။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။ ကနိဋ္ဌတာတိကော- ကိံ ပန၊ ညီငယ်စင်စစ် မှန်၏လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဩဝါဒ-မှန်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား။ ဟေ၊ လာလျှော့။ တေ၊ သင်၏။ ဘာတရာ၊ နောင်တော်သည်။ အနညာတမေဝ၊ အခွင့်ပြုပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ ဆို၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ယဿ၊ ထိုရေဝတ၏။ အာဘရဏာနိ၊ တန်းဆာတို့ကို။ ဩမုဉ္ဇာပေတွာ၊ ချွတ်စေ၍။ ဧကမန္တံ၊ တစ်အပ်သော အရပ်၌။ ဌပါပေတွာ၊ ထားစေ၍။ တံ၊ ထိုရေဝတ

ကို၊ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ထေရဿ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာအား။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိဏိံသု၊ စေလွှတ်ကုန်၏။ ထေရော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားအား။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာရညိကဘိက္ခုဟိ၊ ထောကျောင်းနေ ရဟန်းတို့သည်။ ရေဝဟော၊ ရေဝတကို။ ပဗ္ဗဇိတောကိရ၊ ရဟန်း ပြုသတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိဏိံသု၊ စေလွှတ်ကုန်၏။ ဂန္တု၊ သွား၍။ တံ၊ ထိုရေဝတကို။ ပဿိတွာ၊ ကြည့်ရှုခဲ့၍။ အာဂမိဿာမိ၊ ပြန်လာ ပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ တာဝအဓိဝါသေတိ၊ သည်းခံဦးလေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်လျက်။ ဂန္တု၊ သွားခွင့်ကို။ နအဒါသိ၊ မပေး။ ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာသည်။ ပုန၊ တစ်သန်။ ကတိပါဟစ္စယေန၊ နှစ်ရက်၊ သုံးရက် လွန်သဖြင့်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ အာပုစ္ဆိ၊ ပန်ကြား၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ အဓိဝါသေတိ၊ သည်းခံဦးလေ့။ မယံပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်ဦးအံ့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်ကော်မူ၍။ ဂန္တု၊ သွားခွင့်ကို။ နေဝ အဒါသိ၊ ပေးတော်မမူ။

သာမဏေရောပိ၊ သာမဏေ ရေဝတသည်လည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမ၊ ဤအရပ်၌။ သစေ ဝသိဿာမိ၊ အကယ်၍ နေသည် ဖြစ်အံ့။ ဉာတကာ၊ အဆွေ အမျိုးတို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အနုဗန္ဓိတွာ၊ လိုက်၍။ ပတ္တောသိဿန္တိ၊ ခေါ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်းလျက်။ တေသံ ဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ယာဝ အရယတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သည် တိုင်အောင်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဥဂ္ဂဟိတွာ၊ သင်၍။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ စာရိကံ စရမာနေ၊ ဒေသစာရိ သွားသည်ရှိသော်။ တတော၊ ထိုအရပ်မှ။ တိံသယောဇနိကေ ဌာနေ၊ ယူဇနာ သုံးဆယ်ရှိသော အရပ်၌။ ခဗိရဝနံ၊ ရှားတောသို့၊ ဂန္တု၊ ရောက်၍။ အန္တော ဝဿေယေဝ၊ ဝါတွင်း၌သာလျှင်။ တေမာသန္တန္တရေ၊ ဘုံးလအတွင်း၌။ သဟပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ ထေရောပိ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ သည်လည်း။ ပဝါရတွာ၊ ပဝါရဏာပြု၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ပုန၊ တစ်သန်။ တတ္ထ၊ ထိုရှားတောသို့။ ဂမနတ္ထာယ၊ သွားခြင်းငှါ။ အာပုစ္ဆိ၊ ပန်ကြား၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ မယံပိ၊ ငါတို့ သည်လည်း။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ပြီးသော်။ ပဉ္စဟိ ဘိက္ခု၊ သတေဟိ၊ ရဟန်း ဝါးရာတို့နှင့်။ သန္တိံ၊ တကွ။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ ထောကံ ဂတကာလေ၊ အတန်ငယ် သွားသော ကာလ၌။ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အာနန္ဒာ မထေရ် သည်။ ဒွေဓာ ပထေ၊ နှစ်ကွဲရှိသော ခရီး၌။ ဌာတွာ၊ ရပ်၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို အာဟ၊

လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ရေဝတဿ၊ ရေဝတ၏။ သန္တိကံ၊ အံထံသို့။
 ဂမန မဂ္ဂေယျ၊ သွားရာ ခရီးတို့၌။ အယံ၊ ဤခရီးကား။ ပရိဟာရပထော၊ မဖြောင့်
 သော ခရီးတည်း။ သဗ္ဗယောဇနိကော၊ ယူဇနာ ခြောက်ဆယ် ရှိ၏။ မနဿာ-
 ဝါသော၊ လူတို့၏ နေရာဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤခရီးကား။ ဥဇမဂ္ဂေါ၊ ဖြောင့်သော
 ခရီးတည်း။ တိံသယောဇနိကော၊ ယူဇနာသုံးဆယ်ရှိ၏။ အမနဿပရိဂ္ဂဟိတော၊
 ဘီလူးတို့သည် သိမ်းဆည်းအပ်၏။ ကတရေန၊ အတယ်ခရီးဖြင့်၊ ဂစ္ဆာမ၊ ကြွတော်
 မူကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာနန္တ၊ ချစ်သားအာနန္တ။ သီဝလိပန၊
 ရှင်သီဝလိသည်ကား။ အဓမ္မဟိ၊ ငါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာဂတော၊ သွားအံ့
 လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ သွားပါအံ့
 သည်ဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သီဝလိ၊ သီဝလိသည်။ သစေအာဂတော၊
 အကယ်၍ သွားသည်ဖြစ်အံ့။ ဥဇမဂ္ဂမေဝ၊ ခရီးဖြောင့်သည်ကိုသာလျှင်။ ဂဏှာဟိ၊
 ယူလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။
 တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ယာဂုဘတ္တံ၊ ယာဂုဆွမ်းကို။ ဥပ္ပါဒေဿာမိ၊ ဖြစ်စေအံ့။
 ဥဇမဂ္ဂံ၊ ခရီးဖြောင့်ကို။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလော့။ ဣတိအဝတွာ၊ ဤသို့မဆိုမူ၍။ တေထံ
 တေသံ ဇနာနံ၊ ထိုထိုလူတို့၏။ ပုညဿ၊ ကောင်းမှု၏။ ဧတံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။
 ဝိပါကဒါနဌာနံ၊ အကျိုးပေးရာ အရပ်ကည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတွာ၊ သိ၍။
 သစေ သီဝလိ အာဂတော၊ ဥဇမဂ္ဂံ ဂဏှာဟိတိ၊ ဂဏှာဟိဟူ၍။ အာဟကိရ၊
 ဆိုသတတ်။ သတ္တရိပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။ တံမဂ္ဂံ၊ ထိုခရီးကို။ ပဋိပန္နေ၊
 ကြသည်ရှိသော်။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အယျဿ၊ အရှင်
 ဖြစ်သော။ သီဝလိတ္ထေရဿ၊ သီဝလိမထေရ်အား။ သတ္တာရံ၊ ပူဇော် သတ္တာကို။
 ကရိဿာမိတိ၊ ပြုကုန်အံ့ဟူ၍။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ဧကေက ယောဇနော၊ တယူဇနာ
 တယူဇနာ၌။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတို့ကို။ ကာရေတွာ၊ ဆောက်စေ၍။ ကေ-
 ယောဇနတော၊ တယူဇနာမှ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။ ဂန္တံ၊ သွားခြင်းငှါ။ အဒတွာ၊ မပေး
 မူ၍။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ဥဌာယ၊ ၍။ ဒိဗ္ဗယာဂုအာဒိနိ၊ နတ်၏ယာဂု
 စသည်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ နော၊ တို့၏။ အယျော သီဝလိတ္ထေရော၊ ရှင်သီဝလိ
 မထေရ်သည်။ ကဟံ၊ အတယ်အရပ်၌။ နိသိန္နော၊ နေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိစရန္တိ၊
 လှည့်ပတ် ရှာဖွေကုန်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အဘိဟင်္ဂ၊
 ရှေးရှုဆောင်ခဲ့သော ဆွမ်းကို။ ဗုဒ္ဓပမုခဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခု၊ တံဃဿ၊
 ရဟန်း သံဃာအား။ ဒါပေသိ၊ လှူစေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။
 သပရိဝါရော၊ အခြံအရံနှင့်တကွ။ တိံသယောဇနိကံ၊ ယူဇနာ သုံးဆယ်ရှိသော။
 ကန္တာရံ၊ ခရီးခဲကို။ သီဝလိတ္ထေရဿ၊ အရှင်သီဝလိ ထေရ်၏ သာလျှင်။ ပုညံ၊
 ကို။ အနုဘဝမာနော၊ ခံစားလျက်။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ ရေဝတတ္ထေရောပိ၊

ရေဝတမထေရ်သည်လည်း။ သတ္ထု၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ ဥတု၊ သိ၍။
 သဂဝတော၊ ဘုရား၏။ ဂန္ဓကုဋိံ၊ ကို။ မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ပဉ္စကုဋ္ဌာဂါရ-
 သတာနိ၊ အထွတ်ငါးရာရှိကုန်သော။ ပဉ္စစက်မန သတာနိ၊ စကြိုကျောင်းငါးရာ
 ရှိကုန်သော။ ပဉ္စရတ္တိဋ္ဌာန ဒိဝါဋ္ဌာန သတာနိ၊ ငါးရာကုန်သော ညဉ့်သန့်စရာ
 နေ့သန့်စရာ တို့ကို၎င်း။ မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်း၏။ သတ္ထု၊ ဘုရားသည်။ တဿ၊
 ထိုရေဝတ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ မာသမတ္ထမေဝ၊ တလမျှလျှင်။ ဝသိ၊ နေတော်
 မူ၏။ တသ္မိံ၊ ထိုအရပ်၌။ ပသမာနောပိ၊ နေသော်လည်း။ သိပလိတ္ထေရသေဝ၊
 သိဝလိမထေရ်၏လျှင်။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ အနုဘဝိ၊ သုံးဆောင်ခံစားရ၏။

တတ္ထပန၊ ထိုအရပ်၌ကား။ ခေ မဟလ္လက ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကြီးနှစ်ယောက်တို့
 သည်။ သတ္ထု၊ ဘုရား၏။ ခဒိရဝနံ၊ ရှားတောသို့။ ပဝိသနကာလေ၊ ဝင်သော
 အခါ၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စိန္တယိံသု၊ ကြံကုန်၏။ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ ဧတ္တကံ၊
 ဤမျှလောက်သော။ နဝကမ္ပံ၊ အမှုသစ်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ သမဏဓမ္မံ၊
 ရဟန်းတရားကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ကိံသက္ခိယတိ၊ ဘယ်မှာ တတ်နိုင်အံ့
 နည်း။ သတ္ထု၊ ဘုရားသည်။ သာရိပုတ္တဿ၊ သာရိပုတ္တရာ၏။ ကနိဋ္ဌော၊ ညီဖြစ်
 သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ မုခေါလောကနံ၊ မျက်နှာကြည့်ခြင်းကို။ ကရောန္တော၊
 ပြုလျက်။ ပေရူပဿ၊ ဤသို့သတောရှိသော။ နဝကမ္ပိကဿ၊ အမှုသစ်ကို ရွက်
 ဆောင်လေ့ရှိသော။ ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂတော၊
 ကြွတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံကုန်၏။ သတ္ထာပိ၊ ဘုရားသည်လည်း။ တံဒိဝသံ၊
 ထိုနေ၌။ ပစ္စုသ ကာလေ၊ မိုးသောက်ထအခါ၌။ လောကံ၊ လူကို။ ဝေါလော-
 တေတွာ၊ ကြည့်၍။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်း
 တို့၏။ စိတ္တာစာရံ၊ စိတ်အကြံကို။ အညာသိ၊ သိတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
 တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ မာသမတ္တံ၊ တလမျှ။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။ နိက္ခမနဒိဝသေ၊ ထွက်ခဲ့
 သောနေ၌။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။
 အတ္တနော၊ မိမိ၏။ တေလနာဠိဉ္စ၊ ဆီကျည်တောက်ကို၎င်း။ ဥဒကတုမ္မဉ္စ၊ ရေဗူးကို
 ၎င်း။ ဥပါဟနာနိစ၊ ဘိနပ်တို့ကို၎င်း။ ပမုဿန္တိ၊ မေ့လျော့ကုန်၏။ တထာ၊
 ထိုအခြင်းဖြင့်။ အဓိဋ္ဌဟိတွာ၊ ဆောက်တည်၍။ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်ခဲ့လတ်သော်။
 ဝိဟာရူပသာရတော၊ ကျောင်း၏ဥပစာမှ။ ဗဟိ၊ အပသို့။ နိက္ခန္တကာလေ၊ ထွက်
 သောအခါ၌။ ဣဒ္ဓိံ၊ တန်းခိုးကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ လွှတ်၏။ အထ၊ တိုအခါ၌။ တေ-
 ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဣဒ္ဓိံဉ္စ၊ ဤမည် ဤမည်သောဝတ္ထု
 ကိုလည်း။ ပမုဉ္စ၊ မေ့လျော့၏။ မယာပိ၊ ငါသည်လည်း။ ပမုဉ္စ၊ မေ့လျော့၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဥသောပိ၊ နှစ်ဦးသော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်၍။ တံဌာနံ၊

ထိုအရပ်ကို။ အသလ္လက္ခေတွာ၊ မမှတ်မိ၍။ ခဒိရရက္ခ ကဏ္ဍကေဟိ၊ ရှားပင်ဆူးတို့
 ဖြင့်။ ဝိဇ္ဈမာနာ၊ စူးကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိစရိတွာ၊ သွားလာ၍။ ကေသ္မိံခဒိရရက္ခေ၊
 တခုသောရှားပင်၌။ ဩလမ္ပန္တံ၊ ဆွဲထားခဲ့သော။ အတ္တနော ဘဏ္ဍိကံ၊ မိမိဥစ္စာ
 ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အာဒါယ၊ ယူငင်၍။ ပတ္တမိံသု၊ ဖဲသွားကုန်၏။ သတ္တာပိ၊
 ထုရားသည်လည်း။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ အာဒါယ၊ ယူဆောင်၍။
 ပုန၊ ကတန်။ မာသမတ္တေနော၊ တလဖြင့်သာလျှင်။ သီဝလိတ္တေရဿ၊ သီဝလိ
 ထေရ်၏။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ အနုဘဝမာနော၊ ခံစားလျက်။ ပဋိဂန္တော၊ အစဉ်
 သဖြင့် သွား၍။ ပုဗ္ဗာရာမံ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းလို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ တေမဟလ္လက ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကြီး နှစ်ယောက်တို့သည်။
 ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ မုခံဓောဝိတွာ၊ မျက်နှာသစ်၍။ အာဂန္တုက ဘတ္တ-
 ဒါယိကာယ၊ ဧည့်သည်တို့အား ဆွမ်းလှူသော။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါ၏။ ဃရံ၊
 အိမ်သို့။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ဝိဝိဿာမာတိ၊ သောက်ကုန်အံ့ဟူ၍။ ဂန္တော၊ သွား၍။
 ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ဝိဝိတွာ၊ သောက်၍။ ခဇ္ဇကံ၊ ခဲဘွယ်ကို။ ခါဒိတွာ၊ စား၍။
 နိသီဒိံသု၊ နေကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါ
 သည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုဗ္ဗေပိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်လည်း။
 သတ္တာရာ၊ ဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ရေဝတမထေရ်ဿ၊ ရေဝတမထေရ်၏။ ဝသန-
 ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ အဂမိတ္တ၊ ကြွကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဥပပါသိ-
 ကေ၊ ဒါယိကာမ၊ အာမ၊ သွားကြကုန်သည် မှန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 ထေရဿ၊ ရေဝတမထေရ်၏။ ဝသနဌာနံ၊ နေရာအရပ်သည်။ ရမဏီယံ၊ မွေ့
 လျော်ဘွယ် ရှိ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဥပပါသိကေ၊ ဒါယိကာမ။ တဿ၊
 ထိုရေဝတ၏။ တံ၊ ထိုနေရာသည်။ ကုထော ရမဏီယံ၊ အဘယ်မှာ မွေ့လျော်ဘွယ်
 ရှိအံ့နည်း။ ထာဝ၊ ရွေးဦးစွာ။ သုဒ္ဓတံ၊ တပါးသစ်ပင်နှင့်မရော သက်သက်။
 ကဏ္ဍက ခဒိရရက္ခဂဟနံ၊ ဆူးရှိသော ရှားပင်တောအုပ်ရှိ၏။ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာ
 တို့၏။ နိဝါသနဌာန သဒိသံ၊ နေရာအရပ်နှင့်တူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောကုန်၏။
 အထ၊ ထိုအခါ၌။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ဒွေဒဟရ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းငယ်
 နှစ်ယောက်တို့သည်။ အာဂမိံသု၊ လာကုန်၏။ ဥပပါသိကာ၊ ဒါယိကာမသည်။
 တေသံပိ၊ ထိုရဟန်းငယ်နှစ်ယောက်တို့အားလည်း။ ယာဂုခဇ္ဇကံ၊ ယာဂုခဲဘွယ်
 ကို။ ဒတွာ၊ လှူ၍။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ပဋိပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းငယ်
 နှစ်ယောက်တို့သည်။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဥပပါသိကေ၊ ဒါယိကာမ။ ဝတ္ထေတုံ၊
 ချီးမွမ်းခြင်းငှါ။ န သတ္တာ၊ မတတ်နိုင်။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ဝသနဌာနံ၊
 နေရာအရပ်သည်။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်းခိုးဖြင့်။ အဘိသင်္ခတံဝိယ၊ ပြုပြင်အပ်သကဲ့သို့

ဖြစ်၏။ သုဓမ္မ ဒေဝသဘာ သဒိသံ၊ သုဓမ္မာနတ်သဘင်နှင့်တူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အာဂတာ၊ လာကုန်သော။ သိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အညထာ၊ တဝါးသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဝဒိံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဣမေ၊ ဤရဟန်းငယ်တို့သည်။ အညထာ၊ တဝါးသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အာဂတာ- သိက္ခူ၊ လာသောရဟန်းတို့သည်။ ကိဉ္စိဒေဝ၊ တစုံတခုကိုလျှင်။ ပမုသိတွာ၊ မေ့လျော့၍။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်းခိုးဖြင့်။ ဝိဿဋ္ဌကာလေ၊ လွတ်သောကာလ၌။ ပဋိနိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်၍။ အာဂတာ၊ လာကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်။ ဣမေပန၊ ဤရဟန်းတို့သည်ကား။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်းခိုးဖြင့်။ အဘိသင်္ခရိတွာ၊ ပြုပြင် စီရင်၍။ နိဗ္ဗိတကာလေ၊ ဖန်ဆင်းသောအခါ၌။ ဝတာ ဘဝိဿန္တိ၊ သွားသည်ဖြစ် ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိသို့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပဏ္ဍိတတာဝေန၊ ပညာရှိသည်၏အဖြစ် ဖြင့်။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားကို။ အာဂတ- ကာလေ၊ ကြွလာသောအခါ၌။ ပုစ္ဆိဿာမိတိ၊ မေးအံ့ဟူ၍။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ မဟုတ္တံယေဝ၊ တဏှလျှင်။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ သိက္ခူ- သံဃပရိဝုတော၊ ရဟန်းသံဃာ ခြံရံလျက်။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါ၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္တာ၊ သွားလေ၍။ ပညတ္တာသနေ၊ ခင်းအပ်သော နေရာ၌။ နိသိဒ္ဓိ၊ နေ၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ ဘုရား အမှူးရှိသော။ သိက္ခူ သံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ သတ္တစုံ၊ ရှိသေစွာ။ ပရိဝိသိတွာ၊ လုပ်ကျွေး၍။ ဘတ္တကိစ္စာ- ဝသာနေ၊ ဆွမ်းစားပြီးသော အခါ၌။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝဋ္ဋိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ပဋိပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂတသိက္ခူသု၊ သွားကုန်သော ရဟန်းတို့တွင်။ ဧကစ္စေ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။ ရေဝတတ္ထေရဿ၊ ရေဝတမထေရ်၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ် ကို။ ခဒိရ ဝဟနံ၊ ရှားပင်ရှိသော။ အရညန္တိ၊ တောယူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဧကစ္စေ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။ ရမဏီယန္တိ၊ မွေ့လျော်တွယ်ရှိ၏ ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ကိံနုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ သတ္တာ၊ သည်။ ဥပါသိကေ၊ ဒါယိကာမ၊ ဂါခခာဝါ၊ ရွာသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ အရညံဝါ၊ တော သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ယသ္မိံဌာနေ၊ အကြင်အရပ်၌။ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာတို့သည်။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ထံ၊ ထိုအရပ်သည်။ ရမဏီယမေဝ၊ မွေ့လျော်တွယ်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ အနုသန္တိံ၊ အနုသန္ဓေကို။ သဇေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၉၀။ ဂါမေဝါ၊ ရွာဌ်မူလည်း ဖြစ်စေ။ ယဒိ၊ ထိုမျှ။ အရညေဝါ၊ တောဌ် မူလည်းဖြစ်စေ။ ယဒိ၊ ထိုမျှ။ နိန္ဒေဝါ၊ ချိုင့်ဝှမ်းရာ နိမ့်ရာ အရပ်ဌ်မူလည်းဖြစ်စေ။ ထလေဝါ၊ ကြည်းကုန်းမြင့်ရာ အရပ်ဌ်မူလည်းဖြစ်စေ။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်ဌ်။ အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာတို့သည်။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တံဘူမိ၊ ထိုနေရာအရပ် သည်။ ရာမဏေယျကံ၊ မွေ့လျော် နှစ်သက်ဘွယ်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။

တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာတို့ သည်။ ဂါမန္တေ၊ ရွာနီးကျောင်း၌။ ကာယဝိဝေကံ၊ ကာယဝိဝေကကို။ ကိဉ္ဇာပိ- နလဘန္တိ၊ အကယ်၍ကား မရကုန်၏ရှင့်။ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ မရကုန် သော်လည်း။ စိတ္တဝိဝေကံ၊ စိတ္တဝိဝေကကို။ လဘန္တေ၊ ရကုန်သည်သာ လျှင်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့အား။ ဒိဗ္ဗပဋိဘာဂ နိပိ၊ နတ်၌ဖြစ်သောအာရုံနှင့် တူသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အာရမ္မဏာနိ၊ အာရုံတို့ သည်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ စာလေတံ၊ တုန်လှုပ်စေခြင်းငှါ။ နသတ္ထောန္တိ၊ မတတ်နိုင် ကုန်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဂါမေဝါ၊ ရွာသည် မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ အရညာဒိနံ၊ တောစသည်တို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာတို့သည်။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန် ၏။ တံဘူမိရာမဏေယျကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သော ဘူမိပဒေသော၊ ထိုနေရာ အရပ်သည်။ ရမဏီယောဝေ၊ မွေ့လျော်ဘွယ်သည်သာလျှင်ကည်း။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံ- သု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာအနက်တည်း။

အပရေန သမယေန၊ တပါးသောအခါ၌။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသံ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ကေနနုခေါ- ကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ သီဝလိတ္ထေရော၊ သီဝလိ မထေရ်သည်။ သတ္တဒီဝသ၊ သတ္တမာသာမိတာနိ၊ ခုနစ်ရက်၊ ခုနစ်လ အလွန် ရှိကုန်သော။ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တိုင်တိုင်။ မာတုကုစ္ဆိယံ၊ အမိဝမ်း၌။ ဝသိ၊ နေရသနည်း။ ကေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ ပစ္စိ၊ ခံရသဖြင့် ကျက်သနည်း။ ကေန နိဿန္တေန၊ ဘယ်အကျိုးဆက်ကြောင့်။ လာဘဂ္ဂယသဂ္ဂပ္ပတ္တော၊ လာဘ် ပြန့်ပြောခြင်း အခြံအရံဖြင့် ပြန့်ပြောခြင်းသို့ ရောက်လေခြင်းသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဟောကုန်၏။ သတ္ထာ၊ တရားသည်။ တံကထံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကိံ၊ အဘယ်စကားကို။ ကထေထ၊ ပြောဆို ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးခြင်းကြောင့်။ ဘန္တေ၊

အရှင်ဘုရား။ ဣဒံနာမာတိ၊ ဤမည်သော စကားကြောင့် ဟည်းဟု။ ဝုတ္ထေ၊
လျှောက်လတ်သည် ရှိသော်။ အာယသ္မတော၊ အသက်ရှည်သော။ တဿ၊ ထို
အရှင် သီဝလိ၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးကောင်းမှုကံကို။ ကထေန္တော၊ ဟောလိုသည်
ဖြစ်၍။ အာယ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၉။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣတော၊ ဤကမ္ဘာမှ။ ဧကနဂုတိကပ္ပေ၊ ကိုးဆယ့်တကမ္ဘာ
ထက်၌။ ဝိပဿိတဂ္ဂေါ၊ ဝိပဿိမည်သော ဘုရားသည်။ လောကေ၊ လောက၌။
ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဧကသ္မိံသမယေ၊ တပါးသောအခါ၌။ ဇနပဒစာရိကံ၊ ဇနပုဒ်
ဒေသစာရိကို။ စရိတွာ၊ သွား၍။ ဝိတု နဂရံ၊ ခမည်းတော်၏ နေပြည်တော်သို့။
ဝစ္စာဂမာသိ၊ တတန်ရောက်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဗုဒ္ဓပမုခဿ ဘိက္ခုသံဃဿ၊
ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာအား။ အာဂန္တုကဒါနံ၊ အာဂန္တုကအလှူကို။
သဇ္ဇေတွာ၊ စီရင်၍။ နာဂရာနံ၊ ပြည်သူတို့အား။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။
ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ အာဂန္တု၊ လာ၍။ မယံ၊ ငါ၏။ ဒါနသဟာယကာ၊ အလှူ၌
ညီတော်၊ ညာတော် တို့သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်
သော်။ ဟေ၊ ထိုပြည်သူတို့သည်။ တဿ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့် မင်းဆိုထိုင်း။
ကထွာ၊ ပြု၍။ ရညာ၊ မင်းသည်။ ဒိန္နဒါနတော၊ ပေးသောအလှူထက်။ အတိရေက-
တရံ၊ အတိုင်းထက် အလွန်။ ဒဿာမ၊ ပေးလှူကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္ထာရံ၊
ဘုရားကို။ နိမန္တေတွာ၊ ဘိတ်၍။ ပုနဒိဝသေ၊ တတန် မိုးသောက်သောနေ့၌။
ဒါနံ၊ အလှူကို။ ပဋိယာဒေတွာ၊ စီရင်၍။ ရညော၊ မင်းအား။ သာသနံ၊ သတင်း
စကားကို။ ပဟိဏိံသု၊ စေလွှတ်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အာဂန္တု၊ လာ၍။
တေသံ၊ ထိုပြည်သူတို့၏။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဣတော၊ ဤအလှူထက်။
အဓိကတရံ၊ လွန်စွာ။ ဒဿာမိတိ၊ လှူအံ့ဟူ၍။ ပုနဒိဝသတ္ထာယ၊ တတန် နက်ဖြန်
အကျိုးငှါ။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ နိမန္တေသိ၊ ဘိတ်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ နာဂရေ၊
ပြည်သူတို့ကို။ ပရာဇေတံ၊ ရှုံးစေခြင်းငှါ။ နေဝသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ နာဂရာ၊ ပြည်သူ
တို့သည်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို။ ပရာဇေတံ၊ ရှုံးစေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိံသု၊ မတတ်နိုင်
ကုန်။ နာဂရာ၊ ပြည်သူတို့သည်။ ဆဋ္ဌေ ဝါရေ၊ ခြောက်ကြိမ်မြောက်သောအခါ၌။
သေ၊ နက်ဖြန်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်။ ဣမသ္မိံ ဒါနေ၊
ဤအလှူ၌။ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သော လှူတွယ်ဝတ္ထုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဝတ္ထံ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ သတ္တာ၊ တတ်ကောင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧဝံ၊
ဤအခြင်းဖြင့်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဿာမာတိ၊ လှူကုန်အံ့ ဟူ၍။ ဝိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။
ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ပဋိယာဒေတွာ၊ စီရင်၍။
ဧတ္ထ၊ ဤအလှူ၌။ ကိံနုခေါ၊ အထယ်ဒါနဝတ္ထုသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိသနည်းဟု။
ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ အလ္လမရမေဝ၊ ပျားသစ်ကိုသာလျှင်။

န အဒ္ဓသံသု၊ မမြင်ဘုန်။ ပတ္တမဓုပန၊ ပျားကျက်သည်ကား။ ဗဟံ၊ များစွာ။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တေ၊ ထိုပြည်သူထို့သည်။ အလ္လမဓုကတ္တယ၊ အအံ့နှင့်တကွ ဖြစ်သော ပျားလပို့ အကျိုးငှါ။ စတူဘု နဂရ ဇွါရေဘု၊ ပြည်တံခါး လေးမျက်နှာ တို့၌။ စတ္တာရိ ကဟာပဏ သဟဿာနိ၊ အသပြာလေးထောင်တို့ကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ ပဟိဏိံသု၊ စေလွှတ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော ဇနပဒ-မနုဿော၊ ဇနပုဒ်ရွာသား တယောက်သည်။ ဂါမဘောဇကံ၊ ရွာစားမင်းကို။ ပဿိဟံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ အာဝစ္ဆန္တော၊ လာလတ်သော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီး အကြား၌။ မဓုပဋ္ဌလံ၊ ပျားအံ့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ မက္ခိကာ၊ ပျားကောင်တို့ကို။ ပလာဝေတွာ၊ ပျံသွားစေ၍။ သာခံ၊ သစ်ခက်ကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။ သာခ-ဒဏ္ဍကေနေဝ၊ အခက်အတံနှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မဓုပဋ္ဌလံ၊ ပျားအံ့ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂါမဘောဇကဿ၊ ရွာစားမင်းအား။ ဒဿာဇိတိ၊ ဆက်သအံ့ ဟူ၍။ နဂရံ၊ ပြည်သို့။ ပါဝိယိ၊ ဝင်၏။ မဓုအတ္တယ၊ ပျားအလို့ငှါ။ ဂတော၊ သွားသောသူသည်။ တံ၊ ထိုဇနပုဒ်သား ယောက်ျားကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အမ္ဘော၊ အို ယောက်ျား။ မဓု၊ ပျားကို။ ဝိတ္ထိဏိယံ၊ ရောင်းအံ့လော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေး၏။ သာမိ၊ သခင်္ဂသား။ တံ၊ ထိုပျားကို။ န ဝိတ္ထိဏိယံ၊ မရောင်း။ ဟန္တ၊ ယခု၊ ဣမံ ကဟာပဏံ၊ ဤအသပြာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုပျားရှင် ယောက်ျားသည်။ စိန္တေယိ၊ ကြို၏။ ဣမံ မဓု-ပဋ္ဌလံ၊ ဤပျားအံ့သည်။ ပါဒမတ္တိဝိ၊ တမတ်မျှ သည်လည်း။ န အဋ္ဌတိ၊ မထိုက်။ အယံပန၊ ဤသူသည်ကား။ ကဟာပဏံ၊ အသပြာကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ကဟာ-ပဏကော၊ အသပြာသည်။ ဗဟု မညေ၊ များယောင်ထင်၏။ မဟာ၊ ငါသည်။ ဝဇေတုံ၊ ကြီးပွားစေခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြို၏။ အထ၊ ထို နောင်မှ။ နံ၊ ကို။ နဒေမိတိ၊ မပေးအံ့ဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ တမူကား။ ဒွေ ကဟာပဏေ၊ နှစ်အသပြာတို့ကို။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ဒွိဟိဝိ၊ နှစ်အသပြာ တို့ဖြင့်လည်း။ နဒေမိ၊ မပေးအံ့။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝဇေသိယေဝ၊ ပွားစေသည်သာလျှင်တည်း။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား။ ဣမံ သဟဿံ၊ ဤအသပြာ တထောင်ကို။ ဂဏှာဟိတိ၊ ယူလော့ဟူ၍။ သဏ္ဌိကံ၊ ဥစ္စာထုပ်ကို။ ဥပနေသိ၊ အနီးသို့ ဆောင်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုဝယ်သူကို။ သော၊ ထိုပျားသည်သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံနုခေါ၊ အသို့နည်း။ တံ၊ သင်သည်။ ဥမ္မတ္တကော၊ ရူးသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်မူကား။ ကဟာပဏာနံ၊ အသပြာတို့၏။ ဥပနောကာသံ၊ သားရာ အရပ်ကို။ နလတသိ၊ မရလေသလော။ ပါဒံဝိ၊ တမတ်မျှ ကိုလည်း။ န အဋ္ဌနကံ၊

မထိုက်သော။ မခုံ၊ ပျားကို။ သဟဿံ၊ တထောင်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဒေဟိတိ၊
 ဝေးလော့ဟု။ ဝဒယိ၊ ဆို၏။ ဧတံ၊ ဤသည်ကား။ ကိံနာမ၊ အဘယ်နည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘော၊ အချင်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဣမိနာ-
 ပန၊ ဤပျားဖြင့်ကား။ မေ၊ ငါ၏။ ကမ္ပံ၊ အမှုသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။
 ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ ငါဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၏။ သာမိ၊ သခင်္ဃိသား။ ကိံ ကမ္ပံ၊
 အဘယ်အမှုနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အဓေဟိ၊ ငါတို့သည်။ * အဋ္ဌသဋ္ဌိ-
 သမဏ သတသဟဿ ပရိဝါရဿ၊ ရဟန္တာ တသိန်းခြောက်သောင်းရှစ်ထောင်
 အမြီ အရံရှိသော။ ဝိပဿိ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဝိပဿိဘုရားအား။ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။
 သဇ္ဇိတံ၊ စီရင်အပ်၏။ ကတြ၊ ထိုအလှူ၌။ ဧကံ အလှူမရမေဝ၊ ဤပျားလပို့တခု
 သည်သာလျှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဧဝံဂဏှာမိ၊ ဤသို့ အဘိုးမတန်
 သော်လည်း ဝယ်၏။ ဣတိ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ ဘုရားအား လှူလိုသည်ရှိသော်။
 အဟံ၊ ငါသည်။ မူလေန၊ အဘိုးဖြင့်။ န ဒဿာမိ၊ မပေးအံ့။ အဟံပိ၊ ငါသည်
 လည်း။ ဒါနေ၊ အလှူ၌။ ပတ္တိံ၊ အဘို့ဝေခြင်းကို။ သစေ လတိဿာမိ၊ အကယ်၍
 ရသည်ဖြစ်အံ့။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုဝယ်သူသည်။
 ဂန္တာ၊ သွား၍။ နာဂရာနံ၊ ပြည်သူတို့အား။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရော-
 စေယိ၊ ကြား၏။ နာဂရာ၊ ပြည်သူတို့သည်။ တဿ၊ ထိုပျားသည်၏။ သဒ္ဓါယ-
 ဗေဝတဘဝံ၊ သဒ္ဓါခြင်း အားကြီးသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ သာရ သာရ၊
 ကောင်းစွ၊ ကောင်းစွ။ ပတ္တိကော၊ အလှူအဘို့သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။
 ဣတိပဋိဇာနိံတု၊ ဤလို ဝန်ခံကုန်၏။ ဧတ၊ ထိုပြည်သူတို့သည်။ ဗုဒ္ဓပမုခ တိက္ခု-
 သံဃံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာကို။ နိသိဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ ယာဂု-
 ခဇ္ဇကံ၊ ယာဂုခဲဘွယ်ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ မဟတိံ၊ ကြီးစွာသော။ သုဝဏ္ဏပါတိံ၊
 ရွှေခွက်ကို။ အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ မရပဋ္ဌလံ၊ ပျားလပို့ကို။ ဝိဠာပေသုံ၊
 ညှစ်စေကုန်၏။ တေနော မနုဿေန၊ ထိုလူသည်ပင်လျှင်။ ပဏ္ဏာကာရတ္ထဿ၊
 လက်ဆောင်အသို့ငှါ။ အာဟဇော၊ ဆောင်ယူလာခဲ့သော။ ဒမိဝါရကောပိ၊ နို့ခမ်း
 အိုးသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ တံပိ ဒမိံ၊ ထို
 နို့ခမ်းကိုလည်း။ ပါတိယံ၊ ခွက်၌။ အာကိရိတွာ၊ လောင်း၍။ တေန မရနာ၊
 ထို ပျားနှင့်။ တံသန္ဓိတွာ၊ ရော၍။ မဒ္ဓိတွာ၊ နယ်၍။ ဗုဒ္ဓပမုခ တိက္ခု သံဃဿ၊
 ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာအား။ အာဒိတော၊ အစဖြစ်သော ဘုရားမှ။ ပဋ္ဌာယ၊
 စ၍။ အဒါယိ၊ လှူ၏။ တံ၊ ထို ပျားနို့ခမ်းသည်။ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုအတိုင်း။
 ဂဏှန္တာနံ၊ အလှူခံကုန်သော။ သဇ္ဇဗ္ဗသံ၊ ခပ်သိမ်းသော ဘုရား၊ ရဟန်းသံဃာတို့

အား။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ ဥတ္တရိပိ၊ အလွန်လည်း။ အဝသိဋ္ဌံ၊ အကြွင်းသည်။ အဟောသိယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ထောက်၊ အနည်းငယ်သော။ မဓ၊ ပျားအလှူသည်။ ကထံ၊ အသို့မူရ်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဗဟူနံ၊ များစွာသော သူတို့အား။ ပါပုဏိတိ၊ ရောက်၏နည်းဟု။ နစိန္တေတဗ္ဗံ၊ မကြံအပ်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တံ၊ ထိုအကျိုးသည်။ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ ဘုရားအာနုဘော်ဖြင့်။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ ဗုဒ္ဓဝိသယောစ၊ ဘုရားအရာကိုလည်း။ နစိန္တေတဗ္ဗော၊ မကြံအပ်။ ဟိ၊ သင့်စွ။ အစိန္တေယျာနိ၊ မကြံအပ်သည်တို့ကို။ စတ္တာရိတိ၊ လေးပါးတို့ဟူ၍။ ဝုတ္တာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုမကြံအပ်သည်တို့ကို။ စိန္တေန္တော၊ ကြံသောသူသည်။ ဥဗ္ဗာဒယေဝ၊ ရူးခြင်း၏သာလျှင်။ ဘဒ္ဒိ၊ အသို့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သောပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ ဧတ္တကံ-ကဗ္ဗံ၊ ဤမျှလောက်သော ကောင်းမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အာယုပရိယောသာနေ၊ အသက်အဆုံး၌။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဧတ္တကံ-ကာလံ၊ ဤမျှကာလတိုင်တိုင်။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်။ ဧကသ္မိံသမယေ၊ တခုသောအခါ၌။ ဒေဝလောကာ၊ နတ်ပြည်မှ။ စရိတွာ၊ စုတေ၍။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ရာဇကုလေ၊ မင်းမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပိတုအစွယေန၊ အတနတ်ရွာလားသဖြင့်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်း၏အဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ ဧကံနဂရံ၊ ပြည်တခုကို။ ဇာတိဿာဒိတိ၊ ယူအံ့ဟူ၍။ ဝန္တော၊ ၍။ ပရိဝါရေထိ၊ ခြံရံ၏။ နာဂရာနဉ္စ၊ ပြည်သူတို့အားလည်း။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်၏။ ရဇ္ဇံဝါ၊ ပြည်ကိုမူလည်း။ မေ၊ ငါ့အား။ ဒေန္တု၊ ပေးကုန်အံ့လော။ ယုဒ္ဓံဝါ၊ စစ်ကိုမူလည်း ထိုးကုန်အံ့သော။ ဣတိ၊ ဤသို့စေ၏။ တေ၊ ထိုပြည်သူတို့သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ နေဝဒဿာမ၊ ငါတို့ မပေးလိုကုန်။ နယုဒ္ဓံ၊ စစ်မဆိုးလိုကုန်။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ ဆို၍။ စူဠဒ္ဓါရေဟိ၊ မလွယ်တံခါးတို့ဖြင့်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ဒါရုဒကာဒိနိ၊ ထင်း၊ ရေ စသည်တို့ကို။ အဟရန္တိ၊ ဆောင်ယူကုန်၏။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိစ္စတို့ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။

ဣတရောပိ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်လည်း။ စတ္တာရိ မဟာဒ္ဓါရာနိ၊ တံခါးမလေးခုတို့ကို။ ရက္ခန္တော၊ စောင့်ရှောက်လျက်။ သတ္တမာသာမိကာနိ၊ ခုနစ်လအလွန် ရှိကုန်သော။ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ နဂရံ၊ ပြည်ကို။ ဥပရန္တိ၊ ဆီးတား ဝန်းရံ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုမင်း၏။ မာဟာ၊ မယ်တော်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားတော်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ ကရောတိ၊ ပြုသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေး၍။ ဒေဝိ၊ မယ်တော်မိဖုရားကြီး။ ဣဒံနာမာတိ၊ ဤမည်သော အမှုတည်းဟု။ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုလျှောက်သော အကြောင်းကို။

သုတ္တံ၊ ကြား၍။ မမ ပုတ္တော၊ ငါးသားတော်သည်။ ဗာလော၊ မလိမ္မာစွတကား။
 ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။ တဿ၊ ထိုမင်းအား။ စူဠဒွါရာနိပိ၊ တံခါးငယ်တို့ကို
 လည်း။ ပိဓာယ၊ ပိတ်၍။ နဂရံ၊ ပြည်ကို။ ဥပရန္တတူတိ၊ ဆီးတားလေဟူ။
 ဝဒေထ၊ ဆိုလေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့စေလွှတ်၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။
 မာတုသာယနံ၊ အမိသတင်းစကားကို။ သုတ္တံ၊ ကြား၍။ တဿ၊ ထိုအမိဆိုတိုင်း။
 အကာသိ၊ ပြု၏။ နာဂရာပိ၊ ပြည်သူတို့သည်လည်း။ ဗဟိ၊ အပသို့။ နိက္ခမိတုံ၊
 ထွက်ခြင်းငှါ။ အလတန္တာ၊ မရကုန်သည်ဖြစ်၍။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်
 မြောက်သောနေ့၌။ အတ္တနော ရာဇာနံ၊ မိမိပြည့်ရှင်မင်းကို။ မာရေတွာ၊ ထတ်၍။
 (မာရေတွာထည်းရှိ၏ ဆောင်၍ပေး)။ ။ တဿ၊ ထိုဗာရာဏသီမင်းအား။
 ရဇံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ ဣမံ ကမ္မံ၊
 ဤမကောင်းမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အာယုပရိယောသာနေ၊ အသက်အဆုံး၌။
 အဝိစိမ္မိ၊ အဝိစိ၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ အယံပထဝီ၊
 ဤမြေကြီးသည်။ ယောဇနမတ္တံ၊ တယူဇနာမျှ။ ဥဿန္တံ၊ မြင့်၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေ
 လောက်။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ ပစ္စိတွာ၊ ကျက်၍။ စတုန္တံ စူဠဒွါရာနံ၊ တံခါးငယ်
 လေးခုတို့ကို။ ပိဒဟိတတ္တာ၊ ပိတ်ခြင်းကြောင့်။ တတော၊ ထိုငရဲမှ။ စုတော၊
 စုတေသည်ရှိသော်။ တဿာဓေ မာတု၊ ထိုအမိ၏သာလျှင်။ ကုန္တိသ္မိံ၊ ဝမ်း၌။
 ပဋိသန္တိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သတ္တမာသာမိကာနိ၊ ခုနစ်လအလွန်
 ရှိကုန်သော။ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ အန္တောကုန္တိသ္မိံ၊ အမိဝမ်း၌။
 ဝသိတွာ၊ နေ၍။ သတ္တဒိဝသာနိ၊ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင်။ ယောနိမုခေ၊ ယောနိအေ
 ၌။ တိရိယံ၊ ဖိလော။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သီဝလိ၊
 သီဝလိသည်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ နဂရံ၊ ပြည်ကို။ ဥပရန္တတွာ၊ ဝန်းရံ၍။ ဂဟိတ-
 ကမ္မေန၊ ယူဘူးသော မကောင်းမှုဖြင့်။ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ ဤမျှကာလပတ်လုံး။
 နိရယေ၊ ငရဲ၌။ ပစ္စိတွာ၊ ကျက်၍။ စတုန္တံ စူဠဒွါရာနံ၊ တံခါးငယ် လေးခုတို့ကို။
 ပိဒဟိတတ္တာ၊ ပိတ်ခြင်းကြောင့်။ တတော၊ ထိုကိုယ်မှ။ စုတော၊ စုတေသည်
 ရှိသော်။ တဿာဓေ မာတု၊ ထိုအမိ၏ သာလျှင်။ ကုန္တိယံ၊ ဝမ်း၌။
 ပဋိသန္တိံ ဂဟေတွာ၊ ပဋိသန္ဓေယူ၍။ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ ဤမျှကာလတိုင်တိုင်။ ကုန္တိယံ၊
 ဝမ်း၌။ ဝသိ၊ နေရ၏။ နဝ မဓုနော၊ အသစ်စက်စက်ပျဉ်းတို့ကို။ ဒိန္နတ္တာ၊ လှူဘူး
 သောကြောင့်။ လာတဂ္ဂ ယသဂ္ဂပုတ္တော၊ လာဘ်ပြန်ပြောခြင်း အခြံအရံ ပြန်ပြော
 မြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ပုန၊ တဖန်။
 ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊
 ဖြစ်စေကုန်၏။ သာမဏေရဿ၊ သာမဏေ၏။ လာတော၊ လာဘ် ပြန်ပြော
 ခြင်းသည်။ အဟောပုညံ၊ အံ့ဘွယ်ဘုန်းရှိ၏။ ယေန၊ အကြင် သာမဏေသည်။

ကေကေန၊ တယောက်တည်းဖြင့်လျှင်။ ပဉ္စန္ဒံ တိက္ခသတနံ၊ ရဟန်းငါးရာတို့၏။ ပဉ္စကုဋ္ဌာဂါရ သတဒီနိ၊ စုလစ်မွန်းချွန်တပ်သော ငါးရာသော ကျောင်းတို့ကို။ ကတနိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ ဣဟိ၊ ဤသို့ဖြစ်စေကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယ-
ကံထာယ၊ အဘယ်စကားဖြင့်။ သန္တိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထန၊ ဖြစ်ကုန် သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မိန့်ခြင်းကြောင့်။ ဣမာယနာမာတိ၊ ဤမည်သော စကားတည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်ထတ်သော်။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မဟံပုတ္တဿ၊ ငါ့သားအား၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ နေဝတ္ထိ၊ မရှိ။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ အဿ၊ ထိုသာမဏေအား။ ဥဘယံ၊ ကောင်းမှု မကောင်းမှုနှစ်ပါး ကို။ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်ပြီ။ ဣတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့မိန့်ပြီး၍။ ဗြာဟ္မဏ ဝဂ္ဂေ၊ ဗြာဟ္မဏ ဝဂ်၌။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယောစ၊ အကြင်သူသည်သာလျှင်။ ပုညဉ္စ၊ ကောင်းမှု ကိုလည်းကောင်း။ ပါပဉ္စ၊ မကောင်းမှုကို လည်းကောင်း။ သင်္ဂံ၊ အာရုံ၌ကပ်ငြိ ခြင်းရှိသော။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးစုံကို။ ဥပစ္စဂါ၊ ပယ်စွန့်အပ်၏။ အသောကံ၊ စိုးရိမ် ခြင်းမရှိ။ ဝိရဇံ၊ မြူမရှိ။ သုဉ္စ၊ စင်ကြယ်၏။ တံ၊ ထိုသူကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍။ ဣမိ၊ ဆို၏။ ဣတိပရိသမာပနံ၊ ခုနစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော အရဟန္တဝဂ်၌ ကိုးခုမြောက်ဖြစ်သော ရေဝတတ္ထေရဝတ္ထု၊ ပြီးခြင်းကို။ ခဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

နဝမံ၊ သော။ ခဒိရ ဝနိယ ရေဝတတ္ထေရ ဝတ္ထု၊ တည်း။

၇-အရဟန္တဝဂ္ဂ၊ ၁၀-အညတရဇ္ဈတ္တိ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ... ရေဝတတ္ထေရ ဝတ္ထု၌ တောရာဂါသာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ဝိဇ္ဇာပါတိက ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါသာ၏ တနည်းကား- အမှတ်မရှိသော ပြည့် တန်းဆာမ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါသာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ရမဏိယာနိ စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ရမဏိယာနိတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ရမဏိယာနိ စသော ဤတရားယောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဣတ္ထိံ၊ မိန်းမကို။ အာရဋ္ဌ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကတေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ ဧကော၊ ကယောက်သော။ ဝိဇ္ဇာပါတိကော၊ ဝိဇ္ဇာ ပါတိ ဆောက်တည်သော။ တိက္ခ၊ ရဟန်းသည်။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ ဘုရားအထံ၌။

ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဧကံ ဇိတ္ထဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်ဟောင်း
တခုသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရောတိကိရ၊
ပြုသတတ်။ နဂရသောတိကိ၊ ပြည်၏မျက်စိဖြစ်၍ တင့်တယ်ခြင်းရှိသော။ ကော-
ဇာတ္တိ၊ မိန်းမတယောက်သည်။ ပုရိသေန၊ ယောက်ျားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အဟံ၊
ငါသည်။ အသုကဋ္ဌာနံနာမ၊ ဤမည်သောအရပ်သို့။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။
တံ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ အာဂစ္ဆေယျာသိ၊ လာခဲ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
သင်္ကေတံ ကတွာ၊ ချိန်းချက်ခြင်းကိုပြု၍။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ သော-
ပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ နာဂန္တိ၊ မသွား။ သာ၊ ထိုပြည့်တန်းဆာမသည်။
တဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။ အာဂမန မဂ္ဂံ၊ လာရာခရီးကို။ ဩလောကေန္တိ၊ ကြည့်
သည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ အဒိသွာ၊ မမြင်၍။ ဥတ္တတ္တိတွာ၊ ဆန့်ကျင်
သည်ဖြစ်၍။ ဣတော စိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ ဝိစရမာနာ၊ စုံစမ်းရှာဖွေသည်
ရှိသော်။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ပဏ္ဍိတံ-
အာတုဇိတွာ၊ ထတ်ဝယ်ဖွဲ့ခွ၍။ နိသိန္နံ၊ နေသည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဣတော-
စိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ အညံ၊ တပါးကို။ ဩလောကိယမာနာ၊ ကြည့်သည်
ရှိသော်။ အညံ၊ တပါးသော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ အဒိသွာ၊ မမြင်၍။ အယဉ္ဇ၊ ဤ
ရဟန်းသည်လည်း။ ပုရိသောဝေ၊ ယောက်ျားသာတည်း။ ဣမဿ၊ ဤရဟန်း၏။
စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပမောဟေဿာမိ၊ တွေဝေစေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံလျက်။ တဿ၊
ထိုရဟန်း၏။ ပုရတော၊ ရွှေမှ၊ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ပုနပွနံ၊ အဆန်ဆန်။ နိဝတ္ထ-
သာဠကံ၊ ဝတ်သော တမိတဘက်ကို။ မောစေတွာ၊ ချွတ်၍။ နိဝါသေတိ၊ ဝတ်၏။
ကေသေ၊ ဆံတို့ကို။ မုဉ္ဇိတွာ၊ ဖြေ၍။ ဗန္ဓတိ၊ ထုံး၏။ ပါဏိံ ပဟရိတွာ၊ လက်ခုပ်
တီး၍။ ဟသတိ၊ ရယ်၏။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ သံဝေဂေါ၊ ထိတ်လန့်ခြင်း
သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍။ သကလ သရီရံ၊ ကိုယ်အလုံးသည်။ ဝိတိယာ၊ ဝိတိဖြင့်။
ဖရိန္တိ၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ကိန္နုခေါ၊ အသယ်နည်း။
ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သတ္တာပိ၊ ဘုရားသည်လည်း။ မမ သန္တိကေ၊ ငါ့အထံ
၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။
ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ ဂတဿ၊ သွားလေသော။ ကိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။
ပဝတ္တိ၊ အကြောင်းကား။ ကာနုခေါ၊ အသယ်နည်း။ ဣတိ ဥပမာရေန္တော၊ ဤသို့
ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ တံဇာတ္တိံ၊ ထိုမိန်းမကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ တဿ၊ ထိုမိန်းမ၏။
အနာစာရ ကိရိယံ၊ ယုတ်မာသောအမှုအရာကို လည်းကောင်း။ ထေရဿ စ၊
မထေရ်၏လည်း။ သံဝေဂပ္ပတ္တိံ စ၊ သိတ်လန့်ခြင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။
ဥတွာ၊ သိ၍။ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋိ၌။ နိသိန္နောဝ၊ နေလျက်လျှပ်။ တေန၊ ထို
ရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထေသိ၊ ပြောဟော၏။ သိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကာမ ဂဝေ-

၅၃၀

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သကာနံ၊ ကာမဂုဏ်ကို ရှာကုန်သောသူတို့အား။ အရမဏဋ္ဌာနမေဝ၊ မမွေ့လျော်ရာ အရပ်သည်သာလျှင်။ ဝိတရာဂါနံ၊ ရဟန္တာတို့၏။ ရမဏဋ္ဌာနံ၊ မွေ့လျော်ရာ အရပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိဝေဉ္စပန၊ ဤသို့သော စကားကိုလျှင်။ ဝတွာ၊ မိန့်၍။ ဩဘာသံ ဖရိတွာ၊ ကိုယ်တော်ရောင်ဖြင့်နှံ၍။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဣမဂါယံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၉၉။ ယတ္ထ၊ အကြင်တော၌။ ဇနော၊ ကာမဂုဏ်ကိုရှာသော သတ္တဝါ အပေါင်းသည်။ နရမတိ၊ မမွေ့လျော်။ ဝိတရာဂါ၊ ကာမ၌ တပ်ခြင်းကင်းကုန်သော ရဟန္တာတို့သည်။ ရမိဿန္တိ၊ မွေ့လျော်ကုန်လတ္တံ့။ အရညာနိ၊ ထောတို့သည်။ ရမဏိယာနိ၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိကုန်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ တေ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်။ နကာမဂဝေသိနော၊ ကာမကို ရှာတော်မမူကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်အပ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အရညာနိတိ၊ အရညာနိ ဟူသည်ကား။ ဘုရားတရဝနသဏ္ဌာ ပဋိမဏ္ဍိတာနိ၊ ကောင်းစွာပွင့်သော နုပျိုသော သစ်ပင်ရှိသော တောအုပ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်ကုန်သော။ ဝိမလ သလိလ သမ္ပန္နာနိ၊ အညစ်အကြေး ကင်းသောရေနှင့် ပြည့်စုံသောအရပ်တို့သည်။ အရညာနိနာမ၊ ကြီးစွာသော တောအုပ်မည်ကုန်၏။ ရမဏိယာနိ၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိကုန်၏။ ယတ္ထာတိ၊ ယတ္ထဟူသည်ကား။ ယေသု အရညေသု၊ အကြင်တောတို့၌။ ဝိကသိထေသု၊ ပွင့်ကုန်သော။ ပဒုမဝနေသု၊ ပဒုမ္မာကြာတောတို့၌။ ဂါမမက္ခိကာ၊ ယင်မ ခဲရိုင်းတို့သည်။ န ရမန္တိဝိယ၊ မမွေ့လျော်ကုန်သကဲ့သို့။ ကာမ ဂဝေသကော၊ ကာမကို ရှာသော။ ဇနော၊ သတ္တဝါသည်။ နရမတိ၊ မမွေ့လျော်။ ဝိတရာဂါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိတရာဂါ၊ ရာဂ ကင်းကုန်သော။ ခိဏာသဝါနာမ၊ ရဟန္တာတို့မည်သည့်ကား။ ဘမရ မဓကရာ၊ ချိုမြိန်သော ဝတ်ရည်ကို ပြုတတ်ကုန်သော ပျားဝိတုန်းတို့သည်။ ပဒုမဝနေသု၊ ပဒုမ္မာကြာတောတို့၌။ ရမန္တိဝိယ၊ မွေ့လျော်ကုန်သကဲ့သို့။ တထာရူပေသု၊ ထိုသို့ သဘောရှိကုန်သော။ အရညေသု၊ တောတို့၌။ ရမိဿန္တိ၊ မွေ့လျော်ကုန်လတ္တံ့။ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ န တေကာမဂဝေသိနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ တေ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်။ ကာမ ဂဝေသိနော၊ ကာမဂုဏ်ကို ရှာကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ သောထေရော၊ ထိုမထေရ်သည်။ ယထာနိသိန္ဓောဝ၊ ထိုင်မြဲတိုင်းလျှင်။ သဟပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိဟူာ၊ ရောက်၍။ အာကာသေန၊ ကောင်း

ဂ-သဟဿဝဂ္ဂ၊ ခ-တမ္ဗဒါဠိကစောရဃာတက ဝတ္ထု ၅၃၁

ကင် ခရီးဖြင့်။ အာဂန္တု၊ လာ၍။ ထုတိ၊ ချီးမွမ်းခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။
တတာဂတဿ၊ တုရား၏။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ အဂမာသိ၊
ပြန်သွားလေ၏။ ဣတိပရိသမာပနံ၊ ခုနစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော အရဟန္တ
ဝဂ်၌ ဆယ်ခုမြောက်ဖြစ်သော ပိဏ္ဏပါတိက ဝတ္ထု၊ ပြီးခြင်းကို။ တနည်းကား...
အမှတ်မရှိသော ပြည့်တန်းဆာမဝတ္ထု၊ ပြီးခြင်းကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ဒသမံသော။ အညတရ ဣတ္ထိဝတ္ထု၊ တည်း။

အရဟန္တ ဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

သတ္တမော ဝဂ္ဂေါ။

ဂ-သဟဿဝဂ္ဂ၊ ခ-တမ္ဗဒါဠိက စောရဃာတက ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ ...ဆယ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်သော အရဟန္တဝဂ်၌ ဟောရာ
ဂါထာတို့၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ဟုအခါ၊ တဆယ့်လေးခုတို့ဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်
သော သဟဿဝဂ်၌ ဟောရာဂါထာတို့တွင် တမ္ဗဒါဠိကဝတ္ထု၌ တောရာဂါထာ
၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ သဟဿမပိ စေ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

သဟဿမပိ စေ ဝါစာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဝါစာ ဤသို့စသော တရားဟော
ခြင်းကို။ သတ္တာ၊ တုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊
နေစဉ်။ ကမ္ဗဒါဠိကစောရဃာတကံ၊ နိဿိသော မုတ်ဆိတ် ကြင်စွယ်ရှိသော ခိုးသူသတ်
ယောက်ျားကို။ အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကျေနပ်သော၊ တယောက်ဖြင့် ယုတ်သော ငါးရာအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်
သော။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ဂါမဃာတကာဒိနိ၊ ရွာကိုဖျက်ခြင်း စသည်
တို့ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုကုန်လျက်။ ဇိဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။ ကပ္ပေသုကိရ၊
ပြုကုန်သတတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နိဗ္ဗိဒ္ဓ ပိင်္ဂလော၊ မျက်စိတဖက် ပျက်သော။
တမ္ဗဒါဠိကော၊ ကြေးနီကဲ့သို့ မုတ်ဆိတ် ကြင်စွယ် ရှိသော။ ဧကော ပုရိသော၊
ယောက်ျားတယောက်သည်။ တေထံ၊ ထိုခိုးသူတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂန္တော၊
၍။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ တုမ္ပေဟိ၊ သင်တို့နှင့်။ သဗ္ဗိ၊ တကွ။ ဇိဝိဿာမိ၊
အသက်မွေးပါအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုယောက်ျား
မျက်စိ တဖက်ကန်းကို။ စောရဇေဋ္ဌကဿ၊ ခိုးသူကြီးအား။ ဒသေတွာ၊ ပြ၍။
အယံပိ၊ ဤသူသည်လည်း။ အမှာကံ သန္တိကော၊ ငါတို့အထံ၌။ ဝလိတုံ၊ နေခြင်း
ငှါ။ ဣတ္ထတိ၊ အလိုရှိ၏။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
နံ၊ ထိုတမ္ဗဒါဠိကကို။ စောရဇေဋ္ဌကော၊ ခိုးသူကြီးသည်။ ဩလောကေတွာ၊
ကြည့်၍။ အယံ၊ ဤသူသည်။ မာတုထနံ၊ အမိနို့ကို။ ဆိန္နိတွာ၊ ကိုက်ဖြတ်၍။

မိတု ဂလလောဟိတံ၊ အဘ လည်ချောင်းသွေးကို။ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍။ ခါဒန-
သမတ္ထော၊ စားခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏။ အတိကက္ခဠော၊ အလွန် ကြမ်းတမ်းသော
သံတောရှိသော သူတည်း။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ဧတဿ၊ ဤသူအား။
အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဝသနကိစ္စံ၊ နေခြင်း ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊
မရှိ။ ဣတိပဋိက္ခိပိ၊ ဤသို့ ပယ်၏။ သော၊ ထိုတမ္ပဒါဌိကသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
ပဋိက္ခိတ္ထောပိ၊ ပယ်သော်လည်း။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ တဿေဝ၊ ထိုခိုးသူကြီး၏
သာလျှင်။ ဧကံ အန္တေဝါသိကံ၊ အတွင်းတပည့် တယောက်ကို။ ဥပဋ္ဌဟန္တော၊
လုပ်ကျွေးသည်ရှိသော်။ အာရာဇေသိ၊ နှစ်သိမ့်စေ၏။ သော၊ ထိုအန္တေဝါသိက
တပည့်သည်။ တံ၊ ထိုတမ္ပဒါဌိကကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ စောရဇေဋ္ဌကံ၊ ခိုးသူ
ကြီးသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍။ ဧဝံ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာမိ၊ သခင်။ သေ၊
ဤသူသည်။ ဘဒ္ဒကော၊ ကောင်းသော သံတောရှိ၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။
ဥပကာရကော၊ ကျေးဇူးရှိ၏။ နံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ သင်္ဂဏှထ၊ ပြုစုချီးမြှင့်ပါ
ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယာစိတွာ၊ တောင်းပန်၍။ စောရဇေဋ္ဌကံ၊ ခိုးသူကြီး
ကို။ ပဋိစ္ဆာပေသိ၊ ဆောက်နှင်းစေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တံနေ
သ၌။ နာဂရာ၊ ပြည်သူတို့သည်။ ရာဇပုရိသေဟိ၊ မင်းချင်း ယောက်ျားတို့နှင့်။
သန္တိ၊ တကွ။ ကေတော ဟုတွာ၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်၍။ တေစောရေ၊ ထိုခိုးသူ
တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဘမ်း၍။ ဝိနိစ္ဆယ မဟာအမစ္စာနံ၊ တရားသူကြီး အမတ်တို့
၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ နယိံသု၊ ပို့ဆောင်ကုန်၏။ အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်။
ဧတသံ၊ ထိုခိုးသူတို့အား။ ဖရသုနာ၊ ပေါက်ဆိန်ဖြင့်။ သီသန္တေဒံ၊ ဦးခေါင်း
ဖြတ်ခြင်းကို။ အာဏာပေသံ၊ စေလွှတ်ကုန်၏။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ ကော-
နခေါ၊ အသယ်သူသည်လျှင်။ ဣမေ၊ ဤခိုးသူတို့ကိုကို။ မာရေဿတိ၊ သတ်နိုင်
အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိယေသန္တာ၊ သတ်အံ့သောသူကို ရှာကုန်သည်ရှိသော်။
တေ၊ ထိုခိုးသူတို့ကို။ မာရေတံ၊ သက်ခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆန္တံ၊ အလိုရှိသော။ ကိဉ္စိ၊
တစုံတယောက်သောသူကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်မူ၍။ စောရဇေဋ္ဌကံ၊ ခိုးသူကြီးကို။
အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ တံ၊ သင်သည်။ ဣမေ၊ ဤခိုးသူတို့ကို။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။
ဇိဝိဘဉ္ဇေဝ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကိုလည်း။ လဘိဿသိ၊ ရလတ္တံ့။ သမ္မာနန္တု၊ မြတ်ခိုး
ခြင်းကိုလည်း။ လဘိဿသိ၊ ရလတ္တံ့။ နေ၊ ထိုခိုးသူတို့ကို။ မာရေဟိ၊ သတ်လော့။
ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သောပိ၊ ထိုခိုးသူကြီးသည်လည်း။ အတ္တာနံ၊ မိမိကို။ နိဿယ၊
မှီ၍။ ဝသိတတ္တာ၊ နေသူတပည့်ဖြစ်သောကြောင့်။ ထေ၊ ထိုခိုးသူတို့ကို။ မာရေတံ၊
သတ်ခြင်းငှါ။ န ဣစ္ဆိ၊ အလိုမရှိ။ ဧတေနူပါယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ကေန-
ပဉ္စသတေ၊ တခုယုတ် ငါးရာသော ခိုးသူတို့ကို။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကုန်၏။ သဗ္ဗေပိ၊
ခပ်သိမ်းသော ခိုးသူတို့သည်လည်း။ န ဣစ္ဆိံသု၊ အလိုမရှိကုန်။ သဗ္ဗပစ္ဆာ၊

ခပ်သိမ်း ကုန်သောသူတို့၏ နောက်မှ။ နိဗ္ဗိဒ္ဓ ပိင်္ဂလံ၊ မျက်စိတဖက် ပျက်သော။
 တံ တမ္ဗဒါဠိကံ၊ ထိုတမ္ဗဒါဠိကကို။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကုန်၏။ သော၊ ထိုတမ္ဗဒါဠိက
 သည်။ သာဓူတိ၊ ကောင်း၏ဟု၊ သမ္ပဒိန္နိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ တေသဗ္ဗေပိ၊ ထို အလုံးစုံ
 သော ခိုးသူတို့ကိုလည်း။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ ဇီဝိတဉ္ဇေဝ၊ အသက်ရှင်ခြင်းကို
 လည်း။ လတိ၊ ရ၏။ သမ္မာနဉ္စ၊ မြတ်နိုးခြင်း ကိုလည်း။ လတိ၊ ရ၏။ ဧတေနူပါ-
 ယေန၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်။ နဂရဿ၊ ပြည်၏။ ဒက္ခိဏတောပိ၊ တောင်အရပ်မှ
 လည်း။ ပဉ္စစောရသဘာနိ၊ ခိုးသူငါးရာတို့ကို။ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍။ အမစ္စာနံ၊
 အမတ်တို့အား။ ဒသေတွာ၊ ပြ၍။ တေဟိ၊ သိုအမတ်တို့သည်။ တေသံပိ၊ ထို
 ခိုးသူတို့၏လည်း။ သိသစ္ဆေဒေ၊ ဦးခေါင်း ဖြတ်ခြင်းကို။ အာဏတ္ထေ၊ စေအပ်
 သည်ရှိသော်။ စောရဇေဋ္ဌကံ၊ ခိုးသူကြီးကို။ အာဒိံကတွာ၊ အစပြု၍။ ပုစ္ဆန္တ၊
 မေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သောသူကို။ မာရေတုံ၊ သတ်
 ခြင်းငှါ။ အနိစ္ဆန္တံ၊ အလိုမရှိသည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ပုရိမဒိဝသေ၊ ရှေးဖြစ်သော
 နေ၌။ ဧကော ပုရိသော၊ ယောက်ျား တယောက်သည်။ ပဉ္စသတေ စောရေ၊
 ငါးရာသော ခိုးသူတို့ကို။ မာရေသိ၊ သတ်၏။ သော၊ တိုယောက်ျားသည်။ ကဟံ-
 နုခေါ၊ အဘယ်မှာ နေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ အသုကဋ္ဌာနေ၊
 ဤမည်သော အရပ်၌။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊
 ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ တံ၊ ထို တမ္ဗဒါဠိကကို။ ပတ္တောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။
 ဣမေ၊ ဤသူတို့ကို။ မာရေတိ၊ သတ်လော့။ သမ္မာနံ၊ ကောင်းမြတ်သော ဆုကို။
 လစ္ဆသိ၊ ရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဏာပေသုံ၊ စေခိုင်းကုန်၏။ သော၊ ထိုတမ္ဗ
 ဒါဠိကသည်။ သာဓူတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ သမ္ပဒိန္နိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ တေသဗ္ဗေပိ ထို
 ခပ်သိမ်းသော သူတို့ကိုလည်း။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ သမ္မာနံ၊ မြတ်နိုးအပ်တော
 ဆုကို။ လတိ၊ ရ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုတမ္ဗဒါဠိကကို။ အယံပုရိသော၊
 ဤယောက်ျားသည်။ ဘဒ္ဒကော၊ ကောင်းသော သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 နိဗ္ဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ စောရသဘာတကမေဝ၊ ခိုးသတ်မှုကိုသာလျှင်။ ဧတံ၊ ထိုယောက်ျား
 ကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုစေအံ့ဟူ၍။ မန္တေတွာ၊ တိုင်ပင်၍။ တသေဝ၊ ထိုတမ္ဗဒါဠိက
 အားသာလျှင်။ တံ ဌာနန္တရံ၊ ထိုအရာထူးကို။ ဒတွာဝ၊ ပေး၍လျှင်။ သမ္မာနံ၊
 မြတ်နိုးအပ်သောဆုကို။ ကရိံသု၊ ပြုကုန်၏။ သော၊ ထိုတမ္ဗဒါဠိကသည်။ ပစ္ဆိမ-
 ဒိသတောပိ၊ အနောက် မျက်နှာ အရပ်မှ လည်းကောင်း။ ဥတ္တရ ဒိသတောပိ၊
 မြောက်မျက်နှာ အရပ်မှ လည်းကောင်း။ အာနိတေ၊ ဆောင်ခဲ့ ကုန်သော။
 ပဉ္စသတေ ဝဉ္စသတေ၊ ငါးရာ ငါးရာကုန်သော။ စောရေ၊ ခိုးသူတို့ကို။ သာတေသိ-
 ယော၊ သတ်သည် သာလျှင်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ စတူဟိ ဒိသာဟိ၊ အရပ်
 လေးမျက်နှာတို့မှ။ အာနိတာနိ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်သော။ ဒွေသဟဿာနိ၊ နှစ်ထောင်

ကုန်သော ခိုးသူတို့ကို။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုမှစ၍။ ဒေဝ-
သိကံ၊ နေ့တိုင်း။ အာနိတာနိ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်သော။ ဧတယော၊ တယောက်
နှစ်ယောက်၊ သုံးယောက်ဖြစ်ကုန်သော။ တေမနုဿ၊ ထိုလူတို့ကို။ မာရေတွာ၊
သတ်၍။ ပဉ္စပဏ္ဏာသ သံဝစ္ဆရာနိ၊ ငါးဆယ့်ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ စောရဃာတက-
ကမ္မံ၊ ခိုးသူသတ် အမှုကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။

သော၊ ထိုတမ္ပဒါဌိကသည်။ မဟာဗ္ဗကကာလေ၊ အိုသောအခါ၌။ ဧကပ္ပဟာရေ-
နေဝ၊ တချက်ခြင်းဖြင့် သာလျှင်။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္နိတံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှါ။
န သက္ကောတိ၊ မတက်နိုင်။ ဧတယောဝါရေ၊ နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ်။ ပဟရန္တော၊ ပုတ်
ခတ်သည်ဖြစ်၍။ မနုဿ၊ လူတို့ကို။ ကိလမေတိ၊ ပင်ပန်းစေ၏။ နာဂရာ၊ ပြည်သူ
တို့သည်။ စိန္တယံတု၊ ကြံကုန်၏။ အညောပိ၊ တပါးသူသည်လည်း။ စောရဃာ-
တကော၊ ခိုးသတ် ယောက်ျားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အယံ၊ ဤ သူသည်။
အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ မနုဿ၊ လူတို့ကို။ ကိလမေတိ၊ ပင်ပန်း ဆင်းရဲစေ၏။
ဇုမိနာ၊ ဤတမ္ပဒါဌိကဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ကြံကုန်၏။
တဿ၊ ထိုတမ္ပဒါဌိက၏။ တံ ဌာနန္တရံ၊ ထိုသူသတ်အရာကို။ ဟရိံသု၊ ပယ်ကုန်၊
ချကုန်၏။ သော၊ ထိုတမ္ပဒါဌိကသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ စောရဃာတက ကမ္မံ၊
ခိုးသူသတ်အမှုကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ အဟတသာဋကော၊ အစာမကြေ
သောပုဆိုးတို့ကို။ နိဝါသေတံ၊ ဝတ်ခြင်းငှါ။ နဝသပ္ပိနာ၊ ထောပတ်သစ်ဖြင့်။ သင်္ခ-
တံ၊ စီရင်အပ်သော။ ခီရယာဂံ၊ နို့စာနာကို။ ပိဝိတံ၊ သောက်ခြင်းငှါ။ သုမနပုပ္ဖါနိ၊
မုလေးပန်းတို့ကို။ ပိလန္တိထံ၊ ပန်ခြင်းငှါ။ ဂန္ဓေ၊ နံ့သာတို့ကို။ ဝိလိမ္ပိတံ၊ လိမ်းကျံ
ခြင်းငှါ။ ဇုဘိဇုမာနိစက္ကာရိ၊ ဤလေးပါးတို့ကို။ နလတိ၊ မရ။ သော၊ ထို တမ္ပ
ဒါဌိကသည်။ ဌာနာ၊ သူသတ်အရာမှ။ စာဝိတဒိဝသေ၊ ရွှေလျှောသောနေ၌။ မေ၊
ငါ့အား။ ခီရယာဂံ၊ နို့စာနာကို။ ပစထ၊ ချက်ကြကုန်လေ့။ (ဒေထလည်း ရှိ၏။
ပေးကြကုန်လေ့၊ ပေး။) ဇုတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ အဟတဝတ္ထာနိ၊ အစာမကြေ
သော ပုဆိုးသစ်တို့ကို၎င်း။ သုမနမာလာဝိလေပနာနိ၊ မုလေးပန်း၊ နံ့သာပျောင်း
တို့ကို၎င်း။ ဂါဟဒုပေတွာ၊ ယူစေ၍။ နဒိံ၊ ဖြစ်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ နတွာ၊
ရေချိုး၍။ အဟတ ဝတ္ထာနိ၊ တို့ကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍။ မာလာနိ၊ ပန်းတို့ကို။
ပိလန္တိတွာ၊ ပန်၍။ ဂန္ဓေဟိ၊ နံ့သာတို့ဖြင့်။ အနုလိတ္တဂတ္ထော၊ လိမ်းကျံအပ်သော
ကိုယ်ရှိလျက်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထို
အခါ၌။ အဿ၊ ထို တမ္ပဒါဌိက၏။ နဝ သပ္ပိနာ၊ ထောပတ်သစ်ဖြင့်။ သင်္ခတံ၊
စီရင်အပ်သော။ ခီရယာဂံ၊ နို့စာနာကို။ ပုရတော ဌပေတွာ၊ ရွှေတွင်ထား၍။
ဟတ္ထ ခေဝနောဒကံ၊ လက်ဆေးရေကို။ အာဟရိံသု၊ ဆောင်ယူခဲ့ကုန်၏။
တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ သာရိပုတ္တတ္ထရော၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။

ဂ-သဟဿဝတ္ထု၊ ခ-တမ္ပဒါဠိက စောရဃာတက ဝတ္ထု၊ ၅၃၅

သမာဝတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ အဇ္ဈယနေ။ ကတ္ထနုခေါ၊ အဘယ်
အိမ်သို့လျှင်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝန္တဗ္ဗံ၊ သွားအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်
လျက်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဘိက္ခာစာရံ၊ ဆွမ်းခံချိန်ကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်
လတ်သော်။ တဿ၊ ထိုတမ္ပဒါဠိက၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဒိရယာဂုံ၊ နို့ဃနာကို။
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မေ၊ ငါ့အား။ သောပုရိယော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ သင်္ဂဟံ၊
ချီးမြှင့်ခြင်းကို။ ကရိဿတိနုခေါ၊ ပြုနိုင်အံ့လော။ ဣတိ ဥပဓာရေန္တော၊ ဤသို့
စုံစမ်းသည်ရှိသော်။ ဓံ၊ ငါ့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မေ၊ ငါ့အား။ သင်္ဂဟံ၊ ထောက်ပံ့
ခြင်းကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့။ ကရိတွာစပန၊ ပြုပြီး၍ကား။ အယံကုလပုတ္တော၊
ဤအမျိုးသားသည်။ မဟာသမ္ပတ္တိံ၊ ကြီးစွာသော စည်းစိမ် ချမ်းသာကို။
လဘိဿတိ၊ ရလတ္တံ့။ ဣတိဥ တွာ၊ ဤသို့သိ၍။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ပါရပိတွာ၊
ရံ၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ တဿ၊ ထိုတမ္ပဒါဠိက၏။ ဂေဟဒ္ဓါရေ၊
အိမ်တံခါး၌။ ဌိတမေဝ၊ ရပ်လျက်သာလျှင်။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ဒေသေသိ၊
ပြန်။

သော၊ ထိုတမ္ပဒါဠိကသည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝသန္တစိတ္တော၊
ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ မယာ၊ ငါသည်။ စိရံ၊
ကြာမြင့်စွာ။ စောရဃာတက ကမ္မံ၊ ခိုးသူသတ်အမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဗဟူ၊
မနုဿာ၊ များစွာသောလူတို့သည်။ မာရိတာ၊ သေကုန်ပြီ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။
မေ၊ ငါ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဒိရယာဂုံ၊ နို့ဃနာကို။ ပဋိယတ္တာ၊ စီရင်အပ်၏။
ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အာဂန္တော၊ ကြွလာ၍။ မေ ဂေဟဒ္ဓါရေ၊ ငါ့အိမ်တံခါး၌။
ဌိတော၊ ရပ်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယာ၊ ငါသည်။ အယုဿ၊ အရှင်အား။
ဒေယျဓမ္မံ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို။ ဒါတုံ၊ လှူခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိတိ၊ အပ်၏ဟူ၍။
ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ဌပိတ ယာဂုံ၊ ထားအပ်သော ယာဂုကို။ အပနေတွာ၊ ပယ်၍။
ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုးဦး၍။ အန္တောဂေဟေ၊
အိမ်တွင်း၌။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ ပတ္ထေ၊ သပိတ်၌။ ဒိရယာဂုံ၊ နို့ဃနာကို။
အာကိရိတွာ၊ လောင်း၍။ နဝသပိံ၊ ထောပတ်သစ်ကို။ အာသိဉ္စိတွာ၊ သွန်း၍။
ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဗိဇမာနော၊ ယပ်ခတ်လျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထို
အခါ၌။ အဿစ၊ ထိုတမ္ပဒါဠိက၏လည်း။ ဒိဃရတ္တံ၊ ရှည်ကြာစွာ။ အလဒ္ဓ-
ပုဗ္ဗတာယ၊ ရှေး၌မရဘူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒိရယာဂုံ၊ နို့ဃနာကို။ ပါတုံ၊
သောက်ခြင်းငှါ။ ဗလဝ အဇ္ဈာသယော၊ အားကြီးသောအလိုသည်။ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏။ ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာသည်။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ အဇ္ဈာသယံ၊ အလို
ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ဥပါယက၊ ခါယကာ။ တံ၊ သည်။ အတ္တနော ယာဂုံ၊ မိမိ၏
ယာဂုကို။ ပိဝ၊ သောက်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုတမ္ပဒါဠိက

သည့်။ အညဿ၊ သူတပါး၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဗီဇနိ၊ ယပ်ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။
 ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ပိဝိ၊ သောက်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဗီဇမာနံ၊ ယပ်ခတ်
 သော။ ပုရိသံ၊ ယောက်ျားကို။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ တံ၊ သင်သည်။ ဂစ္ဆ၊
 သွားလေ။ မေ၊ ငါ့အား။ မာဗီဇာဟိ၊ ယပ်မခတ်လင့်။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။
 သော၊ ထိုတမ္ဗဒါဌိကသည်။ ဗီဇမာနော၊ ယပ်ခတ်စဉ်။ ကုန္တိပူရံ၊ ဝမ်းပြည့်
 အောင်။ ယာဂုံ ပိဝိတွာ၊ ယာဂုသောက်၍။ အာဂန္တော၊ ၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။
 ဗီဇမာနော၊ ယပ်ခတ်လျက်။ ဌတွာ၊ တည်၍။ ကတသတ္တ တိစ္စဿ၊ ဆွမ်းစား
 ပြီးသော။ ထေရဿ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူ၏။
 ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တဿ၊ ထိုတမ္ဗဒါဌိကအား။ အနုမောဒနံ၊ တရား
 ဟောခြင်းကို။ အာရတိ၊ အားထုတ်၏။ သော၊ ထိုတမ္ဗဒါဌိကသည်။ အတ္တနော၊
 မိမိ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ဓမ္မဒေသနာနုယောဂံ၊ တရား
 ဒေသနာ၌ ယှဉ်ခြင်းကို။ (ဓမ္မဒေသနာနုဂထံလည်း ပါဌိအချို့ရှိ၏။ တရား
 ဒေသနာကို အစဉ်လျှောက်ခြင်းကို ပေးလေ) ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊
 မတတ်နိုင်။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ သဗ္ဗက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။
 ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဒေသနာနုယောဂံ၊ ဒေသနာ၌ ယှဉ်ခြင်း
 ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နာသက္ခေသိ၊ မတတ်နိုင်ဘိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့
 မေး၏။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဒိဃရတ္တံ၊ ရှည်ကြာစွာ။
 ကက္ခဠကမ္ပံ၊ ကြမ်းတမ်းသောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဗဟုမနုဿာ၊ များစွာ
 သော လူသို့ကို။ မာရိတာ၊ သတ်အပ်၏။ တံ၊ ထိုမကောင်းမှုကို။ အဟံ၊ ငါသည်။
 အတ္တနောကမ္ပံ၊ မိမိပြုအပ်သောမကောင်းမှုကို။ အနုဿရန္တော၊ အောက်မေ့သည်
 ဖြစ်၍။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အယျဿ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ဒေသနာနုယောဂံ၊ ဒေသနာ
 နှင့် ယှဉ်ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။
 ထေရော၊ မထေရ်သည်။ နံ၊ ထိုတမ္ဗဒါဌိကကို။ ဝဇ္ဇေဿာမိ၊ လှည့်ပတ်အံ့။
 ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ တံ၊ သင်သည်။ အတ္တနော ရုစိယာ၊ မိမိအလိုဖြင့်။
 အကာသိကိံပန၊ ပြုသလော။ အညေဟိ၊ တပါးသူတို့သည်။ ကာရာပိတော၊
 ပြုစေအပ်သည်။ အသိကိံပန၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား။ ရာဇော၊ မင်းသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်
 ၍။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ တေ၊ သင်သည်။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ပြုရသည်ရှိသော်။
 အကုသလံ၊ အကုသိုလ်သည်။ ကိံနုခေါဟေတိ၊ အတယ်မှာဖြစ်အံ့နည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့ဆို၏။ မန္တဓာတုကော၊ ပညာနဲ့သော သဘောရှိသော။ ဥပါသကော၊
 ဒါယကာသည်။ ထေရေန၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ဧဝံဝုတ္တေ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်
 သော်။ မယံ၊ ငါ့အား။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိသပိ၊

ဤသို့အမှတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတ
ပြီးကား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ကထေထ၊ ဟောတော် မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့
လျှောက်၏။ သော၊ ထိုတမ္ပဒါဠိကသည်။ ထေရေ၊ ရှင်သင်္ခရိပုတ္တရာသည်။
အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကထေန္တေ၊ ဟောလတ်သော်။ ကေဂ္ဂ စိတ္တော၊
တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တော၊
နာလတ်သော်။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဿ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏။ ဩရတော၊ ဤမှာ
ဘက်မှ။ အနုလောမိကံ ခန္တိံ၊ အနုလောမိက ဟူသော ခန္တိကို။ နိဗ္ဗတ္တေသိ၊ ဖြစ်
စေ၏။ ထေရောပိ၊ မထေရ်သည်လည်း။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကတွာ၊
ပြု၍။ ပတ္တာမိ၊ ဖဲ၏။

ထောက်၊ အတန်ငယ်။ ထေရံ၊ ကို။ အာဂန္တော၊ ပို့လိုက်၍။ နိဝတ္တမာနံ၊
ပြန်လာသော။ ဥပါသကံ၊ ဒါယကာကို။ ကော ယက္ခိနိ၊ ဘိလူးမတယောက်သည်။
ဓေနဝေသေန၊ နွားမ အသွင်ဖြင့်။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ ဥရေ၊ ရင်၌။ ပဟရိတွာ၊
ခွေ့၍။ မာရေသိ၊ သတ်၏။ သော၊ ထိုတမ္ပဒါဠိကသည်။ ကာလံကတွာ၊ သေခြင်း
ကို ပြု၍။ တုသိတပုရေ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု၊ ထိုသည်။
ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ပြောဟောကုန်
၏။ စောရဇာတကော၊ ခိုးသူသတ်ယောက်ျားသည်။ ပဉ္စပဏ္ဏာသ ဝဿာနိ၊
ငါးဆယ့် ငါးနှစ်တို့ ပတ်လုံး။ ကက္ခဠကမ္ပံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော အမှုကို။ ကတွာ၊
ပြု၍။ အဇ္ဈေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ တတော၊ ထိုကြမ်းကြုတ်သော အမှုမှ။ မုတ္တော၊
လွတ်ပြီးသော်။ အဇ္ဈေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။
ဒတွာ၊ လှူ၍။ အဇ္ဈေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ ကာလံကတော၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ ကဟံ-
နခေါ၊ အဘယ်အရပ်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုကုန်၏။
သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ အာဂန္တော၊ ကြွလာ၍။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေနဟိ၊
ယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နော၊ စည်းဝေးကုန်
သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မိန့်ခြင်းကြောင့်။ ဣမာယ-
နာမာတိ၊ ဤမည်သောစကားပါတည်းဟု။ ပုတ္တေ၊ လျှောက်လတ်သော်။ တိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့။ တုသိတပုရေ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌။ သော၊ ထိုတမ္ပဒါဠိကသည်။
နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိ-
ဝဒေထ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူဘိသနည်း။ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ ဤမျှ ကာလ တိုင်
တိုင်။ ဧတ္တကေ မနုဿ၊ ဤမျှလောက် ကုန်သော လူတို့ကို။ ဃာတေတွာ၊
သတ်၍။ တုသိတ ပိခာနေ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေဘိသနည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာမ၊ တုသိတာ၌ဖြစ်သည်မှန်၏။
တေန၊ ထိုတမ္ပဒါဠိကသည်။ မဟန္တော၊ မြတ်သော။ ကလျာဏမိတ္တော၊ အဆွေ

ခပ်ပွန်းကောင်းကို။ လဇ္ဈေ၊ ရအပ်၏။ သော၊ ထိုတမ္ဗဒါဠိကသည်။ သာရိပုတ္တဿ၊ သာရိပုတ္တရာ၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာကို။ သုတွာ၊ နာရ၍။ အနုလောမညဏံ၊ အနုလောမညဏ်ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဣတော၊ ဤသဝ ဤကိုယ် အဖြစ်မှ။ စုတော၊ စုတေသည်ရှိသော်။ ဟုသိတဝိမာနေ၊ တုယိတာ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ နဂရေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ စောရဃာတကော၊ ခိုးသူ သတ်သည်။ သုတာသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်သောတရားကို။ သုဏိတွာန၊ နာရ၍။ အနုလောမ ခန္တိံ၊ အနုလောမညဏ်ကို။ လဇ္ဈေန၊ ရ၍။ တိဒိဝံ ဂတော၊ နတ်ပြည်သို့ ရောက်လျက်။ မောဒတိ၊ မွေ့လျော်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟော၏။

≡ ယန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အနုမောဒန ဓမ္မကထာနာမ၊ အနုမောဒနာပြု၍ တရားဟောခြင်းမည်သည်။ နဗလဝါ၊ အားမကြီး။ တေန၊ ထိုတမ္ဗဒါဠိကသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ အကုသထကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံသည်။ မဟန္တံ၊ အားကြီးစွာ များလှ၏။ ကထံ၊ တယ်သို့ တယ်အကြောင်းဖြင့်။ ဧတ္ထကေန၊ ဤမျှလောက်သော ဓမ္မဿဝန ကုသိုလ်သည်။ ဝိသေသံ၊ အကျိုးထူးကို။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်နိုင်လေခြင်း သည်။ အသိ၊ ဖြစ်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်သော်။ သတ္ထော၊ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မယာ၊ ငါသည်။ ဒေသိတ ဓမ္မဿ၊ ဟောအပ်သောတရား ၏။ အပ္ပံဝါ၊ နည်းသည်မူလည်း ဖြစ်စေ။ ဗဟံဝါ၊ များစွာသည်မူလည်း ဖြစ်စေ။ ဝိသေသံ၊ အကျိုးထူးကို။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်စေနိုင်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ပမာဏံ၊ နည်းသော အတိုင်းအရှည်ကို။ မာဂဏှထ၊ မမှတ်လင့်ကုန်။ ဟိ၊ တို့စကားသင့်စွ။ ကေဝါစာပိ၊ တခွန်းသော စကားသည်လည်း။ အတ္ထနိဿိတာ၊ အကျိုးစီးပွား ကို မှီခြင်းကြောင့်။ သေယျာဝ၊ မြတ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ အနုသန္တိံ၊ အနုသန္ဓေကို။ စာဠေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၀၀။ အနုတ္ထပဒ သံဟိတာ၊ အကျိုးမရှိသည်ကို ပြတက်သော ပုဒ်တို့နှင့် ယှဉ်သော။ ဝါစာ၊ စကားသည်။ သဟဿမပိ၊ တထောင်နှစ်ထောင်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်လင့်ကစား။ နသေယျာ၊ မမြတ်။ ယံ၊ အကြင် အကျိုး စီးပွားကို ပြတက်သော တခုသောပုဒ်ကို။ ယုတွာ၊ ကြားနာရ၍။ ဥပသမ္ပတိ၊ ရာဂအစရှိသည်၏ ငြိမ်းခြင်းဖြင့် ငြိမ်း၏။ ဧကံ၊ တခုသော။ တံ အတ္ထပဒံပိ၊ ထို အကျိုးစီးပွားကို ပြီးစေတတ်သော ခန္ဓာစသည်ကို ပြတက်သော ပုဒ်သည်လည်း။ သေယျာ၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သဟဿမပိ စေတိ၊ စေ-ဟူသည်ကား။ ပရိစ္ဆေဒဝစနံ၊ အယုတ်အားဖြင့် ပိုင်းခြားသော စကားတည်း။ ဧကံသဟဿံ၊ တထောင်၊ ဒွေ-သဟဿာနိ၊ နှစ်သောင်းတို့၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ သဟဿေန၊ တထောင်ဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နဝါစာ၊ ပိုင်းခြားအပ်သော စကားသည်။ စေပိဟောဟိ၊ အကယ်၍လည်း ဖြစ်အံ့။ တာစပန၊ ထို စကားသည်ကား။ အနတ္ထပဒ သံဟိတာ၊ အကျိုးမဲ့ကို ပြတတ်သော ပုဒ်နှင့်စပ်သည်။ စေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ အာကာသဝဏ္ဏန-ပဗ္ဗတဝဏ္ဏန ဝနဝဏ္ဏနာဒီနိ၊ ကောင်းကင်ကိုချိုးမွှမ်းခြင်း၊ တောင်ကိုချိုးမွှမ်းခြင်း၊ တောကိုချိုးမွှမ်းခြင်း စသည်တို့ကို။ ပကာသကေဟိ၊ ပြတတ်ကုန်သော။ အနတ္ထ-ကေဟိ၊ အကျိုးမဲ့ကုန်သော။ အနိယျာန ဒိပကေဟိ၊ ဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ကြောင်း မဟုတ်သည်ကို ပြတတ်ကုန်သော။ ပဒေဟိ၊ ပုဒ်တို့နှင့်။ သံဟိတာ၊ စပ်သော စကားသည်။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ ဗဟုကာ၊ များသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ ပါပိကာဧဝ၊ ယုတ်မာသည်သာလျှင် ဖြစ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဧကံ အတ္ထပဒန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အယံ၊ ဤသည် ကား။ ကာယော၊ ရူပကာယတည်း။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ကာယဂတာသတိ၊ ဆံအစရှိသော ကာယအစုကို အောင်မေ့ခြင်းတည်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့ကား။ တိဿောဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုပုတ္တော၊ အစဉ် အတိုင်း ရောက်အပ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူး အပေါင်းကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရား၏။ ယံပန သာသနံ၊ အကြင် အဆုံး အမသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုအဆုံးအမဖြစ်သော။ ဧကံ၊ တခုသော။ အတ္ထပဒံပိ၊ အနက်နှင့် စပ်သော ပုဒ်ကိုလည်း။ ဘုတ္တော၊ ကြား၍။ ရာဂါဒိ ဂူပသမေန၊ ရာဂစသည်တို့၏ ငြိမ်းခြင်းဖြင့်။ ဥပသမ္ပတိ၊ ငြိမ်း၏။ အတ္ထသာဓကံ၊ အကျိုးကို ပြီးစေတတ်သော။ နိဗ္ဗာန ပဋိသံယုတ္တံ နိဗ္ဗာန်နှင့် စပ်သော။ ခန္ဓ ဓာတု အာယတန ဣန္ဒြိယ ဗလ-ဗောဇ္ဈင်္ဂ သတိပဋ္ဌာန ပရိဒီပကံ၊ ခန္ဓာ၊ ဓာတ်၊ အာယတန၊ ဣန္ဒြိယ၊ ဗိုလ်၊ ဗောဇ္ဈင် သတိပဋ္ဌာန်ကို ပြဟတ်သော။ ဧကမ္ပိ၊ တခုတည်း ဖြစ်သော။ တံပဒံ၊ ထိုပုဒ်သည်။ သေယျာယေဝ၊ မြတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသောသူတို့သည်။ သောတာ-ပတ္တိ ဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံ သု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ ပရိသမာပနံ၊ ရှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော သဟဿဝဂ်၌ ရှေးဦစွာ သော တမ္ဗဒါဠိက ဝတ္ထု ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ပဌမံ၊ သော။ တမ္ဗဒါဠိက စောရဿာတက ဝတ္ထု၊ တည်း။

၈-သဟဿဝဂ္ဂ၊ ၂-ဗာဟိယဒါရုစီရိယတ္ထေရ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ ...တမ္ပဒါဌိက ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ ဗာဟိယ ဒါရုစီရိယတ္ထေရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ သဟဿမပိ စေ-ဂါထာ စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

သဟဿမပိ စေ ဂါထာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဂါထာ ဤသို့ စသော တရား ဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ တရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ ဒါရုစီရိယတ္ထေရံ၊ ဒါရုစီရိယ မသေရ်ကို။ အာရန္တ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ ဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဉ်းအံ့။ ဧကသ္မိံ ကာလေ၊ တခုသော အခါ၌။ ဗဟုမနုဿာ၊ များစွာသော လူတို့သည်။ နာဝါယ၊ လှေဖြင့်။ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာကို။ ပက္ခန္ဓိတွာ၊ ကူးသွား၍။ အန္တော မဟာ သမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ အတွင်း၌။ နာဝါယ၊ လှေသည်။ ဘိန္နာယ၊ ကွဲ ပျက်သည်ရှိသော်။ မစ္ဆ ကစ္ဆပသတ္တာ၊ ငါး၊ လိပ် အစာတို့သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကောဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်တယောက်သည်။ ဧကံဖလကံ၊ ပျဉ်ချပ်တခုကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝါယမန္တော၊ လုံ့လပြုလျက်။ သုပ္ပါရကပဋ္ဌနတိရံ၊ သုပ္ပါရက သင်္ဘောဆိပ်နားသို့။ ဩတ္တမိ၊ ရောက်၏။ တဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။ နိဝါသန ပါရပနံ၊ အဝတ်အရံ ပုဆိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ အညံ၊ တပါးသော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်။ သုက္ခကဋ္ဌ ဒဏ္ဍကေ၊ ထင်းခြောက် ဝါးခြောက် တို့ကို။ ဝါကေဟိ၊ လျှော်တို့ဖြင့်။ ပလိဝေဌေတွာ၊ စည်း၍။ နိဝါသန-ပါရပနံ၊ အဝတ်အရံ ပုဆိုးကိုကဲ့သို့။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒေဝကုလတော၊ နတ်စင်မှ။ ကပါလံ၊ ခွက်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သုပ္ပါရက ပဋ္ဌနံ၊ သုပ္ပါရက သင်္ဘောဆိပ်သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်သ၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ တံ၊ ထိုပျဉ်ချပ်ဝတ်ယောက်ျားကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ယာဂုသတ္တာဒိနိ၊ ယာဂုထမင်း စသည်တို့ကို။ ဒတွာ၊ ၍။ အယံ၊ ဤသူကား။ ဧကောအရဟတိ၊ ရဟန္တာတပါးတည်းဟူ။ သန္တာဝေသံ၊ ချီးမွမ်းပြောဆိုလျက် ပူဇော်ကုန်၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ ပတ္ထေသု၊ အဝတ်တို့ကို။ ဥပနိဓေသု၊ ဆောင်၍ ပေးကုန်သည် ရှိသော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သစေ နိဝါသိဿာမိဝါ၊ အကယ်၍ မူလည်း ဝတ်ငြားအံ့။ သစေ ပါရပိဿာမိဝါ၊ အကယ်၍ မူလည်း ရုံငြားအံ့။ ဓေ၊ ငါ့အား။ လာဘသတ္တာရော၊ လာဘ ပူဇော် သတ္တာ သည်။ ပရိဟာယိဿတိ၊ ယုတ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဩ၍။ တာနိ ဝတ္ထာနိ၊ ထိုပုဆိုးတို့ကို။ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ၍။ ဒါရုစီရာနေဝ၊ သစ်သား ပျဉ်ချပ် တည်းဟူသော အဝတ်တို့ကိုလျှင်။ ပရိဟရိ၊ ရွက်ဆောင်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဗဟုဟိ၊ များစွာသော လူတို့သည်။ အရဟာ အရဟတိ၊ ရဟန္တာ ရဟန္တာဟူ၍။ ဝုစ္စမာနဿ၊

ဆိုအပ်သော။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စေတသော၊ ပရိဝိတတ္ထော၊ စိတ်အကြံ
သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ လောကေ၊ လောက၌။ ကေမိ၊ အချို့ကုန်သော။
ယေခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အရဟန္တာဝါ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ လည်းကောင်း။
အရဟတ္တမဂ္ဂံဝါ၊ အရဟတ္တ မဂ်သို့ လည်းကောင်း။ သမာပန္နာ၊ ရောက်ကုန်
၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့တွင်၊ အညတရော၊ တယောက်ယောက်
ဖြစ်ဟန်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံမှား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုပျဉ်ချပ်
ဝတ်သူ၏။ ပုရာဏ သာဓောဟိတာ၊ ရှေး၌ အဆွေ တော်ဘူးသော။ ဒေဝတာ၊
နတ်သည်။ ဧဝံ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ ကြံ၏။

ပုရာဏသာဓောဟိတာတိ၊ သာဓောဟိတာ ဟူသည်ကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။
ကေတော၊ တကွနက်။ ကတသမဏဓမ္မော၊ ရဟန်းတရားကို ပြုဘူးသူတည်း။
ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ကဿပ ဒသဗလဿ၊ ကဿပ
ဘုရား၏။ သာသနော၊ သာသနာသည်။ ဩသတ္တမာနော၊ ဆုတ်ယုတ်သည် ရှိသော်။
သာမဏေရာဒိနံ၊ သာမဏေ စသည်တို့၏။ ဝိပွကာရံ၊ ဖောက်ပြန်သော အမှု
အရာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သတ္တ သိက္ခူ၊ ခုနစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။
သံဝေဂပုတ္တော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်လျက်။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။
သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏။ အန္တရဓာနံ၊ ကွယ်ခြင်းသည်။ န ဟောထိ၊
မဖြစ်။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပတိဋ္ဌံ၊ ကိုးကွယ်ရာကို။
ကရိဿာမာတိ၊ ပြုကုန်အံ့ဟူ၍။ သုဝဏ္ဏစေတိယံ၊ ရွှေစေတီကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။
အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်ကုန်၍။ ဧကံပဗ္ဗတံ၊ တောင်တခုကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
ဇိဝိတော၊ အသက်ရှည်ခြင်း၌။ သာလယာ၊ တပ်ခြင်းရှိကုန်သည်ရှိသော်။ နိဝတ္တန္တံ၊
နစ်ကုန်လေ့။ နိရာလယာ၊ တပ်ခြင်း ကင်းကုန်သည် ရှိသော်။ ဣမံ ပဗ္ဗတံ ဤ
တောင်ကို။ အဘိရဟန္တံ၊ တက်ကုန်လေ့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ နိဿေဏိံ၊
ထန်းကျင့် လှေကားကို။ ဗန္တိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ သဗ္ဗေပိ၊ ခုနစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့
သည်လည်း။ တံ၊ ထိုတောင်ကို။ အဘိရဟ၊ တက်၍။ နိဿေဏိံ၊ ထန်းကျင့်
လှေကားကို။ ပါတေတွာ၊ တွန်းချ၍။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်း တရားကို။ ကရိံသု၊
ပြုကုန်၏။ တေသု၊ ရဟန်းတို့တွင်။ သံဃတေရော၊ သံဃာ့ထေရ်တည်း။ ကေ-
ရတ္တာတိတ္ထမေနေဝ၊ တညဉ့်ကို လွန်ခြင်းဖြင့်လျှင်။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။
ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ထိုသံဃာ့ထေရ်သည်။ အနာတတ္တဒေဟ၊ အနာ
တတ်အိုင်နား၌။ နာဝံလတာဒန္တကဉ္စံ၊ ကွမ်းရိုးဒန်ပူကို။ ခါဒိတွာ၊ စား၍။ ဥတ္တရ-
ကုရတော၊ မြောက်ကျွန်းမှ။ ပိဏ္ဍပိတံ၊ ဆွမ်းကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။
တေသိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဣမံ ဒန္တ-

ကဋ္ဌံ၊ ဤဒန်ပူကို။ ခါဒိတွာ၊ စား၍။ မုခံဓောဝိတွာ၊ မျက်နှာသစ်၍။ ဣဒံ ပိဏ္ဏ-
 ပါတံ၊ ဤဆွမ်းကို။ ပရိဘုဉ္ဇေတ၊ သုံးဆောင်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။ အဓမ္မဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကတိကာ၊ ကတိကဝတ်ကို။
 တတာကိံ ပန၊ ပြုဘူးကုန်သလော။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။
 အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ မပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏။ တေန၊ ထိုသူသည်။
 အာဘတံ၊ ဆောင်ယူခဲ့သော။ ပိဏ္ဏပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ အဝသေသာ၊ ကြွင်းသော
 ရဟန်းတို့သည်။ ပရိဘုဉ္ဇေတိ၊ သုံးဆောင်ကုန်သတ္တံ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကတိကဝတ်
 ပြုကုန်ဘူးသလော။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဧတံ၊ ဤသို့ ကတိကဝတ် ပြုခြင်း
 သည်။ နောဟိ၊ မရှိသလျှင်ကတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီး
 ကား။ မယံပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ တုဓမ္မဝိယ၊ သင်တို့ကဲ့သို့။ ဝိသေသံ၊ အထူးကို။
 သစေ နိဗ္ဗတ္တေသာမ၊ အကယ်၍ ဖြစ်စေနိုင်ကုန်ငြားအံ့။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အာ-
 ဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ ပရိဘုဉ္ဇေသာမ၊ စားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ န ဣန္ဒြိယံ၊
 အရှင်ဘုရား ဆောင်ခဲ့သော ဆွမ်းကို အလိုမရှိကုန်။ ဒုတိယ ဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်
 မြောက်သော နေ့၌။ ဒုတိယတ္ထေရော၊ ဒုတိယထေရ်သည်။ အနာဂါမိဖလံ၊
 အနာဂါမိဖိုလ်သို့။ ပါပုဏ္ဏိ၊ ရောက်၏။ သောပိ၊ ထိုမထေရ်သည်လည်း။ တထေဝ၊
 ထိုအတူလျှင်။ ပိဏ္ဏပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ ဣတရေ၊ တပါး
 ရဟန်းတို့ကို။ နိမန္တေသိ၊ တိတ်၏။ တေ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဧဝံအာဟံသု၊ ဤသို့
 ဆိုကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဓမ္မဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကတိကာ၊
 ကတိကဝတ်ကို။ တတာကိံ ပန၊ ပြုဘူးကုန်သလော။ မဟာထေရေန၊ မထေရ်
 ကြီးသည်။ အာဘတံပိဏ္ဏပါတံ၊ ဆောင်ခဲ့သောဆွမ်းကို။ အဘုဉ္ဇိတွာ၊ မစားမူ၍။
 အနုထေရေန၊ မထေရ်ငယ်သည်။ အာဘတံ၊ ဆောင်ခဲ့သောဆွမ်းကို။ ဘုဉ္ဇိသာမ၊
 စားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကတိကဝတ်ပြုဘူးကုန်သလော။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။
 ဧတံ၊ ဤသို့ပြုခြင်းသည်။ နောဟိ၊ မရှိသလျှင်ကတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဧဝံ-
 သန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တုဓမ္မဝိယ၊ သင်တို့ကဲ့သို့။ မယံပိ၊ ငါတို့သည်
 လည်း။ ဝိသေသံ၊ အထူးကို။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပုရိသ-
 ကာရေန၊ ယောက်ျားတို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဘုဉ္ဇိတံ၊ စားခြင်ငှါ။ သက္ကောန္တော၊
 တတ်နိုင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဘုဉ္ဇိသာမ၊ စားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ န ဣန္ဒြိယံ၊
 အလိုမရှိကုန်။ တေသု၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပတ္တော-
 တိက္ခ၊ ရောက်သော ရဟန်းသည်။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ အနာဂါမိ၊
 အနာဂါမိသည်။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတရေ၊ ဤမှ
 တပါး ကုန်သော။ ဝဉ္စထေရာ၊ ငါးဦးသော မထေရ်တို့သည်။ ဝိသေသံ၊ စွာန်
 မဂ်ဖိုလ်အထူးကို။ နိဗ္ဗတ္တေတံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်

ဖြစ်၍ သုဿိတွာ၊ ခြောက်ထပ်၍ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။
 ကာလံကတွာ၊ စုတေခြင်းကိုပြု၍။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊
 ဖြစ်၍။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဘုရား ပွင့်သောအခါ၌။ တဘော၊ ထိုနတ်ပြည်
 မှ။ စဝိတွာ၊ စုတေ၍။ တတ္ထတတ္ထ ကုလဃာရေသု၊ ထိုထိုအမျိုးအိမ်တို့၌။ နိဗ္ဗတ္တိံ သု၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုသူ ငါးယောက် တို့တွင်။ ဧကော၊ တယောက်သည်။
 ပုတ္တုသဘတိ၊ ပုတ္တုသဘတိ အမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
 ဧကော၊ တယောက်သည်။ ကုမာရကဿပေ၊ ကုမာရကဿဝသည်။ အဟော-
 သိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကော၊ တယောက်သည်။ ဒါရုစီရိယော၊ ဒါရုစီရိယသည်။ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏။ ဧကော၊ တယောက်သည်။ မလ္လပုတ္တောဒဗ္ဗော၊ မလ္လာမင်း၏သား ဒဗ္ဗသည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကော၊ တယောက်သည်။ သဘိယော ပရိဗ္ဗာဇကော၊
 သဘိယ ပရိဗိုဇ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုငါးယောက်သော ရဟန်းတို့
 တွင်။ ယောတိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊
 ဖြစ်၏။ တံဘိက္ခ၊ ထိုရဟန်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ပုရာဏ သာလေဝုဟိတာ-
 ဒေဝတာတိ၊ ဒေဝတာဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ တဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဗြဟ္မာနော၊ ဗြဟ္မာ၏။
 ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသူသည်။ မယာ၊ ငါနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
 တက္က။ နိဿေဏိံ၊ ထန်းကျင့်လှေကားကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ထိပ်သို့။
 အဘိရဟိတွာ၊ တက်၍။ သမဏ ဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ အကာသိ၊ ပြုဘူး၏။
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဣမံ လဒ္ဓိံ၊ ဤအယူကို။ ဂဟေတွာ၊ စုံစမ်းရှာဖွေ၍ ယူလျက်။
 ဝိစရန္တော၊ လှည့်ပတ်သည်ရှိသော်။ ဝိနဿယျ၊ ပျက်စီးလေရာ၏။ နံ၊ ထိုဒါရုစီရိယ
 ကို။ သံဝေဇေယျာမိ၊ ထိတ်လန့်စေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။
 နံ၊ ထိုဒါရုစီရိယသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဗာဟိယ၊
 ဗာဟိယ။ တံ၊ သင်သည်။ ယာယ၊ အကြင်အကျင့်ဖြင့်။ အရဟာဝဂါ၊ ရဟန္တာသည်
 လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ အရဟတ္တမဂ်သို့။ ပဋိပန္နောဝဂါ၊ ရောက်
 အောင် ကျင့်သောသူသည်လည်း။ အဿ၊ ရာ၏။ သာပိ ပဋိပဒါ၊ ထိုအကျင့်သည်
 လည်း။ တေ၊ အား။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဗာဟိယ၊ ဟ။ တံ၊ သင်သည်။ နေဝခေါ အရတာ၊
 ရဟန္တာလည်း မဟုတ်။ အရဟတ္တမဂ္ဂံဝဂါ၊ သို့လည်း။ နာပိ သမာပန္နော၊ မရောက်။
 ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ဗာဟိယော၊ ဗာဟိယ အကျင့်ရှိသော ဒါရုစီရိယ
 သည်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ကထေန္တံ၊ ဆိုသော။ မဟာ-
 ဗြဟ္မာနံ၊ ဗြဟ္မာကြီးကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊
 ငါသည်။ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာသည်။ အဓိတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အယဉ္ဇ၊
 ဤဗြဟ္မာသည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ တံ၊ သင်သည်။ န အရဟာ၊ ရဟန္တာ မဟုတ်။

အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ အရဟတ္တမဂ္ဂံသို့။ နသမာပန္နော၊ မရောက်သည်။ အထိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ မယာ၊ ငါသည်။ ဘာရိယံကမ္မံ၊ ဝန်လေးထွ
 သော အမှုကို။ အဟောကတံ၊ ဩော်ပြုမိ၏။ လောကော၊ လောက၌။ အညော၊
 ငါမှတပါးသော။ အရဟတ၊ ရဟန္တာသည်။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ နံ၊ ထိုဗြဟ္မာကြီးကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဒေဝတော၊
 ဗြဟ္မာကြီး။ တေရဟိ၊ ယခု။ လောကော၊ လောက၌။ အရဟတ၊ ရဟန္တာသည်
 လည်း။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိသလော။ အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ အရဟတ္တမဂ္ဂံသို့။ သမာပန္နော၊
 ရောက်သော သူသည်မူလည်း။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။
 အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဒါရုစီရိယအား။ ဒေဝတာ၊ ဗြဟ္မာကြီးသည်။
 အာစိက္ခံ၊ ကြား၏။ ဗာဟိယ၊ အိုဗာဟိယ။ ဥတ္တရေသု ဇနပဒေသု၊ ဂင်္ဂါမှမြောက်
 ဖြစ်သော ဇနပုဒ်တို့၌။ သာဝတ္ထိနာမ နဂရံ၊ သာဝတ္ထိမည်သော ပြည်သည်။
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။
 တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အရဟံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံထိုက်၏။
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဗာဟိယ၊ ဗာဟိယတတ္ထတုန်း။
 သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ အရဟတေဝ၊ ရဟန္တာလည်း မည်၏။
 အရဟတ္တတ္ထာယစ၊ အရဟတ္တမဂ္ဂံ အကျိုးငှါလည်း။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊
 ဟော၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြား၏။

ဗာဟိယော၊ ဗာဟိယသည်။ ရတ္ထိဘာဂေ၊ ညဉ့်အတိုင်း။ ဒေဝတာယ၊ ဗြဟ္မာ
 ကြီး၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ သံဝိဂ္ဂဓာနသော၊ ထိတ်လန့်သော
 နှလုံးရှိ၏။ တံခဏံယေဝ၊ ထိုခဏခြင်းပင်လျှင်။ သုပ္ပါရကာ၊ သင်းသောဆိပ်မှ။
 နိက္ခမိဘွာ၊ ထွက်၍။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်၌။ ဧကရတ္ထိဝါသေန၊ တညဉ့်
 ခြင်းဖြင့်။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်လာ၏။ ဝိသ-
 ယောဇန သတိကံ၊ ယူဇနာတရခွန်ဆယ်ရှိသော။ သဗ္ဗမဂ္ဂံ၊ အလုံးစုံသော ခရီးကို။
 ဧကရတ္ထိဝါသေနေဝ၊ တညဉ့်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ ဂစ္ဆန္တောစ-
 ပန၊ သွားသော်လည်း။ ဒေဝတာနုဘာဂေန၊ နတ်၏အာနုဘော်ဖြင့်။ ဂတော၊
 သွား၏။ ဗုဒ္ဓါနုဘာဂေန၊ ဘုရား၏အာနုဘော်ဖြင့်။ ဂတော၊ ရောက်၏။ ဣတိပိ၊
 ဤသို့လည်း။ ဝဒန္တိယေဝ၊ ဆိုကုန်သလျှင် ကတည်း။ တသ္မိံပန ခဏေ၊ ထို
 ခဏ၌ကား။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊
 ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဒါရုစီရိယသည်။
 ဘုတ္တပတိတရာသေ၊ နံနက်စာစားပြီးကုန်သော။ ကာယ အာလသိယ ဝိမောစနတ္ထံ၊
 ကိုတ်၏ ပျင်းရိခြင်း ပင်ပန်းခြင်းမှ လွတ်စေခြင်းငှါ။ အဗ္ဗောကာသေ၊ လွင်တီး
 ခေါင်၌။ စက်မန္တေ၊ စကြိုသွားကုန်သော။ သမ္ပဟုလေ တိက္ခံ၊ များစွာသော

ရဟန်းတို့ကို။ သတ္တဝါ၊ ဘုရားသည်။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာ
ရှိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိ
ပြည်သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပရိဋ္ဌော၊ ဝင်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ပြောပြီး
၍။ ဟံ၊ ထိုဒါရုစီရိယကို။ ပုစ္ဆိ၊ သု၊ မေးကုန်၏။ တံပန၊ သင်သည်ကား။ ကုတော၊
အဘယ်အရပ်က။ အာဂတော၊ လာခဲ့သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
မေးကုန်၏။ ဘုပ္ပါရကာ၊ သင်္ဘောဆိပ်မှ။ အာဂတော၊ လာသည်။ အမှိ၊ ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ကဒါ၊ ဘယ်နေ့က။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်ခဲ့သည်။ အသိ၊
ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ ဟိယျော၊ ယမန်နေ့က။ သာယံ၊
ညအခါ၌။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်ခဲ့သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒုရတောပိ၊
အဝေးမှလည်း။ အာဂတော၊ လာသည်။ အသိ၊ ၏။ နိသိဒေ၊ တိုင်ဦးလော့။ တာဝ၊
ရှေးဦးစွာ။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဓောဝိတွာ၊ ဆေး၍။ တေလေန၊ ဆီဖြင့်။ မက္ခိတွာ၊
လိမ်း၍။ ထောက်၊ အတန်ငယ်။ ဝိဿမာဟိ၊ အပင်အပန်းဖြေဦးလော့။ အာဂတ-
ကာလေ၊ ကြွလာသောအခါ၌။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားကို။ ဒက္ခိဿသိ၊ ဖူးမြင်ရလတ္တံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သတ္ထု-
ဝါ၊ ဘုရား၏၎င်း။ အတ္တနောဝါ၊ မိမိ၏၎င်း။ ဇိဝိတန္တရာယံ၊ အသက်
အန္တရာယ်ကို။ န ဇာနာမိ၊ မသိ။ ဧကရတ္ထေနော၊ တညဉ့်ခြင်းဖြင့် သာလျှင်။
ကတ္တမိ၊ တစုံတခုသောအရပ်၌။ အဋ္ဌတွာ၊ မရပ်မနားမူ၍။ အနိသိဒိတွာ၊ မထိုင်ခဲ့
မူ၍။ ဝိသယောဇန သဘိကံ၊ ယူဇနာတရခွန်ဆယ်ရှိသော။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ အာ-
ဂတော၊ လာသည်။ အမှိ၊ ၏။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားကို။ ပဿိတွာပိ၊ ဖူးမြင်၍လည်း။
ဝိဿမိဿာမိ၊ အပင်အပန်းကို ဖျောက်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုဒါရု
စီရိယသည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ တရမာနရူပေါ၊ အဆောတလျှင်သာလျှင်။
သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ထဂဝန္တံ၊ ဘုရားကို။ အနော-
ပမာယ၊ နှိုင်းယှဉ်စရာ ဥပမာမရှိသော။ ဗုဒ္ဓသိရိယာ၊ ဘုရား၏ ကြက်သရေဖြင့်။
ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရန္တံ၊ ကြွသည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ မေ၊ ငါသည်။
ဂေါတမော၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုကို။
ဝတာ၊ စင်စစ်။ စိရဿံ ဒိဋ္ဌော၊ ကြာမြင့်သောအခါမှ မြင်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိဋ္ဌ-
ဌာနတော၊ မြင်ရာအရပ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဩနတ သရီရော၊ ကိုင်းညွတ်သော
ကိုယ်ရှိလျက်။ ဝန္တော၊ သွား၍။ အန္တရ ဝိထိယမေဝ၊ ခရီးအကြား၌ သာလျှင်။
ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဂေါပုကေသု၊
ဖမျက်တို့၌။ ဒဠ္ဋဂဟေတွာ၊ မြို့စွာဖက်၍။ ဧဝံအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဘဂဝါ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။
ဒေသေကု၊ ဟောတော်မူဝါလော့။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်

မူတတ်သော ဘုရားသည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါလော့။
ယံ၊ အကြင်တရားသည်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်ကြာစွာ ကာလ
ပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ နံ၊ ထိုဒါရုစီရိယကို။ သတ္ထာ၊
ဘုရားသည်။ ဗာဟိယ၊ ဗာဟိယ အကျင့်ရှိသော ဒါရုစီရိယ။ တာဝ အကာလော-
ခေါ၊ တရားဟောချိန်ကာလမဟုတ်သေး။ အန္တရဃရံ၊ ရွာတွင်းသို့။ ဝိဇ္ဇာယ၊
ဆွမ်းအလိုငှါ။ ပဝိဋ္ဌော၊ ပင်သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိပဋိက္ခိပိ၊ ဤသို့
ပယ်၏။

တံ၊ ထိုဘုရားမိန့်တော်မူချက် စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဗာဟိယော၊ ဗာဟိယ
သည်။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သံသာရေ၊ သံသရာ၌။ သံသရန္တေန၊ ကျင်လည်
ရခြင်းဖြင့်။ ကဗဠိကာရာဟာရော၊ ကဗဠိကာရ အာဟာရကို။ အလဒ္ဓပုဗ္ဗော၊
မရဘူးသောအခါမည်သည်။ န၊ မရှိ။ တုမှာကံဝါ၊ အရှင်တို့၏၎င်း။ မယံဝါ၊
အကျွန်ုပ်၏၎င်း။ ဇီဝိတန္တရာယံ၊ အသက်အန္တရာယ်ကို။ န ဇာနာမိ၊ မသိနိုင်။
မမ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတု၊ မဆိုင်းမလင့် ဟောတော်
မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဒုတိယံပိ၊ နှစ်ကြိမ်
မြောက်လည်း။ ပဋိက္ခိပိယေဝ၊ ပယ်သည်သာလျှင်တည်း။ အဿ၊ ထိုဘုရား၏။
ဧဝံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ဣမဿ၊ ဤသူသည်။ ဓံ၊
ငါဘုရားကို။ ဒိဋ္ဌကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ မြင်သောအခါမှစ၍။ သကလသရီရံ၊
ကိုယ်အလုံးသည်။ ဝီတိယာ၊ နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်။ နိရန္တရံ၊ မပြတ်။ အဇ္ဈောတ္တရံ၊
ပျံ့နှံ့လွှမ်းမိုးခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗလဝ ဝီတိဝေဝေါ၊ အားကြီးသော
ဝီတိအဟုန်ရှိသောသူသည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုတွာပိ၊ နာ၍လည်း။ ပဋိဝိဇ္ဇိတံ၊
ထိုးတွင်း၍ သိခြင်းငှါ။ နသက္ခိယတိ၊ မတတ်နိုင်လတ္တံ့။ မဇ္ဈတ္တပေက္ခာယ၊
လျှစ်လျူရှုခြင်းဖြင့်။ တာဝ ဟိဋ္ဌတု၊ တည်လင့် စေဦးလော့။ ဧကရတ္တေနော၊
တညဉ့်ခြင်းဖြင့် သာလျှင်။ ဝိသ ယောဇန သတိကံ၊ ယူဇနာတရနှစ်ဆယ်
ရှိသော။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ အာဂတတ္ထာ၊ လာခြင်းကြောင့်။ ခရထောပိ၊ ပူပန်ခြင်း
သည်လည်း။ အဿ၊ ထိုဒါရုစီရိယအား။ ဗထပါ၊ အားကြီး၏။ သောပိ၊ ထို
ပူပန်ခြင်း သည်လည်း။ တာဝ ပဋိပဿန္တတု၊ ငြိမ်းစေဦးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့
ကြံတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဒွိက္ခတ္တံ၊ နှစ်ကြိမ်။ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်၍။
ဟတိယံပိ၊ >သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သော ဘုရား
သည်။ အန္တရဝီထိယံ၊ ခရီးမ၌။ ပြိတောဝ၊ ရပ်လျက်လျှင်။ တသ္မာတိဟ တေ-
ဗာဟိယ ဧဝံ သိက္ခိတဗ္ဗန္တိ ဒိဋ္ဌေဒိဋ္ဌမတ္တံ၊ ဘဝိဿတိတိ အာဒိနာ၊ ဘဝိဿတိ
ဤသို့ အစရှိသော။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟော၏။

ဗာဟိယ၊ ဗာဟိယ အကျင့်ရှိသောသူ။တော၊ သင်သည်။ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်ရာ၌။ ဒိဋ္ဌမတ္တံ၊ မြင်ကာမျှသည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသောက၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟော၏။ သော၊ ထို ဗာဟိယသည်။ သတ္ထု၊ ဓမ္မံ၊ ဘုရား တရားကို။ သုဏန္ဒောယေဝ၊ နာစဉ်ပင်လျှင်။ သဗ္ဗာသဝေ၊ အလုံးစုံသော အာသဝေ၊ တို့ကို။ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍။ သဟပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ တာဝဒေဝစ ပန၊ ထိုရဟန္တာ ဖြစ်သော ခဏ၌ပင်လျှင်။ တဂဝန္တံ၊ ဘုရားကို။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်း အဖြစ်ကို။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ တေ၊ သင့်အား။ ပတ္တစိရံ၊ သပိတ်၊ သင်္ကန်းသည်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံ ပြီသော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးတော်မူလတ်သော်။ န ပရိပုဏ္ဏံ၊ မပြည့်စုံပါ သေး။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ လှိုနောင်မှ။ နံ၊ ထိုဒါရုစီရိယ ကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား။ ပတ္တစိရံ၊ သပိတ်၊ သင်္ကန်း ကို။ ပရိယေသာဟိ၊ ရှာချေသော။ ဣကိဝတွာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီး၍။ ပတ္တာမိ၊ ဝဲလေ၏။

ဝိသတိဝဿ သဟဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်သောင်း ဘိုင်တိုင်။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်း တရားကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသော။ သောဘိက္ခု၊ ထိုဒါရုစီရိယ ရဟန်းသည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ပစ္စယေနာမ၊ ပစ္စည်းမည်သည်တို့ကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ အညံ၊ တပါးသူကို။ အနောလောကေတွာ၊ မဝေမကြည့်မူ၍။ သယမေဝ၊ မိမိချည်းသာ လျှင်။ ပရိတုဉ္စိတံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း လျက်။ ဧက ဘိက္ခုဿာပိ၊ တပါးသော ရဟန်း အားမူလည်း။ ပတ္တေနဝါ၊ သပိတ်ဖြင့်၎င်း၊ စိဝရေနဝါ၊ သင်္ကန်းဖြင့်၎င်း။ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ချီးမြှင့်ခြင်း ကို။ နအကာသိကိရ၊ မပြုသတတ်၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အဿ၊ ထိုဒါရုစီရိယအား။ ဣဒ္ဓိမယ ပတ္တစိရံ၊ တန်းခိုးဖြင့် ပြီးသော သပိတ်၊ သင်္ကန်းသည်။ နဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ မဖြစ်နိုင်လတ္တံ့။ ဣတိဉ တွာ၊ ဤသို့သိတော်မူ၍။ ဧဟိဘိက္ခုတာဝေန၊ ဧဟိဘိက္ခု ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့်။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ နအဒါသိ၊ ပေးတော်မမူ။ ပတ္တစိရံ- သပိတ်၊ သင်္ကန်းကို။ ပရိယေသမာနမေဝ၊ ရှာလျက် သွားသည် သာလျှင် ဖြစ်သော။ တံပိ၊ ထိုဒါရုစီရိယကိုလည်း။ ဧကာ ယက္ခိနီ၊ ဘီလူးမ တယောက် သည်။ ခေနုရူပေန၊ နွားမအဟန် ဘန်ဆင်း၍။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ ဝါမဉ္ဇိရမ္ပိ၊ လတ်ဝဲပေါင်၌။ ပဟရိတွာ၊ တိုးဝှေ့၍။ ဇိဝိတက္ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပါဝေ- သိ၊ ရောက်စေ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအသိုငှါ။ စရိတွာ၊ သွား၍။ ကတတတ္တကိစ္စော၊ ဆွမ်းဘုဉ်းဝေးပြီးသည် ရှိသော်။ သမ္မဟုထေဟိ-

ဘိက္ခုဟိ၊ များစွာကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ကနိက္ခန္ဓော၊ ထွက်လတ်သော်။ ဗာဟိယဿ၊ ဗာဟိယဖြစ်သော ဒါရုစီရိယ၏။ သရိရံ၊ ကိုယ်ကို။ သင်္ကာရဋ္ဌာနေ၊ တံမြက်ချေးစဉ်။ ပတိတံ၊ ကျလျက်ရှိသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ဤ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာဏာပေသိ၊ စေတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေသ္မိံ၊ ဂေဟဒွါရေ၊ တခုသော အိမ်တံခါးအနီး၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ မဉ္ဇကံ၊ ညောင်စောင်းကို။ အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ ဣမံသရိရံ၊ ဤဒါရုစီရိယ၏ အလောင်းကို။ နဂရတော၊ ပြည်မှ။ နိဟရိတွာ၊ ဤ။ ဈာပေတွာ၊ သင်္ဂြိုဟ်၍။ ထူပံ၊ စေတီကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ စေလွှတ်တော်မူ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ တထာ၊ ဘုရား မိန့်တော်မူတိုင်း။ ကရိံသု၊ ပြုကုန်၏။ ကတွာစပန၊ ပြုကုန် ပြီး၍ကား။ ပိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကတကိစ္စံ၊ ပြုပြီးသော ကိစ္စကို။ အာရောစေတွာ၊ ကြား၍။ တဿ၊ ထိုဗာဟိယ၏။ အဘိသမ္ပရာယံ၊ တထာသို့လားခြင်းကို။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသည်။ နေသံ၊ ထိုရဟန်း တို့အား။ တဿ၊ ထိုဗာဟိယ၏။ ပရိနိဗ္ဗုတဘာဝံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုကြောင်းကို။ အာစိက္ခိတွာ၊ ကြား၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မမ၊ ဝါ၏။ သာဝကာနံ၊ သာဝက ဖြစ်ကုန်သော။ ခိပ္ပါဘိညာနံ၊ လျှင်သော အဘိညာဉ် ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့ထက်။ ယဒိဒံ ယောအယံ ဗာဟိယော ဒါရုစီရိယော၊ အကြင် ဗာဟိယဒါရုစီရိယသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံသော ဗာဟိယော ဒါရုစီရိယော၊ ထိုဗာဟိယဒါရုစီရိယသည်။ အဝ္ဂံအဝ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတဒဝ္ဂေ၊ ဧတဒဂ်အရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဘုရားကို။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပုစ္ဆိံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ ဘန္ဓေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဗာဟိယော၊ ဗာဟိယကို။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပတ္ထောတိ၊ ရောက်ပြီဟူ၍။ ဝဒေထ၊ မိန့်တော်မူကုန်၏။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ သော၊ ထိုဗာဟိယသည်။ အရဟတ္တံ ပတ္ထော၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်လတ်သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မမ ဓမ္မံ၊ ငါတရားကို။ သုတကာလေ၊ နာသောအခါ၌။ ပတ္ထော၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ ကဒါပန၊ အဘယ်အခါ၌ကား။ အထ၊ ထိုဗာဟိယအား။ တုမှေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ ကထိတော၊ ဟောအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ စရန္တေန၊ သွားသော။ မယာ၊ ငါတရားသည်။ အန္တရပီထိယံ၊ ခရီးမ အကြား၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ဓမ္မော၊ ကို။ ကထိတော၊ ဟောအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ ဘန္ဓေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ အန္တရပီထိယံ၊ ခရီးမ၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ကထိတ ဓမ္မော၊ ဟောအပ်သော တရားသည်။ အပ္ပမတ္တကောဟိ၊

အနည်းငယ် သာလျှင်တည်း။ ကဟံ၊ အဘယ်သို့။ သော၊ ထိုဗာဟိယသည်၊
တာဝတ္ထကေန၊ သို့မျှတည်းဖြင့်။ ဝိသေသံ၊ မဂ်ဖိုလ်အထူးကို။ နိဗ္ဗတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ
လေအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။
နေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကိံ၊ အဘယ်သို့ ဆိုကုန်ဘိသနည်း။
မမ ဓမ္မံ၊ ငါးဘုရားကို။ အပ္ပံ၊ ငါးတို့။ အနည်းငယ်ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဗဟံ၊ အများ
ဟူ၍လည်းကောင်း။ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။ မာဂဏှထ၊ မမှတ်လင့်ကုန်။
ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အနေကာနိပိ၊ များသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဂါထာ-
သဟဿာနိ၊ ဂါထာ တသောင်း တို့သည်။ အနတ္တနိဿိတာနိ၊ အကျိုးမဲ့ကို
မှီကုန်သည်ရှိသော်။ န သေယျော၊ မမြတ်။ အတ္တနိဿိကံ၊ အကျိုးကို မှီသော။
ဧကံပိ၊ တခုလည်းဖြစ်သော။ ဂါထာပဒံပန၊ ဂါထာပုဒ်သည်ကား။ သေယျော၊
မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိံ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဇေတွာ၊
စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။
အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၀၁။ ဂါထာ၊ ဂါထာသည်။ သဟဿမပိ၊ အထောင်မကများသော်လည်း။
စေ အနတ္တပဒသံဟိတာ၊ အကယ်၍ အကျိုးမဲ့ကို ပြတတ်သောပုဒ်နှင့် ယှဉ်သည်
ဖြစ်အံ့။ နသေယျော၊ မမြတ်။ ယံ၊ အကြင် ဂါထာကို။ သုတွာ၊ နာ၍။ ဥပသမ္ပတိ၊
ရာဂစသည် ငြိမ်း၏။ တံဧကံ ဂါထာပဒံ၊ တို့တခုသော ဂါထာပုဒ်သည်။ သေယျော၊
မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။

တတ္ထ ထိုဂါထာ၌။ ဧကံ ဂါထာပဒံ သေယျောတိ၊ သေယျော ဟူသည်ကား။
အပ္ပမာဒေါ အမတ်ပဒံ ။ လ။ ယထာ မတတိ၊ မတောဟူသော။ ဧဝရူပိ၊ ဤသို့
သဘောရှိသော။ ကော ဂါထာပိ၊ တခုသော ဂါထာသည်လည်း။ သေယျော၊
မြတ်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားကို။
ပုရိမ နယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဧဝဒိတဗ္ဗံ သိအပ်၏။ ဒေသနာဝသေနေ၊
ဒေသနာ အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒိနိ၊
သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံ သု၊ ရောက်ကုန်၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ ဗာဟိယဒါရုဗိရိယတ္ထေရ ဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

ဂ-သဟဿဝတ္ထု၊ ဂ-ကုဏ္ဍလကေသိဇ္ဈရိဝတ္ထု၊

အနုသန္ဓေ....ဗာဟိယ ခါရုစီရိယဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါယာ၏အနက်ကို ဖွင့်ပြီး ၍ ကုဏ္ဍလကေသိဇ္ဈရိဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါယာ၏အနက်ကိုဖွင့်ခြင်းငှါ ယောစ ဂါယာ သထံ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

☸ ယောစ ဂါယာသထံ ဘာသေတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ တာသေ စသော ဤ တရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ပိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ ကုဏ္ဍလကေသိ၊ ကုဏ္ဍလကေသိကို။ အာရဟန္တ၊ အကြောင်း ပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ သောဠသ ဝဿုဇ္ဈေသိကာ၊ တဆယ့်ခြောက်နှစ် အသက်ရှိသော။ အဘိရူပါ၊ အလွန် အဆင်းလှသော။ ကော သေဋ္ဌိမိတာ၊ တယောက်သော သေဌေး သွီးသည်။ အဟောသိ ကိရ၊ ရှိသည် ဖြစ်သတတ်။ ဒဿနိယာ ကိရ၊ ရှုဘွယ်တနန်း ရှိသတတ်။ ပါသာဒိကာကိရ၊ ကြည်ညိုဘွယ် ရှိသတတ်။ တသ္မိံ စ ဝယေ၊ ထိုအရွယ်၌လျှင်။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော။ နာရိယော၊ မိန်းမတို့သည်။ ပုရိသဇ္ဈာသယာ၊ ယောက်ျားကို အလိုရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပုရိသလောလာ၊ ယောက်ျား၌ လျှပ်ပေါ် လောင်လည် ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုချစ်သွီးကို။ မာတာ ပိတရောမိ၊ ဘ တို့သည်။ သတ္တဘူမိကဿ ပါသာဒဿ၊ တုံ့ခနစ်ဆင့် ရှိသော ပြာသာဒ်၏။ ဥပရိမတလေ၊ အထက်အပြင်၌။ သိရိဂဗ္ဘေ၊ အသုရေရှိသော တိုက်၌။ နိဝါသာ- ပေသုံ၊ နေစေကုန်၏။ အဿာ၊ ထိုသတို့သွီးအား။ ကေမေဝ၊ တဟောက်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ခါသိပရိစာရိကံ၊ အလုပ်အကျွေး ကျွန်မငယ်ကို။ အဒံသု၊ ဝေးကုန်၏။ အယ၊ ထိုအခါ၌။ စောရ ကမ္မံ၊ ခိုးမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုသော။ ကေကုလပုတ္တံ၊ အမျိုးသား တယောက်ကို။ ဂဟေတွာ၊ တမ်း၍။ ဗန္ဓောဗာတံ၊ ထက်ပြန်ကြိုးကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ချည်နှောင်၍။ စတုက္ကေ စတုက္ကေ၊ ခရီးလေးဆုံ ခရီးလေးဆုံ၌။ ကသဟိ၊ ကြိမ်လုံးတို့ဖြင့်။ ပဟရိတွာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ အာဇာတနံ၊ လူသတ်ရာ သင်းချိုင်း တစ်ပြင်သို့။ နယိံ သု၊ ဆောင်ယူကုန်၏။ သေဋ္ဌိမိတာ၊ သေဌေးသွီးသည်။ မဟာ- ဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ သုတွာ၊ ၍။ ဧတံ၊ ဤအသံသည်။ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပါသာဒတလေ၊ ပြာသာဒ်အပြင်၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ဩလောကေန္တိ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုခိုးသူကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ပဋိဗဒ္ဓမိတ္တာ- ဟုတွာ၊ တပ်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုခိုးသူကို။ ပတ္တယမာနာ၊ တောင့်တ လျက်။ အာဟာရံ၊ ထမင်းကို။ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်၍။ မဇ္ဇကော၊ ညောင်စောင်း၌။ နိပ္ပဇ္ဇိ- အိပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသေဌေးသွီးကို။ မာတာ၊ အမိသည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။

အဗ္ဗုဒ္ဓိသ္မိ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ထမင်းမစားဘဲနေခြင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်အကြောင်းရှိ
 သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ စောရောတိ၊ ခိုးသူဟူ၍။ ဂဟေတွာ၊ ဤ။ နိယုမာနံ၊
 ဆောင်ယူသော။ တံပုရိသံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ သစေ လတိဿာမိ၊ အကယ်၍
 ရသည်ဖြစ်အံ့။ ဇိဝိဿာမိ၊ အသက်ရှင်အံ့။ နောစေ လတိဿာမိ၊ အကယ်၍ မရ
 သည် ဖြစ်အံ့။ မေ၊ ငါ၏။ ဇိဝိတံ၊ အသက်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣဓေဝ၊ ဤ၌ပင်လျှင်။
 မရိဿာမိ၊ သေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အဗ္ဗု၊ ချစ်သွီး။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာကရိ၊ မဆို
 မပြုလင့်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဇာတိယာစ၊ အမျိုးဖြင့်လည်းကောင်း။ ဂေါတ္ထေနစ၊
 အနွယ်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဘောဂေနစ၊ စည်းစိမ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ သဒိသံ၊
 တူသော။ ဧကံ၊ သော။ အညံ၊ တပါးသော။ သမာနဇာတိကံ၊ တူသော အမျိုး
 အနွယ်ရှိသော ယောက်ျားကို။ လတိဿတိ၊ ရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ မဟံ၊
 ငါ့အား။ အညေန၊ တပါးသော ယောက်ျားဖြင့်။ ကိဉ္စိကိစ္စံ၊ တစုံတခုသော
 ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣမံ၊ ဤယောက်ျားခိုးသူကို။ အလတမာနာ၊ မရသည်
 ရှိသော်။ မရိဿာမိ၊ သေပင်သေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ မာတာ၊ အမိသည်။
 ဇီဘရံ၊ သွီးကို။ သညာပေတုံ၊ သက်သာရာရစေခြင်းငှါ။ အသတ္တောန္တိ၊ မတတ်
 နိုင်သည် ဖြစ်၍။ ပိတုနော၊ အဘသေဌေးအား။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။
 သောပိ၊ ထိုအဘသည်လည်း။ နံ၊ ထိုသွီးကို။ သညာပေတုံ၊ နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ။
 အသတ္တောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ကိံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်း
 ငှါ။ သတ္တာ၊ တတ်နိုင်အံ့နည်း။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ တံစောရံ၊ ထိုခိုးသူ
 ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆန္တဿ၊ သွားသော။ ရာဇပုရိသဿ၊ မင်းချင်းယောက်ျား
 အား။ သဟဿ ဘဏ္ဍိကံ၊ ဥစ္စာတင်ဆောင်ကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ ဣမံ၊
 ဤဥစ္စာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဧတံပုရိသံ၊ ဤယောက်ျားကို။ မဟံ၊ ငါ့အား။
 ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့စေလွှတ်၏။ သော၊ ထိုသူသတ်ဆောင်မှုသည်။
 သာဓုတိ၊ ကောင်း၏ဟု။ ကဟာပဏေ၊ အသပြာတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တံ၊
 ထိုခိုးသူကို။ မုဉ္ဇိတွာ၊ လွှတ်၍။ အညံ၊ တပါးသူကို။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ ဒေဝ၊
 အရှင်မင်းကြီး။ စောရော၊ ခိုးသူကို။ မာရိတော၊ သတ်အပ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ရညော၊
 မင်းအား။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ သေဋ္ဌိပိ၊ သေဌေးသည်လည်း။
 တဿ၊ ထိုခိုးသူအား။ ဖိတရံ၊ သမီးကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။

သော၊ ထိုသေဌေးသွီးသည်။ တတောပဋ္ဌာယံ၊ ထိုအခါမှစ၍။ သာမိကံ၊
 လင်ကို။ အာရာဓေဿာမိတိ၊ နှစ်သက်စေအံ့ဟူ၍။ သဗ္ဗာဘရဏ ပဋိဏ္ဍိတာ၊
 ခပ်သိမ်းသော တန်းဆာဖြင့် တန်းဆာဆင်လျက်။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာ
 လျှင်။ တဿ၊ ထိုခိုးသူအား။ ယာဂု အာဒိနိ၊ ယာဂုစသည်တို့ကို။ သံဝိဒဟတိ၊
 စိရင်၏။ စောရော၊ ခိုးသူသည်။ ကတိပါဟစ္စယေန၊ နှစ်ရက် သုံးရက် လွန်

သဖြင့်၊ စိန္တေသိ၊ ကြိ၏၊ ကခါနုခေါ၊ အဘယ်အခါ၌လျှင်။ ဣမံ၊ ဤသေဋ္ဌေး
သွီးကို။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ ဇေတိဿာ၊ ဤသေဋ္ဌေးသွီး၏။ အာဘရုဏာနိ၊
တန်းဆာတို့ကို။ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍။ ကေသ္မိယုရာဂေယော၊ တခုသော သုရာ
သည့်၏ အိမ်၌။ ဝိတ္တိဏိတွာ၊ ရောင်း၍။ ခါဒိတုံ၊ စားသောက် ခြင်းငှါ။
လဘိဿာမိ၊ ရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြိ၏။ သော၊ ထိုခိုးသူသည်။ သော-
ဥပါယော၊ ဤအကြောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ ကြံပြီး၍။
အာဟာရံ၊ တမင်းအစာကို။ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်၍။ မဉ္ဇကေ၊ ညောင်စောင်း၌။
နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုခိုးသူကို။ သာ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသွီးသည်။
ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ သာမိ၊ သခင်သား။ ဇေတ၊ သင်အား။ ကိရဇ္ဇတိ၊
အဘယ်သို့ နာကျင်ခြင်းရှိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ မေ၊
ငါ့အား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခု နာကျင်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ မေ၊
ငါ၏။ မာတာပိတရော၊ မိဘတို့သည်။ တယံ၊ သင်အား။ ကစ္စိပန၊ အဘယ်သို့
လျှင်။ ကုဒ္ဒါ၊ အမျက်တက်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ နကုဗ္ဗန္တိ၊
အမျက်မတက်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ အထ၊ ထိုသို့ဆိုလျက်။ ဇေတံ၊
ဤအကြောင်းသည်။ ကိနာမ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။
အဟံ၊ ငါသည်။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ၌။ ဗန္ဓိတွာ၊ နှောင်ဖွဲ့၍။ နိယျမာနော၊ ဆောင်
ယူသည်ရှိသော်။ စောရ ပပါတေ၊ ခိုးသူတို့ကို ချရာချောက်၌။ အဓိဝတ္ထာယ-
ဒေဝတာယ၊ စောင့်ရှောက်သော နတ်အား။ ဗလိကမ္ပံ၊ ဗလိနတ်စာကို။
ပဋိဿုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို။ လဘိံ၊ ရသည်ဖြစ်ပြီ။ တံပိ၊ သင့်
ကိုလည်း။ မယာ၊ ငါသည်။ တဿာဝေ၊ ထိုနတ်၏သာလျှင်။ အာနုဘာဝေန၊
အာနုတော်ဖြင့်။ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်၏။ မေ၊ ငါသည်။ ဒေဝတာယ၊ နတ်အား။ တံ-
ဗလိကမ္ပံ၊ ထိုဗလိနတ်စာကို။ ဌပိတံ၊ ပေးကမ်းအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဒ္ဒေ၊
နှမ။ စိန္တေမိ၊ ကြိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သာမိ၊ သခင်သား။ မာစိန္တယိ၊
မစိုးရိမ်လင့်။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဗလိကမ္ပံ၊ ဗလိနတ်စာကို။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလော့။
ကေန၊ အဘယ်ဝတ္ထုဖြင့်။ အတ္ထော၊ အထိုရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်
သော်။ အပ္ပေါဒက မရပါယသေနစ၊ ရေမရှိသော နို့ဆနာဖြင့်၎င်း။ လာဇ-
ပဉ္စမက ပုပ္ဖေဟိစ၊ ပေါက်ပေါက်လျှင် ငါးခုမြောက်ရှိသော ပန်းပွင့်တို့ဖြင့်၎င်း။
အတ္ထော၊ အထိုရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာမိ၊ အရှင်သား။ သာဓု၊ ကောင်း၏။
အဟံ၊ ငါသည်။ ပဋိယာဒေဿာမိ၊ စီရင်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဝန်ခံလျက်။ သာ၊
ထိုသေဋ္ဌေးသွီးသည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဗလိကမ္ပံ၊ ဗလိနတ်စာကို။ ပဋိယာ-
ဒေတွာ၊ စီရင်၍။ သာမိ၊ သခင်။ ဇေတိ၊ လာလော့။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ-
အာဟာ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ တဝ၊ သင်၏။

ဉာဏကေ၊ ဆွေမျိုးတို့ကို။ နိဝတ္တာပေတွာ၊ ပြန်လည်စေ၍။ မဟန္တဂါနိ၊ အဖိုး
များစွာ ထိုက်ကုန်သော။ ဝတ္ထာသရဏာနိ၊ ပုဆိုးအဝတ် တန်းဆာတို့ကို။
ဂယေတွာ၊ ယူ၍။ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အလင်္ကရေယိ၊ တန်းဆာဆင်လော့။
ဟသန္တာ၊ ရယ်ရွှင်ကုန်လျက်။ ကိဠန္တာ၊ ကစားကုန်လျက်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။
ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသွီးသည်။ တထာ၊
ထိုခိုးသူဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသွီးကို။ ပဗ္ဗတပါဒံ၊ တောင်ခြေရင်းသို့။
ဂတကာလေ၊ ရောက်သောအခါ၌။ အာဟ၊ ဆို၏။ သဒ္ဓေ၊ နှမ။ ဣတေ၊
ဤအရပ်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ဥဘောဝ ဇနာ၊ နှစ်ယောက်သော သူတို့သည်လျှင်။
ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သေသဇနံ၊ ကြွင်းသောလူကို။
ယာနကေန၊ ယာဉ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ထတွ။ နိဝတ္တာပေတွာ၊ ပြန်လည်စေ၍။ ဗလိကမ္မ-
ဘာဇနံ၊ ဗလိနတ်စာအိုးကို။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ရွတ်၍။ ဂဏှာဟိ၊
ယူခဲ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ သာ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသွီးသည်။ တထာ၊
ထိုခိုးသူဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ စောရော၊ ခိုးသူသည်။ တံ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသွီး
ကို။ ဂယေတွာ၊ ခေါ်၍။ စောရပပါယ ပဗ္ဗတံ၊ ခိုးသူတို့ကို ချရာချောက်ရှိသော
တောင်သို့၊ အဘိရဟိ၊ တက်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တဿ၊ ထိုတောင်၏။
ဧကေန ပဿေန၊ တခုသော နံပါးဖြင့်။ မနဿာ၊ လူတို့သည်။ အဘိရဟန္တိ၊
တက်ကုန်၏။ ဧကံပဿံ၊ နံပါးတဘက်သည်။ ဆိန္နပပါတံ၊ ပြတ်သောချောက်
ရှိ၏။ တတ္ထ ပဗ္ဗတမတ္ထကေ၊ ထိုတောင်ထိပ်၌။ ဌိတာ၊ ရပ်လျက်။ တေန ပဿေန၊
ထိုနံပါးဖြင့်။ စောရေ၊ ခိုးသူတို့ကို။ ပါတေန္တိ၊ ချကုန်၏။ တေ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်။
ခဏှာခဏှံ၊ အပိုင်းအပိုင်းအတုံးအတုံး။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပတန္တိ၊
ကျကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ စောရပပါတေတိ၊ စောရပပါတဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊
ဆိုအပ်၏။ သာ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသွီးသည်။ တဿ ပဗ္ဗတဿ၊ ထိုတောင်၏။ မတ္ထကေ၊
ထိပ်၌။ ဌတော၊ ရပ်၍။ သာမိ၊ သခင်သား။ တေ၊ သင်၏။ ဗလိကမ္မံ၊ နတ်စာ
ပေးခြင်းကို။ ကရေဟိ၊ ပြုလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုခိုးသူ
သည်။ ဘုဏ္ဏိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပုန၊ တဖန်။ တာယ၊
ထိုသေဋ္ဌေးသွီးသည်။ သာမိ၊ သခင်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဘုဏ္ဏိဘူတေ၊
ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိဝုတ္ထေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တံ၊
ထိုသေဋ္ဌေးသွီးကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဗလိကမ္မေန၊ ဗလိနတ်စာ
အမှုဖြင့်။ န အတ္ထော၊ အလိုမရှိ။ တံ၊ သင့်ကို။ ဝဇ္ဇေတွာပန၊ လှည့်စား၍ကား။
အာဒါဟ၊ ခေါ်၍။ အာဂတေ၊ လာသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။
သာမိ၊ သခင်။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့

မေးလတ်သော်။ တံ၊ သင့်ကို။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ တဝ၊ သင်၏။ အာဘရဏာနိ၊
တန်းဆာတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပလာယနတ္ထာယ၊ ပြေးခြင်းငှါ။ အာဂတော၊
လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သာ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသွီးသည်။ မရဏဘယ-
တဋ္ဌိတာ၊ သေဘေးဖြင့် ခြိမ်းချောက်ခြင်းကြောင့်။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာမိ၊ အရှင်။
အဟဉ္စ၊ ငါသည်လည်းကောင်း။ အာဘရဏာနိစ၊ တန်းဆာတို့ သည်လည်း
ကောင်း။ တဝ၊ သင်၏။ သန္တကာနေဝ၊ ဥစ္စာတို့သည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊
အဘယ့်ကြောင့်။ ဧဝံဒေသိ၊ ဤသို့ဆိုလေတိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလျက်။
သာ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသွီးသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာကရောဟိ၊ မပြုလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ပုနပ္ပုနံ၊ အဆန်တလဲလဲ။ ယာမိယမာနာဝိ၊ တောင်းပန်ပါသော်လည်း။ မာရေတိ-
ဝေ၊ သတ်လိုသည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဧဝံသန္တေ၊
ဤသို့သတ်လိုသည်ရှိသော်။ တေ၊ သင်အား။ မမ မရဏေန၊ ငါ၏သေခြင်း
ဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣမာနိ အာဘရဏာနိ၊ ဤတန်းဆာတို့ကို။
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ မဟံ၊ ငါ၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊
ဤသို့ဆို၏။ ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ ဤအခါမှစ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ မတတိ၊ သေပြီဟု။
မာရေဟိ၊ မှတ်လော့။ တေ၊ သင်၏။ ဒါသိဝါ၊ ကျွန်မသည်မူလည်း။ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကရိယာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့ ဆိုလို၍။ ဣမံ ဂါထံ၊
ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

သာမိ၊ အရှင်သား။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဣမေ သုဝဏ္ဏ ကေယူရာ၊
ဤရွှေခြေကျင်းလက်ကောက် ဘယက် တန်းဆာတို့သည်။ သဗ္ဗေ ဝေဠုရိယာ-
မယာ၊ အယံးစုံ ကျောက်မျက်ရွှေဖြင့် ပြီးကုန်၏။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ ချစ်လင်။ သဗ္ဗဉ္စ၊
အလုံးစုံသော ကိုယ်တန်းဆာကိုလည်း။ ဂဏှ၊ ဟူလော့။ မမံ၊ ငါ့ကို။ တေ၊
သင်၏။ ဒါသိဉ္စ၊ ကျွန်မအဖြစ်ကိုလည်း။ သာယေ၊ ပြီးစေလော့။

☞ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ စောရော၊ ခိုးသူ
သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကတေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ တံ၊ သင်သည်။ ဂန္တာ၊ သွား၍။
မာတာဝိတုနံ၊ မိဘတို့အား။ အာစိက္ခိယသိ၊ လတ္တံ့။ တံ၊ သင့်ကို။ မာရေသာမိ-
ယေဝ၊ သတ်လိုသည် သာလျှင်တည်း။ ဗာဠု၊ ပြင်းစွာ။ မာပရိဒေဝသိတိ၊ မဝို
ကြွေးလင့်ဟု။ ဝတွာ၊ ဆိုလို၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

ဗာလေ၊ မလိမ္မာသောမိန်းမ။ ဗာဠု၊ ပြင်းစွာ။ မာပရိဒေဝေသိ၊ မဝိုကြွေးလင့်။
ခိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ။ ဘဇ္ဈိကံ၊ တန်းဆာကို။ ဗန္ဓာဟိ၊ ချွတ်၍ ထုတ်လော့။ တုယံ သင်၏။
ဇီဝိတံ၊ အသက်သည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဘဏ္ဍကံ၊ ဆင်ယင်
သော တန်းဆာကို။ ဂဏှာမိ၊ ယူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

သာ၊ ထိုသေဌေးသွီးသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြို၏။ ဣဒံကမ္မံ၊ ဤအမှုသည်။ အဟောဘာရိယံ၊ ဩဋ္ဌိန် ဝန်လေးလှ၏တတား။ ပညာနာမ၊ ပညာမည်သည်ကို။ ပစိတော၊ ချက်၍။ ခါဒနတ္ထာယ၊ စားခြင်းငှါ။ န ကတော၊ မပြုအပ်။ အထခေါ၊ စင်စစ်မှုကား။ ဝိစာရဏတ္ထာယ၊ စီရင်ခြင်းငှါ။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ အဿ၊ ထိုခိုးသူအား။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သောအမှုတို့။ ဇာနိဿာမိ၊ သိရအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြို၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ နံ၊ ထိုခိုးသူကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာမိ၊ အရှင့်သား။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ တံ၊ သင့်ကို။ စောရောတိ၊ ခိုးသူဟူ၍။ ဂဟေတွာ၊ တမ်း၍။ နိယသိ၊ ဆောင်ယူ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ မာတာဝိဟူနံ၊ မိဘတို့အား။ အာစိက္ခံ၊ ကြား၏။ တေ၊ ထိုအမိအဘ တို့သည်။ ဣမံ သဟဿံ၊ ဤ ဥစ္စာတထောင်ကို။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။ တံ၊ သင့်ကို။ အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ကရိံသု၊ နေထိုင်စေသည်ကို ပြုကုန်၏။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုမှစ၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ တုယံ၊ သင့်အား။ ဥပကာရိကာ၊ ကျေးဇူးကြီး၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မေ၊ ငါ့အား။ သုဒိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာမြင်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ဝန္တိတုံ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထိုခိုးသူသည်။ တဗ္ဗေ၊ နှမ။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ သုဒိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာ မြင်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝန္တောဟိ၊ ရှိခိုးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဗ္ဗတန္တေ၊ တောင်စွန်းကမ်းပါးပြတ်အနား၌။ အဋ္ဌာယိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုခိုးသူကို။ သာ၊ ထိုသေဌေးသွီးသည်။ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်။ ပဒက္ခိဏံကတွာ၊ လက်ျာရစ် လှည့်သည်ကို ပြု၍။ စတုသုဋ္ဌာနေသု၊ လေးပါးသောအရပ်တို့၌။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ သာမိ၊ အရှင့်သား။ ဣဒံ၊ ဤမြင်ခြင်းသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ပစ္ဆိမ ဒဿနံ၊ အဆုံးစွန် မြင်ခြင်းတည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တုယံ ဝါ၊ သင့်အားလည်း။ မမ၊ ငါ့ကို။ ဒဿနံ၊ မြင်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မယံ ဝါ၊ ငါ့အားလည်း။ တဝ၊ သင့်ကို။ ဒဿနံ၊ မြင်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ပုရတောစ၊ ရွှေမှလည်းကောင်း။ ပစ္ဆတောစ၊ နောက်မှလည်းကောင်း။ အာလိကိတွာ၊ လည်ဖက်၍။ ပမတ္ထံ၊ မေ့လျော့သည်ကို။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ပဗ္ဗတန္တေ၊ တောင်ကမ်းပါးပြတ်၌။ ဌိတံ၊ နေသောခိုးသူကို။ ပိဋ္ဌိပဿေ၊ နောက်ပါး၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ဧကေန ဟတ္ထေန၊ လက်တဖက်ဖြင့်။ ခန္ဓေ၊ ပခုံးတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ဧကေန၊ လက်တဖက်ဖြင့်။ ပိဋ္ဌိကစ္ဆာယ၊ နောက်အောက်ပိုးကြား၌။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ပဗ္ဗတပပါတေ၊ တောင်ကမ်းပါးပြတ်၌။ ခိဝိ၊ ပစ်၏။ သော၊ ထိုခိုးသူသည်။ ပဗ္ဗတကုစ္ဆိယံ၊ တောင်ဝှမ်းကို။ ပဋိဟတော၊ တိုက်ခိုက်သည်ရှိသော်။ ခဏှာ ခဏှိကံ၊ အပိုင်းအပိုင်း။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပတိ၊ ကျလေ၏။ စောရပဝါတမတ္ထကေ၊ စောရပဝါတ တောင်ထိပ်၌။ အဓိဝတ္ထာ ဒေဝတာ၊ တောင်စောင့်နတ်သည်။ တေသံ ခွိန္နံ၊ ထိုသူနှစ်ယောက်

၅၅၆

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ နိဿယ-ဒုတိယတွဲ

တို့၏လည်း။ ကိရိယံ၊ အမူအရာကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ တဿာ၊ ဣတ္ထိယာ၊ ထိုမိန်းမ
အား။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဣမံ ဂါဟံ၊ ဤဂါထာကို။
အာဟ၊ ဆို၏။

တော၊ အချင်းတို့။ သဗ္ဗေသု ဌာနေသု၊ အလုံးစုံသော အရာတို့၌။ ပုရိသော-
ဟိ၊ ယောက်ျားသည်သာလျှင်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။
ဣတ္ထိပိ၊ မိန်းမသည်လည်း။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထတတ္ထ၊
ထိုထို သင့်ဘင့် လျှောက်ပတ်သော အခါ၌။ ဝိစက္ခဏာ၊ ပညာ အမြော် အမြင်နှင့်
ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

သာပိ၊ ထိုသေဌေးသွီးသည်လည်း။ စောရံ၊ ခိုးသူကို။ ပပါတေ၊ ကမ်းပါး
ပြတ်၌။ ခိပိတွာ၊ ပစ်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြို၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ သစေ-
ဂမိဿာမိ၊ အကယ်၍ ပြန်သည်ဖြစ်အံ့။ တေ၊ သင်၏။ သာမိကော၊ လင်သည်။
ကုဟိ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိဿန္တိ၊ ဤသို့မေးကုန်လတ္တံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။
ဧဝံပုဋ္ဌာ၊ ဤသို့မေးကုန်သည်ရှိသော်။ မေ မယာ၊ ငါသည်။ မာရိတော၊ သတ်အပ်
ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သစေ ဝက္ခာမိ၊ အကယ်၍ ဆိုသည်ဖြစ်အံ့။ ခုဗ္ဗနိတေ၊ မိန်းမ
ယုတ်။ သဟဿံ၊ ဥစ္စာတထောင်ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ တံ၊ ထိုယောက်ျား
ကို။ အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ နံ၊ ထိုယောက်ျားကို။
မာရေသိ၊ သတ်လေဘိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မံ၊ ငါ့ကို။ မုခသတ္တိဟိ၊ နှုတ်လှန်ထိုးခြင်း
တို့ဖြင့်။ ဝိဇ္ဈိဿန္တိ၊ ထိုးကုန်လတ္တံ့။ အာဘရဏတ္ထာယ၊ တန်းဆာအကျိုးငှါ။ မံ၊
ငါ့ကို။ သော၊ ထိုလင်သည်။ မာရေတုကာမော၊ သတ်လိုသည်။ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏။ ဣတိ ပုစ္ဆေမိ၊ ဤသို့ ဆိုသော်လည်း။ န သဒ္ဓဟိဿန္တိ၊ ယုံကြည်ကုန်
လတ္တံ့။ မေ၊ ငါ့အား။ ဂေဟေန၊ အိမ်ဖြင့်။ အလံ၊ ပြန်သွားခွင့်မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
တတ္ထော၊ ထိုအရပ်၌လျှင်။ အာဘရဏာနိ၊ တန်းဆာတို့ကို။ ဆဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။
အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်လိုက်သဖြင့်။ ဝိစရန္တိ၊ သွား
သည် ရှိသော်။ ပရိဗ္ဗာဇိကာနံ၊ ပရိမိဇမသို့၏။ ဧတံ အဿမံ၊ နေရာသင်္ခမ်းတခု
သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်မတို့။ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဘုမ္မာကံ၊
သင်မတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ဒေသ၊ ပေးပါကုန်
လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသေဌေး သွီးကို။
ပဗ္ဗာဇေသု၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ သာ၊ ထိုသေဌေးသွီးသည်။ ပဗ္ဗာဇေတွာဝ၊ ရဟန်း
ပြုပြီး၍လျှင်။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။
ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်းပြုခြင်း၌။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သောအကျင့်သည်။ ကိ၊ အဘယ်နည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ညီမ။ ဒသသု၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ကသိဏေထု-
ဝါ၊ ကသိုက်း တို့၌လည်း။ ပရိကမ္မံ၊ မရိကံကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို။

နိဗ္ဗတ္တေတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဝါဒ သဟဿဝါ၊ အယူ တထောင်ကို မူလည်း။ ဥဂ္ဂဏ္ဍိတဗ္ဗံ၊ သင်အပ်၏။ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌။ ဥတ္တမတ္ထော၊ မြတ်သော အကျိုးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ နိဗ္ဗတ္တေတံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ အဟံ၊ ငါသည်။ နသက္ခိယာမိ၊ မတတ်နိုင်အံ့။ ဝါဒသဟဿံပန၊ အယူ တထောင်ကို ကား။ အယျာ၊ သခင်မတို့။ ဥဂ္ဂဏ္ဍိယာမိ၊ သင်နိုင်ပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသွီးကို။ တေ၊ ထို ပရိဗိုဇ်တို့သည်။ ဝါဒ သဟဿံ၊ ဝါဒ တထောင်ကို။ ဥဂ္ဂဏ္ဍာပေတွာ၊ သင်စေ၍။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ တေ၊ သင့်အား။ သိဝံ၊ အတတ်သည်။ ဥဂ္ဂဟိတံ၊ သင်၍ ပြည့်စုံပြီ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တံ၊ သင်သည်။ ဇမ္ဗုဒိပတလေ၊ ဇမ္ဗုဒိပကျွန်းအပြင်၌။ ဝိစရိတွာ၊ လှည့်ပတ်သွားလာ၍။ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ ကထေတံ၊ ဖြေခြင်းငှါ။ သမတ္ထေ၊ စွမ်းနိုင်သောသူတို့ကို။ ဩလောကေဟိ၊ ကြည့်ချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ တဿ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသွီး ပရိဗိုဇ်မ၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဇမ္ဗုသာခံ၊ ဇမ္ဗုသပြေခက်ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဥယျောဇေသံ၊ လွှတ်ကုန်၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ညီမ။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေလော့။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ဂိဟိ ဘူတော၊ လူဖြစ်သော သူသည်။ တယာ၊ သင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ ကထေတံ၊ ဖြေခြင်းငှါ။ သစေသတ္ထောတိ၊ အကယ်၍ တတ်နိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ တဿေဝ၊ ထိုသူ၏ သာလျှင်။ ပါဒပရိစာရိကာ၊ ခြေရင်း အလုပ်အကျွေးသည်။ သဝ၊ ဖြစ်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ စေလွှတ်လိုက်ကုန်၏။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်။ သစေ သတ္ထောတိ၊ အကယ်၍ ဖြေနိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇာဟိ၊ ရဟန်း ပြုလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။

သာ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသွီးသည်။ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်။ ဇမ္ဗုပရိဗ္ဗာဇိကာ နာမ၊ ဇမ္ဗုပရိဗ္ဗာဇိက အမည်တွင်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တတော၊ ထိုအရပ်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ဒိဋ္ဌေ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်တိုင်း မြင်တိုင်းသော သူတို့ကို။ ပဉ္စံ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးလျက်။ ဝိစရတိ၊ လှည့်လည်၏။ တာယ၊ ထိုဇမ္ဗု ပရိဗိုဇ်မနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထေတံ၊ ဖြေခြင်းငှါ။ သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူမည်သည်။ နာဟောသိ၊ ရှိသည် မဖြစ်။ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ။ ဇမ္ဗု ပရိဗ္ဗာဇိကာ၊ ဇမ္ဗု ပရိဗိုဇ်မသည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ ဣတိ သုတွာဝ၊ ဤသို့သော စကားကို ကြား၍ လျှင်။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ပလာယန္တိ၊ ပြေးသွားကုန်၏။ သာ၊ ထိုပရိဗိုဇ်မသည်။ ဂါမံဝါ၊ ရွာသို့လည်းကောင်း။ နိဂမံဝါ၊ နိဂုံသို့ လည်းကောင်း။ ဘိက္ခာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ ဂါမဒ္ဓါရေ၊ ရွာတံခါး၌။ ဝါလုကရာသိံ၊ သံပုံစုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုသံစဉ်လျှင်။ ဇမ္ဗုသာခံ၊ ဇမ္ဗုသပြေ

ခက်ကို။ ဌပေတွာ၊ စိုက်ထား၍။ မယာ၊ ငါနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထေတုံ၊ ဖြေ
ခြင်းငှါ။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သူသည်။ ဇမ္ဗုသာခံ၊ ဇမ္ဗုသပြေခက်ကို။ မဒ္ဒတု၊
နင်းနယ် ဖျက်ဆီးစေသတည်း။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပါရိသိ၊
ဝင်၏။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ချဉ်းကပ်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထောနာမ၊
စွမ်းနိုင်သောသူ မည်သည်။ နာဟောသိ၊ ရှိသည်မဖြစ်။ သာပိ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသွီး
သည်လည်း။ သာခါယ၊ သပြေခက်သည်။ မိလာတာယ၊ ညှိုးသည် ရှိသော်။
အညံဇမ္ဗုသာခံ၊ တပါးသပြေခက်ကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ ဣမိနာ နိဟာရေန၊ ဤသို့
သော နည်းဖြင့်။ ဝိစရန္တိ၊ သွားလာသည်ရှိသော်။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။
ပတွာ၊ ရောက်၍။ ဂါမဒ္ဓါရေ၊ ရွာတံခါး၌။ ဝါလုကရာသိံ၊ သံပုံစုကို။ ဇမ္ဗုသာခံ၊
သပြေခက်ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုပြီးသော နည်းဖြင့်လျှင်။
ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဘိက္ခာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပါရိသိ၊ ဝင်၏။ သမ္ပဟုလော၊ များစွာ
ကုန်သော။ ဂါမဒ္ဓါရကာ၊ ရွာသူ သားငယ်တို့သည်။ ဇမ္ဗုသာခံ၊ သပြေခက်ကို။
ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ အဋ္ဌံသု၊ နေကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သာရိပုတ္တုတ္ထေရော၊
သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ ပိဏှာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရိတွာ၊ သွား၍။ ကတ-
တတ္တကိစ္စော၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသော်။ နဂရာ၊ ပြည်မှ။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်လတ်
သော်။ တေဒါရကော၊ ထိုသူငယ်တို့ကို။ ဇမ္ဗုသာခံ၊ သပြေခက်ကို။ ပရိဝါရေတွာ၊
ခြံရံ၍။ ဌိတေ၊ နေသည်တို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်
နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒါရကာ၊ သူငယ်တို့သည်။ ထေရဿ၊ မထေရ်
အား။ တံပဝတ္ထိံ၊ ထို အကြောင်းကို။ အာစိက္ခံသု၊ ကြားကုန်၏။ ဒါရကာ၊
သူငယ်တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုဘပြီးကား။ ဣမံ သာခံ၊ ဤသပြေခက်ကို။ မဒ္ဒထ၊
နင်းနယ်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ တန္တေ၊ အရှင်တုရား။ ဘာယာမ၊
ကြောက်ပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။
ကထေဿာမိ၊ ဖြေအံ့။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ မဒ္ဒထ၊ မကြောက်မရွံ့ လွတ်လွတ်
နင်းနယ် ဖျက်ဆီးကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ တေ၊ ထိုသူငယ်တို့
သည်။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ သဗ္ဗာဟုဿာဟာ၊ ကောင်းစွာ
ဖြစ်သော အားထုတ်ခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တထာ၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာ
မိန့်တိုင်း။ ကတွာ၊ ပြု၍။ မဒ္ဒန္တော၊ နင်းနယ်ကုန်လျက်။ ဇမ္ဗုသာခံ၊ သပြေခက်ကို။
ဥက္ခိပိံသု၊ ပစ်လွှင့်ကုန်၏။ ပရိဗ္ဗာဇိကာ၊ ပရိဗ္ဗာဇိမသည်။ အာဂန္တော၊ လာ၍။
တေ၊ ထိုသူငယ်တို့ကို။ ပရိဘာသေတွာ၊ ရေရှုတ် မောင်းမဲ၍။ တုမေဟိ၊ သင်တို့
နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မမ၊ ငါ့အား။ ပဉ္ဇေန၊ ပြဿနာဖြင့်။ ကိစ္စံ၊ ပြောရန်ဆိုရန်
ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မေ ဝါ၏။ သာခံ၊ သပြေခက်ကို။
မဒ္ဒထ၊ နင်းနယ်ကုန်တိ သနည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အယျေန၊ အရှင်

သာရိပုတ္တရာသည်။ အမှတ်၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ မဒ္ဒါပိတာ၊ နင်းနယ် ဖျက်ဆီး
 စေအပ်သည်။ အမှတ်၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမေဟိ၊
 အရှင်ဘုရားတို့သည်။ သာခါ၊ သပြေခက်ကို။ မဒ္ဒါပိတာ၊ နင်းနယ် ဖျက်ဆီး
 စေကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တဂိနိ၊ နှမပရိဗိုဇ်မ။ အာမ၊ ကြော်
 ဖျက်ဆီးစေသည် မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။
 မယာ၊ ကျွန်မနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ ကထေယ၊ ဖြေတော် မူပါကုန်
 လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ကထေယာမိ၊ ဖြေအံ့။ ဣတိ၊
 ဤသို့ ဆို၏။

သာ၊ ထိုပရိဗိုဇ်မသည်။ ဝဓုမာနက္ခန္ဓာယာယ၊ နေမွန်းယိုင်းသော အခါ၌။
 ဝဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိတံ၊ မေးခြင်းငှါ။ ထေရဿ၊ သာရိပုတ္တရာ၏။ သန္တိကံ၊
 အထံသို့။ အဂမာယိ၊ သွား၏။ သကယ နဂရံ၊ သာဝတ္ထိပြည် အလုံးသည်။
 သင်္ခယိ၊ ကြော်ငြာချောက်ချား၏။ ဒိန္နံ၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိနှစ်ဦးတို့၏။ ကထံ၊
 စကားကို။ သုဏိဿာမ၊ နာယူကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နာဂရာ၊ ပြည်သူတို့သည်။
 တာယ၊ ထိုပရိဗိုဇ်မနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ထေရံ၊
 မထေရ်ကို။ ဝဉ္စိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧက မန္တံ၊ တင့်အပ်သောအရပ်၌။ နိသီဒိံ၊ နေ
 ကုန်၏။ ပရိဗ္ဗာဇိကာ၊ ပရိဗိုဇ်မသည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ အာဟ၊ လျှောက်၏။
 တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေ၊ အား။ ဝဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးပါအံ့။ ဣတိ၊
 ဤသို့လျှောက်၏။ တဂိနိ၊ နှမ။ ပုစ္ဆ၊ မေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ သာ၊ ထို
 ပရိဗိုဇ်မသည်။ ဝါဒသဟဿံ၊ ဝါဒ တထောင်ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ထေရော၊
 ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ပုစ္ဆိတံ ပုစ္ဆိတံ၊ မေးတိုင်း မေးတိုင်းသော ပြဿနာကို။
 ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဖြေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပရိဗိုဇ်မကို။ ထေရော၊ မထေရ်
 သည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တေ၊ သင်၏။ ပဉ္စာ၊ အမေးပုစ္ဆာ ပြဿနာသည်။
 ဧတ္တကာဝေ၊ ဤမျှပင်လော။ အညေဝိ၊ တပါးသော ပြဿနာတို့သည်လည်း။
 အတ္ထိ၊ ရှိကုန်သေး၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 ဧတ္တကာဝေ၊ ဤတထောင်မျှသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်
 ၏။ တယာ၊ သင်သည်။ ဗဟူ၊ များစွာ။ ပဉ္စာ၊ ပြဿနာကို။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးလေပြီ။
 မယံပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ဧကံ၊ တခုသောပြဿနာကို။ ပုစ္ဆာမ၊ မေးကုန်အံ့။
 ဝိဿဇ္ဇိဿသိ၊ သင်ဖြေအံ့လော။ နောဝိဿဇ္ဇိဿသိ၊ မဖြေအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မိန့်၏။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဇာနမာနာ၊ သိမြင်ပါသည်
 ရှိသော်။ ဝိဿဇ္ဇိဿာမိ၊ ဖြေပါအံ့။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပုစ္ဆထ၊ မေးတော်
 မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တေရော၊ မထေရ်သည်။ ဧကံနာမ၊ ဧက
 မည်သည်။ ကိ၊ အတယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။

သာ၊ ထိုပရိဗိုဇ်မသည်။ သေ၊ ဤသည်ကား။ ဧဝံနာမ၊ ဤအမည်ရှိ၏ဟု။
ဝိဿဒဇ္ဇတဗ္ဗောတိ၊ ဖြေအပ်၏ဟူ၍။ အဇာနန္တိ၊ မတိသည်ဖြစ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား။ ဧဝံ၊ ဤကေတုသည်။ ကိံနာမ၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊
ဤသို့မေး၏။ တဝိနိ၊ နှမ။ ဗုဒ္ဓဓဉ္ဈောနာမ၊ ကေတုသည် ဘုရားပြဿနာမည်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တံ၊ ထိုပြဿနာကို။ မဟ္တံပိ၊
အကျွန်ုပ်အားလည်း။ ဧဝေ၊ ပေးပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မာဒိသာ၊
ငါနှင့်တူသည်။ သဓေ တဝိဿသိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ ဣတိ၊
ဤသို့ဆို၏။ ဧတနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ပဗ္ဗာဇေထ၊ ရဟန်း
ပြုပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်။ ယေရော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ
သည်။ ဘိက္ခုနီနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့အား။ အာစိက္ခိတွာ၊ ကြား၍။ ပဗ္ဗာဇေထိ၊
ရဟန်းပြုစေ၏။ သာ၊ ထိုပရိဗိုဇ်မသည်။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုပြီး၍။ လဒ္ဓုပသမ္ပဒ၊
ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို ရပြီးသော်။ ကုဏ္ဍလ ကေသိတ္ထေရိနာမ၊ ကုဏ္ဍလကေသိ ထေရီ
အမည်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ကတိပါဟန္တယေနဝ၊ နှစ်ရက် သုံးရက်ဖြင့်
သာလျှင်။ သဟပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ
အဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။

ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထံ၊ စကားကို။
သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ပြောဟောကုန်၏။ ကုဏ္ဍလ ကေသိတ္ထေရိယာ၊ ကုဏ္ဍလကေသိ
ထေရီမသည်။ ဓမ္မဿဝနဉ္စ၊ ထရားနာရခြင်းသည်လည်း။ ဗဟုံ၊ များစွာ။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
အဿာ၊ ထိုကုဏ္ဍလကေသိ ထေရီအား။ ပဗ္ဗဇိတကိစ္စဉ္စ၊ ရဟန်းကိစ္စသည်လည်း။
မတ္ထကံ၊ အပြီးသို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်၏။ ဧကေန စောရေန၊ ခိုးသူတယောက်နှင့်။
သန္ဓိံ၊ တကွ။ မဟာ သံဝါမံ၊ ကြီးစွာသော စစ်ထိုးခြင်းကို။ ကံတွာ၊ ပြု၍။ ဇိနိတွာ၊
အောင်၍။ အာဝတာကိရ၊ လာသတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဟောကုန်၏။
သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ အာဝန္တာ၊ ကြွလာ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧတရဟိ၊
ယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်စကားဖြင့်။ သန္ဓိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန်
သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မိန့်ခြင်းကြောင့်။ ဣမာယ-
နာမာတိ၊ ဤမည်သော စကားကြောင့်တည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်လတ်သော်။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဒေသိတဓမ္မံ၊ ဟောအပ်သောတရား
ကို။ အပ္ပံဝါတိ၊ နည်း၏ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဗဟုံဝါတိ၊ များ၏ဟူ၍ လည်း
ကောင်း။ ပမာဏံ၊ အတိုင်း အရှည်ကို။ မာဂဏှထာတိ၊ မယူကုန်သင့်ဟု။
အနတ္ထကံ၊ အကျိုးမဲ့နှင့်စပ်သော။ ပဒ သတံပိ၊ အရာသော ပုဒ်သည်လည်း။
သေယျော၊ မြတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဓမ္မပဒံပန၊ အကျိုးရှိသော ပုဒ်သည်
ကား။ ဧကံပိ၊ တခုသည်လည်း။ သေယျော၊ မြတ်သည် သာလျှင်တည်း။

အဝသေသ စောရေ၊ ကြွင်းသော ခိုးသူတို့ကို။ ဇိနန္တဿစ၊ အောင်ပြီးသောသူ အားလည်း။ ဇယောနာမ၊ အောင်ခြင်းမည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အဇ္ဈတ္တိက- ကိလေသ စောရေ၊ အဇ္ဈတ္တိက ကိလေသခိုးသူတို့ကို။ ဇိနန္တဿဝ၊ အောင်သော သူအားသာလျှင်။ ဇယောနာမ၊ အောင်ခြင်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ- ဝတ္ထု၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ အနုသန္တိ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဇေထွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟော၏။

၀၀၂။ ယောစ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ် ထည်လည်း။ အနတ္ထပဒ သံဟိတံ၊ ကောင်း ကင်ကို ချီးမွမ်းခြင်း စသည်အားဖြင့် အကျိုးမဲ့ကို ပြတတ်သောပုဒ်နှင့် ယှဉ် သော။ ဂါထာ သတံပိ၊ အရာသော ဂါထာကိုလည်း။ ဘာသေ၊ ဆိုငြားအံ့။ နသေယျော၊ မမြတ်။ ယံဓမ္မပဒံ၊ အကြင်အကျိုးကို ပြီးစေတတ်သောတရားပုဒ်ကို။ သုတ္ထော၊ နာ၍။ ဥပသမ္ပတိ၊ ရာဂ စသည် ငြိမ်း၏။ တံ ဧကံဓမ္မပဒံ၊ ထိုအကျိုးကို ပြီးစေတတ်သော တခုသောတရားပုဒ်သည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။

၁၀၃။ ဟော၊ အကြင်စစ်သူရဲသည်။ သဟဿေန၊ တထောင်ဖြင့်။ ဂုဏိတံ၊ မြောက်အပ်သော။ သဟဿံ သဟဿ၊ တထောင်ကုန်သော။ မာနုသေ၊ လူတို့ ကို။ သင်္ဂါမေ၊ စစ်ထိုးရာမြေ၌။ ဇိနေန၊ အောင်ရာ၏။ အယံ၊ ဤစစ်အောင်သော သူသည်။ ဥတ္တမော၊ မြတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယောပန၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ် သည်ကား။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ စေဇေယျံ၊ အကယ် ၍ အောင်အံ့။ သော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်၊ သံဂါမဇေတ္ထမော၊ စစ်ထိုး ရာ၌ အောင်ကုန်သော သူရဲတို့ထက် အထူးသဖြင့် မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ ဂါထာသတန္တိ၊ သတံဟူသည်ကား။ ယောစ- ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ် သည်လျှင်။ သတပရိစ္ဆေဒါ၊ တရာ အပိုင်းအခြားရှိ ကုန်သော။ ဗဟူပိ၊ များသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဂါထာ၊ ဂါထာ တို့ကို။ ဘာသေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ အနတ္ထပဒ သံဟိတန္တိ၊ တံ ဟူသည်ကား။ အာကာသဝဏ္ဏနာဒိဝသေန၊ ကောင်းကင်ကို ချီးမွမ်းခြင်း စသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အနတ္ထကေဟိ၊ အကျိုးမဲ့ကို ပြတတ် ကုန်သော။ ပဒေဟိ၊ ပုဒ်တို့နှင့်။ သံဟိတာ၊ စပ်သော။ ဧကော၊ တခုသော တရားသည်။ ဓမ္မ- ပဒန္တိ၊ ပဒံဟူသည်ကား။ အတ္ထသာဓကံ၊ အကျိုးကို ပြီးစေတတ်သော။ ခန္ဓာဒိ- ပဋိသံဟုတ္ထံ၊ ခန္ဓာစသည်နှင့် စပ်သော။ စတ္တာရိ၊ လေးပါး ကုန်သော။ ဣမာနိ- ပရိဗ္ဗာဇက ဓမ္မပဒါနိ၊ ဤပရိဗ္ဗိဇတို့၏ ကျင့်ရာ အကြောင်းတို့တည်း။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးတို့ဟူသည်။ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည် တို့နည်း ဟူမူကား။ အနတိဇ္ဈာ-

ပရိဗ္ဗာဇက ဓမ္မပဒံ၊ အနတ္တိဇ္ဈာဟူသော ပရိဗ္ဗာဇက ဓမ္မပဒ၎င်း။ အဗျာပါဒေါ၊ အဗျာပါဒဟူသော ပရိဗ္ဗာဇကဓမ္မပဒ၎င်း။ သတိ၊ သမ္မာသတိဟူသော ပရိဗ္ဗာဇက ဓမ္မပဒ၎င်း။ သမ္မာသမာဓိ ပရိဗ္ဗာဇကဓမ္မပဒံ၊ သမ္မာသမာဓိဟူသော ပရိဗ္ဗာဇက ဓမ္မပဒ၎င်း။ ဣတိဓံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေသု၊ ဟောအပ်ကုန်သော။ စတုသု ဓမ္မပဒေသု၊ လေးပါးကုန်သော ဓမ္မပဒတို့တွင်။ ကေဝိ ဓမ္မပဒံ၊ တခုသော ဓမ္မပဒသည်လည်း။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ယော သဟဿံ သတသေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယော-
 ကော သံဂါမယောဓော၊ အကြင် စစ်သူရဲ တယောက်သည်၊ သဟဿေန၊ တထောင်ဖြင့်။ ဂုဏိတံ၊ မြှောက်အပ်သော။ သဟဿံ၊ တထောင်သော။ မာနသေ၊ လူတို့ကို။ ကေသ္မိံ သံဂါမေ၊ တခုသော စစ်မြေအရပ်၌။ ဇိနေယျ၊ အောင်ရာ၏။ ဒသမနဿ သထ သဟဿံ၊ ဆယ်သိန်းသော လူကို။ ဇိနိတွာ၊ အောင်၍။ ဇယံ၊ အောင်ခြင်းကို။ အာဟရေယျ၊ ဆောင်ရာ၏။ အယံပိ၊ ဤသူသည်လည်း။ သံဂါမ-
 ဇိနတံ-သံဂါမ ဇိနန္တာနံ၊ စစ်မြေ၌ အောင်ကုန်သော သူတို့တွင်၊ သူတို့ထက်။ ဥတ္တမော ပဝရေနာမ၊ မြတ်ခြင်းမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကေဉ္စ ဇေယျ-
 မတ္တာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယော၊ အကြင်ဟောဂါဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ရတ္တိဌာန-
 ဒိဝါဌာနေသု၊ ညဉ့်သန့်စရာ နေ့သန့်စရာ အရပ်တို့၌။ အဇ္ဈတ္တိက ကမ္မဌာနံ၊ အဇ္ဈတ္တိက ကမ္မဌာန်းကို။ သမ္မသန္တော၊ သုံးသပ်လျက်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ လောဘာဒိ တိလေသဿ၊ လောဘ စသော ကိလေသာကို။ ဇယေန၊ အောင်ခြင်း ဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဇိနေယျ၊ အောင်ရာ၏။ သ ပေ သံဂါမဇုတ္တမောတိ၊ ဇုတ္တမော ဟူသည်ကား။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သံဂါမ ဇိနာနံ၊ စစ်မြေပြင်၌ အောင်ကုန်သော သူတို့တွင်၊ သူတို့ထက်။ ဥတ္တမော ပဝရော၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍။ သံဂါမ သိသယောဓော၊ စစ်ဘုရင်ချုပ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါတာအနက် တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက် ကုန်၏။

တတိယံ၊ သော။ ကုဏ္ဍလကေသိတ္ထေရိဝတ္ထု၊ သည်။
 ဣတိသမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

၈-သဟဿဝတ္ထု၊ ၄-အနတ္တပုစ္ဆက ခြာဟူက ဝတ္ထု၊

အနုသန္ဓေ...ကုဏ္ဍလကေသိတ္ထေရိ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာတို့၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ အနတ္တပုစ္ဆက ခြာဟူကဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ အတ္တာ ဟဝေတိ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

အတ္တာ ဟဝေတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဟဝေ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ အနတ္တပုစ္ဆကံဗြာဟ္မဏံ၊ အနတ္တပုစ္ဆက မည်သော ပုဏ္ဏားကို။ အာရုဏ္ဏ၊ အကြောင်း ပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

သော ဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ကိံနုခေါ၊ အသို့နည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရား သဗ္ဗညုသည်။ အတ္တမေဝ၊ အကျိုးရှိသည်ကို သာလျှင်၊ ဇာနာတိကိရ၊ သိလေသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်မူကား။ အနတ္တံ၊ အကျိုးစီးပွား မရှိသည် ကို။ ဇာနာတိကိံ နုခေါ၊ သိလေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းလျက်။ နံ၊ ထိုဘုရားသဗ္ဗညုကို။ ပုစ္ဆိဿာမိ၊ မေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရား တို့သည်။ အတ္တမေဝ၊ အကျိုးစီးပွားရှိသည်ကိုသာလျှင်။ ဇာနာထမညေ၊ သိယောင် တကား။ အနတ္တံ၊ အကျိုးစီးပွားမဲ့ကို။ နော မညေ၊ သိမည် မထင်ပါ တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အတ္တဉ္စ၊ အကျိုး စီးပွားကိုလည်း။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ အနတ္တဉ္စ၊ အကျိုးစီးပွား မရှိသည်ကိုလည်း။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား။ မေ၊ ငါ့အား။ အနတ္တံ၊ အကျိုးစီးပွားမဲ့ကို။ ကထေထ၊ ပြောဟော ပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ သတ္တာ၊ ဘုရား သည်။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟော၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဥဿူရ သေယံ၊ နေထွက်အောင် အိပ်ကြူးသောသူသည် လည်းကောင်း။ အာလသံ၊ ပျင်းရိသော သူသည် လည်းကောင်း။ စန္ဒိတ္တံ၊ ကြမ်းကြုတ် ခက်ထန်သော သူသည်လည်းကောင်း။ ဒိဃသောဣယံ၊ အရှည် သေသောက်ကြူးသော သူသည်လည်းကောင်း။ ကေဿ၊ တဟောက် အထီး တည်း။ အဒ္ဓါန ဂမနံ၊ အခွန်ရှည်သောခရီးကို သွားသောသူသည်လည်းကောင်း။ ပရဒါရူပ သေဝနံ၊ သူတပါး မယားကို မှီဝဲသသူသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဧတံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော သူကို။ သေဝဿ၊ မှီဝဲ ဆည်းကပ်သည်ဖြစ်ကုန်မူကား။ တေ၊ သင့်အား။ အနတ္တံ၊ အကျိုးစီးပွားမဲ့သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဂဏာစရိယ၊ ဂိုဏ်းဆရာ။ ဂဏံဇေဋ္ဌက၊ ဂိုဏ်းတို့၏ အမြတ်ဖြစ်သူဘုရား။ သာဓုသာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ တုမှေ၊ တို့သည်။ အတ္တဉ္စ၊ အကျိုးကိုလည်း။ ဇာနာထ၊ သိကုန်၏။ အနတ္တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဇာနာထ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဧဝံခေါ၊

ဤသို့လျှင်။ အတ္တနတ္တ ဇာနနကောနာမ၊ အကျိုးကိုသိသောသူ၊ အကျိုးမဲ့ကို သိသောသူမည်သည်။ မယာ၊ ငါနှင့်။ သဒိသော၊ တူသောသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ အထ၊ တိုအခါ၌။ သတ္တ၊ သည်။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုကို။ ဥပဓာရေတွာ၊ စူးစမ်း၍။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ကေနကဓမ္မန၊ အဘယ်အမှုဖြင့်။ ဇီဝသိ၊ အသက်မွေးသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ တော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ဇူတကဓမ္မန၊ အန်ကစားသောအမှုဖြင့်။ ဇီဝါမိ၊ အသက်မွေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဟေ၊ သင်၏။ ဇယော၊ အောင်ခြင်းသည်။ ဟောတိကိံပန၊ ဖြစ်သလော။ ဥဒါဟု၊ တိုသို့မဟုတ်မှုကား။ ပရာဇယော၊ ရှုံးခြင်း သည်။ ဟောတိကိံပန၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဇယောပိ၊ အောင်ခြင်း သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရာဇယောပိ၊ ရှုံးခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ သေ၊ ဤအောင်ခြင်း သည်။ အပ္ပမတ္တကော၊ အနည်းငယ်သာတည်း။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဇိနန္တဿ၊ အောင်သောသူ၏။ ဇယောနာမ၊ အောင်ခြင်းမည်သည်။ နသေယျော၊ မမြတ်။ ယောပန၊ အကြင်သူသည်ကား။ ကိလေသ ဇယေန၊ ကိလေသာကို အောင်ခြင်း ဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဇိနာတိ၊ အောင်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ဇယော၊ အောင်ခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တံဇယံ၊ ထိုမိမိ ကိုယ်ကို အောင်သူကို။ ကောပိ၊ တစ် တယောက်သော သူသည်။ အပဇယံ၊ ရှုံးခြင်းကို။ ကာဟံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ မိန့်သော်မူ၍။ အနုသန္နိ၊ အနုသန္ဓေကို။ စာဋေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ ဒေသေန္တော၊ တရားဟောလိုသော သုရားသည်။ ဣမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာထိုကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၀၄။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဣတရာ၊ မိမိကိုယ်မှတပါးသော။ ယာစာယံပဇာ၊ အကြင်သတ္တဝါသည်။ ယံဇိတံ၊ အကြင်အောင်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဇိတံ၊ သည်။ နသေယျော၊ မမြတ်။ အတ္တာဟဝေ အတ္တာဝေ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်။ ဇိတံ ဇိတော၊ အောင်ခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ သညတ စာရိနော၊ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံး သုံးပါးကို စောင့်ရှောက်ခြင်း တည်းဟူသော အကျင့်ရှိသော။ အတ္တဒန္တဿ၊ မိမိကိုယ်ကို ယဉ်ကျေး စေပြီးသော။ ဂေါသဿ၊ ယောက်ျား ဖြစ်သော။

၁၀၅။ ကထာရူပဿ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ဇန္တုနော၊ သတ္တဝါ၏။ ဇိတံ၊ အောင်ခြင်းကို။ အပဇိတံ၊ တဘန်ရှုံးအောင်။ ဒေဝေါ၊ နတ်သည်။ နေဝ- ကယိရာ၊ မပြုနိုင်ရာ။ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်သည်။ နကယိရာ၊ မပြုနိုင်ရာ။ ဗြဟ္မနာ၊

ဗြဟ္မာနှင့်။ သဟ၊ ဟက္ခ။ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်။ န ကယိရာ၊ မပြုနိုင်ရာ။
ဇုတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ ဟဝေတိ၊ ဟဝေဟူသည်ကား။ နိပါတော၊ နိပါတ်
ပုဒ်တည်း။ ဇိတန္တိ၊ ဇိတံဟူသည်ကား။ လိင်္ဂိပလ္လာသော၊ လိင်္ဂ်ပြန်သောပုဒ်တည်း။
အတ္တနော ကိလေသ ဇယေန၊ မိမိကိလေသာကို အောင်ခြင်းဖြင့်။ အတ္တာဇိတော၊
မိမိကိုယ်ကို အောင်သောသူသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဇုတိအတ္ထော၊ ဤကား
အနက်တည်း။ ဟာစာသံ ဇုတရာ ပဇာတိ၊ ပဇာယူသည်ကား။ အဝသေသာ၊
မိမိကိုယ်ကို အောင်သောသူမှ ကြွင်းသော၊ ယာပနာယံပဇာ၊ အကြင်သတ္တဝါ
သည်။ ဇူတေနဝါ၊ အနိကစားခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ နေဟရဏေနဝါ၊
ဥစ္စာကို ခိုးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ သင်္ဂါမေနဝါ၊ စစ်ထိုးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။
နေလာတိသာဝေန၊ ဥစ္စာကိုရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဇိတော၊ အောင်ခြင်းသည်။
တဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံ၊ ထိုသူတပါးကို။ ဇိနန္တေန၊ ကြွေအန်လောင်း၍နိုင်သော
အောင်ခြင်းဖြင့်။ ယံဇိတံ၊ အကြင်အောင်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဇိတံ၊ ထို
အောင်ခြင်းသည်။ န သေယျော၊ မမြတ်။ ဇုတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။
ကသ္မာဝေန၊ အတယ်ကြောင့်ကား။ တဒေဝ ဇိတံ၊ ထိုကိုယ်ကို အောင်ခြင်းသည်သာ
လျှင်။ သေယျော၊ မြတ်သနည်း။ ဇုဒံ၊ ဤအနိကစားခြင်း စသည်ဖြင့် အောင်
ခြင်းသည်။ န သေယျော၊ မမြတ်သနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မေးခြားအံ့။ ယသ္မာ၊
ကြောင့်။ အတ္တဒန္တဿ၊ လ။ တထာရူပဿ ဇန္တုနောတိ၊ ဇန္တုနော ဟူသည်
ကား။ ဇုဒံ အယံ အဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုလို
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။
နိတ္တိလေသတာယ၊ ကိလေသာ မရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အတ္တဒန္တော၊ ကိုယ်ကို
ဆုံးမသော။ ယှာယံ ပေါသော၊ အကြင် ယောက်ျားသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။
တဿ အတ္တဒန္တဿ၊ ထို ကိုယ်ကို ဆုံးမသော ယောက်ျား၏။ ကာယာဒိဟိ၊
ကိုယ်စသည်တို့ဖြင့်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ သညတစာရိနော၊ စောင့်ရှောက်သော အားဖြင့်
ကျင့်ခြင်းရှိသော။ ဧဝရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော သူအား။ ဇုမေဟိ ကာယ-
သမာစာရာဒိဟိ၊ ဤကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ကျင့်ခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။ သညတဿ၊
ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်သော။ ဇန္တုနော၊ သတ္တဝါအား။ ဒေဝေါဝါ၊ နတ်
သည်လည်းကောင်း။ ဂန္ဓဗ္ဗောဝါ၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်သည်လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မာနာ၊ ဗြဟ္မာ
နှင့်။ သဟ၊ တက္ခ။ မာရောဝါ၊ မာရ်နတ်သည်လည်းကောင်း။ ဥဠဟိတွာ၊ ထ၍။
အဟံ၊ ငါသည်။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ ဇိတံ၊ အောင်ခြင်းကို။ အပဇိတံ၊ ရှုံးသည်ကို။
ကရိဿာဒိဟိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ မဂ္ဂဘာဝနာယ၊ မဂ်ကို ပွားစေခြင်းဖြင့်။ ပဟိနော၊
ပယ်အပ်ကုန်သော။ ကိလေသေ၊ တို့ကို။ ပုန၊ တစ်သန်။ ဥပ္ပါဒေဿာမိ၊ ဖြစ်စေအံ့။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဃာဇေန္တောပိ၊ စေတေသေသေ သင်း။ ဝါယမန္တောပိ၊ လုံ့လ ပြုသော်သင်း။ နောဒိတိ၊ ဥစ္စာ စသည်တို့ဖြင့်။ ပရာဇိတော၊ ရှုံးသည်ဖြစ်၍။ ပုန၊ တစ်။ ဇိနန္တော၊ အောင်လိုသည်ဖြစ်၍။ ပက္ခန္တရော၊ အကူအညီအပင်း အသင်းကို ရှာသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဣတရေန၊ မိမိမှတစ်ပါးသော သူသည်။ ဇိတံ၊ အောင်လေသည်ကို။ အပဇိတံ၊ တစ်နှုန်းခြင်းကို။ ကရေယျယထာ၊ ပြုရာ သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ အပဇိတံ၊ တစ်နှုန်းသည်ကို။ ကာဘုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နေပ- သတ္တုဏေယျ၊ မတတ်နိုင်ရာ။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဒေသနာ- ဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ- ဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိ'သု၊ ရောက်ကုန်၏။

စဟုတ္တံ၊ သော။ အနတ္တပုစ္ဆက ဗြာဟ္မဏဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

ဂ-သဟဿဝဂ္ဂ၊ ၅-သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ မာတုလဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ....အနတ္တပုစ္ဆက ဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ မာတုလ ဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ မာသေ မာသေ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

☞ မာသေ မာသေတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ မာသေ မာသေ-စသော ဤတရားဟော ခြင်းကို။ သတ္တာ၊ တုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏။ မာတုလဗြာဟ္မဏံ၊ ဦးရီး ပုဏ္ဏားကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟော၏။

ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာသည်။ တဿ၊ တိုဦးရီးပုဏ္ဏား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ အာဟာကိရ၊ မေးသတတ်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ကိ'နခေါ၊ အသို့နည်း။ ကိပ္ပိဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင် ဖြစ်သော။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကရောသိ၊ ပြု၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကရောမိ၊ ပြုပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။ ကိ'၊ အဘယ်ကို။ ကဇောသိ၊ ပြုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ မာသေ မာသေ၊ လတိုင်း လတိုင်း။ သဟဿ ပရိစ္စာဂေန၊ တထောင်သော ဥစ္စာကို စွန့်ကြဲသဖြင့်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒမ္ဘိ၊ ပေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ကဿ၊ အဘယ်သူအား။ ဒေသိ၊ ပေးသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နိဂဏ္ဌာနံ၊ တတ္ထတွန်းတို့အား။ ဒေမိ၊ ပေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ကိ'၊ အဘယ် အကျိုးကို။ ပတ္ထယန္တော၊ တောင့်တ၍ ပေးသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဗြဟ္မ လောကံ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်ကို။

၈-သတဿဝဂ္ဂ၊ ၅-သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ မာတုလဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု ၅၆၇

ဝတ္ထယန္တော၊ တောင့်တ၍ပေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ကိံပန၊ အသို့နည်း။ အယံ၊ ဤသို့ပေးခြင်းသည်။ ဗြဟ္မလောကဿ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၏။ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းလောက။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဩဝါ ဗြဟ္မာ့ပြည်၏ အကြောင်းမှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ကော၊ အထယ်သူသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆိုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ ငါ၏။ အာစရိယေဟိ၊ ဆရာတို့သည်။ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တံ၊ သည်။ ဗြဟ္မလောကဿ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၏။ မဂ္ဂံ၊ အကြောင်းကို။ နေဝ ဇာနာသိ၊ မသိ။ တေ၊ သင်၏။ အာစရိယာပိ၊ ဆရာတို့သည်လည်း။ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ ဧကော၊ တဦးသော။ သတ္ထာဝ၊ ဘုရားသည်သာလျှင်။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဧဟိ၊ လာလော့။ တေ၊ သင်အား။ ဗြဟ္မလောကဿ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၏။ မဂ္ဂံ၊ အကြောင်းကို။ ကထာပေဿာမိ၊ ဟောစေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ နေတွာ၊ သွေးဆောင်၍။ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား။ အယံဗြာဟ္မဏော၊ ဤပုဏ္ဏားသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေတွာ၊ ကြား၍။ သာဓုဝတ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ ဗြဟ္မလောကဿ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၏။ မဂ္ဂံ၊ အကြောင်းကို။ ကထေထ၊ ဟောတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗြဟ္မာ့ပြည်၏ အကြောင်းကို သိလို၏ဟူသည် မှန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ တောဂေါတမ၊ အိရှင်ဂေါတမ။ အာမ၊ ဩဝါ သိလိုသည် မှန်ပေ၏။ ဣတိဝုတ္ထေ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တယာ၊ သင်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒဒမာနေန၊ ပေးသဖြင့်။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာတိုင်တိုင်။ ဒိန္နဒါနတောပိ၊ ပေးအပ်သော အလှူတက်လည်း။ မဟုတ္တမတ္တံ၊ တဏှဗျူ။ ပသန္နစိတ္တေန၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ဖြင့်။ မမ သာဝကဿ၊ ငါ့တပည့်ရဟန်း သံဃာအား။ ဩလောကနံ ဝါ၊ ကြည့်ခြင်းသည် ၎င်း။ ကုဋ္ဌန္တိ-တိက္ခာမတ္တ ဒါနံ ဝါ၊ တယောက်မ မျှသော ဆွမ်းကိုလှူခြင်းသည် ၎င်း။ မဟပွလ-တရံ၊ လွန်စွာအကျိုးကြီးမြတ်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ မိန့်လျက်။ အနုသန္တိံ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃာဇေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မဒေသေန္တော၊ တရားဟောလိုရကား။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်၏။

၁၀၆။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သတံသမံ၊ အနှစ်တရာပြည့်အောင်။ မာသေမာသေ၊ လတိုင်းလတိုင်း။ သဟသေန၊ တထောင်သောဥစ္စာကို စွန့်သဖြင့်။ ယဇေထ၊ လှူဒါန်းပူဇော်ရာ၏။ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ ဧကဉ္စ၊ တခုခုသောမဂ်ကိုလည်း။ ဘာဝိဘတ္တာနံ၊ ပွားစေအပ်ပြီးသော

၅၆၈

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ - ဒုတိယတွဲ

အရိယာပုဂ္ဂိုလ် ကို။ မဟုတ္တမပိ၊ တဏှဗျလည်း။ ပူဇယော၊ ပူဇော်ရာ၏။
 ဣတရေန၊ သီလမရှိသောသူကို လှူသောသူသည်။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာ တိုင်
 တိုင်။ ယံဟုတံ၊ အကြင်သီလ မရှိသောသူကို ပူဇော်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 တတော၊ ထိုသီလမရှိသောသူကို ပူဇော်ခြင်းထက်။ သာယေဝ ပူဇနာ၊ ထိုအရိယာ
 ကို ပူဇော်ခြင်းသည် သာလျှင်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဝါထာ၌။ သဟဿေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သဟဿ ပရိစ္စာရေန၊
 တထောင်သောဥစ္စာကို စွန့်သဖြင့်။ ယော ယဇေလ သတံ သမန္တိ၊ သမံဟူသည့်
 ကား။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး။ မာသေ မာသေ၊
 လတိုင်းလတိုင်း။ သဟဿံ၊ တထောင်သော ဥစ္စာကို။ ပရိစ္စဇန္တော၊ စွန့်လျက်။
 လောကီယ မဟာဇနဿ၊ လောကီ လူအပေါင်းအား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဓေယျ၊
 ပေးရာ၏။ ဧကေဉ္စ ဘာဝိတတ္တာနန္တိ၊ နံဟူသည်ကား။ ယောပန၊ အကြင်သူသည်
 ကား။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ သီလာဒိ ဂုဏဝိသေသေန၊ သီလစသော ဂုဏ်
 အထူးဖြင့်။ ဝနိတအတ္တာနံ၊ ပွားစေ အပ်ပြီးသော ကိုယ်ရှိသော သူကို။
 ဟေဋ္ဌိမ ကောဋိယာ၊ ယုတ်သောအစွန်းဖြင့်။ သောတာပန္တံ၊ သောတာပန်ကို။
 ဥပရိမ ကောဋိယာ၊ မြတ်သော အစွန်းဖြင့်။ ဒိဏာသဝံ၊ ရဟန္တာကို။ စာရဒ္ဒါရံ၊
 အိမ်တံခါးသို့။ သပ္ပတ္တံ၊ ရောက်လာသည်ကို။ ကဋ္ဌန္တုတ္တိက္ခာမတ္ထ ဒါနဝသေန၊
 ဆွမ်းကယောက်မမျှကို ပေးသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ယာပနမတ္ထ အာဟာရ ဒါန-
 ဝသေနဝါ၊ မျှလောက်ရှိသော အာဟာရကို လှူသည်၏အစွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း။
 ထူလသာဋက ဒါနမတ္တေနဝါ၊ ပုဆိုးကြမ်းကိုလှူခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ပူဇေယျ၊
 ပူဇော်ရာ၏။ ဣတရေန၊ သာသနာပကိုလှူသောသူသည်။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာ
 ပတ်လုံး။ ယံဟုတံ၊ အကြင်ပူဇော်၏။ တတော၊ ထိုပူဇော်ခြင်းထက်။ သာယေဝ-
 ပူဇနာ၊ ထိုပူဇော်ခြင်းသည်သာလျှင်။ သေယျော သေဋ္ဌော ဥတ္တမော၊ မြတ်၏။
 ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောလတ်သော်။

☞ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ သော ဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ အညေ၊ တပါး
 ကုန်သော။ ဗဟူပိ၊ များစွာသော သူတို့သည်လည်း။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒိနိ၊
 သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိ သု၊ ရောက်ကုန်၏။

ပဉ္စမံ၊ သော။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ ဓာတုလဗြဟ္မဏဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

ဂ-သဟဿဝဂ္ဂ၊ ၆-သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ ဘာဂိနေယျ ဝတ္ထ၊ ၅၆၉

ဂ-သဟဿဝဂ္ဂ၊ ၆-သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ ဘာဂိနေယျ ဝတ္ထ၊

အနုသန္ဓေ...သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ မာတုလဗြာဟ္မဏဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါယာ
၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ ဘာဂိနေယျဝတ္ထု၌
ဟောရာဂါယာ၏အနက်ကိုဖွင့်ခြင်းငှါ ယောစ ဝဿသတံ-စသည်ကိုမိန့်အပ်၏။

ယောစ ဝဿသတံ ဇန္တုတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဇန္တု ဤသို့စသော တရားဟော
ခြင်းကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊
နေစဉ်။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။ ဘာဂိနေယျံ၊ ဟူကို။
အာရဟ္တာ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာတံဝိ၊ ထိုထူပုဏ္ဏားကိုလည်း။ ထေရော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ
သည်။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ အာဟ၊ မေး၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ကိံ၊ အသို့
နည်း။ ကုသလံ၊ ကုတိုလ်ကို။ ကရောသိ၊ ပြုရ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ပြုရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ကိံ၊ အဘယ်
အခါ ဘယ်ကောင်းမှုကို။ ကရောသိ၊ ပြုရသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ မာသေ-
မာသေ၊ လတိုင်း လတိုင်း။ ဧကံ ဧကံပသုံ၊ နွားတခု နွားတခုကို။ ဃာတေတွာ၊
သတ်၍။ အပ္ပိံ၊ မီးကို။ ပရိစရာမိ၊ လုပ်ကျွေးရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။
ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ။ ဧဝံကရောသိ၊ ဤသို့ပြုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။
ဧသော၊ ဤမီးကို လုပ်ကျွေးခြင်းသည်။ ဗြဟ္မလောက မဂ္ဂေါတိရ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၏
အကြောင်းဖြစ်သတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ ဧဝံ၊
ဤသို့။ ကတိတံ၊ ပြောဟောသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
အာစရိယေဟိ၊ ဆရာတို့သည်။ ကထိတံ၊ ပြောဟောအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်
သော်။ တံ၊ သင်သည်။ ဗြဟ္မလောကဿ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၏။ မဂ္ဂံ၊ အကြောင်းကို။
နေဝ ဇာနာသိ၊ မသိ၊ တေ၊ သင်၏။ အာစရိယာပိ၊ ဆရာတို့ သည်လည်း။
နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ ဧဟိ၊ လာလော့။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ဂမိဿာမ၊
သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ အမိန့်ရှိလျက်။ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ သတ္ထုသန္တိကံ၊
ဘုရားအထံသို့။ နေတွာ၊ သွေးဆောင်ခြင်းယောင်း၍။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်း
ကို။ အာရောစေတွာ၊ ကြား၍။ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော ဘုရား။ ဣမဿ၊
ဤပုဏ္ဏားအား။ ဗြဟ္မလောကဿ မဂ္ဂံ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ရောက်ကြောင်းကို။ ကထေ-
တ၊ ဟောတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရား
သည်။ ဧဝံကိရ၊ ဤသို့ဗြဟ္မာ့ပြည်၏ အကြောင်းကို သိလို၏ ဟူသည် မှန်၏
လော။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မိန့်ခြင်းကြောင့်။ ဘောဂေါတမ၊ အို ရှင်ဂေါတမ။

ဧဝံ၊ မှန်ပေ၏ဘုရား။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ လျှောက် လတ်သော်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဝဿ သတံပိ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံးလည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။ ပရိစရန္တဿ၊ လုပ်ကျွေးသော။ တဝ၊ သင်၏။ အဂ္ဂိပါရိစရိယာ၊ မီးကိုလုပ်ကျွေးခြင်းသည်။ မမ သာဝကဿ၊ ငါ့တပည့်သံဃာအား။ တံခဏမတ္တံ၊ ထိုခဏမျှ။ ပူဇံပိ၊ ပူဇော်ခြင်းကိုလည်း။ နပါပုဏ္ဏာတိ၊ မမိနိုင်။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ အမိန့်ရှိလျက်။ အနုသန္တိံ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ ဒေသေန္တော၊ တရားဟောလိုသော ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်၏။

၁၀၇။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ယောစ ဇန္တု၊ အကြင်သတ္တဝါသည်။ နိပ္ပပဉ္စဘာဝံ၊ ပပဉ္စကင်းသောသူ၏အဖြစ်ကို။ ပတ္တနာယ၊ တောင့်တသဖြင့်။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး။ ဝနေ၊ တော၌။ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။ ပရိစရေ၊ လုပ်ကျွေးရာ၏။ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ ဧကဉ္စ၊ တခုခုသောမက်ကိုလည်း။ ဘာဝိတတ္တာနံ၊ ပွားစေအပ်ပြီးသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မဟုတ္တမပိ၊ တမဟုတ် ထခဏမျှလည်း။ ပူဇယေ၊ ရာ၏။ ဣတရေန၊ မီးကို လုပ်ကျွေးသောသူသည်။ ဝဿသတံ၊ တိုင်တိုင်။ ယံဟုတံ၊ အကြင်လုပ်ကျွေးခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတော၊ ထိုမီးကိုလုပ်ကျွေးခြင်းထက်။ သာယေဝ ပူဇနာ၊ ထိုဘုရား၏ တပည့်သား သံဃာကို ပူဇော်ခြင်းသည်သာလျှင်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ တောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဇန္တု၊ တိတေ၊ ဇန္တုဟူသောဤစကားသည်။ သတ္တာမိဝစနံ၊ သတ္တဝါကို ဟောသော ပုဒ်တည်း။ အဂ္ဂိံ ပရိစရေ ဝနေတိ၊ ဝနေ ဟူသည်ကား။ နိပ္ပပဉ္စဘာဝံ၊ ပပဉ္စကင်းသည်၏ အဖြစ်ကို။ ပတ္တနာယ၊ တောင့်တသဖြင့်။ ဝနံ၊ တောသို့။ ပဝိသိတွာပိ၊ ဝင်၍လည်း။ တတ္ထ၊ ထိုတော၌။ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။ ပရိစရေယျ၊ လုပ်ကျွေးရာ၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားသည်။ ပရိမ သဒိသမေဝ၊ ရှေးနှင့်တူသည်သာလျှင်ဟည်း။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာ၏ အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ သော ဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ အညေပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံ သု၊ ရောက်ကုန်၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ သာရိပုတ္တဧတရဿ၊ ၏။ ဘာဝိနေယျ ဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၈-သဟဿဝဂ္ဂ၊ ၇-သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ သဟာယကမြာဟူဏ ဝတ္ထု ၅၇၁

၈-သဟဿဝဂ္ဂ၊ ၇-သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ သဟာယကမြာဟူဏ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ...သာရိပုတ္တရာ၏တူ ပုဏ္ဏား ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ သာရိပုတ္တရာ၏ အဆွေခင်ပွန်း ပုဏ္ဏား ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ယံကိဉ္စိ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

≡ ယံကိဉ္စိ ယိဋ္ဌဝါတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ယိဋ္ဌဝါ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏။ သဟာယက မြာဟူဏံ၊ အဆွေ ခင်ပွန်း ပုဏ္ဏားကို။ အာရန္တ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေယိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တမ္ဘိ၊ ထိုပုဏ္ဏားသို့လည်း။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ မြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား၏။ အသို့နည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကထေယိ၊ ပြုရ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ပြုရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တိ၊ အတယ်သို့။ ကထေယိ၊ ပြုရသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ယိဋ္ဌယာဂံ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း မင်္ဂလာကို။ ယဇာမိ၊ ပူဇော်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ တံယာဂံ၊ ထိုယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို။ မဟာပရိစ္စာဂေန၊ ဥစ္စာအများကို စွန့်သဖြင့်။ ယဇန္တိကိရ၊ ပူဇော်ကုန်သတတ်။ ဣတော ပရံ၊ ဤမှ နောက်ဖြစ်သောစကားကို။ ထေရော၊ ဆည်း။ ပုရိမနယေနဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ သတ္ထု သန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ နေတွာ၊ ခေါ်ခဲ့၍။ တံပဝတ္ထိ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေတွာ၊ ကြား၍။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမဿ၊ ဤပုဏ္ဏားအား။ မြဟ္မလောကဿ မဂ္ဂံ၊ မြဟ္မာ့ပြည်သို့ရောက်ကြောင်းကို။ ကထေယိ၊ ဟောတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထု၊ ဘုရားသည်။ မြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ မြဟ္မလောက မဂ္ဂကို သိလို၏ ဟူသည် မှန်သလော။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ မိန့်ခြင်းကြောင့်။ ဘောဂေါတမ၊ အို အရှင်ဂေါတမ။ ဧဝံ၊ မှန်ပေသည်ဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တယာ၊ သင်သည်။ သံဝစ္ဆရံ၊ တနှစ်တိုင်တိုင်။ ယိဋ္ဌယာဂံ၊ ယဇ်ပူဇော် ခြင်းကို။ ယဇန္တေန၊ ပူဇော်လိုသဖြင့်။ လောကီယ မဟာဇနဿ၊ လောကီ လူအပေါင်းအား။ မိန္ဒဒါနံ၊ ပေးအပ်သော အလှူသည်။ ပသန္တမိတ္တေန၊ ကြည်ညို သောစိတ်ဖြင့်။ မမ သာဝကာနံ၊ ငါ့တပည့် အရိယာတို့အား။ ဝန္တန္တာနံ၊ ရှိခိုး သောသူတို့၏။ ဥပ္ပန္န ကုသလစေတနာယ၊ ဖြစ်သော ကုသိုလ်စေတနာ၏။ စတု- တာဂမတ္ထံပိ၊ လေးတို့တမျှကိုလည်း။ နအဗ္ဗတိ၊ မထိုက်။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ မိန့်ပြီး၍။ အနုသန္တိ၊ အနုသန္ဓေကို။ စာဒေတွာ၊ စပ်၍။ ခမ္ပံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၀၈။ ခြာဟက၊ ပုတ္တဒါး။ လောကေ၊ လောကဉ္စ။ ယံကိဉ္စ၊ အလုံးစုံအကြွင်း
မရှိသော။ ယိဋ္ဌဉ္စ၊ မင်္ဂလာပြုသောနေ့တို့၌ ပေးကမ်းပူဇော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။
ဟုတဉ္စ၊ ကံ၊ ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်၍ပေးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သံဝစ္ဆရံ၊ တနှစ်
ပတ်လုံး။ ပုညပေက္ခော၊ ကောင်းမှုကို အလိုရှိ၍။ ယဇေထ၊ ပူဇော်ငြားအံ့။
ဥဇုဂတေသု၊ ဖြောင့်သောအကျင့်ရှိကုန်သော အရိယာတို့၌။ အဘိဂါဒနာ၊ အထူး
အားဖြင့် ရှိခိုးခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ တတော၊ ထိုကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍
ရှိခိုးသော စေတနာ၏ အကျိုးမှ။ စတုဘာဂံ၊ လေးဘို့တွင် တဘို့ကို မျှလည်း။
တံသဗ္ဗိ၊ ထိုယဇ်ပူဇော်ခြင်း၏ အလုံးစုံသောအကျိုးသည်။ နဇေတိ၊ မမိနိုင်။ ဣတိ၊
ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ယံကိဉ္စတိတေ၊ ယံကိဉ္စ ဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။ အနဝ-
သေသ ပရိယာဒါနဝစနံ၊ အကြွင်းမရှိ အလုံးစုံကိုယူကျုံး၍ ဟောသော သဒ္ဓါ
တည်း။ ယိဋ္ဌန္တိ၊ ယိဋ္ဌဟူသည်ကား။ ယေတုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ မင်္ဂလ-
ကိရိယာဒိဝသေသု၊ မင်္ဂလာပြုသော နေ့တို့၌။ ဒိန္နဒါနံ၊ ပေးအပ်သော အလှူ
တည်း။ ဟုတန္တိ၊ ဟုတန္တိဟူသည်ကား။ အဘိသင်္ခရိတွာ၊ အလွန်ပြုပြင် စီရင်၍။
ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ပါဟုန ဒါနဉ္စေဝ၊ ဧည့်သည်တို့အား ပေးအပ်သောအလှူကို
လည်းကောင်း။ ကမ္မဉ္စ၊ ကံကို လည်းကောင်း။ ဖလဉ္စ၊ ကံ၏အကျိုး ကိုလည်း
ကောင်း။ သဒ္ဓဟိတွာ၊ ယုံကြည်၍။ ကတဒါနဉ္စ၊ ပြုအပ်သော အလှူလျှင်တည်း။
သံဝစ္ဆရံ ယဇေထာတိ၊ ယဇေထ ဟူသည်ကား။ ကေသံဝစ္ဆရံ၊ တနှစ်ပတ်လုံး။
နိရန္တရမေဝ၊ မပြတ်သာလျှင်။ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ ဆိုအပ်သော အပြားရှိသော၊ ဒါနံ၊
အလှူကို။ သကလ စက္ကဝါဠေပိ၊ အလုံးစုံ စကြဝဠာတိုက်၌လည်း။ လောကိယ-
မဟာဇနဿ၊ ပြန်ဖျင်းသော လူအပေါင်းအား၊ ဒဇေယျ၊ ပေးရာ၏။ ပုညပေက္ခော-
တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ဣစ္ဆန္တော၊ အလိုရှိသော သူသည်။
ဥဇုဂတေသုတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေဋ္ဌိမ ကောဋိယာ၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြား
အားဖြင့်။ သောတာပဇ္ဇေတု၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဥပရိမ ကောဋိယာ၊
မြတ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ ဗိဏာသဝေသု၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဣဒံအယံ
အဓိပ္ပာယော၊ ဤအဓိပ္ပာယ်ကို။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဧရုပေသု၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ပသန္နစိတ္တေန၊ ကြည်ညိုသော
စိတ်ဖြင့်။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ ဩနမိတွာ၊ ညွှတ်၍။ ဝန္တန္တသု၊ ရှိခိုးသောသူ၏။
ကုသလစေတနာယ၊ ကုသိုလ်စေတနာ၏။ ယံဖလံ၊ အကြွင်းအကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ တတော၊ ထိုအကျိုးမှ။ စတုဘာဂံပိ၊ လေးဘို့တွင် တဘို့ကိုမျှလည်း။ သဗ္ဗံ၊
အလုံးစုံသော။ တံဒါနံ၊ တိုအလှူသည်။ နအတ္ထတိ၊ မထိုက်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။

ဂ-သဟဿဝတ္ထ၊ ဂ-အာယုဝခုနကုမာရ-ဝတ္ထ၊— ၅၇၃

ဥဇ္ဇဂတေသု၊ ဖြောင့်သော အကျင့်ရှိ ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ အဘိဝါဒနမေဝ၊ ရှိခိုးခြင်းသည်သာလျှင်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာအနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ သော ခြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ အညေပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဗဟူ၊ များစွာသောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလသဒ္ဓိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပဏိသု၊ ရောက်ကုန်၏။

သတ္တမံ၊ သော။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ သယာယက ခြာဟ္မဏဝတ္ထ၊ သည်။
ဣတိသမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

ဂ-သဟဿဝတ္ထ၊ ဂ-အာယုဝခုနကုမာရ-ဝတ္ထ၊

အနိသန္ဓေ ... သာရိပုတ္တရာ၏ အဆွေခင်ပွန်း ပုဏ္ဏားဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကိုဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ အာယုဝခုနကုမာရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ အဘိဝါဒန-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

≡ အဘိဝါဒန သီလိဿာတိ ဣမံ မဗ္ဗဒေသနံ၊ သီလိဿ-စသော ဤတရားယောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ တရားသည်။ ဒီဃလင်္ခိကံ၊ ဒီဃလင်္ခိကပြည်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ အရညကုဋိယံ၊ တောကျောင်းကုဋ်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေလျက်။ ဒီဃာယုကုမာရံ၊ ဒီဃာယုသတို့သားကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဒီဃလင်္ခိက နဂရ ဝါသိနော၊ ဒီဃလင်္ခိကပြည်၌ နေကုန်သော။ ခွေ ခြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားနှစ်ယောက်တို့သည်။ ဗာဟိရက ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ သာသနာမှ အပဖြစ်သော ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ အဋ္ဌစတ္တာလိသ ဝဿာနိ၊ လေးဆယ့်ရှစ်နှစ်တို့ တိုင်တိုင်။ တပ စရဏံ၊ ပူပန်သော အကျင့်ကို။ ကရိသု၊ ပြုကုန်သတတ်။ တေသု၊ ထိုပုဏ္ဏား နှစ်ယောက်တို့တွင်။ ဧကော၊ တယောက်သည်။ မေဇဂါ၏။ ပဝေဏိ၊ အနွယ်အဆက်သည်။ နဿိဿတိ၊ ပျက်စီးလတ္တံ့။ ဝိဗ္ဗမိဿ ဝမိ၊ လူထွက်အံ့။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ကပံ၊ အကျင့်ကို။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား။ ဝိတ္တိဏိတွာ၊ ရောင်း၍။ ဂေါသတေနစေတ၊ နွားတရာနှင့် လည်းကောင်း။ ကဟပဏသတေနစ၊ အသပြာတရာနှင့်လည်းကောင်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သရိယံ၊ မယားကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ ကုဋုမ္မံ၊ ဥစ္စာကို။ သဏ္ဌပေသိ၊ တည်စေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဝိဇာယိ၊ ဖွား၏။ အဿ၊ ထိုလူထွက်

ပုဏ္ဏား၏။ ဣတရော သဟာယကောပန၊ တယောက်သော အဆွေခင်ပွန်းပုဏ္ဏား သည်ကား။ ပဝါသံ၊ အရပ်တပါးသို့။ ဂန္ဓာ၊ ဤ။ ပုနဒေဝ၊ တတန်လျှင်။ တံနဂရံ၊ ထိုဒီသလင်္ခီကပြည်ကို။ ပစ္စာဂမိ၊ တတန် ပြန်လာ၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ တဿ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းပုဏ္ဏားရဟန်း၏။ အာဂဟတာဝံ၊ လာသည်၏ အဖြစ် ကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ပုတ္တံ ဒါရံ၊ သား၊ မယားကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍၊ သတု- ယကဿ၊ ကို။ ဒဿနတ္ထာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ အဂမာသိ၊ ရောက်လာ၏။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်ပြီး၍။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ မာတုဟတ္ထေ၊ အမိလက်၌။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝန္တိ၊ ရှိခိုး၏။ မာတာပိ၊ အမိ သည်လည်း။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ပိတုဟတ္ထေ၊ အဘလက်၌။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ ဝန္တိ၊ ရှိခိုး၏။ သော၊ ထိုပရိဗိုဇ်ရဟန်းသည်။ ဒီဃာယုကာ၊ ရှည်သော အသက်တို့သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လေ့။ ဣကိအာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ပုတ္တေပန၊ သားကိုကား။ ဝန္တာပိတေ၊ ရှိခိုးစေသည် ရှိသော်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ် နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကသ္မာ၊ အဘယ့် ကြောင့်။ အမ္ပေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဝန္တိတေ၊ ရှိခိုးသည်ရှိသော်။ ဒီဃာယုကာ၊ အသက် ရှည်ကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လေ့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ ဆို၍။ ဣမဿ၊ ဤသူငယ်၏။ ဝန္တန ကာလေ၊ ရှိခိုးသောအခါ၌၊ ကိဉ္စ၊ တစုံတခွန်းသော စကားကို။ နဝဒေထ၊ မဆိုလေဘိသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မေး၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဣမဿ၊ ဤသူငယ်အား။ ဧကော အန္တရာယော၊ တခုသော အန္တရာယ် သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိတ္တကံ၊ အဘယ်မျှ လောက်။ ဇီဝိဿတိ၊ အသက်ရှည်ပါ အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်မျှ အသက်ရှည်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝဋိဗာဟန ကာရဏံ၊ တားမြစ် နိုင်အံ့သော အကြောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပဋိဗာဟနကာရဏံ၊ တားမြစ်အံ့သော အကြောင်းကို။ နဇာနာမိ၊ မသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ အန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကောပန၊ အထယ်သူသည်လျှင်။ ဇာနေယျ၊ သိနိုင်ပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်း ဂေါတမသည်။ ဇာနေယျ၊ သိနိုင်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပုစ္ဆာဟိ၊ မေးလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုဘုရားရှိရာသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ တပ ပရိဟာနိတော၊ မြိုးခြံသောအကျင့်၏ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းမှ။ ဘာယာမိ၊ ကြောက်လှ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေ၊ သင်၏။ ပုတ္တေ၊ သား၌။ သိနေဟော၊ ချစ်ခြင်းသည်။ သစေအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ တပ ပရိဟာ- နိ၊ မြိုးခြံသောအကျင့်၏ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို။ အစိန္တေတွာ၊ မစိုးရိမ်မူ၍။ တဿ၊

ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ သန္တိကံ၊ အတံသို့။ ဂန္တု၊ သွား၍။ ပုစ္ဆာဟိ၊ မေးလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ဂန္တု၊ သွား၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝန္တိ၊ ရှိခိုး၏။ သတ္ထု၊ ဘုရားသည်။ ဒိဃာယုကော၊ အသက်ရှည်သည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်စေလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ပဇာပတိယာ၊ မယားသည်။ ဝန္တနကာလေပိ၊ ရှိခိုးသောအခါ၌လည်း။ တဿ၊ ထိုမယားအား။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဝတ္ထု၊ မိန့်ပြီး၍။ ပုတ္တဿ၊ သားကို။ ဝန္တုပန ကာလေ၊ ရှိခိုးစေသောအခါ၌။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ပုရိမ နယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့် သာလျှင်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သတ္ထာပိ၊ ဘုရားသည်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူလျှင်။ ဗျာကာသိ၊ ကြား၏။ သောဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို။ အပဋိဝိဇ္ဇိတွာဝ၊ မထိုးထွင်းမှု၍လျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မန္တံ၊ ဗေဒင်ကို။ သဗ္ဗညုတညာဏေန၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ဖြင့်။ သံသန္ဓေသိကိရ၊ နှိုးနှောသတတ်။ ပဋိဗာဟနူပါယံပန၊ အန္တရာယ်ကို တားမြစ်ခြင်း အကြောင်းကိုကား။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပဋိဗာဟနူပါယော၊ အန္တရာယ်ကို တားမြစ်နိုင်ခြင်း အကြောင်းသည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဘဝေယျ၊ တားမြစ်နိုင်သည်ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ကိံဘဝေယျ၊ အဘယ်သို့ တားမြစ်နိုင်ခြင်းသည် ဖြစ်ရာအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ တံ၊ သင်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂေဟဒ္ဓါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ မဏ္ဍပံ၊ မဏ္ဍပ်ကို။ ကာရေတွာ၊ ဆောက်စေ၍။ တဿ၊ ထိုမဏ္ဍပ်၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဝိဋ္ဌကံ၊ အင်းပျဉ်ကို။ ကာရေတွာ၊ ခင်းထားစေ၍။ တံ၊ ထိုအင်းပျဉ်ကို။ ပရိက္ခိပန္တော၊ ခြံရံလျက်။ အဋ္ဌဝါ၊ ရှစ်ခုလည်းဖြစ်ကုန်သော။ သောဋ္ဌသ ဝါ၊ တဆယ့်ခြောက်ခုလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို။ ပညာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍။ တေသု၊ ထိုအင်းပျဉ်တို့၌။ မမ သာဝကော ငါ၏ တပည့် ရဟန်း သံဃာတို့ကို။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပက်လုံး။ နိရန္တရံ၊ မပြတ်။ ပရိတ္တံ၊ ပရိတ်ကို။ ကာတုံ၊ ရွတ်စေခြင်းငှါ။ သစေ သတ္တုဏေယျာသိ၊ အကယ်၍တတ်နိုင်သည်ဖြစ်ငြားအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့တတ်နိုင်သည်ရှိသော်။ အဿ၊ ထိုသူငယ်၏။ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်သည်။ နဿယျ၊ ပျောက်လေရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ ဘောဂေါတမ၊ အိုရှင်ဂေါတမ။ မယာ၊ ငါသည်။ မဏ္ဍပါဒိနိ၊ မဏ္ဍပ် စသည်တို့ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သတ္တာ၊ တတ်နိုင်၏။ တုမ္ဘာတံပန၊ အရှင်ဘုရား တို့၏ ကား။ သာဝကော၊ တပည့်တို့ကို။ ကထံလစ္ဆာမိ၊ အဘယ်မှာ ရနိုင်အံ့နည်း။

ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တယာ၊ သင်သည်။ ဧတ္တကော၊ ဤမျှကို။ ကတော၊ ပြုသည် ရှိသော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ မမ သာဝကော၊ ငါ့တပည့် တို့ကို။ ပယိဏိယာမိ၊ စေလွှတ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ဘောဂေါတမ၊ အိရှင်ဂေါတမ။ သာဓု၊ ကောင်းလှပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်လျက်။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ် သည်။ အတ္တနော ဂေဟဇ္ဈါရေ၊ မိမိအိမ်တံခါး၌။ သဗ္ဗကိစ္စံ၊ အလုံးစုံသော အမှု ကို။ နိဋ္ဌာပေတွာ၊ ပြီးစေ၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဝဟိဏိ၊ စေလွှတ်၏။ တော၊ ထိုရဟန်း တို့သည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တတ္ထ၊ ထိုအင်းပျဉ်၌။ နိသီဒိံသု၊ နေကုန်၏။ ဒါရကံပိ၊ သူဝယ်ကိုလည်း။ ဝိဋ္ဌိကာယံ၊ အင်းပျဉ်ထက်၌။ နိပ္ပဇ္ဇာပေသု၊ အိပ်စေဘုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ သတ္တ ရဟိန္ဒိဝံ၊ ခုနစ်ည၌ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ နိရန္တရံ၊ မပြတ်။ ပရိတ္တံ၊ ပရိတ်ကို။ ဘဏိံသု၊ ရွတ်ကုန်၏။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက် မြောက် သောနေ့၌။ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ အာဂစ္ဆိ၊ ကြွလာ၏။ တသ္မိံ၊ ထိုဘုရားသည်။ အာဂတော၊ ကြွလတ်သော်။ သဗ္ဗစတ္တဝါဠ ဒေဝတာ၊ အလုံးစုံစကြဝဠာ၌ နေကုန်သော နတ်တို့သည်။ သန္နိပတိံသု၊ စည်းဝေးကုန်၏။ အဝရုဒ္ဓကောနာမ၊ အဝရုဒ္ဓက အမည်ရှိသော။ ဧကောပန ယက္ခော၊ ဘီလူး တယောက်သည်။ ဒွါဒသ သံဝစ္ဆရာနိ၊ တဆယ့်နှစ်နှစ်တို့ ထိုင်တိုင်။ ဝေဿဝဏံ၊ ဝေဿဝဏ်နက်မင်းကို။ ဥဝဋ္ဌဟိတွာ၊ လုပ်ကျွေး၍။ တဿ၊ ထို နတ်မင်း၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ ဝရံ၊ ဆုကို။ လဘန္တော၊ ရသည်ရှိသော်။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက် မြောက်သောနေ့၌။ ဣမံဒါရကံ၊ ဤသူဝယ်ကို။ ဂဏှေယျာသိ၊ ယူလေလော့။ ဣတိလဘိ၊ ဤဆုကို ရ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သောပိ၊ ထိုအဝရုဒ္ဓကဘီလူးသည်လည်း။ အာဂန္တု၊ လာ၍။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။

သတ္တရိပန၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်ကား။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂတော၊ သွားလေ သော်။ မဟေသက္ခာသု ဒေဝတာသု၊ တန်းခိုးကြီးကုန်သော နတ်တို့သည်။ သန္နိပတိတာသု၊ စည်းဝေးကုန်သည် ရှိသော်။ အပ္ပေသက္ခာ ဒေဝတာ၊ တန်းခိုး နည်းသော နတ်တို့သည်။ ဩသတ္တိတွာ ဩသတ္တိတွာ၊ ဆုတ်၍ဆုတ်၍။ ဩကာထံ၊ နေရာအရပ်ကို။ အလတမာနာ၊ မရကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒွါဒသ ယောဇနာနိ၊ တဆယ့် နှစ်ယူဇနာတိုင်တိုင်။ ပဋိတ္တမိံသု၊ ဖဲရကုန်၏။ အဝရုဒ္ဓကောပိ၊ အဝရုဒ္ဓကဘီလူး သည်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ပဋိတ္တမိ၊ ဖဲသွားရ၏။ သတ္ထာပိ၊ ဘုရား သည်လည်း။ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ တညဉ့်ပတ်လုံး။ ပရိတ္တံ၊ ပရိတ်ကို။ အကာသိ၊ ရွတ်၏။ သတ္ထာဟေ၊ ခုနစ်ရက်သည်။ ဝီတိပတ္တေ၊ လွန်သည်ရှိသော်။ အဝရုဒ္ဓကော၊ အဝရုဒ္ဓကဘီလူးသည်။ ဒါရကံ၊ သူဝယ်ကို။ နလဘိ၊ မရ။ အဋ္ဌမေ ဒိဝသေ၊

ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ အရဏေ၊ အရဏ်သည်။ ဥဂ္ဂတမတ္ထေ၊ တက်ကာမျှ
 ဖြစ်လတ်သော်။ ဒါရဏံ၊ သူငယ်ကို။ အာနေတွာ၊ ဆောင်ယူ၍။ သတ္ထာရံ၊
 ဘုရားကို။ ဝန္ဒာပေသုံ၊ ရှိခိုးစေကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဒိဃာယုကော၊
 အသက်ရှည်သည်။ ဟောဟိ၊ ပြစ်သော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ တော-
 ဂေါတမ၊ အိရှင်ဂေါတမ။ ဒါရဏော၊ သူငယ်သည်။ ကိဝ စိရံဝန၊ အဘယ်မျှကာလ
 တိုင်အောင်လျှင်။ ဌဿတိ၊ တည်ပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မြာဟူဏ၊
 ပုဏ္ဏား။ ဝိသတိဝဿသတံ၊ တရုနှစ်ဆယ် အသက်ရှည်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မိန့်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသူငယ်ကို။ အာယုဝဇန ကုမာရောတိနာမံ၊
 အာယုဝဇန သတို့သား-ဟူသော အမည်ကို။ ကရိံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ သော၊ ထို
 အာယုဝဇနသည်။ ဝုဗ္ဗိ၊ ကြီးရင့်ခြင်းကို။ အန္ဓာယ၊ စွဲ၍။ ပဉ္စဟိ ဥပါသကသတေဟိ၊
 သီတင်းသည် ငါးရာတို့ဖြင့်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်။ ဝိစရိ၊ လှည့်ပတ် သွားလာ
 ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။
 ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကထံသမုဋ္ဌာပေသုံ၊ စကားပြောဟောကုန်၏။ အာဝု-
 သော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ပဿထ၊ မြင်ကုန်၏လော။ အာယုဝဇန ကုမာရေန၊ အာယု
 ဝဇနသတို့သားသည်။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ မရိတဗ္ဗံ၊
 သေအပ်လတ္တံ့သည်။ အဘဝိဿ ကိရ၊ ဖြစ်လေမည် ဧကန်မှန်ပြီ။ သော၊ ထို
 သတို့သားသည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဝိသဝဿ သတဋ္ဌာယိ၊ အသက် တရု
 နှစ်ဆယ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပဉ္စဟိ ဥပါသက သတေဟိ၊ သီတင်းသည် ငါးရာ
 တို့ဖြင့်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်။ ဝိစရတိ၊ သွားလာ၏။ ဣမေသံ သတ္တာနံ၊ ဤ
 သတ္တဝါတို့၏။ အာယုဝဇန ကာရဏံ၊ အသက်ရှည်ခြင်း အကြောင်းသည်။ အတ္ထိ-
 မညေ၊ ရှိယောင်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဟောကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။
 အာဂန္တာ၊ ကြွလာ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယ၊
 အဘယ်မည်သော စကားဖြင့်။ သန္ဓိသိန္ဓာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထန၊ ဖြစ်
 ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မိန့်ခြင်းကြောင့်။ ဣမာယနာမာတိ၊ ဤမည်
 သော စကားကြောင့်တည်းဟု။ ဝုဏ္ဏေ၊ လျှောက်လတ်သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
 ဧကဝလံ၊ သက်သက်။ အာယုဝဇနမေဝ၊ အသက်ရှည်ခြင်း သည်သာလျှင်။ န၊
 မဟုတ်သေး။ ဣမေဝန သတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ ဂုဏဝန္တေ၊ ဂုဏ်ရှိသော
 သူတို့ကို။ ဝန္တန္တာ၊ လက်အုပ် ချီကုန်သည် ရှိသော်။ အဘိဝါဒေန္တာ၊ ဂုဏ်ကိုဆို၍
 ရှိခိုးကုန်သည်ရှိသော်။ စကူဟိ ကာရဏေဟိ၊ လေးပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်။
 ဝဇန္တိ၊ ပွားများကုန်၏။ ပရိဿယတော၊ ဘေးရန်မှ။ မုစ္ဆန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏။
 ယာဝတာယုကမေဝ၊ အသက်အတိုင်းသာလျှင်။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ဣတိ-
 ဝတ္ထု၊ ဤသို့မိန့်ပြီး၍။ အနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဇေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊

ဒေသေန္တော၊ တရားဟောထိုသော တရားသည်။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်၏။

၁၀၉။ သိက္ခဝေ၊ ထို။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဝုဇာပစာယိနော၊ ကြီးသောသူကို အရိ အသေ ပြုခြင်းရှိသော။ အဘိဝါဒနသီလိဿ၊ ရိသေစွာရှိခိုးလေ့ရှိသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အာယုစ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ ဟူသော အသက်သည်လည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏောစ၊ အဆင်း သည်လည်းကောင်း။ သုခဉ္စ၊ ချမ်းသာခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ဗလဉ္စ၊ ခွန်အားကြီးခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ဝဇုန္တိ၊ ပွားများကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အဘိဝါဒနသီလိဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝဇုန သီလိဿ၊ ရှိခိုးလေ့ရှိသောသူအား။ အဘိဏ္ဍံ၊ မပြတ်။ ဝဇုနကိစ္စံ၊ ရှိခိုးခြင်းကိစ္စကို။ ပထုတဿ၊ လေ့လာသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဝုဇာပစာယိနောတိ၊ နောဟူသည်ကား။ ဂိဟိဿဝါ၊ လူအားမူလည်း။ ဝုဇတရေ ဂုဏ ဝုဇေပိ၊ အထူးသဖြင့် အသက်အရွယ်ကြီးသောသူ သီလ-စသော ဂုဏ်ဖြင့်ကြီးသောသူ၌ လည်းကောင်း။ တဒဟု ပဗ္ဗဇိတော၊ ထိုနေရှင်ဖြစ်သော။ ဒဟရသာမဏေရေပိ၊ သာမဏေငယ်၌ လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇိတဿဝါပန၊ ရဟန်း သာမဏေ အား မူလည်း။ ဝုဇတရေ ဂုဏဝုဇေ၊ ကြီးသော။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယဝါ၊ သာမဏေ၌လည်းကောင်း။ ဥဝာ ဗုဒ္ဓါယဝါ၊ ပဉ္စင်း၌လည်းကောင်း။ အပစာယမာနဿ၊ အရိအသေ မြတ်နိုး ခြင်း ရှိသောသူ၏။ အဘိဝါဒနေနဝါ၊ ရိသေစွာ ရှိခိုးခြင်းဖြင့်လည်း။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဒေန္တဿ၊ ပူဇော်သော သူအား။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ စတ္တာရော ဓမ္မာ ဝဇုန္တိတိ၊ ဝဇုန္တိဟူသည်ကား။ အာယုမှ အသက်သည်။ ဝဇုမာနေ၊ ပွားများသည်ရှိသော်။ ယတ္ထကံ ကာလံ၊ အကြင်မျှကာလတိုင်တိုင်။ တံ၊ ထို အသက်သည်။ ဝဇုတိ၊ ပွားများ၏။ တတ္ထကံ၊ ထိုမျှကာလပတ်လုံး။ ဣတရေပိ၊ ဝဏ္ဏ သုခ ဗလတို့သည်လည်း။ ဝဇုန္တိယေဝ၊ ပွားကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ယေန၊ အကြင်သူသည်။ ပညာသ ဝဿံ၊ အနှစ်ငါးဆယ်။ အာယု သံဝတ္တနိကံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ် ကို။ ကတံ၊ ပြု၏။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ ဝဇ္ဇဝိသတိ ဝဿကာလေဝ၊ နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ် ရှိသော ကာလ၌လျှင်။ ဇိဝိတန္တရာယော၊ အသက်အန္တရာယ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုအန္တရာယ်သည်။ အဘိဝါဒန သီလတာယ၊ ရှိခိုးလေ့ရှိသည် ၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပဋိပဿန္တတိ၊ ပြင်း၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သော၊ ထိုသူသည်။ ယာဝတာယုကမေဝ၊ အသက်အတိုင်း သာလျှင်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ ဝတ္တာဒယောပိ၊ အဆင်းစသည်တို့သည်လည်း။ အာယုနာ၊ အသက်နှင့်။

သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ဝံနန္တိ၊ ပွားကုန်၏။ ဣတော၊ ဤမှ။ ဥတ္တရိပိ၊ အထက်၌လည်း။
 သေဝ နယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိသတည်း။ * အန္တရာယေန၊ အန္တရာယ်
 ဖြစ်ပတ္တဿ၊ ရောက်သောသူအား။ အာယုနေ၊ အသက်၏။ ဝနနံနာမ၊ ပွားခြင်း
 မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒေသနာ ဝဿာနေ၊ ဒေသနာ အဆုံး၌။ အာယုဝနန-
 ကုမာရော၊ အာယုဝနနသတို့သားသည်။ ပဉ္စဟိ၊ ဥပါသကသတေဟိ၊ သီတင်းသည်
 ငါးရာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊
 တည်၏။ အညေဝိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဗဟူ၊ များစွာသောသူတို့သည်။
 သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်
 ကုန်၏။

အဋ္ဌမံ၊ သော။ အာယုဝနန ကုမာရဝတ္ထု၊ သည်။
 ဣတိသမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

ဂ-သဟဿဝဂ္ဂ၊ ၉-သံကိစ္စသာမဏေရ ဝတ္ထု

အနိသန္ဓေ...အာယုဝနန ကုမာရဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ပြီး
 ၍ သံကိစ္စ သာမဏေရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ယောစ
 ဝဿသတံ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ယောစ ဝဿသတံ ဇီဝေတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဇီပေ-စသော ဤတရားဟော
 ခြင်းကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေထဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊
 နေစဉ်။ သံကိစ္စသာမဏေရံ၊ သံကိစ္စသာမဏေကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။
 ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကိရ၊ အဆင့်စကား ကြားတူးသည်ကား။ သုဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌
 တိံသ မတ္တာ၊ သုံးကျိပ်မျှထောက်ကုန်သော။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးသားတို့သည်။
 သတ္ထု၊ ဘုရား၏။ ဓမ္မကလံ၊ တရားစကားကို။ သုတွာ၊ နာရ၍။ သတ္ထုသာသနေ၊
 ဘုရားသာသနာ၌။ ဥရံ၊ ရင်ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ပဗ္ဗဇိံသု၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ တေ၊
 ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ပဉ္စင်းခံသည်မှ။ ပဉ္စဝဿာ၊ ငါးဝါတို့သည်။
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဂန္တဓုရံ၊ ဂန္တဓုရလည်း
 ကောင်း။ ဝိပဿနာဓုရံ၊ ဝိပဿနာ ဓုရလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွေဓုရာနိ၊
 ဓုရနှစ်ပါးတို့ကို။ သုတွာ၊ နာခံ၍။ မယံ၊ တို့သည်။ မဟလ္လက ကာလေ၊ အိုမင်းသော
 ကာလ၌။ ပဗ္ဗဇိတာယ၊ ရဟန်းပြုခြင်းကြောင့်။ ဂန္တဓုရေ၊ စာပေသင်ကြားခြင်း၌။
 ဥဿာဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ အကတွာ၊ မပြုနိုင်၍။ ဝိပဿနာဓုရံ၊ ဝိပဿနာ

ဓုရကို။ ပူရေတုကာမာ၊ ဖြည့်လိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ယာဝအရဟတ္တ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် တိုင်အောင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထာပေတွာ၊ ဟောစေ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧကံ အရညာယတနံ၊ တခုသော တောကျောင်းသို့။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ အာပုစ္ဆိံ၊ ထုပန်ကြားကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ကတရံ ဌာနံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂမိဿထ၊ သွားကုန်အံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးပြီး၍။ အသုကံ နာမာတိ၊ ဤမည်သောအရပ်တည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်လတ်သော်။ တတ္ထ၊ တိုအရပ်၌။ တေသံ၊ တိုရဟန်းတို့အား။ ဧကံဝိဇာသာဒံ၊ တယောက်သော စားကြွင်းစားကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တဉ္စပန၊ ထိုဘေးကိုကား။ သံကိစ္စသာမဏေရေ၊ သံကိစ္စသာမဏေသည်။ ဂတေ၊ သွားလတ်သော်။ ဝုပသမိဿတိ၊ ငြိမ်းလတ္တံ့။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ပဗ္ဗဇိတကိစ္စံ၊ ရဟန်းကိစ္စသည်။ ပါရိပူရိံ၊ အပြီးအဆုံးသို့။ ဂမိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ ဣတိအညာသိ၊ ဤသို့ သိတော်မူ၏။

☞ သံကိစ္စသာမဏေရောနာမ၊ သံကိစ္စသာမဏေ မည်သည်ကား။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။ သာမဏေရော၊ ထပည့်သာမဏေတည်း။ ဇာတိယာ၊ ဖွားမြင်သည်မှ။ သတ္တဝသိကော၊ ခုနစ်နှစ်ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုသာမဏေ၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အခုကုလဿ၊ ကုံလုံကြွယ်ဝသော အမျိုးသေဌေး၏။ မိတာ၊ သွီးတည်း။

သာ၊ ထိုအမိသည်။ တသ္မိံ၊ ထို သံကိစ္စ သာမဏေသည်။ ကုစ္ဆိ ဂတေ၊ ဝမ်း၌ သန္ဓေတည်သည်ရှိသော်။ ဧကေနဗျာမိနာ၊ တခုသောအနာကြောင့်။ ထံခဏညေဝ၊ ထာလျှင်။ ကာလမကာသိတိရ၊ သေခဲ့သတတ်။ တဿာ၊ ထိုသေဌေးသွီး၏ အလောင်းကို။ ဈာပိယမာနာယ၊ ဘုတ်ကြည်းသင်္ဂြိုဟ်သည်ရှိသော်။ ဂဟ္တမံသံ၊ သန္ဓေအိမ်ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ သေသံ၊ ကြွင်းသော ကိုယ်သည်။ ဈာယိ၊ ကျွမ်း၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထိုအမိ၏။ ဂဟ္တမံသံ၊ သန္ဓေအိမ်ကို။ စိတကတော၊ ထင်းပုံမှ၊ ဩတာရေတွာ၊ ချ၍။ ဒွိသု တိသု ဌာနေဘု၊ နှစ်ခု၊ သုံးခုသောအရပ်တို့၌။ သူလေဟိ၊ တံစူးဝါးတို့ဖြင့်။ ဝိဇ္ဇိံ၊ ထု၊ ထိုးဆွဲကုန်၏။ သူလကောဋိ၊ တံစူးဝါးအစွန်းသည်။ ဒါရကဿ၊ သူငယ်၏။ အက္ခိကောဋိံ၊ မျက်စိအစွန်းကို။ ပဟရိ၊ ခတ်မိ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဂဟ္တမံသံ၊ သန္ဓေအိမ်ကို။ ဝိဇ္ဇိတွာ၊ ထိုး၍။ အင်္ဂါရ ရာသိမှိ၊ မီးကျိုးစု၌။ ခိပိတွာ၊ ပစ်၍။ အင်္ဂါရေဟေဝ၊ မီးကျိုးတို့ဖြင့်သာလျှင်။ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံး၍။ ပတ္တမိံ၊ ထု၊ ဖဲသွားကုန်၏။ ဂဟ္တမံသံ၊ သန္ဓေအိမ်သည်။ ဈာယိ၊ ကျွမ်း၏။ အင်္ဂါရမတ္ထကေပန၊ မီးကျိုးစု၏ အထက်၌ကား။ သုဝဏ္ဏမိဗ္ဗသမိသော၊ ရွှေဆင်းတုနှင့် တူသော။ ဒါရကော၊ သူငယ်

သည်။ ဝဇ္ဇမဂဇ္ဇော၊ ပဇ္ဇမာကြာတိုက်၌။ နိပ္ပန္နောဝိယ၊ အိပ်သကဲ့သို့။ အဟော-
 သိ၊ နှိ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ပစ္ဆိမ တဝိကဿ သတ္တဿ၊ ပစ္ဆိမ တဝိက ဖြစ်
 သော သတ္တဝါအား။ သိနေရနာ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ဖြင့်။ ဩတ္ထရိယမာနဿာပိ၊
 သိလေသော်လည်း။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ အပတု၊ မရောက်မူ၍။
 ဇီဝိတက္ခယောနာမ၊ အသက်ကုန်ခြင်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပုနဒိဝသေ၊ တစ်သန်
 မိုးသောက်သောနေ့၌။ စိတကံ၊ ကြွင်းသောထင်းကို။ နိဗ္ဗာပေဿာမာတိ၊ ငြိမ်းစေ
 ကုန်အံ့ဟူ၍။ အာဂတာ၊ လာသောသူတို့သည်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။
 နိပ္ပန္နံ၊ အိပ်သော။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ အတ္ထရိယန္တုတ စိတ္တဇာတာ၊
 အံ့တွယ်သရဲမဖြစ်ဘူးမြဲ ဖြစ်ခြင်းဟူသော ဆန်းကြယ်သောဖြစ်ခြင်းရှိ၏။ ကထဗ္ဗိ-
 နာမ၊ အဘယ်အကြောင်း ကြောင့်လျှင်။ ဧတ္တကေသု ဒါရုသု၊ ဤမျှလောက်
 ကုန်သော ထင်းတို့သည်။ ခီယမာနေသု၊ လောင်၍ကုန်သည်ရှိသော်။ သကလ-
 သရီရေ၊ ကိုယ်အလုံးသည်။ ဈာပိယမာနေ၊ ကျွမ်းလေသည်ရှိသော်။ ဒါရကော၊
 သူငယ်သည်။ နဈာယိ၊ မလောင်မကျွမ်း။ ကိံနုခေါ၊ အဘယ်သို့။ တဝိဿတိ၊
 ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အန္တော-
 ဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့။ ဂန္တု၊ သွား၍။ နိမိတ္တကေ၊ နိမိတ်ဖတ်တတ်သော သူတို့ကို။
 ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကုန်၏။ နိမိတ္တကာ၊ နိမိတ်ဖတ်သူတို့သည်။ အယံဒါရကော၊ ဤ
 သူငယ်သည်။ အဂါရံ၊ အိမ်ထောင်သောလူ၏တောင်၌။ သစေအဇ္ဈာဝသိဿတိ၊
 အကယ်၍ နေသည်ဖြစ်အံ့။ ယာဝသတ္တမာ ကုလပရိဝဇ္ဇာ၊ ဆွေခုနစ်ဆက်
 လည်သည်တိုင်အောင်။ ဉာတကာ၊ ပေါက်ဖော်သားချင်းတို့သည်။ ဒုဂ္ဂတာ၊
 ဆင်းရဲနွမ်းပါး ကုန်သည်။ တဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ သစေ ပဗ္ဗဇိဿတိ၊
 အကယ်၍ ရဟန်းပြုသည်ဖြစ်အံ့။ ပဉ္စဟိ သမဏသတေဟိ၊ ရဟန်းငါးရာတို့ဖြင့်၊
 ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်။ ဝိစရိဿတိ၊ သွားလတ္တံ့။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်
 ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ တိုသတို့သား၏။ အက္ခိကောဋိယာ၊ မျက်စိ
 အစွန်းကို။ သင်္ကနာ၊ တံစူးငါးဖြင့်။ သိန္နတ္တာ၊ ထိုးမိခြင်းကြောင့်။ သံကိစ္စန္တိနာမံ၊
 သံကိစ္စ-ဟူသော အမည်ကို။ ကရိံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ သော၊ ထိုသူငယ်သည်။
 အပရေန သမယေန၊ တပါးသောအခါ၌။ သံကိစ္စောတိ၊ သံကိစ္စဟူ၍။ ပညာယိ၊
 ထင်ရှား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ ဉာတကာ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်။
 ဟောတု၊ ထိုသို့ဆင်းရဲအံ့သည်ပင်ဖြစ်စေ။ ဝနိတကာလေ၊ ကြီးရင့်ဘောအခါ၌။
 အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အယုဿ၊ အရှင်ဖြစ်သော။ သာရိပုတ္တဿ၊ သာရိပုတ္တရာ၏။
 သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗာဇေဿာမ၊ ရဟန်းပြုစေကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေါသိံသု၊
 မွေးကျွေး သုတ်သင်ကုန်၏။ သော၊ ထိုသူငယ်သည်။ သတ္တဝသိက ကာလေ၊
 ခုနစ်နှစ် ရှိသောအခါ၌။ ဘာတ၊ ချစ်သား။ တဝ၊ သင်၏။ ကုစ္ဆိယံ၊ ဝမ်း၌။

၅၀၂ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ နိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဝသနကာလေ၊ ပဋိသန္ဓေနေသော အခါ၌။ တေ၊ သင်ချစ်သား၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ ကာလမကာယိ၊ သေ၏။ တဿာ၊ ထိုအမိ၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်သည်။ ဈာပိယမာနေပိ၊ မီးလောင်ကျွမ်းသော်လည်း။ တံ၊ သင်ချစ်သားကို။ န ဈာယိ၊ မကျွမ်းမလောင်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်၊ ကုမာရော၊ သတို့သားသည်။ ဉာတကာနံ၊ ဆွေမျိုးတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧဝရူပါ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဘယာ၊ ဘေးမှ။ မုတ္တောကိရံ၊ လွတ်ပေစွ တကား။ မေ၊ ငါ့အား။ ဗာရာဇိယေန၊ အိမ်ရာ လောင်သော လူ၏တောင်၌ နေခြင်းဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ပဗ္ဗဇိဿာမီတိ၊ ရဟန်းပြုအံ့ဟူ၍။ ဉာတကာနံ၊ ဆွေမျိုးတို့အား။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ တေ၊ ထိုဉာတကာတို့ သည်။ တာတ၊ ချစ်သား။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝန်ခံလျက်။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမံ၊ ဤသူငယ်ကို။ ပဗ္ဗာဇေထ၊ ရဟန်းပြုပါ ကုန်လော့။ ဣတိအဒိသု၊ ဤသို့ အပ်နှင်းပေးထားကုန်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တစပဉ္စက ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ တစပဉ္စက ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရဟန်းပြု၏။ သော၊ ထိုသူငယ်သည်။ ခုရဓ္တယော၊ ဆံရိက်သော အဆုံး၌လျှင်။ သဟပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ အဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။

အယံ၊ ဤသာမဏေသည်။ သံကိစ္စသာမဏေရော နာမ၊ သံကိစ္စသာမဏေ အမည်ရှိ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တေသ္မိံ ဂတေ တံဘယံ ဂူပသမိဿတိ၊ အထ-
နေသံ ပဗ္ဗဇိတကိစ္စံ ပါရိပူရိ ဂမိဿတိတိ၊ ဂမိဿတိ-ဟူ၍။ ဥတွာ၊ သိ၍။ တိက္ခဓဝ၊ ရဟန်းတို့။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဇေဋ္ဌဘာတိကံ၊ အစ်ကိုကြီး ဖြစ်သော။ သာရိပုတ္တတ္ထေရံ၊ သာရိပုတ္တရာ ထေရ်ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ ဝတွာ၊ လျှောက်၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ကိံ၊ အဘယ်အကြောင်းရှိကုန်သနည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ ဘုရားအထံ၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသိတုကာမာ၊ ဝင်လိုကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အာပုစ္ဆိံမှာ၊ ပန်ကြားပါ ကုန်၏။ အထ၊ တို့အခါ၌။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဧဝံ အာဟ၊ ဤသို့မိန့်၏။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဇေဋ္ဌဘာတိကံ၊ နောင်တော် ကြီးကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဣမံ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂတာ၊ လာကုန်သည်။

အမှတ်၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ သတ္တဝါရာ၊ ဘုရားသည်။ ဣမေ၊ ဤသူတို့ကို။ ဧကံ ကာရဏံ၊ တခုသော အကြောင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဣမ၊ ဤအရပ်သို့။ ပဟိတာ၊ စေလွှတ် ကုန်သည်။ သဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ ဧဝံ၊ ဤအကြောင်း သည်။ ကိံနုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ ဆင်ခြင်လတ် သော်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဥတ္တော၊ သိ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာပုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ သာမဏေရော၊ အလုပ်အကျွေးသာမဏေ တပည့် သည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာပုသော၊ ငါ့ရှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သစေ နတ္ထိ၊ အကယ်၍ မရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ဣမံ- သံကိစ္စ သာမဏေရံ၊ ဤသံကိစ္စ သာမဏေကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ အာပုသော၊ ငါ့ရှင်။ အလံ၊ အလိုမရှိ။ နော၊ ငါတို့အား။ သာမဏေရံ၊ သာမဏေကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ပလိဗောဓော၊ ကြောင့်ကြ ခြင်းသည်။ သဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အရညေ၊ တော၌။ ဝသန္တနံ၊ နေကုန်သော ငါတို့အား။ သာမဏေရေန၊ သာမဏေဖြင့်။ ကိံ၊ အကျိုးမရှိပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ အာပုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဣမံ၊ ဤသံကိစ္စ သာမဏေကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ န ပလိဗောဓော၊ ကြောင့်ကြဗျာပါရ မရှိသင့်။ အပိစ ခေါပန၊ စင်စစ်မူကား။ တုမှေ၊ သင်တို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဣမံသ၊ ဤသာမဏေအား။ ပလိဗောဓော၊ ဗျာပါရသည်။ သဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သတ္တဝါပိ၊ ဘုရားသည်လည်း။ တုမှေ၊ သင်တို့ကို။ မမ သန္တိကံ၊ ငါ့အထံသို့။ ပဟိတာန္တော၊ စေလွှတ်လိုက်ခြင်းသည်။ တုမှေဟိ၊ သင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သာမဏေရဿ၊ သာမဏေကို။ ပဟိတာနံ၊ စေလွှတ်ခြင်းကို။ ပစ္စာသိ- သန္တော၊ တောင့်တလျက်။ ပဟိတိ၊ စေလွှတ်၏။ ဣမံ၊ ဤသာမဏေကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ သည်။ သာဓူတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ အဓိဝါသေတွာ၊ သာယာ၍။ သာမဏေရေ- နေပ၊ သာမဏေနှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဧကတိံသဇနာ၊ သုံးကျိပ်တပါး သော ရဟန်းတို့သည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ အပလောကေတွာ၊ ပန်ကြား၍။ ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းမှ။ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်ကုန်၍။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရန္တော၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ ဝိသ ယောဇနသတ မတ္ထကေ၊ ယူဇနာတရနှင့်ဆယ် ထက်၌။ သဟဿကုလံ၊ အမျိုးတထောင်တို့၏ နေရာဖြစ်သော၊ ဧကံဂါမံ၊ ရွာထဲသို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပသန္တမိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ သတ္တစွံ၊ ရှိသေစွာ။ ပရိဝိသိတွာ၊ ဆွမ်းလုပ်

ကျွေး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ကတ္တ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂမိဿထ၊ ကြွသွား
ကုန်အံ့နည်း။ ဣထိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေး၍။ အာဝုသော၊ ဒါယကာတို့။ ယထာ၊
အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ဗာသုကဋ္ဌာနံ၊ ချမ်းသာရာအရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတာ၊
ထိုအခြင်းဖြင့် ချမ်းသာရာသို့ သွားကုန်အံ့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ မိန့်တော်
မူသည်ရှိသော်။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ နိပုဇ္ဇိတွာ၊ ဝပ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား
တို့။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ အယျေသု၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဣမံဋ္ဌာနံ၊ ဤ
အရပ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ အန္တောဓယံ၊ ဝါတွင်းကာလပတ်လုံး။ ဝသန္တေသု၊
နေကုန်သည်ရှိသော်။ ပဉ္စသိလံ၊ ငါးပါးသီလကို။ သမာဒါဟ၊ ဆောက်တည်၍။
ဥပေါသထကမ္မံ၊ ဥပုသ်ဘုံးသောအမှုကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိယာစိံသု၊
ဤသို့ တောင်းပန်ကုန်၏။ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်။ အဓိဝါသေဘုံ၊ သည်းခံ
သာယာကုန်၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့
၏။ ရတ္တိဋ္ဌာန ဒိဝါဋ္ဌာန စက်မန ပဏ္ဏသာလာဒယော၊ ညဉ့်သန့်စရာ နေ့သန့်စရာ
အရပ် စင်္ကြံ သစ်ရွက်မိုးသော စရပ်စသည်တို့ကို။ သံဝိဒဟိတွာ၊ စီရင်ခန့်ရန်၍။
အဇ္ဇဟနော၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သေ၊ နတ်ဖြစ်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့
တိုင်ပင် ချိန်းချက်ကုန်လျက်။ ဥဿာဟပတ္တာ၊ အားထုတ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်
သည်ဖြစ်၍။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်လုပ်ကျွေးခြင်းကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ထေရာ၊
မထေရ်တို့သည်။ ဝဿုပနာယိကံ ဒိဝသေ၊ ဝါဆိုအံ့သော နေ့၌။ ကတိကဝတ္ထံ၊
ကတိကပတ်ကို။ ကရိံသု၊ ပြုကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အဓေဟိ၊ ငါတို့
သည်။ ဓရမာနက ဗုဒ္ဓဿ၊ သက်တော်ထင်ရှားရှိသောဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ
၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်ပြီ။ ပဋိပတ္တိသမ္ပဒါယ၊ မြတ်သော
အကျင့်၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ အညတြ၊ ထား၍။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌။ အာရောဓေတုံ၊ နှစ်သက်
စေခြင်းငှါ။ နခေါပန သတ္တာ၊ မတတ်နိုင်။ အမှောက်၊ ငါတို့အား။ အပါယဇ္ဇါရာနိ၊
အပါယ်တံခါးတို့သည်။ ဝိဝဋ္ဋာနေဝ၊ ဟင်းလင်းသာလျှင် ပွင့်ကုန်၏။ တသ္မာ၊
ထို့ကြောင့်။ ပါတောဂ၊ စောစောကလျှင်။ ဘိက္ခာစာရဓေလံ၊ ဆွမ်းခံသွားသော
အခါကိုလည်းကောင်း။ သာယံ၊ ညအခါ၌။ ထေရုပဋ္ဌာန ဝေလဉ္စ၊ မထေရ်အား
ဆည်းကပ်သော အခါကိုလည်းကောင်း။ အညတြ၊ ထား၍။ သေသကာလေ၊
ကြွင်းသော အခါ၌။ ဇေ၊ နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ ကေဋ္ဌာနေ၊
တခုသာအရပ်၌။ နဘဝိဿာမ၊ မဖြစ်ကုန်အံ့။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ အဖါထုကံ၊
မချမ်းသာခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တေန၊ ထိုရဟန်းသည်။ စာဏ္ဍိယာ၊
ကျောက်စည်ခေါင်းလောင်းကို။ ပဟဋ္ဌာယ၊ ထိုးခတ်သည် ရှိသော်။ တဿ၊
ထိုရဟန်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ဘေသဇ္ဇိ၊ ဆေးကို။ ကရိဿာမ၊
ကုတုန်အံ့။ ဣတော၊ ဤအခါမှ။ အညသ္မိံ၊ ရတ္တိဘာဂေဝါ၊ တပါးသော ညဉ့်အချိန်၌

လည်းကောင်း။ ဒိဝသဘာဂေဝါ၊ တပါးသောနေအဖို့လည်းကောင်း။ အပ္ပ-
မတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ဘဲ။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အနုဟုဉ္ဇိဿာမ၊ စီးဖြန်းကုန်အံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့ ကတိကဝတ် ပြုကုန်၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကတိကံ၊ ကတိကဝတ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တေသု၊ ထိုရဟန်းတို့
သည်။ ဝိယရန္တေသု၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ ဧကော ဒုဂ္ဂတပုရိသော၊ လူဆင်းရဲ
တဟောက်သည်။ မိတရံ၊ သမီးကို။ ဥပနိဿာယ၊ မှီ၍။ ဇီဝန္တော၊ အသက်မွေးရ
သည်ရှိသော်။ တသ္မိံဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌။ ဓုဗ္ဗိက္ခေ၊ ဝတ်မှတ်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နေ၊
ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အပရံ မိတရံ၊ အခြားသွီးတယောက်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ မှီ၍။
ဇိဝိတုကာမော၊ အသက်မွေးလို၍။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ ပဋိပဇ္ဇိ၊ သွား၏။ ထေရာဝိ၊ မထေရ်
တို့သည်လည်း။ ဂါမေ၊ ရွာ၌။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရိတွာ၊ သွား၍။
ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ အာဂစ္ဆန္တာ၊ ပြန်လာကုန်သည်ရှိသော်။ အန္တရာ-
မဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ကေဿာ နဒိယာ၊ မြစ်တစ်ခု၌။ နတွာ၊ ရေချိုး၍။ ဝါလုက
ပုလိနေ၊ သဲစု၌။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်၍။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကရိံသု၊
ပြုကုန်၏။ တသ္မိံခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ သောပုရိသော၊ လိုယောက်ျားလူဆင်းရဲ
သည်။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်သောအရပ်၌။
အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုယောက်ျား လူဆင်းရဲကို။ ထေရာ၊
မထေရ်တို့သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆသိ၊ သွားအံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိံသု၊
ဤသို့မေးကုန်၏။ သော၊ ထိုလူဆင်းရဲသည်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရော-
စေသိ၊ ကြား၏။ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်။ တသ္မိံ၊ ထိုလူဆင်းရဲ၌။ ကာရညံ၊
သနားခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ အတိဝိယ၊ အလွန်
လျှင်။ ဆာတော၊ ဆာလောင် မွတ်သိပ်ခြင်းသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သလော။ ဂစ္ဆ၊
သွားချေ။ ဝဏ္ဏံ၊ ဖက်ရွက်ကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ယူခဲ့လေဘူး။ ဧကမေကံ၊ တပါး
တဆုပ်စီ၊ တေ၊ သင်အား။ ဘတ္တပိဏ္ဍံ၊ ထမင်းခဲကို။ ဒဿာမ၊ ပေးကုန်အံ့။ ဣတိ-
ဝတွာ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းကြောင့်။ တေန၊ ထိုလူဆင်းရဲသည်။ ပဏ္ဏေ၊ ဖက်ရွက်တို့ကို။
အာဟရေ၊ ဆောင်ယူခဲ့သည်ရှိသော်။ အတ္တနာ အတ္တနာ၊ မိမိ မိမိသည်။ ဘုဉ္ဇန-
နိယာမေနေဝ၊ စားသောက်နည်းဖြင့်လျှင်။ သူပဗျဉ္ဇနေတိ၊ ဟင်းလက်သုပ်စခဲ တို့ဖြင့်။
သန္တဟိတွာ၊ စိုစေ၍။ ဧကမေကံ ပိဏ္ဍံ၊ တဆုပ်တဆုပ်သော ထမင်းခဲကို။ အဒံသု၊
ပေးကုန်၏။ ဘောဇနကာလေ၊ စားသောက်လ၌။ အာဂတဿ၊ ရောက်လာ
သောသူအား။ ထတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ဒဒမာနေန၊ ပေးလိုသော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်း
သည်။ အဂ္ဂဘတ္တံ၊ ဆွမ်းဦးကို။ အဒေတွာ၊ မပေးမူ၍။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဘုဉ္ဇန-
နိယာမေနေဝ၊ စားသောက်နည်းဖြင့်လျှင်။ အေကံဝါ၊ အနည်းငယ်ကို၎င်း။ ဗဟံ-

ဝါ။ အများကို၎င်း။ ယံဒါတဗ္ဗံ၊ အကြင်သို့ပေးအပ်၏။ ဧတဒေဝ၊ ထိုသို့ပေးခြင်း
 သည်လျှင်။ ဝတ္တံတိရ၊ ဝတ်ဖြစ်သတတ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တေပိ၊ ထိုရဟန်းတို့
 သည်လည်း။ တထာ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောအတိုင်း။ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏။ သေဝ၊ တို
 လှဆင်းရဲသည်။ ကတဘတ္တကိစ္စော၊ ထမင်းစားကိစ္စ ပြီးပြီးသော်။ ထေရေ၊ မထေရ်
 တို့ကို။ ဝဗ္ဗိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ အယျာ၊ အရှင်
 ဘုရားတို့ကို။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ နိမန္တိတာကိ၊ ဘိတ်မန်
 အပ်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ နိမန္တနံ၊ ဘိတ်ခြင်း
 သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း။ ဝေရူပမေဝ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသည်သာလျှင်။ အာဟာရံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဆိုကုန်၏။ သေဝ၊ ထိုလှူဆင်းရဲသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ နိစ္စကာလံ၊
 အခါခပ်တိမ်း။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထကြွလုံ့လပြုသဖြင့်။ သမုဋ္ဌာယ၊ လွန်စွာအားတုတ်
 သဖြင့်။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကရောန္တာပိ၊ ပြုကုန်သော်လည်း။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘော
 ရှိသော။ အာဟာရံပိ၊ ထမင်းအစာကိုလည်း။ လဒ္ဓံ၊ ရခြင်းငှါ။ နသက္ကောမ၊
 မတတ်နိုင်ကုန်။ မေ၊ ငါ့အား။ အညတ္ထ၊ တပါးသောအရပ်သို့။ ဂတေန၊ သွား
 သဖြင့်။ ကိ၊ အတယ်ပြုအံ့နည်း။ ဣမေသံ၊ ဤရဟန်းတို့၏။ သန္တိကေယေဝ၊
 အထံ၌သာလျှင်။ ဇီဝိဿာမ၊ အသက်မွေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အထ၊ ထိုအခါ
 ၌။ နေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဝတ္ထု-
 ပဋိဝတ္ထံ၊ ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အယျာနံ၊ အရှင်ဘုရား တို့၏။
 သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဝသိတံ၊ နေခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်
 လတ်သော်။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ကုန်၏။
 သေဝ၊ ထိုသူဆင်းရဲသည်။ တေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တေသံ၊ ထို
 ရဟန်းတို့၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ဝန္တော၊ ရောက်၍။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။
 ဝတ္ထုပဋိဝတ္ထံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုလျက်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။
 အဘိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ အာရာဇေတွာ၊ နှစ်သက်စေ၍။ ဒွေမာသစ္စယေန၊
 နှစ်သလွန်သဖြင့်။ ဓိတရံ၊ သီးကို။ ဒဋ္ဌ၊ ကာမော၊ ကြည့်ရှုလိုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။
 အယျာ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ သစေ အာပုစ္ဆိဿ၊ မိ၊ အကယ်၍ ပန်ကြားသည်ဖြစ်
 အံ့။ မံ၊ ငါ့ကို။ နဝိဿဇ္ဇိဿန္တိ၊ ခွင့်မလွှတ်ကုန်လတ္တံ့။ အနာပုစ္ဆာ၊ မပန်ကြားဘဲ။
 ဂမိဿာမိတိ၊ သွားအံ့ဟု။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ အနာစိက္ခိတွာဝ၊ ခွင့်
 မတောင်းဘဲသာလျှင်။ နိက္ခမိ၊ ထွက်လေ၏။ ဧတ္ထကမေဝ၊ ဤမျှသည်သာလျှင်။
 အဿ၊ ထိုလှူဆင်းရဲအား။ ဩဋ္ဌာရိကံ၊ ရုန့်ရင်းသော။ ခလိတံ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်း
 သည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ယံ၊ အကြင်ပန်ကြားခြင်းအမှုကို။ ဘိက္ခုနံ၊
 ရဟန်းတို့အား။ အနာရောစေတွာ၊ မပန်ကြားမူ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွား၏။

တဿပန၊ ထိုလူဆင်းရဲယောက်ျား၏ကား။ ဂမနမဂ္ဂေ၊ သွားရာ လမ်းခရီး၌။
 ကော အဋ္ဌဝိ၊ တောအုပ်တခုသည်။ အတ္ထိရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုတောအုပ်၌။ ယော၊
 အကြင်သူသည်။ ဣမံအဋ္ဌဝိံ၊ ဤတောအုပ်သို့။ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ တံ၊ ထိုလူကို။
 မာရေတွာ၊ သတ်၍။ တဿ၊ ထိုလူသေ၏။ မံသ လောဟိတေန၊ အသားအသွေး
 ဖြင့်။ တုယျံ၊ အရှင်နတ်မင်းအား။ ဗလိကမ္ပံ၊ ဗလိနတ်စာကို။ ကရိဿာမ၊ ဆက်ပါ
 ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေဝတာယ၊ နတ်အား။ အာယာစနံ၊ တောင်းပန်ခြင်းကို။
 ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝသန္တာနံ၊ နေကုန်သော၊ ပဉ္စသတာနံ စောရာနံ၊ ငါးရာကုန်သော
 ခိုးသူတို့အား။ သတ္တမော ဒိဝသော၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက် မြောက်သော နေ့၌။
 စောရဇေဋ္ဌကော၊ ခိုးသူကြီးသည်။ ရက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို။ အာရုယျ၊ တတ်၍။ ဩလော-
 ကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သော်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော။ တံ၊ ထိုလူဆင်းရဲကို။ ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍။ စောရာနံ၊ ခိုးသူတို့အား။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ အဒါယိ၊ ပေး၏။ တေ၊ ထို
 ခိုးသူတို့သည်။ တဿ၊ ထို လူဆင်းရဲ၏။ အဋ္ဌဝိ မဇ္ဈံ၊ တောအုပ် အလယ်သို့။
 ပဝိဋ္ဌသဘဝံ၊ ဝင်လာသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ ဘိ၍။ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ဝန်းရံ၍။
 တံ၊ ထိုလူဆင်းရဲကို။ ဂဏှိတွာ၊ ဘမ်းဆီး၍။ ဂါဠုဗန္ဓနံ၊ မြွှာနှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို။
 ကတွာ၊ ပြု၍။ အရဏိ သဟိတေန၊ ပွတ်ခွံနှင့်တကွ။ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊
 ဖြစ်စေ၍။ ဒါဂ္ဂုနိ၊ ထင်းတို့ကို။ သံကမ္ပိတွာ၊ ရုံးစု၍။ မဟန္တံ အဂ္ဂိခန္ဓံ၊ မီးပုံကြီးကို။
 ကတွာ၊ ၍။ သူလာနိ၊ တံကျင်တို့ကို။ တစ္ဆိံ သု၊ ရွှေကြကုန်၏။ သော၊ လူဆင်းရဲ
 သည်။ တေတံ၊ ထိုခိုးသူတို့၏။ တံကိရိယံ၊ ထို သတ်အံ့သော အခြင်းအရာကို။
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သာမိ၊ အရှင်တို့။ ဣသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ သူကရာ၊ ဝက်တို့
 သည်။ နေဝဒိဿန္တိ၊ မထင်မမြင်ကုန်။ မိဂါဒယော၊ သမင် စသော သတ္တဝါတို့
 ကို။ နဒိဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်။ ကိကာရဏာ၊ အတယ် အကြောင်းကြောင့်။ ဣမံ၊
 ဤမူအရာကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တံ၊
 သင့်ကို။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ တဝ၊ သင်၏။ မံသ လောဟိတေန၊ အသား၊
 အသွေးဖြင့်။ ဒေဝတာယ၊ နတ်မင်းအား။ ဗလိ ကမ္ပံ၊ ဗလိနတ်စာကို။ ကရိဿာမ၊
 ပြုကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုလူဆင်းရဲယောက်ျားသည်။ မရဏ ဘယ-
 တဋ္ဌိတော၊ သေရအံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ တံ-
 ဥပကာရံ၊ ထိုကျေးဇူးကို။ အစိန္တေတွာ၊ မကြံမူ၍။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။
 အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဇီဝိတမေဝ၊ အသက်ကိုသာလျှင်။ ရက္ခမာနော၊ စောင့်လျက်။
 ဧဝံ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာမိ၊ အရှင်တို့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝိဃာသာဒေါ၊
 စားကြွင်းစားတည်း။ ဥစ္ဆိဋ္ဌဘတ္တံ၊ စားကြွင်းထမင်းကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စား၍။ ဝမ္ပိ-
 တော၊ ကြီးရင့်သော။ ဝိဃာသာဒေါနာမ၊ စားကြွင်းစားသောသူမည်၏။ ကာဠ-

ကဏ္ဍိကော၊ လူယုတ်မာတည်း။ အယျာပန၊ အရှင်ကောင်းတို့သည်ကား။
ယထော၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ တတော၊ ထိုလူ၏ဘောင်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊
ထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိတာပိ၊ ရဟန်းပြုကုန်သော်လည်း။ ခတ္တိယာဝ၊ ခတ္တိယသာလျှင်
ဖြစ်ကုန်၏။ အသုကသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤမည်သောအရပ်၌။ ကေတိံ သံ ဘိက္ခု၊ သုံးကျိပ်
တယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။
မာရေတွာ၊ သတ်၍။ ဗလိကမ္ပံ၊ ဗလိနတ်စာပေးခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လေ့။
အတိပိယ၊ အလွန်လျှင်။ ဝေ၊ သင်တို့အား။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ တုသိသတိ၊
နှစ်သက်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ စောရာ၊
ခိုးသူတို့သည်။ ဘဒ္ဒကံဝေ၊ ကောင်းသောစကားကို သာလျှင်။ ဝဒေသိ၊ ဆို၏။
ဣမိနာ ကာဠကဏ္ဍိနာ၊ ဤလူဟုတ်မာဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။
ခတ္တိယေ၊ ခတ္တိယဖြစ်သော ရဟန်းတို့ကို။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ ဗလိကမ္ပံ၊ ဗလိ
နတ်စာကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ဧဟိ၊ လာလှည့်၊
နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဝသနဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ ဒသေဟိ၊ ညွှန်ပြလေ့။
ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တမေဝ၊ ထိုလူဆင်းရဲ စားကြွင်းစားကိုပင်လျှင်၊
မဂ္ဂဒေသကံ၊ ခရီးညွှန်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။
ဝိဟာရမဇ္ဈေ၊ ကျောင်းလယ်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်၍။ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းတို့သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နံ၊ တို့စားကြွင်းစားကို။
ပုစ္ဆိံ သု၊ မေးကုန်၏။ သော၊ ထိုလူဆင်းရဲသည်။ ဒွေမာသေ၊ နှစ်လကိုပတ်လုံး။
ဝသိတတ္တာ၊ နေဘူးသောကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ကတိကဝတ္ထံ၊
ကတိကဝတ်ကို။ ဇာနန္တော၊ သိသည်ဖြစ်၍။ ဧဝံအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အတ္တနော၊
မိမိ၏။ ဒိဝါဌာန ရတ္တိဌာနေသု၊ နေသန့်စရာအရပ်၊ ညဉ့်သန့်စရာ အရပ်တို့၌။
နိသိန္နာ၊ နေကုန်၏။ တေံစာဏ္ဍိံ၊ ဤခေါင်းလောင်းကို။ ပယရထ၊ ထိုးကုန်လေ့။
စာဏ္ဍိသဗ္ဗေန၊ ခေါင်းလောင်းသံဖြင့်။ သန္တိပတိသန္တိ၊ စည်းဝေးကုန် လတ္တံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ စောရဇေဋ္ဌကော၊ ခိုးသူကြီးသည်။ စာဏ္ဍိံ၊ ကျောက်စည်ကို။
ပဟရိ၊ ခတ်၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ စာဏ္ဍိသန္တံ၊ ကျောက်စည်သံကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။
အကာလေ၊ အခါမဟုတ်သည်၌။ စာဏ္ဍိံ၊ ကျောက်စည်ကို။ ပဟဋ္ဌာ၊ ခတ်ကုန်၏။
ကဿမိ၊ တစုံတလေမှတ်သော သူ၏။ အဖါသုကံ၊ မချမ်းသာခြင်းသည်။
ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့အောက်မေ့လျက်။ အာဂန္တော၊ လာ၍။
ဝိဟာရမဇ္ဈေ၊ ကျောင်းလယ်၌။ ပဋိပင်္ဂါယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ပညတ္တေသု၊ ခင်း
ထားအပ်ကုန်သော။ ပါသာဏ ဖလကေသု၊ ကျောက်ဖျာတို့၌။ နိသိဒ္ဓိံ သု၊

နေကုန်၏။ သံဃထေရော၊ သဗ္ဗထေရ်သည်။ စောရေ၊ ခိုးသူတို့ကို၊ ဩလော-
ကေတွာ၊ ဩည့်၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဥပါသကာ၊ ဧဝါယကာတို့။ ကေန၊ အဘယ်
သူသည်။ အယံဗာဏှိ၊ ဤခေါင်းလောင်းကို။ ပဟဋ္ဌာ၊ ခတ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
မေး၏။ စောရဇေဋ္ဌကော၊ ခိုးသူကြီးသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
မယာ၊ အကျွန်ုပ်ခက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်
ခတ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အဓမ္မဟိ၊ ဝါတို့သည်။ အဋ္ဌပိ ဒေဝတာယ၊
တောစိုးနတ်အား။ အာယာစိတံ၊ တောင်းပန် ခဲ့ယခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
တဿာ၊ ထိုနတ်အား။ ဗလိကမ္မ ကရဏတ္ထာယ။ ဗလိနတ်စာ ပြုခြင်း အကျိုး
ငှါ။ ဧကံ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတပါးကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ မဟာထေရော၊ မထေရ်
ကြီးသည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဘာတိ-
ကာနံ၊ ညီနောင်တို့တွင်။ ဥပ္ပန္နကိစ္စံနာမ၊ ဖြစ်သောကိစ္စမည်သည်ကို။ ဇေဋ္ဌဘာတိ-
ကေန၊ အစ်ကိုအကြီးသည်။ နိတ္ထရိတဗ္ဗံ၊ ဟုတ်ဆောင်အပ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။
အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့အား။ ပရိစ္စဇိတွာ၊
စွန့်၍။ ဣမေဟိ၊ ဤခိုးသူဧဝါယကာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂမိဿာမိ၊ လိုက်လေအံ့။
သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့အား။ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်သည်။ မာ-
ဟောတု၊ မဖြစ်စေသတည်း။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရား
ကို။ ကရောထ၊ ပြုရန်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မှာထား၏။ အနုထေရော၊ မထေရ်ငယ်
သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဇေဋ္ဌဘာတုကိစ္စံနာမ၊ အစ်ကို၏ ကိစ္စ
မည်သည်။ ကနိဋ္ဌဿ၊ ညီဝယ်၏။ ဘာရော၊ ဝန်တည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဂမိဿာမိ၊
လိုက်ပါအံ့။ တုမ္မေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့။ ဟောထ၊
ဖြစ်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဣမိနာ ဥဝါယေန၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်၊
အဟမေဝ အဟမေဝ၊ ငါသည် ငါသည် သာသျှင်။ ဂမိဿာမိ၊ လိုက်ပါအံ့။
ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ပဋိပါဋိဟာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ တိံသ ဇနာပိ၊ သုံးကျိပ်
သော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဥဋ္ဌဟိံသု၊ လကုန်၏။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်
ရှိသော်။ ဧကိဿာ မာတုယာ၊ တယောက်သောအမိ၏။ နေဝပုတ္တာ၊ သားမဟုတ်
ကုန်။ ဧကဿ ပိဟုနော၊ တယောက်သော အဘ၏။ နပုတ္တာ၊ သား မဟုတ်ကုန်။
ဝိတရာဂါ၊ ရာဂတင်းကုန်သည်။ နာပိ ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ အထစပန၊ ထိုသို့
ဖြစ်လျက်လည်း။ အဝသေသာနံ၊ ကြွင်းသောသူတို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။
ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ပရိစ္စဇိံသု၊ စွန့်ကုန်၏။ ဧတေသု၊
ဤရဟန်းတို့တွင်။ ဧကောပိ၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်မျှလည်း။ တံ၊ သင်
သည်။ ယာဟိ၊ ထိုက်လေလော့။ တံ၊ သင်သည်။ ယာဟိ၊ သွားလေလော့။

၉

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ။ သမဏ္ဍောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူ မည်သည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်။

သံကိစ္စသာမဏေရော၊ သံကိစ္စသာမဏေသည်။ တေသံ၊ ထိုခိုးသူတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ဘုမ္မေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ တိဋ္ဌဿ၊ နေမြဲသာနေပါကုန်လော့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဘုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို။ ပရိစ္စဇိတွာ၊ စွန့်၍။ ဂမိဿာမိ၊ လိုက်ပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အာပုသော၊ ငါ့ရှင်သာမဏေ။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဧကတော၊ တပေါင်း။ တရုက်တည်း။ မာရိယမာနာပိ၊ သေကုန်သော်လည်း။ ဧကကံ၊ တယောက်အထီးဟည်း။ တံ၊ သင့်ကို။ နဝိဿဇ္ဇိဿာမ၊ မလွှတ်လိုက်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အာပုသော၊ ငါ့ရှင်သာမဏေ။ တံ၊ သင်သည်။ ဓမ္မသေနာပတိ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ တရားစစ်သူကြီး သာရိပုတ္တရာ ထေရ်၏။ သာမဏေရော၊ သာမဏေတည်း။ တံ၊ သင့်ကို။ သစေ ဝိဿဇ္ဇိဿာမ၊ အကယ်၍ လွှတ်လိုက်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ မေ၊ ငါ၏။ သာမဏေရံ၊ သာမဏေကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဂန္တေ၊ သွား၍။ စောရာနံ၊ ခိုးသူတို့အား။ နိယျာဒိံသု၊ ဆောက်နှင်းပေးအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ နော၊ ငါတို့အား။ ဂရဟိဿတိ၊ ကဲ့ရဲ့လတ္တံ့။ တံနိန္ဒ၊ ထိုကဲ့ရဲ့ခြင်းကို။ နိတ္ထရိတုံ၊ တုတ်ဆောင်ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိဿာမ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ တံ၊ သင့်ကို။ နဝိဿဇ္ဇိဿာမ၊ ငါတို့မလွှတ်ဝံ့ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ ဘုမ္မေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ မမ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ အကျွန်ုပ်ဥပဇ္ဈာယ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ပတိဏန္တောပိ၊ စေလွှတ်သော်လည်း။ မမ ဥပဇ္ဈာယော၊ အကျွန်ုပ် ဥပဇ္ဈာယ်သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဘုမ္မေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပတိဏန္တောပိ၊ စေလွှတ်ခြင်း သည်လည်း။ ဣဒမေဝ ကာရဏံ၊ ဤ အကြောင်း ကိုလျှင်။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ပတိဏိ၊ စေလွှတ်တော်မူ၏။ ဘုမ္မေ၊ အရှင်ဘုရား တို့သည်။ တိဋ္ဌဿ၊ နေတော် မူကုန်လော့။ အဟမေဝ၊ အကျွန်ုပ်သာလျှင်။ ဂမိဿာမိ၊ လိုက်သွားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ သော၊ ထိုသံကိစ္စသာမဏေသည်။ တိံသ ဘိက္ခု၊ သုံးကျိပ်သော ရဟန်းတို့ကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒေါသော၊ ပြစ်မှားခြင်းသည်။ သစေအတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ခမလ၊ သည်းခံပါကုန်လော့။ ဣတိ-ဝတွာ၊ ဤသို့ ဆို၍။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ မဟာသံဝေဂေါ၊ ကြီးစွာသော ထိတ်လန့်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဈိ၊ ဖြစ်၏။ အက္ခိနိ၊

မျက်စိတို့သည်။ အဿုပုဏ္ဏာနိ၊ မျက်ရည်တို့ဖြင့် ပြည့်ကုန်၏။ ဟဒယ မံသံ၊ နှလုံးခွံသားသည်။ ပဝေမိ၊ တုန်လှုပ်၏။ မဟာဇေယရာ၊ မထေရ်ကြီးသည်။ စောရေ၊ ခိုးသူတို့ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ အယံ ဒဟရကော၊ ဤသူငယ်သည်။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ အဝ္ဗိ၊ မီးကို။ ကရောန္တေ၊ ထည့်ကုန်သည်တို့ကို။ သူလာနိ၊ တံစူးတို့ကို။ တစ္ဆန္တေ၊ ချွန်ကုန်သည်တို့ကို။ ပဏ္ဏာနိ၊ သစ်ရွက်တို့ကို။ အတ္တရန္တေ၊ ခင်းသည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဘာယိဿတိ၊ ကြောက်လတ္တံ့။ ဣမံ၊ ဤသူငယ်ကို။ ဧကမန္တေ၊ တင့်အပ်သောအရပ်၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ တာနိ ကိစ္စာနိ၊ ထိုကိစ္စတို့ကို။ ကရေယျာထ၊ ပြုလေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ သာမဏေရံ၊ သာမဏေကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ဧကမန္တေ၊ တင့်အပ်သောအရပ်၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ သဗ္ဗတိစ္စာနိ၊ ခပ်သိမ်းသောကိစ္စတို့ကို။ ကရိံသု၊ ပြုကုန်၏။

ကိစ္စ ပရိယောသာနေ၊ ပြုတွယ်ကိစ္စ ပြီးသောအခါ၌။ စောရဇေဌကော၊ ခိုးသူကြီးသည်။ အသိံ၊ သန်လျက်ခင်းကို။ အဗ္ဗာဟိတွာ၊ အိမ်မှနှုတ်၍။ သာမဏေရံ၊ သာမဏေသို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏။ သာမဏေရာ၊ သာမဏေသည်။ နိသီဒမာနော၊ ထိုင်လျက်။ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို။ သမာပဇ္ဇိတွာဝ၊ ဝင်စား၍သာလျှင်။ နိသီဒိနေ၏။ စောရဇေဌကော၊ ခိုးသူကြီးသည်။ အသိံ၊ သန်လျက်ကို။ ပရိဝတ္တိတွာ၊ ဝင်၍။ သာမဏေရဿ၊ သာမဏေ၏။ ခန္ဓေ၊ ပခုံး၌။ ပါတေသိ၊ ချ၏။ အသိံ၊ သန်လျက်သည်။ နမိတွာ၊ ညွတ်၍။ ဓာရာယ၊ အသွားဖြင့်။ ဓာရံ၊ အသွားကို။ ပဟရိ၊ ခတ်မိ၏။ သော၊ ထိုခိုးသူကြီးသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ န ပဟရိံ၊ မခုတ်မိပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မညမာနော၊ အောက်မေ့လျက်။ ပုန၊ တဖန်။ တံ၊ ထိုသန်လျက်ကို။ ဥဇုံကတွာ၊ ဖြောင့်မတ်စွာပြု၍။ ပဟရိ၊ ခတ်၏။ အသိံ၊ သန်လျက်သည်။ တာလပတ္တဝိယ၊ ထန်းရွက်ကဲ့သို့။ ဝေဌယမာနော၊ ကွေးလျက်။ ထရမူလံ၊ အရိုးရင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်လာ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ သာမဏေရံ၊ သာမဏေကို။ တသ္မိံကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ သိနေရုနာ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ဖြင့်။ အဝတ္ထရန္တောပိ၊ ဘိသော်လည်း။ မာရေတုံ၊ သေစေခြင်းငှါ။ သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အသိနာ၊ သန်လျက်ဖြင့်။ ပဂေဝ၊ အထယ်မှာ သေနိုင်အံ့နည်း။ တံပါဠိဟာရိယံ၊ ထိုတန်းခိုးပြာဋိဟာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ စောရဇေဌကော၊ ခိုးသူကြီးသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ မေ၊ ငါ၏။ အသိံ၊ သန်လျက်သည်။ သိလာထန္တဝါ၊ ကျောက်သည်တိုင်ကို လည်းကောင်း။ ခဒိရခါဏံဝါ၊ ရှားနှစ်ငုတ်ကို လည်းကောင်း။ ကဠီရံဝိယ၊ ကြာစွယ်ကြာရင်းကို ကဲ့သို့။ ဆိန္ဒတိ၊ ပြတ်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဧကဝါရံ၊ တကြိမ်။ နမိ၊ ညွတ်၏။ ဧကဝါရံ၊ တကြိမ်။ တာလပတ္တဝေဌကောဝိယ၊ ထန်းရွက်ကွေးသကဲ့သို့။ ဇာတော၊

ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသန်လျက်သည်။ အစေတနော၊ စိတ်မရှိသည်။ ဟုတွာပိနာမ၊ ဖြစ်လျက်လည်း။ ဣမဿ၊ ဤသာမဏေ၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ သစေတနောပိ၊ စိတ်ရှိပါလျက်လည်း။ န ဇာနာမိ၊ သာမဏေ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို မသိခဲ့တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ နောင်တပူပန်လျက်။
 သော၊ ထိုခိုးသူကြီးသည်။ အသိံ၊ သန်လျက်ကို။ ဘူမိယံ၊ ဌ။ ဒိပိတွာ၊ ပစ်၍။ တဿ၊ ထိုသာမဏေ၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ ဥရေန၊ ရင်ဖြင့်။ နိပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်၍။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ နေကာရဏာ၊ ဥစ္စာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အဋ္ဌပိံ၊ တောအုပ်သို့။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်ကုန်သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဓမ္မ ဝါတို့ကို။ ခုရတောဝ၊ အဝေးမှလျှင်။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သဟဿ-
 မတ္တာပိ၊ တထောင်မျှလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဝဇေမန္တိ၊ တုန်လှုပ်ကုန်၏။ ဇေတိသော၊ နှစ်ယောက် သုံးယောက်သော သူတို့သည်။ ကထံ၊ စကားကို။ ကထေတုံ၊ အကြောင်းနှင့်လျော်စွာ မြန်လှန်၍ ပြောဆိုခြင်း ဌာ၊ န သတ္တောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ထဝပန၊ အရှင်ဘုရား၏ကား။ သန္တာသ-
 မတ္တံပိ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းမျှ သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဥတ္တာမုခေ၊ ဖိုဝမှ ထုတ်ခါစ ဖြစ်သော။ ဘုဝဏ္ဏံဝိယ၊ ရွှေကဲ့သို့၎င်း။ ဘုပုပ္ဖိတ ကဏိကာရံဝိယ၊ ပွင့်သစ်စ ဖြစ်သော မဟာဓဠကားပန်းကဲ့သို့၎င်း။ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ မုခံ၊ မျက်နှာ သည်။ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်၏။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကား။ ကိံနုခေါ၊ အတယ် နည်း။ ဣတိပုစ္ဆန္တော၊ ဤသို့ မေးလိုသည်ဖြစ်၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

တေ၊ အရှင်ဘုရားအား။ တာသော၊ ထိတ်လန့်ခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်း သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သိယျော၊ လွန်စွာ။ ဝတ္ထော၊ အဆင်းသည်။ ပသိဒတိ၊ ကြည်ညိုထွယ်ရှိ၏။ ဧဝရူပေ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော။ မဟဗ္ဘယေ၊ အားကြီးသောတေးရှိလျက်။ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်။ နပရိဒေဝေသိ၊ မငိုကြွေးသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။

သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ ဈာနာ၊ ဈာန်မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ တဿ၊ ထိုခိုးသူအား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ အာဝုသော ဂါမဏိ၊ ငြိရှင်ခိုးမှုကြီး။ ခိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ အတ္တတာဝေါ-
 နာမ၊ အတ္တထော မည်သည်ကား။ ကိံဝိယ၊ ဥပမာ အတယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမှုကား။ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ဌပိတသာရော၊ ထားအပ်သောဝန် သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ တသ္မိံ၊ ထိုဦးခေါင်းဝန်သည်။ သိဇ္ဇန္တေဝါ၊ ကွသော်လည်းကောင်း။ နဿန္တေဝါ၊ ပျက်စီးသော်လည်းကောင်း။ တုဿတေဝ၊

နှစ်သက်သည် သာလျှင်တည်း။ န ဘာယတိဝိယ၊ မကြောက် သကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ တူ။ သော၊ ထိုရဟန္တာသည်။ တသ္မိံ၊ ထိုအတ္တဘော ဝန်သည်။ ဘိဇ္ဇန္တေဝါ၊ သော်၎င်း။ နဿန္တေဝါ၊ သော်၎င်း။ ဟုဿတေဝါလျှင် တည်း။ န ဘာယတိ၊ မကြောက်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဝေါရောပေတုကာမော၊ ချခြင်းငှါအလိုရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ န သာယတိ၊ မကြောက်။ ဣတိဝတ္ထု၊ ဤသို့ဆို၍။ ဣမာဂါထာ၊ ထိုကို။ အဘာသိ၊ ဆိုပြီ။

ဂါမဏိ၊ ခိုးမှုးကြီး။ အနပေက္ခဿ၊ ကိုယ်အသက်ကို ခဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသောသူ အား။ စေတသိကံ၊ စိတ်ကိုမှီ၍ဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝိဏ- သံယောဇနော၊ ကုန်ပြီးသော ထံယောဇဉ်ရှိသော။ ဣသိ၊ ရဟန္တာသည်။ သဗ္ဗ- တယံ၊ အလုံးစုံသော ကြောက်ခြင်းကို။ အကိတ္တန္တော၊ လွန်ပြီ။

ယထာ ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌။ ဝိဏာယ ဘဝနေတ္ထိယာ၊ ကုန်ပြီးသော ဘဝတဏှာ တည်းဟူသော ကြီးသည်။ အတ္ထိရှိ၏။ တထာ တေန ကာရဏေန၊ ထိုသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ မရဏံ၊ ကို။ နိဘယံ၊ မကြောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိံဝိယ၊ ဥပမာအဘယ် ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဘာရ ဝေါရောပနံယထာ၊ ဝန်ကိုချခြင်းငှါ အလိုရှိသော သူကဲ့သို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဘာသိ၊ ဆိုပြီ။

သော၊ ထိုခိုးမှုးကြီးသည်။ တဿ၊ ထိုသာမဏေ၏။ ကထံ၊ ကို။ သုတွာ၊ ၍။ ပဉ္စစောရ သတာနိ၊ တို့ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဟုမှော သင်တို့သည်။ ကိံကရိဿထ၊ အဘယ်သို့ ပြုကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ သာမိ၊ အရှင်။ တုမှောပန၊ သခင်တို့သည်ကား။ ကိံကရိဿထ၊ အဘယ်သို့ပြုကုန် အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးကုန်၏။ ဘော၊ အချင်းတို့။ မမ၊ ဝါအား။ ဝေရူပံ၊ ဤထိုသဘောရှိသော။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်းခိုးပြာဋိတာကို။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဂါရမဇ္ဈေ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌။ ကမ္မံ၊ ပျော်ပါး လိုသော အမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အယုဿ၊ အရှင်တုရား၏။ သန္တိတေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တာတာ၊ အမောင်တို့။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလျက်။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ ပဉ္စသတာပိ၊ ဝါးရာလည်းဖြစ်ဘုန်သော။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ သာမဏေရံ၊ သာမဏေကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိံသု၊ တောင်းပန် ကုန်၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ တေသံ၊ ထိုခိုးသူတို့၏။ အသိဓာရာဟိဝေ၊

သန်လျက်သွားတို့ဖြင့်သာလျှင်။ ကေသေစေဝ၊ ဆံတို့ကို လည်းကောင်း။ ဝတ္ထ-
 ဒသာစ၊ ပုဆိုးခြိတ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဆိန္ဒိတော၊ ဖြတ်၍။ တမ္မမတ္တိကာယ၊
 မြေခိုဖြင့်။ ရဇိတော၊ ဆိုး၍။ တာနိ ကာသာယာနိ၊ ထိုသင်္ကန်းတို့ကို။ အစ္ဆာဒါ-
 ပေတော၊ ဝတ်စေ၍။ ဒသသု သီလေသု၊ ဆယ်ပါးသောသီလတို့၌။ ပတိဋ္ဌာပေတော၊
 တည်စေ၍။ တေ၊ ထိုရဟန်းသစ်တို့ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်ခဲ့၍။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွား
 စဉ်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ ထေရေ၊ ထိုမထေရ်တို့ကို။ အဒိသ္မာဝ၊
 မဖူးမြင်၍လျှင်။ သစေဂမိဿာမိ၊ အကယ်၍သွားချေသည်ဖြစ်အံ့။ တေ၊ ထိုရဟန်း
 တို့သည်။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နသက္ခိဿန္တိ၊ မတတ်
 နိုင်ကုန်လတ္တံ့။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဂဟေတော၊
 ယူ၍။ နိက္ခန္တကာလတော၊ တွက်သွားသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ အစပြု၍။ တေသု၊
 ထိုရဟန်းတို့တွင်။ ဧကောပိ၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်မျှလည်း။ အယူနိ၊
 မျက်ရည်တို့ကို။ သန္ဓာရေတုံ၊ တည်တန့်စွာ ခိုင်စေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။
 သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ မာရိတောနုခေါ၊ သေလေသလော။ နေ-
 နုခေါ၊ ရှင်ပါလေအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တန္တနံ၊ ကြံစည်ကုန်သော ရဟန်း
 တို့အား။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့။ အဘိဓမ္မံ၊ ရှေးရှု၊ နာထိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။
 တသ္မာ၊ ထိုခကြာင်း။ နေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဒိသ္မာဝ၊ ဖူးမြင်၍သာလျှင်။ ဂမိဿာမိ၊
 သွားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ ပဉ္စသတတိက္ခပရိဝါရော၊
 ရဟန်းငါးရာခြံရံလျက်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂန္တော၊ အတ္တနော၊ မိမိကိုယ်ကို။
 ဒဿနန၊ မြင်သဖြင့်။ ပဋိလဋ္ဌ အဿာသေဟိ၊ ရအပ်သော နှစ်သိမ့်ခြင်း ရှိကုန်
 သော။ ဧတဟိ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်။ သဂ္ဂုရိသ၊ သူတော်ကောင်း ဖြစ်သော။
 သံကိစ္စ၊ သံကိစ္စသာမဏေ။ တေ၊ သင်အား။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကို။ လဇ္ဇိ-
 ကိ၊ ရပါ၏လော။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။
 အာမ၊ အရှင်ဘုရားတို့ မေတ္တာအားဖြင့် အသက်မသေ ချမ်းသာပေ၏။ ဣမေ၊
 ဤသူတို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ မာရေတုကာမာ၊ သတ်လိုကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။
 မာရေတုံ၊ သတ်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မမဂုဏေ၊
 အကျွန်ုပ် ဂုဏ်ကျေးဇူး၌။ ပသိဒိသ္မာ၊ ကြည်ညို၍။ ဓမ္မသုတွာ၊ တရားနာ၍။
 ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။
 ဒိသ္မာဝ၊ ဖူးမြင်၍သာလျှင်။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဂတော၊ ရောက်
 လာပါ၏။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရောထ၊
 အားလုတ်၍ ပြုကြပါကုန်လော့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရား
 အထံသို့။ ဂမိဿာမိ၊ ပြန်သွားပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီးသော်။ တေတိက္ခ၊
 ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဣတရေ၊ အသစ်ရဟန်းခိုးသူတို့ကို။ အာဒါယ၊

ခေါ်၍၊ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယန္တိ။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တော၊ ၍။ သံကိစ္စ၊ သံကိစ္စသာမဏေ။ တေ၊ သင်သည်။ အန္တေဝါသိကာ၊ တပည့်တို့ကို။ လဒ္ဓါကံ၊ ရအပ်သလော။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဩော်ရခဲသည်မှန်ပေ၏ ဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ ပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ ယေရေန၊ ဆရာသာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ သံကိစ္စ၊ သံကိစ္စသာမဏေ။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားကို။ ပဿာဟိ၊ ဖူးမြင်လေလော။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သာဓူတိ၊ ကောင်းပါပြီဟု။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ သတ္တာရာပိ၊ ဘုရားသဗ္ဗညု သည်လည်း။ သံကိစ္စ၊ သံကိစ္စသာမဏေ။ အန္တေဝါသိကာ၊ အန္တေဝါသိက တပည့်တို့ကို။ တေ၊ သင်သည်။ လဒ္ဓါကံ၊ ရခဲသလော။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဩော် ဘုန်းတော်ကို အမှီပြု၍ ရခဲ သည် မှန်ပေ၏ ဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ ပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရော- စေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝံကိရ၊ ဤသို့ဖြစ်၏ ဟူသည် မှန်သလော။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ အမိန့်ရှိခြင်း ကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ မှန်ပေ၏ ဘုရား။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ လျှောက်လတ် သော်။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ စောရကမ္မံ၊ ခိုးမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒုဿိလော၊ သီလမရှိသောအရာ၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ ထည်၍။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး။ ဇီဝနဘော၊ အသက်ရှည်ခြင်းထက်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ သီလေ၊ သီသ၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ ဧဝံသံဝိ၊ တရက်မျှလည်း။ ဇီဝိတံ၊ အသက် ရှည်ခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ အနုသန္တိ၊ အနုသန္တေကို။ စာဠေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ ဒေသေန္တော၊ တရားဟောလိုသောဘုရား သဗ္ဗညုသည်။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဝဝဝ။ ဒုဿိလော၊ သီလမရှိသော။ အသမာဟိတော၊ တည်ကြည်ခြင်း မရှိသော။ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာ ပတ်လုံး။ ဇီဝေ၊ အသက်ရှည်သည်ဖြစ်ငြားအံ့။ န သေယျော၊ မမြတ်။ သီလဝန္တဿ၊ သီလ ရှိသော။ ဈာယိနေ၊ နှစ်ပါးသော ဈာန်ကို ဝင်စားလေ့ရှိသောသူ၏။ ကောဟံ၊ တရက်မျှ။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။

တတ္ထ၊ သိုဂါထာ၌။ ဒုဿိလောတိ၊ ဒုဿိလော-ဟူသည်ကား။ နိဿိလော၊ သီလမရှိသူတည်း။ သီလဝန္တဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒုဿိလဿ၊ သီလမရှိ သောသူ၏။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး။ ဇီဝနဘော၊ အသက်ရှည်ခြင်းထက်။ သီလဝန္တဿ၊ သီလရှိသောသူ၏။ ဋီဟိ ဈာနေဟိ၊ နှစ်ပါးသော ဈာန်တို့ဖြင့်။

၅၉၆

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ နိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဈာယိနော၊ ဈာန်ရှိသောသူ၏။ ကေဒိဝသံပိ၊ တရက်မျှလည်း။ ကေမုဟုတ္တမ္ပိ၊ တမုဟုတ်မျှလည်း။ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြက်၏။ ဥတ္တမံ၊ ပြတ်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာဝယာနေ၊ ဒေသနာ အဆုံး၌။ ပဉ္စသတာပိ၊ ငါးရာလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တေထိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သဟပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ သမ္ပတ္တမဟာဇနဿာပိ၊ ရောက်လာသော လူအပေါင်းအားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဓမ္မဒေသနာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဉ္စ၊ သိအပ်၏။

အပရေန သမယေန၊ တပါးသောအခါ၌။ သံကိစ္စော၊ သံကိစ္စ သာမဏေသည်။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ ဒသဝသော ဟုတွာ၊ ဆယ်ဝါရှိသည်ဖြစ်၍။ သာမဏေရံ၊ သာမဏေကို။ ဂဏှိ၊ လက်ခံ၏။ သောပန၊ ထိုသာမဏေသည်ကား။ တဿေဝ၊ ထိုသံကိစ္စ၏ သာလျှင်။ ဘာဂိနေယျော၊ တူတည်း။ အဓိမုတ္တ သာမဏေရောနာမ၊ အဓိမုတ္တသာမဏေမည်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသာမဏေကို။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ပရိပုဏ္ဏ ဂဿကာလေ၊ အသက်နှစ်ဆယ် ပြည့်သောအခါ၌။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ တေ၊ သင့်အား။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ ဉာတကာနံ၊ ဆွေမျိုးတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဝဿ ပရိမာဏံ၊ အသက်အပိုင်းအခြား၏ နှိုင်းရှည့်ခြင်းကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ ဇဟိတိ၊ လာခဲ့လေ့ဟု။ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ မာတာပိတူနံ၊ မိ ဘတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားလေသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ပဉ္စသတေဟိ စောရေဟိ၊ ငါးရာသော ခိုးသူတို့သည်။ ဗလိကမ္ပတ္တာယ၊ ဗလိနတ်စာ အကျိုးငှါ။ ဟရိယမာနော၊ ဆောင်သည်ရှိသော်။ တေသံ၊ ထိုခိုးသူတို့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတွာ၊ ဟော၍။ ပဿန္တမိတ္တေဟိ၊ ကြည်ညိုစွာ စိတ်ရှိကုန်သော။ တေဟိ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်။ ဣမသ္မိံ-ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အတ္ထိဘာဝေ၊ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ကဿမိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား။ တေ၊ သင်သည်။ န အာရောစေတဗ္ဗော၊ မကြားထိုက်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဝိဿဌော၊ လွှတ်လိုက်သည်ရှိသော်။ ပဋိပထေ၊ ခရီးရပ်ဆိုင်း။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာကုန်သော။ မာတာပိတရော၊ မိဘတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တမေဝ မဂ္ဂံ၊ ထိုခရီးကိုလျှင်။ ပဋိပဇ္ဇန္တာနံ၊ သွားကုန်သော။ တေသံပိ၊ ထိုသူတို့အားလည်း။ သစ္စံ၊ သစ္စာကို။ အနုရက္ခန္တော၊ စောင့်ရှောက်လိုသည်ဖြစ်၍။ တေသံ၊ ထိုမိဘတို့အား။ နာရောစေသိ၊ မကြား။ တေသံ၊ ထိုမိဘတို့ကို။ စောရေဟိ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ဝိဟေဋိယမာနာနံ၊ ညှဉ်းပန်းကုန်သည်ရှိသော်။ တံပိ၊ သင်သည်။

လည်း။ စောရေဟိ၊ ခိုးသူထို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဧကတော၊ ဟူသောစိတ်ရှိသည်။
 ဟုတွာမညေ၊ ဖြစ်လေယောင်တကား။ အမှာကံ၊ ထို့အား။ နာရောစေသိ၊ မကြား။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဒေဝန္တာနံ၊ ဝိကြေးကုန်သောမိဘတို့၏။ သဒ္ဓိံ၊ အသံကို။ ဘုတွာ၊
 ကြား၍။ တေန၊ ထိုသာမဏေသည်။ တေသံ မာတာ ပိတူနံပိ၊ ထိုမိဘတို့အား
 လည်း။ အနာရောစိတသာဝံ၊ မကြားသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ပသန္တစိတ္တာ၊
 ကြည်ညိုသောစိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိံဘု၊ တောင်း
 ပန် ကုန်၏။ သောပိ၊ ထိုအဓိမုတ္တ သာမဏေသည်လည်း။ သံကိစ္စ သာမဏေရော-
 ပိယ၊ သံကိစ္စ သာမဏေကဲ့သို့။ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံသော ခိုးသူထို့ကို။ ပဗ္ဗာ-
 ဇေတွာ၊ ရဟန်းပြုစေ၍။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။
 အာနေတွာ၊ ဆောင်၍။ တေန၊ ထိုဥပဇ္ဈာယ် ဆရာသည်။ သတ္ထု၊ သန္တိကံ၊
 ဘုရားအထံသို့။ ပေသိတော၊ စေလွှတ်ခြင်းကြောင့်။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ တံပဝတ္တိံ၊
 ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြားပေ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့။ ဧဝံ ကိရ၊ ဤသို့ သာမဏေဆိုတိုင်း မှန်လေသလော။ ဣတိ ပုစ္ဆိတွာ၊
 ဤသို့မိန့်ခြင်းကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ မှန်ပေသည်ဘုရား။ ဣတိ-
 ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ လျှောက်လတ်သော်။ ပရိမ နယောနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့် သာလျှင်။
 အနုသန္တိံ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဘဋေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ ဒေသေန္တော၊ တရားဟောလို
 ရကား။ ဣမမေဝ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကိုလျှင်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ယောစ ဝဿသတံ ဇီဝေ၊ ဒုဿိလော အသမာတိတော။
 ကောဟံ ဇီဝိတံ သေယျော၊ သီလဝန္တဿ ဈာယိနောတိ။

(ဂါထာအနက် ရှေးနှင့် တူ၏။)

ဣဒမ္ပိ အဓိမုတ္တ သာမဏေရ ဝတ္ထု၊ သည်လည်း။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး
 သော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။

နဝမံ၊ သော။ သံကိစ္စ သာမဏေရဝတ္ထု၊ သည်။
 ဣတိသမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

အနုသန္ဓေ... သံကိစ္စ သာမဏေရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ပြီး
 ၍ ယခုအခါ ခါဏုကောဏ္ဍညတ္ထေရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို
 ဖွင့်ခြင်းငှါ ယောစ ဝဿသတံ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ယောစ ဝဿသတန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သတံ-စယော ဤတရားဟောခြင်းကို၊ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ ခါဏုကောဏှညတ္ထေရံ၊ ခါဏုကောဏှည ထေရ်ကို။ အာရန္တ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ယော ထေရော၊ ထိုခါဏုကောဏှည ထေရ်သည်။ သတ္တုသန္တိကော၊ ဘုရား အထံ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အရညေ၊ တော၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ သတ္တု၊ ဘုရားအား။ အာရောစေယာမိတိ၊ ကြားအံ့ဟူ၍။ တတော၊ ထိုအရပ်မှ။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာခဲ့သည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ကိလန္တော၊ ပင်ပန်းသည် ဖြစ်၍။ မဂ္ဂါ၊ ခရီးမှ။ ဩတ္တမ္မ၊ ဖဲ၍။ ကေသ္မိံ ပိဋ္ဌိပါသာဏေ၊ တခုသော ကျောက်ဖျာအပြင်၌။ နိသိန္နော၊ နေလျက်။ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို။ သမာပဇ္ဇိ- ကိရ၊ ဝေဓာသတတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကံ ဂါမံ၊ ရွာဟုဆို၍။ ဝိလုမ္ပိတွာ၊ လုယက် ဖျက်ဆီး၍။ ပဉ္စသတာ စောရာ၊ ငါးရာသော ခိုးသူတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဗသာနုရူပေန၊ အားနှင့်လျော်စွာ။ ဘဏ္ဍိကံ၊ အထုပ်ကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ သီသေန၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ အာဒါယ၊ ဆောင်၍။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ ခူရံ၊ အဝေးသို့။ ဝန္တော၊ ရောက်၍။ ကိလန္တရူပါ၊ ပင်ပန်းသော သဘောရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ခူရံ၊ ဝေးသောအရပ်သို့။ အာဂတာ၊ လာကုန်သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣမသ္မိံ ပိဋ္ဌိပါသာဏေ၊ ဤကျောက်ဖျာအပြင်၌။ ဝိဿမိဿာမ၊ အပင်အပန်း ဖြေကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဂ္ဂါ၊ ခရီးမှ။ ဩတ္တမ္မ၊ ဖဲ၍။ ပိဋ္ဌိပါသာဏဿ၊ ကျောက်ဖျာ၏။ သန္တိကံ၊ အနီးအပါးသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဒိသ္မာပိ၊ မြင်၍လည်း။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ခါဏုကော၊ သစ်ငုတ်တည်း။ ဣတိသညိနော၊ ဤသို့ အမှတ်ရှိကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ ၌။ ဧကော စောရာ၊ ခိုးသူ တယောက်သည်။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ဘဏ္ဍိကံ၊ ဥစ္စာထုပ်ကို။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ အပရေ၊ ပိ၊ ခိုးသူတယောက် သည်လည်း။ တံ၊ ထိုမထေရ်ဦးခေါင်းကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဘဏ္ဍိကံ၊ ဥစ္စာထုပ်ကို။ ဌပေသိ၊ တား၏။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ပဉ္စသတာပိ စောရာ၊ ငါးရာသော ခိုးသူတို့ သည်လည်း။ ပဉ္စဟိ ဘဏ္ဍိက သဟေတိ၊ ငါးရာသော ဥစ္စာထုပ်တို့ဖြင့်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ပရိက္ခိပိတွာ၊ မြီရံ၍ ဘိလျက်။ သယံပိ၊ မိမိတို့သည်လည်း။ နိသိန္နော၊ ထိုင်ကုန်လျက်။ နိဒ္ဒါယိတွာ၊ အိပ်၍။ အရဏ္ဏဌမှန ကာလေ၊ အရက်ထက်သော အခါ၌။ ပဗုဇ္ဈိတွာ၊ နိုး၍။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ဘဏ္ဍိကံ၊ ဥစ္စာထုပ် ကို။ ဂဏန္တော၊ ယူကုန်သည်ရှိသော်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အမနုဿောတိ သညာယ၊ ဘိလူးဟူသောအမှတ်ဖြင့်။ ပလာယိတံ၊ ပြေးခြင်းငှါ။

အာရဘိံသု၊ အာထုတ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုခိုးသူတို့ကို။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဥပါယကာ၊ ဧဝံ၊ ယကာတို့။ မာ-
 ဘာယိတ္ထ၊ မကြောက်လင့်ကုန်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းတည်း။ ဘိလူး
 မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ တေ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်။ ထေရဿ၊ မထေရ်
 ၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ နိပ္ပဇ္ဇိတော၊ ဝပ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ခမထ၊
 သည်းခံပါကုန်လော့။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ခါဏက သညိနော၊ သစ်ငုတ်
 အမှတ်ရှိကုန်သည်။ အဟုမ္မာ၊ ဖြစ်ခဲ့ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ အသနားခံလျက်။
 ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ခမာပေတွာ၊ ပူဇော်ကန်တော့၍။ စောရဇေဋ္ဌကေန၊ ခိုးသူ
 ကြီးသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အယုဿ၊ ရှင်ကောဏ္ဍည၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။
 ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဣတိဝုတ္ထေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သေသာ၊ ကြွင်းသော
 ခိုးသူတို့သည်။ မယံပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုကုန်အံ့။ ဣတိဝတွာ၊
 ဤသို့ဆို၍။ သဗ္ဗေပိ၊ ခပ်သိမ်းသော ခိုးသူတို့သည်လည်း။ ကေစ္ဆန္တာ၊ တူသော
 အလိုရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ပဗ္ဗဇ္ဇိ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။
 ယာစိံသု၊ တောင်းဝန်ကုန်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ သံကိစ္စသမဏေရော-
 ပိယ၊ သံကိစ္စ သမဏေကဲ့သို့။ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံသော ခိုးသူတို့ကို။ ပဗ္ဗာ-
 ဇေထိ၊ ရဟန်းပြုစေ၏။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ ခါဏကောဏ္ဍညေညာတိ၊
 ခါဏ ကောဏ္ဍညဟူ၍။ ပညာယိ၊ ကျော်စော ထင်ရှား၏။ သော၊ ထိုမထေရ်
 သည်။ တေဟိ ဘိက္ခုဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရား
 အထံသို့။ ဂန္တာ၊ ရောက်၍။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ကောဏ္ဍည၊ ချစ်သား
 ကောဏ္ဍည၊ အန္တောဓိကာ၊ တပည့်တို့ကို။ တေ၊ သင်သည်။ လဒ္ဓါကိံ၊ ရခဲ့
 သလော။ ဣတိဝုတ္ထေ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။
 အာရောပေထိ၊ လျှောက်ထား၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
 ဧဝံကိရ၊ ဤသို့ သမဏေဆိုတိုင်း မှန်သလော။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ မေးတော်
 မူခြင်းကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ လျှောက်တိုင်းမှန်ပေသည်ဘုရား။
 နော၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဧဝရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အညဿ၊ တပါး
 သူ၏။ အာနုဘာပေ၊ အာနုဘော်ကို။ နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗေ၊ မမြင်စဘူး။ တေန၊ ထို
 ကြောင့်။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်သည်။ အဟု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိဝုတ္ထေ၊ ဤသို့
 လျှောက်လတ်သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဗုပ္ပည-
 ကမ္မေ၊ ပညာနည်းသော သူတို့၏ အမှု၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ ဝဿသတံ၊
 အနှစ်တရာပတ်လုံး။ ဇီဝနတော၊ အသက်ရှည်ခြင်းထက်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။
 ဧဝံ၊ သင်တို့အား။ ပညာသမ္ပဒါယ၊ ပညာ၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်။ ပဝတ္ထမာနာနံ၊
 ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ကောဟံပိ၊ တရက်မျှလည်း။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်း

သည်။ သေယျော၊ ပြတ်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်၍။ အနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဆဋ္ဌေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မဒေသန္တော၊ တရားဟောလိုသောတရားသည်။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၁၁။ ဒုပ္ပညော၊ ပညာမရှိသော။ အသမာဟိတော၊ သမာဓိမရှိသော။ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ ဝဿ သတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး။ ဇီဝေ၊ အသက်ရှင်လေပြားအံ့။ န သေယျော၊ မမြတ်။ ပညပန္တဿ၊ ပညာရှိသော။ ဈာယိနော၊ ဈာန်ဝင်စားသောသူ၏။ ကောဟံ၊ တရက်မျှသာ။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဒုပ္ပညောတိ၊ ဒုပ္ပညောဟူသည်ကား။ နိပ္ပညော၊ ပညာမရှိသူတည်း။ ပညပန္တဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သပ္ပညဿ၊ ပညာရှိသောသူအား။ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားသည်။ ပုရိမ သဒိသမေဝ၊ ရှေးနှင့်တူသည့် သာဠျင်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ပဉ္စသတာဝိ၊ ငါးရာလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သဟပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ သမ္ပတ္တမဟာဇနဿာပိ၊ ရောက်လာသော လူအပေါင်း အားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သော။ ခါဇာကောဏ္ဍညတ္ထေရ ဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

ဂ-သဟဿဝဂ္ဂ၊ ၁၁-သပ္ပဒါသတ္ထေရ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ...ခါဇာကောဏ္ဍည ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ သပ္ပဒါသတ္ထေရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ယောစ ဝဿသတံ-စသည်ကို မိန့်သတည်း။

ယောစ ဝဿသထံ ဇီဝေတိဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဇီဝေ-စသည်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထော၊ တရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ သပ္ပဒါသတ္ထေရံ၊ သပ္ပဒါသထေရ်ကို။ အာရပ္ပ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကတေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဣတိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ကော ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးသားတယောက်သည်။ သတ္ထု၊ တရား၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားတော်ကို။ သုတွာ၊ နာရ၍။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ လဒ္ဓ၊ ပသမ္ပဒေါ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်

ပြီးသည်ရှိသော်။ အဝရေန သမယေန၊ တပျိုးသော အခါ၌။ ဥက္ကဏ္ဍိတွာ၊ ဆန့်ကျင် ပြီးငွေ့၍။ မာဒိသဿ၊ ငါကဲ့သို့ သဘောရှိသော။ ကုလပုတ္တဿ၊ အမျိုးသားအား။ ဂိဟိတာဝေါနာမ၊ လူဖြစ်ခြင်း မည်သည်။ အေယုတ္တော၊ မသင့် မလျောက်ပတ်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ မရဏမ္ပိ၊ စုတေမနေ သေရခြင်းသည်လည်း။ မေ၊ ဝါအား။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဣတိ-စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မရဏူပါယံ၊ သေခြင်း၏ အကြောင်းကို။ စိန္တေန္တော၊ ကြံအောက်မေ့လျက်။ ဝိစရတိ၊ သွားလာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ကတသတ္တကိစ္စာ၊ ဆွမ်းစားပြီးကုန်သော။ သိက္ခ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ အဝိသာလာယ၊ မီးတင်းကုင်၍။ သပ္ပံ၊ မြွေကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တံ၊ ထိုမြွေကို။ ကေသ္မိ-ကုဋေ၊ တခုသောအိုး၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ ကုဋံ၊ အိုးကို။ ပိဒဟိတွာ၊ ပိတ်၍။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းမှ။ နိက္ခမိံသု၊ ထွက်သွားကုန်၏။ ဥက္ကဏ္ဍိတ-တိက္ခပိ၊ ဆန့်ကျင်သောရဟန်းသည်လည်း။ သတ္တကိစ္စံ ကတွာ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိုပြု၍။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာလတ်သော်။ တေ၊ သိက္ခ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ တိံ၊ အတယ်နည်း။ ဣတိ-ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေး၍။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ သပ္ပေ၊ မြွေတည်း။ ဣတိပုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုကုန်သည်ရှိသော်။ ဣမိနာ၊ ဤမြွေဖြင့်။ ကိံ၊ အတယ်သို့။ ကရိဿထ၊ ပြုကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ နံ၊ ထိုမြွေကို။ ဆဉ္ဇေဿာမ၊ စွန့်ပစ်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဣမိနာ၊ ဤမြွေဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ခံသာပေတွာ၊ ကိုက်စေ၍။ မရိဿာမိ၊ သေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်လျက်။ အာဟရထ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်လော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ ထိုမြွေကို။ ဆဉ္ဇေဿာမိ၊ စွန့်ပစ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ ကုဋံ၊ အိုးကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ကေသ္မိံဌာနေ၊ တခုသောအရပ်၌။ နိသိန္တော၊ နေလျက်။ တေန သပ္ပေန၊ ထိုမြွေဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ခံသာပေတိ၊ ကိုက်စေ၏။ သပ္ပေ၊ မြွေသည်။ ခံသိတုံ၊ ကိုက်ခြင်းငှါ။ န ဣစ္ဆတိ၊ အထိုမရှိ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကုဋေ၊ အိုး၌။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ ဩတာရေတွာ၊ ချ၍။ ဣတော စိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ အာလောလေတိ၊ မွေ့နှောက်၏။ ဧသာရသပ္ပဿ၊ မြွေ၏။ မုခံ၊ ခံတွင်းကို။ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်လှစ်၍။ အင်္ဂုလိံ၊ လက်ညှိုးကို။ ပက္ခိပတိ၊ ထည့်သွင်း၏။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သပ္ပေ၊ မြွေသည်။ နေဝ ခံသိ၊ မကိုက်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အယံ၊ ဤမြွေသည်။ န အာသိဝိသော၊ မြွေဟောက် မြွေပေးမဟုတ်။ သရသပ္ပေ၊ ကြိုင်းကောင်တည်း။ (ထန်းခေါင်းမြွေ၊ လည်းဟူ)ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ၊ ထိုမြွေကို။

ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်လာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တေ၊ သင်သည်။ သပ္ပေ၊ မြွေကို။ ဆဋ္ဌိတော၊ ပစ်ခွဲပြီးလော။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဧသော၊ ဤမြွေကား။ နဿောရသပ္ပေ၊ မြွေဆိုးမဟုတ်။ ဧသော၊ သည်ကား။ စာရသပ္ပေ၊ ကြိုင်းကောင်တည်း။ (ထန်းခေါင်းမြွေ၊ လည်းဟူ) ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဘောရသပ္ပေ၊ ယေဝ၊ မြွေကြမ်းသည်သာလျှင်တည်း။ မဟန္တဖဏံ၊ ပါးပျဉ်းကြီးကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သုသုယန္တော၊ သူသူမြည်လျက်။ အဗ္ဗေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲငြိငြင်ခြင်းဖြင့်။ (ရက္ခေန-ဟု ရှိခြင်းကား မီးတင်းကပ်၌ မြင်သည်ဆိုသော စကားနှင့် ဆန့်၍ ပါ၌ပျက်) ဂဟိတော၊ ဖမ်းယူအပ်၏။ ကိံကာရဏာ၊ အတယံကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တံ၊ သင်သည်။ ဝဒေသိ၊ ဆိုပါလေဘိ သနည်း။ ဣတိ အာဟံသု၊ ဤသို့အပြစ်တင်ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အတံ၊ ငါသည်။ တေန၊ ထိုမြွေသည်။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ခံသာပေန္တောပိ၊ ကိုက်စေသော်လည်းကောင်း။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ အင်္ဂုလိံ၊ လက်ညှိုးကို။ ပက္ခိပန္တောပိ၊ ထည့်သော်လည်းကောင်း။ တံ၊ ထိုမြွေကို။ ခံသာပေတုံ၊ ကိုက်စေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိံ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

အတ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ ထနေသ၌။ နှာပိတော၊ ဆေတ္တာသည်သည်။ ဓမ္မတယောခုရေ၊ နှစ်စင်း၊ သုံးစင်းသော သင်ဓုန်းတို့ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝိဟာရံ-ဂန္တော၊ ကျောင်းသို့သွား၍။ ဧကံခုရံ၊ သင်ဓုန်းတခုကို။ ဘူမိယံ ဌပေတွာ၊ မြေ၌ထား၍။ ဧကေန၊ သင်ဓုန်းတစင်းဖြင့်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဧကေသေ၊ ဆံတို့ကို။ ဩဟာရေတိ၊ ချ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ဌပိတံ၊ ထားအပ်သော။ ခုရံ၊ သင်ဓုန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဣမိနာ၊ ဤသင်ဓုန်းဖြင့်။ ဂိဝံ၊ လည်ကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။ မရိဿာမိတိ၊ သေအံ့ဟူ၍။ ဧကသ္မိံ ရက္ခေ၊ သစ်ပင်တခု၌။ ဂိဝံ၊ လည်ကို။ ဥပနိဓာယ၊ ထား၍။ ခုရ ခေရံ၊ သင်ဓုန်းသွားကို။ ဂလနာဠိယံ၊ ရေမျို၌။ ကတွာ၊ ထား၍။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ ဥပသမ္ပဒကာလကော၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သော အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အတ္ထနောသီလံ၊ မိမိသီလကို။ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ ဝိမလ စန္ဒမဏ္ဍလံဝိယစ၊ အညစ်အကြေးကင်းသော လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ သုခောတ မဏိခန္ဓမိဝစ၊ ကောင်းစွာပွတ်အပ်သော ပတ္တမြားနှစ်တုံးကဲ့သို့လည်းကောင်း။ နိမ္မလံ၊ အညစ်အကြေးမရှိသော။ သီလံ၊ သီလကို။ အဗ္ဗဿ၊ မြင်၏။ တံ၊ ထိုသီလကို။ ဩလောကေန္တဿ၊

ကြည့်ရှုဆင်ခြင်သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သကလသရီရံ၊ ကိုယ်အလုံးကို။
 ဖရန္တိ၊ ပျံ့နှံ့လျက်။ ဝီတိ၊ ဝီတိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဈိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုမတော်သည်။ ဝီတိံ၊
 ဝီတိကို။ ဝိက္ခန္တိတွာ၊ ခွါ၍။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝဇေန္တော၊ ပွားစေလျက်။
 သဟပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါဟိနှင့်ထကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပတွာ၊
 ရောက်၍။ ခုရံ၊ သင်ဓုန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝိဟာရမဇ္ဈံ၊ ကျောင်းလယ်သို့။
 ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။
 အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂတော၊ သွားချေသည်။ အသိ၊
 ဖြစ်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဟု၊ ဤသို့မေးကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဣမိနာ ခုရေန၊
 ဤသင်ဓုန်းဖြင့်။ ဂလနာဠိ၊ ရေမျိုလည်ချောင်းကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။ မရိဿာမိ-
 တိ၊ သေအံ့ဟူ၍။ ဂတော၊ သွားသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊
 ထိုသို့ ဖြစ်လျက်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မတော၊ သေခြင်းသည်။ နအသိ၊
 မဖြစ်ပါလေဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ သတ္ထံ၊
 လက်နက်ကို။ အာဟရိတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်သည်။ အမှိ၊
 ဖြစ်ပြီ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမိနာ ခုရေန၊ ဤသင်ဓုန်းဖြင့်။
 ဂလနာဠိ၊ ရေမျိုကို။ ဆိန္ဒိဿာမိတိ၊ ဖြတ်အံ့ဟူ၍။ ဉာဏခုရေန၊ ဉာဏ် တည်း
 ဟူသော သင်ဓုန်းဖြင့်။ သဗ္ဗကိလေသော၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့ကို။ ဆိန္ဒိံ၊
 ဖြတ်အပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။
 အဘူတန၊ မဟုတ်မှန်သဖြင့်။ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကရောတိတိ၊ ကြား၏
 ဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားသဗ္ဗညုအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။
 ဘဂဝါ၊ ဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ကယံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား
 ၍။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝိဏာသဝေါနာမ၊ ရဟန္တာတို့
 မည်သည်။ သ ဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ။
 နဝေါရောပေန္တိ၊ မချကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမံ၊
 ဤရဟန်းကို။ ဝိဏာသဝေါတိ၊ ရဟန္တာဟူ၍။ ဝဒထ၊ ဆိုတော်မူကုန်၏။ ဧဝံ၊
 ဤသို့။ ရဟန္တာ ဖြစ်သည် ရှိသော်။ အရဟတ္တပနိဿယ သပ္ပန္နောပန၊
 အရဟတ္တဖိုလ်၏ ဥပနိဿယနှင့် ပြည့်စုံ လျက်ကား။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် ဥက္ကဏ္ဍတိ၊ ဆန့်ကျင်လေဘိ သနည်း။ အသံ၊ ထို
 ရဟန်း၏။ အရဟတ္တပနိဿယ ကာရဏံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ ဥပနိဿယအကြောင်း
 သည်။ တိံ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သော သပ္ပေါ၊ ထိုမြွေ
 သည်။ ဧတံ၊ ဤရဟန်းကို။ န ခုံသတိ၊ မထိုက်လေဘိ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
 လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ ရဟန်းတို့။ တာဝ၊ ရွေးဦးစွာ။ သော သပ္ပေါ၊ ထိုမြွေသည်။
 ဣမဿ၊ ဤရဟန်း၏။ ဣတော၊ ဤဘဝမှ။ တတိယေ အတ္တဘာဝေ၊ သုံးခုသော

ကိုယ်၏ အဖြစ်၌။ ဒါသော၊ ကျန်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဟူး၏။ သော၊ ထို
 မြွေသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သာမိကဿ၊ သခင်၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ သံသိတံ၊
 ကိုက်ခြင်းငှါ။ နဝိသတတိ၊ မဝံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တာဝ၊ ရှေးဦး
 စွာ။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ သတ္တ၊ ဘုရားသည်။ ဧကံ၊ ကာရကံ၊ တခုသော
 အကြောင်းကို။ အာစိက္ခိ၊ ကြားတော်မူ၏။ တဇော၊ ပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ သော-
 တိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်။ သပ္ပဒါသော နာမ၊ သပ္ပ ဒါသ မည်သည်။ ဇာတော၊
 ဖြစ်၏။

ကဿပ သမ္ဘာသမ္ဗုဒ္ဓ ကာလေ၊ ကဿပဘုရား လက်ထက်တော်၌။ ဧကော-
 ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးသား တယောက်သည်။ သတ္ထ၊ ဘုရား၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရား
 စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဥပ္ပန္န ထံဝေဂေါ၊ ဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်းရှိလျက်။
 ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ လဒ္ဓုပသမ္ပဒေါ၊ ပဉ္စင်း ဖြစ်ပြီးသည်ရှိသော်။ အပရေန၊
 တပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ အနသိရတိယာ၊ မဇ္ဈေ မလျော်ခြင်းသည်။
 ဥပ္ပန္နာယ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ သဟာယကဿ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော။ ဧကဿ-
 တိက္ခနော၊ ရဟန်းတပါးအား။ အာရောစေသိကိရ၊ ကြားသတတ်။ သော၊
 ထိုရဟန်းသည်။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ အဘိက္ခံ၊ မပြတ်။ ဂိဟိတာဝေ၊ လူ့
 အဖြစ်၌။ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို။ ကထေသိ၊ ဟောပြော၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။
 သုတွာ၊ ကြား၍။ ဣတရော၊ ဤမှ တပါးသော ရဟန်းသည်။ သာသနော၊
 သာသနာတော်၌။ အဘိရမိတွာ၊ အလွန်ဓမ္မလျော်၍။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အနဘိရတ-
 ကာလေ၊ မဇ္ဈေမလျော်သော အခါ၌။ မလဂ္ဂဟိတေ၊ အညစ်အကြေးကပ်ကုန်သော
 သမဏပရိက္ခာရေ၊ ရဟန်းပရိက္ခရာတို့ကို။ ဧကသ္မိံ သောက္ခိ တိရေ၊ တခုသော
 ထုံးအိုင်နား၌။ နိမ္မလေ၊ အညစ်အကြေးမရှိသည်တို့ကို။ တရောန္တော၊ ပြုလျက်၊
 နိသိဒ္ဓိ၊ နေ၏။ သဟာယကောပိ၊ အဆွေခင်ပွန်း ရဟန်းသည်လည်း။ အဿ၊
 ထိုရဟန်း၏။ သန္တိကေယေဝ၊ အထံ၌သာလျှင်။ နိသိန္တော၊ နေသည်။ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအဆွေရဟန်းကို။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဧဝံ-
 အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဥပ္ပဗ္ဗဇန္တော၊ လူထွက်
 လို၏။ ဣမေ ပရိက္ခာရေ၊ ဤပရိက္ခရာတို့ကို။ ဘယံ၊ သင့်အား။ ဒါတုကာမော၊
 ပေးလိုသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။
 သောဘံ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ သောဘကိုဖြစ်စေ၍။ စိန္တေတိ၊ ကြံပြန်၏။ ဣမိနာ၊ ဤ
 ပရိက္ခရာဖြင့်။ မယံ၊ ငါ့အား။ ပဗ္ဗဇိတေနဝါ၊ ရဟန်းဖြစ်သဖြင့်၎င်း။ ဥပ္ပဗ္ဗဇိတေန-
 ဝါ၊ လူထွက်သဖြင့် ၎င်း။ ဧကော အတ္တော၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပရိက္ခာရေ၊ ပရိက္ခရာတို့ကို။ နာသေသာမိ၊ ပျက်စေအံ့။
 ဣတိ၊ ဤသို့ ဆန့်ကျင်သော ရဟန်းသည် ကြံ၏။ သော၊ ထို အဆွေခင်ပွန်းရဟန်း

သည်။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့ကစ၍။ ခါနီ၊ ယခုအခါသော၊ ငါ့ရှင်၊ အမှတ်၊ ငါတို့၏။ ဇီဝိတေန၊ အသက်ရှင်ခြင်းဖြင့်။ တိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ယေမယံ၊ အကြင် ငါတို့သည်။ ကပါလ ဟတ္ထာ၊ ခွက်လက် စွဲကုန်လျက်။ ပရကုလေသု၊ သူတပါးအိမ်တို့၌။ သိက္ခာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ စရာမ၊ သွားရကုန်၏။ ပုတ္တဒါရေ-
 ဟိ၊ သား၊ မယားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ အာလာပသလ္လာပံ၊ စကားပြောဟောခြင်း
 ကို။ န ကရောမ၊ မပြုရကုန်။ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့စသော စကားတို့ကို။ ဝဒန္တော၊
 ဆိုလျက်။ ဂိဟိဘာဝဿ၊ လူအဖြစ်၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးကို။ ကထေသိ၊ ဆိုခဲ့၏။
 သော၊ ထိုမဇ္ဈေလျော်သော ရဟန်းသည်။ ထဿ၊ ထိုအဆွခင်ပွန်း ရဟန်း၏။
 ကထံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ပုန၊ တစ်။ ဥတ္တဏ္ဍိတော၊ ငြီးငွေ့သည်။ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဥတ္တဏ္ဍိတော၊
 လူထွက်ထိုသည်။ အဒိတိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီဟု။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။
 ဂိဟိဘာဝေ၊ လူအဖြစ်၌။ အာဒိနံ၊ အပြစ်ကို။ ကထေတွာ၊ ဟောပြောပြီး၍။
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အသိဏံ၊ မပြတ်။ ဂုဏံ၊ လူ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ကထေတိ၊
 ပျော်ပါးစရာ များ၏ဟု ဆိုပြန်ခဲ့၏။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်။ ကိနခေါ၊
 အဘယ်သို့ ရှိလေသနည်း။ ဣတိစိန္တန္တော၊ ဤသို့ ကြံလတ်သော်။ ဣမေသု-
 သမဏပရိက္ခာရေလု၊ ဤ ရဟန်းပရိက္ခရာတို့၌။ လောဘေန၊ တစ်မက်မောသဖြင့်
 လိုချင်၍ ဆို၏။ ဣတိဥတွာ၊ ဤသို့ဆတ်ဆတ်သိ၍။ သယမေဝ၊ အလိုလိုသာလျှင်။
 အတ္တနောစိတ္တံ၊ မိမိစိတ်ကို။ နိဝတ္တေသိ၊ လူထွက်ခြင်းမှ နစ်စေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
 အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ကဿပသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပဘုရား လက်လက်၌။
 ဧကဿ သိက္ခာနော၊ ရဟန်းတပါးအား။ ဥတ္တဏ္ဍာပိတတ္ထာ၊ သံသနာတော်မှ
 ဆန့်ကျင်စေဘူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အနဘိရတိ၊ မဇ္ဈ
 လျော်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏။ တေနော၊ ထိုရဟန်းသည်လျှင်။ တဒါ၊ ထို
 အခါ၌။ ဝိသတိဝဿ သဟဿာနိ၊ အနှစ် နှစ်သောင်းတို့ ပတ်လုံး။ ယောပန-
 သမဏဓမ္မော၊ အကြင်ရဟန်းကဏ္ဍကို။ ကတော၊ ပြုကျင့်ခဲ့ဘူး၏။ အဿ၊ ထို
 ရဟန်း၏။ သော၊ ထို ကျင့်ခဲ့ဘူးသော သမဏဓမ္မသည်။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။
 အရဟတ္တပနိဿယော၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ ဥပနိဿယသည်။ ဧတော၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဣမ မတ္ထံ၊ ဤကြောင်းကို။ တေသိက္ခူ၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊
 ဘုရား၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ပုစ္ဆိံ၊ သု၊ မေး
 ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယံသိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ ခုရဇာရံ၊ သင်ဓုန်း
 သွားကို။ ဂလနာဠိယံ၊ ရေမျို၍။ ကတွာ၊ တင်ထား၍။ ပြိတောဝ၊ ရပ်လျက်။

လျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏာတိကိရ၊ ရောက်သတတ်။ ဧတ္ထကေန-
ခဏေန၊ ဤမျှလောက်သော ခဏဖြင့်။ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်။
ဥပ္ပဇ္ဇတိနုခေါ၊ ဖြစ်ရာအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးကုန်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
အာမ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အာရဒ္ဓဝီရိယံဿ၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသော။ သိက္ခု-
နော၊ ရဟန်း၏။ ပါဒံ၊ ခြေကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ကြွ၍၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ဌပေန္တဿ၊
ထားသည်ရှိသော်၊ ပါဒေ၊ ခြေသည်။ ဘူမိယံ၊ မြေသို့။ အသမ္ပတ္တေယေဝ၊ မရောက်မီ
သာလျှင်။ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ သင့်စွ။
ကုသိတဿ၊ ပျင်းရိသော။ ပုဂ္ဂလဿပန၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ကား။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာ
ပတ်လုံး။ ဇီဝနတော၊ အသက်ရှင်ခြင်းထက်။ အာရဒ္ဓဝီရိယံဿ၊ အားထုတ်အပ်
သော လုံ့လရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ခဏမတ္တံပိ၊ တခဏမျှလည်း။ ဇီဝိတံ၊ အသက်
ရှင်ခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ မိန့်ပြီး၍၊ အနုသန္ဓိံ၊
အနုသန္ဓေကို။ စာဋေတွာ၊ စပ်၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်၏။

၁၁၂။ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ ကုသိတော၊ ပျင်းရိခြင်း ရှိသည်။
ဟိနဝီရိယော၊ လျော့သော လုံ့လရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်
တရာပတ်လုံး။ ဇီဝေ၊ အသက်ရှင်ခြင်းအံ့။ န သေယျော၊ မမြတ်။ ဝီရိယံ၊ လုံ့လ
ကို။ ဒဠိ၊ မြို့စွာ။ အာရတတော၊ အားထုတ်သောသူ၏။ ဧကာဟံ၊ တရက်မျှ။
ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါသာ၌။ ကုသိထောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကာမဝိတက္ကာဒိဟိ၊
ကာမဝိတက် အစရှိကုန်သော။ တိဟိ ဝိတက္ကေဟိ၊ သုံးပါးသော ကြံခြင်းတို့ဖြင့်။
ဝိတိနာမေန္တော၊ ကာလကိုလွန်စေသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထည်း။ ဟိနဝီရိယော-
တိ၊ ဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗိရိယော၊ လုံ့လ မရှိသူတည်း။ ဝီရိယမာရတတော ဒဠန္တိ၊
ဟူသည်ကား။ ဒုဝိဇ္ဈောနံ၊ ဈာန်နှစ်ပါးကို။ နိဗ္ဗတ္တန သမတ္တံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ
စွမ်းနိုင်သော။ တိရံ ဝီရိယံ၊ မြို့စွာသော လုံ့လကို။ အာရတန္တဿ၊ အားထုတ်
သော သူ၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်။ ပုရိမသဒိသမေဝ၊ ရှေးနှင့်တူသည်
သလျှင်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော
သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိ-
ထု၊ ရောက်ကုန်၏။

ကောဒသမံ၊ သော။ သပ္ပဒါသတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

ဂ-သဟဿဝဂ္ဂ၊ ဝ ၂-ပဋ္ဌာစာရိထေရိ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ ...သပ္ပဒါသတ္ထေရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါယာ၏အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ပဋ္ဌာစာရိဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါယာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ဟောစ ဝဿသတံ စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ယောစ ဝဿသတန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သတံ စသည်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤဟရားတောခြင်းကို။ သတ္ထံ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ ပဋ္ဌာစာရိနာမ တေရိံ၊ ပဋ္ဌာစာရိမည်သော ထေရီမကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

သာ၊ ထိုထေရီမသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ စတ္တာလီသ ကောဋိ-ဝိသဝဿ၊ ကုဋေလေးဆယ် ဥစ္စာကြွယ်သော။ သေဌ္ဌိနော၊ သေဌ္ဌေး၏။ ဗိတာ၊ သွီးသည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ အဘိရူပါ၊ အလွန်အဆင်းလှ၏။ တံ၊ ထိုသတ္တိသွီးကို။ သောဠံသ ဝဿုဒ္ဓေသိက ကာလေ၊ တဆယ့်ခြောက်နှစ် အရွယ်ရှိသောအခါ၌။ သတ္တဘူမိက ပါသာဒဿ၊ တံခနစ်ဆင့်ရှိသောပြာသာဒ်၏။ ဥပရိမတလေ၊ အထက်အပြင်၌။ ရက္ခန္တော၊ စောင့်ရှောက်ကုန်လျက်။ ဝါသာပေသုံ၊ နေစေကုန်၏။ ဧဝံသန္တေပိ၊ ဤသို့အလုံအခြုံ စောင့်သည်ဖြစ်လျက်မူလည်း။ သာ၊ ထိုသေဌ္ဌေးသွီးသည်။ အတ္တနော ဧကေန စူဠပဋ္ဌာကေန၊ မိမိ၏ အလုပ်အကျွေးငယ် တယောက်နှင့်။ သဗ္ဗိံ၊ တကွ။ ဝိပ္ပဋိပဋိ၊ မှားယွင်း၏။ အတ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထိုသတ္တိသွီး၏။ မာတာပိတရော၊ မိတတို့သည်။ သမာနဇာတိက ကုလေ၊ တူသော အနွယ်အဆက်ရှိသောအမျိုး၌။ ဧကဿ ကုမာရဿ၊ တယောက်သော သတ္တိသားအား။ ပဋိသုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ ဝိဝါယ ဗိဝသံ၊ ထိမ်းမြား မင်္ဂလာဆောင်အံ့သောနေ့ကို။ ဌပေသုံ၊ အချိန်းအချက်ကို ထားကုန်၏။ တသ္မိံ၊ ထိုနေ့သည်။ ဥပကဋ္ဌေ၊ နီးလတ်သော်။ သာ၊ ထိုသေဌ္ဌေးသွီးသည်။ တံ စူဠပဋ္ဌာကံ၊ ထိုအလုပ်အကျွေးငယ် လင်ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ မံ၊ ငါ့ကို။ အသုကကုလဿနာမ၊ ဤမည်သော အမျိုးသားအား။ တိရ၊ မချွတ်။ ဒဿန္တိ၊ ပေးကုန်လတ္တံ့။ မယိ၊ ဝါသည်။ ဝကိကုလံ၊ လင်အိမ်သို့။ ဂတေ၊ သွားရသည် ရှိသော်။ မမ၊ ငါ၏။ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အာဂတောပိ၊ လာသော်လည်း။ တတ္ထ၊ ထိုလင်အိမ်သို့။ ပဝေသနံ၊ ဝင်ရခြင်းကို။ နလဘိဿသိ၊ မရလတ္တံ့။ တေ၊ သင်၏။ မယိ၊ ငါ၌။ သိနေဟော၊ ချစ်ခြင်းသည်။ သစေ အတ္တိ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုပင်လျှင်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဆောင်ယူ၍။ ယေနဝါ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ပုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ တေနဝါ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ပလာယဿ၊ ခိုး၍ပြေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့နားချ၍ ဖြားယောင်း၏။ သော၊ ထိုအလုပ်အကျွေး

လင်ငယ်သည်။ ဘဒ္ဒေ၊ နမ။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ အဟံ၊ ငါသည်။ သွေ၊ နက်ဖြန်။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ နဝရစ္ဆ၊ ရဿ၊ ပြည်တံခါး၏။ အသုတဋ္ဌာနေနာမ၊ ဤမည်သောအရပ်၌။ ဝသာမိ၊ နေအံ့။ တံ၊ သင်သည်။ ဧကေန ဥပါယေန၊ တခုသော ဥပါယ် ဟံမူ၍ဖြင့်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ခဲ့၍။ တတ္ထ၊ ထိုမြို့တံခါး အနီးအပါးသို့။ အာဂစ္ဆေယျာသိ၊ လာခဲ့လော့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ ဆို၍။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ သင်္ကေတဋ္ဌာနေ၊ ချိန်းချက်ရာအရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ နေနှင့်၏။ သာပိ၊ ထိုသေဌေးသွီးသည်လည်း။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်းသော။ ငတ္ထံ၊ ထမိတထက်ကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍။ ကေသေ၊ ဆံပင်တို့ကို။ ဝိတ္ထိရိတွာ၊ ဖရိဖရဲပြု၍။ ကုဏ္ဍကေန၊ ဆန်ကွဲမှုန့်ဖြင့်။ သရိရံ၊ ကိုယ်ကို။ မက္ခိတွာ၊ လိမ်းကျံ၍။ ကုဋံ၊ အိုးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဒါသိဟိ၊ ကျွန်မတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကကွ။ ဂစ္ဆန္တိဝိယ၊ တပိုတပါးသွားလေဟန် ကဲ့သို့။ ဃရာ၊ အိမ်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ တံဌာနံ၊ တိုအရပ်သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်လာ၏။ ဘော၊ ထိုစုဋ္ဌပဋ္ဌာကသည်။ တံ၊ ထိုသေဌေးသွီးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဖူရံ ဂန္ထာ၊ အဝေးသို့သွား၍။ ကေသိံ ဂါမေ၊ ရွာတခု၌။ နိဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေတွာ၊ ပြု၍။ အရညေ၊ တော၌။ ခေတ္တံကသိတွာ၊ လယ်ထွန်၍။ ဒါရ ပဏ္ဏာနိ၊ ထင်း တင်းရွက်တို့ကို။ အာဟရတိ၊ ဆောင်ယူ၏။ ဣတရာ၊ သေဌေး သွီးသည်။ ကုဋေန၊ အိုးဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ အာဟရိတွာ၊ ရွက်ဆောင်၍။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ ကောဋေန ပစနာဒိနိ၊ မောင်းထောင်းခြင်း ထမင်း ချက်ခြင်း - စသည် တို့ကို။ ကရေန္တိ၊ ပြုလျက်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပါပဿ၊ မကောင်းသော အမှု၏။ ဖလံ၊ အကျိုးကို။ အနုဘောတိ၊ ခံစားရ၏။ အထ၊ ဆိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထိုသေဌေးသွီး၏။ ကုန္တိယံ၊ ပမ်း၌။ ဂစ္ဆေ၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ သာ၊ ထိုသေဌေး သွီးသည်။ ပရိပုဏ္ဏဂ္ဂဿ၊ ကိုယ်ဝန် ရင်းလတ်သော်။ ဣမ၊ ဤရွာ၌။ မေ ငါ့အား။ ကောစိ-ဥပကာရော၊ တစုံတယောက်သော ကျေးဇူးပြုမည့် သူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မာတာပိတရောနာမ၊ မိဘတို့ မည်သည်ကား။ ပုတ္တေသု၊ သားသွီးတို့၌။ မုဒုဟဒယာ၊ နူးညံ့သော စိတ်နှလုံး ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုမိဘတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ မံ၊ ငါ့ကို။ နေတိ၊ ပို့ပါလော့။ တတ္ထ၊ ထိုမိသနေရာ အိမ်၌။ မေ ငါ့အား။ ဂစ္ဆဂုဋ္ဌာနံ၊ သားဖွားခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ သော၊ ထိုလင်သည်။ ဘဒ္ဒေ၊ နမ။ ကိံကထေသိ၊ အသို့ဆိုပါလေတိသနည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ တဝ၊ နှမ၏။ မာတာပိတရော၊ မိဘသေဌေးတို့သည်။ ဝိဝိဓေနိ ကမ္မကရဏာနိ၊ အထူးထူးသော ကမ္မကရဏတို့ကို။ ကရေယျံ၊ ပြုကုန်ရာ၏။ မယာ၊ ငါသည်။ ဂန္တံ၊ သွားခြင်းငှါ။

နသတ္တာ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိပဋိက္ခိပိ၊ ဤသို့ပယ်၏။ သာ၊ ထိုသေဌေးသွီးသည်။ ပုနပ္ပနံ၊ အဘန်တလဲလဲ။ ယာစိတွာပိ၊ တောင်းပန်၍လည်း။ ဂမနံ၊ သွားခွင့်ကို။ အလဘမာနာ၊ မရသည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။ အရညံ၊ တောသို့။ ဂတကာလေ၊ သွားသောအခါ၌။ ပဋိဝိဿကေ၊ အိမ်နီးချင်းတို့ကို။ အာမန္တေဟ္မာ၊ ပန်ကြား၍။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ အာဂန္တော၊ တောက လာ၍။ မိဝေ၊ ငါ့ကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်သည်ရှိသော်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂတာ၊ သွားလေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သစေ ပုစ္ဆိဿတိ၊ အကယ်၍ မေးသည် ဖြစ်ငြားအံ့။ မမ၊ ငါ၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကုလဃရံ၊ မိဘတို့အိမ်သို့။ ဂတဘဝံ၊ တွားသည်၏ အဖြစ်ကို။ အာစိက္ခေယျာယ၊ ကြားလိုက်ပါကုန်လော့။ ဣဟိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဂေဟဒ္ဓါရံ၊ အိမ်တံခါးကို။ ပိဒဟိတွာ၊ ပိတ်၍။ ပတ္တာမိ၊ ဖဲ၏။ သောဝိ၊ ထိုလင်သည်လည်း။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ တံ၊ ထိုသေဌေးသွီးကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်သည်ရှိသော်။ ပဋိဝိဿကေ၊ အိမ်နီးချင်းတို့ကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ တံ၊ ပဝတ္တိ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတွာ၍၊ နံ၊ ထိုမယားကို။ နိဝတ္တေဿာမိ၊ ပြန်လည်စေအံ့။ ဣတိအနုဗန္ဓိတွာ၊ ဤသို့အစွဲလိုက်၍။ တံ၊ ထို ပဋ္ဌာစာရိကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ နာနပ္ပကာရံ၊ အထူးထူး အပြားပြား။ ယာစိယမာနောပိ၊ တောင်းပန်သော်လည်း။ နိဝတ္တေတုံ၊ ပြန်လည်စေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သာ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရိသည်။ ဧကသ္မိံဌာနေ၊ တခုသောအရပ်၌။ ကမ္မဇဝါတာ၊ ကမ္မဇလေတို့သည်။ စလိံသု၊ လှုပ်ချောက်ချားကုန်၏။ သာ၊ ထိုသတို့သွီးသည်။ ဧကံ ဂစ္ဆန္တိရံ၊ ချုံတခုအတွင်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ သာမိ၊ အခေါင်း။ ကမ္မဇဝါတာ၊ ကမ္မဇ လေတို့သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ စလိတာ၊ လှုပ်ချောက်ချားကုန်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ နိဂုဇ္ဈိတွာ၊ ရပ်၍။ သမ္ပရိဝတ္တမာနာ၊ တပြောင်းပြန်ပြန် လူးလဲလျက်။ ကိစ္ဆေန၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်ခြင်းဖြင့်။ ဒါရကံ၊ သားငယ်ကို။ ဝိဇာယိတွာ၊ ဖွားမြင်၍။ ယဿ၊ အကြင်သားငယ်၏။ အတ္တာယ၊ ဖွားမြင်ခြင်းအကျိုးငှါ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကုလဃရံ၊ မိဘတို့အိမ်သို့။ ဂစ္ဆေယျံ၊ သွားရ၏။ သော အတ္ထော၊ ထိုသားငယ်ကို ဖွားမြင်ခြင်းအကျိုးသည်။ နိပ္ပဒန္တာ၊ ငြိမ်းပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုနဒေဝ၊ တဘန်လျှင်။ တေန၊ ထိုသင်နှင့်။ သမ္ဘိံ၊ တတွ။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အာဂန္တော၊ လာကြ၍။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြု၏။

တဿာ၊ ထိုမယားအား။ အပရေန သမယေန၊ တပါးသောအခါ၌။ ပုန၊ တဘန်။ ဂစ္ဆော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်ပြန်၏။ သာ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရိသည်။ ပရိပုဏ္ဏ ဂစ္ဆော၊ ရင့်သောကိုယ်ဝန်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပရိမ နလေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့် သာလျှင်။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ ယာစိတွာ၊ တောင်းပန်၍။ ဂမနံ၊

သွားခွင့်ကို။ အလတမာနာ၊ မရသည့်ရှိသော်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ အင်္ဂေန၊
ခါးစောင်းတင်ပါးဖြင့်။ အာဒါယ၊ ချိ၍။ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူလျှင်။ ပတ္တမိတွာ၊
ဖဲ၍။ တေန၊ ထိုလင်သည်။ အနုဗန္ဓိတွာ၊ လိုက်၍။ တိဋ္ဌာဟိ၊ နေဦးရပ်ဦးလော့။
ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ နိဝုတ္တေတုံ၊ ပြန်ခြင်းငှါ။ န ဣန္ဒြိယ၊ အလိုမရှိ။
အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထိုသို့တို့သည်။ ဂစ္ဆန္တနံ၊ သွားကြကုန်စဉ်။ မဟာ-
အကာလ၊ မေဃော၊ အခါမဲ့ရွာသော မိုးကြီးသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။
သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဝိဇ္ဇုလတာဟိ၊ လျှပ်စစ်နှယ်တို့သည်။ အာဒိတ္တိဝိယ၊
ရဲရဲညီသကဲ့သို့။ မေဃသဒ္ဓေန၊ မိုးချုန်းသံ ဟိန်းသံဖြင့်။ ဘိဇ္ဇမာနံဝိယ၊ ကွဲပြား
သကဲ့သို့။ * ဓာရာနိ၊ အလျဉ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဝါတာ၊ လေတို့သည်လည်း
ကောင်း။ နိရန္တရံ၊ မပြတ်။ နဘံ၊ ကောင်းကင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိ-
ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ တဿာ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရီအား။ ကမ္မဇ ဝါတာ၊ ကမ္မဇလေတို့သည်။
စလိံထု၊ လျှပ်ရှားကုန်၏။ သာ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရီသည်။ သာမိကံ၊ လင်ကို။
အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ သာမိ၊ သခင်သား။ မေ ဝါအား။ ကမ္မဇဝါတာ၊
ကမ္မဇလေသည်။ စလိတာ၊ လျှပ်ချောက်ချား၏။ သန္တာရေထုံ၊ တည်တံ့စွာ
နေခြင်းငှါ။ န သက္ကောမိ၊ မတတ်နိုင်။ အနောဝဿကဋ္ဌာနံ၊ မိုးမစွတ်ရာအရပ်
ကို။ မေ ဝါအား။ ဇာနာဟိ၊ သိပါလော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊
ထိုယောက်ျားသည်။ ဟတ္ထဂတာယ၊ လက်၌ပါသော။ ဝါသိယာ၊ ဝဲကွပ်ဖြင့်။
ဣတော စိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ ဥပဓာရေန္တော၊ စူးစမ်းသည်ရှိသော်။ ကေသ္မိ-
ဝဋ္ဋိက မတ္တကေ၊ တခုသော တောင်ပိုထိပ်၌။ ဇာတံ၊ ပေါက်သော။ ဂမ္ဘံ၊ ချုံကို။
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဆိန္ဒိတုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှါ။ အာရသိ၊ အားထုတ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
နံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ ဝဋ္ဋိကတော၊ တောင်ပိုမှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ သောရ-
ဝိသော၊ ကြမ်းသောအဆိပ်ရှိသော။ အာသိဝိသော၊ မြွေဟောက်သည်။ ခုံသိ၊
ကိုက်၏။ တံ ခဏညေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ အထ၊ ထိုယောက်ျား၏။ သရီရံ၊
ကိုယ်အလုံးသည်။ အန္တောသမုဋ္ဌိတာဟိ၊ အတွင်းမှထကုန်သော။ အဂ္ဂိဇာလာဟိ၊
မီးလျှံတို့ဖြင့်။ ဥပ္ပမာနံဝိယ၊ လောင်သကဲ့သို့။ နိလဝဏ္ဏံဟုတွာ၊ တကိုယ်လုံး
ညိုသော အဆင်းရှိသည် ဖြစ်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုတောင်ပို၌လျှင်။ ပတိ၊ လဲ၏။
ဣတရာပိ၊ ပဋ္ဌာစာရီသည်လည်း။ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို။ အနာတဝ-
မာနာ၊ ခံစားလျက်။ တဿ၊ ထိုလင်၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ ဩလောကေန္တိပိ၊
မျှော်လင့် သော်လည်း။ တံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ အဒိသ္မာဝ၊ မမြင်မှ၍လျှင်။
အာရမ္ဘိ၊ ဟယောက်လည်းဖြစ်သော။ ပုတ္တံ၊ သားငယ်ကို။ ဝိဇာယိ၊ စွားမြင်၏။

ဒွေဒါရကာ၊ သားငယ်နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဝါတဝုဋ္ဌဝေဝံ၊ လေ့မိုးအဟုန်ဖြင့်
အေးခြင်းကို။ အသဟမာနာ၊ သည်းမခံနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မဟာပိရဝံ၊ သည်းစွာ
သော ဝိမြည်ခြင်းကို။ ဝိရဝန္တိ၊ ဝိမြည်ကုန်၏။ သာ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရိသည်။ ဥဘောပိ၊
နှစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုသားငယ်တို့ကို။ ဥရန္တရေ ကတွာ၊
ရင်ကြား၌ ထားသည်ကိုပြု၍။ ဒွိဟိ ဇဏ္ဍကေဟိ စေဝ၊ ပုဆစ် နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်၎င်း။
ဟတ္ထေဟိစ၊ လက်တို့ဖြင့်၎င်း။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ဥပ္ပိဇ္ဇေတွာ၊ ထောက်၍။ တတ္ထ၊ ထို
အရပ်၌။ ဌိတာဝ၊ နေလျက်လျှင်။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါကို။ ဝီတိနာမေတိ၊ လွန်စေ၏။
သကလသရီရံ၊ ကိုယ်အလုံးသည်။ နိဇ္ဈောဟိတံဝိယ၊ သွေးမရှိသကဲ့သို့။ ပဏ္ဍု-
ပလာသဝတ္ထံ၊ ဖက်ရှက်လျော် အဆင်းရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုပဋ္ဌာ
စာရိသည်။ အရုဏေ၊ အရုဏ်သည်။ ဥပ္ပိတေ၊ တက်လတ်သော်။ မံသပေသိဝတ္ထံ၊
သားတစ်အဆင်းနှင့်တူသော။ ဧကပုတ္တံ သားတယောက်ကို။ အဇေန၊ ရင်ခွင်ဖြင့်။
အာဒါယ၊ ချီ၍။ ဣတရံ၊ သားငယ်တယောက်ကို။ အင်္ဂုလိယာ၊ လက်ချောင်းဖြင့်။
ဂဟေတွာ၊ ဆွဲငင်၍။ တာတာ၊ ချစ်သားတို့။ ဧဟိ၊ လာလေ့။ တေ၊ သင်တို့၏။ ပိတာ၊
အဘသည်။ ဣတော၊ ဤလူမနီးရာတောကြီးအရပ်မှ။ ဂတော၊ ထွက်လေပြီ။ ဣတိ-
ဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ သာမိကေန၊ လင်သည်။ ဂတမဂ္ဂေန၊ သွားလေသောခရီးလမ်း
ဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ခြေရာခံ၍ လိုက်သည်ရှိသော်။ ဝမ္ဘိက မတ္ထကေ၊ တောင်ပို့ထိပ်၌။
ကာလံကတွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ ပတိတံ၊ မှောက်ခုံလဲသော။ နိလဝတ္ထံ၊ ကိုယ်လုံး
မဲသော အဆင်းရှိသော။ ထဒ္ဓသရီရံ၊ ခက်ထရော်ကိုယ်ရှိသော။ တံ၊ ထိုသေသော
လင်ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ မမ သာမိကော၊ ငါ့လင်သည်။
ပန္နေ၊ လမ်းခရီး၌။ မတော၊ သေခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ချာပါကြီးလျက်။
ရောဒန္တိ၊ ဝိုလျက်။ ပရိဒေဝန္တိ၊ မြည်တမ်းလျက်။ ပါယာသိ၊ သွားလေ၏။

သာ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရိသည်။ သကလရတ္တိံ၊ တညဉ့်ပတ်လုံး။ ဒေဝေန၊ မိုးသည်။
ဝုဋ္ဌတ္တာ၊ ရွာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အစိရဝတိံ နဒိံ၊ အစိရဝတိမြစ်ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။
ဇဏ္ဍုပ္ပမာဏေန၊ ပုဆစ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ကဋ္ဌိပ္ပမာဏေန၊ ခါး အတိုင်း
အရှည်ရှိသော။ ထနပ္ပမာဏေန၊ ရင်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။ ပရိ-
ပုတ္တံ၊ ပြည့်သည်ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မန္တဗုဒ္ဓိတာယ၊ ပညာ နဲ့ သည်၏
အဖြစ်ဖြင့်။ ဒွိဟိ ဒါရကေဟိ၊ သားငယ်နှစ်ယောက်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ထက္က၊ ဥဒကံ၊
ရေသို့။ ဩတရိတုံ၊ ကူးသွားခြင်းငှါ။ အဝိသဟန္တိ၊ မဝံသည်ဖြစ်၍။ ဇေဋ္ဌပုတ္တံ၊ သား
အကြီးကို။ ဩရိမ တီရေ၊ ဤမှတက်ကမ်း၌။ ဌပေတွာ၊ ထားခဲ့၍။ ဣတရံ၊ မွေးစ
သားငယ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပရတိရံ၊ ထိုမှတက်ကမ်းသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။
သာခါဘင်္ဂံ၊ သစ်ခက်ကို။ အတ္ထရိတွာ၊ ခင်း၍။ နံ၊ ထိုသားငယ်ကို။ နိပ္ပဇ္ဇာပေတွာ၊
အိပ်စေ၍။ ဣတရဿ၊ သားအကြီး၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗာလပုတ္တကံ၊ မွေးစ သားငယ်ကို။ ပဟာယ၊ ပစ်ခဲ့၍။ တရိတုံ၊ ကူး
 ခြင်းငှါ။ အသတ္တောန္တိ၊ မတတ်နိုင်သည့် ဖြစ်၍။ ပုနပုနံ၊ အတန် တလဲလဲ။
 နိဝတ္တိတွာ၊ လည်၍။ ဩလောကဟမာနာ၊ ပြန်ကြည့် ပြန်ကြည့်။ ပါယာသိ၊ သွား
 လေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထိုသေဌေးသွီးပဋ္ဌာစာရီ၏။ နဒိမဇ္ဈ၊ မြစ်လယ်
 သို့။ ဂတကာလေ၊ ရောက်သောအခါ၌။ ဧကော သေနော၊ စွန့်တကောင်သည်။
 တံကုမာရံ၊ ထိုမွေးစ သူငယ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ မံသပေသိတိ သညာယ၊ သားတစ်
 ဘူသော အမှတ်ဖြင့်။ အာကာသတော၊ ကောင်းကင်မှ။ ဘဿိ၊ လျှောကျ၏။
 သာ၊ ထို သေဌေးသွီးသည်။ တံ၊ ထိုစွန့်ကို။ ပုတ္တဿတ္တာယ၊ သားငယ်ကို ချီ၍
 ပျံခြင်းအကျိုးငှါ။ ဘဿန္တိ၊ ဝဲ၍ လျှပ်သည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဥတော ဟတ္ထေ၊
 လက်နှစ်ဘက်တို့ကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီ၍။ သူသုတိ၊ သူသူဟူ၍။ တိက္ခတ္တံ၊ ထုံးကြိမ်။
 မဟာသဗ္ဗံ၊ သည်းစွာသော အသံကို။ နိစ္ဆာရေသိ၊ မြွက်၏။ သေနော၊ စွန့်သည်။
 ဇုရဘာဝေန၊ ဝေးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ တံ၊ ထိုချောက်သံကို။ အသုတွာဝ၊ မကြား
 မူ၍လျှင်။ ကုမာရံ၊ မွေးစ သူငယ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ချီ၍။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်
 သို့။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ပျံ၍။ ဂတော၊ သွားလေ၏။ ဩရိမ တိရေ၊ ဤမှာဘက်ကမ်း၌။
 ပြိတပုတ္တော၊ ထားခဲ့သော သားကြီးသည်။ မာတရံ၊ အမိကို။ နဒိမဇ္ဈေ၊ မြစ်လယ်၌။
 ဥတော ဟတ္ထေ၊ လက်နှစ်ဘက်တို့ကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီ၍။ မဟာသဗ္ဗံ၊ သည်းစွာသော
 အသံကို။ နိစ္ဆရယမာနံ၊ မြွက်သည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပတ္တောသတိတိ
 သညာယ၊ ခေါ်ငြီဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ ဝေဝေန၊ လျင်စွာ။ ဥဒကော၊ ရေ၌။ ပတိ၊
 ဆင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဿာ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရီ၏။ ဗာလ ပုတ္တံ၊ မွေးစ ဖြစ်သော
 ရင်သွေးသားငယ်ကို။ သေနော၊ စွန့်သည်။ ဟရိ၊ ဆောင်ခဲ့ပြီး။ ဇေဋ္ဌပုတ္တော၊
 သားကြီးသည်။ ဥဒကေန၊ ရေအယဉ်ဖြင့်။ ပုပ္ဖော၊ မျောခဲ့ပြီး။ သာ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရီ
 သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဧကောပုတ္တော၊ သားငယ်တယောက်ကို။ သေနော၊ စွန့်သည်။
 ဂဟိတော၊ ချီလေခဲ့ပြီး။ ဧကော၊ သားတယောက်သည်။ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။
 ပုပ္ဖော၊ မျောခဲ့ပြီး။ ပန္နေ၊ သွားရာလမ်းခရီး၌။ မေ၊ ငါ၏။ ပတိ၊ လင်သည်။ မတော၊
 သေခဲ့ပြီး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရောဒန္တိ၊ တရှုတ်ရှုတ်ငိုလျက်။ ပရိဒေဝန္တိ၊ မြည်ထမ်းလျက်။
 ဂစ္ဆမာနာ၊ သွားသည်ရှိသော်။ သာဝတ္ထိတော၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ။ အာဂစ္ဆန္တိ၊
 လာသော။ ဧကံ ပရိလံ၊ ယောက်ျားတယောက်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။
 တာတ၊ အမောင်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝါသိကော၊ နေသည်။ အသိ၊ ဖြစ်
 သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အမ္မ၊ အမိ၊ သာဝတ္ထိဝါသိကော၊ သာဝတ္ထိပြည်သား
 သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သာဝတ္ထိနဂရေ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။
 အသုက ဝိထိယံ၊ ဤမည်သော မင်းလမ်း၌။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။
 အသုကကုလံနာမ၊ ဤအမည်ရှိသော အမျိုးသည်။ အတ္ထိရှိ၏။ တာတ၊ အမောင်။

တံ၊ ထိုအမျိုးကို။ ဇာနာသိ၊ သိပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အမ္မ၊ အမိ။
 ဇာနာမိ၊ သိ၏။ တံပန၊ ထိုအမျိုးသေဌေးကိုကား။ မာပုစ္ဆိ၊ ပြောခြင်းငှါ အားနာ၍
 မမေးစေချင်ပြီ။ အညံ၊ တပါးကို။ သစေ ဇာနာသိ၊ အကယ်၍ သိသည်ဖြစ်အံ့။
 ပုစ္ဆိ၊ မေးပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ မေ၊ ငါ့အား။ အညေန၊ တပါး
 သူဖြင့်။ ကမ္မံ၊ မေးအပ်သော အမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တာတ၊ မောင်တော်၊ တဒေဝ၊
 ထိုသေဌေးမျိုးကိုသာလျှင်။ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးလို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အမ္မ၊ အမိ။
 တံ၊ သင်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ အနာစိက္ခိတံ၊ မကြားစေခြင်းငှါ။ နဒေဝိ၊
 မပေးသည်ဖြစ်အံ့။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ကေ၊ သင်သည်။ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ တညဉ့်ပတ်လုံး။
 ဒေဝေါ ဝဿန္တော၊ မိုးရွာသည်ကို။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလေ
 သော်။ တာတ၊ အမောင်။ မေ၊ ငါသည်။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဆိုလတ်သော်။ မယုမေဝ၊ ငါ့အားသာလျှင်။ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ အလုံးစုံညဉ့်ပတ်လုံး။
 ဒေသော ပုဋ္ဌော၊ ဤမိုးစွတ်ခြင်းသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်သင့်၏။ အညဿ၊ တပါးသူ
 အား။ နဇာယတိ၊ မဖြစ်သင့်။ မဟံပန၊ ငါ၏ကား။ ပုဋ္ဌကာရဏံ၊ မိုးရွာခြင်း၏
 အကြောင်းကို။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ တေ၊ သင့်အား။ ကထေသာမိ၊ ပြောအံ့။ တာဝ၊
 ရှေးဦးစွာ။ မေ၊ ငါ့အား။ တေလ္လိံ၊ သေဋ္ဌိဝေတေ၊ ထိုသေဌေးအိမ်၌။ ပဝတ္တိံ၊
 အကြောင်းကို။ ကထေဟိ၊ ပြောဦးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ အမ္မ၊ အမိ။
 အဇ္ဇရတ္တိံ၊ ယနေ့ညဉ့်၌။ သေဋ္ဌိဉ္စ၊ သေဌေးသည်လည်းကောင်း။ သေဋ္ဌိတရိယဉ္စ၊
 သေဌေးမယားသည် လည်းကောင်း။ သေဋ္ဌိပုတ္တဉ္စ၊ သေဌေးသား သည်လည်း
 ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တယောဝိ ဇနေ၊ သုံးယောက်သော သူတို့ကိုလည်း။
 ဝါတပုဋ္ဌိ အဝတ္ထရမာနံ၊ လေမိုးမိခြင်းကြောင့်။ ဝေဟံ၊ အိမ်သည်။ ပတိ၊ ပြိုခဲ့
 လဲခဲ့၏။ တေ၊ ထိုသားမိ သားသ သုံးယောက်တို့ကို။ ကေစိတကသ္မိံ၊ ထင်းပုံ
 တခု၌။ ဈာယန္တိ၊ သင်္ဂြိုဟ်ကုန်၏။ အမ္မ၊ အမိ။ သေ ဓူမော၊ ဤမီးခိုးသည်။ ပညာ-
 ယတိ၊ ထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ သေဌေးသွီးပဋ္ဌာစာရိသည်။ တသ္မိံ
 ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ နိဝတ္ထ ဝတ္ထံ၊ ဝတ်သောထမိထဘက်သည်။ ပတမာနံ၊ ကျွတ်၍
 ကျသည်ကို။ နသဉ္စာနိ၊ မသိ။ ဥဗ္ဗတ္တိကဘာဝံ၊ ရူးသည်၏အဖြစ်သို့။ ဝတွာ၊ ရောက်
 ၍။ ယထာ၊ ဇာတာဝ၊ ဖြစ်တိုင်းသော ဖွားတိုင်းသောကိုယ်ဖြင့်လျှင်။

ဥဘော ပုတ္တာ ကာလင်္ကတာ၊ ပန္နေ မဟံ ပတိ မတော၊
 မာတာပိတာစ ဘာတာစ၊ ကေ စိတမိ ခုယျရေတိ။

ဥဘော။ လ။ ခုယျရေတိ။ ရေဟူ၍။ ရောဒန္တိ၊ ဝိုလျက်။ ပရိဒေဝန္တိ၊ မြည်တမ်းလျက်။

(ဂါထာ အနက်ကား-) ဥဘောပုတ္တာ၊ သား နှစ်ယောက် ဟိုသည်။
 ကာလင်္ကတာ၊ သေခဲ့ကုန်ပြီ။ မဟံ၊ ငါ၏။ ပတိ၊ လင်သည်။ ပန္နေ၊ သွားရာ

လမ်းခရီး၌။ မတော၊သေခွဲပြီ။ မာတာပိတာစ၊ အမိအဘတို့သည် လည်းကောင်း။
တာတာစ၊ မောင်သည် လည်းကောင်း။ ကေစိတမ္ပိ၊ ထင်းပုံတခု၌။ ခုယျရေ၊
သပြိုဟ်၍ လောင်လေကုန်ပြီ။

ဝိလပန္တိ၊ ယောင်ယမ်းမြည်တမ်းလျက်။ ပရိန္တမိ၊ ချာချာလည်၏။ မနုဿာ၊
လူတို့သည်။ တံ၊ ထိုအရူးမ ပဋ္ဌာစာရီကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဥမ္မတ္တိကာ၊ ဥမ္မတ္တိကာတိ၊
အရူးမ အရူးမ ဟူ၍။ ကစဝရံ၊ တံပြက်ချေးအမှိုက်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပံသုံ၊
မြေမှုန့်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ မတ္ထကေ၊ ဦးခေါင်းပေါ်၌။ ဩကိရန္တာ၊ ကြံကုန်
သောင်းကုန်လျက်။ လေဇ္ဈဟိ၊ အုတ်ခဲ၊ လှန်ကန်တို့ဖြင့်။ ပဟရန္တိ၊ ပစ်ခတ်ကုန်၏။
သတ္တာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ ဇေတဝန မဟာပိဟာရေ၊ ဇေတဝန မည်သော
ကျောင်းကြီး၌။ အဋ္ဌ ပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ် ရှစ်ပါးတို့၏ အလယ်၌။ နိသီဒိတွာ၊
နေတော်မူ၍။ ဓမ္မံ၊ ကရားကို။ ဒေသေန္တေ၊ ဟောသည်ရှိသော်။ အာဂစ္ဆမာနံ၊
ရောက်လာသော။ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာဌာသိန်း ကာလပတ်လုံး။ ပူရိဟ-
ပါရမိံ၊ ဖြည့်အပ်သော ပါရမီရှိသော။ အဘိနိဟာရသမ္ပန္နံ၊ ဆုတောင်းခြင်းနှင့်
ပြည့်စုံသော။ တံ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရီကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူ၏။ သာ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရီ
သည်။ ပဒုမုတ္တရ ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရဘုရားလက်ထက်၌။ ပဒုမုတ္တရသတ္တာရာ၊
ပဒုမုတ္တရဘုရားသည်။ ဧကံ ဝိနယဓရထေရိံ၊ ဝိနည်းမိရ်ထေရီမတယောက်ကို။
ဗာဟာယ၊ လက်ျာလက်တော်ဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ချီ၍။ နန္ဒနဝနေ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်၌။
ဌပေန္တိဝိယ၊ ထားသကဲ့သို့။ တေဒဂ္ဂဌာနေ၊ တေဒဂ် အရာ၌။ ဌပိယမာနံ၊
ထားသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ တုမ္ဘာဒိသဿ၊ အရှင်ဘုရား
ကဲ့သို့သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဝိနယဓရထေရိနံ၊ ဝိနည်းကို
ဆောင်ကုန်သော မထေရ်မတို့၏။ အန္တေ၊ အတွင်း၌။ အဂ္ဂဌာနံ၊ မြတ်သော
အရာတို့။ လဘေယျံ၊ ရလိုပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဓိကာရံ ကတွာ၊ ဆုတောင်း
ခြင်းကိုပြု၍။ ပတ္တနံ၊ တောင့်တခြင်းကို။ ဌပေသိကိရံ၊ ထားသတတ်။ ပဒုမုတ္တရ-
ဗုဒ္ဓေါ၊ ပဒုမုတ္တရ ဘုရားသည်။ အနာဂတံသ ဉာဏံ၊ အနာဂတံသ ဉာဏ်ကို။
ပတ္တရိတွာ၊ ဖြန့်၍။ ပတ္တနာယ၊ ဆုတောင်းခြင်း၏။ သမိဇ္ဈနဘာဝံ၊ ပြည့်စုံအံ့သော
အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ ဂေါတမ ဗုဒ္ဓဿ နာမ၊
ဂေါတမ မည်သော ဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာ၌။ အဟံ၊ ဤသူသည်။
ပဋ္ဌာစာရီနာမေန၊ ပဋ္ဌာစာရီ အမည်ဖြင့်။ ဝိနယဓရထေရိနံ၊ ဝိနည်းမိရ် ထေရီမတို့
တွင်။ “ထေရီမတို့ထက်”။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော တပည့်မသည်။ တပိဿတိ၊ ဖြစ်
လတ္တံ့။ ဣတိဗျာကာသိ၊ ဤသို့ကြား၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပတ္တိတပတ္တနံ၊ တောင့်တအပ်
သော ဆုတောင်းခြင်း ရှိသော။ အဘိနိဟာရသမ္ပန္နံ၊ ဆုတောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ

သော။ တံ၊ ထိပဋ္ဌာစာရိကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဒုရတောဝ၊ အဝေးမှလျှင်။ အာဝဇ္ဇန္တိ၊ လာသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဣမိဿာ၊ ဤပဋ္ဌာစာရိသည်။ ဓံ၊ ငါ ဘုရားကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အညော၊ တပါးသော။ အဝဿယော၊ ကိုးကွယ် ရာသည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိဗိန္ဒေတွာ၊ ဤသို့ ကြံစည်ထော်မှု၍။ တံ၊ ထိပဋ္ဌာစာရိကို။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်။ ဝိဟာရာဘိမုခံ၊ ကျောင်းသို့ရှေးရှု။ အာဝဇ္ဇတိ၊ လာရ၏။ ဧဝံ၊ ဤ အခြင်းဖြင့်။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်တို့သည်။ တံ၊ ထိပဋ္ဌာစာရိကို။ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်၍လျှင်။ ဣမိဿာ ဥမ္မတ္ထိကာယ၊ ဤအရူးမသည်။ ဣတော၊ ဤဘုရား ရှိရာသို့။ အာဝဇ္ဇန္တိ၊ လာစေခြင်းငှါ။ မာဒဒိတ္ထ၊ မပေးလင့်ကုန်။ ဣတိအာဟံဘု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ အပေထ၊ ဖဲကြကုန်လေဘူး။ နံ၊ ထိပဋ္ဌာစာရိ ကို။ မာဝါရယိတ္ထ၊ မမြစ်မဆီးတားကုန်လင့်။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်၍။ အဝိဇ္ဇရ- ဌာနံ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်သို့။ အာဝတကာလေ၊ ရောက်သောအခါ၌။ ဘဝိနိ၊ ဒေါယိကာမ။ သတိံ၊ သတိကို။ ပဋိလသ၊ ရလေဘူး။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ သာ၊ ထိပဋ္ဌာစာရိသည်။ တံခဏံယေဝ၊ တိုခဏ၌လျှင်။ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ ဘုရား အာနုဘော်ဖြင့်။ သတိံ၊ သတိကို။ ပဋိလသိ၊ ရ၏။ တသ္မိကာလေ၊ ထို အခါ၌။ နိဝတ္ထ ဝတ္ထဿ၊ ဝတ်သောထမိ၏။ ပတိတဘာဝံ၊ ကျွတ်၍ ကျသည် ၏ အဖြစ်ကို။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ ဟိရောတ္တပုံ၊ အရှက် အကြောက်ကို။ ပစ္စုပဋ္ဌာပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဥတ္တုဋိကံ၊ ကြို့ကြို့။ နိသီဒါနေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထိပဋ္ဌာစာရိအား။ ဧကော ပုရိသော၊ ယောဂျားတယောက်သည်။ ဥတ္တရသာဋကံ၊ အပေါ်ရံပုဆိုးကို။ ဓိပိ၊ ပစ်၏။ သာ၊ ထိပဋ္ဌာစာရိသည်။ တံ၊ ထိုပုဆိုးကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ သုဝဏ္ဏ ဝဏ္ဏေသု၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိကုန်သော။ သတ္ထုပါဒေသု၊ ဘုရား၏ ခြေတော်တို့၌။ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အဝဿယော၊ မှီခိုရာသည်။ ဧဟာထ၊ ဖြစ်ပါကုန်လေဘူး။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာသည်။ ဧဟာထ၊ ဖြစ်ပါကုန်လေဘူး။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဧကံ ပုတ္တကံ၊ သား တယောက်ကို။ သေနော၊ စွန့်သည်။ ဂဏှိ၊ ချီခဲ့ပြီ။ ဧကော၊ သားတယောက် သည်။ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။ ပုပ္ဖော၊ မျှောလေပြီ။ ပန္တေ၊ လမ်းခရီး၌။ မေ၊ အကျွန်ုပ် ၏။ ပတိ၊ လင်သည်။ မတော၊ သေခဲ့၏။ မာတာပိတရောစ၊ မိဘတို့သည်လည်း ကောင်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဘာတာစ၊ မောင်သည်လည်းကောင်း။ ဂေဟေန၊ အိမ်ဖြင့်။ အဝတ္ထဋ္ဌာ၊ ဖိမိလေကုန်လျက်။ ဧက စိတကသ္မိံ၊ တခုသော ထင်းပိုင်၌။ ဈာယန္တိ၊ သပြိုက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

သတ္တဝါ ဘုရားသည်၊ တဿာ၊ ထိပဋ္ဌာစာရီ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ပဋ္ဌာစာရေ၊ ပဋ္ဌာစာရီ။ မာစိန္တယိ၊ မစိုးရိမ်လင်း။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ တာဏံ၊ ပုန်းအောင်းရာသည်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ အဝဿယော၊ မှီခိုရာသည်။ တဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထဿ၊ စွမ်းနိုင်သော ဘုရား၏။ သန္တိကံဇေ၊ အထံသို့လျှင်။ အာဂတာ၊ ရောက်လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တဝ၊ သင်၏။ ဧကောပုတ္တကော၊ သားတယောက်ကို။ သေနေနစွန်သည်။ ဂဟိတောယထာ၊ ချီသကဲ့သို့။ ဧကော၊ သားတယောက်သည်။ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။ ပုပ္ဖောယထာ၊ မျောသကဲ့သို့။ ပန္န၊ လမ်းခရီး၌။ ပတိ၊ လင်သည်။ မတောယထာ၊ သေသကဲ့သို့။ မာတာပိတရေဗေဝ၊ မိဘတို့ သည်လည်းကောင်း။ တာတာစ၊ မောင်သည်လည်းကောင်း။ ဂေဟေန၊ အိမ်ဖြင့်။ အဝတ္ထဋ္ဌာယထာ၊ ဖိမိသကဲ့သို့။ ဧပမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ဣမသ္မိံသံသာရေ၊ ဤသံသရာ၌။ ပုတ္တာဒိနံ၊ သားစသောသူတို့၏။ မတကာလေ၊ သေသောအခါ၌။ တဝ၊ ၏။ ရောဒန္တိယာ၊ ဗိုကြွေးသည်ရှိသော်။ ပဉ္စရိတအဿ၊ ယိုသော မျက်ရည်သည်။ စတုန္တံ၊ မဟာသမုဒ္ဒါနံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာလေးစင်းတို့၏။ ဥဒကတော၊ ရေထက်။ ဗဟုတရံ၊ လွန်စွာများ၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

ပဋ္ဌာစာရေ၊ ပဋ္ဌာစာရီ။ ဒုက္ခေန၊ ခင်းရဲခြင်းဖြင့်။ ဖုဋ္ဌဿ၊ တွေ့သော။ နရဿ၊ သတ္တဝါအား။ သောစနာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိရှိ၏။ တတော၊ ထိုစိုးရိမ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ အဿုဇလံ၊ မျက်ရည်လည်။ အနပ္ပကံ၊ အတိုင်းမသိ။ ဗဟုံ၊ များ၏။ စတုသု သမုဒ္ဒေသု၊ တို့၌။ ဇလံ၊ ရေသည်။ ပရိတ္တကံ၊ နည်းစွာ၏။ အမ္မ၊ ချစ်သွီး။ တုဝံ၊ သင်သည်။ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ပမဇ္ဇသိ၊ မေ့လျော့ဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ သတ္တရိ၊ ဘုရားသည်။ အနမတဂ္ဂ ပရိယာယံ၊ အနမတဂ္ဂသုတ္တန်ကို။ ကလေန္တေ၊ ဟောသည်ရှိသော်။ တဿာ၊ ထိပဋ္ဌာစာရီ၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ တနုတ္တံ၊ ခေါင်းပါးသည်၏အဖြစ်သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်၏။ အယ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိပဋ္ဌာစာရီကို။ တနုဘူတ သောတံ၊ ခေါင်းပါးသော စိုးရိမ်ခြင်းရှိသည်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ပုန၊ တစ်ကြိမ်။ သတ္တဝါဘုရားသည်။ အာမန္တတွာ၊ ခေါ်၍။ ပဋ္ဌာစာရေ၊ ပဋ္ဌာစာရီ။ ပုတ္တာဒယောနာမ၊ သားအစရှိသော သူတို့မည်သည်။ ပရလောကံ၊ ကမလွန်ဘဝထို့။ ဂစ္ဆန္တဿ၊ သွားသောသူ၏။ တာဏံပ၊ စောင့်ရှောက်ရာသည်လည်းကောင်း။ လေဏံဝ၊ ပုန်းအောင်းရာသည်လည်းကောင်း။ သရဏံပ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်လည်းကောင်း။ တဝိတုံ၊

မြစ်ခြင်းငှါ။ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တေ၊ ထိုသားသွီး
စသည်တို့သည်။ ဝိဇ္ဇမာနာမိ၊ ထင်ရှားရှိကုန် သော်လည်း။ န သန္တိယေဝ၊
မရှိသည်မည်ကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ ပဏ္ဍိတေန ပန၊ ပညာရှိသော သူသည်
ကား။ သီလံ၊ သီလကို။ ဝိသောဓေတွာ၊ သုတ်သင်၍။ အတ္တဇနာ၊ မိမိ၏။ နိဗ္ဗာန-
ဂါမိမဂ္ဂမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း လမ်းခရီးကိုသာလျှင်။ သောဓေတုံ၊
သုတ်သင်ခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဓမ္မံ၊ တရား
ကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောသိုရကား။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊
ဟောတော်မူ၏။

☞ အန္တကေန၊ သေမင်းသည်။ အမိပန္နဿ၊ နှိပ်စက်သောသူအား။ ပုတ္တော၊
သားသွီးတို့သည်။ တာဏာယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ န သန္တိ၊ မရှိကုန်။ ဝိတာ၊
အမိအသတို့သည်။ တာဏာယ၊ ငှါ။ န သန္တိ၊ ကုန်။ ဗန္ဓဝါ၊ တို့သည်။ တာဏာယ၊
ငှါ။ န သန္တိ၊ ကုန်။ ဉာတိသု၊ အပေါင်းအဖော်တို့၌။ တာဏတ၊ ၏အဖြစ်သည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဥရဂေါ၊ မြွေသည်လျှင်။ ဇိတ္တံ၊ ဟောင်းခြင်းပြီးသော။ တစံ၊ အရေကို။ ဟိတွာ၊
စွန့်၍။ သန္တနံ၊ အသစ်ဖြစ်သော အရေနုသော ကိုယ်အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတိယထာ၊
ရောက်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ သရိရေ၊ ကိုယ်သည်။ နိဗ္ဗောဂေ၊ ခန္ဓာဝါးပါး
ကင်းလတ်သော်။ ပေတေ ကာလကံတေ၊ သေခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဉာတိနံ၊
ပေါက်ဖော်သားချင်းတို့၏။ ဝရိဒေဝိတံ၊ ဝိကြွေးကုန်စဉ်။ မညိ၊ မထိမဲ့မြင်။ ဇနာ၊
လူတို့သည်။ ဥပ္ပမာနာ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
ယော၊ အကြင် သူသည်။ ဂတော၊ တမလွန်သကဲ့သို့သွား၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။
ယာဂတိ၊ အကြင်လားရာသကဲ့သို့။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထို လားရာဂတိကို။ န-
သောစာမိ၊ မစိုးရိမ်သင့်။ ။ (ဤဥရဂေါ စသော နှစ်ဂါထာသည် အချို့
အဋ္ဌကထာ၌ ပါဟန်ထင်၏။ အချို့မှာ မပါ။)

တေမတ္ထဝသံ၊ ဤအကြောင်းတူးကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော
သူသည်။ သီလသံဂုတော၊ သီလကိုရိသေစွာ စောင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်းလျှင်။
နိဗ္ဗာနဂမနံမဂ္ဂံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့သွားရာလမ်းခရီးကို။ ဝိပဿေ၊ လျှင်စွာသာလျှင်။ ဝိသော-
ဓယေ၊ သုတ်သင်ရာ၏။ ဣတိအဘာသိ၊ ဤသို့ဟော၏။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ပဋ္ဌာစာရိ၊ ပဋ္ဌာစာရိသည်။ မဟာ-
ပထဝိယံ၊ မြေကြီး၌။ ပံသုပရိမာဏေ၊ မြေမှုန့်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ကိလေ-
သေ၊ ကိလေ သာတို့ကို။ ဈာပေတွာ၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် အကျွမ်း လောင်းစေ၍။

သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိရှိလိနွ။ ပတိဋ္ဌယိတဉ်၏။ အညေဝိ၊ တပါး
လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟု၊ များစွာသောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလဒိနိ၊
သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ သာပန၊ ထိုပဋ္ဌာစာရီသည်ကား။ သောတာပန္နာဟုတွာ၊
သောတာပန်ဖြစ်၍။ သတ္ထဝံရံ၊ ဘုရားကို။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိ၊ တောင်း
ပန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရီကို။ သိက္ခူနိနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏။
သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ပဟိဏိတွာ၊ စေလွှတ်၍။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရဟန်းပြုစေ၏။ သာ၊
ထိုပဋ္ဌာစာရီသည်။ လဒ္ဓုပသမ္ပဒါ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်ပြီးသော်။ ပဋိတာ စာရတ္ထာ၊ လိမ္မာ
သော အကျင့် ရှိခြင်းကြောင့်။ ပဋ္ဌာစာရီတွေဝ၊ ပဋ္ဌာစာရီဟူ၍သာလျှင်။ နာမံ၊
အမည်သည်။ ပညာယိ၊ ထင်ရှား၏။ သာ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရီသည်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ
သ၌။ ကုဋေန၊ အိုးဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။
ဓောဝန္တိ၊ ဆေးသည်ရှိသော်။ အာသိပ္ပိတံ၊ သွန်းလောင်းအပ်သော။ ဥဒကံ၊
ရေသည်။ ထောကံ ဌာနံ၊ အတန်ငယ်အရပ်သို့။ ကန္တာရံ၊ ပစ္စိမ္မိ၊ ပြတ်၏။ ဒုတိယ-
ဝါရေ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်၌။ အာသိတ္တံ၊ သွန်းလောင်းအပ်သောရေသည်။ တတော၊ ထို့
ထက်။ ဣရတရံ၊ ဝေးသောအရပ်သို့။ အဂမာသိ၊ ၏။ တတိယဝါရေ၊ သုံးကြိမ်
မြောက်၌။ အာသိတ္တံ၊ သွန်းလောင်းအပ်သောရေသည်။ တတောဝိ၊ ထို့ထက်လည်း။
ဣရတရံ၊ ဝေးစွာအရပ်သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာ
ဖြင့်။ သာ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရီသည်။ တဒေဝ အာရမ္မဏံ၊ ထိုရေ အတိုင်းအရှည် ရောက်
သော အာရုံကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တယော ဝယေ၊ အရွယ်သုံးပါး တို့ကို။
ပရိစ္ဆိန္နိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍။ မယာ၊ ဝါသည်။ ပဌမံ အာသိတ္တံ၊ ရှေးဦးစွာ သွန်းအပ်
သော။ ဥဒကံဝိယ၊ ရေကဲ့သို့။ ဣမေသတ္ထာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ ပဌမ ဝယေဝိ၊ ပဌမ
အရွယ်၌လည်း။ မရန္တိ၊ သေကုန်၏။ တတော၊ ထိုရေထက်။ ဣရတရံ၊ ဝေးသော
အရပ်သို့။ ဂတံ၊ စီးသော။ ဒုတိယဝါရေ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်၌။ အာသိတ္တံ၊ သွန်းအပ်
သော။ ဥဒကံဝိယ၊ ရေကဲ့သို့။ မဇ္ဈိမ ဝယေဝိ၊ မဇ္ဈိမ အရွယ်၌လည်း။ မရန္တိ၊ သေ
ကုန်၏။ တတော၊ ထို့ထက်။ ဣရတရံ၊ ဝေးစွာအရပ်သို့။ ဂတံ၊ စီးသော။ တတိယ-
ဝါရေ၊ သုံးကြိမ်မြောက်၌။ အာသိတ္တံ၊ သွန်းလောင်း အပ်သော။ ဥဒကံဝိယ၊
ရေကဲ့သို့။ ပစ္စိမ ဝယေဝိ၊ ပစ္စိမ အရွယ်၌လည်း။ မရန္တိ ဧဝံ၊ သေကုန်သည်သာ
လျှင်တည်း။ ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ ကြံ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဂန္ဓကုဋိယံ၊
ဂန္ဓကုဋ်၌။ နိသိန္နောပ၊ နေလျက်လျှင်။ ဩဘာသံ၊ ကိုယ်ရောင်ကို။ ဖရိတွာ၊ နှံစေ၍။
တဿာ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရီ၏။ သမ္ပုဓေ၊ မျက်မှောက်၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ကထေန္တော-
ဝိယ၊ ဟောသကဲ့သို့။ ပဋ္ဌာစာရေ၊ ပဋ္ဌာစာရီ၊ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ ဧဝံ၊ ကြံတိုင်း
သာလျှင်မှန်၏။ ပဉ္စန္ဒပိ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၏လည်း။ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ အဖြစ်

အပျက်ကို။ အပဿန္တဿ၊ မမြင်သောသူအား။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာ တိုင်
တိုင်။ ဇီဝနတော၊ အသက်ရှင်ခြင်းထက်။ တေသံ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးတို့၏။ ဥဒယဗ္ဗယံ၊
အဖြစ်အပျက်ကို။ ပဿန္တဿ၊ မြင်သောသူ၏။ ကောဟံပိ၊ တရက်မျှလည်း။
ကေက္ခဏံပိ၊ တဏှမျှလည်း။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။
ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ မိန့်၍။ အနုသန္ဓိံ၊ အနုသန္ဓေကို။ စသေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မ-
ဒေသေန္ဓော၊ တရားဟောသို့ရကား။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်၏။

၁၁၃။ ယောစ၊ အကြင် သူသည်လည်း။ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ အဖြစ် အပျက်ကို။
အပဿံ၊ မရှုဘဲ။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာ ပတ်လုံး။ ဇီဝေ၊ အသက်ရှင်ငြားအံ့။
နသေယျော၊ မမြတ်။ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ အဖြစ်အပျက်ကို။ ပဿတော၊ ရှုသောသူ၏။
ကောဟံ၊ တရက်မျှ။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အပဿံ ဥဒယဗ္ဗယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာ
ငါးပါးတို့၏။ ပဉ္စဝိသတိယာ လက္ခဏေဟိ၊ နှစ်ဆယ့် ငါးပါးသော လက္ခဏာ
တို့ဖြင့်။ ဥဒယဉ္စ၊ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ ဝယဉ္စ၊ အပျက်ကို လည်းကောင်း။
အပဿန္တော၊ မရှုမူ၍။ ပဿတော ဥဒယဗ္ဗန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ တေသံ၊ ထို
ခန္ဓာတို့၏။ ဥဒယဉ္စ ဝယဉ္စ၊ အဖြစ် အပျက်ကိုလည်း။ ပဿန္တဿ၊ ရှုသောသူ၏။
ဣတရဿ၊ မရှုသောသူ၏။ ဇီဝနတော၊ အသက် ရှင်ခြင်းထက်။ -ကောဟံပိ-
ဇီဝိတံ၊ တရက်မျှ အသက်ရှင်ခြင်း သည်လည်း။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤ
ကား ဂါထာ အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ပဋ္ဌာစာရီ၊
သည်။ သဟပဋိသန္တိဒါတိ၊ ပဋိသန္တိဒါတို့နှင့် တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်
သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။

ဒွါဒသမံ၊ သော။ ပဋ္ဌာစာရိထေရိဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

အနုသန္ဓေ.....ပဋ္ဌာစာရီ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍
ကိသာဂေါတမိ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ယောစ
ဝဿသတံ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

☞ ယောစ ဝဿသတံ ဇီဝေတိ ဣမံ မဗ္ဗဒေသနံ၊ ဇီဝေ-စသော ဤတရားဟော
ခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။

ကိဿာဂေါတမိံ၊ ကိဿာဂေါတမိကို။ အာရဟံ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဧကဿ သေဋ္ဌိဿ၊ သေဋ္ဌေးတယောက်၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ စတ္တာလိယ ကောဋိဇနံ၊ ကုဋေလေးဆယ်သော ဥစ္စာသည်။ အင်္ဂါရာဇေ ဟုတွာ၊ မီးသွေးဖြစ်ကုန်၍လျှင်။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ သေဋ္ဌိ၊ သေဋ္ဌေးသည်။ တံ၊ ထိုမီးသွေးကို။ ဗိသွာ၊ မြင်၍။ ဥပ္ပန္န သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းဖြစ်၍။ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို။ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်၍။ မဉ္ဇူကော၊ ညောင်စောင်း၌။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ တဿ၊ ထိုသေဋ္ဌေး၏။ ဧကော သဟာယကော၊ အဆွေခင်ပွန်းတယောက်သည်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အာဂန္တု၊ လာ၍။ သမ္ပ၊ သူငယ်ချင်း။ ရှင်သေဋ္ဌေး။ ကသ္မာ၊ အတယ့်ကြောင့်။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်သနည်း။ ဣတိ-ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေး၍။ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတွာ၊ ၍။ သမ္ပ၊ သူငယ်ချင်း။ မာသောစိ၊ လင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧကံဥပါယံ၊ တခုသောအကြောင်းကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ သမ္ပ၊ အချင်း။ ကိံကရောမိ၊ အတယ်သို့ ပြုရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အာပဏေ၊ အိမ်ဈေး၌။ ကိယဉ္စ၊ ဖျာကို။ ပသာရေတွာ၊ ဖြန့်၍။ တတ္ထ၊ ထိုဖျာ၌။ ဧတ အင်္ဂါရေ၊ ထိုမီးသွေးတို့ကို။ ရာသိံကတွာ၊ အစုပြု၍။ ဝိတ္တိဏန္တော-ဝိယံ၊ ရောင်းသကဲ့သို့။ နိသီဒ၊ နေလော့။ အာဂတာဂတေသု၊ လာကုန် လာကုန်သော။ မနုဿေသု၊ လူတို့တွင်။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဧဝံ ဝဒန္တိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်အံ့။ သေသဇနာ၊ ကြွင်းသောလူတို့သည်။ ဝတ္ထ တေလ မေ ဖာဏိတာဒိနိ၊ အဝတ်ဆီ၊ ပျား၊ တင်လဲ စသည်တို့ကို။ ဝိတ္တိဏန္တိ၊ ရောင်းကုန်၏။ တံပန၊ သင်သည်ကား။ အင်္ဂါရေ၊ မီးသွေးတို့ကို။ ဝိတ္တိဏန္တော၊ ရောင်းလျက်။ နိသီန္တော၊ နေဘိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်အံ့။ ဧတ၊ ထိုသူတို့ကို။ ဝဒေယျာသိ၊ ဆိုလေလော့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို။ အဝိတ္တိဏန္တော၊ မရောင်းသည်ရှိသော်။ ကိံကရောမိ၊ အတယ် ပြုရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလော့။ ယောပန၊ အကြင်သူသည်ကား။ တံ၊ သင့်ကို။ ဧဝံဝဒတိ၊ ဤသို့ဆိုရာ၏။ သေသဇနာ၊ ကြွင်းသော လူတို့သည်။ ဝတ္ထ တေလ မေ-ဖာဏိတာဒိနိ၊ အဝတ်၊ ဆီ၊ ပျား၊ တင်လဲ စသည်တို့ကို။ ဝိတ္တိဏန္တိ၊ ရောင်းကုန်၏။ တံပန၊ သင်သည်ကား။ ဟိရည သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေ၊ ငွေကို။ ဝိတ္တိဏန္တော၊ ရောင်းလျက်။ နိသီန္တော၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်ရာ၏။ တံ၊ ထိုသူကို။ ဧဝံဝဒေယျာသိ၊ ဤသို့ဆိုလေလော့။ ဟိရည သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေ၊ ငွေသည်။ ကဟံ၊ အသတ်မှာနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလော့။ ဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်။ နံ၊ ထိုရွှေ၊ ငွေကို။ တာဝ အာဟာရ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ယတ္ထေဟိ၊ လက်တို့ဖြင့်။ ပဋိစ္ဆေယျာသိ၊ ခံလေလော့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗိန္နံ၊ ပေးအပ်

သညရှိသော်။ တဝ၊ သင်၏။ ဟဏ္ဏ၊ လက်၌။ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ၊ သည်။ သဝိဿတိ၊
 ဖြစ်သတ္တံ။ သာပန၊ ထိုသူသည်ကား။ ကုမာရိကာ၊ သတို့သွီးသည်။ သစေဟောတိ၊
 အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ တဝဂေဟေ၊ သင့်အိမ်၌။ ပုတ္တဿ၊ သားအား။ နံ၊ ထိုသတို့သွီး
 ငယ်ကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ စတ္တာလီသ ကောဋီဇနံ၊ ကုဋေ လေးဆယ်သော
 ဥစ္စာကို။ တဿ၊ ထိုသတို့သွီးငယ်အား။ နိယျာဒေတွာ၊ ဆောက်နှင်း၍။ တာယ၊
 ထိုသတို့သွီးငယ်သည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သောအသုံးအဆောင်ကို။ ဝလဉ္ဇေယျာသိ၊
 သုံးဆောင်လော့။ ကုမာရကော၊ ယောက်ျား ငယ်သည်။ သစေ ဟောတိ၊
 အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ တဝ ဂေဟေ၊ သင့်အိမ်၌။ ဝယပတ္တံ၊ အရွယ်သို့ရောက်
 သော။ မိတရံ၊ သွီးငယ်ကို။ တဿ၊ ထို သတို့သားအား။ ဒတွာ၊ ပေး၍။
 စတ္တာလီသ ကောဋီဇနံ၊ ကုဋေ လေးဆယ်သော ဥစ္စာကို။ နိယျာဒေတွာ၊
 ဆောက်နှင်း၍။ တေန၊ ထိုသတို့သားသည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော ရွှေ၊ ငွေဥစ္စာ
 ကို။ ဝလဉ္ဇေယျာသိ၊ သုံးဆောင်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သောဥပါယော၊ ထို
 အကြောင်းသည်။ သဒ္ဓကော၊ ကောင်းခြင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
 အာပဏေ၊ အိမ်ဈေး၌။ အင်္ဂါရရာသိ၊ မီးသွေးစုကို။ ကတွာ၊ ထား၍။ ပိတ္တိဏန္တော-
 ဝိယ၊ ရောင်းသကဲ့သို့။ နိသိဒါနေ၏။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ နံ၊ ထိုသေဋ္ဌေးကို။
 ဧဝမာဟံ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သေသဇနာ၊ ကြွင်းသောလူတို့သည်။ ဝတ္ထု တေလ-
 မဓ ဖာဏိတာဒိနိ၊ ပုဆိုး၊ အဝတ်၊ ဆီ၊ ပျား၊ တင်လဲ စသည်တို့ကို။ ပိတ္တိဏန္တိ၊
 ရောင်းကုန်၏။ တံပန၊ သင်သည်ကား။ အင်္ဂါရေ၊ မီးသွေးတို့ကို။ ပိတ္တိဏန္တော၊
 ရောင်းလျက်။ ကိ၊ အသယံကြောင့်။ နိသိန္ဒော၊ နေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။
 တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ အတ္တနော၊ ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို။ အပိတ္တိဏန္တော၊
 မရောင်းသည်ရှိသော်။ ကိ၊ အဘယ်ကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ပဋိဝစနံ၊ စကားတုံကို။ အဒါယိ၊ ပေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဂေါတမိနာမ၊
 ဂေါတမိ အမည် ရှိသော။ ဧကာ ကုမာရိကာ၊ သတို့သွီးငယ် တယောက်သည်။
 ကိသ သရိရတာယ၊ ကြိုလှီသောကိုယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကိသာဂေါတမိ-
 တိ၊ ကိသာဂေါတမိဟူ၍။ ပညာယမာနာ၊ ထင်သောအမည်ရှိလျက်။ ပရိဇိဏ္ဏ-
 ကုလဿ၊ ပျက်စီး ပြုန်းတီးသော သေဋ္ဌေး၏။ မိတာ၊ သွီးဖြစ်၍။ အတ္တနော၊
 မိမိ၏။ ဧကေန ကိစ္စေန၊ တခုသော ကိစ္စဖြင့်။ အာပဏဒ္ဓါရံ၊ အိမ်ဈေးတံခါးသို့။
 ဝန္တာ၊ ရောက်၍။ တံ သေဋ္ဌံ၊ ထိုသေဋ္ဌေးကို။ ဒိယျာ၊ မြင်၍။ ဧဝံအာဟ၊ ဤသို့
 ဆို၏။ တာတ၊ ဘခင် သေဋ္ဌေးမင်း။ သေသဇနာ၊ ကြွင်းသော လူတို့သည်။ ဝတ္ထု-
 တေလ မဓ ဖာဏိတာဒိနိ၊ ပုဆိုး၊ ဆီ၊ ပျား၊ တင်လဲ စသည်တို့ကို။ ပိတ္တိဏန္တိ၊
 ရောင်းကုန်၏မဟုတ်လော့။ တံ၊ သင်သည်။ ဟိရည သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေငွေကို။ ပိတ္တိ-
 ဏန္တော၊ ရောင်းလျက်။ နိသိန္ဒော၊ နေသည်။ အထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အဗ္ဗ၊

ချစ်သွီး။ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေ၊ ငွေ သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
မေး၏။ တံ၊ သင်သည်။ တဒေဝ၊ ထိုရွှေ၊ ငွေကိုလျှင်။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ နိသိန္ဓော၊
နေသည်။ အသိနန၊ ဖြစ်၏မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အမ္မ၊ ချစ်သွီး၊ နံ၊
ထိုရွှေ၊ ငွေကို။ ထာဝ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။
သ၊ ထိုကိသာဂေါတမီသည်။ ဟတ္ထပူရံ၊ လက်ပြည့်အောင်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။
တဿ၊ ထိုသေဌေး၏။ ဟတ္ထေသု၊ လက်တို့၌။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ တံ၊ ထိုမီးသွေး
သည်။ ဟိရညသုဝဏ္ဏမေဝ၊ ရွှေ၊ ငွေသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကိသာဂေါတမီကို။ သေဌိ၊ သေဌေးသည်။ အမ္မ၊
ချစ်သွီး။ တေ၊ သင်၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သည်။ ကတရံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊
ဤသို့မေး၍။ အသုကံနာမာတိ၊ ဤမည်သော အရပ်၌ ရှိ၏ဟု။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်
သော်။ တဿ၊ ထို ကိသာဂေါတမီ၏။ အသမိက တာဝံ၊ လင်မရှိသည်၏
အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ခနံ၊ ဥစ္စာကို။ ပဋိသာမေတွာ၊ သိမှီးစေ၍။ တံ၊ ထို
ကိသာဂေါတမီကို။ အတ္တနော ပုတ္တဿ၊ မိမိ သားအား။ အာနေတွာ၊ ဆောက်
နှင်း၍။ စတ္တာလီသ ကောဋီဇနံ၊ ကုဋေ လေးဆယ်သော ဥစ္စာကို။ ပဋိစ္ဆာပေသိ၊
ဝန်ခံစေ၏။ တံပိ သံဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသည်လည်း။ ဟိရည သုဝဏ္ဏမေဝ၊ ရွှေ၊ ငွေ
သည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုကိသာဂေါတမီအား။ အဝရေန-
သမယေန၊ တပါးသော အခါ၌။ ဂစ္ဆော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။
သ၊ ထိုကိသာဂေါတမီသည်။ ဒသမာသစ္စယေန၊ ဆယ်လလွန်သဖြင့်။ ပုတ္တံ၊
သားယောက်ျားကို။ ဝိဇာယိ၊ ပွားမြင်၏။ သော၊ ထိုသူငယ်သည်။ ပဒသ၊
ခြေဖြင့်။ ဂမနကာလေ၊ သွားနိုင်သောအခါ၌။ ကာလမကာသိ၊ သေခဲ့၏။ သ၊
ထိုကိသာဂေါတမီသည်။ အဒိဋ္ဌ ပုဗ္ဗမရဏတာယ၊ သေသောသူကို ရှေး၌ မမြင်
ဘူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တံ၊ ထိုသေသော သားကို။ ဈာပေတံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း
ငှါ။ နိဟရန္တေ၊ ထုတ်ယူသည်တို့ကို။ ဝါရေတွာ၊ မြစ်၍။ မေ ပုတ္တဿ၊ ငါ့သား
အား။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ ပုစ္ဆိဿာမိ၊ မေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မတ ကဋ္ဌေဝရံ၊
သေလေပြီးသော သူငယ်အကောင်ကို။ အင်္ဂေန၊ ရင်ခွင်ခါးပိုက်ဖြင့်။ အာဒါယ၊
ပိုက်ချီ၍။ မေ ပုတ္တဿ၊ ငါ့သား၏။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ရှင်အံ့သောဆေးကို။ ဇာနာထ-
အဝိန၊ သိကြွပ်ပါကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆန္တိ၊ တကြော်ကြော်မေးလျက်။
စာရပဋိပင်္ဂါယာ၊ အိမ်စဉ်အတိုင်း။ ဝိစရတိ၊ သွားလာလှည့်ပတ်၏။ အထ၊ ထို
အခါ၌။ နံ၊ ထိုကိသာဂေါတမီကို။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ အမ္မ၊ အမိ။ တံ၊
သင်သည်။ ဥမ္မတ္တိကာ ဇာတာ၊ ရူးခြင်း ဖြစ်သလော။ မတက ပုတ္တဿ၊ သေလေ
ပြီးသော သားငယ်၏။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးလျက်။ ဝိစရသိ၊ သွားလာ
တိ၏။ ဣတိဝဒန္တိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သ၊ ထိုကိသာဂေါတမီသည်။ အဝဿံ၊

မချွတ်။ မမ ပုတ္တဿ၊ ငါးသား၏။ တေသဇ္ဇံ၊ အသက်ရှင်အံ့သော ဆေးကို။
 ဇာနနကံ၊ သိသောသမားတော် ဆေးသမားကို။ လဘိဿာမိ၊ ရပါအံ့သတည်း။
 ဣတိမညမာနာ၊ ဤသို့မှတ်ထင်လျက်။ ဝိစရတိ၊ သွားလာလှည့်လည်၏။ အထ၊
 ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကိသာဂေါတမိကို။ ဧကော ပဏ္ဍိတပုရိသော၊ ပညာရှိ
 တယောက်သည်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မမ၊ ငါ၏။ အယံမိတာ၊ ဤချစ်သွီးသည်။
 ပဌမံ ပုတ္တံ၊ သားဦးရတနာကို။ ဝိဇာတာ၊ ဖွားမြင်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။
 အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗ မရဏာ၊ ရှေး၌သေခြင်းကို မမြင်ဘူးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။
 ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဣမိနာ၊ ဤကိသာဂေါတမိသည်။ အဝဿ-
 ယေန၊ မှီခိုရာဖြင့်။ ဘဝိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိစိန္နေတွာ၊ ဤသို့
 ကြံ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ အမ္မ၊ ချစ်သွီး။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။
 န ဇာနာမိ၊ မသိ။ တေသဇ္ဇံ ဇာနနကံပန၊ ဆေးကိုသိသော သမားကောင်းကိုကား။
 ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တာတာ၊ ဘခင်။ ကော၊ အဘယ်သခင်သည်။
 ဇာနာတိ၊ သိပါသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အမ္မ၊ ငါသွီး။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။
 ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဝတ္ထု၊ သွားလေ။ တံ၊ ထိုဘုရားကို။ ပုစ္ဆာဟိ၊ မေးလေလော့။ ဣတိ၊
 ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုကိသာဂေါတမိသည်။ တာတာ၊ ဘခင်။ ဂမိဿာမိ၊ သွားပါအံ့။
 တာတာ၊ ဘခင်။ ပုစ္ဆိ၊ သာမိ၊ မေးပါအံ့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသို့။
 ဥပသင်္ကမိတွာ၊ တင်၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်သောအရပ်၌။ ဌိတာ၊
 နေလျက်။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တန္နေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုဗ္ဗေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ကိရံ၊
 စင်စစ်။ မေ ပုတ္တဿ၊ တပည့်တော်မ သား၏။ တေသဇ္ဇံ၊ ရှင်ပါအံ့သောဆေးကို။
 ဇာနာထ၊ သိပါကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာမ ဇာနာမိ၊ ဩဝါသိသည်
 မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ ကိံ၊ အဘယ်ဆေးဖြစ်ကို။ လဒ္ဓု၊ ရခြင်းငှါ။
 ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အတ္ထရဂ္ဂဟဏမတ္ထေ၊ တထက်ဆွမ်းမျှ ကုန်
 သော။ သိဒ္ဓတ္ထကေ၊ မုန့်ညှင်းစေ့တို့ကို။ လဒ္ဓု၊ ရခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့မိန့်၏။ တန္နေ၊ အရှင်ဘုရား။ လဘိဿာမိ၊ ရအောင်ရှာပါအံ့။ ကဿပန၊
 အဘယ်သူ၏ကား။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ လဒ္ဓု၊ ရခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်ပါအံ့နည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ပုတ္တောဝါ၊ သားသည်
 လည်းကောင်း။ မိတာဝါ၊ သွီးသည်လည်းကောင်း။ ကောမိ၊ တစုံတယောက်
 သောသူသည်။ န မတပုဗ္ဗော၊ မသေဘူးသည်ဖြစ်၏။ တဿဂေဟေ၊ ထိုသူအိမ်၌။
 လဒ္ဓု၊ ရသော မုန့်ညှင်းစေ့သည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ သာ၊ ထို
 ဂေါတမိသည်။ တန္နေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ ကောင်းလှပါပြီ ဘုရား။ ဣတိ၊
 ဤသို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ မထပုတ္တကံ၊
 သားသေကို။ အင်္ဂေန၊ ရင်ခွင်ဖြင့်။ အာဒါယ၊ ပိုက်၍။ အန္တောဂါမိ၊ ရွာတွင်း

သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ပဌမ ဂေဟဿ၊ ရှေးဦးစွာအိမ်၏။ ဇွါရေ၊ တံခါး၌။
ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ဣမသ္မိံ ဂေဟေ၊ ဤအိမ်၌။ သိဒ္ဓတ္ထကော၊ မုနိညင်းဆံသည်။
အတ္ထိနခေါ၊ ရှိပါ၏ထော။ မေ၊ ငါ၏။ ဝုတ္တဿ၊ ထားအား။ ဧတံ၊ ဤမုနိညင်း
ဆံသည်။ ဘေသဇ္ဇံကိရ၊ ဆေးပြစ်သတတ်။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍တောင်းလတ်
သော်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟု။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။
ဒေထ၊ ပေးပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေဟိ၊ ထိုထူတို့သည်။ အာဟရိတွာ၊
ဆောင်၍။ သိဒ္ဓတ္ထကေသု၊ မုနိညင်းစေတို့ကို။ ဒိယုမာနေသု၊ ဝေးကုန်သည်
ရှိသော်။ အမ္မ၊ အမိ။ ဣမသ္မိံ ဂေဟေ၊ ဤအိမ်၌။ ပုတ္တောဝါ၊ သားသည်လည်း
ကောင်း။ မိတာဝါ၊ သွီးသည်လည်းကောင်း။ ကိဉ္စိ မတပုဗ္ဗေ၊ တစုံတယောက်
သေဘူးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပါလေအံ့သော။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးခြင်း
ကြောင့်။ အမ္မ၊ ချစ်သွီး။ ကိံ ဝဒေသိ၊ အသို့ဆိုပါလေတိသနည်း။ တိ၊ ထိုစကား
သင့်စွ။ ဇီဝမာနာ၊ အသည်ရှည် ကုန်သော သားသွီး တို့သည်။ ကတိပယာ၊
နှစ်ယောက်သုံးယောက်သာ ရှိကုန်၏။ မတကာဝေ၊ သေသော သားတို့သည်
သာလျှင်။ ဗဟုကာ၊ များကုန်၏။ ဣတိပုတ္တေ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ တေနဟိ၊
ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ တေ သိဒ္ဓတ္ထကေ၊ ထို မုနိညင်းစေတို့ကို။
ဂဏှထ၊ ယူရစ်ပါကုန်လော့။ မမ ပုတ္တဿ၊ ငါ့သားအား။ ဧတံ၊ ဤမုနိညင်းစေ
သည်။ နဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးဖေးခြင်းငှါ မလျှောက်ပတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိအဒေါ၊
ပြန်၍ တဖန်ပေးခဲ့၏။

သ၊ ထိုကိသာဂေါတမိသည်။ ဣမိနာ နိယာမေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။
အာဒိတော ပဌာယ၊ အစမှစ၍။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးလျှက်။ ဝိစရတိ၊ လှည့်လည်၏။ သ၊
ထိုကိသာဂေါတမိသည်။ ကေ ဂေဟေ၊ တခုသောအိမ်၌။ သိဒ္ဓတ္ထကေ၊ မုနိညင်း
စေတို့ကို။ အဂဟေတွာ၊ မယူမူ၍။ သာယန္တ သမယေ၊ ညချမ်းသော အခါ၌။
စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ အဟောသာရိယံ၊ ဩဝဏ်လေးလှ၏။ အဟံ၊
ငါသည်။ မမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ မတောတိ၊ သေ၏ ဟူ၍။
သညံ၊ အမှတ်ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သကလ ဂါမေပန၊ အလုံးစုံသော ရွာ၌ကား။
ဇီဝန္တေဟိ၊ အသက်ရှင်သောသူတို့ထက်။ မတကာဝေ၊ သေသူတို့ သည်သာလျှင်။
ဗဟုတရာ၊ များကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ တဿ၊ ထိုကိသာဂေါတမိ၏။ ဧဝံ၊
ဤသို့။ စိန္တယမာနာ၊ ကြံစည်လျက်။ ပုတ္တသိနေဟံ၊ သား၌ဖြစ်သော ချစ်ခြင်း
ရှိသော။ မုဒုကံ ဟဒယံ၊ နူးညံ့သော နှလုံးသည်။ ထဒ္ဓဘာဝံ၊ ခက်ထရော်အဖြစ်
သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်၏။ သ၊ ထိုကိသာဂေါတမိသည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။
အရညေ၊ တော၌။ ဆဉ္ဇေတွာ၊ ပစ်၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ဂန္တာ၊
သွား၍။ ဝဉ္စိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်သောအရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကိသာဂေါတမိကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ တေ၊ သင်အား။ ကေစ္ဆရမတ္တာ၊ တလက်ဆွမ်းမျှသော။ သိဒ္ဓတ္ထကာ၊ မုန့်ညှင်းဆံကို။ လဒ္ဓါ၊ ရ၏လော။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မေး၏။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ န လဒ္ဓါ၊ မရနိုင်ပါ။ သကလဂါမေ၊ ရွာအလုံး၌။ ဗိဝန္တေဟိ၊ အသက်ရှင်သူတို့ထက်။ မကကာဝ၊ သေသူတို့သည်သာလျှင်။ ဗဟုတရာ၊ လွန်စွာများကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကိသာဂေါတမိကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ တံ၊ သည်။ မမေဝ ပုတ္တော၊ ငါးသားသာလျှင်။ မကောတိ၊ သေ၏ဟု။ သလ္လက္ခေသိ၊ မှတ်၏။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ သေ၊ ဤသေခြင်းသည်။ ဓုဝ ဓမ္မော၊ မြဲသောသဘောတည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ မစ္စုရာဇာ၊ သေမင်းသည်။ သဗ္ဗသတ္တေ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို။ အပရိပုဏ္ဏဉ္စာသယေဝ၊ အလိုမပြည့်စုံမိသာလျှင်။ မယောစောဘိယ၊ ပြင်းစွာလာသော ရေအလျဉ်းကဲ့သို့။ ပရိကနုမာနောယေဝ၊ ငင်ဆွဲ၍သာလျှင်။ အပါယသမုဇ္ဈေ၊ အပါယ်ဟူသော သမုဇ္ဈရာ၌။ ပက္ခိပတိ၊ ပစ်ချ၏။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်၍။ ဓမ္မံ ဒေသေန္တော၊ တရားဟောသိုရကား။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်၏။

ဂေါတမိ၊ ကိသာဂေါတမိ။ မဟောစော၊ ပြင်းစွာလာသော ရေအလျဉ်းသည်။ သုတ္တံဂါမံ၊ အိပ်ပျော်သော ရွာသူရွာသား အပေါင်းကိုး အာဒါယ၊ တိုက်၍။ ဂစ္ဆတိဣဝ၊ သွားသကဲ့သို့။ တထာ၊ လိုအတူ။ မစ္စု၊ သေမင်းသည်။ ပုတ္တ ပသု သမ္ပတ္တံ၊ သား၊ သမီး၊ နွား၊ ကျွဲ၊ ဆင်၊ မြင်း စသော သတ္တဝါ၌ချစ်မြတ်နိုးခြင်းရှိသော။ ဗျာသတ္တ မာနသံ၊ အထူးထူးသော အာရုံ၌ ကပ်ငြိသောစိတ်ရှိသော။ တံနရံ၊ ထိုသတ္တဝါကို။ အာဒါယ၊ ဆွဲငင်၍။ ဂစ္ဆတိ၊ ဂတိငါးပါးသို့ သွား၏။

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာအဆုံး၌။ ကိသာဂေါတမိ၊ ကိသာဂေါတမိသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ အညေဝိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သာပနာတို့ကိသာဂေါတမိသည်ကား၊ သတ္တာရံ၊ ဘုရားကို။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုကိသာဂေါတမိကို။ တိက္ခုနိနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ပေသေတွာ၊ စေလွှတ်၍။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရဟန်းပြုစေ၏။ သာ၊ ထိုကိသာဂေါတမိသည်။ လဒ္ဓုဝသမ္ပဒါ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်ပြီးသော်။ ကိသာဂေါတမိ ယေရိတိ၊ ယေရိဟူ၍။ ပညာယိ၊ ထင်ရှား၏။ သာ၊ ထိုကိသာဂေါတမိသည်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဥပေါသထာဂါရေ၊ ဥပုသ်အိမ်၌။ ဝါရံ၊ ဝတ်ပြုရန်အလှည့်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ဒိပံ ဇာလေတွာ၊ ဆီမီးညှိသွန်း၍။ နိသိန္နာ၊ နေစဉ်။ ဒိပဇာလာ၊ ဆီမီးလျှံတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိယောစ၊

ဖြစ်ကုန်သည် တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဘိဇ္ဇန္တိယောစ၊ ပျက်ကုန်သည် တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝေမေဝ၊ ဤအဟူလျှင်။ ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိစေဝ၊ ဖြစ်လည်း ဖြစ်ကုန်၏။ နိရုဇ္ဈန္တိစ၊ ချုပ်လည်း ချုပ်ကုန်၏။ နိဗ္ဗာနပ္ပတ္တာဝေ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်မှသာလျှင်။ န ပညာယန္တိ၊ မထင်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူ၏။ သတ္တာ၊ တုရားသည်။ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋ်၌။ နိသိန္ဓောဝ၊ နေလျက်လျှင်။ ဩသာသံ၊ အရောင်ကို။ ဖရိတွာ၊ နှံစေ၍။ တဿာ၊ ထိုကိသာဂေါတမိ၏။ သမ္ပုဓေ၊ မျက်မှောက်၌။ နိသိဒိတွာ၊ နေ၍။ ကထေန္တောဝိယ၊ ဟောသကဲ့သို့။ ဂေါတမိ၊ ဂေါတမီ။ ဝေမေဝ၊ ဤသို့သင် နှလုံးသွင်းသည့် အတိုင်း မချွတ်မှန်သည်သာဖြစ်၏။ ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ ဒိပဇာလာဝိယ၊ ဆီမီးအလျှံကဲ့သို့။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိစေဝ၊ ဖြစ်လည်း ဖြစ်ကုန်၏။ နိရုဇ္ဈန္တိစ၊ ချုပ်လည်း ချုပ်ကုန်၏။ နိဗ္ဗာနပ္ပတ္တာဝေ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်မှသာလျှင်။ န ပညာယန္တိ၊ မထင်ကုန်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အပဿန္တာနံ၊ မမြင်ကုန်သောသူတို့၏။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး။ ဇီဝနတော၊ အသက်ရှင်ခြင်းထက်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ပဿန္တဿ၊ မြင်သောသူ၏။ ခဏမတ္တမ္ပိ၊ တခဏမျှလည်း။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ မိန့်၍။ အနုသန္တိ၊ စာရေးတွာ၊ အနုသန္ဓေကိုစပ်၍။ ဓမ္မဒေသေန္တော၊ တရားဟောလိုရ်ကား။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်၏။

၁၁၄။ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ အမတံ ပဒံ၊ သေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်ကို။ အပဿံ၊ မမြင်ဘဲ။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး။ ဇီဝေ၊ အသက်ရှင်ငြားအံ့။ န သေယျော၊ မမြတ်။ အမတံ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ပဿတော၊ မြင်သောသူ၏။ ကောဟံ၊ တရက်မျှ။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။

ယတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အမတံ ပဒန္တိ၊ ပဒံဟူသည်ကား။ မရဏ ဝိရဟိတံ၊ သေခြင်းမှကင်းသော။ ကောဋ္ဌာသံ၊ အတို့အစုသည်။ အမတ မဟာပရိနိဗ္ဗာနံ၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်မည်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ သေသံ၊ အကြွင်းသည်။ ပုရိမ သဒိသမေဝ၊ ရှေးနှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ကိသာ ဂေါတမီ၊ ကိသာဂေါတမီသည်။ ယထာ နိသိန္ဓောဝ၊ ထိုင်မြဲတိုင်းသာလျှင်။ သဟပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါတို့နှင့် ထကူ။ အရဟတ္ထေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။

ကောရသမံ၊ သော။ ကိသာဂေါတမီ ဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

ဂ-သဟဿဝဂ္ဂ၊ ၁၄-ဗဟုပုတ္တိကတ္ထေရီ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ... ကိသာဂေါတမိ ထေရီဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ဗဟုပုတ္တိကတ္ထေရီ ဝတ္ထု၌ ယောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ယောစ ဝဿ သတံ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ယောစ ဝဿ သတံ ဇီဝေတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဇီဝေ စသော ဤတရားဟော ခြင်းကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ ဗဟုပုတ္တိကံ ထေရီ၊ ဗဟုပုတ္တိက ထေရီကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဧကသ္မိံ ကုလေ၊ တခုသောအမျိုးအိမ်၌။ သတ္တပုတ္တာစ၊ သားခုနစ်ယောက်တို့သည်လည်းကောင်း။ သတ္တမိတရောစ၊ သွီးခုနစ်ယောက်တို့သည် လည်းကောင်း။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသဗ္ဗေဝိ၊ ထိုအလုံးစုံသော သူတို့သည်လည်း။ ဂယပ္ပတ္တာ၊ အရွယ်သို့ ရောက် ကုန်သည်ရှိသော်။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိတွာ၊ တည်စေ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဓမ္မတာယ၊ သဘောဖြင့်။ သုဓပ္ပတ္တာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ပိတာ၊ အဘသည်။ အပရေန သမယေန၊ တပါးသောအခါ၌။ ကာထံ၊ စုထေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ မဟာဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမကြီးသည်။ သာမိကေ၊ လင်သည်။ နဋ္ဌေဝိ၊ သေသော်လည်း။ ကုဋုမ္ပ၊ အမွေဥစ္စာကို။ န တာဝ ပိဘဇေတိ၊ မဝေမခွဲခြမ်း။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအမိကို။ ပုတ္တာ၊ သား သွီးတို့သည်။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အမ္မ၊ အမိ။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ပိတရိ၊ အဘသည်။ နဋ္ဌေ၊ သေလတ်သော်။ တုယံ၊ သင်အမိအား။ ကုဋုမ္ပေန၊ ဥစ္စာဖြင့်။ ဧကာ အတ္ထော၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တံ၊ ထိုဥစ္စာကို။ ဥပဋ္ဌာတံ၊ တည်စေခြင်းငှါ။ ကိံ နသဇ္ဈောမ၊ အဘယ့်ကြောင့် မတတ်နိုင်ဘဲ ရှိကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ သာ၊ ထိုအမိသည်။ တေသံ၊ ထိုသား သွီးတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ တုက္ကိဟုတွာ၊ ဆိတ်ဆိတ် ဖြစ်၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ အတန်တလဲလဲ။ တေဟိ၊ ထိုသား သွီးတို့သည်။ ဝုစ္စမာနာ၊ ဆိုကုန်သော်။ ပုတ္တာ၊ ငါ့သား သွီးတို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပဋိဇ္ဇေဋ္ဌိသန္တိ၊ လုပ်ကျွေး ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ မေ၊ ငါ့အား။ ပိသံ၊ အသီး။ ကုဋုမ္ပေန၊ ဥစ္စာဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗ သာပတေယံ၊ အလုံးစုံသော

ဥစ္စာနှစ်ကို။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ သိန္နိတွာ၊ ထက်ဝက်ခွဲ၍။ အဒါယိ၊ ပေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအမိကို။ (အာဟာမှာ စပ်။) ကတိပါဟစ္စယေန၊ နှစ်ရက် သုံးရက် လွန်သဖြင့်။ ဇေဋ္ဌ ပုတ္တဿ၊ သားအကြီး၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အဂမာယိ၊ သွား၏။ ဇေဋ္ဌ ပုတ္တဿ၊ သားအကြီး၏။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့ ၏။ အယျာ၊ အရှင်ဖြစ်သော ယောက္ခမသည်။ အဟော၊ အံ့တွယ်၍ပေစွ။ မေ၊ ငါ၏။ ဇေဋ္ဌ ပုတ္တော၊ သားအကြီးတည်းဟူ။ ဓမ္မ ကောဋ္ဌာသေ၊ နှစ်စု အဓမ္မဥစ္စာ တို့ကို။ ဒတွာဝိယ၊ ပေးလေသကဲ့သို့။ ဣမမေဝ ဂေဟံ၊ ဤငါတို့ အိမ်သို့သာလျှင်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာရှာခဲ့၏တကား။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မလိုတမာ ဆို၏။ သေသ- ပုတ္တာနံ၊ ကြွင်းသော သားခြောက်ယောက်တို့၏။ ဘရိယာပိ၊ မယားတို့သည် လည်း။ ဧဝမေပ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဝဒိံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဇေဋ္ဌမိတရံ၊ သွီးအကြီး ကို။ အာဒိံကတွာ၊ အစပြု၍။ တာသံ၊ ထိုသွီးတို့၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂတကာလေပိ၊ သွားသောအခါ၌လည်း။ နံ၊ ထိုအမယ်ကြီးအိုမကို။ ဧဝမေဝ ဝဒိံသု၊ ဤအတူ လျှင် ဆိုကုန်၏။ သာ၊ ထို အမယ်ကြီးသည်။ အဝမာနပ္ပတ္တာ၊ မထိမဲ့ခြင် ပြုခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဝုဋ္ဌေန၊ နေခြင်းဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း။ သိက္ခုနိ၊ ရဟန်းမိန်းမ သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဇိဝိဿာမိတိ၊ အသက်မွေးအံ့ဟူ၍။ သိက္ခုနိ ဥပဿယံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏ ကျောင်းသို့။ ဂန္တု၊ သွား၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ဟာစိ၊ တောင်းပန်၏။ တာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ နံ၊ ထိုအမယ်ကြီးကို။ ပဗ္ဗာဇေသုံ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ သာ၊ ထိုအမယ်ကြီးသည်။ လဒ္ဓုပသမ္ပဒါ ဟုတွာ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်ပြီး ၍။ ဗဟုပုတ္တိကတ္ထေရိတိ၊ ဗဟုပုတ္တိကထေရီ ဟူ၍။ ပညာယိ၊ ထင်ရှား၏။ သာ၊ ထိုထေရီမကြီးသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ မဟလ္လက ကာလေ၊ အိုမင်းသောကာလ၌။ ဝဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုရ၏။ မေ၊ ဝါအား။ အပ္ပမတ္တာယ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းဖြင့်။ တဝိတဗ္ဗန္တိ၊ ဖြစ်အပ်၏ဟူ၍။ သိက္ခုနိနံ၊ ရဟန်းမိန်းမ ထိုအား။ ဝတ္တ ပဋိဝတ္တံ၊ ဝတ်ကြီး၊ ဝတ်ငယ်ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုလျက်။ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ ဝေညွှတ်ပတ်လုံး။ သမဏ- ဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ ဟေဋ္ဌာပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ် အောက်၌။ ဧကံ တန္တံ၊ သည်ထိုင်တခုကို။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ဆွဲ၍။ တံ၊ ထိုသည်တိုင်ကို။ အာဝိဉ္ဇမာနာဝ၊ လည်လျက်လျှင်။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ စင်္ဂမမာနာပိ၊ စင်္ဂြို သွားသော်လည်း။ အန္ဓကာရဋ္ဌာနေ၊ မှောင်မိုက်ရာ အရပ်၌။ ရုက္ခေဝါ၊ သစ်ပင်၌ လည်းကောင်း။ မဉ္ဇုကေဝါ၊ ညောင်စောင်း၌ လည်းကောင်း။ ကတ္တစိဝါ၊ တစ် တခု၌ လည်း ကောင်း။ မေ သီသံ၊ ငါ၏ ဦးခေါင်းကို။ ပဋိဟညေယျ၊ ထိခိုက်ခဲ့ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ ရက္ခံ၊ ထိုသစ်ပင်ကို။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ တံ၊

ထိုသစ်ပင်ကို။ အာဝိဇ္ဇမာနာဝ၊ လည်လျက်လျှင်။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားသည်။ ဒေသိတဓမ္မမေဝ၊ ဟောရာတရားကို သာလျှင်။ ကရိဿာမိတိ၊ လိုက်နာအံ့ဟူ၍။ ဓမ္မံ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ တရားကို ဆင်ခြင်၍။ ဓမ္မံ အနုဿရမာနာဝ၊ တရားကို အဘန်တလဲလဲ အောက်မေ့လျက်သာလျှင်။

သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဝန္တကုဋိယံ၊ ဝန္တကုဋိ၌။ နိသိန္ဓောဝ၊ နေလျက်လျှင်။ ဩဘာသံ၊ ရောင်ခြည်ကို။ ဖရိတွာ၊ နှံစေ၍။ သမ္ပုဓေ၊ မျက်မှောက်၌။ နိသိန္ဓောဝိယ၊ နေသကဲ့သို့။ တာယံ၊ ထိုထေရီမနှင့်။ သဗ္ဗိ၊ တကွ။ ကထေန္တော၊ ပြောဟောလျက်။ ဗဟုပုတ္တိကေ၊ ဗဟုပုတ္တိက။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဒေသိတဓမ္မံ၊ ဟောအပ်သော တရားကို။ အနာဝဇ္ဇေန္တဿ၊ ဆင်ခြင်ခြင်း မရှိသောသူ၏။ အပဿန္တဿ၊ မမြင်သော သူ၏။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး။ ဇီဝနတော၊ အသက်ရှင်ခြင်းထက်။ မယာ ဒေသိကံ ဓမ္မံ၊ ငါဟောအပ်သောတရားကို။ ပဿန္တဿ၊ မြင်သောသူ၏။ မုဟုတ္တံပိ ဇီဝိတံ၊ တဏှမျှ အသက်ရှင်ခြင်း သည်လည်း။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်၍။ အနုသန္တိဿဇေတွာ၊ အနုသန္တေကို စပ်၍။ ဓမ္မံ ဒေသေန္တော၊ တရားဟောလိုရကား။ ဣမံ ဂါယံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၁၅။ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ ဥတ္တမံ ဓမ္မံ၊ မြတ်သောလောကုတ္တရာ တရားကိုးပါးကို။ အပဿံ၊ မမြင်ဘဲ။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး။ ဇီဝေ၊ အသက်ရှင်ငြားအံ့။ န သေယျော၊ မမြတ်။ ဥတ္တမံ ဓမ္မံ၊ မြတ်သော တရားကို။ ပဿတော၊ မြင်သောသူ၏။ ကောဟံဇီဝိတံ၊ တရက်မျှ အသက်ရှင်ခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဓမ္မမုတ္တမန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ နဝရိမံ လောကုတ္တရ ဓမ္မံ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားကို။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သော၊ ထို ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားသည်။ ဥတ္တမေ ဓမ္မောနာမ၊ ဥတ္တမဓမ္မမည်၏။ ယောဟိ၊ အကြင်သူသည်လျှင်။ တံ၊ ထိုလောကုတ္တရာဓမ္မကို။ နပဿတိ၊ မမြင်။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး။ ဇီဝနတော၊ အသက်ရှင်ခြင်းထက်။ တံ ဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို။ ပဿန္တဿ၊ မြင်သောသူ၏။ ပဋိဝိဇ္ဈန္တဿ၊ ထိုးထွင်း၍ သိသောသူ၏။ ကောဟံပိ၊ တရက်မျှလည်း။ ကေက္ခဏံပိ၊ တဏှမျှလည်း။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဂါထာပရိယော-

၆၃၀

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ နိဿယ-ခုတိယတွဲ

သာနေ၊ ဂါထာ၏ အဆုံး၌။ ဗဟုပုတ္တိကတ္ထေရိ၊ ဗဟုပုတ္တိကတ္ထေရိသည်။
သဟပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါဟိနှင့် တကွ။ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။
ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။

စုဒ္ဓသမံ၊ သော။ ဗဟုပုတ္တိကတ္ထေရိ ဝတ္ထု၊ သည်။
ဇုတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

သဟဿဝဂ္ဂဝတ္ထုနာ၊ သဟဿဝဂ် အဖွင့်သည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

အဋ္ဌမော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ နိဿယ
ခုတိယတွဲ ပြီးပြီ ။